 Fröhlich

Rěčnik

němačkoga i ilirskoga jezika,

sastavio

ga

Rud. V. Veselić.

Drugi iliti němačko-ilirski dio.

U Beču 1854.

Troškom A. A. Venedikta, slavenskoga knjigara.

Handwörterbuch

der

deutschen und ilirischen Sprache.

Verfaßt von

Rud. A. Fröhlich.

Zweiter oder deutsch-ilirischer Theil.

Wien 1854.

Verlag von Alb. A. Wenedikt.

Seiner Durchlaucht

dem Fürsten

Michaël M. Obrenović

ehrfurchtsvoll gewidmet

vom

Verfasser.

Euer Durchlaucht!

Es gereicht mir zur besonderen Ehre, dieses Werk schmücken zu dürfen mit dem ruhmreichen Namen **Obrenović**, dem **Euer Durchlaucht** durch seltene Eigenschaften des Geistes und Herzens, welche die Menschenwürde überall und zu allen Zeiten erheben und ehren, neuen und höheren Glanz verleihen.

Der Gnade **Euer Durchlaucht** verdanken viele serbische Jünglinge ihre wissenschaftliche oder künstlerische Ausbildung; die Wissenschaft und insbesondere das slavische Element findet in **Euer Durchlaucht** den freigebigsten Mäcen; das sind bekannte Thatsachen: aber im Stillen schafft **Ihre** segenreiche Hand des

Guten und Schönen noch viel mehr; möge sie wirken zum Ruhm und Gedeihen des Serbenthums bis in die spätesten Zeiten!

In tiefster Ehrfurcht

Euer Durchlaucht

unterthäniger Diener

Rudolf A. Fröhlich.

Pränumeranten-Verzeichniss.

Agram.

	Exemplare
Herrn Dr. Gaj's National-Buchhandlung	100
„ Fr. Suppan's Buchhandlung	20
„ Prettner's Buchhandlung	20

Alibunar.

(Durch Herrn Aron Predragović.)

Herr Voin Davidović, k. k. Lieutenant	1
„ Georg Gimbosch, k. k. Hauptmann	1
„ Tomo Roječević, k. k. Bauhauptmann	1
„ Nikolaus Dollovacky, k. k. pens. Hauptmann in Werschetz . .	1
„ Luka Matasović, k. k. Hauptmann in Weißkirchen	1
„ Philipp Trandafilović, Erzpriester und Consistorialrath	1
„ Anton Krix, Dechant und Consistorialrath in Carlsdorf	1
„ Nikolaus Čan, Pfarrer	1
„ Alexander Pavlović, Pfarrer in Samoš	1
„ Theodor Kostić, Unterlehrer in Weißkirchen	1
„ Sava Čan, Handelsmann, Arendator und Inhaber eines Hotels, für den Sohn Philipp Čan	1
„ Vasilie Barbulović, Grenz-Advokat in Weißkirchen	1
„ Daniel Milošević, Eisenhändler in Werschetz	1

	Exemplare.
Herr Nikolaus Theodor, Handelsmann in Werschetz	1
„ Radovan Dimić, Handelsmann	1
„ Aron Predragović, Handelsmann	1

Amsterdam.

Die l. Seyffard'sche Buchhandlung	1

Apatin.

Herr Johann Kaiser	4

Baja.

Herr Stefan Savić, Handelsmann	6

Belgrad.

Herr Miloš Popović	4

Berlin.

Herr Schneider & Comp., Buchhändler	2
„ A. Asher & Comp., Buchhändler	2
„ B. Behr, Buchhändler	4

Brod.

Herr Alois Berlić	5

Exemplare.

Brünn.

Herren Nitsch & Grosse, Buchhändler	6
Herr F. Karafiat	2

Brüssel.

Herrn Muquardt's Buchhandlung	2

Buccari.

Hochw. Herr Dobrila, Katechet	4

Copenhagen.

Die k. Gyldendahl'sche Buchhandlung	1

Chrudim.

Herr M. F. Holakowska	4

Diakovar.

Herr Torquato Berlić, Secretär beim Hochw. Bischof Strossmayer	2

Dresden.

Die k. Arnold'sche Buchhandlung	1

Essegg.

Hochw. Herr Prof. Lacković	9

Exemplare.

Fiume.

Hochw. Herr Ludwig Slamnik	11
Herr Ercole Rezza, Buchhändler	35
„ Karlecki, Buchhändler	1

Fučine.

(Durch Hochw. Herrn Rački.)

Herr Sabljak, Gymnasial-Direktor in Zengg	2
„ Byelecki, Förster in Fucine	1
„ Konić, Arzt in Fucine	1
„ Brtalanić, Lehrer in Fucine	1
„ Šovljinga, Theolog in Zengg	1
„ Rački, Hochwürden	1

Glina.

D e l. Regiments-Bibliothek des I. Banal-Regiments	1

Graz.

Herren Dirnböck & Mühlfeith	2

Gross-Kikinda.

(Durch Herrn Obernotar Paul Tanašević.)

Herr Paul Baić, k. k. Staatsanwalts-Substitut	1
„ Demeter Bibić, Protokollist	1
„ Basil Čokelyán, Steuereinnehmer	1

Hermannstadt.

Die l. Hochmeister'sche Buchhandlung	1

Exemplare.

Kaloča.

Hochw. Herr Spech, erzbischöfl. Güter-Präfect	1

Karlstadt.

Herr Baron Kušlan	1
„ Georg Badovnić, Handelsmann	12

Klagenfurt.

Herrn Jos. Siegmund'sche Buchhandlung	4

Klattau.

Herrn Braun's Wwe. Buchhandlung	2

Kreutz.

Herr Ernst Neuberg in Kreutz	12

Laibach.

Herr Georg Lercher, Buchhändler	6
„ Joh. Paternolli, Buchhändler	4
„ J. Giontini, Buchhändler	1

Leutschau.

Die l. Wolfgang'sche Buchhandlung	1

Exemplare.

London.

Herr Quaritsch, Buchhändler	2
„ Dulau & Comp., Buchhändler	1
„ Thimm, Buchhändler	1

Mitrovic.

Herr Joh. Radej, technischer Lehrer	1
„ Stefan Merla, Lehrer der II. Klasse	1
„ Franz Dürr, Unterlehrer	1
„ Mich. Soljančević, Klassenlehrer	1

Moskau.

Herr M. Arlt, Buchhändler	1
„ Deubner's Buchhandlung	6

Neuhaus.

Herr Landfrass, Buchdrucker	3

Neusatz.

Herr Fuchs, Buchhändler	12
„ Medaković, Buchdrucker	1

Olmütz.

Herrn Joh. Neugebauer's Buchhandlung	2

Oxford.

Herr J. H. Parker, Buchhändler	1

Exemplare.

Paris.

Herr A. Frank, Buchhändler 1
„ Fr. Klinksiek in Paris 4

Pest.

Herr Lazarević, Advokat 2
„ C. A. Hartleben, Buchhändler 1

Petersburg.

Herr Eggers & Comp., Buchhändler 2
Herrn Schmitzdorf'sche Buchhandlung 1

Petrinja.

Herr Jos. Mašgon, Buchbinder 1

Prag.

Herr Kronberger, Buchhändler 2
„ Schaiba, Buchhändler 2

Ragusa.

Herr Martecchini, Buchhändler 6
„ Voinović 1

Ratibor.

Herrn Aug. Kessler's Buchhandlung 1

Exemplare.

Riga.

Herrn J. Deubner's Buchhandlung 2

Sarajevo.

Herr Fr. Plechaček, k. k. Consulats-Dollmetsch 1

Spalato.

Herr Piperata & Sohn 1

Stockholm.

Herr A. Bonnier, Buchhändler 1

Szegedin.

Herr Sigmund Burger, Buchhändler 4

Temesvar.

Herr Ign. Polaček, Buchhändler 10
(Durch Herrn Alex. Andrić.)
„ Joh. Stergović in Neu Beče 1
„ Demeter Gruić, serbischer Lehrer in Ruma 1
„ Demeter Tirol, Prof. der serb. Sprache 1
„ Trandafirović, Advokat in Čakova 1
„ Vincenz Dragutinović in Mitrovic 1
„ Alexander Demetriades 1

Teplitz.

Herrn Pohlig's Buchhandlung 6

Exemplare.

Triest.

Herr Demeter Vladisavljević, Handelsmann	1
„ Andr. Stojković, Handelsmann	1

Venedig.

Herr H. F. Münster, Buchhändler	1

Verona.

Herrn Münster's Buchhandlung	4

Vinkovce.

Herr Fr. Sebastianović, Abt und k. k. Professor	2
„ Franz Rech, Handelsmann	1

Warasdin.

Herr Joh. Wallinger, Buchbinder , ...	1
„ Jos. Wustl, Buchbinder	1

Wien.

Herr Mich. Krestics	1
„ k. k. Oberstlieutenant Čivić v. Rohr	1
„ Jos. Dvorák	1
„ J. Čapek	1
„ Metell v. Ožegović, k. k. Hofrath	3
„ Anton Lukas, k. k. Hofkriegsbuchhaltungs-Rechnungs-Offizial . .	1
„ Peter Despinić	1
„ Baron v. Beděković	1
„ v. Matscheggo, k. k. Ministerialrath	1
„ Nikolaević, Theolog im Convict	1

Exemplare.

Herr Grünbaum 1
„ Dirnböck, Buchhändler 1

Zara.

Herr Gerasim Petranović, Hochw. Prof. der Theologie 2
„ Lončar, Theolog 1

Zengg.

Herr Prof. Sladović, Hochw. 30

Nachträge und Berichtigungen

zum

deutsch=ilirischen Theile *).

Abdanken, Truppen, razpustiti vojsku.
Abgangszeugniß, *n.* svědočanstvo o odlazku.
Abtreibung der Leibesfrucht, *a.* uzrokovano pometnutje.
Abwesend sein, *a.* izbivati.
Abwesenheit, *a.* izbivanje.
Activ-forderung, *a.* imovno iskanje; —stand, *a.* imovno stanje.
Actuar, *c.* spisivalac.
Agitation (Aufwieglung), *f.* podbunjivanje.
Agnat, *a.* rod, srodnik po debeloj kèrvi.
Aliquoter Theil, nekoliki dio.
Altersclasse, *c.* razred po godinama, *a.* dobni razred.
Amendement eines Gesetzvorschlages, *n.* poprava predloženoga zakona.
Amtswegen, von, *a.* ureda radi.
Andichten, Jemanden ein Verbrechen, *a.* slàgati kakvo zločinstvo na koga.
Angeblich, *a.* prokazno.
Angelob-en, etwas, zavětovati što; sich angeloben, zavětovati se; — ungsdekret, zavětovnica.
Anhänger, *a.* pristaša.
Anlage der Steuer, udarenje poreza; — des Baues, zamet zgrade.
Annehmbar, *a.* prihvatljiv.
Ansage, *a.* narok.
Anschreibung (Einverleibung), *f.* upis, uknjižba.
Anstalt treffen, *a.* narediti.
Anstand, zabav; Anstände machen, zabavljati čemu; —los, bezzabavan.
Anstiften, *a.* podgovarati, podtutkavati.
Anweisen, *a.* doznačiti.
Anzeigekanzlei, *f.* objavna pisarnica.

---

*) *a.* bed. *adde,* füge bei, ima se dodati.
c. bed. *corrige,* verbessere, ima se popraviti.

Arbeit-geber, *m.* radnjodavac; — nehmer, *m.* radnjoprimac; —s-haus, *n.* radionica; —szeugniß, *n.* (Zeugniß, daß Jemand eine Arbeit hat), svědočanstvo o radnji; (Zeugniß, daß Jemand zur Arbeit fähig ist), svědočanstvo o sposobnosti za radnju.

Armuths-zeugniß, *a.* svědočanstvo o siromaštvu.

Arriergarde, *a.* otraga.

Ascendenten, *a.* predji, uzhodnici.

Assentirungs-, *a.* vojnoprimni.

Assignant, *a.* doznačnik.

Assignat, *a.* doznačenik; —ar, *a.* doznačevnik; —ion, *a.* doznaka.

Aetzungsgebühr, *a.* prepitnina.

Auffordern, *a.* pozvati.

Aufforderung (ämtliche), službeni, uredovni poziv.

Aufforderungs-, (in Zus.) pozivni.

Aufgabspost, *f.* predajna pošta.

Aufgreifen, verdächtige Leute, hvatati, loviti sumnjive osobe.

Aufhalten (verzögern), zatezati.

Aufladeschein, *m.* tovarno pismo, s. Frachtschein.

Aufnahme (des Eides), *c.* prisiganje; Aufnahmsbefund über einen Schaden u. s. w., pismo o pronadjenoj šteti i t. d.; Aufnahmsprotocoll, *n.* opisni napisnik.

Aufseher (unterster Kategorie), *m.* pripaznik, latov.

Aufsichtskörper, *m.* nadgledni zbor, nadgledništvo.

Ausfindig machen, (durch private Personen, z. B. einen Diebstahl oder ein anderes Verbrechen), prosočiti.

Ausfinder (in diesem Sinne), *m.* sok; —lohn, *m.* sočbina.

Ausfuhrpaß, *m.* izvoznica.

Ausgedinge, *c.* priuzdèržaj.

Ausrücken (vom Militär), izšetovati.

Ausrufen, *a.* prozivati.

Ausschuß (der Waare), obirak.

Austragen, einen Streit (ausgleichen), poravnati se s kime, poravnati koga s kime; (beendigen), opraviti, dovèršiti.

Autokratie, *f.* (die Würde), samodèržtvo.

Bäckerwerkstatt, *f.* měšaonica.

Bau-befund, *m.* razgled gradjevine; — befundsprotokoll, *n.* napisnik o izvedenju gradjevine; —zulage, *f.* doplatak gradjevnim urednicima.

Baufällig, *adj.* podèrtan, porušan.

Bedeuten, *a.* uputiti; es wird Ihnen bedeutet, upućujete se.

Befähigungsdecret, *n.* odlučnica o sposobnosti.

Beförderung, (Promotion), *a.* promicaj.

Befriedigung, *a.* povola.

Begründen, *a.* obrazložiti.

Beispanner, *m.* (Pferd), logov.

Beitragspflicht, *f.* dužnost prinositi, davati pomoć, prinosna dužnost.

Belegen, *a.* eine Schrift —, obložiti kakvo pismo.

Bemerkung, *a.* primetba.

Benefiziant, *m.* nagradjenik.

Benefizvorstellung, (Belohnungsvorstellung der Künstler), *f.* nagradna prestava.

Bergfabrikenwerk, *n.* delo rudarske tvorionice.

Beschenkter, *a.* obdarenik.

Besteuerter, *m.* porezovnik.

Bestrafung, *a.* kažnjenje.

Betrieb eines Gewerbes, *a.* rukovanje, těranje obèrta.

Beurtheilung, *f.* prosud.

Bewegliches Gut, *a.* gibivo, pomično dobro.

Bezirkshauptmann, *m.* kotarski satnik; (in Kroatien und Slavonien), podžupan.

Bezug, (Einnahme), *a.* berivo, vucivo.

Bilanz, *a.* obravnica; —iren, obravnati.
Blauvitriol, *m.* konjski kamen.
Blutschande, *a.* rodoskvèrnja.
Brand, *m.* (*gangraena*), vučac, učac.
Brandlegung, *f.* palitba, palež.
Branntweinhaus, *a.* pecara.
Bravo, *int.* aferim, ejvala.
Brief-, *a.* —copierbuch, *n.* pismoprepisna knjiga; — marke, *f.* znamenka za pisma; —porto, *n.* poštarina za pisma; — taxe, *f.* pismovina.
Butte, *f. a.* lodrica.
Cabotage, *f.* uzkrajno brodarenje.
Campagne-uniform, *f.* svagdanja odora.
Cassa-liquidation, *f.* pěneznička razbistra; —scontrirung, *f.* sračunanje.
Census, *m.* daća, porez, ucěna imovine.
Civil-ehrenkreuz, *n.* gradjanski počastni križ (kèrst).
Collectivperson, *f.* skup.
Commissioniren, pověrenstvovati.
Communicat, *n.* dostavak.
Communität (privilegirte Gemeinde in der Militärgränze), *f.* povlaština, povlaštena obćina.
Complex, *a.* spoj.
Comput, *n.* pripitak.
Confisciren, *a.* ublagajniti, ublagajničiti, urizniti.
Consens, *c.* privola.
Consul, *a.* posaonik; —at, posaobina.
Consulent, *m.* savětovatelj.
Contumacia, *a.* oglušak.
Contumaciren Jemand, osuditi koga s ogluška.
Convocation der Gläubiger, saziv věrovnikah; — sedict, *n.* sazivno pismo.
Corporation, s. Körperschaft.
Dachstange, *f.* pritisak.
Datum, *a.* datak.
Decken (sicherstellen), *a.* pokriti.
Decursive Rate, *a.* potonji dělak.
Depot, (Niederlage von Waaren), *n.* skladište; — (Ergänzungstruppen), doknadnici, doknadništvo; Regiments—, *n.* pukovnijsko doknadništvo.
Depot-, skladišni, doknadnički; — officier, *m.* doknadnički častnik, častnik kod doknadništva.
Deputat, *a.* měrtik; —smann, *a.* měrtičnik.
Devolutionsrecht, *n.* ošastno pravo.
Dichter, *a.* spěvalac.
Dichtkunst, *f. a.* spěvaostvo.
Diensteintritt, *m.* nastup službe.
Documentiren, *a.* obložiti, obispraviti.
Dunkelzelle, *f.* mračna izba.
Durchsuchung, *a.* premetačina.
Eidesstättiges Bekenntniß, priznanje u město prisege, zakletve.
Einfall, *a.* usèrt.
Eingriff, *a.* zahvat.
Einkommensteuer, *c.* dohodnina.
Einleiten, einen Rechtsstreit —, povesti parnicu.
Einleitung, *a.* povedba.
Einnahme, (am Gelde), *a.* primutak.
Einnahms-casse, *f.* dohodna, pobirna, primna pěneznica.
Einmeng-en, sich, *v. r.* unositi se u što; —ung, *f.* unos, unešenje.
Einquartirungszettel, *m.* cedulja za nastanjivanje, ukonačivanje.
Einrück-en, (einschalten), *a.* uvèrstiti; —ungs- (Einschaltungs-) gebühr, *a.* uvèrstnina.
Einsam, *adj.* samotan.
Einsicht, *a.* ugled; — der Originalien, ugled izvornikah.
Einziehen, *v. a.* z.B. die Cassaanweisungen, ustegnuti pěnezničke doznake.

Eisgrube, *a.* ledenik.
Entität, *f.* sućnost.
Entsagung, *a.* odreka.
Erbantretung, Erbschaftsantretung, *a.* nastup naslědstva.
Erhabene Person, *a.* uznešena osoba.
Erhebungen pflegen, *c.* izvidjati.
Erliegen, die Urkunden — beim Gerichte, isprave su kod suda ili pri sudu.
Erniedrigung, *f.* ništenje, poništenje.
Erschwerungsumstand, *m.* otegoćujuća okolnost.
Erschwingen, *v. n.* smoći, smagati.
Erstgenannte, *m.* (in der Klage), pèrvoimenovani, prijeimenovani u tužbi, koji je pèrvi ili prije imenovan u tužbi.
Erweislich, *c.* dokaživ.
Erwerbsteuer, *a.* tečevinarina, zaslužbarina.
Erzmörder, *m.* prekèrvnik.
Eventualität, *a.* dogodičnost; — eventualiter, eventuell, *a.* dogodice.
Expeditskanzlei, *f.* odpravna pisarnica.
Fackel, *a.* palja.
Fällig, *adj.* der Wechsel wird fällig, měnica će prispěti, dospěti.
Falschmünzer, *m.* krivi novčar.
Falsificat, *n.* krivotvorina; —ion, *f.* krivotvorje; —or, *m.* krivotvornik.
Feud, *n.* podarbina.
Fiscus, *a.* (als Amt), blagajništvo, blagaoništvo, blagarstvo, rizništvo.
Fließpapier, *n.* probojna hartija.
Flüssigmachen, *v. a.* eine Entschädigung, einen Gehalt —, utečajiti naknadu, platu i t. d.
Form, *f.* (Gestalt), *a.* oblik.
Formal, (förmlich), *adj.* pravilan.
Frei machen, *v. a.* einen Lehrling —, načiniti šegèrta kalfom.
Frevler, *m.* uvréditelj.
Galla-montur, (Uniform), *f.* svečana odora.
Gauchhafer, *m.* vlasulja.
Gedingarbeit, *f.* najmljena radnja.
Gefälls-amt, *c.* dohodarni ured; —erträgniß, *n.* dohodarni dobitak; —wesen, *n.* dohodarstvo.
Gegen ein Gericht appelliren, pozvati se proti sudu.
Geisteskrank, *adj.* duhonemoćan, duhonemoćnik; —heit, *f.* nemoć duha.
Geldausfuhrverbot, *a.* zabrana izvoziti novce.
Gelingen, *v. n.* prikladovati, poći za rukom; es gelingt ihm, prikladuje mu, polazi mu za rukom.
Geltend machen, einen Grund, *a.* upirati se na kakav razlog, činiti valjati kakav razlog.
Genossenschaftsgericht, *n.* jednostaležni sud.
Gerüst, *a.* lazila.
Geschäftskreis, *a.* poslokrug.
Gesellen-, (in Zus.) kalfački.
Gesetzwidrig, *a.* protuzakonit.
Gesichtspunkt, *m.* gledište i. t. d.
Gestell (der Schragen), *n.* nogači.
Gewähr, ein an die Gewähr Gebrachter, *a.* upisan u zemljišnicu kao posědnik.
Gewährleistungsurkunde, *f.* poručanstveno pismo.
Gewaltthäter, *a.* zulumčar.
Gewehrschneller, *m.* (das Züngel am Gewehre), obarača, odponac.
Gewerk, *n.* (Arbeit), radnja; (Werkstätte), radionica; (Arbeiter), radnik; (Zunft), ceh; —sherr, *m.* gospodar radnje.
Gewinn, *m.* (abgehender Gewinn, zugehender Schaden), izmičući dobitak, nastajuća šteta.
Gleich, zu gleichen Theilen betheilen, razděliti na jednake dělove.

Gleich kommen, biti jednak.
Grundbesitz, *a.* zemljoposěd.
Guldenfuß, *m.* forintsko měrilo.
Guthabung, *a.* imalina, *c.* što ima tko tražiti.
Hafen, *a.* pristan.
Hafen-, (in Zus.) pristanski.
Haftungs-entbindung, *f.* razveza od odgovornosti; —urkunde, *a.* odgovornostna, obvezna isprava.
Halbmond, *m.* dvizak.
Haltung (drohende), *a.* preteće vladanje.
Handhaben, *c.* rukovati.
Hauptlosung, *f.* glavno ždrěbanje.
Herabwürdigung der Religion, *c.* obezdostojivanje vĕrozakona.
Identität, *f.* istovetnost.
Idiot, *m.* sebar.
Individuelle Vertheilung, razděljenje na glave.
Inhabung. *a.* dèržanje, imanje, imovanje.
Inländer, *a.* ovostranac.
Innerhalb eines Tages, na obdanicu.
Inspector, *a.* nadzornik.
Inspicient, *m.* nadgledalac, nadziralac.
Instruction (Voruntersuchung), *a.* prediztraga.
Insurgent (Landsturmsmann), *m.* statt ustajnik verb. podiža, podižnik.
Insurrection, *f.* buna; (Landsturm), podignutje, podignutak.
Intrigue, *a.* pletke.
Jedesmalig, *a.* svagdašnji.
Juxta, per juxtam, od prilike, pismo ili isprava od iste prilike, spodobno ili poredno pismo ili isprava, porednica, po porednici.
Kanzlei-bote, *m.* pisarnički glasnik, navěstnik; —diener, *m.* pisarnički sluga.
Kategorie, *f.* razděla.
Kindesmord, *a.* čedomorstvo.
Kirchen-raub, *a.* svetosilje; — räuber, *m.* svetosilnik.
Kosten-anschlag, —überschlag, *m.* troškovni proračun.
Kunstausstellung, *f.* izložba, izloga umětovinah, umotvorinah.
Kurbel, *f. a.* zaponac.
Landsturm, *m.* statt ustanak verb. podignutje, podignutak.
Larve, *f.* (Gesichts—), obrazina, čuvida.
Lärmkanone, *f.* glasnjak, glasnjača, haberdak, habernik, habernjača.
Lärmstange, *f.* vitiljača, panos, smolenica.
Lehen, *a.* podarbina.
Lehnschaft, *f.* (Bergwerk), rudni zakup.
Lehrcurs, *m.* poučni, školski tečaj.
Marsch, *a.* šetovanje.
Maschinenfabrikant, *m.* kretaljar.
Scharpie, *f. a.* svilac.

Erklärung der Abkürzungen.

(Izjasnjenje kraticah.)

---

acc. accusativus, tužiteljni (padež), Accusativ.
act. activum, thätig.
adj. adjectivum, pridavno (ime), Beiwort.
adv. adverbium, prislovje, Nebenwort.
aug. augmentativum, povećavajuće (ime), Vergrößerungswort.
Bergb. Bergbau, rudarstvo.
coll. collectivum, skupno (ime), Sammelname.
comp. comparativus, prispodobni (stupanj), Comparativ.
čech. čechice, českі, čechisch (böhmisch).
conj. conjunctio, veznik, Bindewort.
cèrn. cèrnogorski, cernagorisch.
croat. croatisch, hèrvatski.
dat. dativus, dateljni (padež), Dativ.
dim. diminutivum, pomanjujuće (ime), Verkleinerungswort.
Epith. Epitheton, nadimak.
f. femininum, žensko, weiblich.
fam. familiär, priateljski, prosto.
fig. figurative, prenosno, figürlich.
fr. francezki, französisch.
gem. gemein, prosto.
gr. griechisch, gèrčki.
gen. genitivus, roditeljni (padež), Genitiv.
herc. hercegovački, herzegowinisch.
hyp. hypocoristicon, schmeichelndes oder beschönigendes Verkleinerungswort.
impers. impersonale verbum.
indecl. indeclinabile, nesklonjiv, unabänderlich.
instrum. instrumentalis, tvoriteljni, Instrumentalendung.
interj. interjectio, medjumetak, Zwischenwort.
it. talianski, italienisch.
i t. d. i tako dalje, und so weiter.
krsl. kirchenslavisch, cèrkveno-slavjanski.

küstenländisch, primorski.
L. Linne.
loc. locativus, městiteljni (padež), Locativ.
m. masculinum, mužko, männlich.
n. neutrum, srědnje, ſächlich.
n. p. na priměr, zum Beiſpiel.
o. oder, ili.
öſterr. öſterreichiſch, austrianski.
part. participium, priděv, Mittelwort.
pass. passivum, leidend.
pl. pluralis, množtveni broj, Mehrzahl.
poet. poetiſch, in feierlicher Rede gebräuchlich, stajaće.
praep. praepositio, predlog, Vorwort.
praepos. praepositionalis (localis).
pron. pronomen, zaime, Fürwort.
rag. raguſaniſch, dubrovački.
russ. russice, ruski, ruſſiſch.
ſ. ſiehe, vidi.
ſ. d. ſiehe dieſes, vidi tu rěč.
sèrb. sèrbski, ſerbiſch.
sing. singularis, jedinstveni broj, Einzahl.
sirm. ſirmiſch, srěmski.
slav. ſlavoniſch, slavonski.
(t.) znači, da se rěč, pred kojom *(t.)* stoji, nalazi u terminologičkim rěčniku, bed., daß das Wort, vor welchem (t.) ſteht, ſich im Terminologiſchen Wörterbuche findet.
t. j. to jest, das iſt.
v. von, od.
vgl. vergleiche, prispodobi.
v. impers. verbum impersonale, unperſönliches Zeitwort.
v. r. verbum reciprocum.
Vuk, Vukov rěčnik, Dr. Vuk Stef. Karadžić's ſerbiſch-deutſch-lateiniſches Wörterbuch (Wien 1852).
z. B. zum Beiſpiel, na priměr.

Deutsch-ilirisches

Wörterbuch.

A.

A, *n.* a, pèrvo slovo od azbuke němačke; wer A sagt muß auch B sagen, tko počne, trěba da i svèrši; weder A noch B, ni be ni me; A und O (Alfa und Omega), početak i svèrha.

Aal, *m.* jegulja; wenn er schwerer als ein Pfund ist, ugor; —baum, *m.* vaščje grožđje, pasje grožđje; —beere, *f.* cèrni ribiz, cèrna ribizla (plod); —beerstrauch, *m.* cèrni ribiz (stablo); —eidechse, *f.* jeguljasti gušter; —en, *v. a.* loviti, hvatati jegulje; nahvatati jeguljah; —fang, *m.* hvatanje, lov jeguljah; —fänger, *m.* jeguljar; —förmig, *adj.* jeguljast, ugorast; — *adv.* jeguljasto, ugorasto; —frau, *f.* jeguljarica; (ein Fisch), balavica (riba); —gabel, *f.* osti, ostve, *f. pl.*; —hälter, *m.* jegulnjak, ugornjak; —haut, *f.* koža od jegulje; —kasten, *m.* garda, zagrada za lovit jegulje; —korb, *m.* vèrša za hvatat jegulje; —lege, *f.* s. Aalwehr; —mutter, *f.* balavica (riba); —pricke, *f.* s. Aalgabel; —puppe, *f.* vabilo za lovit jegulje, —quappe, *f.* s. Aalraupe; —quast, *m.* smotak na šibi za lovit jegulje; —raupe, *f.* menjak, manić (riba); —reuse, *f.* s. Aalkorb; —stecher, *m.* s. Aalgabel; —streif, *m.* cèrna pruga konju na ledjih; —streifen, —strich, s. Aalstreif; —suppe, *f.* juha, čorba od jegulje; —teich, *m.* jegulnjak ugornjak, ribnjak za jegulje; —wehr, *n.* u. *f.* preteg, pregrada, zagrada za jegulje.

Aar, *m.* oró, orao, oral; —beere, —kirsche, *f.* brekinja.

Aas, *n.* stèrv, stèrvina, mèrcina, leš; žder, mamac, meka, mama, namama; —blatter, *f.* gnojna krasta.

Aasen, *v. n.* mekn, mamac, stèrvinu metati; mezdriti, strugati meso s kože, omezdriti, ostrugati.

Aasfliege, *f.* zlatnica, mesna muha; —fressig, —fressend, *adj.* mèrcinojedan, stèrvinojedan; tko se mèrcinom hrani; —geier, *m.* lešinar (oró); —geruch, —gestank, *m.* smrad, smèrdež stèrvinski; —gierig, *adj.* stèrvinoželjan, željan stèrvine, dèrt na mèrcinu; —grube, —kuhle, s. Schindgrube; —haft, —ig, *adj.* stèrvinast, stèrvan; mèrcinski; gadan, gnjusan; *adv.* po stèrvini; kao stèrvina; gadno, gnjusno; —käfer, *m.* mèrtvenjak, govnovalj, govnara, mèrcinski, stèrvinski gundevalj; —kopf, *m.* (Bauk.), ovnujska glava; —

krähe, *f.* vrana; —pocke, f. Aasblatter; —seite, *f.* mezdra (od kože); —vogel, *m.* stèrvinska, mèrcinska ptica, ptica stèrvinojedna.

Aaß, s. Aas.

Ab, *adv.* od; drei Schritte vom Weg —, tri koraka od puta; die Spitze ist —, odkinuo se, odkèrhnuo se èrt; der Kopf ist —, ode glava, poletěla glava; Kopf —, dolě s glavom, dolě glavu; vom Wege — gehen, zabluditi, zabasati, izlaziti s puta; Hut —, dolě šešir, dolě sa šeširom (klobukom); Fluß —, niz vodu, niz rěku; Berg —, niz bèrdo, pod nogu; auf und — gehen, šetati, ići gorě dolě; einen Gulden auf oder —, jedna forinta više il manje; — und zu gehen, dolazit i odlazit.

Abächzen, sich, *v. r.* iztrošit se od velika stenjanja, uzdisanja.

Abackern, *v. a.* orati, odorati, odoravati, oruć razdvojiti, razbrazditi.

Abammen, *v. a.* odbiti, odbijati (děte od sise).

Abänder-lich, *adj.* proměnjiv, měnjav; (Sprachl.) sklanjav; —n, *v. a.* preinačiti, měnjati, podrugačiti; (Sprachl.), sklanjati; — den Vorsatz, odumiti; —ung, *f.* měnjanje, proměnjivanje, preinaka, preinačenje; proměna; (Sprachl.), sklanjanje.

Abängst-en, —igen, *v. a.* mučiti, kiniti, uznemiriti, izmučiti; einem etwas —, plašnjom, strašenjem što od koga dobiti; sich —, *v. r.* mučiti se, moriti se, ginuti, izmučiti se, skončati se, poginuti od straha, od muke; —igung, *f.* skončavanje; těskoća, muka, kina, strah.

Abarbeiten, *v. a.* einen Stein —, odvaliti, odmaknuti kamen, izraditi, izdělat ga; die Unebenheiten —, gladiti, poravnati, ugladiti; ein Schiff vom Strande —, odtisnuti brod, ladju; Kleider —, izderati haljine poslujući; seine Schulden —, odradjivati dugove, odduživati se radnjom; abgearbeitetes Pferd, umoran, utrudjen konj; (zu Ende arbeiten), svèršiti, dovèršiti, svèršivati; sich —, *v. r.* moriti se, ubiti se poslom.

Abärgern, *v. a.* mučiti, jěditi, ljutiti, sèrditi, namučiti, najěditi, razjěditi, naljutiti, razsèrditi.

Abärnten, *v. a.* žeti, požeti, nažeti.

Abart, *f.* vèrsta, raznost, razlikost; —en, s. Ausarten; —ig, *adj.* odrodjen, odrodan.

Abäschern, *v. a.* vaditi, tèrti, čistiti, očistiti vrućim pepelom.

Abaßen, *v. a.* jěsti, pásti, bèrstiti, pojěsti.

Abäspern, s. Abäschern sich, *v. r.*

Abäst-en, *v. a.* kresati, okresati (granje), ohaštriti, oklaštriti; —ung, *f.* kresanje (granja), ohaštrenje, oklaštrenje; das was bei der — abfällt, okresine, *f. pl.*

Abäthm-en, *v. a.* einen Schmelztiegel —, usiati, usiavati topionicu; —ung, *f.* usiavanje (topionice).

Abätzen, *v. a.* vaditi, izvaditi jědkom vodom il jědkim srědstvom.

Abäugeln, *v. a.* izgledati, tražiti trag (očima bez pseta).

Abäußer-n, *v. a.* těrati; iztěrati (kmeta sa svoga selišta); —ung, *f.* iztěranje, těranje sa selišta.

Abbacken, *v. a.* peći, izpeći; — *v. n.* prepeći se, prepicati se; abgebackenes Brot, prepečen kruh, hlěb.

Abbaden, *v. a.* kupati, okupati; — *v. n.* okupati se.

Abbähen, *v. a.* pèržiti, pražiti, izpèržiti

Abbalgen, *v. a.* oderati, odrěti, oguliti; sich — *v. r.* kiniti se, truditi se, umoriti se, namučiti se hèrvanjem, natezanjem.

Abbamsen, *v. a.* prašiti, izprašiti (kožu).

Abbarbiren, *v. a.* briati, bričiti; obriati, obričiti.

Abbasten, *v. a.* (einen Baum), guliti oguliti liko s dèrveta, likati dèrvo.

Abbauen, *v. a.* rušiti, valjati, razgradjivati, razvèržívati, porušiti, razrušiti, razgraditi, razvèrći; *fig.* er kann —, sad može da se nosi; die Zeche —, zasuti, zarušiti, ostaviti rudnicu; die zufließenden Tagewasser —, dohodeću izvanjsku vodu odvoditi, odvratjati od rude; den Receß —, platiti, izplatiti proizvodi, dohodci od rude.

Abbäumen, *v. a.* odviati, odviti, skinuti (s vratila).

Abbeeren, *v. a.* brati, pipati, obrati, opipati (zèrnje).

Abbefehlen, s. Abbestellen.

Abbegehren, *v. a.* (abbegehrt), einem etwas —, pitati, iskati, tražiti što od koga.

Abbehalten, *v. a.* den Hut —, dèržati, zadèržati šešir u ruci.

Abbeißen, *v. a.* grizti, odgrizti.

Abbeizen, *v. a.* vaditi, izvaditi jědkim srědstvom ili paklenim kamenom; Felle —, liniti, linjati, oliniti krečem, vapnom kožu, izvaditi klakom dlaku; abgebeizte Wolle, Beizwolle, krečem linjana, vapnom, klakom izvadjena vuna.

Abbekommen, *v. a.* dobiti, zadobiti.

Abbellen, sich, *v. r.* izlajati se, nalajati se, izmoriti se, utruditi se lajanjem.

Abberſten, *v. n.* odcěpiti se, odcěpljivati se.

Abberuf-en, *v. a.* odazvati, odazivati, pozvati, pozivati, zvati natrag; —ung, *f.* odazvanje, odziv; —ungsschreiben, *n.* odzivni list, odzivno pismo.

Abbesemen, s. Abkehren.

Abbestell-en, *v. a.* (abbestellt), poreći, oporeći, poricati (zapověd itd.); —ung, *f.* protu-zapověd, poreka, oporeka narućka, zapovědi.

Abbeten, *v. a.* moliti, odmaljati, izmoliti, odmoliti; seine Sünden —, molit se za oproštenje grěhah svojih; das Gewitter — wollen, htět ukloniti, odvratiti, odvèrnuti oluju (nepogodu) molitvom.

Abbetteln, *v. a.* prositi, ciganiti, izprositi, izciganiti.

Abbetten, sich, *v. r.* von der Wand —, odmaknuti, odmicati krevet, postelju od zida; sich von seiner Frau —, razdružit se od žene svoje, nespavati s njome.

Abbeugen, *v. a.* die Augen —, odvèrnuti, odvratjati oči od česa, s. Abbiegen.

Abbezahlen, *v. a.* platiti, izplatiti, izplatjivati, platjati.

Abbiegen, *v. a.* (einen Ast), saviti, sagnuti, savijati, sagibati na stran granu; einen Zweig —, položiti, povaliti, polagati, valjati mladicu, ogranak.

Abbieten, *v. a.* dati, ponuditi, davati, nuditi više nego drugi; napověditi, napoviděti, proglasiti; napovědati, proglašivati.

Abbild, *n.* kopia, ikona; slika, prilika, kip, obraz; —en, *v. a.* slikovati, obraziti, obrazovati, izobraziti, risati; malati, namalati, izmalati; —ung, *f.* obraz, kip, ikona, slika, prilika, obrazovanje, slikovanje.

Abbimsen, *v. a.* tèrti, gladiti, ugla-

diti, izgladiti plovućim kamenom.

Abbind-en, *v. a.* odvezati, odrěšiti, oprostiti, odveživati, odrěšivati, opraštati; ein Kalb —, odbiti, zalučiti tele; eine Warze —, podvezati bradavicu; ein Faß —, nabiti bačvu, lagav, bure; ein Gebäude —, povezati svekoliko po sgradi (što je trěbalo povezat); —ung, *f.* (bei den Wundärzten), podvez; podvezanje, podveživanje.

Abbiß, *m.* odgrizak, ugrizak, grizotina; (eine Pflanze), zakusak (rastje), *Scabiosa succisa, Linn.*

Abbitte, *f.* izpričanje, izpričavanje, odpros, moljenje.

Abbitten, *v. a.* moliti, prosit za oproštenje, izpričat se, izpričavat se; dobiti silom od molitve; die Leistung einer Schuldigkeit —, prositi, moliti tko, da sě od dužnosti kakove odrěši; sich etwas —, s. Verbitten.

Abbittlich, *adj.* prostiv, oprostiv.

Abblänken, *v. a.* (Silbergeschirr), světlati, osvětlati, čistiti, očistiti.

Abblasen, *v. a.* duvati, puhati, dunuti, odduvati, odpuhati, odpuhnuti; trubljom, rogom glasiti, oglašivati, razglašivati, oglasiti, razglasiti, navěstiti, trubiti, raztrubiti, odtrubiti; ein Lied —, svirati, igrati, izasvirati, izigrati pěsmu; der Wächter bläst die Stunden ab, stražar navěšta trubljom, rogom ure; ein Fest —, raztrubiti, razglasiti, trubljom svetkovinu.

Abblassen, s. Abschießen, Verschießen.

Abblatten, *v. a.* komiti, okomiti, brati, obirati, pobirati, obrati, pobrati listje; (vom Rothwilde), bèrstiti, pobèrstiti.

Abblättern, *v. a.* s. Abblatten; sich —, *v. r.* gubiti, izgubiti listje; listat se, razlistat se, cěpat se, kolit se, razcěpat se na listove.

Abblattung, **Abblätterung**, *f.* listanje, koljenje, cěpkanje.

Abblauen, *v. n.* pustiti, puštat modrilo.

Abbläuen, *v. a.* (die Wäsche), modriti, pomodriti (rubje); (durchprügeln), mlatiti, biti, lupati, izmlatiti, izbiti, izlupati do modricah, izlěmati.

Abbleichen, *v. a.* (Leinwand), běliti, oběliti (platno); (von Farben), blěditi, prolaziti, poblěditi, proći (boja).

Abblühen, *v. n.* ocvasti, gubiti, izgubiti cvětje.

Abblühen, *n.* ocvatnja.

Abblüthen, *v. a.* kidati, tèrgati, brati, pokidati, potèrgati, obrati cvětje.

Abbohnen, s. Bohnen.

Abbohren, *v. a.* vèrtati, bušiti, izvèrtati, probušiti, provèrtati.

Abborgen, *v. a.* uzajmiti, posuditi, uzajmljivati, posudjivati, zaimò uzeti, na věru uzeti, uzimati što u koga.

Abbosseln, *v. a.* napraviti, načiniti, kalup, tvorilo od čega.

Abbrand, *m.* (in den Schmelzhütten), požeg.

Abbrändler, *m.* pogorělac.

Abbrassen, *v. a.* bracati pod větar, okrenuti, obèrnuti, okretati, obratjati pod větar (jadra).

Abbraten, *v. a.* peći, izpeći, popeći.

Abbrauchen, s. Abnützen.

Abbrauen, *v. a.* variti, izvariti, dovariti, povariti (pivo).

Abbraunen, *v. n.* pustiti, puštati ugasitu boju.

Abbräunen, *v. a.* pèržiti, izpèržiti, pripèržiti.

Abbrausen, *v. n.* kipěti, vrěti, oki-

péti, ovréti; izkipét se, izavrét se.

Abbrechen, *v. a.* (Blumen, Obst), tèrgati, brati, otèrgnuti, odtèrgati, ubrati, potèrgati, pobrati; einen Zahn —, lomiti, kèršiti, slomiti zub; ein Schloß —, odbiti, odbiati bravu; einer Flasche den Hals —, lomiti, slomiti vrat ploski; einem Pferde die Eisen —, razkovati, razkivati konja; die Spitze von einem Messer —, odkinuti, odlomiti, odkèrhnuti èrt od noža; ein Lager —, dizati, dignuti tabor; ein Zelt —, dignuti, pokupiti, dizati, kúpiti šator; den Flachs —, tući, tèrti, iztući lan; die Hunde —, razstaviti, razstavljati pse; sich etwas —, uzkratiti, kratiti što sebi; einem etwas am Lohne —, odkinuti, odtèrgnuti, odkidati što komu od platje; sich etwas am Munde, an seiner Nahrung —, štediti, prištediti na ustih, odtèrgnuti, odkinuti što sebi od ustih; die Unterhandlungen, ein Gespräch —, prešéći, pretèrgnuti, prekinuti, prekidati dogovore, razgovor, pogadjanje; wir wollen hiervon —, nemojmo, nećemo o tom više govoriti; laßt uns jetzt hier —, stanimo sad tù; kurz —, u kratko prekinuti, pretèrgnuti; abgebrochene Seufzer, Worte —, presěčeni, prekinjeni uzdasi, rěči; *fig.* ein vom Zaune abgebrochener Streit, gotova kavga, nenadana svadja; eine Brücke —, rušiti, porušiti, razoriti, razvèrći most; ein Haus —, valjati, rušiti, obarati, razvaliti, porušiti, razrušiti, razoriti, oboriti kuću; — *v. n.* razbiti se, razbijat se; odlomiti se, odkèrhnuti se, lomiti se, kèršiti se, odbiti se, odbijati se; mitten in der Rede —, stati, prestati, zapeti, stajati, prestajati, zapinjati u sréd govora.

Abbrechung, *f.* **Abbrechen**, *n.* razvaljivanje, razgradjivanje, razorenje, razgrada, razor.

Abbreiten, *v. a.* (das Kupferblech), razbiti, razbijati, protegnuti, protezati.

Abbrennen, *v. a.* paliti, žgati, sažigati, opaliti, popaliti, sažgati, u pepeo obratiti, obratjati; eine Kanone —, paliti, žgati, izbaciti, opaliti, izpaliti, užgati, užditi top; die Ziegel —, peći, izpeći opeke; — *v. n.* gorěti, izgorěti, sagorěti, opalit se, užgat se, uždit se, pogorěti, obratit se, obratjat se u pepeo; das Gewehr brennt schnell ab, puška dobro pali; das Zündpulver ist abgebrannt, planula je tavica od puške; dieses Holz brennt schnell ab, ovo dèrvo bèrzo gori, bèrzo izgara; das Feuer — lassen, pustiti, puštat, da izgori oganj; ein Abgebrannter, s. Abbrändler.

Abbreviatur, **Abbreviren**, s. Abkürzung, Abkürzen.

Abbring-en, *v. a.* skinuti, skidati; vaditi, izvaditi; snimati, snimiti; dotèrgnuti; einen vom rechten Wege —, kvariti, pokvariti, zavesti, zavoditi koga s dobra puta; einen von seinem Vorsatze —, odvèrnuti, odvratiti, odgovoriti, odvratjati, odgovarati koga od nakanjenja njegova; einen von einer irrigen Meinung —, izbiti, izbijati komu iz glave bludnu kakovu misó; —ung, *f.* dotèrgnutje.

Abbröckeln, *v. a.* kèršiti, odkèrnjivati, mèrviti, drobiti, odkèrhnuti, razmèrviti, razdrobiti.

Abbruch, *m.* s. Abbrechung, Abbrechen; odkinutje, odtèrgnutje, odlomak,

okèrnjak, uštèrb, šteta, krivo; auf den — verkaufen, prodati, prodavati na razor, da se razori; einem — thun, krivo komu činiti, učiniti, škoditi komu; an der Gesundheit — thun, uditi, škoditi, nauditi, naškoditi zdravlju; sich — thun, uzkratiti, kratiti što sebi, krivo si činiti; ich muß ohne — bezahlt werden, trěba me izplatiti bez uštèrba.

Abbrüchig, *adj.* kèrk; štetan, vrědonosan.

Abbrühen, *v. a.* pariti, popariti.

Abbrüllen, *v. a.* (ein Lied), rikati, izrikati (pěsmu).

Abbrunften, *v. n.* izgoniti se, izpudjati se, prestati goniti se, pudjati se (od zvěradi).

Abbuden, *v. a.* dignuti, dići, dizati šatru.

Abbügeln, *v. a.* tiglati, potiglati.

Abbuhlen, *v. a.* izljubiti, ljubeć izdvoriti, ljubeć zadobiti, dobivati; sich — *v. r.* trošiti se, iztrošiti se od velika bluda.

Abbürden, *v. a.* raztovariti, razpèrtiti, raztovarati, razpèrtjivati.

Abbürsten, *v. a.* kefati, okefati, izkefati, četkom očistiti.

Abbüß-en, *v. a.* platiti, platjati, tèrpěti, činiti, učiniti pokoru radi čega; prati, oprati (grěh); — durch Krankheit, odbolovati; — durch Liegen, odležavati; —ung, *f.* pokora.

Abc, *n.* azbuka, alfabet, abeceda; *fig.* početak; —buch, *n.* abecedar, bukvar; —schüler, —schütze, *m.* abecedarac, bukvarac; —tafel, *f.* abecedna tabula, azbučna daska.

Abconterfeien, s. Abmalen.

Abcopiren, s. Abzeichnen, Abschreiben.

Abdach, *n.* (in der Baukunst), strěšica.

Abdachen, *v. a.* razkriti, odkriti; skučiti, nagnuti, skučivati, nagibati; škèrpati; eine Mauer —, praviti, napraviti krovak na zid, pokrivati zid; sich —, (von einer Gegend), visěti, pod nogu, niz bèrdo iti, nagibat se, obarat se, skučena biti (od okolinah).

Abdachung, *f.* krutost, naklonost; (in der Bauk), nagib; škarap.

Abdämmen, *v. a.* zagatiti, pregraditi, odbiti, gatiti, pregradjivati, odbijati vodu (naspom).

Abdampf-en, *v. a.* odpajivati; — *v. n.* pušit se, kadit se, izpušiti se, izkaditi se; japiti, vapiti, lapiti, větriti, izvětriti; — ung, *f.* izjapljenje, izvapljenje, izvětrenje, japljenje, vapljenje, větrenje.

Abdank-en, *v. a.* odpustiti, odpraviti (koga iz službe); ein Schiff Alters halber —, ostaviti, ostavljati star brod; — *v. n.* ostaviti službu, zahvalit se na službi, odreći se dostojanstva; —ung, *f.* ostavka, odpust, odpuštenje, odpravljenje, zahvala; —ungsrede, *f.* zahvala; —ungsschein, *m.* odpust, ostavka.

Abdarben, *v. a.* štediti, prištediti na čem; ich habe es mir an meinem Munde abgedarbt, prištedio sam si od ustah; — *v. n.* slabiti, lošaviti, oslabiti od velike patnje.

Abdarren, *v. a.* sušiti, osušiti; vaditi, izvaditi voće, žito iz pušnice (sušionice).

Abdeckeln, *v. a.* odkriti, odkrivati.

Abdecken, *v. a.* (ein Haus), odkriti, odkrivati (kuću); (den Tisch) —, spremati, spremiti, pospremiti, kùpiti, pokupiti stol, tèrpezu; ein Thier —, derati, guliti, odrěti, oderati, oguliti živinče.

Abdeck-er, *m.* živoder, derač, derenčin; — ei, *f.* živoderstvo, živoderski,

derački zanat; živodernica, živoderska, deračka kuća.

Abdeichen, s. Abdämmen.

Abdiciren, v. a. odpraviti koga, odpustiti koga, ostaviti,zahvaliti, odreći se (čega).

Abdicken, v. a. einen Saft —, skrutiti, skrutjivati, sgustiti, sguštjivati sok; — v. n. sgusnuti, sgušnjivati, skrutnuti.

Abdielen, v. a. tiniti, pretiniti; obiti, obijati daskama; den Fußboden —. patosati, poditi, podpoditi.

Abdienen, v. a. služiti, odslužiti.

Abdingen, v. a. odkinuti, odkidati što na céni; najmiti, najmljivati što u koga.

Abdisputiren, s. Abstreiten.

Abdocken, v. a. odsukati, odsukivati.

Abdorren, v. n. venuti, sušit se, uvenuti, sahnuti, osušit se i pasti.

Abdörren, v. a. sušiti, sasušiti, s. Abdarren.

Abdraht, m. (bei den Zinngießern), točine, strugotine, f. pl.

Abdrängen, s. Abdringen, Wegdrängen.

Abdrechseln, v. a. strugati, točiti, ostrugati, zastrugati, otočiti, stočiti.

Abdrehen, v. a. sukati, vèrtěti, odsukati, odvèrtěti, zasukati, zavàrtěti; vèrteć odkinuti, odkidati; einem Vogel den Kopf —, zakrenuti, zakretati vratom ptici; den Schlüssel —, slomiti, prelomiti bradu od ključa, s. Abdrechseln.

Abdreschen, v. a. mlatiti, vèršiti, omlatiti, pomlatiti, ovèršiti; mlateć. vèršeć platiti, zaslužiti; (abprügeln), mlatiti, lupati, izmlatiti, izlupati; abgedroschenes Stroh, prazna slama; das haben sie längst mit einander abgedroschen, o tom su se oni već odavna dogovorili, razum:li.

Abdring-en, v. a. izvući, izvlačiti što iz koga, oteti, otimati što komu prětnjami, strahom itd; — etwas, ein Geständniß, Versprechen, natěrati koga na što, da što izpověđi, obeća; —ung, f. otetje, otimanje; sila, nasilje.

Abdrohen, v. a. dobiti, dobivati što prětnjami od koga.

Abdruck, m. odtisak, štampa; kalup, utisak, kopia, prilika, slika; — eines Gewehres, okres; (an den Schießgewehren), oponac, obarača; gornji zub; (bei den Buchdruckern), otisak, pritisk, tisk, priměrak; (Exemplar), iztisak, prokus, eksemplar; preštampa; (in der Naturgeschichte), tiskokamen.

Abdrucken, v. a. štampati; tiskati, těštiti, utěštiti; naštampati, preštampati.

Abdrücken, v. a. odtisnuti, odtiskivati; (ein Gewehr), paliti, užigati, odapinjati, obarati, okidati, opaliti, užgati, uždíti, odapeti, oboriti, okresati, okinuti (pušku); (einen Pfeil), odapeti, pustiti (strělu); das Herz —, cěpati, razčepati, parati, razparati sèrce; — v. n. vom Lande —, odtisnuti se, odtiskivati se od kraja.

Abdruschregister, n. kazalo mlatnje.

Abdunkeln, v. a. mèrčiti, omèrčiti.

Abdunsten, s. Abdampfen.

Abdünsten, v. a. činiti, pustiti, dati da izvapi, izvětri štogod.

Abebn-en, v. a. ravnati, poravnati, izravnati; ujednačiti; —ung, f. ravnanje, poravnjivanje; izravnanje.

Abecken, v. a. na ugle, na ćoške napravljati, graditi, napraviti, sagraditi.

Abeifern, sich, v. r. trošit se, morit se, prekidat se, izmorit se, pre-

kinut se vičuć, sèrdeć se na što.

Abeisen, *v. a.* vaditi, izvaditi led; — *v. n.* popustiti, odkráviti se, ojužiti se led.

Abend, *m.* večer, veče; (Westen), zapad, zahod; diesen —, večeras; zu — essen, večerati; es wird —, smèrknjiva se, mrak se hvata; gegen —, pred večer, pod večer; (gegen Westen), prema zapadu, na zapad, od zapada; der heilige —, badnjak, badnji (večer); es ist noch nicht aller Tage —, doć će sunce i pred moja (tvoja itd.) vrata.

Abend-andacht, *f.* pobožnost, molitva večernja; —arbeit, *f.* večernji posó; —besuch, *m.* večernji pohod, pošet; —brot, —essen, *n.* večera; —dämmerung, *f.* pèrvi večernji mrak, večernji sumrak, sumračje, suton; in der —, mrakom, po mraku; —falter, *m.* věštica, večernji leptir; —gebet, *n.* večernja molitva; —gegend, *f.* zapad, zapadnja strana; —gesellschaft, *f.* večernje družtvo; —glocke, *f.* zdrava maria; —land, *n.* zapadnja zemlja, dèržava, strana, zapadnji kraj; —länder, *m.* stanovnik zapada; — *pl.* zapadjani, narodi, puci zapadnji, narodi od zapada; —ländisch, *adj.* zapadnji; — *adv.* zapadnji, po zapadnji, na zapadnju; —lich, *adj.* večernji, zapadnji; —licht, *n. fig.* večernjica (zvězda); večer; —lied, *n.* večernja pěsma; —luft, *f.* večernji zrak; —lust, *f.* večernja zabava, radost, razkoš; —mahl, *n.* poslědnja, tajna večera; pričest; zum — gehen, pričestiti se, pričeštjivati se, ić se pričestiti; einem das — geben, pričestiti koga; —mahlsbrot, *n.* ostia, poskura; —mahlzeit, *f.* večera; —messe, —mette, *f.* večernja; —musik, *f.* večernja muzika, večernjica (muzika); —opfer, *n.* žèrtva večernja, posvetilište večernje; —punkt, *m.* (Astron.) zapadnja piknja, zapadnja točka; —regen, *m.* večernja kiša, dažd večernji; —roth, *n.* —röthe, *f.* večernje rumenilo, večernja rumen, večernji žar.

Abends, *adv.* u večer, pod večer, na večer; gestern —, sinoć; heute —, večeras; vorgestern —, preksinoć; morgens und —, u jutro i u večer, jutrom i večerom.

Abend-schein, *m.* s. —dämmerung; —segen, *m.* s. —gebet; —seite, *f.* zapadnja strana, zapadnji kraj; —sonne, *f.* zalazeće, zapadajuće, zahodeće, počivajuće sunce; —ständchen, *n.* s. —musik; —stern, *m.* večernjica (zvězda), zvězda večernja; —stillstand, *m.* (Astron.) večernji stan; —stunde, *f.* večernja ura, večernje vrěme, večer; —thau, *m.* večernja rosa; —tisch, *m.* večera; —uhr, *f.* zapadnja sunčanica (ura); —vogel, s. —falter; —völker, *n. pl.* s. —länder, *pl.*; —wärts, *adv.* na zapad, prema zapadu, k zapadu; od zapada; —weite, *f.* (Astron.) zapadnja širina; —wind, *m.* večernji větar, večernjak, zahodnik, s. Westwind; —zeit, *f.* večer, večernje vrěme.

Abenteuer, *n.* neobična, čudna sgoda, slučaj, prigoda; auf — ausgehen, skitati se po svetu, slučaje tražiti; —rer, *m.* prigodnjak, slučajnik; leventa, protuha, klatež; —lich, *adj.* čudan, čudnovit, osobit; —lichkeit, *f.* osobitost, čudnovitost; čudo.

Aber, *conj.* ali, nu, ma; a; pak,

opet; pako, paka; es ist ein Aber dabei, nije čist posó; tausend und — tausend, tisuća i tisuća.

Aberacht, s. Oberacht.

Aberben, s. Erben.

Aberglaube, *m.* praznověrstvo, praznověrje.

Abergläubig, *adj.* praznověran.

Aberkennen, *v. a.* (aberkannt), odosuditi, odpresuditi, odosudjivati, odpresudjivati što komu, s. Absprechen.

Abermal, *adv.* opet, opeta, pak; još jedanput, po drugi put, s nova.

Abermalig, *adj.* opetašnji, drugi, nov, ponovljen.

Aberntcn, s. Abärnten.

Aberraute, s. Stabwurz.

Aberwitz, *m.* ludost, bezumnost; nerazum; —eln, *v. n.* ludovati; —ig, *adj.* lud, bezuman.

Abeschern, s. Abäschern.

Abessen, *v. a.* jěsti, pojěsti.

Abfachen, *v. a.* tiniti, pretiniti.

Abfädmen, *v. a.* trěbiti, otrěbiti (mahune od pasulja itd.)

Abfahren, *v. a.* odkinuti, odbiti, odkidati, odbijati; derati, razderati; truditi, moriti, utruditi, izmoriti; oddužit se, oddužívat se vožnjom; voziti, izvesti; — *v. n.* odvezti se, odvoziti se, poći, polaziti, krenuti; omicat se, omaknut se; (sterben), umrěti, preminuti; odapeti, odapinjati, otići, odlaziti, izmicati.

Abfahrt, *f.* polazak, odlazak; smèrt; —sflagge, *f.* polazna zastava, stěg, barjak, horugva; —sgeld, *n.* odlaznina; —recht, s. Abzugsrecht; —sschoß, *m.* s. Abzugsgeld; —sschuß, *m.* polazni puškomet, polazni okres, polazno pucanje (pušakah, topovah).

Abfall, *m.* padanje, padnutje; razlika, raznica; (des Wassers), opadanje, opad; (Spreu), plěva; (Schutt), razvaline, *f. pl.*; (von der Religion &c.), odmet, odpad, odběg; (bei den Fleischhackern), drobno, *n.*; Abfälle, *pl.* odpadci, *m. pl.* tarotine; strugotine, trine, okujine, *f. pl.*; opiljci; odlomci; ustrižci, *m. pl.*; trěštje; (von der Landwirthschaft) dohodak poljskoga kućanstva; (Abdachung), nagib; (in der Schifffahrt), zahod, zabas; in — kommen, gubiti, izgubiti cěnu, vrědnoću; doći u nevolju, naći se u nevolji.

Abfallen, *v. n.* pasti, padati; opadati, sušit se, mèršaviti, opasti, osušit se, omèršaviti; (von der Religion &c.), odpasti, odmetnut se, odběgnuti, odpadati, odmetat se, odběgavati; odreći se, ostaviti, odricat se, ostavljati; (von Farben), razlikovat se; (vom Wasser), padati, opadati, pasti; (in der Schifffahrt), zabasati, zaći, zahoditi, zalaziti; — *n.* padanje, odpadanje, opadanje; (eines Schiffes), zahod, zabas, basanje, zalaženje.

Abfällig, *adj.* padajuć, odpadajuć; opadajuć; odpadan, odmetan,

Abfangen, *v. a.* loviti, hvatati, uloviti; preoteti, preotimati; ein wildes Schwein —, ubiti vepra jataganom.

Abfärben, *v. a.* dati, davati poslědnju boju, poslědnje mastilo, — *v. n.* pustiti; pnštati, gubiti boju.

Abfaseln, Abfasern, *v. n.* čimkat se, sipat se, osut se.

Abfass-en, *v. a.* sastaviti, spisati, učrediti; — das Urtheil, načiniti, sastaviti presudu; —ung, *f.* sastavak, spis; učreda; —er, *m.* sastavitelj, spisatelj; učrednik.

Abfasten, *v. a.* postiti za što, postom platiti, odpostiti, odpaštati.

Abfaulen, *v. n.* sagnjiti i pasti, iztrunuti i odpasti.

Abfäumen, *v. a.* pěniti, opěniti, vaditi, izvaditi pěnu; ein abgefäumter (abgefeimter) Schurke, previjan lupež, lopov.

Abfedern, ſ. Rupfen; — *v. n.* gubiti, izgubiti perje.

Abfegen, *v. a.* mesti, omesti, pomesti.

Abfeil-en, *v. a.* izlimati, odlimati, turpiom tèrti, iztèrti; —icht, *n.* tarotine, *f. pl.*

Abfeilſchen, ſ. Abhandeln.

Abfertig-en, *v. a.* odpraviti, poslati, odaslati; *fig.* neuslišiti; —ung, *f.* odprava, odpravljenje, odaslanje, poslanje; posiljka; pošiljanje, odpravljanje; odgovor; *fig.* neusluh, neuslišanje.

Abfeuchten, *v. a.* vlažiti, močiti, kvasiti, namočiti, nakvasiti, poškropiti.

Abfeuer-n, *v. a.* paliti, opaliti, okresati, izbaciti, užditi, užgati (pušku), pucati, puknuti; —ung, *f.* okres; pucanje; unter — der Kanonen, pri pucnjavi, gromu topovah.

Abfiedeln, *v. a.* guděti, izguděti.

Abfind-en, *v. a.* namiriti, platiti; ſich — *v. r.* pogoditi se, nagoditi se, s kime; —ung, *f.* platež, namirenje, platjenje; nagodba, pogodba, ugovor; —ungsbetrag, *m.* nagodni iznosak; —ungsſchein, *m.* nagodnica.

Abfingern, *v. a.* brojiti, izbrojiti na pèrste.

Abfiſchen, *v. a.* svèršiti. dovèršivati lovitvu ribah; das Beſte —, kupiti, pokupiti skorup.

Abflachen, ſ. Abdachen.

Abflattern, *v. n.* odpèršiti, odlepèršati; ſich — *v. r.* pèršeć, lepèršeć se izmučiti, umoriti.

Abflauen, *v. a.* prati, oprati.

Abfleiſch-en, *v. a.* strugati, ostrugati, vaditi, izvaditi meso; —meſſer, *n.* strugalo.

Abfliegen, *v. n.* odletěti, poletěti, odlětati, polětati, letěti.

Abfließen, *v. n.* odteći, odticati, teći.

Abflößen, *v. a.* splaviti, splavljivati.

Abfluß, *m.* odtok; odticanje.

Abfolgen, ſ. Verabfolgen.

Abfoltern, *v. a.* mučiti, izmučiti, namučiti.

Abforder-n, *v. a.* zaktěvati, iskati, pitati, tražiti; odazvati, zvati, pozvati natrag; —ung, *f.* zaktěvanje; odazivanje, odziv.

Abform-en, *v. a.* slikovati, obraziti, izobraziti, napraviti, napravljati kalup, tvorilo od čega; —ung, *f.* slikovanje, obrazovanje; kalup, tvorilo.

Abforſchen, ſ. Abfragen.

Abfragen, *v. a.* pitati, izpitkivati, izpitati.

Abfreſſen, *v. a.* žderati, požderati, grizti, sgrizti.

Abfrieren, *v. n.* smèrznuti i pasti, padati, pasti od zime, od mraza.

Abfuhr, *f.* vožnja, prevoz; — der Steuer, platjanje, odpravljanje poreze.

Abführ-en, *v. a.* (zu Wagen ꝛc.) odvezti, odvoziti, voziti; voditi, odvesti; den Leib —, čistiti, očistiti; einen vom rechten Wege —, zavesti koga s pravoga puta; eine Schuld —, odužiti se; die Wache —, proměniti stražu; — einen Prozeß (weiter führen) nastaviti parnicu; (zu Ende führen) dovèršiti; — das Heiratsgut, predati miraz; — die Steuer, platiti porezu; — zum Militär, dati, opraviti u vojnike; —end, *adj.* čistiv; —ung; *f.* pro-

čist; odveženje, odvoženje; —ungsmittel, *n.* pročist, čistiv lěk.

Abfüllen, *v. a.* odtočiti, odtakati (iz bačve); odliti; odsuti, odsipati (iz vrěće).

Abfurchen, *v. a.* brazditi, potezati brazdu.

Abfüttern, *v. a.* nahraniti, nakèrmiti.

Abgabe, *f.* predaja, predanje, izručenje; (Steuer), danak, dača, na met, porez, štibra; carina; taksa; — vom Acker, obrok.

Abgähren, *v. n.* vrěti, kipěti, povrěti, pokipěti.

Abgang, *m.* polazak, odlazak; prodaja, prodja; gubitak, manjkanje; nedostatak; gänzlicher —, nestašica; — (Abtretung), ustup, ustupljenje, — eines Erben, kad neima naslědnika — der Leibesfrucht, povèrgnutje, pometnutje; — aus diesem Leben, smèrt; aus — rechtlicher Beweise, što neima pravnih dokazah; in — kommen, gubiti cěnu, propadati.

Abgängig, *adj.* manjkajuć.

Abgänglich, *adj.* dobre prodaje, prolazan.

Abgärben, *v. a.* strojiti, ostrojiti; *fig.* lupati, biti, izlupati, izbiti.

Abgeben, *v. a.* izručati, izručiti, predavati, predati; platjati, platiti daču; einen Kaufmann —, tèrgovati; sich mit etwas —, zanimati se, zabavljati se čime; sich mit einem —, družiti se, drugovati s kime — ein Zeugniß, svědočiti; — einen Ausspruch, izreći presudu — eine Erklärung, očitovati se.

Abgebrannt, *adj.* izgoren, popaljen; ein —er, pogorělac.

Abgedroschen, *adj.* ovèrsen, umlatjen; *fig.* preveć poznat.

Abgeschäumt, *adj.* opěnjen; *fig.* previjan, lukav, fin.

Abgehen, *v. n.* odlaziti, otići; ukèrcati se; uzmicati, uzmaknuti; manjkati, faliti; udaljiti se; prolaziti (od robe itd.); mit Tode —, umrěti, preminuti, prestaviti se; von einem Amte —, stupiti iz službe; von seiner Forderung —, odreći se svojeg prava; von seiner Meinung —, misao proměniti, odumiti; — von seinem Rechte, odreći se svoga prava; —lassen, odpraviti, poslati; izpustiti, neračunati; es geht ihm nichts ab, dobro mu je; es wird nicht ohne Streit —, neće bit ništa bez inata, neće proć bez svadje.

Abgeigen, s. Abfiedeln.

Abgeißeln, *v. a.* bičevati, bičem stući, derati, izderati.

Abgeizen, *v. a.* s. Abdarben.

Abgelben, *v. n.* pustiti, puštat žutilo.

Abgelebt, *adj.* star, mator, ostario; *fig.* iztrošen.

Abgeleg-en, *adj.* zabitan, udaljen; od ruke; —er Wein, staro vino; —heit, *f.* zabit, udaljenost; daljina, dalečina.

Abgemattet, *adj.* trùdan, utrudjen, umoran.

Abgeneigt, *adj.* protivan, nepriklonjen; nepriatelj; —heit, *f.* nepriklonstvo; nepriateljstvo.

Abgenutzt, *adj.* iznošen; izderan, poderan.

Abgeordnete, *m.* odaslanik, poslanik, poklisar.

Abgeredeter Maßen, *adv.* polag dogovora, po dogovoru.

Abgerichtet, *adj.* priviknut, naučen; biran.

Abgesagt, *adj.* ein abgesagter Feind, očit, glavan nepriatelj.

Abgesandt-e; *m.* odaslanik, poslanik, poklisar; —in, *f.* poklisarka.
Abgeschieden, *adj.* razlučen, razdružen, usamljen; —e Seelen, pokojne duše; —heit, *f.* samoća, zabit.
Abgeschliffen, *adj.* izbrušen; ugladjen; *fig.* uljudan, dvoran.
Abgeschmackt, *adj.* neslan, netečan, suhoparan, bljutav; —heit, *f.* netečnost, netek; *fig.* budalaština, ludoria.
Abgewinnen, *v. a.* einem etwas —, dobivati, dobiti što od koga; dem Feinde eine Schlacht —, nadvladati, poběditi nepriatelja; einem den Vorsprung —, preteći, preticati koga; einer Sache Geschmack —, naći, nalaziti teka u čem.
Abgewöhn-en, *v. a.* odučiti; sich etwas —, odučiti se, odviknuti se od čega; —ung, *f.* oduka.
Abgezäumt, *adj.* razuzdan, bez uzde.
Abgezehrt, *adj.* mèršav, nevoljan, iztrošen, lošav.
Abgezogenheit, *f.* s. Abgeschiedenheit.
Abgieß-en, *v. a.* odliti, odlěvati; in eine Form —, saliti, salěvati; —ung, *f.* odlěvanje; salěvanje; odlitje, salitje.
Abglanz, *m.* odsiv.
Abglätten, *v. a.* gladiti, ugladiti, izgladiti.
Abglättung, *f.* gladjenje.
Abgleich-en, *v. a.* jednačiti, sjednačiti; *fig.* ravnati, sravnati, poravnati, naravnati; —ung, *f.* jednačenje, ravnanje.
Abgleiten, *v. n.* omicati se, omaknuti se, puzati se, popuznuti se, sklizati se, poskliznuti.
Abglitschen, s. Abgleiten.
Abglimmen, *v. n.* gasnuti, ugasiti se.
Abglühen, *v. a.* usiati, razběliti, usiavati.
Abgott, *m.* nebog, idol, kumir, bolvan, krivi bog; *fig.* (Liebling), razkošje, drago, duša; er macht einen — aus ihm, čuva, gleda ga kao oči u glavi.
Abgötter, *m.* krivobožac; —in, *f.* krivobožica; —ei, *f.* krivobožtvo.
Abgöttisch, *adj.* krivobožan; — *adv.* krivobožno; einen — verehren, koga prěko měre štovati.
Abgraben, *v. a.* kopati, odkopati; odrězati, razstaviti jamom; obkopati, obkapati; einen Fluß —, odbiti, odbijati vodu; einen Teich —, izsušiti mlaku, izvesti vodu iz bare.
Abgrämen, sich, *v. r.* žalovati, jadovati, ginuti od jada, poginuti, skončat se od tuge.
Abgränz-en, *v. a.* ograničiti; — ung, *f.* ograničenje.
Abgrasen, *v. a.* kositi, pokositi; žeti, požeti; (abweiden), pásti, popásti.
Abgreifen, *v. a.* opipati; tèrti, otèrti, glodati, oglodati čestim pipanjem.
Abgrenzen, *v. a.* razlučiti, razstaviti medjašem, graničiti, medjašiti, ograničiti; —ung, *f.* ograničenje.
Abgrund, *m.* bezdno, bezdan, propast, jaz. ponor.
Abgrünen, *v. n.* pustiti, puštat zelenilo.
Abgucken, s. Absehen.
Abgunst, *f.* nenavidost, zavist, nenavist; zlohotnost.
Abgünstig, *adj.* nenavidan; zlohotan.
Abgürten, *v. a.* odpasati, odpašivati.
Abgurten, *v. a.* odkopčati, odkopčavati podprugu.
Abguß, *m.* odlěvanje; prelěvanje; odtok, curak; (gegossene Figur), slěv.
Abgüten, s. Abfinden.
Abhaaren, *v. n.* ćelaviti, gubiti, po-

gubiti dlaku; — *v. a.* ostrugati, guliti dlaku.

Abhacken, *v. a.* séći, odséći, poséći; rézati, odrézati.

Abhäften, *v. a.* odkopčati, razkopčati, odpùtiti, odkopčavati, razkopčavati, odpùtjivati.

Abhägen, *v. a.* pregraditi (šumu, livadu), zagajiti, pregradjivati, zagajivati.

Abhageln, *v. i.* prestati, prestajati (krupa, tuča, gràd).

Abhaken, *v. a.* s. Abhäkeln.

Abhäkeln, *v. a.* odkučiti, odkučivati.

Abhalftern, *v. a.* razoglavati, skinuti, skidati ular, oglav.

Abhalt-en, *v. a.* zaustavljati, zaustaviti, nepripuštati, nepripustiti; einen von etwas —, nedati komu što činiti, nedat komu k čemu; — eine Tagsatzung, dèržati ročište; — das Standrecht über jemanden, suditi prěkim sudom; —ung, *f.* prěčenje, zapréka.

Abhandeln, *v. a.* pogoditi se, pogadjati se; kupovati, kupiti; odkidati, odkinuti što na céni; mündlich oder schriftlich —, ustmeno ili pismeno štogod razpraviti; — die Verlassenschaft, razpraviti zaostavštinu.

Abhanden kommen, *v. n.* gubiti se, izgubiti se, nestajati, nestanuti.

Abhandlung, *f.* razprava, razpravljanje, govorenje, razgovor; —sgeschäft, *n.* razpravni posao; —stagfahrt, *f.* ročište za razpravni posao.

Abhang, *m.* (eines Berges), bók, stèrmen, stèrmina, obrònak, nadol, odlagost, brég.

Abhangen, *v. n.* viséti; (von einer Gegend, Berg, Wald), noriti; von einem oder etwas —, viséti, zaviséti od koga, stojati u čem.

Abhäng-en, *v. a.* odvésiti, odvěšivati; —ig, *adj.* stèrm, skučen, nagnjen; zavisan; —machen, podvèrći pod vlast čiju; —keit, *f.* nagib; skrutost, naklonost; stèrmen, stèrmenitost; *fig.* (eines Volkes ꝛc.), zavisnost.

Abhären, s. Abhaaren.

Abhärmen, sich, s. Abgrämen.

Abharren, *v. a.* čekati, dočekati.

Abhärten, *v. a.* (das Eisen), kaliti; sich —, *v. r.* tvèrdnuti, otvèrdnuti, priviknuti svakoj nevolji.

Abharzen, *v. a.* brati, obrati, pobrati smolu.

Abhaspeln, *v. a.* odmatati, odmotati; smotati.

Abhauen, *v. a.* séći, odséći, poséći; odvrakati (glavu); (Gras ꝛc.), kositi, pokositi.

Abhäufeln, *v. a.* na kupce, hèrpice metati, pometati.

Abhauung, *f.* séčenje, odséčenje; odsécanje; košenje, košnja, kositba.

Abhäuten, *v. a.* derati, oderati, guliti, oguliti (kožu).

Abheben, *v. a.* dignuti, dizati; odmaknuti, odmicati; die Karten —, preséći, predignuti; snimiti, snimati.

Abheften, *v. a.* odkučiti, odkučivati.

Abheilen, *v. n.* léčiti se, zaléčiti se; ozdraviti, ozdravljati.

Abhelf-en, *v. a.* (her—), pomoći, pomagati postavit dolě; einer Sache —, pomoći, pomagati čemu; — den Gebrechen, ukloniti mane, doskočiti manama; —er, *m.* pomagač, pomoćnik; popravitelj; —lich, *adj.* pomozljiv, čemu se pomoći može.

Abhellen, s. Abklären.

Abherzen, *v. a.* ljubiti, izljubiti, gèrliti, izgèrliti, célivati, dragovati.

Abhetzen, *v. a.* moriti, umoriti goneć, hajkom.

Abheucheln, *v. a.* licumèrstvom dobiti, zadobiti, izmamiti.

Abheuern, f. Abmiethen.

Abheulen, sich, *v. r.* izrikati se, izkričati se.

Abhilfe, *f.* pomoć, lěk.

Abhinken, *v. n.* šepati, hramati, odšepati, odhramati.

Abhobeln, *v. a.* blanjati, oblanjati; strugati, ostrugati; einen Menschen —, izobraziti, izobraživati koga.

Abhold, f. Abgeneigt.

Abholen, *v. a.* doći, poći, dolaziti, polaziti, ići po što; odněti štogod; — lassen, poslati, slati, pošiljati po što.

Abholzen, *v. a.* sěći, posěći, poraziti šumu.

Abhorchen, *v. a.* čuti, začuti, saslušati od koga, prisluhivanjem saznati.

Abhör-en, *v. a.* pitati, izpitati, izpitkivati, saslušati, preslušati (svědoke); učiti se, naučiti se što slušajući; eine Rechnung —, pregledati, pregledavati račune; —ung, *f.* slušanje, poslušanje; izpit.

Abhub, *m.* mèrve, ostanci; (im Kartenspiel), predignute karte.

Abhülfe, *f.* f. Abhilfe.

Abhülsen, *v. a.* ljuštriti, oljuštriti, komiti, okomiti, trěbiti, otrébiti, lúpiti, olúpiti.

Abhungern, sich, *v. r.* izgladovati se, trošiti se, iztrošiti se, moriti se, umoriti se gladom.

Abhüten, *v. a.* dati, činiti pásti, popásti.

Abirr-en, *v. n.* bluditi, zabluditi, zaići, basati, zabasati; — ung, *f.* zabas, bludnja; bludjenje.

Abjagen, *v. a.* otimati, oteti; moriti, umoriti těrajući; sich —, *v. r.* izmučiti se, utruditi se (lovom ili tèrkom).

Abjochen, *v. a.* odprezati, odpregnuti, snimiti, snimati jaram, odjarmiti.

Abkalben, *v. n.* teliti se, oteliti se.

Abkämmen, *v. a.* češljati, oćešljati, snimiti češljem.

Abkanzeln, *v. a.* glasiti, razglasiti s predikaonice; *fig.* karati, pokarati.

Abkappen, *v. a.* vaditi, izvaditi kapu s glave; sěći, posěći, odsěći (sidrenjak); obrězati vèrhe (na dèrvju); *fig.* izkarati.

Abkargen, *v. a.* lišiti lakomostju, skupostju koga; sich etwas —, samomu sebi štogod od lakomosti, skuposti odkinuti.

Abkarten, *v. a.* (eine Sache), kovati, sakovati kakovo nakanjenje; osnovati štogod u potaji.

Abkauen, *v a.* žvakat, odžvakati, požvakati.

Abkauf, *m.* odkup; kupovina; —en, *v. a.* kúpiti, kupovati; što od koga; eine Strafe —, izkupiti, odkupiti, izkupljivati, odkupljivati.

Abkäufer, *m.* kúpac, —in, *f.* kupovalica.

Abkehlen, *v. a.* klati, zaklati.

Abkehr, *f.* odvratjenje; —en, *v. a.* (mit dem Besen), mesti, izmesti, pomesti; (wegwenden), obèrnuti, odvratiti, odvratjati na stran; —icht, *n.* smet, smetje; —ung, *f.* izmet; pometanje; odvratjanje.

Abkeltern, *v. a.* ožéti, ožimati (u preši); izprešati.

Abkippen, *v. a.* (die Feder), vèršak od pera odrězati; poskliznuti se, posèrnuti.

Abklaffen, *v. n.* abstehen, nicht gut schließen (von Thüren), zijati.

Abklappen, *v. a.* spustiti, spuštati, sniziti.

Abklaftern, *v. a.* měriti, izměriti,

složiti, slagati na sežanj, fat (hvat).
Abklären, *v. a.* bistriti; razbistriti; razvedriti; procěditi; čistiti, očistiti.
Abklauben, *v. a.* brati, obrati; einen Knochen —, glodati, oglodati.
Abkleiden, *v. a.* svući, svlačiti.
Abklemmen, *v. a.* odkinuti, stisnutjem razstaviti.
Abklettern, *v. n.* sići, silaziti.
Abklopfen, *v. a.* sklatiti, smlatiti; izprašiti; einen derb —, biti, izbiti, tući, iztući koga.
Abkneipen, *v. a.* odštipnuti, odštipati; odkinuti, odkidati.
Abknicken, *v. a.* odkidati, odkinuti; odlomiti; oduěti.
Abknöpfen, *v. a.* odpùtiti, odkopčiti.
Abknüpfen, s. Abbinden.
Abkoch-en, *v. a.* kuhati, skuhati, variti, ovariti, svariti; —ung, *f.* skuhanje.
Abkommen, *v. n.* sići, saći, silaziti; vom Wege —, basati, zabasati; (außer Gebrauch kommen), prestati; es hat von etwas abzukommen, ima prestati; nicht — können, nemoć doći; von einem Geschlechte —, proizlaziti, proizhoditi od koga; an Kräften —, gubiti snagu.
Abkommen, *n.* ostaranje (kojega običaja); ein gütliches —, priateljsko pomirenje, pogodba, s. Abkunft.
Abkömmling, *m.* omladak, potomak; —e, *pl.* potomstvo, unuci.
Abköpfen, *v. a.* sěći, rězati vèrške (od dèrvja).
Abkoppeln, *v. a.* (die Hunde), rěšiti, razrěšiti, razkopčati hèrte.
Abkratzen, *v. a.* grebsti, ogrebsti.
Abkriechen, *v. n.* milěti, odmilěti.
Abkriegen, *v. a.* ratom osvojiti, oteti, otimati; snimiti; zadobiti dio; eine Strafe —, pedepsu podněti.
Abkrümmen, *v. a.* odmèrviti, razmèrviti.
Abkrümmen, s. Krümmen.
Abkrusten, *v. a.* lupiti, odlupiti, koru (s hlěba).
Abkühl-en, *v. a.* hladiti, razhladiti, ohladiti; —end, *adj.* hladiv; hladan; —faß, *n.* hladionica; —ung, *f.* nahlada, razhlada.
Abkündig-en, *v. a.* glasiti, razglasiti, proglasiti, navěstiti, objaviti; —ung, *f.* oglas, proglas, objavljenje.
Abkunft, *f.* rod, koljěno, pleme, podrět, podrětlo; eine — treffen, pogoditi se.
Abkürz-en, *v. a.* kratiti, skratiti, pokratiti; (im Schreiben) skraćivati, nadmetati title, titlom pisati; einem etwas am Lohne —, odkinuti, odkidati, odtèrgnuti komu što od platje; —ung, *f.* kratica; skratjenje, pokratjenje; ukinutje.
Abküssen, *v. a.* izljubiti, izcělivati.
Ablad-en, *v. a.* stovariti, raztovariti, razpèrtiti; —er, *m.* stovarnik, stovaratelj; —ung, *f.* stovarenje, raztovarenje, razpèrtjivanje.
Ablager, *n.* konak; —halten, noćiti, prenoćiti, konačiti.
Abländen, *v. n.* odjědriti; dignuti, dizati sidro.
Ablangen, *v. a.* dosegnuti, dokučiti, dosizati, dokučivati.
Ablaß, *m.* oproštenje; vollkommener —, oproštenje podpuno, obilno, obilato; — des Wassers, izpuštenje vode; (der Ort, wodurch das Wasser abgelassen wird), jarak; ohne —, bez prestanka; —brief, *m.* list, pismo od oproštenja; —kram, *m.* tèrgovina, pazar od oproštenjah.
Ablass-en, *v. a.* (her—), spustiti, spuštati; odpraviti, poslati (list); Wasser —, izpustiti vodu; einem

etwas —, ustupiti, pripustiti komu što; am Preise —, popustiti na céni; den Wein —, odtočiti, odtakati vino; den Bogen —, odapeti lûk; — *v. n.* prestati; von etwas —, odustati, odstupiti od čega; etwas fahren —, ostaviti što, proći se čega; —ung, *f.* spuštanje, izpuštenje (vode); ustupljenje; odtakanje; poslanje (lista); odapetje; prestanak; odstup; —ungsbeschluß, *m.* odustajni zaključak.

Ablativ, *m.* (in der Sprachlehre), ablativ, šesti padež (u slovnici latinskoj), tvoriteljni padež.

Ablatten, *v. a.* vaditi, izvaditi, povaditi žioke ili letve.

Ablauben, s. Abblatten.

Ablauern, *v. a.* vrebati, dovrebati, izvrebati, prežati; die Gelegenheit —, dočekivati prigodu.

Ablauf, *m.* odtok; — des Jahres, konac godišta; — einer Frist, prošaštje roka; nach — eines Monats, nakon jednoga měseca; —en, *v. n.* teći dolě; proći, prolaziti, izići; den Brief — lassen, odpraviti; der Termin ist abgelaufen, minuo je rok; die Uhr ist abgelaufen, iztekla je ura; einem den Weg —, preteći koga; sich die Hörner —, glavom o zid ili o duvar udariti; wie wird das ablaufen? što će bit iz toga?

Ablaugen, *v. a.* lužiti, olužiti, polužiti.

Abläugn-en, *v. a.* zatajiti, tajiti; odreći se, někati, zaněkati, protivosloviti; —ung, . zatajenje, tajenje; odrečenje; někanje, zaněkanje; —ungseid, *m.* očistna zakletva.

Ablauschen, s. Ablauern.

Ablausen, *v. a.* poiskati, trébiti, iztrébiti (uši); einem etwas —, izlagati što od koga, izmamiti lukavštinom, izvarati.

Abläuter-n, bistriti, s. Abklären; —ung, *f.* razbistrenje; cědjenje, procěd.

Ableben, *n.* smèrt, preminutje.

Ablecken, *v. a.* lizati, polizati, oblizati.

Abledern, *v. a.* derati, oderati kožu, guliti, oguliti.

Ableeren, *v. a.* prazniti, izprazniti izpraznjivati; den Tisch —, spremati, pospremiti, pokupiti stol, tèrpezu.

Ableg-en, *v. a.* snimati, snimiti, skidati, skinuti; Kleider —, svući se; den Degen —, odpasati špadu; Reben —, saditi vinograd; Rechnung —, položiti račun; Zeugniß —, svědočiti; eine Aussage —, izpovědati, kazati što na sudu; einen Eid —, zaklet se, priseći; ein Gelübde —, zavětovati se; eine Prüfung —, položiti izpit; das Gesicht legt ihm ab, ostavljaju ga oči; —er, (Setzling), *m.* položnica, razklad; povalja, grebenica; —ung, *f.* položenje; skinutje; — des Eides, zakletje, prisizanje, priséga; — des Gelübdes, zavětovanje; — der Schuld, odduženje; — des Zeugnisses, svědočanstvo.

Ablehnen, s. Ableihen.

Ablehn-en, *v. a.* odmicati, odmaknuti; oprovèrgnuti; einen Antrag, ein Amt —, odbaciti, neprimiti predlog, ured; etwas von sich —, neprimiti, kratiti se učiniti štogod; —ung, *f.* izgovor, opravdanje, oprovèrgnutje; —ungsrecht, *n.* pravo odbačenja.

Ablehren, *v. a.* odučiti, odučavati.

Ableihen, *v. a.* uzajmiti, uzeti, uzimati u zajam.

Ableinungseid, s. Abläugnungseid.
Ableit-en, v. a. Wasser, odvratiti; den Blitz —, odvoditi trěskove, gromove; proizvoditi, izvoditi, izvesti (rod ili rěč kakovu); —er, s. Blitzableiter; —ung, f. jarak; odvodjenje; proizvodjenje; izvod; izvodjenje; —ungssylbe, f. izvodna slovka.
Ablenk-en, v. a. svèrnuti, odvèrnuti, odvratiti, odvratjati; —ung, f. svratjenje, odvratjenje, svratjanje, odvratjanje.
Ablernen, v. a. einem etwas —, naučiti se što od koga.
Ables-en, v. a. čitati; pročitati; die Raupen von den Bäumen —, trěbiti gusenice; die Weintrauben —, tèrgati, brati grožđje; einen Acker —, čistiti, očistiti njivu od kamenja; —ung, f. čitanje; pročitanje; obiranje; trěbljenje.
Ableugnen, s. Abläugnen.
Abliefer-n, v. a. izručiti, predati, predavati; —ung, f. izručenje, predaja, predanje, predavanje.
Abliegen, v. n. biti daleko; das Bier muß —, pivo trěba da se ustoji.
Ablisten, v. a. dobiti na prevaru.
Ablocken, v. a. mamiti, izmamiti.
Ablohnen, v. a. izplatiti; odpraviti, odpustiti.
Ablöschen, v. a. gasiti, ugasiti, utèrnuti; izbrisati, otèrti.
Ablösbar, adj. odkupljiv.
Ablös-en, v. a. razrěšiti, razvezati; osloboditi; eine Schuldigkeit —, odkupiti kakvu dužnost; razstaviti; odkúpiti; eine Schildwache —, izměniti stražu; Kanonen —, užgati, paliti topove; ein Glied —, sěći, rězati, odsěći, odrězati (udo); —ung, f. odrěšenje, odvezanje; oslobodjenje, odkup kakve činitbe; izměna (straže); odrězanje, odsěk, od sěcanje (uda); —ungs-, (in Zusammens.) odkupni,
Ablügen, v. a. izlagati, lažju zadobiti, zadobivati.
Abmachen, v. a. snimati; odvezati, skidati, skinuti; eine Sache —, dokončati stvar koju; gotoviti, dogotoviti (komad platna ili jělo).
Abmähen, v. a. kositi, pokositi; žeti, požeti.
Abmahlen, v. a. (Getreide), mlěti, samlěti.
Abmalen, v. a. slikovati, malati, izmalati.
Abmahn-en, v. a. odgovoriti, odgovarati koga od čega, odvratiti, odvratjati; —ung, f. odgovaranje, odvratjanje.
Abmärgel-n, v. a. slabiti, trošiti, oslabiti, iztrošiti; —ung, f. iztrošenje, oslabljenje.
Abmarken, v. a. graničiti, ograničiti, sěći, zasěći medjaše.
Abmarsch, m. polazak, odlazak, marš; —iren, v. n. otići, odlaziti, polaziti, odmarširati.
Abmartern, v. a. izmučiti, mučiti; sich —, v. r. mučiti se, izmučiti se.
Abmaß, n. měra.
Abmatt-en, v. a. truditi, utruditi, umoriti; —ung, f. trud, utrudjenje, umor.
Abmeißeln, v. a. dlětisati, odlětisati, odbiti, odbijati dlětom.
Abmergeln, s. Abmärgeln.
Abmerken, v. a. paziti, zapaziti, naučiti se što od koga pazeći.
Abmess-en, v. a. izměriti, měriti; fig. suditi, razsuditi; —ung, f. izměrenje, měrenje; fig. razsuda, razsudjenje.
Abmieth-en, v. a. uzimati, uzeti il

dati u najam; najmiti, najmljivati; —er, *m.* najamnik; —ung, *f.* najam.

Abmisten, *v. a.* čistiti, očistiti, kidati, okidati gnoj.

Abmodeln, *v. a.* praviti, napraviti kalup.

Abmüden, *v. a.* moriti, truditi, umoriti, utruditi.

Abmüssigen, sich, *v. r.* imati kad, biti lazno, imati vrěmena; sich von einer Arbeit —, odmaknuti posao; —ung, *f.* vrěme, lazno, kad; plandovanje.

Abnagen, *v. a.* ogrizti, odgrizti, grizti, oglodati.

Abnähen, *v. a.* šiti, sašiti, podšiti, obšiti; odslužiti šivnjom, švelom.

Abnahme, *f.* propadanje, nestajanje, nestatak, pomanjkivanje; nazadak; odnimanje; prodaja; — einer Rechnung, račun.

Abnehm-en, *v. a.* odnimati, odnimiti; snimati, snimiti; ein Glied —, odrězati udo; ein Kind von der Brust —, odbiti od sise; den Hut —, odkriti se, skinuti kapu; (abkaufen) kupovati, kúpiti, prekupiti; Früchte —, brati, pobrati voće; den Bart —, brijati, obrijati; die Milch —, skinuti, pokùpiti skorup s mlěka; den Sattel —, odsedlati; den Tisch —, pospremiti tèrpezu; *fig.* suditi, scěniti, sumnjati; — *v. n.* pomanjkivati, nestajati; propadati; slabiti, mèršaviti, opadati; na nazadak ići; (vom Wasser), odsěcati se; — er, *m.* kúpac, kupovnik, mušterija; —en, *n.* —ung, *f.* — des Mondes, padanje, nestajanje měseca; — der Kräfte, slabljenje; ihre Schönheit ist im —, prolazi joj lépota; das Fieber ist im —, popušta groznica; (Kaufung), kupovanje.

Abneigung, *f.* nenaklonost, neljubav, nepriklonstvo; mèržnja; nepriateljstvo.

Abnöthig-en, *v. a.* oteti, otimati; —ung, *f.* otimanje.

Abnütz-en, *v. a.* derati, izderati; trošiti, iztrošiti; nositi, iznositi; lizati, izlizati; tupiti, stupiti; glodati; —ung, *f.* izder; trošenje; nošenje; lizanje; tupljenje.

Aböden, *v. a.* zapuštati, zapustiti; opustiti, pustošiti, opustošiti.

Abohrfeigen, *v. a.* pljuskati, izpljuskati, izćuškati.

Aboliren, *v. a.* odkupiti.

Abolition, *f.* odkup, s. Ablösung, —svertrag, *m.* odkupna pogodba.

Abonnent, *m.* dionik; predbrojnik.

Abordn-en, *v. a.* Jemand zur Commission, slati, poslati, odaslati koga na pověrenstvo; — ung, *f.* slanje, poslanje, odaslanje (poklisara).

Abortiren, *v. a.* pobaciti, pobacivati, pometnuti, izvèrći, izvèrgnuti (děte il plod od utrobe); (von Kühen) izjaloviti se.

Abpacht-en, *v. a.* uzimati, uzeti u najam, najmiti; —ung, *f.* najmljenje; najam; —er, s. Pächter.

Abpack-en, *v. a.* stovariti, raztovariti, raztovarati, razpèrtiti, razpèrtjivati; —ung, *f.* stovaranje; stovarenje; razpèrtjivanje.

Abpassen, *v. a.* měriti, izměriti; *fig.* die Zeit, die Gelegenheit —, vrebati vrěme, prigodu dovrebati.

Abpauken, s. Abprügeln.

Abpeinigen, s. Abmartern.

Abpeitschen, *v. a.* biti, izbiti bičem.

Abpfähl-en, *v. a.* biti, obijati, obiti koljem; —ung, *f.* kolje.

Abpfeifen, *v. a.* zviždati, izzviždati.
Abpfetzen, s. Abkneipen.
Abpflöcken, *v. a.* obiti, obijati pritkama.
Abpflück-en, *v. a.* odtèrgnuti, ubrati; brati, tèrgati (cvět il voće); — ung, *f.* branje; ubranje, odtèrgnutje.
Abpflügen, s. Abackern.
Abplagen, s. Abmartern.
Abplatten, *v. a.* razplosniti, sploskati; ploskati, plosniti.
Abplatzen, *v. n.* skočiti, odskočiti, odskakivati.
Abpochen, *v. a.* odkèrhnuti, odbiti, odkèrnjivati, odbijati kucanjem; einem etwas —, prětnjom što od koga zadobiti.
Abprall-en, Abprellen, *v. n.* odskočiti; odbiti se; — winkel, *m.* odbojni kut.
Abpressen, *v. a.* ožeti; izažeti; *fig.* na silu oteti, otimati.
Abprotzen, *v. a.* snimiti, skinuti top s kolah.
Abprügeln, *v. a.* biti, tući, lupati, izlupati, izbiti, izbatinati.
Abpuffen, *v. a.* derati, guliti, oderati, oguliti (kožu); šakom, pesnicom lupati, izlupati.
Abputzen, *v. a.* čistiti, izčistiti, očistiti; das Licht —, useknuti svěću; *fig.* karati, pokarati.
Abquälen, s. Abmartern.
Abquittiren, *v. a.* Jemanden über etwas, dati komu namirnicu vèrhu čega.
Abrahmen, *v. a.* pokùpiti, vaditi skorup ili vèrhnje s mlěka.
Abranden, *v. a.* abrändeln, izvaditi, dignuti okrajak; die Münzen —, rubiti, porubiti, obrubiti novce.
Abrainen, s. Abmarken.
Abraspeln, *v. a.* odrašpati; porašpati, ostrugati rašpom.
Abrathen, *v. a.* odgovarati koga od čega; —ung, *f.* odgovaranje.
Abrauchen, *v. n.* japiti, vapiti, lapiti izvapiti, pušiti se, izkaditi se, izpušiti se.
Abraufen, *v. a.* ugrabiti; sich — *v. r.* hèrvati se; nahèrvati se.
Abraum, *m.* strugotine, tarotine, pilotine, iverje, granje itd.; odpadci, sve što odpada, kad se što radi.
Abräumen, *v. a.* čistiti, počistiti; kùpiti, pokùpiti; spremati; ukloniti.
Abraupen, *v. a.* (einen Baum), trěbiti, iztrěbiti gusenice.
Abrechn-en, *v. a.* odračunati, odkinuti, ukinuti na računu; sračunati; mit einem —, proračuniti se, učiniti račun, razlog; —ung, *f.* odkinutje, odbitak, sračunanje; račun.
Abrechten, *v. a.* pravdom zadobiti, izpravdati.
Abrede, *f.* dogovor, ugovor; — nehmen, dogovoriti se, pogadjati se; in — stellen, tajiti, někati, zaněkati.
Abreden, *a. a.* uročiti, dogovorit se; odgovarati koga.
Abregeln, *v. a.* měriti, izměriti, upravljati.
Abregnen, sich, *v. r. i.* es hat sich abgeregnet, nadaždělo se je; prestala je kiša.
Abreib-en, *v. a.* tèrti, otèrti, ribati, izribati; —ung, *f.* trenje, otèrtje, izribanje.
Abreichen, *v. a.* dokučiti, doseći, dosizati; pružiti, pružati.
Abreifen, *v. a.* skinuti, skidati obruče.
Abreihen, *v. a.* redati, naredati, nizati, nanizati, snizati.
Abreise, *f.* odlazak, polazak; —en, *v. n.* poći, polaziti, otići; krenuti se na put.

Abreiß-en, *v. a.* odkidati, odkinuti, tèrgati, lomiti, odlomiti; risati, izrisati; ein Schloß —, odbiti bravu; ein Gebäude —, porušiti, razoriti, razgraditi; — *v. n.* odkinuti se, pretèrgnuti se, pokidati se; —ung, *f.* porušenje, razor; izrisanje.

Abreiten, *v. a.* (ein Pferd), objahati, objahivati konja; odjahati, odjezditi; umoriti jahanjem.

Abrennen, *v. a.* preticati, preteći, prestignuti; — *v. n.* odtèrčati, poběgnuti.

Abricht-en, *v. a.* obučavati; — ein Pferd, birati konja; einen zum Kriege —, priviknuti koga k ratu; —ung, *f.* priučanje, naučanje, biranje; —ungsreglement, *n.* obučni pravilnik.

Abriegeln, s. Verriegeln.

Abrieseln, *v. n.* rositi.

Abrikose, *f.* kaisia, s. Aprikose.

Abrinden, *v. a.* lupiti; olupiti.

Abrindig, *adj.* abrindiges Brot, s. Abgebackenes Brot.

Abrinnen, *v. n.* teći, odticati, izteći.

Abriß, *m.* oris, osnova; plan.

Abritt, *m.* odlazak, polazan (na konju), odjah; zahod.

Abrollen, *v. n.* koturati se; valjati se; obaliti se; skoturati se; odsukati, odmotati.

Abrosten, *v. n.* razjěsti se, razstaviti se, odpadati, odpasti od hèrdje.

Abröthen, *v. n.* pustiti, puštat cèrljenilo.

Abrücken, *v. a.* odmicati, odmaknuti, odrivati, odrinuti, odturati; — *v. n.* odmaknuti se.

Abrudern, *v. n.* odvoziti se, odvezti se (na vesla).

Abruf, *m.* —ung, *f.* proglas; odazvanje, odziv; —en, *v. a.* oglasiti, proglasiti, navěstiti; odazvati; die Stunden —, glasiti, vikati vrěme; —ungsschreiben, *n.* odzivno pismo.

Abründ-en, *v. a.* zaobliti; obliti, okrugliti; —ung, *f.* zaobljenje; obljenje, oblina, okruglina.

Abrupf-en, *v. a.* čupati, očupati, oguliti, perušati, skubsti; — ung, *f.* očupanje; perušanje.

Abrüsten, *v. a.* razmetati, razgraditi, razvèrgnuti (most il odar zidarski itd).

Abrutschen, s. Abgleiten.

Absäbeln, *v. a.* sěći, posěći sabljom.

Absacken, *v. a.* stovariti vrěće, razpèrtiti.

Absag-e, —ung, *f.* oporeka; odmet; —en, *v. a.* oporicati, oporeći, odazivati, odazvati; — eine Frist, odkazati kome rok; einen Besuch —, odazvati obećani pohod; — *v. n.* seinem Rechte —, odreći se prava svoga.

Absägen, *v. a.* piliti, odpiliti.

Absatteln, *v. a.* odsedlati, odsedlavati.

Absatz, *m.* stanka, pauza; odsěk; paragraf, članak, postojka; strofa; (an Pflanzen), kolěnce; (an Schuhen), peta; (Verkauf), prodja, prodaja, prolazak; ohne — na dušak, bez prestanka; —postamt, *n.* odložna pošta.

Absätzig, *adj.* absätziger Ort, kràsa kèrš.

Absäubern, s. Säubern.

Absaufen, *v. a.* piti, lokati, popiti, polokati; sich —, *v. r.* skončati se lokanjem.

Absaugen, *v. a.* sisati; izsisati, posisati.

Absäugen, *v. a.* dojiti; nadojiti.

Absceß, *m.* čir, čiraj.

Abschab-sel, *n.* strugotine; —en, *v. a.* strugati, ostrugati.

Abschachern, *v. a.* einem etwas —, kúpiti, kupovati što od koga.

Abschachteln, *v. a.* gladiti, ugladiti.

Abschaff-en, *v. a.* (einen Bedienten), odpraviti, odpustiti; — aus einem Orte, odpraviti koga iz města; (Gesetze), uništiti, odazvati, ukinuti zakon; —ung, *f.* odpravljenje, odpust; uuištenje, odazvanje, pometnutje, ukinutje, dotèrgnutje.

Abschaufeln, *v. a.* bacati, baciti na stran, čistiti, očistiti lopatom.

Abschätzen, s. Schätzen.

Abschaum, *m.* pěna; *fig.* izvèržak, smet, pomet, izmet.

Abschäum-en, *v. a.* snimati, snimiti, kùpiti, pokùpiti pěnu, opěniti; —ung, *f.* opěnjenje, opěna, snimanje pěne.

Abscheid-en, *v. a.* lučiti, razlučiti, razstaviti; — *v. n.* umrěti, preminuti; — *n.* smèrt, preminutje, umor; —ung, *f.* lučenje, razstavljenje; razstanak.

Abschein, s. Abglanz.

Abscheren, *v. a.* ostrići, ošišati; obrijati.

Abscheu, *m.* ježnja, groza, mèrzost; einen — haben vor etwas, mèrzěti na što.

Abscheuchen, s. Verscheuchen.

Abscheuern, *v. a.* očistiti, oribati (posudje).

Abscheulich, *adj.* oduran; gadan; ružan, gèrd; grozan; grozovit; —keit, *f.* odurnost; gadnost; gèrdoba; rugota; grozovitost.

Abschichten, *v. a.* lučiti, razlučiti, odlučiti.

Abschick-en, *v. a.* slati, odaslati, poslati, odpraviti; —ung, *f.* slanje, odaslanje, poslanje, odpravljenje.

Abschieben, *v. a.* odmicati, odmaknuti, ukloniti; odtisnutí, odturiti; odvaliti; etwas von sich —, pravdati se, opravdati se; — Jemand von Ort zu Ort, goniti koga od města do města; — ling, *m.* odagnanac gonjenac; —ung, *f.* odgon.

Abschied, *m.* oproštaj, razstanak; odlazak, polazak; (Entlassung), odpust gerichtlicher —, odluka, osuda, dosuda; — nehmen, oprostiti se; den — geben, odpraviti, odpustiti; —sbrief, *m.* ostavka, odpust, list od oproštaja; — der Soldaten, (—s-urkunde, *f.*) odpustnica; —sgesuch, *n.* ostavka, moljba, prošnja od odpusta.

Abschiefern, sich, *v. r.* plěniti se, lúpiti se na ploče, olùpiti se.

Abschießen (einen Pfeil 2c.), *v. a.* pu; štati, pustiti, odapeti, baciti strělu-Schießgewehre —, puknuti, opaliti, užgati pušku; einen —, nadnišaniti, nadstrěljati koga; — *v. n.* stèrmo padati; odticati; gubiti (boju).

Abschiffen, *v. n.* zajědriti, odjědriti; *v. a.* prevezti, odvezti, poslati (na brodu), prevoziti; —ung, *f.* polazak, odlazak (na brodu); prevoz, odvoženje (po vodi).

Abschilder-n, *v. a.* orisati, opisati; —ung, *f.* oris, opis, risovanje.

Abschinden, *v. a.* derati, oderati, guliti, oguliti; sich —, ubiti se, ubijati se poslom.

Abschirren, *v. a.* ein Pferd —, razpraviti konja.

Abschlachten, *v. a.* ubijati, ubiti; poklati, zaklati.

Abschlaffen, *v. n.* odapeti se, odapinjati se.

Abschlag, *m.* (abgeschlagene Zweige), okresi, ovèršine; odboj, odbitak;

odkinutje (od cěne); auf —, na račun; das ist ein großer —, to je velika razluka; in — kommen, gubiti cěnu; padati čemu cěna; —en, *v. a.* odbiti; smlatiti; odsěći; einen Stoß —, odvèrnuti, ukloniti od sebe udarac; sein Wasser —, pustiti vodu, pišati, pomokriti se; ein Zelt —, dignuti šator; einen Angriff —, odbiti, uzbiti navalu; (versagen), uzkratiti, nedati; — ein Gesuch, odreći, ne primiti molbu; prošnju; — eine Frist, nepristati na rok; ein Gesuch als abgeschlagen vormerken, naznačiti, da molba nije primljena; — *v. n.* (von Waaren), gubiti, padati; popuštati (zima).

Abschlägig, *adj.* —e Antwort, ukratjenje; eine —e Antwort erhalten, nezadobiti, nesteći ništa.

Abschläglich, *adj* u. *adv.* na račun.

Abschlagszahlung, *f.* plaćanje na odbitak; —ung, *f.* odbijanje, odsěcanje itd.; *fig.* uzkratjenje.

Abschlämmen, *v. a.* plaviti, izplaviti, čistiti, izplákati.

Abschleichen, *v. n.* krasti se, ukrasti se, otići izpod žita.

Abschleifen, *v. a.* brusiti, izbrusiti, nabrusiti; einen jungen Menschen —, izobraziti; —, *v. a.* (Kleider 2c), derati, izderati oděću; odvezti na saonah; — *v. n.* odsankati se.

Abschleimen, *v. a.* snimati, snimiti slinu; čistiti, očistiti.

Abschlendern, *v. n.* šemetati, odšemetati.

Abschlenkern, *v. a.* (gem.) bacati, odbaciti; razbacati; tresti, otresti.

Abschleppen, *v. a.* oglodati, oderati; smucati.

Abschleudern, *v. a.* metati, baciti praćom.

Abschließen, *v. a.* (einen Gefangenen) razkovati, razkivati; zatvoriti, zaključati; eine Rechnung —, zavèršiti, zaključiti, dovèršiti, namiriti račun; die Handlungsbücher —, urediti knjige tèrgovačke; — eine Anleihe, ugovoriti zajam; einen Handel —, pazariti; Frieden —, pomiriti se, napraviti, sklopiti mir; — eine Ehe, sklopiti, zaključiti ženitbu.

Abschlüpfen, s. Entschließen.

Abschlürfen, *v. a.* sèrkati, posèrkati.

Abschluß, *m.* svèrha, konac; — der Casse, zaključ pěneznice; — des Contractes, sklopljenje pogodbe.

Abschmähen, *v. a.* gèrditi, izgèrditi.

Abschmatzen, *v. a.* cmoknuti, cmokati, izcmokati.

Abschmeckend, *adj.* pokvaren.

Abschmeicheln, *v. a.* izlagati, izmamljivati, izlagivati.

Abschmeißen, s. Abwerfen.

Abschmelzen, *v. a.* topiti, raztopiti, otopiti, taliti, raztaliti.

Abschmieren, s. Ausschmieren.

Abschmutzen, *v. n.* mazati, omazati, izpèrljati.

Abschnallen, *v. a.* odkopčati, odpùtiti, razpùtiti.

Abschnappen, *v. a.* eine Feder, ein Schloß —, odapeti, odapinjati; *v. n.* odskoknuti, odskočiti.

Abschnäutzen, *v. a.* useknuti; okresati.

Abschneid-en, *v. a.* odrězati; odsěći; die Kehle, den Hals —, klati, zaklati; einem die Ehre —, ogovarati, ogovoriti koga; unten —, podrězati; podsěći; Getreide —, žeti, požeti; die Zufuhr einer Festung —, obsědati, obsěsti gladom tvèrdju; —ung, *f.* odrězanje, odsěčenje, itd.; *fig.* — der Ehre, klevetanje, ogovaranje, opadanje.

Abschnitt, *m* odsěk, odsěčak; komad; — in Büchern, odsěk, presěk, dio, članak; — einer geometrischen Figur, odsěk, — eines Verses, odmor; —sel, *n.* strigotine, trěske, odrězine, ovèršine, obrězotine.

Abschnüren, *v. a.* odvezati, odrěšiti.

Abschocken, *v. a.* děliti, razděliti na šestdesetke.

Abschöpfen, *v. a.* snimati, snimiti; cèrpiti.

Abschoß, *m.* polazina, danak od polazka.

Abschrauben, *v. a.* odvinuti, odšarafiti.

Abschreck-en, *v. a.* plašiti, poplašiti, strašiti, prestrašiti, prepadati, prepanuti; einen Fisch —, politi, polěvati ribu octom; —ung, *f.* uplašenje; prepadanje, strašenje; strah.

Abschreibe-n, *v. a.* prepisati, prepisivati; (löschen) pismeno oporeći, izpisati nepokretnost iz zemljišnice; sich fast die Finger —, malo ne polomit pèrste od velika pisanja; —gebühr, *f.* pisarina; izpisna, —r, *m.* prepisivalac, prepisalac.

Abschreiten, *v. a.* korakom, il na korak měriti, izměriti; otiči, odlaziti, ukloniti se.

Abschreien, sich, *v. r.* derati se, vikati navikati se.

Abschrift, *f.* prepis, kopia, dvopis; —lich, *adj.* prepisan, kopiran; — *adv.* u prepisu, u kopii.

Abschrote, *f.* sěkač.

Abschultern, *v. a.* svaliti, svaljivati, snimiti, snimati s ledjah.

Abschuppen, *v. a.* strugati, sastrugati ljuske.

Abschürzen, *v. a.* odpasati, razpašivati.

Abschuß, *m.* (des Wassers) padanje, odticanje vode; — des Berges, bok, stèrmina, obronak, rivina. urvina; — der Farbe, blědjenje, potamnjenje boje.

Abschüssig, *adj.* stèrm, nizbèrdit, stèrmenit, vèrletan, kom, komast; —keit, *f.* stèrmen, stèrmina, stèrmenitost, nizbèrdica, komac.

Abschütteln, *v. a.* dèrmati, uzdèrmati, tresti, potresti.

Abschütten, *v. a.* odlěvati, odliti; odsipati, odsuti.

Abschützen, *v. a.* odustaviti, odustavljati.

Abschwächen, s. Entkräften.

Abschwären, *v. n.* gnojiti se, ognojiti se i odpasti.

Abschwärmen, *v. n.* rojiti se.

Abschwärzen, *v. n.* gubiti, izgubiti boju cèrnu; — *v. a.* cèrniti, pocèrniti.

Abschwatzen, *v. a.* izmamiti, izlagati.

Abschweif-en, *v. n.* ukloniti se, uklanjati se; odvratjati se, odvratiti se; zabasati; —ung, *f.* zabas; tumaranje.

Abschwemmen, *v. a.* prati, oprati; plaviti, izplaviti, izplàkati.

Abschwimmen, *v. n.* plivati, odplivati; sich —, *v. r.* umoriti se plivajući.

Abschwinden, s. Abzehren.

Abschwören, *v. a.* die Religion —, odmetati se, odmetnuti se, odricati se, odreći se věre; (beeiden) zakleti se; (eidlich widerrufen) odkleti se, zakletvom odreći se čega; —ung, *f.* odmetnutje; odricanje; někanje, zaněkanje.

Absegel-n, *v. n.* jědriti, odjědriti; —ung, *f.* odjědrenje, odlazak, polazak (broda).

Absehen, *v. a.* (ersehen), viděti, poznati po čem; von einem etwas —, naučiti se što od koga gledajući-

es ist auf dich abgesehen, tebi je naměnjeno, na tebe ide.

Absehen, *n.* nakana, nakanjenje, naměra, biljega, zaměrak.

Abseifen, *v. a.* sapunati, osapunati.

Abseihen, *v. v.* procéditi, céditi.

Abseite, *f.* krilo od kuće; — eines Daches, strěha; — einer Münze, pismo.

Abseits, *adv.* na strani, u prikrajku.

Absend-en, *v. a.* slati, poslati, odpraviti; —er, *m.* pošiljač; —ung, *f.* odaslanje, poslanje, odpravljenje.

Abseng-en, *v. a.* paliti, opaliti, popaliti; —ung, *f.* paljenje, popala.

Absenk-en, *v. a.* (herunterſenken), prignuti, prigibati, skućiti; polagati, položiti, valjati, povaliti (lozu, dèrvje itd.); spustiti, spuštati u dubljinu; —er, *m.* položnica, razklad, grebenica (od loze itd.)

Absent, *adj.* nepritomni; —tabelle, *f.* skrižaljka nepritomnih.

Absetzen, *v. a.* dolě postaviti, položit na tle; Gewehr —, spustiti, snimiti od obraza pušku; den Reiter —, bacit sa sedla; Waaren —, prodavati; razpačati; — vom Amte, izbaciti koga iz ureda; vom Dienst —, izvèrći iz službe; im Schreiben —, počimat od čela; Kälber, Lämmer —, odbiti, zalučiti; vom Lande —, odmaknuti se od kraja; im Reden —, oduhnuti; ohne abzusetzen, na dušak, bez prestanka; es wird Schläge —, bit će batinah; —ung, *f.* položenje; izvèrgnutje; snětje, prolazak, prodja; prestanak.

Absein, *v. n.* nebiti tu, biti daleko, odsutan biti; —, *n.* nebitje, odsutje.

Absicht, *f.* cilj, zaměrak, nakanjenje, namisao, naměra, naměna; in der —, poradi, radi, cěća; in — meiner, porad mene; Absichten haben auf etwas, kaniti, směrati; kučati, imati misao na što.

Absieben, *v. a.* sijati, prosijati.

Absichtlich, *adf.* navlašni, namišljen; — *adv.* hotoma, hotomice, naročito, navlaš; —keit, *f.* navlašnost, navaličnost.

Absieden, *v. n.* variti, svariti, skuhati, odvariti.

Absingen, *v. a.* pěvati, odpěvati, izpěvati.

Absitzen, *v. n.* odsědati, odsěsti; — *v. a.* eine Schuld, den Arrest, odsěditi dug, zatvor.

Absolut, *adj.* podpun, savèršen; —e Stimmenmehrheit, *f.* nadpolovična većina glasovah.

Absolviren, *v. a.* oprostiti; odrěšiti, odrěšivati; (die Studien) svèršiti nauke, izučiti škole; absolvirter Schüler, izučeni djak.

Absolden, *v. a.* platiti i odpraviti, platjati i odpravljati.

Absonder-bar, *adj.* razlučiv; —lich, ſ. Besonders; —n, *v. a.* razlučiti; razstaviti, odvojiti; sich von Andern —, odlučiti se, lučiti se od drugih; —ung, *f.* razlučenje; razstavljenje; odlučenje; razluka.

Abspalten, *v. a.* odcěpiti, razcěpiti.

Abspänen, ſ. Entwöhnen.

Abspann-en, *v. a.* (Pferde), izpregnuti, odprezati, popustiti, odapeti (žicu il uže); na pedalj měriti, izměriti; —ung, *f.* odpreg, odprezanje; izpregnutje, — der Kräfte, odapetje, slabost u tělu.

Abspänstig, *adj.* tudj. protivan, nepriklonjen, neprignut; — machen, odtudjiti, svaditi, svadjati; — werden, odtudjiti se.

Absparen, *v. a.* štediti, prištediti na čem.

Abspeisen, *v. a.* nahraniti, hraniti; pojěsti; einen Kranken —, pričestiti bolestnika; einen mit leeren Worten —, hraniti, pitati koga praznimi rěčmi, ufanjem, obećivanjem.
Abspielen, *v. a.* odigrati; izigrati, igrati.
Abspiegeln, *v. a.* odsiati, odsiavati.
Abspinnen, *v. a.* (eine Schuld) odpresti, platiti prelom.
Abspitzen, *v. a.* šiljiti, zašiljiti, zaoštriti, zadělati.
Absplittern, *v. a.* razcěpkati; — *v. n.* cěpati se, razcěpati se.
Absprache, s. Abrede.
Absprechen, *v. a.* (einem etwas) lišiti osudom sudbenom; obsuditi, presuditi da tko što izgubi; einem das Leben —, na smèrt obsuditi; einem die gesunde Vernunft —, kazati o kom, da neima mozga; einem Kranken das Leben —, bezufati o zdravju bolestnika; — *v. n.* über etwas —, izreći presudu o čemu; darüber ist bereits in erster Instanz abgesprochen, već je ta stvar presudjena u 1. stupnju (sudištu).
Abspreitzen, *v. a.* poduprěti, podupirati.
Absprengen, *v. a.* odkidati, odkinuti; odkèrhnuti.
Absprießen, s. Abstammen.
Abspringen, *v. n.* skočiti, odskočiti; pucati, puknuti (žica); lûpiti se, cěpkati se; von jemandes Partei —, odpadnuti, odmetnuti se od koga.
Absprossen, s. Abstammen.
Absprößling, s. Abkömmling.
Absprung, *m.* skok; odskok; pukotina; odmet, odpad; das ist ein großer —, velika je razluka.
Abspulen, *v. a.* odmotati, odviti.
Abspülen, *v. a.* splaviti, prati, oprati, pomiti; odroniti, izplákati (voda obalu).
Abspuler, *m.* odmatalac; —in, *f.* odmatalica.
Abstammen, *v. n.* proizlaziti, dolaziti.
Abstämmen, *v. a.* kresati, okresati; dlětom odbiti.
Abstammung, *f.* rod; proizhodjenje; podrět, podrětlo, koléno, potomstvo.
Abstand, *m.* daljina; raznost, razlika; odstupljenje, odstup; razstojanje.
Abständig, *adj.* različan, razan; suh, mèrtav.
Abstatt-en, *v. a.* Dank —, hvaliti, zahvaliti; Besuch —, posětiti, pohoditi, polaziti; einen Gruß —, učiniti naklon, pozdraviti; seinen Glückwunsch —, čestitati; —ung, *f.* des Dankes, hvala, zahvaljenje; polaz, pohod, pošet; (Abfuhr) odpravljanje; (Abzahlung) izplata.
Abstäuben, *v. a.* prašiti, izprašiti, oprašiti, tèrti, otèrti il izbiti prah.
Abstäupen, *v. a.* šibati, izšibati.
Abstechen, *v. a.* (schlachten) klati, zaklati; eine Karte —, ubiti; einen vom Pferde —, sturiti koga sa sedla; einen Fluß —, odvratiti rěku; ein Lager —, obilježiti tabor; den Wein —, otočiti vino; — *v. n.* razlikovati se; nepristajati jedno k drugomu.
Abstecken, *v. a.* (das Angesteckte), skinuti, snimiti, izvaditi; einen Garten —, obilježit koljem medjaše od vèrtla.
Abstehen, *v. n.* razstojati, biti daleko, biti udaljen; von einem Vorhaben —, odstupiti, odustati od svoje namére; osušiti se (dèrvo); poginuti (riba); ustojati se (vino).
Abstehlen, *v. a.* krasti, ukrasti; *fig.* naučiti se kradom.

Abſteifen, *v. a.* ukočiti; poduprěti.

Abſteig-en, *v. n.* sići; silaziti; odsěsti, svratiti se; abſteigende Linie, nizhodna loza; —quartier, *n.* svratište, konak.

Abſteinen, *v. n.* medjaše stavljati, postaviti.

Abſtell-en, *v. a.* Mißbräuche, Gebrechen —, ukloniti, ukinuti zle običaje, mane; — zum Militär, dati u vojnike; —ung, *f.* ukinutje; — zum Militär, odpravljanje u vojnike.

Abſtemmen, ſ. Abſtämmen.

Abſterben, *v. n.* umrěti; poginuti; pomrěti; ugasnuti; —, *n.* smèrt, preminutje.

Abſteuern, ſ. Ablanden.

Abſticken, *v. a.* vezti, prevezti.

Abſtich, *m.* kopia (od kalupa ili mědoreza); *fig.* razlika, raznost.

Abſtiften, *v. a.* Jemand von der Wirthſchaft, razseliti koga od kućanstva.

Abſtimmen, *v. a.* odapeti, popustiti (žicu); glasovati; — *v. n.* neskladati se, neslagati se; —ung, *f.* glasovanje.

Abſtoßen, *v. a.* odrivati, odrinuti; odbiti; sbaciti, porinuti; strugati, blanjati; eine Schuld —, oddužiti se; ſich —, izlizati se turanjem; — *v. n.* odjědriti, krenuti se.

Abſtract, *adj.* razstavljen; —*adv.* razstavljeno; —ion, *f.* razstavnost,

Abſtraf-en, *v. a.* pedepsati, kaštigati, kazniti; —ung, *f.* pedepsa, kaštiga; pedepsanje, kažnjenje.

Abſtrahiren, *v. a.* razstaviti; razstavljati; — *v. n.* razstavno misliti.

Abſtreichen, *v. a.* sraziti; odtegnuti raz; obrisati; sgladiti; izšibati; naoštriti, nabrusiti; izbrisati.

Abſtreifen, *v. a.* die Haut —, odliniti, odlupiti kožu; das Laub —, brati, obrati listje; die Handſchuhe, — svući rukavice.

Abſtreiten, *v. a.* (einem etwas) izpravdati, zadobiti pravdom; durch Worte —, nedopuštati, protivosloviti.

Abſtuf-en, *v. a.* lomiti, odlomiti komad po komad; razrediti na stupnje; stupovati; —ung, *f.* stupovnost.

Abſtülpen, *v. a.* (den Hut) spustiti obod, krila na šeširu.

Abſtumpf-en, *v. a.* tupiti, zaguliti, obtupiti; —ung, *f.* tupost; spavačivost (silah duhovnih).

Abſturz, *m.* propast, jaz; stèrmen, vèrlet.

Abſtutzen, *v. a.* sěći, odsěći, rězati, odrězati; osakatiti; tupiti, zatupiti; kratiti, pokratiti.

Abſuchen, *v. a.* poiskati (uši il buhe): die Raupen —, brati, obrati, trěbiti gusenice.

Abſud, *m.* uvarak.

Abſüßen, *v. a.* sladiti, osladiti.

Abt, *m.* opat.

Abtäfeln, *v. a.* poditi, podpoditi, patosati, obiti, daskama.

Abtakel-n, *v. a.* razpraviti, razoružati, razpremiti brod; —ung, *f.* razoružanje broda, razprema.

Abtanzen, *v. a.* odtancati, odigrati; otancati; ſich —, iztancati se, natancati se, naplesati se, naigrati se.

Abtei, *f.* opatia; —pfründe, *f.* opatovina; —lich, *adj.* opatov; opatski, opatovski.

Abtheil, *m.* dio; —en, *v. a.* děliti, razděliti; (mit einer Wand) pretiniti, pregraditi; — in zwei Theile, razpoloviti; —ung, *f.* razděljenje, razdio.

Abthun, *v, a.* (z. B. einen Mantel) skidati, skinuti, odgèrnuti kaba-

nicu; — die Verlassenschaft, odpraviti zaostavštinu, einen Missethäter —, pogubiti (zločinca); dokončati, dovèršiti; izplatiti (račun).

Aebtissin, *f.* opatica.

Abtlich, *adj.* opatov; opatski, opatovski.

Abtödten, *v. a.* trapiti, iztrapiti (tělo).

Abtraben, *v. n.* kasati, odkasati.

Abtrag, *m.* platjenje, platež; einen — thun, nadoknaditi, naduměstiti; —en, *v. a.* (ein Gebäude ꝛc.) razoriti, rušiti, porušiti zgradu, razgraditi; (eine Schuld) platiti (dug); nositi, iznositi, poderati, izlizati (oděću); —ung, *f.* razorenje, porušenje; platjenje, odduženje.

Abträufen, s. Abtriefen.

Abtreiben, *v. a.* odtěrati, odagnati, odgoniti; Gewalt mit Gewalt, uzbitu silu silom; die Leibesfrucht —, usmèrtiti utrobu, plod iz utrobe; ein Pferd —, moriti, umoriti konja; das Silber —, čistiti, očistiti srebro; —ung, *f.* odtěranje; usmèrtjenje, pobačenje ploda iz utrobe.

Abtrenn-en, *v. a.* poriti, odporiti; lučiti, odlučiti; —ung, *f.* porenje, odporenje; lučenje, razluka.

Abtret-en, *v. a.* gaziti, sgaziti; einem etwas —, ustupiti, prepustiti; —, *v. n.* otići, izstupiti, izići; bei einem — svratiti se k komu; von etwas —, proći se, okaniti se, odustati od čega; —ung, *f.* ustup, ustupljenje, prepuštenje; odstupljenje, izašastje; —ungs-, ustupni; —ungsurkunde, *f.* ustupnica.

Abtrieb, *m.* sěčenje dèrvlja.

Abtriefen, *v. n.* kàpati, skàpati, izkàpati; *fig.* biti od koristi.

Abtrinken, *v. a.* izpiti, izpijati; ein Guthaben —, popiti, zapiti dug.

Abtritt, *m.* izašastje, odstupljenje; (heimliches Gemach), izhod, prohod, zahod; seinen — nehmen, izići, otići.

Abtrocknen, *v. a.* sušiti, osušiti, izsušiti; tèrti, otèrti; — *v. n.* sušiti se, osušiti se, sahnuti, usahnuti, uvehnuti.

Abtröpfeln, **Abtropfen**, *v. n.* kàpati, izkàpati, skàpati.

Abtrotzen, *v. a.* dobiti, zadobiti, stići po prětnji, sèrdi.

Abtrumpfen, *v. a.* ubiti, ubijati (u igri); valjano odgovoriti.

Abtrünnig, *adj.* odpadan, odmetan; — werden, odpasti, odmetnuti se; odricati se, odreći se; — machen, učiniti, uzrok biti, da se tko odmetne; —e, *m.* odmetnik, odpadnik; —, *f.* odmetnica, odpadnica; —keit, *f.* nevěra, odmetnost, odpadnost.

Aburtheil-en, *v. a.* suditi, osuditi, presuditi koga; —ung, *f.* osuda.

Abverdienen, *v. a.* odslužiti; seine Sünden durch Fasten —, oprati grěhe svoje postom, odpaštati.

Abverkündigen, *v. a.* napovědati, navěstiti (ženitbu).

Abvieren, *v. a.* četveriti, učetveriti.

Abvisiren, *v. a.* měriti, izmèriti (visinu).

Abwage, *f.* raznica, raznost visine (od dva města).

Ab- und zugehen, *v. n.* dolaziti i odlaziti; odhoditi i dohoditi.

Abwägen, *v. a.* měriti, izměriti, vagnuti, vagati; etwas von einer größern Menge —, odměriti; *fig.* razsuditi, promisliti.

Abwalken, *v. a.* valjati, ovaljati.

Abwälzen, *v. a.* valjati, svaliti, koturati, odvaliti; *fig.* etwas von sich —, oprati se, opravdati se.

Abwandelbar, *adj.* sprezav (glagolj)

—n, *v. a.* sprezati; —ung, *f.* sprezanje.

Abwärmen, *v. a.* grijati, ugrijati.

Abwart-en, *v. a.* čekati, počekati; nastojati, služiti, posluživati, dvoriti; sich —, čuvati se, paziti se; —ung, *f.* čekanje; nastojanje, dvorba, posluga.

Abwärts, *adv.* niz; dolě, pod nogu; — sitzen, sědit u prikrajku.

Abwasch-en, *v. a.* oprati, umiti; —faß, *n.* umivaonica, pomijara; —wasser, *n.* pomije; —ung, *f.* pranje, opranje; umivanje.

Abwässern, s. Wässern.

Abwechsel-n, *v. a.* měnjati; proměniti; — mit Beamten, — preměštati urednike; — *v. n.* měnjati se, izměniti se; —nd, *adj.* měnjajući; izměničan, izměnit; popuštajući; — *adv.* na izměnu, izměnice; popuštajući; — *adv.* na izměnu, izměnice; popuštajući; —ung, *f.* měnjanje; izměna.

Abweg, *m.* stranputica; auf —e gerathen, zabluditi, zabasati.

Abwegs, *adv.* s puta, od puta, izvan puta, stranputice.

Abwehen, *v. a.* odduhnuti, odduvati, spuhnuti, spuhati, nositi, odnositi, odněti, tresti, oklatiti, otresti (větar).

Abwehren, *v. a.* ukloniti. uklanjati, prěčiti, nedati; braniti, zabraniti, prepovědati; odgoniti, odbijati, odagnati, odbiti.

Abweichen, *v. a.* močiti, namočiti, smočiti, razstaviti močeć; — *v. n.* odlûpiti se, razstati se od vlage, razkvasiti se.

Abweichen, *v. n.* uklanjati se, odvratiti se, odstupiti, odustati; proći, prolaziti; razlikovati se; — von der Meinung Anderer, neslagati nesudarati se s drugima u mněnju; im abgewichenen Jahre, lani, prošaste godine; —ung, *f.* uklanjanje, uklon; —ungszirkel, *m.* uklono šestilo; —ungsinstrument, *n.* uklonik.

Abweiden, *v. a.* pásti, popásti.

Abweifen, *v. a.* motati, smotati, odmotati.

Abweinen, *v. a.* plakati, plačem zadobiti.

Abweis-en, *v. a.* odbaciti, odreći, neprimiti, odbiti (n. p. tužbu čiju); odpraviti; Jemanden vom Vermögen, izkljućiti koga od imovine; —ung, *f.* uzkratjenje, odpravljenje.

Abweißen, *v. n.* gubiti boju bělu; — *v. a.* běliti; poběliti.

Abwelken, *v. n.* uvehnuti, usahnuti.

Abwend-en, *v. a.* odvratjati, odvratiti; prěčiti, preprěčiti; odgovoriti, ukloniti; —ig, *adj.* tudj, nepriklonjen; — machen, odvratjati, odvèrnuti; die Gemüther — machen, odtudjiti, svaditi, zavaditi; —ung, *f.* odvratjenje, odvèrnutje i t. d.

Abwerfen, *v. a.* sbaciti, svèrći, svèrgnuti; razgraditi, razvèrći (most); svaliti (dèrvo); viel —, mnogo donositi (korist, probitak); das Joch —, oprostiti se jarma; — *v. n.* kotiti, okotiti, lěći, izlěći.

Abwesen-d, *adj.* odsutan, neprisutan, nepritoman, nenazočan, nepribitan; — sein, nebiti u městu; —heit, *f.* odsutstvo, odsutnost, nepritomnost, nepribitnost, nebitje, nenazočnost; — vom Lande, kad nije bio u zemlji.

Abwetzen, *v. a.* lizati, izlizati; brusiti, izbrusìti; glodati, oglodati.

Abwichsen, *v. a.* voštiti, navoštiti; biti, lupati, izbiti, izlupati.

Abwickeln, *v. a.* odmatati, odmotati; odvijati, odviti; razvijati, razviti.
Abwiegen, f. Abwägen.
Abwinde, *f.* motovilo, vitao; —en, *v. a.* odmatati, odmotati; odvijati, odviti; motati; spustiti na vitao.
Abwirken, *v. a.* derati, oderati (prase); tkati, satkati.
Abwischen, *v. a.* tèrti, otèrti; brisati, obrisati; čistiti, očistiti.
Abwuchern, *v. a.* dobaviti kamatujući.
Abwürdigen, *v. a.* sniziti, poniziti.
Abwürfeln, *v. a.* nadkockati.
Abwurf, *m.* proizvod, dohodak, prihod.
Abwürgen, *v. a.* gušiti, zagušiti, zadaviti, zadušiti, zagutiti.
Abwürzen, *v. a.* začiniti, začinjati.
Abzahlen, f. Bezahlen.
Abzähl-en, *v. a.* brojiti, izbrojiti, odbrojiti; —ung, *f.* brojenje, izbroj, račun.
Abzanken, *v. a.* karom zadobiti.
Abzapfen, *v. a.* odčepiti; otočiti; Blut —, kèrv pustiti; —ung, *f.* otakanje; puštanje kèrvi.
Abzäumen, *v. a.* razuzdati, snimiti uzdu.
Abzäunen, *v. a.* ogradjivati, graditi, ograditi, pregraditi (plotom).
Abzausen, *v. a.* čupati, razčupati, očupati.
Abzehr-en, *v. a.* trošiti, potrošiti; sich —, gubiti se, sušiti se, trošiti se; —ung, *f.* suha nemoć, jektika, tišika.
Abzeichen, *n.* znamenje.
Abzeichn-en, *v. a.* risati, narisati, orisati, nacèrtati; —ung, *f.* risanje; oris, nacèrt, osnova.
Abzerren, *v. a.* potezati, potegnuti.
Abzetteln, *v. a.* razsnovati, razasnivati.
Abzieh-en, *v. a.* skidati, skinuti; svlačiti, svući; den Hut —, odkriti se; von der Summe —, odbiti; — vom Lohne, odkinuti, odkernjiti što od plaće; Wein —, otočiti, pretočiti; die Haut —, derati, oderati, guliti, oguliti; ein Messer —, natezati, nategnuti britvu, oštriti; die Hand von einem —, pomoć komu ustegnuti; (abdrucken), naštampati, snimiti; (in der Rechenkunst), oduzeti, odnimati; — *v. n.* otići, odstupiti; uzmaknuti, ustupiti; von der Wache —, izměniti se; aus der Wohnung —, odseliti se; —ung *f.* Abziehen, *n.* odnimanje, snimanje; otakanje; deranje; destiliranje; —ungsvermögen, *n.* razstavna moć.
Abzielen, *v. n.* ciljati, gadjati, směrati, zaměrati, nišaniti; das zielt auf nichts Gutes ab, to nesluti na dobro.
Abzirkeln, *v. a.* izšestiliti, šestilom měriti, izměriti, okružiti.
Abzüchtigen, *v. a.* pedepsati, kazniti, kaštigovati.
Abzug, *m.* odlazak, polazak; uzmak; odbitak (na računu); snimak (u štampi); jarak; —flagge, *f.* stěg od polazka, polazna zastava; —geld, *n.* polazina; —post, *f.* odbitna stavka; —schmaus, *m.* sobet od palazka, polazni sobet, polazna gostba, čast.
Abzupfen, *v. a.* opipati, očupati, počupati; očinkati.
Abzwacken, *v. a.* odštipnuti.
Abzwecken, *v. a.* nakaniti.
Abzwicken, *v. a.* odštipnuti.
Abzwingen, *v. a.* silom oteti, otimati silovati.
Acacie, f. Schotendorn.
Academie, *f.* akademia.

Accent, *m.* akcent, naglasak; glas, priglas, udarac glasa; veränderter (falscher) —, zanos; mit falschem oder verändertem Accent sprechen, zanositi.

Accentuiren, *v. a.* akcentuirati.

Accept-ant, *m.* akceptant, primilac, prihvatnik; —ation, *f.* akceptacia, primljenje, prihvat; — *per l'onor di lettera,* po počasti podpisa; —s-provision, *f.* prihvatnina; —iren, *v. a.* akceptirati, primiti, primati, prihvatiti měnicu.

Accessorisch, *adj.* pristupan, uzgredan; — *adv.* pristupno.

Acceß, f. Zutritt.

Accidenz, *f.* pridohodak, pripadak.

Accise, *f.* potrošnina, akciza, daća; —bar, *adj.* potrošnini, daći podvèržen; —einnehmer, *m.* primalac od potrošnine; —frei, *adj.* prost, slobodan od potrošnine; —freiheit, *f.* sloboda od potrošnine; —stube, *f.* daćnica, potrošnica.

Acclamation, *f.* uzklik; (Wahl) izbor uzklikom.

Accompagniren, *v. a.* sprovoditi, sprovesti.

Accord, *m.* akord, glas, soglasje; pogodba; —iren, *v. a.* udesiti, ugoditi, složiti, udešavati, slagati (žice); pogadjati se; dopustiti; — *v. n.* sudarati se; dogovoriti se.

Accreditiren, *v. a.* Jemanden, pověriti koga.

Accouch-eur, f. Geburtshelfer; —iren, *v. n.* primati (děte pri porodu).

Accurat, *adj.* prav, točan, izvèrstan; —esse, *f.* točnost.

Accusativ, *m.* tužiteljni, četvèrti padež.

Ach, *i.* ah, vajme, o, ojme, jao.

Achat, *m.* akat (kamen dragi).

Achse, Axe, *f.* os, osovina; auf der —, na kolih, po kopnu, kopnom, po suhu.

Achsel, *f.* rame; pleće; pazuha, pazuho; die — zucken, stisnuti s pleći; es auf die leichte — nehmen, nebrinuti se mlogo; unter die — nehmen, uzet pod pazuho; —ader, *f.* ramená žila; —band, *n.* ramenik; —bein, *n.* kost od ramena, ramená kost; —fleck, *m.* ramenica; —höhle, *f.* pazuha, pazuho; —riemen, *m.* ramenica, ramen (za upèrtit torbu); —zucken, *n.* stiskanje s pleći.

Achsennagel, *m.* čivia, lunjak, klinac od osovine.

Acht, *num.* osam.

Acht, *f.* pazka, opaz, pomnja; (Aechtung), progon, prognanje, propis; — haben auf jemanden, paziti na koga; sich in — nehmen, čuvati se, uzeti se na um; aus der — lassen, zanemariti, zapustiti; in die — erklären, izagnati, prognati, propisati.

Achtbar, *adj.* častan, pošten, vrědan poštovanja; —keit, *f.* poštenje, čast.

Aecht, f. Echt.

Achte, *adj.* osmi.

Achteck, *n.* osmerokutje; —ig, *adj.* osmerouglat, osmerokutan.

Achtel, *n.* osmina, osmi dio, osmica.

Achten, *v. a.* častiti, štovati, počitovati, poštovati; imati obzir, paziti; motriti; mněti, suditi, misliti; für gut —, dèržat za dobro; wornach ihr euch zu — habet, po čem se vladat imate.

Aechten, *v. a.* izagnati, prognati, propisati, progoniti.

Achtens, *adv.* osmo.

Achter, *m.* osmica; —lei, *adj.* osmerovèrstan.

Acht-fach, —stückig, *adj.* osmerogub; osmerostruk; —füßig, *adj.* osmeronog; —groschenstück, *n.* osmak, novac od osam grošićah.

Aechtheit, s. Echtheit.

Achthalb, *adj.* sedam i pol.

Achtjährig, *adj.* osmogodac, od osam godinah.

Achtlos, *adj.* nepazljiv, neopazan, nemaran, nemarljiv; —sigkeit, *f.* nepazljivost, neopaznost, nemarnost, nemarljivost.

Acht-mal, *adv.* osamkrat, osam putah; —monatlich, *adj.* od osam mėsecih; —pfündig, *adj.* od osam funtih.

Achtsam, *adj.* pomnjiv, pazljiv, opazan, marljiv; —keit, *f.* pomnja, pazljivost, opaznost, marljivost.

Achtseitig, *adj.* osmerostran, od osam stranah.

Achtserklärung, *f.* prognanje; propisanje.

Achtspännig, *adj.* u. *adv.* s osmericom (konjah), na osam, od osam konjah.

Achttägig, *adj.* od osam danah.

Achtung, *f.* poštovanje, čast, — vor dem Gesetze, poštovanje, počitovanje zakona; pazka, opaz, pomnja; —svoll, *adj.* u. *adv.* s poštovanjem.

Aechtung, s. Achtserklärung.

Acht-winklig, s. Achteckig; —wöchentlich, *adj.* od osam nedėljah; —zehn, *num.* osamnaest; —zehnte, *adj.* osamnaesti; —zig, *num.* osamdeset; —ziger, *m.* —zigjährig, *adj.* od osamdeset godinah; —zigste, *adj.* osamdeseti.

Aechzen, *v. n.* jecati, jeknuti; — *n.* jecanje, jek.

Acker, *m.* njiva, oranica; — bau, *m.* teg, poljodėlstvo, težanje poljsko; —feld, *n.* oranica, njiva; —frohne, *f.* rabota, tlaka; —furche, *f.* brazda; —gaul, *m.* težački, orać́i konj; —geräthe, *n.* sprava od poljodėlstva, težačko orudje; —mann, *m.* orač, ratar, rataj, oratai; —männchen, *n.* (Bachstelze), pliska, pastėrica (ptica); ovčarica, govedarica; —münze, *f.* poljska metva (trava); —n, *v. a.* orati, uzorati; —pferd, *n.* s. Ackergaul; —pflugflechte, *f.* gužva oračica; —rettig, *m.* rotkva poljska (korėn); —scholle, f. Erdscholle; —winde, *f.* poponac, slak; —zins, *m.* danak, daća, poreza od njivah.

Act, *m.* (im Schauspiele), čin, akt; — gerichtlicher, činjenje sudno.

Acten, *pl. f.* akta, spisi, pisma; Prozeß—, parnični spisi; Acten- (in Zus.) što se tiče spisah, spisni; —auszug, *m.* izvadak iz spisah; —mäßig, *adj.* po spisima; —stück, *n.* spis; —verzeichniß, *n.* kazalo spisah.

Actie, *f.* akcia, dėlnica; —ngesellschaft, *f.* dėlničko družtvo; —nhandel, *m.* tėrgovina s akciama; —inhaber, *m.* akcionar.

Action, *f.* bitka, boj.

Activ, *adj.* čineći; —es Wahlrecht, *n.* pravo izbirati.

Activ-Forderung, *f.* (t.) dėlatno iskanje.

Activschuld, *f.* dug čineći; —en haben, imati na dugu; Passivschulden haben, biti dužan, imati duga.

Activirung, *f.* (t.) uvedenje u dėlatnost.

Actorische Caution, *f.* (t.) tužiteljska sigurnica.

Atuar, *m.* aktuar, (t.) spisnik, spisilac.

Adamsapfel, *m.* lumia, jabučica (u gėrlu).

Adaptirung, *f.* prilagodjenje, prispodobljenje, preradjenje prema potrěbi.

Addiren, *v. a.* adirati, pridavati, sbrajati, skupiti.

Addition, *f.* adicia, pridavanje, sbrajanje; —al, *adj.* dodatni.

Addresse, *f.* napis, adresa, dopis.

Adel, *m.* plemstvo, plemenština; vlastela, plemići; —herrschaft, *f.* aristokracia, plemovladarstvo; —hof, s. Edelhof; —ig, *adj.* plemenit; vlasteoski; —iger, *m.* plemić, vlastelin; —n, *v. a.* plemenititi, povlasteliti, učiniti plemićem, dati plemenštinu; —sbrief, *m.* list, pismo plemstveno; —schaft, *f.* —stand, *m.* plemstvo, stalež plemstva.

Ader, *f.* žila; (im Gestein), žica; die goldene —, zlatna žila, šulj; —lassen, kèrv pustiti, otvoriti žilu; —ig, *adj.* žilav, pun žilah; —laß, *m.* puštanje kèrvi; —laßbäuschchen, *n.* koktalić (pri puštanju kèrvi); —laßeisen, *n.* backavica, lanceta; —lassen, *v. a.* kèrv pustiti, otvoriti žilu; —laßzeug, *n.* sprava za puštanje kèrvi.

Adjectiv, *n.* adjektiv, pridavno (ime).

Adjudiciren, *v. a.* prisuditi, dosuditi.

Adjunct, *m.* pristav.

Adjungiren, *v. a.* dati, odrediti (komu koga u pomoć), pridružiti.

Adjutant, *m.* adjutant, pomoćnik; (t.) pobočnik.

Adjutum, *n.* (t.) pomoćka.

Adler, *m.* orao; —klauen, *f. pl.* orlovi nokti, pandje; —nase, *f.* nos orlov, orlovski, od orla.

Administration, *f.* uprava; —sbehörde, *f.* upravna oblast; —szweig, *m.* grana struka uprave.

Admiral, *m.* admiral, vojvoda pomorski; —in, *f.* admiralica, admiralovica; —ität, —schaft, *f.* admiralstvo; —sflagge, *f.* stěg, admiralski; —sgaleere, *f.* galia admiralska; —schiff, *n.* brod, korablja admiralska.

Adoptiren, *v. a.* siniti, posiniti.

Adoption, *f.* posinstvo, posinjenje.

Adoptivkind, *n.* posinče (posinak, počerka); —mutter, *f.* pomajka; —vater, *m.* poočim.

Advent, *m.* prišastje, došastje (gospodinovo).

Adverb, Adverbium, *n.* adverbij, prislov.

Advitalität, *f.* dosmèrtje.

Advitalitätsrecht, *n.* dosmèrtno uživanje.

Advocat, *m.* advokat, parac, odvětnik.

Advocaten-, *adj.* odvětnički.

Advocatur, odvětničtvo.

Advociren, *v. n.* parčiti.

Affe, *m.* majmun, opica, muna, munica.

Aeffen, *v. a.* porugivati se, rugati se; varati, prevariti.

Affect, *m.* afekt, strast, vatrenost; —ation, *f.* prenavljanje, prečinjanje; —iren, *v. a.* prenavljati se, prečinjati se, pretvarati se; —irt, *adj.* prenavljan, prečinjan, pretvaran.

Affengesicht, *n.* obraz, lice od majmuna, majmunov obraz; —liebe, *f.* bezumna, slěpa ljubav; —nase, *f.* tup, majmunov nos.

Aeff-erei, —ung, *f.* ruga, porugivanje, ruganje; —in, *f.* majmunica, žensko od opice.

After, *m.* zadnjica, stražnjica; gem. guzica, dupe, pèrkno, rit; in Zusammens. pod-, pa-, nadri-, lažni; —alabaster, *m.* alabastrit; —arzt, *m.* nadrilěkar; —beredsamkeit, *f.* nadri-

rěčitost; —bestand, *m.* podnajam, (t.) poduporaba; —bestandgeber, *m.* (t.) podporabodavac, podnajmodavac; —nehmer, *m.* podnajmoprimac; —bürge, *m.* paporuk, pajemac; — christenthum, *n.* nadrikèrstjanstvo; —darm, *m.* guzno crěvo, gužnjak; —erbe, *m.* pabaštinik, panaslědnik; —geburt, *f.* pometina; —gelehrte, *m.* nadriknjiževnik; —heu, *n.* otava; —horn, *n.* parog, parožak, parožčić; —kegel, *m.* pačun; — kind, *n.* posmèrtče, posmèrtnik; kopile, kopilan; —könig, *m.* lažokralj, kralj bezzakoniti; —leder, *n.* okrajci od kože; —mehl, *n.* izsěvci; —miether, *m.* podnajmitelj; —pfand, *n.* podzalog; —rede, *f.* ogovor, klevetanje; —reden, *v. n.* ogovarati, klevetati, zloglasiti, ozloglasiti; —redner, *m.* ogovaratelj, klevetalac, klevetnik, zloglasitelj, zloglasilac; —silber, *n.* nečisto srebro; —topas, *m.* laživi topas, nadritopas; —verpfändung, *f*, podzaloženje; —welt, *f.* potomstvo.

Agath, s. Achat.

Agen, *pl.* plěva; — vom Flachse, pozderje.

Agende, *f.* običajnik, trěbnik (knjiga).

Agent, *m.* agent, opravnik; —schaft, *f.* agencia, opravničtvo.

Agressiv, *adj.* napadni.

Agio, *n.* prid; —tage, *f.* pridovanje.

Agiren, *v. a.* igrati (na teatru).

Agnat, *m.* rodjak po otcu.

Agtstein, s. Bernstein.

Ahle, *f.* šilo; —nmacher, *m.* šilar.

Ahlkirsche, *f.* vaščje (pasje) groždje; krušina.

Ahm, s. Ohm.

Ahnd-en, *v. n.* (besser ahnen), slutiti, predviděti; — *v. a.* kazniti, pedepsati; —ung, *f.* slutnja; (Strafe) pedepsa, kaštiga, kazan, *f.* bei sonstiger —, inače bit će kažnjen.

Aehneln, *v. n.* naličiti, malo nalík biti.

Ahnen, *pl.* praotci, dědi; pleme, kolěno; —stolz, *m.* ponositost s plemenom; —tafel, *f.* tabla (daska) rodoslovna.

Ahnfrau, *f.* pramati, paroditeljica; —herr, *m.* praotac, praděd.

Aehnlich, *adj.* sličan, spodoban, nalik; —keit, *f.* spodoba, slika, spodobnost, sličnost, nalika.

Ahnen, *v. n.* slutiti.

Ahnung, *f.* slutna.

Ahorn, *m.* javor; —en, *adj.* javorov. —holz, *n.* javorovina.

Aehre, *f.* klas, vlat, vlatje.

Aehren, *v. n.* klasati, klasati se; —lese, *f.* pabirčenje, paletkovanje; —spitze, *f.* os, osina, osje.

Aichen, s. Eichen.

Akadem-ie, *f.* akademia; —iker, *m* akademik; —isch, *adj.* akademički, akademičan.

Akatholisch, *adj.* nekatoličan.

Akelei, *f.* popina kapica.

Alabaster, *m.* alabastar; —n, *adj.* alabastren, od alabastra.

Alant, *m.* oman; —beere, *f.* cèrni ribiz (plod).

Alarm, *m.* uzbuna, s. Lärm.

Alarmiren, s. Beunruhigen, Schrecken.

Alaun, *m.* stipsa, alum, jelun; —artig, —haltig, *adj.* stipsen; —bad, *n.* toplice stipsene; —bergwerk, *n.* ruda od stipse; —en, *v. a.* stipsati, nastipsati; —hütte, *f.* —werk, *n.* stipsarnica, stipsána, fabrika od stipse; —sieder, *m.* stipsar; —wasser, *n.* stipsena voda, voda od stipse.

Albern, *adj.* bedast, lud, bezuman;

—, *v. n.* budaliti, ludovati; —heit, *f.* budalaština, ludost, bezumnost.

Alchy-mie, *f.* alkimia, zlatotvorstvo; —mist, *m.* alkimista, zlatotvorac; —mistisch, *adj.* zlatotvoran.

Alfabet, *n.* azbuka, abeceda; —isch, *adj.* azbučni; —, *adv.* po abecedi, po azbuci.

Alfanzerei, *f.* ludoria, budalaština.

Algebra, *f.* algebra; —isch, *adj.* algebraički, algebraičan; —ist, *m.* algebraista.

Aliment, *f.* hrana; —ation, *f.* hranjenje.

Aliquote, *adj.* odlomni.

Alkoran, s. Koran.

Alkoven, *m.* alkov, postelja, spaonica, ložnica.

All, aller, alle, alles, *adj.* vàs, sav; svi; alle sein, nestati; alle machen, potrošiti, poharčiti, iztratiti, potratiti.

All, *n.* sve, svost.

Allbereits, *adv.* jur, jurve, već.

Allda, *adv.* ovdě, tù.

Allee, *f.* alea, ulica od dèrvlje.

Allego-rie, *f.* alegoria; —isch, *adj.* alegorički; alegoričan.

Allein, *conj.* nu, ali, no, ma.

Allein, *adj.* sám, jedin, bez druga; —besitz, *m.* (t.) samoposěd; —gewalt, —herrschaft, *f.* samodèržtvo, samosila, samovladstvo; —handel, *m.* samotèržtvo, samoprodaja; —händler, *m.* samotèrgovac, samotèržac; —herrscher, *m.* samodèržac, samovladac; —ig, *adj.* jedin, sám; —verkauf, *m.* monopol, samotèržtvo.

Allemal, *adv.* svagda, svedj, svedjer, svigdar, uvěk, navěk, věke, věkom.

Allen-falls, *adv.* pod svaki način, svakako; —thalben, *adv.* posvuda, svagdě, svigdě, svudar.

Allerdings, *adv.* da kako, dà, nego, svakako.

Allerdurchlauchtigst, *adj.* světao; —er König, světli kralju!

Aller-erst, *adv.* najprie, najpèrvo, prie svega, nada sve; —getreuest, *adj.* najvěrnii, prevěran; —gnädigst, *adj.* najmilostivii, premilostiv; —hand, —lei, *adv.* svakojak, svakakov, svake vèrsti; —heiligen, *pl.* svi sveti (blagdan); —heiligst, *adj.* presvet, najsvetii; —heiligste, *n.* svetotajstvo, —höchst, *adj.* previsok; najvišji, previšnji; —höchstdieselben, njegovo veličanstvo; —höchste, *m.* (Gott), višnji (bog); —liebst, *adj.* premio, preljubezan; —, *adv.* krasno, vèrlo lěpo; —meist, *adv.* osobito, nada sve, najviše, vèrh svega; —meisten, *pl.* najveći dio, najveća strana; —nächst, *adj.* najbliži; —, *adv.* najbliže; —seits, *adv.* sa svih stranah, odasvakud; svikolici; —unterthänig, *adj.* najpokornji; —wärts, —wegen, s. Allenthalben.

Alles, *adj.* sve; svaki; vàs svět; —in Allem sein, bit sve u svem; in Allem, u svem, svega skupa, ukupno.

Alle-sammt, *adv.* svikolici, listom svi, ukupno svikolici; —wege, *adv.* svudar; svigdir; svakako; —weile, *adv.* sad, uprav sad, baš sadar; —zeit, *adv.* svagda, svagdar, uvěk, vazda.

All-fällig, *adj.* ako je tko ili što; —gegenwart, *f.* sveprisutnost, svepribitnost; —gegenwärtig, *adj.* sveprisutan; —gemach, s. Allmählig; —gemein, *adj.* obćenit, obćinski; ukupan; —gemeinheit, *f.* obćenitost, ukupnost; —gewalt, *f.* svemoguć; stvo, svemogućnost; —gewaltig-

adj. svemogué, svemogućan; —gütig, *adj.* sveblag, predobar, neizměrno dobar; —gütigkeit, *f.* sveblagost; —heit, *f.* ukupnost, svost; —hier, *adv.* ovdě, tù.

Allianz, *f.* savez.

Alliir-en, *v. a.* savezati se, sjediniti se; —te, *m.* saveznik.

Alljährlich, *adj.* svakogodišnji; —, *adv.* svake godine, na godinu, na lěto; —macht, *f.* svemogućstvo, svemogućnost; —mächtig, *adj.* svemogué; —mählig, *adj.* lagan, polagan; —, *adv.* lagano, malo po malo.

Allmende, *f.* zajednica, skupno dobro.

Allonge, *f.* prodiljka (měnična).

All-sehend, *adj.* svevideć; —seitig, *adj.* svestran; od sviju; —stündlich, s. Stündlich; —tag, *m.* poslen dan; —tägig, —täglich, *adj.* svakidanji, svagdanji; *fig.* navadan, običan; —, *adv.* svaki dan, po svaki dan; —tagsgesicht, *n.* obično lice; —tagskleid, *n.* oděća, haljina svakdanja.

Alluvion, *f.* naplav, kèrš.

Allwaltend, *adj.* svevladan; —weise, *adj.* premudar; —weisheit, *f.* premudrost; —wissend, *adj.* sveznan, sveznajuć; —wissenheit, *f.* sveznanje, sveznanstvo, sveznanost; —wo, s. Wo; —zeit, s. Allezeit; —zu, —zuviel, *adv.* preveć, previše, odveć, odviše; —zumal, —zugleich, *adv.* svekoliko.

Almanach, *m.* almanak; kalendar; zabavnik.

Almosen, *n.* milostinja; lemozina, poděla, uděla, dar, zadušbina; —amt, *n.* —pflege, *f.* milostinjstvo; lemozinarstvo, zadušbinstvo; —büchse, *f.* lemoznica, kutia za lemozinu; —ier, —pfleger, *m.* lemozinar, zadušbenik; —kasten, *m.* škrinja za lemozinu, lemoznica; —sammlung, *f.* sabiranje, kùpljenje lemozine.

Aloe, *f.* aloa; —holz, *n.* aloevina.

Alose, *f.* ćepa (riba).

Alp, *m.* mòra, mùra; —en, *f. pl.* planine; Alpe (bèrda švajcarska); —fuß, *m*, salamunovo slovo.

Alphabet, *n.* azbuka, s. Alfabet.

Als, *conj.* kad, kada; kao, kako; nego, od; na priliku; — ob, — wie, — wenn, kao da; — daß, neg, nego da.

Alsbald, *conj.* odmah, udllj, taki, skoro.

Alsdann, *adv.* onda; tad, tada.

Also, *adv.* tako; dakle, dake.

Aelster, *f.* svraka (ptica).

Alt, *adj.* (im Gegensatz zu neu) star; vet (veth), vegd; doban; davan; na dobi, pri dobi, pri godinah; in —en Zeiten, u staro doba; (altväterisch), starinski, starostavan; er ist 20 Jahre —, ima dvaest godinah, ima mu dvaest godinah; wie — ist er? koliko mu ima godinah?

Alt, *m.* alt (glas).

Altan, *m.* doksat; balkun, londja.

Altar, *m.* oltar, žèrtvenik; —blatt, *n.* kip od oltara; —decke, *f.* pokrivač od oltara; —lehen, *n.* cèrkveni feud (dar); —leuchter, *m.* světnjak od altara; —stück, s. —blatt; —tuch, *n.* obrus od oltara.

Altbacken, *adj.* (Brot) star, bajat (kruh).

Altdeutsch, *adj.* staroněmački.

Alten, *pl.* s. Aeltern.

Alter, *n.* starost; vrěme; davnina; doba, starina; věk; von —sher, op starine.

Aelterlich, *adj.* roditeljski.

Altermann, *m.* starešina.

Aeltermutter, *f.* pramati, prababa.

Aeltern, *pl.* roditelji.
Aeltern, altern, *v. n.* starati, ostarěti.
Aelternlos, *adj.* sirota, bez roditellah.
Alterschwach, *adj.* slab od starosti; —sklasse, *f.* razred pojodinama.
Alterthum, *n.* starina, davnost; —sforscher, kundiger, *m.* staroznanac; —kunde, *f.* staroznanstvo, davnoznanstvo.
Aeltervater, *m.* praděd, praotac.
Aelteste, *m.* starešina; najstarii.
Altfränkisch, *adj.* starofranački; starinski.
Altgeige, f. Bratsche.
Alt-gesell, *m.* pèrvi dětić (u zanatu); —gläubig, *adj.* starověran; —gläubige, *m.* starověrac.
Altist, *m.* altista.
Altklug, *adj.* mudar, pametan; pèrpošan; — thun, pèrpošiti.
Aeltlich, *adj.* postar, starahan.
Altmeister, f. Altermann.
Alt-modisch, *adj.* starinski; —mutter, *f.* baba; —vater, *m.* děd; praotac, praroditelj; —väterisch, *adj.* starinski; —vordern, *m. pl.* praotci, pradědi, stari; —weibermährchen, *n.* babja pričica, pripověst.
Alumnaticum, *n.* pitomčevina.
Alumnus, *m.* pitomac.
Am (an dem), *prp.* na; vèrh.
Amalgamiren, f. Verquicken.
Amarant, *m.* trator, strator (cvět); —en, *adj.* tratorov, stratorov; —enfarbe, *f.* tratorova boja; —enfarbig, *adj.* tratorast, stratorast.
Amarelle, *f.* kajsia; trěšnja.
Amarellenbaum, *m.* kajsia; trěšnja (dèrvo).
Amazone, *f.* amazonka; —nkleid, *n.* haljina amazonska.
Amboß, *m.* nakovanj, nakovalo; —schmied, *m.* kovač.
Ambra, *m.* ambra; —holz, *n.* dèrvo ambrom dišuće; —kraut, *n.* ambrina (trava).
Ambrosia, *f.* ambrosia, jestivo, jestojska nebeska, pitja bogovah.
Ameise, *f.* mrav, mravinac.
Ameisen-bär, *m.* mravožder; —ei, *n.* jajce od mrava; —haufe, *m.* mravinjak; —löwe, *m.* mravolav, skarambež mravožderni.
Amelmehl, *n.* inkaša, štirka.
Amen, *n.* amen, amin; tako budi.
Amethyst, *m.* ametist (dragi kamen).
Amiant, *m.* amiant, asbest (kamen).
Amme, *f.* dojkinja, dojka.
Ammenmährchen, f. Altweibermährchen.
Ammer, *f.* stèrnadica, stèrnadka, žutka (ptica).
Ammer, *f.* trěšnja.
Amnestie, *f.* amnestia, (t.) odrěšba, oprostnica.
Amnestirung, *f.* odrešenje, oprostenje.
Amortisir-en; *v. a.* eine Urkunde, usmèrtiti izpravu; —ung, *f.* usmèrtjenje.
Ampfer, f. Sauerampfer.
Amphibium, (*pl.* —ien), *n.* amfibia, živo vodokopno, t. j. živuće na kopnu i u vodi.
Amphitheater, *n.* amfiteatar.
Amsel, *f.* kos (ptica).
Amt, *n.* cin, služba, (t.) ured; dužnost, dèržanstvo; (Hochamt), velika misa; (Gilde) ceh; (District) kotar, okružje, srez, područje; —ei, *f.* —haus, *n.* sudnica, (t.) uredionica; —frau, *f.* častnica; častnikovica; —los, *adj.* bez službe.
Aemtlich, *adj.* uredovni.
Amt-mann, sudac, sudia; častnik; —männin, *f.* sudinja; častnica; častnikovica; —mannschaft, *f.* sudčia; kotar, područje.
Amts-, *adj.* što se tiče ureda; uredski; —abschrift, *f.* uredski pre-

pis; —bezirk, *m.* uredski kotar; —blatt, *n.* uredski list; —bote, *m.* pristav službeni; —bruder, *m.* kolega, sudrug, drug, družbenik (u službi); —diener, *m.* sluga, službenik; —eid, *m.* službena prisega, zakletva; —eifer, *m.* službena revnost; —gehülfe, genoß, *m.* s. Amtsbruder; —handlung, *f.* uredovanje; die — hat statt zu finden, ured ima postupati, (t.) uredsko činjenje ima se preduzeti; —kleid, *n.* službena, činovna haljina; —kosten, *pl.* službeni troškovi; —pflicht, *f.* službena dužnost; —pflege, s. Amtsverrichtung; —platz, *m.* uredište; —schöffer, *m.* haznadar, blagajnik službeni; —schreiber, *m.* službeni pisar; —siegel, *n.* službeni, uredski pečat; —sorge, *f.* službena skèrb; —stube, *f.* sudnica, uredionica; —verrichtung, *f.* služba, uredsko opravljenje; —verwalter, *m.* naměstnik službeni; —vogt, *m.* nastojnik službe; —vogtei, *f.* nastojničtvo službeno; —wirksamkeit, *f.* uredska dělatnost.

Amulet, *n.* prilěk, amajlia, zapis, moći.

An, *prp.* na; k, ka; pri; vèrh; kod; do; u.

Anachoret, *m.* pustinjak, samoživac.

Analog-ie, *f.* analogia, spodobnost, nalika; —isch, *adj.* analogički, spodoban; nalik.

Analyse, s. Zergliederung.

Ananas, *f.* ananas.

Anarchie, *f.* (t.) bezvladnost, s. Gesetzlosigkeit.

Anatom-ie, *f.* anatomia; —iker, *m.* anatom, razudnik; —iren, *v. a.* anatomirati, razuditi; —isch, *adj.* anatomički, razudan.

Anbau, *m.* teg; usěv; obdělavanje, težanje (zemlje); sijanje žita; dozidanje; —en, *v. a.* dělati, težati (zemlju), sijati (žito); dozidati; — *v. r.* naseliti se, nastaniti se; —er, *m.* težak, težatelj.

Anbefehlen, *v. a.* zapovědati, zapovéditi, narediti; priporučiti.

Anbeginn, *m.* početak, počelo, postanak.

Anbehalten, *v. a.* zadèržat na sebi (haljinu itd.).

Anbeißen, *v. a.* zagrizti; ugrizti; die Fische beißen nicht an, ribe neće da hvataju.

Anbelangen, s. Anlangen, Betreffen.

Anbellen, *v. a.* lajati na koga.

Anberaum-en, *v. a.* obilježiti; odrediti, ureći, uricati; —ung, *f.* obilježenje; odredjenje, urečenje.

Anbeth-en, *v. a.* klanjati, štovati; —er, *m.* poklonik, klanjalac; štovalac; —ung, *f.* poklon, klanjanje; štovanje, poklonstvo; —ungswürdig, *adj.* vrědan poklonstva.

Anbetracht, in — glede, u obziru.

Anbetreffen, s. Anlangen.

Anbetteln, *v. a.* navaliti na koga prošnjom.

Anbei, *adv.* pored toga; u isto doba; vèrh toga.

Anbiegen, *v. a.* prigibati, prignuti; prilagati, priložiti, pridavati, pridati.

Anbiet-en, *v. a.* nuditi, ponuditi koga čime, priporučiti; sich — *v. r.* nuditi se, ponuditi se; — *v. n.* ponuditi, obećati; —ung, *f.* ponuda.

Anbinden, *v. a.* privezati; *fig.* einen —, darovat koga na dan godovni; mit einem —, uhvatiti se s kojim: kurz angebunden sein, naprasit biti.

Anbiß, *m.* ugrizak, ujedina, namama mekà, *fig.* ručak, doručak.

Anblasen, *v. a.* puhati, duvati, *fig.* poticati, potaknuti.

Anblecken, *v. a.* kesiti se, okesiti se na koga.

Anblick, *m.* pozor, pogled; beim ersten —, na pèrvi pogled; —en, *v. a.* gledati, pogledati.

Anblöken, *v. a.* blejati, blejnuti na koga.

Anbohren, *v a.* bušiti, probušiti, vèrtati, provèrtati, navèrtati; ein Faß —, načeti, otvoriti bačvu.

Anbrechen, *v. a.* (Wein, Käse), načeti; — *v. n.* der Tag bricht an, svitje, svanjiva; die Nacht bricht an, smèrknjiva, mrak se hvata.

Anbrennen, *v. a.* užgati, zagoréti; paliti; upaliti (trud); udariti žig; — *v. n.* užgati se.

Anbring-en, *v. a.* donéti, postaviti, metnuti, vèréi, položiti; predložiti; (Kleider), navući; (ansuchen) moliti, tražiti; eine Klage —, potužiti se; Waaren —, prodati; (anwenden), uporaviti, upotrébiti; jemanden —, naméstiti koga; sein Geld —, potrošiti; seine Beweise —, razložiti svoje dokaze; — *n.* predlog; objavljenje; donos, posao; —er, *m.* izvéstnik; predložnik; tužitelj; donositelj.

Anbruch, *m.* načetje; početak; — des Tages, osvitak, sudanje, svitanje, zora; (Fäulniß), gnjilost, trulost.

Anbrüchig, *adj.* (faulend) natruo, nagnjio; —er Zahn, izjeden zub; kiseo (od voća, vina itd.)

Anbrühen, *v. a.* opariti, popariti, pariti.

Anbrüllen, *v. a.* rikati na koga.

Anbrummen, *v. a.* mèrmljati, zamèrmljati.

Anbrüten, *v. a.* počet séditi na jajih; ein angebrütetes Ei, izleženo jaje.

Andacht, *f.* pobožnost, bogoljubnost; molitva.

Andächt-elei, *f.* licumérstvo, bogomoljstvo; —ig, *adj.* pobožan, bogoljuban, bogabojeć; —ler, *m.* licumérac, bogomoljac.

Andenken, *n.* uspomena, spomen; mein Mann seligen —, moj pokojni muž; zum —, za uspomenu; behalte mich im —, spomeni se o meni; (Denkmal), spomenik, pametnik.

Ander, *adj.* drugi; ini; ostali.

Aendern, *v. a.* proméniti; ménjati; popraviti; podugračiti.

Andernfalls, *adv.* inako, drugčie; —theils, *adv.* s druge strane; drugako.

Anders, *adv.* inako, inače, drugčie; —denkend, *adj.* drugčie misleć.

Anderseitig, *adj.* drugostran.

Andersgläubig, *adj.* inovéran.

Anderseits, *adv.* s druge strane; inako; usuprot.

Anderst, s. **Anders**.

Anderswo, **Anderwärts**, *adv.* drugdé, na drugom méstu; —wodurch, *adv.* drugud, druguda, drugudar; —woher, *adv.* od druguda; —wohin, *adv.* drugamo, na drugo mésto.

Anderthalb, *adv.* jedan i pol, poldrugi.

Aenderung, *f.* proména.

Anderweitig, *adj.* ini, drugi, ostali.

Andeut-en, *v. a.* navéstiti, dati na znanje, pokazati, oglasiti, javiti; — in der Malerei, načèrtati, naznačiti; —ung, *f.* navéštenje, javljenje, obznanjenje; naznačenje.

Andicht-en, *v. a.* izmisliti što o kom, potvoriti na koga što, obéditi koga; —ung, *f.* laž, obéda.

Andorn, *m.* tetèrljan.

Andrang, *m.* nagon, navala, navalica, tiska, naloga.

Andrängen, *v. a.* tiskati, natěrati, nagnati, nagoniti.

Andreaskreuz, *n.* križ, kèrst sv. Andrie.

Andrehen, *v. a.* sukati, nasukati; dodati.

Andringen, *v. n.* natisnuti se, navaliti, nagnati se, turati se, nagoniti se, tiskati se.

Androhen, *v. a.* prětiti, groziti se.

Andrucken, *v. a.* prištampati, štampati.

Andrücken, *v. a.* pritisnuti, pritiskati.

Aneifern, *v. a.* poticati.

Aneignen, s. Zueignen.

Aneinander, *adv.* skupa, zajedno; upored; jedno k drugomu.

Anekdote, *f.* anekdota, pričica, pripovědka, kazalica

Anekeln, *v. a.* omèrznuti, dosaditi.

Anemometer (Windmesser), *m.* větromĕr.

Anemone, *f.* sasa (cvět.)

Anempfehlen, s. Empfehlen.

Anerbe, s. Erbe.

Anerben, *v. a.* zadobiti po rodu; ostaviti u baštinu, naslědstvo; angeerbte Güter, dědovina; angeerbte Vorurtheile, prirodjeni predsudi.

Anerbieten, s. Anbieten.

Anerbieten, *n.* ponuda, ponudjenje.

Anerkennung, *f.* priznanje, izpovědanje; (volle Würdigung), podpuno cěnjenje.

Anerschaffen, *adj.* prirodjen.

Anfachen, *v. a.* podpiriti; potaknuti, poticati, pobuditi.

Anfächeln, **Anfächern**, *v. a.* hladiti.

Anfädeln, *v. a.* nizati, nanizati.

Anfahen (veralt.), s. Anfangen.

Anfahren, *v. a.* privezti, dovezti, navezti; *fig.* einen —, navaliti na koga, osěći se na koga; — *v. n.* približiti se, pristati; an etwas —, turnuti, udariti o što; übel —, naměriti se na zlo; angefahren kommen, privezti se, doći na kolih.

Anfahrt, *f.* pristanak (broda); (Anfurt), pristaja, město gdě se pristaje sa skelom; (im Bergwerke), početak děla.

Anfall, *m.* napad, navala, nasèrnutje; padnutje; zapadak, pripadak imanja, baština, naslědstvo; (einer Krankheit), nastup; —en, *v. a.* navaliti, nasèrnuti, udariti; pripadati; angefallene Güter, starina.

Anfang, *m.* početak, poćelo, načetak; vrělo, vir; uzrok; —en, *v. a.* početi, započeti, počimati; (etwas unternehmen), podhvatiti se, latiti se; — *v. n.* početi, pričeti.

Anfänger, *m.* početnik, novak; — eines Streites, čelovodja, zametnik, začetnik bune.

Anfangs, **Anfänglich**, *adv.* od početka, s počela, u početku, s početka; —buchstabe, *m.* slovo, pisme početno, veliko; —gründe, *pl.* početci, pèrvi temelji.

Anfassen, *v. a.* uhvatiti rukom; mit Gewalt —, spodbiti, pograbiti; (anreihen), nanizati; —ung, *f.* spodbitje, pograbljenje, uhvatjenje.

Anfaulen, *v. n.* zagnjiliti, zatrunuti, gnjiliti.

Anfecht-en, *v. a.* navaliti, nasèrnuti, udariti; podkušavati, napastovati, tentati; eine Meinung —, protiviti se, (t.) naskočiti, pobijati, osporiti; ich lasse mich das nicht —, nehajem za to; was ficht ihn denn an? što mu je? —er, *m.* protivnik; nepriatelj, napastnik; —ung, *f.* navala, nasèrnutje; běda, nevolja, tuga; napast.

Anfeind-en, *v. a.* mèrziti, nenaviděti; ocèrniti, opasti, opadati, cèrniti;

—ung, *f.* nenavist, zavist, mèržnja, neprijateljstvo.
Anfertigen, s. Verfertigen.
Anfessel-n, s. Fesseln; —ung, *f.* prikov, prikivanje.
Anfeucht-en, *v. a.* nakvasiti, namočiti, vlažiti; —ung, *f.* kvašenje, močenje, vlaženje.
Anfeuer-n, *v. a.* podažgati, podpaliti; *fig.* potaknuti, osloboditi, poticati, sloboditi; —ung, *f.* podpaljenje, podpala, podžiganje.
Anflammen, *v. a.* pripaliti, opaliti; *fig.* podpaliti, potaknuti, osloboditi, poticati.
Anflechten, *v. a.* priplesti, doplesti, naplesti.
Anfleh-en, *v. a.* moliti, prositi; zaprositi; zvati, zazivati; —ung, *f.* molba, ponizna prošnja.
Anfletschen, *v. a.* kesiti se, okesiti se na koga.
Anflicken, *v. a.* prikèrpiti, prišiti.
Anfliegen, *v. n.* priletěti, doletěti; proniknuti; an etwas —, leteć nasèrnuti.
Anfließen, *v. n.* teći pored čega; nateći.
Anflößen, *v. a.* izplaviti, splaviti (n. p. na kraj); das angeflößte Stück Land, naplovina, naplav.
Anflug, *m.* mlado dèrvlje; ein — von Röthe, slabo, tanko rumenilo.
Anfluß, *m.* naplov, naplovina.
Anforder-n, s. Fordern; —ung, *f.* zahtěvanje, pitanje.
Anfrage, *f.* pitanje, propitivanje; —kanzlei, *f.* (t.) razpitnica; —n, *v. a.* pitati, propitivati, razpitkivati.
Anfress-en, *v. a.* grizti, nagrizti; jěsti, izjědati (hèrdja); sich —, *v. r.* najěsti se, ugojiti se, nažderati se; —end, *adj.* jědak, grizak; —ung, *f.* ogrizanje, grižnja.

Anfrieren, *v. n.* mèrznuti; primèrznuti.
Anfrischen, *v. a.* razfriškati, razhladiti; *fig.* podbosti, osloboditi, potaknuti, podbadati, sloboditi, poticati.
Anfügen, *v. a.* pridati, prilěpiti, slěpiti; spriljubiti; —ung, *f.* pridanje, prilěpljenje; spriljubljenje.
Anfühl-en, *v. a.* pipati; opipati; —ung, *f.* pipanje.
Anfuhr, *f.* privoz, dovoz.
Anführ-en, *v. a.* (zu Wagen), navezti, navoziti, privoziti, dovoziti; (anleiten), voditi. rukovoditi; (t.) predvoditi, zapovědati, bit na čelu (od vojske); aus Schriften —, navesti; Urkunden —, navesti, predložiti; (hintergehen), prevariti, varati; Vorwände —, izgovore dovoditi, izprěčavati se; —er, *m.* vodja, čelovodja, čeonik, zapovědnik, ravnatelj, poglavica, glava; —erin, *f.* vodja, čelovodja, zapovědnica, glava; —ung, *f.* privoz, dovoz; ravnanje, upravljanje, zapovědanje; navod, dovod; prevara; —ungszeichen, *n.* znamenje navodno, dovodno.
Anfüll-en, *v. a.* napuniti, nabiti; —ung, *f.* napunjenje, napunjivanje.
Anfurt, *f.* pristaja, pristanište.
Angabe, *f.* prid; kapara, zapogod, uvěra; osnova; tužba; račun; prokaz, očitovanje; věst; izvěstje.
Angaff-en, *v. a.* buljiti (na koga); gledati otvorenimi usti, zjati; —er, *m.* zjalo.
Angähnen, *v. n.* zěvati, zěvnuti (na koga).
Angebäude, *n.* dosgrada, prisgrada.
Angeb-en, *v. a.* dati na račun; dati prida, pridati; oznaniti, javiti; tužiti; etwas —, dati osnovu od

čega; den Ton —, biti čelovodja; — *v. n.* izigrati, početi igrati (u kartah); —er, *m.* tužitelj, (t.) prokazalac; (Denunciant), (t.) opovědnik.

Angebinde, *n.* godovni poklon.

Angeblich, *adj.* tako nazvan, tako rečen; — *adv.* kako što kažu, kako se govori.

Angebogen, *adj.* priklopljen, dodat.

Angeboren, *adj.* prirodjen.

Angebot, *n.* ponuda.

Angebrannt, *adj.* zagoren, ogoren, (von Speisen), zagoren, prismudjen.

Angebunden, *adj.* privezan, kurz —, naprasit.

Angebung, *f.* očitovanje, tužba, osnova, savět.

Angedeihen lassen, *v. a.* Hülfe —, dati, dozvoliti pomoć komu.

Angedenken, s. Andenken.

Angegangen, *adj.* truo, gnjio, pokvaren.

Angegriffener, *m.* naskočenik, napaden.

Angehängt, *adj.* privezan, pridan, dodan.

Angehänge, Angehenke, *n.* privezka, povraz; prilěk, moći.

Angehäufe, *n.* nahèrpa, namet, nanos.

Angehen, *v. a.* (einen), prositi, zamoliti koga za što, navaliti, napasti; — *v. n.* ticati se koga; (erträglich sein), proći; početi, počimati; trunuti, gnjiliti, das wird nicht mehr —, neće bit više moguće, die Zinsen gehen vom heutigen Tage an, od današnjega dana počima teći kamata, was geht das dich an? što je tebe za to briga? das geht noch an, može podněti, das Feuer will nicht —, neće vatra da se užge.

Angehend, *adj.* nov, novak, budući, mlad, — *adv.* u obziru toga, gledeći na to, što se toga tiče.

Angehören, *v. n.* prinadležati, biti čiji, dieß Kind gehört mir an, ovo děte je moje.

Angehörig, *adj.* prinadležeći, —er, *m.* prinadležnik, meine Angehörigen, moji rodjaci, moji ljudi.

Angeklagte, *m.* tuženik.

Angel, *m.* petica, kanjol, stožer (od vratah itd.), baglama.

Angel, *f.* (zum Fischfang) udica.

Angeld, *n.* kapara, zapogod, uvěra.

Angelegen, *adj.* (anstoßend), obližnji, susědan; sich etwas — sein lassen, brinuti se, starati se zašto; (woran einem liegt), važan; —heit, *f.* posao, probitak, —tlich, *adj.* važan, naprešan, — *adv.* važno, pomno, naprešno, brižno.

Angelegt, *adj.* osnovan, uredjen, podmetnut, položen, sagradjen.

Angel-er, *m.* ribar na udicu; —förmig, *adj.* udičast, — *adv.* udičasto, —haken, *m.* kuka od udice; —icht, *adj.* udičav; —macher, *m.* udičar; —n, *v. a.* loviti na udicu, pecati; *fig.* noch etwas —, žuditi, tražiti, iskati.

Angelob-en, *v. a.* obećati, zavěćati, zagovoriti, zareći; —ung, *f.* obećanje, zavěćanje, zagovor.

Angelruthe, *f.* prut ribolovni; —schnur, *f.* odmetac, povraz; —stern, *m.* polarna zvězda; —weit, *adv.* širom.

Angemacht, *adj.* začinjen, načinjen.

Angemerkt, *adj.* ubilježen, zabilježen, — daß, budući da, videći da.

Angemessen, *adj.* priměran, pristojan, — *adv.* priměrno, pristojno; —heit, *f.* priměrnost.

Angenehm, *adj.* ugodan, prijatan, mio, ljubezan, — *adv.* ugodno, prijatno, milo, ljubezno.

Anger, *m.* pašnik, pašinac, livada; —blume, *f.* krasuljak, ovčica, iskrica (cvět).
Angeschossen, *part.* nastrěljan, ranjen, zaljubljen, zatravljen.
Angesehen, *adj.* poštovan, znatan, odličan, ugledan.
Angesehen, *conj.* buduć da, jerbo, videć da.
Angesessen, *adj.* naseljen, nastanjen; — sein, imat nepomičnih dobarah.
Angesicht, *n.* lice, obraz, obličje, im —e der ganzen Welt, světn na očigled, preda svim světom.
Angesichts, *adv.* pred, preda, na očigled.
Angestammt, *adj.* dědovski, prirodjen.
Angesteckt, *adj.* ukužen, zaražen.
Angewandt, *adj.* uporavljen.
Angewöhnen, *v. a.* priučiti, priviknuti, obiknuti; sich etwas —, priučiti se.
Angewohnheit, *f.* običaj, navada, nauka.
Angewöhnt, *adj.* priučen, priviknjen, obikao.
Angießen, *v. a.* politi, naliti, priliti, pokvasiti, poškropiti, namočiti, *fig.* opasti, ocèrniti, ogovoriti; wie angegossen stehn, stojati kao sliveno.
Anglimmen, *v. n.* užgati se, užigati se.
Anglisiren, *v. a.* ingleziti, poingleziti (konja).
Anglotzen, *v. a.* buljiti, izbuljiti oči (u koga).
Angrenzen, *v. n.* medjiti, graničiti.
Angrenz-end, *adj.* susědan, pograničan; —ung, *f.* susědstvo, graničenje.
Angreif-en, *v. a.* pipati; ticati, taknuti; uhvatiti, spodbiti, pograbiti; (gewaltthätig) —, navaliti, nasèrnuti, udariti na koga, popasti; (entkräften), tèrti, slabiti; eine Arbeit —, primiti se, latiti se posla; einen mit Worten —, ružiti koga, napasti, naskočiti na koga; einen bei der Ehre —, u poštenje koga dirnuti; das Herz —, ganuti sèrce; der Rost greift das Eisen an, hèrdja izjěda gvoždje; sich — *v. r.* siliti se, naprezati se; —d, *adj.* navaljivajuć, nasèrtajuć, udarajuć; —er, *m.* nasèrtalac, napadnik; —lich, *adj.* dokučiv, dosežljiv, taknjiv.
Angriff, *m.* (mit Worten) napad (rěčita); (mit Waffen) nasèrnutje; navala, dirnutje, taknutje; — der Ehre, diranje u poštenje; — an Werkzeugen, dèržalo, dèržak, ručica; —sbündniß, *n.* udarni savez; —krieg, *m.* udarni rat; —weise, *adv.* udarno; —werk, *n.* udarna tvèrdja.
Angrinsen, *v. a.* cěriti se, ocěrati se, ocěriti se na koga.
Angst, *f.* těskoća, skèrb, stiska, muka, nemir; — machen, plašiti, strašiti; es wird mir —, bojim se, strah me je; —geschrei, *n.* vapaj, jauk od straha.
Aengstig-en, *v. a.* plašiti, strašiti, mučiti, zadati, zadavati skèrbi; —ung, *f.* mučenje, plašenje, strašenje.
Aengstlich, *adj.* strašljiv, skèrban, brižan, nemiran; —keit, *f.* nemir, skèrb, skèrbljivost, briga, stiska; staranje, těskoća, těskoba.
Angstschweiß, *m.* hladan, studen znoj (od muke); der — brach ihm aus, polio ga hladni znoj; —voll, *adj.* pun těskoće, straha, muke itd.
Angucken, *v. a.* viriti, poviriti, zaviriti, zavirivati, gledati, pogledati.
Angürten, *v, a.* pripasati, pasati, pripašivati.
Anguß, *m.* prilěv.
Anhaben, *v. n.* imat na sebi, nositi;

Schuhe und Strümpfe —, biti obuven; einem nichts — können, nemoć nauditi komu, nemoć ništa zla kazat o kom, nemoć mu do živa ni blizu.

Anhaften, s. Anhängen, Ankleben.

Anhaken, *v. a.* zakučiti, prikučiti, zakvačiti; na kuku oběsiti; — *v. n.* zakvačiti se, zakučiti se.

Anhalt-en, *v. a.* (festhalten), ustaviti, zaustaviti, sustaviti, uloviti, obustaviti; (widerstehen), protiviti se; *fig.* (zwingen) natèrati, prisiliti, usiliti, siliti; einen gerichtlich —, sustaviti, zatvoriti; Waaren —, zaustaviti; einen zu etwas —, nagovoriti, potaknuti koga na što; — *v. n.* um ein Mädchen —, prosit děvojku; bei einem auf der Reise —, navèrnuti se; (fortfahren), trajati, obstojati; (aufhören), prestati; sich an etwas —, uhvatiti se, primiti se čega; —end, *adj.* marljiv; neprestan, trajuć; eine —e Kälte, zima dugotrajna, postojana; eine —e Krankheit, bolest duga, eine —e Arznei, lěk stezav, stežući; — *adv.* bez prestanka, neprestano; —er, *m.* ustavilac, sustavilac; podpor; —spunkt, *m.* pravilo; — zur Nachforschung, uzrok za iztraživanje; —sam, s. Beharrlich; —ung, *f.* ustavljenje, uzdèržanje, uhvatjenje, pitanje, prosba, tražba, nagovaranje; trajanje, stavnost, dugotèrpnost; prestanak.

Anhämmern, *v. a.* pribiti, pribijati.

Anhang, *m.* prilog, dodatak; (Partei), privèrženstvo, stranka, slědba; — (Nebenlage) priklop; eines Testaments, priložak od testamenta; der Teufel und sein —, vrag i njegova mati.

Anhangen, *v. n.* visěti, prijonuti, prijanjati, dèržati se, uhvatiti se čega; einem —, biti s kim, dèržati s kim; einer Meinung —, biti misli koje, slědit ju.

Anhäng-en, *v. a.* privěsiti, pridati, dodati, oběsiti, věšati; einem etwas —, prišiti komu što; sich — *v. r.* prilěpiti se, prijonuti; —er, *m.* slědbenik, slědnik, stranac, stranjanin; —erin, *f.* slědbenica, slědnica; —ig, *adj.* prilěpljen, pridan, dodan, prijonut, nagnut, viseć, zametnut, započet; eine Untersuchung gegen Jemand — machen, staviti koga pod iztraživanje; — werden, doći pred sud; einen Proceß — machen, podići, dignuti pravdu na koga; —igkeit, *f.* privèrženost, nagnutje, prignutje; —lich, *adj.* privèržen, prijonut, prignut, nagnut.

Anhauch, *m.* dah, hak.

Anhauchen, *v. a.* zadahnuti, zahaknuti, dihati (na što).

Anhäuf-en, *v. a.* kùpiti, nakùpiti, nagèrnuti, nositi, naněti; *fig.* umnožiti; sich —, nakupiti se, nabrati se; —ung, *f.* nakupljenje, nagèrnutje, nanos, namet; *fig.* umnoženje, skup, sastanak.

Anheben, *v. a.* pridignuti, dodignuti, dizati; — *v. n.* početi, počimati, stati; er hub also an zu reden, stade, poče govoriti ovako.

Anheften, *v. a.* prikopčati, prišiti, prilěpiti, privezati, pristaviti, pribiti.

Anheilen, *v. n.* zalěčiti se, srasti se; zarasti; — *v. a.* lěčiti, zalěčiti, izvidati.

Anheim, *adv.* doma.

Anheimfallen, *v. n.* pripasti, zapasti, dopasti, doći, pripadati, zapadati, dolaziti na dio.

Anheimstellen, *v. a.* dati, pustiti na volju.

Anheischig machen, sich, *v. r.* podhvatiti se, obreći se; obećati; ponuditi se.

Anhelfen, *v. a.* pomoći komu nametnuti, dignuti štogod.

Anhenken, s. Anhängen.

Anher, *adv.* amo, ovamo, simo.

Anherkunft, s. Ankunft.

Anhetz-en, *v. a.* nauckati, dražiti, nadražiti; naurkati, nagovoriti, poticati; —er, *m.* uckalo, uckalac; —ung, *f.* uckanje, draženje; urkanje, potaknutje.

Anheut, s. Heute.

Anhöhe, *f.* visina, visost; brěžuljak, bèrdašce, glavičica; vèrh.

Anhör-en, *v. a.* slušati, poslušati, saslušati (svědoke); —er, *m.* slišalac, poslušatelj; —ung, *f.* slušanje, poslušanje, posluh; posluhnutje (svědokah); nach —, čuvši.

Anhüpfen, *v. n.* doskočiti, doskakati, doskakivati; skočiti, skakati na što.

Anis, *m.* aniš, onliz (sěme); —branntwein, *m.* aniševica; —holz, *n.* aniševina.

Anjetzt, s. Jetzt.

Ankauf, *m.* nabava, pribava; kupljenje, kupovanje; kapara; —en, *v. a.* kupovati, kupiti; pribaviti, nabaviti; sich — *v. r.* naseliti se, nastaniti se.

Ankäufer, *m.* kupac.

Anker, *m.* sidro, lenger; sich vor — legen, baciti sidro, usidrati se; vor — liegen, počivat o sidru; den — lichten, dignuti, izvući sidro; den — kappen, presěći sidrenjak; — (ein Maß), vědro, bario, barilo; —arm, *m.* zub od sidra; —boje, *f.* buja, znamenje od sidra; —fest, *adj.* sidrovan, usidran, zasidran; —fliege, *f.* lopata od sidra; —geld, *n.* sidrovina; —grund, *m.* město za sidro, sidrište; —haken, *m.* sidrena kuka; —haspel, *m.* sidreni vitao; —holz, s. —stock; —kreuz, *n.* križ, kèrst od sidra; —kugel, *f.* račvasto zèrno (u vatroděljah); —loch, *n.* sidrena rupa, oko; —los, *adj.* bez sidra; das Schiff ist —, brod je pogubio sidra; —n, *v. n.* usidrati se, spustiti, baciti, bacati sidro; nach etwas —, imati što na misli, iskati, tražiti štogod; —platz, *m.* sidrište; —recht, *n.* pravo od usidranja; sidrovina; —ring, *m.* kolobar od sidra; —ruthe, —stange, *f.* cěv, deblo od sidra; —schaufel, *f.* lopata od sidra; —schmid, *m.* sidrar, kovač od sidrah; —seil, —tau, *n.* sidrenjak, konop sidreni; —stock, *m.* dèrvo, panj sidreni; —zeichen, *n.* s. Ankerboje; —zoll, *m.* s. Ankergeld.

Ankett-en, *v. a.* kovati, prikivati verigom, vezati, privezati na lanac-—ung, *f.* prikov, prikovanje, prikivanje.

Ankitten, *v. a.* lěpiti, prilěpiti, slěpiti.

Anklage, *f.* tužba, žaoba, obtuženje, korba, ukor; (in Zusamm.) tužbeni; —kammer, *f* tužbena komora; —schrift, *f.* tužbenica; —stand, *m.* tužbeno štanje; im — sein, pod tužbom biti; in — versetzen, staviti pod tužbu; —en, *v. a.* tužiti, obtužiti; koriti, ukoriti.

Ankläger, *m.* tužbenik, tužitelj; —in, *f.* tužiteljka, tužiteljica, tužbenica.

Anklammern, *v. a.* priskobiti, pripeti skobami; sich —, *v. r.* uhvatiti se, sgrabiti se za što.

Anklang, *m.* suglas, odziv.

Ankleben, *v. a.* lěpiti, prilěpiti, slě-

piti; — *v. n.* prijonuti, uloviti se, prilěpiti se.

Ankleiben, s. Ankleben.

Ankleid-en, *v. a.* oblačiti, obući, oděvati, oděnuti; sich —, *v. r.* obući se, oděnuti se, oblačiti se, oděvati se; —ung, *f.* oděla, ruho, odora; oblačenje, obuka.

Ankleistern, *v. a.* keljiti, lěpiti, prikeljiti.

Anklingeln, *v. n.* zvoniti, pozvoniti.

Anklingen, *v. n.* složiti se, slagati se; odazvati se; mit den Gläsern —, kucati čašami.

Anklopf-en, *v. a.* kucati, pokucati; tući, iztući, biti, nabiti; —er, *m.* kucalo, kolut, alka, biočug (na vratih).

Anknöpfen, *v. a.* zaputiti, priputiti, prikopčati, zakopčati.

Anknüpfen, *v. a.* privezati, svezati; *fig.* početi.

Anködern, *v. a.* mečiti, namečiti.

Ankommen, *v. n.* doći, dospěti, stignuti; zur unrechten Zeit —, doći u nevrěme; übel —, naměriti se na zlo; darauf kommt alles an, o tom visi svekoliko; es kommt mir auf eine solche Kleinigkeit nicht an, ja negledam za tako malene stvari; darauf kommt es eben nicht an, nezavisi baš od toga; es auf's Aeußerste — lassen, pustiti vodu do ustah; es kommt mir der Schlaf an, san me hvata; was kommt euch an, što vam je? ich wäre schön angekommen, lěpo bi se bio naměrio lěpo bi nagraisao; es auf den Ausspruch eines — lassen, pustiti, dati komu da osudi; es darauf — lassen, dati, pustiti do toga; wenn es nur darauf ankommt, ako bude samo do toga; bei allen Unternehmungen kommt es viel auf das Glück an, u svakom poslu se hoće srěća; es kommt mich eine Furcht, eine Lust an, strah me je, volja me je; es kam mich hart an bis..., mnogo me stolajo, dok... s. Anwandeln.

Ankömmling, *m.* prihodnik, došastnik, došalac.

Ankoppeln, *v. a.* vezati, savezati, privezati.

Ankörnen, *v. a.* namamiti, namečiti; mamiti, mečiti.

Ankratzen, *v. a.* grebsti, nagrebsti.

Ankriechen, *v. n.* puziti, dopuziti, doměti.

Ankündig-en, *v. a.* ozvati, oglasiti, objaviti, oznaniti, navěstiti; —ung, *f.* oglas, objavljenje, oznanjenje, navěštenje, oziv.

Ankunft, *f.* došastje, prišastje, dolazak.

Ankuppeln, *v. a.* vezati, privezati (pse); dobaviti, priskèrbiti (ženu komugodir), oženiti ga.

Ankütten, s. Ankitten.

Anlächeln, *v. a.* směšiti se, posměnuti se (na koga).

Anlachen, *v. a.* smijati se, nasmijati se (komu).

Anlage, *f.* plan, osnova; (das Angefügte), prilog, dodatak, pridavak; (Errichtung), zametnutje, ustav; (natürliche —), sposobnost, talent; (Vertheilung einer Abgabe), poreza; (Abgabe), poreza, namet; (Kapital), glavnica, kapitó; (am Ufer), naplov.

Anlände, *f.* pristaja, pristanište.

Anland-en, *v. n.* pristati, pristanuti, doći, dolaziti, stupiti na kopno; —ung, *f.* pristanak, došastje, prišastje.

Anlangen, *v. n.* dospěti, doći; um eine Tagsatzung, moliti za ročište; was mich anlangt, što se mene tiče.

Anlängen, *v. a.* duljiti, produljiti, produljivati.

Anlangend, *adv.* u obziru, u pogledu, glede, što se tiče.

Anlaß, *m.* uzrok, povod; prilika, prigoda; slika, prikaz.

Anlassen, *v. a.* (einen Teich), napuniti vode; Kleidungsstücke —, ostavit na kome haljine; pustiti (pse na koga); einen übel —, osramotiti, opsovati; eine Mühle —, otvoriti mlin; den Stahl —, modriti, pomodriti nado, čelik; sich — *v. r.* ukazivati se, kazati se; imati lice; wie läßt sich der Knabe an? kako se kaže děte?

Anlauf, *m.* (zum Springen), zagon, nagon; (Anfall), navala, nasèrnutje; (Zudrang), naloga.

Anlaufen, *v. n.* (anschwellen), oteći, naduti se; nateći, priteći, nagoniti se, zateći se, zaletiti se; turnuti udariti o što; (als Glas), navući se, naoblačiti se, znojiti se; (als Wein), zaplěsniviti; übel —, naměriti se na zlo; ein Wildschwein — lassen, nadražit na se, probosti vepra; (vom Eisen), zahèrdjati; ein Gewehr blau — lassen, pomodriti pušku.

Anläuten, *v. n.* zvoniti, pozvoniti.

Anleg-en, *v. a.* pristaviti, postaviti, primaknuti, metnuti, vèrći; ein Gewehr —, naměriti, pritisnuti (pušku k obrazu); Kleidung —, obući se; (anwenden) upotrěbiti; (errichten), zametnuti, zavesti, ustaviti; —einen Bau, Garten, 2c. zasnovati; einen Hund —, privezati psa; ein Faß —, nabiti, obručati bačvu; Feuer —, podmetnuti vatru; ein Kapital —, dati novce na pribitak, na kamate, uložiti novce; es war darauf angelegt, to su kanili; sich mit dem Rücken —, nasloniti se s pleći; sich — (Rost 2c.), zahèrdjati itd.; den ämtlichen Verschluß —, metnuti što pod uredovni pečat; — *v. n.* wieder —, oporaviti se, pomoći se, ugojiti se; (von Schiffen), pristati, pristanuti, pristajati; —eschloß, *n.* katanac, lokot, ćilit; —ungsart, *f.* (der Capitalien), način ulaganja.

Anlehen, *n.* zajam; —sversuch, *m.* pokušaj zajma.

Anlehne, *f.* naslon, prislon.

Anlehn-en, *v. a.* nasloniti, prisloniti; eine Thür —, pritvoriti, priprěti vrata; —ung, *f.* naslon, prislon.

Anlehren, *v. a.* učiti, naučiti.

Anleih-e, *f.* zajam, s. Anlehen; —en, *v. a.* uzajmiti, uzaimljivatl; —er, zajmoprimac.

Anleimen, *v. a.* prilěpiti, prikeljiti, lěpiti, keljiti.

Anleit-en, *v. a.* voditi, vesti, rukovoditi, učiti, ravnati, uputiti; —ung, *f.* vodjenje, učenje, ravnanje, uprava, rukovodstvo, naputak, uputa; prigoda, prilíka.

Anlenken, *v. a.* ravnati, upravljati, upraviti.

Anleuchten, *v. a.* obasjati, obasjavati.

Anliegen, *v. n.* ticati se, tikom ležati; zaklapati, stojati dobro (od haljinah); einem um etwas —, moliti, prositi; *fig.* brinuti se, ležati na sèrdcu.

Anliegen, *n.* skèrb, briga, brinutje.

Anliegend, *adj.* priklopljen, priložen, primetnut; pograničan, tikom ležeći, susědan; —er Ort, susědstvo, město obližnje.

Anloben, s. Anpreisen.

Anlispeln, *v. a.* šaptati, prišaptati komu.

Anlock-en, *v. a.* privabiti, navabiti;

vabiti, mamiti; —ung, *f.* vabljenje, mamljenje; namama.

Anlöth-en, *v. a.* pripojiti; pripojavati; —ung, *f.* pripojavanje; pripoj.

Anlügen, *v. a.* lagati, slagati.

Anmachen, *v. a.* pridati, nadodati, pristaviti, privezati; Wein, Obst ꝛc. —, začinjati vino, voće itd; Feuer —, naložiti vatru; sich an etwas machen, podhvatit se čega; sich an einen machen, vèrći ruke na koga.

Anmahn-en, s. Ermahnen; —ungs-schreiben, *n.* opomena; list, pismo od opomene.

Anmalen, *v. a.* namalati, pengati, napengati.

Anmarsch, *m.* približavanje, približenje, dohod, dolazak.

Anmarschiren, *v. n.* približati se, doći, dolaziti.

Anmaß-en, sich, *v. r.* usloboditi se, usuditi se; prisvojiti što sebi, zaktěvati, ugrabiti; —end, *adj.* preuzetan, zaktěvan; — *adv.* ponosito, nepravedno, preuzetno; —lich, *adj.* posvojen, otét, ugrabljen; *adv.* po grabežu, po nepravdi; —ung, *f.* zaktěv, zaktěvanje; ugrabljenje, otimanje, grabež.

Anmauern, *v. a.* dozidati; zazidati.

Anmeld-en, *v. a.* javiti, objaviti, prijaviti; —er, *m.* (t.) prijavilac; —ung, *f.* javljenje, objavljenje, prijava; —ungs-, prijavni.

Anmengen, *v. a.* měšati, směšati.

Anmerk-en, *v. a.* zabilježiti, ubilježiti, bilježiti; pamtiti, zapamtiti, zapaziti; —ung, *f.* bilježka, pazka, opazka, bilježenje, zapaženje; —ungswerth, *adj.* znamenit, vrědan pameti, pametodostojan.

Anmessen, *v. a.* uzimati, uzeti měru; *fig.* upodobiti, priměriti.

Anmischen, s. Anmengen.

Anmuth, *f.* milina, milota, milost; prijatnost, dragost, krasost, uljudnost, razkoša; —en, s. Zumuthen; —ig, *adj.* *adj.* mio, milen, prijatan, drag, udvoran, razbludan; —sreich, —svoll, *adj.* milostan, pun miline, milote; —ung, s. Zumuthung.

Annadeln, *v. a.* pribosti, pribadati, priticati iglom.

Annagel-n, *v. a.* prikovati, pribiti, prigvozditi, prikivati čavlom; —ung, *f.* prikivanje (čavlom).

Annagen, *v. a.* nagrizti,• oglodati, nagrizati, glodati.

Annahen, Annähern, *v. n.* približiti se, pristupiti, nastupiti, približati se, pristupati.

Annähen, *v. a.* prišiti, prišivati.

Annäher-nd, *adj.* približajuć; približiv; —ung, *f.* približenje, približivanje; —ungsweise, blizu, od prilike, okolo.

Annahme, *f.* prijatje; primljenje; najam (sluge); die — sei (Voraussetzung), uzevši; — an Sohnesstatt, posinovljenje, posinjenje.

Annalen, *pl. f.* lětopisi.

Annalist, *m.* lětopisac, lětopisalac.

Annebst, s. Hierbei.

Annehmbar, *adj.* prihvatan.

Annehm-en, *v. a.* primiti, primati, uzeti na se; einen in Dienst —, uzeti koga u službu; (voraussetzen), staviti, postaviti; an Sohnesstatt —, posiniti, uzeti pod svoje; sich Jemandes —, uzet se za koga; eine Meinung —, prigèrliti misao; sich um etwas —, podhvatiti se čega; —er, *m.* primilac, akceptant; —lich, *adj.* prijatan; ugodan; udvoran, uljudan; *adv.* prijatno, ugodno, udvorno, uljudno;

—lichkeit, *f.* prijatnost, milina; ugodnost, dragost; —ung, *f.* prijatje, primljenje; najam; —ung an Sohnesstatt, posinovljenje, posinjenje.

Anneigen, *v. a.* nagnuti, nagibati.

Annetzen, s. Benetzen.

Annieten, *v. a.* zaglaviti, zavèrnuti, priudariti (čavó).

Annoch, s. Noch.

Anomalie, *f.* nepravilnost.

Anonym, *adj.* bezimen.

Anordn-en, *v. a.* narediti, urediti, rediti; razrediti, prirediti; dati zapověd, zapověditi; —ung, *f.* naredba, uredba, red, razredjenje.

Anpacken, *v. a.* grabiti, pograbiti, popasti; hvatati, uloviti, loviti; tovariti; navaliti.

Anpappen, *v. a.* keljiti, prilěpiti (těstom).

Anpassen, *v. a.* upodobiti, pripodobiti; priměriti; —d, *adj.* pristojan, priličan, priměran.

Anpeitschen, *v. a.* bičevati, šinuti, ošinuti, šibati.

Anpfählen, *v. a.* privezati, privezivati, vezati o kolac.

Anpflanz-en, *v. a.* saditi, nasaditi, sich wo —, nastaniti se, naseliti se; —er, *m.* naselac, naselnik; —ung, *f.* sadjenje; nasada, saseobina.

Anpflöcken, *v. a.* pribiti (klinom).

Anpflügen, *v. a.* doorati, poorati; orati.

Anpichen, *v. a.* smoliti, zasmoliti, nasmoliti.

Anpissen, *v. a.* pišati, popišati.

Anplärren, *v. a.* kriviti se, derati se.

Anpochen, *v. a.* kucati, pokucati.

Anposaunen, *v. a.* trubiti, raztrubiti.

Anprägen, *v. a.* udariti znamenje, biljegu na što.

Anprallen, *v. n.* udarati, udariti o što.

Anpreisen, *v. a.* slaviti, dičiti, hvaliti, pohvaliti.

Anprellen, *v. a.* baciti, rinuti, turnuti o što; *fig.* varati, prevariti.

Anprobiren, *v. a.* ogledati.

Anputz, *m.* ures, nakit, naprava; —en, *v. a.* resiti, uresiti, kititi, nakititi.

Anrainer, *m.* medjar.

Anranken, sich, *v. r.* penjati se, popeti se, poviti se.

Anrath-en, *v. a.* světovati, nagovarati, nagovoriti, naputiti; —ung, *f.* savět, nagovaranje, nagovor, naputa.

Anrauchen, *v. a.* pušiti, zapušiti, zadimati, zakuriti.

Anräuchern, *v. a.* kaditi, okaditi, nakaditi.

Anrechn-en, *v. a.* računati, naračunati, priračunati, zarězati, staviti na račun; *fig.* priměniti, pripisati, okriviti, obaditi; —ung, *f* priračunjanje, zarěz; priměna, okrivljenje, obada.

Anrede, *f.* govor, beséda; govorenje; —fall, *m.* zovni padež, peti padež, vokativ (u slovnici).

Anreden, *v. a.* govoriti s kime; (eine —e halten), besěditi, govoriti komu.

Anregen, *v. a.* buditi, pobuditi uzbuditi, potaknuti, poticati, uzpiriti; (erwähnen), pomenuti, spomenuti, spominjati.

Anregnen, *v n.* udarati, biti, udariti dažd, kiša.

Anregung, *f.* pobudjenje, potaknutje; etwas in — bringen, pobuditi što; (Erwähnung), pomen, spomenutje.

Anreiben, *v. n.* tèrti, naribati, natèrti.

Anreihen, *v. a.* nanizati, nizati; sich

—, *v. r.* pristati, pristajati; an diesen Satz lassen sich zahlreiche Folgerungen —, iz ove zasade (izrěčbe) dade se izvesti mnogo poslědicah.

Anreißen, *v. a.* nadreti, nadirati, počet derati; narisati, risati.

Anreiten, *v. n.* (an etwas), najahati, turnuti o što jašuć; bei einem —, dojahati, prijezditi.

Anreiz, *m.* s. Anreizung; —en, *v. a.* nadražiti, podbosti, podažgati; dražiti, podbadati, podžigati; —end, s. Reizend; —ung, *f.* draženje, podbadanje, nagon, podpala, podžig, podžiganje.

Anrennen, *v. n.* natèrčati, nasèrnuti; dotèrčati; *fig.* übel —, zlo proći, na zlo se naměriti, nagraisati.

Anricht-e, *f.* Anrichttisch, *m.* kuhinjska tèrpeza, gotovni stol; —en, *v. a.* gotoviti, ugotoviti, sgotoviti, dogotoviti; zametnuti, zavesti, ustaviti; uzročiti, učiniti; Speisen —, pripraviti, služiti, gotoviti; —löffel, *m.* gotovna žlica; —schüssel, *f.* gotovna zděla; —ung, *f.* (der Speisen), gotovljenje, pripravljanje, služenje (jestiva).

Anriechen, *v. a.* mirisati, pomirisati, njušiti, onjušiti; es einer Sache —, poznati po duhi, njušiti, nanjušiti.

Anritzen, *v. a.* ogrebsti, zaderati.

Anrollen, *v. a.* váljati, navaliti, navaljati; — *v. n.* valjati se, dovaljati se, koturati se, dokoturati se.

Anrosten, *v. n.* zahèrdjati, hèrdjati.

Anrüchtig, s. Berüchtig.

Anrücken, *v. n.* približiti se, približivati se; — *v. a.* primaknuti; primicati.

Anrücken, *n.* primak, primicanje, približivanje.

Anrudern, *v. n.* voziti se, dovesti se; udariti, udarati (veslom o što).

Anruf, *m.* s. Anrufung; —en, *v. a.* zvati, zazvati, zazivati; (anflehen), prositi, moliti; (heranrufen), dozvati, prizvati, dozivati, prizivati; —ung, *f.* zaziv, zazivanje; molba, prošnja; dozivanje; apelacia; —ungsgericht, *n.* apelacia, pozovni sud.

Anrühmen, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti.

Anrühr-en, *v. a.* dirnuti, taknuti, dotaknuti; pomenuti; měšati; —ung, *f.* taknutje, dirnutje; pomen.

Ansä-en, *v. a.* sijati, nasijati, posijati; —ung, *f.* usěv; sijanje.

Ansag-e, Ansagung, *f.* oglas, objavljenje, narěčenje, navěštenje; oznanjenje; očitovanje; (in Zusamm.) naréčni, najavni; —en, *v. a.* nareći, naricati, objaviti, navěstiti, oglasiti; oznaniti; očitovati; dati na znanje.

Ansägen, *v. a.* piliti, napiliti, zapiliti.

Ansammeln, *v. a.* brati, kùpiti, nabrati.

Ansässig, *adj.* nastanjen, naseljen; pribivajući; — werden, — gemacht werden, nastaniti se; —keit, *f.* nastanjenost.

Ansatz, *m.* (Anfall, Angriff), navala, nasèrnutje, postup, nastup; — eines Tisches, pridavak, nadometak; (in der Rechnung), stavka u računu; — zum Laufe, nagon, zagon, mah; — bei Blasinstrumenten, pisak, pisk; (angespültes Land), naplov, naplovina; *fig.* sklonost, prignutje, nagnutje; der — dieser Waare ist zu niedrig, ova je roba odveć malo, preveć jeftino ucěnjena.

Ansaugen, *v. n.* sasnuti, sisati; sich

— *v. r.* hvatati, uhvatiti se po) pijavicah).

Anschaben, *v. a.* strugati, nastrugati.

Anschaff-en, *v. a.* nabaviti, dobaviti, pribaviti, naručiti; kupiti, priskèrbiti; —ung, *f.* nabava, dobavljanje, kupovanje, previdjivanje.

Anschäften, *v. a.* (eine Flinte ꝛc.), kundačiti, okundačiti, okasiti (pušku); Stiefeln —, preglaviti, naglaviti.

Anschälen, *v. a.* počet lúpiti.

Anschau-en, *v. a.* gledati, pogledati, smatrati, —, *n.* —ung, *f.* gledanje, smatranje; —end, *adj.* gledajući, motreći.

Anschaufeln *v. a.* lopatom gèrnuti, nagèrnuti.

Anschau-lich, *adj.* vidiv, vidljiv, očevidan, očit, javan; —keit, *f.* očevidnost.

Anschauungs-vermögen, *n.* motreća moć, sila; —würdig, *adj.* dostojan, vrědan da se vidi.

Anschein, *m.* vid, lice, slika, prilika, obraz; dem —e nach, kako se vidi, kako se čini; —en, *v. a.* razsvětliti, obasjati, osijati; — *v. n.* činiti se, viditi se; —end, *adj.* prikazan; — *adv.* prikazno, polag izvanjskoga lica.

Anschere, *f.* osnova, osnutak (u tkalacah); —n, *v. a.* nastrići, nastrizatì, snovati, osnovati (u tkalacah).

Anschicken, *v. a.* gotoviti, sgotoviti, prigotoviti, pripraviti, pripravljati; sich — *v. r.* spremati se, spremiti se, pripravljati se, pripraviti se, spraviti se.

Anschieben, *v. a.* primaknuti, turnuti stvar jednu prema drugoj, primicati.

Anschielen, *v. a.* škiljiti (na koga), razrokó koga pogledati.

Anschießen, *v. a.* raniti (iz puške); izkušati, izkusiti (pušku); angeschossen sein, bit udaren; eine Flinte —, pèrvi put izbaciti pušku; ein Stück an ein anderes —, dodati, pridati, nastaviti, jedan komad k drugomu; — *v. n.* dobaciti, dohititi, (iz puške); dotèrčati, doteći, doletěti, udariti o što tèrčući; (von Salzen und anderen Krystallen), kristalizirati se, slediti se, smèrznuti; (vom Schimmel, Fäulniß), hvatati se, uhvatiti se (plěsan itd.).

Anschiffen, *v. n.* pristati, približiti se (s brodom).

Anschimmeln, *v. n.* plěsniviti, splěsniviti.

Anschirren, *v. a.* opremiti (konja).

Anschlag, *m.* udar, udarac, udarenje, pribitje, lupa, lupanje; — an die Glocke, udarac, zvonjenje; — der Flinte, pritisnutje puške k licu; kundak; (Rechnung), račun, ucěna; (Entwurf), osnova, naměra, misao, nakanjenje; (Zettel), cedulja, oglas, priboj; —en, *v. a.* udariti, pribiti, zvoniti, lajati, zalajati; etwas an eine Wand —, pribiti, prilěpiti; die Flinte —, pritisnuti k licu pušku; Feuer —, ukresati; (berechnen), cěniti, proceniti; einen Strumpf —, početi; — *v. n.* udariti se o što; *fig.* koristiti, hasniti, dělovati, pruditi, podnositi, prijati.

Anschlägig, *adj.* domišljat, uman.

Anschlag-sbeitrag, *m.* iznesak ucěne; —zettel, *m.* proglas, oglas, pribojna cedulja.

Anschlämmen, *v. a.* napuniti, nasuti blatom, grezom; naněti, nanositi gliba.

Anschleichen, *v. n.* angeschlichen kommen, doplaziti, dopuziti, dovući se, prikrasti se.

Anschleifen, *v. a.* zabrusiti, zaoštriti;

dovezti na saonicah; pripetljati, privezati.
Anschlendern, *v. n.* šemetati, došemetati.
Anschlenkern, *v. a.* baciti (na što ili o što).
Anschleppen, *v. a.* navući, nasmucati.
Anschlendern, s. Anschlenkern.
Anschließen, *v. a.* prikovati, okovati, verigom; zatvoriti lokotom, spriljubiti, priložiti, pridati, priklopiti; sich an einen —, pridružiti se, prijonuti; sich dem Strafverfahren — pristati na kazneno postupanje; — *v. n.* pristati, sljubiti se.
Anschlitzen, *v. a.* naporiti, zaporiti, začepiti.
Anschluß, *m.* prilog, list ili komad priložen, priklopljen.
Anschmauchen, s. Anrauchen.
Anschmecken, *v. a.* poznati po teku, po ukusu.
Anschmeicheln, sich, *v. r.* udvoriti se, ulagati se, umiliti se.
Anschmeißen, s. Anwerfen.
Anschmieden, *v. a.* prikivati, svariti, privariti.
Anschmiegen, sich, *v. r.* privijati se, priljubiti se.
Anschmieren, *v. a.* mazati, namazati, omazati; varati, prevariti; nagovarati (da tko što kupi itd.); Wein —, načinjati, kvariti vino.
Anschmutzen, s. Beschmutzen.
Anschnallen, *v. a.* prikopčati, zakopčati.
Anschnarchen, *v. a.* derati, proderati se na koga.
Anschnauben. s. Anfahren.
Anschneiden, *v. a.* prorězati, otvoriti, načeti, zarězati.
Anschnitt, *m.* prorěz, zarěz, rěz; (Kerbholz), raboš, rovaš.
Anschnuffeln, s. Beschnauben.
Anschnüren, *v. a.* privezati, savezati, vezati gajtanom, nanizati, nizati.
Anschnurren, s. Anfahren.
Anschöpfen, *v. a.* nagrabiti, cèrpiti.
Anschove, *f.* gèrma, sarděla (riba).
Anschrauben, *v. a.* prišarafiti, zašarafiti.
Anschreiben, *v. a.* zapisati, ubilježiti, staviti na račun, an die Gewähr —, upisati na posědstvo, an die Steuer —, upisati koga za porez.
Anschreiten, *v. n.* koračiti, kraknuti, koracati.
Anschreien, *v. a.* kriknuti, kričati, vikati, zvati, kliknuti, zavapiti.
Anschrote, *f.* dizga, krajac, obšava (od sukna).
Anschroten, *v. a.* dovaliti, valjati, navaliti; praviti, napraviti krajac na sukno.
Anschub, *m.* pèrvi udarac (na kuglani).
Anschuhen, *v. a.* naglaviti, preglaviti, (čizme); Pfähle —, okivati kolje.
Anschuldigen, s. Beschuldigen.
Anschür-en, *v. a.* potaknuti, poticati (vatru); —er, *m.* potikač.
Anschuß, *m.* pèrvi hitac; kristalizacia.
Anschütten, *v. a.* nasuti, naliti, posuti, politi.
Anschwängern, *v. a.* obrěmeniti, otegotiti, napuniti.
Anschwärz-en, *v. a.* cèrniti, pocèrniti; *fig.* cèrniti, ocèrniti, ogovoriti, opasti; —er, *m.* cèrnitelj, klevetnik, ogovaralac, ogovornik; —ung, *f.* pocèrnjenje, ogovaranje, klevetanje, opadanje.
Anschwatzen, *v. a.* (einem etwas), nagovoriti; nagovarati koga, da uzme štogod.
Anschwefeln, *v. a.* sumporiti, nasumporiti.
Anschweif, *m.* osnova, osnutak (u pojasarah).

Anschweif-en, *v. a.* snovati, osnovati; —rahmen, *m.* snovača.

Anschweißen, *v. a.* variti, privariti, svariti (željezo na ognju).

Anschwellen, *v. a* nadimati, naduti; — *v. n.* oticati, dignuti se, rasti (od vode).

Anschwemm-en, *v. a.* plaviti, priplaviti, naploviti; ein angeschwemmtes Stück Land, naplov, naplovina; —ung, *f.* naplitje, naplov, naplovina.

Anschwimmen, *v. n.* plivati, priplivati, doplivati, naplivati.

Anschwöden, *v. a.* klačiti, krečiti, okrečiti, ovapniti kožu (u strojbarah).

Ansegeln, *v. n.* jědriti, dojědriti, prijědriti, udariti, udarati o što (s brodom).

Ansehen, *v. a.* viděti, gledati, pogledati, smatrati, razmišljati, suditi; etwas für einen Beweis —, dèržati što za dokaz; das Geld nicht —, nežaliti novacah; einen für dumm —, dèržati koga za luda; an den Augen —, poznat po očima; darauf ist es eben angesehen, o tom se baš i radi; Sie haben mich für einen andern angesehen, vi ste me uzeli za drugoga; ein angesehener Mann, otmen, znatan, ugledan čověk.

Anseh-en, *n.* gledanje, pogled, vid; lice, obraz, slika, smatranje, promišljanje, sud, poštenje, znatnost, važnost, ugled, čast, dostojanstvo, vlast, slava; ohne — der Person, bez razlike; —nlich, *adj.* vidjen, znatan, glavan, ugledan, znamenit, važan, odličan; lěp, pristao, skladan; —nlichkeit, *f.* vid, slika, lěpota, sklad, skladnost, pristalost, znamenitost, znatnost, odličnost, ugled, uglednost; —ung, *f.* in —, u pogledu, u obziru, glede, radi, poradi, cěća, zbog.

Anseilen, *v. a.* hvatati, vezati, uhvatiti, svezati (psa).

Ansengen, *v. a.* pèrliti, izpèrliti, opèrliti, paliti, opaliti, napaliti.

Ansessig, *s.* Ansässig.

Ansetzen, *v. a.* staviti, pristaviti, primaknuti, primetnuti, priložiti, prišiti, zaračunati, staviti na račun; cěniti, ucěniti; eine Frist —, uglaviti, odrediti rok; — die Gebühren, odrediti pristojbine; eine Flinte —, pritisnuti pušku; Einwohner —, naseliti, nastaniti; sich — *v. r.* prijonuti, uhvatiti se; — *v. n.* navaliti, nasèrnuti, zagnati se, zatèrčati se; zaći u brěme, zanosećati, zatrudniti.

Ansicht, *f.* vid, pogled, pozor, misao, mnjenje; —ig, *adj.* — werden, ugledati, spaziti.

Ansied-eln, *v. a.* naseliti, nastaniti; — sich, *v. r.* naseliti se, nastaniti se; —ler, *m.* naselac, naseonik; —lung, *f.* naseobina, naseljenje, naselje.

Ansiegeln, *v. a.* pečatiti, pripečatiti.

Ansinnen, *s.* Zumuthen.

Ansintern, sich, *v. r.* hvatati se, uhvatiti se kapljuć.

Ansitzen, *v. n.* siděti, sěditi pored čega il na čem; prilěpiti se, prijonuti, dèržati se.

Anspann, *m.* sprega; —en, *v. a.* upregnuti, zapregnuti, hvatati, uhvatiti i natezati, nategnuti; alle seine Kräfte —, napinjati se iz svih žilah, naprezati se.

Anspänner, *m.* sprežnik.

Anspeien, *v. a.* pljuvati, popljuvati, pljunuti.

Anspicken, *v. a.* naděnuti, naděvati; nabiti.

Anspielen, *v. n.* (auf etwas), prigovarati, ciljati; (im Spiel), igrati, početi igrati, dati, imati ruku; —ung, *f.* naigra, naigrica; naigravanje; pèrva ruka (u igri).

Anspießen, *v. a.* nabosti, nataknuti (na ražanj); einen Verbrecher —, nabiti, udariti na kolac; einen Eber —, probosti.

Anspinnen, *v. a.* zapresti, počet presti; *fig.* snovati, kovati (kakovo zločinstvo); sich —, postati, napraviti se malo po malo.

Anspitzen, *v. a.* šiljiti, zašiljiti, zadělati, zaoštriti.

Anspornen, *v. a.* bosti, biti, bodati (ostrugom); *fig.* podbosti, potaknuti, nagovoriti; —ung, *f.* podbadanje, poticanje, nagovaranje.

Ansprache, *f.* besědjenje; govor (na obćinstvo); prošnja; iskanje, zaktěvanje; tužba.

Ansprechen, *v. a.* zametati, zametnuti s kime rěč, govor, počet govoriti; einen um etwas —, zamoliti koga za što; tražiti, iskati; dirati, ticati; dopadati se.

Ansprengen, *v. a.* mit dem Wasser —, oškropiti, poskropiti, popèrskati, kropiti; natěrati, činit skočiti prema čemu; auf einen —, naletěti, nasèrnuti, naskočiti.

Anspreitzen, *v. a.* poduprěti, podupirati.

Ansprengung, *f.* kropljenje, popèrskanje, pokropljenje; pokrop.

Anspringen, *v. n.* skočiti, naskočiti; poskočiti; doskočiti, priskočiti; puknuti, izpucati.

Anspritzen, *v. a.* popèrskati, poskropiti; — *v. n.* pèrsnuti.

Anspruch, *m.* prošenje; iskanje, zaktěvanje; (Recht), potrěba, pravo; — machen, zaktěvati; eine Sache in — nehmen, iskati, tražiti natrag štogoděr; seine Ansprüche fahren lassen, odreći se svojega prava; seine — geltend machen, tražiti, dokazati svoje pravo; etwas in — nehmen, mašiti se, uhvatiti se; diese Frau macht Ansprüche auf Schönheit, ova žena dèrži se za lěpu.

Anspruchig, *adj.* zaktěvan; etwas — machen, dokazati, dokazivati štogod.

Anspruchs-los, *adj.* směran, smiren, čedan, umiljat; —losigkeit, *f.* směrnost, smirenost, čednost, umiljatost; —voll, *adj.* zaktěvan; —wappen, *n.* zaktěvni gèrb.

Ansprung, *m.* zagon, nagon, zatěčenje; (eine Krankheit), lišaj.

Anspucken, s. Anspeien.

Anspülen, *v. n.* plákati, prati, teći mimo, il pored čega (od rěke); — *v. a.* naněti, nanositi, naplaviti.

Anstalt, *f.* priprava; uredba, naredba, red, zavod; — treffen, prigotoviti.

Anstammen, s. Anerben.

Anstämm-en, *v. a.* uprěti, upirati; sich —, *v. r.* uprěti se, upirati se; —ung *f.* upor, upiranje.

Anstampfen, *v. a.* biti, nabiti (zemlju itd.).

Anstand, *m.* (Aufschub, Zögerung) oklevanje, kèrzmanje, kašnjenje; (Würde), dostojanstvo, važnost; (Zweifel), zapreka, sumnja, dvojba, težkoća; — nehmen, kèrzmati; nevati se; kratiti se, smetati kome u čemu; (Anständigkeit), pristojnost, dvornost, uljudnost; (bei den Jägern), čekalica; auf den — gehen, poći, ić čekati (zvěri).

Anständig, *adj.* pristojan; uljudan, dvoran; ugodan, prijatan; —keit, *f.* pristojnost, uljudnost, dvornost.

Anstands-anstalt, *f.* obći prohod; —los, *adj.* bezoklevno, bez smetnje, bez zapreke.

Anstarren, *v. a.* uprěti, ukočiti oči u što; *fig.* diviti se, čuditi se.

Anstatt, *praep.* mit *gen.* mèsto, měste, na město, u město.

Anstaunen, *v. a.* gledati, motrit začudjeno; diviti se, čuditi se.

Anstechen, *v. a.* bosti, podbadati; ein Faß Wein —, načeti bačvu.

Anstecken, *v. a.* nataknuti; mit Nadeln —, priděnuti, pribosti; (anzünden), upaliti, užgati, užeći; (von Krankheiten), zaraziti; ein Faß —, načeti bačvu; —d, *adj.* zarazan; kužan; pošastan; —ung, *f.* natik, naticanje, pošast; zaraz; —ungsstoff, *m.* zarazna materia.

Anstehen, *v. n.* (an etwas), stojati pored čega ili uza što; wohl —, pristojati, ličiti, dolikovati; (gefallen), dopadati se, sviknuti se; (aufgeschoben sein), vući se, protezati se; (im Zweifel sein), dvojiti, sumnjati, kèrzmati, kasniti, oklevati; die Sache kann wohl ein paar Tage —, ta stvar se baš može odgodit za dva tri dana.

Anstellen, *v. a.* postaviti, metnuti, pristaviti, primaknuti; einen in eine Stelle —, naměstiti, postaviti koga za —, staviti u službu; (anordnen), narediti, razrediti, razporediti; etwas mit einem —, dogovoriti se; (bewerkstelligen), uzročiti, učiniti; Betrachtungen —, razmišljati, promatrati; nicht wissen wie man es — soll, neznati čemu ni repa ni glave; einen Vergleich —, prispodobiti, uzporediti; sich — *v. r.* pretvarati se, činiti se; —erei, *f.* pretvornost, pretvaranje; —ung, *f.* (Verstellung), pretvaranje; (Anordnung), uredjenje, naredjenje, razredjenje; — zu einem Amte, oder auch das Amt selbst, naměštenje, služba; —ungsdecret, *n.* postavnica.

Anstemmen, s. Anstämmen.

Ansterben, *v. n.* pripasti, zapasti po naslědstvu.

Ansteuern, *v. a.* timuniti, kormanjiti.

Ansticken, *v. a.* vezti, navezti, dovezti.

Anstiefeln, *v. a.* obuti u čizme, škornje.

Anstift-en, *v. a.* uzročiti; podpiriti, podžeći, podpaliti; potaknuti, nagovoriti; —er, *m.* potutkač, podžigalac, potikalac, nagovaralac, uzrok; —erin, *f.* podžigalica, nagovaralica, uzrok; —ung, *f.* podžiganje, nagovaranje, poticanje.

Anstimm-en, *v. a.* pěvati, zapěvati; Klagen —, tužiti se, lelekati, jaukati, jadikovati; —ung, *f.* zapěvanje, pěvanje; zapěv.

Anstinken, *v. n.* sasmèrděti; *fig.* gaditi se, ogaditi se, omèrznuti.

Anstolpern, *v. n.* spotaknuti se, spoticati se što.

Anstören, s. Anreizen.

Anstopfen, *v. a.* nabiti, nagnjesti, napuniti.

Anstoß, *m.* turnutje, smutnja, spotaknutje, posèrnutje, zapreka; Stein des —es, kamen smutnje; (Versehen), pogrěška, pomanjkanje; — mit der Zunge, mucanje; ohne — lesen, čitati dobro, bez falinge; (Anfall von Krankheiten), nastup, navala; — von Unglück, nezgoda, nesrěća; (Zusatz, Verbindung), tik.

Anstoßen, *v. a.* einen —, turnuti, rinuti koga; an etwas stoßen, prituriti, primaknuti, dorinuti; *v. n.* an einen Stein —, spotaknuti se o kamen; mit der Zunge —, mu-

cati; wider die Gesetze —, prekèršiti, prestupiti zakon; (sich berühren), tikom stojati, ticati se; (angrenzen), medjašiti, graničiti; (befallen), nastupiti, navaliti; mit den Weingläsern —, kucnuti, kucati čašami.

Anstoßend, *adj.* ticajući se, obližnji, tikom ležeći, stojeći.

Anstößig, *adj.* spotičan, sablaznjiv, uvrĕdljiv; —e Lebensart, zao, opak izgled od života; —keit, *f.* smutnost.

Anstrahlen, *v. a.* ogranuti, obasjati.

Ansträngen, *v. a.* privezati, prihvatiti konopcem.

Anstranden, s. Stranden.

Anstreben, *v. n.* napeti se, napregnuti se, oprĕti se.

Anstrecken, s. Anstrengen.

Anstreich-en, *v. a.* mazati, namazati; eine Stelle im Buche —, zabilježiti; — *v. n.* taknuti se, dirnuti; —er, *m.* mazalac; —erei, *f.* mazanje; —pinsel, *m.* šćetka, šćetica, mazaći kist, peneo.

Anstreifen, *v. a.* taknuti, zadĕnuti, zadirnuti.

Anstreiten, s. Streiten.

Anstreng-en, *v. a.* nategnuti, napeti, napreći; natezati, napinjati, naprezati; sich —, siliti se, napinjati se; die Pferde —, mučiti, izmučiti konje; den Kopf —, razbijati si glavu; — eine Klage, dati tužbu; — einen Prozeß, zametnuti parnicu; —ung, *f.* napinjanje, napreg, nateg, napor, trud, muka.

Anstrich, *m.* mazanje; namaz; pozlata; malaria; (Schminke), rumenilo, bĕlilo; (Anschein), vid, lice.

Anstricken, *v. a.* doplesti, nadoplesti.

Anströmen, *v. n.* (vom Wasser), naticati, nateći; navaliti, sèrnuti, vèrvĕti; — *v. a.* ploviti, nanĕti zemlju.

Anstück-en, *v. a.* nastaviti, nadodati, pridati; —ung, *f.* nastava, nadodatak, pridatak.

Anstürmen, s. Stürmen.

Ansuch-en, *v. a.* (um etwas), prositi, moliti, iskati, tražiti; —ung, *f.* (—en, *n.*) prošnja, prosba, molba, móba, iskanje.

Ansummen, *v. n.* rasti, narasti, umnožiti se.

Antagonist, *m.* protivnik.

Antakel-n, *v. a.* oružavati, oružati, opremati, opremiti (korablju); —ung, *f.* oprema; opremanje (korablje).

Antasten, *v. a.* taknuti, dotaknuti, dirnuti; einen —, napasti, navaliti na koga; einen an seiner Ehre —, uvrĕditi koga, dirnuti ga u poštenje.

Aente, s. Ente.

Antheil, *m.* dio, dioniĉtvo; — an etwas nehmen, biti dionik čega.

Anthun, *v. a.* (anziehen), navući, obući; *fig.* učiniti, uzročiti.

Antichrist, *m.* lažokèrst.

Antik, *adj.* starinski.

Antike, *f.* spomenik, dĕlo starinsko.

Antipathie, *f.* protustrastje.

Antiquarius, *m.* (Alterthumskenner), starinik, staroznanac; (Bücherhändler) antikvar, starinar.

Antiquität, *f.* (Alterthum), starina, davnost; —en, *pl. f.* staretine.

Antlitz, *n.* lice, obraz, obliĉje.

Antoniusfeuer, *n.* s. Rothlauf.

Antoniuskreuz, *n.* križ Antunov, slovo T (u heraldici).

Antrag *m.* ponuda, predlog; den — machen, annehmen, ponuditi, primiti ponudu; —en, *v. n.* (herantragen), prinĕti, donĕti, nanĕti; einem etwas —, ponuditi; predložiti što;

auf etwas —, iskati, tražiti štogod, směrati; —stellung, *f.* predloženje.

Antrau-en, *v. a.* věnčati, privenčati; sich ein Mädchen — lassen, uzeti koju děvojku; —ung, *f.* věnčanje.

Antreffen, *v. a.* naći; srěsti, sukobiti; (anbetreffen), ticati se; *v. n.* naći se, nalaziti se, dogoditi se, sbiti se.

Antreib-en, *v. a.* (Reife), nabiti, nabijati obruče; (herbeijagen), těrati, dotěrati; ein Pferd —, goniti, bosti, biti (mamuzom) konja; einen Nagel —, zabiti čavao; *fig.* zu etwas —, siliti, goniti, podbadati, sloboditi; *v. n.* udariti o što plivajući; —er, *m.* podbadalac, nukalac, poticalac; —ung, *f.* podbadanje, podžiganje, nukanje, poticanje.

Antret-en, *v. a.* (anfangen), stupiti, nastupiti, početi, počimati; eine Reise —, krenuti se na put; die Erbschaft —, naslěditi, stupit u dio baštinstva; ein Amt —, stupit u službu; das Jahr —, početi godište, stupit u godinu; — *v. n.* pristupiti, doći bliže; —ung, *f.* einer Erbschaft, posvojenje baštinstva; — eines Amtes, primljenje, stupljenje u službu.

Antrieb, *m.* nagon, nukanje, poticanje; aus eigenem —, sam od sebe, od svoje volje.

Antritt, *m.* početak, nastanak; stupljenje, nastup; — eines Pferdes, korak, hod konjski; —saudienz, *f.* pèrva, nastupna, početna audiencia; —predigt, *f.* pèrva predika, nastupna, početna predika; —rede, *f.* govor pèrvi, beséda nastupna; —sschmaus, *m.* sobet početni, gostba nastupna.

Antrocknen, *v. n.* sušiti se, osušiti se na čem.

Antwort, *f.* odgovor; Rede und — geben, odgovarati, dati razlog; einem die — schuldig bleiben, neodgovarati; —en, *v. a.* odgovoriti, odgovarati; odvèrnuti, odvratjati; odpisati, odpisivati; —schreiben, *n.* pismeni odgovor, odpis.

Anversuchen, s. Anprobiren.

Anvertrauen, *v. a.* zavěriti, pověriti, pouzdati; priporučiti; sich einem —, pouzdati se u koga, pověriti se komu.

Anverwand-t, *adj.* srodan, u rodu; rodjak, svoj; —te, *m.* rodjak; — *f.* rodjakinja; —tschaft, *f.* rodbina, rod, svojta.

Anwach-s, *m.* naraštaj; (des Wildes), plodjenje, pomnoženje; naspor; —sen, *v. n.* prirasti; srasti; narasti; rasti, ploditi, pomnožati se, nasporiti se.

Anwalt, *m.* odvětnik, zagovornik, branitelj; (einer Gemeinde Vermögensverwalter), nastojnik obćine; —schaft, *f.* zavětnićtvo, zastupnićtvo, advokacia.

Anwalzen, *v. n.* valjati se, navaliti se.

Anwälzen, *v. a.* valjati, navaljati.

Anwand, s. Grenze.

Anwandeln, *v. n.* es wandelt mich eine Lust an, ide mi volja, želja me je, volja me hvata, želja me nùka.

Anwarten, *v. n.* čekati.

Anwärter, *m.* čekalac.

Anwartschaft, *f.* (t.) čekanje, ufanje, nadanje, očekivanje.

Anwässern, *v. a.* vodniti, navodniti.

Anweben, *v. a.* tkati, natkati, dotkati, pritkati.

Anwehen, *v. a.* duvati na što, puhati prema čemu, nositi, naněti.

Anweisen, *v. a.* naputiti; uputiti; pokazati, naučiti, učiti; odlučiti, odrediti, naložiti, zapověditi.

Anweis-er, *m.* učitelj; uputitelj; uputnik, naputnik; —ung, *f.* uputjenje, uputa, naputjenje, naputa; Gehalts—, uputa na plaću, naputak; odluka, odlučenje, odredjenje; učenje, naučanje.

Anwendbar, *adj.* uporavljiv; uloživ; koristan; prikladan; —keit, *f.* uporavljivost, obratljivost, uloživost; korist; prikladnost.

Anwend-en, *v. a.* uporaviti, uložiti, upotrěbiti, služiti se čim, obratiti; —ung, *f.* obrata, uloženje, upotrěbljenje, uporavljenje.

Anwerb-en, *v. a.* Soldaten — pisati, kùpiti vojsku, uzimati u vojnicu; sich — lassen, poći u soldate; (bewegen, einladen), nagovarati, ganuti, pozvati; (dingen), najmiti; (bestellen), naručiti; um etwas —, prositi, iskati, tražiti; —er, s. Freiwerber; —ung, *f.* kùpljenje (vojske); nagovaranje; naručivanje; najam; prošenje, iskanje (děvojke).

Anwerden, *v. n.* (los werden), prodati, razpačati; eine Tochter —, udati kćer.

Anwerfen, *v. a.* baciti na što; nabacati; eine Leiter an die Mauer —, prisloniti listve uza zid; mit Kalk —, okrečiti, oklačiti, ovapniti.

Anwesen-d, *adj.* prisutan, nazočan, pritoman; die —den, okolo stojeći; im Lande — sein, biti u zemlji; —heit, *f.* prisutnost, pritomnost, nazočnost.

Anwiehern, *v. a.* hèrzati, zahèrzati, njisnuti na koga.

Anwirken, *v. a.* tkati, dotkati, nadotkati, pritkati.

Anwischen, *v. a.* mazati, zamazati; primazati; namazati.

Anwohn-en, *v. n.* stanovati, pribivati kod, blizu čega; —er, *m.* stanovnik; — der Alpen, alpljanin; — der Donau, podunavac; — der Save, posavac; — der Drau, podravac.

Anwuchern, *v. n.* razmnožiti se, razploditi se, množiti se, ploditi se.

Anwuchs, *m.* prirast; rastnja; položnica.

Anwünsch-en, *v. a.* želěti, poželěti, žuditi; —ung, *f.* Anwunsch, *m.* željenje.

Anwurf, *m.* namet; — des Kalkes, krečenje, klačenje, ovapnjenje; — des Wassers, naplovina; (Vorlegschloß), katanac, lokot, ćilit.

Anwurzeln, *v. n.* pustiti korenje, ukoreniti se, zakoreniti se.

Anzahl, *f.* broj; množina; kolicina, kolikoća; eine große — Menschen, mnogo ljudih, množ, množtvo světa; —en, *v. a.* platiti, izplatiti; platiti na račun.

Anzapfen, *v. a.* načeti, načimati (bačvu), udariti slavinu, pipu; *fig.* einen —, rugati se, porugivati se s kim.

Anzäumen, *v. a.* uzdati, zauzdati, obuzdati konja, metnuti mu uzdu.

Anzeichen, *n.* znamen, znak, znamenje, biljega; kob; slutnja.

Anzeichn-en, *v. a.* zaznačiti, zabilježiti; —ung, *f.* zaznačenje, zabilježenje.

Anzeige, *f.* oglas, oglašenje, objavljenje, věst; znak, znamenje; proglas; tužba; slutnja; obznana, objava, odanje, pokaz, prokaz; — amt, *n.* objavnica; —blatt, *n.* objavni list; —kanzlei, *f.* objavna pisarna; —n, *v. a.* javiti, objaviti; tužiti, obtužiti; odati, prokazati,

pokazati; naznačiti; kobiti, prorokovati, slutiti; —nd, *adj.* pokazan; —r, *m.* objavitelj(t.)javilac, odajnik; pokazatelj; (Angeber), tužnik, tužitelj, prokaznik, (t.) opovědnik; —rin, *f.* tužbenica, tužiteljka, prokaznica, opovědnica; —ung, *f.* (Inzicht), znak.

Anzettel, *m.* (bei den Webern), osnova, osnutak; —n, *v. a.* (bei den Webern), snovati, osnovati; *fig.* snovati, kovati (štogod u potaji); zametnuti (kavgu, raspre); —ung, *f.* snovanje; osnovanje; osnutak.

Anziehen, *v. a.* (spannen), napeti; nategnuti; (heranziehen), pritegnuti, privlačiti; (festziehen), utegnuti, stegnuti; Kleider —, obući; Stiefel —, obuti; Vieh —, odgojiti, odhraniti; (anführen), navesti; —*v. n.* približati se; in den Dienst —, stupit u službu; sich —, *v. r.* oblačiti se, obući se; obuti se.

Anzieh-end, *adj. fig.* ugodan, prijatan; vabljiv, mamljiv; privlačan, pritezan; —ung, *f.* natezanje, pritezanje; navod, navodjenje; —ungskraft, *f.* pritezna, privlačna sila.

Anzischen, *v. a.* ciknuti, cikati, piskati.

Anzug, *m.* približanje, približavanje; nastup; došastje; stupljenje (u službu); odėća, odělo, haljine.

Anzüglich, *adj.* okosan; zaděvan; —keit, *f.* okosnost, zaděvnost.

Anzugspredigt, *f.* s. Antrittspredigt.

Anzünd-en, *v. a.* užgati, zapaliti, upaliti; razljutiti, razjariti, naјěditi; —ung, *f.* užiganje, zapaljenje, upaljenje.

Anzupfen, *v. a.* kosati, kosnuti.

Anzwacken, *v. a.* bockati, pecati, ugrizati (rěčmi).

Anzwecken, *v. a.* pribiti (čavlićima).

Anzwitschern, *v. a.* žuberiti.

Apanag-e, *f.* (t.) učest; —iren, dati k omu učest.

Apfel, *m.* jabuka (voće); der — fällt nicht weit vom Stamme, neće voćka izpod d bla; -baum, *m.* jabuka (stablo); (in Zusamm.) jabukov; Stock vom —, jabukovac; —baumgarten, *m.* jabućik, jabučar; —bein, s. Backenbein; —brei, s. Apfelmuß.

Aepfelchen, *n.* jabučica, mala jabuka.

Apfel-grau, *adj.* čičast, zelenkast (od konja); —grün, *adj.* zeleno-žut; —häuschen, *n.* sèrdce od jabuke; —kern, *m.* koštica od jabuke; —kuchen, *m.* pita od jabukah, jabučnjača; —liebhaber, *m.* jabučar; —most, *m.* jabukovača; —muß, *n.* kaša jabukova; —schale, *f.* ljuska od jabuke; —n, *v. n.* ein geapfeltes Pferd, čičast, zelenkast konj; —rund, *adj.* jabukast; — *adv.* jabukasto; —schimmel, *m.* čičak, zelenko (konj); —schnitt, —schnitz, *m.* odsěk, četvèrt od jabuke; —sine, *f.* naranča kinezka; —stiel, *m.* dèržak od jabuke; —torte, *f.* torta od jabukah, jabukova; —verkäufer, *m.* jabučar, koj prodaje jabuke; —wein, *m.* jabukovača.

Apostel, *m.* apostol, apostó; —amt, *n.* apostolstvo; —brief, *m.* list, pismo apostolsko; —geschichte, *f.* čini apostolski; —tag, *m.* apostolski dan.

Apostolisch, *adj.* apostolski; — *adv.* apostolski.

Apothek-e, *f.* apoteka, lěkarnica; —er, *m.* apotekar, lěkarnik; —erbuch, *n.* apotekarska, lěkarnička knjiga; —erbüchse, *f.* škatulja, kutia apotekarska, lěkarska; —ergarten, *m.* vèrt apotekarski; —ergehilfe, *m.* kalfa, dětić apotekarski lě-

karnički pomoćnik; —ergewerbe, *n.* — i obèrt; —ergewicht, *n.* — a vaga; —ergremium, *n.* — i zbor; —erin, *f.* lěkarica, apotekarica; —erkunst, *f.* farmacia, lěkarstvo; —ertaxe, *f.* — a odredbina; —erwissenschaft, *f.* farmakologia, lěkoslovje.

Appell, *m.* apelacia, pozov, nadazvanje; (bei den Soldaten), apel, zov; -abilität, *f.* pozovljivost; -ant, *m.* pozovnik; —at, *m.* apelat, podzvanik; —ation, *f.* pozov; —ations-gericht, *n.* pozovno sudište; — — ations-Präsidium, presědničtvo pozovnoga suda; —ationsschrift, *f.* posovka; —ationswerber, *m.* pozovnik; —ationszug, *m.* pozovni put; —iren, *v. a.* pozvati se.

Appetit, *m.* slast, tek; —lich, *adj.* tečan, smašan; *adv.* — tečno, smašno.

Aeppich, s. Eppich.

Applaudiren, *v. n.* pljeskati, pljesnuti.

Applaus, *m.* pljesak, pljeskanje.

Application, s. Anwendung, Auflegung.

Appliciren, s. Anwenden, Auflegen.

Aprikose, *f.* kajsia, natipěrka (voće); —nbaum, *m.* kajsia, natipěrka (stablo), *Prunus armeniaca* Linn; —nkern, *m.* zèrno, koštica od kajsie.

April, *m.* travanj, aprilj (měsec); einen in den — schicken, poslat n aprilj; —narr, *m.* apriljska luda, budala; —glück, *n.* nestalna, nepostojana srěća; —wetter, *n.* vrěme apriljsko, vrěme nestalno.

Approbiren, *v. a.* odobriti, potvèrditi.

Aequator, *m.* ekvator, jednačitelj, krug jednakonoćni.

Aquavit, *m.* rakia, žganica.

Aquamarin, *m.* akvamarin (dragi kamen).

Aequivalent, *n.* (von Preis) jednaka cěna; (als Sache) jednačak; — für etwas — Geld geben, dati toliko u novcu, što stvar stoji.

Arack, *m.* arak, vèrsta od rakie.

Aerar, *n.* blagajnica (dèržavna), —ial, *adj.* blagajni; (Staats-) dèržavni; —ialgebühr, *f.* blagajnina, pristojbina za dèržavnu blagajnicu; —ial-gebäude, *n.* dèržavna kuća.

Arbeit, *f.* radnja, rabota, trud, teg, poslovanje, dělo, posao; —en, *v. a.* raditi, dělati, truditi, težati, poslovati; —er, *m.* radnik, rabotnik, trudnik, težak, poslenik, težnik, nadničar — (in Zusamm.), radnički; —erclasse, *f.* radnički razred; —erfamilie, *f.* radnička porodica; —erin, *f.* težakinja, trudnica, poslenica, težnica, nadničarka; —sam, *adj.* raden, poslen, prometan; —samkeit, *f.* radenost, poslenost, prometnost; —sbeutel, *m.* poslovna kesa; —sbezug (Gespann), *m.* jaram volovah ili dvoje konja za radnju; —sfähig, *adj.* sposoban za radnju; —shaus, *n*, poslovna kuća, rabotalište; —sleistung, *f.* obava radnje; —sleute, *pl.* težaci, nadničari, poslenici; —slohn, *m.* platja radnička, nadnica; —slos, *adj.* bezposlen, bez posla; —slosigkeit. *f.* bezposlenost, danguba; —smann, s. Arbeiter; —ort, *m.* města od posla; —stube, *f.* —zimmer, *m.* dělarnica, soba od radnje; —tag, *m.* dělatnik, težatnik, dan posleni, svaki dan, radni dan; —tisch, *m.* poslovaći stol; —zeug, *n.* orudje, halat.

Arbitrage, *f.* (Wechsel), měnična procěna.

Arcade, *f.* arkada, svodovje, shod.

Arche, *f.* arka; škrinja; korablja.

Archiv, *n.* arkiv, pismoshrana, pismara, listovnica; —arius, *m.* arkivar, (t.) pismar, listovnik.

Area, *f.* prostor.

Arg, *adj.* zao, hud, loš, hèrdjav, zločest; zloban, opak; *fig.* žestok; (arglistig), lukav, šegav.

Aerger, *comp.* gorji; *fig.* žeštji; — *adv.* gorje.

Aerger, *m.* jěd, gnjěv, sèrčba, ljutost; —lich, *adj.* dojadan, dosadan; (zum Zorn geneigt), sèrdit, ljut, gnjěvan; (anstößig), smutan; —n, *v. a.* (Aergerniß geben), smutiti, smutjivati; (erzürnen), razljutiti, najěditi; sich — *v. r.* (über etwas), ljutiti se, jěditi se, sèrditi se; —niß, *n.* jěd, gnjěv, sèrdnja, sèrěba, smutnja, sablazan, *g.* —zni, *f.*

Arglist, *f.* lukavština, lukavstvo, šegavost; —ig, *adj.* lukav, šegav.

Arglos, *adj.* bezazlen, bezzloban, krotak; —losigkeit, *f.* bezazlenost bezzlobnost, krotkoća.

Aergste, *superl.* najgorji, najhudji.

Argument, *n.* dokaz, s. Beweis.

Argwohn, *m.* sumnja, sumnjivost; —en, *v. n.* sumnjati, sumnjiti, imati sumnju.

Argwöhnisch, *adj.* suman, sumnjiv.

Arie, *f.* aria, pěvka, napěv.

Aristarch, *m.* aristarka, kritik, protresalac.

Aristokrat, *m.* aristokrata, (t.) plemovladnik; —ie, *f.* aristokracia, plemovladarstvo; —isch, *adj.* aristokratan, aristokratski, plemovladan, plemovladarski.

Arithmet-ik, f. Rechenkunst; —isch, *adj.* aritmetičan, aritmetički; — *adv.* aritmetično, aritmetički.

Arlesbeer-e, *f.* oskoruša; brekinja (voće); —baum, *m.* oskoruša; brekinja (stablo).

Arm, *adj.* ubog; bědan, siromah; sirota, siromaški.

Arm, *m.* ruka, mišica; — eines Flusses, rukavac, trak od rěke; —voll, naručaj; —band, *n.* narukvica; —bein, *n.* gornja cěv, surla od mišice; —binde, *f.* vez, povez; —bruch, *m.* ulomljenje ruke, rukolom; —brust, *f.* lúk, samostrěl; —brustmacher, *m.* lučar, samostrěljar; —brustschütze, *m.* lučar, samostrěljac.

Arme, *m.* siromah, ubogi, ubogac.

Armee, *f.* armada, vojska, vojnica, ordia; —befehl, *m.* zapověd vojsci.

Aermel, *m.* rukav.

Armen- (in Zusamm.) siromaški, ubožki; —anstalt, *f.* s. Armenhaus; —büchse, *f.* lemoznica, skrinjica za uboge; —geld, *n.* ubožki novci, pěnezi ubogih, milostinja; —haus, *n.* spitalj, kuća za uboge, ubožka kuća, sirotište; —kasse, *f.* kasa ubožka; —kasten, *m.* škrinja za milostinju; —ordnung, *f.* ubožki red, uredba u pogledu ubogih; —pfleger, *m.* ubožki otac, lemozinar, milostinjar; —polizei, *f.* siromaško redarstvo; —schule, *f.* škola, učionica za uboge; —seckel, *m.* lemoznica; —steuer, *f.* ubožki namet, ubožka poreza, štibra; —stock, s. Armenkasten; —vater, s. Armenpfleger; —versorgung, *f.* oskèrbljenje siromah.

Armgeschmeide, *n.* narukvice; —geige, *f.* gusle od mišice; —handschuh, *m.* dugačka rukavica; —hut, *m.* plosnati šešir, klobuk; —korb, *m.* kotarica s proveslom; —lehne, *f.* naslon (od stolice); —leuchter, *m.* kerostat, lustar, kandila; —mäuschen, *n.* Armmuskel, *m.* mišić od mišice; —ring, s. Armband; —sdick, *adj.* debeo kao mišica; —schiene, *f.* bolčak, oklop od mišice; —schnalle, *f.* kopča od narukvice.

Armselig, *adj.* siromah, ubog; nevoljan; —seligkeit, *f.* siromaštvo, ubožtvo; nevolja, nevoljnost.

Armsessel, *m.* naslanjač, stolica s naslonom, s ručicami; —spange, *f.* narukvica; —stuhl, s. Armsessel.

Armuth, *f.* sirotinja, siromaštvo, ubožtvo, nevolja; —szeugniß, *n.* svědočba, svědočanstvo od ubožtva.

Armvoll, *m.* naručaj; —zwickel, *m.* latica.

Aernte, s. Ernte.

Aromatisch, *adj.* aromatan, blagoduhan, mirišav.

Aronwurzel, *f.* natragulja, kozalac, zminac (trava).

Arrest, *m.* aps, arest; apsana, uza, uznica; tamnica, zatvor; (in Zus.) zatvorni; — halten, biti zatvoren; in — bringen, nehmen, zatvoriti, metnuti pod stražu; den — verwilligen gegen Jemanden, dopustiti da koga zatvore; wer den gewöhnlichen — vermeiden will, tko hoće da se ukloni običnom zatvoru; —ant, *m.* uznik, tamniénik, apsenik, arestant, zatvorenik; —irender, *m.* zatvoritelj; der zu arrestirende, koi se ima zatvoriti.

Arretir-en, *v. a.* zatvoriti, apsiti, ustaviti, uloviti, uhvatiti, metnuti pod stražu; uzeti, uzimati pod zatvor; —ung, *f.* zatvorenje.

Arrieregarde, *f.* zadnja vojska, straža.

Arsch, *m.* (gem.) guzica, dupe, pèrkno, rit; —backe, *f.* guz; —kerbe, *f.* pukotina od guzice; —leder, *n.* stražnji zaslon (u rudarah); —lings, *adv.* natražke, naguzičke; —loch, *n.* šupak; —pauker, *m.* deriguzica; —preller, Arschprügel, *m.* batina po guzici; —wisch, *m.* (gem.) utirak, pèrnja za otèrt guzicu, guž nik, peškir.

Arsenal, *n.* arsenal, oružnica.

Arsenik, *n.* sičan, mišomor.

Arsenikalisch, *adj.* sičanski, mišomoran.

Art, *f.* (Gattung), vèrsta, rod, pleme; (Eigenschaft, Form), vlastitost, kakovost, značaj, ćud, način; (Sitte), navada, običaj; (Anständigkeit), pristojnost, uljudnost; das ist keine —, nepristoji se; auf diese —, tim načinom, tako; aus der — schlagen, izopačiti se, izroditi se, izmetati se; auf keine —, pod nikoji način, nipošto; einem Acker die zweite — geben, preorati, po drugi put orati njivu; —acker, *m.* oranica, orača zemlja; —bar; *adj.* orać, oratan, plužan; —en, *v. n.* nalik biti, sličiti, umetnuti se na koga; uspěti, uspěvati; ein wohl geartetes Kind, děte dobro, dobre ćudi; udati se; udavati se; —feld, *n.* s. Artacker; —haft, s. Artbar.

Artig, *adj.* učtiv, uljudan, krasan, mio, dvoran, ugodan, prijatan, věšt; —keit, *f.* prijatnost, milina, ugodnost, uljudnost, dvornost, učtivost.

Artikel, *m.* član, članak, škljan.

Artiller-ie, *f.* artileria, topniėtvo, oganj velji; —ist, *m.* artiljer, topnik.

Artischocke, *f.* artićok.

Artist, *m.* umětnik; —isch, *adj.* umětnički.

Artland, *n.* s. Artacker.

Arzenei, *f.* lěk, pomoć, lěkaria; —bereiter, s. Apotheker; —bereitung, *f.* pripravljanje lěkah; —buch, *n.* lěčna knjiga; —büchse, *f.* lěčna kutia; —en, *v. n.* lěčiti se, uzimati lěke; —gelehrsamkeit, —kunde, —kunst, *f.* lěčiteljstvo; —geruch, *m.* miris od lěkarie; —glas, *n.* (Arzeneigläschen), staklo lěkarsko, od lěkarie; —mittel, *n.* lěkaria, pomoć, lěk; —taxe, *f.* lěčna taksa

odredbina za lěkove; —trank, *m.* napitak, pitje lěkarsko; —verständig, *adj.* věšt lěkarii, věšt lěčiteljstvu; —wissenschaft, *f.* lěčiteljstvo —zettel, *m.* recept, cedulja za lěk.
Arzt, *m.* lěčnik, lěčitelj, lěkar.
Aerztlich, *adj.* lěčiteljan, lěčiteljski, lěkarski; —e Gebühren, lěkarska plata; —(wundärztliche Gebühren) vidarska plata, pristojbina ranarnika; —es Gutachten, *n.* (Parere) lěkarsko mněnje.
Arztlohn, *m.* lěkarina.
Asbest, *m.* asbest (kamen),
Ascendenten, *pl.* predci.
Asch, *m.* lonac, gèrnac; —blei, *n.* bismut.
Asche, *f.* pepeo, lùg, glimmende — (Loderasche), pèrhavka.
Aesche, s. Esche.
Aschenbrenner, *m.* pepelar, pepeljar; —brödel, *n.* pepeljuha, pepeljuša, pepeljušnica; —brod, *n.* pogača; —farbe, Aschfarbe, *f.* boja pepeljasta; —faß, Aschengefäß, *n.* pepeonica; —grube, *f.* pepeljinak; —händler, *m.* pepelar; —krug, *m.* pepeonik, žara mèrtačka; —kuchen, *m.* pogača; —salz, *n.* potaša, lužna sol; —topf, s. Aschenkrug; —tuch, *n.* pepeljuga, lužnjaka.
Aescher, Ascher, *m.* lužnjak.
Aescherіcht, *adj.* pepeljav.
Aschermittwoch, *f.* čista srěda.
Aeschern, *v. a.* opepeliti, pepeliti, pepeljaviti; obratiti, obratjati u pepeo.
Aschfarbe, s. Aschenfarbe; —grau, aschfarbig, *adj.* pepeljast; —icht, *adj.* pepeljav, pepeljača.
Aspe, Aespe, s. Espe.
Aspecten, *pl.* stališ zvězdah; kob, slutnja, znamenja, znaci.
Asphalt, *m.* asfalt.
Asper, *m.* jaspra ((novac turski).
Aß, *n.* (in der Karte), kec, as; (ein Gewicht), gran; (Geschwür), čir.
Assekurant, *m.* osiguratelj.
Assekuranz, *f.* osiguranje, sigurnost; — (in Zus.) osigurni; —anstalt, *f.* osiguraonica; —gebühr, —prämie, *f.* osigurnina; —polizze, *f.* osigurnica.
Assekuriren, *v. a.* osigurati, osiguravati.
Assel, *f.* mokrica, babica, babura (zareznik).
Assentir-en, *v. a.* primiti u vojnike; —ung, *f.* primanje u vojnike; —ungs-, što se tiče primanja u vojnike.
Assessor, *m.* prisědnik.
Assignant, *m.* uputnik.
Assignat, *m.* uputjenik.
Assignatar, *m.* uputovnik.
Assignation, *f.* asignacia, uputa, s. Anweisung.
Assigniren, *v. a.* asignovati, asignati, s. Anweisen.
Assisenhof, *m.* porotno sudište.
Assistent, *m.* pomoćnik; asistent.
Assistenz, *f.* pomoć.
Assistiren, s. Beistehen, Beiwohnen.
Association, *f.* druženje; (Verein), družtvo; —s-, družtveni, što se tiče druženja.
Ast, *m.* odvoda, grana, svèrž; član, čvor u dèrvu.
Aestchen, *n.* grančica, ogranak.
Aesterich, s. Esterich.
Aesthet-ik, *f.* estetika, lěposlovje; —isch, *adj.* estetički, lěposlovski; estetičan, lěposlovan.
Aestig, *adj.* gránat.
Aestling, *m.* poletarac (ptić).
Astloch, *n.* rupa od svèrži u dèrvu.
Astrolabium, *n.* astrolab, zvězdogled, zvězdozor.

Astrolog, *m.* astrolog, zvězdoslovac; —ie, *f.* astrologia, zvězdoslovje; —isch, *adj.* astrologički, zvězdoslovski; astroložan, zvězdoslovan.

Astronom, *m.* astronom, zvězdoznanac; —ie, *f.* astronomia, zvězdoznanstvo; —isch, *adj.* astronomski, zvězdoznanski.

Astwerk, *n.* grane, granje.

Asyl, *n.* utočište.

Atheist, *m.* bezbožnik; —in, *f.* bezbožnica; —erei, *f.* Atheismus, *m.* bezbožanstvo; —isch, *adj.* bezbožanski; bezbožan.

Athem, *m.* duh, oduha, dihanje; dušak, dah; — holen, dihati, odisati; aus dem — kommen, zapěhati se; einen —zug thun, dahnuti; zu — kommen, odahnuti; in einem —, na dušak; —los, *adj.* zapěhan, lapćuć, bez duše; —losigkeit, *f.* neduh, sipnja; —zug, *m.* dahnutje.

Athmen, *v. n.* dihati, odisati; dahnuti.

Athmen, Athemholen, *n.* dihanje, odisanje, duh.

Aether, *m.* etar, povětarce, zrak najtanji; nebo; —isch, *adj.* etarski, povětarski; nebeski.

Atlaß, *m.* (Zeug), atlas, raz; (Landkartensammlung), atlas (zemljopisni); —band, *n.* pantlika, vèrpca od atlasa, od raza.

Atlassen, *adj.* od atlasa, od raza, atlasan, razan.

Athmosphäre, *f.* atmosfera, dahokrug, parokrug.

Atom, *m.* atom, nesěk.

Attaque, *f.* nasèrt, navala.

Attentat, *n.* napad na koga.

Attest-at, *n.* svědočba, svědočanstvo, atestat; —iren, *v. a.* svědočiti, posvědočiti, biti svědok.

Attich, *m.* apta, burjan; in Zus. aptov, *adj.*; —stengel, *m.* aptika; —strauch, *m.* aptik, aptovina.

Atz, *f.* hrana, meka, namama; tain.

Aetzbar, *adj.* grizak, jědak.

Atzel, f. Elster, Assel.

Aetz-en, *v. a.* projěsti, projědati; (zu essen geben), hraniti, pitati, kèrmiti; (locken), vabiti, mamiti; (bei den Kupferstechern), usěći, rězati, urězati, utvoriti, vajati; —end, *adj.* jědak, grizak; —kraft, *f.* jědka sila, grizka moć; —kunst, *f.* utvaranje, vajanje jědkom vodom; — —pulver, *n.* jědki, grizki prašak; —stein, *m.* jědki grizki kamen; —ung, *f.* pitanje, hranjenje; hrana, prehrana, prepit, kèrma; —ungsgebühr, *f.* prehranina, prepitnarina; —wasser, *n.* jědka, grizka voda.

Au, *i.* vaj, avaj, jao, o, vajme!

Auch, *conj.* i, takodjer; wie auch, kakogod; wenn auch das wäre, baš, kad bi i to bilo.

Auction, *f.* ličba, dražba.

Audienz, *f.* predpust, poslušanje, posluh; —saal, *m.* dvorana od audiencie, slušaća, predpustna dvorana; —zimmer, *n.* soba od audiencie, slušaća soba.

Auditor, *m.* auditor, saslušnik, vojnički sudac; —iat, *n.* saslušničtvo; —iatspraxis, *f.* vežba za saslušničtvo.

Aue, *f.* livada, livadia, pašinac; lûka.

Auer-hahn, *m.* tetrěb (ptica); —henne, *f.* ženka od tetrěba; —ochs, *m.* tur, bik divji.

Auf, *praep.* na; za; po; s, sa; uz; raz; od; — der Reise, na putu; — einen Ort reisen, putovati kamo; — dem Schlosse, u kastelu; es geht — neun, prošlo je osam; — den Mittag, o pódne; — immer, za

uvěk; von Jugend —, od mladosti; Berg — gehen, ići uz bèrdo; —! —! hajde, hajde! na noge! — lateinisch, griechisch ꝛc., latinski, gèrčki, po latinski, na latinsku itd.; — meine Art, po mojemu običaju; — keine Art, na nikaki način; — der Stelle, taki, odmah; — den Kreuzer auszahlen, platiti do krajcare; — oder ab, okolo, više il manje; — sein, biti na noguh; ist euer Herr schon auf? jel vaš gospodin već ustao? — und ab gehen, šetati se gorě i dolě; — daß, da, neka, za, da.

Aufackern, *v. a.* orati, uzorati, preorati.

Aufarbeiten, *v. a.* poraditi, potratit u radnju; das Eis —, prosěći, prosěcati led.

Aufathmen, *v. n.* dahnuti, odahnuti.

Aufätzen, s. Aufbeizen.

Aufbacken, *v. a.* popeći, prepeći.

Aufbahren, *v. a.* tovariti, natovariti, staviti, položiti na nosila, na odar (mèrtački).

Aufbansen, *v. a.* nahèrpiti, postaviti na hèrpu, složiti, slagati (snopje).

Aufbau-en, *v. a.* sazidati, sagraditi, zidati, graditi; —ung, *f.* sagradjenje, sazidanje, gradja.

Aufbäumen, *v. a.* naviti osnutak (na vratilo); sich —, *v. r.* napregnuti se, naprezati se na zadnje noge (od konja).

Aufbefinden, sich, *v. r.* biti na noguh, neležati; biti, nalaziti se.

Aufbefinden, *n.* zdravje.

Aufbehalt-en, *v. a.* (aufbewahren), hraniti, sahraniti, čuvati, sačuvati; zurückbehalten) zadèržati; (niederlegen) položiti, ostaviti; den Hut —, neodkriti se, stojati pokrit, neskinuti, neskidati šešira; —ung, *f.* hranjenje, čuvanje, uzdèržanje.

Aufbeißen, *v. a.* progrizti, razgrizti, sgrizti.

Aufbeizen, *v. a.* proj'sti, progrizti (vodom jědkom).

Aufbellen, *v. n.* zalajati, lajati, zalajivati.

Aufbersten, s. Bersten.

Aufbetten, *v. a.* staviti, položiti na postelju; napraviti, popraviti postelju.

Aufbewahren, s. Aufbehalten.

Aufbewahrer, *m.* čuvalac.

Aufbiegen, *v. a.* uzkučiti, uzvijati, uzvinuti; prikučiti, privinuti.

Aufbiet-en, *v. a.* (Truppen ꝛc.), sabrati, kùpiti, okupiti, sakupiti, sazvati; Verlobte —, navěstiti, napoviděti zaručnike; alles —, učiniti sve moguće, upotrěbiti sva srědstva; —ung, *f.* sabranje, kùpljenje; saziv, poziv, sazvanje; navěštenje, napověst.

Aufbinden, *v. a.* vezati, svezati, privezati, podvezati; (lösen), razvezati, razrěšiti, odvezati, oprostiti; einem etwas —, prevariti koga.

Aufblähen, *v. a.* naduhnuti, nadimiti, napuhnuti; sich — *v. r.* oholiti se, naduvati se, ponositi se; nadimati se, naduti se.

Aufblasen, *v. n.* naduhnuti, napuhnuti; nadimati; otvoriti puhanjem; ein Feuer —, uzpiriti, podpuhati; mit der Trompete —, zatrubiti, duhnut u trublju; sich — *v. r.* nadimati se, oholiti se.

Aufblättern, *v. a.* prevèrnuti, prevratjati (knjigu).

Aufbleiben, *v. n.* budan biti, bditi; (offen bleiben) ostati otvoren.

Aufblick, *m.* pogled; uzdignutje očiuh; —en, *v. a.* dignuti, podignuti oči, pogledati.

Aufblitzen, *v. n.* sinuti, sěvati (od munje).

Aufblühen, *v. n.* procvasti, procvětati; cvasti.

Aufbohren, *v. a.* bušiti, vèrtati, probušiti, prebušiti.

Aufborgen, *v. a.* uzajmiti, uzeti zaimo.

Aufbraten, *v. a.* popeći, prepeći.

Aufbrauchen, *v. a.* trošiti, potrošiti, potratiti, poharčiti.

Aufbrauen, *v. a.* variti, povariti.

Aufbraus-en, *v. n.* uzkipěti, uzavrěti; *fig.* razljutiti se, razjariti se, uzplamtiti, buknuti; —end, *adj. fig.* ljut, naprasit.

Aufbrech-en, *v. a.* otvoriti, razbiti, razlupati silom; Briefe, Siegel —, razpečatiti, odpečatiti; — *v. n.* otvoriti se, puknuti; otići, krenuti se, tèrnuti, odtisnuti se, maći, maknuti; —en, *n.* —ung, *f.* otvor, otvorenje, razboj, razbitje, razpečatjenje; polazak.

Aufbreiten, *v. a.* razastèrti, prostèrti.

Aufbrennen, *v. a.* požeći, pogorěti, popaliti, pripaliti; udariti žig; — *v. n.* uzbuktati, uzplamtiti, planuti; izgorěti.

Aufbring-en, *v. a.* (aufziehen), hraniti, odhraniti, gojiti, odgojiti; (zusammenbringen, z. B. eine Summe), sastaviti, pribaviti (svotu, skupu); ein Schiff —, uloviti, uhvatiti; eine Sitte —, uvesti, postavit u običaj, iznaći; (einen emporbringen), pomoći; einen Kranken —, izlěčiti; (erzürnen), razljutiti, razsèrditi, naljutiti; (aufmachen), otvoriti, otvarati; —ung, *f.* odhranjenje, odgojenje; pribavljenje; ulovljenje, uvedenje; izlěčenje; razsèrdjenje.

Aufbruch, *m.* (das Bersten), pucanje, puknutje, otvorenje; (Abreise, Abmarsch), polazak; zum — blasen, udariti marš, dati znamenje od polazka.

Aufbrüsten, *v. a.* otvoriti grudi, razgaliti pèrsa.

Aufbuden, *v. a.* napraviti, praviti, načiniti šatru.

Aufbügeln, *v. a.* utijati, tiglati, preći tiglom, utijom.

Aufbürden, *v. a.* natovariti, napèrtiti; einem etwas —, nateretiti koga čim, vèrći krivnju na koga, kriviti ga, okriviti ga; sich etwas —, podhvatiti se čega.

Aufbürsten, *v. a.* uzkefati, prekefati, kefati u vis.

Aufdamen *v. a.* (im Damenspiel) damati, vući, napraviti damu.

Aufdämmen, *v. a.* zajaziti, prejaziti, pregraditi.

Aufdämmern, *v. n.* svitati, pucati (zora); vedriti se, razvedriti se.

Aufdämpfen, *v. n.* izvětriti, izlapiti, izjapiti, izvapiti; — *v. a.* popušiti.

Auf daß, *conj.* neka, da, za da.

Aufdeck-en, *v. a.* (bedecken), pokriti; das Bedeckte, das Verborgene —, odkriti, razkriti; den Tisch —, prostèrti tèrpezu, stol; —ung, *f.* pokrov, pokrivanje; odkrivanje, odkrov.

Aufding-en, *v. a.* pogoditi, najmiti, uzeti, najmiti na zanat momka, šegerta, ugovoriti (javno pred cěhom); —ung, *f.* pogodba, najam, uzetje na zanat, ugovor, uvět.

Aufdörren, *v. a.* sušiti, osušiti, posušiti.

Aufdrängen, *v. a.* otvoriti silom; sich — *v. r.* nametnuti se, nametati se komu.

Aufdreh-en, *v. a.* razsukati, odsukati,

odvinuti, odviti, navinuti, privinuti, prisukati, pridati; —ung, *f.* razsukanje, odsukanje, odvinjenje, odvitje, navinjenje, privinjenje.

Aufdreschen, *v. a.* omlatiti, pomlatiti, ovèršiti, mlatiti, vèršiti.

Aufdring-en, *v. a.* nametati, nametnuti silom, prisiliti koga da uzme; sich einem —, nametati se, nametnuti se komu; —ung, *f.* prisiljenje, usiljenje, nametanje.

Aufdruck-en, *v. a.* (ein Siegel) pritisnuti, udariti (pečat); —ung, *f.* (des Siegels), pritisnutje, udarenje (pečata).

Aufdrücken, *v. a.* otvoriti tiskom, razgnječiti; eine Nuß —, gnječiti, razgnječiti, shèrstati, razbiti, stući, stucati, razmecati orah; —ung, *f.* otvorenje, razstavljenje, shèrstanje, sgnječenje, stucanje, razmecanje.

Aufdunsen, *v. n.* podbuti, podbunuti.

Aufdunsten, *v. n.* izvětriti, izlapiti, izjapiti, izvapiti.

Aufeggen, *v. a.* podèrljati, predèrljati, pozubiti.

Aufeinander, *adv.* jedan za drugim, zapored.

Aufeinmal, *adv.* na jedan put, na jedan mah, na jednoč.

Aufeisen, *v. a.* probiti, prosěći, proderati led; — *v. n.* raztopiti se, topiti se.

Aufenthalt, *m.* boravljenje, pribivanje, stanovanje, pribivalište; (Zögerung), oklev, oklevanje, kèrzmanje, kašnjenje, odmicanje; —sort, *m.* boravilište, pribivalište, město pribivanja, stan; —sschein, *m.* boravnica; —ssteuer (der Juden), *f.* boravnina.

Auferbauen, s. Erbauen.

Auferleg-en, *v. a.* naložiti, naručiti, zapověditi, narediti; gerichtlich —, dosuditi, nametnuti sudbeno; —ung, *f.* nalog, zapověd, naredba.

Auferstanden, *adj.* uskèrsnuvši.

Aufersteh-en, *v. n.* uskèrsnuti; —ung, *f.* uskèrsnutje, uskèrs; —sfest, *v.* uskèrs, vazam; —stag, *m.* dan uskèrsnutja.

Auferwachen, *v. n.* buditi se, probuditi se.

Auferweck-en, *v. a.* uskrisiti, buditi, probuditi; —ung, *f.* uzkrišenje, probudjenje.

Auferzieh-en, *v. a.* gojiti, odgojiti, hraniti, odhraniti; —ung, *f.* odgojenje, odhranjenje.

Aufessen, *v. a.* pojěsti, izjěsti.

Auffädeln, *v. a.* nizati, nanizati, činkati, očinkati.

Auffahren, *v. n.* uzići, uzlaziti, otvoriti se iz nenada; aus dem Schlafe —, prenuti se, tèrgnuti se iza sna; vor Schrecken —, streptěti od straha; im Zorne —, planuti, razjariti se; mit dem Schiffe —, nasěsti; vom Stuhle —, skočiti sa stolice; — *v. a.* otvoriti s koli, zapeti.

Auffahrt, *f.* uzlazak, uzbèrdica; die — Christi, uzašastje gospodinovo, spasovo.

Auffallen, *v. n.* pasti, panuti na što; sich den Kopf, Arm —, razbiti glavu ili ruku padnuvši; *fig.* pasti, padati, udariti, udarati u oko.

Auffallend, *adj.* velik, zatočan, čudan, čudnovat, što pada, udara u oči; —e Gebrechen, osobite, vidne, zapazne mane.

Auffalten, *v. a.* razstaviti, razstavljati nabor.

Auffang-en, *v. a.* uhvatiti, uloviti, hvatati, kùpiti, razuměti, dokučiti; —ung, *f.* uhvatjenje, ulovljenje, hvatanje.

Auffärben, *v. a.* prefarbati, premastiti, prefarbivati, premaštivati.

Auffaseln, Auffasen, *v. a.* očinkati se, osipati se.

Auffass-en, *v. a.* uhvatiti, uloviti, hvatati, sakupljati; (begreifen), razuměti, dokučiti, dohititi, domašiti; —ung, *f.* hvatanje, sakupljanje, razumljenje, dokučenje, domašenje, domah; —ungskraft, *f.* —ungsgabe, *f.* —ungsvermögen, *n.* domah, dar domašenja, domašenje.

Auffeilen, *v. a.* piliti, prepiliti, uzpiliti, limati.

Auffeuchten, *v. a.* vlažiti, kvasiti, prevlažiti.

Auffinden, *v. a.* naći, iznaći, nahoditi, nalaziti.

Auffischen, *v. a.* loviti, uloviti; vaditi, izvaditi iz vode.

Aufflammen, *v. a.* podpaliti; — *v. n.* buknuti, uzplamtiti.

Aufflattern, *v. n.* uzletěti, uzpèršiti.

Aufflechten, *v. a.* splesti, razplesti, splitati, razplitati.

Auffliegen, *v. n.* uzletěti, odletěti, otvoriti se naglo; (durch Pulver), poletěti, skočiti u zrak.

Aufflößen, *v. a.* ploviti, naploviti.

Aufflug, *m.* uzlet, polet.

Aufforder-n, *v. a.* pozivati, pozvati, nukati, ponuditi; eine Festung —, pozvati tvèrdju, da se preda; —er, *m.* zazvalac; —ung, *f.* poziv, pozov, pozvanje, nukanje, opomena; —ungs- zazovni, *adj.*

Auffressen, *v. a.* požderati, pozobati, projěsti, pojěsti.

Auffrieren, *v. n.* topiti sè, taliti se; raztopiti se, raztaliti se.

Auffrisch-en, *v. a.* razhladiti, ponoviti, obnoviti, obnavljati; (aufmuntern), podbuditi, uzbuditi, osloboditi, sloboditi; —ung, *f.* ponavljanje, obnovljenje, podbudjenje, slobodjenje.

Aufführ-en, *v. a.* voziti; (bauen), graditi, zidati, sagraditi, sazidati; Schauspiele —, igrati, skazati; eine Musik —, igrati, izvèršivati; im Triumphe —, povesti, voditi u triumf, u slavju; sich — *v. r.* vladati se, dèržati se; —ung, *f.* gradja, zidanje; igranje, skaz; izvèršivanje; dèržanje, vladanje.

Auffüll-en, *v. a.* dopuniti, napuniti, dopunjivati, napunjivati; —ung, *f.* dopunjenje, napunjenje.

Auffüttern, *v. a.* pojěsti, potratiti kèrmu, odhraniti, hraniti, gojiti, odgojiti.

Aufgabe, *f.* (Bestimmung), nalog, zadaća, pitanje; (Uebergabe), predavanje, predaja.

Aufgabeln, *v. a.* nabosti, nataknuti na vile; ~~*fig.* iznaći~~, pronaći.

Aufgang, *m.* uzhod, uzlaz; — der Sonne, izhod, iztok; vom — bis zum Niedergang, od iztoka do zapada; (Aufwand, Kosten), troškovi, tratnja.

Aufgattern, *v. a.* naći sumice, po srěći, nasumce.

Aufgeben, *v. a.* dati, zadati. predložiti (pitanje itd.); einen Brief —, predati, izručiti; den Geist —, izdahnuti, umrěti; ein Amt —, ostaviti službu; die Hoffnung —, gubiti, izgubit ufanje, bezufati; einen Patienten —, ostaviti bolestnika.

Aufgeblasen, *adj.* podbuo, naduven; *fig.* ohol, nadut, ponosit, bahat; —heit, *f.* podbulost, naduhtost, oholost, ponosnost, nadutost, bahatost.

Aufgebot, *n.* napověst, navěštaj, proglas, poziv; (Landsturm) podignutje.

Aufgedunsen, *adj.* podbuo; —heit, *f.* podbulost.

Aufgehen, *v. n.* (z. B. die Sonne ꝛc.), izlaziti, izići, ogranuti; (aufsteigen), uzići, uzlaziti; (als Pflanzen), nicati, pronicati; (sich öffnen), otvoriti se, otvarati se; (als Eis), taliti se, topiti se; (sich auftrennen), poriti se; (als eine Schleife), razvezati se; (von Knospen), pucati, puknuti; (aufgewendet werden), trošiti se, tratiti se; es geht auf (in der Rechenkunst), neostaje ništa; jetzt geht mir ein Licht auf, sad vidim, sad poznam; — lassen, potrošiti, potratiti; sich die Füße —, oraniti, ozlediti noge od velika hoda.

Aufgeigen, *v. a.* guděti, zaguděti.

Aufgeklärt, *adj.* prosvětjen, učen, vedar, bistar.

Aufgeld, *n.* kapara, zapogod, uvěra, prid, namet.

Aufgelegt, *adj.* razpoložen, od volje; gut oder schlecht — sein, biti dobre ili zle volje.

Aufgeräumt, *adj.* dobre volje, veseo, šaljiv, radostan; —heit, *f.* dobra volja, veselost, šaljivost,

Aufgeschaut! *i.* na stran, s puta, oko! pozor!

Aufgewärmt, *adj.* pogrijan.

Aufgeweckt, *adj.* veseo, živ; živahan, budan, bodar, badar; —heit, *f.* živahnost duha, badrost.

Aufgeworfen, *adj.* —e Nase, uzkučen, uzbijen, uzvinjen nos; —e Lippen, debele, nabubrene ustne.

Aufgieß-en, *v. a.* liti, izliti na što, naliti; —er, *m.* lěvač; —löffel, *m.* lěvača (žlica).

Aufglätten, *v. a.* gladiti, izgladiti, pregladiti.

Aufgraben, *v. a.* kopati, izkopati, izkapati, prekopati; —ung, *f.* izkop, prekop.

Aufgrasen, *v. a.* pásti, popásti.

Aufgrünen, *v. n.* zeleněti, pozeleněti.

Aufgürt-en, *v. a.* podpasati, podvezati; (losgürten), odpasati, razpasati; —ung, *f.* pasanje, razpasanje.

Aufguß, *m.* nalěv.

Aufhaben, *v. n.* imat na sebi; — ein Amt, imati uredovnu dužnost; ein aufhabender Eid, položena zakletva; er hat den Mund auf, zja, zija.

Aufhacken, *v. a.* prosěći; prokopati; mit dem Schnabel —, prokljuvati; (alles hacken), posěći, pokopati.

Aufhäfteln, *v. a.* razkopčati, razpučiti, razpetljati; priděnuti, prikopčati, pripučiti, pripetljati.

Aufhäkeln, Aufhaken, *v. a.* odkučiti, razkučiti; dignuti, potegnuti kukom u višak.

Aufhalt-en, *v. a.* ustaviti, zaustaviti; zaprěčiti, preprěčiti; (in die Länge ziehen), odvući, odmaknuti; (offen halten), dèržati otvoreno; sich an einem Ort —, boraviti, baviti se u kakvom městu; *fig.* sich über etwas —, rugati se čemu, porugivati se; ljutiti se; zaměriti; —ung, *f.* Aufhalt, *m.* zaustavljenje; zaprěka; kèrzmanje, kašnjenje; odmicanje, oklev, oklevanje.

Aufhänge-n, *v. a.* věšati, oběsiti; *fig.* einem etwas —, nametnuti što komu; prevariti ga, činiti mu věrovati štogodér; — stange, *f.* sèrg, lěnka.

Aufhaspeln, *v. a.* namotati, smotati, naviti; potezati, potegnut u vis na vitó.

Aufhauen, *v. a.* posěći, razcěpati.

Aufhäufeln, *v. a.* praviti hèrpice;

Erde um die Weinstöcke —, zagèrnjivati tèrsje.

Aufhäuf-en, *v. n.* nagèrnuti, nakupiti, snesti na hèrpu; *fig.* povekšati; —ung, *f.* nagèrnjivanje; povekšanje.

Aufheben, *v. a.* dignuti, dići, podignuti, uzdignuti; einen Verbrecher —, zatvoriti, metnuti pod stražu; (als Vorrath), sahraniti, čuvati; (Gesetze, Untersuchung ɔc.), dignuti, ukinuti; (endigen), dovèršiti, svèršiti; die Belagerung —, dignut obsadu; — die Gerichtssitzung, razpustiti sudnu sědnicu; die Tafel —, ustat od stola; die Freundschaft —, pretèrgnuti prijateljstvo; eines mit dem andern, eins gegen das andere —, jedno s drugim nadoknaditi.

Aufhebe-n, *n.* Aufhebung, *f.* dizanje, dignutje, podignutje, uzdignutje; uništenje, ukinutje; hranjenje, čuvanje; dotèrgnutje, uzvišenje; viel Aufhebens machen von etwas, u zvězde kovati, preveć dičiti; — muskel, —nder Muskel, *m.* dizač, dizaći mišić.

Aufhefteln, *v. a.* odkopčati, razkopčati.

Aufheften, *v. a.* prikopčati; zakopčati, priděnuti; einem etwas —, prišiti komu što, dat mu razuměti.

Aufheiter-n, *v. a.* razvedriti, razbistriti; *fig.* razveseliti; sich — *v. r.* razvedriti se, razgaliti se; *fig.* razveseliti se; —ung, *f.* razvedrenje, vedrina, razveseljenje.

Aufhelfen, *v. a.* pomoći; *fig.* uzdignuti, na noge postaviti.

Aufhellen, s. Aufklären.

Aufhenken, *v. a.* oběsiti, věšati.

Aufhenken, *n.* oběšenje, věšanje; věšala.

Aufhetz-en, *v. a.* dražiti, nadražiti, uckati, nauckati; *fig.* (aufbringen, erzürnen), ljutiti, naljutiti, razljutiti, razdražiti; jemanden gegen einen —, poticati koga proti komu; —er, *m.* uckalo, uckalac; podbadalac; —ung, *f.* uckanje; poticanje.

Aufhissen, *v. a.* povući, potegnuti na vitó, isati; — *n.* isanje.

Aufhocken, *v. a.* natovariti, napèrtiti na ledja; opèrtiti; er muß alles —, sve mora on da nosi; — *v. n.* einem —, sěsti komu na kèrkaču.

Aufhorchen, *v. n.* slušati, prisluhnuti; prisluškivati.

Aufhör-en, *v. n.* prestati, dovèršiti se; — *v. a.* posluhnuti; slušati; —ung, *f.* prestanak, svèrha, svèršetak; ohne —, bez prestanka.

Aufhüllen, *v. a.* odkriti, razkriti.

Aufhüpfen, *v. n.* poskočiti, skoknuti; zaigrati.

Aufjagen, *v. a.* kretati, krenuti, plašiti, uzplašiti, dignuti (zvěr).

Aufjammern, *v. n.* lelekati.

Aufjauchzen, *v. n.* kliknuti, klicati od radosti.

Aufjochen, *v. a.* odpregnuti, odprezati volove.

Aufkämmen, *v. a.* uzčešljati, češljati u vis.

Aufkauf, *m.* Aufkaufung, *f.* kupnja, kupovina, kupovanje.

Aufkaufen, *v. a.* kúpiti, kupovati, pokupovati.

Aufkäufer, *m.* prekupac, preprodavalac; —in, *f.* prekupica, preprodavalica.

Aufkegeln, *v. a.* složiti, slagati na hèrpu.

Aufkehr-en, *v. a.* mesti, pomesti; —icht, *n.* smet, smetje.

Aufkeimen, *v. n.* niknuti, proniknuti; nicati; klicati, poklicati.

Aufkitten, *v. a.* lěpiti, prilěpiti, prikeljiti.
Aufklaftern, *v. a.* slagati, složit u hvatove (klaftre).
Aufklappen, *v. a.* otvarati, otvoriti klapu; dizati, uzdignuti (obod, kreljute od šešira).
Aufklär-en, *v. a.* razbistriti, razsvětiti, prosvětiti, — Jemanden, izjasniti kome što; sich — (vom Wetter), razvedriti se, razgaliti se; (deutlich werden), izjasniti se; —er, *m.* razsvětitelj, prosvětitelj; —ung, *f.* razsvětjenje, prosvětjenje, prosvět; izjasnjenje; nähere — bekommen, dobiti o čemu bliže izjasnenje; —ungssucht, —erei, *f.* běs, pomama od prosvěte, prosvětaria.
Aufklauben, *v. a.* kùpiti, pokùpiti; brati, pobrati, obrati.
Aufkleben, Aufkleiben, Aufkleistern, *v. a.* keljiti, lěpiti, prikeljiti, prilěpiti.
Aufklettern, Aufklimmen, s. Klettern, Klimmen.
Aufklopfen, *v. a.* razbiti, razlupati.
Aufknacken, *v. a.* shèrstati, sgrizti, grizti.
Aufknöpfen, *v. a.* odputiti, razputiti, odkopčati, razkopčati.
Aufknüpfen, *v. a.* odvezati, razvezati; oběsiti, věšati; —ung, *f.* odvezanje, razvezanje; věšanje; věšala.
Aufkochen, *v. a.* učinit da zavrě; svariti; — *v. n.* uzavrěti.
Aufkommen, *v. n.* dizati se, dignuti se, uzdignuti se, podignuti se, ustati na noge; — mit dem Beweise, uspěti s dokazom, dokazati što; von einer Krankheit —, ozdraviti, oporaviti se, pridignuti se; (von Gewächsen), primiti se, uhvatiti se, uspěti; (ein Gebrauch), doći u običaj; (emporkommen), uzići, popeti se do vlasti; man kann vor ihm nicht —, nemože se čověk pred njim pomoći; im Reden Niemand — lassen, nedati komu do beséde; solche Zweifel darf man nicht — lassen, nevalja se puštat u takove sumnje; — *n.* ozdravljenje, oporavljenje; uspěh, uspětak; uzašastje, popetje (na vlast), sréća.
Aufkönnen, *v. n.* moći podignuti se, moći ustati.
Aufkrämpen, *v. a.* uzvinuti, uzdignuti (obod od šešira).
Aufkratzen, *v. a.* česati, razčesati, grebsti, ogrebsti.
Aufkräuseln, *v. a.* zaruditi, naruditi (kosu).
Aufkreischen, *v. n.* dreknuti, drečati.
Aufkrümmen, *v. a.* uzvinuti, uzvijati.
Aufkündig-en, *v. a.* oporeći, odkazati, opovědati; —ung, *f.* odkaz, opověd, oporeka; —ungsbrief, *m.* —schreiben, *n.* dokaznica, opověd, oporeka, odkazno pismo; —ungszeit, *f.* odkazni rok, opověd, oporeka.
Aufkunft, *f.* s. Aufkommen.
Aufkütten, s. Aufkitten.
Auflachen, *v. n.* nasmijati se, nasměhnuti se, smijati se.
Auflachen, *v. a.* (einen Baum), guliti, naguliti, nadrěti.
Auflad-en, *v. a.* tovariti, natovariti, pèrtiti, napèrtiti, nametati, nakladati; —er, *m.* tovarnik, nosač, bastaž; —ung, *f.* tovarenje, tovar, teret.
Auflage, *f.* (der Zahlung) namet, poreza; zapověd; (eines Werkes) štampa, izdanje (od knjige); (der Listen zur Einsicht) položenje listovah na ugled.
Auflangen, *v. a.* pružiti, pružati u vis.

Auflassen, *v. a.* pustiti koga gore; ostaviti otvoreno; zapustiti (rudnik).

Auflauer-n, *v. a.* vrebati, prežati, sěditi u busii; —er, *m.* vrebalac, prežalac, zasědnik; —ung, *f.* vrebanje, prežanje, zaséda.

Auflauf, *m.* navala; tèrka, tiska; (Aufruhr), buna, steka; —en, *v. n.* (von Sämereien), klicati, nicati; (aufschwellen), oteći, naduti se, narasti; (sich häufen), umnožiti, nakùpiti se, nabrati se, sticati se; — *v. a.* otvorit tèrčući; die Füße —, ozlediti noge; (stranden), nasěsti (s brodom); — *n.* —ung, *f.* umnoženje; nadutje, naraštenje, naraštaj.

Auflauschen, s. Aufhorchen.

Aufleben, *v. n.* oživěti.

Auflecken, *v. a.* lizati, slizati, izlizati, oblizati, polizati, prolizati.

Aufleg-en, *v. a.* staviti, metati, metnuti na što, nametnuti; einem etwas —, naložiti; naručiti; zapověďati; ein Buch —, štampati, izdati; — *v. n.* (fett werden), otustiti, odebljati; — *v. r.* nasloniti se; upréti se; sich wider einen —, uzprotiviti se; aufgelegt sein, biti od dobre volje; —ung, *f.* postavljenje, privitje, nalaganje, polaganje; štampanje, izdavanje.

Auflehn-en, *v. a.* nasloniti, prisloniti; sich — *v. r.* nasloniti se, prisloniti se; *fig.* uzprotiviti se, opirati se (proti zakonu); —ung, *f.* naslonjenje, prislonjenje; opor; protimba, protivnost; uzbunjenje, uzbuna.

Aufleihen, *v. a.* posuditi, uzajmiti.

Aufleim-en, *v. a.* prikeljiti, pritutkaliti, prilépiti; —ung, *f.* prikeljenje, pritutkaljenje, prilěpljenje.

Aufleinen, *v. a.* věšati, oběsiti, pověšati po konopu.

Auflef-en, *v. a.* pobirati, zabirati, kùpiti, pobrati; sabrati, pokùpiti, sakupiti; —ung, *f.* pobiranje, sabiranje, kùpljenje.

Aufliegen, *v. n.* nadležati; ležati, počivati na čem; *fig.* biti bez gospodara, bez službe; sich — *v. r.* osadniti se, oranjaviti.

Auflockern, *v. a.* razvoziti, razvožkati, uzdèrmati; die Erde —, prekopati, preorati.

Auflodern, *v n.* uzplamtiti, uzbuktati, buknuti.

Auflös-en, *v. a.* (aufbinden), razvezati, razrěšiti; odvezati, odrěšiti; razplesti, odplesti; (schmelzen), raztopiti, stopiti; (zertheilen), razstaviti, razděliti, razdrěšiti; (zerstören), razoriti, razrušiti; — einen Vertrag, uništiti pogodbu; — eine Ehe, razženiti; — eine Gesellschaft, razpustiti družtvo, razdružiti; die Gesellschaft löst sich auf, družtvo prestaje, ukida se; (Landtag 2c.), razpustiti (sabor itd.); aufgelöst werden, umrěti; —end, *adj.* odrěšujuć, razrěšujuć; odvezujuć, razvezujuć; raztapajuć, razstavljajuć; (Bedingung), uništni, razpustni (uvět); —lich, —bar, *adj.* odrěšiv, razrěšiv; odveživ, razveživ; raztopljiv; —lichkeit, —barkeit, *f.* odrěšivost, razrěšivost; razveživost; raztopljivost; —ung, *f.* razvezanje, razrěšenje; odvezanje, odrěšenje; razpletenje, raztopljenje, razděljenje, razstavljenje, razašastje, razorenje, razrušenje; —ungskraft, *f.* razstavna, razrěšna sila; —ungsmittel, *n.* razrěšilo, razstavilo.

Auflöth-en, *v. a.* pripojiti; razpojiti; —ung, *f.* pripoj; razpoj.

Aufmachen, *v. a.* otvoriti, odpréti; odkriti, razkriti; staviti, metnuti

na što; (aufbinden), odvezati, razvezati; einen Brief —, otvoriti, razpečatiti; eine Nuß —, razbiti, stući; sich —, *v. r.* otvoriti se, dignuti se, podignuti se; krenuti se, otići, odpraviti se; spremiti se; wir müssen uns früh —, moramo uraniti.

Aufmahlen, *v. a.* (Getreide), mlěti, samlěti.

Aufmalen, *v. a.* (Gemälde), malati, namalati; obnoviti, ponapraviti kip; potrošiti (malajući).

Aufmarsch, *m.* povèrstanje, povèrst; —iren, *v. n.* vèrstati se, povèrstati se.

Aufmaß, *n.* vèrh (u měre).

Aufmauern, *v. a.* zidati, sazidati, pozidati; podzidati, dignuti, dizati.

Aufmerk-en, *v. n.* paziti, slušati; — *v. a.* zabilježiti, ubilježiti, upisati, zapisati; —er, *m.* motrilac; uhoda; —sam, *adj.* poman, pomnjiv, pazljiv, pozoran; —samkeit, *f.* pomnja, pomnjivost, pozor, pozornost, pazljivost; pažnja.

Aufmischen, *v. a.* měšati, směšati.

Aufmunter-n, *v. a.* (munter machen), buditi, probuditi, razbuditi; einen zu etwas —, uzbuditi, pobuditi, obodriti; (aufheitern), razveseliti, obradovati; utěšiti, těšiti; —ung, *f.* budjenje, podbadanje, poticanje, obodrenje; těšenje, radovanje, veseljenje, utěha.

Aufnageln, *v. a.* prikovati, pribiti (čavli).

Aufnagen, *v. a.* progrizti; proglodati.

Aufnähen, *v. a.* šiti, prišiti, pošiti.

Aufnahm-e, *f.* doček, dočekanje; prijetje, primanje; umnoženje, nabranje; — an Sohnes Statt, posinovljenje; — des Eides, priseganje, zakletje; — des Verhörs, preduzetje sasluška; schriftliche — einer mündlichen Klage zu Protokoll, stavljenje ustmene tužbe u napisnik; — der Studirenden, upis djakah; — eines Protestes vom Notar, prosvědovanje po biléžniku; Geld —, uzajmljenje; in — sein, cvasti, biti u običaju, navadi; in — bringen, uvesti, staviti u običaj; —sbogen, *m.* upisni list, tabak; —sgebühr, *f.* upisna; —sschein, *m.* primitnica, upisnica; —sfähig, *adj.* sposoban za prijetje, tko je za prijetje.

Aufnaschen, *v. a.* pojěst u poslašticah.

Aufnehmen, *v. a.* primiti, dočekati; von der Erde —, dignuti, uzdignuti; pomnožati, nakùpiti; ein Capital —, uzet zaimo, u zajam; an Sohnes Statt —, posiniti, posinoviti; einen Eid —, zakleti koga; Rechnungen —, preduzeti, načiniti račune; (anhören) saslušati (parničke govore); das Verhör —, napisati saslušak; eine Gegend —, izrisati, narisati; es mit einem —, ogledati se s kim; für Scherz —, uzeti, primiti za šalu; übel —, zaměriti kome što; etwas auf sich nehmen, uzeti na se, podhvatiti se.

Aufnehmen, *n.* in — kommen, doć u običaj.

Aufnieten, *v. a.* pribiti (čavlići).

Aufnöthigen, *v. a.* nametnuti, nametati, nagovoriti, usiliti koga da uzme.

Aufopfer-n, *v. a.* posvetiti, zèrtvovati, priněti; sich —, *v. r.* zèrtvovati se; —ung, *f.* posvetjenje, zèrtvovanje; zèrtva, posvetilište.

Aufpacken, *v. a.* tovariti, natovariti, pèrtiti, napèrtiti; (das Gepackte öffnen), razvezati, razpèrtljati.

Aufpappen, s. Aufkleben.
Aufpass-en, *v. a.* priměriti, pripodobiti; *v. n.* paziti, bit na opazu; vrebati, prežati; —er, *m.* uhoda, uhodnik; zasědnik; — an den Stadtthoren, vratar, stražar od grada.
Aufpflanzen, *v. a.* (als eine Fahne, rc.) naperiti, nasaditi, pobiti; die Kanonen —, naperiti, naměstiti topove; mit aufgepflanztem Bajonett, s naperenom bajunetom.
Aufpflügen, s. Aufackern.
Aufpfropfen, *v. a.* kalamiti, nakalamiti, cěpiti, ucěpiti; eine Flasche —, otvoriti, odčepiti plosku.
Aufpichen, *v. a.* smoliti, prismoliti, nasmoliti.
Aufpicken, *v. a.* zobati, pozobati; prokljuvati.
Aufplatzen, *v. a.* puknuti, pući, razpuknuti se.
Aufplaudern, *v. a.* nagovoriti koga na što.
Aufplumpen, *v. n.* pljusnuti, pljuskati.
Aufpochen, *v. a.* kucnuti, udariti, kucati.
Aufprägen, *v. a.* pritisnuti, pritiskati, utěštiti, těštiti.
Aufprallen, *v. n.* odskakivati, odskočiti, uzbiti se.
Aufprotzen, *v. a.* nastaviti, navaliti (top).
Aufpusten, s. Blasen.
Aufputz, *m.* ures, nakit, nakitjenje, naprava; —en, *v. a.* resiti, uresiti, naresiti, kititi, nakititi, okititi; počistiti, čistiti.
Aufquellen, *v. n.* izvirati, izticati; nabubriti se, naduti se, razkvasiti se; — *v. a.* namočiti, nakvasiti, močiti, kvasiti.
Aufquetschen, *v. a.* gnječiti, sgnječiti.
Aufraffen, *v. a.* pokupiti, pograbiti; sich —, *v. r.* ustati, uzdignuti se naglo; *fig.* oporaviti se, oporavljati se.
Aufranken, *v. n.* penjati se, popeti se.
Aufrauchen, *v. n.* dimiti se, kaditi se, pušiti se; — *v. a.* popušiti.
Aufräum-en, *v. a.* spremati, spremiti, pospremiti, pospraviti; počistiti; prostora napraviti; aufgeräumt sein, bit dobre volje, biti od volje; —ung, *f.* spremljenje, pospravljenje; red; čištenje.
Aufrechnen, *v. a.* računati, uračunati; zaračunati, staviti na račun.
Aufrecht, *adj.* osovljen; ravan, jednak; — *adv.* uprav, ravno, jednako; osovljeno; — bleiben, ostati u moći, sili, krěposti, valjanosti; — halten, *v. a.* uzdèržati, čuvati, sačuvati; —haltung, *f.* uzdèržanje, čuvanje.
Aufrecken, *v. a.* pružati, pružiti, spružiti; dizati, dignuti, uzdignuti u vis.
Aufregen, s. Aufrühren.
Aufreiben, *v. a.* otèrti; stèrti; tèrti; oglodati, glodati, očešati, nažuljiti; natèrti; (vertilgen, ausrotten), iztrěbiti, izkorěpiti; pobiti, potući.
Aufreihen, *v. a.* nizati, nanizati.
Aufreißen, *v. a.* derati, razderati, dèrpiti, razdèrpiti, kidati, razkinuti; eine Thür —, otvoriti naglo; das Maul —, die Augen —, zinuti, izbuljiti, izvaliti oči; (zeichnen), narisati, načèrtati; — *v. n.* puknuti, razcěpati se, razkinuti se, razderati se; razporiti se.
Aufreiten, *v. a.* osadniti (konja); sich —, *v. r.* ozlediti se, dobit vuka jašući; — *v. n.* uzjahati, posěsti konja.
Aufreizen, *v. a.* dražiti, razdražiti,

uckati, nauckati; —de Reden, razdražni govori.

Aufrennen, *v. a.* otvoriti (vrata tèrćući); razbiti čelo; — *v. n.* natèrćati.

Aufrichten, *v. a.* (Säule, Denkmal), dizati, uzdignuti, nastaviti; einen Leidenden —, těšiti, razgovoriti; Freundschaft —, zavèrći, učiniti prijateljstvo; Bündniß —, udariti uvět; ein Regiment —, podignuti regementu; sich —, *v. r.* ustati, dignuti se, izpraviti se; utěšiti se.

Aufrichtig, *adj.* iskren, istinit, pravodušan, otvoren, prav; ein —er Wein, vino célo, naravsko; — *adv.* iskreno, istinito, pravo, otvoreno; —keit, *f.* iskrenost, istinitost, pravodušnost, otvorenost, pravota.

Aufrichtung, *f.* dignutje; podignutje; napravljenje; razgovor, utěha, utěšenje.

Aufriegeln, *v. a.* odsunuti, odkrakunati.

Aufringeln, *v. n.* ruditi se, naruditi se, uvijati se, kovèrčiti se.

Aufriß, *m.* oris, osnova, plan.

Aufritz-en, *v. a.* zadirati, zaderati, prodirati, proderati, ogrebsti; —ung, *f.* ogreb,

Aufrollen, *v. a.* (zusammenrollen), saviti, smotati; (aus einander rollen), razviti, razmotati.

Aufrücken, *v. a.* uzbiti u vis, pomicati, pomaknuti u višak; (vorwerfen), spočitati, prebaciti, bacit u oči, spočitavati, prebacivati, bacati u oči.

Aufrudern, *v. n.* udariti, udarati veslom o što.

Aufruf, *m.* doziv, poziv, pozov.

Aufrufen, *v. a.* klicati, kliknuti; zvati, pozvati, dozvati, zazvati, zovnuti.

Aufruhr, *m.* buna, uzbunjenje; punta, odmetnutje, smutnja; — predigen, pobudjivati na bunu.

Aufrühr-en, *v. a.* měšati, razměšati, směšati, poměšati; buniti, uzbuniti, spuntati; *fig.* krenuti, kretati; obnoviti, ponoviti; —er, *m.* bunovnik, puntar, bunitelj; odmetnik, odpadnik; —isch, *adj.* bunovan, puntarski, uzbunjen, odmetan, odpadan; —ung, *f.* razměšanje, měšanje.

Aufrüsten, *v. a.* graditi, sagraditi, dizati, podignuti (odar).

Aufrütteln, *v. a.* dèrmati, uzdèrmati, prodèrmati, promućkati, mućkati.

Aufs, (auf das), — Eis gehen, na led ići; — neue, s nova, na novo; — höchste, najviše; — längste, najdulje, najduže, najdalje.

Aufsagen, *v. a.* kazati, reći, govoriti lekciu; (absagen), odkazati, oporeći, opogovoriti; die Freundschaft—, dotèrgnuti, pretèrgnuti prijateljstvo, omraziti se.

Aufsägen, *v. a.* propiliti; razpiliti; odpiliti.

Aufsammel-n, *v. a.* kùpiti, sbirati, pobirati, brati; —ung, *f.* sabiranje, pobiranje, kùpljenje.

Aufsandung, *f.* dopuštenje za upis na posědstvo (pritežanje).

Aufsatteln, *v. a.* sedlati, osedlati.

Aufsatz, *m.* nakit; (Kopfputz), ures, naprava od glave; schriftlicher —, sastavak; razprava; osnova, osnovanje, plan; pismo; pomenak; račun.

Aufsäßig, *adj.* neprijatelj; tvèrdoglav, uporan, nepokoran, odpadan; einem — sein, mèrziti na koga; —keit, *f.* neprijateljstvo.

Aufsaugen, *v. a.* sisati, posisati; piti, popiti; prosisati.

Auffaugen, *v. a.* dojiti, nadojiti, odojiti.
Aufschaben, *v. a.* strugati, nastrugati; prostrugati.
Aufschanzen, *v. a.* šanac napraviti.
Aufschärfen, f. Aufritzen.
Aufscharren, *v. a.* izkopati, čepèrkati, izčepèrkati.
Aufschauen, *v. n.* dignut oči, pogledati; uzviriti.
Aufschäumen, *v. n.* péniti se, zapéniti se, uzpéniti se.
Aufscheuchen, *v. a.* izplašiti, uzbučiti, krenuti (zvěrad); poplašiti (ptice).
Aufscheuern, *v. a.* počistiti, pobrisati, otèrti, oribati.
Aufschichten, *v. a.* složiti, slagati, naslagati jedno na drugo.
Aufschieb-en, *v. a.* otvarati, otvoriti; (hinaufschieben), tiskati, potisnuti uzgor; (verschieben), odmaknuti, odložiti, zanositi, odgoditi; —ling, *m.* mladica, ogranak; (in der Baukunst), kuka od žlěba.
Aufschießen, *v. n.* (von Pflanzen), zebati, těrati, rasti naglo; (emporschießen), skakati (iz vode riba); — *v. a.* otvoriti, razbiti, probiti iz topa il puške; popucati, potratiti.
Aufschiefen, *v. n.* udariti, udarati o što brodom.
Aufschlag, *m.* udaranje (takta); zavratak, okrajak (na haljini); — des Hutes, krilo od šešira; — des Preises, poskupljenje, podražanje dražba; (Erhöhung der Abgabe), povekšanje danka, poreze, pridavak; warme Aufschläge, topli obliži.
Aufschlagen, *v. a.* probiti, razbiti, prolomiti; udariti, udarati; ein Kleid —, posuvratiti, zavèrnuti; (öffnen, aufdecken), otvoriti, odkriti, razkriti; ein Zelt —, razpeti šator; (entzwei schlagen), prebiti, prelomiti, pretèrgnuti; (verwunden), udariti, ràniti; etwas in einem Buche —, potražit štogod u knjizi; eine Wohnung —, nastaniti se, naseliti se; ein Gelächter —, udariti u směh; die Augen —, otvoriti oči, progledati; — *v. n.* podražati, poskupiti.
Aufschleifen, *v. a.* smucati, vući, navući.
Aufschleißen, *v. a.* derati, razderati, proderati, poderati.
Aufschlichten, f. Aufschichten.
Aufschließ-en, *v. a.* otvoriti, odpréti, odključati; *fig.* odkriti; iznaći; razréšiti, raztumačiti, razbistriti; sich —, *v. r.* otvarati se, otvoriti se, pucati, puknuti; procvasti, cvasti, cavtěti; —er, *m.* ključar; —in, *f.* ključarica; —ung, *f.* otvaranje; odključavanje; odpiranje.
Aufschlitz-en, *v. a.* poriti, razporiti, proporiti, parati; prorézati; —ung, *f.* porenje, razpor, propor, razparanje; paranje; prorěz.
Aufschluchzen, *v. n.* jeknuti, jecati.
Aufschlürfen, *v. a.* sèrkati, posèrkati.
Aufschluß, *m.* otvor, otvorenje, otvaranje; *fig.* tumačenje, objasnjenje; — geben, izvéstiti, ubavéstiti, razjasniti.
Aufschmausen, *v. a.* jěsti, pojěsti.
Aufschmeißen, f. Aufwerfen, Aufschlagen.
Aufschmelzen, *v. a.* topiti, taliti, otopiti, raztopiti; pritopiti, pricvèrljiti; — *v. n.* otopiti se, raztopiti se, raztaliti se.
Aufschmieden, *v. a.* prikivati, prikovati.
Aufschmieren, *v. a.* mazati, primazati

namazati; pomazati, potratiti mažući.

Aufschmücken, f. Aufputzen.

Aufschnallen, *v. a.* prikopčati, razkopčati, odkopčati.

Aufschnappen, *v. a.* hlapiti, ulovit u usta (od pseta, itd.), hlapnuti; ein Wort —, uloviti, čuti po sréći réč kakovu; — *v. n.* skoknuti, skakati.

Aufschneid-en, *v. a.* načeti (kruh); razrézati; prorézati; (alles schneiden), porézati; — *v. n.* hvaliti se, hvastati; lagati; —er, *m.* hvalisav, hvastalo, hvastalac; laža; —erei, *f.* hvastanje, hvastavost; laganje; —erisch, hvalisav, hvastav.

Aufschnellen, *v. a.* činit skoknuti; — *v. n.* skoknuti, skakati.

Aufschnitt, *m.* réz, prorèz; prosèk.

Aufschnüren, *v. a.* odvezati, odpetljati, odréšiti; privezati; nanizati.

Aufschobern, *v. a.* složiti u plast, u stog.

Aufschöbling, *m.* (Traufhaken), kuka od žléba.

Aufschöpfen, *v. a.* kùpiti, brati, pokùpiti, obrati (žlicom).

Aufschossen, f. Aufschießen.

Aufschößling, *m.* mladica, rozgva; *fig.* dugonja, dugajlia.

Aufschrauben, *v. a.* prišarafiti; odšarafiti.

Aufschrecken, *v. a.* poplašiti; uzbuditi; — *v. n.* prenuti se, tèrgnuti se.

Aufschreib-en, *v. a.* napisati; zapisati, ubilježiti; —ung, *f.* pisanje; zapisanje, ubilježenje, zapisivanje; bilježenje.

Aufschreien, *v. n.* viknuti, kliknuti; — *v. a.* vikom probuditi.

Aufschrift, *f.* napis, nadpis; naslov, tituo.

Aufschroten, *v. a.* váljati, turati, navaliti; požderati.

Aufschub, *m.* odgoda, oklev; odgadjanje, oklevanje, kèrzmanje, odvlaka, odlaganje, kašnjenje, zatezanje, otezanje; die Sache läßt keinen Aufschub zu, stvar se neda odgoditi.

Aufschüren, f. Anschüren.

Aufschürz-en, *v. a.* posuvratiti, zavèrnuti, prevèrnuti, zasukati, uzvinuti; —zung, *f.* posuvratjenje, zavèrnutje, zasukanje.

Aufschütteln, *v. a.* tresti, protresti, dèrmati, prodèrmati.

Aufschütt-en, *v. a.* nasipati, sipati; naliti; kùpiti; —ung, *f.* sipanje, sutje; nalivanje.

Aufschützen, *v. a.* ustaviti vodu.

Aufschwämmen, *v. a.* naduti, nakvasati; das Holz —, hvatati dèrva po vodi.

Aufschwänzen, Aufschweifen, *v. a.* podvezati (rep konju).

Aufschwärzen, *v. a.* cèrniti, pocèrniti; precèrniti.

Aufschwatzen, *v. a.* nagovoriti da uzme; probuditi bèrbljanjem.

Aufschweben, *v. n.* dizati se, dignuti se u zrak.

Aufschweißen, *v. a.* cvèrljiti, pricvèrljiti, pojiti, pripojiti.

Aufschwelgen, *v. a.* raztočiti, potratiti, razsuti.

Aufschwell-en, *v. a.* naduti, nadimati; — *v. n.* oteći, oticati, narasti, naduti se, nabučiti se, napregnuti se; nasporiti se, umnožiti se; — *n.* —ung, *f.* nadutje; otok, oticanje, naticanje; umnoženje.

Aufschwemmen, *v. a.* plaviti dèrva, hvatati je iz vode; (aufblähen), naduti, raztegnuti.

Aufschwing-en, sich, *v. r.* dizati se,

podignuti se, uzvisiti se, uzletěti, popeti se; —ung, *f.* Aufſchwung, *m.* uzgon, uzlet, uzletenje.

Auffeh-en, *v. n.* (aufblicken), pogledati, podignuti oči; *fig.* paziti, pripaziti, prigledati, nastojati; — *n. fig.* buka, treska; —machen, padati u oči, pozornost pobuditi; —er, *m.* nadglednik, nadziratelj; nastojnik; —erin, *f.* nadzirateljka; prigledateljka; nastojkinja.

Auffetz-en, *v. a.* staviti, metnuti, položiti na što; den Kopfputz —, nakititi glavu; den Hut —, pokriti se; (aufnähen), prišiti; (ſchriftlich), sastaviti, napisati; (aufrecht ſtellen), nastaviti, izpraviti; die Speiſen —, naněti na tèrpezu; ſeinen Kopf —, bit svoje glave; die Koſten —, sračunati troškove; Hörner —, nakititi rogovima, dělati rogove; ſich —, usěsti na konja, uzjahati; ſich wider einen —, oprěti se komu; — *v. n.* puštati rogove (od jelena); grizti jasla (od konja); —er, *m.* nastavljač; slagač od dèrvah; —ung, *f.* nastavljenje, nastavljanje; slaganje.

Auffein, *v. n.* biti na noguh, biti budan; er iſt ſchon auf, on je već ustao; (offen ſein), biti otvoren, zjati; früh —, uraniti, ustati rano; (verzehrt ſein), biti potrošen, izjeden, potratjen; — *n.* java, bdenje.

Auffeufzen, *v. n.* uzdahnuti, uzdisati.

Aufs höchſte, *adv.* najviše, najveć.

Aufſicht, *f.* nadgled, nadzor, prigledanje, nastojanje, ravnanje, čuvanje; es ſteht unter ſeiner —, njemu je pověreno, pod rukom; —sperſonale, *n.* nadgledno osoblje.

Aufſieden, *v. n.* uzavrěti, uzbujati; — *v. a.* prekuhati, preváriti.

Aufſiegeln, *v. a.* odpečatiti, razpečatiti.

Aufſitz, *m.* usěd, usědanje, posěd, posědanje; uzjah, uzjahanje; ustanje, ustanak.

Aufſitzen, *v. n.* (die Nacht), sěditi, bditi; usěsti, posěsti konja, uzjahati; (zu Pferde dienen), ustati, podić se na vojsku; ſich —, *v. r.* oranjaviti od duga sěda.

Aufſorren, *v. a.* die Hängmatten —, dizati, dignuti krevete mornarske.

Aufſpähen, ſ. Ausſpähen.

Aufſpalten, *v. a.* kalati, razkoliti, razkalati; — *v. n.* cěpati se, kalati se.

Aufſpann-en, *v. a.* razpeti, raztegnuti, razviti, napeti; alle Segel —, otvoriti jědra svakolika; gelindere Saiten —, popustiti; —ung, *f.* razpetje, raztegnutje, razvitje, napetje.

Aufſparen, *v. a.* prištediti, sačuvati; *fig.* odmaknuti, odložiti, odvući, sačuvati, odgoditi.

Aufſpeichern, *v. a.* metnuti, metati u žitnicu.

Aufſpeiſen, ſ. Aufeſſen.

Aufſperr-en, *v. a.* otvorati, otvoriti, odpirati, odprěti; die Augen —, izbuljiti, provaliti oči; das Maul —, zinuti, zjati; —ung, *f.* otvor, otvorenje; odpiranje.

Aufſpielen, *v. a.* igrati; zaigrati.

Aufſpießen, *v. a.* naticati, nataknuti, nabosti; nabiti, udariti na kolac.

Aufſpindeln, *v. a.* metnuti, metati na vreteno.

Aufſpinnen, *v. a.* presti, popresti, izpresti.

Aufſpitzen, *v. a.* die Ohren —, dizati, dignuti, ćuliti, naćuliti uši.

Aufſpreitzen, *v. a.* razpeti, raztvoriti.

Aufſpreng-en, *v. a.* prolomiti, probi-

ti; (aufjagen), krenuti (zvěr); — ung, *f.* prolom, prolomljenje.
Auffprießen, f. Auffproffen.
Auffpringen, *v. n.* (in die Höhe fpringen), skočiti, poskočiti; (die Thür), otvoriti se; (aufplatzen), puknuti, popucati, pucati.
Auffproffen, *v. n.* niknuti, proniknuti, nicati; tèrati (mladice), zebati.
Auffprößling, *m.* mladica, ogranak.
Auffprudeln, *v. n.* klokotati, kipěti, vrěti; zaklokotati, uzkipéti, uzavrěti; *fig.* uzplamtiti, razjariti se, buknuti.
Auffprung, *m.* skok.
Auffpulen, *v. a.* naviti, namotati, smotati.
Auffpülen, *v. a.* izprati, izpirati, po miti, izplákati.
Auffpünden, *v. a.* odtapunati, vaditi, izvaditi vranj ili tapun, otvoriti, odčepiti.
Auffpüren, *v. a.* (bei den Jägern vom Spürhunde), nanjušiti; *fig.* tražiti, iskati, naći.
Aufftämmen, *v. a.* poduprěti, nasloniti.
Aufftampfen, *v. a.* gaziti, nagaziti, nabiti; kopati, razkopati (nogom).
Aufftand, *m.* ustanak, f. Aufruhr.
Aufftapeln, *v. a.* sněti, snositi na hèrpu, gèrnuti, nagèrnuti.
Aufftäuben, *v. n.* prašiti se, izprašiti se.
Aufftäubern, f. Aufjagen.
Auffteachen, *v. a.* probosti, izbosti, nabosti; (bei den Kupferftechern), prevajati, rězati s nova; *fig.* čuti, dočuti, saznati po sréći (rěč kakovu).
Auffteden, *v. a.* (als ein Kleid ꝛc.), uzvèrnuti, posuvratiti, zavèrnuti, zasukati; (auf etwas ftecken), nataknuti, nabosti; eine Fahne —, naperiti barjak, stěg; es ift nichts dabei aufzuftecken, neima pri tom nikakove koristi.
Auffteben, *v. n.* (offen ftehen), bit otvoren, zijati; (auf etwas ftehen), stojati na čem; vom Sitzen, Liegen —, ustati, podići se, dignuti se; vom Krankenlager —, ozdraviti, oporaviti se, pridići se, ustanuti; gegen einen —, uzprotiviti se, oprěti se, uzbuniti se proti komu; (erfcheinen, kommen), pojaviti se, doći; in Maffe —, dignuti se, podignuti se listom (na oružje).
Auffteifen, *v. a.* štirkati, preštirkati, krěpiti, pokrěpiti s nova (rubje); dizati, podignuti krila od šešira.
Auffteig-en, *v. n.* penjati se, uzpeti se, popeti se, uzići; podignuti se, posěsti (konja); (von Dünften aus dem Magen), podrigivati se; (von Geftirnen), pojaviti se, izići, izteći, pomoliti se; —end, *adj.* uzlazeć, uzlazan, uzhodan; —e Linie, uzhodno kolěno; —ung, *f.* uzašastje (tělesah nebeskih).
Auffteli-en, *v. a.* nastavljati, nastaviti, dizati, podignuti, izpraviti; (z. B. einen Vertreter), postaviti, metnuti; Zeugen —, dovesti svědoke; Netze —, razpeti mrěžu; wegen, (nach) etwas —, razpitkivati, tražiti; —ung, *f.* nastavljenje, podignutje, izpravljenje; postavljenje, metnutje; dovodjenje (svědokah); iztraživanje.
Auffstieben, *v. n.* dignuti se, uzletěti, uzpèrhnuti.
Aufftöbern, f. Aufjagen.
Aufftöpfeln, *v. a.* odčepiti, odčepljivati.
Aufftören, *v. a.* buditi, probuditi bukom; buniti, uzbuniti.

Aufstoß-en, *v. a.* protisnuti, odrinuti; razbiti, prolomiti; die Haut —, oguliti kožu; — *v. a.* (von Speisen), podrigivati se; (auf etwas stoßen), udarit o što; (begegnen), susrésti, sukobiti, naměriti se; susrětati, naměrati se; —en, *n.* —ung, *f.* razbijanje, probijanje; sastanak, susrět; podrigivanje.

Aufstößig, *adj.* kiseo, pokvaren, skvaren; jogunast; bolešljiv.

Aufstreben, *v. n.* tèrsiti se, siliti se podignuti, težiti.

Aufstrecken, *v. a.* pružiti, pružati u vis.

Aufstreichen, *v. a.* mazati, namazati; gladiti u vis; — *v. n.* omicati se, puzati se, omaknuti se.

Aufstreifen, *v. a.* zasukati, zavèrnuti, posuvratiti; die Haut —, oguliti kožu; — *v. n.* taknuti se, dirati.

Aufstreuen, *v. a.* nasipati, posipati, nasuti, posuti.

Aufstrich, *m.* uzgud, udarac gudala ozdo gore.

Aufstülpen, *v. a.* zavèrnuti, uzvèrnuti; poklopiti (lonac itd.); eine kleine aufgestülpte Nase, malen zafèrknjen nos.

Aufstürmen, *v. a.* uzbuniti; otvoriti, razbiti (na juriš).

Aufstürzen, *v. a.* poklopiti, zaklopiti; pokriti; — *v. n.* skočiti, posèrnuti, skakati, sèrnuti.

Aufstutzen, *v. a.* kititi, nakititi, resiti, naresiti; den Hut —, s. Aufkrämpen.

Aufstützen, *v. a.* naslanjati, nasloniti; sich — *v. r.* nasloniti se, prisloniti se, naslanjati se, prislanjati se.

Aufsuch-en, *v. a.* tražiti, iskati, potražiti, poiskati; —ung, *f.* traženje, iskanje.

Aufsummen, *v. a.* nagèrtati, gèrnuti, nagèrnuti, kùpiti, nakùpiti; sich — *v. r.* nakùpiti se, umnožiti se, nabrati se.

Auftafeln, s. Auftischen.

Auftakeln, *v. a.* sprematі, spremiti, oružavati, oružati (brod).

Auftaumeln, *v. n.* dizati se, ustati smušen.

Aufthau-en, *v. a.* raztaliti, raztopiti, otopiti; — *v. n.* raztaliti se, raztopiti se, otopiti se, odkráviti se, okopniti; — *n.* —ung, *f.* otop, topljenje, taljenje; odkravljenje, okopljenje; —ungspunkt, *n.* otopna točka, piknja od otopa.

Auftheilen, *v. a.* die Entschädigung, razrězati naknadu.

Aufthun, *v. a.* otvoriti, odprěti; odkriti, razkriti; sich — *v. r.* otvoriti se, odkriti se; der Himmel thut sich auf, vedri se.

Aufthürmen, *v. a.* nagèrnuti, nahèrpiti, nagèrtati, gèrnuti, hèrpati, tèrpati.

Auftischen, *v. a.* doněti na stol; dat jěsti; počastiti, pogostiti.

Auftrag, *m.* naruka, naručak, naručbina, naručenje, nalog; zapověd, povlaštjenje; namaz, primaz; — geben, naručiti; zapoviděti.

Auftrag-en, *v. a.* nositi, naněti, doněti (na tèrpezu); Gold —, pozlatiti; Farben —, pofarbati, nafarbati, mastiti, pomastiti; einem ein Geschäft —, naručiti, naložiti, zapovědati; — dem Gegentheil den Eid, zaiskati, da se protivnik zakune na što; —sgeber, *m.* naručitelj; —shandel, *m.* naručna tèrgovina.

Aufträufeln, *v. a.* točiti, liti, izliti; kapati, nakapati.

Auftraufen, *v. n.* kapati, izkapati, nakapati.

Auftreiben, v. a. (Reife), nabiti; (Wild —), krenuti, iztěrati; Geld —, naći, nabaviti novacah; (mit Gewalt aufsprengen), silom otvoriti; (aufblasen), naduti, nadunuti, nadimati.

Auftrenn-en, v. a. parati, poriti, razporiti, oporiti; —ung, f. porenje; razpor.

Auftreten, v. a. probiti, razbiti nogom; — v. n. stupiti, stati; (auf der Bühne), pojaviti se, pokazati se, igrati; wider jemand —, dignuti se, ustati proti komu; mit etwas —, početi, pokazati se, pojaviti se; energisch —, krěpko postupati; — n. s. Auftritt.

Auftriefen, s. Aufträufeln.

Auftrinken, v. a. popiti, izpiti.

Auftritt, m. hod, korak, stup; stupanj, skalin; (auf der Bühne), pojavljenje, pokazanje, igranje; (im Schauspiel), prizor, scena; dogadjaj, prigoda, sgoda, slučaj.

Auftrocknen, v. a. sušiti, osušiti; po sušiti; — v. n. osušiti se, posušiti se; usahnuti, sahnuti.

Auftröpfeln, v. a. nakàpiti, kàpiti.

Auf und ab, adv. gorě i dolě.

Aufwachen, v. n. probuditi se, buditi se; — n. probudjenje.

Aufwachsen, v. n. rasti, narasti, uzrasti; miteinander—, zajedno odrasti.

Aufwägen, s. Aufwiegen.

Aufwählen, v. a. (eine Karte), prevèrnuti.

Aufwall-en, v. n. ključati, kipěti, izkipěti, uzavrěti; im Zorn —, razjariti se, razsèrditi se, razgnjěviti se, uzplamtiti; —ung, f. kipljenje, uzavrenje; — des Zornes, sèrdnja, sèrčba, gujěv, jarost.

Aufwälzen, v. a. navaliti, valjati uzgor, uzvaljivati.

Aufwand, m. trošak, tratnja, potrata.

Aufwärmen, v. a. grijati, pogrijati; fig. ponoviti, obnoviti.

Aufwarten, v. n. služiti, dvoriti; pohoditi, polaziti, učinit svoj poklon; jemand mit einer Speise —, poslužit koga kakovom jěstvinom; Ihnen aufzuwarten, na službu; (von Hunden), služiti.

Aufwärter, m. momak, sluga, službenik, dvorilac, dvornik; —in, f. momica, služkinja, službenica, dvorkinja.

Aufwärts, adv. uz, gorě, uzgor, uzvis; uz bèrdo; den Fluß —, uz vodu.

Aufwartsam, adj. s. Dienstfertig.

Aufwartung, f. Aufwarten, n. posluga, dvorba; pohod, polaz; einem seine — machen, učiniti komu svoj poklon, dvoriti ga.

Aufwaschen, v. a. oprati, pomiti, prati, pomivati.

Aufwäscherin, f. sudoperka, pomivalica.

Aufwaschwasser, n. pomije.

Aufweben, v. a. tkati, satkati, potkati; (loswében), razatkati.

Aufwechsel, m. prid (agio); —n, v. a. proměniti, razměniti, měnjati, razbiti (novac); pridariti.

Aufwech-sler, m. měnjalac; pridar; —selung, f. měnjanje; pridarenje.

Aufweck-en, v. a. buditi, probuditi, razbuditi; fig. razveseliti; einen Todten —, uzkrisiti; —er, m. budnik, buditelj; —ung, f. budjenje, s. Auferweckung.

Aufwehen, v. a. (emporwehen), uzpuhnuti, uzduhnuti; (öffnen), otvoriti vĕtrom; razduvati, razpuhati.

Aufweich-en, v. a. razkvasiti; namočiti; — v. n. razkvasiti se; na-

močiti se; —ung, *f.* razkvašenje, namočenje.

Aufweifen, *v. a.* namotati, naviti.

Aufweif-en, *v. a.* kazati, pokazati, pokazivati; dovesti; —ung, *f.* kazanje; pokazanje; dovod.

Aufweißen, f. Weißen.

Aufwenden, *v. a.* trošiti, potrošiti, tratiti, potratiti, poharčiti.

Aufwerfen, *v. a.* otvoriti, probiti, razbiti (bacanjem); nabaciti; bacit u zrak; Blasen, Schaum —, ključati, prištiti se, pěniti se; einen Damm —, načiniti, podignuti nasap; aufgeworfene Lippen, ustne debele, nabubrene; eine Frage —, zametnuti pitanje; sich — (von Brettern), sgèrbiti se, skriviti se; sich zum Lehrer —, nametati se, nametnuti se za učitelja; sich wider jemand —, dignuti se proti komu, uzprotiviti se.

Aufwichsen, *v. a.* sukati, zasukati; mazati, namazati bèrkove.

Aufwickel-n, *v. a.* namotati, naviti; saviti, smotati; (loswickeln), razmotati, odmotati; razviti, odviti; ein Kind —, razviti děte; —ung, *f.* namotanje; svijanje, razvijanje, odmatanje.

Aufwiegel-n, *v. a.* podbuniti, uzbuniti; buniti, puntati; —ung, *f.* (auch —ei, *f.*) buna, punta; bunjenje, puntanje.

Aufwiegen, *v. a.* izměriti, vagnuti, utegnuti; *fig.* nadilaziti, pretezati.

Aufwiegler, *m.* puntar, bunitelj, bunovnik, smutljivac; —isch, *adj.* puntarski, odmetnički.

Aufwindeln, *v. a.* ein Kind —, razviti děte.

Aufwinden, *v. a.* potegnuti, uzdignuti na vito; išati, povući uzgor; die Anker —, povaditi, dignuti sidro; Zwirn —, namotati, naviti.

Aufwirken, *v. a.* razatkati; potkati; (bei den Bäckern), razděliti těsto; razparati (u lovca).

Aufwirren, *v. a.* razrěšiti, razmotati, razmèrsiti.

Aufwisch-en, *v. a.* tèrti, otèrti, brisati, obrisati; —er, —haber, *m.* otirač, kèrpina za brisat, ubrus.

Aufwogen, *v. n.* dizati se, dignuti se na valove.

Aufwölben, f. Wölben.

Aufwollen, *v. n.* htět u vis.

Aufwühl-en, *v. a.* razrovati, razriti; uzrovati, uzriti; — die öffentliche Ordnung, podkopavati javni red; —ung, *f.* podkopavanje.

Aufwurf, *m.* nasip, namet, nanos.

Aufzähl-en, *v. a.* brojiti, nabrojiti, izbrojiti; —ung, *f.* brojenje; nabrojenje; izbrojenje.

Aufzäum-en, *v. a.* zauzdati, metnuti uzdu; —ung, *f.* zauzdanje.

Aufzechen, *v. a.* zapiti i zajěsti, popiti i pojěsti.

Aufzehr-en, *v. a.* potrošiti, potratiti, poharčiti; —er, *m.* razmetnik, razsipnik, razpikuća.

Aufzeichn-en, *v. a.* naznačiti, zabilježiti, ubilježiti; zarovašiti; upisati; —er, *m.* bilježnik, upisač; —ung, *f.* naznačenje, ubilježenje; upisanje, zapisanje; —ungsbuch, *n.* bilježna, upisna, zapisna knjiga.

Aufzeigen, f. Aufweisen.

Aufzerren, f. Aufreißen.

Aufziehbrücke, *f.* diživ most.

Aufzieh-en, *v. a.* (öffnen), otvoriti, odprěti; (in die Höhe), vući, potegnuti, potezati gorě, dizati; eine Uhr —, naviti, navući, navlačiti uru; Saiten —, napeti, napinjati strune; (bei den Webern),

snovati; Kinder —, odgojiti, odhraniti; den Hahn am Gewehre —, napeti pušku; einen —, zbijati šale s kim, dražiti ga; (hinhalten), odmicati, zanositi; zum Tanze —, pozvati na tanac; gelindere Saiten —, popustiti; eine Brücke —, dignuti most; die Segel —, raspeti jedra; — *v. n.* (einher ziehen), ići, stupati u redu; (auf die Wache ziehen), izměniti stražu; prächtig —, gizdati se; (aufgezogen kommen mit Reden ꝛc.), izustiti; sich —, *v. r.* podignuti se; es zieht sich ein Gewitter auf, nevrěme se spravlja; —haken, *m.* kuka od vitla; —loch, *n.* rupa za zaděnuti; —seil, *n.* konop od vitla.

Aufzug, *m.* potezanje, dizanje; (Aufschub), odlaganje, odgod, zatezanje, zanošenje; (bei den Webern), osnova; (im Schauspiele), čin, dio; feierlicher —, svečanost, svečani obhod, velikolěpnost; (Begleitung), sprovodjenje, sprovod; procesia, litija, provod; (Krahn, Lasten aufzuziehen), argan, vito; —brücke, *f.* diživ most, s. Zugbrücke.

Aufzwängen, *v. a.* otvoriti, odprěti silom; nabiti.

Aufzwecken, *v. a.* pribijati, pribiti čavlići.

Aufzwicken, *v. a.* odštipnuti; razštipnuti.

Aufzwingen, s. Aufnöthigen.

Augafel, *m.* zěnica,

Auge, *n.* oko; vid; (in der Karte), oko; (an Pflanzen), pup, pupak, pupoljak; große Augen machen —, diviti se, čuditi se; ein — auf etwas haben, oko imati, žuditi; ein wachsames — haben auf Jemanden, paziti na koga; gehe mir aus den Augen, idi mi izpréd očiuh; das liegt vor Augen, očevidno je; die Augen niederschlagen, poniknuti; aus den Augen, aus dem Sinn, koga nevidimo, lako i zaboravimo; ein — zudrücken, kroz pèrste gledati; zum — gehörig, očinji.

Aeugeln, *v. a.* ucěpiti; (liebäugeln), namigavati.

Augen-, *adj.* in Zusammens. očni, od očiuh; —ader, *f.* žila od oka, očna žila; —arzt, *m.* okulista, očar, lěčnik od očiuh; —arznei, *f.* pomoć za oči, lěk za oči; —beschreibung, *f.* oftalmografia, okopisje; —binde, *f.* povez, vez od očiuh; —blick, *m.* čas, mah, hip, trenutje od oka, par; —blicklich, *adj.* càsan, učàsan, časoviti; — *adv.* odmah, u čas, udilj, s města; —blinzeln, *n.* miganje; —bogen, *m.* (die Regenbogenhaut), dûga (od oka); —braune, *f.* obèrva; —butter, *f.* kèrmelj; —cur, *f.* lěčenje bolesti očinje; —deckel, *m.* poklopac od očiuh; —fell, *n.* naočnjak, opnica od oka; —diener, *m.* udvorica, prilizalac, licuměrac; —dienst, *m.* prilizivanje, licuměrstvo; —fluß, *m.* suzenje očiuh; —glas, *n.* očali, naočari; —häutchen, *n.* opnica od oka, naočnjak; —höhle, *f.* jamica od oka; —krankheit, *f.* bolest očinja; —kraut, *n.* rosopas (trava); —leder, *n.* naočnjak; —licht, *n.* vid očinji; —lied, *n.* —lieder, *pl.* vedja; —lust, *f.* naslada oku, očinja radost; —maß, *n.* měra od oka; nach dem — urtheilen, suditi na oko, po oku; das — nehmen, okom izměriti; —merk, *n.* zaměrak, cilj, svèrha; nakanjenje; —mittel, *n.* s. —arznei; —pulver, *n.* prašak za oči;

—punkt, *m.* gledište; —salbe, *f.* mast za oči; —schade, *m.* očinja bolest; —schein, *m.* vid, razgled, pogled, pozor; in — nehmen, razgledati, progledati, razviděti; den — vornehmen lassen, učiniti da se što razgleda; —scheinlich, *adj.* očevidan, javan, očiti; — *adv.* očevidno, javno, očito, bělodano; —scheinlichkeit, *f.* očevidnost, javnost, očitost, bělodanost; —scheins-, (in Zusammens.) razgledni; —scheinsprotokoll, *n.* razgledni napisnik; —scheinstagsatzung, razgledno ročište; —spiel, *n.* namigivanje; —sprache, *f.* očinji jezik; oči; —staar, s. Staar; —triefen, *n.* kèrmeljivost; —stern, *m.* zěnica; —trost, *m.* 1) (Pflanze), didak, vidac, zorvica (trava); 2) — s. —lust; —verblendung, *f.* obsěna; —wasser, *n.* voda za oči; —weide, *f.* páša za oči; —weh, *n.* bolest očinja, okobolja; —wimper, *f.* trepavica; —wink, *m.* mignutje, namignutje, trenutje, trenutak; — winkel, *m.* kraj, kut od oka; — zahn, *m.* podočnjak, srědnji zub; —zeuge, *m.* očevidac.

Aeuglein, *n.* okašce, malo oko.

Augig, *adj.* okat.

Augur, *m.* augur, koboslovac, vračar, věštac.

August, *m.* august, kolovoz (měsec).

Augustiner, *m.* augustinac (kaludjer); —in, *f.* augustinka.

Auhirsch, *m.* poljski jelen.

Auripigment, *n.* orpimenat, žuti sičan, žuti mišomor.

Auror-a, *f.* s. Morgenröthe; —farbe, *f.* farba od zore, rujna boja.

Aus, *prp.* iz; od; po; raz; sa, s; — *adv.* dokončano, dovèršeno, prošlo.

Ausackern, *v. a.* uzorati; poorati.

Ausädern, *v. a.* vaditi, povaditi žile iz mesa.

Ausantworten, s. Ausliefern.

Ausarbeit-en, *v. a.* načiniti, izraditi, izdělati; (abfassen), sastaviti, spisati, (beendigen), svèršiti, dovèršiti; einen Ochsen —, oguliti, oderati; —ung, *f.* izradjenje, izradak; sastavak, razprava, pismo; dělo.

Ausart-en, *v. n.* izopačiti se, izroditi se, odroditi se, izvèrći se; —ung, *f.* izopačenje, izrodjenje, odrodjenje, izvèrgnutje.

Ausästen, *v. a.* kresati, okresati, ohaštriti, oklaštriti (dèrvo).

Ausathmen, *v. n.* dihati, oddahnuti; — *v. a.* die Seele —, izdahnuti, izdisati, umrěti, dušu izpustiti.

Ausbacken, *v. a.* peći, izpeći; — *v. n.* izpeći se, peći se.

Ausbaden, *v. a.* kupati, okupati, prati, oprati; *fig.* etwas — müssen, platiti, tèrpěti za drugoga.

Ausbähen, *v. a.* pèržiti, izpèržiti.

Ausballen, *v. a.* razvezati, razpraviti.

Ausbannen, s. Verbannen.

Ausbauen, *v. a.* sazidati; sagraditi.

Ausbeding-en, *v. a.* ugovoriti, ureći, pogoditi, uvětovati; sich etwas —, priuzdèržati si štogod; —ung, *f.* ugovor, pogodba, uvět, priuzdèržanje.

Ausbedungen, *adv.* osim, izvan, razmi.

Ausbeeren, *v. a.* opipati, obrati (jagode).

Ausbeichten, *v. a.* izpověděti; *fig.* priznati.

Ausbeinen, *v. a.* vaditi, povaditi kosti.

Ausbeißen, *v. a.* (einen Zahn), slomiti, izkèrhnuti zub; odgrizti, od-

griznuti; einen aus einer Stelle —, izagnati, odtĕrati.

Ausbeitzen, *v. a.* snimiti, izvaditi krĕpkom vodom.

Ausbesser-n, *v. a.* popraviti; prenapraviti; pokèrpiti, izkèrpiti; —er, *m.* popravljalac; kèrpilac; —ung, *f.* popravak, popravljenje, prenapravljenje; pokèrpljenje.

Ausbeten, *v. a.* moliti, izmoliti.

Ausbetten, *v. n.* prenĕti postelju.

Ausbeugen, s. Ausbiegen.

Ausbeute, *f.* plod, korist, dobit, dobitak, plĕn, dohodak, probitak; dio.

Ausbeuteln, *v. a.* izvaditi, iztresti iz kese; Mehl —, prosĕati brašno; *fig.* einen —, oglobiti koga.

Ausbezahlen, s. Auszahlen.

Ausbiegen, *v. a.* izvèrnuti, izvinuti; — *v. n.* vor einem —, ukloniti se pred kim il komu.

Ausbieten, *v. a.* nuditi, prodavati; einen —, pozvati koga (na mej_dan); odpustiti iz službe.

Ausbild-en, *v. a.* izdĕlati, napraviti; Jemanden —, izučiti koga; den Geist —, izobraziti, obrazovati; —ung, *f.* izdĕlanje, napravljenje; — des Geistes, izobraženje, izobraženost, obrazovanje.

Ausbinden, *v. a.* razvezati, razrĕšiti

Ausbitten, *v. a.* izmoliti, izprositi; iskati, tražiti; das bitte ich mir aus, prosim, ja toga netèrpim; ich bitte es mir zu Gnaden aus, prosim tu milost.

Ausblasen, *v. a.* izpuhnuti, izduhnuti; ugasiti, utèrnuti; *fig.* (ausstrompeten), raztrubiti, trubiti.

Ausbleiben, *v. n.* izostati, nedoći; (nicht zurückkehren), ne vratiti se; das Fieber ist ausgeblieben, ostavila ga groznica; die Strafe wird nicht —, neće ga mimoići kázan, kaštiga; —, *n.* (von der Tagsatzung), izostanak od roćista.

Ausbleichen, *v. a.* izbĕliti, pobĕliti, bĕliti; — *v. n.* poblĕditi, oblĕditi, blĕditi.

Ausbleien, *v. a.* puniti, napuniti, zaliti olovom.

Ausblühen, *v. n.* ocvasti, prolaziti cvĕt.

Ausbluten, *v. n.* izgubiti kèrv svukoliku, izteći komu kèrv; (aufhören zu bluten), prestat teći; — lassen, pustit da teče kèrv (dok prestane).

Ausböden, *v. a.* zadniti (bačvu, bure).

Ausbohlen, *v. a.* obiti daskama.

Ausbohren, *v. a.* provèrtati, probušiti.

Ausborgen, *v. a.* (einem Andern), uzajmiti, posuditi, dati na poček, na veresiu; (von Jemanden etwas), uzeti na poček.

Ausbraten, *v. a.* (als Fett), topiti stopiti, raztopiti; (einen Braten), peći, izpeći; — *v. n.* izpeći se.

Ausbrauchen, s. Verbrauchen.

Ausbrauen, *v. a.* variti, izvariti; dovariti (pivo).

Ausbrausen, *v. n.* okipĕti; prestat šumiti.

Ausbrechen, *v. a.* izlomiti, polomiti, odlomiti, izbiti; (durch Speien von sich geben), izbljuvati, izrigati, izbacati, izmetati; die Bienen —, ubiti pčele; einen Zahn —, iztèrgnuti zub; — *v. n.* izaći; prolomiti se, protisnuti se; (als Feuer), projaviti se, nastati; ukazati se, polĕći se; in ein Gelächter, in Thränen —, udariti u smĕh, u plač; in Schmähworte —, psovati, opsovati, udarit psovati; (vom Concurse), nastati; aus einem Arreste —, provaliti iz zatvora.

Ausbreit-en, *v. a.* razširiti; razastèrti, prostèrti, razprostraniti; ein Gerücht —, razsuti glas; die Arme —, ruke širiti; sich — *v. r.* širiti se; ploditi se; sich über etwas —, obširno o čem besediti; —ung, *f.* razširenje; prostiranje, razastiranje.

Ausbrennen, *v. a.* izpaliti; izgoréti; pogoréti; progoréti; Ziegel —, izpeći opeke; — *v. n.* izgoréti, pogoréti.

Ausbringen, *v. a.* (als Flecken ꝛc.), vaditi, izvaditi; (unter die Leute bringen), razglasiti, proněti, razsuti; eine Gesundheit —, napit u zdravje; Junge —, izlěći, polěći; (im Bergbaue), raztopiti, topiti.

Ausbruch, *m.* ukazanje, pojavljenje, nastanak; — des Krieges, početak, postanak rata; — der Freude, des Entzückens, veselje, radost; (des Concurses), nastanak (stećaja); (des Feuers), buknutje (vatre); (aus einem Gefängnisse), provala; (der Unruhen), pojava, početak nemira; (Wein), samotok.

Ausbrüchig, *adj.* znan, javan, očit.

Ausbrühen, *v. a.* popariti, pariti.

Ausbrüllen, *v. n.* izrikati se; (vom Donner), izgèrměti se.

Ausbrummen, *v. a.* izmèrmljati.

Ausbrüsten, *v. a.* izvaditi pèrsnu kost.

Ausbrüt-en, *v. a.* izlěći, polěći, izvesti; *fig.* iznaći, izmisliti, izmozgati, skovati, osnovati; —ung, *f.* izleženje, poleženje; izleg, poleg; *fig.* iznašastje, kov, osnova

Ausbügeln, *v. a.* tiglati, potiglati, iztiglati, izgladiti tiglom, utijom.

Ausbund, *m.* čudo; izgled; stvar iz vèrstna; — von Schönheit, uzorita lěpost, uzor lěpote; ein — aller Schelme, lupež svih lupežah.

Ausbündig, *adj.* izvèrstan; odličan; osobit; —*adv.* izvèrstno; odlično; osobito.

Ausbürsten, *v. a.* kefati, izkefati, okefati.

Ausbuschen, *v. a.* izkorěniti, izkorěpiti, izguliti.

Ausbüßen, s. Büßen.

Auscultant, *m.* (t.) prislušnik.

Auscuriren, *v. a.* lěčiti, izlěčiti, vidati, izvidati.

Ausdampfen, *v. n.* izlapiti, izjapiti, izvapiti, izvětriti, lapiti, japiti, vapiti, větriti.

Ausdämpfen, *v. a.* učinit da izlapi, izvapi, da izvětri; (ersticken ein Feuer), potušiti, ugasiti, utèrnuti.

Ausdärmen, *v. a.* vaditi, izvaditi crěva.

Ausdauer, *f.* postojanstvo, uztèrpljivost; —n, *v. a.* odèržati, stèrpěti, snositi; — *v. n.* durati, trajati, obstati do svèrhe; —n, *n.* trajanje, postojanstvo, uztèrpljivost; —nd, *adj.* postojan, tèrpljiv.

Ausdehnbar, *adj.* pruživ; —keit, *f.* pruživost.

Ausdehn-en, *v. a.* pružiti, pružati, otegnuti; raztegnuti, protegnuti, raztanjiti; razprostraniti; — (eine Verordnung), protegnuti, razprostrěti naredbu; (anwenden) obratiti, uporaviti što na što; —end, *adj.* pružan, otezan; —ung, *f.* pružanje; raztegnutje, protegnutje; (Weitläufigkeit) obširnost; (Anwendung) obrata, uporava; (Raum) prostor.

Ausdeichen, *v. a.* pregraditi naspom, jaziti, zajaziti.

Ausdenken, *v. a.* izmisliti, iznaći.

Ausdeut-en, *v. a.* tumačiti, iztuma-

čiti, protumačiti, izjasniti; —er, *m.* tumač, tumačnik; —ung, *f.* tumačenje; protumačenje.

Ausdichten, *v. a.* izmisliti; kalafatati, kèrpiti, izkèrpiti (brod).

Ausdielen, *v. a.* obijati, obiti daskama.

Ausdienen, *v. a.* dosl užiti; odslužiti.

Ausdingen, *v. a.* ugovoriti, pogoditi, uvětovati.

Ausdonnern, *v. n.* izgèrměti se.

Ausdorren, *v. n.* sušiti se, osušiti se, sahnuti, usahnuti.

Ausdörren, *v. a.* sušiti, osušiti, posušiti.

Ausdrängen, f. Verdrängen.

Ausdrechseln, *v. a.* točiti, obtočiti.

Ausdrehen, *v. a.* izvinuti, izvijati.

Ausdreschen, *v. a.* mlatiti, omlatiti, vèršiti, ovèršiti.

Ausdruck, *m.* (im Reden), rěč, izraz; govor, beséda; izraženje, život, izraz; ein Bild, das sehr viel — hat, jako izrazan kip, kip pun izraza.

Ausdrucken, *v. a.* (ein Siegel, eine Schrift), pritisnuti, udariti, naštampati; (mit Worten), izraziti, izraživati, izreći; — im Bescheide die Ursache, naznačiti uzrok.

Ausdrück-en, *v. a.* ožimati, ožeti, céditi, izcéditi; (mit Worten), f. Ausdrucken; —lich, *adj.* naročit; — *adv.* baš, upravo, naročito, izrikom, izrično.

Ausdruck-sam, *adj.* izrazan, pun izraza; —sarm, *adj.* bezizrazan; —sart, *f.* rěč, način od izraza; —sleer, —slos, f. Ausdrucksarm; —svoll, f. Ausdrucksam; —drückung, *f.* pritisnutje; naštampanje, udarenje.

Ausdrusch, *m.* mlatnja, žito omlatjeno.

Ausduften, *v. n.* izlapiti, izjapiti, izvapiti, izvětriti.

Ausdüften, *v. a.* dihati, mirisati, davat miris od sebe.

Ausdulden, *v. a.* prepatiti, pretèrpěti.

Ausdunsten, *v. n.* izlapiti, izjapiti, izvapiti, izvětriti.

Ausdünst-en, *v. a.* davati paru od sebe, pušiti se, kaditi se; —ung, *f.* para, sapa; větrenje, izjapljenje; kadnja; —ungsmesser, *m.* dahoměr.

Ausebnen, *v. a.* ravnati, poravnati.

Ausecken, *v. a.* izrézati na ugle.

Auseggen, *v. a.* uzdèrljati.

Auseinander, *adv.* ob sebi; (in Zus.) raz, od; —bringen, *v. a.* razstavljati, razstaviti, lučiti, razlučiti; —fahren, *v. n.* razstati se, razići se; —gehen, *v. n.* razići se, razminuti se, razdvojiti se; razstaviti se, razpasti se; —legen, *v. a.* razstaviti, protumačiti; —nehmen, *v. a.* raznimati, razstaviti, razbirati, razabrati; —setzen, *v. a.* razstaviti; protumačiti, izjasniti; —setzung, *f.* razbiranje; razstavljanje, tumačenje; —thun, *v. a.* razstaviti; —ziehen, *v. a.* raztezati, raztegnuti; tanjiti, raztanjiti.

Auseisen, *v. a.* otopiti, odkinuti od leda.

Auseitern, *v. n.* gnojiti se, ognojiti se.

Auserkiesen, Auserkören, f. Auslesen, Erwählen.

Auserkoren, *adj.* izabran, po izboru.

Auserlesen, f. Auserkoren.

Ausersehen, *v. a.* izbirati, izabrati; odrediti, preodrediti.

Aussersinnen, f. Ersinnen.

Auserwähl-en, *v. a.* izabrati, izbirati; —te, *m.* izbrani, odabrani; —ung,

f. izabranje, odabranje; izabiranje, odabiranje.

Auserzählen, *v. a.* izkazati, svèršiti pripovědku.

Auseſſen, *v. a.* pojěsti.

Ausfachen, *v. a.* praviti, napraviti pretine.

Ausfächſern, *v. a.* valjati, povaliti loze.

Ausfädeln, *v. a.* činkati, očinkati; ſich — *v. r.* osuti se, osipati se.

Ausfahren, *v. a.* (einen Weg), derati, izderati put vožnjom; izvezti; — *v. n.* izvezti se; otići; izaći; *fig.* izmaknuti se; am Leibe —, osuti se po životu; (ausgleiten), omaknuti se, poskliznuti se.

Ausfahrt, *f.* izvoz, odlazak, izlazak; trim.

Ausfall, *m.* prosèrnutje, proripljenje; navala; vrata potajna; (Abgang) manjak (n. p. u porezi); (Ausmaß) izměra, što komu zapade.

Ausfallen, *v. n.* izpasti; (einen Ausfall thun), prosèrnuti, proripiti; navaliti; (ausarten), izopačiti se, izroditi se; den Fuß —, uganuti, uvinuti nogu (padši); gut oder ſchlecht —, tegnuti il netegnuti za rukom; (wie die Haare), padati, puziti; (zufallen) zapasti komu; die Stimmen fallen auf Jemanden aus, glasovi su za koga; der Beweis fällt nicht rechtsbeſtändig aus, nije dokaz po zakonu.

Ausfalten, *v. a.* razpustiti nabor.

Ausfangen, *v. a.* poloviti.

Ausfaſen, *v. a.* činkati, očinkati; — *v. n.* osuti se, osipati se.

Ausfaulen, *v. n.* iztruniti, sagnjiliti, spèrhnuti.

Ausfechten, *v. a.* razigrati na sablje; (mit Worten), razpraviti, razpravljati.

Ausfegen, *v. a.* čistiti, očistiti, mesti, pomesti; prazniti, izprazniti.

Ausfeger, *m.* pometalac; —in, *f.* pometalica.

Ausfegſel, *n.* smet, izmet.

Ausfeilen, *v. a.* piliti, limati, opiliti; *fig.* popraviti, pogladiti.

Ausfenſtern, ſ. Ausfilzen.

Ausfertig-en, *v. a.* dati, izdati, opraviti; sastaviti; dati pismo o čemu; razglasiti, oglasiti; —ung, *f.* opravak, sastavljenje, opravljenje, izdanje.

Ausfeuern, *v. a.* grijati, ugrijati (sobu); paliti, izpaliti (bačvu); — *v. n.* izpucati se, napucati se.

Ausfilzen, *v. a.* napuniti, nabiti dlakom; *fig.* einen —, izpsovati, izgèrditi koga.

Ausfinden, *v. a.* iznaći; domisliti se, sětiti se.

Ausfindig machen (Jemanden oder etwas), *v. a.* naći koga ili što, iznaći, iztražiti.

Ausfiſchen, *v. a.* poloviti ribe, opustiti ribnjak; iztegnuti, izvaditi iz vode.

Ausflattern, ſ. Ausfliegen.

Ausflechten, *v. a.* razplesti, razplitati.

Ausfleiſch-en, *v. a.* strugati, ostrugati meso; —meſſer, *n.* strugač, strugalo.

Ausflick-en, *v. a.* kèrpiti, izkèrpiti, pokèrpiti; popraviti, popravljati; —er, *m.* kèrpilac; —in, *f.* kèrpilica; —ung, *f.* kèrpanje, kèrpljenje; kèrpež.

Ausfliegen, *v. n.* izletěti, poletěti; *fig.* poći pèrvi krat u svět; (ausgehen), izići, izlaziti.

Ausfließ-en, *v. n.* izteći, izticati; —ung, ſ. Ausfluß.

Ausflöhen, *v. a.* loviti, hvatati buhe.

Ausflucht, *f.* izgovor, izběg, izběgnutje; Ausflüchte machen, izgovarati se, uklanjati se čemu, izběgavati što.

Ausflug, *m.* izlet, izletenje, poletenje, izašastje, izlazak.

Ausfluß, *m.* iztok, izticanje; — eines Flußes, utok, uštje.

Ausfolgen, *v. a.* predati, predavati, izručiti.

Ausfordern, *v. a.* (zum Zweikampf), pozvati, pozivati, zazvati na dvoboj, na mejdan.

Ausfördern, *v. a.* (in Bergbau), vaditi, izvaditi, vući, izvući na světlo.

Ausforderung, *f.* pozivanje; pozov (na mejdan).

Ausförderung, *f.* vadjenje.

Ausforderungsbrief, *m.* poziv, pozov, pozovno pismo.

Ausforsch-en, *v. a.* obiskati, iztražiti; uhoditi; das Innere eines Andern —, podkušati, izkušati koga; —er, *m.* izpitkivalac, podkušalac; uhoda, uvoda, uhodnik; —ung, *f.* obiskivanje, iztraživanje; podkušanje, izkušanje.

Ausfragen, *v. a.* pitati, upitati; izpitati; razpitati; napitati.

Ausfressen, *v. a.* izjěsti; izgrizti; požderati; sich —, *v. r.* ugojiti se, gojiti se, podkožiti se.

Ausfrieren, s. Durchfrieren.

Ausfuchteln, *v. a.* izpljeskati sabljom; izbiti batinom.

Ausfuhr, *f.* izvoz, izvožnja; izvoženje; (in Zusammens.) izvozni, *adj.*

Ausführbar, *adj.* izvodiv; —keit, *f.* izvodivost.

Ausfuhrhandel, *m.* izvozna tèrgovina.

Ausführen, *v. a.* (aus dem Lande), izvezti, izvoziti; ein Verbrechen —, učiniti zločinstvo; einen Beweis —, dokazati, razložiti; (zu Stande bringen), svèršiti, dovèršiti; (in Anwendung bringen), izvèršiti, uvesti sto u život; einen Bau —, dozidati; ein Vorhaben glücklich —, prokopsati, za rukom poći; Unreinigkeiten aus dem Leibe —, čistiti; jemanden —, povesti na šetnju.

Ausführend, *adj.* pročisteć.

Ausführlich, *adj.* obširan, obilan; razložit; ausführliche Grammatik, savèršena slovnica; —, *adv.* obširno, obilno, u dugo, po tanko; — erzählen, na tanko pripovědati.

Ausführlichkeit, *f.* obširnost, obilatost u govoru.

Ausfuhrprämie, *f.* izvozna nagrada.

Ausfuhrs-, *adj.* (in Zusammens.) izvozni.

Ausfuhrschein, *m.* izvozna teskera, izvozno pismo, cedulja od izvoza.

Ausführung, *f.* (einer Waare, die Ausfuhr), izvoz, izvožnja, iznos; (eines Beweises), dokaz, razprava; in — bringen, izvèršiti.

Ausfuhrverbot, *n.* zabrana izvoza.

Ausfuhrzoll, *m.* izvozna carina, izvoznina.

Ausfüll-en, *v. a.* napuniti, izpuniti, dopuniti; mit Erde —, zasuti; — ung, *f.* dopunjenje, napunjenje, izpunjenje; zasutje.

Ausfündig machen, *v. a.* naći, obnaći, iznaći; iztražiti, iznalaziti.

Ausfütter-n, *v. a.* (nähren), hrániti, nahraniti, kèrmiti, nakèrmiti; ein Kleid —, podstaviti, podstavljati; —ung, *f.* (eines Kleides), podstava, podstavljenje; (Nahrung), kèrma, hrána; nahranjenje, nakèrmljenje.

Ausgabe, *f.* izdatak; (vom Gelde), trošak, tratnja, razhodak; — der Briefe auf der Post, izdavanje pi-

samah na pošti; in Ausgabe bringen, proračuniti za trošak, uračunati što u razhodak; — eines Buches, izdanje, štampanje, štampa.

Ausgabs-, *adj.* razhodni.

Ausgähren, *v. n.* okipěti, nakipěti se.

Ausgang, *m.* izhod, izlazak; (Ausfuhr), izvoz robe; (Ende), svèrha, dospětak, konac; (Erfolg), poslědak; — eines Wortes, okončanje, svèršetak rěči; —s-, (in Zusamm.) izvozni; —sgebühr, *f.* izvoznina; —sverbot, *n.* zabrana izvoza; —szoll, *m.* izvozna carina, izvoznina.

Ausgärben, *v. a.* strojiti, ostrojiti; *fig.* izderati, izlupati.

Ausgäten, *v. a.* oplěti, oplěviti, plěti, plěviti.

Ausgät-en, *n.* plětva; —er, *m.* plětvar; —rin, *f.* plětvarica; —eisen, *n.* plěvača.

Ausgattern, s. Auskundschaften.

Ausgebegeld, *n.* novci, pénezi za trošak svakdanji, sitni, drobni novci.

Ausgeb-en, *v. a.* dati, razdati; Geld —, trošiti; ein Buch —, izdati, štampati; eine Karte —, naigrati, nabaciti; děliti; für etwas —, prodavati za ....; —, *v. n.* iznositi, donositi; sich —, *v. r.* iztrošiti se; sich für etwas —, nazivati se čim, graditi se; —er, *m.* ključar, razpremitelj; —erin, *f.* ključarica, razpremiteljka.

Ausgebliebene, *n.* izostatak; — Partei, *f.* izostavša stranka.

Ausgebreitet, *adj.* razširen; —e Bekanntschaft, veliko poznanstvo; —er Teppich, prostirač, prostirača.

Ausgebot, *n.* prodavanje, ličba.

Ausgeburt, *f. fig.* proizvod.

Ausgedient, *adj.* odsluživši, odslužio.

Ausgedinge, *n.* uvět, pogodba; pridèržaj, ugovor; —, *m.* priuzdèržnik.

Ausgehen, *v. n.* izići, izlaziti; (die Haare), opadati, puziti; (Geld, Getreide, Wein ꝛc.), nestajati, nestati; (Farbe), gubiti se; (Feuer), gasnuti, utèrnuti se; mein Traum geht mir aus, san mi se sbija; auf etwas —, kaniti, nakaniti, imati na misli; leer —, nedobiti ništa; ungestraft ausgehen, bez kazni osloboditi se, oprostiti se kazni; einen Befehl — — lassen, razglasiti zapověd; auf Abenteuer —, klatiti se, skitati se po světu; (sich endigen), okončavati, svèršivati se; —, *n.* nestajanje, nestadak.

Ausgeitzen, *v. a.* kidati, pokidati, komiti, okomiti zaliho listje (od duhana itd.).

Ausgekerbt, *adj.* nazubljen, zubat.

Ausgelassen, *adj.* razuzdan, razpušten; — *adv.* razuzdano, razpušteno; —heit, *f.* razuzdanost, razpuštenost.

Ausgelaugt, *adj.* izlužen.

Ausgelegte Arbeit, *f.* izkladano dělo, teg.

Ausgelernt, *adj.* izučen.

Ausgemacht, *adj.* dovèršen, svèršen; sěguran, stanoviti, bez dvojbe, nedvojben.

Ausgenommen, *adv.* osim, izvan, razmi, do.

Ausgepeitscht, *adj. fig.* poznat; izmlatjen.

Ausgerben, s. Ausgärben.

Ausgeschlagen, *adj.* osut, krastav.

Ausgewachsen, *adj.* gèrbav.

Ausgiebig, s. Ergiebig.

Ausgießen, *v. a.* izliti; ugasiti, utèrnuti vodom; mit Blei —, zaliti olovom; sein Herz —, izliti, otvoriti, odkriti sèrce; seinen Zorn

über Jemand —, izrigati jěd svoj na koga.

Ausgießung, *f.* izlitje; izlěv.

Ausglätten, *v. a.* gladiti, izgladiti.

Ausgleichen, *v. a.* jednačiti, sjednačiti, poravnati; *fig.* načiniti se, pogoditi se, poravnati se, nagoditi se; —ung, *f.* poravnanje, nagodba.

Ausgleiten, Ausglitschen, *v. n.* omaknuti se, poskliznuti se.

Ausglimmen, *v. n.* tinjati, iztinjati.

Ausglühen, *v. a.* běliti, razběliti (gvoždje u ognju).

Ausgraben, *v. a.* kopati, izkopati; uzrovati; (von Flüssen), zadirati, roniti; (in Kupfer, Stein), uděljati, urězati.

Ausgräten, *v. a.* vaditi, povaditi kosti iz ribe.

Ausgrollen, *v. n.* sèrditi se, nasèrditi se.

Ausgrübeln, *v. a.* izmozgati, mozgati.

Ausgründen, s. Ergründen.

Ausguß, *m.* izlěvanje; izlitje; izlěv.

Ausgypsen, *v. a.* mazati, namazati sadrom, žesom.

Aushaaren, Aushären, *v. n.* linjati se, gubiti dlaku.

Aushacken, *v. a.* kopati, izkopati; kljuvati, izkljuvati; odsěći, odměriti (mesa); izdubsti; otesati, iztesati.

Aushäckeln, Aushaken, *v. a.* dignuti, izvaditi, izstaviti (vrata).

Aushalftern, *v. a.* razoglavati, skinuti ular.

Aushalten, *v. a.* dèržati; odèržati; tèrpěti; pretèrpěti; iztrajati, dotrajati; trajati; im Singen —, dopěvati; an einem Orte —, obastati gděgod; die Lehrzeit —, doslužiti vrěme od nauka; ich kann es nicht mehr —, nemogu više podnositi.

Aushämmern, *v. a.* odbiti; izbiti; napraviti (čekićem, gladiocem).

Aushändig-en, *v. a.* izručiti, izručati, izručivati; —ung, *f.* izručenje, izruka.

Aushang, *m.* muštra (na dućanu); —en, *v. n.* visěti izvana.

Aushäng-en, *v. a.* oběsiti nadvor, van; —schild, *n.* cimer, znamenje (na dućanu).

Ausharr-en, *v. n.* iztrajati, dotrajati, obastati; —end, *adj.* postojan, uztèrpljiv; —ung, *f.* dotrajanje; obastanje; postojanstvo; uztèrpnost, uztèrpljivost.

Aushärten, s. Abhärten.

Aushauch, *m.* para, dah; izdah, izdahnutje; odisanje; odahnutje; odah; —en, *v. n.* dihati; odisati; dahnuti; Wohlgerüche —, mirisati, davati miris; die Seele —, izdahnuti, izpustiti duh, umrěti.

Aushau-en, *v. a.* sěći, izsěći, posěći; kopati, izkopati, dubsti, izdubsti; iztesati, otesati, tesati; in Stein —, usěći, uděljati u kamen; (auspeitschen), izbiti, izšibati; (behauen), okresati, obsěći; —eisen, *n.* èrtač, dlěto.

Aushеb-en, *v. a.* vaditi, izvaditi, skinuti, snimiti; izkopati; izstaviti; dignuti; Soldaten —, kùpiti, pisati, popisivati novake, vojnike; Wein —, vaditi vino na teglicu; ein Glied —, uganuti, uvinuti udo koje; den Zehnten —, kùpiti desetinu, desetak; (auslesen), zabrati, razabrati; —ung, *f.* izvadjenje; izkopanje; dignutje; kupljenje, popis, popisivanje (vojnikah).

Aushecheln, s. Hecheln.

Aushecken, s. Ausbrüten.

Ausheilen, *v. a.* izlěčiti; izvidati; — *v. n.* ozdraviti; izlěčiti se; zalěčiti se.

Ausheimisch, *adj.* tudj, inostran.

Ausheitern, Aushellen, *v. a.* razvedriti, razjasniti, razbistriti; sich —, *v. r.* razvedriti se, razgaliti se; razvrěmeniti se; *fig.* razveseliti se.

Ausheizen, *v. a.* ugrijati; razkuriti.

Aushelf-en, *v. a.* pomoći, priteći na pomoć; —ung, *f.* pomoć, pomaganje.

Aushemmen, *v. a.* otvorati, otvoriti (kolo).

Aushenken, s. Aushängen.

Aushobeln, *v. a.* izblanjati; poblanjati.

Aushöhl-en, *v. a.* dubsti, izdubsti; nažlěbiti, žlěbiti; —ung, *f.* izdubljenje; šupljina; die — einer Säule, žlěbi od stupa.

Aushöhnen, s. Höhnen.

Aushöken, *v. a.* piljariti, preprodavati na malo.

Ausholen, *v. n.* (zum Springen), zatèrčati se, zagnati se; (zum Hiebe), mahnuti, zamahnuti; *fig.* weit —, počet iz daleka; — *v. a.* einen —, izkušati, podkušati koga.

Ausholzen, *v. a.* sěći, posěći; lupati, biti, izlupati, izbiti.

Aushorchen, s. Ausforschen.

Aushören, *v. a.* poslušati; doslušati.

Aushub, *m.* popis, kùpljenje (vojnikah).

Aushülf-e, *f.* pomoć, podpomoć; —s-, (in Zusammens.) pomoćni; —sarbeiter, *m.* pomagač, pomoćni radnik; —stag, *m.* pomoćni dan.

Aushülsen, *v. a.* trěbiti, otrěbiti, lupiti, olupiti, ljuštiti, oljuštiti.

Aushungern, *v. a.* moriti, umoriti adom.

Aushunzen, *v. a.* psovati, opsovati, izpsovati.

Aushusten, *v. a.* izkašljati; — *v. n.* izkašljati se.

Ausjagen, *v. a.* iztěrati, protěrati; einem einen Angstschweiß —, u strah nagnati.

Ausjäten, s. Ausgäten.

Ausjochen, *v. a.* odprezati, odpregnuti, odpreći (volove).

Auskalben, *v. n.* neteliti se više, ojaloviti.

Auskämm-en, *v. a.* češljati, oččešljati, počešljati; —kamm, *m.* rědki češalj; —ung, *f.* češljanje, očešljanje, počešljanje.

Auskämpfen, s. Ausfechten.

Auskauen, *v. a.* žvakati, ožvakati.

Auskauf-en, *v. a.* pokupovati; einen —, prekupiti što komugoděr; kupiti, izkupiti, odkupiti; —ung, *f.* pokupovanje; izkup, pokup.

Auskehl-en, *v. a.* izžlěbiti, nažlěbiti, žlěbiti; —ung, *f.* izžlěbljenje, nažlěbljenje.

Auskehr-en, *v. a.* izmesti; pomesti; očistiti; —er, *m.* pometalac, pometač; —erin, *f.* pometalica, pometačica; —ig, —icht, *n.* smet, smetje.

Auskeifen, *v. a.* opsovati, obružiti koga.

Auskeilen, *v. a.* pribiti klinom, zaglaviti.

Auskeimen, *v. a.* klicati, proklicati, nicati, proniknuti.

Auskeltern, *v. a.* ožimati, ožeti, prešati, izprešati.

Auskennen, *v. a.* poznati; sich — *v. r.* znati, razumèti se u što.

Auskerben, *v. a.* narězkati, nazubiti, zubiti, narězkivati.

Auskernen, *v. a.* iztrěbiti, trěbiti koštice.

Auskesseln, *v. a.* dat sliku od kotla.
Auskiesen, s. Auswählen.
Auskitten, *v. a.* izmazati, namazati (klijem).
Ausklaftern, *v. a.* izměriti, proceniti (na hvat, na sežanj, na klaftar).
Ausklagbar, *adj.* izpravdiv, što se izpravdat može.
Ausklagen, *v. n.* iztužiti se, natužiti se; — *v. a.* izpravdati, dobiti po pravdi.
Ausklären, *v. a.* bistriti, izbistriti, razbistriti.
Ausklatschen, *v. a.* ružiti, obružiti, bèrbljati, izbèrbljati, raztepsti, raztrubiti, ogovoriti.
Ausklauben, *v. a.* izabrati; eine Nuß —, izvaditi jezgru iz oraha; *fig.* (ersinnen), izmozgati, izmudriti.
Auskleben, Auskleiben, *v. a.* mazati, izmazati, zamazati, namazati.
Auskleid-en, *v. a.* svlačiti, svući, razpraviti; sich — *v. r.* svući se, razpraviti se; —ezimmer, *n.* riznica; —ung, *f.* svlačenje.
Auskleinen, *v. a.* drobiti, razdrobiti.
Auskleistern, *v. a.* mazati, izmazati, namazati (těstom).
Ausklopfen, *v. a.* lupati, izlupati, biti, izbiti; tepsti, iztepsti.
Ausklügel-n, *v. a.* izmudriti, izmudrovati; —ung, *f.* izmudrenje, mudrovanje,
Ausknebeln, *v. a.* vaditi, snimati, skidati, izvaditi, snimiti, skinuti procěp ili lanac.
Auskneten, *v. a.* oměsiti, měsiti.
Auskochen, *v. a.* kuhati, skuhati, variti, ovariti; ein Gefäß —, izpariti, popariti.
Auskommen, *v. n.* izići, izlaziti; niknuti, proniknuti; *fig.* razglasiti se, razsuti se; (vom Feuer) pojaviti se, pokazati se; (genug haben), izlaziti, izhoditi; gut mit einem —, slagati se, pogadjati se; mit seiner Rechnung nicht —, kvarovati, štetovati, kvaran biti.
Auskommen, *n.* potrěbština, život, življenje, hrana, uzdèržanje; sein — haben, imat odkuda živěti; sein reichliches — haben, imati se dobro; es ist kein — mit ihm, nije moguće š njim na kraj izići; (Auskunfts-mittel), put, srědstvo, način.
Auskörnen, *v. a.* pipati, opipati zèrnje; *fig.* izabrati.
Auskosten, *v. a.* izabrat kušajući.
Ausköthen, sich, *v. r.* (von Pferden), uganuti, uvinuti (nogu).
Auskrähen, *v. a.* kukurěkati na što; — *v. n.* izkukurěkati se, nakukurěkati se.
Auskramen, *v. a.* izněti, iznositi, izložiti na prodaju; seine Gelehrsamkeit —, pokazati svoju učenost, dičiti se znanjem svojim.
Auskrämpeln, *v. a.* mikati, grebenjati, omikati, ogrebenjati.
Auskramung, *f.* iznošenje, izlaganje (robe na prodaju).
Auskratz-en, *v. a.* izgrebsti, izkopati, ogrebsti; —ung, *f.* izgrebenje, izgreb, ogreb, izkopanje, izkop.
Auskrauten, s. Ausgäten.
Auskrebsen, *v. a.* hvatati, pohvatati rake.
Auskriechen, *v. n.* izpuziti, izmiléti; aus dem Ei —, izlězti iz jaja.
Auskühlen, *v. a.* hladiti, ohladiti, razhladiti.
Auskrümeln, *v. a.* mèrviti, razmèrviti.
Auskundschaft-en, *v. a.* razaznati za koga ili što, uhoditi; einen Menschen —, razpitati za koga; Land —, obilaziti, obhoditi zemlju; —er, *m.* uhoda, uvoda, uhodnik; —ung, *f.* uhodjenje, obhodjenje, obilaženje.

Auskunft, *f.* srědstvo, pnt, način, obznanjenje, ubavěst, naputak; einem — über etwas geben; ubavěstiti koga o čem, uvědomiti koga; Auskünfte einholen, ubavěstiti se; konac, sverha; —s- (in Zusamm.) ubavěstni; —sbureau, *n.* ubavěstnica; —s-mittel, *n.* (Auskunft) srědstvo, put, način.

Auskünsteln, *v. a.* izmisliti, proiznaći, izhitriti, izmudriti, izmajstoriti, izumiti.

Auslachen, *v. a.* smijati se, rugati se komu, osmijati, osmijavati; — *v. n.* nasmijati se; —en, *n.* —ung, *f.* poruga, osměhavanje, osměha; —enswerth, *adj.* směšan, vrědan směha.

Auslad-en, *v. a.* stovariti, razstovariti; ein Gewehr —, izprazniti pušku; —er, *m.* stovarnik, težak, konduktor, odvodnik (električki); —ung, *f.* stovarenje, raztovarenje.

Auslage, *f.* trošak, tratnja, harč.

Auslagern, *v. n.* ustojati se, uležati se.

Ausland, *n.* tudjina, zemlja inostrana, tudja zemlja, (t.) inozemstvo, inostranstvo.

Ausländ-er, *m.* inostranac, tudjanin inozemac; —erin, *f.* inostranka, tudjanka; —isch, *adj.* inostran, tudj, inostranski, inozemski.

Auslangen, *v. n.* doticati, doteći, biti dosta.

Auslängen, *v. a.* duljiti, produljiti.

Auslass-en, *v. a.* izpustiti, izostaviti, popustiti, razpustiti; raztopiti, razcvèrljiti; sich gegen einen —, uzprotiviti se; seine Gedanken über etwas —, odkriti misao svoju o čem; seinen Zorn —, izrigati gnjěv; einen Befehl —, dati, razglasiti zapověd; sich unbesonnen —, ludo štogod izustiti; —ung, *f.* izpust, izpuštenje, popuštenje, razpuštenje; raztopljenje; izriganje (gnjěva); davanje, razglašenje (zapovědi); —s-zeichen, *n.* apostrof, znak, znamenje od izpusta.

Auslauern, *v. a.* doprežati, dovrebati, dočekati.

Auslauf, *m.* (des Wassers), odtok; iztok, izticanje, odticanje; — der Flotte, odlazak, polazak, odjědrenje flote; — in der Rede, stranputica, izviotina u govoru; —en, *v. n.* izteći, iztèrčati, otići, polaziti, krenuti se; aus dem Hafen —, izić iz luke, odjědriti; (vom Gefäße), teći, puštati, curiti; (in der Baukunst), viriti, gledati nadvor; sich —, umoriti se tèrčući, natèrčati se.

Ausläuf-er, *m.* sluga, momak, dečko; (bei Pflanzen) mladica; —isch, *adj.* iztečan.

Auslaugen, *v. a.* lužiti, olužiti, polužiti.

Auslausen, *v. a.* iskati, poiskati, biskati, pobiskati uši; eine Kette —, razmèrsiti, razmèršivati verige; ich bin rein ausgelaust, oguliše me, oglobiše me baš do gola.

Ausläuten, *v. a.* zvoniti, odzvoniti, razglasiti, oglasiti zvonom.

Ausleben, *v. n.* doživěti, prestat živěti, derati se, izderati se; ausgelebter Mann, izdèrt, iztrošen čověk.

Auslecken, *v. a.* lizati, izlizati, oblizati.

Ausledern, *v. a.* kožom podstaviti, podstavljati.

Ausleer-en, *v. a.* izprazniti, izčistiti, izpražnjivati, čistiti.; —ung, *f.* pražnjenje, izpražnjenje, izčištenje.

Ausleg-en, *v. a.* (als Waaren ꝛc.), izněti, izložiti na prodaju; Geld für einen —, platiti, trošiti za dru

goga; (bei Tischlerarbeiten), izkladati, obložiti; (erklären), izjasniti, tumačiti, protumačiti; gut oder schlecht —, primiti za zlo il dobro; es einem zur Schande —, dèržat komu što za nepoštenje; —er, *m.* tumač, tumačnik; jeder ist der beste — seiner Worte, svaki sebe najbolje razumie; —ung, *f.* tumačenje, protumačenje; — der Waaren, izlaganje, iznošenje na prodaju; —s-kunst, *f.* hermenevtika, tumačnica.

Ausleiden, *v. a.* tèrpěti, patiti, pretèrpěti, prepatiti.

Ausleih-en, (Auslehnen), *v. a.* uzajmiti, posuditi, zaimo dati, davati; —er, *m.* zajmitelj, věrovitelj; — auf Wucher, kamatnik.

Auslenken, *v. n.* ukloniti se, uklanjati se s puta.

Auslernen, *v. a.* izučiti; einen Menschen —, spoznati čověka.

Ausles-en, *v. a.* izčitati, pročitati, dočitati, izabrati, pobrati; —ung, *f.* izčitanje, pročitanje, izbiranje, pobiranje.

Auslicht-en, *v. a.* kèrčiti, razkèrčiti (šumu); —ung, *f.* kèrčenje.

Ausliefer-n, *v. a.* predati, izručiti, povratiti; —ung, *f.* predatba, predavanje; izručenje, povratjenje; —ungsvertrag, *m.* predatbena pogodba.

Auslieg-en, *v. n.* ustojati se (od vina itd.); —er, *m.* brod od straže.

Auslöchern, *v. a.* prošupiti, šupiti, prošupljivati.

Auslocken, *v. a.* mamiti, izmamiti, vabiti, izvabiti, làgati, izlagati.

Auslohen, *v. a.* izžeći, izažgati, izažigati.

Auslohnen, *v. a.* platiti, izplatiti nadnicu.

Ausloosen, *v. a.* izabrati, razigrati na žrěbe.

Auslösbar, *adj.* odkupljiv.

Auslösch-en, *v. n.* ugasiti, utèrnuti; eine Schrift —, utèrti, izbrisati; — *v. n.* ugasiti se, utèrnuti; —lich, *adj.* ugasiv, izbrišljiv, otariv; —ung, *f.* ugašenje, pogašenje, brisanje, izbrisanje.

Auslös-en, *v. a.* odkupiti, (n. p. založenu stvar); — einen Gefangenen, izměniti, odkupiti uhvatjenika; — einen Schuldbrief, izvaditi zadužnicu; —ung, *f.* odkup, odkupljenje; —ungsvertrag, *m.* odkupna pogodba.

Auslüft-en, *v. a.* větriti, razvětriti, provětriti, metnuti na zrak; —ung, *f.* razvětrenje, větrenje.

Ausmachen, *v. a.* (Nüsse rc.), lúpiti, olúpiti, trěbiti, iztrěbiti; Flecke —, izvaditi, iztegnuti; ein Kleid —, zarubiti, obrubiti; (einem etwas verschaffen) naći, dobaviti; eine Sache —, dovèršiti, dokončati; nagoditi se o stvari; (bewirken) činiti (n. p. polovinu dokaza); (festsetzen), uglaviti, odlučiti, odrediti; einen —, opsovati, obružiti; eine Summe —, činiti; sie mögen es mit einander —, nek se pogadjaju medju sobom; etwas —, iznaći, naći; ein ausgemachter Narr, prava budala; es macht nicht viel aus, nije mnogo; das macht nichts aus, zato nije stalo, to neima ništa.

Ausmahlen, *v. a.* (auf der Mühle), samlěti, pomlěti, izamlěti.

Ausmal-en, *v. a.* namalati, napengati, izmalati, pomalati, popengati; —ung, *f.* malanje, penganje, pomalanje, popenganje.

Ausmärgel-n, *v. a.* slabiti, razslabiti, iztrošiti, izderati, trošiti, derati;

—ung, *f.* razslabljenje, slabost, iztrošenje.

Ausmarken, *v. a.* omedjašiti, ograničiti.

Ausmarsch, *m.* marš, polazak, izlazak.

Ausmarschiren, *v. n.* izmarširati, poći, otići, polaziti, izići, izlaziti.

Ausmaß, *n.* měra, izměra.

Ausmäst-en, *v. a.* gojiti, toviti, ugojiti, utoviti; —ung, *f.* hranjenje, hrana, gojenje, tovljenje.

Ausmauern, *v. a.* obzidati, obzidjivati, zazidati, zazidjivati.

Ausmeißeln, *v. a.* dlětsati; izdlětsati, kopati, izkopati èrtačem.

Ausmelken, *v. a.* pomuzti, izmuzti.

Ausmergeln, s. Ausmärgeln.

Ausmerzen, *v. a.* trěbiti, iztrěbiti, izčistiti.

Ausmess-en, *v. a.* měriti, izměriti, proměriti; Wein, Bier, Korn —, prodavati, točiti; — die auf Jemanden entfallende Summe, porezati koliko novacah na koga pada; —er, *m.* měrčin; měrtuk; měrilac, měrioc; —ung, *f.* měra, měrenje,

Ausmetzen, *v. a.* uzeti, uzimati ujam.

Ausmisten, *v. a.* izněti djubre; počistiti štalu; *fig.* popraviti, popravljati.

Ausmitteln, *v. a.* naći, proiznaći, odkriti, dokučiti.

Ausmontiren, *v. a.* opraviti, opravljati, obući, oblačiti.

Ausmünzen, *v. a.* kovati, sakovati novac.

Ausmuster-n, *v. a.* iztrěbiti, razlučiti, odvèrći; odpustiti, odpraviti; —ung, *f.* iztrěbljenje, odvèrgnutje; odpust, odpravljenje; — der Akten, prěbor spisah.

Ausnagen, *v. a.* izglodati; oglodati; proglodati.

Ausnähen, *v. a.* vezti, izvezti; prošiti, prošivati.

Ausnahm-e, *f.* izjam, izjatje, iznimka; mit gewissen —en, s někojimi pogodbami; mit — von drei Fällen, izuzevši tri slučaja; —sweise, *adv.* iznimice; —zustand, *m.* iznimno stanje.

Ausnehm-en, *v a.* izvaditi, povaditi; Federvieh, Fische 2c. —, očistiti, izvaditi crěva; — für sich etwas (bedingen) priuzdèržati, ugovoriti što za sebe; (ausschließen), iznimiti, izuzeti; Vögel —, izvaditi iz gnjězda; Waaren —, uzeti, kupiti na poček, na věru; (sehen, erkennen), viděti, razaznati, razabrati; sich — *v. r.* odlikovati se; er nimmt sich gut aus, lěpo ga je viděti, pogledati; —end, *adj.* osobit, odličan, neobičan; — *adv.* osobito, neobično, vèrlo.

Ausnutzen, s. Abnutzen.

Ausöden, *v. a.* pustiti, pustošiti, opustiti, opustošiti.

Auspack-en, *v. a.* razpravljati, razpraviti; izprazniti, povaditi, vaditi; —ung, *f.* razpravljanje; izpražnjenje, povadjenje.

Auspariren, *v. a.* odbiti, odvèrnuti, odvratiti.

Auspauken, *v. a.* razglasiti, udariti na bubanj.

Auspeitsch-en, *v. a.* izbičevati, izbiti, izšibati; prognati, iztèrati; —ung, *f.* bičevanje, šibanje.

Auspfählen, *v. a.* obijati, obiti koljem.

Auspfänden, *v. a.* uzimati, uzeti pod zalog, uzeti pod eksekuciu.

Auspfeifen, *v. a.* zviždati komu, ozviždati koga.

Auspflastern, *v. a.* taracati, potaracati, kaldèrmiti, pokaldèrmiti.

Auspflügen, s. Ausackern.
Auspichen, *v. a.* smoliti, osmoliti, mazati, omazati smolom.
Ausplappern, s. Ausplaudern.
Ausplatten, Ausplätten, s. Ausbügeln.
Ausplatzen, *v. n.* pèrsnuti, puknuti; in ein lautes Gelächter —, udarit u směh, nasmijati se grohotom.
Ausplaudern, *v. a.* izbèrbljati, raztepsti.
Ausplünder-n, *v. a.* oplěniti, porobiti, ogoliti; —er, *m.* plěnitelj, robitelj, razbojnik; —ung, *f.* plěn, plěnjenje, porobljenje.
Auspochen, *v. a.* kucati, izkucati, mlatiti, izmlatiti; udarajući o zemlju pokazat svoje nezadovoljstvo s kime.
Auspolstern, *v. a.* (ein Kanapee), obložiti, oblágati jastukom, nabijati, nabiti dlakom.
Ausposaunen, *v. a.* raztrubiti, razglasiti, raztrubljivati, razglašivati.
Ausprägen, *v. a.* skovati novac; utisnuti, utěstiti sliku; —ung, *f.* kovanje novacah; utiskivanje, utisnutje.
Auspredigen, *v. a.* dovèršiti prediku.
Auspreisen, *v. a.* dičiti, hvaliti, slaviti.
Auspress-en, *v. n.* izažimati, izžeti, ožeti, izcěditi; *fig.* izsisati, izmuzti; —ung, *f.* ožimanje, cědjenje; *fig.* gnjetenje.
Ausprügeln, *v. a.* izbiti, izderati; iztěrati batinom.
Auspumpen, *v. a.* iztezati, iztegnuti, cèrpiti, izcèrpiti na sisaljku, na šmèrk.
Auspunktiren, *v. a.* čarajuć, čarobiom iznaći, dosegnuti, iznahoditi, dosizati.
Ausputz-en, *v. a.* čistiti, očistiti, izčistiti; kititi, nakititi, resiti, naresiti; das Licht —, utèrnuti; einen —, pokarati, opsovati; —er, *m.* čistitelj; *fig.* karanje, ukor.
Ausquetschen, *v. a.* izgnječiti, izgnjesti.
Ausräden, s. Aussieben.
Ausradiren, *v. a.* strugati, ostrugati s pisma.
Ausrangiren, s. Ausmustern.
Ausrasen, *v. n.* izběsniti se, naběsniti se; umiriti se, upokojiti se.
Ausrasten, s. Ausruhen.
Ausrauchen, *v. a.* (eine Pfeife Tabak), popušiti, izpušiti; — *v. n.* izdimiti se, izkuriti se.
Ausräuchern, *v. a.* (mit Weihrauch ꝛc.), okaditi, nakaditi; (als Schinken ꝛc.), sušiti, osušiti.
Ausrauf-en, *v. a.* čupati, izčupati, počupati, poguliti, izguliti; —ung, *f.* čupanje; počupanje.
Ausräum-en, *v. a.* iznositi, izněti, izpražnjivati, izprazniti, čistiti, očistiti; Brunnen —, očistiti studenac; —er, *m.* čistitelj, praznitelj (bunarah itd.); —ung, *f.* izpražnjenje, očištenje.
Ausraupen, *v. a.* iztrěbiti gusěnice.
Ausräuspern, *v. a.* u. *n.* izkašljati se, izhèrkati se, izraknuti se.
Ausräuten, s. Ausrotten.
Ausrechen, *v. a.* grabiti, izgrabiti, ograbiti (grabljami).
Ausrechn-en, *v. a.* računati, izračunati, proračunati; —ung, *f.* račun, računanje, izračunanje.
Ausreck-en, *v. a.* plaziti, izplaziti, pružati, pružiti; —ung, *f.* izplaženje, pružanje.
Ausrede, *f.* izgovor, izprěka, izběg; ohne —, bez izgovora; —n, *v. a.* izgovoriti, izreći, izustiti; dovèršiti govorenje, izgovoriti se; einem, etwas —, odgovoriti koga od čega

sich — *v. r.* izgovoriti se, izprěčati se, opravdati se.
Ausregnen, *v. i.* izdazděti se, prestati, prestajati dažd, kiša.
Ausreibeholz, —knochen, *m.* gladilo, laštilo.
Ausreiben, *v. a.* izribati, oribati, poribati.
Ausreichen, *v. n.* doticati, doteći, imati, biti dosta.
Ausreifen, *v. n.* dozrěliti, dozrijati.
Ausreimen, *v. n.* izrimati, dorimati.
Ausreinigen, *v. a.* čistiti, očistiti, izčistiti.
Ausreise, *f.* polazak, odlazak.
Ausreisen, *v. n.* krenuti se, dignuti se na put; dovèršiti putovanje, naputovati se.
Ausreiß-en, *v. a.* iztèrgnuti, izkinuti; izčupati, izguliti; prekinuti; poderati, razderati; die Zähne —, potèrgati zube; — *v. n.* raztèrgnuti se, razkinuti se; razcěpiti se, puknuti; poběgnuti, uteći, izmaknuti se; poderati se; —er, *m.* běgunac; —ung, *f.* iztèrgnutje; čupanje, guljenje; běg, poběgnutje.
Ausreit-en, *v. n.* izlaziti, izić na konju, izjašiti; — *v. a.* projahati konja; —er, *m.* katana.
Ausrenk-en, *v. a.* uganuti, uvinuti; —ung, *f.* uganutje, uvinjenje.
Ausreuten, s. Ausrotten.
Ausrheden, *v. a.* opremiti, oružati, opremati, oružavati (brod).
Ausricht-en, *v. a.* učiniti, opraviti, ovèršiti; eine Hochzeit —, ugotoviti pir; eine Botschaft —, doněti, odněti glas; einen Gruß, Auftrag —, pozdraviti, ovèršiti naručbinu; er kann mit ihm nichts —, nemože s njim na kraj izići; *fig.* ogovoriti, oklevetati; sjednačiti, pojednačiti, sravnati, poravnati; —er, *m.* izvèršitelj, ovèršitelj, naručnik; —ung, *f.* ovèršenje, izvèršenje.
Ausringen, *v. a.* ožimati, ožeti; — *v. n.* dovèršiti svoj tečaj.
Ausrinnen, *v. n.* izteći, izcuriti.
Ausritt, *m.* izjah, prošet na konju, jahanje.
Ausroden, *v. a.* kèrčiti, izkèrčiti.
Ausrollen, *v. a.* razviti; prorešetati (žito).
Ausrott-en, *v. a.* izkorěniti, izkorěpiti, iztrěbiti, izkèrčiti, prokèrčiti, razkèrčiti; —er, *m.* kèrčitelj, izkèrčitelj; —ung, *f.* izkorěnjenje, izkorěpljenje, iztrěbljenje; —skrieg, *m.* iztrěbni rat.
Ausrucken, Ausrücken, *v. n.* izići, dignuti se, podignuti se (vojnici).
Ausruf, *m.* uzklik; klikovanje; oglas, proglas, razglašenje; ličba, licitacia; —en, *v. n.* viknuti, klicati, uzkliknuti, povikati; klikovati, vikati, kričati; (vom Wächter), glasiti, javljati dobu; — *v. a.* oglasiti, razglasiti, proklicati, glasiti, ličiti; —er, *m.* glasnik, věstnik, ličbar, ličnik; —spreis, *m.* ličbena cěna; —ung, *f.* proglas, proklicanje, proglašenje, s. Ausruf; —ungszeichen, *n.* znamenje od klicanja, uzklik.
Ausruhen, *v. n.* odahnuti, opočinuti, počinuti.
Ausründen, *v. a.* zaobliti, obliti.
Ausrupfen, *v. a.* čupati, izčupati, izguliti; perutati, operutati.
Ausrüst-en, *v. a.* (bewaffnen), oružavati, oružati, spremati, spremiti, opravljati, opraviti; (versehen, versorgen), obskèrbiti, providěti, obskèrbljivati, providjivati; —ung, *f.* oprema, oružanje, oboružanje, spremanje; obskèrbljenje; providjenje.
Ausrutschen, s. Ausgleiten.

Ausrütteln, *v. a.* dèrmati, izdèrmati.
Aussaat, *f.* usěv, sětba, sětva.
Aussäckeln, *v. a.* globiti, oglobiti koga.
Aussäen, *v. a.* sijati, posijati, usijati.
Aussage, *f.* rěč, govor, izpověd; — der Zeugen, svědočanstvo, izpovědka svedokah; nach — der Kunstverständigen, po sudu věštih ljudih; —en, *v. a.* reći, izreći, izpoviděti; (vor Gericht), izpovědati (proti kome, istinu), svědočiti; eidlich —, zakletvom, pod prisegu potvèrditi; frei —, slobodno, bez obzira govoriti.
Aussägen, *v. a.* odpiliti, izpiliti.
Aussagewort, *n.* glagolj (u gramatici).
Aussatz, *m.* (Krankheit), guba.
Aussatz, *m.* (im Spiele), stavka; (im Billard), početak (igre).
Aussätzig, *adj.* gubav.
Aussäubern, *v a.* čistiti, očistiti, počistiti, izčistiti.
Aussaufen, *v. a.* lokati, polokati, piti, popiti, izpiti.
Aussaug-en, *v. a.* sisati, izsisati, posisati; (entkräften), oslabiti, iztrošiti, slabiti, trošiti; —ung, *f.* sisanje; posisanje, izsisanje.
Ausschaben, *v. a.* strugati, ostrugati.
Ausschaffen, *v. a.* těrati, iztěrati, protěrati, goniti, izagnati.
Ausschalen, *v. a.* obijati, obiti, oblágati, obložiti, podstavljati, podstaviti daskami.
Ausschälen, *v. a.* lupiti, olupiti, guliti, oguliti; *fig.* plěniti, oplěniti, goliti, ogoliti, globiti, oglobiti.
Ausschämen, sich, *v. r.* izgubiti stid; die Augen —, propadati od stida.
Ausschänden, *v. a.* obružiti, opsovati.
Ausschank, *m.* kèrčmarenje, točenje, prodaja vina.
Ausscharr-en, *v. a.* uzčepèrkati, uzriti, uzrovati; mit dem Fuß —, s. Scharren; —ung, *f.* čepèrkanje, uzčepèrkanje.
Ausscharten, *v. a.* zubiti, nazubiti.
Ausschattiren, s. Schattiren.
Ausschätzen, *v. a.* cěniti, ucěniti.
Ausschauen, *v. n.* nach einem —, izgledati koga.
Ausschaufeln, *v. a.* gèrnuti, izgèrnuti, bacati, izbacati lopatom.
Ausschäumen, *v. a.* s pěnom štogod van baciti; — *v. n.* izpěniti se, napěniti se.
Ausscheeren, *v. a.* strići, ostrići.
Ausscheiden, *v. a.* lučiti, razlučiti; — *v. n.* odlučiti se, razlučiti se, razastati se.
Ausscheinen, *v. n.* prestati se sjati.
Ausschelten, *v. a.* psovati, opsovati, karati, pokarati, izkarati.
Ausschenken, *v. a.* točiti, iztočiti, kèrčmiti, kèrčmariti, prodavati.
Ausscherzen, *v. n.* našaliti se, izšaliti se.
Ausscheuchen, *v. a.* plašiti, poplašiti.
Ausscheuern, *v. a.* prati, izprati, pomiti.
Ausschicken, *v. a.* slati, poslati, razaslati.
Ausschieb-en, *v. a.* izturati, izrinuti; —er, *m.* iztěrač, izrivač.
Ausschießen, *v. a.* izbijati, izbiti iz puške, izstrěljati; das Untaugliche —, baciti, metnuti na stran nevaljalo; — *v. n.* proniknuti, nicati; dovèršiti pucanje.
Ausschiff-en, *v. n.* zajědriti, otići, odvezti se; — *v. a.* izkèrcati; prevezti, prevoziti; —ung, *f.* polazak, odlazak; izkèrcanje; prevoz, prevoženje.
Ausschimpfen, *v. a.* izružiti, obružiti, opsovati, ružiti, psovati.
Ausschirren, *v. a.* razpraviti (konja).

Ausschlachten, *v. a.* klati; prodavati meso.

Ausschlacken, *v. a.* očistiti od izvarakah.

Ausschlafen, *v. n.* naspavati se, prospavati se; — *v. a.* den Rausch —, izpavati vino.

Ausschlag, *m.* pèrvi udarac; — der Wage, premah; pretega, prevaga; konac, svèrha; der Sache den — geben, prevaga, pretega u kakvoj stvari, prevagnuti, pretegnuti, dokončati stvar; (auf der Haut), aspa, osip, kraste; (des Pferdes), ritanje, hitanje od konja; —en, *v. a.* izbiti, razbiti; (mit Tapeten), obložiti, obstèrti sagovima; (etwas Angebotenes), uzkratiti, odkazati, zaněkati, odvèrći, neprimiti, nepristati na što; (zurückschlagen), uzbiti, vèrnuti natrag; ein Ei —, razbiti jaje; den Boden —, probiti, provaliti pod; — *v. n.* udariti; (von Pferden), ritati se, hitati se; (von der Glocke), izbiti; (von der Wage), pretegnuti, premahnuti, prevagnuti; (von Bäumen), těrati, probijati, pupiti se, puštati; (von Wänden), znojiti se; (auf der Haut), osuti se, osipati se, ovèrći se; (sich endigen gut, schlecht), dokončati se, dovèršiti se, poć za rukom, izaći; —, *n.* (der Bäume 2c.), puštanje, probijanje; (des Pferdes), ritanje, hitanje od konja; —ung, *f. fig.* uzkratjenje, nedatje, odkaz.

Ausschlämmen, *v. a.* vaditi, izvaditi, povaditi glib.

Ausschleifen, *v. a.* brusiti, izbrusiti; — *v. a.* (herausschleppen), izsmucati, izvući, izvlaćiti, smucati nadvor.

Ausschleudern, *v. a.* izbaciti, izbacivati.

Ausschließ-en, *v. a.* vrata pred kim zatvoriti; oprostiti, osloboditi od okovah; von einer Gesellschaft —, izključiti, odaljiti od družtva; (ausstoßen), izbaciti; den Advokaten — von der Advokatur, odvětniku zabraniti odvětovati; *fig.* iznimati, iznimiti, izuzimati, izuzeti; —en-des Recht, pravo izključno, samovlastito; —lich, *adj.* izključiv; *adv.* izključivo; samo, jedino, ciglo; osim, izvan, razma; —ung, *f.* zatvorenje vratah pred kim; *fig.* izključenje; iznimka, izjam; —ungsgrund, *m.* uzrok, razlog izključenja.

Ausschluchzen, *v. n.* izjecati se, najecati se.

Ausschlummern, *v. n.* naspati se, prospati se.

Ausschlüpfen, *v. n.* omaknuti se, izmaknuti se, omicati se, izmicati se.

Ausschlürfen, *v. a.* sèrkati, posèrkati.

Ausschluß, *m.* izključenje; izjatje, izjam; mit —, osim, izvan.

Ausschmälen, **Ausschmähen**, *v. a.* opsovati, izkarati.

Ausschmauchen, s. Ausrauchen.

Ausschmeißen, s. Auswerfen.

Ausschmelzen, *v. a.* raztopiti, stopiti, otopiti; — *v. n.* raztopiti se, stopiti se, otopiti se, raztaliti se, okraviti se; —ung, *f.* raztapanje, otapanje; raztop, raztopljenje, otop, otopljenje.

Ausschmieden, *v. a.* sakovati; pokovati; odkovati (od verigah tamničara).

Ausschmier-en, *v. a.* mazati, namazati, pomazati, izmazati; —ung *f.* mazanje; namaz, namazanje pomaz, pomazanje.

Ausschmollen, s. Ausschmälen.

Ausschmück-en, *v. a.* kititi, nakititi, resiti, naresiti, krasiti, ukrasiti; —ung, *f.* kitjenje; nakit, nakitjenje, ures, narešenje.

Ausschnallen, *v. a.* odkopčavati, odkopčati, razkopčavati, razkopčati.

Ausschnappen, *v. n.* skakati, skoknuti; izmaknuti se, popustiti.

Ausschnarchen, *v. n.* izhèrkati se.

Ausschnauben, Ausschnäuzen, *v. a.* useknuti; *v. n.* odahnuti.

Ausschneid-en, *v. a.* izrězati; posěći, porězati; odrězati; ostrići; (Bäume), okresati, ohaštriti, oklaštriti; (Waaren), prodavati na rif; Bienenstöcke —, vaditi med iz košnice; (kastriren), uškopiti, uštrojiti; —ung, *f.* Ausschnitt, *m.* prodavanje na rif; izkorěnjenje, posěcanje; — eines Kreises, odsěk, odsěčak; — am Kragen, zarězak, izrězak.

Ausschneiteln, *v. a.* kresati, okresati, haštriti, odhaštriti, ohaštriti (dèrvlje).

Ausschnitt, *m.* s. Ausschneidung; —handel, *m.* s. —handlung; —händler, *m.* rifnik, tèrgovac na rif, od rězne robe; —handlung, *f.* tèrgovina na rif, od rězne robe; —ling, *m.* izrěznik, izrězanče; —waare, *f.* roba strižena.

Ausschnitzen, *v. a.* izděljati, izrězkati.

Ausschnüren, *v. a.* odvezati, razvezati, razpetljati.

Ausschöpf-en, *v. a.* grabiti, izgrabiti, cèrpiti, izcèrpiti; pograbiti, pocèrpiti; —ung, *f.* cèrpljenje, grabljenje; pocèrpljenje, pograbljenje.

Ausschoßen, s. Ausschießen.

Ausschoten, *v. a.* trěbiti, komiti, otrěbiti, okomiti.

Ausschrauben, *v. a.* odvinuti, odšarafiti.

Ausschreib-en, *v. a.* (aus etwas), prepisati, izpisati; (zu Ende schreiben), napisati, popisati; einen Reichstag —, razglasiti, proglasiti sabor, razpisati; eine Steuer, einen Concurs —, razpisati porezu, natečaj; —, *n.* oglas, proglas; razpis, edikt, zarok; —er, *m.* izpisar; izpisnik; —ung, *f.* prepis, izpis; razpisanje, oglašenje, razglašenje.

Ausschrei-en, *v. a.* razvikati, razkričati, proklicati, proglasiti; — *v. a.* izkričati se, izderati se, izvikati se; —er, s. Ausrufer.

Ausschreiten, *v. a.* izměriti na korak; — *v. n. fig.* svèrnuti se s puta.

Ausschroten, *v. a.* izvaljati, izturati; (wie z. B. die Mäuse den Käse), projěsti, progrizti, ogrizti.

Ausschuhen, *v. a.* izuti, izuvati.

Ausschuppen, *v. a.* strugati, ostrugati ljuske; narězkati u slici od ljusakah.

Ausschürfen, *v. a.* rovati, riti, uzrovati, kopati, izkopati.

Ausschuß, *m.* izmet, smet; odbor; — einer Versammlung, deputacia, odbor; —der Gläubiger im Concurs, odbor věrovnikah kod stečaja; (in Zusamm.) odborni, *adj.* —mann, *m.* odbornik; —mitglied, *n.* član od odbora; —sitzung, *f.* odborna sědnica; —tag, *m.* odborni dan, dan od odbora.

Ausschüttel-n, *v. a.* tresti, iztresti, otresti; —ung, *f.* trešnja, iztrešenje.

Ausschütten, *v. a.* izsuti, odsuti, odsipati, razsuti, prosipati; einen Sack —, izprazniti vrěću; sein Herz —, otvoriti sèrce; —ung, *f.* prosipanje; odsipanje.

Ausschwämmen, s. Ausschwemmen.

Ausschwänken, *v. a.* prati, izprati, plakati, izplakati, pomivati, pomiti.

Ausschwären, *v. n.* gnojiti se, ognojiti se, izgnojiti se.

Ausschwärmen, *v. n.* (von Bienen), rojiti se; (von Menschen), ostaviti se ludovanja, sviděti se, doć k pameti, opametiti se.

Ausschwatzen, s. Ausplaudern.

Ausschwefeln, *v. a.* sumporiti, nasumporiti.

Ausschweif, *m.* s. Ausschweifung; —en, *v. a.* izprati, izplakati, pomiti; ostrugati; iztesati; zakružiti; za krojiti; — *v. n.* (im Reden), šarati, basati stranputice u govoru, zabluditi se; (im Leben), živěti bez uzde, bluditi, neuredno, razuzdano živěti; —end, *adj.* razpušten, razuzdan; neuredan, nesmotèrn; —ling, *m.* razuzdanik, razuzdan; —ung, *f.* izapiranje, pomivanje; struganje; bludjenje, basanje, šaranje (u govoru); bludnja, neurednost; razpuštenost, razuzdan život.

Ausschwemmen, *v. a.* izprati, izplaviti.

Ausschwenken, s. Ausschwänken.

Ausschwing-en, *v. n.* vijati, izvijati (žito); (den Flachs), tući (lan); — ung, *f.* vijanje; tučenje.

Ausschwitzen, *v. n.* znojiti se, potiti se, naznojiti se; das Gelernte —, zaboraviti; — *v. a.* iztèrati znojem, potom.

Aussegeln, s. Absegeln.

Ausseh-en, *v. a.* dogledati, pregledati, van gledati, izgledati; sich etwas —, izabrati, odabrati, baciti oko na što; — *v. n.* činiti se, viděti se; gut oder schlecht —, lěpe il ružne kože il cere biti; — wie . . ., imati sliku, bit lica, imati obraz, bit ga vidět kao . . .; nalik biti; wie sieht es aus? kako je; kakovo je? es sieht übel mit ihm aus, zlo se o njem piše; —en, *n.* vid; lice, slika, obraz; koža, cera; ein kriegerisches —, slika vojnička; die Sache muß bald ein anderes — gewinnen, ta se stvar mora skoro proměniti; —end, *adj.* weit —, dug, dugačak, od dalekih poslědicah; weit —e Pläne entwerfen, kovati osnove dugačke, od dalekih poslědicah.

Ausseihen, *v. a.* procěditi, izcěditi.

Ausseilen, *v. a.* prostiti, oprostiti (psa).

Ausseimen, *v. a.* čistiti, cěditi, očistiti, ocěditi med.

Außen, *adv.* vani, na dvoru, na polju; von —, iz vana, iz na dvora, iz na polja.

Aussenden, *v. a.* poslati, izaslati, razaslati.

Außending, *n.* predmet izvanjski, tudj.

Aussendung, *f.* izaslanje, poslanje, razaslanje.

Außen-hafen, *m.* izvanjska, vanjska lůka; —linie, *f.* izvanjska vèrsta lìnija; —mensch, *m.* vanjski čověk, tudjanin, inostranac; —wand, *f.* vanjski zid; —welt, *f.* vanjski svět; —werk, *n.* vanjsko dělo, inostran posao; —seite, *f.* lice, vid.

Außer, *praep.* osim, izvan, razma, razmi do; —acht lassen, *v. a.* eine Verordnung, zanemariti naredbu; —ehelich, *adj.* nezakonit, naravski.

Aeußere, *adj.* vanjski, izvanjski, nadvornji.

Außergerichtlich, *adj.* izvansudni, nesudben; — *adv.* nesudbeno; —halb, *praep.* vani, na dvoru, na polju, izvan.

Aeußerlich, *adj.* izvanjski, vanjski, nadvornji; — *adv.* iz vana, iz na dvora, iz na polja; —e, *n.* izvanjsko lice, spoljašnost.

Außermeßwechsel, *m.* izvansajemna, izvanvašarska měnica.

Aeußern, *v. a.* pojaviti, pokazati, izpovidéti, objaviti; (entstehen) nastati.

Außerordentlich, *adj.* neobičan, nenavadan, izvanredan; — *adv.* osobito jako, vele, prěko mère, izvan načina, izvanredno.

Aeußerst, *adj.* zadnji, poslědnji, skrajnji; — *adv.* jako; vele; —e, *adj.* skrajnji, poslědnji; —*n.* skrajnje, poslědnje, zadnje; —ung, *f.* očitovanje, izjasnenje, objava, svědočanstvo.

Aussetz-en, *v. a.* izložiti, izpoložiti; staviti, metnuti van, izkèrcati einer Gefahr —, stavit, vèrći u pogibel; einen Gehalt —, odlučit, odrediti; uglaviti platju; die Arbeit —, odmaknnti, odložiti, zatezati; (verschieben) odgoditi; (tadeln), kuditi, koriti, zaměrati, Bäume —, presaditi; sich —, podhvatiti se; početi igru; —ung, *f.* izláganje, izpolaganje, izkèrcivanje, presadjivanje, odmicanje, zatezanje, odlučenje, oglavljenje, kudjenje, korenje ukor, prikor, zaměra.

Aussein, *v. n.* nebiti tù, bit vani; biti dovèršen, dokončan; bit prazan, nestati; es ist aus mit ihm, ode, propade, pogibe.

Aussicht, *f.* vid, vidik, lice, ufanje, nada, nadanje.

Aussieben, *v. a.* prosijati, sijati, prosijavati.

Aussied-en, *v. n.* izavrěti, okipěti; — *v. a.* skuhati; Silber —, beliti, popariti srebro; das Fett —, otopiti, raztopiti, razcvrěti; —ung, *f.* kuhanje, běljenje, světlanje.

Aussickern, *v. n.* izkapati, prokapati, procěditi se.

Aussingen, *v. a.* izpěvati, dopěvati.

Aussinnen, *v. a.* iznaći, izmisliti, izmozgati.

Aussintern, s. Aussickern.

Aussinnung, *f.* izmišljenje, izmišljanje.

Aussitzen, *v. a.* (seine Zeit im Gefängnisse), probaviti, vrěme tamnovanja, podněti svoju pedepsu u tamnici; *v. n.* dosěditi, dovèršit sědenje na jajih; mit Waaren —, tèržiti, sědit na tèrgu.

Aussöhnbar, *adj.* pomiriv, umiriv.

Aussöhn-en, *v. a.* pomiriti, umiriti, razpraviti; —er, *m.* pomiritelj, umiritelj; —lich, s. Aussöhnbar; —ung, *f.* pomirenje, umirenje.

Aussonder-n, *v. a.* lučiti, razlučiti, odlučiti, razstaviti; —ung, *f.* lučenje, razlučivanje.

Aussonnen, *v. a.* sunčati, metnuti, vèrći na sunce.

Ausspäh-en, *v. a.* uhoditi; *fig.* tražiti, iztraživati; —er, *m.* uhoda, uhodnik, uvoda, uvodnik; —erei, *f.* —ung, *f.* uhodjenje, uhod.

Ausspann, *m.* odpreg, stacia, postaja, gostionica, konak; —en, *v. a.* razastrěti, razprostèrti, raztegnuti, razpeti, napeti; die Pferde —, odpregnuti, izpregnuti; die Segel, —, razpeti jědra, otvoriti; —ung, *f.* razastiranje, raztezanje, razpetje, napetje, odpregnutje, izpregnutje, odpreg.

Ausspaßen, *v. n.* izšaliti se.

Ausspazieren, *v. n.* izšetati, proći se.

Ausspeisen, *v. n.* jěsti na selu, vani, pojěsti.

Ausspend-en, *v. a.* razdati, razdavati, poděljivati, děliti; —er, *m.* razda-

vatelj, poděljivatelj; —ung, *f.* razdavanje, děljenje, poděla, poděljivanje.

Ausſperr-en, *v. a.* vrata pred kim zatvoriti; die Beine —, razkoračiti, razpeti noge; —ung, *f.* zatvorenje vratah pred kim, razkoračenje, razpetje.

Ausſpeien, *v. a.* izpljunuti, izpljuvati. izraknuti, izrakati; Feuer —, rigati vatru, metati oganj, bljuvati, izbljuvati.

Ausſpielen, *v. a.* eine Karte —, naigrati; ein Haus, eine Uhr ꝛc. —, razigrati, vèrći na lot, na lutriu; (zu Ende ſpielen), svèršiti igru, izigrati.

Ausſpintiſiren, ſ. Ausgrübeln.

Ausſpinnen, *v. a.* opresti; *fig.* izmisliti, izmudriti.

Ausſpioniren, *v. a.* uhoditi, izvrebati.

Ausſpott-en, *v. a.* obružiti, rugati se; —ung, *f.* ruganje, rug, poruga, pogèrda.

Ausſprache, *f.* progovor, izgovor, izgovaranje, izricanje, proiznos, proiznošenje.

Ausſprechen, *v. a.* proizněti, proiznositi, progovoriti, progovarati, izgovoriti, izgovarati, izreći, izricati, progovoriti, izustiti, zametnuti, zavèrći rěč.

Ausſpreiten, ſ. Ausſpreizen.

Ausſpreizen, *v. a.* razpeti, razširiti; die Flügel —, razkriliti se, razastèrti krila.

Ausſpreng-en, *v. a.* izbiti, razbiti, odbiti; ein Pferd —, pustit konja u galop, u skok; ein Gerücht —, razněti, prosuti, razsuti glas; man hat ausgeſprengt, pukao je glas, glasa se; —ung, *f. fig.* razglašenje.

Ausſprießen, ſ. Ausſproſſen.

Ausſpringen, *v. n.* skočiti, odskočiti, izskočiti; *fig.* uskočiti, uteći, izskakati se, naskakati se.

Ausſpritz-en, *v. n.* pèrsnuti; — *v. a.* pèrskati, napèrskati, popèrskati; —ung, *f.* napèrskivanje, pèrskanje.

Ausſproſſen, *v. v.* puštati, těrati (mladice); niknuti, nicati, klicati, proklicati.

Ausſprößling, *m.* mladica, ogranak, rozgva.

Ausſpruch, *m.* izreka, osuda, izrečenje, odluka, sud; den — thun, odlučiti, osuditi.

Ausſprudeln, *v. a.* bacati, metati (vodu); — *v. n.* klokotati, ključati.

Ausſprühen, *v. a.* rigati, bacati, metati, sipati (vatru); — *v. n.* fèrcati.

Ausſpucken, *v. a.* pljunuti, pljuvati.

Ausſpül-en, *v. a* pomiti, izmiti, izplakati, izprati, roniti, zadirati, podjědati; —icht, *n.* pomije; —ung, *f.* pomivanje, plakanje, ronjenje, podjědanje.

Ausſpünden, *v. a.* obiti, obložiti daskami.

Ausſpür-en, *v. a.* uhoditi, odkriti, naći, nanjušiti, nacunjati, nagaziti na trag; —er, *m.* uhoda, njušilac, njušilo; —ung, *f.* nanjušenje, našastje traga.

Ausſtaffir-en, *v. a.* opraviti, spremiti, opremiti, providěti, obskèrbiti, nakititi, izkititi, uresiti; —ung, *f.* oprema, oprava, nakitjenje, izkitjenje.

Ausſtallen, *v. a.* těrati, goniti, iztěrati, izagnati iz štale.

Ausſtämmen, *v. n.* izdlětsati; izkopati, izdubsti dlětom.

Ausſtand, *m.* dug, novci na dugu, preostatak, ostanak od duga, kusur.

Ausſtändig, *adj.* na dugu, ostavši na

dugu, neizplaćeni; —e Zinsen, preostale kamate.

Ausstänkern, *v. a.* zasmèrděti, nanjušiti (trag od zvěri); *fig.* njušiti, cunjati, njuškati.

Ausstatt-en, *v. a.* providěti, obskèrbiti, opremiti; udati kćer, dat joj miraz (pèrćiu); —ung, *f.* providjenje, obskèrbljenje, miraz, pèrćia, dota, oprema; äußere — von Druckschriften, izvanjski izkit tiskotvorine.

Ausstäuben, *v. a.* izprašiti, prašiti.

Ausstäubern, s. Ausstöbern.

Ausstäupen, *v. a.* izšibati, izbiti, izderati, iztepsti.

Ausstechen, *v. a.* izbosti, probosti, izvajati, uděljati, urězati, izkopati (oko); ein Glas Wein —, izpiti, izprazniti; einen —, odtisnuti, uklonit iz puta, nadvladati.

Ausstecken, *v. a.* naperiti, pobiti, oběsiti (stěg na vidik); obiljежiti, biljежiti, naznačiti; — den Zehent, odrediti desetak.

Ausste h-en, *v. n.* tèržiti; Geld — haben, imati na dugu; — *v. a.* seine Lehrjahre —, izučiti, doslužiti godine od nauka; Schmerzen —, tèrpěti, patiti, podnositi; — die Strafe, izdèržati, pretèrpiti kazan; —d, *adj.* —e Schuld, novci na dugu, neizplaćen.

Ausstehlen, *v. a.* krasti, pokrasti, okrasti.

Ausstehlich, *adj.* snosan, snosiv, podnesljiv.

Aussteifen, *v. a.* podstaviti platnom krutim.

Aussteigen, *v. n.* sići, sajti, saći, izići, izkèrcati se.

Ausstell-en, *v. a.* izlágati, izložiti, metati, metnuti na vidik; Wachen —, razrediti, postaviti straže; eine Quittung —, dati, napisati, izdati namiru; — eine Urkunde, opraviti, sastaviti, izdati izpravu; (aufschieben), odmaknuti, odložiti, zatezati; (tadeln), kuditi, prikoriti, ukoriti; — Jemanden, staviti koga na sramotište; —er, *m.* datelj, izdatelj, izdavalac, trasant; —ung, *f.* izloženje, odmicanje, zatezanje, odlaganje, odvlaka, izdatje (lista od měne); zastavljenje, opravak; kudjenje, ukor, prikor; —en machen, kuditi, prikoriti; —ungstag, *m.* dato (od lista měnbenoga).

Aussterben, *v. n.* pomrěti, izginuti; —, *n.* pomor.

Aussteuer, *f.* miraz, pèrćia, dota; —n, *v. a.* dati, davati miraz, pèrćiu, dotu; —ung, *f.* miraz, dota, pèrćia.

Ausstich, *m.* cvět.

Aussticken, *v. a.* vezti, izvezti, navezti.

Ausstimmen, *v.* a. ugoditi, ugadjati.

Ausstinken, *v. n.* prestati, prestajati smèrdež.

Ausstöbern, *v. a.* izplašiti, poplašiti, izagnati, prognati; nanjušiti, nacunjati.

Ausstochern, *v. a.* badati, čačkati, pročačkati (zube).

Ausstocken, *v. a.* izkèrčiti, izkorěpiti, izkorěniti.

Ausstopf-en, *v. a.* zatisnuti, zapušiti, naděnuti; — mit Stroh —, nabiti, napuniti slamom; —ung, *f.* naděvanje, zatisnutje, zapušenje.

Ausstören, *v. v.* prerovati, prekopati, pretresti, preiskati.

Ausstoß, *m.* udarac, odbitje, odboj; —en, *v. a.* izturati, izrinuti, izagnati, prognati, iztěrati, protěrati; einem Faß den Boden —, razadniti, izbiti dno; izkopati (oko); Reden —, govoriti, metati, rigati besěde;

— v. n. udariti, odbiti; —ung, f. izturanje, izrinutje, prognanje, iztěranje, razadnjenje.

Ausstreck-en, v. n. pružiti, izplaziti; sich — v. r. izvaliti se, razvaliti se; protegnuti se; —muskel, m. —mäuschen, n. pružnik (u anatomii); —ung, f. pruženje; pružanje; protezanje.

Ausstreich-en, v. a. (Falten), ugladiti, izgladiti; mit der Feder —, izbrisati; mit Ruthen —, izšibati, izbiti šibom; (loben), hvaliti, pohvaliti, uzvisiti; — v. n. skitati se, potipati se, klatiti se; zu Tage —, pokazati se; —ung, f. gladjenje, ugladjivanje; brisanje; šibanje.

Ausstreiten, v. a. izpravdati, pravdom oteti.

Ausstreuen, v. a. razsuti, razsipati; *fig.* razsijati, razglasiti, razněti, sijati, razglašivati, raznositi.

Ausstreifen, v. n. izticati, iztèrkivati, četovati.

Ausstrich, m. pèržina od rude.

Ausstricken, v. a. plesti, izplesti, oplesti.

Ausstriegeln, v. a. češati, izčešati.

Ausströmen, v. n. izticati, proticati, sticati, izlěvati se, razlěvati, slěvati se.

Ausstudiren, v. a. izmudriti, izmisliti; einen —, poznati, razpoznati, proučiti; — v. n. dovèršiti nauke, izučiti se.

Ausstürmen, v. a. izběsniti se, naběsniti se, utěšiti se, umiriti se, upokojiti se, prestati.

Ausstürzen, v. a. izvèrnuti, prevaliti; ein Glas Wein —, izpiti, popiti na dušak kupu vina.

Ausstützen, v. a. podupřeti, podupirati.

Aussutzeln, s. Aussaugen.

Aussuch-en, v. a. izabrati, odabrati; čistiti, poiskati; alles —, premetati svekoliko, razrovati, pretresti, preiskati; —ung, f. izbiranje, izbor; iztraživanje, obiskivanje.

Aussühnen, s. Aussöhnen.

Aussüß-en, v. a. sladiti, osladiti, usladiti; —ung, f. oslada, osladjenje.

Austäfeln, v. a. obiti, obijati, obložiti, oblágati daskami.

Austanzen, v. a. iztancati, izplesati.

Austapezieren, v. a. tapecirati, iztapecirati, obložiti sagovi.

Austasten, v. a. pipati, opipati.

Austausch, m. měna, zaměna, razměna; —en, v. a. měnjati, zaměniti, izměniti, proměniti, razměniti; —er, m. razměnik, měnovnik; —ung, f. s. Austausch.

Austeppichen, v. a. prostèrti, prostirati, obložiti, oblágati sazi.

Auster, f. ostriga, školjka; —bank, f. —grund, m. město od ostrigah, ostrižište; —behälter, m. ostrižnjak; —fänger, —fischer, m. ostrigar; —fischerei, f. lovitva, hvatanje ostrigah; —schale, f. čaška, čašinka, ljuštura od ostrige; —weib, n. ostrigarica.

Austheeren, v. a. opakliti, namazati katranom.

Austheil-en, v. a. děliti; razděliti, razdati, poděliti; —ung, f. dioba, děljenje, razděljivanje, poděljivanje.

Austhun, v. a. skinuti, svući; (auslöschen), ugasiti, utèrnuti; (ausstreichen), izbrisati; (ausgeben), uzajmiti, na kamatu dati.

Austiefen, v. a. izkopati, izrovati, izdubsti, izdubiti, kopati, dubsti, dubiti.

Austilg-en, v. a. izkorěniti, iztrěbiti,

uništiti, zatèrti, utèrti; —er, *m.* zatritelj, zatornik; —ung, *f.* izkorenjenje, iztrěbljenje, uništenje.
Austoben, *v. n.* izběsniti se, naběsniti se; utěšiti se, umiriti se, upokojiti se.
Austraben, *v. n.* ein Pferd — lassen, konja u kas pustiti, činit ga kasati.
Austrag, *m.* osuda, odluka, dokončanje, svèrha, konac; dobitak, dohodak, probitak; —en, *v. a.* izněti; razněti; razsuti, razglasiti, ozloglasiti; — *v n.* (betragen), činiti, iznositi.
Austräglich, s. Einträglich.
Austrauern, *v. n.* dovèršit žalobu, svući cèrninu.
Austräumen, *v. n.* dosanjati; dosniti, san dovèršiti.
Austreib-en, *v. a.* izagnati, iztěrati; prognati, protěrati; —end, *adj.* iztěran, goneć.
Austrennen, *v. a.* razporiti, odporiti, razparati, odparati.
Austret-en, *v. a.* sgaziti, pogaziti, ugaziti, ovèršiti (žito); die Schuhe —, izgaziti, razhoditi; etwas mit dem Fuße —, utèrti, izlizati; — *v. n.* der Fluß ist ausgetreten, izlila se rěka; (flüchtig werden), uteći, uskočiti, poběgnuti; (aus dem Dienste treten), izić iz službe, izstupiti iz službe, ostavit ju; (hinaus treten), izići, stupiti na dvor; —er, *m.* uskok, běgunac; —ung, *f.* gaženje, ugaživanje; běg; izlitje; poplava, poplavica; vèršitba.
Austriefen, s. Auströpfeln.
Austrieseln, *v. a.* einen Strick —. razsukati, razplesti uže; — was gewebt ist, razčinkati, očinkati.
Austrinken, *v. a.* izpiti, popiti.
Austritt, *m.* izašastje; běg, uskočenje, poběg, poběgnutje; — der Ware, izvoz; — an der Treppe, uzhod; (ein Balkon), doksat, londja; —s- (in Zusamm.) izvozni; —samt, *n.* izvozni ured; —sbillete, *f* izvozna pokazka; —szoll, *m.* izvozna carina.
Austrockn-en, *v. a.* osušiti, posušiti, presušiti; — *v. n.* usahnuti, posahnuti, presahnuti; —end, *adj.* sušan, osušan; —ung, *f.* osušenje, presušenje.
Austrommeln, *v. a.* razbubnjati, pod bubanj razglasiti; *fig.* razněti, proglasiti, prosuti glas.
Austrompeten, *v. a.* raztrubiti.
Auströpfeln, **Austropfen**, *v. n.* kapati, izkapati, prokapati.
Austünchen, s. Ausweißen.
Austunken, *v. a.* izprazniti, potratit umakajući, poumakati.
Austuschen, *v. a.* natušati, iztušati.
Ausüb-en, *v. a.* věžbati; izvèršivati, činiti; Rache an einem —, svetiti se, osvetiti se komu; eine Kunst, ein Handwerk —, umětnik biti, biti zanatnik, raditi na zanatu; — ein Recht, izvèršivati pravo; (begehen), činiti, tvoriti, učiniti, satvoriti; (vervollkommnen), věžbati, izvèrstiti; —ung, *f.* věžbanje; izpunjenje, izvèršivanje; radnja, vodjenje, dělo.
Auswachsen, *v. n.* dorasti, uzrasti, odrasti; proizrasti, proniknuti; ausgewachsen sein, gèrbav biti.
Auswagen, sich, *v. r.* směti izići, usuditi se, ufati se izić.
Auswägen, *v. a.* izměriti, měriti, na měru prodavati, vagnuti, vagati.
Auswahl, *f.* izbor, izbranje, odabranje, izabiranje; die — steht ihm zu, ima pravo izbirati.

Auswähl-en, *v. a.* izabrati, odabrati; —ung, f. Auswahl.

Auswalken, *v. a.* valjati, ovaljati.

Auswalzen, *v. a.* ovaljati, razvaljati, valjati; *fig.* izbiti, izmlatiti, pročešljati.

Auswander-er, *m.* uskok, odseonik, izseljenik; —n, *v. n.* seliti, odseliti, izseliti se, preseliti se; —ung, *f.* odseljenje, izseljenje, seoba, seobina; —ungsgesetz, *n.* zakon o izseljenju.

Auswärmen, *v. a.* ugrijati, razgrijati.

Auswarten, *v. a.* dočekati, izčekati.

Auswärtig, *adj.* inostran, tudj.

Auswärts, *adv.* vani, na dvoru, na polju; (in der Fremde), u tudjoj zemlji, u zemljah inostranih.

Auswaschen, *v. a.* izprati, oprati; izplakati, pomiti; zadirati, podkapati, podjědati; (ans Land bringen), izplaviti, baciti, izvući na kraj.

Auswässern, *v. a.* nakvasiti, namočiti.

Auswechsel-bar, *adj.* razměnjiv, proměnjiv; —er, *m.* razměnik, měnovnik; —n, *v. a.* proměniti, izměniti, razměniti, razbiti, měnjati; —ung, *f.* izměna, proměna, razměna, razbitje, razbijanje, měna; —ungsvertrag, *m.* pogodba od razměne.

Ausweg, *m.* izlaz, izhod; izgovor; srědstvo, način, put, pomoć; *fig.* spasenje.

Auswehen, *v. a.* izpuhnuti, izdunuti.

Ausweichen, *v. a.* umekšati, nakvasiti.

Ausweich-en, *v. n.* einem —, uklanjati se, ukloniti se, ugnuti se, ugibati se; einer Sache —, uběgnuti, minuti, mimoići; (von den Füßen), omaknuti se, poskliznuti se; —ung, *f.* uklanjanje, ugnutje, ugibanje; uběgivanje.

Ausweiden, *v. a.* izvaditi drob; popásti; (ausjäten), oplěti, oplěviti.

Ausweinen, *v. n.* izplakati se, naplakati se, nacviliti se.

Ausweis, *m.* izkaz, dokaz; (Bollete), pokazka; (Verzeichniß), kazalo; —gut im Eingange, *n.* izkazna roba na ulazka; —los, *adj.* bez izkaza; —losigkeit, *f.* bezizkaznost.

Ausweis-en, *v. a.* protěrati, prognati, odpraviti, izagnati; *fig.* dokazati, izkazati, zasvědočiti; die Miterben —, samiriti, namiriti subaštinike; es wird sich bald —, vidět će se skoro ureda; sich — *v. r.* dokazati, potvèrdit svědočbami; —ung, *f.* Ausweis, *m.* pokaz, dokaz, izkaz, očitovanje; (Bollete), pokazka; (Zeugniß), svědočanstvo; (Verzeichniß), kazalo; (aus einem Orte), odprava.

Ausweißen, *v. a.* běliti, oběliti, poběliti.

Ausweit-en, *v. a.* razširiti; razprostraniti; raztegnuti; —ung, *f.* razširenje, razprostranjenje; raztegnutje.

Auswendig, *adv.* iz vana, iz na dvora, iz na polja; — lernen, wissen, učiti se, znati na izust, na pamet, iz glave; — *adj.* vanjski, izvanjski, nadvornji.

Auswerden, *v. n.* svèršiti se, doćeti, kraj biti čemu.

Auswerf-en, *v. a.* baciti, odbaciti; izbaciti; izrigati, izbljuvati, izmetnuti; izrakati, izraknuti; (verwerfen), pometnuti, zabaciti; (aussetzen, bestimmen), odrediti, odlučiti; ein Pferd —, uškopiti, počistiti, uštrojiti konja; einen Hasen —, izvaditi; drob; —slich, . Auswürfig

—ung, *f.* bacanje; riganje, metanje, itd. s. Auswerfen.

Auswetzen, *v. a.* brusiti, nabrusiti; eine Scharte —, izbrusiti štèrbu, zub; *fig.* pogrěšku, krivdu popraviti, oprati.

Auswickeln, *v. a.* razviti, razmotati, razvijati, razmatati.

Auswiegen, s. Auswägen.

Auswinden, *v. a.* ožeti, ožimati.

Auswintern, *v. a.* sačuvati, sahraniti prěko zime; — *v. n.* smèrznuti se.

Auswipfeln, *v. a.* die Bäume —, vèršiti, ovèršiti, okresati vèrhe od dèrvlja.

Auswirken, *v. a.* satkati; *fig.* izhoditi, zadobiti, dobaviti, izraditi, izprositi, dostati; den Teig —, uměsiti; den Huf —, obrězati kopito; einen Hirsch —, izvadi i drob; — *v. n.* dělovanje dovèršiti, prestati.

Auswirren, *v. a.* razmèrsiti.

Auswischen, *v. a.* otèrti, obrisati, izbrisati; — *v. n.* uteći, uskočiti, izmaknuti.

Auswittern, *v. a.* provětriti; (entdecken), njušiti, nanjušiti, nacunjati, naći; — *v. i.* nagèrměti se, iz, gèrměti se.

Auswölben, *v. a.* prevoltati, presvoditi.

Auswölken, sich, *v. r.* razvedriti se, razgaliti se.

Auswuchs, *m.* klicanje; svoja; kvèrga; gèrba; — auf den Knochen, mèrtva kost.

Auswühlen, *v. a.* uzriti, uzrovati, izkopati.

Auswurf, *m.* bacanje, metanje, izmet, smet, slina, bljuvotine; ein — der Menschheit, ruglo, smet čověčanstva; — der Gedärme, smrad; — eines Vulkans, riganje vulkana.

Auswürfeln, *v. a.* razigrati na kocke.

Auswürfig, *adj.* smetan, izmetan.

Auswürfling, *m.* smet, smrad, izmet, odbirak, izbirak.

Auswürgen, *v. a.* izrigati, izbljuvati s mukom; — *v. n.* nadaviti se.

Auswurzeln, *v. a.* izkorěniti, izkorěpiti, korenom guliti, izguliti, izčupati.

Auswüthen, *v. n.* izběsniti se, naběsniti se, utěšiti se, umiriti se.

Auszacken, *v. a.* naseckati, narězkati, zubiti, nazubiti.

Auszahl-en, *v. a.* platiti, izplatiti, platjati; —er, *m.* platac, (t.) izplatnik; —ung, *f.* izplatjivanje, platjanje.

Auszähl-en, *v. a.* brojiti, izbrojiti, prebrojiti, nabrojiti, odbrojiti; —ung, *f.* brojenje, izbrajanje, prebrajanje.

Auszähneln, *v. a.* zubiti, nazubiti.

Auszahnen, *v. n.* imati već zube svekolike.

Auszanken, *v. a.* izpsovati, izkarati; — *v. n* naklati se, nasvadjati se.

Auszapfen, *v. a.* točiti, iztočiti, točiti, prodavati.

Auszaudern, *v. n.* naotezati se, naogužati se, naoklěvati se.

Auszäumen, s. Abzäumen.

Auszäunen, *v. a.* graditi, ograditi, ogradjivati plotom.

Auszechen, s. Austrinken.

Auszehnt-en, *v. a.* desetkovati, brati, kùpiti, pobrati, pokupiti desetinu; —er, *m.* desetčar, desetinar.

Auszehr-en, *v. a.* iztrošiti, iztratiti; — *v. n.* sahnuti, sušiti se; ausgezehrt sein, okošt, mèršav biti; —ung, *f.* suha nemoć, jektika.

Auszeichn-en, *v. a.* ubilježiti, zabilježiti —, naznačiti; (aus einem Buche), izpisati, prepisati, pobilježiti iz

knjige; einen, oder etwas —, odlikovati koga; sich —, odlikovati se; —ung, *f.* naznačenje; odlika, odlikovanje.

Auszeigen, s. Ausweisen.

Auszerren, *v. a.* iztèrgnuti, odtèrgnuti, izčupati, izvući.

Ausziehen, *v. a.* iztegnuti, iztèrgnuti, potegnuti, izvući, razširiti, raztegnuti, razastèrti, prostèrti, protegnuti; schriftlich —, izvoditi, izvaditi, izpisati; (auskleiden), svući, razpraviti; den Degen —, tèrgnuti, povaditi špadu; Stiefel —, izuti čizme; jemanden —, oglobiti, ogoliti, svući koga; — *v. n.* preseliti se, izseliti se iz stana, odseliti, uteći, pobĕgnuti, uskočiti; (vom Wilde), izaći iz bèrloga; —Streitsachen, *f. pl.* razpre o izseljivanju iz stana; —tisch, *m.* stol, tèrpeza, koja se izvlači, izvlačna, produžna tèrpeza; —ung, *f.* izvlačenje, iztezanje, iztèrgnutje, itd. s. Ausziehen.

Auszier-en, *v. a.* nakititi, ukrasiti, uresiti; —er, *m.* kitilac, resilac; —ung, *f.* nakitjenje, izkitjenje, urešenje, ukrašenje.

Auszimmern, *v. a.* obiti, postaviti daskami.

Auszinnen, s. Verzinnen.

Auszirkeln, s. Abzirkeln.

Auszischen, *v. a.* izpiskati koga, piskati komu na sramotu.

Auszug, *m.* izašastje, odlazak, polazak; — aus der Wohnung, preseljenje, odseljenje, seoba; — aus einer Schrift, izvadak, pokratjenje, jezgra; — in einem Schranke, krabica, fioka; —smäßig, *adj.* pokratjen; —sweise, *adv.* u kratko, pokratjeno u izvodu, u izvadku, u jezgri.

Auszupfen, *v. a.* čupati, izčupati, činkati, očinkati.

Außen, Außer, s. nach Ausseimen.

Authent-icität, *f.* istinitost, dostovĕrnost; (Echtheit) t. pravota; —isch, *adj.* istinit, dostovĕrni.

Autograph, *n.* samopis; —isch, *adj.* samopisan, izvoran.

Autokrat, *m.* samodèržac, samovladalac; —ie, *f.* samodèržava, samovlast, samovladanje.

Automat, *m.* samokret.

Autonomie, *f.* samouprava.

Autor, *m.* autor, začetnik, pisac, spisatelj, pisalac; —isiren, *v. a.* povlastiti, vlast podĕliti; —schaft, *f.* autorstvo, spisateljstvo; —ität, *f.* autoritet; ugled, vlast, oblast, čast, poštenje; važnost, zakonita valjanost; sich eine — anmaßen, prisvajati sebi vlast.

Auweh, *i.* jaoh, ah, vajme, avaj, kuku, lele.

Aval, *m.* (Wechselbürgschaft) menično poručanstvo.

Avanc-ement, *n.* povis; —iren, *v. a.* biti povišen.

Avantgarde, *f.* èrtnici (prednja vojska).

Aventurin, *m.* aventurin (vèrsta od stakla).

Avertiren, s. Benachrichtigen.

Avis, *n.* Avisbrief, *m.* objava, objavno pismo.

Avisiren, *v. a.* objaviti što, dati kome što na znanje.

Axe, s. Achse.

Axiom, *n.* aksioma; prazasada, pranačelo, osnova.

Axt, *f.* sĕkira.

Aextchen, *n.* sĕkirica.

Axthelm, *m.* uši, ušice od sĕkire; —stiel, *m.* dèržalo, toporište od sĕkire.

Azel, s. Assel.

Azur, *m.* lazur (kamen); —en, *adj.* modar, blakitan, lazuran.

B.

Baake, s. Bake.
Baal, *m.* baal (krivi bog); —sdiener, *m.* baalovac; —spfaffe, baalov pop.
Baar, *adj.* gotov, u gotovu; die andern Bed. s. unter Bar.
Baare, s. Bahre.
Baccalaur-eus, *m.* bakalaur; —eat, *n.* bakalaurstvo.
Bacchanalien, *f. pl.* poklade.
Bacchant, *m.* bakani (bakov pop); —in, *f.* bakantica, bakantka (bakova popinja).
Bacchus, *m.* bako, bog od vina; —stab, *m.* tèrs, bakov štap.
Bach, *m.* potok; —amsel, s. Bachstelze; —bunge, *f.* kres (trava). *Veronica beccabunga* Linn.
Bache, *f.* divja prasica.
Bacher, *m.* vepar, prasac divji.
Bach-fisch, *m.* riba potočna, iz potoka; —holunder, *m.* udikovina (dèrvo); —krebs, *m.* rak potočni; —kresse, *f.* s. Gründling; —münze, *f.* vodena metvica (trava); —stall, *m.* (Pfahl) kolje; —stelze, *f.* pliska, ovčarica, pastèrica (ptica); —weide, *f.* iva (dèrvo). *Salix helix* Linn.
Backapfel, *m.* jabuka za peć, za pecivo, pečena jabuka; —birn, *f.* kruška za peć, pečena kruška; —bord, *m.* lèvi bok (od broda).
Backen, *v. a.* peći (kruh), pèržiti (piliće); sušiti (voće); ruditi (kosu); hartgebackenes Brot, prepečen kruh.
Backen, *m.* Backe, *f.* lanita, lice, obraz, kosèrica, laloka; —bart, *m.* obriz, brada; —bein, *n.* kost od lica; —grübchen, *n.* jamica na licu; —streich, *m.* zaušnica, zamlatica, ćuška, pljnska; —zahn, *m.* kutnjak, kutnji zub.
Bäcker, *m.* pekar, pek; —in, *f.* pekarica; —brod, *n.* pekarski kruh; —bursch, *m.* momak. sluga pekarski; —ei, *f.* pekarstvo, pekaria; —handwerk, *n.* zanat pekarski, pekarstvo; —knecht, s. Bäckerbursch; —laden, *m.* pekarnica, pekara; —meister, *m.* pekar, majstor pekarski; —scheider, *m.* prosivalac pekarski; —zunft, *f.* cèh pekarski.
Back-fisch, *m.* pèržena, prigana riba, riba za prigat; —geld, *n.* pećarina, platja od peći; —haus, *n.* pekarnica; —obst, *n.* ošap, suho, sušeno voće; voće za peć, pečeno voće; —ofen, *m.* krušna peć; —pfanne, *f.* tava, ponjva, tiganj, tepsia, prosulja; —schaufel, *f.* Backschieber, *m.* lopata, lopar; —stein, *m.* opeka, cigla; —stube, s. Backhaus; —trog, *m.* naćve; —werk, *n.* pecivo, pekaria.
Bad, *n.* kupalo, kupelj; warmes —, toplice.
Bade-besen, *m.* —bürste, *f.* kupaća metlica, četka u kupalu; —cur, *f.* kupalo, kupanje; —frau, *f.* (Hebamme), primalja, babica; —gast, *m.* kupalac, gost, prihodnik u toplicah; —geld, *n.* platja od kupanja; kupalina; —haus, *n.* kupalište; —hemd, *n.* kupaća košulja, košulja za kupanje; —knecht, *m.* momak, sluga u kupalu; —magd, *f.* služkinja u kupalu; —mutter, s. Badefrau; —n, *v. a.* kupati, okupati; — *v. n.* kupati se; —quast, s. Badebesen; —r, *m.* kupalac, kupeljnik; ranarnik u kupalu; —rei,

f. kupalište, kuća gospodara od kupala; —stube, *f.* Badstube, *f.* kupelj, soba u kupalu, kupaća soba; —wanne, *f.* kupeljnica, kupaća kada, kačica; —warm, *adj.* mlak, vruć kao kupaća voda, kao krop; —wasser, *n.* kupalo, kupaća voda; —zeit, *f.* kupaće doba, vréme od kupanja; —zeug, *n.* sprava, pèrtenina za kupati se, kupaća sprava.

Bagage, *f.* pratež, pèrtljaga; *fig.* smet, izmet od ljudih.

Bäh-en, *v. a.* pariti, grijati; Brod —, pèržiti kruh; —ung, *f.* parenje, grijanje; pèrženje.

Bahn, *f.* pèrtina; put, staza; tèrkalište, kolotek; — eines Hammers, eines Ambosses, glava od bata, od nakovnja; die — brechen, pèrtiti, probiti, razkèrčiti cestu; auf die — bringen, dati, zadati, postaviti, položiti; —en, *v. a.* pèrtiti, dělati, kèrčiti stazu, put tèrti; ein gebahnter Weg, utrenik, tvèrda cesta; sich den Weg zu einem Amte —, proderati put do službe.

Bahr-e, *f.* zu Leichen, nosila; odar mèrtački; — zu Lasten, tezger, čivěre; —tuch, *n.* plašt, pokrivalo mèrtačko.

Bai, s. Bucht.

Bajonett, *n.* bajuneta, banganet.

Baitzen, s. Beitzen.

Bake, *f.* znamenje od sidra il grebena na moru.

Bakel, *m.* štapić, šibika učiteljska.

Balancir-en, *v. n.* dèržati se upravo, ravnotežno; —stange, *f.* motka ravnotežna.

Balanz, *f.* s. Gleichgewicht.

Balcon, *m.* balkun, doksat, londja.

Bald, *adv.* skoro, u kratko, bèrzo, hitro, odmah; za rana, za dobe, za vrěmena; malo ne, o malu da ne, tek što ne; lasno; bald so, bald anders, sad ovako, sad onako.

Baldachin, *m.* nebo.

Baldig, *adj.* skor, gotov.

Baldrian, *m.* odoljen (trava). *Valeriana Linn.*

Balester, *m.* samostrěl.

Balg, *m.* koža; měh, měšina; ljuska; (Vogelscheuche), strašilo (na njivi); (verächtlich, ein kleines Kind), kopile, derište; — einer Schlange, košuljica od zmije; (Hure), kurva, bludnica.

Balge, *f.* ćabar, dižva.

Balgen, sich, *v. r.* hèrvati se, potezati se, jakariti se s kim.

Balgentreter, *m.* duvalac, puhalac (kod orgulah, itd.).

Balger, *m.* hèrvač; —ei, *f.* hèrvanje, jakarenje, potezanje, dèrmanje.

Balggerüst, *n.* stan od měha.

Balken, *m.* greda, bèrvno, balvan; — an der Wage, igo od vage; wir sehen den Splitter in unsers Nächsten Auge, aber den — im eigenen Auge werden wir nicht gewahr, u oku iskèrnjega (bližnjega) našega vidimo trunak, a u svojem nevidimo grede; —band, *n.* spoja od grede; —keller, *m.* pivnica nadpodjena gredami; —kopf, *m.* glava, kraj od grede; —recht, *n.* pravo trama, grede.

Ball, *m.* lopta, pala; (Tanz), bal; ein großer lederner —, balun; — spielen, loptati se, igrati se na palu.

Ballaß, *m.* balaš (dragi kamen).

Ballast, *m.* savornja; — einnehmen, savornjati se; —schiff, *n.* brod od savornje, savornjak.

Bällchen, *n.* loptica, palica; pol trube platna.

Ballen, *m.* lopta, pala; ein — Pa-

pier, Waaren; Tuch, bala papira, robe, sukna; (an Händen und Füßen), debelo izpod palca na ruci i nozi; (eines Rappiers), glavica.

Ballen, *v. a.* smotati, smatati; sich — *v. r.* skučiti se, svrěti se; der Schnee ballt sich, zbija se, lěpi se sn g; mit geballter Faust, Hand, pěstju, pěsnicom.

Ballenbinder, *m.* vezalac od balah; —weise, *adv.* na bale; balu po balu.

Ballet, *n.* balet.

Ballei, *f.* komenda, komturia, kotar viteza redovničkoga.

Ballgast, *m.* balovnik; —haus, *n.* loptarnica, kuća za loptanje; —kleid, *n.* odělo, oděća za bal; —on, *m.* balun.

Ballrose, *f.* s. Bachholunder; —spiel, *n.* loptanje, palanje.

Balsam, *m.* balsam, miomiris, dragomast; —apfel, *m.* jabuka miomirisna; —baum, *m.* balsam, penjavica, dèrvo balsamovo; —büchse, *f.* kutia, škatulja za balsam, dragomastnica; —duft, Balsamgeruch, *m.* duh, miris od balsama; —holz, *n.* balsamovina; —ine, *f.* lěpi čověk (cvět); —iren, *v. a.* balsamati, balsamirati; nabalsamati, dragomastju namazati; —rung, *f.* balsamanje, balsamiranje; —isch, *adj.* miomirisan, dragomastan; —kraut, *n.* s. Balsamine; —öhl, *n.* ulje miomirisno, dragomastno; —pappel, *f.* topola miomirisna, dragomastna.

Balz, *f.* vrěme, u koje se druže poveće ptice, a osobito tetrěbi.

Balzen, *v. n.* družiti se (od pticah povećih).

Bambus, *m.* Bambusrohr, *n.* bambus, tèrska indioska.

Bämme, s. Butterbämme.

Banco, s. Bank.

Band, *n.* vèrpca, vezanka; pantlika; obruč; (Schlinge), uzica, petlja, zanka; sveza, vez, savez; Bande, *pl.* vezi, okovi, verige, gvoždje; — von Weiden, gužva; — auf Wunden, zavoj, povoj.

Band, *m.* (Einband), vez; (Buch, Theil), knjiga, dio, svezak.

Bändchen, *n.* vèrpčica; (Buch) knjižica, svezka.

Bande, *f* banda, kraj, okrajak; (Gesellschaft), banda, družtvo; — von Räubern, četa hajdukah.

Bandelier, *n.* ramenica.

Bandfabrik, *f.* vèrpčana, fabrika od vèrpcah, pantlikah, vezankah; —haken, *m.* stožernica, petica od vratah, baglama; —handel, *m.* tèrgovanje s vèrpcami.

Bändig, *adj.* pitom, krotak; ein oder zweibändige Brüder oder Schwestern, bratja ili sestre samo po otcu ili materi, ili po otcu i materi; —en, *v. a.* ukrotiti, obuzdati, umiriti; upitomiti, pokoriti; —ung, *f.* pitomljenje; ukrotjenje, umirenje, obuzdanje.

Bandit, *m.* lupež, razbojnik, hajduk.

B..kmacher, Bandwirker, *m.* vèrpčar; —masche, *f.* kokarda; —messer, *m*, nožac bačvarski; —nadel, *m.* klin, klinac; —nudeln, *f. pl.* lazanje, rězanci; —reif, *m.* obruč; —schleife, s. Bandmasche; —stuhl, *m.* stan, razboj, krosna vèrpčarska; —tresse, *f.* galun; —weberei, Bandwirkerei, *f.* vèrpčarstvo; vèrpčana, fabrika od vèrpcah; —weide, *f.* vèrba; žukva; rakita; —wurm, *m.* glista plosnata (u čověku).

Bange, *adj.* nemiran; strašljiv, bojazljiv; es ist mir — um ihn, strah me je za njega; davor ist mir nicht

—, toga se nebojim; — machen, strašiti, plašiti; (vom Wetter), s. Schwül.

Bangigkeit, *f.* bojazljivost, strah, nemir.

Bänglich, *adj.* nemiran, u strahu.

Banier, s. Panier.

Bank, *f.* klupa; (Wechselbank), novčara, banka; (in Zusamm.) novčarski; (Sandbank), markěnta, prud; durch die —, na poprěko, osěkom, bez razlike, svekoliko; —anstalt, *f.* novčarski, banački zavod; —director, *m.* ravnatelj novčare, banke.

Bänkchen, *n.* klupica, skamia.

Bankeisen, *n.* gvozden zub u zidu.

Bänkelsänger, *m.* nadripěvač.

Bankerott, *adj.* propo, pao, poklenuo, postrado; — *m.* bankrot, postrad; —ier, *m.* propalica; —iren, *v. n.* propasti, pasti, poklenuti, postradati.

Bankert, *m.* kopile.

Bankett, *n.* banket, sobet, štov; —iren, *v. n.* častiti, gostiti; častiti se, go-stiti se.

Bankfond, *m.* novčarska zaklada; —gouverneur, *m.* nastojnik novčare; —note, *f.* novčarska biljezka, banka, banknota.

Bankbohrer, *m.* svèrdlo, svèdar, svèrdao.

Banklehne, *f.* naslon od klupe.

Bann, *m.* prokletstvo, anatema; izagnanje, progonstvo; einen in den — thun, prokleti koga, prokletstvo na koga udariti; —brief, *m.* prokletka, progonka; —en, *v. a.* těrati, izgoniti, zaklinjati; iztěrati, protěrati, izagnati, zakleti; —er, *m.* zaklinjalac, izgonitelj; s. Panier; —erherr, *m.* stěgonoša; zastavnik, barjaktar; —fluch, *m.* anatema, prokletstvo; —forst, *m.* branjevina; —gut, *n.* kuntrabant, zabranjena roba; —strahl, —fluch, *m.* prokletje, prokletstvo, anatema; —ung, *f.* zaklinjanje, izgonjenje (duhovah nečistih); —wald, s. Bannforst; —wasser, *n.* zabranjena voda.

Banquier, *m.* měnar, bankier, saraf; —haus, *n.* měnarska, bankierska kuća.

Banse, *f.* štedanj, štagalj.

Bansen, *v. a.* složiti, slagati snopje.

Bansen, *m.* požirak živine preživajuće.

Bar, *adj.* gol, nag; čist; gotov; —fuß, bos, bosonog; aller Schuld und Makel bar, čist od svake krivnje i skvèrne; — *adv.* gotov, u gotovu; — zahlen, *v. a.* platiti u gotovu, vgl. Baar.

Bär, *m.* medvěd, medjed; nerast; einen Bären anbinden, prevariti, nasaditi koga; der große, kleine Bär (Gestirn), velika i mala medvědica (zvězda).

Barake, *f.* šatra, kolěba, kućarica, daštara.

Barbar, *m.* barbar, okrutnik, nečověk, divjak; (Pferd), konj barbarezki; —ei, *f.* barbarstvo, okrutnost; *fig.* divjačina, sirovost; —in, *f.* barbarka; ljuta, okrutna žena; —isch, *adj.* barbarski; inostran, tudj; okrutan, sirov, nečověčan.

Barbe, *f.* mren (riba). *Cyprinus barbus. Linn.*

Bärbeißig, *adj.* ljutit, sèrdit.

Barbier, *m.* berber, berberin, brijač; —becken, *n.* zdělica, plitica berberska; —en, *v. a.* brijati, bričiti; obrijati, obričiti; —geselle, *m.* dětić berberski; —junge, *m.* dečko berberski; —messer, *n.* britva brijaća, brijačica; —riemen, *m.* remen berberski; —serviette, *f.* utirač berberski; —stube, *f.* berbernica; —zeug, *n.* sprava berberska.

Barchent, *m.* porket; —en, *adj.* porketan, od porketa; —macher, *m.* porketar; —weber, *m.* tkalac od porketa.

Barde, *m.* bard, pěvač Keltah starinskih.

Bärenbeißer, *m.* psina za lov od medvědah; —fett, *n.* salo medvědje, od medvěda; —führer, *m.* medjedar; —haut, *f.* medjedina, koža od medvěda, medvědja; auf der — liegen, dangubiti, plandovati, lěniti se; —häuter, *m.* lěnština, ležak; ništalo; —häuterei, *f.* ništaria; lěnost, plandovanje; —jagd, Bärenhetze, *f.* lov, hajka na medvěde; —klau, *f.* primog (trava). *Acanthus Linn*; —tatze, šapa medvědja, od medvěda.

Baret, *n.* kapa.

Barfuß, *adv.* bos, bosonog; —füßer, *m.* kaludjer bosonog; —häuptig, *adj.* gologlav.

Bärin, *f.* medvědica, medjedica, mečka (medjka).

Barke, *f.* barka, plavčica.

Barköpfig, s. Barhäuptig.

Bärlappen, *m.* cèrvotočina (trava). *Lycopodium clavatum Linn.*

Bärme, *f.* s. Gäscht, Hefen.

Barmherzig, *adj.* milosèrdan, milostiv; *fig.* nevoljan, bědan, siromah; —keit, *f.* milosèrdje; milost.

Bärmuff, *m.* kolčak; —mutter, *f.* materica, utroba.

Barn, *m.* jasle, štedanj, štagalj; mrěža, predja (ribarska).

Barometer, *n.* (*m.*) barometar, tegoměr.

Baron, *m.* baron; —esse, —in, *f.* baronesa, baronica, baronka; —ie, —ei, *f.* baronia, baronstvo.

Barre, *f.* šiba, slitak (zlata il srebra).

Barriere, *f.* pregrada, zagrada.

Barsch, *m.* pitka, okun, bandar, gèrgeč, kostreš (riba). *Perca fluviatilis* Linn; —, *adj.* žestok, osoran, otresit.

Barschaft, *f.* gotovina, gotov krajcar, gotov novac.

Barschheit, *f.* osornost, otresitost.

Bart, *m.* brada; — an der Aehre, os, ost, osina, osje, ostje; über des Kaisers Bart streiten, svadjati se, inatiti se za trice i kučine.

Bärtchen, *n.* bradica.

Bartbecken, s. Barbierbecken.

Barte, *f.* die Barten, ribja kost.

Bartfaden, *m.* bèrk (od ribe); —haar, *n.* dlaka od brade.

Barthe, *f.* bradva.

Bärtig, *adj.* bradat.

Bartlos, *adj.* golobrad; —schere, *f.* skarice za bradu; —scherer, *m.* berber, berberin, brijač; —seife, *f.* brijaći sapun; —wachs, *n.* mast za bèrkove, mustače.

Basalt, *m.* basalt (kamen).

Base, *f.* teta, tetka, tetišna, strinišna.

Basilie, *f.* bosiljak, bosiok; bosilj (cvět).

Basilisk, *m.* basilisk.

Basrelief, s. Relief.

Baß, *m.* bas, dubok glas; — singen, pěvati glasom dubokim.

Bassetchen, *n.* baset; —flöte, *f.* flauta od baseta.

Baßgeige, *f.* bas, velike gusle; —r, *m.* gudac od basa.

Bassist, *m.* basista.

Basson, *m.* fagot.

Bast, *m.* liko, lik, lub.

Bastard, *m.* kopile, kopilan, kurvić, polutan.

Baste, *f.* basta (u igri od ombre).

Bastei, *f* bastia, beden.

Bast-en, *adj.* od lika, od luba, likov,

lubov; —schuhe, Basteln, *pl.* cipele, postoli od lika; —seil, *n.* ličina.

Bataille, *f.* boj, bitka, bitva.

Bataillon, *n.* bataliun, (t.) tisućnija.

Batist, *m.* batista (platno).

Batterie, *f.* bateria.

Batzen, *m.* beć (vèrsta od novca); er hat —, bogat je, ima jaspre, novacah.

Bau, *m.* gradjenje, zidanje, fabrika, sgrada, gradja, obdělavanje, težanje (in Zusamm.) gradjevni; —des Körpers, uzrast, stas, struk; — der Füchse, Dachse, jama, bèrlog; einen — vorhaben, naměravati graditi, pripravljati se za gradjenje; auf den — kommen, bit osudjen na robiju obćinsku; —amt, *n.* gradjevni ured; —anschlag, *m.* račun od gradje; —art, *f.* način zidanja, arkitektura; —aufseher, *m.* gradjevni nastojnik; —bewilligung, *f.* dopuštenje za gradjenje; —capital, *n.* gradjevna glavnica.

Bauch, *m.* tèrbuh; — eines Schiffes, bok od broda; die Kanone ist auf dem —, top leži na zemlji.

Bauchdiener, *m.* proždor, požderuh.

Bauche, s. Beuche.

Bauchfell, *n.* potèrbušina; —fett, *n.* salo; —fluß, *m.* lijavica, sèrdobolja; —grimmen, *n.* griža; —gurt, *m.* podpruga; —ig, Bäuchig, *adj.* tèrbušat, tèrbušast; —krankheit, *f.* tèrboboija; —redner, *m.* tèrboslovac; —riemen, *m.* podpruga, kolan; —schmerzen, *pl.* Bauchweh, *n.* tèrbobolja; —sorge, *f.* skèrb za hranu; —wassersucht, *f.* vodena bolest; —würmer, *pl. m.* gliste u tèrbuhu; —zwang, s. Stuhlzwang.

Baucommission, *f.* gradjevno pověrenstvo; —departement, *n.* gradjevni odšek; —director, *m.* gradjevni ravnatelj.

Bauen, *v. a.* graditi, zidati, dělati, težati, obdělavati; auf jemand —, oslanjati se na koga; Schlösser in die Luft —, po vètru snovati; Seide, Wein —, pridělavati, proizvoditi.

Bauer, *m.* kmet, seljanin, seljak, težak; (Bube in der Karte), gornjak; (im Schachspiel), pion; *fig.* prostak, sirov, nenaučan čověk.

Bauer, *n.* kavez, gajba, kèrletka.

Bauer-gut, Bauerngut, *n.* kmetsko imanje; —haft, *adj.* seoski, prostački, prost; — *adv.* seoski, prostački, prosto; —haus, *n.* kuća kmetska; —hof, —nhof, *m.* dvor, kućište kmetsko, seosko; —hütte, *f.* kolěba, pojata, kućarica seoska.

Bäuer-in, *f.* kmetica, seljanka, seljakinja; —isch, *adj.* kmetski, seoski; *fig.* grub, sirov, nenaučan.

Bauerkleid, *n.* gunjac, oděća kmetska, seoska; —knecht, *m.* sluga, rabotnik; —kittel, *m.* surina, haljina kmetska; —leben, *n.* život, življenje seosko; —lied, *n.* pěsma seoska; —mädchen, *n.* seljauka mlada, děvojčica seoska; —magd, *f.* službinja kmetska.

Bauern- *(adj.)* seljački; —aufstand, *m.* buna kmetovah; —frohne, *f.* tlaka, rabota, kuluk; —hof, *m.* seljačka kuća; —krieg, *m.* rat na seljane pobunjene; —schinder, *m.* globa, kèrvopilac kmetski; —stand, *m.* kmetia, kmetstvo; —wirthschaft, *f.* seljačko pokućanstvo.

Bauer-pferd, *n.* konj kmetski, prosti; —schaft, *f.* kmeti, seljani; —schenke, *f.* kèrěma seoska, prosta; —sprache, *f.* jezik prost, sirov; —smann, s. Bauer; —stolz, *m.* oholost, na-

dutost seoska, prosta; —tanz, *m.* tanac seoski; —tracht, *f.* nošnja seljanska; —tölpel, *m.* prostak; —volk, *n.* Bauersleute, *pl.* kmeti, seljani; —wesen, *n.* gospodarstvo poljsko, seljanstvo.

Baufällig, *adj.* star, slab, loman; das Haus ist —, hoće da se poruši kuća; —keit, *f.* slabost, starost, lomnost.

Baufrohne, *f.* Baudienst, *m.* tlaka, kuluk, rabota iduća gospodaru kad što gradi; —führer, *m.* gradilac.

Baufuß, *m.* měra zidarska; —gefangene, *m.* robijaš, rob na šancu; — gegenstand, *m.* predmet gradjenja; —geist, *m.* žudnja, pohotnost za graditi; —gerüst, *n.* skele, most, odar zidarski; —herr, *m.* gospodar od gradje; —hof, *m.* gradjevni dvor (dvor, u kom se spravlja i pripravlja lěs il gradja); —holz, *n.* lěs, gradja; —kosten, *pl.* troškovi od gradje; —kostenüberschlag, *m.* proračun gradjevnih troškovah; —kunst, *f.* arkitektura, umětnost gradjenja; —last, *f.* teret, dužnost gradjenja; —leute, *pl.* nadničari, težaci; —lich, *adj.* im baulichen Stande, u dobru stanju, štališu; —lichkeit, *f.* gradja; —lust, *f.* s. Baugeist.

Baum, *m.* dèrvo, stablo; Weberbaum, vratilo; die Bäume am Wagen, am Schlitten, rudo.

Baumaterialien, *pl.* gradja, lěs, gradivo.

Baumbast, *m.* liko, lub, bombazin.

Baum-beschreibung, *f.* stablopis; — blüthe, *f.* cvět, cvatnja od dèrvlja.

Bäumchen, *n.* děrvce, stabaoce.

Baumeister, *m.* arkitekt, neimar, najmar, graditelj, gradilac.

Baumeln, *v. n.* kopèrcati.

Bäumen, Baumen, *v. a.* naviti, navijati (na vratilo); pritisnuti (sěno motkom); — *v. n.* skakat s dèrva na dèrvo; (von Pferden), naprezati se, upinjati se, propinjati se (na stražnje noge).

Baum-falk, *m.* cèrnovac, kraguj (ptica); —flechte, *f.* jetrenjak (trava); —frosch, s. Laubfrosch; —frucht, *f.* voće, plod od dèrvlja; —gang, *m.* red dèrvlja; —garten, *m.* voćnjak; —gärtner, *m.* sadovnik, vèrtlar; —grille, *f.* čvèrčak, s. Baumhacker; —hacker, *m.* puzavac, kovač (ptica); —harz, *n.* smola od dèrva ili dèrvena; —hecke, *f.* živica; —leiter, *m.* stuba, listve vèrtlarske; —marder, *m.* kuna gorska; —moos, *n.* mah, mašina gorska; —öhl, *n.* ulje od masline; —reich, *adj.* stablovit; —rinde, *f.* kora od dèrva; —saft, *m.* mezgra, sok od dèrva; —säge, *f.* teztera, pila vèrtlarska; —schere, *f.* škare, nožnice vèrtlarske; —schiff, *n.* smèrtnjak, korito; —schlag, *m.* (in der Zeichnung), listovje; —schnitt, *m.* kresanje, haštrenje dèrvja; — schröter, *m.* jelen (zarěznik). *Lucanus* Linn.; —schule, *f.* rastlo, rastionica; —schulgärtner, *m.* rastionik, rastilar; —schwamm, *m.* trud, guba dèrvena, gljiva dèrvena; —seide, *f.* bombazin (materia od lika); —stark, *adj.* jak kao dèrvo; —stein, *m.* dendrit (vèrsta od kamena); —stück, *n.* komad voćnjaka; —wachs, *n.* vosak vèrtlarski; —wagen, *m.* kolica, taljige; —wanze, *f.* kimak, stěnica povèrtna; —winde, *f.* s. Ephen.

Baumwolle, *f.* pamuk, bumbak, mavez; —n, *adj.* pamučan, od bumbaka; —nbaum, *m.* dèrvo pamukovo;

—ngarn, *n.* predja pamučna, konac od bumbaka; —nstaude, *f.* —n-strauch, *m.* gèrm pamukov; —nzeug, *n.* materia pamučna, bumbak, mavez; —zucht, *f.* težanje, obdělavanje děrvja.

Bau-object, *n.* gradja, predmet gradjevni; —ordnung, *f.* red gradjenja, gradjevni red; —plan, *m.* (-riß), gradjevna osnova; —platz, *m.* gradionica, gradilište.

Baus-back, *m.* bucman; —bäckig, *adj.* bucmast, naduta, nabubrena obraza.

Bausch, *m.* jastučić, koktalić, kompresa (u ranarnika), rěžnja, nabor; in — und Bogen, na popreko, djuture.

Bäuschchen, *n.* koktalić, jastučić.

Bauschen, *v. n.* nadimati se, napuhivati se; (von Kleidern), režiti, na birati se.

Bauschig, *adj.* nadut, nadmen, nabran.

Bauschkauf, *m.* kupljenje, kupovanje na poprěko, djuturica.

Bauschreiber, *m.* gradjevni pisar; —schule, *f.* gradjevna škula, škola; —schutt, *m.* ostanci od gradje; podèrtine, razvaline; —stätte, *f.* gradilište; —te, *f.* sgrada, gradjevina; —unternehmung, *f.* gradjevno predužetje; —verbot, *n.* zabrana, obustava gradjenja; —verständiger, *m.* gradjevni věštak; —verwaltung, *f.* gradjevna uprava; —werber, *m.* tražilac dopuštenja za gradjenje; —wesen, *n.* graditeljstvo.

Bavian, s. Pavian.

Bajonet, s. Bayonett.

Beabsichtigen, *v. a.* kaniti, směrati, namisliti.

Beacht-en, *v. a.* ozir, obzir imati, obazirati se. ozirnuti se na što, paziti; —enswürdig, —enswerth, *adj.* znatan, znamenit; —ung, *f.* ozir, obzir, obaziranje, ozirnutje.

Beamte, *m.* službenik, častnik, činovnik, urednik.

Beängstig-en, *v. a.* plašiti, strašiti, zadavati strah; —ung, *f.* plašenje, strašenje, strah; těskoća.

Beanständen etwas, *v. a.* pod sumnju staviti što; smetati; (eine Rechnung), nalaziti manah u računu.

Beantwort-en, *v. a.* odgovoriti; dati, poslati odgovor, odpisati; —ung, *f.* odgovor, odpis; —ungsschreiben, *n.* odpis.

Beanzeig-en, *v. a.* Jemanden wegen eines Verbrechens, po znacima okriviti koga radi kakvog zločinstva; —ung, *f.* pravna okriva po znacima.

Bearbeit-bar, *adj.* težatan; —en, *v. a.* dělati, raditi, težati; izdělati, izraditi; obdělati, obraditi, pridělati; sich — *v. r.* tražiti, truditi se, tèrsiti se; —ung, *f.* teg, radnja, težanje, obdělavanje, obradjivanje; izradjenje, izdělanje.

Beaufsichtigen, *v. a.* nadgledati.

Beauftrag-en, *v. a.* naručiti, naložiti; —t, *adj.* komu je naručeno, naloženo.

Beäugeln, *v. a.* žmiriti, zirati, viriti na što.

Beaugenscheinig-en, *v. a.* razgledati, pregledati, razviděti, češiti; —ung, *f.* razgled, razgledanje, pregled, pregledanje, razvid, razvidjenje.

Bebändern, *v. a.* vèrpcami, vezankami, pantlikami nakititi.

Bebauen, *v. a.* obdělati, težati, obraditi; ponagraditi, ponazidati.

Beben, *v. n.* dèrhati, dèrktati, trepetati, tresti se; — *n.* Bebung, *f.* dèrhtanje, dèrktanje, trepet, trepetanje, trešnja.

Bebinden, *v. a.* povezati, obvezati, ponavezati.

Beblechen, *v. a.* obložiti, pokriti limom.

Beblümen, *v. a.* nakititi, naresiti cvětjem.

Bebluten, *v. a.* okèrvaviti.

Bebohlen, *v. a.* obiti, obijati, obložiti, oblagati daskami.

Bebomben, *v. a.* bumbami biti (grad).

Bebrämen, s. Verbrämen.

Bebrücken, *v. a.* (einen Fluß), mostiti, premostiti (rěku).

Bebrüten, *v. a.* (Eier), sědit na jajih.

Becher, *m.* kupa, žmuo, čaša; kalež, čaša (na cvětu); —glas, *n.* stolovata čaša; —n, *v. n.* (im gem. Leben), piti, pijančevati.

Becken, *n.* ledjen, plitica, mědenica; —förmig, *adj.* ledjenast, plitičast; —schläger, *m.* klanfar, klepar.

Bedachen, *v. a.* pokriti, pokrivati.

Bedacht, *m.* oprez, opaz, opip; pomnja, pomnost; ozir, obzir, pogled; razmotrenje; — haben, — nehmen auf etwas, s. Berücksichtigen.

Bedacht, Bedächtig, Bedächtlich, Bedachtsam, *adj.* oprezan, opazan, opipan, pažljiv, smotren, poman, pomnjiv; — *adv.* opazno, oprezno, opipno, pomno, pomnjivo, s opipom, s opazom, s oprezom; —samkeit, Bedächtlichkeit, *f.* s. Bedacht.

Bedanken, sich, *v. r.* zahvaliti, zahvaliti se.

Bedarf, *m.* potrěba, s. Bedürfniß.

Bedauer-n, Bedauren, *v. a.* (einen), žaliti, požaliti koga; kajati se, žao biti, milo biti koga komu; — Bedauren, *n.* požaljenje, žaljenje; kajanje, pokajanje; —nswürdig, *adj.* vrědan požaljenja, milosti dostojan.

Bedeck-en, *v. a.* pokriti, poklopiti; sakriti, spraviti; pratiti; braniti, čuvati; (sicher stellen), osigurati, zadovoljiti; (begatten), opasti, naskočiti, pojahati (od ždrěbca); sich — *v. r.* pokriti se; —ung, *f.* pokrivanje; krov; poklopac; pokrovac; straža; pratnja; sakrivanje; osiguranje, sigurnost; opašenje, naskočenje, pojahanje.

Bedenk-en, *v. a.* razmisliti, promisliti; razmotriti, promotriti; razsuditi, prosuditi; einen —, starati se, misliti za koga, spomenuti se o kom (u testamentu); sich — *v. r.* promisliti se, razmisliti se; seine Pflicht, sein Gewissen —, pomisliti na dèržanstvo, na dušu; — *n.* razmišljanje, promišljanje, prematranje, razmatranje; (Zweifel), sumnja, dvojba; (Meinung), misao, ćutjenje, mnjenje; — tragen, dvojiti, sumnjati; kratiti se, otezati se, domišljati se; —lich, *adj.* dvojben, pogibelan, sumljiv, sumnjiv, opipan, škakljiv, opastan; ein —er Mensch, čověk sumnjiv, pun sumnje; — machen, werden, zadat misliti, posumnjiti; —lichkeit, *f.* dvojbenost, težkoća; sumnjivost, škakljivost, opastnost, pogibel, p*gi, bio; —zeit, *f.* vrěme za razmislit, promisliti se, za promišljavanje.

Bedeut-en, *n. a.* javiti, obznaniti, dojaviti, oglasiti, doglasiti, dati na znanje; razjasniti, protumačiti; dati razuměti; (sich — lassen), poslušnuti razlog, dati se ubavěstit; — *v. n.* znamenovati, značiti, hotět reći; bit važan; slutiti; es hat nichts zu —, ništa zato, neima ništa; das hat viel zu —, to je važan posao, to je stvar od velika utištenja; —end, *adj.* znamenit,

važan, znatan, utištiv; — *adv.* mnogo, vele, puno; —lich, *adv.* razgovětno; —ung, *f.* znamenovanje, značenje; važnost, znatnost; znak, znamenje, slutnja, kob; von —, važan, znatan, utištiv, od utištenja.

Bedielen, *v. a.* obiti, obijati daskami.

Bedien-en, *v. a.* služiti, dvoriti; poslužiti, podvoriti; ein Amt —, obavljati službu; einem bedient sein, bit advokat il lěčnik čiji; sich einer Sache —, služiti se čim; —steter, *m.* službenik; —ung, *f.* služba; —te, *m.* sluga, službenik, momak; —ung, *f.* posluga, dvorba; (Amt), čin, način življenja, služba; (sämmtliche Bedienten), sluge, služba, družina.

Beding, *m.* —ung, *f.* ugovor, uvět, uslovje, pogodba; —en, *v. a.* ugovoriti, uvětovati, pogoditi; priuzdèržati što za sebe; —lich, *adj.* uslovan, pogodben, uvětan; —t, *adj.* ugovoren, pogodjen, zavisiv, zavisan, zaviseć, —ungsweise, *adv.* pogodbeno, uslovno, uvětno, pod pogodbom, uslovjem itd.

Bedräng-en, *v. a.* tištiti, mučiti, tlačiti; in bedrängten Umständen, u nevolji; —niß, —ung, *f.* muka, nevolja, sila, těskoća, stiska.

Bedroh-en, *v. a.* groziti se, prětiti; —ung, *f.* prětnja, grožnja.

Bedrucken, *v. a.* pritisnuti, naštampati.

Bedrück-en, *v. a.* tlačiti, gaziti, gnjaviti, gnječiti; —er, *m.* tlačitelj, strenitelj, okrutnik, kèrvopilac; —ung, *f.* tlačenje, gaženje, potištenje.

Bedüng-en, *v. a.* djubriti, nadjubriti, gnojiti, pognojiti, nagnojiti; —ung, *f.* djubrenje, gnojenje; djubre, gnoj.

Bedünken, s. Dünken.

Bedünken, *n.* misao, ćutjenje, mnjenje.

Bedürf-en, *v. n.* trěbati, trěbovati; pitati, iskati, tražiti, zahtěvati, zaktěvati; —niß, *n.* potrěba, potrěboća, potrěbština; —tig, *adj.* oskudan, siromah, bědan, nevoljan, ubog, potrěban; einer Sache — sein, trěbovati, bit trěbi štogodir; —tigkeit, *f.* oskudnost, potrěba, ubožtvo, siromaštvo, sila, nevolja.

Beduzen, *v. a.* smutiti, smesti.

Beehr-en, *v. a.* počastiti, udostojiti, učiniti čast, poštenje izkazati; —ung, *f.* čast, poštenje.

Beeid-en, —igen, *v. a.* zapriseći. učiniti da položi zakletvu; zakletvom pod prisegu potvèrditi; —et, —iget, *adj.* zaklet, prisežan, prisego; —igung, *f.* prisega, zakletva; potvèrdjenje pod prisegu, zakletje.

Beeifer-n sich, *v. r.* tèrsiti se, tražiti, gledati, nastojati, starati se pobrinuti se; —ung, *f.* tèrsenje nastojanje, skèrb, starenje.

Beeilen, sich, *v. r.* žuriti se, požuriti se, paštiti se, popaštiti se, ponagliti se.

Beeinträchtig-en *v. a.* lišiti; (t.) okèrnjiti, kome što učiniti, naněti štetu, kvar komu naněti, štetovati; —ung, *f.* krivica, nepravda, (t.) okèrnja, nanos šte e, šteta, kvar, uštèrb.

Beeiset, *adj.* zaledjen, zamèržnjen, zamèrznut.

Beend-en, Beendigen, *v. a.* svèršiti, dovèršiti, dokončati, dočeti, zaglaviti; —igung, *f.* svèršetak, dovèršetak, zaglavljenje.

Beengen, *v. a.* stisnuti, stegnuti, stěsniti.

Beerb-en, *v. a.* (einen), baštiniti, nasléditi koga, putem naslédstva zadobiti; er ist noch nicht beerbt, neima još déce; —ung, *f.* nasledjenje.

Beerdig-en, pokopati, zakopati, sahraniti; —ung, *f.* pokop, pogreb, sahranjenje; —ungs-, pogrebni.

Beere, *f.* jagoda; zèrno.

Beerhüter, *m.* pudar, stražac od vinogradah; —most, *m.* samotok (mast, must); —wein, *m.* samotok (vino).

Beet, *n.* liha, greda, slog (na njivi).

Beete, *f.* blitva.

Beetweise, *adv.* na lihe, po lihah, od lihe do lihe.

Befähig-en, sich, *v. r.* usposobiti se; —t, *adj.* sposoban; —ung, *f.* sposobnost.

Befahr-en, *v. a.* broditi; voziti, voziti se; eine Straße —, ugaziti, utèrti put, voziti se po putu, putem kojim; einen Schacht —, spustiti se u rudnik; ein Dach —, popraviti, pokèrpiti krov; (befürchten), bojati se, strašiti se, plašiti se; —ung, *f.* brodjenje; vožnja; strah, propast; unišastje u rudnik.

Befallen, *v. a.* (von Krankheiten &c.), napasti, uhvatiti, popasti; (von Schnee), pasti, zapasti; (vom Schlaf), uhvatiti, priuzeti, obuzeti, oboriti; von Schrecken —, uplašen, poplašen, prepaden, prestrašen.

Befangen, *v. a.* napasti, uhvatiti, popasti, uloviti; zateći; priuzeti, obuzeti; er ist mit darin —, ta stvar se i njega tiče; ein —er Richter, priuzet, pristran sudia; (verlegen), smeten, zabunjen; —heit, *f.* pristranost, priuzetnost; smetenost, zabuna.

Befassen, sich, *v. r.* zabavljati se, zanimati se; pačati se, měšati se u što.

Befehd-en, *v. a.* zavojštiti, zaratiti, podić vojsku, udariti s vojskom na koga; oglasiti, navěstiti rat; —ung, *f.* zavojštenje, zaratjenje, navěštjenje rata; rat; neprijateljstvo, razmirica.

Befehl, *m.* naredba, zapověd, red; (Obergewalt), vlast, zapovědničtvo; zu ihrem —, na službu, za poslužit vas; was steht zu ihrem —e? što zapovědate? —en, *v. a.* zapoviděti, narediti, dati zapověd; naručiti; vladati, gospodovati; priporučiti; Gott befohlen, s bogom, bog s vami, bog s tobom; —erisch, —s-haberisch, s. Gebieterisch, —igen, *v. a.* zapovědati, bit vojvoda komu; —shaber, *m.* zapovědnik, vojvoda, načeonik, čeonik, vodja; —sweise, *adv.* na način, po put zapovědi; —swort, *n.* zapověd.

Befeilen, *v. a.* polimati, opiliti; *fig.* ugladiti, popraviti.

Befeldert, *adj.* tko ima poljah, zemaljah.

Befestig-en, *v. a.* utvèrditi, ustanoviti, pribiti, prišiti, pribosti; *fig.* stisnuti, stegnuti; —ung, utvèrda, ustanovljenje, obsěguranje, utvèrdjenje, tvèrdja, meteriz, šanac; —ungskunst, *f.* fortifikacia, arkitektura vojna.

Befeucht-en, *v. a.* navlažiti, ovlažiti, namočiti, nakvasiti; —ung, *f.* vlaženje, kvašenje, močenje.

Befeuern, s. Anfeuern.

Befiedern, *v. a.* nakititi perjem; einen Pfeil —, zaděnuti pèrce za strěl.

Befinden, *v. a.* naći, obnaći; für gut —, obnaći, priznat, sudit za dobro; sich —, nahoditi se, nahadjati se, nalaziti se, biti na kakvom městu; wie — Sie sich? kako ste? —en, *n.* stanje zdravja, zdravje, okol-

nost, vid, potrebština; nach — der Sache, polag okolnostih, polag potrěbštine slučaja; —lich, *adj.* koi jest, koi se nalazi, nahodi gděgodir, nalazan, nalazeć se; položen.

Beflechten, *v. a.* poplesti, poplitati.

Befleck-en, *v. a.* zamazati, omazati, upèrljati, omèrljati, okaljati, oskvèrnuti; seinen ehrlichen Namen — onepošteniti se, izgubiti poštenje; Schuhe —, kèrpiti, zakèrpiti obuću; das Ehebett —, oskvèrnuti věrnost ženitbenu, preljubno dělovati, učiniti; —t, *adj.* zamazan, omazan, omèrljan, okaljan, oskvèrnjen, oskvèrnut; —ung, *f.* zamazanje, omèrljanje, okaljenje, oskvèrnutje.

Befleißigen, sich, *v. r.* tèrsiti se, starati se, nastojati, glodati, tražiti; sich einer Sache —, dati se na što, nastojati, prionuti; —ung, *f.* skèrb, staranje, tèrsenje, nastojanje.

Beflissen, *adj.* prionut, podat, marljiv, poman, pomnjiv, prilježan; einer Kunst, Wissenschaft —er, učenik; —heit, *f.* marljivost, marnost, nastojanje, pomnja, pomnjivost; —tlich, *adv.* marljivo, marno, pomno, pomnjivo, prilježno.

Beflügeln, *v. a.* dat krila, uskoriti, pospěšiti.

Beflügelt, *adj.* krilat, bèrz, hitar, pospěšan.

Beflüschen, *v. a.* pokriti, pokrivati granjem.

Befolg-en, *v. a.* poslušati, slušati, ovèršiti, dèržati se naredbah; —ung, *f.* posluh, ovèršenje.

Beförder-er, *m.* unaprěditelj, promičnik, promicatelj, zavětnik, zaštititelj, pospěšnik; —lich, *adj.* probitačan, hasnovit, koristan, uharan, pospěšiv; —n, *v. a.* unaprěditi, promaknuti, pomoći, podpomoći, podpirati, uzpěšiti, uskoriti; jemanden zu einem Amte —, promaknuti, povisiti, uzněti koga na čast kakovu; Waaren —, odpravljati robu, odpremiti, posiljat ju naprěd; —ung, *f.* unapredjenje, promak, uskorenje, uzspěšenje, pomaganje, podupiranje; (zu einem Amte), promak, povis, uznešenje i — der Waaren, pošiljanje, odpravljanje, odprema; —ungsmittel, *n.* vozilo, promicalo.

Befracht-en, *v. a.* natovariti, nakèrcati; —er, *m.* tovarilac, kèrcatelj, tovaritelj gospodar od tereta, tovara; —ung, *f.* tovarenje, kèrcanje.

Befrag-en, *v. a.* upitati, zapitati, razpitati; sich — *v. r.* razpitati, ubavěstiti se; bei einem —, světovati se s kim; —en, *n.* —ung, *f.* pitanje, zapit.

Befrei-en, *v. a.* osloboditi, izbaviti, spasiti, oprostiti; —er, *m.* osloboditelj, izbavitelj, spasitelj, odkupitelj; —te, *m.* slobodnjak; —ung, *f.* oslobodjenje, izbavljenje, spasenje.

Befremd-en, *v. a. i.* viděti se čudno, činiti se čudnovito, čuditi se, diviti se čemu; —en, *n.* čudo, začudjenje, udivljenje; —end, —lich, *adj.* čudnovit, neobičan, čudan.

Befressen, *v. a.* ogrizti, oglodati, pojěsti.

Befreund-en, sich, *v. r.* sprijateljiti se, sdružiti se, sklopiti prijateljstvo s kim; —eter, *m.* rodjak, prijatelj, pobratim; —ung, *f.* prijateljstvo, svojta.

Befriedig-er, *v. a.* udovoljiti, uzpokojiti, namiriti, samiriti, zadovoljiti, zagraditi, ograditi; —end, *adj.* dovoljan, dosta dobar, priličan; —ung, *f.* zadovoljenje, na-

mira, napokojenje, zagradjenje, ogradja.

Befrohnen, *v. a.* nametnuti tlaku, rabotu, kuluk zahtėvati, saktėvati.

Befrucht-en, *v. a.* zaploditi, uploditi, učinit da plodi; —et, *adj.* zaplodjen, uplodjen; —ung, *f.* zaplod, zaplodjenje, uplod, uplodjenje.

Befug-en, *v. a.* vlast, oblast dati, povlastiti; —niß, *f.* vlast, oblast, pravo, dopuštenje, dozvoljenje; —t, *adj.* povlašten, imajući pravo, oblast, dopuštenje.

Befühl-en, *v. a.* pipati, opipati, popipati; —ung, *f.* pipanje, popipanje.

Befund, *m.* (Erachten) mněnje; (Gutachten) nalaz.

Befürchten, *v. a.* bojati se, plašiti se, strašiti se.

Befzen, *v. n.* čefkati, žefkati.

Begab-en, *v. a.* obdariti, nadariti, darovati; —t, *adj.* obdaren, nadaren, darovan, providjen, obskèrbljen; —ung, *f.* obdarenje, nadarenje, darovanje.

Begaff-en, *v. a.* zijati na što; —er, *m.* zijalo.

Begängniß, s. Leichenbegängniß.

Begatt-en, sich, *v. r.* tèrati se, natěrati se, vezati se, jahati se, pudjati se, pàriti se; —ung, *f.* těranje, vezanje, jahanje, pudjanje, pàrenje.

Begaukeln, *v. a.* obsěniti, obsěnjivati, zasěniti, zasěnjivati.

Begeb-en, sich, *v. r.* (an einen Ort), poći, otići kamo; (sich ereignen), sgoditi se, dogoditi se, pripetiti se; einer Sache —, okaniti se, proći se, odstupiti, ostaviti se; —heit, *f.* —niß, *n.* dogodjaj, pripetjenje, slučaj, sgoda, prigoda.

Begegn-en, *v. n.* (einem, einer Sache), srěsti, susrěsti, sukobiti, naměriti se; (sich ereignen), dogoditi se, pripetiti se; einem übel, wohl —, obćiti, obhoditi, postupati s kim zlo il dobro; der Gefahr —, staviti se, metnuti se, baciti se pogibeli u suprot; —iß, u. dogodjaj, slučaj, naměra; —ung, *f.* susrět, susrětanje, srětanje, sukobljenje, naměra, obhod, obćenje, prohodjenje, postupanje.

Begeh-en, *v. a.* obići, obhoditi, obilaziti, razgledati; ein Fest —, svetkovati, slaviti koi blagdan; Fehler —, zaći, zabluditi se, sagrěšiti, skriviti; (von Verbrechern), učiniti zločinstvo; —er, učinik, tvorac (zla kakova); —ung, *f.* obašastje, obilaženje, svetkovanje, slavljenje; sagrěšenje, učinjenje; —ungsart, *f.* (von Uebertretungen) način prekèršaja.

Begehr-en, *v. a.* želěti, žuděti) zahtėvati, zaktėvati, iskati, tražiti; ein Mädchen zur Ehe —, prositi děvojku; —en, *n.* pohota, želja, žudnja, požuda, volja, zaktėvanje, pitanje, iskanje; —end, *adj.* pohotan, požudan; —lich, *adj.* pohotljiv, požudljiv, zaktėvan; sie ist zu —, odveć je zaktěvna, ponosita.

Begeifern, *v. a.* obàliti, osliniti, zabaliti; *fig.* ozloglasiti, ogovoriti, klevetati, opasti, ocèrniti.

Begeister-n, *v. a.* udahnuti, udisati, nadisati, nadahnuti, podpaliti, podpiriti, podbuditi, osloboditi; —ung, *f.* udah, nadahnutje, poticanje, potaknutje, podbudjenje, uzpaljenje.

Begierde, Begier, *f.* s. Begehren, Begehr.

Begierig, *adj.* željan, pohotan, po-

hlepan, požudan; —keit, Begierlichkeit, *f.* pohota, pohotnost, pohlepa, požuda.

Begieß-en, *v. a.* politi, polijati, zaliti, zalijati; sich die Nase —, opiti se; —ung, *f.* polivanje, zalivanje.

Begiften, *v. a.* dotati, miraz, dotu, pèrćiu dati, davati.

Beginn, *m.* početak, počelo, načetak, načelo; —en, *v. a.* početi, činiti, učiniti, primiti se čega; — vladati se, podnositi se, podnimati se.

Begirsen, *v. a.* nasadriti, posadriti, sadrom mazati.

Begittern, *v. a.* postaviti, metnuti rešetku.

Beglaubigen, *v. a.* potvèrditi, posvědočiti, udostověriti koga; —t, *adj.* dostověrni.

Beglaubigung, *f.* svědočba, posvědočenje, zasvědočenje, potvèrdjenje, obséguranje, věra; —schein, *m.* svědočba, atestat; —sschreiben, *n.* list, pismo věrodajno; —surkunde, *f.* věrodajna izprava.

Begleit-en, *v. a.* pratiti, sprovoditi, privinuti, primetnuti, priložiti, priklopiti; —er, *m.* pratilac, sprovodnik, drug; —erin, *f.* pratilica, sprovodkinja, druga, drugarica; —ung, *f,* pratnja, sprovod, družtvo, pratjenje, sprovadjanje.

Begliedern, *v. a.* očlaniti, pridati, dodati; pristaviti ude, člane.

Beglück-en, *v. a.* čestiti, počestiti, učinit srěćna, čestita, častiti, počastiti; —er, *m.* uzrok, početak, izvor srěće; —t, *adj.* srěćan, čestit; — sein mit ..., blagoslovljen biti s čimgodir; —ung, *f.* srěća, čestitost, blagoslov.

Begnadig-en, *v. a.* pomilovati, poděliti milost; (das Leben schenken), pomilovati, oprostiti život (prestupniku); einen mit etwas —, darovati, obdariti, dati na poklon; —ung, *f.* oproštenje, milost, pošteda, pomilovanje; —ungsantrag, *m.* predlog za pomilovanje; —ungsbrief, *m.* list, pismo od oproštenja, od pomilovanja.

Begnehmigen, *v. a.* odobriti, potvèrditi.

Begnüg-en, sich, *v. r.* & *i.* zadovoljiti se, zadovoljan biti; —sam, *s.* Genügsam.

Begraben, *v. a.* pokopati, zakopati, ukopati, sahraniti, pogrebsti.

Begräbniß, *n.* (Leichenbegräbniß,) *n.* pogreb, pokop, ukop; (Grab), grob, raka; — (in Zusamm.) pogrebni, ukopni; —feier, *f.* svečanost ukopna; —gebühr, *f.* ukopina, pogrebina; —gruft, *f.* grobnica, raka; —kosten, *pl. f.* pogrebni troškovi; —ort, *m.* —stätte, *f.* groblje.

Begrabung, *f.* pokop, sahranjenje, ukop.

Begränz-en, *v. a.* omedjašiti, ograničiti, postaviti medju; —ung, *f.* medja, granica; omedjašenje, ograničenje.

Begrasen, *v. a.* pokriti travom; popasti, opasti travu; sich — *v. r.* zarasti, obrasti, oděnuti se travom; najesti se.

Begrauen, *v. n.* sěděti, oséděti.

Begraut, *adj.* séd, osédio.

Begreif-en, *v. a.* primiti, uhvatiti; taknuti, tegnuti; pipati, opipati; (in sich fassen), imati, dèržati, sadèržavati u sebi; (einsehen), razuměti, pojmiti, uviděti, dokučiti, postignuti; sich —, razabrati se, doći k sebi; mit darunter begriffen, zajedno s tim, s otim upored; mit, über, in etwas begriffen sein,

zabavljati se čim; —lich, *adj.* razumljiv, dokučiv, postižív; — *adv.* razumljivo, razgovetno; —ung, *f.* primanje, hvatanje, pipanje, ticanje; —ungskraft, *f.* postig, dohit, sila postižna, dosežna.

Begriff, *m.* (Umfang), obseg, okrug, krug; (Inbegriff), uzdèržanje, sadèržaj; (Idee), idea, postig, dohit, pojam, ponjatje, ponjat, pomisao; im — sein, bit gotov, hotěti, kaniti; kurzer —, kratka osnova, izvod, izvadak pokratjenje, jezgra, obseg; begriffen sein (auf der Flucht), biti (u běžanju).

Begründ-en, *v. a.* utemeljiti, utvèrditi, zavesti, ustanoviti; dokazat razlozi; —er, *m.* utemeljitelj, ustanovitelj, zaveditelj; —ung, *f.* utemeljenje, ustanovljenje, zavedenje.

Begrüß-en, *v. a.* pozdraviti; einem um etwas —, prositi, moliti se komu za što; —ung, *f.* pozdrav, pozdravljenje.

Begucken, *v. a.* viriti; poviriti; ogledati, razgledati.

Begünstig-en, *v. a.* pomagati; štititi, braniti; zakriliti; pogodovati koga, davati kome prednost; služiti, poslužiti; naklon, pogodan, prijazan biti; —en, *n.* —ung, *f.* prijaznost, pogodnost; pomaganje, pomoć, pogodovanje, zažtita, obrana, okrilje, krilo; —er, *m.* prijaznik, pogodnik, zaštitnik; —erin, *f.* prijaznica, pogodnica, zaštitnica.

Begürten, *v. a.* pasati, opasati.

Begüter-n, *v. a.* obdariti imanjem, darovati dobra; —t, *adj.* tko ima imanje, dobra, posědan, bogat, imuć.

Begütigen, s. Besänftigen.

Behaar-en, sich, *v. r.* okosmatiti, zarasti, obrasti dlakom, orunjaviti, zarutaviti; —t, *adj.* kosmat, runjav, rutav, dlakav, zarašten.

Behacken, *v. a.* otesati; okopati; zagèrnuti (zemljom).

Behaftet, *adj.* mit etwas —, pun, napèrtjen, natovaren; podvèržen; mit dem Fieber, der Krätze — sein, imat groznicu, srab, svrab.

Behageln, *v. a.* tučom, gradom biti, pobiti, tući, potući.

Behag-en, *v. n.* prijati, dopadati se, sviknuti se, ugadjati, biti po volji, u volju; —en, *n.* prijatnost, ugodnost, radost; —lich, *adj.* prijatan, ugodan, povoljan; lastan, lak, sladak; —lichkeit, *f.* last, ugodnost, prijatnost.

Behalftern, *v. a.* oglaviti, zaulariti, oglav, ular nametnuti.

Behaltbar, *adj.* pamtiv, koi dobro pamti; —keit, *f.* pamtivost.

Behalten, *v. a.* uzdèržati, zadèržati; dèržati; zaustaviti; Recht —, imati pravo, dobiti pravdu; die Oberhand —, nadvladati, obladati, predobiti; *fig.* etwas bei sich —, mućati, čuvati za se tajnu kojugodir; im Gedächtnisse —, imat na pameti, zapamtiti, spomenuti se, nezaboraviti; übrig —, ostati, preteči; wohl —, živ i zdrav, u dobru stanju.

Behält-er, *m.* shrana, ormar; Fisch—, barka za ribe; —niß, *n.* shrana, škrinja, ormar, hambar; — der Waaren, magazin; ostava; — wilder Thiere, zvěrinjak, ograda za zvěri divje.

Behaltsam, *adj.* (Gedächtniß), věran, dobar.

Behämmern, *v. a.* klepati, oklepati batom, čekićem, kladivcem, kladivom.

Behandeln, *v. a.* pogadjati se, postu-

pati, obhoditi, prohoditi, obćiti; — eine Ausfertigung stempelfrei, izdati što bez biljege; — mit Schlägen, izbiti koga; (mit den Händen bearbeiten), baviti se s čim il oko čega; eine Materie —, raditi, pisati, govorit o čem; ärztlich —, lěčiti, nastojati; sich — lassen, mek, mekan biti.

Behändigen, s. Einhändigen.

Behandlung, *f.* pogadjanje, pogodba; obhod, postupanje, obćenje; lěčenje.

Behäng-en, *v. a.* zavěsiti, zastèrti, prostèrti, pokriti, nakititi, uresiti sazi, itd.; sich mit etwas —, pačati se, měšati se u što; —t, *adj.* zavěšen, zastèrt, prostèrt, pokrit, okitjen sazi itd.

Beharnischen, *v. a.* oklopiti, oděnuti, oděvati oklopom.

Beharr-en, *v. n.* obstojati, obstati, dotrajati, odèržati; nepopustiti; —lich, *adj.* postojan, stalan, tvèrd, stanovit; —lichkeit, *f.* postojanstvo, stalnost.

Beharzen, *v. a.* nasmoliti; die Bäume —, vaditi smolu s dèrvja.

Behauchen, *v. a.* dahnuti, duhnuti, duvati na što.

Behauen, *v. a.* otesati, tesati; okresati, ohaštriti, oklaštriti, obsěći.

Behaupt-bar, *adj.* tvèrdiv; —en, *v. a.* tvèrditi, potvèrditi, reći, govoriti; braniti; dokazati; odèržati; den Platz —, obladati, zadobiti mejdan; sich —, uzdèržati se, ostati; —ung, *f.* tvèrdnja, tvèrdjenje, branjenje dokazanje; odèržanje, uzdèržanje.

Behaus-en, s. Beherbergen; —ung, *f.* doček, konak; kuća, dom, prěbivalište, stan.

Behäuten, *v. a.* pokriti, pokrivati kožom.

Behelf, *m.* izgovor; izlika; sredstvo, pomoć, podpomoć; — (im Prozeß), dokaz (u parnici); —en, sich, *v. r.* pomoći se; sich kümmerlich —, kuburiti, živariti, živěti nevoljno; sich mit Lügen —, uteć se k laži; —lich, s. Behülflich.

Behellig-en, *v. a.* uznemiriti, dosaditi, dojaditi, dodijati; —ung, *f.* neprilika, dosada, dodijanje.

Behelmen, *v. a.* pokriti, pokrivati kacigu, kacigom.

Behen, *m.* gušavica, od uroka trava.

Behend, *adj.* bèrz, hitar, pospěšan, živ, jatoran, okretan; —igkeit, *f.* jatornost, okretnost.

Beherberg-en, *v. a.* primiti, uzeti na konak; —ung, *f.* konak, stan.

Beherrsch-en, *v. a.* vladati, gospodovati, gospoditi; —er, *m.* —in, *f.* gospodar, vladalac, gospodin; gospodarica, vladalica, gospoja; —ung, *f.* vladanje, gospodovanje.

Beherzig-en, *v. a.* primiti, uzeti k sèrcu; razmotriti, promotriti pomno, uvažiti, uvažavati; —ung, *f.* uzetje, uzimanje k sèrcu; uvaga, uvaženje, uvažavanje.

Beherzt, *adj.* hrabar, sèrčen, hrabren, smion; —heit, *f.* hrabrost, hrabrenstvo, smionstvo.

Behex-en, *v. a.* ureći, začarati, očarati; —ung, *f.* uroci, čaranje, čarobia.

Behindern, *v. a.* prěčiti, s. Verhindern.

Behner, *m.* koš, košara.

Beholzen, *v. a.* gojiti, odgojiti, vrěžiti (šumu); udarit kolje (oko nasipa); posěći, sěći (dèrvje); sich — *v. r.* debljati, razrasti se (od dèrvja).

Behorchen, *v. a.* prisluškivati, posluškivati.

Behörde, *f.* oblast, poglavarstvo, sudište prinadležeće; pristojanje, pristojstvo; einen Brief an die — abgeben, izručiti pismo komu ide.

Behörig, s. Gehörig.

Behos-en, *v. a.* obući hlače, u hlače; —et, *adj.* u hlačah.

Behuf, *m.* potrěba, potrěboća, korist, pomoć; zu diesem —, toga radi, porad toga, zato.

Behuft, *adj.* kopitast, tko ima kopita.

Behülflich, *adj.* od pomoći, u pomoći, pomoćan, koristan, probitačan; — sein, pomoći, pomagati, pruditi, biti od pomoći, pružiti ruku; —keit, *f.* pomoć.

Behüt-en, *v. a.* čuvati, sačuvati, braniti, obraniti; behüte Gott! sačuvaj bože, nedaj bože; sačuvaj bog, nedaj bog; behüt' dich Gott! s bogom, ostaj s bogom; —er, *m.* čuvar.

Behutsam, *adj.* opazan, smotren, ostražan; —keit, *f.* opaz, smotrenost, ostražnost.

Bei, *praep.* kod, pri, u; uz, pored, blizu, polag; po; na; bei Strafe etwas vornehmen, preduzeti što pod kazan; bei Vermeidung der allerhöchsten Ungnade, inače izgubit će cesarsku milost.

Beian, *adv.* blizu, pored, polag, tú, totu.

Beiarbeiter, *m.* surabotnik, pomoćnik.

Beibehalt-en, *v. a.* zadèržati, pridèržati, sačuvati; —ung, *f.* zadèržanje, pridèržanje, sačuvanje.

Beibiegen, *v. a.* priklopiti, priviti, pridati, dodati.

Beibinden, *v. a.* privezati, nadostaviti.

Beiblatt, *n.* dodatak, pridatak, prilog.

Beibothe, *m.* pomoćnik poklisarski.

Beibringen, *v. a.* zadati; doněti, priněti, privesti, dovesti; dati; metnuti, staviti (melem); eine Wunde —, raniti, ranu zadati; Furcht —, poplašiti, uplašiti, prestrašiti; Gründe —, navesti, navoditi uzroke, razloge; einem etwas —, naučiti, uputiti.

Beicht, Beichte, *f.* izpověst, izpověd; —en, *v. a.* izdoviděti, izpovědati; — *v. n.* izpovědati se, izpoviděti se; —geld, *n.* izpovědina, platja od izpovědi; —iger, *m.* s. —kind, *n.* pokornik; pokornica; —schein, *m.* cedulja od izpovědi; —spiegel, *m.* zèrcalo, ogledalo od izpovědi; —stuhl, *m.* izpovědaonica; —vater, —iger, *m.* izpovědnik, otac duhovni.

Beid-e, *adj.* oba, obadva, obodvojica, obojica; —erlei, *adj.* oba, obadva; oboje; —erseitig, *adj.* s jedne i s druge strane; uzajeman, zaměnit; —erseits, *adv.* s obědviuh stranah, s jedne i druge strane; uzajemno, zaměnito; —lebig, *adj.* zemnovoden, dvoživ.

Beidrucken, *v. a.* prištampati, štampati.

Beidrück-en, *v. a.* pritisnuti, udariti (pečat); —ung, *f.* pritisnutje (pečata).

Beidschattig, *adj.* dvosěn; —e, *m.* dvosěnac.

Beieinander, *adv.* skupa, zajedno, upored.

Beiessen, *n.* medjujělo.

Beifall, *m.* privoljenje, odobrenje; pohvala. pljeskanje, zadovoljstvo; — geben, privoliti, odobriti; pohvaliti; —en, *v. n.* pasti na pamet, na um, doći u pamet, spomenuti se, sětiti se; (Beifall ge-

ben), pohvaliti, odobriti; —gierig, *adj.* željan pohvale; —klatschen, *n.* pohvala, pljesak, pljeskanje; —sbezeugung, *f.* pohvala, pljesak, pljeskanje.

Beifrau, *f.* pomoćnica, izměna.

Beifüg-en, *v. a.* priklopiti, pridati, dodati, priviti, priložiti; —ung, *f.* priklopljenje, priloženje.

Beifuß, *m.* komonika (trava).

Beigabe, *f.* dodatak.

Beigeben, *v. a.* Jemanden, pridružiti koga.

Beigehen, s. Beikommen.

Beigehend, *adj.* priklopljen, priložen, dodan.

Beigemach, *n.* prisobak.

Beigenannt, *adj.* nazvát, nazvan.

Beigericht, *n.* s. Beiessen.

Beigeruch, *m.* miris tudji, inorodni.

Beigeschmack, *m.* s. Beischmack.

Beigesell, *m.* pomoćnik, drug, drugar, pajdaš; —en, *v. a.* pridružiti.

Beiher, s. Nebenher.

Beihilfe, *f.* pomoć, podpomoć.

Beikirche, *f.* kapela.

Beikoch, *m.* pomoćnik kuharski, kuharu izměna.

Beikommen, *v. n.* približiti se, pristupiti; doći; dosegnuti, doprěti; (gleichen), prispodobiti se, spodoban, sličan biti; seinem Schaden —, nadoknaditi, nadoplatiti štetu; sich — lassen, usloboditi se, podstupiti se, usméliti se, usuditi se.

Beikommend, *adj.* priklopljen, priložen, privit, pridan.

Beil, *n*, sěkira; bradva,

Beilage, *f.* priloženje, prilog, priklop, dodatak, privitak; (was aufzuheben gegeben wird), ostava.

Beilager, *n.* pir, svatba, ženitba.

Beilaß, *m.* (bei einer Wirthschaft), kućanska potrebnina.

Beilassen, s. Zulassen.

Beiläufer, *m.* dětić, dečko, prislužnik.

Beiläufig, *adv.* mimogred, mimogrede, uzdut; od prilike, okolo, po prilici.

Beilchen, *n.* sěkirica; bradvica.

Beileg-en, *v.* a. priložiti, dodati, pridati, priviti, priklopiti; (zuschreiben), vèrći, pripisati; (bei Seite legen), ostaviti, metnuti na stran; einen Streit —, umiriti, dokončati, utažiti svadju, eine Unruhe —, utaložiti nemir; einen Namen —, dati, naděnuti ime; — *v. n.* (von Schiffen), dèržati se větra; Jemanden —, davati komu pravo; —ung, *f.* priloženje, dodanje, pripisanje; utěšenje, umirenje, utaženje.

Beileid, *n.* pomilovanje, požaljenje, milost.

Beilieg-en, *v. n.* pridan, priložen, blizu biti, ticati se; skupa ležati, zajedno ležati; —end, s. Beikommend.

Beilketafel, *f.* (Billard), němački biljar.

Beimess-en, *v. a.* pripisati, privlastiti; Glauben —, věrovati; Jemanden eine Schuld —, kriviti koga; —ung, *f.* pripisanje; pripisivanje.

Beimischen, *v. a.* priměšati, uměšati; směšati; —ung, *f.* priměšanje, uměšanje.

Bein, *n.* (Schienbein), golěn, cěv, surla od noge; (das Bein, der Fuß), noga; (Knochen), kost; (an einem Tische), noga, nožica; (Pfote, Tatze), šapa; —ader, *f.* žila od noge, u nozi.

Beinahe, *adv.* skoro, malo ne, za malo, o malu da ne; blizu.

Beiname, *m.* prezime, priděvak; pridavak.

Bein-arbeiter, —drechsler, *m.* tokar od kostih; —brecher, *m.* kostolom (orao); —bruch, *m.* nogolom; kostolom; —chen, *n.* koštica; nožica; —dürre, *adj.* suh, mèršav kao kost.

Beineben, Beinebst, *adv.* polag, uz, pored, kod, pri, do.

Beinern, *adj.* košten, od kosti.

Bein-fraß, *m.* —fäule, *f.* cèrvotočina (u kosti); —gerippe, *n.* skelet, okostnica, košelj; —gewächs, *n.* mèrtva kost; —harnisch, *m.* oklop od noge; —hart, *adj.* tvèrd kao kost; —haus, *n.* kosturnica; —icht, *adj.* koštast, podoban kosti; —ig, *adj.* koštat; —kleider, *pl.* hlače; —los, *adj.* bez kosti; —mark, *n.* mozag; —schellen, *pl.* bukagie, negve, gvoždje, okovi od noguh; —öhl, *n.* košteno ulje; —schiene, *f.* oklop (za ulomljene noge); —schwarz, *n.* žežena kost; —spath, *m.* (Pferdekrankheit), napužnica; —weh, *n.* kostobolja, bol od kostih, u kostih.

Beiordnen, *v. a.* pridati, dodati.

Beipacken, *v. a.* spremiti, spremati, natovariti, napèrtiti uza što.

Beipferd, *n.* logov; jedek, konj u povodu,

Beipflicht-en, *v. a.* privoliti, pristati, složiti se, odobriti, sudarati se (u misli); —ung, *f.* sudaranje, suglasje, privoljenje.

Beirath, *m.* svět, savět.

Beiräthig, *adj.* einem — sein, světovati koga.

Beirücken, etwas, *v. a.* primaknuti, priložiti što.

Beisammen, *adv.* skupa, zajedno, u pored.

Beisaß, *m.* žiljer, stanovnik, ugradjanin; ukućanin.

Beisatz, *m.* dodatak, nadometak.

Beischaffen, *v. a.* nabaviti; — *n.* nabava.

Beischießen, *v. a.* dati, priložiti, primetnuti.

Beischiff, *n.* kaić, barkača.

Beischlaf, *m*, prileg.

Beischläfer, *m.* priležnik; drug od postelje; —in, *f.* priležnica; drúga od postelje.

Beischlag, *m.* krivi, lažljivi novci; —en, *v. a.* pridati, dodati, priložiti, priklopiti; — *v. n.* einem —, bit jedne misli s kimgodir, sudarati se u misli.

Beischließen, *v. a.* pridati, dodati, priklopiti, primetnuti, priložiti.

Beischluß, *m.* pridanje, pridatak, priklopljenje, priklop, dodatak, prilog.

Beischlüssel, *m.* krivi ključ.

Beischmack, *m.* tudji, nečisti ték.

Beischreib-en, *v. a.* napisati, ubilježiti (na kraju od lista); —er, *m.* pisarski pomoćnik, pisaru izměna.

Beischrift, *f.* pripis, bilježka, opazka, nadometak.

Beisegel, *n.* pristavljeno jědro, prijědro.

Beiseit, *adv.* na stran, u kraj; na strani, u prikrajku; Scherz —, okrom šale, bez šale, zbilja; —schaffen, ukloniti, metnuti, vèrći na stran, smaknuti.

Beisetz-en, *v. a.* pristaviti, priložiti, primetnuti, privèrći; eine Leiche —, pokopati, sahraniti; die Segel —, razpeti jědra; —ung, *f.* pristavljenje, priloženje; pokop, pogreb, sahranjenje.

Beisein, *n.* pribitje, nazočnost.

Beisichtig, s. Kurzsichtig.

Beisitz, *m.* prisěd; prisědstvo; —en, *v. n.* sěditi pri, kod čega,

prisědovati; —er, *m.* prisědnik; —eramt, *n.* prisědničtvo.

Beisorge, *f.* strah, staranje, briga.

Beispiel, *n.* prilika, priměr; izgled; —los, *adj.* bezpriměran, nečuven, nevidjen; —losigkeit, *f.* bezpriměrnost; —weise, *adv.* za priměr.

Beispringen, *v. n.* priskočiti, priteći, pomoći.

Beistand, *m.* pomoć, podpomoć; pomoćnik, izměna, pomagač; der rechtliche —, advokat, parac, odvětnik; — bei der Hochzeit, venčani kum; ämtlicher —, uredovni pomoćnik; —sgelder, *pl.* pomoć (u novcu); novčana pomoć; —sleistung, *f.* pomaganje.

Beisteh-en, *v. n.* pomoći; pomagati u pomoći biti; nastojati, prigledati; so wahr mir Gott beistehet, tako mi Boga! tako mi Bog pomagao! —er, *m.* pomoćnik; nastojnik.

Beistellen, *v. a.* Fuhren, davati vožnju; Lokalitäten —, pribaviti prostorijah.

Beisteuer, *f.* pomoć, podpomoć; kolekta, milostinja, prilog; dar, uděljenje; (Nebensteuer) priplatak; nuzporezak; —n, *v. a.* priložiti, primetnuti, pomoći novcem.

Beistimm-en, *v. n.* složiti se, sudariti se, jedne ili iste misli s kim biti; —ung, *f.* sudaranje, suglasje, slaganje (u misli).

Beistrich, *m.* koma, čèrknja.

Beiß-en, *v. a.* grizti, ugrizti, ugriznuti; ujěsti, ujědati; (jucken, stechen), sèrbiti, svèrbiti; die Zähne zusammen —, stisnuti zube; ins Gras —, poginuti, odapeti, ljusnuti, otegnuti papke; sich —, svadjati se, klati se, grizti se; —end, *adj.* grizak, jědak, uštipan, bodljiv, bockav, pecav; —ig, *adj.* ujědan; svadljiv, bockav; —ker, *m.* piskor, čikov (riba); —kohl, *m.* blitva; —korb, *m.* s. Maulkorb; —zahn, *m.* prednji zub; —zange, *f.* klěšta, štipalica.

Beitisch, *m.* stol posebni, drugi.

Beitrag, *m.* pomoć, prilog, prinesak; —en, *v. a.* priložiti, primetnuti, privèrći; pomoći, prinositi, uděliti, darovati; das Seinige —, nastojati, tražiti sa svoje strane.

Beitreiben, *v. a.* (Steuer ꝛc.), kupiti, pobirati, těrati (danak itd.); nagnati (zvěri).

Beitreten, *v. n.* pristupiti, pristati, složiti se.

Beitritt, *m.* pristupljenje, pristup.

Beiurtheil, *n.* osuda medjurěčna, (t.) presuda medjutim.

Beiwache, *f.* straža izvanredna.

Beiwagen, *m.* kola posebna, dodana.

Beiweg, *m.* staza; prěčac, prěki put; stranputica, zahodište, razputica.

Beiweib, *n.* s. Kebsweib.

Bei weitem, *adv.* mnogo, puno; — nicht, pod ništa, pod, na nijedan način, nikako, podnipošto,

Beiwerfen, *v. a.* pribaciti, privèrći.

Beiwerk, s. Nebenwerk.

Beiwohn-en, *v. n.* einer Sache —, biti pri čem, biti gdě; fleischlich, obćiti puteno, živiti s kim; —ung, *f.* pribitje, nazočnost; prileg, obćenje (puteno).

Beiwort, *n.* prislovak, pridavno ime; epitet.

Beizählen, *v. a.* pribrojiti, pribrajati.

Beize, *f.* (Falkenjagd) lov na sokole; lov sa sokolom; (im Wasser), kvašenje, močenje; — der Gerber, stroj; (Köder), meka, mama; — der Kupferstecher, jědka, krěpka voda; grizki sok.

Beizeiten, *adv.* za dobe, za vrěmena, na vrěme, rano.

Beiz=en, *v. a.* loviti sa sokolima; močiti, kvasiti; Leder —, strojiti; Metalle —, glodati, grizti krěpkom vodom; —end, *adj.* jědak, krěpak, grizak.

Beiziehen, *v. a.* privući; Jemanden —, pridružiti koga.

Beizimmer, s. Nebenzimmer.

Beizoll, *m.* izvanredna carina.

Bejagen, *v. a.* poloviti.

Bejah=en, *v. a.* potvèrditi; im bejahenden Falle, u slučaju, ako bi potvèrdio, ako bude; —end, *adj.* potvèrdjujuć, poistan; —ung, *f.* potvèrdjenje, poištenje.

Bejahrt, *adj.* na dobi, pri dobi, u godinah, pri lětih, doban.

Bejammern, *v. a.* plakati, žaliti, tužiti, cvilěti, tugovati, jadikovati; —swürdig, *adj.* dostojan, vrědan požaljenja, plačan, nevoljan, jadan.

Bekämpf=en, *v. a.* biti se, boriti se, tući se, hèrvati; nadhèrvati, nadvladati; —ung, *f.* boj, borba, bitva, hèrvanje.

Bekannt, *adj.* poznát, poznan; sich mit einem bekannt machen, spoznati se, upoznati se s kim; — machen, *v. a.* objaviti, razglasiti, dati na znanje; upoznati; — werden, *v. n.* steći glas, na glas doći; razglasiti se, saznati se; —e, *m.* znanac, poznanik; — *f.* znanica, poznanica; —heit, *f.* poznatost, poznanje; —lich, *adv.* kako se zna, kako je poznato svakomu; —machung, *f.* objavljenje, oglas, proglas; —schaft, *f.* poznanstvo.

Bekappen, *v. a.* vèršiti, ovèršiti (dèrvje).

Bekehr=bar, *adj.* obrativ; —en, *v. a.* obratiti, obratjati; —er, *m.* obratitelj; —te, *m.* obratjenik; — *f.* obratjenica; —ung, *f.* obratjenje; obratjanje; —ungsfeier, *m.* —sucht, *f.* mahnitost od obratjanja, prěkoredna i neudobna želja od obratjanja na věru.

Bekenn=en, *v. n.* izpoviděti, priznati, spoznati; sich zu einer Religion —; biti, dèržati se koga zakona; auf einen —, tužiti, obtužiti koga; (im Spiel) Farbe —, dati na farbu, odgovoriti; —er, *m.* izpovědnik, priznalac; slědbenik, naslědnik (koga zakona); —tniß, *n.* priznanje, spoznanje, izpověst; Religions=—, věroizpovedanje; —brief, *m.* spoznanica.

Beklag=en, *v. a.* žaliti, požaliti, žao biti; sich bei einem über etwas —, tužiti se, potužiti se komu vèrh čega; —enswürdig, *adj.* kukav, jadan, nevoljan, plačan; dostojan, vrědan požaljenja; —te, *m.* & *f.* tuženik, obtuženik; tuženica, obtuženica; —ung, *f.* tužba, tuga, žaoba, žaljenje, požaljenje,

Beklammern, *v. a.* stisnuti, stiskati (spojami).

Beklatschen, *v. a.* (verläumden), ogovoriti, ocèrniti, oklevetati; (von etwas klatschen), bèrbljati, blebetati; (zur Beifallsbezeugung), pljeskati komu.

Beklauben, *v. a.* obrati; oglodati,

Bekleben, *v. a.* namazati, omazati; oblěpiti, zalěpiti.

Beklecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati, zamazati.

Bekleiben, *v. a.* oblěpiti; — *v. n.* (gedeihen), primiti se, uhvatiti se.

Bekleid=en, *v. a.* oděti, oděnuti, obući; obuti; Wände —, pokriti, obstèrti, zastèrti zidove; ein Amt — (besser: begleiten), obavljati, biti u·

uredu, uredovati; služiti; einen mit einem Amte —, dati službu komugodir, postaviti ga u službu; —ung, *f.* oděvanje, oblačenje; oděća; obuća; zastiranje, zastor; obavljanje, opravljanje.

Bekleistern, *v. a.* namazati klijem; *fig.* zatušiti, zabušiti, zamazati.

Beklemm-en, *v. a.* stisnuti, stegnuti, pritisnuti (sèrce); —t, *adj.* brižan, skončan, pečalan; —ung, *f.* stisnutje, stezanje (sèrca); *fig.* briga, skončanje, pečal.

Beklommen, s. Beklemmt.

Beklopfen, *v. a.* kucati; biti, izbiti.

Beklügeln, *v. a.* mudrovati nad čim.

Bekommen, *v. a.* dobiti, zadobiti, dostati, primiti; er bekommt Zähne, zubi mu rastu; Risse —, pucati, puknuti; eine Krankheit —, razboléti se, oboléti; ein Kind —, roditi děte; wohl —, u tek poći, ići; schlecht —, presěsti, presědnuti.

Bekommlich, *adj.* lastan.

Bekorken, *v. a.* začepiti (ploske); udariti plutu (na mrěže),

Beköstig-en, *v. a.* hraniti, hranu davati; —ung, *f.* hrana.

Bekräftig-en, *v. a.* potvèrditi, pokrěpiti; —end, *adj.* potvèrdan, pokrěpan, ukrěpan; —ung, *f.* potvèrdjenje; vlast.

Bekränz-en, *v. a.* věnčati, ověnčati, věncem nakititi; —ung, *f.* věnčanje, nakitjenje věncem.

Bekratzen, *v. a.* grebsti, ogrebsti; češati, počešati.

Bekreisen, *v. a.* okružiti, kružiti.

Bekreuzen, *v. a.* prekrižiti, prekèrstiti.

Bekriechen, *v. a.* laziti, plaziti, milěti (po čem).

Bekrieg-en, *v. a.* zavojštiti, zaratiti, dignuti vojsku (na koga); *fig.* vojevati, tući se, biti se, boriti se, ratovati; —er, *m*, neprijatelj, protivnik, zavojštitelj; —ung, *f.* zavojštenje, zaratjenje, zavojevanje, rat.

Bekrippen, *v. a.* graditi, ograditi.

Bekritteln, *v. a.* razsuditi, protresti, prorešetati.

Bekrön-en, *v. a.* kruniti, okruniti; —ung, *f.* krunjenje.

Bekrusten, *v. a.* koriti, okoriti.

Bekümmer-n, *v. a.* žalostiti, mučiti, skončivati; sich —, *v. r.* über etwas —, tugovati, žalostiti se, skončivati se rad čega; um etwas —, briniti se, starati se, skèrbiti se, hajati, mariti; —niß, *f.* tuga, žalost, pečal, skončanje, jad, nevolja; —t, *adj.* tužan, žalostan, pečalan.

Beküssen, *v. a.* poljubiti, izljubiti, izcělivati.

Belächeln, *v. a.* posměhavati se čemu.

Belachbar, *adj.* směšan.

Belach-en, *v. a.* smijati se, rugati se čemu; —enswerth, *adj.* směšan, vrědan směha; —ung, *f.* směh, poruga.

Belad-en, *v. a.* napèrtiti, natovariti, nakèrcati; *fig.* pritisnuti, obtèršiti (poslom); —ung, *f.* tovar, teret.

Belager-er, *m.* obsědnik, obsadnik; —n, *v. a.* oksesti, podsěsti, obsaditi; einen —, dosadjivati komu, nedati mu mira; —te, *m.* obsědjenik, obsadjenik.

Belagerung, *f.* obsěda, obsada, obsědnutje; —sarmee, *f.* obsadna vojska; —sentwurf, *m* obsadna osnova; —sgeschütz, *n.* obsadni, veliki topovi, obsadni, velji o-

ganj; —skrone, *f.* obsadna kruna; —skunst, *f.* obsadstvo; —srayon, *m.* obsadni okrug; —sstand, *m.* obsadno stanje, pod obsadom; —swerke, *n. pl.* obsadne zabrane.

Belang, *m.* važnost, utištenje; —en, *v. a.* (betreffen), ticati se, spadati; einen gerichtlich —, tužiti, obtužiti, pozvati koga pred sud; —end, *adj.* ticajuć; — *adv.* u obziru, u pogledu; —ung, *f.* tužba, obtuženje.

Belangweilen, *v. a.* dosaditi, dosadjivati, dodijati.

Belassen, *v. a.* ostaviti; Jemanden bei einer Sache —, pustiti koga pri čem.

Belasten, *v. a.* natovariti, napèrtiti, nakèrcati, obteretiti, obtèršiti.

Belästig-en, *v. a.* dodijavati, dosadjivati, uznemirivati, biti na, il od neprilike; —ung, *f.* dosada, dosadjivanje, neprilika, dodijanje.

Belatten, *v. a.* obiti, obijati letvama.

Belaub-en, *v. a.* pokriti, pokrivati listjem; sich —, listati, prolistati, odĕnuti se listom; —t, *adj.* listnat, listovit.

Belauern, *v. a.* posluhivati, prisluškivati, motriti, vrebati; prežati.

Belauf, *m.* broj, suma, ukup, iznosak; bis zum —, do —; —en, *v. a.* obtèrčati, pretèrčati; (von Hunden), vezati se; sich —, *v. r.* tĕrati se, pudjati se, voditi se, jahati se; iznositi, iznašati, činiti; —ung, *f.* tĕranje, jahanje, pudjanje (u živine).

Belauschen, s. Belauern.

Beläuten, *v. a.* zvoniti na što.

Beleb-en, *v. a.* oživĕti, uzkrĕsiti; podpaliti, podpiriti, podažgati; —end, *adj.* životvoran; —t, *adj.* živ, veseo; —theit, *f.* živost, živahnost, veselje; —ung, *f.* oživljenje, život; poticanje, podžiganje, razveseljenje.

Belecken, *v. a.* lizati, oblizati, polizati; kušati.

Beledern, *v. a.* obiti, obijati, obšiti kožom.

Beleg, *m.* svĕdočba, svĕdočanstvo, dokaz, dovod, dokument, pismo; prilog.

Belege, *n.* obšava.

Beleg-en, *v. a.* zastèrti, pokriti, obložiti; obšiti; pojahati, opasti, natĕrati (ždrĕbac kobilu); etwas mit Schriften —, dokazati, posvĕdočiti; oskèrbiti pismo prilozima; einen mit Strafe —, kazniti, pedepsati; mit Beschlag —, uzaptiti što; mit Verbot —, obustaviti što; mit Abgaben —, udariti, nametnuti danak; —en, *adj.* položen, postavljen, ležeć, stojeć; —ung, *f.* obloženje, pokritje, zastèrtje, oskèrba; uzaptjenje; obustava, zabrana.

Belehn-en, *v. a.* dati, darovati, pokloniti, (imanje); —er, *m.* gospodar od feuda, feudnik, darovitelj, darovnik; —te, *m.* feudovnik, obdarenik, obdaren imanjem gospodskim; —ung, *f.* darovanje, poklonjenje imanja.

Belehr-en, *v. a.* poučavati koga, naputiti, uputiti, ubavĕstiti; sich — lassen, razpitati, propitati; *fig.* dati se naputiti; —end, *adj.* naukodajan, poučan; pun nauka; —ung, *f.* nauk, poučavanje, naputak, uputjenje, ubavĕštenje.

Beleibt, *adj.* debeo, pretio, tust, jedar; —heit, *f.* debljina, pretilost, jedrina.

Beleidig-en, *v. a.* uvrĕditi, učiniti

krivo; —end, *adj.* uvrědan; —er, *m.* uvréditelj, uvrědnik; —te, *m.* uvrědjenik; —ung, *f.* uvrěda, uvrědjenje; thätliche —, uvreda dělom, rukostavna uvrěda; wörtliche —, uvrěda rěčju.

Beleihen, s. Belehnen.

Belemnit, *m.* strěla (vèrsta od kamena.

Belesen, *v. a.* trěbiti, otrěbiti, brati, obrati; — *adj.* čitao, štio; učen; —heit, *f.* čitalost, štilost.

Beleucht-en, *v. a.* osvětiti; razsvětiti, razsvětliti, razjasniti, objasniti, prosvětliti; (untersuchen), razmotriti, prosuditi; —ung, *f.* razsvěta, razsvětljenje, prosvěta, prosvětljenje, objasnjenje; *fig.* razmotrenje, prosud, prosudjenje, izjašnjenje.

Belfern, *v. n.* čefkati, lajati; *fig.* psovati, vikati na koga.

Belieben, *v. i.* dopadati se, ugodan biti; htěti, izvolěti; sich etwas — lassen, drago biti, tèrpěti; — *n.* volja, želja.

Beliebig, *adj.* uvoljan, u volju, polag volje.

Beliebt, *adj.* tražen, ugodan, ljubljen, primljen.

Belisten, s. Ueberlisten.

Bellen, *v. n.* lajati.

Belletrist, *m.* lěposlovac; —ik, *f.* lěposlovstvo.

Bellhammel, *m.* ovan prevodnik.

Belob-en, *v. a.* hvaliti, pohvaliti; —t, *adj.* hvaljen; rečen, spomenút; —ung, *f.* pohvala, slava; —ungsschreiben, *n.* —ungsbrief, *m.* pohvala, pohvalni list.

Belohn-en, *v. a.* obdariti, nadariti, nagraditi, naplatiti; *fig.* pedepsati; —er, *m.* obdaritelj, nagradnik; —ung, *f.* platja, obdarenje, naplata, nagrada, dar.

Beluchsen, *v. a.* prevariti, varati.

Belügen, *v. a.* lagati (komu).

Belustig-en, *v. a.* zabaviti, razveseliti, arajdati; —end, *adj.* zabavan; —ung, *f*, zabava, razveseljenje, radost, arajdanje.

Belzen, s. Pelzen.

Bemächtig-en, sich, *v. r.* osvojiti, zavladati, prisvojiti, zauzeti, preuzeti, učiniti se gospodarom; uhvatiti, uloviti, zaustaviti; —ung, *f.* zauzetje, osvojenje,

Bemackeln, s. Besudeln.

Bemalen, *v. a.* pomalati, popengati, izmalati, izpengati.

Bemängeln, *v. a.* eine Rechnung, zabaviti računu.

Bemann-en, *v. a.* (ein Schiff), oružati, opremiti, spremiti (brod); —ung, *f.* opremanje, oružanje; oprema.

Bemäntel-n, *v. a.* sakriti, pokriti, zamazati, zatušiti; —ung, *f.* pokritje, pokrivanje, zamazanje, zatušenje.

Bemasten, *v. a.* napraviti, napravljati jadrilo, jarbuo.

Bemauern, *v. a.* zazidati, obzidati.

Bemaulkorben, *v. a.* obèrnjiti, gubičnjak, bèrnjicu metnuti, metati.

Bemaulschellen, *v. a.* pljusnuti, pljuskati, ćušnuti, ćuškati.

Bemausen, s. Bestehlen.

Bemeistern, *v. a.* nadvladati, zavladati, obladati, predobiti; sich einer Sache —, osvojiti, prisvojiti, učiniti se gospodarom od česa.

Bemeld-en, *v. a.* spomenuti, spominjati; —et, *adj.* hvaljen, rečen, gori rečen, spomenút.

Bemengen, sich, *v. r.* mit etwas —, zanimati se čime, měšati se u što.

Bemerk-bar, *adj.* zapazljiv, opazljiv

vidion, vidiv, obličiv; —en, *v. a.* zapaziti, opaziti, obličiti; zabilježiti, ubilježiti; opomenuti; —ung, *f.* zapaženje, opaženje; bilježka, pazka, opazka, oblika, napoměna; uvaženje; —ungswürdig, —enswerth, *adj.* vrědan, dostojan opazke; znatan, znamenit.

Bemitleiden, *v. a.* žaliti, požaliti, žao biti, žalovati; —swerth, *adj.* požalenja vrědan.

Bemittelt, *adj.* imuć, imućan, mogućan.

Bemoosen, *v. a.* pokriti, pokrivati, oděnuti, oděvati mahovinom; star.

Bemoost, *adj.* mašan, mahovit, obrašten, zarašten mahovinom.

Bemörteln, *v. a.* mortom, meltom nabacati, žbukati, požbukati.

Bemüh-en, *v. a.* truditi, mučiti; sich —, *v. r.* truditi se, tèršiti se, mučiti se; gledati, nastojati, starati se; sich um ein Amt —, tražiti, iskati službu; sich wohin —, truditi se, potruditi se do kud; —ung, *f.* trud, muka, tèrsenje, nastojanje, staranje.

Bemüßigen, *v. a.* prisiliti, natěrati.

Benachbart, *adj.* susědan, obližnji.

Benachrichtig-en, *v. a.* objaviti, obznaniti, oglasiti, dati na znanje, izvěstiti; —ung, *f.* glas, obznanjenje, věst, izvěstje, objava; —ungsbrief, *m.* objava, glas, věst, objavno pismo.

Benachtheilig-en, *v. a.* štetovati, kvarovati koga, učiniti mu krivo, kvar; štetu uzročiti; —ung, *f.* krivo, šteta, uštèrb, kvar.

Benageln, *v. a.* obiti čavli.

Benag-en, *v. a.* glodati, oglodati, glabati, oglabati; grizti, ogrizti (kost); —ung, *f.* glodanje, oglodanje

Benähen, *v. a.* obšiti, obšivati.

Benamen, Benamsen, *v. a.* nazvati, imenovati, naděnuti ime.

Benarben, *v. a.* brazgotinom pokriti.

Benarbt, *adj.* ranjav, pun brazgotinah; hrapav.

Benaschen, *v. a.* njušiti, ponjušiti, laznuti, oblaznuti, kušati.

Benässen, *v. a.* nakvasiti, namočiti; vlažiti, ovlažiti.

Benebeln, *v. a.* omagliti, zamagliti, zamračiti; sich —, opiti se, napiti se.

Benebst, *adv.* pored toga, uza to, vèrh toga.

Benedeien, *v. a.* blagosloviti, slaviti, hvaliti.

Benedictenkraut, *n.* biskupovo, papino zelje, badelj pitomi (trava), *Geum* L. —, macina trava, *Valeriana offic.* L.

Benedictiner, *m.* benediktinac; —in, *f.* benediktinka; —kloster, *n.* benediktinski samostan; —orden, *m.* red benediktinski.

Benehmen, *v. a.* uzeti, oteti, preoteti, priuzeti; einem den Schlaf —, raztěrati san; einem seinen Zweifel —, izbiti komu sumnju iz glave; das benimmt der Sache nichts, to ništa neškodi toj stvari; sich —, *v. r.* vladati se, ponašati se, dèržati se; postupati; —, *n.* vladanje, podnašanje; postupanje, obćenje.

Beneid-en, *v. a.* nenaviděti, zaviděti, nenavidan biti; —enswerth, *adj.* vrědan, dostojan zavisti, nenavisti, nenavidljiv; —ung, *f.* zavist, nenavist, nenavidnost.

Benenn-en, *v. a.* nazvati, zvati, imenovati; namentlich —, zvati poimence; einem Zeit und Ort —, u-

ročiti komu město i vrěme; —ung, *f.* ime, imenovanje, nazvanje, nazivanje.

Benetz-en, *v. a.* nakvasiti, namočiti, natopiti, poskropiti, popèrskati; —ung, *f.* kvašenje, močenje, natapljanje.

Bengel, *m.* štap, batina, toljagą, kihača; *fig.* (ein grober Mensch), kolac, tokmak, glupan, tikvan, bolvan, bukvan, neotesan, nespretan čověk (natovari pa ošini); —haft, *adj.* glup, neotesan, nespretan; — *adv.* glupo, nespretno, neotesano.

Bengeln, *v. a.* mlatiti, klatiti (orahe).

Beniemen, *v. a.* uglaviti, odrediti, naznačiti, ureći.

Beniesen, *v. a.* kihnuti na što, kihnutjem štogod potvèrditi.

Benippen, *v. a.* sèrknuti, prisèrknuti, okusiti.

Benne, *f.* koš, košara; jasle; kola.

Benöthig-en, *v. a.* silovati, primorati, prisiliti, usiliti, zagnati, natěrati; —et, *adj.* —sein einer Sache, potrěbovati, trěbati, trěbi biti; das Benöthigte, potrěbna, potrěboća.

Benummern, *v. a.* obrojiti, pisati broje, brojevi pobilježiti, označiti.

Benutz-en, Benützen, *v. a.* uživati, služiti se, upotrěbiti što; —ung, *f.* korist; uživanje, užitak, upotrěba, poraba.

Benzoe, *n.* izmirna (vèrsta od smole),

Beobacht-bar, *adj.* vidion; motrion; —en, *v. a.* paziti, motriti; imati obzir na što; (als Regeln und Pflichten), ovèršivati, dèržati se čega; —er, *m.* pazitelj, motritelj; ovèršivalac; —ung, *f.* paženje, opaživanje, primatranje; ovèršivanje; —ungsarmee, *f.* motèrna vojska; —ungsgabe, *f.* motèrni dar, talent; —ungsgeist, *m.* motèrni duh.

Beöhlen, *v. a.* uljiti, nauljiti, pouljiti.

Beohrfeigen, *v. a.* pljuskati, pljusnuti.

Beordern, *v. a.* zapoviděti, odrediti; einen wohin —, poslati, odpravlti; ich bin beordert, dobio sam zapověd, imam zapověst.

Bepack-en, *v. a.* natovariti, napèrtiti, nakèrcati, nametati, nakladati; —ung, *f.* tovarenje, pèrtjenje, kèrcanje.

Bepanzern, *v. a.* oklopiti, oděnuti oklopom, pancierom,

Bepappen, s. Bekleistern.

Bepechen, *v. a.* smoliti, osmoliti, nasmoliti.

Bepelzen, *v. a.* obući kožuh, u kožuh.

Beperlen, *v. a.* biserom kititi, nakititi.

Bepfählen, *v. a.* obiti, ograditi koljem.

Bepfeffern, s. Pfeffern.

Bepflanz-en, *v. a.* nasaditi, nasadjivati; —ung, *f.* nasad, sadjenje, nasadjenje.

Bepflastern, *v. a.* potaracati, pokaldèrmiti; pokriti melemi.

Bepflügen, *v. a.* poorati, izorati.

Bepicken, *v. a.* kljucati, kljuvati.

Bepichen, s. Bepechen.

Bepissen, *v. a.* popišati, pomižati.

Beplanken, *v. a.* otarabiti, daskami obiti, obijati, ograditi.

Bepolstern, s. Polstern.

Bepudern, s. Pudern.

Bequem, *adj.* podoban, priličan, na redan, prikladan; skladan, pristao sgodan, ugodan, naručan, lahak

lěniv, lěn; udoban; (von Kleidern), alvatan, oplovit, prostran; —en, *v. a.* prisposobiti; sich —, *v. r.* nach, zu etwas, prilagoditi se čemu; pristati, podati se čemu; —lich, s. Bequem; —lichkeit, *f.* prilika, narednost, priličnost, sgoda, last, podobstvo; lěnost; (das heimliche Gemach), zahod, komornjak, izhod, prohod.

Berainen, *v. a.* medju potegnuti, potezati.

Beranden, *v. a.* zarubiti, rubiti, obrubiti.

Berappen, *v. a.* požbukati, dati zidu pèrvu ruku melte, morta.

Berasen, *v. a.* busati, pobusati.

Beraspeln, *v. a.* poraspati, raspati.

Berath-en, *v. a.* světovati, pomoći světom; sich —, *v. r.* světovati se, dogovoriti se, pogovoriti se s kim, věćati; —en, *adj.* wohl, übel berathen sein, bit na dobru il zlu putu; —end, *adj.* savětni, savětovni; —er, *m.* světnik, savětnik; pomoćnik; Gott ist mein —, Bog je moje uzdanje.

Berathschlag-en, *v. n.* savětovati se, pogovarati se, věćati; —end, *adj.* savětujuć se; savětan; —ung, *f.* věćanje, savětovanje; pogovor, věće; —ung, *f.* věćanje; —ungszimmer, *n.* věćaonica, savětaonica.

Beraub-en, *v. a.* oplěniti, poharati, porobiti; oteti, uzeti, lišiti, uhiliti; der Mannheit —, uškopiti, uštrojiti; der Jungferschaft —, oskvèrnuti, osramotiti, siliti, zlostaviti děvojku; er ist seines Verstandes beraubt, on je bez pameti, poludio je; —ung, *f.* oplěnjenje, porobljenje, uhiljenje, lišenje, pohara.

Beräuchern, *v. a.* nakaditi, okaditi, pokaditi, nadimiti, zadimiti, zapušiti.

Beraubt, *adj.* zadimljen, zakadjen, zapušen, napušen.

Beraumen, *v. a.* uglaviti, ureći, odrediti (vrěme).

Berausch-en, *v. a.* opiti, napojiti; sich —, *v. r.* opiti se, napiti se; —end, *adj.* opojan; —t, *adj.* pijan, opit, opojen; —ung, *f.* pijanstvo.

Berberis-baum, *m.* suteka (dèrvo); —beere, Berberitze, *f.* suteka, zèrno od suteke.

Berberitzensaft, *m.* sutekov sók.

Berechenbar, *adj.* razbrojiv, izračunav; nicht —, nerazbrojiv, neizračunav.

Berechn-en, *v. a.* izračunati, razbrojiti; *fig.* presuditi, promisliti, razmotriti; sich mit einem —, namiriti se, razlog učiniti; —er, *m.* računar; —ung, *f.* račun, razbroj, razlog, proračunanje.

Berechtig-en, *v. n.* povlastiti, pravo dati, poděliti; —t, *adj.* ovlaštjen, imajuć pravo; —ung, *f.* vlast, ovlaštenje, pravo.

Bered-en, *v. a.* nagovoriti; etwas —, beseditì, govoriti, sboriti o čem; einen —, ogovoriti, oklevetati koga; sich mit einem —, pogovoriti se, dogovoriti se s kim; —sam, Beredt, *adj.* besědan, rěčit; razgovoran; —samkeit, *f.* besědnost, rěčitost; razgovornost; govorničtvo; —ung, *f.* nagovor, nagovaranje; pogovor, dogovor; govor, beséda.

Beregnen, *v. a.* oprati kišom, daždom natopiti.

Bereiben, *v. a.* ribati, tèrti, oribati, otèrti, iztèrti.

Bereicher-n, *v. a.* obogatiti; sich —

v. r. obogatiti se; —ung, *f.* obogatjenje, bogatstvo.

Bereifen, *v. a.* obručati, naobručati, nabit obruče; pokriti mrazom.

Bereift, *adj.* mrazan; *fig.* sěd, osědio.

Bereiſ-en, *v. a.* polaziti, pohadjati (sajme), voziti se (po sajmih); obići, proći, obilaziti, prolaziti (zemlje); —ung, *f.* obilaz; —ungs-, obilazni.

Bereit, *adj.* gotov, pripravan, spravan, spreman; — *adv.* gotovo, prigotovljeno; —en, *v. a.* spremiti, pripraviti, sgotoviti, prigotoviti; napraviti; den Tiſch —, prostèrti tèrpezu; ſich zu etwas —, pripraviti se, spremiti se na što.

Bereit-en, *v. a.* objahati, projahati, obići na konju; —er, *m.* katana, lugar, stražac (na konju).

Bereitfertigkeit, ſ. Bereitwilligkeit.

Bereits, *adv.* već, veće, jur, jurve.

Bereitſchaft, *f.* gotovost, pripravnost; in — ſein, gotov, spravan biti; in — haben, imati gotovo, prigotovljeno.

Bereitung, *f.* priprava, spremanje, pripravljanje, gotovljenje; napravljanje.

Bereitwillig, *adj.* poslužan, gotov, pripravan, spravan, spreman, pospěšan na usluge; — *adv.* drage volje, dragovoljno; —keit, *f.* pripravnost, poslužnost.

Berennen, *v. a.* eine Stadt —, obstupiti, opasati, udariti jurišem na grad.

Bereu-en, *v. a.* pokajati; kajati se, žao biti, žaliti; —ung, *f.* pokajanje, pokora.

Berg, *m.* bèrdo, gora, brěg, glavica, planina; —ab, *adv.* niz bèrdo, pod nogu; —ader, *f.* rudna žica; —akademie, *f.* rudarska škola; —alaun, *m.* kamena stipsa; —älteſte, *m.* starosta, starešina rudarski.

Bergamotte, Bergamottenbirn, *f.* bergamota (vèrsta od krušakah).

Berg-ampfer, *m.* raved divji (trava); —amſel, *f.* gorski drozd (ptica); —amt, *n.* rudarski ured; (Amtslokal), rudarnica; —amtskanzlei, *f.* rudarnička pisara; —an, —auf, *adv.* uz bèrdo; —arbeiter, *m.* rudar, rudokopac; —art, *f.* ruda; freundliche —, ruda bogata; —barte, *f.* sěkirica rudarska; —bau, *m.* rudokopje, rudarstvo; —baukunſt, *f.* rudarstvo (umětnost); —beamte, *m.* rudarski činovnik, sluzbenik, častnik od rudah; —beſchreibung, *f.* goropisje; —bewohner, *m.* goranin, gorštak; —bewohnerin, *f.* goranka, gorštakinja; —blau, *n.* blakit gorski; lazur; —bohrer, *m.* svèrdlo rudarsko; —buch, *n.* knjiga rudarska; —compaß, *m.* rudarska busula; —dienſt, *m.* gorsko-vinogradski danak; —dohle, *f.* gavran gorski (ptica); —dorf, *n.* bèrdovno, gorovno selo; rudarsko selo; —droſſel, *f.* cipa (ptica).

Bergegeld, *n.* spasitba, odkup, platja za spasenu robu u prigodi brodolomja.

Bergeiſen, *n.* rudarski èrtač.

Bergelohn, *m.* ſ. Bergegeld.

Bergen, *v. a.* spasiti (stvari brodolomne); er iſt geborgen, providjen je, srětan je, ima odkud živěti; (verbergen), kriti, krivati, sakriti, sakrivati.

Berg-eule, *f.* ušata jejina (ptica); —fall, *m.* provala gore; —fein, *adj.* čist (od srebra); —fertig, *adj.*

jektičav, tisičav; —festung, *f.* tvèrdja na bèrdu, bèrdovna tvèrdjava; —fett, *n.* rudokopni loj; —fink, *m.* gorska zeba (ptica); —flachs, *m.* amiant, asbest (kamen); —flecken, *m.* město na bèrdu; mě što rudarsko; —fleisch, *n.* gorsko meso; —freiheit, *f.* rudokopna sloboština; rudarska sloboda; —gang, *m.* žica rudokopna; —gebäude, *n.* rudarska sgrada; —gebot, *n.* rudarska zapověd; —gebrauch, *m.* rudarski običaj; —gegend, *f.* gorovita okolina, okolica; —geist, *m.* gorski duh, utvora gorska; f. Bergnymphe; —gelb, *n.* okra (vèrsta od ilovače); —gericht, *n.* rudarski sud; —geschworne, *m.* prisežnik, zakletnik rudarski; —gesetz, *n.* rudarski zakon; —gewächs, *n.* planinsko rastje; —grün, *n.* zlatopoj; —gut, *n.* ruda; —hahn, f. Birkhahn; —haar, *n.* f. Bergflachs; —hart, *adj.* tvèrd, krut kao kamen; —harz, *n.* smola gorska; —hauptmann, *m.* kapitan od rudah, nadzornik rudarki; —hauptmannschaft, *f.* kapitania, nadzorničtvo od rudah; —herr, *m.* gospodar od rude; —hoheitsrecht, *n.* kraljevno rudokopno pravo; —höhle, *f.* gorska pećina, špilja; —huhn, *n.* skèršulja, tèrčka gorska (ptica); —icht, —ig, *adj.* brěgovit, bèrdovit, gorovit, brěžnat; —kette, *f.* verige, lanac od gorah, od planinah; —kiesel, *m.* gorski kremen; —knappe, —mann, *m.* rudar; —kluft, *f.* propast, ponor; provalia; —kohle, *f.* kameni ugljen, ugalj; —kristall, *m.* gorski kristal; —läufig, *adj.* rudarski; — *adv.* rudarski, po rudarski, na rudarsku; —leder, *n.* rudokopna koža; —lehne, *f.* strana, bok (od bèrda); —leute, *pl.* rudari; gorani; —mann, f. Bergknappe; —männchen, *n.* tintilin, malik, maličac (u rudah); —männisch, *adj.* rudarski; — *adv.* rudarski, po rudarski, na rudarsku; —mannstreu, *f.* kotèrljan (trava); —maus, *f.* gorski miš; —meister, *m.* rudarski majstor; —nymphe, *f.* ninfa gorska, oreada; —öhl, *n.* kameno ulje; —papier, *n.* rudokopni papir; —pech, *n.* asfalt, gorska smola; predigt, *f.* predika rudarska; beséda Isusova na gori; —pumpe, *f.* rudarska sisaljka; —rath, *m.* savětnik, věćnik rudarski; —recht, *n.* rudarsko pravo; (Wein=), gorno pravo, gornica; —rechtlich, *adj.* rudarskoga prava; — *adv.* polag rudarskoga prava; —richter, *m.* rudarski sudac; —roth, *n.* cèrveni sičan; —rücken, *m.* bilo, slěme od gore; —säbel, *m.* rudarska sablja; —salz, f. Steinsalz; —schloß, *n.* kasteo gorski, na glavici; —schlucht, *f.* jaruga, japaga; —schreiber, *m.* rudarski pisar; —schwaden, *m.* otrovni zrak u rudah; —segen, *m.* dohodci od rudah; —seife, gorski sapun; —spitze, *f.* vis, vèrh, vèrhunac od gore; —stadt, *f.* grad na gori; grad rudarski; —stufe, *f.* ruda; —sucht, *f.* jektika, tišika, suha nemoć; —süchtig, *adj.* jektičav, tisičav; —theer, *m.* pakao, katran rudokopni; —üblich, f. Bergläufig.

Bergung, *f.* spasenje, oslobodjenje (stvarih brodolomnih).

Bergunter, f. Bergab; —urtheil, *n.* rudarska osuda, rudarski presud;

—verständige, *m*, rudoslovac; —volk, *n*. gorani, planinski narod, puk bèrdovni, gorski; —wachs, *n*. rudokopni vosak; —wasser, *n*. planinska voda; —werk, *n*. ruda, rudnik; —wesen, *n*. rudarstvo; —wetter, *n*. vrěme, zrak gorski, rudarski; —wind, *m*. planinski vě-tar; —wissenschaften, *f. pl*. rudoslovje, rudarstvo, nauci rudarski; —ziege, *f*. planinska koza; —zimmermann, *m*. rudarski dèrvodělja; —zinn, *n*. čisti kositer; —zinnober, *m*. naravni, samorodni keno var; —zunder, *m*. f. Bergpapier.

Bericht, *m*. glas, věst, objavljenje, obznanjenje, izvěstje; (Vortrag), predlog; — erstatten, f. Berichten; —en, *v. a*. oglasiti. objaviti, obznaniti, izvěstiti, dati na znanje, dati izvěštje, poručiti; —erstatter, *m*. izvěstnik; —erstattung, f. Bericht.

Berichtig-en, *v. a*. popraviti, izpraviti; porediti, urediti, dovèršiti, dokončati; platiti, izplatiti, namiriti; —ung, *f*. popravak, propravljanje, izpravak; uredjenje; platjenje, namirenje, platja, samira, namira.

Berichtlich, *adv*. die Anzeige erstatten, objaviti što izvěštjem.

Berichtzettel, f. Bericht.

Beriechen, *v. a*. ponjušiti, onjušiti; omirisati, podahnuti.

Berinden, *v. a*. koriti, okoriti.

Beringen, *v*. a. okovati, opasati kolobarom il obrućem.

Beritten, *adj*. objahan, projahan; na konju, s konjem; — machen, dati konja; — sein, imati konja.

Berkan, *m*. klašnja, sukno od kostrěti.

Berline, *f*. berlina (vèrsta od putnih kolah).

Berlinerblau, *n*. blakit berlinski.

Berme, *f*. rub od bedena.

Bernhardiner, *m*. bernardin; —in, *f*. bernardinka.

Bernstein, *m*. burstin, ćilibar žuti, jantar; —en, *adj*. burstinov, od burstina, od ćilibara, od jantara.

Berohren, *v. a*. pokriti, pokrivati tèrskom.

Berst, *m*. puč, pukotina.

Berstbeere, *f*. f. Nachtschatten.

Bersten, *v. n*. pući, puknuti, pucati, popucati, razpucati se, cěpati se, razcěpati se.

Bertram, *m*. targok, zubovac (trava).

Berüchtig-en, *v. a*. razvikati, razkričati, ozloglasiti koga; —t, *adj*, razvikan, razglašen, zloglasan.

Berücken, *v. a*. prevariti, zateći, omesti, uloviti.

Berücksichtig-en, *v. a*. obzir uzeti na što; obazrěti se, ozir imati, gledati na što; —ung, *f*. ozir, obzir, pogled.

Berückung, *f*. zatečenje, prevarenje, ulovljenje.

Beruf, *m*. zvanje, pozvanje, prignutje; stanje, stališ, dèržanstvo, dužnost; —en, *v. a*. pozvati, sazvati, sakupiti; *fig*. ureći, obajati, občarati; sich auf etwas —, pozvati se, upirati se na što, hraniti se čim; —ender, *m*. (Appellant), pozovnik; —s-, zvanični; —arbeit, *f*. posó zvanja, stališa, stanja; zanat; —geschäft, *n*. f. Berufsarbeit; —mäßig, *adj*. pristojan, priměren stanju, zvanju, stanju; —ung, *f*. zvanje, pozvanje, sazvanje, sakupljenje, skup, saziv; f. Appellation; —ungsschreiben, *n*. pozovka.

Beruhen, *v. n*. počivati; auf etwas, auf einem —, viseti, zaviseti, osni-

vati se na čemu; auf sich — lassen, ostaviti, manuti se čega; auf seinem Leben beruhet das Wohl des ganzen Landes, na život se njegov oslanja, o životu njegovu visi spasenje svekolike dèržave; es beruht alles darauf, sve se o tom radi.

Beruhig-en, *v. a.* upokojiti, umiriti, utěšiti, utažiti, utaložiti; —ung, *f.* pokoj, mir; utěha; utaženje, utaloženje.

Berühm-en, sich, *v. r.* hvastati se, dičiti se, hvaliti se, zahvaliti se; —t, *adj.* slavan, glasoviti; znatan; sich — machen, proslaviti se, steći glas; — machen, proslaviti; —heit, *f.* glas, slava, dika; —ung, *f.* hvalisanje, hvastanje, veličanje.

Berühr-en, *v. a.* taknuti, dirnuti, tegnuti; popipati; spomenuti, napomenuti; —ung, *f.* dotik, dodir; ticanje; pipanje; in — kommen, sastati se, srěsti se; imati posla s kime; —ungslinie, *f.* dodirna linia; —ungspunkt, *m.* dodirna toč ka, dotični punkt; —ungswinkel, *m.* dodirni kut.

Berupfen, s. Rupfen.

Berußen, *v. a.* omazati čadjami, sadjami, garom.

Beryll, *m.* beril, berio (dragi kamen).

Besäen, *v. a.* posijati, zasijati; posuti, posipati.

Besäet, *adj.* posijan, posút, posipan, obsút.

Besage, *adv.* po, polag; uslěd.

Besagen, *v. a.* dokazati, reći.

Besagt, *adj.* rečen, hvaljen, spomenut, gori spomenjen; besagter Maßen, kako je rečeno.

Besaiten, *v. a.* napeti, nategnuti žice.

Besalben, *v. a.* pomazati, namazati.

Besalzen, *v. a.* soliti, osoliti, posoliti.

Besamen, *v. a.* posijati; sich —, *v. r.* ploditi se, umnažati se, množiti se, umnožiti se, razploditi se.

Besänftig-en, *v. a.* umiriti, ublažiti, utěšiti, utažiti, utaložiti, upokojiti; —ung, *f.* umirenje, umirivanje, utaženje.

Besan-mast, *m.* stražnji jarbuo, kèrmovni jambor, jadrilo na kèrmanu; —segel, *n.* stražnje, kèrmovno jědro.

Besatz, *m.* rub, zarub, obrub, obšava; —teich, *m.* nasadni ribnjak; —ung, *f.* posada, gradobrana.

Besauen, *v, a.* zamazati, opèrljati, omèrljati, osvinjiti, zamačkati, zakaljati.

Besaufen, *v. a.* opiti, opojiti, olokati; sich —, opiti se, opojiti se, olokati se.

Besäumen, *v. a.* rubiti, obšivati, zarubiti, obrubiti, obšiti.

Beschab-en, *v. a.* ogrebsti, ostrugati.

Beschädig-en, *v. a.* oštetiti, pokvariti; škoditi; raniti, obraniti, ozlediti; —er, *m.* oštetilac; —ung, *f.* ošteta, kvar, škoda; rana; —ter, *m.* oštetjenik.

Beschaffen, *adj.* er ist so —, takov je, takove ćudi, naravi, stvora; wie ist er —, kakov je?; —heit, *f.* stvor, narav, ćud; vlastitost, svojstvo; stanje. stališ; kakovost, kakvoća; —des Leibes, narav.

Beschäften, *v. a.* okundačiti, okasiti.

Beschäftet, *adj.* okašen, okundačen.

Beschäftig-en, *v. a.* zabaviti, zadati posla; sich mit etwas —, zabavljati se čim, sanimati se; —et, *adj.* zabavljen; —ung, *f.* zabava, zabavak, radnja, posao, dělo; obèrt,

tèrgovina; —ungsanstalt, *f.* radionica; —ungslos, *adj.* bez radnje.

Beschalen, *v. a.* dèržalo načiniti (na nož); s. Verschalen.

Beschäl-en, *v. a.* olupiti, oguliti, oderati; opasti, pojahati kobilu; —er, *m.* ždrěbac, hangir, pastuh;

Beschäl- und Remontirungs-Commission, *f.* ergelsko i konjodostavno pověrenstvo; —ung, *f.* skok, opasak, pojahanje (kobile).

Beschäm-en, *v. a.* zasramiti, posramiti, zastiditi, postiditi; *fig.* u sram natěrati; —end, *adj.* stidan, sramotan, prikoran; —t, *adj.* osramotjen, zasramljen, zastidjen, postidjen; —ung, *f.* sramota, stid, prikor.

Bescharren, *v. a.* zakopati, zagèrnuti, zagrebsti, pogrebsti.

Beschatt-en, *v. a.* zasěniti, obsěniti, bacati, metati sěnu, zastirati; —ung, *f.* sěna.

Beschau, *f.* s. Besichtigung, Leichen—, mèrtvački razgled; —en, *v. a.* gledati; razgledati; razviděti; razmatrati, promišljati; einen Todten —, ćešiti, razgledati; —er, *m.* razgledalac, razglednik; —lich, *adj.* vidljiv, vidion; razmišljajuć, promatrajuć; —lichkeit, *f.* vidljivost, vidionost; razmišljanje, promatranje, motrenje; —ung, *f.* gledanje; razgledanje; razvidjenje; motrenje, razmatranje; —zettel, *m.* razglednica.

Beschäumen, *v. a.* zapěniti, opěniti, popěniti.

Bescheid, *m.* odgovor, odpis; odluka, dokončanje; — thun, odpiti, napiti komu u zahvalnost; — wissen, znati glas, čemugodir, uměti, čemu věšt biti, razuměti se u što; bis auf weiteren —, do providjenja; keinen — wissen, zapeti, neznati se pomoć; —en, *v. a.* einem etwas —, dati, poděliti, uděliti; einen wohin —, pozvati koga na ročište; einen eines Bessern —, ubavěstiti koga, pameti učiti; sich — lassen, poslušati, primiti razlog, ubavěstiti se; ich bescheide mich dessen, dopuštam.

Bescheiden, *adj.* razboran, razborit; čedan, krotak, tih, blag; skroman; —heit, *f.* razbor, razboritost; čednost, krotkoća, tihost, blagost; skromnost; nepristranost, směrenost.

Bescheinen, *v. a.* objasniti, osijati, obasjati.

Bescheinig-en, Bescheinen, *v. a.* dokazati, svědočiti, posvědočiti, pismeno potvèrditi; kvietanciu, namiru dati; —ung, *f.* svědočba; pismena potvèrda; namirica, primka.

Bescheinung, *f.* obasjanje.

Bescheißen, *v. a.* posrati, opoganiti, toriti; *fig.* prevariti, nasaditi.

Beschellen, *v. a.* pristaviti, pristavljati praporce.

Beschenk-en, *v. a.* obdariti, darovati koga; —ter, *m.* darovanik; —ung, *f.* dar, obdarenje, darovanje.

Bescheren, *v. a.* ostrići, ošišati; obrijati, obričiti.

Bescher-en, *v. a.* dati, uděliti, poděliti, pokloniti, darovati, naměniti komu šta; —ung, *f.* uděljenje, danje; dar, poklon.

Beschick-en, *v. a.* poslati koga na—; prigotoviti, sgotoviti, prirediti, urediti; razrediti; das Vieh —, starati se za marvu; die Erze —, pripravljati rude; —ung, *f.* slanje, poslanje, pošiljanje na —; red, uredjenje; pripravljanje.

Beschienen, *v. a.* okovati, okivati

kolo, nabiti, nabijati šinju na točak.

Beschieß-en, *v. a.* pucati, hèrvati, biti iz topovah, lumbaradah; ein Gewehr, einen Harnisch —, provati, probati pušku, oklop; —ung, *f.* pucanje, hèrvanje, bijenje.

Beschiff-en, *v. a.* broditi; ein Land —, pristati, pristajati k kraju; —ung, *f.* brodjenje, brodarstvo.

Beschilden, *v. a.* oděti, oděnuti, odě-vati štitom; dati, davati cimer.

Beschilfen, sich, *v. r.* obrasti, zarasti šašem.

Beschilft, *adj.* šašovit, obrašten šašem.

Beschimmel-n, *v. n.* zaplěsniviti, oplěsniviti; —t, *adj.* plěsniv.

Beschimmern, *v. a.* obasjati, obasjavati.

Beschimpf-en, *v. a.* obružiti, osramotiti, opsovati, poružiti, pogèrditi, nasaditi; sich — *v. r.* osramotiti se, onepošteniti se; —ung, *f.* poruga, sramota, prikor, psovka, nasada, pogèrda.

Beschindeln, *v. a.* pokriti, pokrivati šindrom, šindalom.

Beschinden, *v. a.* oguliti, oderati, guliti, derati.

Beschirm-en, *v. a.* zaštititi, braniti, zakleniti, zakriliti; —er, *m.* zaštitnik; zabrana, obrana, utočiste; —ung, *f.* zaštita, obranba, okrilje, branjenje, zaštitjenje.

Beschlafen, *v. a.* (eine Frauensperson), spavati s ženskom glavom, otegotiti ju; etwas —, zrělo razmisliti, prosuditi, promisliti.

Beschlag, *m.* (von Bretern), ograda, obor; (eines Pferdes), ploča, podkova; (einer Flinte), okov; (Arrest, Verboth), zapt, uzapta; zaustava, sustava, zabrana — auf etwas legen, zaustaviti štogod, zabraniti, usaptiti što; (Schimmel) plěsan; — eines Kruges, poklopac.

Beschläge, *n.* okov, ploča, podkova; ograda, obor.

Beschlagen, *v. a.* okovati, podkovati, obiti, ograditi; Bauholz —, otesati; (begatten), skočiti, pojahati, ein Stück Zeug —, udariti biljeg na komad platna; die Segel —, sniziti, spustiti jedro; gut in einer Sache — sein, věšt čemu biti, razuměti se u što; mit Arrest —, zaustaviti, sustaviti, metnuti pod sekvestar; — *v. n.* zaplěsniviti, oplěsniviti; oznojiti se, znojiti se, potiti se.

Beschlagen, *adj.* ukovan, podkovan, zastèrt, pokrit, ogradjen, obit, plěsniv; *fig.* věšt, izkusan.

Beschlagleine, *f.* šusta, konopac od jědra.

Beschlag-nehmung, *f.* zaustava, sustava; uzaptjenje; —sbollete, *f.* uzaptnica; —tasche, *f.* torbica kovačka.

Beschleichen, *v. a.* dovrebati, uhvatiti, zateči, prikrasti se.

Beschleifen, *v. a.* brusiti, nabrusiti, pobrusiti.

Beschleunig-en, *v. a.* uskoriti, uspěšiti; —ung, *f.* uspěšenje.

Beschließ-en, *v. a.* zatvoriti, zaglaviti; (umringen), okružiti, opasati, obstupiti; (enthalten), sadèržavati, imati u sebi; (endigen) svèršiti, dovèršiti, dokončati, dočeti, zaglaviti; (einen Beschluß fassen), dokončati, zaključiti, odlučiti, nakaniti; —er, *m.* ključar; —erin, *f.* ključarica; —ung, *f.* odluka, nakanjenje, dokončanje, svèrha svèršetak, konac.

Beschluß, *m.* odluka, nakanjenje, dokončanje, zaključak, svèrha, svèršetak, zaglavak; —fähig, *adj.* spo-

soban, kadar, vlastan zaključiti što.

Beschmauchen, *v. a.* zadimiti, zapušiti, zakaditi.

Beschmausen, *v. n.* einen —, jěsti, živět uz koga mukte, badava.

Beschmieren, *v. a.* namazati, pomazati, zamazati, omèrljati, opèrljati, okaljati.

Beschmitzen, *v. a.* zagnjusiti, zagaditi; *fig.* opasti, ocèrniti, ozloglasiti, klevetati.

Beschmitzer, *m.* klevetnik, zloglasnik.

Beschmutzen, *v. a.* zamazati, omazati, oblatiti, opèrljati.

Beschnauben, **Beschnausen**, **Beschniffeln**, **Beschnuppern**, *v. a.* njušiti, ponjušiti; cunjati.

Beschneid-en, *v. a.* obrězati, obrězovati (u Turakah: sunetiti), podrezati, obstrići, postrići; einem etwas —, uzeti, oteti, lišiti, uhiliti; —er, *m.* obrězovatelj (u Turakah: sunetžia); —ung, *f.* obrězanje, obstriženje, podrězanje, obrězovanje (u Turakah: sunet); —ungsbuch, *n.* knjiga obrezanih.

Beschneien, *v. a.* zapasti sněgom.

Beschnellen, *v. a.* uloviti, uhvatiti, zateći.

Beschniffeln, s. Beschnauben.

Beschnitten, *adj.* obrězovan (u Turakah: sunetjen).

Beschnittene, *m.* obrězovanik.

Beschnitzeln, s. Schnitzeln.

Beschnuffeln, **Beschnuppern**, s. Beschnauben.

Beschnüren, *v. a.* gajtanom izcifrati, izkititi; nacifrati, nakititi, uresiti.

Beschocken, *v. a.* udariti, nametnuti porezu, bir.

Beschönig-en, *v. a.* izgovoriti, izprěčati, zatušiti, zamazati; —ung, *f.* izgovor, izprěka, izgovaranje, izprěčavanje, zatušenje, zamazanje.

Beschränk-en, *v. a.* pregraditi, ograditi; *fig.* ograničiti, omedjašiti, stegnuti, stiznuti; sich — *v. r.* stisnuti se; —end, *adj.* stežan, ograničan. omedjašan; —t, *adj.* těsan, malen, stegnut, omedjašen, ograničen, —theit, *f.* těsnoća, maloća, stega, omedjašenost, ograničenost; —ung, *f.* ograničenje, omedjašenje, omedjašenost, granica, medja.

Beschreib-en, *v. a.* opisati; (inventiren) popisati; izpisati, reći, kazati; —lich, *adj.* opisljiv, izrečen; —ung, *f.* opis, popis, izvěstje.

Beschreiten, *v. a.* stupiti, uzići, koračiti, unići.

Beschreien, *v. a.* razglasiti, razkričati, razvikati; raztrubiti, plakati, oplakati, ureći, občarati.

Beschuhen, *v. a.* (einen Pfahl), okovati kolac; s. Anschuhen.

Beschuldig-en, *v. a.* kriviti, okriviti, potvoriti, obaditi; oběditi; —er, *m.* potvornik, obadnik; —te, *m.* potvorenik, obadjenik; okrivljenik; —ung, *f.* okrivljenje, okriva, potvora, obadjenje.

Beschummeln, (gem.) s. Betrügen.

Beschuppen, s. Bestehlen.

Beschuppen, *v. a.* ljuskami obložiti, providěti.

Beschuppt, *adj.* ljuskav.

Beschürfen, *v. a.* otvoriti, otvarati.

Beschütteln, *v. a.* (mit dem Kopfe), klinuti, klimati glavom na što.

Beschütten, *v. a.* politi, polijati, posuti, posipati.

Beschütz-en, *v. a.* čuvati, braniti, štititi, kriliti; —er, *m.* čuvar, branitelj, zaštititelj; —in, *f.* čuvarica, braniteljica; zaštitnica; —ung, *f.*

čuvanje, branjenje, zaštita, obrana, okrilje.

Beschwägern, sich, s. Verschwägern.

Beschwängern, v. a. otegotiti, otruhliti, napuniti.

Beschwatzen, v. a. nagovoriti, nagovarati.

Beschweif-en, v. a. repom providěti; —t, adj. repat; ein lang—er Komet, repatica, zvězda dugačka repa.

Beschweißen, v. a. oznojiti, spotiti, popèrskati kèrvju od zvěri.

Beschwerde, f. muka, posao, trud, neprilika, žaoba, tužba, tegoba; zlo, nemoć, bolest, namet, poreza; —führer, m. žalitelj, utočnik; —führung, f. utečaj; —schrift, f. žaoba, tužba, žalbenica; —voll, adj. mučan, trudan, mukovit, trudovit, tegoban; —zug, m. vodjenje žaobe.

Beschwer-en, v. a. napèrtiti, natovariti, nakèrcati, obtèršiti, pritisnuti; fig. dosaditi, dodijati, dojaditi, od neprilike biti; sich — v. r. über etwas, tužiti se, žaliti se na što, potužiti se vèrh česa; —lich, adj. težak, tegotan; nepriličan, na nepriliku, dosadan, mučan, trudan, mèrzak, neugodan; —lichkeit, f. těžkoća, tegota, neprilika, dosada, muka, trud, nevolja; —niß, muka, trud; s. Beschwerde; —t, adj. natovaren, pritisnut; der —te Theil, tužena strana; —ung, f. brěme, teret, tovar; fig. neprilika, dosada, zlo, nemoć, bolest.

Beschwichtigen, v. a. utěšiti, umiriti, utaložiti.

Beschwitzen, v. a. oznojiti, pokvasiti znojem, potom.

Beschwör-en, v. a. (etwas im eigenen Interesse) zakleti, kleti se, priseći; (als Zeuge im Interesse eines Andern, posvědočiti prisegom, zakletvom što, pod prisegu potvèrditi; (Geister) zaklinjati vragove, těrati duhe nečiste; — einen —, prositi, moliti, zaklinjati; die Krankheit —, bajati, bahoriti; —er, m. zaklinjalac, bajalac, bahornik; —ung, f. zakletva, prisega, zaklinjanje, těranje (duhovah nečistih), bajanje, bahorenje.

Beseel-en, v. a. oduševiti, oživěti, životvoriti, udahnuti duh; fig. uzpaliti, podpaliti, potaknuti, podpiriti; —er, m. životvorac; —ung, f. oduševljenje.

Besegeln, v. a. jědri providěti, obskèrbiti, broditi.

Besehen, v. v. viděti, razviděti, razgledati; —swerth, adj. vrědan, dostojan, da se vidi, razgleda.

Beseichen, s. Bepissen.

Beseitigen, v. a. ukloniti, ugibati, odmaknuti, metnuti, vèrći na stran.

Beseligen, v. a. spasiti, učiniti blažena.

Besen, m. metla; —binder, m. metlar; —kraut, n. metlovina (trava), *Spartium scoparium* L.; božje dèrvce. *Artemisia abrotanum* L.; runka, *Art. campestris L.*; —stiel, m. dèržalo od metle.

Besessen, adj. běsan, obsědjen; —heit, f. běs, obsědjenje, vragodušje.

Besetz-en, v. a. metnuti, postaviti, položiti, zaporaviti, uzeti, zapačati (město); mit Bäumen —, posaditi zasaditi, nasaditi; mit Bändern, obšiti, obrubiti, nakititi, naresiti; eine Stadt — zauzeti grad, metnuti posadu, vojsku u grad; ein Amt —, postavit u službu, popuniti službu; —ung, f. obšava, rub, pervaz; nakitjenje, izkitjenje; zauzetje, posada; popunjenje ureda.

Beseufzen, *v. a.* uzdisati, plakati, tužiti, cviléti za čim.
Besichtig-en. *v. a.* gledati, viděti, razgledati, pregledati, razviděti; —er, *m.* razgledatelj; —ung, *f.* pregledanje, razgled, razvidjenje.
Besiegbar, *adj.* pobědiv, ukrotljiv.
Besiegeln, *v. a.* zapečatiti, udariti pečat.
Besieg-en, *v. a.* poběditi, nadvladati, obladati, predobiti, upokoriti; —er, *m.* pobědnik, poběditelj.
Besiegler, *m.* pečatnik.
Besilbern, s. Versilbern.
Besing-en, *v. a.* opévati; pěvati; —ung, *f.* pěvanje, opělo.
Besinn-en, sich, *v. r.* spomenuti se, sétiti se, opomenuti se, pasti na pamet; (zur Besinnung kommen), osvéstiti se, opametiti se, k sebi doći, razmisliti se, promisliti se; —ung, *f.* svěst, razmišljenje; ohne — liegen, biti, ležati izvan sebe; —ungskraft, *f.* pamet; svěst, poznanje; — ungslos, *adj.* bez duše, izvan sebe, bez poznanja, obeznanjen.
Besippen, *v. a.* sroditi, primiti, stupiti u rod.
Besitz, *m.* Besitzung, *f.* posěd, posědstvo, posědovanje; in — nehmen, primiti, uzeti pod vlast svoju; —anfall, *m.* zapadak posěda; —anschreibung, *f.* upis na posěd; —en, *v. a.* posědovati, imati, znati, uměti, razuměti, sěditi na jajih; obsěsti; —er, *m.* posědnik, vlastnik, gospodar; —ergreifung, *f.* nastup posěda; —erin, *f.* posědkinja, vlastnica, gospodarica; —nehmer, —ergreifer, *m.* posvojitelj, osvojitelj; —nehmung, —nahme, —ergreifung, *f.* primljenje, prijetje posědovanja, posvojenje, osvojenje; —recht, —ungsrecht, *n.* pravo posěda; —stand, *m.* posědničtvo; —streitigkeit, *f.* razpre o posědu; —thum, *n.* posědovanje, imanje, vlastitost; —verhältniß, *n.* razměr u posědu; —werber, *m.* tražilac, tražitelj posěda.
Besoffen, *adj.* pijan, opit, opojen; —heit, *f.* pijanost, pijanstvo, vino.
Besohlen, *v. a.* podšiti, udariti, vèrći, metnuti podplat na obuću.
Besold-en, *v. a.* platiti, platjati; —ung, *f.* platja službena; —ungsabzug, *m.* odbitak od službene platje; —ungskategorie, *f.* red po službenoj platji; —ungsstand, *m.* stanje platjanja za službu; —ungsübergebühr, *f.* višak službene platje.
Besonder, *adj.* rědak, osobit, čudan, poseban, izvanredan, različan, drugi, ini; —heit, *f.* osobitost, posebnost, izvanrednost; —s, *adv.* osobito, najviše, posebno, ob sebi, najvećma.
Besonnen, *v. a.* sunčati, osunčati; nie hat ein Strahl dieses tiefe Thal besonnt, nikad nije sunce obasjalo ove duboke doline.
Besonnen, *adj.* smotren, pametan, ostražan, opipan, opazan, razboran, razborit, pri, na pameti; — *adv.* pametno, ustražno, smotreno, opaznò, razborno. razboritò, s opipom; —heit, *f.* razbor, opaznost; smotrenost.
Besorg-en, *v. a.* brinuti se, starati se, skèrbiti; imati brigu nad čim; Güter —, upravljati dobra; (verrichten) opraviti; (befürchten), bojati se, strah biti; —lich, *adj.* koga se bojat trěba, pogibion, opasan, bojazan; —lichkeit, —niß, *f.* briga, skèrb, strah; —t sein, *v. n.* brinuti se, skèrbiti se, starati se; wegen, für einen —, bojati se, bit u strahu, strah biti za koga; —

ung, *f.* skèrb, briga, staranje, strah.

Bespannen, *v. a.* upregnuti, zapregnuti (konje); eine Trommel —, napeti bubanj.

Bespeien, *v. a.* popljuvati, upljuvati, pobljuvati, porigati.

Bespicken, *v. a.* nadévati, naděti, nabackati (slaninom); sich — *v. r.* obogatiti, obogatiti se, torbu, kesu napuniti.

Bespiegeln, sich, *v. r.* ogledati se; *fig.* ugledati se, izgled uzeti, uzimati.

Bespinnen, *v. a.* upresti, opresti, upredati, opredati.

Bespitzen, *v. a.* zadělati, zaoštriti, podoštriti, zašiljiti, zadělavati, zaoštrivati, šiljiti.

Bespornen, sich, *v. r.* udariti, udarati ostruge; gestiefelt und bespornt, s čizmami i ostrugami; bespornter Hahn, kokot, pětao, pévac ostru žati.

Bespotten, *v. a.* rugati se, porugivati se s kim.

Besprech-en, *v. a.* (eine Waare), ugovoriti, naručiti robu; (bezaubern), ureći, občarati, obajati; sich — *v. r.* (mit einem), razgovoriti se, pogovoriti se, dogovoriti se; —ung, *f.* razgovor, pogovor, dogovor.

Bespreng-en, *v. a.* popèrskati, poskropiti, pokropiti, oskropiti; —ung, *f.* pèrskanje, kropljenje, popèrskanje, poskropljenje.

Bespring-en, *v. a.* (als ein Hengst die Stute ꝛc.), skočiti; uzjahati, opasti (ždrěbac kobilu); skakati, skočiti na što; —er, s. Beschäler.

Bespritzen, *v. a.* popèrskati, poskro. piti, okropiti.

Bespülen, *v. a.* oprati, pomiti, prati, plàkati, oplákati, izplákati, izpláknuti.

Besser, *adj.* bolji; — *adv.* bolje.

Besserlich, *adj.* popravljiv.

Besser-n, *v. a.* popraviti, poboljšati; sich — *v. r.* popraviti se, poboljšati se; (von Kranken), oporavljati se, bolje biti; —ung, *f.* popravak, popravljenje, poboljšanje, ozdravljenje, oporavljenje; — des Ackers, djubrenje, gnojenje, djubre, gnoj; —ungshaus, *n.* popravionica, popravna kuća; —ungsmittel, *n.* popravilo, popravno srědstvo, način od popravka.

Bestählen, *v. a.* naditi, obnaditi.

Bestall-en, *v. a.* staviti, metnuti, vèrći u službu, poděliti mu ju, platju davati, platjati; —ung, *f.* služba, platja; (eines Advokaten) odvětnina; —sbrief, *m.* diploma, dekret od platje, od službe.

Bestammt, *adj.* stabla; roth mit Gold —, cèrvena, zlatna, pozlatjena stabla.

Bestand, *m.* stalnost, postojanstvo, sastojanje, stanivost; (das Uebrige), ostanak, ostatak; (Pacht, Miethe), najam; —buch, *n.* popis, našastnica, našastne knjige.

Beständer, Beständner, Bestandmann, Bestandinhaber, *m.* najamnik, (t.) poraboimac, najmoimac; —geber, *m.* (t.) porabodavac, najmodavac; —geld, *n.* najmovina, najam; —gut, *n.* najam, najmeno dobro; —herr, *m.* najmovnik, gospodar, vlastnik; —jagd, *f.* najmeni lov.

Beständig, *adj.* stalan, stanovit, postojan, vazdašnji, svakdašnji, neprestan, věkovit; — *adv.* jednako, vas dan, uvěk, neprestano, bez prestanka; —keit, *f.* stalnost, postojanstvo, stanovitost.

Beſtandliſte, *f.* popis.

Beſtand-nehmer, *m.* poraboprimac, najmoprima; —ſtück, *n.* porabština, najmovština; —theil, *m.* stuhaj, element, počelo, početak, dio početni, sastavni dio, sastojalo; —vertrag, *m.* najam uporaba; —weſen, *n.* bitje, bitnost; —zeit, *f.* najamno vrěme, vrěme od najma.

Beſtärk-en, *v. a.* utvèrditi, ukrěpiti, pokrěpiti, utemeljiti; —ung, *f.* potvèrdjenje, pokrěpljenje.

Beſtäter, *m.* odpravnik, odpravitelj.

Beſtätig-en, *v. a.* potvèrditi, zasvědočiti, posvědočiti; (genehmigen) odobriti; —er, *m.* potvèrditelj, svědok; —ung, *f.* potvèrdjenje, potvèrda; zasvědočenje, posvědočenje; —ungsſchein, *m.* potvèrdnica; —ungsurtheil, *n.* potvèrdna osuda, presud od potvèrde.

Beſtatt-en, *v. a.* (zur Erde) pokopati, ukopati, zakopati, sahraniti, pogrebsti; —ung, *f.* pokop, pogreb, ukop, sahranjenje.

Beſtauben, *v. n.* zaprašiti se, naprašiti se.

Beſtäub-en, *v. a.* (Beſtauben), zaprašiti, naprašiti; —t, *adj.* prašan, naprašen, zaprašen.

Beſtauden, ſich, *v. r.* udarit u stablo, těrati, goniti mladice, razgranati se, granati se.

Beſtbietende, *m.* više, najviše obećajuć, obećivajuć.

Beſte, (der, die, das), *n.* najbolji; einen zum Beſten haben, rugati se, porugivati se s kim; vući ga za nos.

Beſten, am —, aufs Beſte, zum Beſten, *adv.* najbolje.

Beſte, *n.* najbolje; nagrada, poklon, korist, hasna; das gemeine —. dobro obćinsko; etwas zum —n geben, dati, darovati, pokloniti, kazati, povědati.

Beſtechbar, ſ. Beſtechlich.

Beſtech-en, *v. a.* prišiti, prihvatiti, prihititi (iglom), podmititi, podkupiti; —er, *m.* podkupnik, mitilac, podmititelj; —lich, *adj.* podmitljiv, podkupljiv; —lichkeit, *f.* podmitljivost, podmitnost, podkupljivost.

Beſtechung, *f.* mito, podmitjenje, podkupljenje, podkup.

Beſteck, *n.* tok; (zum Eſſen), jěstilo, jěstiona sprava, nož i vilice.

Beſtecken, *v. a.* pritaknuti, pribosti, prihvatiti, nataknuti, nasaditi; das Haar mit Blumen —, nakititi cvětjem glavu; Erbſen —, pritčati, pritku udariti, udariti taklje, pritke, prutje uz grašak.

Beſteh-en, *v. a.* stati, zamèrznuti; (gerinnen), skrutnuti, ukrutnuti, ustojati se; (dauern), obstojati, trajati; auf etwas —, ostati na čemu, nehtět popustiti; aus etwas —, sastajati, sastavljen biti (složen biti), sadèržavati što u sebi, skladati se; — *v. a.* najmiti, u najam uzeti; ein Abenteuer —, pripetiti se komu što, dogoditi se, pretèrpěti, odèržati aventuru; podhvatiti se, primiti se česa; —end, *adj.* sastavljen, sastojan, sastojeć; (bisherig) sadašnji, dosadašnji, obstojeć.

Beſtehlbar, *adj.* pokradljiv, što se da pokrasti.

Beſtehl-en, *v. a.* pokrasti, okrasti koga; —er, *m.* kradljivac, tat; der Beſtohlene, pokradjenik.

Beſteigen, *v. a.* stupiti, uzići, popeti se, uzpeti se.

Beſtell-en, *v. a.* metnuti, staviti, vèrći, položiti na što; einen als Vormund beſtellen, staviti koga za tutora; einen wohin —, pozvati koga na

ročište; einen zu sich —, poručiti po koga; etwas bei einem —, naručiti što u koga; einen zu etwas —, odrediti, odlučiti koga za što; (dingen) najmiti; einen über etwas —, izručiti, preporučiti, pověriti što komugodir; falsche Zeugen —, nabavit krive, lažne svědoke; einen Brief —, predati, izručiti list; einen Acker —, težati, obraditi polje; eine Sache —, ovèršiti naruku; sein Haus —, urediti, prirediti kuću; *fig.* pripraviti se na smèrt; (bereiten), ugotoviti, prigotoviti, pripraviti; —er, *m.* naručnik, najmitelj, uradnik; —t, *adj.* naručen najmljen etc.; —e Arbeit, naručbina; —ter Richter, odredjeni sudac; —ter Mord, nagovoreno kèrvno dělo; —te, *m.* naručevnik (zum Amt) odredjenik; —ung, *f.* metnutje, stavljenje, vèrženje, položenje, itd.; naruka, naručbina, poručak, ročište, težanje, radnja, teg; —ungsbezirk, *m.* (einer Briefsammlung) okrug pismobera; —ungsbuch, *n.* naručnica, knjiga od naruke, naručne knjige; —zeit, *f.* vrěme, doba od tega.

Besteuer-n, *v. a.* nametnuti porezu na koga, udariti namet, danak, porezu na što; —ter, *m.* porezka glava; —ung, *f.* udarenje poreze; directe, indirecte — upravo (ravno), neupravo (neravno) udarenje poreza; (Steuer) namet, poreza; danak; —ungs-, porezni; —ungsausschreibung, *f.* razpis poreze; —ungsumlage, *f.* razredjenje poreze; —ungsvertheilung, *f.* razrez poreze.

Bestialisch, *adj.* skotan, skotski; marvinski.

Bestie, *f.* skot; bestia; marva, blago.

Bestielen, *v. a.* nasaditi, nasadjivati (sěkiru) itd.

Bestimm-en, *v. a.* označiti, naznačiti, ustanoviti, odrediti, zabilježiti; odlučiti; (bewegen), navesti, navoditi koga; nakaniti; uglaviti; sich zu etwas —, odvažiti se, odlučiti se na što; —end, *adj.* označan; —t, *adj.* naznačen, označen, točan, odkazan, zaznamenovan; odredjen, odlučen; uglavljen, urečen; — *adv.* zaisto, doista, za cělo, u istinu; —heit, *f.* točnost, stanovitost; —ung, naznačenje, naznaka, ustanovljenje, opredeljenje, odredba, odredjenje, odlučenje; udes, osuda, sudbina; svèrha, cilj, konac; —ungsgrund, *m.* gibalo; uzrok; —ungsort, *m.* odredjeno, opredeljeno město; — ungswort, *n.* ime pridavno (u slovnici).

Bestmöglichst, *adv.* što bolje, čim bolje.

Bestocken, sich — *v. r.* razrasti se u grane, u šibe, razgranati se, granati se.

Bestockt, *adj.* granat, razgranan, stablovit.

Bestohlener, *m.* pokradenik.

Bestoßen, *v. a.* rivati, turati; mit der Feile —, limati, opiliti turpijom; mit dem Hobel —, oblanjati, poblanjati; die Ecken —, obiti sèrhe.

Bestraf-en, *v. a.* kazniti, pedepsati, kaštigovati; mit Worten —, pokarati, ukoriti; —er, *m.* kaznitelj, pedepsatelj; Gott ist der — des Bösen, Bog kaštiguje, Bog pedepsa, kazni, kara zlo; —ung, *f.* kazan, pokora, pedepsa, kaštiga; pedepsanje, kaštigovanje.

Bestrahl-en, *v. a.* granuti, ogranuti;

ozariti; obasjat zrakami; bacati, metati zrake na što; —ung, *f.* ozarenje, ozar, obasjanje, obsoj (zrakami).

Bestreb-en, sich, *v. r.* tèrsiti se, gledati, nastojati, tražiti, starati, napinjati se; — nach etwas, težiti, hlepiti za čim; —en, *n.* —ung, *f.* tèrsenje, težnja, nastojanje, staranje; trud, muka, napor.

Bestreichen, *v. a.* namazati, pomazati; mit Kanonen —, stizati, šibati, dosizati (iz topovah).

Bestreift, *adj.* prutast, prugav.

Bestreitbar, *adj.* oboriv, porušiv; primogljiv, smogljiv.

Bestreit-en, *v. a.* biti se, tući se, hèrvati se; nadvladati, nadhèrvati; boriti se, protiviti se, pobijati, pravdati se, kazivati da nije tako, podići pravdu proti čemu; eine Ausgabe —, primoći, smoći, smagati trošak kakov; —er, *m.* protivnik, neprijatelj; primagalac, smagalac; —ung, *f.* vojevanje; protivurěčje, protivuslovje, pravdanje proti čemu; smaganje, platjanje.

Bestreuen, *v. a.* posuti, posipati; mit Salz —, posoliti, osoliti, soliti.

Bestrich, s. Anstrich.

Bestricken, *v. a.* oplesti, uplesti; zamèrsiti, zaplesti; obmanuti, prevariti, uhvatiti u svoju mrěžu.

Beströmen, *v. a.* plákati, prati, proticati pored . . . .

Bestufen, *v. a.* rubiti, obrubiti (rudu).

Bestürm-en, *v. a.* podstupiti, udariti, navaliti, nasèrnuti jurišem; einen mit Bitten —, navaliti, mučiti, kiniti koga, dosadjivati mu s prošnjom kakovom; —er, *m.* nasèrtalac, navalilac; —ung, *f.* pod stup, juriš, navala; nagon; dosada, dosadjivanje, zabavljanje.

Bestürz-en, *v. a.* pokriti, poklopiti; *fig.* uplašiti, prepasti, smesti, prestrašiti; —t, *adj.* poplašen, prepaden, smeten, prestrašen, zabunjen; —ung, *f.* strah, trepet, smeća, smetnja, prepast; zabuna.

Besuch, *m.* pohod, polazak, polažaj; pohadjanje; polaženje; svět, čeljad, ljudi; gosti; —en, *v. a.* pohoditi, polaziti; ići, hoditi; —er, *m.* polaznik, pohodnik, polažajnik; —szeugniß, *n.* svědočanstvo o po lazu; —ung, *f.* pohod; pohadjanje.

Besudel-n, s. Beschmutzen; — ung, *f.* zagadjenje, zamazanje, opèrljanje, omèrljanje, okaljanje, omaćenje, zamaćkanje.

Besudler, *m.* mazač, mazalac, maćkalac.

Betäfeln, s. Täfeln.

Betagen, *v. a.* ureći, ugovoriti, uglaviti vrěme, rok; sich mit einem —, rok s kim ugovoriti, ureći, uglaviti; die Schuld ist betagt, dug je iztekao, nastupilo je dugu platežno vrěme.

Betagt, *adj.* star, pri lětih, doban, na dobi, u godinah.

Betakeln, *v. a.* opremiti, spremiti (brod).

Betasten, *v. a.* pipati, opipati; taknuti, tegnuti, dirnuti, dodirnuti.

Betäub-en, *v. a.* oglušiti, zaglušiti; onesvěstiti, omamiti, obamliti; zabušiti, zapanjiti, zablenuti; —t, *adj.* omamljen, onesvěšten; zabušen, zapanjen, dèrven, odèrvenjen; zablenút; —ung, *f.* zaglušivanje; nesvěstica, omama, omamljenje; zapanjenje, zabušenje.

Bet-bank, *f.* klecalo; —bruder, *m.* bogomoljac, licumirac; —buch, *n.* molitvenik, sbornik, knjiga molitvena, molitvarica.
Bete, *f.* platka; platko (u igri).
Beten, *v. n.* moliti, moliti se.
Beter, *m.* molitelj; —in, *f.* moliteljica.
Bettfahrt, s. Wallfahrt.
Betglocke, *f.* pozdravljenje, zdrava maria; molitveno zvono.
Bethauen, *v. a.* obrositi, narositi, porositi.
Bet-haus, *n.* cèrkva; kuća božja, bogomolja dom od molitve, molitveni dom.
Bethaut, *adj.* rosan.
Betheeren, *v. a.* pakliti, katramati, opakliti, okatramati.
Betheuer-n, *v. a.* kleti se, tvèrditi, svědočiti; —ung, *f.* kletva, prisega.
Bethör-en, *v. a.* obmanuti; zaluděti, zaslěpiti; zamamiti, zablěštiti, obsěnutì; —ung, *f.* obsěna, obmana, zaslěpljenje, zamamljenje; ludost, slěpost.
Bethränen, s. Beweinen.
Betiteln, *v. a.* nazvati, imenovati; titulirati, nasloviti, naslov dati, nadpisati.
Betonen, *v. a.* akcentuirati; udariti glasom (u rěč, silabu).
Betonie, *f.* sèrpac, cèrna bokvica (trava) *Betonica offic.* L.; čistac (trava) *Stacchis recta* L.
Betracht, *m.* pogled, ogled, ozir, uvaga; in —, u oziru, u pogledu, glede.
Betracht-en, *v. a.* gledati, motriti; razmišljati, promatrati, smatrati; —tend, *adj.* das —e Leben, život promatrajući, razmišljajući.
Beträchtlich, *adj.* znatan, vrědan, dostojan uvage, uvažan; —keit, *f.* važnost, veličina, utištenje, uvažnost.
Betrachtung, *f.* gledanje, motrenje; razmišljanje, promatranje, smatranje; ozir, obzir, ogled, uvaženje, uvaga; —swissenschaft, *f.* motèrna znanost.
Betrag, *m.* suma, ukup, svota, skupa, iznesak, iznos; cěna; —en, *v. a.* činiti, iznositi, dolaziti; sich —, podnašati se, vladati se, ravnati se; —en, *n.* vladanje, podnašanje, ravnanje.
Betrauern, *v. a.* žalovati, žaliti, tugovati; einen Verstorbenen —, zaviti se u cèrno za kim; —swürdig, *adj.* žaloban, žalostan, požaljenja dostojan.
Beträufen, Beträufeln, *v. a.* popèrskati, pokàpati, nakapati.
Betreff, *m.* in —, in — einer Sache, o stvari; u oziru, u ogledu, u pogledu, gledeć na to; (aus Anlaß), povodom; (von Seite), od strane.
Betreffen, *v. a.* zateći, uloviti, uhvatiti; dogoditi se, pripetiti se; ticati se, spadati; es betrifft . . ., radi se o . . . .
Betreffend, *adv.* u obziru, glede, u pogledu, gledeć na to; —, *adj.* dotični.
Betreib-en, *v. a.* na pašu těrati, goniti (marvu); eine Sache —, uskorivati, brinuti se, skèrbiti se; ein Handwerk —, raditi, těrati zanat; —ber, *m.* gonac; těralac; —ung, *f.* uskorivanje, briga, skèrb, nastajanje; těranje (zanata); (Urgenz), skrajna sila.
Betreten, *v. a.* stupiti, koračiti na što; unići, stupit u nutra; einen über etwas —, zateći, uhvatiti,

zastati; einen Weg —, udariti putem kojim; den Rechtsweg —, udariti putem pravde.

Betreten, *adj.* smutjen, smeten; ein —er Weg, put ugažen, utèrt, utèrven, pèrtjen; —heit, f. Verlegenheit.

Betreter, *m.* (des Gesetzes), prekèršitelj, prestupnik (zakona).

Betretung, *f.* zatečenje, zastanje, uhvatjenje; smetnja, smutnja; —sfall, *m.* im —, ako se zateče, ako ga zateku, zastanu, ulove, uhvate, pronadju.

Betrieb, *m.* nastojanje, staranje, skèrb; poticanje, podbadanje; (eines Gewerbes), obèrtanje; —sam, *adj.* pomnjiv, marljiv, raden, skèrban; prometan, obèrtan, provèrtan; —samkeit, *f.* pomnjivost, radenost, skèrbljivost; prometnost, provèrtnost, obèrtnost; —herr, *m.* gospodar, vlastnik od rude.

Betrieg-en, Betrügen, *v. a.* varati, prevariti, obmanuti; hiniti, prehiniti, omesti; —er, *m.* varalac, varalica, hinac; —erei, *f.* himba, varanje; prevara; —erin, *f.* varalica, himbenica; —erisch, f. Betrüglich.

Betrinken, *v. a.* opiti, opojiti; sich — *v. r.* opiti se, napiti se, opojiti se.

Betroffen, *adj.* smutjen, smeten, zabušen.

Betröpfeln, f. Beträufeln.

Betrüb-en, *v. a.* žalostiti, razcviléti, ucviléti, mučiti, žao biti; sich —, *v. r.* žalostiti se, tugovati, jadikovati; —niß, *f.* tuga, žalost, jad; —t, *adj.* tužan, žalostan, jadan, razcviljen, ucviljen.

Betrug, *m.* Betrügerei, *f.* prevara, varka, varanje, himba, obmana; obsěna, zaslépljenje.

Betrügen, f. Betriegen.

Betrüglich, *adj.* varav, prevaran, lažan, lukav; lažljiv, tašt, himben; —keit, *f.* varavost, prevarnost, lukavost; lažljivost, taština, himbenost.

Betrunken, *adj.* pijan, opit, olokan.

Bet-schwester, *f.* bogomoljka; —stuhl, *m.* klecalo; —stunde, *f.* ura od molitve, doba molitveno.

Bett, *n.* postelja, krevet, odar; ometina, ležaj, leža, leže (od zvěri); (eines Flusses), lóg, struga.

Bettag, *m.* prošenje, križevo.

Bett-behänge, —gehängsel, *n.* zastor od postelje; —boden, *m.* dno od postelje; —brett, *n.* daska od postelje; —decke, *f.* pokrivalo, pokrivač.

Bettel, *m.* trice, ništaria, stvar od ništa; prosjačenje, prosjačtvo; — arm, *adj.* ubog, siromah, prosjak, gol i bos, gol i nag; —brief, *m.* prosnica; —brod, *n.* kruh prosjački, proševina, milostinja; —bruder, f. Bettelmönch; —dirne, *f.* moma prosjakinja; —ei, *f.* sirotinja, prosjačtvo; bogoradjenje, bogčarenje, prosjačenje; —frau, Bettlerin, f. Bettelweib, *n.* prosjakinja, uboga; —geld, *n.* proševina; —gesindel, *n.* prosjaci, prosjačina, prosjačinstvo; —haft, *adj.* siromašan, siromaški, siromah, ubog; —herberge, *f.* prosjački konak; —junge, —bube, —knabe, *m.* děte prosjačko, ubogo; —leute, *pl.* prosjaci; —lumpen, *pl. m.* pèrnje, tralje prosjačke; —mädchen, *n.* prosjakinja děvojčica; —mann, *m.* prosjak, tucak, ubogar, bogac; —mönch, *m.* fratar, kaludjer proševni; —münze, *f.* novčić ubogarski.

Betteln, *v. n.* prositi, prosjačiti, bogčariti, bogoraditi, tući se, biti se; ciganiti.

Bettelorden, *m.* proševni red, red prosećih (fratarah ili kaludjerah); —sack, *m.* prosjačka torba; —stab, *m.* prosjački štap; *fig.* ubožtvo; —stand, *m.* prosjačtvo, ubožtvo; —stolz, *m.* ponosnost luda, izprazna; — vogt, *m.* prosjački nadzornik, nastojnik, nadglednik; —volk, s. Bettelgesindel; —weib, s. Bettelfrau.

Betten, *v. a.* napraviti, spremiti postelju; sich zusammen —, skupa spavati; sich wohl oder übel—, dobro ili zlo prostrětsi; wie man sich bettet, so schläft man, kako si tko prostre tako i spava.

Bett-flasche, *f.* s. Bettpfanne; —genosse, —geselle, *m.* postelnji drug, suposteljnik; —geräthe, s. Bettzeug; — gestell, *n.* —lade, *f.* dèrvenica, dèrvo od postelje; —himmel, *m.* nebo nad posteljom; —kammer, *f.* ložnica, spaonica; —kissen, *n.* jastuk, koktao; uzglavje; —lade, *f.* s. Bettgestell; —laken, s. Betttuch; —lägerig, *adj.* bolestan, bolan, bolešljiv, lagodan, nelagodan.

Bettler, s. Bettelmann; —in, s. Bettelfrau; —leben, *n.* prosjački život; životarenje, kuburenje.

Bett-meister, *m.* posteljnik; —pfanne, *f.* —wärmer, *m.* grionica (za to plit postelje); —pissen, *n.* pišanje u postelju; —pisser, *m.* popišanac; —sack, *m.* slamnica, slamnjača; —stange, *f.* željezni, gvozden prut (na postelji); —statt, s. Bettgestell; —tuch, *n.* ponjava; plahta, plakta, vilahanj; —überzug, *m.* —züge (—zieche), *f.* navlaka (od jastuka, perine itd); —umhang, *m.* zaklon, zastor od postelje; —vorhang, *m.* zavěsa od postelje; —wanze, *f.* posteljna stěnica, kimak; —winkel, *m.* posteljnica; —wärmer, s. Bettpfanne; —zeug, *n.* posteljina; —zwillich, *m.* cvilik za navlake i perine.

Betünchen, *v. a.* běliti, poběliti, oběliti; oklačiti, okrečiti.

Betze, *f.* kuja, kučka, psica.

Beuch-e, *f.* lug, lugšia; —en, *v. a,* lužiti, lugšijati; —faß, *n.* lužnica, parionica.

Beuge, *f.* zavoj, sagib, prigib, pregib.

Beug-en, *v. a.* prignuti; prikloniti; sagnuti, pognuti: (demüthigen), sniziti, poniziti; (kränken, betrüben), razžalostiti, trapiti, mučiti; — sam, s. Biegsam; —ung, *f.* prigibanje; poklon; prignutje, priklonjenje.

Beu-le, *f.* kvèrga, hèrga; prišt, micina; modrica; —lig, *adj.* kvèrgav, hèrgav.

Beunruhig-en, *v. a.* uznemiriti, mutiti, smetati; mučiti, nedat mira, pokoja; —ung, *f.* uznemirivanje, mutjenje, smetanje, nemir, nepokoj.

Beurkunden, *v. a.* dokazati, potvèrditi, posvědočiti (pismeno).

Beurlaub-en, *v. a.* odpustiti, odpraviti koga; sich —, *v. r.* oprostiti se s kim; razastati se; —ter, *m.* privrěmeni odpuštenik; —ung, *f.* odpust; oproštaj; razstanak; (z. B. eines Soldaten), privrěmeno odpuštenje.

Beurtheil-en, *v. a.* suditi; razsuditi, prosuditi; protresti; —er, *m.* sudac; razsudnik; protresalac; — ung, *f.* sud; razsuda, protres; — ungskraft, *f.* sud, razsud, razsudnost.

Beute, *f.* plěn, pljačka, odor, robje; (Backtrog), naćve; (Bienenstock), tèrnka, košnica, ulište.

Beutel, *m.* kesa, mošnja, tobolac; sito, vijača (mlinarska); —förmig, *adj.* mošnjast, kesast, po put mošnje; —kammer, *f.* brašnara, mučnica (soba); —kasten, *m.* sijalo, sijatnica; —meise, *f.* vèrsta od sěnice (ptica); treskavica.

Beuteln, *v. a.* tresti, dèrmati.

Beutelperrücke, *f.* vlasulja s mošnjom, mošnjata baroka.

Beutelratze, *f.* Beutelthier, *n.* didelf (zvěr).

Beutelschloß, *n.* zaklop od kese; —schneider, *m.* kradikesa, rěžikesa; —schneiderei, *f.* lupežtvo, kesorězanje, —sieb, *n.* sito; —tuch, *n.* struna od sita.

Beuten, *v. a.* plěniti, robiti, harati.

Beuten-haide, *f* medovita šuma; — —honig, *m.* divji med; —zins, *m.* medovina (od divjih pčelah).

Beutler, *m.* kesar; rukavičar; —in, *f.* kesarica; rukavičarica.

Beutner, *m.* nadzornik od divjih pčelah.

Bevölker-n, *v. a.* naseliti, napučiti; —ung, *f.* stanovnici, žitelji, puk, ljudstvo, stanovničtvo, žiteljstvo; —ungsverhältniß, *n.* razměr stanovničtva.

Bevollmächtig-en, *v. a.* opunovlastiti, opunomoćiti; (ermächtigen), ovlastiti, povlastiti; —er, *m.* punovlastitelj; —te, *m.* punovlastnik, punomoćnik; poklisar, poslanik; —ung, *f.* opunovlastjenje, opunomoćenje; punovlastje; povlaštenje; —ungs-, opunovlastni, opunomoćni.

Bevor, *adv.* prie, pria.

Bevormunden, *v. a.* tutora, zavětnika dati, davati; *v. n.* biti komu tutor, zakrilnik.

Bevorrecht-en, —igen, *v. a.* dati, davati prednost; —igungsbrief, *m.* privilegija, prednost.

Bevorstehen, *v. n.* (obliegen), dužan biti; (erwarten), izgledati, čekati, približavati se, ići, nastajati; —d, *adj.* budući, došastan, dojdući.

Bevortheil-en, *v. a.* prěvariti, zakinuti, obmanuti, omesti; —ung, *f.* prèvarenje, prěvara, zakid, obmana; šteta, kvar, škoda.

Bevorthun, *v. a.* preteći, preticati.

Bevorzugen, *v. a.* Jemanden, dati kome prednost.

Bewachen, *v. a.* čuvati, stražiti, bditi nad čim.

Bewachsen, *v. n.* obrasti, zarasti.

Bewachung, *f.* čuvanje, straženje; straža, bděnje.

Bewaffn-en, *v. a.* oboružati, oružati; —ung, *f.* oružanje, oboružanje.

Bewahre, *interj.* nedaj bog, sačuvaj bože, nipošto, nikako, da kako!

Bewahren, *v. a.* čuvati, sačuvati, braniti, hraniti.

Bewähren, *v. a.* uzistiniti, dokazati, potvèrditi; sich —, *v. r.* uzistiniti se, potvèrditi se.

Bewahrer, *m.* čuvar, stražar.

Bewahrheiten, s. Bewähren sich.

Bewährt, *adj.* iskušen, stanovit, istinit.

Bewahrung, *f.* sahrana, čuvnja, čuvanje; —smittel, *n.* čuvalo.

Bewandert, *adj.* věšt,. izkusan, vičan.

Bewandt, *adj.* bei so bewandten Umständen, buduć stvar takova, buduć da se stvar ima tako; —niß, *f.* okolnost, stanje, stališ.

Bewässer-n, *v. a.* nakvasiti, okvasiti, močiti, politi, polijati; navodniti,

vodniti; —ung, *f.* polivanje; navodnjenje; —ungsanstalt, *f.* navodionica.

Bewegemuskel, *m.* kretnik, gibnik (mišić).

Beweg-en, *v. a.* ganuti; maknuti; gibati, micati; podbosti, potaknuti, nanukati; taknuti, dirnuti (u sèrce); sich —, *v. r.* ganuti se, maknuti se, kretati se; sich zum Mitleid — lassen, smilovati se, smiliti se; —end, *adj.* giban, kretan; ganjiv, taknjiv, diran; —grund, *m.* uzrok; —lich, *adj.* pomičan, pokretan; gibiv, maknjiv; okretan; —es Gut, pokretno dobro; (rührend), ganjiv, taknjiv, diran; —lichkeit, *f.* pomičnost, gibivost, maknjivost, okretnost; *fig.* nestalnost, vĕtrenošt; —nerve, *m.* gibnik, kretnik (nerv); —t, *adj.* ganjen, ganút, taknjen, smilovan, dirnút, tronút; —ung, *f.* kretanje, micanje, gibanje; (der Leidenschaften), uzbudjenje, kolebanje, strastih, duševno ganutje; (Antrieb), gibalo, nagon; (Aufruhr), kolebanje, micanje, buna, smutnja; —ungsfähigkeit, *f.* kretnost, gibnost; —ungsgesetz, *n.* zakon od kretanja, od gibanja; —ungskraft, *f.* kretnost; kretalo; —ungsursache, *f.* —ungsgrund, *m.* gibalo, uzrok, nagon.

Bewehren, *v. a.* oružati, oboružati.

Beweiben, *v. a.* ženiti, oženiti.

Beweinen, *v. a.* plakati, oplakati, oplakivati, cvilĕti, žaliti; naricati, narikovati; —swürdig, *adj.* tužan, jadan, plačan, nevoljan, požaljenja vrĕdan.

Beweis, *m.* dokaz, dovod; — (in Zusamm.) dokazni; —artikel, *m.* —stücke, *n. pl.* dovodi, dokazi, pisma svĕdočanstvena; —bar, f. Beweislich; —document, *n.* dokaznica.

Beweisen, *v. a.* dokazati; pokazati; posvĕdočiti, potvèrditi.

Beweisführ-er, *m.* dokazivalac; —ung, dokaz, dokazanje, dokazivanje.

Beweis-grund, *m.* (Beweisthum, *n.*) dokaz, razlog, uzrok; —lich, *adj.* dokazljiv; —mittel, *n.* srĕdstvo dokazno, dokaz, dovod; —schrift, *f.* dokaz; —thum, *n.* dokazstvo.

Beweisung, *f.* f. Beweis.

Beweißen, *v. a.* bĕliti, pobĕliti, obĕliti.

Bewenden, *v. a.* es dabei — lassen, zadovoljiti se s tim, dosta biti; ostaviti pri tom; es soll dabei sein — haben, neka ostane tako, pri tom.

Bewerb, *m.* traženje, tražba; posao, zabava; was hast du hier für ein —? što tražiš ovdi?; sich einen — machen, tražiti izgovor kakov; —en, sich, *v. r.* (um etwas), snubiti, tražiti, iskati, pitati, prositi, ići, težiti za čim; (um ein Frauenzimmer), snubiti, prositi dĕvojku; —er, *m.* prosilac, tražilac, snubok; —ung, *f.* traženje, tražba, iskanje, pitanje; prositba, snubljenje; —ungsfrist, *f.* rok za traženje.

Bewerf-en, *v. a.* bacati, hitati (na što); eine Wand mit Kalk —, požbukati zid; mit Lehm —, oblĕpiti blatom; —ung, *f.* žbukanje, lĕpljenje; bacanje, hitanje.

Bewerkstellig-en, *v. a.* izpuniti, ovèršiti, opraviti, obaviti, učiniti, u dĕlo postaviti; —ung, *f.* izpunjenje, ovèršenje, učinjenje, opravljenje, postavljenje u dĕlo.

Bewerkthätigen, *v. a.* dělom dokazati.

Bewetteifern, sich, *v. r.* s. Wetteifern.

Bewichsen, s. Wichsen.

Bewickeln, *v. a.* omotati, zamotati, oviti, zaviti.

Bewillig-en, *v. a.* dopustiti, dozvoliti; privoliti, dati, poděliti; —ung, *f.* dopuštenje, dozvoljenje; privoljenje, odobrenje, poděljenje, uděljenje.

Bewillkomm-en, *v. a.* primiti, dočekati; pozdraviti; —nung, *f.* doček, priček; pozdrav; dočekanje; pozdravljenje.

Bewimmern, *v. a.* jaukati, plakati, naricati (za kim).

Bewinden, *v. a.* omotati, poviti, zaviti, zamotati.

Bewirk-bar, *adj.* opravljiv; učinjiv; —en, *v. a.* opraviti, učiniti, izhoditi; uzročiti, uzrokovati; zadobiti, dobiti.

Bewirth-en, *v. a.* gostiti, častiti, štovati; —schaften, *v. a.* gospodariti; —ung, *f.* čast, goštenje, gostba, štov.

Bewohnbar, *adj.* obitalan, pribivalan, za stanovat, za pribivat; —keit, *f.* obitaonost, stanovljivost, pribivaonost.

Bewohn-en, *v. a.* stanovati, pribivati, obitavati; —er, *m.* obitalac, pribivalac, stanovnik; —erin, *f.* pribivalica, obitalica; —ung, *f.* obitavanje, stanovanje, pribivanje.

Bewölk-en, *v. a.* oblačiti, naoblačiti; (verdunkeln), potamniti, pomračiti; —t, *adj.* naoblačen; oblačan; taman; mračan.

Bewunder-er, *m.* zamérnik; —in, *f.* zamérnica; —n, *v. a.* čuditi se, diviti se, zamérati; —nswürdig, *adj.* čudnovit, čudan, zaméran; —ung, *f.* čudo, čudjenje, začudjenje, divljenje, udivljenje.

Bewußt, *adj.* znan, poznan, poznat; sich einer Sache — sein, pamtiti štogod, sětjati se česa; sich seiner nicht mehr — sein, bit izvan sebe; —los, *adj.* izvan sebe, u nesvěsti; —sein, *n.* duša, svěst, savěst, duševnost.

Bezahl-en, *v. a.* platiti; izplatiti; namiriti, samiriti; —er, *m.* platitelj, platilac; —in, *f.* platiteljka, platilica; —ung, *f.* platja; platjenje, izplatjenje, platež, namirenje.

Bezähmbar, *adj.* ukrotljiv; —keit, *f.* ukrotljivost.

Bezähm-en, *v. a.* (Thiere), upitomiti, pripitomiti; krotiti; ukrotiti; die Leidenschaften —, zauzdati, obuzdati strasti, pohotnost; —er, *m.* ukrotnik, ukrotitelj, krotilac.

Bezahnen, *v. a.* zubiti, nazubiti.

Bezauber-n, *v. a.* občarati, začarati, zatraviti, ureći, obajati, občiniti; —nd, *adj.* občaran, zatravan, obajan, uročan; —t, *adj.* občaran, začaran, zatravljen, obajan, urečen, občinjen; —ung, *f.* občaranje, zatravljenje, uroci, obajanje.

Bezäumen, s. Zäumen.

Bezäunen, s. Umzäunen

Bezechen, *v. a.* opiti, opojiti.

Bezecht, *adj.* pijan, opojen, olokan, opit.

Bezeichn-en, *v. a.* zabilježiti; znamenovati; naznačiti koga po imenu, poimence; hotět reći; opisati; —ung, *f.* znamenovanje, naznačenje; biljeg, znamenje, znak; opisanje, opis.

Bezeig-en, *v. a.* pokazati, ukazati, izkazati; posvědočiti, dokazati;

sich —, *v. r.* podnašati se, postupati, obćiti, pokazati se; —en, *n.* podnašanje, postupanje, obćenje; —ung, *f.* pokazanje, izkazanje.

Bezeihen, s. Beschuldigen.

Bezeug-en, *v. a.* posvědočiti, dokazati, potvèrditi; —ung, *f.* posvědočenje; svědočanstvo, svědočba, dokaz; —ungseid, *m.* potvèrdna prisega, zakletva.

Bezichtigen, s. Beschuldigen.

Beziehlich, *adj.* uznosit, uznosan.

Bezieh-en, *v. a.* (ein Bett, Stühle rc.), pokriti, prevući, obstèrti; eine Violine mit Saiten —, navezati, napeti strune; ein Haus —, preseliti se u kuću; Waaren von einem Orte —, kupovati, dobaviti, nabaviti, uzimati robu odkuda; die Messen —, pohadjati, polaziti sajme; mit Krieg —, zavojštiti, zaratiti; sich —, *v. r.* auf etwas —, ticati se, kúčati, težiti, potezati se, odnositi se na što; pozivati se; —end, *adj.* sich auf etwas —, ticajuć se česa, odnosan, odnosit, kúčajuć; —ung, *f.* useljenje; kúčanje, odnošenje, odnos, tešenje; pogled, ozir, obzir; — —ungsbegriff, *m.* odnosni, odnositi postig, dohit, ponjatje; — ungsweise, *adv.* dotično, odnosno; po potrěbi.

Bezielen, *v. a.* kaniti, težiti, směrati, ciljati (na što).

Beziffern, *v. a.* izraziti, naznačiti što brojem.

Bezinnen, s. Verzinnen.

Bezirk, *m.* kotar; podžupanija, srez, okoliš, krug, okrug, okružje.

Bezirken, s. Begränzen.

Bezirks-, *adj.* okružni, kotarski, srezki; —gericht, *n.* okružni sud; — insaß, *m.* kotaranin, srezki žitelj.

Bezoar, Bezoarstein, *m.* bezuar (kamen).

Bezoarbock, *m.* bezuar (jarac).

Bezogener (eines Wechsels), *m.* (t.) tezovnik.

Bezüchtigen, s. Beschuldigen.

Bezuckern, *v. a.* posuti, osladit šećerom, cukrom.

Bezug, *m.* ogled, pogled, obzir; (Saiten), strune, žice (od instrumenta muzikalnoga); (Ueberzug), navlaka; — eines Einkommens, dizanje, potezanje; (Einkommen), dohodak; — einer Waare, nabava, uzimanje robe (putem prometa).

Bezüglich, *adj.* dotićni; — *adv.* radi (kakve stvari), u obziru.

Bezugs-, (in Zusamm.) dotični; — note, *f.* nabavnica, —berechtigter, *m.* koji ima pravo nabavljati, dobivati što; —titel, *m.* naslov potezanja, dobivanja.

Bezwacken, *v. a.* štipati, oštipati, oštinuti.

Bezwecken, *v. a.* obiti, udariti čavlićе; *fig.* hotěti, kaniti, težiti, namisliti, nameravati.

Bezweifeln, *v. a.* dvojiti, sumnjiti, sumnjati.

Bezwing-bar, s. Bezwinglich; —en, *v. a.* predobiti, poběditi, nadvladati, nadjačiti, preobladati, pokoriti; —er, *m.* poběditelj, dobitnik; —lich, *adj.* poběditv, predobljiv; osvojiv; —ung, *f.* poběda, oblada, dobit; pobědjènje, obladanje, dobitje.

Bianco, *n.* bělo; etwas in — lassen, ostaviti što na bělu.

Bibel, *f.* sveto pismo, biblia; —ausgabe, *f.* izdanje svetoga pisma; —ausleger, *m.* tumaćnik, tumačitelj svetoga pisma; —auslegung,

f. tumačenje svetoga pisma; — ausspruch, *m.* rěč, osuda svetoga pisma; —fest, *adj.* věšt pismu svetomu, tko se razumie u bibliu; —mäßig, *adj.* shodan, skladan, podoban pismu svetomu; — *adv.* polag pisma, po pismu svetom; —werk, *n.* sveto pismo s protumačenjem.

Biber, *m.* dabar (zvěr); —balg, *m.* koža od dabra; —bau, *m.* dabrovska sgrada; —fell, f. Biberbalg; — geil, *n.* dabrovina (lěk); —haar, *n.* dlaka od dabra; —hund, *m.* dabrar (pas); —hut, *m.* klobuk, š šir, skriljak od dabra; —jäger, *m.* dabrar (lovac); —jagd, *f.* lov dabrovah; —netz, *n.* mrěža za lovit dabrove; —schwanz, *m.* rep od dabra.

Bibliothek, *f.* biblioteka, knjižnica, knjigoshrana; —ar, *m.* bibliotekar, čuvar od knjižnice.

Biblisch, *adj.* biblički; polag svetoga pisma.

Bickel, *m.* Bicke, *f.* pik, tèrnokop, budak; —haube, *f.* kaciga.

Bicken, *v. a.* kljucati, kljuvati; (von Steinmetzen), sěći, děljati, kljesati, tesati.

Bieder, *adj.* pošten, dobar, častan, vrědan; — *adv.* pošteno, vrědno, častno; —heit, —keit, *f.* poštenje, pravodušnost, dobrota; —mann, *m.* čověk pošten, vrědan, dobar; —männisch, *adv.* pošteno, vrědno; —sinn, *m.* poštenje, dobrota; — weib, *n.* žena poštena, vrědna.

Biege, *f.* sagib, prigib.

Biegefall, *m.* padež (u slovnici).

Biegeln, f. Bügeln.

Biegemuskel, *m.* prigibnik, sagibnik (mišić).

Bieg-en, *v. a.* prignuti, sagnuti, pognuti; saviti, priviti; poniziti, sniziti; sich —, *v. r.* priviti se, uviti se, sgèrbiti se; hier biegt sich der Weg rechts, ovdě se put na desno kretje, obratja; —sam, *adj.* gibak; (lenksam), pokoran, poslušan; —samkeit, *f.* gibkost; pokornost, poslušnost; —ung, *f.* prigib, prigibanje, sagib, sagibanje; savijanje, uvijanje; —eines Flußes, okuka od rěke.

Biene, *f.* pčela.

Bienen-arzenei, *f.* pčelinji lěk, lěk za pčele; —bau, *m.* —zucht, *f.* pčelovodstvo, hranjenje, gojenje pčelah; —baum, *m.* klen (dèrvo). *Acer campestre* L.; —beute, *f.* košnica, ulište, tèrnka; —brod, *n.* voštine, *f. pl.*; —buch, *n.* pčelarica (knjiga); —flug, *m.* roj pčelah; broj košnicah; —fresser, — wolf, *m.* pčelar, žuna (ptica), *Merops apiaster* L.; —haube, — kappe, *f.* kapa pčelarska; —haus, *n.* pčelinjak, uljanik; —könig, *m.* —königin, *f.* —weiser, *m.* matica; —korb, *m.* košnica, ulište, tèrnka; — kraut, *n.* pčelarica, pčelinjak, matičnjak (trava), *Melissa officinal.* L.; —kunst, *f.* pčelarstvo, pčelovodstvo; —löchlein, *n.* f. Bienenzelle; —recht, *n.* pčelarstvo, pčelarsko pravo; —schwarm, *m.* roj; —specht, f. Bienenfresser; — stachel, *m.* žalac, žaoka; —stock, f. Bienenkorb; —vater, —wärter, *m.* pčelar, nastojnik od pčelah; —wabe, *f.* sat od meda; —wald, *m.* šuma, lug, dubrava za pčele; —wolf, f. Bienenfresser; —zelle, *f.* kućica (u satu od meda); —zucht, *f.* f. Bienenbau.

Bienlein, Bienchen, *n.* pčelica.

Bier, *n.* pivo, piva; —aufschlag, *m.*

pridavak na pivo, s. Biersteuer; —bank, *f.* pivarnica; —bottich, *m.* pivni badanj; —brauer, *m.* pivar, pivovar; —brauerei, *f.* pivarstvo; pivarnica, pivovarnica, pivara; —essig, *m.* ocat, kvasina od piva; —faß, *n.* bečka, pivno bure, baćva za pivo; —fiedler, *m.* nadrigusla; —flasche, *f.* ploska za pivo, pivna boca; —gäscht, *m.* pěna od piva; —gast, *m.* gost pivarski; pivopija; —geld, *n.* napojnica, darak na pivo; —haus, *n.* pivarnica, pivara; —hefen, *f.* kvas, droždje od piva; —kanne, *f.* bukara pivna; —karren, —wagen, *m.* kola pivarska; —keller, *m.* pivnica za pivo; —kessel, *m.* pivarski, pivovarski kotó; —kranz, —kegel, *m.* cimer pivarski; —krug, *m.* pivni vèrč; —maß, *n.* pivarska měra; —rausch, *m.* pijanost, mamurnost od piva; —saufer, *m.* pivopija; —schank, *m.* prodavanje, točenje piva, pivara; —schenk, —wirth, *m.* pivar, kèrčmar od piva; —schenke, *f.* pivarnica, kèrčma od piva; —schild, s. Bierkranz; —schlauch, *m.* pivna měšina; —sieder, s. Bierbrauer; —schröter, *m.* težak (koi postavlja u pivnicu pivo); —steuer, *f.* pivarina; danak, carina od piva; —suppe, *f.* juha, čorba od piva; —trinker, *m.* pivopija; —zapfer, *m.* konobar (pivarski); —zeichen), s. Bierkranz; —zwang, *m.* samoprodaja pivarska; (t.) nametanje piva.

Biestmilch, *f.* kuljada, mlezivo (pèrvo mlěko od krave kad se oteli).

Bieten, *v. a.* nuditi, ponuditi, obećati; die Hand —, dati, podati ruku, pomoći; einem einen guten Morgen ꝛc. —, nazvati dobro jutro; eine Waare zu hoch —, drago, skupo cěniti robu koju; einem die Spitze —, oprěti se komu.

Bietz, *m.* (gem.) sisa, dojka.

Bigam-ie, *f.* dvoženstvo, dvoženje; —isch, *adj.* dvožen.

Bigott, *adj.* bogomoljac, licumirac.

Bilanz, *f.* (t.) sominj, zaključni račun; —irung, *f.* sominjanje.

Bilchmaus, *f.* puh, puhać, orašar (zvěr), *Myoxus glis* L.

Bild, *n.* figura, kip, podoba, prilika, slika, obraz, ikona; (Person, Sache), osoba, stvar.

Bild-en, *v. a.* napraviti, načiniti; urediti, zametnuti, zavèrći; utvoriti, tvoriti, děljati, uděljati; slikovati, obrazovati; —end, *adj.* stvarajuć, tvoreć, tvoran, obrazovan; —e Künste, umětnosti tvorne, obrazovne.

Bilder-anbeter, *m.* ikonoklanjalac, kipoklanjalac, ikonopoklonik; —beschreiber, *m.* kipopisac; —beschreibung, *f.* kipopisje; —bibel, *f.* biblia, sveto pismo s kipovi; —blende, *f.* uložnica; —buch, *n.* knjiga s kipovi; —cabinet, *n.* kiposhrana, kabinet, sbirka od kipah; —deuter, *m.* kiposlovac; —deutung, *f.* kiposlovje; —dienst, *m.* ikonopoklonstvo; —gallerie, *f.* galeria od kipovah; —feind, s. Bilderstürmer; —handel, *m.* tèrgovina s kipovi, od kipah; —händler, m. tèrgovac s kipi, prodavalac od kipah; —kram, —laden, *m.* dućan, staćun od kipah; —krämer, *m.* kipotèržac, prodavalac od kipah; kiponoša; —kunde, *f.* kiposlovje; —lehre, s. Bilderdeutung; —maler, *m.* (besonders von heiligen Bildern), ikonopisac.

Bildern, *v. n.* premetati, razgledati ikone, kipe u knjizi.

Bilder-rahmen, *m.* okvir; —reich, *adj.* kipovit, pun figurah; —saal, *m.* sala, dvorana od kipah; —sammlung, *f.* sbirka od kipah; —schrift, *f.* hieroglifi, kipopis; —sprache, *f.* kipovni jezik; —stuhl, *m.* podnožje od kipa; —stürmer, *m.* ikonoborac, kipoborac; —stürmerei, *f.* ikonoborstvo, kipoborstvo; —verehrer, —verehrung, s. Bilderanbeter, —dienst; —werk, *n.* figure, kipovi, ikone.

Bildgießer, *m.* kipolévac; —ei, *f.* kipolévje; kipolévarnica.

Bildhauer, *m.* kipotvorac, slikodělja; —ei, —kunst, *f.* kipotvorstvo, slikodělje.

Bildlich, *adj.* obrazovan, upriličen, slikovan, kipovan, utvoren; — *adv.* u figuri, u kipu, u prilici; —keit, *f.* kipovnost, obrazovnost.

Bildner, s. Bildhauer.

Bildniß, *n.* figura, kip, ikona; slika, prilika, obraz.

Bildsäule, *f.* statua, stup.

Bildschön, *adj.* krasan, veoma lěp, divan.

Bildseite, *f.* glava (na novcu).

Bildung, *f.* napravljenje, načinjenje; utvorenje, uděljanje; uredjenje, zametnutje; izobraženje, odgojenje, odhranjenje, obrazovanost; —skraft, *f.* tvorna, obrazovna sila.

Bildwerk, *n.* slikotvorina.

Bill, *f.* bila (zakoni predlog u Inglezkoj).

Bille, *f.* lopta (od biljara).

Billard, *n.* biljar; — spielen, biljariti se, igrati se biljara; —iren, *v. n.* biljariti se; —spiel, *n.* biljar, biljarenje; —spieler, *m.* biljarnik, igračbiljara; —stock, *m.* štap (od biljara); —zimmer, *n.* biljarnica.

Billet, *n.* biljet, pisamce, pismance, cedulja.

Billig, *adj.* prav, pravedan, pravičan; vrědan, pristojan, shodan, priličan, uměren, jeftin; was recht und — ist, što je pravo i pravično.

Billig, —ermaßen, *adv.* po pravdi, po pravici, po pravoj pravici; —en, *v. a.* odobriti, pohvaliti, primiti za dobro; —er, *m.* odobritelj, odobravalac; —erweise, *adv.* po pravičnosti; —keit, *f.* pravica, pravda, shodnosti; jeftinoća, priličnost, umĕrenost (cěne); —ung, *f.* odobrenje, odobravanje.

Billion, *f.* biliun.

Bilse, *f.* s. Bilsenkraut.

Bilsenkraut, *n.* bunika, mantimĕnat (trava); —öl, *n.* bunikovo ulje; —pflaster, *n.* fluštar, melem, obliz bunikov; —samen, *m.* bunikovo sěme.

Bilz, *m.* gljiva.

Bimsen, *v. a.* tèrti, ribati plovućcem kamenom.

Bimsstein, *m.* plovućac (kamen).

Bindbalken, *m.* glavna greda.

Bindaxt, *f.* bradva.

Binde, *f.* zavoj, vèrpca; sveza; ovratak; veo, poculica; pojas (vojnički); — messer, *n.* nož bačvarski.

Bind-en, *v. a.* vezati; svezati; povezati; privezati; ein Faß —, obručati, nabit obruče na bačvu; er ist an die Gesetze gebunden, podvèržen je zakonima; sich —, *v. r.* an etwas —, dèržati se čega; —er, *m.* vezalac, vezač; bačvar, pintar.

Bindeschlüssel, *m.* ključ svet. Petra.

Bindewort, *n.* (in der Sprachlehre), veznik.

Bindezeichen, *n.* vezac, znamenje, čèrknjica od sjedinjenja.

Bindfaden, *m.* kanap, špaga; —rolle, *f.* klupko kanapa.

Bindung, *f.* vezanje, svezanje, privezanje; vez; *fig.* dèržanstvo, dužnost.

Bindweide, *f.* žukva (dèrvo), *Salix vitellina* L.

Bingelkraut, *n.* štir (trava), *Mercurialis* L.

Binnen, *prp.* za, u, do; — heute und morgen, do sutra.

Binnen-deich, *m.* unutarnji nasap; —gewässer, *n.* vode od kopna; —verkehr, *m.* medjuzemki promet; —zoll, *m.* medjuzemska carina.

Binom, *n.* dvoud; —isch, *adj.* dvoud.

Binse, *f.* sit, sita; rogoz; —nmatte, *f.* hasura, stura, rogožina, rogoža.

Binsig, *adj.* sitovit; rogozovit.

Biograph, *m.* životopisac; —ie, *f.* životopisje; —isch, *adj.* životopisan.

Biquadrat, *m.* dvočetverka; —isch, *adj.* dvočetveran.

Birke, *f.* brěza (dèrvo).

Birken, *adj.* brězov; —holz, *n.* brězovina; —meier, *m.* kupa, čaša brězova; —rinde, *f.* brězova kora; —saft, *m.* buza brězova, sok brězov; — schwamm, *m.* rěbzova gljiva, guba, trud brězov; —stab, —stock, *m.* brězovac, brězovača; —wald, —hain, *m.* brězik; — wasser, *n.* s. Birkensaft.

Birkhahn, *m.* mali tetrěb.

Birkling, s. Birkenschwamm.

Birn, *f.* kruška (voće); —baum, *m.* kruška (dèrvo); —bäumen, *adj.* kruškov; —baumholz, *n.* kruškovina; —essig, *m.* ocat, kvasina kruškova; —förmig, *adj.* kruškast; —most, — wein, *m.* kruškovac, kruškovača, vino od krušakah.

Birole, Birolf, s. Goldamsel.

Birsch, *f.* lov (s puškom); —pulver, *n.* barut, prah za lov; —rohr, *n.* puška lovica.

Bis, *prp.* do; — *adv.* dok, doklě.

Bisam, *m.* mošak; —apfel, *m.* jabuka moškatnica; —bock, *m.* s. Bisamthier; —buchse, *f.* kutia, skatula od moška; —dufter, *m.* gizdelin; —ente, *f.* patka, plovka, raca moškatna; —farben, —farbig, *adj.* moškatan; — katze, *f.* s. Zibethkatze; —korn, *n.* moškatno zèrnje; —kugelchen, *n.* moškatno zèrno; —ratte, *f.* moškatni štakor; —rose, *f.* moškatna ruža; — thier, *n.* —ziege, *f.* mošak (zvěr).

Bischof, *m.* biskup; (Getränk) pitje, napitak od naranče.

Bischöflich, *adj.* biskupski; biskupov.

Bischofs-amt, *n.* biskupia, čast biskupska; —hut, *m.* —mütze, *f.* mitra; —kreuz, *n.* biskupski križ; —mantel, *m.* plašt; —stab, *m.* kučma, pastèrski štap; —thum, s. Bisthum; —würde, *f.* biskupia, čast biskupska.

Bisher, *adv.* dosele, dosad; dovlě, do ovdě; —ig, *adj.* dosadanji, dosadašnji.

Bismuth, s. Wißmuth.

Bison, s. Auerochs.

Biß, *m.* ujědina; ujědanje.

Bißchen, *n.* komadić, zalogaj; (wenig), malo, otogaj.

Bissen, *m* zalogaj, komad, kus; es gibt hier schmale —, ovdě se tanko jěde; —weise, *adv.* komad po komad.

Bissig, s. Beißig.

Bisthum, *n.* biskupia.

Bisweilen, *adv.* kadkad, kadšto, něgda i něgda, drugda.

Bitt- (in Zusamm.), molbeni, što se tiče molbe.

Bitt-e, *f.* molba, prošnja, prosba, prositba; —en, *v. a.* moliti, prositi, pitati; einen zu Mittag —, pozvati koga na oběd.

Bitter, *adj.* gorak, žuhak, tèrpak; (erbittert), sèrdit, ljut, jědan; (beißend im Reden), bocljiv, jědak; —bier, *n.* gorko, žuhko pivo, —böse, *adj.* jako, veoma zloban, sèrdit, ljut, jědan; —distel, *f.* blaženi čkalj (trava); —kalt, *adj.* veoma, vele studen, cičovit; —keit, *f.* gorkost, gorčina, gorkoća, žuhkost; *fig.* sèrditost, ljutost; —lich, *adj.* gorak, ljut; — *adv.* gorko, ljuto; —salz, *n.* gorka sol; —süß, *n.* razhodnik, gorkoslad (rastje); —wasser, *n.* gorka voda (rudokopna); —wein, *m.* pelinkovac (vino).

Bitt-frohne, *f.* molba, móba; —leihen, *n.* molbena posuda; —lich, —weise, *adv.* na prošnju, molbu, proseć, moleć, prositbeno; —schrift, *f.* molbenica, prositba, prošnja, prosba; —steller, *m.* prositelj, molitelj, molilac; —weise, *adj.* etwas erhalten, molbom štogod dobiti, izmoliti.

Blach-feld, *n.* ravan, ravnina, ravnica, poljana; —frost, *m.* suha zima.

Blackfisch, *m.* sipa (riba).

Blaffen, s. Bellen.

Bläh-en, *v. a.* naduti, nadimati, napuhnuti; sich —, *v. r.* nadimati se, napuhivati se, dičiti se, oholiti se, ponositi se; —end, *adj.* nadutan; —ung, *f.* —ungen, *pl.* nadutba, vĕtrovi.

Blank, *adj.* běl, bio; čist; sjajan, blistajuć; gol, nag; er ist —, on nema ni krajcare.

Blänker, *m.* puškarac; —n, *v. n.* puškarati se, popuškati se.

Blankett, *n.* bělica, čisti list.

Blärren, *v. n.* derati se, kričati.

Bläschen, *n.* měhurić, mala bešika.

Blase, *f.* měhur, bešika; prišt, mozol (na ruci); božurak, pěnica (na vodi); — zum Destilliren, kazan, kotao, lambik; —balg, *m.* měh, měšina (puhaća); —instrument, *n.* sopila, svirala, puhaći instrumenat, orudje.

Blasen, *v. a.* puhati, duvati; die Trompete —, trubiti u trublju; ein Instrument —, sopsti, igrati, svirati.

Blasen-baum, *m.* pucalina, měhunčevina, žuta bagrena (dèrvo), *Colutea arborescens* L.; —bruch, *m.* bešikokila; —grün, *n.* pasjakovo zelenilo; pasjakovina (dèrvo), *Rhamnus catharticus* L.; —hals, *m.* vrat od bešike; —hut, *m.* kapa, napa od lambika, kazana; —nuß, f. Pimpernuß; —pflaster, *n.* prištnik, melem prištovlačni; —stein, *m.* kamen (u měhuru); —strauch, f. Blasenbaum; —ziehend, *adj.* prištovlačan, bešikovlačan.

Blaser, *m.* sopac, svirac.

Blaserohr, *n.* pušica, puhaljka.

Blasicht, *adj.* měhurast, bešičast.

Blasig, *adj.* měhuran; oprišten.

Blason, *m.* gèrb, arma; —iren, *v. a.* malati, pengati (cimere vlasteoske); tumačiti znamenja po gèrbih; —irkunst, *f.* gèrboslovje; —ist, *m.* gèrboslovac.

Blaß, *adj.* blěd; —blau, *adj.* blědomodar; —gelb, *adj.* blědožut; —grün, *adj.* blědozelen; —roth, *adj.* blědocèrven.

Blässe, *f.* blědost; — am Pferde, lisa; ein Pferd mit einer —, konj lisast, cvětast, lisac.

Bläß-huhn, *n.* —ling, *m.* —ente, *f.* sarka, liska (ptica), *Fulica atra* Linn.

Blatt, *n.* (von Bäumen und Papier), list, liska; Blätter von Bäumen), listje; — von Papier, listi, listovi; —eines Tisches, daska od tèrpeze; — einer Säge, pila, testera; das — hat sich gewendet, proměnila se srěća; die öffentlichen Blätter, novine, javni listovi; sich kein Blatt vor den Mund nehmen, smiono, odpèrto govoriti; —ähnlich, *adj.* listast, listu spodoban, sličan, nalik na list.

Blatten, *v. a.* obrati, brati listje, komiti, okomiti.

Blatter, *f.* prišt, mozol, čir; die Blattern, koze, kozice, ospe, ospice, boginje; eingeimpfte —, u cěpljene koze.

Blätter-bringend, *adj.* listorodan; — gebackenes, *n.* pita; — gold, s. Blattgold; —ig, *adj.* listat, listan, lisnat; —los, *adj.* bez listja, bezlistan; — magen, *m.* knjižavac, tretji želudac u živine preživajuće.

Blatter-materie, *f.* —gift, *n.* ospeni otrov, otrov od kozicah; —n, *pl. f.* koze, kozice, boginje, ospe, ospice.

Blättern, *v. a.* premetati, prevratjati knjigu; ubirati, pobirati listje; sich —, *v. r.* listati, prolistati, cěpati se.

Blatternarbe, —grube, *f.* rupica, jamica od kozah, boginjah; —narbig, *adj.* kozičav, boginjav, ospičav, hrapav; — einimpfung, *f.* cěpljenje kozah.

Blätter-schwamm, *m.* pečurka (gljiva); —tabak, *m.* duhan u listu; —teig, *m.* juvka; —weise, *adv.* list po list, od lista do lista, na listove.

Blatt-gold, *n.* zlato u listu, lisnato zlato; —häutchen, *n.* jezičac (u botanici); —laus, *f.* uš, ušenac povèrtni; —rand, *m.* kraj, okrajak od lista; —sauger, *m.* buhač; —seite, *f.* strana, stranka na listu; —silber, *n.* srebro u listu; —stück, *n.* glavna greda; —wender, *m.* listač, koi listove prevratja; —wickler, *m.* zavijač (zarěznik), *Phalaena tortrix* L.; — zinn, *n.* kositer u listu.

Blau, *adj.* modar, plavetan; —, *n.* modro, modrina, modrilo; —äugig, *adj.* modrook, plavook; — beere, s. Heidelbeere.

Bläue, *f.* modrilo.

Bläuel, *m.* malj, bat; praćak, pratljaća.

Blauen, *v. n.* modriti, pomodriti.

Bläuen, *v. a.* tući, biti.

Blau-farbe, *f.* modrina, modrilo, farba modra; —färber, *m.* modrilac; —holz, *n.* brasiliansko dèrvo; —kelchen, *n.* cèrvenorepka (ptica).

Bläulich, *adj.* modrast, namodar.

Blau-mahl, *n.* modrica; masnica; —mahlig, *adj.* modar, modričav; masničav; —meise, *f.* modra sěnica, plavić; —säure, *f.* pruska kiselina; — schimmel, *m.* žerav (konj); —specht, *m.* bèrkljoč, puzavac (ptica); —strumpf, *m.* glasonoša; donosnik, klevetnik; nadriknjiga (žena); — wasser, *n.* nebeska voda (u kemii); —ziemer, *m.* bravenjak, borovnjak, cèrnogaj (ptica).

Blech, *m.* lim, pleh, lama; —abschnitt,

m. ustrižak od lima; —dach, *n.* lamen krov, krov od lima; —en, *v. a.* (gem. so viel wie zahlen), platiti; —ern, *adj.* od lima, od pleha, od lame, lamen; —fabrik, *f.* limovnica, fabrika od lima; —hammer, *m.* —hütte, lamarnica, kovačnica za kovat lim; —handschuh, *m.* rukavica gvozdena; —münze, *f.* tanki novčić, brakteat; —ner, s. Blechschläger; —schere, *f.* škare kleparske; —schläger, —schmied, *m.* klanfar, klepar; —waare, *f.* limovina, roba klanfarska.

Blecken, *v. a.* kesiti se, ocěrati se, kazati zube.

Blei, *n.* olovo; —ader, *f.* žica od olova (u rudah); —arbeit, *f.* olovnina; —arbeiter, *m.* olovar; —arsenik, *m.* olovnati sičan; —artig, —icht, *adj.* olovnast; —arzenei, *f.* olovna lěkaria; —baum, *m.* dèrvo od olova, olovno stablo.

Bleiben, *v. n.* ostati, ostanuti; naseliti se, nastaniti se; stanovati, obitavati; trajati, postojati; im Kriege —, poginuti u vojsci; bei etwas —, dèržati se čega; — lassen, *v. a.* ostaviti; ostaviti se, mahnuti se čega.

Bleibend, *adj.* stalan, postojan, tvèrd; er hat keine —e Stätte, nemože ostati na jednom městu, on je nemirković.

Bleich, *adj.* blěd; —e, *f.* blědost, blědoća; bělilo, běljenje; —en, *v. n.* blěditi, poblěditi; — *v. a.* běliti, oběliti (platno); —er, *m.* bělilac; —in, *f.* bělilja; —icht, *adj.* nablěd, blědkast; —platz, *m.* bělilo; —sucht, *f.* blěda bolest, nemoć (u děvojakah); —wand, *f.* zid, pleter požbukan.

Bleihe, *f.* dèverika (riba). *Cyprinus brama* L.

Blei-ern, *adj.* od olova, olovan; —erz, *n.* olovna ruda; —farbe, *f.* farba olovna, od olova; —farbig, *adj.* olovan, farbe olovne; —feder, s. —stift; —gang, *m.* s. —ader; —gießer, *m.* olovar, olovolěvac; —gießerei, *f.* olovarnica, olovolěvarnica; —glanz, *m.* najprostia olovna ruda; —glätte, s. Glätte; —grau, *adj.* siv kao olovo; —grube, *f.* olovna rudnica; —haltig, *adj.* olovnat; —hütte, *f.* olovarnica; —icht, —haft, *adj.* olovnast, spodoban olovu, po put olova, nalik na olovo; —könig, *m.* kraljić od olova; —kugel, *f.* zèrno, purak od olova; —leth, *n.* kalamir, flajba; —öhl, *n.* ulje od olova; —platte, *f.* olovna ploča; —recht, *adj.* osovan, kalamiran, po kalamiru; —salz, *n.* olovna sol; —schlacke, *f.* okujina od olova; —schnur, *f.* —loth, *n.* —wurf, *m.* kalamir, flajba; —siegel, *n.* olovo; das — an einen Ballen anlegen, udariti olovo na balu; —stift, *m.* olovka, plajbas; —stiftmacher, *m.* olovčar; —stiftrohr, *n.* cěvčica od olovke; —wage, *f.* livel; —weiß, *n.* bělilo; —zeichen, s. —siegel; —zucker, *m.* šećer, cuker od olova; —zeug, *m.* makina za pripravljat olovo staklarsko.

Blende, *f.* vrata lažna, pristavljena; prozor lažni; uložnica; zaklon od svěće.

Blend-en, *v. a.* oslěpiti, izkopati, izvaditi oči; zablěštiti; *fig.* zaslěpiti, obsěniti; —end, *adj.* zablěštan, zaslěpan, oslěpan, obsěnit, zasěnit; —fenster, *n.* prozor od papira; —laterne, *f.* slěpica, tati-

ca (lanterna); —leder, f. Augenleder; —ling, m. kopilan, kopile; —rahmen, f. Blindrahmen; —ung, f. oslěp, oslěpljenje, zablěštenje; slěpost, slěpilo; zaklon; —werk, n. obsěna; zasěna, zaslěp, zaslěpljenje, obmana; ein — vormachen, zaslěpiti, obsěniti.

Blessiren, v. a. raniti.

Blessur, f. rana.

Bletz, m. gvozden klin (u rudah); —faß, n. kalionica.

Blick, m. pogled, pozor; mah, mig, magnutje, trenutak, trenutje od oka; (Schimmer), sjanje, blesk; —en, v. a. gledati, pogledati, baciti oko; sich — lassen, pokazati se, dati se viděti; — v. n. sjati, světiti se, blistati se; —feuer, n. planutak, lažni oganj.

Blind, adj. slěp; lažan, lažljiv; (vom Glase), taman, mračan; —laden, samim prahom, bez zèrna nabiti; ein —er Lärm, buka prazna, ein —er Schuß, hitac u zrak; —es Glück, luda sréća; —er Soldat, Passagier, vojnik, putnik potajni; —darm, m. kulen.

Blinde, m. slěpac; — f. slěpica.

Blindekuh, blinde Kuh, f. žmura, slěpi miš.

Blind-geboren, adj. slěporodjen, slěp od porodjaja; —heit, f. slěpost, slěpilo; tamnilo; —lings, adv. slěpo, ćoravo, tèrtimice; —rahmen, m. okvir risarski; —schleiche, f. slěpić; fig. slěpac, varalica; —schuß, m. hitac bez zèrna.

Blinken, v. n. sjati, blistati se, světiti se; mit den Augen —, migati očima; namignuti.

Blinz-en, Blinzeln, v. n. žmirati, žmiriti; migati, namigivati; —elnd, adj. žmirav, migav; —ler, m. žmiravac, migavac.

Blitz, m. munja, světlica; grom, trěsak, strěla; —ableiter, m. gromovod, gromoteg; —en, v. n. sjati, blistati se; es blitzt, munja sěva; —end, adj. munjevit, sěvajuć, blěskajuć, strělovit; —feuer, n. gromovna, munjevna vatra, oganj; —funken, m. munjevna, gromovna iskra, varnica; —schlag, m. grom, strěla, trěsak; —schnell, adj. strělovit, munjevit; —stoff, m. gèrmilo; —strahl, m. munja; grom, strěla.

Block, m. panj, klada; hrek; derež; komad, kus; —ade, f. obstup; —haus, n. kladara, kula, tvèrdja dèrvena; (Gefängniß), stražara, tamnica; —iren, v. a. obstupiti; —irung, f. Blockade; —karren, f. —wagen; —keller, f. Balkenkeller; — —mörser, m. mužar na kladi, kladovni mužar; —pfeife, f. samotvora sopila, svirala cělokupa; —rad, n. kotur; —wagen, m. tarnice; dèrvena kola; —zinn, n. kositer u komadu.

Blöd-auge, n. slabovid, kratkovid; —e, adj. plah, plašljiv, stidljiv, sramežljiv; lud; slab, tup; —igkeit f. stidljivost, sramežljivost; ludost; slabost, tupost; —sichtig, adj. slabovid, slaba vida, slabih očiuh; —sichtige, m. slabovid; — —sinn, m. —sinnigkeit, f. slabost, slaboumlje, slaboumstvo, tupost; —sinnig, adj. slab, slaboumni, tup.

Blöken, v. n. rucati, bucati, mukati; blejati; — n. rika, rucanje; blejanje, bleka.

Blond, adj. žut, plav; —e, m. plavac; —ine, f. plavka; —haarig, adj. žutokos, plavokos; —kopf, m. plavac; plavka.

Bloß, adj. (entblößt), gol, go, nag;

sam; čist; (von den Füßen), bos, bosonog; (vom Kopfe), gologlav; (arm), siromah, ubog; mit bloßen Händen, praznima rukama; — *adv.* samo, tek; ciglo; golo, nago; sich der Gefahr — stellen, metnuti se, vèrći se u pogibel.

Blöße, *f.* golota, nagost; slabost, mana, falinga; eine — geben, odkriti se; pokazati svoju slabost.

Blüh-en, *v. n.* cvasti, cvětati, cavtěti; *fig.* u navadi, u običaju biti; —end, *adj.* cvatuć.

Blume, *f.* cvět; lisa (u konja).

Blümchen, *n.* cvětak; rep (od zeca).

Blumen-asch, *m.* s. Blumentopf; —bau, *m.* gradja od cvěta; s. Blumenzucht; —beet, *n.* greda, liha, slog od cvětja; —binde, *f.* niz, vĕnac od cvětja; —blatt, *n.* list, pero, perce od cvěta; —büschel, *m.* kita cvětja, kitica od cvěta, bokor, bokorić; —faden, *m.* s. Staubfaden; —flor, *f.* cvatnja; —frau, *f.* vèrtlarica, cvètarica; —freund, *m.* s. —liebhaber; —garten, *m.* cvětnjak, gradina; —gärtner, *m.* cvětar (vèrtlar); —gebinde, *n.* s. —binde, —gehänge, *n.* niz, věnac od cvětja; —göttin, *f.* Flora, Cvěta, boginja od cvětja; —kelch, —becher, *m.* kalež, čaša od cvěta; —kenner, *m.* cvětar; —knospe, *f.* pup, pupak, pupoljak od cvěta; —kohl, *m.* karfiol; —korb, *m.* košarica za cvětje; košarica od cvětja; —kranz, *m.* věnac od cvětja; —krone, *f.* kita na cvětju; kruna, věněac od cvětja; —lese, *f.* cvětober, izbor cvětja; —liebhaber, *m.* cvětar, cvětoljub, ljubitelj od cvětja; —maler, *m.* cvětar, malar od cvětja; —monat, *m* maj, svibanj; —reich, *adj.* cvětorodan, cvětoplodan, cvětonosan; —staub, *m.* —mehl, *n.* prašak, prah (od cvěta); —strauß, *m.* kita cvětja, bokorić; —stück, *n.* s. —beet; —suchrecht, *n.* (der ehemaligen Obrigkeiten), pravo paše po stèrnjici i ledini; —thee, *m.* tej, čaj carski; —topf, *m.* —scherbe, *f.* grasta; lonac za cvětje; —werk, *n.* —zierath, *m.* cvětje; —zeit, *f.* cvatnja, doba od cvětja; —zucht, *f.* gojenje cvětja, cvětovodstvo; —zwiebel, *m.* kapula, luk od cvěta.

Blumicht, *adj.* cvětan, cvětorodan, cvětoplodan, cvětonosan.

Blumig, *adj.* (v. Zeugstoffen), cvětast, cvětnast.

Blumist, *m.* cvětar.

Blümlein, *n.* s. Blümchen.

Blut, *n.* kèrv; — lassen, kèrv pustiti, otvoriti žilu; mit — beflecken, okèrvaviti, kèrvaviti; —ader, *f.* žila; —arm, *adj.* veoma, vele siromah, ubog, uboga sirota; — auswurf, *m.* bacanje, izriganje kèrvi; —bad, *n.* prolěvanje, prolitje kèrvi, poraz, kreševo, sěč; — bann, *m.* s. —gericht; —befleckt, *adj.* kèrvav, okèrvavljen; — beschreibung, *f.* kèrvopisje; —brechen, *n.* bljuvanje, metanje kèrvi; —bühne, *f.* kèrvni odar, stratište; — durst, *m.* kèrvoločnost; —dürstig, *adj.* kèrvoločan, kèrvožudan, kèrvolok, kèrvopija; —egel, *m.* pijavka, pijavica; —en, *v. n.* kèrv teći, kèrv ići, kèrvariti, točiti, cěditi, curiti; sich zu Tode —, izteći komu kèrv; —end, *adj.* kèrvav; —erzeugend, *adj.* kèrvotvoran; —erzeugung, *f.* kèrvotvorje; —fahne, *f.* cèrljena zastava, cèrljeni stěg; —farbe, *f.* boja, farba kèrvava; —farbig, *adj.* kèrvav,

cèrljen kao kèrv; —fink, *m.* zimovka (ptica); —fluß, —gang, *m.* kèrvotok; šuljevi, sinigla; —fremd, *adj.* jako, sasvim tudj; —gefäße, *pl. n.* posudje kèrvonosno, žilovje; —geld, *n.* kèrvarina; —gericht, *n.* zaglavni sud; —gerüst, *n.* s. —bühne; —geschwür, *n.* čir, čiraj, poganac; —gier, *f.* kèrvoločnost, okrutnost; —gierig, *adj.* kèrvoločan, kèrvopija, kèrvolok; —harnen, *n.* kèrvotočina, pišanje, mižanje kèrvi.

Blüthe, *f.* cvět; cvatnja; — des Alters, napon, cvět od mladosti; —zeit, *f.* cvatnja, cvětanje.

Blut-hirse, *f.* surlin (trava), *panicum sanguinale* L.; —hochzeit, *f.* kèrvavi pir; noć sv. Bartola; — *m. fig.* kèrvolok, kèrvopilac, kèrvopija; —ig, *adj.* kèrvav, okèrvavljen; —igel, s. Blutegel; —jung, *adj.* (gem.) mlad kao kaplja, veoma,jako mlad; —kasten, *m.* sèrce (u lovacah); —lassen, *n.* kèrvopust, puštenje kèrvi, otvorenje žile; —lehre, *f.* kèrvoslovje; —los, *adj.* bez kèrvi; —pfirsche, *f.* brěskva, praskva cèrvena; —rache, *f.* kèrvna osveta; —regierung, *f.* kèrvovladanje, kèrvovladarstvo, samosilničtvo, kèrvoločtvo; —regen, *n.* kèrvav dažd, kèrvava kiša; —reich, *adj.* pun kèrvi, kèrvat; —reinigend, *adj.* što kèrv čisti, kèrvočistan; —reinigung, *f.* čistjenje kèrvi; —richter, *m.* zaglavni sudac; —roth, *adj.* cèrljen, cèrven kao kèrv; —rünstig, *adj.* kèrvav; do kèrvi; —sauer, *adj.* veomi težak, gorak, jako mučan, kèrvav; —sauger, *m.* kěrvopija, kèrvopilac; pijavica, pijavka; vampir, vukodlak, upir, upirina; —schande, *f.* prikèrvje, rodoskvèrnost, (t.) kèrvomešnja; —schänder, *m.* prikèrvnik, rodoskvèrnik; —schänderisch, *adj.* prikèrvan, rodoskvaran; —scheu, *adj.* kèrvoplah, kèrvobojan, kèrvobojazljiv.

Blut-schuld, *f.* kèrv, ubojstvo; —schwär, s. —geschwür; —schweiß, *m.* kèrvav znoj; —sfreund, *m.* rodjak, svoj, (t.) srodnik; —sfreundin, *f.* rodjakinja, svoja; —sfreundschaft, *f.* rod, svojta, srodstvo, rodbina; —speien, *n.* pljuvanje kèrvi; —stein, *m.* kèrvavi kamen; —stillend, *adj.* što ustavlja kèrv, kèrvoustavan; —stropfen, *m.* kaplja kèrvi; —sturz, *m.* nagli kèrvotok; —sverwandte, s. —sfreund; —sverwandschaft, *f.* s. —freundschaft; —umlauf, *m.* cirkulacia, obticanje kèrvi; —urtheil, *n.* zaglavna obsuda, osuda smèrtna; —vergießen, *n.* prolitje, prolěvanje kèrvi; —verlust, *m.* iztočenje, gubitak kèrvi; —wenig, *adv.* veomi malo; —wurst, *f.* kèrvavica; —zeuge, *m.* mučenik; —zwang, *m.* sèrdobolja.

Boberelle, *f.* s. Judenkirsche.

Bocal, *m.* s. Pokal.

Bock, *m.* kozao, jarac, pèrč; (Kutschbock), bak, koš, sědalo kočiaševo; (der Zimmerleute, Maurer), konj; (Fehler), falinga, mana, pogrěška.

Böckchen, *n.* jarčić, kozlić, jare, kozle.

Bockbeinig, *adj.* kozonog; *fig.* vèrletan.

Bocken, *v. n.* (von Ziegen), pèrcati se; (bockicht riechen), smèrděti, udarati po pèrčevini; (einen Fehler machen), potepsti se, potaknuti se, popiknuti se, učiniti falingu, pogrěšiti.

Bock-fell, *n.* koža od jarca; —fleisch, *n.* pèrčevina (meso); —flöte, *f.* frula, svirala; —gestank, *m.* pèrčevina (smrad); —haar, *n.* kostrět, har; —icht, —ig, *adj.* pèrčevit; —lamm, *n.* jaganjac; —leder, *n.* jarečja, kozja koža; —pfeife, *f.* dude, gajde, měšnice, diple; —pfeifer, *m.* gajdar, gajdaš, dudaš, diplar.

Bocks-bart, *m.* brada od jarca; kozja brada (trava); —beere, *f.* s. Aalbeere; —beutel, *m.* starinski običaji; —horn, *n.* kozji rog; einen ins — jagen, uplašiti, prestrašiti koga; —sprung, *m.* poskok, skočnica spletenima nogama.

Boden, *m.* zemlja, zemljište, povèršje zemlje; Grund und —, zemljište i pod (zemlja i njezino povèršje); (Fußboden), tli, pod, patos; (eines Gefäßes), dno; (Oberboden), tavan, sufit; (Kornboden), hambar, žitnica; zu — werfen, obaliti, baciti na tle; zu — drücken, potlačiti, poniziti; —bret, *n.* dno; —fenster, *n.* umino, uminal, somić, okno na krovu; —fries, *m.* (in der Artillerie), ures na repu od topa; —früchte, *f. pl.* lětina; —geschoß, *n.* im — wohnen, stanovati, pribivati razi zemlje; —holz, *n.* dno; —kammer, *f.* soba pod krovom; —los, *adj.* bez dna, bezdan; —satz, *m.* talog; —schlüssel, *m.* ključ od hambara il tavana; —stück, —feld, *n.* (in der Artillerie), dno od topa; —teig, *m.* dolnja kora od těsta; —zieher, *m.* (in der Artillerie), vadidno, dnovad; —zins, *m.* bir (od zemlje), (t.) podovina (daća s povèršja zemlje); —zinsvertrag, *m.* pogodba o podovini.

Bodmerei, *f.* bodmeria, zajam novčani gospodaru od broda; —vertrag, *m.* pogodba pomorskoga zajma.

Bofist, *m.* vèrsta od pećurke.

Bogen, m. luk; zavoj; (eines Gewölbes), svod, bolta, volta; (zum Schießen), lúk; (Violinbogen), lučac, gudalo; (Papier), list, folj, ark, tabak; —decke, *f.* svod, volta, bolta; —er, —macher, *m.* lukotvorac; —feile, *f.* lima, turpia na lučac; —förmig, *adj.* na način, na podobu, po put lúka; —gang, *m.* svodovje, pridvorje, šetnica presvodjena; —größe, list, veličina od lista, tabaka; ein Buch in —, knjiga u listu, u folju; —laube, *f.* baras, brajda, virnica; —runde, *f.* oblina od lúka; —schuß, *m.* hitac s lúka; lukomet; —schütz, *m.* strělac, strěljać; —stellung, *f.* arkada; svod; —weise, *adv.* u lúku; list po list, tabak po tabak.

Bogspriet, s. Bugspriet.

Bohle, *f.* trenica, debela daska.

Bohlen, *v. a.* patosati, podpoditi daskami.

Bohne, *f.* bob; grah, pasulj.

Bohnen, *v. a.* voštiti, ovoštiti, povoštiti, mazati, gladiti, světlati (voskom); —, *n.* voštenje, mazanje, gladjenje, světlanje (voskom).

Bohnen-acker, *m.* bobište; —kraut, *n.* čubar (trava); —mehl, *n.* bobova mùka, bobovo brašno; —stange, *f.* prut, taklja; pritka.

Bohner, *m.* gladilac.

Böhnhase, *m.* s. Pfuscher.

Bohnlappen, *m.* kèrpa za gladiti, tèrti.

Bohreisen, *n.* svèrdlo, željezo od svèrdla.

Bohr-en, *v, a.* bušiti, vèrtati; —er, *m.* (das Werkzeug), svèrdlo, svidar; (der bohrt), bušilac, vèrtalac;

—klippe, *f.* klěšte; klěšta (u rudarah), —krätzer, *m.* strugalo, strugač (u rudarah); —lade, *f.* vèrtaonik, bušionik; —loch, *n.* luknja, rupa od bušenja; —mehl, *n.* —späne, *pl.* tarotine od vèrtanja; —schmied, *m.* svèrdlar; —spitze, *f.* vèrh, èrt od svèrdla.
Boisalz, *n.* morska sol.
Boje, *f.* buja, znamenje, znak od sidra.
Bökel, *m.* salamura; —fleisch, *n.* s. Pökelfleisch.
Bole, *f.* s. Bohle.
Bolle, *m.* vol.
Bolle, *f.* lùk, kapula, glavica.
Bollengewächs, *n.* lukovito rastje.
Böller, *m.* mužar.
Bollete, *f.* pokazka.
Bollicht, Bollig, *adj.* (von manchen Wurzeln), lukovit, bobulast.
Bologneser-Hündchen, *n.* psić, psetance bolonjezko.
Bollwerk, *n.* bastiun; branište, podborje.
Bolus, *m.* bolus, bolarna glina.
Bolzen, *m.* strěla, strěl, strělika; klin.
Bombard-e, *f.* bumbarda; —ier, *m.* bumbardir; —iren, *v. a.* bumbami pucati, biti, hèrvati bumbama.
Bombasin, *m.* bombazin.
Bombast, *m.* nadút govor, naduven stil.
Bombe, *f.* bumba.
Bomben-feuer, *n.* bumbanje; —gießer, *m.* bumbolěvalac; —keil, *m.* klin od bumbe.
Boot, *n.* šajka, čun, čamac; kaić, barka.
Boots-haken, *m.* čaklja; —knecht, *m.* mornar; —mann, *m.* mornar; (auf Flüssen), ladjar.
Borax, *m.* borač.
Bord, *m.* kraj, okrajak, prikrajak, strana; an — gehen, ukèrcati se, ići na brod; über — werfen, baciti u more.
Borde, *f.* s. Borte.
Börde, *f.* luka, plodovita zemlja.
Bordell, *n.* bludište, bludionica.
Bordir-en, *v. a.* obšiti, obrubiti, obšivati, rubiti; —ung, *f.* obšava, obšitje, obrub, rub; obrubljenje; gajtan, rojte, rese.
Borg, *m.* bravac, uškopljeno prase.
Borg, *m.* poček, věra, veresia; zajam; auf — geben, dati na poček, na věru, uzajmiti; —en, *v. a.* uzeti na věru, zaimo uzeti, uzajmiti, posuditi u koga; (einem etwas leihen), uzajmiti, zaimo dati, posuditi komu; —er, *m.* uzajmitelj; —geber, *m.* davalac napoček, uzajmitelj; —geschäft, *n.* posao na veresiu; —nehmer, *m.* uzimalac na poćek, na veresiu; —vertrag, *m.* pogodba poćeka, veresie; —weise, *adv.* na věru, na poček.
Borke, *f.* kora, krasta.
Born, *m.* studenac, zdenac, kladenac; vrělo, vrutak, izvor.
Borrago, Borragen, Borretsch, *m.* lisičina, krastavica (trava).
Borsdorfer-Apfel, *m.* borsdorfska jabuka.
Börse, *f.* mošnja, tobolac, kesa; burza, (t.) tèrgovara, tèrgovačko sataniště; —curs, *m.* hod burze; —mäßig, *adv.* po burzi; —zettel, *m.* burznica.
Borst, *m.* puč, pukotina.
Borstbesen, *m.* četka, četica, štetka, štetica.
Borste, *f.* štetinja, čekinja.
Borsten, sich, *v. r.* ježiti se, kostrěšiti se, stèršiti.

Borstig, *adj.* čekinjav; naježen, nakostrěšen.
Borstwisch, *m.* s. Kehrwisch.
Borte, *f.* kraj, rub, okrajak; pasaman, pervaz.
Bösartig, *adj.* zao, opak, hud, zločest, zločudan, zloban; —keit, *f.* zloba, pakost, opakost, zloćudnost.
Böschung, *f.* nagib, škarap.
Bose, *f.* s. Federkiel.
Böse, *adj.* (schmerzend), štetan, pogibelan, zao, hud, opak; (schlecht), zločest, opak, zao; (zornig), sèrdit, razjaren, gnjevan, ljut, jědan; einen — machen, razsèrditi, razljutiti koga; — werden, razljutiti se, razjariti se.
Bösewicht, *m.* zločinac, zlotvor.
Boshaft, *adj.* pakostan, pakosni;
Bosheit, *f.* pakost.
Bossel-kugel, —platz, s. Kegelkugel, Kegelplatz.
Bossir-en, *v. a.* napravljati kipe od voska il sadre; —er, *m.* slikotvorac od voska il sadre.
Böswillig, *adj.* zloćudan, zle ćudi; —keit, *f.* zloćudnost.
Bosteln, s. Kegeln.
Botanik, *f.* botanika, travnica, biljoslovje, bilinarstvo; —er, *m.* botanik, travnik, travar.
Botanisch, *adj.* botanički, travarski.
Botanisiren, *v. n.* tražiti, kupiti trave, bilja, travariti.
Bot, *n.* ponuda, obećanje.
Bot, *n.* s. Boot.
Bote, *m.* glasnik, glasonoša; věstnik; poklisar, poslanik; einen —n um Jemanden schicken, poručiti, poslati poručak po koga.
Boten-, (in Zusamm.) glasnički, što se tiče glasnika; —amt, *n.* služba, čast poslanika, glasonoše; —gang, *m.* glasonošje pěšice; —lohn, *m.* kolač, (u Turakah) muštuluk, (t.) glasnina; —ritt, *m.* glasonošje na konju; —wesen, *n.* glasonostvo, poslaničtvo.
Botmäßig, *adj.* vlasti podvèržen; —keit, *f.* vlast, oblast, gospodstvo, područje.
Botschaft, *f.* poručak, glas, věst; poklisarština, veleposlanstvo; —er, *m.* poklisar, poslanik, veliki poslanik; —erin, *f.* poklisarka, poslanica.
Böttcher, *m.* bačvar; —arbeit, *f.* bačvarsko dělo; —schlegel, *m.* malj (u bačvara); —zange, *f.* vúk (u bačvara); —zirkel, *m.* šestilo, šestar (u bačvara).
Bottich, *m.* kada, kaca, badanj.
Bouteille, *f.* s. Flasche.
Boy, *m.* baja (vèrsta materie vunene).
Boyen, *adj.* od baje.
Brach, *adv.* pust, na ugaru; — liegen, pust biti, stojati, ležati na ugaru; —acker, *m.* —e, *f.* —feld, *n.* ugar, ugarnica, priložina, parlog; —en, *v. a.* ugariti; —en, *n.* ugarenje; —feld, *n.* s. —acker; —käfer, *m.* govnovalj, gundevalj; —korn, *n.* žito od ugara; —lerche, *f.* gorska ševa; —monat, *m.* jun, lipanj.
Brachse, *f.* děverika (riba). *Cyprinus brama* L.
Brachweide, *f.* paša po ugarnicama, po ledini.
Brack, Bracke, *m.* s. Schweißhund.
Brack, *n.* odbirak.
Bracken, *v. a.* odbirati, izbirati; trěbiti.
Brackendistel, *f.* kotèrljan (trava); s. Bergmannstreu.
Bracker, *m.* odbirač, izbirač.

Bräme, *f.* s. Verbrämung.
Brämen, s. Verbrämen.
Bramine, *m.* bramin (indioski pop).
Brämse, s. Bremse.
Brand, *n.* oganj, vatra; pogor, požar; (Feuerbrand), glavnja, glavnjica, ugarica; ein — Brod 2c. peć; der — im Korn, glavnica, snět; der —, kalte —, mesotrovnica; (Knochenbrand), cèrvotočina u kosti; Brand-, (in Zusamm.) požarni; —bettler, *m.* pogorělac; —blase, *f.* prišt; —brief, *m.* pismo pogorělačko; požarna prětnica; —kasse, *f.* pogorelačka pěneznica.
Branden, *v. n.* bibati se.
Brander, *m.* Brandschiff, *n.* paljevica (šajka).
Brandfleck-en, *m.* paljevina; pèrlotina, rana od oparenja; —ig, *adj.* snětljiv; oparen, opèrljen.
Brand-fuchs, *m.* lisica cèrna tèrbuha; ridjan (konj); —geruch, *m.* paljevina; —geschmack, *m.* smud, smudjevina, —glocke, *f.* s. Sturmglocke; —icht, *adj.* pripaljen, zagoren, prismudjen; —ig, *adj.* snětljiv, glavničav; —korn, *n.* snětljivo, glavničavo žito; —kugel, *f.* požarno zèrno; —leger, *m.* palikuća; tko ognja podmetje; —leiter, *f.* požarna listva.
Brandmaal, *n.* pèrlotina; žig; *fig.* prikor.
Brandmark, *n.* žig; —en, Brandmaalen, *v. a.* žigosati, udariti žig; osramotiti, prikor učiniti; —ung, *f.* žigosanje.
Brand-mauer, *f.* požarni zid, zid suprot ognju; —meise, s. Kohlmeise; —opfer, *n.* sažgivo, sveuždivo; —pflaster, *n.* —salbe, *f.* mast, melem za pèrlotinu; —schaden, *m.* šteta od ognja, vatre; — auf der Haut, pèrlotina; —schadenversicherungsanstalt, *f.* osigurnica proti šteti od ognja (vatre); —schatzen, *v. a.* udarati, udariti, vèrći namet na grad, ucěniti, ucěnjivati; —schatzung, *f.* palježina, ocěna; —sohle, *f.* drugi poplat; —spritze, s. Feuerspritze; —stätte, *f.* garište, pogorelište.
Brandung, *f.* bibavica, tèrbuljina; grebeni u moru; stèrmenit kraj morski.
Brand-versicherung, *f.* osiguranje proti pogoru, ognju, požaru; —zeugniß, *n.* pogorelačko svědočanstvo.
Branntwein, *m.* rakia, žganica; —blase, *f.* lambik, kazan, kotao; —brenner, *m.* rakiaš, žganičar; —brennerei, *f.* (die Kunst), zanat rakiaški; (der Ort), rakidjinica, pecara; —glas, *n.* kupica, čaša rakiinska; —haus, *n.* rakidžijnica; —regal, *n.* kraljevština od rakije; —trinker, *m.* tko pije rakiu, rakiaš; —zwang, *m.* nametanje rakije.
Brasilienholz, *n.* dèrvo braziliansko; varzilj.
Braß, *m.* odbirak.
Bratbock, *m.* konj, koza (na ognjištu).
Braten, *v. a.* peći; pèržiti.
Braten, *m.* pečenja, pečenjka, pečenje, pecivo; —wender, *m.* vèrtipečenja, pecar.
Brat-maschine, *f.* sprava za pecivo; —ofen, *m.* peć za pecivo; —pfanne, *f.* tava, ponjva, prosulja, tepsia; —röhre, *f.* pećica za pecivo.
Bratsche, *f.* velike, rukovne gusle.
Bratspieß, *m.* ražanj.
Bratwurst, *f.* kobasica.
Bräuberechtigt, *adj.* koji ima pravo variti pivo.

Braubottich, *m.* badanj, kaca pivarska.

Brauch, *m.* s. Gebrauch.

Brauchbar, *adj.* koristan, hasnovit, prudan, sposoban k čemu, za porabu, za upotrĕbit, za posao, od koristi; —keit, *f.* korist, hasna, prudnost; sposobnost.

Brauchen, *v. a.* trĕbovati, trĕbati, biti potrĕbno, služiti se čim: Arzenei —, uzimat lĕkarie; sich zu etwas — lassen, dati se upotrĕbiti na što; was braucht es der Worte? čemu taj govor? das brauche ich nicht, toga mi netrĕba; er braucht es nur zu sagen, samo nek kaže.

Bräuchlich, s. Gebräuchlich.

Brau-en, *v. a.* variti, kuhati (pivo, medicu), —er, *m.* pivar, pivovar; —erei, *f.* pivarnica; pivarstvo; —gerechtigkeit, *f.* pivovarstvo; —haus, *n.* —hof, *m.* pivara, pivarnica, pivovarnica; —kessel, *m.* —pfanne, *f.* kotao, kazan pivarski; —meister, *m.* pivar, majstor pivarski.

Braun, *adj.* (von Tuch und Farbe), zagasit, zagašen, ugašen; (von Menschen), cèrnomanjast; (von Pferden), doratast.

Bräune, *f.* gèrlovica, grónica, krajnici, zadavica (bolest).

Bräunen, *v. a.* zagasiti; peći, pèržiti; — *v. n.* (reifen), zrĕliti; (braun werden), cèrniti, pocèrniti.

Braunkohl, *m.* cèrljeni kupus.

Bräunlich, *adj.* cèrnkast; cèrnomanjast.

Braun-roth, *adj.* višnjev, višnjikast; —scheck, *f.* šarac (konj); —stein, *m.* velzin.

Braurecht, *n.* s. Braugerechtigkeit.

Braus, *m.* im Sause und Brause leben, živĕti razkošno, pirovati, častiti se bez prestanka, bez dospĕtka.

Brausche, *f.* modrica.

Brause, *f.* kipljenje, vrĕnje; šum; glava od zalĕvala.

Brausen, *v. n.* šumiti, vrĕti, kipĕti; rucati, bĕsniti, zujiti, péniti se; —, *n.* šum, bésnjenje, zujenje, rucanje.

Brausend, *adj.* bĕsniv, žestok.

Brausewind, *m.* vĕtrogonja, vĕtrenjak.

Brausicht, *adj.* osoran, nagao, žestok.

Braut, *f.* nevĕsta, nevĕstica, snaha, snaša; zaručnica, vĕrenica, mlada; —bett, *n.* postelja, krevet, odar zaručni; —führer, *m.* ruĕni dĕver; —geräth, *n.* dar svatbeni, dota, miraz, pèrćia.

Bräutigam, *m.* ženik, mladoženja, mladi zaručnik, vĕrenik.

Braut-kammer, zaručna ložnica; —hemd, *n.* vĕnčana košulja; —kleid, *n.* odĕća, haljina vĕnčana; —kranz, *m.* kruna, vĕnac vĕnčani; —leute, *pl.* zaručnici, vĕrenici, mladenci, mladi i mlada; —lied, *n.* pĕsma svatovska, pirna; —messe, *f.* maša, misa vĕnčana; —nacht, *f.* noć vĕnčana; —ring, *m.* vĕnčani pèrsten; —schatz, *m.* blago svatbeno, dota; miraz, pèrćia; —schmuck, *m.* nevĕstinski ures; —suppe, *f.* juha, čorba pirna; —werber, *m.* prosac, prosilac, uprosnik.

Brauwesen, *m.* pivarstvo, pivovarstvo.

Brav, *adj.* dobar, pošten, vèrli; (tapfer), hrabar, hrabren.

Brechbar, *adj.* kèrk, slab; loman; —keit, *f.* kèrkost, kèrkoća, lomnost.

Breche, *f.* tèrlica, stupa.

Brech-eisen, *n.* —stange, *f.* pralica dubačka, ćuskia.

Brechen, *v. a.* razbiti, prebiti; slomiti, razlomiti, odlomiti; Flachs —, tući, mlatiti, tèrti lan; (verletzen, übertreten), prekèršiti, prestupiti; das Stillschweigen —, preséći mučanje; das Wort —, nedèržati rěči, krenuti věrom; die Bahn —, tèrti, pèrtiti, proséći, probiti put; Blumen —, odkinuti, ubrati cvět; Papier —, složiti list; den Hals —, vrat slomiti; den Stab über einen —, obsuditi, izreći sud; gebrochene Worte, rěči pretèrgnute; gebrochene Stimme, glas slab, polumèrtav; die Ehe —, oskvèrnuti věru ženitbenu; —, *v. n.* prebiti se, slomiti se, prelomiti se; skèršiti se; (durchbrechen durch die Feinde), proderati, protući se; mit einem —, svaditi se s kim; (die Augen eines Sterbenden), mutiti se, mračiti se, navlačiti se; der Tag bricht hervor, dan svitje, svita, svanjiva; der Wein bricht, muti se vino; sich —, *v. r.* bljuvati, rigati, pobljuvati se, izrigati se, izmetati se; prelomiti se, razbiti se; proměniti se, měnjati se.

Brech-fieber, *n.* groznica s bljuvanjem; —hammer, *m.* veliki bat, malj; —meißel, *m.* bravarsko dlěto; —mittel, —pulver, n. lěk metav, za bljuvanje; —nuß, *f.* otrovni orah; —punkt, *m.* (der Lichtstrahlen), piknja, punat, točka od odbijanja, odbojna točka; —ung, *f.* lomljenje, prělamanje; —wein, *m.* vino metavo, za bljuvat; —weinstein, *m.* birsa, srěš metavi.

Brechzeug, *n.* orudje, sprava za trenje, lamanje, prebijanje.

Brei, *m.* kaša.

Breihahn, f. Broihahn.

Breiig, *adj.* kašovit, kašan, mek kao kaša.

Breit, *adj.* širok; prostran, oplovit; razširen; sich — machen, širiti se, dičiti se; —einen — schlagen, prevariti, obmanuti koga; —beil, *n.* —art, *f.* bradva; —blätterig, *adj.* široka listja; —brüstig, *adj.* širokih, jakih pèrsiuh.

Breite, *f.* širina; prostor.

Breiten, *v. a.* širiti, razširiti, razprostèrti, prostèrti.

Breit-nasig, *adj.* široka plosnata nosa; —schulterig, *adj.* plećat, plećast, širokih plećah.

Breiumschlag, *m.* meč; obliž kaševni.

Bremse, *f.* obad; škripalica, klěštice.

Bremsen, *v. a.* (ein Pferd), uklěštiti konja; zaustaviti.

Brennbar, *adj.* upaljiv; suh; —keit, *f.* upaljivost.

Brenneisen, *n.* rudilo; žigalo, žig.

Brenn-en, *v. a.* žeći, žgati, paliti, pražiti, gorěti; Haare —, ruditi vlase; Ziegel —, peći opeke; mit einem glühenden Eisen —, prožeći, prižeći; Branntwein —, žgati, peći, kuhati rakiu; Kohlen —, palit ugljevje; *fig.* žeći, paliti, peći, grizti; — *v. n.* gorěti; es brennt! peče, žeže! —end, *adj.* gorué, plamteć, vatren; —er, f. Branntweinbrenner ꝛc.; —erde, *f.* f. Torf; —glas, *n.* biljur, užežno staklo; —haus, *n.* rakidjinica, pecara; —heiß, *adj.* vrěl, vrio, vrué; —holz, *n.* dèrva; —kolben, lambik, kazan, kotao; —mittel, *n.* prožga, prožganica (u lěčnikah); —nessel, *f.* kopriva, žigavica; —ofen, *m.* peć, furuna; —öl, *n.* ulje za gorět; —punkt, *m.* ognjište; —spiegel, *m.* užežno zèrcalo, ogledalo; —stoff, *m.* gorivo.

Brennzeln, *v. n.* smèrdět, udarati po paljevini.

Bresche, *f.* prolom, prodor.

Bret, *n.* daska, trenica; —chen, *n.* daštica; —ern, *adj.* dašten, od dasakah; —erwerk, *n.* daske, trenice; —geige, *f.* male guslice, (u meštarah od plesa); —mühle, f. Schneidemühle; —nagel, *m.* daštenjak, dašteni čavao; —säge, *f.* pila, (u Turakah) testera; —schneider, *m.* piljač; —spiel, *n.* kocke, kockanje; —stein, *m.* kamen, kocka.

Bretzel f. Brezel.

Breve, *n.* breva (list papinski).

Brevier, *n.* breviar.

Brezel, *f.* peretac, perec.

Brief, *m.* list, pismo, knjiga, poslanica; (Zuschrift), dopis; —aufgabe, (Amt), *f.* pismopredajnica; —chen, *n.* listić, pisamce, knjižica; —bote, *m.* glasnik, glasonoša, věstnik; —buch, *n.* knjiga od listah, listnica; —geld, *n.* listovina, nositba (od lista); —lich, *adj.* pismen, u slici od lista; —papier, *n.* papir, artia listovna; —porto, f. —geld; —post, *f.* listovna pošta; —sammlung, *f.* pismober; ——schaften, *pl.* pisma, papěri; —stecher, *m.* listobod, šilo za probadat liste; —steller, *m.* pisar, pisac, pisalac, pisatelj lista; knjiga pismovna, poslaničar, pismovnik; —tabak, *m.* duhan u čomu, u smoku, u kalupu; —tasche, *f.* listnica, karaman; —taube, *f.* golub listonosni; —träger, *m.* listonoša, pismonosa; —umschlag, *m* zavoj, zavitak od lista; —wechsel, *m.* dopisnja, dopisivanje; —wechseln, *v. n.* dopisati, dopisivati; —wechsler, *m.* dopisnik.

Brigad-e, *f.* brigada; —ier, *m.* brigaděr.

Brigantine, *f.* brigantin (brod).

Brillant, Brilliant, *m.* briljant, sjajac (diamant), alem, dragi kamen; —iren, *v. a.* sjajiti, usjajiti.

Brillen, *f. pl.* očali, naočari, *m. pl.* —futter, —futteral, *n.* tok od očalah; —glas, *n.* staklo od očalah; —macher, *m.* očalar.

Brilliren, *v. n.* sjati, sjati se, sěvati.

Bringen, *v. a.* doněti, donositi, priněti; dovesti; (hervorbringen), proizvoditi, radjati, ploditi; (verursachen), uzročiti, činiti, uzrokovati; etwas auf einen —, okriviti, obaditi, vèrći krivnju na koga; einen auf etwas —, navesti, nagovoriti koga na što; einen um etwas —, lišiti, uhiliti koga čega, uzeti mu štogod; einen Fleck aus einem Kleide —, izvaditi maću sa haljine; es weit —, daleko dotěrati, doprěti; etwas über das Herz —, odlučiti se, odvažiti se, nakaniti; in Erfahrung —, doznati, saznati; Waaren an Mann —, prodati robu; eine Tochter an Mann —, udati kćer; etwas vor sich —, steći, dobaviti, nabaviti, pribaviti; etwas an den Tag —, proizneti na viděło; etwas zu Papier —, napisati što; Geld unter die Leute —, razdati novce; sich um's Leben —, ubiti se, skončati se, stratiti se; einen zum Zorn —, razsèrditi, razsèrčiti, razljutiti; zu Stande —, učiniti, napraviti; zu Ende —, dovèršiti, dokončati, dočeti.

Britsche, *f.* s. Pritsche.

Brocat, *m.* brokat.

Brocatell, *m.* brokatel, brokatio.

Bröckelig, *adj.* drobiv, kèrhav, kèršiv, mèrviv.

Bröckeln, *v. a.* mèrviti, drobiti, krušiti, kèrhati.
Brocken, *m.* Brocke, *f.* mèrva, trunak; *fig.* zalogaj, komadić.
Brocken, *v. a.* drobiti, podrobiti, razdrobiti, mèrviti, smèrviti.
Bröcklich, *adj.* mèrvljiv, krušljiv, (kruh).
Brod (Brot, Brodt), *n.* kruh, hlĕb, hlĕbac, —bäcker, *m.* pekar, pek; —bank, *f.* pekarnica; —baum, *m.* kruševina, krušno dèrvo; —beschau, *f.* razgled hlĕba; —brei, *m.* popara, panada; —dieb, *m.* kruhokradica; *fig.* habikruh, kvarikruh.
Broden, Brodem, *m.* para, sapa, vapa; —erwerb, *m.* način življenja.
Brodkorb, *m.* krošnja, košara; —krume, *f.* srĕda, srĕdina od kruha; —los, *adj.* bez kruha, *fig.* bez službe; eine —e Kunst, zanat od nekoristi, gladan zanat; —mangel, *m.* nedaća, glad, pomanjkanje kruha; —markt, *m.* piaca od kruha; —messer, *n.* nož krušni; —neid, *m.* nenavidost, zavĕst u zanatu; —rinde, *f.* kora od kruha; —sack, *m.* torba krušna; —schrank, *m.* ormar za kruh; —suppe, *f.* čorba, juha krušna; —torte, *f.* krušna torta, torta od kruha; —wasser, *n.* čorba, juha krušna.
Broihahn, *m.* vèrsta od piva bĕloga.
Brombeere, *f.* kupina, cèrna jagoda, čretva; —staude, *f.* kupina, ostruga; —strauch, *m.* gèrm od kupine.
Bronz-e, *f.* bruns, mĕd; —en, *adj.* brunsen, mĕdovit, od brunsa, mĕda; —iren, *v. a.* brunsati, obrunsati, mĕditi, omĕditi, brunsom, mĕdom obući.
Brosame, *f.* mèrva, mèrvica, mèrvoljica, trunak, komadić.
Brösschen, *n.* mèrvica, *fig.* koliko je cèrna pod noktom.
Bruch, *m.* razbitje, prebitje, prelom, prelomljenje; (Spalte, Riß), pukotina; (zerbrochene Stücke), crĕpi, komadi, odlomci; (im Leibe), kila, pridor; (im Tuche), fraska, nabor; (des Friedens, Freundschaft), pogaženje, prĕlom mira, prijateljstva; (in der Arithmetik), drobiš, lomak.
Bruch, *n.* mlaka, bara; črĕt, rit.
Bruch-band, *n.* pridorni pojas, prizdornjak; —bandmacher, *m.* pridornjačar.
Brüchig, *adj.* loman, kèršan; popucan.
Bruch-kraut, *n.* kilavica (trava), *herniaria* L.; —schneider, —arzt, *m.* pridornik; —silber, *n.* komadi, ulomci od srebra; —stein, *m.* neotesan kamen; —stück, *n.* ulomak, odlomak, uštèrbina, komad.
Brücke, *f.* most, (u Turakah) ćupria.
Brückchen, *n.* mostić, mostac.
Brücken, *v. a.* mostiti, premostiti.
Brücken-bogen, *m.* svod, volta od mosta; —joch, *n.* stup, stupovi od mosta; —lehne, *f.* obvod, naslon od mosta; —mauth, *f.* mostovina; —pfeiler, *m.* stup, kolac od mosta; —schanze, *f.* —kopf, *m.* glava od mosta; —zoll, *m.* —geld, *n.* mostovina; —zolleinnehmer, *m.* mostovinar.
Brückung, *f.* pod (u konjušnici).
Brudel, *m.* para, sapa; izvor; kaluža, kal, kao; —n, *v. n.* klokotati, vrĕti.
Bruder, *m.* brat; ein lustiger —, veseljak; (in Zusamm.) bratinski.
Brüderchen, *n.* bratac, brajan, braca.
Bruder-kind, *n.* sinovče, bratić, bratićna; —kuß, *m.* bratinski poljubac, kušac.

Brüderlich, *adj.* bratski, bratinski.

Bruder-liebe, *f.* bratinska ljubav; —mord, *m.* bratoubojstvo; —mörder, *m.* bratoubojica; —schaft, *f.* bratinstvo; —ssohn, *m.* sinovac; bratić; —stochter, *f.* sinovica, sinovka, sinovkinja; bratičina; —sweib, *n.* snaha, nevésta.

Brühahn, s. Broihan.

Brüh-e, *f.* juha, čorba; omaka; —en, *v. a.* pariti, popariti, opariti; —faß, *n.* —trog, *m.* parionica; —futter, *n.* napoj; —heiß, —siedendheiß, —warm, *adj.* vrěl, vrio, vrué; —näpfchen, *n.* zděiica za omaku.

Brüllen, *v. a.* (vom Löwen), rikati, rucati; (vom großen Geräusch), gèrměti, bučiti; (vom Rindvieh), mukati, bucati.

Brumm-bär, —bart, —kater, *m.* mèrmnjalo, mèrmnjalac; —eisen, *n.* drombulja, brunda; *fig.* mèrmnjalo; —en, *v. n.* mèrmnjati; —er, —ochs, *m.* bik, bak; —fliege, *f.* velika muha, zukavica; —kreisel, *m.* zvèrk, žvèrk.

Brunelle, *f.* brinjola, vèrsta od torgunjah sušenih).

Brunet, *adj.* cèrnomanjast; —te, *f.* cèrnka.

Brunft, *f.* upala, vrěme od těranja, gonjenja, pudjenja; in der — sein, těrati se, voditi se, puditi se; —en, *v. n.* těrati se, voditi se, puditi se; —zeit, *f.* doba od těranja, pudjenja, vrěme od upale.

Brunir-eisen, *n.* —stahl, *m.* gladilo, laštilo; —iren, *v. a.* gladiti, světlati, lažtiti.

Brunnen, *m.* bunar, studenac, zdenac, kladenac; (Quelle), vrělo, izvor, vrutak, voda rudokopna; —ader, *f.* žica od vode; —becken, *n.* kamenica od studenca; —cur, *f.* uživanje vodah rudokopnih; —geländer, *n.* gèrlo, gèrlić od studenca; —gräber, *m.* studenčar; —kasten, *m.* s. —geländer; —meister, *m.* majstor studenčar; —schwengel, *m.* djeram; —wasser, *n.* voda bunarska, iz bunara.

Brunnquelle, *f.* vrutak, vrělo, izvor.

Brunst, *f.* *fig.* vatra, plamen, toplota, žestina; (Begattungstrieb der Thiere), s. Brunft.

Brünstig, *adj.* žarak, goruć, vatren, vruć, žestok; —keit, *f.* vrućina, žar, žestina; —lich, *adv.* vruće, goruće, žarko.

Brunstzeit, s. Brunftzeit.

Brunzen, *v. a.* (gem.) pišati, mižati, buriti.

Brust, *f.* pèrsi, grudi; (der Frauen), sisa, dojka; —ader, *f.* pèrsna žila; —beerbaum, *m.* čičimak, čičindra, žižula (dèrvo), *rhamnus ziziphus* L.; —beere, *f.* čičimak, čičindra, žižula (voće); —bein, *n.* kost od pèrsiuh; vilice (od pticah); —bild, *n.* popèrsje, popèrsnica; —drüse, *f.* pèrsna žlězda.

Brüsten, sich, *v. r.* hvaliti se, slaviti se, dičiti se, hvastati se, hrustiti se.

Brustfell, s. Zwergfell; —fieber, *n.* sipljiva groznica; —geschwür, *n.* rana u pèrsih; —harnisch, *m.* oklop, trup od oklopa; —kern, *m.* grudi, pèrsi; —kette, *f.* popèrsni lanac; —krankheit, *f.* bolest pèrsiuh; —kreuz, *n.* križ, kèrst na pèrsih; —kuchen, *m.* pérsni kolačić; —latz, pèrsluk, koret; —lehne, *f.* naslon, pèrsobran, parapet; rub, ograde; — am Fenster, naslon od prozora; —mittel, *n.* lék pèrsni, za pèrsi; —riemen, *m.*

podpèrsnik; —schild, *m.* štit; —stück, *n.* pèrsi, grudi; popèrsnica, popèrsje; —thee, *m.* pèrsni čaj, tej za pèrsi; —trank, *m.* napitak, pitje pèrsno; —wamms, —tuch, *n.* s. —latz; —warze, *f.* bradavka, bradavica (od sise); —wasser, *n.* pèrsna voda; —wassersucht, *f.* pèrsna vodena bolest; —wehr, *f.* pèrsobran, parapet; —werk, *n.* (gem.) pèrsi ženske.

Brut, *f.* čučanje, ležanje na jajih; (die Jungen), leglo; skot.

Brutal, *adj.* skotski, marvinski; *fig.* divji, grub, neljudski, neotesan; —isiren, *v. n.* grub biti, podnašati se neljudski.

Brüten, *v. a.* leći; sěditi, čučati na jajih; *fig.* kovati, snovati, mozgati.

Brüt-henne, *f.* kvočka, ležka (kokož); —ig, *adj.* nasadjen, kvocav; (Ei), uplodjen.

Brutto-, (in Zus.) neočistjen; —Ertrag, *m.* neočistjeni dohodak; —gewicht, *n.* vaga s darom.

Bube, *m.* Bübchen, *n.* mali, děte, dečko, momčić, dečak; (ein schlechter Mensch), zloća, tepac; lupež, lopov; (im Kartenspiel), dolnjak.

Buben-streich, *m.* —stück, *n.* Büberei, *f.* lupežtina, huncutaria, tepčaria, lopovština.

Büb-in, *f.* tepica; —isch, *adj.* zao, zločest, lukav; — *adv.* tepački, lupežki, huncutski.

Buch, *n.* knjiga; zu —e tragen, upisat u knjigu; —adel, *m.* plemstvo učenih ljudih.

Buchbaum, *m.* s. Buche.

Buch-binder, *m.* knjigovezalac, knjigovezac; —binderkleister, *m.* klija, kelj knjigovezaočki; —drucker, *m.* štampar, tiskar; —druckerei, *f.* štamparia, tiskarnica; —druckerkunst, *f.* štamparia, štamparstvo, tiskaria, tiskarstvo.

Buche, Büche, *f.* bukva.

Bucheichel, Buchecker, *f.* bukvica, žir od bukve.

Büchelchen, *n.* knjižica.

Büchen, *adj.* bukov.

Buchenwald, *m.* bukvik, šuma bukova.

Bücher-aufseher, *m.* bibliotekar, nastojnik od knjižnice, knjižničar; —bret, *n.* polica za knjige; —dieb, *m.* knjigokradica; —freund, *m.* knjigoljub, knjigoljubac; —lich, *adj.* (tabular), što se tiče uknjižbe; —narr, *m.* izjědiknjiga, mahnit za knjigami; —saal, *m.* —sammlung, *f.* knjižnica, biblioteka, knjigoshrana; —schrank, *m.* ormar za knjige; —sprache, *f.* književni jezik; —trödler, *m.* starinar, antikvar; —verzeichniß, *n.* popis od knjigah; —wurm, *m.* molj, moljac; *fig.* zobljiknjiga.

Buch-esche, *f.* divji jasen (dèrvo); —fink, *m.* zeba, zebac (ptica).

Buch-führer, s. Buchhändler, Buchhalter; —führung, *f.* knjigovodstvo.

Buchhalt-en, *v. n.* voditi knjige od računa; —en, *n.* —erei, —ung, *f.* računovodstvo, vodjenje računah; —er, *m.* razpremnik, knjigovodja, računovodja; —erei, *f.* računarstvo; —erisch, *adj.* računarski; —tung, *f.* računarstvo; einfache, doppelte oder italienische —, prosto, taljiansko računarstvo.

Buch-handel, *m.* knjigarstvo, tèrgovina od knjigah; —händler, *m.* knjigar, knjižar; —handlung, *f.* knjigarnica, knjižara; —laden, *m.* knjigarnica,staćun, dućan od knjigah.

Buchmast, *f.* žirenje, žir, žirovina.

Buchs-baum, *m.* zelenika, šimšir (dèrvo); —bäumen, *adj.* zelenikov, šimširov; —baumholz, *n.* zelenikovina, šimširovina.

Büchse, *f.* kutia, skatula; puška.

Büchsen, *v. a.* puknuti, potegnuti, odapet iz puške.

Büchsen-kugel, *f.* purak, tane, zèrno od puške, pušćeno; —lauf, *m.* cěv od puške; —macher, *m.* puškar; —meister, *m.* topnik; —pfennig, *m.* (im Bergw.) zaštedjevina; —pulver, *n.* barut, prah pušćeni; —schaft, *m.* kundak, okas; —schafter, *m.* puškar; kundačar, okasar; —schloß, *n.* oganj od puške; —schuß, *m.* hitac; puškomet; —schütze, *m.* puškar, strěljac; —spanner, *m.* puškonoša.

Buchstab, *m.* slovo, pisme; —enwechsel, *m.* premetanje slovah, pismenah; —iren, *v. a.* sricati, slabikovati.

Buchstäblich, *adj.* slovan; — *adv.* slovno, po slovu, polag slova.

Bucht, *f.* draga, dražica, zatok.

Buchweizen, *m.* hajda, hajdina, helda.

Buckel, *f.* okov.

Buckel, *m.* gèrba; ledja, hèrbat, pleći; —ig, *adj.* gèrbav.

Bücken, sich, *v. r.* prignuti se, pognuti se, poguriti se, sguriti se, sagnuti se; nakloniti se, pokloniti se.

Bückling, *m.* naklon, poklon; suha aringa, renga.

Bude, *f.* ćatra, daštara; —nzins, *m.* šatrovina.

Budel, s. Pudel.

Budget, *n.* proračun.

Büffel, *m.* bivol; —haft, *adj.* bivolski; —haut, *f.* —leder, *n.* —rock, *m.* koža od bivola; —n, *v. n.* mučiti se, tèrti se, razbijati si glavu, tupiti si mozag.

Bug, *m.* zavoj, ugib; prigib, sagib; pleće (u broda).

Bügel, *m.* stremen; — an Schießgewehren, branik; — am Degen, koš, rukobran; — über der Wiege, obluk, obruč; —eisen, *n.* utija, tigla; —n, *v. a.* tiglati, utijati.

Bugsir-en, *v. a.* (ein Schiff), remućati, voziti brod; —tau, *n.* remućaće čelo, konop.

Bugspriet, *n.* bonpres (na brodu).

Bugstück, *n.* pleće, lopatica; top od prove, od pure, oplećni top.

Buhl-e, *m.* & *f.* ljubovnik, ljubovnica, milostnik, milostnica; —en, *v. n.* (um ein Frauenzimmer), snubiti, tražiti, iskati ljubav, ići za kojom, ašikovati; mit einer —, ljubav provoditi, ljubav imati s kojom; um etwas —, tražiti, iskati štogod; —er, *m.* milostnik; ženar; —erei, —schaft, *f.* ljubav, ženarstvo; —erin, —schwester, —dirne, *f.* namiguša; bludnica; —erisch, *adj.* zaljubljen; —schaft, s. Buhlerei.

Bühne, *f.* igralište, pozorište; teatar, kazalište; podac, odar; město, prostor za postavit robu.

Bühnen, *v. a.* podpoditi, patosati.

Bulle, *f.* bula.

Bulle, Bullochs, *m.* bik, bak.

Bullen-beißer, *m.* samosov, psina; —kalb, *n.* telac.

Bullochs, s. Bulle.

Bums, *interj.* tof! lup! pljus!

Bund, *m.* vez; uvět, savez; družtvo; der deutsche —, sbor saveza němačkoga; türkischer —, ćalma.

Bund, *n.* snop; smotak; čom, kalup; rukovet; naramak; denjak, svežanj.

Bund-bruch, *m.* prekèršenje uvěta, věrolomje; —brüchig, *adj.* věroloman.

Bündel, *n.* denjak, svežanj.
Bundes-, (in Zus.) savezni; —genoß, *m.* saveznik, uvětnik; —lade, *f.* arka mira, skrinja mira.
Bündig, *adj.* obveziv, valjan, zakonit; temeljit, kratak, ćvèrst, je dar; — *adv.* obvezivo, valjano, zakonito; temeljito, kratko, ćvèrsto; —keit, *f.* obvezivost, valjanost, zakonitost; temeljitost, ćvèrstoća, jedrost, kratkoća.
Bündniß, *n.* uvět, savez; (Vertrag), pogodba.
Bundsteg, *m.* dolnje dèrvo (u štamparah).
Bunt, *adj.* šaren, šarovit, šar.
Buntspecht, *m.* šareni dětelj, dèteo.
Bürde, *f.* brěme, teret.
Bürden, s. Aufbürden.
Burg, *f.* kasteo; grad, kula, tvèrdja, tvèrdjava.
Burg- (in Zus.) dvorski,
Bürg-e, *m.* poruk, jamac, jemac;
—en, *v. n.* jemčiti, jemac, poruk biti, stojat dobar za koga; —er, *m.* gradjanin, varošanin, pučanin; — (in Zus.) dèržavljanski, gradjanski; —brief, *m.* pismo, list od gradjanstva; —eid, *m.* prisega, zakletva, věra gradjanska; —frau, —in, *f.* gradjanka, varošanka, pučanka; —hauptmann, *m.* gradski kapetan; —krieg, *m.* domaći, unutèrnji, medjusobni rat; —lich, *adj.* gradjanski, pučki, pučanski; ein —es Geschlecht, rod neplemenit; ein Bürgerlicher, pučanin, od puka; —liebe, *f.* —sinn, *m* domorodnost, ljubav domovine, ćutjenje za otačbinu; —mädchen, *n.* gradjanska, neplemenita děvojka; —meister, *m.* gradski věčnik, čeonik; —pflicht, *f.* dužnost, dèržanstvo gradjansko, domorodno; —recht, *n.* gradjanstvo, pravo gradjanstva; pravo gradjansko; —schaft, *f.* gradjanstvo, gradjani; —schaft (Staats-) *f.* dèržavljanstvo; (Stadt-) gradjanstvo; —stand, *m.* gradjani, gradjanstvo, puk.
Burg-friede, *m.* sěgurnost općinska, okrug dvora; —graf, *m.* burgrav, nadvornik, kasteoski grof, dvornik, gradski, dvorni sudac; —grafenamt, *n.* nadvorničtvo; —hauptmann, *m.* kapetan od grada, od tvèrdje.
Bürgschaft, *f.* poručanstvo, jamstvo.
Burgvogt, *m.* kastelan; —ei, *f.* kastelania.
Bursche, *m.* momak, dětić, mladić; děčko, sluga.
Bürsch, *f.* lov s puškom.
Bürschen, *v. a.* pucati, loviti s puškom.
Bürschhund, *m.* vižle, pas od lova.
Bürste, *f.* Bürstchen, *n.* četka, četica, kefa.
Bürsten, *v. a.* kefati, čistiti četkom; —binder, *m.* kefar, četkar.
Bürtig, s. Gebürtig.
Bürzel, *m.* gurica, dupe; rep.
Burzelbaum, *m.* prekobačenje; einen — machen, prekobaciti se, kobacati se.
Burzeln, *v. n.* stèrmoglaviti se, stèrmoglav posèrnuti, pasti, smotati se dolě.
Busch, *m.* gèrm, ševar.
Büschchen, *n.* gèrmak, gèrmić, ševarić.
Büschel, *n.* rukovet, snopak, smotak, šaka, kukma, huhor.
Busch-holz. *n.* gèrmje, ševarik; gèrmik; —icht, —ig, *adj.* gèrmovit, gust; —klepper, *m.* šipoder, hajduk; lupež, razbojnik; —werk, *n.* gèrmje; ševarik.
Busen, *m.* nědra, naručaj, pèrsi, dojke; —freund, *m.* glavni prijatelj.

Buße, *f.* pokora, pokaranje; (Geldstrafe) globa.

Büß-en, *v. a.* popraviti, nadoknaditi, nadoměstiti, platiti, tèrpěti za što; seine Lust —, izpuniti volju, samiriti požudu; — *v. n.* činit pokoru, pokajati se; —er, *m.* pokornik; —erin, *f.* pokornica.

Buß-fertig, *adj.* skrušen, pokajan; —gebeth, *n.* molitva pokorna; —lied, *n.* pěsma, pěsan pokorna; —predigt, *f.* predika, beséda od pokore; —psalm, *m.* psalam, salam pokorni, pěsma od pokore; —tag, *m.* dan od pokore.

Butte, Bütte, *f.* putunja, brenta; čabar, kadica.

Butte, *f.* (Fisch), iverak (riba).

Büttel, *m.* ustavnik, pandur, stražar) —ei, *f.* tamnica, uza, aps.

Butter, *f.* putar, maslo; —bämme, *f.* —brod, *n.* putreni kruh, hlěb s putrom; —brühe, *f.* omaka putrena; —büchse, *f.* maslenica; —faß, *n.* stepka, čabrica za iztepsti ili izmesti putar, maslo; —fliege, *f.* s. —vogel; —gebackene, *n.* masleni kolačići, masleno těsto; —hose, *f.* čabrica za maslo; —krämer, —händler, —mann, *m.* maslar; —krämerin, —frau, *f.* maslarica; —milch, *f.* stepke, mlaćenice; —n, *v. a.* tepsti, mesti putar, maslo; —teig, *m.* těsto putreno, masleno; —topf, *m.* lonac za putar, maslo; —vogel, *m.* lepir, leptir, metulj; —weck, *m.* luna, lunica, struca maslena.

Butz, Butzen, *m.* pupak od voća; (am Lichte), mosur od svěće.

Büttner, s. Böttcher.

Burbaum, s. Buchsbaum.

Byrol, Byrolt, *m.* s. Goldamsel.

C.

Cabal-e, *f.* vuhvenstvo, spletka, zapletka; —en machen, vuhovati, zapletati; —enmacher, *m.* vuhva, vuhvenik, zapletalac, zapletarica; —iren, *v. n.* vuhovati, zapletati, spletati.

Cabbal-a, *f.* kabala, brojogonetka; —ist, *m.* kabalista, brojogonetnik; —istisch, *adj.* kabalistički, brojogonetan.

Cabinet, *n.* kabinet, sobica; sbirka; —sminister, *m.* ministar od kabineta; —sordre, *f.* kabinetna, kabinetska naredba, naredba od kabineta; —ssiegel, *n.* pečat od kabineta; —sstück, *n.* kabinetna rědkost.

Cacao, *m.* kakao; —baum, *m.* kakao, dèrvo kakaovo.

Cadenz, *f.* kadencia, padanje.

Cadet, *m.* kadet; —ten-Corps, *n.* tělo, skup kadetah; —tenschule, *f.* škola, škula, učionica, akademia vojnička.

Caduc, *adj.* (heimfällig) ošastni; (heimgefallen) ošli; —ität, *f.* ošastnost ostavah.

Caffee, s. Kaffeh.

Caftan, *m.* kaftan.

Calamank, s. Kalmank.

Calcant, s. Balgtreter.

Calcin-iren, *v. a.* klakovati, krećovati; —ation, *f.* klakovanje, krećovanje.

Calculiren, *v. a* računati.

Calecut, Calecut-ischer Hahn, *m.* puran, ćurak, budac, tukan, tukac. *Meleagris gallopavo* Linn. —ische Henne, *f.* pura, ćurka, tuka, budia.

Cälibat, *n.* (von Männern), bezženstvo; (von Frauenzimmern), neudaja, neudatba.
Caliber, *m.* kalibar; prostor.
Calibermäßig, *adj.* kalibrovan.
Calibriren, *v. a.* kalibrovati.
Calumniant, *m.* klevetnik, opadnik, zloglasnik.
Calvinist, *m.* kalvin.
Camasche, *f.* čarapa.
Camee, *m.* kamej.
Camelot, *m.* kamelot (materia od kostrěti),
Camerad, *m.* kamarat, drug, drugar, pajdaš; —schaft, *f.* kamaratstvo, drugarstvo, drugovanje, družina, pajdaštvo.
Cameral-ist, *m.* kameralista, financier; —wesen, *n.* financie, kameralstvo; —wissenschaft, *f.* kameralstvo.
Campagne, *f.* vojnica, pohod; vladanje, polje, selo.
Campher, *m.* kafra, kanfor; —baum, *m.* kanfora, dèrvo kanforovo; —spiritus, *m.* duh od kanfora.
Campiren, *v. n.* taborovati, biti, ležat u taboru.
Canal, *m.* konao; (Meerenge), těsno, prodor; (Mittel), put, način, srědstvo.
Canapee, *n.* kanape, sofa, sědalo.
Canarien-bastard, *m.* polutan, od kanarinca; —hecke, *f.* leže od kanarinacah, leža za kanarince; —sect, *m.* vino kanariansko; —vogel, *m.* kanarinac, kanarinka; —zucker, *m.* šečer, cuknr kanarianski.
Canaster, *m.* kanastar (duhan).
Cancelle, *f.* rešetka.
Candelzucker, Candiszucker, *m.* šečer, cukur ledoviti.
Candidat, *m.* kandidat; (als Proponirter) predloženik; (als Anwärter) čekalac.
Candiren, *v. a.* ošečeriti, ocukriti,
Cannevaß, *m.* kanavac.
Canon, *m.* kanon, pravilo; —icat, *n.* kanonia; —icus, *m.* kanonik; —isch, *adj.* kanonički, kanonski; —isiren, *v. a.* svetiti, posvetiti, učiniti, razglasiti za svetca —isirung, —isation, *f.* posveta, posvetjenje; —issin, *f.* kanonica.
Cantate, *f.* kantata, pěsma.
Cantille, *f.* kantila, zlatna il sreberna žica.
Canton, *m.* kantun; —iren, *v. n.* kantuniti, ležati, biti na okupu u kraju kojem, krajevati; —irungsquartiere, *n. pl.* krajevni kvartěri, konaci.
Cantor, *m.* kantor, pěvac, pěvač; —ei, *f.* kantoria, kuća, dom pěvačev.
Cap, *n.* glava, predgorje.
Capacität, *f.* sposobnost, glava.
Capellan, *m.* kapelan; —ei *f.* kapelania.
Capelle, *f.* kapela.
Capelliren, *v. a.* čistiti, očistiti (zlato il srebro).
Capellmeister, *m.* meštar od kapele.
Caper, *f.* s. Kaper.
Caper, *m.* gusar, lupež, razbojnik morski; brod gusarski, gusarica, gusar; —ei, *f.* gusarstvo, gusa; —n, *v. a.* uloviti, uhvatiti, zaplěniti (brod).
Capital, *adj.* glavan.
Capital, *n.* glavnica, glavno; —(in Zus.) glavnički.
Capital, Capitäl, *n.* glava (od stupa); —buchstabe, *m.* veliko, početno slovo (u tiskarnah).
Capitalist, *m.* glavničar.
Capitän, *m.* kapetan, kapitan, glavar.
Capitel, *n.* kaptol, kapituo, glava (od knjige), poglavje; (Gegenstand der Rede), stvar, predmet; einem das — lesen, opsovati, izkarati koga;

—fest, *adj.* čvèrst, jak; —herr, Capitular, Capitularherr, *m.* kanonik.

Capitul-ation, *f.* kapitulacia, pogodba, ugovor; vrěme vojničke službe; (einer Festung) predaja tvèrdjave; —iren, *v. n.* predati se, popustiti; pogoditi se, učiniti pogodbu.

Caporal, s. Corporal.

Capriole, *f.* skok, poskok.

Captur, *f.* ustavljenje, ustav, uhvatjenje, uhvat; —befehl, *m.* zapověd, povelja od ustavljenja, ustavna, uhvatna zapověd.

Capuciner, *m.* kapucin; — in, *f.* kapucinka.; — kloster, *n.* manastir, namastir, samostan kapucinski.

Caput, Caputrock, *m.* kaput, kabat.

Caput gehen, *v. n.* propasti, propa dati.

Caputze, *f.* kukulja, kukuljica, kapuc.

Carabin-er, *m.* karabinka (puška);—ier, *m.* karabinar.

Caraffine, *f.* karafina, posudica (n. p. za ocat i ulje); gostarica, gostara.

Caravane, *f.* karvan, karavana;—n-thee, *m.* karvanski tej, čaj ruski.

Carbonade, *f.* pèržolica.

Carbunkel, Carfunkel, *m.* karbunac (kamen dragi); (Geschwür,) prišt.

Carcasse, *f.* karkasa; okostnica.

Carcer, *m.* zatvor (u školah).

Cardamome, *f.* kardamom, rajsko zèrno.

Cardinal, *adj.* stožeran.

Cardinal, *m.* kardinal, stožernik;—shut, *m.* klobuk kardinalski;—s-würde, *f.* kardinalstvo,

Cardinalzahl, *f.* stožerni broj (u slovnici).

Cardobenedicten, *m.* čkalj blažen, (trava). *Centaurea benedicta* Linn.

Carfiol, s. Blumenkohl.

Carfunkel, s. Carbunkel.

Carmeliter, *m.* karmelitan;—orden, *m.* karmelitanski red.

Carmen, *n.* pěsan, pěsma.

Carmesin, *adj.* grimizan.

Carmin, *m.* karmin, boja grimizna.

Carnaval, *m.* poklade, mesopust;—s-zeit, *f.* poklade, mesopust, pokladno, mesopustno doba.

Carneol, *m.* karniola (kamen dragi).

Carneval, s. Carnaval,

Carousell, s. Carrousell.

Carpie, *f.* očinci (od platna).

Carricatur, *f.* karikatura.

Carriole, *f.* dvokolica.

Carrousell, *n.* karosel, igra vitežka.

Cartel, *n.* kartel, pozov, poziv, (na mejdan).

Carthaune s. Karthaune.

Carthause, s. Carthäuserkloster, *n.* manastir, samostan kartuzianski —Mönch, *m.* kartuzian.

Carton, *m.* kartun

Cartusche, *f.* kartoč.

Casakin, *n.* kazakin (haljina).

Cascade, *f.* slap, vodopad.

Casematte, *f.* kazamata, zemunica bedemska.

Caserne, *f.* kasarna.

Cassa, *f.* pěneznica, s. Casse;—abschluß, *m.* zaključ pěneznice;—anweisung, *f.* uputnica, doznaka pěneznička.

Cassation, *f.* ukid;—sgerichte,—shof, *m.* ukidni sud, ukidno sudište.

Casse, *f.* pěneznica, blagajnica.

Cassen-bestand, *m.* stališ, stanje od kase, pèneznice;—diebstahl, *m.* okrad pěneznice;—geld, *n.* pěneznica, novci od pěneznice.

Casserolle, *f.* kastrola.

Cassier, Cassierer, m. pěneznik, blagajnik.

Cassir-en, *v. a.* kasirati; uništiti, dotèrgnuti, ukinuti, dokinuti.

Caffirung, *f.* kasacia; uništenje, ukid.
Caftell, *n.* kasteo; —an, *m.* kastelan, —anei, *f.* kastelania.
Cafterolle, f. Cafferolle.
Caftorhut, *m.* klobuk, šešir dabrovski.
Caftrat, m. uškopljenik, škopljenik.
Caftriren, *v. a.* uškopiti, škopiti, skopiti, kopiti.
Cafuar, *m.* kazuar (ptica).
Cafuift, *m.* slučajnik; —if, *f.* slučajnica, slučoslovje.
Caufa, *f.* (Nebengebühren) nuzpristojbine, pobočne pristojbine.
Caufalgericht, *n.* parnički sud.
Cautel, *f.* oprez, opip, opaz; čuvnja.
Caution, *f.* sigurnica, f. Bürgfchaft.
Cavalier, *m.* kavalier, konjanik, vitez, plemić.
Cavallerie, *f.* konjadia; konjica; konjaničtvo, vitežtvo; —ift, konjik, konjanik.
Cavent, f. Bürge.
Caviar, *m.* kaviar, ajvar.
Caviren, *v. n.* f. Bürgen.
Cedent, *m.* ustupnik.
Cediren, *v. a.* ustupiti.
Ceder, *f.* kedar, (dèrvo); —holz, *n.* kedrovina; —n, *adj.* kedrov; —öhl, *n.* kedrovo ulje.
Celebriren, *v. a.* slaviti, dičiti, hvaliti.
Cement, *n.* cement.
Cenf-iren, *v. a.* cenzurati, suditi, razsuditi, protresati, protresti; —or, *m.* cenzor, razsudnik, prosudnik, pretresalac; —ur, *f.* cenzura, razsuda.
Cent, *m.* sto, stotina.
Centaur, *m.* centaur.
Centner, *m.* centa, cent; —gewicht, *n.* centa, cent, teža od cente, od stoh funtih; —laft, *f.* težina, brěme od cente; —fchwer, *adj. fig.* težak, kao gora.

Central, adj. osrědan, srědotočan, srědinski; —ifation, *f.* srědinstvo, posrědinjenje; —ität, *f.* osrědnost, srědotočnost; —fchule, *f.* srědotočna škula.
Centrifugal, *adj.* srědoběžan.
Centripetal, *adj.* srědotežan.
Centrum, *n.* f. Mittelpunkt.
Centuria, *f.* stotina; centuria (u starih Rimljanah).
Ceremonie, *f.* ceremonia, obred, običaj —ll, *n.* ceremonial; —nmeifter, *m* ceremoniar.
Certifikat, *n.* (Beglaubigung), vĕrodajnica; (Beftätigung), potvèrdnica.
Certiren, *v. n.* spirati se, prepirati se; otimati se, jagmiti se.
Ceffion, *f.* ustup; —ar, *m.* ustupovnik.
Ceffus, *m.* ustupljenik.
Chagrin, *m.* šagren (vèrsta od kože).
Chaife, *f.* čeza (vèrsta od kočie).
Chalcedonier, *m.* kalcedun (kamen).
Chalkograph, *m.* mědopisac; —ie, *f.* mědopisje; —ifch, *adj.* mědopisan.
Chalouppe, *f.* šalupa (vèrsta od broda).
Chamäleon, *n.* kameleun (vèrsta od guštera); proměnljiv, nestalan čověk, farboměnja.
Chamille, f. Kamille.
Champagnerwein, *m.* šampanjac, šampajnsko vino.
Champignon, *m.* varganj.
Champion, *m.* zatočnik.
Chancre, *m.* rak.
Chaos, *n.* kaos, vsesměš, směsa; metež.
Charakter, *m.* (Kennzeichen), biljega, obiljega, obilježje, znamenje, znak; (Eigenfchaft), karakter, značaj, narav, kakvoća; (Würde), dostojanstvo; —ifiren, *v. a.* označavati, označiti, opisivati, opisati, bilježi i, obilježiti, karakterovati; —ifirt, *adj.* označen, opisan, obi-

lježen, karakterovan;—istisch, *adj.* značajan, karakteran.

Charfreitag, *m.* veliki petak.

Charge, *f.* čast, stupanj časti, čin, —n, *pl. m.* (Personen), častnici.

Charlatan, *m.* čaratan, glumac, glamaza;—erie, *f.* čaratanstvo glumstvo, glamaštvo.

Charpie, *f.* s. Carpie.

Charta bianca, *f.* běla artija.

Charwoche, *f.* velika nedělja.

Chatulle, *f.* skrinjica, kovčežić.

Chem-ie, *f.* kemia, lučba;—iker, *m.* kemik, lučbenik;—isch, *adj.* kemički, kemičan, lučben.

Cherub, *m.* kerubin.

Chikan-e, *f.* s. Rechtsverdrehung;—iren, *v. a.* & *n.* zametati kavgu, pravdu.

Chimär-e, *f.* kimera, vèrljanje, klapnja. tlapnja;—isch, *adj.* kimeran, vèrljav, klapan, tlapan.

Chinarinde, *f.* kinakina.

Chiragra, *f.* kiragra, ulozi u rukuh.

Chirurg-ie, *f.* kirurgia, ranarstvo, vidarstvo;—isch, *adj.* kirurgički, ranarstven, ranarski, vidarski;—us, *m.* kirurg, ranarnik, ranar.

Chokolate, *f.* čokolada;—ntasse, *f.* čaša od čokolade;—ntopf, *m.* Chokolatenkanne, *f.* ibrik za čokoladu.

Choler-a, *f.* kolera; sèrda, sèrčba; —isch, *adj.* koleran; sèrdit, ljut.

Chor, *m.* kor, sbor;—al, *m.*—almusik, *f.* cèrkvena muzika;—alist, *m.* koralista, pěvac, pěvač cèrkveni;—altar, *m.* veliki oltar;—amt, *n.* ure, časi kanonički;—bischof, *m.* naměstnik, vikar biskupski;—buch, *n.* antifonar;—hemd, *n.* misna košulja; kota, kotica;—herr, *m.* kanonik;—ist, *m.* korista.

Chorographie, *f.* krajopisje.

Chor-rock, *m.* plašt;—schüler, Chorist, *m.* korista.

Chrisam, *n.* krizma, sveto ulje.

Christ, *m.* Krist, Isukèrst; kèrstjanin; —abend, *m.* badnji (dan), badnjak; — enheit, *f.* kèrstjanstvo, kèrstjani;—enthum, *n.* kèrstjanstvo, zakon, věra kèrstjanska;—fest, *n.* božić, narodjenje Isusovo;—geschenk, s. Weihnachtsgeschenk;—in, *f.* kèrstjanka;—kindlein, Christkindchen, *n.* děte, dětešce (Isus);—lich, *adj.* kèrstjanski;—messe, *f.* polnoćnica, pònoćka;—mette, *f.* polnoćnica, polnoćka;—monat, *m.* decemder, prosinac;—nacht, *f.* badnji večer, badnjak; —schein, *m.* mlaj, měna prosinca měseca;—tag, *m.* —fest, *f.* božić.

Christus, *m.* Isukèrst, Krist, Kèrst.

Chronik, *f.* kronika, lětopis, vrěmenica;—enschreiber, *m.* kroničar, lětopisac, vrěmenik.

Chronolog, *m.* vrěmenoslovac;—ie, *f.* vrěmenoslovje;—isch, *adj.* vrěmenoslovan, vrěmenoslovski.

Chryso-lith, *m.* zlatokamen;—pras, *m.* krizopras (kamen).

Chur, *f.* izbor; elektorat, izborničtvo; —fürst, *m.* elektor, izbornik;—fürstenthum, *n.* elektorat; izborničtvo, izbornikovina;—fürstin, *f.* elektorka, izbornica;—fürstlich, *adj.* elektorski, izbornički;—gelder, *pl. n.* (Bergw.) rudarina;—haus, *n.* kuća, palača elektorska;—hut, *m.* klobuk šešir elektorski;—prinz, *m.* princip elektorski; — schwert, *n.* mač elěktorski;—würde, *f.* elektoria, čast, dostojanstvo elektorsko.

Chymie, s. Chemie.

Cichorie, *f.* žutjenica (trava), *Cichorium intibus* Linn.

Cider, *m.* vino od voća.

Cirkular, *n.* —schreiben, *n* okružnica, razpis.

Cirkular- (in Zus.) okrnžni.
Cirkulation, *f.* obtok, obticanje, okolovanje.
Cirkuliren, *v. n.* cirkulirati, teći, obilaziti, obticati.
Cisterne, *f.* bisterna, čatèrnja, gustierna, vodoshrana, nakapnica.
Cisterzienser, *m.* cistercita;—orden, *m.* cistercitski red, red cistercitah.
Citadelle, *f.* čitadela, gradić, tvèrdjica.
Citation, *f.* (Edikt) izrok, zakaz; (Vorladung), poziv, pozov; (Berufung auf etwas), pozovak.
Citiren, *v. a.* pozvati koga (pred sud); eine Stelle aus einem Buche —, dovoditi, navoditi; — ein Gesetz —, pozvati se na zakon; Geister —, vraga zvati.
Citron-at, *m.* citronata; —e, *f.* limun (voće); —enbaum, *m.* limun (dèrvo); —enfarbig, *adj.* limunov, limunove boje; —engelb, *nadj.* žut kao limun; —enkraut, *n.* s. Melisse; —enöl, *n.* limunovo ulje; —ensaft, *m.* sok limunov, od limuna; —enschale, *f.* kora, ljuska, lupina od limuna.
Civil, *adj.* gradjanski; světski, světovni; —beamte, —bediente, *m.* činovnik, službenik, častnik gradjanski; —isiren, *v. a.* civilizirati, obrazovati, izobraziti, izobražavati; —isirung, Civilisation, *f.* civilizacia, obrazovanje, izobraženje, izobraženost.
Civilliste, *f.* dvorovina (plata vladarskom dvoru).
Clarinett, *n.* klarinet.
Class-e, *f.* klasa, razred, red; vèrsta; —en-, razredni; —enhandlung, *f.* jednovèrstna tèrgovina; —enlehrer, *m.* razredni učitelj; —ensteuer, *f.* poreza po razredu.
Classifi-cation, *f.* razredjivanje; —ciren, *v. a.* redati, razredjivati.
Classiker, *m.* klasik, izućnik, izvèrstnik.
Classisch, *adj.* klasičan, klasički; izvèrstan, izuć.
Clausel, *f.* zaporka.
Clausur, *f.* klauzura, zatvor.
Clavicymbel, *n.* klavicimbal.
Clavier, *n.* klavěr; —macher, *m.* klavirar, klavirostroj, meštar od klavirah; —spieler, *m.* klavěrnik.
Clavis, *f.* ticalo, ključ.
Clerisei, *f.* duhovničtvo, duhovnici.
Client, *m.* branjenik.
Clima, s. Klima.
Cloak, *m.* rov, prohod.
Clubb, *m.* klub, sastanak, shod, shodište; —ist, *m.* klubnik.
Coadjutor, *m.* spomoćnik.
Cochenille, *f.* kočinilja (vèrsta od cèrva amerikanskoga).
Cocos-baum, *m.* kokos (dèrvo kokosovo); —nuß, *f.* kokos (voće).
Codicill, *n.* zapisje, dodatak k oporuci.
Coffee, s. Kaffee.
Coitus, *m.* prileg.
Cölestiner, *m.* celestinac; —orden, *m* celestinski red.
Colibri, *m.* kolibrić (ptica).
Collationir-en, *v. a.* uzporediti, prispodobiti; užinati; večerati na prinoske, obćenite troške; —ung, *f.* uzporeda, uzporedjivanje; —ungsgebühr, *f.* uzporednina.
Collect-e, *f.* kolekta, milostinja, dar, pobiranje, sabiranje; —iren, *v. a.* kupiti, sabirati.
Colleg-e, *m.* drug, drugar u službi; —ial, *adj.* sborni; —ialisch, *adv.* u sboru; —iengeld, *n.* predavnina, polaznina; —ium, *n.* kolegia, sbor; (Vorlesung), predavanje.
Collet, *m.* kolet; einen beim — nehmen, uhvatiti koga za vrat.

Collidiren, *v. n.* subijati se.
Collision, *f.* suboj; mit Jemanden in — gerathen, doći s kime do suboja.
Colon-ie, *f.* naseobina, naselje; — isiren, *v. a.* naseliti; —isirung, *f.* naseljivanje; —ist, *m.* naseonik, naselnik.
Colonne, *f.* stupac.
Colophonium, *n.* kalafonia.
Coloquinte, *f.* kolokvinta, kolokvintina.
Colorit, *n.* boja, farba.
Columne, *f.* stup, stupac, kelovna.
Comet, s. Komet.
Comman-dant, *m.* komandant, zapovědnik, čeonik; —diren, *v. a.* zapovědati, ravnati, upravljati; —do, *n.* komanda, zapověd, zapovědničtvo.
Comitat, *n.* (Gespannschaft), županija, varmedja; —s-, (in Zus.) županijski, varmedjski.
Comite, *n.* odbor.
Commende, *f.* (geistl. Pfründe), cèrkvenština.
Comment-ar, *m.* tumačnica; —iren, *v. a.* tumačiti.
Commenthur, *m.* komentur; —ei, *f.* komenturia.
Commercium, *n.* tèrgovina, promet, obćenje, posao.
Commerz-collegium, *n.* kolegija, věće, sud tèrgovački; —ial-, (in Zusamm.) što se tèrgovine, prometa tiče; —ialgewerbe, *n.* tèrgovački obèrt; —ialstraße, *f.* tèrgovinska cesta; —iell, *adj.* prometni, tèrgovinski; —ienrath, *m.* věćnik, savětnik tèrgovački.
Commis, *m.* tèrgovački kalfa; — voyageur, *m.* tèrgovački poslanik.
Commisbrod, *n.* profunta, hlěb vojnički.
Commissär, *m.* komisar; punovlastnik, pověrenik; naručevnik.
Commission, *f.* komisia; naručbina, pověrenstvo; —är, *m.* komisionar; naručbenik; nastojnik, opravnik, zapostat, pověrovnik.
Commissions-, (in Zusamm.) što se tiče pověrovanja; —glied, *m.* član pověrenstva; —waare, *f.* pověrovina, pověrena roba.
Commode, *f.* ormar.
Communal-, (in Zus.) obćinski; — beamte, *m.* obćinski urednik; — wesen, *n.* obćinstvo.
Commune, *f.* obćina.
Communic-ant, *m.* pričestnik.
Communication, *f.* komunikacia, obćenje, sveza; (Zu- und Ausgänge), ulazi i izlazi; (Zutritt), pristup.
Communiciren, *v. a.* pričestiti; priobćiti, sobćiti; — *v. n.* pričestiti se.
Communion, *f.* pričest, pričeštjenje.
Communistisch, *adj.* komunistički.
Communität, *f.* (Gesellschaft), družina, družtvo; (Gemeinde), obćina.
Comödie, s. Komödie.
Compagn-ie, *f.* (Militär), kumpania, satnija; (Gesellschaft), ortačtvo, družtvo, ortakluk; (in Zus.) ortački; —on, *m.* ortak; drug, drugar.
Compaß, *m.* kumpas; —rose, s. Windrose.
Compendium, *n.* izvod.
Compensation, *f.* preboj; —srecht, *n.* prebojno pravo.
Competent, *adj.* nadležni, što kome pristoji; —, *m.* (Mitbewerber), sutražilač; (Bewerber), tražilac.
Competenz, *f.* nadležnost; (Mitbewerbung), sutražba.
Complex, *m.* ukup.
Complicirt, *adj.* zamèršen; —heit, *f.* zamèršenost.

Compliment, *n.* naklon, poklon, pozdrav; —enmacher, *m.* klanjalo.
Complott, *n.* dogovor; okletva, urota, kovarstvo; —stifter, *m.* zametnik kovarstva.
Composition, *f.* (musik.) skladak.
Compreß, *adj.* stišnjen, těsan, stegnut, stisuut.
Compromiß, *n.* pristatak.
Compromittiren, *v. a.* auf Jemanden, pristati na čiji sud; — sich, *v. r.* zaplesti se u što.
Comptabilität, *f.* računstvo.
Comptant, *adj.* (baar), u gotovu.
Comptoir, *n.* računara, pisara.
Concav, *adj.* duban.
Concentriren, *v. a.* sbiti, k srědištu privući, pritěrati, sakupiti.
Concepist, *m.* perovodja.
Concept, *n.* koncept, ponjatje; (Aufsatz), sastavak; (Entwurf), osnova; (Geschäftsfach), perovodstvo; einem das — verrücken, u računu koga pomesti; aus dem — kommen, zaći, zaići s puta, zabuniti se.
Conception, *f.* (eines Gesetzes), pèrvopočetni sastavak zakona.
Concert, *n.* koncert; muzikalna zabava; —meister, *m.* direktor od muzike.
Conchylien, *pl.* školjke, lušture.
Concilium, *n.* sabor (duhovni).
Concipiren, *v. a.* koncipovati, sastaviti, sastavljati, složiti, slagati.
Concordanz, *f.* sudaranje, slaganje.
Concubinat, *n.* priležničtvo.
Concubine, *f.* priležnica,
Concurrenz, *f.* prinesak, pomoć; skupljanje, množtvo, nagomilanje; —wesen, *n.* prinošanstvo.
Concurriren, *v. n.* prinositi; skupiti se; tražiti, s drugima sajedno kakvu službu.
Concurs, *m.* konkurs, steka, natečaj za službu; (über das Vermögen), steˇaj, (in Zus.) natečni; stečajni.
Conditor, s. Zuckerbäcker.
Condol-enz, *f.* požaljenje, pomilovanje; —iren, *v. n.* těšiti, žaliti.
Conduct, *m.* pratnja, pogreb.
Conduite, *f.* vladanje.
Confect, *n.* zasědki; slaštice, poslaštice.
Confisc-ation, *f.* konfiskacia, ubeglučenje, ublagarenje, uzetje za dèržavu, globa; —iren, *v. a.* konfiskati, uzeti, uglobiti, ubeglučiti, ublagariti.
Conflict, *m.* prepirka.
Confront-ation, *f.* suočitba; —iren, *v. a.* suočiti.
Congreß, *m.* kongres, sastanak.
Congrua, *n. pl.* (der Geistlichen), popovina; (der Lehrer), učevina.
Conscribiren, *v. a.* popisati.
Conscription, *f.* popis; —s-, (in Zusamm.) popisni.
Consens, *m.* privoljenje, privolja.
Consequ-ent, *adj.* doslědni; —enz, *f.* doslědnost.
Conservationsbrille, *f.* čuvaći oćali, naočari.
Consign-ation, *f.* naznačivanje, naznaka; (Anweisung), uputa, doznaka; (Ausweis), izkaz; —iren, *v. a.* die Acten, naznačiti spise.
Consistorium, *n.* sud duhovni.
Consonant, *m.* suglasnik.
Constabler, *m.* topnik; puškar.
Constatir-en, *v. a.* obstanoviti (sudno dokazati); —ung, *f.* obstanovljenje.
Constitu-ent, *m.* izpitnik; —iren, *v. a.* (zusammenstellen), z. B. eine Gesellschaft, složiti, sastaviti n. p. družtvo; (ordnen), dati ustav, urediti; —irender Reichstag, ustavodajni sabor; — ein Gericht (be-

stellen), urediti sud; (verhören), saslušati; —irung, *f*. (der Gemeinde), uredjenje obćine.

Constitut, *m*. saslušanac, saslušanik; — *n*. saslušak; —ion, *f*. (Verfassung), ustav (Beschaffenheit z. B. des Leibes), kakvoća (*n. p.* těla); —ionell, *adj*. ustavni; —ionsart (eines Gebäudes), način gradjenja.

Consul, *m*. konzul; —at, *n*. konzulat (zaklonstvo); —ats=, što se tiče konzulata (zaklonstva).

Consumiren, *v. a*. trošiti, potrošiti.

Consumtion, *f*. trošnja, trošitba.

Conterfei, Conterfät, *m*. kuntrafa, prilika, kip, slika, obraz.

Contest=iren, *v. a*. etwas, priznati što; —irung, *f*. priznanje.

Contingent, *n*. pripadak, pripad, dotičak, dotični děl.

Conto, *n*. račun; —current, tekući račun.

Contor, *n*. pisarnica, kontur.

Contract, *adj*. knjast, sakat; klenit.

Contract, *m*. pogodba.

Contrahent, *m*. pogodnik.

Contrahiren, *v. a*. pogadjati se, pogoditi se, ugovarati, ugovoriti, sklopiti, učiniti pogodbu.

Contramandiren, *v. a*. etwas, poreći što.

Contraordre, *f*. poreka.

Contrasignir•en, *v. a*. uzpodpisati; —ung, *f*. uzpodpisak.

Contrast, *m*. protinba; razlika, različnost; —iren, *v. n*. neslagati se, različan, različit biti, razlikovati se.

Contravenient, *m*. prekèršnik.

Contreband, *f*. kuntrabant, branjevina (roba); — *adj*. od kuntrabanta, zabranjen.

Contribu=iren, *v. a*. platjati porezu; —tion, *f*. daća, danak, poreza.

Controll=e, *f*. prigled; —eur, *m*. prigledník; —iren, *v. a*. prigledati; —wesen, *n*. prigledstvo.

Contumaz, *f*. (im Prozeß), okornost, nedolazak pred sud; (Anstalt), lazaret.

Contusche, *f*. kontuš (haljina ženska).

Convent, *m*. shod, sabor, spravište.

Convention, *f*. pogodba, ugovor, uvět.

Convex, *adj*. visan.

Cop=ie, *f*. kopia, prepis; —iren, *v. a*. kopijati, prepisati; —ist, *m*. kopista, prepisnik.

Copul=ation, *f*. věnčanje; —iren, *v. a*. věnčati.

Coralle, s. Koralle.

Cordon, *m*. stega zdravstvena; den — ziehen, postaviti stegu.

Corduan, *m*. kordovan,

Cornet, *m*. kornet, zastavnik, stěgonoša (u konjanikah); —te, *f*. zastava, stěg.

Corporal, *m*. kaplar, tělesnik, kapuro; —schaft, *f*. kaplaria, kapuralia.

Corpus delicti, *n*. predmet zločinstva.

Correalität, *f*. suobvezanost za cělu stvar.

Correct, *adj*. izpravan, popravljen, věran, bez falinge, bez pogrěške, bez mane; —ionell, *adj*. popravni; —ions=, popravni; —ionsanstalt, *f*. (—haus, *n*.) popravnica; —or, *m*. korektor, popravnik; —ur, *f*. korektura, popravljanje, popravak; —urbogen, *m*. list od korekture, korektura.

Corresp̄ond=ent, *m*. korespondent, dopisnik; —enz, *f*. korespondencia, dopis; —iren, *v. n*. korespondirati, dopisivati.

Corsar, *m*. gusar, lupež, razbojnik morski.

Corset, *m.* korset, koret, koretić.
Courier, *m.* kurier, ulak; bèrzoteča, teča.
Cours, *m.* tečaj, f. Curs.
Couvert, *f.* kuvèrta; zavoj, zavitak, zamotak.
Creatur, *f.* stvor, stvorenje.
Credenz-en, *v. a.* služiti (jěstvine i pilo); —er, *m.* služnik; —teller, *m.* podčašnjak; —tisch, *m.* stolnica.
Credit, *m.* věra, věresia, věrovanje; —brief, *m.* —iv, *n.* list, pismo věrovno, věrodajno; —iren, *v. a.* dati na věru, na poček; uzajmiti, posuditi; pouzdati se, uzdati se u koga.
Creditor, *m.* věrovnik.
Crida, *f.* propaostvo; —tar, *m.* propalica.
Criminal, *adj.* zaglavan, zločinstveni; —gericht, *n.* zaglavni sud; —richter, *m.* zaglavni sudac.
Cruzifix, *n.* propetje, propelo, razpetje, razpelo.
Cubebe, *f.* kubeba; cibiba.
Culisse, *f.* kulisa.
Culpa, *f.* (Verschulden), krivnja, krivica.
Cultiviren, *v. a.* nastojati, gledati; raditi, obdělavati, težati; izobražavati, obrazovati.
Cultur, *f.* obrazovanost, izobraženje, izobraženost; (Bearbeitung), zemljoděljstvo, obradjivanje zemlje.
Cultus, *m.* bogoštovje; — (in Zus.) bogoštovni.
Cumulativ, *adj.* nakupni.
Cur, *f.* lěčba, lěčitba.
Curand, *m.* skèrbstvenik.
Curatel, *f.* nastojanje; skèrb, briga.
Curator, *m.* kurator; nastojnik, pomnik, skèrbnik.
Curcuma, *f.* f. Gelbwurz.
Curialstyl, *m.* kurialni, dvorni, posleni stil (slog u pisanju).
Curiren, *v. a.* lěčiti, izlěčiti; vidati, izvidati.
Currende, *f.* obtečnica.
Current, *adj.* tekuć; tečajni, navadan, običan; —schrift, *f.* pismo němačko tekuće, bèrzo, hitro.
Curs, *m.* hod, tečaj; —zettel, *m.* tečajnica.
Cursivschrift, *f.* kurziv, pismo povaljeno.
Custos, *m.* kustos, čuvar, stražar.
Cylinder, *m.* valj, valjak; —förmig, Cylindrisch, *adj.* valjevit.
Cymbel, *f.* poludrica, poudrica.
Cyn-iker, *m.* cinik; —isch, *adj.* ciničan, cinički.
Cyperkatze, *f.* ciparska mačka.
Cypresse, *f.* čempres, cipres, kupres.

D.

Da, *adv.* ovdě, tù, totu, tamo; kad, gdě; evo, eto; — sein, tù, tamo, nazočan biti; biti, obstojati; von da, od ovud, odavde, odatle; hier und da, ovdě i ondě, gdě i gdě; da bin ich, eto me, evo me.
Da, *conj.* buduć da, jer, jerbo; — doch, prem da; akoprem, prem ako; kada, kad opet, kad svakako.
Dabei, *adv.* tu, totu, tamo; pri tom, blizu, uza to, pored toga; ich möchte dich gerne — haben, rad bih, da i ti tù budeš; er will überall — sein, hoće svagděr da bude; ich bin —, ja pristajem; es bleibt —, stanovito je, tako je, tako će bit;

was denkst du —? što misliš, što sudiš o tom?

Dach, *n.* krov; einem — und Fach geben, primiti, obskèrbiti koga; einem auf dem — sein, pazit oštro na koga; —balken, *m.* s. Dachschwelle; —decker, *m.* pokrivalac; —fahne, s. Wetterfahne; —fenster, *n.* somić, umino, prozorac na krovu; —forst, *m.* slěme; —latte, *f.* žioka, letva; —moos, *n.* mah od krova, krovna mahovina; —pfanne, *f.* žlěbac, cigla; —recht, *n.* strěha; —rinne, *f.* žlěb; —röhre, *f.* cěv od žlěba.

Dachs, *m.* jazavae, jazvac. *Ursus meles* Linn. —bau, *m.* jazvina.

Dach-schindel, *f.* šindala, šindra, šindrika; —schwelle, *f.* velika greda od krova.

Dachs-falle, *f.* stupica, pastulja za jazavce; —fänger, *m.* jazavčar (pas); —fell, *n.* koža od jazavca; —fett, *n.* salo od jazavca; —grau, *adj.* siv, sur kao jazavac; —hund, *m.* nizko pseto, jazavac; —jagd, *f.* lov na jazavce; —kriecher, s. Dachshund; —loch, *n.* s. Dachsbau.

Dach-sparren, s. Sparren; —spitze, *f.* vèrh od krova, slěme.

Dachs-röhre, *f.* s. Dachsbau; —schmalz, s. Dachsfett; —schwarte, *f.* s. Dachsfell.

Dach-stein, *m.* žlěbac, crěp, cigla; —stroh, *n.* slama za pokrivat, slama od krova; —stuhl, *m.* konji, grede od krova.

Dacht, s. Docht.

Dachtel, *f.* pljuska, zaušnica.

Dachteln, *v. a.* pljusnuti, pljuskati.

Dachtraufe, *f.* strěha, kapnica.

Dachtraufen-recht, *n.* pravo kapnice; —ziegel, *m.* strěšna cigla, crěp od strěhe.

Dachung, *f.* krov, pokrivanje, pokritje.

Dach-werk, *n.* krov; —ziegel, *m.* žlěbac, crěp, cigla.

Dadurch, *adv.* po tom, tim, s tim, kroza to, ovuda, ovud, ovudar, tud, tuda, tudar.

Dafern, *adv.* ako.

Dafür, *adv.* zato, tomu; — stehen, dobar stojati za što; ich kann nichts —, ja nisam kriv; — halten, misliti, scěniti, suditi, mněti.

Dagegen, *adv.* proti tomu, usuprot, prema tomu; — sein, protivan biti, protiviti se; — halten, prispodobiti, prispodabljati.

Daheim, *adv.* doma, kod kuće, kući.

Da-her, *adv.* ovamo, amo, sěmo, zato, odtuda, odavde, odatle; bis —, dovde, dovle, dotud; —hier, *adv.* ovdě, tú.

Dahin, *adv.* tamo, onamo; —laufen, doteći, dotèrčati; —gehen, proći, prolaziti; es steht — ob..., nezna se hoće li, da li ...; — sein, bit propao; —streben, težiti tamo.

Dahinaus, *adv.* ovuda, onuda, tuda.

Dahingegen, s. Dagegen.

Dahinten, *adv.* ovdě, tú zada, za tim; — bleiben, ostati od traga.

Dahinter, *adv.* zada, za tim, poda tim; — kommen, saznati; ich will schon — sein, pazit ću, pripazit ću na to.

Dalk, *m.* kapljotina od cèrnila.

Damalig, *adj.* ondašnji, tadašnji, onadanji.

Damals, *adv.* onda, tada, u to doba, n ona vrěmena.

Damascener-arbeit, *f.* teg, dělo demesko, damascensko; —klinge, *f.* sablja demeskinja.

Damasciren, *v. a.* demeščiti, damaskovati.

Damast, *m.* demesk, damask, damast; —en, *adj.* od demeska, od damaska,

damasta; —leinwand, *f.* platno damašteno.

Dame, *f.* gospoja, gospa; (im Damenspiel), dama; (in der Karte), kraljica.

Damen-bret, Dambret, *n.* skaknica; —sattel, *m.* žensko sedlo; —spiel, Damspiel, *n.* dama (igra); —stein, *m.* kamen.

Dam-geiß, *f.* —hirsch, *m.* jelen dama, šarenjak; —hirschkuh, *f.* košuta dama.

Dämisch, *adj.* lud, bedast, sulud, suludast, šumast, omamljen, smamljen.

Damit, *adv.* po tom, tim, s tim, s otim, kroza to; — *conj.* da, neka, za da.

Dämlich, *adj.* lud, budalast.

Damm, *m.* nasap, nasip; —bau, *m.* nasap, nasip, gradja, gradjenje naspa; —bruch, *m.* prolom od naspa.

Dammeln, *v. n.* ludovati, budaliti.

Dämmen, *v. a.* nasipati, napraviti nasap; das Wasser —, zajaziti, pregraditi vodu.

Dämmen, *v. n.* schlämmen und dämmen, jěsti i piti, žderati, razsipno, razkošno živěti, pèrcati.

Dammerde, *f.* zemlja za nasap, zemlja od naspa.

Dämmer-glück, *n.* počimajuća, svitajuća sr.ća; —grotte, *f.* tamna, sumračna pećina, spila; —hell, *adj.* sumračan; —ig, *adj.* mračan, sumračan, taman; —licht, *n.* sumračna světlost; —n, *v. i.* smèrknjivati, mračiti se, hvatati se sumrak, svitati, svanjivati; —strahl, *m.* svitajuća, smèrknjiva zraka; —stunde, *f.* ura od sutona; —ung, *f.* sumrak, mrak, suton; Morgen—ung, prozorje.

Dampf, *m.* para, sapa, dim, sipnja; (scherzhaft), větrogonja; —bad, *n.* kupalo od pare, parno; —en, *v. n.* pušiti se, dimiti se, kaditi se, pušiti, dimiti, kaditi.

Dämpf-en, *v. a.* utažiti, potažiti, ugasiti, utèrnuti, ut.šiti, umiriti, zadušiti; —end, *adj.* utaživ, ugasiv, utèrnjiv, zadušiv; —er, *m.* gasilo, gasionik; — zur Trompete 2c. surdina; —horn, *n.* gasilo, gasionik; —ig, *adj.* sipnjiv; —igkeit, *f.* sipnja.

Dampf-loch, *n.* oduška; —maschine, *f.* makina, nastroj od pare, parokret; —messer, *m.* paroměr.

Dämpfung, *f.* utaženje, zatušenje, ugašenje, utèrnutje.

Dampfschiff, *n.* paroplov (besser als parobrod), vatrenjača; —fahrt, *f.* paroplovstvo, parobrodarstvo; — fahrts-Gesellschaft, *f.* paroplovstveno družtvo; —wagen, *m.* parovoz, kola od pare.

Damwildbret, n. damad, jeleni, zvěrad velika.

Daneben, *adv.* pokraj; polag, pored toga, vèrh toga, uza to, osim, izvan toga.

Danieden, *adv.* ovdě doli, tamo doli, tu doli.

Danieder, s. Nieder.

Dank, *m.* hvala, zahvaljenje, harnost; — sagen, hvaliti, zahvaliti; einem — wissen, zahvalan, haran komu biti; Gott sei —, hvala Bogu; man kann ihm nichts zu —e machen, nemože mu čověk nikako ugoditi; —bar, *adj.* haran, zahvalan, blagodaran; —barkeit, *f.* harnost, zahvalnost, blagodarnost; —barlich, *adv.* zahvalno, harno, blagodarno; —beflissen, *adj.* haran, zahvalan, blagodaran; —en, —sagen, *v. n.* hvaliti, zahvaliti, odvèrnuti, odvratiti pozdrav; —enswerth, *adj.* vrědan, dostojan harnosti; —erfüllt,

adj. pun zahvalnosti; —fest, *n*. svetkovina od zahvaljenja; —gebet, *n*. hvala, zahvaljenje, molitva od zahvaljenja; —lied, *n*. pěsan, pěsma od zahvale; —los, *adj*. neharan, nezahvalan, neblagodaran; —opfer, *n*. žertva, posvetilište od zahvaljenja; —sagung, *f*. zahvaljenje, hvala, zahvalnost; zahvala, blagodarenje, blagodarnost; —sagungsschreiben, *n*. hvala, zahvaljenje, list od zahvale;—trunken, *adj*. opojen harnosti, zahvalnosti.

Dann, *adv*. onda, tada, tadar; — und wann, kadkada, něgda i něgda; — erst, onda tekar, tek onda.

Dannen, von dannen, *adv*. odtuda, odonuda, odavde, odovud, odovudar, odavle, odatle, odtale.

Dannenhero, (veralt.), s. daher.

Daran, *adv*. na tom, u tom pri tom; was liegt mir —, što mi je do toga, übel — sein, bit u hèrdjavu stanju; zlo stojati; — arbeiten, o tom raditi; sie sind unrecht —, varate se; es ist nichts —, ništa nevalja, nevrědi ništa.

Darangabe, *f*. kapara, zapogod, uvěra.

Darauf, *adv*. na to, za tim, po tom, u, poslie toga; — geben, kaparu dati; prida dati; —gehen, umrěti, poginuti, otići, propasti; — ausgehen, tražiti gledati, radit o čem; den Tag —, drugi dan, sutradan zatim.

Daraufgabe, *f*. (Agio) prid.

Daraus, *adv*. odtuda, iz toga.

Darben, *v*. *n*. tèrpěti glad, živěti oskudno, živět u nevolji, gladovati, životariti.

Darbepfarre, *f*. cèrkavica od župe, od parokie, od plovanie.

Darbestelle, *f*. cèrkavica od službe.

Darbieten, *v*. *a*. nuditi, ponuditi, ponudjati, davati, pružati, dati, pružiti.

Darbring-en, *v*. *a*. doněti, priněti, donositi, prinositi, pokloniti, větati; —ung, *f*. donos, prinos, donešenje prinešenje, poklonjenje, větanje.

Darein, *adv*. u to, k tomu.

Dargeben, *v*. *a*. dati, pokloniti, darovati.

Darhalten, *v*. *a*. dèržati, pružiti, pružati.

Darin, *adv*. u tom; u nutri, nutri.

Darlegen, *v*. *a*. položiti, postaviti, polagati, postavljati, metnuti, vèrći; (beweisen), dokazati; (auseinandersetzen) razložiti.

Darlehen, *n*. zajam, posuda.

Darlehen, Darlehnen, Darleihen, *v*. *a*. posuditi, uzajmiti, zaimo dati.

Darleiher, *m*. uzajmitelj, posuditelj, zajmodavac.

Darm, *m*. crěvo, drob; —bein, *n*. crěvna kost; —bruch, *m*. kila, pridor od crěva; —drüse, *f*. crěvna žlězda; —fell, *n*. opna, opnica utrobiěna; —gicht, *f*. crěvobolja; —ruhr, *f*. sèrdobolja; —saite, *f*. žica od crěva; —strenge, *f*. —weh, *n*. tèrbobolja.

Darnach, *adv*. zatim, po tom; — es fällt, kako dodje; das ist auch —, ni to nevalja mnogo, i to je tako, onako.

Darnachachtung, *f*. vladanje.

Darneben, s. Daneben.

Darob, s. Darüber.

Darre, *f*. pušnica; suha nemoć, sičia, tisika; —der Vögel, prišt.

Darreich-en, *v*. *a*. podati, dati, pružiti, ponuditi, podavati, davati, pružati, nuditi, ponudjati; —ung, *f*. podanje, pruženje, ponudjenje, nudjenje, pružanje.

Darren, *v*. *a*. sušiti; Kupfer —, topiti.

Darr-fieber, *n.* groznica tisikava, sičiava; —haus, *n.* pušnica; —sucht, *f.* nemoć suha, tisika, s čia.

Darschießen, s. Vorschießen.

Darstell-en, *v. a.* predstaviti, predložiti, postaviti, položiti, metnuti, vèrći pred oči; opisati, prikazati; sich —, *v. r.* ukazati se, kazati se, viděti se; —ung, *f.* predstavljenje, predloženje, prikazanje; opis.

Darstrecken, *v. a.* pružiti, dati, ponuditi, podati.

Darthun, *v. a.* dokazati.

Darüber, *adv.* vèrhu toga; o tom, nada tim; radi toga, osim toga, uza to; nichts — oder darunter, ni manje, ni više; ich will mich — machen, primit ću se, uhvatit ću se toga; er ist — gestorben, umro je nada tim; — vergeht die Zeit, medjutim prolazi vrěme; es geht alles darunter und —, sve idje naopako.

Darum, *conj.* zato, radi, poradi, zbog, cěća toga; — *adv.* okolo toga, u naokolo.

Darunter, *adv.* poda tim; medju, izmedju njih; etwas — legen, podmetnuti, podložiti štogod; sich — mengen, měšati se, uměšati se, pačati se u što.

Darwägen, *v. a.* měriti, vagati na oči.

Darweisen, *v. a.* pokazati, pokazivati.

Darwerfen, *v. a.* baciti, bacati pred koga.

Darzählen, *v. a.* brojiti, izbrojiti.

Darzeigen, *v. a.* pokazati, ukazati, pokazivati, ukazivati.

Darzu, s. Dazu.

Darzwischen, s. Dazwischen.

Das, *art. član spola srědnjega;* — *pr.* ovo, to; koje.

Dase, s. Bremse.

Daselbst, *adv.* tamo, ondě, onamo.

Daselbstig, s. Dasig.

Dasein, *v. n.* s. Da.

Dasein, *n.* pribitje, nazočnost, prisutnost; bistvo, jestvo.

Dasjenige, *pr.* ono, to.

Dasig, *adj.* tamošnji; ovdašnji.

Dasitzen, *v. n.* siděti, sěditi.

Dasmal, *adv.* za sad, ovaj put, sada, taj put, taj krat.

Dasymeter, *n.* gustoměr.

Daß, *conj.* da; neka; za da.

Dasselbe, *pr.* to isto, isto, ono isto.

Data, *n. pl.* data.

Datiren, *v. a.* datovati, dato napisati.

Dattel, *f.* datula (voće); —baum, *m.* datula, palma, paoma, poma (dèrvo).

Datum, *n.* dato.

Daube, *f.* dùga.

Däuchten, *v. i.* činiti se, viděti se; mněti, scěniti, misliti.

Dauer, *f.* duranje, trajanje; *fig.* stalnost, postojanstvo; —haft, *adj.* čvèrst, jak; dugověčan, dugodnevan; *fig.* stalan, postojan, krěpak; —haftigkeit, *f.* trajanje, duranje; dugověčnost.

Dauern, *v. n.* durati, trajati; obastati, podněti, podnositi, tèrpěti; — *v. a.* es dauert mich, žao mi je, žalim, kajem se; sich kein Geld, keine Mühe — lassen, nežaliti ni novac, ni truda.

Daumen, *m.* palac; einem den — halten, braniti, zagovarati koga, ruku mu dèržati; einem den — aufs Auge setzen, uzaptiti koga, na ularu ga dèržati; —breit, *adj.* za jedan palac širok; —leder, *n.* Däumling, Däumenring, *m.* napèrstak, napèrstnjak; —schraube, *f.* —stock, *m.* lisice, lisičine.

Daune, *f.* s. Flaumfeder.

Daus, *n.* kec.

Davidsharfe, *f.* harfa Davidova.

Davon, *adv.* od toga, s toga, radi, porad toga; — gehen, otići; — laufen, poběgnuti; — fliegen, odlětiti; — jagen, odtěrati, prognati, izagnati; — kommen, izbaviti se, rěšiti se; — tragen, odněti; — führen, odvesti; sich — machen, pobrati se, pokupiti se, odněti se; — müssen, morat otići, proći; — schleichen, sich, ukrasti se, kradom otići; die meisten —, veći dio od njih; den Sieg — tragen, odèržati, zadobiti pobědu, nadvladati, svladati, preobladati, predobiti; mit einem blauen Auge — kommen, otići s modrim okom; er kann nicht —, nemože da otidje; —traben, odkasati.

Davor, *adv.* preda tim; od toga; du kannst nicht durch die Thür, denn es hängt ein Schloß —, nemožeš kroz vrata, jer je na njih lokot; das Licht blendet, stelle einen Schirm —, ta svěća blěšti, zasloni ju; ich kann nicht —, ja mu neznam šta, ja tomu nisam kriv.

Dawider, *adv.* proti tomu; — sein, protivan biti, protiviti se; sich — setzen, uzprotiviti se, oprěti se čemu.

Dazu, *adv.* vèrh, osim toga, uza to, pored toga; zato, k tomu, na to.

Dazumal, *adv.* tada, tadar, onda, onadar.

Dazwischen, *adv.* medju tim, po srěd toga, srěd toga; u to; u tom; —kunft, *f.* uměšak.

Decan-at, *n.* —ei, *f.* dekania; —us, Dechant, *m.* dekan.

December, *m.* decembar, prosinac.

Decher, *m.* desetak (od kožah).

Decimal, *adj.* desetan; —Bruch, drobiš desetni; — Rechnung, račun, razbroj desetni.

Deckbett, *n.* perina, pokrivač, pokrivalo.

Decke, *f.* pokrivalo, pokrivač, pokrovac; poklopac; zastor, zakrivalo; — des Zimmers, tavan, sufit; svod, volta; — am Schiffe, kuvèrta; mit Jemanden unter einer — stecken, u jedan rog, u jednu tikvu svirati; sich nach der — strecken, živěti kako se može.

Deckel, *m.* poklopac.

Decken, *v. a.* pokriti, zakriti, sakriti, poklopiti; zastèrti; braniti; pratiti; namiriti; osigurati što; den Tisch —, sterati, prostèrti tèrpezu; sich —, osěgurati se; —macher, —flechter, *m.* hasurar, rogožar, sturar; —stück, *n.* tavan, sufit.

Decker, *m.* pokrivalac.

Deck-mantel, *m.* *fig.* zastor, vid, izlika, plašt; —rasen, *m.* busen.

Deckung, *f.* namirenje, osiguranje; —surkunde, *f.* osigurna izprava.

Declam-iren, *v. a.* deklamirati, deklamavati, besěditi; vikati, kričati; —ation, *f.* deklamacia, besědjenje.

Declin-ation, *f.* sklanjanje; —iren, *v. a.* sklanjati.

Decoct, *n.* s. Absud.

Decret, *a.* dekret, odluka, odlučnica; —iren, *v. a.* dekretirati, odlučiti, dokončati.

Dedic-ation, *f.* posveta; —iren, *v. a.* posvetiti kome što.

Defect, *m.* nedostatak. pomanjkanje; — *adj.* nedostatan, manjkav.

Deficient, *m.* nemoćni svetjenik.

Deficit, *n.* manjak.

Definitiv, *adj.* konačni; (fix) stalni.

Degen, *m.* spada, vučac; zum — greifen, potegnuti, tèrgnuti vučac; —band, *n.* —schleife, *f.* vez od spade; —gefäß, *n.* balčak; —gehenk, *n.* —koppel, *f.* remen, pojas od spade; —klinge, *f.* gvoždje od spade; —knopf, *m.* jabuka od spade; ein alter —, dobri starac, stara dobričina; —quaste, *f.* kita, kista od spade; —scheide, *f.* korice, nožnica; —spitze, *f.* èrt, šip, vèrh od spade.

Degradiren, *v. a.* degradirati, smĕstiti.

Dehnbar, *adj.* raztegljiv, protegljiv; —keit, *f.* raztegljivost, protegljivost.

Dehn-en, *v. a.* raztegnuti, protegnuti; tanjiti; razvlačiti, prodiljiti; —ung, *f.* raztezanje, protezanje; prodiljenje, razvlačenje.

Deich, *m.* nasap, nasip; —en, *v. a.* nasipati, napraviti nasap; jaziti, gatiti, zajaziti, zagatiti.

Deichsel, *f.* ruda, rudo, oje; —eisen, *n.* podnožje; —gabel, *m.* rukunice; —nagel, *f.* čivia, klin od rude; —pferd, *n.* rudnjak, rudni konj, konj od rude.

Dein, *pr.* tvoj.

Deinet-halben, —wegen, —willen, *adv.* radi, poradi, zbog, cĕća tebe, s tebe.

Deinige, (der, die, das), tvoj.

Deist, *m.* bogovĕrac; —erei, *f.* Deismus, *m.* bogovĕrstvo.

Deleg-ation, *f.* odred; —iren; *v. a.* odrediti.

Delict, *n.* prestupak.

Delinquent, *m.* prestupnik, zločinac.

Delogiren, *v. a.* izkućiti koga.

Delphin, *m.* dupin, pliskavica.

Demant, s. Diamant.

Demarkation, *f.* medjašenje; —slinie, *f.* medjašni potez.

Demnach, *conj.* dake, dakle, indi, i tako; polag toga, radi, poradi toga.

Demnächst, *adv.* odmah za tim, taki iza toga.

Demokrat, *m.* demokrat, pukovlad; —ie, *f.* demokracia, pukovladarstvo, pukovladje; —isch, *adj.* demokratički, pukovladarski, pukovladan.

Demohngeachtet, *adv.* sa svim tim, ništanemanje.

Demoliren, *v. a.* razoriti sgradu, razgraditi što.

Demonstration, *f.* dokaz; razjasnjenje; (zur Schreckung), javnokaz.

Demuth, *f.* poniznost, sniženost, smĕrnost.

Demüthig, *adj.* ponizan, snižen, smĕran; —en, *v. a.* poniziti, sniziti, ukrotiti; —ung, *f.* poniženje, sniženje, ukrotjenje.

Dendrit, *m.* dèrvnik (kamen).

Dengeln, *v. a.* klepati.

Denkart, *f.* s. Denkungsart.

Denkbar, *adj.* misliv, umisliv, pomisliv.

Denkbuch, *n.* uspomenar, knjiga od uspomene, knjiga zapisna; dnevnik, danik.

Denk-en, *v. a. & n.* misliti; mnĕti, scĕniti, suditi; (gesonnen sein), kaniti; (sich erinnern), opominjati se, spominjati se, sĕtjati se; —er, *m.* mislitelj, promišljalac, razmatralac; —freiheit, *f.* sloboda od misli, sloboda duše; —kraft, *f.* moć mišljenja; —lehre, *f.* slovje, logika; —mal, *n.* spomenik, pametnik; —münze, *f.* medalja, spomenica; —säule, *f.* spomenik, pametnik, stup od uspomene; —schrift, *f.* napis; uspomena, pamet, spomenopis; —spruch, *m.* poslo-

vica, rěč; —stein, *m.* spomenik, pametnik; — ungsart, — art, *f.* način mišljenja; — würdig, *adj.* znatan, znamenit, dostojan uspomene; —würdigkeit, *f.* znatnost, znamenitost; —zeichen, s. Denkmahl; —zettel, *m.* pomenka; — der Juden, list od zapovědih božjih.

Denn, *conj.* jer, jerbo, zaštobo; dakle, indi; (als), nego, no, od.

Dennoch, *conj.* sa svim tim, ništanemanje, svakako, ipak.

Denunci-ant, *m.* opovědnik; —ren, *v. a.* opověditi.

Departement, *n.* departament, okoliš, kotar, okružje; (Abtheilung) odsěk.

Depesche, *f.* pošiljka, pospěšnica; (Amtsbericht) uredsko izvestje.

Depon-ent, *m.* ostavilac, ostavodavac, pokladodavac; (Aussager) svědok, izpovědalac; —iren, *v. a.* ostaviti kod koga; položiti spise; izpovědati što.

Deportir-en, *v. a.* poslati u prognalište; —ung, *f.* poslanje u prognalište.

Depositar (Uebernehmer), *m.* ostavoprimac, pokladoprimac.

Depositen- (in Zus.) što se ostavah tiče; —amt, *n.* ostavni ured; —bank, *f.* ostavnica, pokladnica; —cassa, *f.* ostavna peneznica; — commissär, *m.* ostavni pověrenik; —gebühr, *f.* ostavnina, pokladnina; —gelder, *f.* ostavni novci; —instruction, *f.* ostavni naputak; — schein, *m.* ostavno pismo; —vermögen, *n.* ostavbina, pokladbina.

Deposition (Aussage), *f.* izpovědka; — (Zeugniß), svědočanstvo.

Depositum, *n.* ostava, poklad.

Depuriren, *v. a.* eine Realität, skinuti terete s nepokretnosti kakve.

Deputat, *n.* plata u stvarima; dio pripadajući; —smann, *m.* koji prima platu u stvarima.

Deputation, *f.* odaslanstvo, odaslanje, odbor; — (Deputirte), odaslaničtvo.

Deputiren, *v. a.* odaslati koga.

Deputirter, *m.* odaslanik, poslanik, poklisar.

Der, die, das, *art.* *član jezika nemačkoga;* — *pr.* taj, ovaj, koi.

Derb, *adj.* tvèrd, čvèrst, stalan, jedar; *fig.* neotesan, osoran, sirov, žestok, opor; —heit, *f.* sirovost, grubost, opornost.

Dereinst, *adv.* něgda, jednom, někad.

Derelicte, *n.* pustolina.

Derent-halben, —wegen, —willen, *adv.* radi, poradi, zbog njih, cěća njih.

Dergestalt, *adv.* tako, tim načinom, na taj način.

Dergleichen, *adj.* takov, tim podoban, ovakov.

Derhalben, *conj.* radi, poradi, zbog toga, cěća toga, s toga.

Derjenige, *pr.* on, onaj, oni.

Dermaleinst, *adv.* něgda, někad, kad.

Dermal-en, *adv.* sada, sadar; —ig, *adj.* sadanji, sadašnji.

Dermaßen, *adv.* tako, toliko, na toliko, toli.

Dero, *pr.* (veralt.) vaš, njihov.

Derohalben, (veralt.) s. Derhalben.

Derselbe, dieselbe, dasselbe, *pr.* oni; onaj, on, taj isti.

Derweilen, *adv.* medjuto, medjutim, u toliko, izmedju toga, medtimtoga, u to.

Derwisch, *m.* dèrviš.

Descendenten, *m. pl.* natražci, natražje, potomstvo.

Desert-eur, *m.* odběg, uskok, běgunac; —ion, *f.* odběžtvo; —iren, *v. n.* uskočiti, poběgnuti, uteći, odběći, odběgnuti.

Deservit (der Advokaten), *n.* odvitnina.
Desfalls, s. Deshalb.
Desgleichen, *adv.* takodjer, takojer, na isti način.
Deshalb, Deshalben, *adv.* zato, porad, radi toga, cěća toga, s toga, iz toga uzroka.
Despot, *m.* despot, samosilnik; —isch, *adj.* despotski, samosilan; —ismus, *m.* despotizam, samosilje.
Destillir-blase, *f.* lambik, kazan; —en, *v. a.* destilirati, peći, žeći, žgati; —ung, *f.* destiliranje, destilacia, pečenje, žeženje, žganje.
Desto, *adv.* tim, s tim; — besser, tim bolje; — mehr, tim više; — schlimmer, tim gore; — weniger, tim manje.
Deswegen, *conj.* zato, porad, radi, cěća toga, s toga, iz toga uzroka.
Detail, *n.* podrobnost, potankost; ins — eingehen, upustiti se u podrobnosti, potanko potresti što; —s- podrobni, potanki; —s-, podrobni, potanki; —s-Ausführung, *f.* potanko razloženje, izvèršenje; —s-Bestimmung, *f.* potanka odredba, potanko ustanovljenje; —s-Handlung, *f.* tèrgovina na sitno; —s-Instruction, *f.* potanki naputak; —s-Rechnung, *f.* potanki račun.
Detasch-ement, *n.* děl, dio, oděljenje, četa; —iren, *v. a.* odpraviti, poslati, odrediti.
Detentionshaus, *n.* zadèržnica.
Deterior-ation, *f.* pogoršaj, pogoršanje; —iren, *v. a.* pogoršati stvar.
Deube, s. Diebstahl.
Deuchten, s. Däuchten.
Deut-en, *v. a.* tumačiti, protumačiti, razpraviti; — *v. n.* kazati, znamenovati, slutiti; auf etwas —, kučati kamo, směrati kamo; —er, *m.* tumač, tumačitelj, tumačnik.
Deutlich, *adj.* razgovetan, jasan, bistar, čist, razumljiv; —keit, *f.* jasnost, bistroća.
Deutsch, *adj.* němački; —e, *m.* němac; —meister, *m.* poglavar reda teutonskoga.
Deutung, *f.* tumačenje, znamenovanje, znamenje, znak.
Devise, *f.* priča.
Dezember, s. December.
Diaconus, *m.* diakon, žakan.
Diadem, *n.* diadema, kruna.
Dialect, *m.* (Mundart) naréčje.
Dialektik, *f.* dialektika, umětnost govorenja; —er, *m.* dialektik, umětan u govorenju, govornik.
Dialog, *m.* govor, razgovor, dvogovor.
Diamant, *m.* diamant; dragi kamen; —en, *adj.* od diamanta; —schneider, —händler, *m.* diamantar.
Diameter, s. Durchmesser.
Diät, *f.* dieta, red u životu; —en, *pl.* trošak, platja svakdanja, nadnevnice; (im Zus.) nadnevnički.
Dich, *pr.* tebe, te.
Dicht, *adj.* krut, čvèrst, jak, jedar, natèrpan, gust; —e, —heit, *f.* čvèrstoća, jakost, jedrina, guština.
Dichten, *v. a.* stèrpati, sgustiti, kalafatati, zaštupati.
Dichten, *v. a.* (sinnen), misliti, mozgati; (erdichten), izmisliti, iznaći; (als Dichter), pěvati, napravljati pěsni, verse načinjati.
Dichter, *m.* poeta, pěsnik; —in, *f.* poetinja, pěsnica; —feuer, *n.* —gluth, *f.* plamen, vatra, žar poetički; —geist, *m.* duh poetički; —isch, *adj.* poetički, pěsnički; —ling, *m.* nadripěsma, rimar.
Dichtigkeit, s. Dichte.
Dicht-kunst, *f.* poezia, pěsničtvo; —ung, *f.* poezia, pěsan, izmišljenje, bajka, laž.

Dick, *adj.* debeo, tust, pretio, gust, naduven, otečen; —arschig, *adj.* guzat; —bäckig, *adj.* bucmast; —bauch, *m.* tèrbonja; —bäuchig, *adj.* tèrbušat; —bein, *n.* stegno, but; —e, *f.* debljina, tustoća, pretilost; —fleischig, *adj.* mesnat; —haarig, *adj.* dlakav, runjav, rutav, kosmat; —häutig, *adj.* debele kože; —e Hände, nažuljene ruke; —icht, *n.* gušta, guštava, česta; —kopf, *m.* glavonja; —köpfig, *adj.* glavat; —laubig, *adj.* listat, listan, lisnat; —leibig, *adj.* krupan, opun; —wanst, *m.* tèrbonja.

Dick werden, *v. n.* debljati, debeliti, odebljati, odebeliti, tijati.

Dictat-or, *m.* diktator; —ur, *f.* diktatura, diktatorstvo.

Dictiren, *v. a.* diktovati, naricati, kazivati.

Didakt-ik, *f.* naukoslovje; —isch, *adj.* naukoslovni.

Die, f. Der.

Dieb, *m.* tat, kradljivac, lupež, razbojnik; —erei, *f.* tatbina, kradnja; kradja, lupežtvo; —in, *f.* tatica, kradljivica, lupežkinja, —isch, *adj.* tatski, kradljiv; — *adv.* tatski, lupežki, kradimice, kradom, kradoma; —sbande, *f.* četa tatah, kradljivacah; —sgenosse, —sgesell, *m.* drug u tatbini, sukradljivac, sutat; —s-hehler, *m.* jatak; —shöhle, *f.* —s-loch, —snest, *n.* gnjězdo tatsko, lupežko; —slaterne, *f.* tatica (lanterna); —ssprache, f. Spitzbubensprache; —stahl, *m.* tatbina, pokradja, kradja, kradnja, lupežtvo, lupežtina.

Diele, *f.* platnica, daska, trenica, pod, patos; —n, *v. a.* patosati, podpoditi, poditi; —nwerk, *n.* daske, trenice.

Dien-en, *v. n.* služiti, dvoriti; bei einem —, bit u službi, služit u koga; Ihnen zu —, na službu, za poslužit; —er, *m.* sluga, služnik, službenik; —erin, *f.* služkinja, služavka, službenica; —erschaft, *f.* služba, sluge, družina; —lich, —sam, *adj.* koristan, hasnovit, prudan, dobar, pristojan.

Dienst, *m.* služba, dvorba, usluga, posluga, robia, rabota, služenje, dvorenje, dužnost, dèržanstvo.

Dienstag, f. Dinstag.

Dienstbar, *adj.* obvezan, dužan, podložan, podan; —keit, *f.* sužanjstvo, robstvo, služnost, podložnost, podanost.

Dienst-beflissen, f. Dienstfertig; —bote, *m.* služinče; (männlicher), sluga, momak; (weiblicher), služkinja, služavka, moma, momica; —botenordnung, *f.* služavnik (red za sluge i služkinje); —caution, *f.* sigurnica za službu; —eifer, *m.* marljivost, pomnja u službi, poslužnost, udvornost, podvornost; —entlassung, *f.* odpust, odpravljenje iz službe; —erfahren, *adj.* iskusan u službi; —ergeben, *adj.* pokoran, pozlužan, směran; —fertig, *adj.* poslužan, udvoran, podvoran; priležan; —fertigkeit, *f.* poslužnost, podvornost; —frau, *f.* gospodarica; —frei, *adj.* slobodan, prost od službe, od rabote; —freundlich, *adj.* prijatan, prijateljski; —geber, *m.* službodavac; —gebrechen, *n.* službeni nedostatak; —gehalt, *n.* plata za službu; —geheimniß, *n.* uredska tajna; —gesinde, *n.* služina, služinčad (sluge i služkinje); —gesuch, *n.* molba za iskanje službu; —herr, *m.* gospodar; —knecht, *m.* momak; —leistung, *f.* služba; —leute, *pl.* sluge, služnici,

družina; —lohn, *m.* mito, platja; —los, *adj.* bez službe; —magd, *f.* služavka, službinja, moma, momica; —ort, *m.* město službe; —pferd, *n.* konj od službe, od robie; —pflicht, *f.* dužnost, dèržanstvo, duž nost kmetska, prisega, zakletva od vĕrnosti; —pflichtig, *adj.* dužan služiti, podložan, dužan davat robiu, rabotu; —reglement, *n.* pravilnik za službu; —reise, *f.* put u službi; —sache, *f.* službena stvar; —schreiben, *m.* službeno pismo; —tauglichkeit, *f.* sposobnost za službu; —treue, *f.* vĕrnost u službi; —verleihung, *f.* davanje službe, postavljanje u službu; —verrichtung, *f.* opravljanje službe; —vertrag, *m.* pogodba za službu; —volk, *n.* s. —leute; —willig, *adj.* gotov na usluge, poslužan; —zwang, *m.* pravo robie, rabote; —zweig, *m.* struka službe.

Dientel, *m.* drĕn, drĕnak.

Diesem nach, *conj.* po tom, polag ovoga, polag toga.

Dieser, Diese, Dieses, *pr.* ov, ovaj, ovi, ova, ovo.

Dies-falls, *adv.* u pogledu, u oziru toga, za to; —jährig, *adj.* lĕtošnji, ovogodišnji; —mal, *adv.* ov put; taj put, taj krat; —seitig, *adj.* ovostran, s ove strane; —seits, *adv.* s ove strane, s ovu stran.

Dietrich, *m.* hak, odpirač, ključ tatski, lažni.

Dieweil, s. Weil.

Differenz, *f.* razlika, neslaganje.

Dilatorisch, *adj.* odgodni.

Diligence, *f.* poštarska kola, bèrzovoz.

Dill, *m.* kopar (trava).

Dille, *f.* (am Leuchter), cĕv; (in der Lampe), cĕvka, cĕvčica.

Ding, *n.* stvar, posao, bitje, sud; vor allen Dingen, prie svega; guter —e sein, veseo, dobre volje, napit biti.

Dingen, *v. a.* najmiti, uzeti, pogoditi; — *v. n.* pogadjati se, cĕnkati se.

Ding-gericht, *n.* sud seoski; —lich, *adj.* stvaran; —pfennig, *m.* kapara, zapogod.

Dinkel, *m.* pir (žito).

Dinstag, (Dienstag, Dienstag), *m.* utorak, utornik.

Dinte, s. Tinte.

Diöces, *f.* dieceza, biskupja, eparhia.

Diplom, *n.* diploma, povelja, (t.) pravulja, pravolist.

Diploma-tik, *f.* diplomatika; —tiker, *m.* diplomatik; —tisch, *adj.* diplomatički, diplomatičan.

Dir, *pr.* tebi, ti.

Direkt, *adj.* pravački; —e und indirekte Steuern, pravački (upravni, nepromĕnljivi) i nepravački (neupravni, promĕnljivi) porezi; —*adv.* napravac, pravački, upravo.

Direktion, *f.* direkcia, uprava, ravniteljstvo, upraviteljstvo, pravac.

Direktor, *m.* direktor, ravnitelj, upravitelj; —ium, *n.* ravnilo, upravnik.

Dirne, *f.* dĕvojka, moma, cura; službinja, služavka.

Discant, *m.* diskant, naiviši glas; —ist, *m.* diskantista.

Disciplin, *f.* učenje; —der Gefängnisse, tamnički zapt; —ar- (in Zus.) što te zapta tiče; —ar-Gewalt, *f.* zaptna sila; —arisch, *adj.* što se tiče zapta; im —arischen Wege, putem zapta.

Discretion, *f.* skromnost, krotkoća; (Wille), volja, samovolja; (Gnade), milost; (Vortheil), probitak, korist, —stag, *m.* dan sduhe, počeka.

Discussion, *f.* pretres.

Dislokation, *f.* razmĕštaj.

Dispens, *f.* oprost;—iren, *v. a.* oprostiti, osloboditi koga od čega.
Disponiren, *v. a.* razlagati čime.
Disposition, *f.* narav, ćud; razložba; —sfähigkeit, *f.* razloživost.
Disput-ation, *f.* disputa, razloženje, prepiranje, pregovaranje;—iren, *v. n.* disputirati, pravdati se, prepirati se, pregovarati se.
Distanz, *f.* razstoj.
Distel, *f.* badilj, osat, stručak (trava); —fink, *m.* staglin, gardelac (ptica).
Distrikt, *m.* distrikt, srez, okoliš, kotar;—ual, *adj.* srezki.
Diurne, *f.* nadnevnica; —ist, *n.* nadnevničar.
Divan, *m.* divan.
Dividende, *f.* razdělka, razdělni zapadak.
Dividiren, *v. a.* děliti.
Division, *f.* dioba, dělenje; (Heeres-abtheilung), oděl vojske.
Döbel, *m.* klin, kolac; vèrsta od krapa;—n, *v. a.* pribiti, pribijati klini.
Doch, *conj.* věndar, sa svim tim, ipak, ništanemanje; nu, ali, ma.
Docht, *m.* stěnj, fitilj.
Docke, *f.* (Puppe), lutka; (Dogge), doga, pas inglezki.
Doctor, *m.* doktor, naučitelj; —at, *n.* naučstvo, naučanstvo;—hut, *m.* klobuk, šešir doktorski; —in, *f.* doktorica, doktorka;—würde, *f.* čast doktorska, doktoria, doktorat.
Dokument, *m.* dokaz; (Urkunde), izprava,;—iren, *v. a.* dokazati, podkrěpiti što prilozima.
Doge, *m.* dužd.
Dogge, *f.* doga, pseto inglezko.
Dohle, *f.* čavka, kavka (ptica.)
Dohne, *f.* uzica, zanka, zančica, pruglo; —nfang, *m.* lov pticah na zanku; —strich, —steig, *m.* zanke, zančice zapete.

Dolch, *m.* nož, stilet, kinžao.
Dolde, *f.* vèrh, vèrhunac.
Dolman, *m.* dolama.
Dolmetsch-en, *v. a.* tumačiti, protumačiti;—er, *m.* tumač, tumačnik, dragoman;—ung, *f.* tumačenje.
Dom, *m.* —kirche, *f.* cèrkva stolna, pèrvostolna.
Domäne, *f.* —ngut, *n.* kraljevsko otčinstvo, dobro dèržavno.
Domback, s. Tomback.
Dom-capitel, *n.* kapitul, kaptol stolni, pèrvostolni;—dechant, *m.* dekan kapitolski;—herr, *m.* kanonik.
Domestikal- (in Zus.) domaći;—fond, *m.* domaća zaklada.
Domicil, *n.* eines Wechsels, obit (*gen. i. f.*); prebivalište;—ant, *m.* obitovnik;—at, *m.* obitovanac;—iren, *v. a.* (einen Wechsel) obitovati měnicu;—irung, *f.* obitovanje.
Dominikal- (in Zus.) gospodski.
Dominikaner, *m.* dominikan;—in, *f.* dominikanka.
Dominium, *n.* gospoština, vlastelovina.
Domino, *m.* domino (vèrsta maskare).
Dom-kirche, s. Dom;—pfaff, s. Gimpel;—propst, *m.* prepozit, prepušt kapitulski;—probstei, *f.* prepuštia, prepozitura kapitulska.
Donner, *m.* grom, gèrmlavina;—keil, *m.* grom, strěla, trěsak, trěsk, trěs; —n, *v. n. i.* gèrměti;—schlag, *m.* trěsak, strěla, grom;—stag, *m.* četvèrtak; —stimme, *f.* gromovit glas; —strahl, *m.* munja, blěsk; —wetter, *n.* gèrmljavina, gèrmljavica.
Doppel- (in Zus.) dvogubi, dvojaki; —adler, *m.* dvoglav (dvoglavni) orao;—band, *n.* vèrpca, vezanka pantlika, dvolična;—becher, *m.* s. Würfelbecher; —bier, *n.* krěpko,

jako pivo;—blech, *n.* lim, lama debela;—draht, *m.* drot, žica, dretva dvoguba, dvostruka;—fenster, *n.* dvostruki, dvogubi oblok, prozor; —flinte, *f.* dvocěvka. duplonka; —flügel, *pl.* vratnice;—herzig, *adj.* lukav, podhiban;—laut, —lauter, *m.* dvoglasnik.

Doppel-n, *v. n.* dnplati, sduplati, dvosdručiti, podvostručiti; die Stiefel —, podplatiti, metnut potplate, potšiti čizme; kockati se.

Doppel-punkt, *m.* dvopiknja;—sammet, *m.* kadifa, velud dupli;—satz, *m.* (im Spiel), dupla stavka;—sinn, *m.* dvojnost, dvojbenost;—sinnig, *adj.* dvojan, dvojben.

Doppelt, *adj.* dupao, dvostruk, dvogub, dvojak, sugub.

Doppeltaffet, *m.* tafet, svila dupla; —züngig, *adj.* dvojeziéan, lukav, varav,

Dorf, *n.* selo; (in Zus.), seoski;—bewohner, *m.* seljanin, seljak.

Dörfchen, *n.* seoce.

Dorf-gemeine, *f.* seoska obćina;—junker, *m.* plemić, gospodičić seoski;—kerl, *m.* seljak, prostak;—leben, *n.* život, življenje seosko; —leute, *pl.* seljani;—mark, *f.* hatar, kotar seoski; —richter, *m.* sudac seoski, knez;—schaft, *f.* selo, obćina, puk seoski;—schenke, *f.* kèrčma seoska;—schulmeister, *m.* školnik, učitelj.

Dorn, *m.* tèrn; (in der Schnalle), jezičac od kopče; ich bin Dir ein Dorn im Auge, ja sam ti tèrn u oku;—apfel, *m.* tatula, s. Stechapfel;—busch, *m.* tèrn, tèrnjak, drača, diraka;—en, *adj.* od tèrnja, tèrnov;—enkrone, *f.* tèrnova kruna; —hecke, *f.* tèrnje, plot od tèrnja, živica;—icht, *adj.* tèrnast;—ig, *adj.* tèrnovit.

Dorren, *v. n.* sahnuti, sušiti se.

Dörren, *v. a.* sušiti.

Dorsch, *m.* oslić (riba).

Dort, Dorten, *adv.* tamo, onamo, ondě.

Dort-hin, *adv.* tamo, onamo;—ig, *adj.* tamošnji, onděšnji.

Dose, *f.* kutia, skatulica; tabakiera, burmutica; —nstück, *n.* lice, kip od tabakiere.

Dosis, *f.* doza, obrok.

Dotation, *f.* oskèrba, snabdenje; (Verlag, Verlagsvorschuß), predujam troška.

Dotiren, *v. a.* oskèrbiti; predujmiti; (einen Beamten), ustanoviti dohodak uredniku.

Dotter, *m.* žumanjak, žumnjak, žumance;—blume, *f.* lesandra (trava).

Drache, *m.* zmaj, aždaja, pozoj;—nblut, *n.* zmajeva kèrv (smola).

Drachme, *f.* drakma.

Dragant, s. Tragant.

Dragoner, *m.* dragun;—marsch, *m.* dragunski marš;—mäßig, *adj.* & *adv.* po dragunski, na dragunsku, kao dragun.

Dragun, *m.* kozalac, kozlač (trava).

Draht, *m.* drot, žica.

Drähtern, *adj.* od žice, žičen.

Draht-gitter, *n.* mrěža, razmrěžje od žice;—kugel, *f.* lančenica;—leuchter m. světnjak od žice;—puppe, *f.* marioneta,;—scheere, *f.* škare, nožice;—sieb, *n.* rešeto žičeno, od žice; —zange, *f.* klěšte, klěšta;—zieher, *m.* žicar, žičar;—zieherei, *f.* žičarnica; žičaria, žičarstvo.

Drama, *n.* drama;—tisch, *adj.* dramatički, dramatičan.

Drang, *m.* tiskanje, tiska, rivanje, turanje; naloga, sila, navala; (hef-

tige Begierde), želja, požuda; (Betrübniß), žalost, tuga, muka, těskoća.

Drängen, *v. a.* tiskati, rivati, turati, těrati, goniti; *fig.* mučiti, kiniti; sich durch das Volk—, proturati se; sich zu etwas—, hvatati se, podhvatiti se čega, nametati se za učinit štogod.

Drangsal, *n.* těskoća, nevolja, muka; patnja, patjenje.

Dräuen, (veralt,) s. Drohen.

Drauf, s. Darauf.

Draußen, *adv.* vani, na polju, na dvoru.

Drechselbank, Drehbank, *f.* točilo, tokarski strug.

Drechseln, *v. a.* točiti, strugati.

Drechsler, *m.* tokar;—arbeit, *f.* dělo, teg dokarski;—handwerk, n. tokaria, tokarstvo, zanat tokarski.

Dreck, *m.* grez, glib, kal, kao, blato; govno, balega;—ig, *adj.* pèrljav, kaljav, blatan; govnen;—käfer, *m.* govnovalj, gundevalj.

Drehbaum, *m.* Drehkreuz, *n.* križ, vreteno.

Drehen, *v. a.* sukati, uvijati, uvinuti, vèrtèti, okretati; točiti, strugati.

Dreh-ling, —her, *m.* ručica;—scheibe, *f.* kolo, točilo;—stuhl, —sessel, *m.* vèrtiva stolica, točilo urarsko; —tisch, *m.* stol, tèrpeza vertiva, —würfel, *m.* kocka vèrtiva.

Drei, *num.* tri; —*f.* trojica;—beinig, *adj.* tronog, trojnog; —blätterig, *adj.* trolistan, trolisnat;—drähtig, *ad.* trožičan, tronit;—eck, *n.* trokut;—eckig, *adj.* trokutan; einig, *adj.* trojedin;—einigkeit, *f.* trojstvo, trojica;—erlei, *adj.* trojak, trovèrstan;—fach, *adj.* trogub, trostruk; —faltig, Dreifaltigkeit, s. Dreieinig, Dreieinigkeit;—färbig, *adj.* trobojan, troje farbe;—fuß, *m.* tronog, trojnog;—füßig, s. Dreibeinig;—hundert, *num.* tri sto, tri sta, tri stotine; —hundertste, *adj.* tristoti;—jährig, *adj.* trolětan, od tri godišta, od tri godine;—königsfest, *n.* tri kralja, bogojavljenje;—köpfig, *adj.* troglav, trojglav;—laut,—lauter, *m.* troglasnik;—löthig, *adj.* od tri lota;—mal, *adv.* triš, tri krat, tri puta, tri put;—malig, *adj.* trikratan, od tri puta; —mastig, *adj.* od tri jarbula;—monatlich, *adj.* od tri měseca;—pfündig, *adj.* od tri funte;—ruderig, *adj.* od tri vesla; —saitig, *adj.* od tri žice, trožičan; —schneidig, *adj.* trooštar;—seitig, *adj.* trostran, od tri strane;—sitzig, *adj.* s trimi městi, sa tri města;—spännig, *adj.* s trimi konji, sa tri konja; na tri konja.

Dreist, *adj.* dèrzan, dèrzovit, smio, smion, sèrčen; bezobrazan, bezočan, bezstidan;—igkeit, *f.* dèrzovitost, smělost, smionstvo, smionost; bezobraznost, bezočnost, bezstidnost.

Dreisylbig, *adj.* trosilaban.

Dreißig, *num.* trideset, triest;—er, *m.* jedan od triest; čověk od trideset godištah;—jährig, *adj.* od triest godištah;—stamt, *n.* tridesetnica;—stausmaß, *n.* tridesetnička izměra.

Dreißigste, *adj.* trideseti.

Dreißigstgebühr, *f.* tridesetnina.

Drei-tägig, *adj.* od tri dneva, tridanji; —tausend, *num.* tri hiljade, tri tisuće;—theilig, *adj.* od tri děla, raztrojen, raztrojiv;—zack, *m.* trozub, trozubje, vile;—zackig, *adj.* trozuban, trozub.

Dreizehn, *num.* trinaestt, trinest;—hundert, *num.* hiljada i tri sto, trinaest stotinah;—te, *adj.* trinesti,

trinaesti; —tens, trinesto, trinaesto.

Drell, f. Drillich.

Dresch-en, v. a. mlatiti; —en, n. mlatnja, mlatjenje; —er, m. mlatac, mlatilac; —erlohn, m. mlatbina, mlatnina; (wenn er in einem Quantum des Ausgedroschenen besteht) izmlatak; —flegel, m. mlat, cěp; —probe, f. mlatbeni sgled; —tenne, f. gumno, guvno; —zeit, f. mlatnja, vèršitba.

Dressiren, v. a. učiti, priučivati, priučati, birati, opremiti.

Drillbohrer, m. svèrdao, svèrdlo.

Drillen, v. a. vèrtati, bušiti; fig. mučiti, kiniti.

Drillich, m. trojnik (vèrsta od platna).

Drilling, m. —skind, n. trojak.

Dringen, v. a. (in einen), siliti, nuditi, nukati, navaliti, navaljivati na koga; (durchdringen), probiti, prinuditi, proderati, proturati se; auf etwas —, nastojati, tražiti, iskati; in ein Geheimniß —, udubiti se u otajstvo; sich zu etwas —, zabosti se kamo; die Zeit, die Noth dringt, vrěme, potrěba těra, tišti, sila je; die Menge dringt heran, kupi se, navaljuje svět.

Dringend, adj. utištiv, naprěšan, nuždan; —e Noth, protrěba, nužda, skrajnja sila; —e Nothwendigkeit, silna potrěba; —e Gefahr, velika opasnost; —er Verdacht (eines Verbrechens), velika sumnja zločinstva; —e Bitte, velika molba; es ist nicht —, nije sile, nije za silu; im —en Falle, u krajnoj, zadnjoj potrěbi; — adv. oštro, jako, naprěšno; — bitten, sèrčano, vruće moliti.

Dritt-el, —theil, n. tretji dio, tretjina; —er, —e, —es, adj. tretji; —halb, adj. dva i pol; —ens, adv. tretje.

Droben, adv. gori.

Droget, m. droget (materia).

Drohen, v. n. (einem mit etwas), prětiti, groziti se komu čim; das Haus droht einzufallen, kuća hoće da pade, da se sruši.

Drohne, f. trut, truta, trutina, trutanj, truntaš.

Droh-ung, f. prětnja, prětba, grožnja, groženje; —wort, n. prětnja, prětba, grožnja.

Drollig, adj. směšan, čudan, zabavan, šaljiv.

Dromedar, m. dromedar.

Dröhnen, v. n. tresti se, oriti se, zujiti, tutnjěti, tutnjati.

Drossel, f. drozd (ptica), gèrlo.

Drost, m. poglavar, glava.

Drüben, adv. prěko, s one strane, na onoj strani.

Drüber, f. Darüber.

Druck, m. davljenje, dušenje, udručenje, gnjetenje, tlačenje; (Pressung), pretisk, tisak, pretiskanje; (von Schriften), štampa, tisak, stampanje; einem den letzten — geben, sa svim koga upropastiti.

Druck- (in Zus.), štamparni, tiskarni; —en, v. a. štampati, pritiskati, tiskati.

Drück-en, v. a. daviti, dušiti, gnjesti, gnjaviti, tlačiti, pritiskati, tiskati, rivati, turati; die Mütze tief ins Gesicht—, nabiti, natući, namaknuti kapu na oči; einem die Hand —, stisnuti komu ruku; rukovati se s kim; die Schuhe — mich, žulje, tište me čizme; er weiß nicht, wo mich der Schuh drückt, nezna, gdě me žulji, gdě me tišti; —end, adj. težak, tegotan, nesnosan, nevoljan, jadan, bědan.

Drucker, *m.* štampar, tiskar.

Drücker, *m.* kvaka (od vratah), oponac, obarača (od puške).

Druck-ei, *f.* štamparia, tiskarnica; —farbe, —schwärze, *f.* cèrnilo, ma stilo (štamparsko); —lohn, *m.* platja štamparska, štamparina, tiskarina; —presse, *f.* preša štamparska.

Druck-fehler, *m.* falinga, pogrěška štamparska; —jahr, *n.* godište od stampe, tiska; —kosten, *pl.* troški štamparski, štampanje; —ort, *m.* město štampe, tiska; —papier, *n.* papier štamparski; —probe, *f.* prova, proba; —schrift, *f.* slova štamparska, štampa, tiskopis; —walze, *f.* valjak štamparski; —werk, *n.* pretisk, pretisak.

Drud, *m.* věštac, vukodlak.

Drude, *f.* mora, mura, věštica.

Druide, *m.* druid.

Drum, **Drunter**, s. **Darum**, **Darunter**.

Druse, *f.* kita, grovača (od lěšnjakah), gromada (od kristalah); (Pferdekrankheit), nazeba, nazima, nahlada konjska.

Drüs-e, *f.* žlězda; —enbeule, *f.* micina; —engeschwulst, *f.* otečene žlězde.

Drüsig, *adj.* žlězdav.

Du, *pr.* ti.

Dublette, *f.* duplo, par, dvoje.

Dublone, *f.* duplon, dopia (pěnez, novac).

Ducaten, *m.* dukat, cekin.

Ducken, sich, *v. r.* pognuti se, prignuti se, sagnuti se, sgèrbiti se, sguriti se, potuliti se, čučnuti.

Duckmäuser, *m.* himben, podhiban čověk.

Dudel-n, *v. n.* igrati, svirat u gajde; (schlecht spielen), skripati, gnjaviti mačiće; —sack, *m.* gajde. gadlje, měšnice; —sackpfeifer, *m.* gajdaš, gadljar.

Duell, *n.* duel, dvoboj, mejdan; —lant, *m.* dvobojnik; —liren, sich, *v. r.* imati dvoboj s kim, biti se, tući se; —mandat, *n.* zakon proti dvoboju.

Duett, *n.* duet, dvojet, dvopěv.

Duft, *m.* para, sapa, čadina, miris, duh, dah, vonj, mraz, slana, inje; —bruch, *m.* pukotina od zime, rad ciče (na dèrvju); —en, *v. n.* mirisati, vonjati, dihati, kaditi se, pušiti se; —ig, *adj.* mirisan, mirisan, čadinav, zapušen, zakadjen, mrazan,

Duld-en, *v. a.* tèrpěti, patiti, podnositi; (einen Fremden) snositi, tèrpiti (tudjinca); —er, *m.* uztèrpnik; —in, *f.* uztèrpnica; —sam, *adj.* uztèrpiv, blag, krotak, mukotèrpan; —samkeit, *f.* uztèrpnost, uztèrpivost, tèrpivost, mukotèrpnost; —ung, *f.* tèrpljenje, potèrpljenje, patjenje, snosba.

Dumm, *adj.* bedast, lud, budalast; —dreist, *adj.* bezobrazan, dèrzovit, bezočan; —dreistigkeit, *f.* bezobraznost, bezočnost, dèrzovitost budalasta; —heit, *f.* bedastoća, ludost, budalaština; —kopf, *m.* ludjak, bedak, budala, bena, glupan, glupak.

Dumpf, *adj.* gluh, tmast, mukao, promukao.

Dümpfel, *m.* jaz, propast, vir, kotlina (u rěci).

Dumpfig, *adj.* vlažan, plešniv, mukao, promukao, gluh.

Düne, *f.* prud, pèržina.

Düng-en, *v. a.* djubriti, gnojiti, nadjubriti, nagnojiti; —er, **Dung**, *m.* djubre, gnoj, dunina; —ung, *f.* djubrenje, gnojenje.

Dünkel, *m.* taština, nadutost, oholost, preuzetnost.

Dunkel, *adj.* skur, taman, mračan, tmast, obločan, ugašen, zagašen (od boja); — werden, smèrknjivati se, hvatati se; es wird mir — vor den Augen, magli mi se, dolazi mi cèrno pred oči, muka me popada.

Dunkel, *n.* tmina, mrak, tmica; —arrest, *m.* tamnica; —blau, *adj.* skuromodar, tamnomodar; —braun, *adj.* gnjad, zagasito mèrk; —gelb, *adj.* tamnožut, skurožut; —grau, *adj.* tamnosiv, skurosiv; —grün, *adj.* tamnozelen, skurozelen; —heit, *f.* tamnost, tamnilo, mračnost, pomèrčina; —n, *v. n.* tamniti se, mračiti se, smèrknjivati se, noćiti se; —roth, *adj.* tamnocèrven, skurocèrljen.

Dünken, *v. n.* činiti se, viděti se, misliti, mněti; es dünkt mich, čini mi se; sich etwas Großes —, imati veliku misao o sebi.

Dünn, *adj.* tanak, rědak, židak; —beinig, *adj.* tankonog, suhonog; —e, —heit, *f.* tankost, tankoća, tančina, rědkost, rědkoća, židkost, židkoća; —e, —ung, *f.* slabina, bok; —leibig, *adj.* vitak, tanka boka; —öhl, *n.* ulje židko, rědko.

Dunst, *m.* para, sapa, vapa, čadina, dim; (Vogeldunst), sačma, šprih ptičar; einem einen blauen Dunst vormachen, zaslěpiti, obsěniti koga, pokazati mu rog za svěću.

Dunst-en, *v. n.* kaditi se, dimiti se, čaditi se; —ig, *adj.* čadan, zakadjen, zapušen; —kreis, *m.* atmosfera, dahokrug.

Duodez, *n.* dvanestina.

Duplicat, *n.* sugubka.

Duplik, *f.* drugotnica.

Duplo, in — dvogubo.

Durch, *prp.* kroz, proz, prěko, po, s; — und —, skroz, sa svim, po svema; — und — naß, mokar do kože, do kèrpe; — sein, proči; —einander liegen, ležat u neredu.

Durchackern, *v. a.* preorati, razorati; *fig.* popraviti, otèrti, izbrisati.

Durcharbeiten, *v. a.* obdělati, obraditi, obtežati, izbiti, izlupati; den Teig —, uměsiti těsto; sich die Hände —, nažuljiti, natèrti ruke; sich — *v. r.* prodrěti, prolomiti, prolupati se, protisnuti se.

Durchaus, *adv.* sa svim, po svema; — nicht, ni pošto, pod ništa, pod nikakov način.

Durchbacken, s. Ausbacken.

Durchbeben, *v. a.* protresti, prodèrmati.

Durchbeißen, *v. a.* progrizti; sich — *v. r. fig.* doć na konac silom od besědah.

Durchbeizen, *v. n.* progrizti, projěsti.

Durchbeten, *v. a.* izmoliti, moleć proći.

Durchbetteln, *v. a.* oprositi, obići proseć; sich — *v. r.* protući se proseć, živariti prosbom.

Durchbeuteln, *v. a.* prosijati, protresti.

Durchblasen, *v. a.* propuhati, produvati.

Durchblättern, *v. a.* prebrati, prebirati, prevratjati listove, protèrčati kroz knjigu.

Durchblicken, *v. a.* prozrěti, progledati, proviriti; — *v. n.* viriti, kazati se, viditi se.

Durchbohren, *v. a.* probušiti, provèrtati, probosti, probiti.

Durchbraten, *v. a.* propeći, izpeći, speći.

Durchbrausen, *v. n.* prosujiti, prošumiti.

Durchbrechen, *v. a.* prolomiti, probiti, protući; — *v. n.* prodrěti, prohèrvati se, protisnuti se.

Durchbrennen, *v. a.* progorěti, prožgati, prožditi.

Durchbringen, *v. a.* proněti, provući, provesti; *fig.* raztočiti, poharčiti, razsuti, potepsti; sich —, protući se, prometnuti se, moć živěti.

Durchbrochen, *adj.* prosěčen, prolomljen, probit, probijen, protučen, provaljen.

Durchbruch, *m.* prolom, provala, lijavica.

Durchdenken, *v. a.* promisliti, razmotriti, promotriti, razmisliti, razsuditi.

Durchdrängen, sich, *v. v.* prohèrvati se, protisnuti se, prolupati se, protěrati se, proturati se.

Durchdring-en, *v. a.* & *n.* prodrěti, protisnuti se, proturati se, prominuti, proći, prolaziti; probiti, prežeti; prozrěti, prozirati; mit seiner Meinung —, proněti, provući, provesti misao svoju, dokazati ju; —end, *adj.* prodirajuć, probijajuć, probadajuć; pronicajuć, prozirajuć, prominjujuć; oštar; —lich, *adj.* prolazan, prodirljiv, prohodan, pronicav; probitan, prožimljiv, prozirljiv; —lichkeit, *f.* prolaznost, prodirljivost, prohodnost, pronicavost; probitnost, prožimljivost, prozirljivost.

Durchdrücken, *v. a.* protisnuti, proturati, prorinuti; procěditi.

Durcheilen, *v. a.* protèrčati; pretèrčati.

Durcheinander, *adv.* s. Durch.

Durchfahr-en, *v. n.* provesti se; *v. a.* die Meerenge —, proći kroz těsno; —t, *f.* prolaz, prohod.

Durchfall, *m.* lijavica; —en, *v. n.* propasti; *fig.* nebit izabran, mimoidjen biti.

Durchfaulen, *v. n.* strunuti, iztruliti, sagnjiliti, spèrhnuti.

Durchfechten, *v. a.* obraniti.

Durchfeilen, *v. a.* prepiliti, prelimati, pretèrti, propiliti, prolimati.

Durchfeuchten, *v. a.* namočiti, razkvasiti, razkiseliti.

Durchfeuern, *v. a.* (mit Schießgewehr), pucati kroza što; (den Ofen), razgrijati, ugrijati, razžariti, razkuriti peć.

Durchflammen, s. Entflammen.

Durchflechten, *v. a.* splesti, preplesti, uplesti.

Durchfliegen, *v. n.* proletiti.

Durchfließen, *v. n.* proteći.

Durchfluß, *m.* protok, proticanje.

Durchforschen, *v. a.* promotriti, razmotriti, prozrěti, progledati, propitati.

Durchfressen, *v. a.* progrizti, proglodati; sich —, mukte živěti.

Durchfrieren, *v. n.* prozebsti, ozebsti, promèrznuti, smèrznuti.

Durchfuhr, *f.* provoz; —s-, (in Zus.) provozni; —handel, *m.* provozna tèrgovina; —zoll, *m.* provozna carina.

Durchführen, *v. a.* provesti; *fig.* ovèršiti, opraviti, izvèršiti, svèršiti; (Grundsätze), oživotvoriti, upotrěbiti, izvesti načela.

Durchgang, *m.* prolaz, prohod.

Durchgängig, *adj.* obćinski, obćenit; — *adv.* sve skupa, sve koliko, sve zajedno, u obće.

Durchgärben, *v. a.* ostrojiti; *fig.* stući, izbiti.

Durchgehen, *v. n.* & *r.* proći, prolaziti, prohoditi; (von Pferden), ući, poběgnuti; (von Schuldnern), uskočiti, izmaknuti se, poběći; bei einer Wahl —, probiti, izabran biti, primljen biti; *v. a.* eine Schrift —, pročitati, progledati pismo; sich die Füße —, nažuljiti,

naterti noge; —ds, *adv.* svudar, po svudar; sve koliko, sve zajedno, sve upored.

Durchgerben, s. Durchgärben.

Durchgießen, *v. n.* procěditi.

Durchglühen, *v. a.* razběliti, razsijati; razgrijati, razpiriti, razžariti.

Durchgraben, *v. n.* prokopati; prekopati.

Durchgreifen, *v. n.* ticati, pipati, dosizati kroza što; *fig.* probiti, proniknuti; —d, (z. B. eine Anordnung), *adj.* oštar.

Durchgrübeln, *v. a.* protresti, promozgati, sa dna, potanko promisliti.

Durchhauen, *v. a.* prosěći; presěći; sich —, *v. r.* protući se, prohèrvati se, sabljom put otvoriti.

Durchhecheln, *v. a.* počešljati, progrebenati; *fig.* protresti, proreše-tati, prosuditi.

Durchheitzen, *v. a.* ugrijati, razgrijati, razpaliti.

Durchhelfen, *v. a.* pomoći komu dok projde; *fig.* pomoći, na ruku biti, spasiti.

Durchhellen, *v. a.* razsvětiti, razjasniti.

Durchhohlen, *v. a.* propuhati, produvati, probiti (od větra); izbiti, smlatiti, izlupati.

Durchhöhlen, *v. a.* prokopati, proriti, produbsti; provèrtati, probušiti.

Durchjagen, *v. a.* protěrati, pognati kroza što; projahati, prejahati; das Seinige durch die Kehle —, poješti i popiti sve svoje.

Durchirren, *v. a.* bludeć proći, skitati se, tepsti se, obiti.

Durchkälten, *v. a.* razhladiti, prohladiti.

Durchkämmen, *v. a.* počešljati; očešljati; razčešljati; pročešljati.

Durchkäuen, *v. a.* prežvakati, sgrizti.

Durchklopfen, *v. a.* protući; probiti; *fig.* izbiti, smlatiti, namlatiti.

Durchkneten, *v. a.* uměsiti, měsiti.

Durchkochen, *v. a.* svariti, skuhati, razkuhati.

Durchkommen, *v. n.* proći, prolaziti; izbaviti se; izići, rěšiti se, uteći, izmaknuti se; glücklich —, srětno proći.

Durchkönnen, *v. n.* moć proći, moć skrozi.

Durchkratzen, *v. a.* razgrebsti, ogrebsti, progrebsti.

Durchkreuzen, *v. a.* prekèrstiti, prekrižiti; das Meer —, obilaziti more; sich — (von Linien), križati se, kèrstiti se.

Durchkriechen, *v. n.* provući se, propuziti; — *v. a. fig.* prenjušiti, obiskati.

Durchlaß, *m.* prolaz, prohod, propust, propuštenje.

Durchlassen, *v. a.* propustiti, pustiti skrozi; procěditi; Getreide —, vijati žito.

Durchlaucht, *f.* jasnost, světlost; —ig, *adj.* jasni, světli; —igst, *adj.* prejasni, presvětli.

Durchlauf, *m.* prolaz, prohod; lijavica; prehod (gotovine); —en, *v. n.* protèrčati; uteći, uskočiti; —, *v. a.* preći, pretèrčati, obići; Schuhe —, razderat obuću od velike tèrke; —ende Post (in der Rechnung), prehodno město.

Durchläutern, *v. a.* očistiti, pročistiti.

Durchleben, *v. a.* proživěti, věk probaviti.

Durchlesen, *v. a.* pročitati, proučiti, proštiti, pročatiti.

Durchleuchten, *v. n.* světiti kroza što, viriti, kazati se; — *v. a.* prosvětiti, razsvětiti, razsvětliti.

Durchliegen, *v. a.* razdrěti, prodrěti ležanjem; sich —, *v. r.* nažuljiti se od ležanja.

Durchlöchern, *v. a.* prošupiti, probiti, probušiti.

Durchlügen, sich, *v r.* izlagati se, izbaviti se laži.

Durchmarsch, *m.* prolaz, prohod, marš; —iren, *v. n.* proći, prolaziti, prohoditi, maršìrati.

Durchmengen, **Durchmischen**, *v. a.* směšati, poměšati.

Durchmess-en, *v. a.* izměriti; —er, *m.* diametar, proměr.

Durchmüssen, *v. n.* morat proći, morat skrozi.

Durchmustern, *v. a.* razgledati, pregledati, protresti, prorešetati.

Durchnagen, *v. a.* progrizti, proglodati; der Gram durchnagt mein Herz, pojěda me, tare me, ubija me tuga, jad.

Durchnähen, *v. a.* prošiti; pošiti.

Durchnässen, **Durchnetzen**, *v. a.* smočiti, nakvasiti, namočiti.

Durchpeitschen, *v. a.* iztepsti, izšibati; *fig.* bèrzo opraviti.

Durchpressen, *v. a.* protisnuti; izprěšati, procěditi.

Durchprügeln, *v. a.* izbiti, izlupati, izmlatiti.

Durchräuchern, *v. a.* nakaditi, razkaditi; (vom Fleisch), sušiti, na dim oběsiti.

Durchrechnen, *v. a.* izračunati, razbrojiti.

Durchregnen, *v. n.* prokisnuti, prokisivati, propadati (kiša), dažděti skrozi; —, *n.* prokisivanje.

Durchreiben, *v. a.* protèrti, proderati, prodrěti.

Durchreise, *f.* prolaz, prohod; in der —, mimogrede, tamogrede, uzput; —n, *v. n.* proći, prolaziti, pohoditi; — *v. a.* obići, obilaziti; —nder, *m.* putnik.

Durchreißen, *v. a.* prodèrti, proderati, prodrěti, razderati; prolomiti; razcěpiti; — *v. n.* razderati se, proderati se, prolizati se, proglodati se.

Durchreiten, *v. n.* projezditi, projahati, projašiti; prejahati, prejašiti, prejezditi.

Durchrennen, *v. n.* protèrčati; pretèrčati.

Durchritt, *m.* prohod, prolaz, projah, projezd, projahanje.

Durchrühren, *v. a.* promutiti, směšati.

Durchrütteln, *v. a.* prodèrmati, protresti.

Durchsäen, *v. a.* prosijati.

Durchsägen, *v. a.* prepiliti, propiliti.

Durchsalzen, *v. a.* osoliti, posoliti.

Durchsäuern, *v. a.* nakiseliti; — *v. n.* prokisnuti, skisnuti se, ukisati se.

Durchschallen, *v. a.* & *n.* razlěgati se, oriti se.

Durchschauen, *v. a.* viděti, razgledati, ogledati; prozirati, provirivati, poznavati; — *v. n.* viriti, gledati skrozi, viditi se.

Durchscheinen, *v. n.* sijati skrozi, viděti se skrozi; — *v. a.* razsvětiti, prosvětiti; —d, *adj.* prozračan, proziran.

Durchscherzen, *v. a.* proći, provesti šale sbijajući.

Durchscheuern, *v. a.* pročistiti, prorešetati, protresti; *fig.* kuditi, prokuditi.

Durchschieben, *v. a.* promaknuti, proturati, protisnuti.

Durchschießen, *v. a.* pucati skrozi; probiti, prolomiti, provaliti; ein Buch —, umetnuti čista papira u knjigu; die Zeilen, die Buchstaben —, razmaknuti.

Durchschiffen, *v. n. & a.* proći, obići (s brodom).

Durchschimmern, *v. n.* světiti, sijati skrozi, probijati.

Durchschlafen, *v. a.* prespati.

Durchschlag, *m.* prolom, provala; cědilo; probijač; mlatac, čekić; —en, *v. a.* probiti, protući, probosti, prošupiti, probušiti; (Flüssigkeiten), procěditi; (als Tinte durch das Papier), probijati; sich —, *v. r.* protući se, prodrěti, prohèrvati se; —tuch, *n.* cědilo.

Durchschlängeln, sich, *v. r.* zavijati, uvijati se, krivudati se.

Durchschleichen, *v. n. & sich — v. r.* izpuznuti se; izmaknuti se.

Durchschleifen, *v. a.* protočiti (s brusom), prolizati; provezti na saonah.

Durchschlingen, *v. a.* provući, promaknuti; zaplesti, uplesti.

Durchschleppen, *v. a.* provući; sich —, *v. r.* živariti, s trudom i mukom živěti.

Durchschlüpfen, *v. n.* provući se, promaknuti se, šmugnuti se; izmaknuti se.

Durchschneiden, *v. a.* preséći; prerězati; proséći; prorězati; razséći; razrězati; razcěpati, razkalati.

Durchschneien, *v. i.* propadati sněg.

Durchschnitt, *m.* rěz, prosěk; (der Linien), presěcanje, križanje; odsěk; Abriß im —e, profil; im —, osěkom, po prěko, sjednoga na drugo, jedno sdrugim; —sjahr, *n.* godina sjedne nadrugu; —spreis, *m.* cěna sjednoga na drugo.

Durchschütteln, *v. a.* prodèrmati, protresti.

Durchschütten, *v. a.* prolijati; prosuti.

Durchschwimmen, *v. a.* preplivati, prepliti, preploviti.

Durchschwitzen, *v. a.* oznojiti, opotiti skroz i skroz, znojem probiti, nakvasiti (košulju).

Durchsegeln, *v. n.* prejědriti, prebroditi.

Durchsehen, *v. n.* viděti, gledati skrozi; — *v. a.* progledati, razgledati, razviděti; *fig.* prozirati, provirivati, poznavati.

Durchseihen, *v. a.* procěditi; cěditi.

Durchsein, *v. n.* biti prošo.

Durchsetzen, *v. a.* proći, preći; eine Sache —, opraviti štogod, izposlovati što.

Durchseufzen, *v. a.* provesti, probavit uzdišući.

Durchsicht, *f.* prozir, proziranje; vid, vidik; progledanje, razvidjenje, protresanje, razgledanje.

Durchsichtig, *adj.* proziran, prozračan; —keit, *f.* prozirnost, prozračnost.

Durchsieben, *v. a.* prosijati; prorešetati.

Durchsickern, *v. n.* kapati, pokapati.

Durchsingen, *v. a.* izpěvati; prepěvati.

Durchsinken, *v. n.* propasti, provaliti se.

Durchsintern, s. Durchsickern.

Durchsitzen, *v. a.* prederati, izlizati sědeći; sich —, *v. r.* ozlediti se sědeć; die ganze Nacht beim Spiel —, presěditi, presiděti noć u igri.

Durchspähen, *v. a.* prozirati, viriti; uhoditi, obići.

Durchspalten, *v. a.* razcěpiti, razkalati.

Durchspicken, *v. a.* naděti, nabockati slaninom; seine Rede mit französischen Brocken —, nakititi, nagizdati govor svoj mèrvami, otrěbci francuzkimi.

Durchspielen, *v. a.* izigrati; zaigrati, proigrati; prebaviti, potratiti vrěme u igri.

Durchspießen, *v. a.* probosti (ražnjem).

Durchsprengen, *v. a.* popèrskati, poskropiti, naskropiti; — *v. n.* proletěti (na konju).

Durchspringen, *v. n.* skočiti skrozi.

Durchstänkern, *v. a.* osmraditi, zasmèrděti; preremetati, premetnuti, onjušiti, procunjati.

Durchstäuben, *v. a.* izprašiti; naprašiti, prahom posuti, posipati.

Durchstechen, *v. a.* probosti; prokopati; das Getreide —, prevratjati žito.

Durchstecken, *v. a.* protaknuti, promaknuti.

Durchstehlen, sich, *v. r.* ukrasti se, izmaknuti se.

Durchsteigen, *v. n.* popeti se skroz.

Durchstich, *m.* probod, probodenje; otvor; prevratjanje (žita).

Durchstören, Durchstöbern, *v. a.* preremetati, premetnuti, preiskati, precunjati.

Durchstoßen, *v. a.* protěrati, protisnuti; probosti; prodrěti, probiti.

Durchstrahlen, *v. n.* & *a.* sijati, sjati skroz.

Durchstreichen, *v. n.* & *a.* obići, obilaziti, obiti; etwas Geschriebenes —, prekrižiti, izbrisati; (als der Wind), puhati, piriti skroz.

Durchstreifen, *v. a.* obiti, obići, obilaziti, skitati se, tepsti se, klatiti se kuda.

Durchstrich, *m.* prekriženje, izbrisanje; — der Vögel, prolet, prolaz, prohod pticah.

Durchströmen, *v. a.* & *n.* teći, obticati, razlěvati se, prolěvati se, proticati.

Durchsuch-en, *v. a.* preiskati, premetati, obiskati; —ung, *f.* premetanje, preiskavanje.

Durchsüßen, *v. a.* osladiti, zasladiti.

Durchtanzen, *v. a.* protancati, proigrati, pretancati, preigrati; die Schuhe —, prodrět obuću tancanjem.

Durchtragen, *v. a.* proněti, prenesti, preněti.

Durchträumen, *v. a.* presanjati.

Durchtreiben, *v. a.* pretěrati, pognati skrozi; *fig.* opraviti.

Durchtrieben, *adj.* prosijan, lukav, fin; —heit, *f.* lukavština.

Durchwachen, *v. a.* nespavati, prebaviti bdijući.

Durchwachsen, *v. n.* & *a.* prorasti; obrasti; —es Fleisch, *n.* debelo, pretilo, tusto meso.

Durchwagen, sich, *v. r.* usloboditi se, usuditi se skroz.

Durchwalken, *v. a.* uvaljati, ovaljati; einen —, izbiti, izlupati, izmlatiti.

Durchwandeln, *v. a.* šetati se, proći se kuda; obići, obilaziti.

Durchwandern, *v. n.* & *a.* obilaziti, obhoditi.

Durchwärmen, *v. a.* ugrijati, razgrijati.

Durchwässern, *v. a.* nakvasiti, namočiti, navodniti.

Durchwaten, *v. a.* pregaziti.

Durchweben, *v. a.* utkati, potkati, protkati.

Durchweg, *m.* prolaz.

Durchwehen, *v. a.* propuhivati, propirivati.

Durchweichen, *v. n.* & *a.* kisnuti,

prokisnuti, namočiti, nakvasiti, razmočiti, razkvasiti.

Durchweinen, *v. a.* prebaviti, provest u plaču.

Durchwerfen, *v. a.* bacit skrozi; prebaciti; Korn —, provijati žito.

Durchwinden, *v. a.* provući; utkati, upresti; sich —, *v. r.* provući se, izbaviti se jedva.

Durchwintern, *v. a.* prezimiti, prezimovati; uzdèržati, prehraniti preko zime.

Durchwirken, *v. a.* uměsiti; ein Zeug mit Gold —, potkati zlatom.

Durchwischen, *v. n.* izmaknuti se, uteći, proći.

Durchwühlen, *v. a.* preriti, prekopati, prebacati, premetnuti.

Durchzählen, *v. a.* prebrojiti, izbrojiti.

Durchziehen, *v. a.* provući, uděti, uděnuti; einen —, rugati se komu, porugivati se s kim; ein Land —, obići, proći zemlju koju; mit Band —, uvući, navèrzti vèrpcu.

Durchzug, *m.* prolaz, prohod; (einer Waare), provoz; propuh; (bei Zimmerleuten), greda velika, poprěčnica; —sgut, *n.* provozbina.

Durchzwängen, **Durchzwingen**, *v. a.* protisnuti, proturati.

Dürfen, *v. n.* aměti, moći; vlast, moć, dopuštenje imati; trěbati; wenn ich das thun dürfte, kad bi to směo učiniti; Sie dürfen es nur sagen, samo recite; das dürfte wohl geschehen, lako se može dogodit; es dürfte vielleicht Jemand sagen, mogao bi možebit reći tkogod.

Dürftig, *adj.* potrěban, siromah, ubog, oskudan, bědan; —keit, *f.* potrěba, oskudnost, uboživo, siromaštvo, bědnost.

Dürr, *adj.* suh, osušen, usaho, usahnuo, mèršav; —e, *f.* suša; —sucht, *f.* suha nemoć; starost.

Durst, *m.* žedja; (heftige Begierde), pohlepa, požuda; —en, *v. n.* žedjati, žedan biti; —ig, *adj.* žedan; (sehr begierig), pohlepan, željan.

Düster, *adj.* taman, mračan, tmast; turoban, tužan, sětan, neveseo; —nheit, *f.* mrak, tmina, tamnost; turobnost, sětnost.

Düte, *f.* rožak (od papira).

Düten, *v. n.* trubiti, duvati, puhat u rog.

Dutzbruder, *m.* pobratim, drug.

Dutzen, *v. a.* tikati, ti govoriti.

Dutzend, *n.* tucet, tuce; —weise, *adv.* na tucet.

Dutzschwester, *f.* posestrima, druga.

Dynast, *m.* dinasta, gospodar, gospoditelj; —ie, *f.* dinastia, pleme, kuća vladajuća, vladarska porodica.

E.

Ebbe, *f.* oseka, osěkao, rekeša; — und Fluth, osěka i plima.

Ebben, *v. n.* osiknuti, osiknjivati.

Eben, *adj.* ravan, gladak, prav; *fig.* točan; — *adv.* baš, uprav.

Ebenbaum, *m.* eban (dèrvo).

Ebenbild, *n.* podoba, prilika, slika; das wahre Ebenbild des Vaters, pravi, puki, isti otac, slika i prilika njegova (otca), babović.

Ebenbürtig, *adj.* jednorodan, istorodan, vèršnjak; —keit, *f.* jednorodnost, istorodnost, ravnorodnost, vèršnjačtvo.

Ebene, *f.* ravan, ravnica, ravnina.

Ebenen, *v. a.* ravnati, poravnati, sravnati.
Ebenfalls, *adv.* takojer, ravnim načinom.
Ebengewicht, *n.* s. Gleichgewicht.
Ebenholz, *n.* ebanovina, ebanovo dèrvo.
Ebenist, *m.* s. Ebentischler.
Eben-maß, *n.* razmĕr; skladnomĕrje, skladnorednost; —mäßig, *adj.* razmĕran; skladnomĕran, skladnoredan; — *adv.* razmĕrno; skladnomĕrno, skladnoredno.
Ebentischler, *m.* ebanar.
Ebenung, *f.* ravnanje, poravnanje, sravnanje.
Eber, *m.* nerast; vepar.
Eberäsche, *f.* oskoruša divja (dèrvo); —nbeere, *f.* oskoruša divja (voće).
Eberraute, *f.* **Eberreis**, *n.* s. Stabwurz.
Eberwurz, *f.* božje drĕvce.
Ebräer, *m.* s. Hebräer.
Echo, *n.* jek, jeka, odziv, odjava.
Echt, *adj.* zakonit; prav; istinit, istinski; —es Gold, zlato suho; —e Kinder, dĕca zakonita; —e Documente, dokumenti, pisma istinita; —e Farbe, farba, boja stalna, stanovita; —heit, *f.* zakonitost; pravost, pravota; istina, istinitost.
Ecke, *f.* kut, kantun, rogalj, ćošak, ugao.
Eck-haus, *n.* kuća na ćošku, uglu; —ig, *adj.* uglat, rogat; —loch, *n.* rupa kutnja, ćošak, kut; —pfeiler, *m.* kantunjak, stup od ćoška; —schrank, *m.* kantunjak, ormar, shrana kutna; —stein, *m.* kantunjak, kamen od ćoška; —zähne, *pl. m.* (bei den Pferden), zubi srĕdnji.
Edel, *adj.* (im moralischen Sinn), plemenit; (adelig), plemenički; (kostbar), dragocĕni; *fig.* dobar, vèrli; edle Metall, rude drage; —dame, —frau, *f.* plemkinja, gospoja, žena plemenita; —geboren, *adj.* plemenit; —gesinnt, *adj.* plemenit, uznosita duha; —gestein, *n.* drago kamenje; —hof, *m.* grad, dvor vlasteoski, plemski; —knabe, *m.* momak, gospodičić, plemić; —mann, *m.* —leute, *pl.* plemić, vlastelin, vitez, kavalier; —männisch, *adj.* vlasteoski; plemski, plemenit; —muth, *m.* plemstvo duha, dobrota, vèrlost sèrdca; —müthig, *adj.* plemenit, duha plemenita, dobra, vèrla sèrdca; —stein, *m.* kamen dragi, kamenak; —steine, *pl.* kamenje drago.
Edict, *m.* edit, zapovĕd, proglas, povelja, izrok, zakaz; ein — ergehen lassen, izdati izrok; —al-, izročni, zakazni; —alaufforderung, *f.* izročni zazov, zazov po izroku, zakazu; —alcitation, —alladung, *f.* izročno pozvanje
Effect, *m.* uspĕh, učinak.
Effecten, *pl.* (Mobilien), pokretnosti; (Staatspapiere), dèržavne artije, s. Güter, Habseligkeiten; —handel, *m.* tèrgovina s dèržavnim artiama.
Effectiv, *adv.* upravo.
Effectuiren, *v. a.* ohistiniti, s. realisiren.
Ege, **Egge**, *f.* dèrljača, bèrnača, brana, zubača.
Egel, s. Blutegel.
Egen, *v. a.* dèrljati, bèrnati, zubiti, vlačiti.
Egoismus, *m.* egoizam, samoistvo, samoljubje, sebičnost.
Egoist, *m.* egoista, samoistnik, samoljub; —isch, *adj.* egoistan, samoistan, samoljuban, sebičan.
Ehe, **Eher**, *adv.* prie, pria;—als, prie, nego, prie od; je eher, je lieber,

što prie, to bolje; (vielmehr, lieber), radie, volěti.

Ehe, *f.* ženitba, zakon, brak; (von Frauenzimmern), udatba, udaja; heimliche Ehe, ženitba potajna; zur zweiten — schreiten, oženiti se, udati se po drugi put; Kinder erster, zweiter —, děca od pèrvoga muža, od pèrve žene itd. außer der — gezeugt, rodjen nezakonito, nezako nito děte;—aufgebot, *n.* napověd, navěštaj;—band, —bündniß, *n.* vez ženitbeni, zakonski, bračni;—bett, *n.* postelja, odar ženitbeni, zakonski; —brechen, *v. n.* preljubiti, preljubo dělovati, učiniti;—brechen, *n.* preljubočinstvo; preljub.

Ehebrecher, *m.* hotim, preljubnik;—in, *f.* hotimica, preljubnica;—isch, *adj.* hotimski, preljubodinski.

Ehe-bruch, *m.* preljubočinstvo, preljub;—bürde, *f.* križ, jaram ženitbeni; —contrakt, *m.* pogodba ženitbena, ugovor ženitbeni.

Ehedem, (Ehedessen), *adv.* prie, pria, někda, někad jednom.

Ehe-Dispensation, *f.* ženitbeni oprost; —frau, —gattin, —gemahlin, —genossin, *f.* žena, zaručnica, supruga, drugarica;—gatte,—gemahl,—mann, —genoß, *m.* muž, zaručnik, suprug, drug;—gericht, *n.* konsistorij. sud ženitbeni;—gesetz, *n.* bračni zakon.

Ehegestern, *adv.* prekjučer, prekojučer.

Ehegültigkeit, *f.* valjanost ženitbe.

Ehehaften, *pl.* zapreke zakonite.

Ehe-hinderniß, *n.* ženitbena prepreka, smetnja; —krüppel, *m.* muz loš, hèrdjav, hèrdja od muža; —leiblich, *adj.* vlastit, zakonit; —leute, *pl.* muž i žena, zaručnici; —lich, *adj.* ženitben; zakonit, zakonski; —lichen, *v. a.* verehelichen Jemand (von Mannspersonen), oženiti koga; (von Frauenzimmern), udati, udomiti, za muža dati; —, *v. r.* (von Mannspers.) uzeti ženu; (von Frauenzimm.), poći za muža; sich mit Jemanden —, uzeti se.

Ehelicherklärung, *f.* (Legitimation), pozakonjenje.

Eheliebste, *m.* & *f.* s. Ehefrau.

Ehelos, *adj.* (von Mannspersonen), neoženjen, neženjen, momak; (von Frauenzimmern), neudata. děvojka; —igkeit, *f.* (v. Mannspersonen), neženjenstvo, neženitba; (von Frauenzimmern), neudaja, neudatost, děvojačtvo.

Ehemalig, *adj.* něgdašnji, někadanji.

Ehemals, *adv.* něgda, někad, prie, pria.

Ehe-paar, *n.* par, muž i žena; —pacten, *pl.* pogodba, ugovori ženitbeni; —register, *m.* kazalo oženjenih, udatih.

Ehern, *adj.* měden, od tuča, měda, brunca.

Ehe-scheidung, *f.* razvod, razženjenje, razstava; —scheidungsklage, *f.* razstavna tužba; —segen, *m.* blagoslov ženitbeni; —stand, *m.* ženitba, zakon, zakonski, bračni stalež.

Ehestens, aufs Eheste, *adv.* što prie, što pèrvo, što skorie.

Ehe-steuer, *f.* dota, miraz, pèrćia; —stiftung, *f.* oženjenje; ugovor, pogodba ženitbena; —teufel, *m.* uzrok, kamen smutnje (ženitbene); —trennung, *f.* razpust; —ungültigkeit, *f.* nezakonitost ženitbe; —verkündigung, *f.* navěštaj, napověd; —verlöbniß, *n.* zaruka, věritba, s. Verlöbniß; —weib, *n.* s. Ehefrau; —werber, *m.* prosač, prositelj.

Ehrbar, *adj.* pošten, pristojan, vrě-

dan; —keit, *f.* poštenje, pristojnost, poštenost.

Ehrbegier-de, *f.* slavoljubje, čestoljubje; —ig, *adj.* slavoljuban.

Ehre, *f.* poštenje, čast, čest; slava; dika; glas; in Ehren halten, postovati, častiti; mit Ehren zu melden, da oprostite, s oproštenjem govoreć; es betrifft meine —, to se moga poštenja tiče; bei meiner —, tako mi poštenja; das ist aller — werth, to je vrědno i pošteno; ich werde mir die — geben, imat ću čast, usudit ću se; ich habe die — ihn zu kennen, imam čast poznati ga; Ehre dem Ehre gebührt, čast i poštenje, poštenje onomu, komu se pristoji, svakomu čast i poštenje.

Ehren, *v. a.* častiti, poštovati; slaviti; dičiti.

Ehren-, (in Zus.) počastni, počestni; —amt, *n.* čast, dostojanstvo, počastni ured; —bezeugung, *f.* ukazanje časti, poštovanje, štovanje, poštenje; —dieb, *m.* muzuvir, potvaralac, klevetnik, ogovaratelj; —erklärung, *f.* povratjanje poštenja; —fest, *adj.* pošten; poštovan; —gedächtniß, —denkmal, *n.* spomenik, pametnik; —gelag, *n.* čast, gostba, sobet; —gericht, *n.* sud plemski, vlasteoski; —wegen, —halben, *adv.* radi, poradi, ćeć postenja, rad časti; —kleid, *n.* haljina svečana; —kranz, *m.* věnac svatbeni, pirni; —krone, *f.* kruna slavodobitna; —lehen, *n.* počastni feud; —mann, *m.* pošten čověk; —mitglied, *n.* član častni; —münze, *f.* medalja; —name, *m.* tituo, naslov; —pforte, *f.* vrata, oblúk slavodobitni; —posten, *m.* čast, dostojanstvo; —preis, *m.* čestoslavica (trava); —reich, *adj.* poštovan; —rettung, *f.* branjenje, obrana poštenja; —rührig, *adj.* sramotan, nepošten; potvoran, što čast vrédja; —sache, *f.* stvar, posao od poštenja; (Zweikampf), duel, dvoboj; —säule, *f.* statua, spomenik; —schänder, *m.* muzuvir, klevetnik, ogovaratelj; —schmuck, *m.* ures svečani; —schuß, *m.* salva, pucanje na čast; —stelle, —stufe, —staffel, *f.* čast, dostojanstvo; —tag, *m.* svečanost, dan svečani; pir, svatba; —titel, *m.* tituo, naslov počastni; —trunk, *m.* zdravica; —voll, *adj.* častan, počastni; —wache, *f.* straža od časti; —wort, *n.* naklon, komplimenat; rěč; sein —wort geben, rěč svoju, tvèrdu věru dati; —zeichen, *n.* znamenje, znak od časti.

Ehrerbietig, *adj.* priklon, priklonit, směran; —keit, Ehrerbietung, *f.* priklonstvo, priklonitost, směrnost, poštovanje.

Ehrfurcht, *f.* poštovanje, směrnost, strahopoštovanje, strahopočitanje; —svoll, *adj.* pun strahopočitanja.

Ehrgefühl, *n.* poštenje, ćutjenje poštenja.

Ehrgeiz, *m.* slavoljubje; —ig, *adj.* slavoljuban.

Ehrgier, *f.* pohlepa, požuda za časti; —ig, *adj.* slavoljuban, željan časti, pohlepan za časti.

Ehrlich, *adj.* pošten; pravedan; —keit, *f.* poštenje; pravednost.

Ehrliebe, *f.* ljubav, gledanje poštenja svoga; —nd, *adj.* tko ljubi, gleda poštenje.

Ehrlos, *adj.* nepošten, bez poštenja; —igkeit, *f.* nepoštenje, bezpoštenost.

Ehrsam, *adj.* pošten, častan; —keit, *f.* poštenje, štovanje.
Ehrsucht, *f.* slavoljubje.
Ehrsüchtig, *adj.* slavoljuban.
Ehrvergessen, *adj.* nepošten, bez poštenja, bezobrazan.
Ehrwürden, **Ew.**, vaša prečastnost, poštovani (naslov).
Ehrwürdig, *adj.* pošten; dostojan, vrědan poštenja, štovanja, častodostojni.
Ei, *i.* e, o; —, —, gle, gle!
Ei, *n.* jaje.
Eibe, *f.* **Eibenbaum**, *m.* tis, tisen (dèrvo); —nholz, *n.* tisovina.
Eibisch, *m.* slěz (trava, bilje).
Eichapfel, (**Gallenapfel**), *m.* šišarica, šišarka, šiška.
Eiche, *f.* **Eichenbaum**, *m.* hrast, rast, dub.
Eiche, *f.* **Eichmaß**, **Eichgewicht**, *n.* měra ustanovljena, prepisana.
Eichel, *f.* želud, žir, žirka; —geld, *n.* žirovnica.
Eichelle, *f.* aršin, lakat, rif prepisani.
Eichel-mast, *f.* žir, žirovina; žirenje; —näpfchen, *n.* čaura, čaurica, kapica od žira, od želuda.
Eichen, *adj.* hrastov, od hrastovine.
Eichen, *v.* *a.* ustanoviti, prepisati měru.
Eichen-holz, *n.* hrastovina; —laub, *n.* vije, listje hrastovo; —rinde, *f.* kora hrastova; —wald, *m.* dubrava, šuma hrastova.
Eich-er, —ner, —herr, —meister, *m.* nadzornik, nastojnik měrah.
Eich-horn, —hörnchen, *n.* věvera, věverica (zvěr).
Eichmaß, *n.* s. **Eiche**.
Eichstab, *m.* měra, aršin prepisani.
Eichwald, *m.* s. **Eichenwald**.
Eid, *m.* prisega, zakletva; einen Eid ablegen, zakleti se, priseći; —ablegung, *f.* prisizanje, polaganje zakletve; —ablehnung, *f.* neprimanje zakletve, prisege.
Eidam, *m.* zet.
Eidanbietung, *f.* nudjenje prisegom, zakletvom.
Eid-bruch, *m.* věrolomstvo, prekèršenje věre zadate, prisege, zakletve; —brüchig, *adj.* rotan, krivorotan; věroloman; —brüchiger, *m.* prelomnik prisege.
Eidechse, *f.* gušter, gušterica.
Eider-dunen, *pl.* pavuljice od sěvernih gusakah; —gans, *f.* —vogel, *m.* guska islandska, séverna.
Eides-formel, *f.* prisežna, zakletna izrazka; —pflicht, *f.* věra zadata, prisega, zakletva; —statt, *adv.* na město prisege; —urkunde, *f.* prisežna izprava.
Eidgenoß, *m.* saveznik, uvětnik; —enschaft, *f.* savez, uvět.
Eidlich, *adj.* prisežan, zaklet; — *adv.* pod prisegu, pod zakletvu.
Eidschwur, *m.* prisega, zakletva.
Eier-dotter, **Eidotter**, *n.* žumnjak, žumanjak, žumance; —krebs, *m.* rakovica, žensko od raka; —kuchen, *m.* jajnik; —schale, *f.* ljuska, lupina, kora od jaja; —stock, *m.* jajaica.
Eifer, *m.* gorljivost, gorućnost, revnost, žestina, vatrenost, vatra, žar, želja, nastojanje, vrućoželjnost, goruća požuda; (Zorn), gnjěv; —er, *m.* gorljivac, nastojnik; —ig, *adj.* gorljiv, marljiv, vatren, revan, žestok, goruć, upaljen, podžežen, užgan; gnjěvan; — *adv.* gorljivo, marljivo, vatreno, revno, žestoko, goruće, užgano; gnjěvno.
Eifern, *v.* *n.* goriti, plamtiti, gor-

ljiv, užgan, zanešen biti; ljubomoran biti; gegen etwas —, protiviti se čemu, bučiti proti čemu, opirati se čemu.

Eifer-sucht, *f.* ljubomornost; —süchtig, *adj.* ljubomoran.

Eiförmig, Eirund, *adj,* jajan, duguljast.

Eigen, *adj.* vlastit, sobstven; (besonder), osobit, poseban; (sonderbar), čudan, čudnovit; sich etwas — machen, prisvojiti, privlastiti štogod; priviknuti se, priučiti se čemu; er ist in seinen Sachen sehr —, jako je točan u stvarih svojih; mit eigener Hand unterschreiben, svojom rukom što podpisati.

Eigenberechtig-t, *adj.* (*sui juris*), svoj, koji ima pravo na sebe; —ung, *f.* pravo na sebe.

Eigendünkel, *m.* preuzetnost, ponositost.

Eigener, *m.* s. Eigenthümer.

Eigenhandel, *m.* vlastita tèrgovina.

Eigenhändig, *adj.* vlastoručan, svojeručan, vlastitom rukom pisan; — *adv.* vlastoručno, vlastitom, svojom rukom.

Eigenheit, *f.* vlastitost, svojstvo; posebnost, osobitost.

Eigenliebe, *f.* samoljubje.

Eigenliebig. *adj.* samoljuban.

Eigenlob, *m.* vlastita hvala, slava.

Eigenmächtig, *adj.* samovoljan, samosion, samosilan; ein —er Besitzer, posėdnik krivi, nepravedni; —, *adv.* samovoljno, samosiono; —keit, *f.* samovlastnost, samosilnost.

Eigen-name, *m.* vlastito ime; —nutz, *m.* lakomost, lakomstvo, koristoljublje; —nützig, *adj.* lakom.

Eigens, *adv.* baš, upravo, samo, osobito, naročito.

Eigenschaft, *f.* vlastitost, svojstvo; kakvoća, dostojanstvo.

Eigensinn, *m.* samovolja, tvèrdoglavost, ukornost; —ig, *adj.* samovoljan, tvèrdoglav, ukoran.

Eigen-thum, *n.* vlastitost, dobro vlastito, svojina, sobstvenost, vlastničtvo; —thümer, —thumsherr, *m.* vlastnik, gospodar; —thümerin, *f.* vlastnica; —thümlich, *adj.* vlastit, vlastnički, sobstveni; (besonderes) osobit, poseban; — *adv.* vlastito, posebno; —thümlichkeit, *f.* vlastitost, osobitost, posebnost; —thumsrecht, *n.* vlastitost, pravo vlastitosti.

Eigentlich, *adj.* vlastit, prav, osobit, istinit; — *adv.* baš, uprav, vlastitim načinom; pravo, dėlotvorno; (direct) napravac, upravo.

Eigenwill-e, *m.* samovolja; —ig, *adj.* samovoljan.

Eignen, sich, *v. r.* pristojati, pristojati se, podobati, podoban biti za što, sposoban biti za što.

Eiland, *n.* otok.

Eilbote, *m.* ulak, skoroteča, kurier.

Eile, *f.* hitnja, hitost, prėša, pospėšnost, žurenje; žurba.

Eilen, *v. n.* hititi, bèrzati, žuriti se, spėšiti, hèrliti; seinem Verderben entgegen —, sèrnut u propast.

Eilend, *adj.* spėšan, prėšan, hitar, bèrz; —s, *adv.* bèrzo, hitro, naprėšno, spėšno, hèrlo.

Eilf, (Elf), *num.* jedanest, jedanaest.

Eilfeck, (Elfeck), *n.* jedanaesterokutje.

Eilfertig, *adj.* bèrz, hitar, pospėšan; —keit, f. Eile.

Eilf-jährig, (Elfjährig), *adj.* od jedanaest godinah; —mahl, *adv.* jedanest putih, jedanest krat; —tel, (Elftel), *n.* jedanestina; —te, (Elfte), *adj.* jedanesti, jedanaesti;

—tehalb, (Elftehalb), *adv.* deset i pol jedanestoga, itd.; —tens, *adv.* jedanesto, jedanaesto; —sylbig, *adj.* od jedanest silabah.

Eilgut, *n.* bèrzovozno dobro.

Eilig, *adj.* bèrz, hitar, spěšan, pospěšan; —st, *adv.* što bèrže, što skorie, što hitrie.

Eilmarsch, *m.* bèrzi marš, hitro stupanje.

Eilwagen, *m.* bèrzovoz.

Eimer, *m.* vědro, akov, barilo, čabar; sič.

Ein, eine, ein, *art.* jedan, jedin, něki, někav, někakovi.

Ein, *prp.* (in Zus.) u, nutar.

Einackern, *v. a.* zaorati.

Einander, *adv.* jedan drugoga, jedan drugomu, zaměnito, medju sobom; wir begegneten —, sastadosmo se, sukobili smo se, srěli smo se; aus — gehen, razstati se, razići se.

Einantwort-en, *v. a.* predati, prisuditi kome (zaostavšinu); —ung, *f.* predaja, prisudjivanje; —ungs- predajni.

Einarmig, *adj.* sakat, jednoruk, bogaljast.

Einärnten, s. Einernten.

Einäschern, *v. a.* spaliti, popaliti, požgati, obratit u pepeo.

Einathm-en, *v. a.* dihati, odisati; —ung, *f.* dihanje, odisanje.

Einäugig, *adj.* ćorav.

Einball-en, Einballiren, *v. a.* vezati, svezat u balu; —ung, Einballirung, *f.* vezanje, povezivanje.

Einbalsamiren, *v. a.* balsamati.

Einband, *m.* vez.

Einbändig, *adj.* (von Geschwistern) polubratja, polusestre (bratja i sestre samo po otcu ili po materi).

Einbegleit-en, *v. a.* (ein Gesuch) provoditi, sprovesti, propratiti molbenicu; —ung, *f.* provod, proprat.

Einbegreifen, *v. n.* sadèržavati, uzeti skupa sa—u.

Einbegriff, *m.* mit — der Kosten, uzevši skupa sa troškovima.

Einbegriffen, *adj.* mit —, skupa, zajedno s otim, uměšan, u družtvu.

Einbeißen, *v. a.* zagrizti; *fig.* (einbringen), probiti, doprěti.

Einbekenn-en, *v. a.* pripoznati; —tniß, *n.* pripoznanje.

Einberichten, *v. a.* oglasiti, javiti, dati na znanje.

Einberuf-en, *v. a.* (eine Person) pozvati; (mehrere) sazvati; —ung, *f.* poziv, saziv.

Einbetteln, sich, *v. r.* ulagati se, udvoriti se kod koga ciganiom.

Einbeuchen, *v. a.* napariti, metnut u lugšiu.

Einbiegen, *v. a.* uvinuti, prignuti, skučiti, previnuti.

Einbild-en, sich, *v. r.* misliti, pomisliti, umisliti; sich etwas —, mislit o sebi, scěnit mnogo o sebi, ponositi se, štimati se čime; einem etwas —, metnut komu što u glavu; —erisch, s. Eingebildet; —ung, *f.* misao, umisao, ponosnost, štimanje, ponositost, dim, fantasia, nebilica; —ungskraft, *f.* razmniva, fantasia.

Einbinden, *v. a.* svezati, zavezat u što; ein Buch —, svezati knjigu; *fig.* einem etwas —, naručiti komu štogod.

Einblasen, *v. a.* duhnuti, puhnut u što; ins Ohr —, šaptati, prišaptati.

Einbläser, *m.* upuhalac, prišaptalac.

Einblätterig, *adj.* jednolistan.

Einbläuen, *v. a.* ulit komu u glavu.

Einböckeln, s. Einpöckeln.

Einbrechen, *v. a.* potèrti, probiti, prolomiti, provaliti, razbiti; — *v. n.*

razbiti se, prolomiti se, prokinuti se, provaliti se, potèrti se, srušiti se; (von Dieben), probiti, prodrěti u —, provaliti (vrata, zid); in ein Haus —, usèrnuti, unići silom; die Nacht bricht ein, nastaje noć; mit einbrechender Nacht, pod večer.

Einbrenn-en, *v. a.* pripaliti, prižgati, udariti žig; Mehl —, prižgati, zapèržiti muku; —suppe, *f.* juha prižgana, čorba zapèržena.

Einbring-en, *v. a.* uněti, doněti, odněti u nutra, kući voziti, uvozati; (eine Klage), predati tužbu; (an Einkünften), donositi, valjati; (ersetzen), naplatiti se, nadoknaditi, nadoměstiti; einen Gefangenen —, dovesti, uloviti zločinca; —lich, *adj.* naplatljiv, izteriv; —lichkeit, *f.* naplatljivost, izterivost; —ung, *f.* (der Klage) predaja; (der Verbrecher) pohvata, pohvatjenje; (einer Forderung) naplata.

Einbrocken, *v. a.* nadrobiti, udrobiti; *fig.* faliti, falingu učiniti.

Einbruch, *m.* prolom, provala; (eines Diebes), probitje, razbitje (vratah, itd.); (der Nacht), mrak, smèrknutje; (des Feindes), usèrnutje, navala (neprijateljska).

Einbrühen, *v. a.* opariti, popariti.

Einbürger-n, *v. a.* udomaćiti, podomaćiti, uzeti u broj gradjanah, dati kome gradjanstvo, (t.) pogradjaniti koga; —ung, *f.* udomaćenje, podomaćenje, pogradjanstvo.

Einbuße, *f.* gubitak, šteta, kvar.

Einbüßen, *v. a.* izgubiti, štetovati, kvarovati; die Augen —, oslěpiti.

Eincassiren, *v. a.* pobirati, naplatiti; (einen Wechsel) primiti novce za měnicu; s. Einfordern.

Eindämmen, Eindeichen, *v. a.* ograditi, opasati naspom.

Eindingen, *v. a.* pogoditi, ugovoriti.

Eindorren, *v. n.* usahnuti, osušiti se.

Eindrängen, sich, *v. r.* utisnuti se, urinuti se, ukrasti se, měšati se, pačati se.

Eindrehen, *v. a.* usukati, zasukati, zavinuti, zavèrnuti, zakrenuti.

Eindring-en, *v. n.* prodrěti, protisnuti se, probiti; auf jemanden —, okupiti koga rěčmi; sich — *v. r.* zabosti se, uměšati se, pačati se; —lich, *adj.* živ.

Eindruck, *m.* utisnutje, pritisnutje, znak, znamenje; *fig.* utěštenje, ćutjenstvo; — machen, dirnuti.

Eindrücken, *v. a.* utisnuti, pritisnuti, potisnuti u nutra, zabiti, udariti, prolomiti, probiti; prokinuti.

Eindrucken, *v. a.* utěštiti, pritěštiti, štampati, tiskati, utisnuti.

Eineggen, *v. a.* zadèrljati, zavlačiti.

Einer, *adj.* jedan; — für Alle und Alle für Einen, jedan za sve i svi za jednoga; —lei, *adj.* jednak, jedan, jednorodan, podoban; es ist —, to je sve jedno; das ewige —, sve jedno te jedno.

Einernten, *v. a.* žeti, požeti, brati, pobirati; *fig.* steći, dobiti, zadobiti.

Einerseits, *adv.* s jedne strane.

Einfach, *adj.* jednostavan, jednostruk; *fig.* prost, priprost; —heit, f. jednostavnost, jednostručnost.

Einfädeln, *v. a.* uděnuti, uvući, navèrzti; eine Sache —, osnovati, uredlti, razrediti otajno.

Einfahren, *v. n.* uvezti se; spustiti se, uljezti u rudnik; — *v. a.* uněti, uvezti, razvaliti, provaliti, (s koli); učit voziti (konja).

Einfahrt, *f.* uhod, ulazak, ulaz, vrata,

veža, kapia, silazak, sišastje (u rudnik).

Einfall, *m.* (feindlicher), napad, navala, nasèrnutje, nasèrtanje; (Einsturz), provala, razor; (Gedanke), idea, misao, fantazia; —en, *v. n.* propasti, pasti u što; (als der Feind), navaliti, usèrnuti, nasèrnuti; (einstürzen), provaliti se, razvaliti se, srušiti se, razoriti se; (sich ereignen), dogoditi se, pripetiti se, sbiti se, biti; einem —, na um, na pamet pasti, doći; (sich erinnern), sětiti se, spomenuti se; sich etwas — lassen, doći do misli koje; eingefallene Augen, oči upale; die Nacht fällt ein, nastaje noć; — in die Rede, presěći kome govor.

Einfalt, *f.* prostota.

Einfältig, *adj.* prost, priprost.

Einfaltspinsel, *m.* bena, glupak, prostak.

Einfalzen, *v. a.* uvinuti, uvijati, uvèrnuti, uvratiti.

Einfangen, *v. a.* uloviti, uhvatiti, ograditi.

Einfärbig, *adj.* od jedne boje, jedne farbe.

Einfass-en, *v. a.* napuniti, nasuti, naliti; etwas mit etwas —, opasati, ograditi; einen Edelstein in Gold —, okovati u zlato; mit einem Rahmen —, metnuti u okvir; Perlen —, nizati biser; mit einem Saume —, zarubiti, obrubiti, obšiti; eine Flasche mit geflochtener Arbeit —, oplesti plosku; —ung, *f.* (mit etwas), ograda; (eines Kleides), obšav, rub; (eines Brunnens), rub, gèrlo, gèrlić; (eines Bildes), okvir; (der Demanten), okov.

Einfehmen, *v. a.* těrati, goniti, pustiti svinje u žir.

Einfeilen, *v. a.* zapiliti, zalimati.

Einfinden, sich, *v. r.* najti se, doći, poći, javiti se.

Einflechten, *v. a.* uplesti, zaplesti, priplesti.

Einflicken, *v. a.* prikèrpiti; sich überall —, měšati se, zabadati se u svašto.

Einfliegen, *v. n.* uletěti.

Einfließen, *v. n.* teći u što, uticati; — (in die Cassa), dolaziti u pěneznicu; — lassen, spomenuti, napomenuti, navesti (u pismu, u besědi); *fig.* uticati, utok imati, moći što u koga.

Einflöß-en, *v. a.* uliti; *fig.* udahnuti, zadati; —ung, *f.* ulitje, nadahnutje.

Einfluß, *m.* ulěv, uticanje, utok; *fig.* upliv, utok, moć; — haben auf etwas, imati upliv na što; — üben, mnogo moći kod koga; er hat vielen — bei Hofe, mnogo može pri dvoru; (Wirkung) učinak.

Einflüstern, *v. a.* prišapnuti, prišaptati, ušaptivati.

Einforder-n, *v. a.* opomenuti koga, da plati; kupiti, těrati, pobirati (dugove); primiti novce, naplatiti; iztěrivati dug; —ung, *f.* kupljenje, pokupljenje, iztěranje (dugovah).

Einförmig, *adj.* jednak, jednoličan; —keit, *f.* jednakost, jednoličnost.

Einfressen, *v. a.* progrizti, projěsti, zagrizti; einen Schimpf —, progutati, pretèrpěti, snositi.

Einfried-en, *v. a.* ograditi.

Einfuhr, *f.* uvoz.

Einführen, *v. a.* uvesti, uvezti, uněti, unositi; Getreide —, voziti žito u žitnicu; einen Dieb —, uloviti tata; einen redend —, navesti koga govoreći.

Einfuhrs- (in Zus.) uvozni; —gut, *n.* uvozbina; —schein, *m.* uvoznica, uvozno svědočanstvo.

Einführung, *f.* uvod, uvedenje, uvedba, naméstenje; —ungs- uvedbeni.

Einfüllen, *v. a.* naliti, napuniti; u sud postaviti.

Einfurchen, *v. a.* zabrazditi; utěrati, zabiti, ucépiti.

Einfüßig, *adj.* jednonog, jednokrak.

Einfüttern, *v. a.* u tok metnuti, vèrći.

Eingabe, *f.* prošnja, predatak, podnesak; pismo.

Eingang, *m.* ulaz, ulazak, uhod, uvoz; početak, uvod (od beséde); pristup (od mise); er fand mit seinen Bitten wenig —, slabo, malo su pazili na njegove molbe.

Eingangs- (in Zus.) uvozni; početni; — *adv.* u početku, s početka, od početka; —erwähnt, gori rečen, gori spomenút; —gangsgut, *n.* uvozbina; —zoll, *m.* ulaznina, ulazni bir, uvoznina.

Eingealtet, *adj.* zastarél.

Eingeben, *v. a.* (als Arzneien), dati, davati; (als ein Schreiben), dati, pridati; Gedanken —, udahnuti, prišaptati, dahnut u koga misao koju.

Eingebildet, *adj.* namišljen, pomišljen, umišljen; ponosit, preuzetan.

Eingebinde, *n.* dar kumov (pri kèrštenju).

Eingebogen, *adj.* uvinjen, svinjen, previnjen, skučen; gèrbav; eine —e Nase, nos plosnat.

Eingeboren, *adj.* jedinorodjen; domaći; ein —er, tuzemac, zemljak; —er Sohn, sin jedinorodjeni; jedinac.

Eingebrachte, *n.* dota, miraz, pèrćia; —e Fahrnisse, uvožene pokretnosti.

Eingebung, *f.* pridanje, izručenje; *fig.* udahnutje, nadahnutje.

Eingedenk sein, *v. n.* spominjati se, nezaboraviti.

Eingefallen, *adj.* upao, propao; opao, suh, mèršav, mledan.

Eingefleischt, *adj.* uputjen, u put, u meso ujeden, upilit.

Eingehen, *v. n.* unići, poć u nutra; stisnuti se, sbégnuti se, svrěti se, poć u se; srušiti se, razoriti se; nestajati, běžati; sahnuti, sušiti se, ginuti; prestati, nestati, propasti; in einem Hause aus- und —, vrata od kuće koje otvorena komu biti; — *v. a.* eine Wette —, okladiti se; eine Verbindung —, obvezati se, uzeti na se štogodir; einen Vertrag —, sklopiti, učiniti pogodbu; auf gewisse Bedingungen —, pristati na neke uvěte; (unternehmen), preduzeti što; eine Gewohnheit — lassen, zapustiti, zanemariti običaj; ich gehe alles ein, ja sam zadovoljan sa svim; es sind Briefe, Nachrichten eingegangen, došli su listi, glasi; die eingehenden Summen, dohodbina.

Eingelegt, *adj.* nakockan, položen.

Eingemachtes, *n.* učinjeno, udělano; načinba, jušad.

Eingenommen, *adj.* uzet, osvojen, otét; pun; priuzét, obuzét, zauzét; —heit, *f.* zauzetje, priuzetje, obuzetje.

Eingepflanzt, *adj.* prirodjen, prirodan, naravski.

Eingeschaltet, *adj.* umetnut.

Eingeschränkt, *adj.* stišnjen, ograničen, omedjašen, ogradjen.

Eingesessen, *adj.* nastanjen.

Eingeständniß, *n.* s. Geständniß.

Eingestehen, *v. a.* priznati, izpoviděti, dopustiti.

Eingeweide, *n.* drob, crěva.

Eingewurzelt, *adj.* ukorenjen, zakorenjen, ustaran.

Eingezogen, *adj.* zaustavljen, uzét;

tih, miran, krotak; samoćan; —heit, *f.* samina, samoća, samost.

Eingieß-en, *v. a.* uliti; zaliti; —ung, *f.* ulěvanje, ulitje; zalěvanje, zalitje.

Eingraben, *v. a.* (in die Erde), ukopati, pokopati, zakopati; (in Stein, Metall), useći, urězati, uděljati, ukljesati.

Eingreifen, *v. n.* (als Räder in einander), zapadati, zaděvati se, loviti, hvatati jedno kolo u drugo; in jemandes Rechte —, dirati, pačati se u čija prava; —d, *adj.* oštar, strog.

Eingriff, *m.* diranje, pačanje (u prava tudja).

Einguß, *m.* ulěvanje, nalěvanje; napoj.

Einhägen, *v. a.* ograditi, zagraditi, zagajiti.

Einhäkeln, *v. a.* zakvačiti, zaděti, zakučiti.

Einhällig, *adj.* jednoglasan, jednodušan; —keit, *f.* jednoglasnost, jednodušnost.

Einhalt, *m.* zaprěka, preprěka; —thun, ustaviti, zajaziti, zaprěčiti, sustaviti; —en, *v. a.* zaprěčiti, preprěčiti, zaustaviti; — *v. n.* prestati, stati, sustaviti se; mit der Zahlung —, točno platjati; eine Frist —, dèržati pogodbeni rok.

Einhandeln, *v. a.* kupiti; zatèrgovati, izgubit, potratit u tèrgovini.

Einhändig, *adj.* sakat, jednoruk.

Einhändigen, *v. a.* izručiti, pridati; —ung, *f.* izručenje, pridanje, predaja.

Einhängen, *v. a.* oběsit u što; (Thüren, Fenster), nastaviti (vrata, prozore).

Einhauchen, *v. a.* udahnuti, haknuti u što.

Einhauen, *v. a.* zaseći; zarězati, zaseći, uděljati; (im Kriege), seći; probiti, prodrěti; einen bei jemanden —, ogovoriti, opasti koga; (Fenster, Thüren), razbiti, polupati; probiti, proseći (vrata, prozore).

Einheben, *v. a.* (eine Thür), nastaviti (vrata); metnuti kamo; (eine Gebühr), brati, kupiti, pritegnuti pristojbinu.

Einheften, *v. a.* prišiti, zašiti.

Einheimisch, *adj.* domaći.

Einheirathen, sich, *v. r.* oženiti se u kuću.

Einheit, *f.* jedinka; jedinstvo; —lich, *adj.* jedinstven.

Einheizen, *v. a.* zakuriti, ugrijati, naložiti peć.

Einhelfen, *v. a.* (einem —, prišaptivati komu.

Einhellig, s. Einhällig.

Einhemmen, *v. a.* zatvoriti, opaučiti (kolo).

Einhergehen, Einhertreten, Einherreiten rc. *v. n.* hoditi, ići, približati se na konju, pěške, itd.

Einhetzen, *v. a.* priviknuti, priučiti k lovu.

Einholen, *v. a.* (einen), sustignuti, dostignuti; (einem entgegen gehen), poć u susrět, poć pred koga; (sammeln), kupiti, brati, sabirati; das Versäumte —, nadoknaditi, popraviti, nadoměstiti; Nachricht —, ubavěstiti se, razpitati, propitati; (einen Rath), posavětovati se; (ansuchen), tražiti, moliti što.

Einholung, *f.* (einer Person), doček, prijatje, pozdrav; dostignutje, sustignutje.

Einhorn, *n.* jednorog, inorog.

Einhufig, *adj.* samokopitan.

Einhüll-en, *v. a.* zamotati, zaviti; zastèrti, sakriti, pokriti; —ung, *f.* zamotanje, zavitje; pokritje, zastèrtje.

Einjagen, *v. a.* učit na lov, k lovu priučati; utěrati, ugnati; einem einen Schrecken —, prestrašiti, prepasti, uplašiti koga, zadati komu straha.

Einjährig, *adj.* od jedne godine.

Einig, *adj.* jedan, jedin, sam; (einstimmend), složan, suglasan, jedne misli; — werden, pogoditi se, složiti se.

Einiger, —e, —es, *pr.* někoi; několiko; něšto; — *pl.* někoji; několiko; něšto.

Einigermaßen, *adv.* po něšto, někako.

Einigkeit, *f.* jedinstvo, sloga.

Einimpf-en, *v. a.* ucěpiti, cěpati; —ung, *f.* cěpanje, ucěpljenje.

Einkauen, *v. a.* ulit, zabit u glavu.

Einkauf, *m.* kupljenje; kupovanje; —en, *v. a.* kupiti; kupovati; sich —, *v. r.* kupiti, dobiti za novce pravo.

Einkäufer, *m.* kupovnik; —in, *f.* kupovnica.

Einkaufs- (in Zus.), kupovni; —taxe, *f.* kupovina.

Einkehle, *f.* žlota (žlěb medju dva krova).

Einkehr, *f.* stan, konak; svratište, gostionica; —en, *v. n.* svratiti se, navèrnuti se, svèrnuti se, odsěsti.

Einkeilen, *v. a.* zaglaviti, utvèrditi klinom.

Einkerben, *v. a.* zarězati, zaseći.

Einkerker-n, *v. a.* vèrć, metnut u tamnicu, zatvoriti, utamničiti; —ung, *f.* utamničenje; zatvorenje, vèrgnutje u tamnicu.

Einkindschaft, *f.* podjednačenje, izjednačenje dětce.

Einkitten, *v. a.* prilěpiti; zalěpiti.

Einklagen, *v. a.* eine Schuld —, tražiti, iskati dug putem pravice.

Einklammern, *v. a.* spojiti, svezati; ein Wort —, zatvoriti, postavit u parentezu.

Einklang, *m.* jedinstvo, sloga, sklad.

Einkleben, Einkleistern, *v. a.* ulěpiti, prilěpit u što; zalěpiti.

Einkleid-en, *v. a.* (einen Mönch, eine Nonne), obući; *fig.* etwas —, nakititi, izkititi; —ung, *f.* obučenje. oblačenje; *fig.* nakitjenje, izkitjenje.

Einklemmen, *v. a.* stisnuti.

Einklinken, *v. a.* zatvoriti, zakvačiti (vrata).

Einknicken, *v. a.* zalomiti, zakinuti,

Einknüpfen, *v. a.* zavezati; svezati; einem etwas —, oštro komu što naložiti.

Einkochen, *v. a.* zavariti, zakuhati; ukuhati; bis zur Hälfte —, do polak, do polovice izkuhati.

Einkommen, *v. n.* unići, ulězti; (Nutzen, Vortheil bringen), dohoditi, donositi; gerichtlich — wider einen, sudbeno proti komu postupati; schriftlich —, podati, predati prošnju, prositi, tražiti; dawider —, protestirati proti čemu, oprěti se čemu; — *n.* dohod, dohodak, probitak; —steuer, *f.* dohodovina.

Einkriechen, *v. n.* ulězti, uvući se; sběgnuti se, svrěti se, stisnuti se, poći u se.

Einkünfte, *pl.* dohodci, dohodi.

Einlad-en, *v. a.* (etwas), ukèrcati, natovariti; einen —, pozvati koga; —ung, *f.* kèrcanje, tovarenje; poziv; —ungsbrief, *m.* —ungsschreiben, *n.* pozovka, poziv.

Einlage, *f.* (in ein Spiel, eine Lotterie), stavka; (bei einer Handelsgesellschaft), uložak; (Einschluß eines Briefes), dodatak, pridatak, prilog.

Einlags-bogen, *m.* uložni list; —schein, *m.* uložnica; stavnica.

Einländisch, s. Inländisch.

Einlangen, *v. n.* doći.

Einlaß, *m.* ulaz, ulazak; popust, upuštenje; vratašca, vrataoca; —en, *v. a.* upustiti, pustit u nutra; sich — *v. r.* privoliti, pristati; sich in etwas —, pustiti se, měšati se u što; das Tuch —, nakvasiti, namočiti sukno; (versenken), pustiti na dno, utopiti; sich mit einem —, družiti se, drugovati, sprijateljiti se s kim; — ung, *f.* upuštenje.

Einlauf, *m.* unišastje; —en, *v. n.* utèrčati, dotèrčat u nutra; in den Hafen —, unići u luku, uvezti se; die Zinsen laufen richtig ein, točno se platja kamata; das Tuch läuft ein, stiska se, sběgava se, sbija se sukno; (Briefe), doći, stići.

Einlaugen, *v. a.* metnut u lugšiu; opariti, pariti.

Einläuten, *v. a.* das Fest ꝛc. —, oglasiti, zvoniti na blagdan, na večernju, na misu, itd.

Einlegemesser, *n.* britva, britvica.

Einleg-en, *v. a.* staviti, metnuti u nutra; (beilegen), priložiti; (erlegen, z. B. Quittungen), položiti (namirnice); Wein —, metnut u pivnicu vino; Gurken —, ukiseliti, ukisati ugorakah, krastavacah; Fleisch —, usoliti, posoliti meso; den Kram —, zatvoriti staćun; Reben —, saditi tèrsje; mit Platten von Marmor —, obložit pločama od mramora; Ehre, Schande mit etwas —, opošteniti se, osramotiti se; ein gutes Wort für einen —, reći dobru rěč za koga; eine Fürbitte —, moliti se za koga; die Berufung gegen ein Urtheil —, pozvati se (na veći sud); Soldaten —, staviti kamo vojsku; —er, *m.* položnica, razklad; —er, *m.* (Messer), s. Einlegemesser.

Einleimen, *v. a.* zalěpiti; prilěpit u što.

Einleit-en, *v. a.* uvesti; naputiti; pobuditi; učiniti; narediti, razporediti; početi; die Kundmachung —, izposlovati da se što oglasi; —ung, *f.* uvod; (in Geschäften), početak.

Einlenk-en, *v. n.* navèrnuti se, navratiti se, svratiti se, svèrnuti se; (im Reden), uzvratiti se k predmetu; — *v. a.* navèrnuti, svèrnuti; (ein verrenktes Glied), naměstiti udo uganuto; —ung, *f.* povratjenje, uzvratjenje k predmetu.

Einlesen, *v. a.* brati; nabrati; kupiti; nakupiti.

Einleucht-en, *v. n. fig.* jasno biti, očevidno, bistro, bělodano biti; —end, *adj.* jasan, očevidan, bistar.

Einliefer-n, *v. a.* izrućiti, dati u ruke, predati, poslati; —ung, *f.* izručenje, predaja, predanje.

Einlogiren, *v. a.* dati na konak, na kvartir postaviti, nastaniti.

Einlös-en, *v. a.* odkupiti, izkupiti; —ung, *f.* odkupljenje, izkupljenje; odkup; —ungsrecht, *n.* pravo odkupa; —ungsschein, *m.* odkupka, odkupna cedulja.

Einlöthen, *v. a.* prilotati; zalotati.

Einmachen, *v. a.* staviti, metnut u nutra; zaviti, zamotati; usoliti, posoliti; Früchte mit Zucker —, začiniti voće cukrom; Teig —, zaměsiti.

Einmahn-en, *v. a.* opomenuti; —ung, *f.* opomena.

Einmal, *adv.* jedan put, jedan krat, jednom, něgda, někad; nicht —, ni, niti; ein- für allemal, jednom za svagda; ich hab' es nicht — gehört, nisam ni čuo; da sind sie

endlich —, ꝛc. eto ih već jedanput; —eins, *n.* jedan put jedan, tablica pitagorina; —ig, *ad.* od jedan krat, jedan put učinjen.

Einmännisch, *adj.* za jednoga (čověka).

Einmarsch, *m.* ustupljivanje, ulaz, ulazak vojske u grad; —iren, *v. n.* unići, ulězti, stupit u nutra.

Einmastig, *adj.* s jednim jarbulom, od jednoga jarbula, na jedan jarbuo, na jedno jadro, jědro.

Einmaß, *n.* razměrak.

Einmauern, *v. a.* zazidati.

Einmeischen, *v. a.* z. B. Malz, opa riti, popariti.

Einmengen, Einmischen, *v. a.* uměšati, poměšati; sich —, *v. r.* měšati se, pačati se.

Einmessen, *v. a.* odměriti; razměriti, měreć potratiti; es ist eingemessen worden, otišlo je na razměrke.

Einmieth-en, *v. a.* uzeti na kvartir; sich —, *v. r.* najmiti kvartir; —er, *m.* najamnik; —ung, *f.* najam.

Einmisch-en, s. Einmengen. —ung, *f.* uměšanje; měšanje, pačanje.

Einmummen, *v. a.* uviti, umotati kao mumiu.

Einmünzen, *v. a.* sakovati novce, obratit u novce.

Einmüthig, *adj.* složan, jednoglasan, jednodušan; —keit, *f.* sloga, sklad, jednoglasnost, jednodušnost.

Einnähen, *v. a.* zašiti; ušiti; stisnuti.

Einnahm-e, *f.* (eines Platzes), osvojenje, uzetje; (am Gelde), dohodak; probitak; —ebuch, *n.* knjiga od dohodakah; —ssumme, *f.* iznesak dohodka.

Einnehm-en, *v. a.* uzeti, primiti; pobirati; Arznei —, uzimati lěkariu; feste Plätze —, osvojiti, uzeti grad; Raum —, zanimati město; — das Herz, zauzeti, zaněti, predobiti sèrdce; (Einkünfte haben), vući, potezati, imati dohodka; leicht einzunehmen sein, lahk biti za predobit, mehka, nježna sèrdca biti; ich habe heute nichts eingenommen, nisam ništa pazario danas; von Vorurtheilen eingenommen, pun predsudah; das Bier nimmt den Kopf ein, pivo udara u glavu; die Segel —, spustiti jědra; —end, *adj.* zanimiv, ugodan, prijatan; —er, *m.* prijamnik; (der Fruchtzehenden ꝛc.), kupilac, pobirač, desetčar; —ung, *f.* primanje, primljenje; uzetje, osvojenje; zanimanje.

Einnieten, *v. a.* pribiti, utvèrditi, prikovati (čavlići).

Einnisten, Einnisteln, sich, *v. r.* ugnjězditi se.

Einnöthigen, *v. a.* (einem etwas), prisiliti, usiliti da uzme, (n. p. lěk).

Einöde *f.* pustinja.

Einöhlen, *v. a.* uljem namazati, po mazati.

Einöhrig, *ad.* jednouh.

Einpacken, *v. a.* spraviti, spremiti; in Stroh —, zavit u slamu; (schweigen), mučati.

Einpassen, *v. a.* prilagoditi, priljubiti; — *v. n.* pristati, priljubiti se.

Einpfählen, *v. a.* obiti koljem.

Einpfarren, *v. a.* parokii podložiti, užupiti, upisati u župu, u parokiju.

Einpflanzen, *v. a.* posaditi; *fig.* zasaditi, zabiti u glavu, u sèrdce; eingepflanzter Haß, omraza ustarana, ukorenjena.

Einpfropf-en, *v. a.* ucěpiti, cěpati u što; —ung, *f.* cěpljenje, cěpanje.

Einpfündig, *adj.* od jedne funt.

Einpichen, *v. a.* zasmoliti.
Einpöckeln, *v. a.* usoliti, posoliti.
Einpräg-en, *v. a. fig.* utěštiti, uděljati, uséć u sèrdce, u pamet; zabit u glavu; —ung, *f.* utěštenje, uděljanje.
Einpredigen, *v. a.* zabit u glavu, u pamet.
Einpressen, *v. a.* stisnuti, u prešu postaviti.
Einprügeln, *v. a.* ubatinjati, batinami ukljukati, utěrati.
Einpudern, *v. a.* naprašiti.
Einquartir-en, *v. a.* nastanjivati, naměštati na kvartir, konak; —ung, *f.* nastanjenje, kvartir, konak.
Einquellen, *v. a.* nakvasiti, namočiti, zamočiti.
Einquetschen, *v. a.* stisnuti, sgnjesti, sgnjaviti.
Einrammen, Einrammeln, *v. a.* zatući, zabiti.
Einrathen, *v. a.* savětovati.
Einräum-en, *v. a.* (hineinräumen), spraviti, spremiti, pospremiti; (weichen), odstupiti, dati města, ukloniti se; (etwas zugestehen), dopustiti, priznati; (abtreten), ustupiti; (erlauben), dopustiti, dopuštenje, slobodu dati; die Möbeln —, razrediti pokućište; —ung, *f.* spravljanje, spremanje; uklonjenje, odstupljenje; dopuštenje.
Einrechnen, *v. a.* zaračunati, uračunati, vèrći, metnuti na račun.
Einrede, *f.* nagovor, nagovaranje; protinba, pregovor; (auf die Klage), odgovor; ohne alle —, bez svakoga prigovora; — wider die Heirath thun, prigovarati ženitbi čijoj; —n, *v. a.* (einem etwas), nagovarati koga, nukati ga; einem Muth, Herz —, sloboditi koga; sich nichts — lassen, neslušati ništa, neposluhnuti; (widersprechen), prigovoriti, prigovarati.
Einreib-en, *v. a.* natèrti; namazati; naribati u nutra; —ung, *f.* ribanje, tarenje; natèrtje.
Einreich-en, *v. a.* dati, podati, pridati, predati, podněti; —ung, *f.* pridanje, podanje; —ungsprotokoll, *n.* predatni, podnesni napisnik (zapisnik).
Einreihen, *v. a.* nanizati, navèrzti, uvèrstiti.
Einreiß-en, *v. a.* zaderati, zadrěti; (Gebäude), razoriti, razvaliti, porušiti; — *v. n.* proderati se, zaderati se; razcěpiti se, puknuti; *fig.* (von übeln Gewohnheiten), uvuć se, prostèrti se, razširiti se, razploditi se; —er, *m.* strenitelj, satritelj.
Einreiten, *v. n.* ulězti na konju, jašuć unići; — *v. a.* jašuć razbiti, potèrti.
Einrenken, *v. a.* naměstiti, načiniti ruku il nogu uganutu.
Einrennen, *v. a.* razbiti, probiti tèrkoma štogod.
Einricht-en, *v. a.* (ein verrenktes Glied), naměstiti, načinit udo uganuto; (ordnen), urediti, razrediti; sich wornach —, vladati se, ravnati se po čem; sich im Hause —, nabaviti potrěbna, kupiti pokućište; —tung, *f.* naměštenje, načinjenje (uda uganuta); uredjenje, razredjenje; (Institution), uredba; pokućište, pokućstvo; —ungsstücke, *pl.* pokućnice, stvari od pokućstva.
Einriegeln, *v. a.* zakračunati, romazinom zatvoriti.
Einritt, *m.* ulaz, unišastje na konju, ujahanje.
Einrosten, *v. n.* zahèrdjati, zahèrdjaviti.

Einrück-en, *v. a.* (einschalten), metnuti, staviti u nutra; umetnuti; — *v. n.* unići, ulězti; naslědnik čiji biti, stupiti u—; —ung, *f.* umetnutje; ulaz; —ungsgebühr, *f.* umetnina.

Einrühren, *v. a.* uměšati, zamešati; Eier —, promutiti jaja utučena.

Eins, *num.* jedno, jedna stvar; — von beiden, jedno; — um das andere, jedno za drugim; — ins andere, jedno u drugo; noch —, još jedanput; još něšto, još jednu rěč; in einem fort, neprestano, bez prestanka, uzastopce; — sein, — werden, pogoditi se; —ins andere gerechnet, jedno s drugim.

Einsaat, *f.* usěv.

Einsacken, *v. a.* metnuti, usut u vrěću.

Einsäen, *v. a.* posijati.

Einsaitig, *adj.* jednožican, od jedne žice.

Einsalb-en, *v. a.* pomazati, namazati; —ung, *f.* pomazanje, namazanje.

Einsalz-en, *v. a.* posoliti, osoliti; —ung, *f.* —en, *n.* posoljenje, osoljenje.

Einsam, *adj.* sam; —keit, *f.* samoća.

Einsammel-n, *v. a.* kupiti, brati; sabirati, pobirati; —ung, *f.* kupljenje, branje; sabiranje, pobiranje.

Einsatz, *m.* stavka; zalog, zaklad.

Einsäuern, *v. a.* kiseliti, nakiseliti.

Einsaugen, *v. a.* popiti, posèrkati, napiti se.

Einsäumen, *v. a.* zarubiti.

Einschalig, *adj.* jednozěh.

Einschalt-en, *v. a.* umetnuti, uvèrći; —ung, *f.* umetnutje, uvèrgnutje.

Einschärfen, *v. a.* priporučiti, naručiti, naložiti što kome oštro, zabiti komu što u glavu.

Einscharr-en, *v. a.* zagrebsti, pogrebsti, zakopati, pokopati; Geld —, sgèrnuti novacah; —ung, *f.* zagrebenje, pogreb, pokop.

Einschattig, *adj.* jednosěn, taman.

Einschenken, *v. a.* natočiti, naliti, nasuti.

Einschicken, *v. a.* odpraviti, poslati.

Einschieb-en, *v. a.* uturati, rinuti u nutra; umetnuti, uvèrći; Brod —, stavit u peć kruh; —sel, *n.* umetak, medjumetak; —ung, *f.* umetnutje, uvèrgnutjo; dodatak, nadoměrenje.

Einschießen, *v. a.* (das Brod in den Backofen), stavit kruh u peć; (entzwei schießen), razbiti, probiti (iz puške); ein Gewehr —, probati, pokusiti pušku; sich —, vězbati se u pucanju.

Einschiff-en, *v. a.* ukèrcati; —ung, *f.* ukèrcanje.

Einschlachten, *v. a.* ubiti; zaklati.

Einschlafen, *v. a.* zaspati; zadrěmati; (von Gliedern), utèrnuti.

Einschläferig, *adj.* (z. B. Bett), za jednoga, za jednoga čověka.

Einschläfern, *v. a.* uspavati.

Einschlag, *m.* (eines Briefes), dodatak, pridatak, primetak; (Umschlag), zavoj, zavitak; (im Nähen), podvratak; (bei den Webern), utak, potka, poutka, poučica; (im Wein), začina od vina; (Rath), svět, savět.

Einschlagen, *v. a.* (hinein schlagen), zabiti, zatući; (bei den Webern), tkati, potkati; (entzwei schlagen), probiti, prebiti, razbiti, razlupati; (in Papier), zaviti, zamotati; (ein Kleid —), podvèrnuti; Gewächse mit Erde —, zagèrnuti; Eier —, utući jajah; Wein —, začinjati vino; einen Weg, ein Mittel —, uputiti se, udariti putem kojim,

odabrati put ili srědstvo; — *v. n.* (als Zeichen der Einwilligung), dati ruku; (vom Blitz), udariti; (— in ein Fach), spadati; (gelingen), na ruku, za rukom ići, poći, prokopsati; die Farben schlagen ein, upija se boja.

Einschlägig, *adj.* dotični.

Einschleichen, sich, *v. r.* ulězti kradom ukrasti se, podkrasti se, uvući se.

Einschließ-en, *v. a.* zatvoriti, zapréti; zugleich mit —, imati, sadèržavati u sebi; einen Brief ꝛc. —, priložiti, privinuti, priklopiti; (umringen), obkoliti, opasati; im Frieden mit —, metnuti, vèrći, pod pogodbu od mira; (einbegreifen), uzeti u —; —lich, *adv.* uključno, uzevši, uzimajući i, zaklopice, i, s, sa; — ung, *f.* obsada, obkoljenje, opasanje, zatvorenje; priloženje, priklopljenje.

Einschlucken, *v. a.* gutati, progutati, pogutnuti.

Einschlummern, *v. n.* zadrěmati.

Einschlürfen, *v. a.* sèrkati, posèrkati.

Einschluß, *m.* dodatak, primetak; parenteza, uključak; mit —, s, sa, s kupa, zajedno sa.

Einschmeicheln, sich, *v. r.* prilastiti se, ulagati se, umiljavati se.

Einschmeißen, s. Einwerfen.

Einschmelzen, *v. a.* raztopiti, pretopiti, stopiti.

Einschmieden, *v. a.* okovati.

Einschmieren, *v. a.* namazati.

Einschmutzen, *v. a.* omazati, opèrljati.

Einschnallen, *v. a.* zakopčati, zapeti.

Einschneiden, *v. a.* zarězati; zasěći; zakrojiti; narězati, nakrižati; — *v. n.* zapiliti se.

Einschneidig, *adj.* s jednom oštricom, jedno oštro imajući.

Einschnitt, *m.* rěz, rězotina, zarěz; zakroj; (an Säulen), žlěb, brazda.

Einschnüren, *v. a.* zavezati; svezati; zapetljati; stegnuti.

Einschöpfen, *v. a.* nagrabiti, zacèrpiti.

Einschränk-en, *v. a.* stegnuti, stisnuti; ograničiti, omedjašiti; obuzdati, zauzdati; ukratiti kome (pravo); sich —, stegnuti se, stisnuti se; —ung, *f.* stegnutje, stisnutje; ograničenje, omedjašenje; ukrata; sustegnutje.

Einschrauben, *v. a.* zašarafiti.

Einschreib-en, *v. a.* zapisati, upisati, zabilježiti; —ebuch, *n.* upisnica; —egebühr, *f.* upisna; —ung, *f.* zapisanje, upisanje, zabilježenje.

Einschreiten, *v. n.* ulězti korakom měrenim; měšati se u što; biti posrednik u čemu; zastupati koga; um einen Dienst —, dati molbu za kakvu službu.

Einschröpfen, *v. a.* ein Mal, udariti žig.

Einschroten, *v. a.* stavit, metnut u pivnicu vino.

Einschrumpfen, *v. n.* sgèrčiti se, stisnuti se, svrěti se.

Einschub, *m.* umetak, medjumetak, nadometak, nadoměrenje.

Einschüchtern, *v. a.* poplašiti, zastrašiti koga.

Einschuß, *m.* utak, potka, poutka, poučica.

Einschütten, *v. a.* usuti; uliti.

Einschwärzen, *v. a.* ocèrniti; opèrljati, omazati; Waaren —, uvezti kradom robu zabranjenu.

Einschwatzen, *v. a.* (einem etwas), nagovoriti koga.

Einsegn-en, *v. a.* blagosloviti; posvetiti; potvèrditi; —ung, *f.* blagoslov; posvetjenje; potvèrdjenje.

Einsehen, *v. a.* viděti, razuměti, pozna-

vati, priznavati; prodirati, prozirati.
Einseifen, *v. a.* osapunati.
Einseitig, *adj.* jednostran; krivostran; —e Geschwister, s. Einbändig; —keit, *f.* jednostranost; krivostranost.
Einsend-en, *v. a.* poslati; —ung, *f.* poslanje.
Einsenk-en, *v. a.* spustiti; povaliti, položiti (tèrs, lozu); —ung, *f.* spuštanje; sadjenje; valjanje, polaganje (loze).
Einsetz-en, *v. a.* (als Pflanzen), saditi, posaditi; (bestimmen), odrediti, napraviti, postaviti; zum Pfande —, založiti; einen Dieb —, zatvoriti, baciti, vèrć u tamnicu tata; Zähne —, metnuti zube; in die Lotterie —, staviti, postaviti na loteriu; Jemanden wieder in sein Eigenthum —, povratiti kome vlastničtvo; zum Erben —, postaviti za naslědnika; in den vorigen Stand —, povratiti u pèrvašnje stanje; sich —, ulězti, sěsti u kola itd.; —ung, *f.* napravljanje, postavljenje, sadjenje, posadjenje; povrata.
Einsicht, *f.* razgledanje, ogled, pogled ugledanje; *fig.* znanje, poznanje; smotrenost; er hat wenig — in der Sache, malo se razumi u to; nach meiner —, polag moga suda, polag moje misli; ein Mann von vielen —en, čověk bistra uma; —svoll, *adj.* razuman, bistrouman, pametan.
Einsiedelei, *f.* pustinja.
Einsiedler, *m.* pustinjak, remeta; —hütte, *f.* koliba, kućarica pustinjačka; —isch, *adj.* pustinjski, samoćan.
Einsiegeln, *v. a.* zapečatiti.
Einsingen, *v. a.* uspavati pěvajući.
Einsinken, *v. n.* propasti, provaliti se.
Einsitzen, *v. n.* sěsti na što.
Einsitzig, *adj.* (von Wagen), s jednim sědalom.
Einsmals, *adv.* jednoč, jednom.
Einspannen, *v. a.* razpeti, raztegnuti, nategnuti, napeti; Pferde —, zapreći, upregnuti.
Einspänn-er, *m.* taljige, kolica s jednim konjem; taljigaš (konj); —ig, *adj.* s jednim konjem.
Einsperr-en, *v. a.* zatvoriti, zaprěti; opasati, obkoliti, obsěsti; —ung, *f.* zatvorenje; zapiranje; obkoljenje, opasanje.
Einspinnen, *v. a.* zapresti; sich —, zaviti se.
Einsprache, *f.* (Einwendung), prigovor; gerichtliche —, branjenje proti čemu.
Einsprechen, *v. a.* Muth —, sloboditi. těšiti; — *v. n.* bei einem —, navratiti se, navèrnuti se.
Einsprengen, *v. a.* posuti, posipati; popèrskati, pokropiti, poskropiti; prolomiti, razbiti, provaliti (vrata).
Einspringen, *v. n.* skočit u nutra.
Einspritzen, *v. n.* pèrskati, popèrskati.
Einspruch, *m.* protinba, prigovor; —thun, protiviti se, prigovoriti čemu.
Einst, *adv.* něgda, někad.
Einstallen, *v. a.* zatvorit u štalu.
Einstämmig, *adj.* od jednoga stabla.
Einstampfen, *v. a.* nabiti; probiti, razbiti, prognjesti.
Einstand, *m.* ulaz, unišastje (u službu); —srecht, *n.* pravo pèrvenstva kod kupovanja.
Einstechen, *v. a.* zabosti, ubosti, probosti; (in der Karte), ubiti; Figuren in etwas —, zarězati, uděljati.
Einstecken, *v. a.* metnut u sto, zabosti; den Degen —, postaviti mač u nožnicu; ins Gefängniß —, met-

nuti, vèrc u tamnicu; einen Schimpf —, progutati sramotu, snositi porugu.

Einstehen, *v. n.* stupiti u službu; dobar stojati, odgovarati za što.

Einstehlen, sich, *v. r.* ukrasti, podkrasti se u nutra.

Einsteigen, *v. n.* sěsti, stupit u kola; popeti se.

Einstell-en, *v. a.* postaviti, metnut u što; — etwas (z. B. den Druck), ustaviti što; ukinuti, dotèrgnuti, obustaviti; *fig.* prestati, ostaviti, pustiti, odstupiti; sich —, *v. r.* doći, naći se; —ung, *f.* ostavljenje; ukinutje; dotèrgnutje.

Einstimmen, *v. n.* slagati se, sudarati se; privolěti, pristati.

Einstimmig, *adj.* jednoglasan, jednodušan; —keit, jednoglasnost, jednodušnost.

Einstopfen, *v. a.* natèrpati; nabiti; napuniti.

Einstoßen, *v. a.* (hinein stoßen), zabosti, turnuti, rinut u nutra; einen Pfahl in die Erde —, zabit u zemlju kolac; Thüre, Fenster —, razbiti, probiti, provaliti vrata, prozore.

Einstreichen, *v. a.* namazati, mazati; Geld —, potegnuti novce k sebi, dobit ih u igri.

Einstreuen, *v. a.* posuti, posipati; den Pferden —, postiljati. vèrći stilju pod konje; mit —, směšati, poměšati; Zank, Schwierigkeiten —, sijati kavgu, neslogu.

Einsturz, *m.* rušenje; provala, razor; (Einsenkung), prosěd.

Einstürzen, *v. n.* povaliti se, srušiti se, razvaliti se; (einsinken), prosěsti.

Einstweilen, *adv.* medjutim, za vrěme.

Einsudeln, *v. a.* opèrljati, okaljati.

Einsylbig, *adj.* o jedne silabe, slovke.

Eintägig, *adj.* od jednoga dneva.

Eintagsfliege, *f.* vodeni cvět.

Eintauch-en, *v. a.* ugnjuriti, umočiti, zamočiti; sich —, uroniti, pognjuriti se; —ung, *f.* umakanje, zamakanje; uronjenje, zaronjenje.

Eintausch-en, *v. a.* proměniti, izměniti, pazariti (n. p. konja za konja); —ung, *f.* měnjanje, razměna.

Eintheil-en, *v. a.* razděliti, razrediti, poděliti; —ung, *f.* razděljenje, razrědjenje; razdělba.

Einthun, *v. a.* metnuti, staviti, vèrć u što; (einschließen), zaprěti, zatvoriti.

Eintönig, *adj.* jednoglasan, od jednoga glasa.

Eintracht, *f.* sloga, sklad, jedinstvo.

Einträchtig, *adj.* složan.

Eintrag, *m.* (Schaden, Nachtheil), šteta, kvar, uštèrb; (bei den Webern), utak, potka, pòutka, poučica; einer Sache — thun, škoditi komu, uštèrbnuti koga.

Eintragen, *v. a.* uněti, nosit u što; (einbringen an Gewinn), donositi, donašati; ins Buch —, zapisati, zabilježiti u knjigu; metnuti na račun; (bei den Webern), tkati, potkati.

Einträglich, *adj.* koristan, probitačan, plodan, prudan, uharan.

Eintragung, *f.* upis.

Eintreffen, *v. n.* an einem Orte —, doći, stići, dospěti kamo; (zusammenstimmen), slagati se, sudarati se; (in Erfüllung gehen), sbiti se, sgoditi se, pripetiti se, izpuniti se.

Eintreib-en, *v. a.* ugnati, utěrati; zagnati, zabiti, zatući; Geld, Schulden —, dug těrati, iztěrati, kupiti, naplatiti dug, globu od koga; einen —, zabuniti koga, začepiti mu usta; —ung, *f.* gonjenje, těranje u nutra;

tĕranje, iztĕrivanje, pobiranje duga, naplata.

Eintreten, *v. n.* unići, stupit u nutra; (als ein Zeitpunkt), nastati, nastupiti; das Verfahren hat einzutreten, ima se početi postupanje; — *v. a.* (in etwas hinein), nagaziti, nabiti; (entzwei treten), razbiti, razgaziti; progaziti, probiti nogom.

Eintrichtern, *v. a. fig.* uliti.

Eintritt, *m.* ulaz, ulazak; pristup; (der Waare), uvoz; (Anfang), početak.

Eintrocknen, *v. n.* usušiti se; usahnuti; posahnuti.

Einträpfel-n, *v. a.* nakapati, kapati; —ung, *f.* kapanje.

Eintunken, *v. a.* umočiti, zamočiti, umakati.

Einverleib-en, *v. a.* sjediniti, pridružiti, prispojiti, složiti; in die öffentlichen Bücher —, uknjižiti što; —ung, *f.* sjedinjenje,; sdruženje, pridruženje, uknjižba; —ungs- (in Zus.) uknjižbeni; —ungsfähig, *adj.* uknjižni, sposoban za uknjižbu.

Einvernehmen, *v. a.* Jemand, saslušati koga; —, *n.* saslušak; (Einverständniß), sporazumljenje; —ung, *f.* saslušanje.

Einverständniß, *n.* sporazumljenje, suglasje; ein gutes —, sloga, sklad, jedinstvo.

Einverstehen, sich, *v. r* mit einem, oder mit einem einverstanden sein, razumĕti se s kim, sporazumĕti se,

Einwachsen, *v. n.* prirasti, narast u čem.

Einwägen, *v. a.* odmĕriti; sich —, razmĕriti se, otić na razmĕrke.

Einwand, *m.* s. Einwendung.

Einwander-n, *v. n.* doseliti se, naseliti se; —ung, *f.* seljenje; naseljenje.

Einwärts, *adv.* u nutra.

Einwässer-n, *v. a.* navodniti; namočiti, nakvasiti, zamočiti, nakiseliti, —ung, *f.* močenje, kvašenje.

Einweben, *v. a.* utkati; *fig.* zaplesti; zamèrsiti.

Einwechsel-n, *v. a.* promĕniti, razmĕniti; —ung, *f.* menjanje, razmĕna.

Einweichen, *v. a.* namočiti, zamočiti, razkvasiti.

Einweih-en, *v. a.* posvetiti; blagosloviti; in ein Geheimniß —, povĕriti, zaufati komu otajstvo; ein Kleid —, obuć pèrvi put haljinu; —hung, *f.* posvetjenje; blagoslov.

Einweis-en, *v. a.* uvesti, namĕstiti, umĕstiti; —ung, *f.* uvod, uvedenje, umĕštenje.

Einwend-en, *v. a.* prigovoriti, prigovarati, reći, govoriti, braniti se proti čemu; —ung, *f.* prigovor; branjenje, s. Einsprache; (Beschwerde), žalba.

Einwerfen, *v. a.* bacit u nutra; (zerschlagen), probiti, razbiti; (Einwürfe machen), prigovoriti, prigovarati.

Einwickel-n, *v. a.* zamotati, zaviti; ein Kind —, poviti dĕte, čedo; —ung, *f.* zamatanje; zavitje; povijanje, povitak.

Einwiegen, s. Einwägen.

Einwiegen, *v. a.* (ein Kind), uljuljati, uzibati, uspavljivati dĕte.

Einwillig-en, *v. n.* privolĕti, pristati na što; —ung, *f.* privoljenje, pristanje.

Einwindeln, *v. a.* poviti (dĕte).

Einwintern, *v. a.* sačuvati, spraviti do zime; *v. n.* nastajati zima.

Einwirk-en, *v. n.* dĕlovati, uticati u što; — *v. a.* (einweben), utkati; —ung, *f.* dĕlovanje, utok, uticanje.

Einwohner, *m.* stanovnik, pribivalac, žitelj; —in, *f.* stanovnica, pribivalica.

Einwurf, *m.* prigovor.

Einwurzeln, *v. n.* zakorěniti se, ukorěniti se.

Einzahl-en, *v. a.* etwas, platiti što; —ung, *f.* platjanje.

Einzählen, *v. a.* odbrojiti; pribrojiti, metnuti, vèrć u račun.

Einzapfen, *v. a.* natočiti, utočiti (vina, piva); začepiti.

Einzäun-en, *v. a.* ograditi, zagraditi; —ung, *f.* ograda, plot, tarabe.

Einzeichn-en, *v. a.* narisati; upisati, zapisati, zabilježiti; —ung, *f.* zapisanje, upisanje.

Einzeln, *adv.* sam; jedan po jedan; jedin, pojediai, inokosni; *fig.* odlučen, razstavljen; — Geld, novci sitni, drobni.

Einzieh-en, *v. a.* (einen Faden), uvući, uděti, navèrzti; jemanden —, zatvoriti koga, vèrć ga u tamnicu; ein Kleid —, pokratiti, stegnuti haljinu; die Luft, den Athem —, dihati; odisati; der Schwamm zieht das Wasser ein, spenga pije vodu, vuče vodu u se; die Erbschaft —, osvojiti baštinu; die Bezahlung —, pomanjšatl platju; Güter —, konfiscirati, oteti, uzeti kome imovinu u dèržavnu blagajnicu, ubeglučiti kome imanje; Kundschaft —, razpitati, propitati, ubavěstiti se; — *v. n.* ulězti, unići; in eine Wohnung —, doseliti se, naseliti se, nastaniti se; napiti se, namočiti se; —ung, *f.* uděvanje, navèrzivanje; zatvorenje; pokratjenje; pomanjšanje; konfisciranje.

Einzig, *adj.* sam, jedin; cigli jedan; — und allein, *adv.* jedino, samo.

Einzug, *m.* ulaz, ulazak, unišastje,

Einzwängen, *v. a.* zatisnuti, stisnuti.

Einzwingen, *v. a.* zaterati, zagnati, ugnati; einem etwas —, usiliti, natěrati koga da uzme.

Eis, *n.* led; —bahn, tociljalka, skliżaljka; —berg, *m.* gora ledena; —bock, —brecher, *m.* grede, kolje, ovan (suprot ledu); —bruch, *m.* lamanje, lomljenje, kèršnja leda.

Eisen, *v. a.* sěći, probijati led.

Eisen, *n.* željezo, gvoždje; (Huf), podkova; okov; —arbeit, *f.* željezo, željeznina; —bahn, *f.* željeznica; — (in Zus.) željeznički; —bergwerk, *n.* ruda gvozdena, željeznik, gvozdenik; —blech, *n.* lim, pleh gvozdeni; —draht, *m.* žica (gvozdena); —erde, *f.* zemlja gvozdovita; — erz, *n.* ruda gvozdena, gvoždje; — farbe, *f.* hèrdja; —feil, (—feilicht), *n.* tarotine (od gvoždja); —fresser, *m.* hvastalac, nebojša; —gewerkschaft, *f.* gvozdokopno družtvo; —grau, *adj.* siv kao gvoždje, na gvoždje; —grube, *f.* s. Eisenbergwerk; —haltig, *adj.* gvozdovit; —hammer, *m.* gvoždjara, željeznara; bat gvoždjarski.; —handel, *m.* tèrgovina s gvoždjem; željeznarstvo, gvoždjarstvo; — händler, *m.* gvoždjar; —handlung, *f.* gvoždjarnica; —hart, *adj.* tvèrd kao željezo; —hut, *m.* —hütchen, *n.* nalip, svolina (trava); —hütte, *f.* gvoždjara; —kram, *m.* gvoždjarnica; —kraut, *n.* sporiš (trava); — kuchen, *m.* oblanta; —kuchenbäcker, *m.* oblantar; —schlacke, *f.* izvarak, okujina; —schmiede, *f.* viganj, kovačnica; —stein, s. Eisenerz; —vitriol, *m.* vitriol gvozdoviti; — waare, *f.* željeznina, gvoždje; — wasser, *n.* voda rudokopna; —werk, *n.* željeznina, gvoždje; gvoždjara,

Eisern, *adj.* gvozden, željezan; Or-

den der —en Krone, red železne krune; (hartherzig), tvèrd, nemio, okrutan.

Eisgang, *m.* lamanje, rušenje leda; —grau, *adj.* sěd; —grube, *f.* ledenica; —kalt, studen, leden; —keller, s. Eisgrube; —kluft, *f.* pukotine od ciče (na dèrvju); —meer, *n.* more ledeno; —pfahl, s. Eisbock; —scholle, *f.* santa; —schuh, m. ledenjak; —vogel, *m.* zimorod, ledešnik (ptica); —zacken, —zapfen, *m.* mosur (od leda), ledenica.

Eitel, *adj.* tašt, izprazan; (vergeblich), zaludan; (bloß, lauter), sam, gol; (eingebildet), ponosit, ohol; eitles Brod, suh hlěb, suh kruh; —keit, *f.* taština, izpraznost.

Eiter, *m.* gnoj, gnojuština; —beule, *f.* čir, čiraj, gnojnica, gnojanica; —ig, *adj.* gnojan.

Eitern, *v. n.* gnojiti se.

Eiter-nessel, *f.* kopriva sitna (trava); —stock, *m.* stèršen, korěn od čira —ung, *f.* gnojenje, ognojenje.

Eiweiß, *n.* bělanak, bělance.

Ekel, *m.* (Neigung zum Erbrechen), gnjus, gad; einen — vor etwas haben, gnjusiti se, gaditi se, dizati se komu želudac; (Abscheu), groza, mèrzost, gèrstenje.

Ekel, *adj.* mèrzak, ogèrstan; (bedenklich), pipav, škakljiv; —haft, —ig, *adj.* gnjusan, gadan; —n, sich, *v. r.* gaditi se, gèrstiti se, gnjusiti se komu; —name, *m.* ime pogèrdno.

Ekloge, *f.* ekloga, pěsan pastěrska.

Elast-icität, *f.* elastičnost, pruživost; —isch, *adj.* elastičan, pruživ.

Elbogen, *m.* lakat.

Electr-icität, *f.* električnost; —isch, *adj.* električan, električki; —isiren, *v. a.* elektrizirati; —isirmaschine, *f.* makina električka.

Element, *n.* elemenat, stuhaj; početak; —ar-, (in Zus.) živaljni; —arschaden, *m.* živaljna šteta; —arschule, *f.* pèrvopočetna škola; —arisch, *adj.* elementaran, elementarski, početan.

Elen, (Elend), Elenthier, *n.* loš (zvěr).

Elend, *n.* nevolja, běda; muka, tuga; (Verweisung), prognanstvo.

Elend, *adj.* nevoljan, bědan, jadan, kukavan; (schlecht), nevaljao, hèrdjav; (krank), bolestan, nemoćan.

Elendsleder, *n.* koža lošja, od loša.

Elephant, *m.* elefant, slon, filj.

Elfenbein, *n.* fildiš, kost slonova, bělokost; —drechsler, *m.* tokar od kosti slonove; —ern, *adj.* od kosti slonove, lefantje, bělokostan.

Elle, *f.* lakat, aršin, rif; —nweise, *adv.* na lakat, na rif.

Eller, s. Erle.

Els, s. Alose.

Elsebeere, *f.* brekinja, *Crataegus torminalis*; —nbaum, *m.* brekinja, (dèrvo).

Elster, s. Aelster.

Eltern, s. Aeltern.

Email, *f.* savat, cinj; —len, *adj.* savatan, cinjatan; —liren, *v. a.* savatleisati, cinjati.

Emancipation, *f.* razvez.

Emballage, *f.* zavoj, zavitak.

Embargo, *n.* embargo, zaustavljenje broda u luci.

Emeritirt, *adj.* izslužni.

Emigrant, *m.* odseonik, izseljenik, s. Auswanderer.

Eminent, *adj.* znamenit, izvèrstan.

Eminenz, *f.* eminencia, uznositost.

Emiss-är, *m.* izaslanac; —ion, *f.* izaslanje; (der Banknoten), izdavanje banknotah.

Emmerling, *m.* stèrnadica, stèrnad (ptica).

Emolumente, *n. pl.* naknada, pristojbine urzgredne, korist.

Empfang, *m.* (Erhalt), dobivanje primanje; (Annahme), prihvat, (Einnahme), dohodak; (bei einem Besuch), doček; —en, *v. a.* dobiti, primiti; dočekati; začeti.

Empfäng-er, *m.* dobivalac, primalac, primitelj; —in, *f.* primiteljica; —lich, *adj.* začetan, kadar, sposoban primiti, začeti štogod; podvèržen čemu; —niß, *f.* začetje.

Empfang-schein, *m.* prijatje (pismo); primka, kvietancia, namira; —s-nahme, (der Rente), *f.* primutak prihoda; —srubrik, *f.* stupac za primanje.

Empfehl, *m.* preporuka; pozdrav, naklon, poklon; —en, *v. a.* preporučiti; einem die Tugend —, nagovarati koga na krěpost; sich einem —, priporučiti se komu, pozdraviti ga, oprostiti se s kim; ich empfehle mich Ihnen (im Weggehen), s Bogom; priporučam se; —ung, *f.* s. Empfehl; —ungsbrief, *m.* —ungsschreiben, *n.* list preporučni, pismo od preporuke, preporuka.

Empfindbar, *adj.* osětljiv, ćutljiv, oćutljiv; —keit, *f.* ćutljivost, oćutljivost, osětljivost.

Empfind-elei, *f.* ćutjenstvo pričinjeno, oćutnost prekoměrna; —eln, *v. n.* pričinjati ćutjenstvo, oćutnost.

Empfinden, *v. a.* ćutěti, osětjati.

Empfindlich, *adj.* osětljiv, ćutljiv, oćutljiv, osětan, oćutan, jědljiv, naprasit; —e Kälte, jaka, oštra zima; ein —er Schade, velika, šteta; — machen, razdražiti koga, razljutiti ga; —keit, *f.* osětnost, oćutnost, jědljivost, naprasitost.

Empfindsam, *adj.* osětan, oćutan, mek, nježan; —keit, *f.* osětnost, oćutnost, mekoća, nježnost.

Empfindung, *f.* osětjenje, oćutjenje, osětjanje, ćutjenje; —slos, *adj.* bezćutan, bez ćutjenja; —slosigkeit, *f.* bezćutnost; —svermögen, *n.* ćutljivost.

Emphyteu-sis, *f.* naslědni zakup; —t, *m.* naslědni zakupnik; —tisch, *adj.* naslědozakupni.

Empor, *adj.* gore, u vis, na vèrh, na noge; —bleiben, *v. n.* ostati na noguh; *fig.* uzdèržati se; —bringen, —heben, *v. a.* podići, uzdići, uzvisiti; —helfen, *v. a.* pomoć koga da ustane, biti mu na ruku; —kommen, *v. n.* podignuti se, dignuti se, uzvisiti se; —schwimmen, *v. n.* izići, pokazati se, na vèrh vode; plutati, plivati; —schwingen, sich, *v. r.* popeti se, uzdignuti se, podignuti se; —steigen, popeti se, dignuti se, uzdignuti se; —streben, —wollen, *v. n.* težit u vis, tražiti, iskati časti; —tragen, *v. a.* uzněti, nosit u vis, nositi visoko.

Empör-en, *v. a.* pobuniti, uzbuniti, spuntati, popuntati; sich, *v. r.* pobuniti se; (einen äußerst unwillig machen), mutiti, smutiti; —end, *adj.* puntarski, bunovan, strašan, strahovit, grozan; —er, *m.* puntar, bunovnik, s. Aufrührer.

Emporkirche, *f.* kor (od cèrkve).

Emporscheune, *f.* tavan, gornji pod od hambara.

Empörung, *f.* punta, buna, smutnja.

Emsig, *adj.* marljiv, pomnjiv, radin; — *adv.* marljivo, pomno, pomnjivo, —keit, *f.* marljivost, pomnjivost, radinost, pomnja.

End-e, *n.* kraj, konac, svèrha, svèršetak, dočetak, smèrt; —en, *v. a.*

& n. —igen, v. a. svèršiti, dovèršiti, dokončati, ovèršiti, opraviti, obaviti; —entscheidung, f. konačna odluka; —gültig, adj. konačno valjani; —igung, f. svèrha, svèršetak, ovèršenje, opravljenje, obavljenje; — eines Wortes, okončavanje.

Endivie, f. žutjenica (trava).

Endlich, adj. svèršen, dospětan, minuć, vrěmenit, zadnji, poslědnji, krajnji; — adv. napokon, najposlie, na poslědak, na svèrhu; —keit, f. prošastje, minutje, vrěmenitost.

Endlos, adj. bez svèrhe, věkovit, neizměran, neskončan, nedospětan; —igkeit, f. nedospětnost, neskončanje, věkovitost.

End-reim, m. rima poslědnja, zadnja; —schaft, f. konac, svèrha, svèršetak, okončanje; —schluß, m. svèrha; —sylbe, f. silaba poslědnja, slovka zadnja; —ung, f. padež, okončavanje; —ursache, f. uzrok, svèrha glavna; —urtheil, n. odluka poslědnja, zadnja osuda; —zweck, m. cilj, svèrha.

Energie, f. krěpkost; —isch, adj. krěpak.

Engag-ement, n. najmljenje u službu; služba; (Amt), ured; —iren, v. a. najmiti, uzeti koga u službu.

Engbrüstig, adj. sipljiv, nadušljiv; fig. bojazljiv, opipan, sustručan; —keit, f. sipnja, nadušljivost; fig. bojazljivost, opip, sustručnost.

Enge, adj. těsan, uzak; (dicht beisammen), gust.

Enge, f. těsnoća, uzkoća, užina, těskoća, smetnja; (Engpaß), bogaz, klanjac, ždrělo; in die — treiben, zatěrati koga u těsno.

Engel, m. angjeo; —rein, adj. čist kao angjeo, bezazlen; —schar, f. četa angjeoska.

Engerling, m. podkožni cèrv, kèrpel (u marve).

Engherzig, adj. —keit, f. s. Engbrüstigkeit.

Englisch, adj. angjeoski.

Enkel, m. unuk; —in, f. unuka.

Entadeln, v. a. uzeti, oteti plemstvo.

Entarten, v. a. s. Ausarten.

Entäußer-n, sich, v. r. eines Dinges —, lišiti se čega; odreći se čega, uzdèržati se od čega; —ung, f. odrečenje, uzdèržanje, uhiljenje, lišenje.

Entbehr-en, v. a. pregorěti, bit bez čega, neimati; —lich, adj. zalih, suvišan, bez čega se može biti; — lichkeit, f. zalihost, suvišnost; — ung, f. neimanje, manjkanje.

Entbieten, v. a. javiti, poručiti, dati na znanje, poručiti po koga; — einen Gruß, pozdraviti koga.

Entbind-en, v. a. odvezati, odrěšiti, osloboditi, oprostiti koga od čega; glücklich entbunden werden, srětno poroditi, oprostiti se srětno s dětetom; —ung, f. fig. porod, porodjenje.

Entblättern, v. a. komiti, okomiti.

Entblöden, sich, v. r. usuditi se, usloboditi se, neustručati se.

Entblöß-en, v. a. odkriti, razkriti; fig. svući, lišiti, uhiliti, ogoliti, oglobiti; das Schwert —, tèrgnuti, potegnuti, povaditi mač; —t, adj. odkrit, razkrit, gol; —ung, f. odkritje, razkritje, lišenje, uhiljenje.

Entbrechen, sich, v. r. odoljěti, uzdèržati se.

Entbrennen, v. n. upaliti se, razgorěti se, uzpiriti se, užgati se.

Entdeck-en, v. a. odkriti, izmači, naći, saznati, spaziti, upaziti, ugledati, u trag ući; Jemanden (verrathen) odati; ein Geheimniß —, priobćiti

kome tajnu; —er, *m.* odkritelj, našastnik; —ung, *f.* odkritje, našastje.

Ente, *f.* patka, plovka, raca.

Entehr-en, *v. a.* obezpošteniti, onepošteniti, osramotiti; oskvèrnuti děvojku; —t, *adj.* nepošten, osramotjen; —end, *adj.* nepošten, sramotan; —ung, *f.* nepoštenje, sramota, osramotjenje.

Enterb-en, *v. a.* izbaštiniti, iznaslediti, lišiti baštinstva; —ung, *f.* izbaštinjenje, lišenje baštinstva, iznasledjenje.

Enterich, *m.* patak, racman.

Enter-n, *v. a.* zakučiti, zahititi, zahvatiti, naripiti (brod); —ung, *f.* zakrčenje, naripljenje (broda).

Entfahren, *v. n.* uteći, izmaknuti se.

Entfallen, *v. n.* pasti, prestati, minuti; *fig.* zaboraviti; auf Jemand die entfallende Summe, što na koga dodje, što kome zapadne.

Entfalten, *v. a.* razviti, razvinuti; sich — *v. r.* (von Blüthen), razpupiti se, razpuknuti se, otvoriti se, procavtěti, procvasti.

Entfärben, sich, *v. r.* proměniti boju; porumeniti, poblěditi.

Entfern-en, *v. a.* odmaknuti, udaljiti; sich — *v. r.* odmaknuti se, odstupiti, otići; —t, *adj.* udaljen, daleko od . . . . —ung, *f.* daljina, udaljenost.

Entfesseln, *v. a.* odkovati, razkovati, izbavit od gvoždja, razuzdati.

Entfiedern, *v. a.* operutati, očupati, oguliti, oskubsti.

Entflammen, *v. a.* uzbuditi, podpaliti, potaknuti.

Entfliegen, *v. n.* odletěti, izletěti.

Entfliehen, *v. n.* poběgnuti, uteći, izmaknuti se.

Entfließen, *v. n.* izteći, izcuriti, steći, scuriti.

Entfremden, *v. a.* odtudjiti, uzeti kome što; (stehlen) ukrasti.

Entführ-en, *v. a.* oteti, ugrabiti, odvesti; —ung, *f.* (t.) odvedba, odvedenje, otmica, ugrabljenje.

Entgang, *m.* des Gewinnes, izmak dobitka; — am Gewerbe, šteta u tečevini.

Entgegen, *prp.* & *adv.* proti, suprot uz; u susrět, usuprot, prema, prama; nichts — haben, daß —, nebiti protivan, ako.

Entgegen-gehen, *v. n.* ići u susrět, ići prema komu; —gesetzt, *adj.* protivan; —halten, *v. a.* prispodobiti, dèržati proti čemu, prikoriti; — kommen, *v. a.* u susrět doći; — einer Bitte, uslišati molbu; —laufen, *v. n.* tèrčati, ići prema čemu, protivan biti; —nehmen, *v. a.* primiti; —schicken, *v. a.* poslat u susrět; —sehen, *v. n.* nadati se (čemu), očekivati što; —setzen, —stellen, *v. a.* naproti, usuprot staviti, metnuti, vèrći; sich — *v. r.* oprěti se, braniti se; — sein, *v. n.* protiviti se, opirati se, protivan biti; —stehen, *v. n.* prěčiti, smetati.

Entgegnung, *f.* odgovor; (Einwendung) branjenje, prigovor.

Entgehen, *v. n.* ući, izmaknuti se, uteći.

Entgelt, *n.* plata; ohne —, zabadava, mukte, bez platje, zaman; —en, *v. n.* platiti, tèrpěti za što; — lassen, pedepsati; činiti platiti; — lich, *adv.* za platu.

Entgleiten, *v. n.* izmaknuti se; omaknuti se, izpuznuti se.

Entglimmen, *v. n.* užgati se, upaliti se.

Entglühen, *v. a.* uzplamtiti.

Entgürten, *v. a.* odpasati.

Enthalt-en, *v. a.* sadèržavati, imat u sebi; sich — *v. r.* (eines Dinges),

uzdèržati se, ustegnuti se, čuvati se, uzpregnuti se, štediti se, kratiti se čega; ich enthalte mich darüber zu urtheilen, neću o tom da sudim; —sam, *adj.* trězan, uměren; ustegnut, uzpregnut; —samkeit, —ung, *f.* trěznost, uměrenost, ustegnutje, uzpregnutje.

Enthaupt-en, *v. a.* odsěći glavu. pogubiti, posěći; —ung, *f.* odsěčenje glave, pogubljenje; — Johannis des Täufers, glavosěk Ivana kèrstitelja.

Entheb-en, *v. a.* Jemanden einer Sache, oprostiti koga od čega; odpustiti, izbaciti koga iz službe; —ung, *f.* oprost, odpust, izbačenje; —ungs-urkunde, *f.* vom Militärdienste, odpustnica (vojnička), s. Ueberheben.

Entheilig-en, *v. a.* oskvèrnuti; —ung, *f.* oskvèrnjenje, oskvèrnutje.

Enthüll-en, *v. a.* odkriti, razkriti; —ung, *f.* odkritje, razkritje.

Enthusi-asmus, *m.* entuziazam, žar, volja plamteća, zanešenost; —ast, *m.* entuziasta, zanešenik, plamteć za čim; —astisch, *adj.* goruć, plamteć; er ist sehr enthusiastisch dafür eingenommen, plamti, gori, čezne, gine za tim, zanešen je za tim.

Entjungfern, *v. a.* oskvèrnuti (děvojku).

Entkleid-en, *v. a.* svući; —ung, *f.* svlačenje.

Entkommen, *v. n.* uteći, spasiti se, izbaviti se; — *n.* poběg.

Entkräft-en, *v. a.* oslabiti, iztrošiti; (auch —igen) uzeti silu, jakost čemu, oprovèrći dokaz; —ung, *f.* slabost, iztrošenje, oslabljenje; oprovèrženje, opravda; —ungsgrund, *m.* protivudokaz.

Entkrönen, *v.* a. razkruniti.

Entlad-en, *v. a.* stovariti, raztovariti, izkèrcati, razpèrtiti, izpraznìti, osloboditi, rěšiti, izbaviti; —ung, *f.* stovaranje, raztovaranje, izkèrcivanje, razpèrtjivanje, izpražnjivanje, oslobodjenje, izbavljenje.

Entlang, *adv.* uz, uz duž.

Entlarven, *v. a.* razkrabuljiti, snimit krinku, maskaru s obraza.

Entlass-en, *v. a.* odpustiti; odpraviti, oprostiti; einen seiner Dienste —, odpraviti koga iz službe; —ener, *m.* odpuštenik; —ung, *f.* odpust; odpuštenje, odpravljenje, oproštenje; —ungs-, odpustni; —ungsschein, *m.* odpustnica.

Entlast-en, *v. a.* stovariti, raztovariti; oslobodit od brěmena, rěšiti truda; razteretiti zemljište; —ung, *f.* razteretjenje, oslobodjenje; (Hebung des Verdachts), opravda; —ungs-, razteretni; —ungsgrund, *m.* opravdni razlog; —ungszeuge, *m.* opravdni svědok.

Entlaufen, *v. n.* uteći, ući, poběgnuti.

Entledig-en, *v. a.* osloboditi, izbaviti, rěšiti; sich eines Versprechens —, rěč obdèržati, izpuniti obećanje svoje; sich —, *v. r.* poć od sebe, porad sebe; —ung, *f.* oslobodjenje, izbavljenje, rěšenje.

Entlegen, *adj.* udaljen; daleko budući; koi je od ruke, na strani; —heit, *f.* daljina, udaljenost.

Entlehn-en, *v. a.* posuditi, uzajmiti, naimo uzeti; —er, *m.* posudovnik; —ung, *f.* zajam.

Entleib-en, *v. a.* ubiti, smaknuti; sich —, *v. r.* ubiti se, skončati se, smaknuti se; —ung, *f.* ubojstvo, skončanje, smaknutje.

Entlocken, *v. a.* izvabiti, izmamiti.

Entlohn-en, *v. a.* nagraditi; dati platu; —ung, *f.* nagrada.

Entmann-en, *v. a.* skopiti, uškopiti,

uštrojiti; —ung, *f.* kopljenje, škopljenje, štrojenje.

Entmaſten, *v. a.* odbiti, slomiti, prebiti, snimiti jarbuo.

Entnehmen, *v. a.* snimiti, uzeti, izvaditi, skinuti, oteti; *fig.* osloboditi, izbaviti; viděti, poznati, razuměti.

Entnerv=en, *v. a.* oslabiti, razslabiti; —ung, *f.* slabina, slabost; oslabljenje, razslabljenje.

Entrathen, ſ. Entbehren.

Enträthſeln, *v. a.* ugonenuti, pogoditi; protumačiti, objasniti, razrěšiti.

Entree, *n.* (Eintritt), ulaz; (Eintritts=geld), ulazna.

Entreißen, *v. a.* iztèrgnuti, oteti; osloboditi, izbaviti, spasiti.

Entrich, *m.* patak; wilder —, slezen.

Entricht=en, *v. a.* platiti, dati; —ung, *f.* platjanje, davanje.

Entrinnen, *v. n.* izteći, izcuriti; proći, prolaziti, minuti.

Entrollen, ſ. Aufrollen.

Entrücken, *v. a.* ugrabiti, izmaknuti; iztèrgnuti; der Tod entrückte ihn, ugrabila, uzela ga smèrt.

Entrunzeln, *v. a.* ugladiti, sgladiti.

Entrüſten, *v. a.* razsèrditi, razjariti; ſich —, *v. r.* razsèrditi se, razjariti se, razljutiti se.

Entſag=en, *v. a.* odreći se (čega), ostaviti se; —ung, *f.* odricanje; odrečenje.

Entſatz, *m.* pomoć, indat.

Entſchädig=en, *v. a.* naknaditi, nadoknaditi, nadoměstiti (kvar, štetu); —ung, *f.* naknada, nadoměštenje (štete); —ungs=, naknadni; —ungsbetrag, (Summe), *m.* naknadbina; —ungspauſchale, *n.* naknada odsěkom.

Entſcheid=en, *v. a.* odlučiti, odsuditi; svèršiti, rěšiti; —end, *adj.* osudiv, odsudiv, osudan; —ung, *f.* odluka, osuda, odsuda; odsudjenje; rěšenje.

Entſchlafen, *v. n.* zaspati; (ſterben), umreti, prestaviti se, preminuti.

Entſchlagen, ſich, *v. r.* (eines Dinges), oprostiti se, izbaviti se čega, neprimiti na se, odbiti što.

Entſchleiern, *v. a.* odkriti, razkriti.

Entſchließ=en, ſich, *v. r.* nakaniti, namisliti; odvažiti se; —ung, *f.* Entſchluß, *m.* odluka, rěšenje; nakanjenje, namisao, misao.

Entſchloſſen, *adj.* smion, hrabar, hrabren; odvažen, odlučit, s odlukom; —heit, *f.* smionost, smionstvo, hrabrost; odvažnost, odvaga, odlučitost, odvaženje, rěšitelnost.

Entſchlummern, *v. n.* zadrěmati, zaspati; *fig.* preminuti, umrěti, prestaviti se.

Entſchlüpfen, *v. n.* izmaknuti se, izpuznuti se.

Entſchuldig=en, *v. a.* zagovarati; zagovoriti; izpričati; prati, pravdati koga; ſich —, *v. r.* izpričati se, izviniti se, prati se, pravdati se; odgovarati se; —ung, *f.* zagovor, zagovaranje, pravdanje; izprika, izpričanje; izvinjenje; —ungs=, izgovorni; opravdni.

Entſchwinden, ſ. Verſchwinden.

Entſchwingen, ſich, *v. r.* dignuti se, izletěti, odletěti.

Entſeel=en, *v. a.* umoriti, ubiti, život komu uzeti; —t, *adj.* mèrtav, pokojan.

Entſetzbar, *adj.* svèrgnjiv; komu se pomoć može, koga je moguće obraniti.

Entſetz=en, *v. a.* (einen des Amtes),

smetnuti, izvèrći, baciti koga iz službe (ureda); einen Ort —, odmetnuti, doći na pomoć gradu komu, oslobodit ga, obranit ga, izbavit ga; sich —, *v. r.* prepanuti se, prestrašiti se, utèrnut od straha.

Entsetz-en, *n.* strah, predanje, groza, senča, senčanje; —lich, *adj.* grozan, strašan, strahovit; —ung, *f.* skinutje, izvèrgnutje, izbačenje, pomoć, izbavljenje, oslobodjenje (od obsade).

Entsiegel-n, *v. a.* razpečatiti, odpečatiti; —ung, *f.* razpečatjenje, odpečatjenje.

Entsinken, *v. n.* pasti, odpasti, izpasti.

Entsinnen, sich, *v. r.* sětiti se, opomenuti se, spomenuti se.

Entspinnen, sich, *v. r.* roditi se, izleći se, poleći se, nastati, postati.

Entsprech-en, *v. n.* einer Sache —, odgovarati, slagati se, sudarati se, biti shodan; —end, *adj.* shodan, priměran.

Entsprießen, *v. n.* (von Pflanzen), nicati; (von Geschlechtern), izlaziti, izhoditi, proizticati.

Entspringen, *v. n.* uteći, uskočiti, poběći, izmaknuti se, ući; (entstehen). postati, nastati, poroditi se; (herkommen), izlaziti, dolaziti; (von Gewässern), izvirati.

Entsprossen, *part. & adj.* pronikao, proizišao.

Entsteh-en, *v. n.* roditi se, izleć se, poleć se, nastati, postati, izlaziti, dohoditi; was wird daraus —? što će bit iz toga; —en, *n.* nastanak; početak; —ung, *f.* postanak.

Entstell-en, *v. a.* nakaziti, nagèrditi, izvèrnuti; —ung, *f.* nakazanje, nagèrdjenje, izvèrnutje.

Entthronen, *v. a.* svèrgnuti sa prestola, snimiti sa casti kraljevske.

Entübrig-en, *v. a.* zaštediti, prištediti; einen einer Sache —, oprostiti koga od čega; —et sein, *v. n.* slobodan, prost od čega biti.

Entvölker-n, *v. a.* opustiti, razseliti; —ung, *f.* opuštenje, razseljenje.

Entwachsen, *v. n.* den Kleidern —, odrasti haljinu; der Ruthe, der Zucht —, odrasti, izić iz dětinstva.

Entwaffn-en, *v. a.* razoružati; —ung, *f.* razoružanje.

Entwässern, *v. a.* izsušiti, posušiti, presušiti.

Entweder, *conj.* —oder, ili, ili; il, il.

Entwehren, s. Erwehren.

Entweich-en, *v. n.* uteći, uskočiti, poběći; —ung, *f.* běg; poběgnutje.

Entweih-en, *v. a.* oskvèrnuti; einen Priester —, razpopiti; —ung, *f.* oskvèrnjenje, oskvèrnutje; razpopljenje.

Entwend-en, *v. a.* ukrasti; otudjiti; —ung, *f.* uzimanje kradom, kradba, kradja, tatbina; otudjenje.

Entwerfen, *v. a.* načèrtati, narisati; einen Brief —, sastaviti, složiti list; ein Vorhaben —, osnovati štogod, napravit osnovu od čega.

Entwerthen, *v. a.* umaliti vrědnost; völlig —, uništiti, ukinuti vrědnost.

Entwickel-n, *v. a.* razviti, razmotati, razmèrsiti; sich —, *v. r.* razviti se; razmèrsiti se; *fig.* roditi se, izleć se, poleć se, proizići; —ung, *f.* razvitje, razmèršenje, razmotanje.

Entwinden, sich, *v. r.* izvinuti se, izmaknuti se.

Entwischen, *v. n.* uteći, uéi, poběgnuti, izmaknuti se.

Entwöhn-en, *v. a.* odučiti; ein Kind —, odbiti děte (od dojke); —ung, *f.* oduka; odučenje.

Entwurf, *m.* plan, osnova.

Entwurzeln, *v. a.* izkorěniti, izguliti, izčupati korěnom.

Entzaubern, *v. a.* odčarati.

Entzieh-en, *v. a.* (einem etwas), ustegnuti, uzkratiti komu što; sich — der Arbeit, ukloniti se, ugibati se poslu; sich der väterlichen Gewalt —, odvèrći se vlasti otčinske; sich einer Partei —, ostaviti stranku koju; heimlich —, uzeti kradom; —ung, *f.* uztegnutje, uzkratjenje.

Entziffer-n, *v. a.* razmèrsiti; razjasniti, protumaćiti; —ung, *f.* tumačenje; protumačenje; razmèršenje.

Entzück-en, *v. a.* obradovati, razveseliti, zaněti, uzhititi; —, *n.* radost; zanětje, uzhitjenje; —end, *adj.* zanosiv, uzhitiv; —t, *adj.* uzhitjen, zanešen; —ung, *f.* radost; zanětje, zanešenje, uzhitjenje.

Entzündbar, *adj.* upaljiv; —keit, *f.* upaljivost.

Entzünd-en, *v. a.* upaliti, užgati, podažgati; sich —, *v. r.* upaliti se, užgati se, uzpiriti se; —ung, *f.* upaljenje, užganje, užeženje, rožac.

Entzwei, *adv.* na dvoje, raz-, pre; —brechen, *v. a.* prebiti, prelomiti; —gehen, *v. n.* prebiti se, prelomiti se; —reißen, *v. a.* pretèrgnuti, raztèrgnuti; —schlagen, *v. a.* prebiti, razbiti.

Entzwei-en, *v. a.* razpoloviti, razdvojiti; svaditi, zavaditi; —ung, *f.* zavada, svadja.

Enzian, *m.* križatica (trava).

Epheu, *m.* bèršljan, pljušt.

Epidem-ie, *f.* pošast, pošlica, rednja, zaraza, pomor; —isch, *adj.* pošastan, zarazan.

Epigramm, *n.* epigrama, nadpis.

Episch, *adj.* epičkl, davorski.

Epistel, *f.* poslanica, pismo, list.

Epoche, *f.* epoka, doba.

Epopee, *f.* epopea, davoria, pěsan vitežka.

Eppich, *m.* ač, ak (trava).

Equip-age, *f.* gospodska prilika, hintov s konjma; sprava od ladje; —iren, *v. a.* sprovіditi nuždnim, odevati koga.

Er, *m. pr.* on.

Erachten, *v. a.* suditi, mněti, štimati; — *n.* mnjenje, sud, misao.

Erarbeiten, *v. a.* zaraditi, priraditi.

Erbarmen, sich, *v. r.* smilovati se, smiliti se, milosèrdje, pomilovanje, milost imati.

Erb-, (Erbs-) in Zus. naslědni; —adel, *m.* plemstvo naslědno; —amt, *n.* služba, čast naslědna; —antheil, *m.* dio, zapadak naslědni.

Erbarm-en, *n.* —ung, *f.* milosèrdje, milost, pomilovanje, smilovanje, smiljenje; —er, *m.* milosèrdnik.

Erbärmlich, *adj.* nevoljan, bědan, kukavan, jadan; (schlecht), hèrdjav, nevaljao; —keit, *f.* nevolja, běda, žalost, tuga; nevaljanština, nevaljanstvo.

Erbarmungsvoll, *adj.* smiljen, milostiv, milosèrdan; —swürdig, *adj.* smilovanja, pomilovanja, milosèrdja vrědan, dostojan požaljenja.

Erbau-en, *v. a.* sazidati, uzidati, sagraditi; geistlich —, poučiti, dobar izgled dati, za izgled služiti; —er, *m.* sazidalac, sgraditelj; —lich, *adj.* spasonosan, koristan.

Erbauung, *f.* zidanje, gradjenje; gradja; izgled, poučenje.

Erbe, *m.* naslědnik, baštinik, odvětak; — *n.* naslědje, baština, baštinstvo; das großväterliche —, dědinstvo; das väterliche —, otčinstvo; das mütterliche —, materinstvo.

Erbeben, *v. n.* uztreptěti, uztrepetati, stresti se, uzdèrktati.

Erbeigen, *adj.* naslědan, vlastit po naslědstvu.

Erben, *v. a.* naslěditi, baštiniti, dobiti po baštini; — *v. n.* (von jemanden), dobiti po kom (po dědu, po otcu, po materi itd.).

Erbeserbe, *m.* naslědnikov naslědnik.

Erbeten, *v. a.* izmoliti, izprositi; namoliti; — *adj.* zamoljen.

Erbetteln, *v. a.* izprositi; naprositi.

Erbeuten, *v. a.* zaplěniti, zarobiti; *fig.* dobiti.

Erbfähig, *adj.* sposoban za naslěditi; —keit, *f.* sposobnost za naslědstvo.

Erb-fall, *m.* baština, baštinstvo, slučaj naslědjenja; —fehler, *m.* mana, bolest naslědna; —feind, *m.* neprijatelj, zlotvor glavni; —folge, *f.* naslědje, —folgefähigkeit, *f.* s. Erbfähigkeit; —fürst, *m.* princip, vojvoda naslědni; —genoß, *m.* sunaslědnik, subaštinik; —genossin, *f.* sunaslědnica, subaštinica; —gelder, *n. pl.* (beim Bergb.) rudnička naslědnina; —gerichtsherr, *m.* sudac naslědni; —graf, *m.* grof naslědni; —grind, *m.* grinta naslědna; —gut, *n.* dobro, imanje naslědno; dědinstvo, očinstvo, materinstvo, očevina; baština, naslědje.

Erbieten, sich, *v. r.* ponuditi se, obećati se; —, *n.* Erbietung, *f.* ponuda.

Erbin, *f.* naslědnica, baštinica, odvětkinja.

Erbitten, *v. a.* izprositi; zaprositi; naprositi; sich — lassen, prignuti se na molbe.

Erbitter-n, *v. a.* razljutiti, razdražiti; —ung, *f.* ljutost, jarost, razdraženost, gnjev; zavada, omraza.

Erbittlich, *adj.* milosèrdan, prigibljiv, sklonjiv, umolšiv, smiljen.

Erb-könig, *m.* kralj naslědni; —reich, *n.* kraljestvo, kraljevina naslědna.

Erb-land, *n.* zemlja, dèržava naslědna; —ländisch, *adj.* što se tiče naslědnjih zemaljah.

Erblaff-en, Erbleichen, *v. n.* poblěditi; *fig.* umrěti, preminuti; —er, *m.* ostavnik, oporučitelj; —in, *f.* oporučiteljica; —erisch, *adj.* ostavnikov; —ung, *f.* blědost, poblědjenje; *fig.* smèrt.

Erbleichen, s. Erblassen.

Erblich, *adj.* (objectiv) naslědan, naslědstven; (subjectiv) naslědnički.

Erblick-en, *v. a.* upaziti, zapaziti, ugledati; das Licht der Welt —, roditi se; —ung, *f.* ugledanje, pogled.

Erblinden, *v. n.* oslěpiti, obneviděti.

Erblöden, s. Entblöden.

Erb-los, *adj.* bez děce, bez otroka, bez naslědnika; erblosmachen, izbaštiniti; —mann, *m.* vlastnik, poslědnik naslědni; —monarchie, *f.* naslědna jednovladovina; —nehmer, *m.* naslědnik, (t.) naslědoprimac.

Erborg-en, s. Borgen; —t, *adj.* posudjen, uzamljen; (falsch, unecht), laživ; pristavljen.

Erboßen, *v. a.* razljutiti, razsèrditi.

Erbot, s. Anerbieten.

Erbötig, Erbietig, *adj.* gotov, spravan, pripravan.

Erbpacht, *m.* najam, zakup naslědni; —er, *m.* najamnik, zakupnik na-

slědni; —gut, *n.* naslědna zakupština; —herr, *m.* naslědni zakupo davac; —vertrag, *m.* pogodba o naslědnom zakupu; —zins, *m.* naslědna zakupnina.

Erbprinz, *m.* princip naslědni; —essin, *f.* principesa naslědna.

Erbrech-en, *v. a.* (eine Thür), obiti, probiti, razbiti, provaliti vrata; (einen Brief, ein Siegel), otvoriti, razpečatiti list; sich — *v. r.* pobljuvati se, izrigati se; bljuvati, rigati; —ung, *f.* probijanje; otvor, otvorenje; bljuvanje, izriganje.

Erb-recht, *n.* (in objectivem Sinne), naslědno pravo, pravo naslědstva; (im subjectiven), naslědničko pravo; —register, *m.* popis zemaljah; —reich, *n.* carevina, kraljevina naslědna; —schaft, *f.* naslědje, naslědstvo, baština, baštinstvo; —schafts-, što se tiče naslědstva, naslědstveni; —schaftssache, *f.* naslědbina; —schicht, *f.* dioba.

Erbse, *f.* grašak.

Erbsen-baum, *m.* bagrena sibirska (dèrvo); —suppe, *f.* čorba, juha od graška.

Erb-staat, *m.* naslědna dèržava; die österr. —en, austrijanske naslědne zemlje; —steuer, *f.* naslědnina; —steuerausweis, *m.* izkaz naslědnine; —stollen, *m.* glavna sdonja; —stollengebühr, *f.* pristojbina od glavne sdonje; —stöllner, *m.* glavni sdonjar; —stück, *n.* naslědje, zapadak od naslědja, naslědbina; —sünde, *f.* grěh iztočni; —theil, *n.* (objectiv), dio, zapadak (od baštine); (subjectiv), naslědnički dio.

Erbuhlen, *v. a.* izmamiti, izlagati (u ime ljubavi).

Erb-verbrüderung, *f.* pogodba, ugovor od naslědja zaměnitoga; —verhandlung, *f.* razprava o naslědstvu; —vermächtniß, *n.* s. Vermächtniß; —vertrag, —vergleich, —receß, *m.* pogodba naslědna; —zins, *m.* interes, danak naslědni; —zinsgut, *n.* naslědna daćevina; —zinsherr, *m.* gospodar naslědne daće; —zinsmann, *m.* naslědni daćnik.

Erdachse, *f.* os, osovina od zemlje.

Erdacht, *adj.* izmišljen.

Erd-apfel, *m.* krumpir, zemljačica; —art, *f.* zemlja, vèrsta od zemlje; —artig, *adj.* zemljan; —bahn, *f.* kolomia, kolotečina od zemlje; —ball, *m.* krug zemaljski, okrug od zemlje; —beben, *n.* potres, trešnja; —beere, *f.* jagoda, jagodica; —beerpflanze, —beerstaude, *f.* trava jagodna, stablo od jagodah; —begräbniß, *n.* pokop, sahranjenje, pogreb; —beschreiber, *m.* geograf, zemljopisac; —beschreibung, *f.* geografia, zemljopisje; —birn, *f.* krumpir, zemljačica; —boden, *m.* zemlja; —bohrer, *m.* svèrdao, svidar; —brand, *m.* oganj podzemaljski.

Erde, *f.* zemlja; svět; tli.

Erdenge, *f.* prěžba, užina zemaljska.

Erdenk-en, *v. a.* izmisliti; naći, iznaći; —lich, *adj.* moguć, možan što se misliti može.

Erd-epheu, *m.* bèršljan pozemljuh; —erschütterung, *f.* s. Erdbeben; —fahl, *adj.* zemljan, farbe zemljane; —fall, *m.* provala od zemlje; —farbe, *f.* farba, boja zemljana; — —fest, *adj.* što je u zemlji utvèrdjeno; —flachs, *m.* amiant; —floh, *m.* buhač; —geschoß, *n.* stanje razi zemlje; —grille, *f.* medvědac, ronac (cèrv); —gürtel, *m.* s. Erdstrich; —haltig, *adj.* zemljen, zemljan; —harz, *n.* saroksa, smola rudokopna.

Erdicht-en, *v. a.* izmisliti; naći, iznaći; —ung, *f.* izmišljenje, laž.
Erdig, Erdicht, *adj.* zemljen, zemljan.
Erd-kloß, *m.* s. Erdscholle; —körper, *m.* zemlja, tělo od zemlje; —kreis, *m.* —kugel, *f.* krug zemaljski, okrug od zemlje; —kunde, *f.* geografia, zemljopisje; —meßkunst, *f.* geometria, zemljoměrje; —messer, *m.* geometra, zemljomérac; —rauch, *m.* rosnica, rosno zelje (trava); —reich, *n.* zemlja.
Erdreisten, sich, *v. r.* usuditi se, podstupiti se, usloboditi se.
Erdrosseln, *v. a.* zadaviti, zagušiti.
Erdrück-en, *v. a.* sgnjesti, udaviti, udušiti; —ung, *f.* udušenje, udavljenje.
Erd-schicht, *f.* vèrsta, postat zemlje; —scholle, *f.* gruda, grumen; —schwamm, *m.* gljiva; —spitze, *f.* èrt (od zemlje); —strich, *m.* pojas (nebeski); der heiße —, pojas gorući, vrući; der kalte —, pojas mèrzli; der gemäßigte —, pojas meki.
Erduld-en, *v. a.* tèrpiti, podněti, patiti; —ung, *f.* patnja; tèrpljenje.
Erd-zeislein, *n.* tekunica; —zirkel, *m.* krug nebeski; —zunge, *f.* èrt, šilo (od zemlje).
Ereifern, sich, *v. r.* razpaliti se; razjariti se, razljutiti se.
Ereign-en, sich, *v. r.* dogoditi se, slučiti se, pripetiti se; —iß, *n.* dogadjaj, pripetjenje, sgoda.
Ereilen, *v. a.* dostignuti, dostići.
Eremit, *m.* s. Einsiedler.
Ererben, *v. a.* baštiniti, dobiti po baštinstvu.
Erfahren, *v. a.* saznati, doznati; izkusiti.
Erfahren, *adj.* izkusan; věšt, vičan, vikao; —heit, Erfahrung, *f.* izkustvo; in Erfahrung bringen, saznati, doznati, propitati.
Erfassen, *v. a.* primiti, uhvatiti, uloviti; *fig.* razuměti, dokučiti.
Erfechten, *v. a.* zadobiti na sablji; einen Sieg —, odèržati mejdan.
Erfind-en, *v. a.* naći, iznaći; —er, *m.* našastnik, iznašastnik; —erin, *f.* našastnica, iznašastnica; —erisch, —sam, *adj.* domišljat, iznašastan; —ung, *f.* našastje, iznašastje.
Erflehen, *v. a.* izmoliti, izprositi.
Erfließen, *v. n.* izteći, izići.
Erfolg, *m.* uspěh, poslědak; konac, svèrha, dospětak; uspětak, srěća; (Wirkung), učinak; —en, *v. n.* slěditi, proizići.
Erforderlich, *adj.* potrěban, potrěbit.
Erforder-n, *v. a.* iskati, hotěti, zahtěvati, pitati, tražiti; es erfordert Zeit, tomu se hoće vrěmena, tomu vrěmena trěba; wenn es die Noth erfordert, ako potrěbno bude, ako uzbude potrěba; —ung, —niß, *n.* potrěba, potrěboća, potrěbština; zahtěvanje; nach — der Sache, polag potrěbe.
Erforsch-en, *v. a.* iztraživati; proiskati; razviděti, propitati, saznati; —ung, *f.* iztraživanje; proiskivanje, saznanje; razvidjenje; propitivanje.
Erfragen, *v. a.* napitati, razpitati.
Erfrechen, sich, *v. r.* usloboditi se, usuditi se; nestiditi se, podstupiti se.
Erfreu-en, *v. a.* obradovati, razveseliti; sich — *v. r.* obradovati se, uzradovati se, razveseliti se, obveseliti se; ich bin darüber sehr erfreut, jako se tomu radujem, vele mi je drago; —lich, *adj.* radostan, veseo.
Erfrieren, *v. n.* smèrznuti, ozebsti.
Erfrisch-en, *v. a.* razfrižkati, razhla-

diti; obnoviti, ponoviti; —ung, *f.* razhlada; razhladjenje.

Erfroren, *adj.* smèržnjen, smèrznut, ozebao.

Erfüll-en, *v. a.* izpuniti, napuniti, izvèršiti; —ung, *f.* izpunjenje, napunjenje; in — gehen, izpuniti se; sbiti se; —ungseid, *m.* dopunitbena zakletva.

Ergänz-en, *v. a.* nadopuniti, doknaditi; popraviti; ponapraviti, ponačiniti; —ung, *f.* nadopunjenje; popravljenje.

Ergattern, *v. a.* (im gem. Leben), zateći, uhvatiti, uloviti.

Ergeben, sich, *v. r.* predati se; podati se, podvèrći se, podložiti se; den Studien —, dati se na nauke; sich darein (in sein Schicksal) —, podnašati tèrpljivo, podati se udesu; es ergibt sich, odtud slědi; — *adj.* podan, pokoran; podložan, podvèržen; ponizan; dem Spiele, dem Trunke —, dèrht na igru, na pitje, dèrhtje za igrom, pitjem; —heit, *f.* podanost, smèrnost, priklonitost, poniženstvo; —st, *adj.* preponizan, prepokoran; —st, *adv.* ponizno, pokorno, priklonito, smèrno.

Ergebniß, *n.* dogadjaj; (Resultat), proiztok, proizvor, poslědak.

Ergebung, *f.* podanje, podloženje, podvèrženje.

Ergehen, *v. n.* (als ein Befehl der Regierung), izaći, izići; — lassen, proglasiti, razglasiti, izdati što; Recht — lassen, pravicu učiniti; etwas über sich — lassen, tèrpěti. pretèrpěti štogod; wohl, übel —, dobro, zlo biti komu; sich — *v. r.* proći se.

Ergeizen, *v. a.* sgèrnuti, prištediti po lakomosti.

Ergetz-en, *v. a.* obradovati, razveseliti, veseliti, radovati; —end, —lich, *adj.* ugodan, prijatan, zabavan, radostan, razkošan; —lichkeit, —ung, *f.* zabava, razkoša, veselje, radost, obradovanje, razveseljenje.

Ergiebig, *adj.* plodan, plodonosan, obilan, bogat; —keit, *f.* plodnost, obilje, bogastvo.

Ergieß-en, *v. a.* izliti, proliti; sich — *v. r.* (austreten), razliti se, proliti se; in einen Fluß, in das Meer —, izlěvati se, uticati, teći; —ung, *f.* razlitje, prolitje, poplava, poplavica.

Erglühen, *v. n.* razpaliti se, užgati se, gorěti, plamtiti, rumeniti.

Ergötzen, **Ergötzlichkeit**, s. Ergetzen ꝛc.

Ergraben, *v. a.* izkopati, kopanjem steći, zadobiti.

Ergrauen, *v. n.* sěditi, osěditi.

Ergreif-en, *v. a.* uhvatiti, zgrabiti, pograbiti, uloviti, latiti, poprimiti; mašiti se (čega), spodbiti; eine Gelegenheit—, poslužiti se s prilikom; Recurs —, uteći se višjoj oblasti; die Waffen —, spodbiti, popasti, oružje; Jemand an der That —, zateći koga kod čina; die Flucht —; poběgnuti, uteći; —ung, *f.* uhvatjenje, (t.) uhvata.

Ergrimmen, *v. n.* razjediti se, razjariti se, razljutiti se.

Ergrübeln, *v. a.* izbadati, nacunjati.

Ergründ-en, *v. a.* dokučiti, prozriti, postignuti, izbadati, nacunjati; einen Fluß —, obiskati dno od rěke; —ung, *f.* postizanje, dokučenje, postignutje,

Erhaben, *adj.* visok, uznešen, uznosit, velik; (von Figuren), nadignjen; —heit, *f.* uznositost, visina; (von Figuren), nadignutje.

Erhalt-en, *v. a.* dèržati, uzdèržati, čuvati, sačuvati; (bekommen), dostati,

dobiti, primiti; Obst über den Winter —, sačuvati preko zime voće; —er, *m.* sahranitelj, uzdèržatelj; —ung, *f.* uzdèržanje, dèržanje, branjenje, sahranjenje, zadobljenje primljenje; —ungs- (in Zus.) uzdèržni.

Erhandeln, *v. a.* kupiti, pazariti, dobiti po tèrgovini.

Erhängen, sich, *v. r.* oběsiti se.

Erharten, *v. n.* otvèrdnuti, stvèrdnuti.

Erhärt-en, *v. a.* (hart machen) tvèrditi; (bestätigen), potvèrditi, dokazati; —ung, *f.* otvèrdnutje; (Bestätigung), potvèrdjenje, dokaz.

Erhaschen, *v. a.* zateći, uhvatiti, uloviti.

Erheben, *v. a.* dići, dignuti, podignuti, potegnuti (n. p. novce); zu Ehren, uzvisiti na časti; (preisen), hvaliti, slaviti; sein Herz zu Gott —, dignuti sèrdce svoje k Bogu, moliti se Bogu; ein Geschrei —, zakriknuti; einen Streit —, zavèrći, zametnuti smutnju, kavgu; eine Klage wider einen —, podignuti pravdu na koga; den Thatbestand —, razviděti stanje učinjenice; den Werth einer Sache —, pronaći vrědnost stvari kakve; eine Rente zum Kapital —, prihod pretvoriti u glavnicu; sich — *v. r.* dignuti se, ustati; wider einen —, ustati proti komu; (stolz sein), ponositi se, ponesti se.

Erheblich, *adj.* važan, znatan, znamenit; (wesentlich), bitni, sućni, glavni; —keit, *f.* važnost.

Erhebung, *f.* dignutje, dizanje, uzimanje, pronadjenje, izvidjenje, uzvišenje; die — der Abgaben, pobiranje poreze.

Erheirathen, *v. a.* dobiti po ženi.

Erheischen, s. Erfordern.

Erheiter-n, *v. a.* razvedriti, razveseliti, sich — *v. r.* razvedriti se, razveseliti se; —ung, *f.* razveseljenje, veselje.

Erheizen, *v. a.* ugrijati.

Erhellen, *v. a.* razsvětiti, prosvětiti, objasniti, razjasniti; *v. n.* daraus erhellet, odtud se vidi.

Erhenken, *v. a.* oběsiti.

Erheucheln, *v. a.* zadobiti po licuměrstvu.

Erhitz-en, *v. a.* ugrijati, razgrijati, stopliti; —t, *adj.* vrué, topal, ugrijan; *fig.* željan, goruć za čim; —ung, *f.* grijanje, razgrijanje, ugrijanje.

Erhöh-en, *v. a.* uzvisiti, uzdignuti; (loben, preisen), hvaliti, slaviti; (vermehren), dignuti, podignuti; —ung, *f.* (Anhöhe), vèršak, brěžuljak, bèrdašce, uzvišenje, uzdignutje, dignutje, podignutje.

Erhol-en, sich, *v. r.* (von einer Krankheit), pomoći se, oporaviti se, pridizati se, ponačiniti se; (ausruhen), odahnuti, odmoriti se, počinuti; sich seines Schadens —, oder wider Jemand seinen Schaden —, tražiti od koga naknadu štete, nadoměstiti štetu, pomoći se, okèrpiti se; sich bei jemanden Raths —, posvětovati se s kim; —ung, *f.* ukrěpljenje, oporavljenje, odahnutje, počinak, odmor, zabava; —ungsstunde, *f.* hnja, odmor, vrěme od zabave.

Erhör-en, *v. a.* uslišiti; —ung, *f.* uslišenje.

Erjagen, *v. a.* uloviti, naloviti, stignuti, dostignuti.

Erinner-er, *m.* opominjalac; —lich, *adj.* što je na pameti; mir ist noch alles wohl, —, još mi je sve dobro na pameti, sve dobro pamtim; —n, *v. a.* spomenuti, opomenuti; dati

kome što na znanje; sich — *v. r.* spominjati se, pamtiti, sěćati se; spomenuti se, sětiti se; —n, *n.* seines Wissens und Erinnerns, po svome znanju i sětjanju, koliko zna i sětja se; —ung, *f.* spomena, uspomena; *fig.* opomena; —ungskraft, *f.* —ungsvermögen, *n.* pamet, pamtenje.

Erkalten, *v. n.* oledeniti, ohladiti se, ostudeniti se; *fig.* umrěti.

Erkält-en, sich, *v. r.* prohladiti, razhladiti se, nahladiti se, nazebsti; —ung, *f.* nahlada, nazeb, nazima, nastuda.

Erkämpfen, *v. a.* dobiti na oružju.

Erkannt, *ad.* poznát, pripoznát.

Erkargen, *v. a.* skupiti, sgèrnuti po lakomosti.

Erkauf-en, *v. a.* kupiti, podmititi, podkupiti, podmazati; —ung, *f.* podmitjenje, podkupljenje.

Erkennbar, *adj.* poznatan.

Erkenn-en, *v. a.* poznati, priznati; in einer Sache —, suditi stvar koju, rešiti što, presuditi na —; (finden), naći; (anerkennen), priznati; etwas mit Dank —, zahvalan, haran biti.

Erkenntlich, *adj.* zahvalan, haran; —keit, *f.* zahvalnost, harnost.

Erkenntniß, *f.* poznanje, spoznanje; zur — kommen, sviděti se, osvěstiti se, k pameti doći; zur — bringen jemanden, privesti koga na pravi put; (Urtheil), nalaz, nalazak, presuda, sud, odluka.

Erkennung, *f.* spoznanje.

Erker, *m.* doksat, londja, balkun.

Erkiesen, *v. a.* (veralt.) izabrati, odabrati.

Erklär-bar, *adj.* razjasnjiv, tumačiv; —en, *v. a.* tumačiti, skazati, razjasniti, objasniti; (zu etwas —), proglasiti; Krieg —, rat navěstiti; in die Acht —, prognati, poslat u prognanje; gerichtlich —, izreći, očitovati; sich —, očitovati se, izjasniti se; —ung, *f.* izjasnjenje, objasnjenje, protumačenje, skazanje, tumačenje, navěštenje (rata); očitovanje.

Erkleck-en, *v. n.* (veralt.) doteći, dosta biti; —lich, *adj.* dovoljan; — *adv.* dosta, dovoljno.

Erklettern, Erklimmen, *v. a.* popeti se kamo.

Erklingen, *v. n.* zveketati, zvečati, zazveketati, zazvečati, zazveknuti.

Erklopfen, *v. n.* probuditi kucajuć; eine Nuß —, stući orah.

Erkoren, *adj.* izabran, odabran.

Erkranken, *v. n.* razbolěti se, obolěti.

Erkriegen, *v. a.* dobiti, zadobiti, dostati, zadobiti na oružju.

Erkühnen, sich, *v. r.* usuditi se, uslobodití se, podstupiti se, podhvatiti se.

Erkundig-en, sich, *v. r.* pitati, razpitati, propitati, ubavěstiti se; —ung, *f.* razpitivanje, propitavanje, razpit, ubavěšt; —ungsweise, *adv.* radi ubavěsti.

Erkünsteln, *v. n.* izmudriti, izmozgati.

Erlag, *m.* danje, polaganje; (Depositum), ostava, poklad; —s-, (in Zus.), što se polaganja tiče; —s-gebühr, *f.* položnina; —sschein, *m.* položnica.

Erlahmen, *v. n.* okljastiti, oronuti.

Erlang-en, *v. a.* doseći, dosegnuti, dohvatiti; *fig.* dobiti, zadobiti, dostati, stignuti, dostignuti; —ung, *f.* dobljenje, zadobljenje, dostignutje.

Erlaß, *m.* (einer Verordnung), izdatak naredbe; (Nachlaß), popust, odpuštenje; (Verzeihung), oproštenje, popuštenje; —en, *v. a.* (ein Schrei-

ben), dati, izdati, odpraviti pismo; einem etwas —, odpustiti, odstupiti, oprostiti; popustiti, osloboditi, odrěšiti; einem den Eid —, odrěšiti koga od prisege; —jahr, *n.* jubilej, sveto lěto.

Erläßlich, *adj.* prostiv, oprostiv.

Erlassung, *f.* izdatak, odpuštenje, pro štenje, oproštenje, odrešenje, popuštenje.

Erlaub-en, *v. a.* dopustiti; dozvoliti; —niß, *f.* dopuštenje, dozvoljenje; —nißschein, *m.* do ustnica; —t, *adj.* dopušten, prost, slobodan; es ist —, slobodno je.

Erlaucht, *adj.* světli; (t.) sjajni; — *f.* světlost, (t.) sjajnost.

Erlauern, *v. a.* privrebati, dovrebati.

Erlaufen, *v. a.* stići, dostignuti; *fig.* zateći.

Erläuter-n, *v. a.* izjasniti, razjasniti, skazati, raztumačiti, protumačiti; —ung, *f.* izjasnjenje, skazanje, raztumačenje, protumačenje.

Erle, *f.* joha, jova, jalša, jošić (dèrvo).

Erleben, *v. a.* doživěti.

Erledig-en, *v. a.* einen einer Sache —, osloboditi, rěšiti, oprostiti koga oda šta; —t, *adj.* prazan, izpražnjen, obavljen; —ung, *f.* izpražnjenje, praznost, oslobodjenje, rě šenje.

Erleg-en, *v. a.* (tödten), ubiti, smaknuti; (bezahlen), platiti, položiti; —er, *m.* ubilac; položilac, davalac, platitelj; —ung, *f.* ubojstvo, smaknutje; platjenje, položenje.

Erleichter-n, *v. a.* oblakšati, polakšati; —ung, *f.* oblakšanje, polakšanje.

Erleid-en, *v. a.* tèrpěti, pretèrpěti, patiti, prepatiti, podněti; einen Schaden —, imati štetu, štetovati; —lich, s. Leidlich.

Erlen, *adj.* jovov, jalšov; —holz, *n.* jovovina, jalšovina; —wald, *m.* jošik, jovljak, jalšina.

Erlern-en, *v. a.* naučiti; —ung, *f.* učenje, naućenje.

Erlesen, *v. a.* izabrati, odabrati.

Erleucht-en, *v. a.* razsvětiti, prosvětiti; —end, *adj.* razsvětljiv, pro světljiv; —ung, *f.* razsvětjenje, prosvětljenje.

Erliegen, *v. n.* ležati, leći; unter der Last —, pasti, kleknuti, klecati, klonuti pod teretom.

Erlogen, *adj.* izmišljen, slagan, lažan; das ist —, to je laž.

Erlösch-en, *v. n.* (verlöschen), ugasiti se, ugasnuti, utèrnuti se; (sich verwischen), otèrti se, izbrisati se, obrisati se; (aufhören), prestati, minuti; (aussterben), nestati, umrěti, poginuti, izginuti; (verfallen), izteći; —ung, *f.* utèrnutje, ugašenje, prestanak, minutje, iztečaj; —ungsart, *f.* način prestanka.

Erlös-en, *v. a.* spasiti, odkupiti, izbaviti, osloboditi; —er, *m.* spas, spasitelj, odkupitelj; —ung, *f.* spasenje, odkupljenje, oslobodjenje, izbavljenje.

Erlustigen, s. Belustigen, Ergetzen.

Ermächtigen, *v. a.* ovlastiti, opunovlastiti; odobriti; usuditi se.

Ermahn-en, *v. a.* opomenuti, opominjati; — zur Ordnung, pozivati u red; —ung, *f.* opomena, opominjanje.

Ermangel-n, *v. n.* uzmanjkati; nestati; propustiti što; es ermangelt mir an Gelde, neimam novacah; ich ermangelte nicht, mich einzufinden, nisam se kratio doći; an meinem Fleiße will ich es nicht — lassen,

tèrsit ću se, gledat ću; —ung, *f.* pomanjkanje, neimanje, nestaća, nestašica.

Ermannen, sich, *v. r.* usloboditi se; ohrabriti se, osměliti se.

Ermatt-en, *v. n.* struditi se, sustati, skapati, opěšati, umoriti se; —ung, *f.* trud, umor.

Ermel, f. Aermel.

Ermessen, *v. a.* izměriti; *fig.* prosuditi, razsuditi, procěniti, proesapiti, ucěniti, suditi, mněti; —en, *n.* sud, razsuda, mněnje, mi sao.

Ermitt-eln, *v. a.* (ausforschen), iznaći, pronaći; (bemessen), izračunati, izměriti; —lung, *f.* iznadjenje, pronadjenje, izračunanje, izměrenje.

Ermord-en, *v. a.* umoriti, ubiti, smaknuti; —ung, *f.* ubojstvo, smaknutje.

Ermüd-en, *v. n.* umoriti se, struditi se, utruditi se, sustati, iznemoći; — *v. a.* umoriti, utruditi; —et, *adj.* trudan, umoran, utrudjen; —ung, *f.* trud, umor.

Ermunter-n, *v. a.* (aus dem Schlafe), probuditi, sbuditi; (aufmuntern), podbosti, potaknuti, podpaliti; —ung, *f.* probudjenje, sbudjenje; podbadanje, potaknutje, poticanje, podpaljivanje, podžiganje.

Ernähr-en, *v. a.* hraniti; prehraniti; uzdèržati; —er, *m.* hranitelj; —erin, *f.* hraniteljica; —ung, *f.* hranjenje; uzdèržanje; hrana.

Ernenn-en, *v. a.* imenovati, naimenovatl, učiniti (za što), postaviti; —ung, *f.* imenovanje, naimenovanje; (Bestimmung, t.) odredba. opredeljenje, ustanovljenje; —ungsdecret, *n.* postavnica.

Erneuen, Erneuern, *v. a.* obnoviti; ponoviti; počet iznovice.

Erneuerung, *f.* obnovljenje, ponovljenje, ponova.

Erniedrig-en, *v. a.* poniziti, sniziti; sich —, *v. r.* poniziti se, sniziti se; —ung, *f.* poniženje; poniženstvo.

Ernst, *m.* —haftigkeit, *f.* zbiljnost, zbilja, ozbiljnost; stavnost; (Strenge), žestočina, strogost; wenn es dir damit ein — ist, ako ti nije šale; in allem Ernste, bez sve šale, bez svake šale; ist es Ernst? je li istina, zbilja? sich einer Sache mit — annehmen, primiti se za zbilja česagodir; etwas für — aufnehmen, uzeti, primiti što za istinu, za zbilja.

Ernst, —haft, —lich, *adj.* zbiljan, ozbiljan, nazbiljan; važan; oštar, žestok, strog; (eifrig), gorljiv.

Ernte, *f.* žetva; *fig.* dohodak, korist, probitak, dobit; —fest, *n.* svetkovina žetvena; moba; —kranz, *m.* věnac žetveni; —monat, *m.* august, kolovoz.

Ernten, *v. a.* žeti.

Erntezeit, *f.* žetva, doba od žetve.

Erober-er, *m.* osvojitelj; dobitnik; —n, *v. a.* osvojiti, uzeti; (gewinnen), dobiti, predobiti; —ung, *f.* osvojenje, uzetje; dobit.

Eröffn-en, *v. a.* otvoriti, odprěti; (anfangen), početi; (melden), obznaniti, javiti; einen Brief —, otvoriti, odpečatiti, razpečatiti list; (entdecken), očitovati, objaviti; seine Meinung —, reč svoju, misao, očitovati se; —end, *adj.* otvoran; —ung, *f.* otvorenje, otvor; otvaranje, odpiranje; početak; odpečatjenje, razpečatjenje; očitovanje, objavljenje, obznana.

Erörter-n, *v. a.* razabrati, razsuditi, prosuditi, razrěšiti, protresti, pre-

tresati; —ung, *f.* razabranje, razsudjenje, prosudjenje, razrěšenje, protresenje, pretres.

Erpel, *m.* patak, racman.

Erpicht, *adj.* auf etwas —, dèrht, dèrktav na što, željan, pohlepan za čim.

Erpress-en, *v. a.* izažeti, ožeti, nažeti; *fig.* ugrablti, izsisati, izkljéštiti, globiti; —ung, *f.* grabež, globljenje, tlačenje.

Erprob-en, *v. a.* izkusiti, provati, probati, dokazati; —t, *adj.* izkušan, izproban.

Erquick-en, *v. a.* pokrěpiti, okrěpiti, —end, *adj.* pokrěpiv, okrěpiv; obveseliv, mio; —ung, *f.* pokrěpljenje, pokrěpa, okrěpljenje; utěha.

Errathen, *v. a.* pogoditi, sgoditi, ugonenuti.

Erreg-en, *v. a.* uzbuditi, pobuditi, razdražiti; uzročiti, uzrokovati; ein Gelächter —, uzročiti směh; —ung, *f.* uzbudjenje, pobudjenje, razdraženje.

Erreichen, *v. a.* dosegnuti, doseći; dostići; sein Ziel —, steći, dostignuti svèrhu svoju; ein hohes Alter —, doći u godine, doživěti, dočekati starost.

Errett-en, *v. a.* spasiti, izbaviti, osloboditi; —er, *m.* spasitelj, izbavitelj; —erin, *f.* spasiteljica, izbaviteljica; —ung, *f.* spasenje, izbavljenja, oslobodjenje.

Erricht-en, *v. a.* napraviti, načiniti, sastaviti, sklopiti (n. p. pogodbu); podignuti; zavesti; zametnuti; utemeljiti, urediti; —ung, *f.* napravljenje, sastavljenje, sklopljenje, podignutje; zavedenje; zametnutje, utemeljenje; —ungs-, uredbeni; —ungsurkunde, *f.* uredbenica, uredbena izprava.

Erringen, *v. a.* dobiti, zadobiti (trudom velikim i mukom).

Erröthen, *v. n.* zacèrveniti se, zarumeniti se, porumeniti; stiditi se, sramiti se; — *n.* stid, sram.

Errufen, *v. a.* dozvati, dovikati.

Ersättig-en, *v. a.* nasititi, nahraniti; —ung, *f.* nasitjenje, nahranjenje.

Ersättlich, *adj.* nasitljiv, nasitan; —keit, *f.* nasitljivost, nasitnost.

Ersatz, *m.* zaměna, naknada, naknadjenje, nadoměštenje; —mann, *m.* zaměnik.

Ersaufen, *v. n.* utopiti se, udaviti se (u vodi).

Ersäufen, *v. a.* utopiti, udaviti (u vodi).

Erschaff-en, *v. a.* stvoriti; —er, *m.* stvoritelj, s. Schöpfer; —ung, *f.* stvorenje.

Erschallen, *v. n.* razlěgati se, oriti se, gèrmiti, glasiti.

Erschein-en, *v. n.* javiti se, pojaviti se, pokazati se, pomoliti se; vor Gericht —, pred sud doći; biti nazočan pred sudom; dieses Werk ist vorige Messe erschienen, izišlo je dělo ovo prošastoga sajma; es erschien ihm ein Gespenst, utvorilo mu se něšto; —en, *n.* dohod, dolaz; pritomnost, nazočnost; izlazak; —ung, *f.* pojavljenje; (Geister—), utvora, utvorenje; došastje.

Erschießen, *v. a.* ubiti (iz puške), ustrěliti.

Erschinden, *v. a.* sgèrnuti, nakupiti (guleć i globeć).

Erschlaff-en, *v. n.* popustiti, oslabiti; —ung, *f.* oslabljenje, popuštenje; slabost.

Erschlagen, *v. a.* ubiti, zatući.

Erschleichen, *v. a.* zateći, privrebati; *fig.* dobiti, steći (lukavštinom).

Erschmeicheln, *v. a.* izmamiti, izlagati.

Erschnappen, *v. a.* uhititi, uhvatiti, uloviti, lapiti (usti, itd.); *fig.* uloviti, uhvatiti.

Erschöpf-en, *v. a.* izcèrpiti, izprazniti, razgrabiti; sich — *v. r.* izprazniti se; iztratiti se, potratiti se, iztrošiti se; —end, *adj.* podpun; — *adv.* podpunoma; —lich, *adj.* izcèrpiv; potratljiv; —ung, *f.* izcèrpljenje, izpražnjenje; potratjenje, iztrošenje.

Erschreck-en, *v. a.* poplašiti, uplašiti, prestrašiti, prepasti; — *v. n.* prestrašiti se, prepasti se, uplašiti se; —en, *n.* strah, prepast; prestrašenje; —lich, *adj.* strašan, strahovit.

Erschreiben, *v. a.* dobiti, steći pisanjem.

Erschreien, s. Errufen.

Erschrocken, *adj.* prestrašen, uplašen, poplašen; — heit, *f.* strah, predanje, prepast, trepet.

Erschütter-n, *v. a.* uzdèrmati, stresti, uzkolebati; — *v. n.* uzdèrkati, uztreptěti; —ung, *f.* uzdèrmanje; trešnja, potres.

Erschwer-en, *v. a.* otegotiti; —end, *adj.* otegotni; —ung, *f.* otegotjenje, tegota.

Erschwingen, *v. a.* smoći; nasmagati.

Ersehen, *v. a.* viděti; poznati; spaziti, paziti; so viel ich daraus — kann, u koliko odtuda suditi mogu; seine Zeit —, na vrěme što učiniti; ich habe aus deinem Briefe —, vidio sam iz lista tvojega; (erwählen), izabrati, odabrati, odrediti, odlučiti; dich habe ich mir zum Freunde —, odabrao sam tebe za prijatelja.

Ersetz-en, *v. a.* naknaditi, nadoknaditi, nadoměstiti; jemandes Stelle —, izměniti koga; die Kräfte —, popraviti, obnoviti snagu; einen Schaden —, povratiti, nadoknaditi štetu; —lich, —bar, *adj.* doknadan, nadoknadan, nadoměstiv; —ung, *f.* naknada, nadoknadjenje, nadoměštenje; izměnjenje; ukrěpljenje, obnovljenje (snage).

Erseufz-en, *v. n.* uzdahnuti; uzdisati; — *v. a.* zadobiti uzdisajuć; —t, *adj.* uzdisan.

Ersichtlich, *adj.* vidni, očevidni; daraus ist —, odtud se vidi, pozna.

Ersingen, *v a.* napěvati, dobiti, zadobiti pěvajući.

Ersinn-en, *v. a.* izmisliti; iznaći; — lich, *adj.* izmišljiv; moguć, možan.

Ersitz-en, *v. a.* davnostju štogod dobiti; dosěsti, dobiti sědeći; auf etwas ersessen sein, čeznuti, ginuti čim; —ung, *f.* dosělost.

Erspar-en, *v. a.* prištediti, naštediti; —ung, —niß, *f.* štednja.

Erspielen, *v. a.* dobiti na igri.

Erspinnen, *v. a.* napresti, dobiti preslicom.

Ersprieß-en, *v. n.* hasniti, koristiti, koristan, probitačan biti; —lich, *adj.* koristan, probitačan; —lichkeit, *f.* korist, hasna, probitak.

Erst, *adv.* samo, neg, nego; tek, tekar, stopram, stopèrv; pèrvo, najpèrvo, prie, najprie; er ist erst acht Jahre alt, neima mu neg osam godinah.

Erstarken, *v. n.* ojačiti se, ojačati.

Erstarr-en, *v. n.* ukočiti se, obumrěti; zapanjiti se, odèrveniti se; —t, *adj.* ukočen; zapanjen; odèrvenjen; —ung, *f.* ukočenje; zapanjenje, odèrvenjenje.

Erstatt-en, *v. a.* vratiti, povratiti, nadoknaditi, nadoměstiti; Bericht —, javiti, objaviti, doglasiti; (Vor-

trag), predložiti; —ung, *f.* povratjenje, povratjaj, nadoknadjenje, nadoměštenje; — eines Berichtes, objavljenje, javljenje, doglašenje.

Erstaun-en, *v. n.* čuditi se, snebivati se, diviti se; začuditi se, udiviti se; — *n.* čudo; snebivanje, začudjenje, udivljenje; —lich, — enswürdig, *adj.* strašan, čudnovit; — *adv.* jako, vele, strašno, strahovito; —t, *adj.* zapanjen, začudjen.

Erste, (der, die, das), pèrvi.

Erstechen, *v. a.* probosti.

Erstch-en, *v. a.* kupiti, dostati (na ličbi); — *v. n.* uzkèrsnuti; ustati; —er, *m.* dostatnik; —ung, *f.* kupljenje (na ličbi); uskèrsnutje; —ungspreis, *m.* dostatna, dražbena cěna.

Ersteigen, *v. a.* popeti se, uzpeti se.

Erstens, *adv.* pèrvo.

Ersterben, *v. n.* umrěti, izdahnuti; *fig.* ukočiti se, odèrveniti; usahnuti; (in Briefen), ostajem do smèrti.

Erst-geboren, *adj.* pèrvorodjen; —geburt, *f.* pèrvorodstvo, pèrvorodjenje, pèrvorodjenstvo, novina, pèrvi plod.

Erstick-en, *v. a.* zagušiti, zadusiti, udaviti, zadaviti; — *v. n.* zagušiti se, udaviti se, ugušiti se; — ung, *f.* zagušenje, udavljenje, zadavljenje; gušenje, davljenje.

Erst-lich, *adv.* pèrvo; —ling, *m.* novina, pèrvenac, pèrvi plod, pèrvina.

Erstreck-en, *v. a.* (sich beziehen), protegnuti, raztegnuti, pružiti; — eine Frist, produžiti rok; — eine Tagsatzung, odgoditi ročište; (klecken, soweit sich das Vermögen erstreckt), dok bude imovine; sich —, *v. r.* protegnuti se, pružiti se; prostirati se, protezati se, pružati se; —ung, *f.* produženje, odgodjenje; —ungs-, (in Zusamm.) odgodni.

Erstreiten, *v. a.* dobiti, zadobiti pravdom, oružjem, itd.

Erstrichterlich, *adj.* pèrvosudni.

Erstummen, s. Verstummen.

Erstunken, *adj.* — und erlogen, prěsna, gola laž.

Erstürmen, *v. a.* osvojiti, uzeti na juriš.

Ersuchen, *v. a.* moliti, prositi, zamoliti.

Ertappen, *v. a.* zateći, uhvatiti, uloviti.

Ertheil-en, *v. a.* poděliti, uděliti, dati, odrediti; —ung, *f.* poděljenje, uděljenje, danje.

Ertödten, *v. a.* umèrtviti, stratiti, ubiti.

Ertönen, *v. n.* zamněti; razlěgati se oritl se.

Ertrag, *m.* dohodak; —en, *v. a.* nositi, iznositi, iznašati; *fig.* podnositi, tèrpěti, patiti, snositi.

Erträglich, *adj.* snosan; —keit, *f.* snosnost.

Ertragsam, *adj.* plodan, od koristi, uharan.

Ertragung, *f.* tèrpljenje, podnošenje, patjenje.

Ertränken, *v. a.* utopiti, zadaviti (u vodi).

Erträum-en, *v. a.* tlapiti; sanjati; —t, *adj.* tašt, lažan.

Ertrinken, *v. n.* utopiti se, zadaviti se (u vodi).

Ertrotzen, *v. a.* pèrkošenjem oteti, zadobiti.

Erübrig-en, *v. a.* prištediti; preteći; —ung, *f.* štednja.

Erwachen, *v. n.* probuditi se, sbu-

diti se, prenuti se; — *n.* probudjenje, sbudjenje.

Erwachsen, *v. n.* uzrasti, narasti, odrasti; nastati, postati.

Erwachsen, *adj.* odrasao, velik; ein —es Mädchen, děvojka za udaju, na udaju.

Erwäg-en, *v. a.* uvažiti, promisliti, razmotriti, obzirnuti se na što; —ung, *f.* promišljanje, razmišljanje, promatranje, obzir, ozlr.

Erwähl-en, *v. a.* izabrati, odabrati; —ung, *f.* izabiranje, odabiranje.

Erwähn-en, *v. a.* spomenuti, napomenuti; —ung, *f.* pomen, spomenak; spomenutje, napomenutje.

Erwärm-en, *v. a.* ugrijati, stopliti; sich —, *v. r.* ugrijati se, stopliti se, svrućiti se; —ung, *f.* grijanje, topljenje.

Erwart-en, *v. a.* čekati; izgledati, nadati se; —ung, *f.* čekanje, nadanje, izgledanje.

Erweck-en, *v. a.* (aufwecken), probuditi, sbuditi; (erregen), uzročiti, uzrokovati, uzbuditi, pobuditi; Eckel —, gaditi se; gnjusiti se; von dem Tode —, uzkrisiti; —lich, s. Erbaulich; —ung, *f.* probudjenje, sbudjenje; uzbudjenje, pobudjenje.

Erwehren, sich, *v. r.* obraniti se, uzčuvati se; sich nicht — können, nemoć odolěti.

Erweich-en, *v. a.* umekšati, razmekšati; (rühren), ganuti; —end, *adj.* mekšajući; —ung, *f.* mekšanje; *fig.* ganutje.

Erweis, s. Beweis.

Erweisen, *v. a.* dokazati; izkazati, pokazati, posvědočiti, učiniti.

Erweislich, *adj.* dokaziv, dokazan, što se može dokazati.

Erweiter-n, *v. a.* razprostraniti; razširiti; protegnuti; —ung, *f.* razprostranjenje; razširenje; protegnutje.

Erwerb, *m.* dobitak, zasluga; tečevina, (Gewerbe), obèrt; —en, *v. a.* teći, steći, zaslužiti, dobiti; —er, *m.* gospodar, zaslužilac; tekalac, —in, *f.* tekalica; —s-, (in Zus.) teèevni, dobitni, obèrtni; —sam, *adj.* prometan, radin; —s-steuer, *f.* tečevnina, zaslužnina, obèrtnina, porez na tečenje; —ung, *f.* tečenje, tečevina, namaknutje; —ungsart, *f.* način tečenja; —ungsurkunde, *f.* tečevnica.

Erwieder-n, *v. a.* vratiti; (antworten), odgovoriti; —ung, *f.* zaměna; odgovor.

Erwirken, *v. a.* izposlovati, izraditi.

Erwischen, *v. n.* zateći, uloviti, uhvatiti.

Erwuchern, *v. a.* kamatujuć steći, sgèrnuti.

Erwünscht, *adj.* žudjen, drag.

Erwürg-en, *v. a.* zadaviti, udaviti, zagušiti; —ung, *f.* davljenje; zadavljenje; gušenje, zagušenje.

Erz-, *adv.* (nur in Zusamm.), arci, arki, nad; velik; jako, vele, pre.

Erz, *n.* ruda; tuč, brunac; měd; —ader, *f.* žica od rude.

Erzähl-en, *v. a.* spovědati, spoviděti, poviděti; kazivati, kazati; pripovědati; —er, *m.* pripovědalac, povědalac; —ung, *f.* pripovědanje, spovědanje, povědanje; pripověst, pripovědka, gatnja, priča.

Erzart, *f.* ruda, vèrsta od rude.

Erzbetrüger, *m.* velika varalica, majstor u varanju.

Erz-bischof, *m.* arcibiskup, nadbiskup; —bischöflich, *adj.* nadbiskupski; —bisthum, *n.* nadbiskupia.

Erzböse, *adj.* jako zao, veoma zločest; —wicht, *m.* veliki zlotvor, veliki lupež.
Erzbruch, s. Erzgrube.
Erzdechant, *m.* arcidekan, arkidjakon.
Erz-dieb, *m.* veliki tat; —dummkopf, *m.* velika budala, veliki blesan.
Erzeig-en, *v. a.* kazati; pokazati, izkazati, učiniti; —ung, *f.* kazanje, pokazanje, izkazanje.
Erzen, *adj.* od měda, od rude.
Erzengel, *m.* arkangjeo.
Erzeug-bar, *adj.* proizvodiv, izvodiv; —en, *v. a.* roditi, poroditi; izleći, poleći; ploditi, uploditi; uzročiti, uzrokovati; praviti (robu); proizvesti, izvesti (kovovine); —er, m. roditelj, otac, ploditelj; pravitelj; proizvoditelj; —ung, *f.* plod, proizvod; rodjenje; izvedenje, proizvodjenje.
Erzfarbe, *f.* farba, boja od brunca, od měda.
Erzfaul, *adj.* trom, jako lěn.
Erzgang, *m.* rudna žila, s. Erzader.
Erzgauner, *m.* veliki lopov.
Erz-gebirge, *n.* gora rudna; —grube, *f.* ruda, rudnik; —haltig, *adj.* rudovit.
Erzherzog, *m.* arciduka, arciherceg nadvojvoda; —in, *f.* arcidukinja, arciherceginja, nadvojvodkinja; —lich, *adj.* arcidukalski, arciherceški, nadvojvodski; —thum, *n.* arcidukat, arcihercegovina, arciherceštvo, nadvojvodstvo.
Erzieh-en, *v. a.* odgojiti, uzgojiti; uzpitati, odhraniti; —er, *m.* odhranitelj, odgojitelj, uzgojitelj; —erin, *f.* uzgojiteljka, uzgojiteljica; —ung, *f.* odhranjenje, odgoj, odgojenje, uzgojenje; —ungsanstalt, *f.* hranilište, gojilište, odgojnica, institut, zavod za odgojenje; —ungswesen, *n.* (objectiv), odgojstvo; — (subjectiv), odgojništvo.
Erzielen, *v. a.* roditi; proizvesti; Pflanzen, Bäume —, gojiti dèrvje; směrati, kaniti, ciljati; pogoditi, sgoditi.
Erzittern, *v. n.* dèrktati; uzdèrktati; treptěti, trepetati; uztreptěti, uztrepetati.
Erz-kämmerer, *m.* arcikomornik; —kanzler, *m.* arcikandjilier.
Erz-ketzer, *m.* veliki poluvěrac; — —knauser, —knicker, *m.* velika tvèrdica, skupac; —lügner, *m.* velika laža, lažljivac veliki.
Erzmarschall, *m.* nadmarešal.
Erznarr, *m.* velika luda, ludjak veliki.
Erzpriester, *m.* arcipop; —lich, *adj.* arcipopovski.
Erzprior, *m.* arcipriur.
Erzsäufer, *m.* velika pijanica.
Erzschatzmeister, *m.* arciblagajnik.
Erzschelm, *m.* veliki lopov.
Erzschenk, *m.* arcipodčašnik, veliki peharnik (cesarstva němačkoga).
Erzspitzbube, *m.* veliki ugursuz.
Erzstift, *n.* arcibiskupia.
Erzstufe, *f.* ruda, rudnik.
Erztruchseß, *m.* veliki tèrpeznik (cesarstva němačkoga).
Erzürnen, *v. a.* razjěditi, razljutiti, razsèrditi, razjariti.
Erzvater, *m.* patriarka, praroditelj.
Erzwingen, *v. a.* silovati, usilovati, siliti, usiliti; odadrěti, izklěštiti.
Erzwürde, *f.* Erzamt, *n.* elektorat, čast, dostojanstvo elektorsko.
Es, *pr.* ovo; to; ono.
Esche, *f.* Eschenbaum, *m.* jasen (dèrvo).
Eschen, *adj.* jasenov; —holz, *n.* jasenovina; —stab, *m.* jasenovac; —wald, *m.* jasenik.

Escomptiren, *v. a.* odbitkovati, kupovati i prodavati s odbitkom.
Esconto, *n.* odbitak.
Escorte, *f.* pratnja.
Esel, *m.* magarac, osal, osao, tovar; —chen, *n.* magare, magarčić, oslić, tovarčić; —ei, *f.* magarština, oslaria, tovarstvo; —haft, *adj.* magarski, magareći, osaoski, tovarski; —in, *f.* magarica, oslica, tovarica.
Esels-arbeit, *f.* posao magareći; —füllen, *n.* magare, pulić, pule, ždrěbe magareće; —grau, *adj.* siv kao magare; —kopf, *m.* glava od magarca; *fig.* magarac, osao; —milch, *f.* ml'ko magareće; mlěčika (trava); —ohr, *n.* uho od magarca; (in Büchern), zavratak (od lista u knjizi); —treiber, *m.* oslar.
Espe, *f.* Espenbaum, *m.* jasika (dèrvo).
Espen, *adj.* jasikov; —holz, *n.* jasikovina; —stab, *m.* jasikovac; —wald, *m.* jasik.
Eß, s. Aß.
Eßbar, *adj.* jěstiv.
Esse, *f.* ognjište, viganj; dimnjak, odžak.
Essen, *v. a.* jěsti, blagovati; sich satt —, najěsti se; — *n.* jělo; jěstvina, jěstivo, jestojska; gostba, goštenje.
Essenz, *f.* esencia, jezgro.
Esser, *m.* jědalac, pojelica; —in, *f.* jedalica.
Essig, *m.* ocat, kvasina, sirće; —brauer, —händler, *m.* octar; —brauerei, —siederei, *f.* octarnica; —gurke, *f.* krastavac, ugorak kiseli; —sauer, *adj.* kiseo; žuk, žuhak, gorak; octen.
Eß-löffel, *m.* žlica, ložica, kašika; —lust, *f.* s. Appetit; —saal, *m.* tèrpezaria; —waare, *f.* jěstivo.
Estaffette, *f.* hitnica; —ngebühr, *f.* hitnina.
Estrich, *n.* pod (kameni).
Etabliren, sich, *v. r.* nastaniti se; — (von Kaufleuten), otvoriti tèrgovinu.
Etat, *m.* stanje.
Etliche, *pr.* někoji, gděkoji; několicina, několiko.
Etwa, *conj.* morebit, možebit, morda; okolo.
Etwas, *pr.* něšto; něšto malo; što; malo.
Euch, *pr.* vas, ve; vam, vi.
Euer, —re, *pr.* vaš.
Eule, *f.* sova, sovurina, sovuljaga.
Eulenspiegel, *m.* nasradin, šaljivac, šaljivčina.
Eurige, *pr.* vaš.
Euter, *n.* vime.
Evangel-isch, *adj.* evangjeoski; evangjelički; —ist, *m.* evangjelista, vangjelista; —ium, *m.* evangjelje, vangjelje.
Eventualität, *f.* moguénost, pripetnost.
Eventuell, *adv.* ako bi se dogodilo.
Evidenz, *f.* očevidnost.
Ewig, *adj.* věčan, věčit, věkovit, věkuvěčan; —keit, *f.* věčnost, věčitost, věkovitost, věkuvěčanstvo.
Ex- (in Zus.) bivši; —deputirter, *m.* bivši odaslanik.
Exaltirt, *adj.* pretěran.
Exam-en, *n.* eksamen, izpit; —inand, *m.* izpitovnik; —inator, *m.* izpitnik; —iniren, *v. a.* eksamenovati, pitati, izpitivati.
Exced-ent, *m.* izgrednik, izstupitelj; —iren, *v. a.* izstupiti.
Excellenz, *v. a.* ekscelencia, preuzvišenost.
Exceß, *m.* izgredak, izstupljenje.

Excommunic-ation, *f.* izobćitba, prokletstvo; —iren, *v. a.* izobćiti, prokleti.

Exculpiren, *v. a.* Jemand, opravdati koga.

Execution, *f.* izvèršba, izvèrha, ovèrha; —s- (in Zus.) izvèršbeni, izvèrhovni, ovèrhovni; —s- (Vollziehungs-) izvèršnički; —skörper, *m.* izvèršničtvo.

Executiv, *adj.* izvèršbeni.

Exempel, *n.* izgled; prilika, priměr.

Exemplar, *n.* eksemplar, kopia, priměrak; (Abdruck), iztisak; —isch, *adj.* izgledan; — *adv.* rad izgleda, za izgled.

Exequien, *pl.* zadušnice, parastos.

Exerci-ren, *v. a.* mustrati, věžbati; —rplatz, *m.* věžbalište; —tium, *n.* eksercicij; tema, zadaća, věštbanje, uvèžbavanje.

Exhibit, *n.* predatak, podnesak.

Exil, *n.* s. Verweisung; —iren, s. Verweisen.

Existenz, *f.* sućnost.

Ex officio, *adv.* službeno, uredovno.

Expectoriren, sich, *v. r.* nagovoriti se; izlajati se, nalajati se; izprazniti sèrdce.

Exped-iren, *v. a.* odpraviti; spedirati, izdati; neuslišiti; —it, *adj.* gotov; bèrz; hitar; —it, *n.* odpravljaonica; —ition, *f.* odprava, odpravljenje, spedicia.

Experiment, *n.* eksperiment, proba, prova.

Expresser, *m.* naročnik, glasonoša; poruka.

Expromission *f.* uputa, doznaka.

Expropriation, *f.* izvlastba, lišenje.

Exreligioser, *m.* bivši samostanik.

Exrotulir-en, *v. a.* die Acten, razviti spise; —ung, *f.* razvoj.

Extabulation, *f.* izknjižba; izpisanje, izknjiženje; —stare, *f.* izknjižnina.

Extempor-e, *adv.* směsta, odmah; —iren, *v. a.* ekstemporirati, s města što prikladna pověd ati, kazati, govoriti.

Extensiv, *adv.* raztezno.

Exterritorialität, *f.* izvanzemnost.

Extra-, osobiti.

Extract, *m.* ekstrakt, izvadak.

Extrahiren, *v. a.* ekstrahovati, izteg nuti; izvaditi.

Extraordinär, *adj.* izvanredni.

Extra-Post, *f.* pošta nenaredna.

Exulant, *m.* prognanik, s. Verwiesener.

F.

Fabel, *f.* fabula, kazalica, pričica, basna; bajka, šurka; —dichter, *m.* basnoslovac, pisalac od fabulah; —haft, *adj.* izmišljen; —hans, *m.* gatalo, pričalac; šaljivac, šaljivčina; —lehre, *f.* mitologia, basnoslovje.

Fabeln, *v. n.* smišljati, lagati, gatati, zanovetati, pripovědati.

Fabriciren, *v. a.* fabricirati, dělati, napravljati.

Fabrik, *f.* fabrika, tvorionica; —ant, *m.* fabrikant, tvornik; —at, *n.* napravak, proizvod.

Fach, *n.* fioka; pretin, pretinac; (Geschäft, Theil eines Geschäftes), nauk, zanat, struka; ohne Dach und —, bez kuće i kućista; er ist stark in seinem —, jako je vičan, věšt svojemu zanatu, svojemu nauku —; ein Mann von —, strukovnik.

Fach- (in Zus.) strukovni.

Fachbogen, *m.* luk.
Fachen, *v. a.* (bei den Hutmachern), lukom biti (vunu, dlaku).
Fächer, *m.* lepeza, mahalo, pahaljica, hladilo; —n, Fächeln, *v. n.* mahati, hladiti se (lepezom); —macher, —händler, *m.* lepezar.
Fachholz, *n.* kolac od plota.
Fachmann, *m.* strukovnik, vĕštak.
Fachreuse, *f.* vèrša.
Fächser, *m.* (im Weinbau), položnica, razklad, valjak, grebenica.
Fachwerk, *n.* tini, pretini, pretinje.
Facit, *n.* suma, iznesak.
Fackel, *f.* mašala, zublja, luč, baklja, buktinja; —jagd, *f.* lov pri svĕći; —n, *v. n.* plamtiti, plantati, plamenovati, plasanjati, buktati; (zaudern), zatezati se; —träger, *m.* zubljonoša, lučonoša.
Faction, *f.* stranka.
Factisch, *adv.* činom.
Factor, *m.* faktor, zapostat, poslovodja; —ei, *f.* faktoria, zapostastvo.
Factum, *n.* dogadjaj; učinjenica.
Factur, *f.* račun; —a, *f.* račun od robe; —buch, *n.* knjiga od računah, računik.
Facultät, *f.* fakultet.
Faden, *m.* nit; konac; žica; (Klafter), fat, hvat, sežanj, klaftar; —nackend, *adj.* gol kao od majke rodjen; gol i nag; —nudeln, *pl.* rĕzanci; —recht, *adj.* po žici, po niti; —scheinig, *adj.* rĕdak; —weise, *adv.* konac po konac; po žici; —wurm, *m.* vlasatnik (cèrv).
Fagott, *m.* fagot; —ist, *m.* fagotista.
Fahen, (veralt.) s. Fangen.
Fähig, *adj.* sposoban, kadar, vĕšt; —keit, *f.* sposobnost.
Fahl, *adj.* lavast, plav; —es Pferd, plavac, ridjan.
Fähndrich, *m.* s. Fähnrich.
Fahne, *f.* zastava; (Standarte), stĕg; (Banner), horugva, barjak; die — wehen oder fliegen lassen, razviti barjak.
Fahnen-ausſteckgebühr, *f.* zastavnina; —eid, *m.* zastavna zakletva; —futteral, *n.* tok od barjaka; —junker, *m.* podbarjaktar; —schmid, *m.* s. Fahnschmid; —stock, *m.* —stange, *f.* kopje od barjaka, stežište; —wache, *f.* straža od tabora.
Fähnrich, *m.* fendrik, barjaktar, zastavnik, stĕgonoša.
Fahnschmid, *m.* kovač vojnički.
Fahrbar, *adj.* voziv, brodiv.
Fährden, *v. a.* koga u pogibelj vèrći, metnuti, staviti; metati, stavljati; gefährdet sein, biti u pogibelji.
Fähre, *f.* skela, kompa, brod, splata.
Fahren, *v. a.* voziti, vezti; — *v. n.* voziti se; — lassen, ostaviti; ich bin übel, gut dabei gefahren, prošo sam zlo, il dobro; in die Haare, Augen —, zaletĕti se komu u kose, vlase, hotĕt mu izkopati oči; sie sind sich in die Haare gefahren, ustali u slavu bez vina; einem durch den Sinn —, uzprotiviti se, oprĕti se komu; einen über den Fluß —, prevezti koga; der Blitzstrahl fuhr in die Kirche, udario, šinuo grom u cèrkvu; gen Himmel —, uzići na nebo; hinab —, sići, snići, sajti, saći.
Fahrend, *adj.* pokretan.
Fahr-gebühr, *f.* —geld, *n.* —taxe, *f.* vozarina.
Fährgeld, *n.* skelarina; brodidba, brodarina.
Fahrlässig, *adj.* nemaran, nemarljiv; —keit, *f.* nemar, nemarnost, nemarljivost.
Fahrgeleise, Fahrleise, s. Geleise.

Fährmann, *m.* skeledjia, brodar, vozar.
Fahrniß, fahrende Habe, *f.* dobro, imanje gibivo, pokretnosti.
Fahrpost, *f.* vozna pošta.
Fahrseil, *n.* čelo, konop, uže od skele.
Fahrt, *f.* put, putovanje; vožnja.
Fährte, *f.* trag.
Fahr-wasser, *n.* voda brodiva, matica; —weg, *m.* drum, cesta; kolnik; —zeug, *n.* drěvo; brod; ladja, barka.
Falb, *adj.* lavast; (bleich), blěd.
Falbe, *m.* & *f.* ridjan (konj).
Falbel, *f.* rub, obrub; rese, kubruz.
Falke, *m.* sokol.
Falken-beize, —jagd, *f.* lov sa sokolom; —hof, *m.* sokolinjak; —ier, *m.* sokolar.
Falknerei, Falkenierkunst, *f.* sokolarstvo.
Fall, *m.* padanje; propast; padež; (Vorfall, Zufall), sgoda, dogadjaj, slučaj; im —, falls, ako; nöthigen Falls, kad bi bilo potrěbno; in keinem —e, nikako, nipošto; ein Mädchen zum —e bringen, zlostaviti děvojku; jemandes — bewirken, upropastiti koga; der — kommt oft, dogadja se često; auf alle Fälle, svakako, pod svaki način.
Fall-baum, *m.* zapor, zapornica; —brücke, *f.* s. Zugbrücke.
Falle, *f.* stupica; Mäuse—, pastulja, mišolovka; (Nachstellung, Hinterlist), zanka, zančica, jama.
Fallen, *v. n.* pasti; (abnehmen), padati, opadati; (sich ereignen), pasti, padati, biti; in Ohnmacht —, onesvěstiti se, obeznaniti se; einem ins Wort —, preseći, pretèrgnuti komu rěč; die Stimme — lassen, spustiti glas; dieses Handelshaus ist gefallen, propao je tèrgovac; einen — lassen, ostaviti koga; einem in die Haare —, zaletěti se komu u kose, u vlase; über einen her—, navaliti, napasti na koga; einem zur Last —, biti komu od neprilike, dosadjivati mu; einem etwas schwer —, težko što komu biti; zu einem —, pridružiti se k komu; die Hoffnung, den Muth — lassen, izgubiti ufanje, sèrdce, prepasti se; die Segel — lassen, spustiti jědra; das Wasser fällt, oseča, pada voda.
Fällen, *v. a.* Bäume —, sěći, obarati dèrvje; (tödten), ubiti, smaknuti, smaći; Piken, Lanzen —, pružiti, položiti, spustiti kopje; den Anker —, baciti, vèrći sidro; ein Urtheil —, suditi, razsuditi, sud izreći.
Fallfrist, *f.* rok minuća, prispělosti.
Fallgatter, *n.* rešetka.
Fallhut, *m.* věnac (dětetu oko glave, da je nerazbije).
Fällig, *adj.* minuo, izteciv; prošli, prispěli, iztekli, što se izplatiti ima, što je za pokupiti; —keit, *f.* prispělost, prispětak.
Falli-ment, *n.* bankrotstvo, postradanje, propaostvo; —ren, *v. n.* postradati, propasti, bankrotirati.
Fall-klinke, *f.* —riegel, *m.* zaletavka, zapadavica, zasun.
Falls, *adv.* ako.
Falsch, *adj.* laživ, kriv, neprav, pristavljen; — gesinnt, lažan, izdajan, lukav, podhiban.
Falsch, *n.* laž, laživost, lukavština.
Fälschen, s. Verfälschen.
Falschgläubig, s. Irrgläubig.
Falschheit, *f.* lukavština, podhibnost, izdaja.
Fallschirm, *m.* padobran.
Fälschlich, *adv.* lažljivo, krivo, nepravo, nepravedno, lukavo.
Fall-strick, *m.* zanka, zančica; —sucht,

f. padavica; —süchtig, *adj.* padavičav.

Falsett, *n.* Falsettstimme, *f.* falzet, fistula, glas nenaravni.

Falte, *f.* Fältchen, *n.* bora, nabor, fraska, sagib, prigib; —n, *v. a.* nabirati, nabrati; die Hände —, sklopiti, stisnuti ruke; die Stirne —, namèrgoditi se, namèrštiti se; —n-magen, *m.* knjižavac.

Falter, *m.* leptir, lepir, metulj.

Fallthüre, *f.* vrata poklopna.

Faltig, *adj.* nabran, naboran, fraskav.

Falz, *m.* žleb, lumbel; — im Fasse zum Boden, utora; Falz, *f.* s. Balz; —bank, *f.* —bock, *m.* konj; —bein, *n.* gladilo; —en, *v. a.* nabrati, nabirati, sviti, saviti; (Falze einschneiden), lumbelati, utoriti, zarězati; (abschaben bei den Gärbern), ogrebsti, ostrugati; sich begatten, s. Balzen; —hobel, *m.* lumbel; (bei den Böttchern), utornjak, taranj.

Familiär, *adj.* prijateljski, priazan.

Familie, *f.* familia, obiteo, obitel, porodica; (Geschlecht), rod, pleme, pokoljenje.

Familien- (in Zus.) porodički; —gut, *n.* imanje familie, zavičaj, porodičko dobro; —vater, *m.* domaćin.

Fanat-iker, *m.* fanatik; —isch, *adj.* fanatik, fanatički, manen, pomamljen; —isiren, *v. a.* einen —, zanesti koga; —ismus, *m.* fanatizam, pomama, pomamljenost, zanešenstvo.

Fang, *m.* lov, lovljenje, udarac.

Fänge, *pl.* zubi, ganže, nokti (u pticah).

Fange-ball, *m.* lopta, pala; —geld, *n.* apsarina, platja za tamnovanje.

Fangeisen, *n.* stupica, gvoždje, sprużenica, klěšte.

Fangen, *v a.* uloviti, uhititi, uhvatiti, zateći; Feuer —, užgati se, upaliti se; *fig.* razljutiti se, razsèrčiti se.

Fang-messer, *n.* jatagan, nož od lova; —netz, —garn, *n.* mrěža lovačka, zanka, pruglo.

Fantasi-e, *f.* fantazia, razmniva; —ren, *v. n.* sanjati. buncati, tlapiti; (auf einem musikalischen Instrument), igrati, svirati fantaziu.

Fanta-st, *m.* fantasta, sanjalac; —stisch, *adj.* fantastik, fantastički; sanjaočki.

Farbe, *f.* farba, boja, mastilo; Gesichts —, mast.

Färbe-holz, *a.* dèrvo farbeno; —kunst, *f.* farbaria, farbarstvo.

Färben, *v. a.* farbati, bojiti, bojadisati, omastiti, namastiti.

Farben-gebung, *f.* farbanje, bojenje; —kasten, *m.* kutia, škatnla za farbe; —mischung, *f.* měšanje bojah, bojenje; —muschel, *f.* čašinka za boju; —reiber, *m.* tarilac boje; —stein, *m.* kamen (za tèrt boju); —stift, *m.* pastel, komadić farbe suhe.

Färber, *m.* farbar, mastilac, bojadjija; —ei, *f.* farbaria, farbarnica; —kessel, *m.* kotao farbarski; —röthe, *f.* broć.

Farbig, *adj.* nafarban, pofarban, pobojen.

Farinzucker, m. šećer, cukar stèrven.

Farrenkraut, *n.* paprat.

Farre, *m.* (veralt.), bak, junac.

Färse, *f.* junica, jalovica.

Farz, *m.* pèrdac, pèrdež; —en, *v. n.* pèrdnuti, pèrděti.

Fasan, *m.* fazan, gnjeteo; —erie, *f.* fazaneria, gnjetinjak; —enmeister, —enwärter, *m.* fazanar, gnjeteljar; —huhn, *n.* fazanka, gnjeteočka.

Faschine, *f.* faš, fašina, snop, uvitak; —nwerk, *n.* fašje, fašinje, snopje.

Fasching, *m.* s. Fastnacht.

Fase, *f.* s. Fasen.

Fasel, *n.* leglo, skot; —er, —hans, *m.* naklapalo, větrenjak; —ei, *f.* budalaština, klapanje; —haft, —ig, *adj.* budalast; větren, šaljiv; —hengst, *m.* ajgir, pazduh,

Faseln, *v. n.* naklapati, budaliti, šaliti se; (irrereden), buncati, sanjati; (erzeugen), leći; kotiti, ploditi se; (ferkeln), oprasiti se; (zunehmen, einbringen), množiti se, umnožiti se.

Faseln, *v. a.* činkati, očinkati; sich — *v. r.* osuti se, osipati se.

Fasen, *m.* žica, nit.

Fasen, Fasern, *v. a.* činkati, očinkati; sich — *v. r.* osuti se, osipati se.

Fasennackend, s. Fadennackend.

Faseole, Fasele, *f.* pasulj.

Faser, *f.* Fäserchen, *n.* žica, nit, žilica; —ig, *adj.* žilav, osut, osipan.

Fasern, s. Fasen.

Fasicht, Faséricht, *adj.* žilav.

Fasig, *adj.* osut, osipan, osipljiv, žilav.

Faß, *n.* sud, bure, bačva, lagav; — nur mit einem Boden, kada, kaca, masteo, barilo; —binder, *m.* bačvar.

Fäßchen, *n.* sudić, burence, bačvica.

Faß-boden, *m.* dno; —daube, *f.* dùga.

Fassen, *v. a.* uhvatiti, uloviti, uhititi, spodbiti, pograbiti, popasti; Steine in Gold —, okovat u zlato drago kamenje; in sich —, primati; dèržati; (begreifen), razuměti, dokučiti, doprěti; Muth, Herz —, usloboditi se, ohrabriti se; einen bei der Hand —, primiti koga za ruku; etwas in die Augen —, uzeti što na oko; einen Vorsatz —, nakaniti, naumiti, štogod; sich —, razabrati se, doći k sebi; umiriti se, utěšiti se; einen Beschluß —, dokončati; (collegialisch) složiti se u čemu; sich kurz —, na kratko reći, pisat u kratko; sich gefaßt machen auf etwas —, nadati se čemu, pripraviti se na što; Wurzel —, ukorěniti se, zakorěniti se,

Faß-faul, *adj.* što daje, udara po bačvi; —hahn, *m.* pipa, slavina.

Fassion, *f.* spoznanje, izjavljenje; —sbrief, *m.* spoznanica (valavaš), izjavnica.

Faßlich, *adj.* razumljiv, razgovetan; —keit, *f.* razumljivost, razgovetnost.

Faß-reif, *m.* obruč od bačve; —spund, *m.* vranj, tapun.

Fassung, *f.* (eines Steines im Golde), okov, okivanje; (des Weines), natakanje; (des Gemüths), svěst, mir, pokoj, prisutnost od duše; (eines Gesetzes) slog (zakona); aus der — kommen, smesti se, smutiti se, zabnniti se, zabenaviti se; aus der — bringen, smutiti, smesti, zabuniti; in seiner — bleiben, miran ostati, ostati pri sebi; —skraft, *f.* —svermögen, *n.* razum, dokučenje, dokučna sila.

Faßwerk, *n.* burad, bačve, lagvi.

Fast, *adv.* skoro, malo ne, malo da ne.

Fasten, *v. n.* postiti, postiti se; —, *n.* post, žežin; —, *f.* korizma, post; —speise, *f.* jělo postno; —zeit, *f.* korizma, post veliki.

Fastnacht, *f.* poklade, mesopust, utorak mesopustni; — halten, pokladovati, mesopustovati; —slustbarkeiten, *f. pl.* zabave, veselje pokladno, mesopustno; —snarr, *m.* budala, luda pokladna.

Fasttag, *m.* post, dan postni, dan od posta.

Fatal, *adj.* koban, udesan; (unangenehm), dosadan, dojadljiv, neprilićan, mèrzak; —ität, *f.* běda, nevolja, neprilika.

Fatiren, *v. a.* (sich auf eine Summe), spoznati (valovati) kakov dug.

Fatum, *n.* kob, udes.

Faul, *adj.* truo, gnjio; — werden, gnjiliti, trunuti, sagnjiliti, strunuti; (träg), lěn, nemaran, trom; —baum, *m.* krušina; —bett, *n.* postelja od pokoja, sofa.

Fäule, **Fäulniß**, *f.* gnjilost, trulost, gnjiloća.

Faulen, *v. n.* gnjiliti, trunuti, sagnjiliti, strunuti.

Faulenz-en, *v. n.* lěniti se, dangubiti, plandovati; —er, *m.* lěnština, lěnac, danguba, neradin; —erei, *f.* lěnost, plandovanje, danguba, dangubljenje; —erin, *f.* lěnština, lěnica, danguba.

Faulfieber, *n.* groznica gnjila, trula.

Faul-heit, *f.* lěnost; —thier, *n.* bradip, tromonog (zvěr).

Fäumen, s. Schäumen.

Faust, *f.* pest, pesnica, šaka; *fig.* ruka.

Fäustel, *m.* čekič, malj, bat.

Faust-handschuh, *m.* rukavica; —kampf, *m.* šakanje, boj na šake; —pfand, *n.* ručna (pokretna) zaloga; —recht, *n.* pravo jačega; —schlag, *m.* pest, šaka.

Favorit, *m.* milosnik.

Februar, *m.* februar, veljača.

Fecht-boden, *m.* —schule, *f.* sala, škola od oružja, skula od mačenja; —degen, s. Rapier; —en, *v. n.* (kämpfen), tući se, biti se, boriti se, hèrvati se; (kunstmäßig —), mačiti se, natěcati se mačem; (streiten), pregovarati se; (betteln), prositi, bogoraditi; —er, *m.* mačilac; —handschuh, *m.* rukavica za mačenje; —kunst, *f.* maćenje; —meister, *m.* meštar, naučitelj od oružja, od mačenja; —platz, —schule, s. Fechtboden.

Feder, *f.* (am Vogel und zum Schreiben), pero; (am Hute), pero, perjanica, perje; (in der Uhr, dem Schlosse ꝛc.), stajka; (wilde Schweinsborste), čekinja, štetina od vepra divjega; —ball, *m.* volant, lopta perjata; —besen, *m.* peruška; —bett, *n.* perina, pernica; —büchse, *f.* pernjak; —busch, *m.* perjanica; —fechter, *m.* vojnik, vitez na peru; —händler, *m.* perar; —hart, *adj.* elastičau, *n.* s. Elastisch; —harz, *n.* smola elastična; —hut, *m.* kalpak, klobuk perjati; —ig, *adj.* perjat, peran; —kiel, *m.* cěv od pera; —kraft, *f.* s. Elasticität; —krieg, *m.* pregovaranje pismeno, rat književni; —kissen, *n.* jastuk, koktao od perja; —lesen, *n.* (gem.) nicht viel —ensmachen, nešaliti se mnogo; —los, *adj.* bez perja; —messer, *n.* peročnik, peročnjak; —n, *v. n.* puštati perje; sich — *v. r.* s. Mausen; —nelke, *f.* karanfil, garofan perjati; —pose, s. Federspule; —schmücker, *m.* perjaničar; —spiel, *n.* strašilo, lov sa sokolom; —spitze, *f.* èrt, vèršak od pera; —spule, s. Federkiel; —staub, *m.* mah, iglice (pod perjem); —stäuber, s. Federbesen; —strich, *m* potegnutje, potez od pera; —vieh, *n.* pilad, živad, perad; —wildbret, *n.* letuće, zvěr letuća.

Fee, *f.* vila; —nmärchen, *n.* pričica, bajka od vilah.

Fege, *f.* rešeto.

Fegefeuer, *n.* purgatorij, očistilo.

Fegen, *v. a.* čistiti, očistiti; (mit dem Besen), pomesti, izmesti, omesti; einem den Beutel —, žep, kesu komu prazniti; ich will ihn —, oprat ću ga, osapunat ću ga.

Fehde, *f.* rat, krajna; razmirica, razmirje, omraza, zavada; —brief, *m.* navěštenje rata.

Fehe, *f.* věverica sibirska.
Fehl, s. Fehler.
Fehlbar, *adj.* grěšan, spotaknjiv, pobitan; —keit, *f.* spotaknjivost, grěšnost, pobitnost.
Fehlbitte, *f.* prošnja neuslišana.
Fehlen, *v. n. & a.* (nicht treffen), promašiti, nesgoditi; (mangeln), faliti, manjkati, uzmanjkati; (irren, sich täuschen), faliti, pogrěšiti, spotaknuti se, popuznuti se; was fehlt Ihnen? što vam je? es fehlt viel, wenig, daß . . . mnogo, il malo fali da . . ., u malo što . . .; es fehlt mir etwas, jest mi něšto; wer fehlt? koga neima? es fehlte nicht ein Haar, daß ich gefallen wäre, u malo, o malu, malo da nisam pao; weit gefehlt; daleko od toga.
Fehler, *m.* (Fehlhieb, Fehlstoß), promašaj; (moralischer —), falinga, mana, bludnja, pogrěška, porok; (Mangel), manjkanje, pomanjkanje, nedostatak; —frei, *adj.* bezpogrěšan, bez mane; izvèrstan; izpravan; —haft, *adj.* pogrěšan, pun nedostatakah; pun manah; — *adv.* zlo, faljeno, nevaljano,
Fehl-fahren, —gehen, *v. n.* zabasati, zaći s puta; nepoći, neizići za rukom; —gang, *m.* zabludjenje, zabluda; —greifen, *v. n.* promašiti; —geburt, *f.* povèrgnutje; —griff, *m.* promašaj; —schießen, *v. n.* promašiti, nezgoditi; —schlagen, *v. a.* promašiti, nezgoditi; nepoći, neizići za rukom; —schlag, —schuß, — stoß, —streich, *m.* promašaj; — schlag, *fig.* neuspětak; —stoßen, *v. n.* promašiti, nezgoditi; —treten, *v. n.* spotaknuti se, popiknuti se, posèrnuti; —tritt, *m.* spotaknutje, popiknutje; falinga, pomanjkanje, pogrěška, porok; —werfen, *v. a.* promašiti, nezgoditi; —wurf, *m.* promašaj.
Fehm, *f.* —gericht, *n.* otajni sud zaglavni (u staro doba).
Fehm, s. Eichelmast; —geld, s. Eichelgeld.
Fehwamme, *f.* potèrbušina od věverice sibirske.
Feier, *f.* praznik; blagdan; svetac, svetkovina; (Ruhe), pokoj, mir, odmor; —abend, *m.* počinak (od posla); — machen, počinut od posla, odahnut od posla; —kleid, — tagskleid, *n.* haljina, odělo svečano; —lich, *adj.* svečan, světačan, svetkovan; *adv.* — svečano, svetkovno; —lichkeit, *f.* svečanost; svetkovina, slavnost; pristojnost; —n, *v. a.* (ein Fest,) svetiti, svetkovati, slaviti, častiti; — *v. n.* (ausruhen), počinuti, odahnuti; počivati; (müßig sein), dangubiti, bez posla stojati; —stunde, *f.* ura, doba od počinka, od pokoja, pripad; —tag, *m.* blagdan, svetac; praznik; svetkovina; —täglich, *adj.* blagdanji, svečan; —ung, *f.* svetkovanje, svetjenje.
Feifel, *f.* žlězde (bolest konjska).
Feigbohne, *f.* vučjak, vučji bob.
Feige, *adj.* strašiv, strašljiv, plašljiv.
Feige, *f.* smokva (voće).
Feigen-baum, *m.* smokva, smokvenica (dèrvo); —garten, *m.* smokvik; —schnepfe, —drossel, *f.* gèrmuša, volić (ptica).
Feig-heit, *f.* strašivost, plašljivost; — herzig, *adj.* strašiv, strašljiv, plašljiv; — herzigkeit, s. Feigheit.
Feigwarze, *f.* zalac venerički.
Feil, *adj.* na prodaju, za prodaju; — bieten, haben, prodavati, nuditi, imati na prodaju; öffentlich

— bieten, prodavati dražbom, ličbom; —bietung, *f.* prodaja; (öffentl.) dražba, ličba; —bietungs-, (in Zus.) dražbeni; eine —e Seele, podmitljiv, podkupljiv čověk.

Feile, *f.* lima, turpia.

Feil-en, *v. a.* limati, turpiati, piliti, tèrti; —enhauer, *m.* limar, turpiar; —icht, —sel, *n.* —späne, *pl. m.* —staub, *m.* pilotine, tarotine.

Feilschaft, *f.* prodajna stvar.

Feilschen, *v. a.* pogadjati se, cěnkati se; pazariti, tèrgovati.

Fein, *adj.* fin; tanak; lěp; (von Sitten), pošten; uljudan, dvoran; (zart), malen, ugodan, sitan, droban, priatan; (schlau), fin, šarovit, lukav, hitar; —es Gold, čisto zlato; —er Kamm, gust češalj.

Feind, *m.* nepriatelj; zlotvor, dušmanin; — in, *f.* nepriateljica; zlotvorka; —sein, — werden, *v. n.* nepriatelj biti, zaviděti, nenaviděti; ihm ist jeder —, svaki na njega mèrzi; —esgefahr, *f.* pogibelj, opasnost pred nepriateljem; —lich, *adj.* nepriateljski; —schaft, *f.* nepriateljstvo; zaměra; omraza, zavada; —schaftlich, *adv.* nepriateljskí; —selig, s. Feindlich; —seligkeit, *f.* nepriateljstvo; omraza; razmirica, razmirje.

Fein-gehalt, *m.* (edler Metalle), čista vrědnost (dragih kovovinah); —heit, —e, *f.* finoća; tančina; lěpost; uljudnost, dvornost, lukavština, hitrina; čistoća.

Feist, *adj.* pretio, tust; —e, —igkeit, *f.* salo, pretilina; tuština, debljina; —zeit, *f.* doba od debljanja.

Felbel, *m.* felpa.

Feld, *n.* polje; njiva; zemlja; das flache — Land, ravnina, ravnica, poljana; ins — ziehen, zu —e gehen, poći, otići na vojsku; das — behaupten, odèržati mejdan; im freien —e, pod vedrim nebom; na polju; u polju; das — räumen, ostaviti mejdan; — zum Kämpfen, Duell, mejdan, mejdanište, bojište, ratište; im —e bleiben, poginuti na vojsci; das steht noch im weiten —e, to je još daleko.

Feld-, (in Zus.) poljski; —apotheke, *m.* apoteka, lěkarnica vojnička; — —apotheker, *m.* apotekar, lěkarnik vojnicki.

Feld-arbeit, *f.* posao, teg, dělo poljsko; —artillerie, *f.* artileria, topničtvo taborsko; —bäcker, *m.* pekar taborski; —bau, *m.* težačtvo, ratarstvo, težanje poljsko; —bauer, *m.* težak, ratar.

Feld-bett, *n.* postelja taborska; —binde, *f.* šarpa, pojas vojnički; —flasche, *f.* čutura, ploska vojnička; —flur, *f.* potes; —frucht, *f.* žito, plod od zemlje; —gehäge, *n.* branjevina (za lov); —geräth, *n.* orudje težačko; pratež, pèrtljaga vojnička; —geschrei, *n.* vika, buka vojnička; —gott, *m.* bog poljski; —grille, *f.* šturak poljski; —hase, *m.* zec poljski; —herd, *m.* ognjište taborsko; — herr, *m.* vojvoda, generao, kapetan; —huhn, *n.* jarebica; —hüther, *m.* poljak, stražac (od poljah); —hütte, *f.* koleba, daštara; šator; —jäger, *m.* lovac od zvěradi pomanje; lovac vojnički; —keller, *m.* pivnica poljska; —kirche, *f.* cèrkva seoska, poljska; —koch, *m.* kuhar taborski; —küche, *f.* kuhinja taborska; —kümmel, *m.* kumin divji; (Quendel), majkina dušica (trava); —lager, *n.* tabor; —mark,

f. granice, medje obćine; —marschall, *m.* feldmaršal, (t.) ratovnik; —marschall-Lieutenant, *m.* (t.) podratovnik; —maus, *f.* miš poljski; —messen, *n.* kopnoměrenje; —messer, *m.* kopnoměrac, geometra; —meßkunst, *f.* geometria, kopnoměrje; —mohn, *m.* turčinak, mak poljski; —musik, *f.* muzika vojnička; —post, *f.* pošta taborska; —prediger, *m.* duhovnik taborski; —rose, *f.* ruža divja; —röschen, *n.* větrenica divja (cvět); —rübe, *f.* mèrkva, mèrkvěla; —scherer, *m.* feléer, felčar, ranar vojnički; —schlacht, *f.* boj, bitva, bitka; —schlange, *f.* šiba (vèrsta od topa); —schmiede, *f.* kovaćnica, viganj taborski; —schön, *adj.* lěp iz daleka; —soldat, *m.* soidat, vojnik; —stein, *m.* medjaš, menjik; —stück, *n.* njiva, komad polja; top; —stuhl, *m.* stolica taborska; —taube, *f.* golub divji; —thymian, s. Feldkümmel; —wache, *f.* straža od tabora; —wachtmeister, *m.* major; —wasser, *n.* voda poljska; —webel, *m.* stražmeštar; —weg, *m.* staza, putić, prěčac; —wiese, *f.* ledina, pašnik; —wirthschaft, *f.* poljsko gospodarstvo, kućanstvo; —zeichen, *n.* znak, znamen vojnički; —zeugmeister, *m.* (t.) topovnik; —zug, *m.* (t.) vojnica, vojska.

Felg-e, *f.* stèrnište; (am Wagenrade), gobelja, platica, naplatak; —en, *v. a.* razbiti, uzorati stèrnište; metnuti gobelju na kolo; —enhauer, *m.* kolar.

Fell, *n.* koža.

Felleisen, *n.* torba (kožna).

Felonie, *f.* feudna nevěra.

Felsen, Fels, *m.* hrid, litica, stěna, klisura; —herz, *n.* sèrce od kamena; —kluft, —höhle, —ritz, *m.* pećina, spila; —wand, *f.* stěna, litica, kèrš.

Felsig, *adj.* kamenit, kèršan, kèršovit.

Felsstein, *m.* stěna, kamen od hridi.

Felucke, *f.* filjuga (vèrsta od broda).

Fench, *m.* muhar, bar (žito).

Fenchel, *m.* morač, komorač, kopar; —holz, s. Sassafraß.

Fenster, *n.* oblok, prozor, penžer; okno; (in Zusammens.) prozorni; —beschlag, *m.* okov od prozora; —blei, *n.* olovo od prozora; —chen, *n.* obločić, prozorcić, penžerić; —flügel, *m.* vratnica od prozora; —geld, *n.* danak, daća od prozorah; —gitter, *n.* rešetka od prozora; —glas, *n.* staklo od prozora; —kissen, *n.* jastuk od prozora; —kreuz, *n.* križ, kèrst od prozora; —laden, *m.* kapak, vratnica; —rahmen, *m.* okvir od prozora; —recht, *n.* prozorno pravo; —säule, *f.* —pfeiler, *m.* stupac od prozora; —scheibe, *f.* okno, staklo od prozora; —steuer, *f.* prozornina; —werk, *n.* prozori, okna.

Ferialtag, *m.* neradnik, neradni dan.

Ferien, *pl.* ferie, vakacie, praznici, neradno vrěme.

Ferkel, —chen, *n.* prase, odojak, odojče; —n, *v. n.* prasiti se, oprasiti se.

Fern, *adj.* dalek, dalnji; — *adv.* daleko; —e Gegend, daleke strane; — sei von mir der Argwohn, daleko budi od mene sumnja; in so —, in wie —, u koliko; das sei — von mir, bože me sačuvaj.

Fernambuk, *n.* fernambuk, vèrzilo, dèrvo braziliansko.

Ferne, *f.* dalećina, daljina; er sieht in die —, daleko vidi.

Fernen, *v. n.* kazati se iz daleka; sie fernt schön, lépo ju je pogledat, vidět iz daleka.

Ferner, *adj.* dalji; — *adv.* vèrh toga, zatim, od sad u naprėdak, u naprědak, suviše, dalje; bleiben Sie — auch mein Freund, da ste mi priatelj i u naprědak; — muß man noch wissen, vèrh toga, zatim trěba još znati.

Fernerhin, *adv.* od sada, u napréda, u buduće.

Fernerweit, **Fernerweitig**, s. Ferner.

Fern-glas, *n.* durbin, očnik, cěvočnik; —rohr, *n.* teleskop, zvězdočnik.

Fernschreibemaschine, *f.* telegraf.

Fers-e, *f.* peta; —engeld, *n.* — geben, uzeti utrenik, poběgnuti, uteći, uskočiti; —enpunkt, *m.* nadir.

Fertig, *adj.* (bereit), gotov, spreman, opremljen, pripravan, napravljen, učinjen; (schleunig), bèrz, hitar, okretan; (geschickt), hitar, věšt, vičan; er ist mit seinem Vermögen —, razsuo je sve svoje; — *adv.* gotovo; věšto; hitro.

Fertigen, *v. a.* gotoviti, svèršiti, napraviti, načiniti; (für unterzeichnen), podpisati.

Fertigkeit, *f.* bèrzina, hitrina, hitrost; sposobnost, věština; lakoća.

Fessel, *f.* okovi, verige, gvozdje, želézje; — am Fuße der Pferde, spona, puto, bukagie; — an Füßen, negve; — an Händen, lisičine; einen in —n schlagen, okovati, sputiti koga; —n, *v. a.* okovati; ein Pferd —, sputiti; (einnehmen), zaněti, priuzeti.

Fest, *n.* (Festtag), svetac, blagdan, praznik; svetkovina (Schmaus), ćast, gostba, goštenje, sobet.

Fest, *adj.* čvèrst; tvèrd; krut; jak; jedar; stavan, stalan, postojan; — *adv.* čvèrsto; tvèrdo; jako; stavno, stalno, postojano; das —e Land, kopno; —er Schlaf, tvèrd san; sich an einem Orte — setzen, nastaniti se, udomiti se gděgod; sich — vornehmen, nakaniti za zbilja.

Fest-abend, *m.* nadvečerje, očidan; am —e, u oči, u očidan; —essen, *n.* čast, gostba, sobet; —esser, *m.* sobetnik; —gesang, *m.* pěsan svetkovna.

Festhalten, *v. a.* čvèrsto dèržati; (verhaften), zatvoriti koga; an einer Sache —, ostati kod čega; einen Grundsatz —, dèržati se načela.

Festigkeit, *f.* stalnost, stavnost; postojanstvo; krutost.

Festkleid, *n.* ruho, odělo blagdanje; odělo svetkovno, svečano.

Festlich, *adj.* svetkovan, svečan; — keit, *f.* svetkovina, svečanost.

Festnehmen, *v. a.* Jemand, uhvatiti koga.

Festsetzen, *v. a.* eine Frist, odrediti rok.

Fest-sitzen, *v. n.* dèržati se, prilěpiti se, prionuti; (im Gefängniß), zatvoren biti, bit u tamnici, tamnovati; —stehen, *v. n.* stojati cvèrsto na nogama.

Feststell-en, *v. a.* ustanoviti; —ung, *f.* ustanovljenje.

Fest-tag, *m.* svetac, blagdan, praznik; —täglich, *adj.* blagdanji, svečan.

Festung, *f.* tvèrdja, tvèrdjava; grad; kula; —sbau, *m.* —sbaukunst, *f.* fortifikacia, utvèrdjenje; —swerk, *n.* tvèrdja, tvèrdjava; grad; kula.

Fett, *n.* mast; salo; tuk, pretilina.
Fett, *adj.* mastan, tučan, pretio, debeo; (reich, einträglich), bogat, plodan, uharan, probitačan.
Fett-ader, *f.* žila tusta; —ammer, *m.* vuga, uroš (ptica); —darm, *m.* guzno crěvo; —flecken, *m.* mèrlja od tuka, od masti; —gans, *f.* guska tusta, pretila; —haut, *f.* opna od sala; —ig, *adj.* mastan, tust, tučan; omašten, otušten; —igkeit, *f.* pretilina, debeljina; —kram, *m.* salarnica, salara; —krämer, *m.* salar; —magen, *m.* želudac tusti; —waare, *f.* salo, pretilina.
Fetzen, *m.* kèrpa, kèrpina, dronjak, rutina, cunja, odèrpina.
Feucht, *adj.* vlažan; mokar; —en, *v. a.* vlažiti, močiti, kvasiti; ovlažiti, namočiti; pokvasiti; — *v. n.* vlažiti se, mižati, pišati; —igkeit, *f.* vlaga, mokrina; —igkeitsmesser, *n.* vlagoměr.
Feuer, *n.* oganj, vatra; *fig.* žar, žestina; —anbeter, *m.* ognjoklanjalac; —anstalt, *f.* uredba suprot ognju; —artig, *adj.* podoban, priličan ognju; —bake, *f.* s. Leuchtthurm; —becken, *m.* grionica; —berg, *m.* gora, bèrdo ognjevito; —beständig, *adj.* čvèrst, tvèrd, neupaljiv, —blase, *f.* prišt (od oparenja); —bock, *m.* konj (od ognjišta); —brand, *m.* glavnja, glavnjica, ugarak; —eimer, *m.* sić, čabar (za gasit); —eisen, *n.* ognjivo, ognjilo, masat; —esse, *f.* s. Schornstein; —fächer, *m.* mahalo; —farbe, *f.* farba, boja od ognja; —farben, *adj.* ognjene boje, na oganj; —faß, *n.* kaca, kada (za gasit); —fest, *adj.* neupaljiv, čvèrst, tvèrd; —flamme, *f.* Flamme; —gefahr, *f.* pogibelj, opasnost ognja, vatre; —gefährlich, *adj.* nesiguran od vatre; —geräth, *n.* sprava za gasit, gasilo; —geschrei, *n.* buka, vika na vatru; —glocke, *f.* Sturmglocke; —gott, *m.* vulkan, bog od ognja; —haken, *m.* čaklja (za gasit); —herd, *m.* ognjište; —himmel, *m.* nebo ognjeno; —holz, *f.* Brennholz; —rig, *f.* Feurig; —kasse, *f.* kasa požarna; —knecht, *m.* gasilac; —kugel, *f.* balota, zèrno ognjeno; —kunst, *f.* piroteknia, ognjoslovje; —lärm, *m.* vika na vatru; —leiter, *f.* lèstve požarne; —maal, *n.* (von einer Brandwunde), prišt, opèrljotina, (angebornes —), madež cèrveni; —maschine, *f.* ognjivo, kresivo; —materie, *f.* oganj, vatra; —mauer, *f.* ognjak, zid proti ognju; —mörser, *m.* mužar.
Feuern, *v. a.* (heizen), grijati, topliti, kuriti; (brennen), paliti, žgati, goręti; (schießen), pucati; den Wein —, sumporiti vino, metnuti u njega sumpora; (Hitze fühlen), gorěti.
Feuer-ofen, *m.* furuna, peć; —ordnung, *f.* uredba suprot ognju; —pfanne, *f.* grionica, žeravnik; —polizei, *f.* redarstvo u obziru ognja; —probe, *f.* mazia; (bei Metallen), proba ognjena, oganj, vatra; —rad, *n.* kolo ognjeno; —regen, *m.* dažd ognjeni; —rohr, *n.* cěv ognjena, puška; —roth, *adj.* cèrven kao vatra; (von Haaren), ridj; — werden, pocèrveniti, porumeniti kao rak; —säule, *f.* stup ognjeni; —sbrunst, *f.* požar, pogor, oganj, vatra; —schaden, *m.* šteta, kvar od vatre; —schaufel, *f.* vatralj, maša; —schein, *m.* svět-

lost, rumenilo od ognja; —scheu, *adj.* ognjabojeć, koi se boji og nja; —schiff, *n.* paljevica (šajka); —schirm, *m.* vatrobran, ognjobran; —sgefahr, *f.* pogibio od ognja; požar, pogor, vatra, oganj; —sicher, *adj.* siguran od vatre; —snoth, *f.* požar, pogor, oganj, vatra; —speiender Berg, *m.* gora ognjena, bèrdo ognjem rigajuće; —spritze, *f.* sisaljka (za gasit), štèrcaljka; —stahl, *n.* ognjivo, ognjilo, masat; —stätte, *f.* ognjište, kuća; město od pogora; —stein, *m.* kremen; —ung, *f.* grijanje, kurenje; gorenje; oganj, vatra; —versicherung, *f.* osiguranje za štetu od vatre; —versicherungsanstalt, *f.* osiguraonica za štetu od vatre; —wache, *f.* —wächter, *m.* straža, stražac (suprot ognju).

Feuerwerk, *n.* igra ognjena, oganj umětni; —er, *m.* topnik; ognjanik; —skunst, *f.* piroteknia, ognjoslovje.

Feuer-zange, *f.* klješta od ognja; —zeichen, *n.* (wegen einer Feuersbrunst), znak vatre; (mittelst Feuers), znak vatrom; —zeug, *n.* kresivo, ognjivo.

Feurig, *adj.* ognjen, vatren, ognjevit; (lebhaft), žestok, živ, vatren.

Fiaker, *m.* fiaker, izvozčik.

Fibel, *f.* bukvar.

Fiber, *f.* žilica, končić, vlakno.

Fichte, *f.* Fichtenbaum, *m.* omorika (dèrvo).

Fichten, *adj.* omorikov; —holz, *n.* omorikovina; —wald, *m.* omorikova šuma.

Ficke, s. Tasche.

Fiction, *f.* izmišljotina; laž.

Fideicommiß, *n.* pověra; (in Zus.) povèrski; —arisch, *adj.* povèrnički; —gut, *n.* povèrbina.

Fidibus, *m.* fidibus.

Fieber, *n.* das kalte —, groznica, zimnica; das hitzige —, ognjica; —haft, *adj.* grozničav, zimničav; ognjičav; —hitze, *f.* oganj od groznice; —lehre, *f.* piretologia, nauk o groznici; —materie, *f.* uzrok od groznice; —mittel, *n.* lěk, lěkaria od groznice; —patient, *m.* grozničavac; —rinde, *f.* kina, kora peruvianska; —schauer, *m.* groza; —tag, *m.* dan groznični.

Fiedel, *f.* gusla; klade (za pedepsat krivnike); —bogen, *m.* gudalo, lučac; —er, *m.* nadrigusla; —n, *v. n.* guděti; škripati (na gusli).

Fiedern, s. Befiedern.

Fierant, *m.* vašardžija, sajmnik.

Figur, *f.* figura, ikona; kip, slika, prilika.

Figürlich, *adj.* figuran, prilikovan, metaforički; — *adv.* figurno, prilikovno, metaforički, prenosno.

Filet, *n.* mrěža, mrěžica.

Filial-, (Neben), podružni, pobočni; —bank, *f.* podružna banka; —verein, *m.* podružnica.

Filtrir-en, *v. a.* cěditi; procěditi; —*n.* cědjenje; —sack, *m.* cědilo, torbica za cědilo; —stein, *m.* cědionik; —tuch, *n*, cědilo.

Filz, *m.* pust; (Knicker), tvèrdica, stisljivac, lakomac; (ein derber Verweis), ukor, pokaranje, opsovanje; (ein grober Mensch), grubian, neotesan.

Filzen, *v. a.* valjati; (Verweise geben), koriti, pokarati, opsovati; —*v. n.* stisljiv, lakom biti; sich —, *v. r.* zamèrsiti se, zaplesti se.

Filzhut, *m.* klobuk, šešir od pusti.

Filzig, *adj.* stisljiv, lakom, tvèrd; —

adv. stisljivo, lakomo, tvèrdo; —keit, *f.* lakomost, stisljivost.

Filzlaus, *f.* ploštica.

Filz-macher, *m.* pustar; —mantel, *m.* kabanica od pusti; —schuhe, *pl.* cipele, crevlje od pusti; —sohle, *f.* poplat od pusti; —tuch, *n.* pust.

Fimmel, *m.* klin; čekić, mlatac.

Final-, konačni; —isiren, *v. a.* dovèršiti, svèršiti što.

Finalstock, s. Schlußzierath.

Finanz-en, *pl.* financie, dohodci dèržavni; (in Zus.) novčanski; —collegium, *n.* —kammer, *f.* kamara kolegij od financiah; —minister, *m.* ministar od financiah, novčanstva; —wesen, *n.* financie, poslovi financialni; —wissenschaft, *f.* financie, nauk o financiah, novčanska znanost.

Findel-haus, *n.* nahodište, kuća za děcu nadjenu; —kind, *n.* nahod, nahodnik.

Find-en, *v. a.* naći; nahoditi; (entdecken), iznaći, odkriti; sich in etwas —, razuměti, razabrati štogod i priučiti se, priviknuti se čemu; sich in Jemanden —, spriljubiti se komu; (erkennen), nalaziti, viditi se kome; man findet Leute, ima ljudih; —er, *m.* najditelj, našastnik, (t.) nalježnik; —erlohn, *m.* (t.) nalježba; —ling, s. Findelkind.

Finger, *m.* pèrst; lange — haben, duge nokte imati, krasti; einem auf die — sehen, paziti na koga; sich die — verbrennen, opeći se, opariti se; — Gottes, ruka božja; —förmig, *adj.* na sliku, na podobu od pèrsta; —handschuh, *m.* rukavica s pèrsti; —hut, *m,* napèrstak, napèrstnjak; —ling, *m.* mošnjica za pèrst.

Fingern, *v. a.* pipati, udarati, igrati, zadirati (pèrstima).

Finger-ring, *m.* pèrsten; —spitze, —koppe, *f.* vèrh od pèrsta; —zeig, *m. fig.* znak, znamenje, namignutje.

Fink, *m.* zeba (ptica); —enfalk, —enhabicht, *m.* kraguj (ptica); —ennetz, *n.* mrěža (za male ptice); —ler, *m.* (veralt.) ptičar.

Finne, *f.* (am Gesicht), muzol, bubuljica; (am Fische), krilo, pero (od ribe); (bei Schweinen), guba, šuga, srab (svinjski); (die Spitze eines Berges), vis, vèrh od gore.

Finnig, *adj.* bubuljičav, gubav, šugav, srabljiv.

Finster, *adj.* taman, mračan, tmast; ein —es Gesicht, lice namèrgodjeno; —ling, *m.* obskurant, mračnjak; —niß, *f.* pomèrčina, tmina, tmica, tama, mrak, tamnost; — an der Sonne, am Monde, pomèrčanje sunca i měseca.

Finte, *f.* finta, varka, hitrina.

Fips, s. Nasenstüber.

Firlefanz, *m.* Firlefanzerei, *f.* budalaštine, trice.

Firma, *f.* firma, ime (u tèrgovacah), (t.) tvèrtka; —führer, *m.* (t.) tvèrtkovodja; —zeichnung, *f.* naznaka tvèrtke tèrgovacah.

Firmament, *n.* firmament, tvèrdja, tvèrdina (nebeska).

Firm-en, —eln, *v. a.* krizmati, birmati, potvèrditi; —ung, —elung, *f.* krizmanje, krizma, birma, potvèrdjenje.

Firner, *m.* ledenik, sněžnik, gora sněgom i ledom pokrita.

Firniß, *m.* firnis.

Firnissen, *v. n.* firnisovati.

Firste, *f.* slěme, vèrh.

Fiscal, *m.* fiskal; (in Zus.) fiskalni.

Fisch, *m.* riba; (in Zus.) ribni; —aar, —geier, *m.* orao morski; —adler, kostožder, kostožer; —angel, *f.* udica; —bar, *adj.* gdě se može lovit riba; —bein, *n.* kost ribja; —beinrock, *m.* suknja s kosti ribjom; —blase, *f.* mihur, bešika (ribja); —brut, *f.* ribice.

Fischen, *v. a.* ribati, loviti, hvatati ribu.

Fischenzen, *v. n.* udarati na ribu, davati po ribi.

Fischer, *m.* ribar; (in Zus.) ribarski; —ei, *f.* ribaria, ribarstvo; —eirecht, *n.* pravo lovljenja ribe; —garn, —netz, *n.* mrěža, predja (ribarska); —in, *f.* ribarica; —kahn, *m.* čun, ladja, barka (ribarska); —ring, *m.* ribarski pèrsten (u pape); —ruthe, *f.* prut ribarski; —stechen, *n.* igra ribarska.

Fisch=fang, *m.* ribanje, ribnja, ribaria, lovljenje, hvatanje ribe; —flosse, *f.* pero, krilo ribje; —gabel, *f.* osti, ostve; —gräte, s. Gräte; —hälter, *m.* ribnjak; —handel, *m.* tèrgovina s ribom; —händler, *m.* tèrgovac od ribe, ribar; —haut, *f.* koža ribja; —kasten, *m.* kaca, skrinja za ribu; —kessel, *m.* kotao za ribu; —köder, *m.* mama, vabilo, jeska; —leim, *m.* s. Hausenblase; —markt, *m.* ribarnica; —milch, *f.* mlěko ribje; —ohr, *n.* brenak, škèrga; —otter, *f.* vidra; —reich, *adj.* riban, pun ribe; —reiher, *m.* čaplja; —reuse, *f.* vèrša; —rogen, s. Rogen; —schuppe, s. Schuppe; schwanz, *m.* rep od ribe; —tag, *m.* dan za ribanje; dan postni; —teich, —weiher, *m.* ribnjak; —thran, *m.* ulje, mast ribja; —weib, *n.* ribarica; —werk, *n.* ribe; —zehnte, *m.* desetak, desetina od ribe; —zeug, *n.* sprava ribarska; —zug, *m.* potegnutje (mrěže).

Fiscus, m. (Staatsschatz), fiskus, dèržavno dobro, begluk, blagajnica; (Staatsanwalt), dèržavni odvětnik, odvětnik komore, krune.

Fispern, s. Flistern.

Fistel, *f.* fistula, falzet; durch die — singen, falzet pěvati.

Fistuliren, *v. n.* falzet pěvati.

Fittich, *m.* krilo, kreljut.

Fitze, *f.* kančelo, nabor, fraska.

Fitzen, *v. a.* nabrati, nafraskati, namèrskati; zamèrsiti, směšati, zlo sašiti.

Fix, *adj.* tvèrd, stanovit, stalan, postojan, stavan, stojan, gotov, spravan, pripravan; ich bin — und fertig, eto me gotova; ein fixer Punkt, piknja stavna; —e Frist, neprodužni rok; neodgodni rok; —iren, *v. a.* utvèrditi, ustanoviti; (fest ins Auge fassen), uprět, ukočit oči u koga; —stern, *m.* zvězda nepomična.

Flach, *adj.* ravan, plosan, plosnat, plitak; die —e Hand, dlan; der —e Verstand, slaba, plitka pamet; —es Land, zemlja izvan glavnih gradovah.

Fläche, *f.* ravnina, ravnica, poljana; (Oberfläche), skorup, povèršaj, povèršje; (eines Degens, Lineals), ploština, plošta.

Flächen, *v. a.* poravnati, sravnati, ploskati; —inhalt, *m.* prostor; —maß, *n.* měra kvadrata, na četvèrt.

Flachs, *m.* lan; —bart, *m.* mah (pèrva brada); —breche, *f.* tèrlica; —darre, *f.* sušilo lana.

Flächsen, *adj.* od lana, pèrten.

Flachsfeld, —land, *n.* lanište; —fink, s. Hänfling; —haar, *n.* —kopf, *m.* kosa, vlasi běli; —hechel, —raufe, *f.* greben, gèrdaše; —same, *m.*

sěme od lana; —seide, *f.* vilina kosa (trava).

Flacken, *v. a.* cěpati, razbijati.

Flackern, *v. n.* pèršiti, vijati se.

Fladen, *m.* pogaća, lepinja.

Flagg-e, *f.* barjak, steg, zastava, (t.) plovosteg; —enofficier, *m.* barjaktar pomorski; —enschiff, *n.* brod stegonosni; —enstange, *f.* —enstock, *m.* kopje od barjaka pomorskoga.

Flämische Leinwand, *f.* platno flamansko.

Flamm-e, *f.* plamen, plam; —en, *v. n.* plamtiti, plamenovati, plasanjati, buktati; —icht, *adj.* plamenit.

Flanell, *m.* flanela.

Flanke, *f.* bok, strana.

Flankiren, *v. n.* herum —, tepsti se, skitati se, klatiti se.

Flasche, *f.* Fläschchen, *n.* boca, bočica, ploska, ploštica, flaša, flašica.

Flaschen-bürste, *f.* četka; —futter, *n.* —keller, *m.* tok od bocah, kanaveta; —kürbiß, *m.* tikva; —zug, *m.* kluba, vito.

Flaschinet, *n.* svirala, sviroka, frula.

Flaschner, *m.* klepar.

Flatter-er, —geist, *m.* větrogonja, větrenjak; —haft, *adj.* větren, nestalan, pèršeć; —haftigkeit, *f.* větrenost; —mine, *f.* pèršeći lagum, podkop.

Flattern, *v. n.* pèršiti, leperšati, lepetati, vijati se; (flatterhaft sein), nestalan biti.

Flau, *adj.* slab, oslabljen, iztrošen.

Flaum, *m.* —feder, *f.* mah, pavuljica.

Flausch, *m.* pram, pramen, pahalj.

Flechse, *f.* žila.

Flecht-e, *f.* (Haarflechte), pletenica, kosa; (aus Ruthen), pleter, lesa; (auf der Haut), lišaj; —en, *v. a,* plesti; einen aufs Rad —, metnuti, vèrći, udariti na kolo; —weide, *f.* žukva; —werk, *n.* pleter.

Fleck, *m.* komad, dio; (zum Flicken), kèrpa, zakèrpa; (Stelle), město; ein blauer —, modrica; (von Thieren zum Essen) pikat; er geht nicht vom —, i nemiće se; er hat das Herz auf dem rechten —, dobra je sèrca; den rechten — treffen, sgoditi, pogoditi.

Flecken, *m.* varošica, městance.

Flecken, *m.* (Schmutz), mèrlja, kèrpa; (ein angeborner —), madež, znamenka; (auf Tigern 2c.) pěga, piknja; die —, die Masern, ospice; ohne —, neoskvèrnjen.

Flecken, *v. a.* omèrljati, opèrljati, omazati; kèrpiti, zakèrpiti; —, *v. n.* pèrljati se, mèrljati se; napredovati.

Fleck-fieber, *n.* groznica petićava; —ig, *adj.* kèrpast, pěgav, omèrljan, opèrljan, omazan; —kugel, *f.* loptica od sapuna (za vadit mèrlje); —fieber, *m.* pikatar.

Fleder-maus, *f.* ljiljak, slěpi miš, medopir, pirac; —wisch, *m.* peruška.

Flegel, *m.* mlat, cěp; grober —, grubian; —ei, *f.* grubianstvo; —haft, *adj.* grubian, grubianski.

Flehen, *v. n.* moliti, prositi; —, *n.* molba, prošnja; —tlich, *adj.* snižen, směran.

Fleisch, *n.* meso, put; wildes —, (in den Wunden), divje meso (u rani); (in Zus.) što se tiče mesa, mesni; —bank, *f.* mesnica, mesarnica, kasapnica; —beitrag, *m.* dodatak na meso; —beschau, *f.* razgled mesa; —brühe, *f.* juha, čorba mesna; —er, *m.* mesar, kasapin; —ergewicht, *n.* měra mesarska; —erhund, *m.* samosov, pas mesarski; —knecht, *m.* sluga mesarski; —n, *adj.* puten.

Fleischeslust, *f.* putenost.

Fleisch-farbe, *f.* boja, farba tělesna; —farben, *adj.* boje, farbe tělesne; —fressig, —fressend, *adj.* mesojěd; —gewächs, *n.* sarkoma, kvèrga mesnata; —gabel, *f.* vilice, viljuška; —hacker, *m.* mesar, kasapin; —ig, *adj.* mesnat; —kammer, *f.* mesnica; —klöschen, *n.* valjušak od mesa; —lich, *adj.* puten; —markt, *m.* tèrg od mesa, mesotèržište; —speise, *f.* jělo mèrsno; —steuer, *f.* danak od mesa, mesarina; —suppe, s. Fleischbrühe; —tag, *m.* dan mèrsni; —taxe, *f.* mesarina; —topf, *m.* lonac, gèrnac za meso; —wage, *f.* měra mesarska; —wunde, *f.* rana u mesu; —wurst, *f.* kobasica.

Fleiß, *m.* marljivost, pomnja, pomnjivost, nastojanje; mit —, hotice, hotoma, navlaš, uz pèrkos; —ig, *adj.* marljiv, poman, pomnjiv.

Fletschen, *v. n.* die Zähne —, režati, kesiti se; (hämmern), tanjiti, raztanjiti, potanjiti.

Flick-en, *v. a.* kèrpiti, pokèrpiti, zakèrpiti, okèrpiti; —, *m.* kèrpa, zakèrpa; —er, *m.* kèrpac, kèrpač, kèrpilac; —in, *f.* kèrpilica; —erei, *f.* kèrparia, kèrpež; —erlohn, *m.* kèrparina, kèrpljenje; —werk, *n.* kèrparia, kèrpež.

Flieder, *f.* zova, baza, bazag; —muß, *n.* sok od zove.

Fliege, *f.* muha; spanische —, babak, popić.

Fliegen, *v. n.* letěti; (als eine Fahne), vijati se.

Fliegen-garn, —netz, *n.* mrěža (suprot muham); (— ums Bette), komarnik; —gift, —pulver, *n.* otrov za muhe; —klappe, —klatsche, *f.* muharnik; —schnäpper, *m.* muholovac (ptica); —schrank, *m.* muharnica; —schwamm, *m.* muhomor (pečurka); —schwarm, *m.* roj muhah; —stein, *m.* muhomor; —wedel, *m.* braniornica.

Fliehen, *v. n.* běžati, běgati, poběgnuti, poběći, uteći; zu einem —, uteći se k komu; dahin —, prolaziti, prohoditi, letěti, proticati; — *v. a.* běžati, uklanjati se pred kim.

Fliese, *f.* ploća, ploka, plojka.

Fließ, *n.* runo; der Orden des goldenen Fließes, red zlatnoga runa.

Fließ-en, *v. n.* teći, proticati; (schmelzen), topiti se, taliti se; raztopiti se, otopiti se, raztaliti se; (daherfließen, daherkommen), dolaziti, slěditi, proizhoditi, izvirati; (als Papier), probijati, taliti; diese Kerzen —, ove svěće cure, tale se; der Schweiß floß ihm von der Stirn herab, cědio mu se je, curio mu je znoj niz obraz; —end, *adj.* tekuć; žitak; —endes Wasser, tekućica (voda), voda tekuća; —endes Gold, zlato raztopljeno; (von Versen, Schreibart), tekuć, lak, mek, skladan; —papier, s. Löschpapier; —wasser, *n.* tekućica (voda).

Fliete, *f.* backavica (za vadit kèrv konjem).

Flimmern, *v. n.* cakliti se, stakliti se, světiti se, světliti se, sěvati.

Flink, *adj.* lak, lagan, jatoran, bèrz, hitar, okretan.

Flinte, *f.* puška,

Flintenier, Flintenschütze, *m.* mušketir.

Flinten-kolbe, *f.* kundak; —kugel, *f.* purak, zèrno (od puške); —lauf, *m.* cěv (od puške); —schloß, *n.* oganj (od puške); —schuh, *m.* tok (od puške); —schuß, *m.* hitac; —stein, *m.* kremen.

Flispern, Flistern, *v. a.* & *n.* šaptati, prišaptati.

Flitter, *m.* & *f.* Flitterchen, *n.* titreika, šljoka; —gold, *n.* varak; —haube, *f.* kapa s titreikami; —kram, *m.* —werk, *n.* titreike.

Flittern, *v. n.* treptěti, trepetati.

Flitter-sand, *m.* pěsak sjajni; —staat, *m.* ures laživi; —wochen, *pl.* medene nedělje; pèrvo vrěme iza ženitbe.

Flitz-bogen, *m.* lúk; —pfeil, *m.* strěl, strěla.

Flocke, *f.* Flocken, *m.* Flöckchen, *n.* pram, pramen, pahalj.

Flocken, *v. a.* obratit u pahlje; — *v. n.* padat na pahlje, mesti (od sněga).

Flockicht, *adj.* kao pahalj.

Flockig, *adj.* praman, pramenit.

Flockseide, *f.* s. Floretseide.

Floh, *m.* buha.

Flöhen, *v. a.* iskati buhe.

Flöhkraut, *n.* buhača, bušina, bušinac (trava).

Flohstich, *m.* ujěd, ugriz od buhe, buhojědina.

Flor, *m.* (Blüthe), cvět; (Blüthenzeit), cvatnja; (blühender Zustand), cvět, dobro, cvatuće stanje.

Flor, *m.* voo; —binde, *f.* poša, veo.

Floren, *m.* forinta, fiorin.

Floret, *n.* rapir; fioret; —band, *n.* vèrpca od fioreta; —seide, *f.* kentenar, fioret (vèrsta od svile).

Floriren, *v. n.* cvasti, cvětati, cavtěti.

Florweber, *m.* velar.

Floß, *n.* Flöße, *f.* plav, splav, plutva; splata.

Flößen, *v. a.* Holz —, plaviti dèrva.

Floß-feder, *f.* pero, krilo od ribe; —gebühr, *f.* plavnina; —graben, *m.* konao za plavljenje (dèrvah); —holz, *n.* dèrva splavljena; —meister, *m.* nastojnik od splavih, od splatah; —platz, *m.* město za dèrva splavljena; —schreiber, *m.* pisar od plavljenja.

Flößung, *f.* plavljenje (dèrvah).

Flöte, *f.* flauta; svirka, svirala, sviroka.

Flöten, *v. n.* igrati, svirat u flautu; — gehen, uteći, poběgnuti, uzet utrenik, otić izpod žita; propasti.

Flöten-futter, *n.* tok od flaute; —spieler, *m.* flautista; svirac; —werk, *n.* —zug, *m.* igra od flautah (u orguljah).

Flott, *adj.* — sein, plivati, ploviti, pliti, plutati; — werden, uzpliti, uzplivati, uzplutati; — machen, krenuti, maknuti s pruda; — leben, živěti veselo, razkošno.

Flotte, *f.* flota; kleine —, flotica.

Flötz, *m.* (im Bergwerke), vèrsta; (Flur im Hause), dvor, pridvorje, veža; —erz, *n.* rudo u vèrstah povaljenih; —gebirge, *n.* gora, planina na vèrste; —weise, *adv.* vèrst po vèrst.

Fluch, *m.* kletva, proklestvo, prokletinja; —en, *v. n.* kleti, prokleti, proklinjati, psovati; —er, *m.* psovač; psovalac.

Flucht, *f.* běg; die — nehmen, ergreifen, poběgnuti, běgati, běžati; in die — schlagen, protěrati, raztěrati; (Eile, Geschwindigkeit), hitnja, bèrzost; (Spielraum), prostor.

Flücht-en, *v. a.* spasiti, osloboditi, izbaviti; sich —, uteći se; —ig, *adj.* běguć; (schnell vergehend), běguć, minuć, nestalan; (leicht, schnell), bèrz, hitar, lak, lagan; (in der Chemie), letljiv, letuć; (leichtsinnig), větren, nepostojan; — werden, poběgnuti, uteći; — *adv.* mimogred, mimogrede, bèrzo, hitro, uzgred; —igkeit, *f.* hitrost, hitroća,

bèrzina, bèrzost; nestalnost, vëtrenost; letljivost; —ling, *m.* bëgunac, uskok; vëtrenjak, vëtrogonja.

Flück, Flügge, *adj.* poletan; ein —er Vogel, poletar, poletarac.

Fluder, *m.* skok (u vodenici).

Flug, *m.* let, polet; letjenje, letanje, poletanje; ein — Vögel, jato; im —e schießen, ubit na leteć; ein — Bienen, roj pčelah; —blatt, *n.* letilist.

Flügel, *m.* krilo, kreljut; (einer Thür), vratnica; (ein musikalisches Instrument), klavir, pianoforte; die — hängen lassen, tugovati, žaloštan, tužan biti; sich die — verbrennen, opeći se, opariti se; —adjutant, *m.* pomoćnik taborski; —decke, *f.* nadkrilje; —mann, *m.* vèrsti-glava; —pferd, *n.* konj krilati; —werk, *n.* letuće, pilad, živad.

Flug-loch, *n.* leto (na košnici); —mehl, *n.* paspalj.

Flugs, *adv.* odmah; taki, s mësta.

Flug-sand, *m.* mel, pësak letući, pèržina; —schrift, *f.* pismo, pisamce minuće, (t.) letipis, brošura.

Flünder, *m.* vèrsta od švoljah.

Flur, *f.* rudina, poljana, ravnina, ravan; polje, njiva; potes, kotar, hatar; predvorje; (in Zus.) poljski; —buch, *n.* popis njivah; —hüter, *m.* poljar, poljski stražac; —schütze, *m.* poljar, stražac od njivah; —stein, *m.* medjaš, menjik.

Fluß, *m.* (das Fließen), tèrk, tečenje; (ein Strom), potok, rěka; (Krankheit), nazeba, nahlada, nastida; (das Schmelzen), raztapanje, topljenje; den — hinabfahren, voziti se niz vodu; —bett, *n.* struga, log, korito (u vode); —fieber, *n.* groznica nazebna; —fisch, *m.* riba potočna, vodena; —gold, *n.* pësak zlatni; —gott, *m.* bog od rëkah; —karpfen, *m.* šaran, krap potočni; —krebs, *m.* potočar (rak).

Flüssig, *adj.* žitak; raztopljen, raztaljen; nazebi, nahladi podvèržen; —keit, *f.* žitkost, žitčina, židina.

Flußpferd, *n.* s. Nilpferd; —schiff, *n.* tumbas, ladja, brod potočni; —spath, *m.* spat taljivi; —wasser, *n.* tekućica (voda).

Fluth, *f.* (nach der Ebbe), plima; (Wasserfluth), potop, poplava, poplavica; (starker Strom), nagao tèrk od rëke; in der — von Geschäften, u velikoj navali od posla; die Fluthen, *pl.* valovi, talasi; —bett, s. Flußbett; —zeit, *f.* plima.

Fock-e, —segel, *m.* trinket; —mast, *m.* pèrvi jarbuo.

Fohlen, s. Füllen.

Fohlen, *v. a.* oždrëbiti se.

Fohre, Föhre, *f.* bor.

Fohre, *f.* s. Forelle.

Folge, *f.* red; slëdovanje; slëdica, poslëdica, poslëdak; naslëdovanje; posluh; in —, uslëd, sa, s, po; in — der Gerichtsordnung, po sudovniku; in — der Zeit, s vrëmenom; in der —, u naprëdak, odsada; — leisten, poslušati, poslušan biti, slušati; in einer —, uzastopce, jedan za drugim, redom; zu — des, der... u slëd toga; eine — aus etwas ziehen, vadit iz čega; (Fortsetzung), produženje.

Folg-en, *v. a.* (hervorgehen), slëditi, slëdovati iz čega; (nachfolgen), slediti za kim; (gehorchen), slušati, poslušati; der Zuwachs folgt der Hauptsache, stvar dodana vlada se polag glavne stvari; —end, *adj.* slëdeć; —ends, *adv.* (nachher), za

tim, po tom, iza toga; (folglich), dakle, dake, indi.

Folgerecht, *adj.* doslědan; —igkeit, *f.* doslědnost.

Folger-n, *v. a.* vaditi, izvoditi, suditi; —ung, *f.* izvod, izvodjenje.

Folgesatz, *m.* izvodak.

Folgewidrig, *adj.* nedoslědan.

Folgezeit, *f.* naprědak, vrěme buduće, došastnost.

Folglich, *adv.* slědovno, dakle, dake, indi.

Folgsam, *adj.* poslušan, pokoran; —keit, *f.* posluh, poslušnost, pokornost.

Foliant, *m.* foliant; knjižina, knjižetina, knjižurina.

Folie, *f.* list.

Folio, in Folio, *adv.* in folio, na listu; ein Narr in —, velika budala.

Folter, *f.* mùka, mùčenje; auf die — spannen, bringen, udariti, staviti na mùke; —bank, *f.* raztezalo, osledje, konjic; —er, *m.* mùčitelj, mùčilac, mùčionik; —kammer, *f.* mučionica; —n, *v. a.* mùčiti, kiniti; —seil, *n.* konop, uvit (za mučiti).

Fond, *m.* zaklada, fond; — (in Zus.) zakladni, fondovni; —gut, *n.* zakladbina, fondovno dobro; —obligation, *f.* zakladna zadužnica.

Fontäne, *f.* s. Springbrunnen.

Fontanell, *n.* funtanela, virak; — setzen (einem Pferde), zatraviti.

Foppen, *v. a.* šaliti se, porugivati, se s kim, dražiti koga.

Fordern, *v. a.* iskati, tražiti, pitati, zahtěvati; trěbati; potrěbovati; einen vor Gericht —, na sud, pred sud pozvati koga.

Förder-n, *v. a.* Erze zu Tage —, kopati, vaditi rude; (beschleunigen), uskoriti; (begünstigen), pomagati, podpomagati, dizati obće dobro, podupirati, koristiti; (vorwärts, weiter bringen), poslati, odpraviti; fördert euch, žuriti se; —samst, *adv.* što bèrže.

Forderung, *f.* iskanje, traženje, pitanje; potrěbovanje, zahtěvanje; (Schuld), dug; pozov, pozivanje; (Recht), pravo na što.

Förderung, *f.* pomaganje, podpomaganje, podupiranje; kopanje, vadjenje (rudah).

Forelle, *f.* pastèrva (riba).

Form, *f.* forma; (Art), način; (Gestalt), slika, prilika; (Modell), tvorilo, kalup; (Umriß), obris; (Zusammensetzung), sastavak; —alien, *pl.* —alität, *f.* običaj.

Format, *n.* format, veličina (od knjige).

Formel, *f.* formula, izrazka.

Formen, *v. a.* dělati, napravljati, činiti; slikovati, utvoriti, prilikovati, upriličiti; —schneider, *m.* kalupar.

Formgebrechen, *n.* pogrěška u načinu, nepravilni sastavak.

Formiren, *v. a.* slikovati, utvoriti, prilikovati; činiti, napravljati, dělati; die Soldaten — sich, vèrstaju se vojnici, stupljuju u red, u vèrstu.

Förmlich, *adj.* formalan, pravilan, uredan, običan; svečan; pristao; — *adv.* u redu; —keit, *f.* formalnost, urednost, pravilnost, običnost; svečanost, slavnost; pristalost.

Formsteg, *m.* (bei den Buchdruckern), okrajak.

Formular, *n.* formular, pregledalica.

Forsch-begier, —begierde, *f.* požuda, volja za iztraživat; —en, *v. a.* pitati, raziskivati, iztraživati, izpitkivati, podpitivati, podkušati, izkusiti, razviděti, promotriti;

—en, *n.* s. Forschung; —er, *m.* raziskivalac, iztraživalac, promatralac; —ung, *f.* iziskivanje, raziskivanje, iztraživanje, traženje, promatranje.

Forst, *m.* Förste, *f.* s. Firste.

Forst, *m.* šuma, gora, dubrava, lug (in Zus.) lužki, šumski; —amt, *n.* lužki ured, šumarstvo, lugarstvo; —amtslocale, *n.* (t.) lugarnica, šumarnica; —beamter, —bedienter, *m.* službenik kod lugarstva; —betrieb, *m.* lugarenje, upravljanje šumom; —cultur, *f.* (t.) lugodělstvo.

Förster, *m.* lugar, šumar; —ei, *f.* lugaria, šumaria; (Haus des Försters), kuća šumarova.

Forst-gesetz, *n.* zakon o šumama; —lehen, *n.* šuma data u feud; —lich, —eilich, *adj.* šumarski, lugarski; —mann, *m.* lugar, šumar; —meister, *m.* meštar od šumah, dubravah, lugar, šumar; —ordnung, *f.* (t.) lugovnik, šumovnik, lužki, šumski red; —rath, *m.* věčnik, savětnik lugarstva; —recht, *n.* pravo lugarsko, šumarsko; —revier, *n.* lugaria, šumaria; —schreiber, *m.* pisar kod lugarstva; —schule, *f.* škola lugarska; —wesen, *n.* lugarstvo, šumarstvo; —wissenschaft, *f.* nauk šumarski, šumoslovje.

Fort, *adv.* ća, proč, dalje; er ist —, otišó je; (immerfort), neprestano, jednako, bez prestanka; wenn es so — gehet, ako tako uzbude; — und —, jednako, bez prestanka; und so —, i tako dalje; —, *i.* hajde! — —! bèrže bèrže, hajde hajde, dalje, na stran!

Fortan, *adv.* odsada, u naprědak, u buduće.

Fortarbeiten, *v. a.* dělat i u naprědak, dělat dalje.

Fortbring-en, *v. a.* odněti, poněti, nositi; sich — *v. r.* živariti, protući se, prehraniti se; —ung, *f.* prenos, vožnja, hrana.

Fortdauer, *f.* trajanje, duranje; —n, *v. n.* trajati, durati, podèržati; —nd, *adj.* trajuć, neprestajan.

Forteilen, *v. n.* žuriti se, požuriti se.

Fortfahren, *v. n.* odvezti se; mit einer Arbeit —, činiti, poslovati, dělati dalje, nastavljati, terati naprěd; — im Sprechen, govoriti dalje, naprědovati; wenn Sie so —, ako takov budete i u naprědak, ako tako naprědovali budete; — *v. a.* odvezti, povezti.

Fortfliegen, *v. n.* odletěti.

Fortführen, *v. a.* odvesti; ein Geschäft —, nastojati posao kakov i dalje, i u naprědak.

Fortgang, *m.* polazak, otišastje; (einer Verhandlung) hod, tečaj razprave; —szeugniß, *n.* svědočanstvo o naprědku.

Fortgehen, *v. n.* otići; *fig.* ići, naprědovati.

Forthelfen, *v. a.* pomoći, podpomoći; sich —, proturati se, protući se u světu.

Forthin, s. Künftig.

Fortjagen, *v. a.* odtèrati, iztèrati, protèrati; — *v. n.* odjahati, loviti bez prestanka.

Fortkommen, *v. n.* osloboditi se, spasiti se, izbaviti se; (weiterkommen), ići naprěd, naprědovati; (von Pflanzen), primiti se, uloviti se, rasti; (seinen Unterhalt finden), proturati se, provèrtěti se, hraniti se; —, *n.* naprědak, naprědovanje; besseres —, bolja budućnost.

Fortkönnen, *v. n.* moć otić, moć naprědovati; nicht —, nemoć se maknut s města.

Fortkriechen, *v. n.* odpuziti, odplaziti, odmilěti.
Fortlassen, *v. a.* pustiti, odpustiti, odpraviti.
Fortlaufen, *v. n.* odtèrčati, uteći, poběgnuti; teći, ići redom, neprestano; tèrčati, teći bez prestanka; —de Zahlen, tekući brojevi.
Fortleben, *v. n.* živěti jednako, živět bez prestanka, živět u věke.
Fortlesen, *v. a.* čitati dalje.
Fortmachen, *v. a.* raditi, dělati, činit dalje; sich — *v. r.* otići, odtèrčati.
Fortpacken, sich, *v. r.* tornjati se, odněti se.
Fortpflanz-en, *v. a.* presaditi, razploditi, umnožiti, razroditi; auf Jemanden etwas —, preněti što na koga; —ung, *f.* razplod, presad, razplodjenje, presadjenje, umnoženje.
Fortreden, *v. a.* govoriti, sboriti, beséditi dalje.
Fortreise, *f.* odlazak, polazak; —n, *v. n.* otići, poći, putovati.
Fortreißen, *v. a.* povući, vući, nositi; sich durch die Begierden — lassen, bit zanešen od požudah.
Fortreiten, *v. n.* odjahati, jahati.
Fortrollen, *v. a.* valjati; — *v. n.* valjati, — sich, *v. r.* valjati se.
Fortrücken, *v. a.* odmaknuti, pomaknuti, ukloniti; — *v. n.* naprědovati.
Fortrudern, *v. n.* odvezti se (na vesla).
Fortschaff-en, *v. a.* odněti, odnesti, odmaknuti; maknuti, krenuti, odpustiti, odpraviti, ukloniti; —ung, *f.* prenos, vožnja, odpust, odpravljenje.
Fortschicken. *v. a.* odpraviti, odpustiti, poslati.
Fortschieben, *v. a.* odmaknuti, pomaknuti, odturati.
Fortschleichen, sich, *v. r.* kradom otići, ukrasti se, otići izpod žita.
Fortschlafen, *v. n.* spavati, neprobuditi se.
Fortschleppen, *v. a.* odsmucati, odvući; sich —, živariti, prehraniti se.
Fortschreiben, *v. a.* pisati dalje.
Fortschreit-en, *v. n.* naprědovati, hoditi, ići dalje; —ung, *f.* naprědak, naprědovanje.
Fortschritt, *m.* naprědak, naprědovanje; —e machen, naprědovati.
Fortschwimmen, *v. n.* odplivati, plivati.
Fortsegeln, *v. n.* jědriti, odjědriti.
Fortsenden, s. Fortschicken.
Fortsetz-en, *v. a.* produžiti, nastaviti; —ung, *f.* produženje, nastavljenje.
Fortspielen, *v. n.* igrati dalje, bez prestanka.
Fortstoßen, *v. a.* odtisnuti, odturiti.
Forttragen, *v. a.* odněti, poněti, nositi bez prestanka.
Forttreiben, *v. a.* odagnati, odtěrati, protěrati, iztěrati; ein Geschäft —, nastojati posao kakov i dalje, i u naprědak.
Fortwachsen, *v. a.* rasti.
Fortwähr-en, *v. n.* trajati, durati, potèrpěti, podèržati; —end, *adj.* neprestajan; —end, *adv.* jednako, neprestano, bez prestanka.
Fortwälzen, *v. a.* odvaljati, valjati.
Fortwandern, *v. n.* otići, ići, putovati.
Fortweisen, *v. a.* odtěratl, odpraviti.
Fortwollen, *v. n.* hotět otići; es will mit ihm nicht fort, nemože s města, nemože da se pomogne.
Fortwurzeln, *v. n.* ukorěnjivati se, ukoréniti se.
Fortziehen, *v. a.* odvući, potegnuti dalje, vući, potezati; — *v. n.* odseliti, preseliti se, otići, iči dalje, naprědovati.

Fortzug, *m.* odlazak, polazak, seoba, seljenje, odseljenje.

Fossil, *n.* kopatno.

Fourag-e, *f.* kèrma, hrana (za konje); —iren, *v. a.* nabavljati kèrmu, hranu.

Fracht, *f.* teret, tovar, voz; (der Lohn), kiria, vožnja, brodarina, brodidba; (in Zus.) vozni; —anstalt, *f.* voznica, razašiljaonica; —bar, *adj.* povezljiv; —brief, *m.* list od kirie, vozni list; —en, *v. a.* najmiti, poslati, odpraviti (na kolih, po brodu); —fahrer, *m.* Frächter, vozar; —geld, *n.* kiria, vožnja, brodidba, brodarina; —gut, *n.* tovar, teret, vozbina; —lohn, *m.* vozarina; —mäkler, *m.* vozni odpravljač; —schiff, *n.* brod tèrgovački; —wagen, *m.* tarnice.

Frack, *m.* frak.

Fraction, *f.* odlomak.

Fractur, —schrift, *f.* pismo gotičko, debelo, pismo rimsko.

Frag-e, *f.* pitanje, što se čega tiče, upitak; —en, *v. a.* pitati; ich frage nichts darnach, nemarim, nehajem za to; einen um Rath —, světovati se s kim; nach wem fragen Sie? koga tražite, koga ištete? es fragt sich ob . . . pita se, pitanje je, hoće li; er fragt nach Niemanden, nemari za nikoga; was frage ich darnach? što mi je do toga? —epunkt, *m.* —estück, *n.* pitanje; —er, *m.* pitač, pitalac; —estück, *n.* upitak, pitanje; —eweise, *adv.* pitajući, s pitanjem i odgovorom; —ezeichen, *n.* znak, znamenje od pitanja.

Fragment, (Bruchstück), *n.* odlomak, ulomak, uštèrbina, komad.

Fran-co, *adv.* prosto, platjeno, (t.) razpoštan; —kiren, *v. a.* frankirati, platiti (list na pošti), (t.) razpoštati pismo.

Franse, *f.* rojta, resa.

Franz-band, *m.* vez francezki; —baum, s. Zwergbaum; —branntwein, *m.* rakia francezka; —brot, *n.* kruh francezki.

Franziscaner, *m.* franciškan, malobraćanin (kaludjer); —nonne, *f.* franciškanka.

Franzosen-freund, *m.* priatelj francezki, priatelj francezom; —holz, *n.* gvajak, dèrvo sveto.

Franzwein, *m.* vino francezko.

Fraß, *m.* (in Knochen), cèrvotoč (u kosti); (Futter), kèrma, hrana.

Fratz, *m.* derište, kopile.

Fratz-e, *f.* ludoria, budalaština; —n machen, ludovati, budaliti; —n erzählen, sbijati śale, pričati; —engesicht, *n.* rugoba, gèrdoba od lica, lice gèrdo; —enhaft, *adj.* směšan, neskladan.

Frau, *f.* (Ehefrau), žena, zaručnica, supruga; (Frauensperson), žena, žensko, ženska glava; (Frau vom Hause), gospodarica, gazdarica; (als Titel), gospoja, gospa.

Frauen-bruder, *m.* šurjak, šuro; —kleid, *n.* suknja ženska; —kloster, s. Nonnenkloster; —schneider, *m.* krojač ženski; —schuh, *m.* cipela, crevlja ženska, postol ženski; —schuster, *m.* postolar, cipelar ženski; —schwester, *f.* svast, svastika; —sleute, *pl.* žene, ženske glave; —sperson, *f.* ženska glava; —tag, *m.* gospojina; —zimmer, *n.* —sperson, *f.* žena, žensko, ženska glava, go spoja.

Fräulein, *n.* gospodična, gospojka, sidiljka; —stift, *n.* hranilište, gojilište žensko.

Frech, *adj.* bezobrazan, bezočan, dèr-

zovit, bezsraman; —heit, *f.* bezobraznost, derzovitost, bezsramnost, bezočnost.

Fregatte, *f.* frigada, brod vojeni.

Frei, *adj.* slobodan, prost, oslobodjen, izbavljen; (kühn), razuzdan, smion; (offenherzig), otvoren, odpèrt, iskren, istinit; von —en Stücken, sam od sebe; dobre volje; ein —er Platz, mèsto otvoreno; —e Luft, zrak otvoren, odpèrt; — *adv.* slobodno, prosto, nezavisno, polag volje; —bataillon, *n.* bataliun dobrovoljski.

Frei-brief, *m.* list od sloboštine, povlastica, privilegij; —bürger, *m.* gradjanin grada slobodnoga.

Freidenker, *m.* slobodnik; —ei, *f.* sloboština; —isch, *adj.* slobodan; slobodnički.

Freieigen, *adj.* svoj, slobodan.

Frei-en, *v. n.* (um ein Mädchen), prositi dèvojku; (heirathen), uzeti; *fig.* um etwas —, ići za čim, tražiti štogod; —er, *m.* prosilac, prosac; —erei, *f.* prosidba.

Freifrau, Freiherrin, *f.* baronica, baronka.

Freigebig, *adj.* podatan, darešljiv, blagodaran; —keit, *f.* podatnost, darešljivost, blagodarnost.

Frei-geist, *m.* —geisterei, *f.* s. Freidenker; —gelassen, *adj.* odrèšen, oslobodjen, odpušten, izbavljen; —geld, *n.* mèrtvarina; —gut, *n.* dobro privilegirano; imanje slobodno, vlasteosko; —hafen, *m.* luka slobodna, porat slobodni; —halten, *v. a.* trošiti, platjati za koga; —haus, *n.* kuća slobodna.

Freiheit, *f.* sloboda; dopuštenje; nezavisnost; sloboština; (Freistätte), utočište; (Dreistigkeit), smionost, smionstvo; sich die — nehmen, usuditi se, usloboditi se.

Freiheits-baum, *m.* dèrvo slobode; —brief, s. Freibrief; —mörder, *m.* ubojica slobode; —strafe, *f.* (t.) kazan slobode.

Freiheraus, *adv.* očito, slobodno, bez uztezanja.

Freiherr, *m.* baron; —lich, *adj.* baronski; —schaft, *f.* baronia.

Freilass-en, *v. a.* odpustiti, odrèšiti, osloboditi, darovati, dati slobodu; dati, pustiti na volju; —ung, *f.* oslobodjenje, odpuštenje, odrèšenje, izbavljenje; sloboda, dopuštenje.

Freilich, *adv.* da da, da kako, to se zna, to se razumie; istina, istina je.

Freimach-en, *v. a.* osloboditi, izbaviti, spasiti, odrèšiti; —ung, *f.* oslobodjenje, izbavljenje, odrèšenje.

Freimaurer, *m.* zidar slobodni; —ei, *f.* zidarstvo slobodno, slobodna zidaria.

Freimüthig, *adj.* slobodan, istinit, otvoren, iskren, odpèrt; —keit, *f.* sloboda, slobodnost, istinitost, iskrenost, otvorenost, odpèrtost.

Frei-partei, *f.* —corps, *n.* dobrovoljci, samovoljci; —saß, *m.* slobodnjak; —schule, *f.* škola slobodna, bezplatna; —schütze, *m.* strèlac slobodni; dobar lovac (koi nikad nepromaši); —sinn, *m.* slobodoumje, slobodoumnost.

Freisprech-en, *v. a.* osloboditi, odrèšiti, izbaviti; —ung, *f.* oslobodjenje, izbavljenje, odrèšenje.

Frei-staat, *m.* republika, skupnovladanje; —stadt, *f.* varoš, grad slobodni; —stätte, *f.* utočište; —stellen, *v. a.* (einen Bau), osamiti, usamiti; es einem —, pustiti, dati na volju komu štogod.

Frei-stunde, *f.* vrěme, doba od pokoja, od počinka; in den —n, pripadom; —tag, *m.* petak; —tisch, *m.* stol, tèrpeza slobodna, hrana bez platje; —werber, *m.* prosac, prosilac.

Freiwillig, *adj.* dobrovoljan, samovoljan; — *adv.* dobrovoljno, samovoljno, dobre volje; —keit, *f.* dobra volja, dobrovoljnost, samovoljnost.

Freizettel, *m.* cedulja slobodna.

Freizügigkeit, *f.* pravo slobodne seobe.

Fremd, *adj.* (ausländisch), inostran, stran, tudj; (unbekannt), nepoznat; (seltsam), čudan, čudnovit.

Fremdartig, *adj.* raznorodan, tudj; —keit, *f.* raznorodnost.

Fremde, *f.* tudjina, zemlja tudja, zemlja inostrana.

Fremd-e, —ling, *m.* tudjanin, tudjin, inostranac; —enwesen, *n.* inostranaštvo.

Frequentation, *f.* polaženje; —szeugniß, *n.* svědočanstvo o polaženju.

Fresco, *n.* Frescomalerei, *f.* fresko.

Freßbegierde, *f.* proždèrlost.

Fresse, *f.* gubica, rilo.

Fressen, *v. a.* žderati; jěsti; (beißen, zerfressen), glodati, projěsti, projědati; — *n.* žderanje, jělo; kèrma.

Fresser, *m.* prožder; —ei, *f.* žderanje.

Freß-fieber, *n.* —krankheit, *f.* s. Heißhunger; —gierig, s. Gefräßig; —trog, *m.* valov, korito.

Frettchen, Frett, *n.* Frette, *f.* vèrsta od lasice.

Freude, *f.* veselje, radost.

Freuden-bezeigung, *f.* izkazanje radosti; —fest, *n.* veselje, dan radosti; —feuer, *n.* oganj radostni; —geschrei, *n.* vika, buka, krika vesela, klicanje radostno; —los, *adj.* neveseo, bez radosti, tužan; —mädchen, *n.* bludnica; —mahl, *n.* čast, sobet, gostba, goštenje; —reich, *adj.* radostan, veseo; —störer, *m.* pèrzna, pèrznica; —thränen, *pl.* suze od veselja, od radosti.

Freudig, *adj.* veseo, radostan; —keit, *f.* veselje, radost.

Freuen, sich, *v. r.* veseliti se, radovati se.

Freund, *m.* priatelj, prian; rodjak; —in, *f.* priateljica, prija; rodjakinja, rodica; —lich, *adj.* priatan, mio; priazan; ugodan, sladak; uljudan; —lichkeit, *f.* priaznost; priatnost; uljudnost; —schaft, *f.* priateljstvo; rod, rodbina; —schaftlich, *adj.* priazan; priateljski; —schaftsstück, *n.* —schaftsdienst, *m.* usluga, posluga priateljska.

Frevel, *m.* opačina, zloba, zlost; zločinstvo, grěhota, krivina; (Frechheit), bezobraznost, bezstidnost; (beschimpfende Verwegenheit), dèrzovitost, dèrznost; (in heiligen Sachen), ošteta, oskvèrnutje; (Gewaltthätigkeit), nasilje; —er, *m.* zlikovac; bezzakonjak; čověk dèrzovit, smion; —haft, Freventlich, *adj.* dèrzovit, dèrzan, smion; zao, hèrdjav, zloban, opak; —n, *v. n.* prestupiti, prekèršiti zakon; grěšiti; dèrzan, dèrzovit biti; —that, *f.* zločinstvo, zloba, opačina.

Frevler, s. Freveler.

Fricassee, *n.* frikasa (jěstvina).

Friede, Frieden, *m.* mir; pokoj.

Friedens-antrag, *m.* ponuda mira; —bote, *m.* věstnik od mira, angjeo mira; —bruch, *m.* prekèršenje mira, mirolomstvo; —brüchig, *adj.* miroloman; —congreß, *m.* kongres od mira; —fest, *n.* svetkovina od

mira; —geschäft, *n.* s. Friedensunterhandlung; —präliminarien, *pl.* predtečni poslovi od mira; —richter, *m.* sudac mira; —schluß, *m.* mir, uglavljenje, utvèrdjenje mira; —stifter, *m.* posrědnik, srědnik; miritelj, pomiritelj, mirotvorac; —stiftung, *f.* s. Friedensschluß; —störer, *m.* mutitelj, smutitelj mira; pèrzna, pèrznica; —tractat, *m.* pogodba od mira; —unterhandlung, *f.* dogovor, dogovaranje od mira; —vorschlag, *m.* ponudjenje mira.

Fried-fertig, —lich, —liebend, —sam, *adj.* miran, tih, krotak, miroljubiv; —fertigkeit, —samkeit, *f.* mirnost, tihoća, krotkoća; —lich, *adj.* miran, mirovni.

Frieren, *v. n.* zebsti; (gefrieren), mèrznuti, zamèrznuti; mich friert, zima mi je, zebe me.

Fries, *m.* friza; (im Bau), friž.

Friesel, *n.* aspa.

Frisch, *adj.* (kühl), frižak, hladan; (neu), nov, drugi, čist; (munter, gesund), frižak, zdrav, veseo.

Frische, *f.* frižkoća, hlad.

Frischen, *v. a.* frižkati, hladiti; razfrižkati, razhladiti; (bei den Jägern), čistiti, očistiti pse; (von Metallen), pretopiti, pretapati; — *v. n.* oprasiti se.

Frischherd, s. Frischofen.

Frischling, *m.* prase, odojće divje.

Frischofen, *m.* peć, furuna za pretapanje.

Friseur, *m.* češljar, napravnik od vlasih.

Frisiren, *v. a.* češljati; ruditi; plesti (kosu).

Frisirkamm, *m.* češalj.

Frist, *f.* vrěme, doba, hora; rok, termen; in Jahres—, do godine, za godinu danah.

Fristen, *v. a.* dati vrěmena; rok, termen dati; (aufschieben), odmaknuti, odgoditi; das Leben —, živěti, hraniti se; produžiti, prodiljiti život.

Fristverlegung, *f.* odgoda roka.

Frisur, *f.* naprava od vlasih.

Froh, *adj.* veseo, radostan, dobre volje; — werden, razveseliti se, uzradovati se, udobrovoljiti se; — sein, radovati se, veseliti se; seines Vermögens nicht — werden, neuživati, neužiti svojih dobarah.

Fröhlich, *adj.* veseo, dobre volje; —keit, *f.* veselje, radost, dobra volja.

Frohlocken, *v. n.* radovati se, klicat od veselja; über etwas —, radovati se nad čim, il čemu; —, *n.* klikovanje, klicanje radostno, veselje, radost.

Frohn, *m.* pandur, ustavnik; —acker, *m.* —hufe, *f.* zemlja roboti podložna; —altar, *m.* oltar veliki; —arbeit, s. Frohne; —bar, —pflichtig, *adj.* roboti podvèržen; —bauer, *m.* robiaš, robotnik, kmet podložan roboti; —e, *f.* —dienst, *m.* robota, robia, tlaka, kuluk; (in Zusamm.) robotni.

Fröhn-en, *v. n.* tlačiti, davati robutu; einem —, mukte komu raditi; —er, *m.* robiaš, robotnik.

Frohn-fasten, *f.* kvatre; —feste, *f.* tamnica; —frei, *adj.* prost od robote; —fuhre, *f.* robota s koli; —geld, *n.* —zins, *m.* robota, tlaka u novcu, robotnina; —herr, *m.* gospodin zemaljski.

Frohnleichnam, *m.* tělo Isusovo; —sfest, *n.* tělovo, brašančevo.

Frohn-tag, *m.* dan od robote; —vogt, *m.* išpan.

Frohsinn, *m.* pokoj sèrdca, mir duše, dobra volja.

Fromm, *adj.* pobožan, bogoljuban, bogomio, bogabojeć; (sanft), krotak, tih, miran; —e Kinder, dobra děca; ein —er Herr, gospodin dobar, milostiv; —e Legate, zapisi na milosèrdne svèrhe; —e Stiftungen, zadušbine.

Frömmelei, *f.* lizimirstvo, licumirstvo.

Frömmeln, *v. n.* činiti se svet.

Frommen, *v. n.* koristiti, hasniti, koristan, od koristi biti, pruditi, probiti.

Frömmigkeit, *f.* pobožnost, bogoljubnost, bogomilost, bogabojaznost.

Frömmling, Frömmler, *m.* lizimir, licumir, licumirac; bogomolja.

Fronte, *f.* lice, čelo.

Frosch, *m.* žaba; (eine Krankheit, eine Geschwulst unter der Zunge der Menschen, der Pferde und des Rindviehes), žaba, žabica, bolest pod jezikom čověčanskim, konjskim i govedjim; (am Fiedelbogen), šarafić, vidica na gudalu.

Frosch- (in Zus.) žabji, žablji; —lache, —pfütze, *f.* žabnjak, kaljuža puna žabah; —laich, *n.* žabnjak, jaja žabja.

Fröschlein, *n.* žabica, žabić.

Frosch-männchen, *n.* žabac; —wurm, *m.* žabić.

Frost, *m.* mraz; zima; —beule, *f.* rujba, buganac.

Fröstеln, *v. n.* mèrznuti, zebsti po něšto; mich fröstelt, zima mi je.

Frostig, *adj.* ozebao; —e Begegnung, hladan, mèrzao doček; —es Zeug, ništaria, trice; — *adv.* — empfangen, hladno dočekati.

Fröstler, Fröstling, *m.* ozebao čověk.

Frucht, *f.* plod; (Baum—), voće, urod dèrvlja; (Feld—), žito; Früchte (Nutznießungen), užitci; —auge, *n.* pup, pupoljak; —balg, *m.* ljuska; —bar, *adj.* plodan, rodan; —barkeit, *f.* plodnost, rodnost; —baum, *m.* voćka; — boden, *m.* žitnica, hambar; —bringend, —tragend, *adj.* plodan, rodan, plodonosan; — tragend anlegen eine Summe, dati novce na kamate.

Fruchten, *v. n.* koristiti, hasniti, pruditi, od koristi biti; ploditi, plod davati.

Frucht-gehäuse, *n.* čašica (u botanici); —genuß, *m.* uživanje; užitak; —göttin, *f.* boginja od ploda; —handel, *m.* tèrgovina s žitom; —händler, *m.* žitar; —händlerin, *f.* žitarica; —horn, *n.* rog od obilnosti; —knospe, *f.* s. Fruchtauge; —korb, *m.* košić, kotarica za voće; —los, *adj.* neplodan, nekoristan, nehasnovit, bez koristi, zaludan; — *adv.* bez koristi, zaludu, zabadava, zaman; —losigkeit, *f.* nekorist, nehasan; —mangel, *m.* nedaća, nedaja; —nießer, *m.* uživalac; —nießung, *f.* s. Fruchtgenuß; —sperre, *f.* zatvorenje žita, prepovědanje uvožnje i izvožnje od žita; —stück, *n.* voće; —wolle, *f.* mah (u botanici); —zehnte, *m.* desetak, desetina od žita; —zins, *m.* —gülte, *f.* platja od zemlje u žitu.

Früh, *adj.* ran; jutren; — *adv.* rano, za dobe; —apfel, *m.* jabuka rana; —birn, *f.* kruška rana; —e, *f.* jutro; in aller —, u zoru, rano.

Früh-gebet, *n.* s. Morgengebet; —getreid, *n.* jar; —jahr, *n.* prolětje, pramalětje, premalětje; dieses —, prolětos.

Frühling, prolětje, premalětje; rani jaganjci; —sfieber, *n.* groznica premalětna; —sfliege, *f.* muha premalětna; —sluft, *f.* zrak, povětarce premalětno; —szeichen, *n.*

znamenje od prolětja; —szeit, *f.* prolětje, vrěme premalětno.
Frühmette, *f.* jutrenja, rana misa, zornica.
Früh Morgens, *adv.* rano u jutro.
Früh-obst, *n.* voće rano; —predigt, *f.* predika jutèrnja; —regen, *m.* kiša, dažd jutèrnji; —reif, *adj.* ran, skorozrěli; —saat, *f.* usěv rani; —sonne, *f.* sunce rano, jutèrnje.
Frühstück, *n.* ručak; —en, *v. a.* ručati.
Frühstunde, *f.* vrěme jutèrnje.
Frühzeitig, *adj.* ran; — *adv.* zu —, prie vrěmena, prerano, prie dobe.
Fuchs, *m.* lisica, lija; (der Balg), lisičina; (ein Pferd), ridjan; (auf dem Billard), svinja; ein alter, schlauer —, stara lisica; den — mitbringen, krasti rude; (ein Dukaten), dukat, cekin; (ein neu angekommener Student auf Universitäten), novak, nov djak; (röthliche Haare habend), ridj; —balg, *m.* lisičina; —bau, *m.* s. Fuchsloch; —eisen, *n.* stupica, želěza (za hvatat lisice); —jagd, *f.* lov na lisice; —icht, *adj.* ridj; smèrdeć po lisici.
Fuchs-loch, *n.* —höhle, *f.* jama lisičja; —pelz, *m.* lisičina; haljina lisičinom obšivena; —roth, *adj.* ridj; —schwanz, *m.* rep lisičji; den — streichen, s. Fuchsschwänzen.
Fuchsschwänz-en, *v. n.* ulagivati se, lizati se, lastiti se; —er, *m.* lisica, prilizalac; —erei, *f.* ulagivanje, prilizivanje.
Fuchtel, *f.* paloš, sablja; die — geben, ploštimice koga sabljom udarati; —n, *v. a.* ploštimice udarati, tući; sich mit einander herum —, dèrpati se, dèrmati se.
Fuder, *n.* voz.
Fug, *m.* pravo, pravica, razlog; vlast, dopuštenje; nach Fug und Recht, po pravu i pravici.
Fuge, *f.* sgleba, sastava, sgibica; lumbel; (an der Daube), utora; (in der Musik), fuga.
Fügebank, *f.* stružnica, konj baćverski.
Fügehobel, *m.* s. Falzhobel.
Fügen, *v. a.* spojiti, sklopiti, složiti, skladati, sastaviti, spriljubiti, sljubiti; (ordnen), urediti, narediti; die Pferde an den Wagen —, spreći, uhvatiti, upregnuti konje; die Worte —, slagati rěči; sich — *v. r.* dogoditi se, pripetiti se; (sich schicken), pristojati se; sich in sein Schicksal —, podati se udesu, srěći svojoj; hinzu —, pridati, dodati; wie es sich — wird, kako bude.
Fügewort, *n.* s. Bindewort.
Füglich, *adj.* pristojan, sgodan, sposoban, podoban, prikladan, udoban; — *adv.* lěpo, sěgurno, zaisto; dobro, pristojno, kako trěba; —keit, *f.* pristojnost.
Fuglos, *adj.* nezakonit, krivičan; —igkeit, *f.* nezakonitost.
Fügung, *f.* spojivanje, sklapanje, slaganje, sastav, skladanje, pregib; Gottes —, naredba, volja božja; providjenje, providjenstvo.
Fühlbar, *adj.* taknjiv, tegnjiv; ćutljiv mek, osětljiv.
Fühlen, *v. a.* ćutěti, osětjati; (betasten), pipati, opipati.
Fühlhorn, *n.* rožak (u puža itd.)
Fühllos, s. Gefühllos.
Fühlspitze, s. Fühlhorn.
Führband, s. Laufband.
Fuhre, *f.* kola, voz, povoz; vožnja.
Führ-en, *v. a.* voditi; provoditi; vodati; (zu Wagen), voziti; (verwalten), voditi, ravnati, nastojati, upravljati; Waaren —, tèrgovati;

bei sich —, sobom nositi; einen Namen —, imat ime; ein Amt —, nastojati službu; den Degen —, kretati, mahati sabljom, perom, tući se; die Feder —, pisati; in Versuchung —, uvest u napast; Reden —, govoriti; Klagen —, tužiti se; einen Prozeß —, pravdati se; Krieg —, ratovati, vojevati; das Wort —, govoriti, govornik biti, pèrvi biti; einen guten Tisch —, braniti se dobro; einem etwas zu Gemüthe —, opomenuti koga; hinter das Licht —, prevariti; —er, *m.* vodja; vojvoda; kalauz, provodič; —erin, *f.* voditeljica, provodica.

Fuhr-lohn, *m.* kiria, vožnja, vozarina, brodidba, brodarina; —mann, *m.* kiridjia, voznik, vozar.

Führung, *f.* vodjenje, provodjenje; *fig.* upravljanje, ravnanje, nastojanje; die göttliche —, providjenje božje.

Fuhr-weg, s. Fahrweg; —werk, *n.* kola; tarnice; —wesen, *n.* kolničtvo; —wesenmannschaft, *f.* kolnici, vozarnici.

Füllbier, *n.* pivo doliveno, za dolivanje.

Fülle, *f.* obilnost, obilatost; množtvo, množina; punoća; (Füllsel), naděv.

Füllen, *v. a.* napuniti, dopuniti, izpuniti; zasuti, zabacati; (mit Füllsel), naděti, naděvati; gefüllte Blumen, kitnjasto cvětje.

Füllen, *v. n.* ždrěbiti se, oždrěbiti se.

Füllen, *n.* ždrěbe, pulić.

Füll-erde, *f.* zemlja (za zasipanje); —haare, *pl. n.* dlaka (za nabiti štogod); —horn, *n.* rog od obilnosti; —mund, temelj, fundamenat (od sgrade kakove).

Füllsel, *n.* naděv.

Füllung, *f.* punjenje, napunjivanje.

Füllwein, *m.* vino doliveno, za dolivanje.

Function, *f.* odpravljanje službe, službovanje; —är, *m.* službovnik; —szulage, *f.* službovina, dodatak u ime službovanja.

Fund, *m.* nalazak, nahod; *fig.* našastje, iznašastje.

Fundament, *n.* fundamenat, temelj.

Fundation, *f.* utemeljenje; zaklada.

Fundgrube, *f.* ruda, rudnik.

Fündling, s. Findling.

Fundus instructus, *m.* potrěbnina.

Fünf, *num.* pet; —e, *f.* —er, *m.* petak; (in der Karte), petica; —eck, *n.* peterokutje, petokutje; —eckig, *adj.* peterokutan, petokutan; —er, *m.* s. Fünfe; —erlei, *adj.* peterovèrstan; —fach, —fältig, *adj.* peterogub, peterostruk; —fingerkraut, *n.* petopèrstica, petolist (trava); —hundert, *num.* pet sto, pet sat; —hundertste, *adj.* pet stoti; —jährig, *adj.* od pet godištah; —mal, *adv.* pet putih, pet krat; —monatlich, *adj.* od pet měsecih; —prozentig, *adj.* petnastotni, po pet na sto; —tägig, *adj.* od pet danah; —tausend, *num.* pet hiljadah, pet tisućah; —te, *adj.* peti; —ehalb, *adj.* četiri i pol; —el, *n.* petina, peti dio; —ens, *adv.* peto.

Fünfzehn, *num.* petnaest, petnest; —hundert, *num.* hiljada i pet sto; —te, *adj.* petnaesti, petnesti; —tel, *n.* petnaestina, petnaesti dio.

Fünfzig, *num.* petdeset, peset; —er, —jährig, *adj.* od petdeset godinah; —ste, *adj.* pedeseti, peseti.

Funke, Funken, *m.* Fünkchen, *n.* iskra, varnica, iskrica.

Funkeln, *v. n.* sjati, sěvati.

Funkelneu, (Funkelnagelneu,) *adj.* nov, novcat.
Funken, *v. n.* iskre metati, bacati varnice.
Für, *praep.* za; město, na město; u; po.
Für und für, *adv.* za vazda, za uvěk.
Fürbitt-e, *f.* molba, srědustanje, hodotajstvo; eine — einlegen, moliti za koga, srédustati, hodotajiti za koga; —er, *m.* srědustajnik, hodotaj, odvětnik; —erin, *f.* srědustajnica, hodotajnica, odvětnica.
Furche, *f.* brazda; —n, *v. a.* brazditi; orati, uzorati; er furcht ein finsteres Gesicht, mèrgodi se.
Furcht, *f.* strah, prepast, trepet, bojazan.
Furchtbar, *adj.* strašan, strahovit; —keit, *f.* strahovitost, strah.
Fürchten, *v. a.* bojati se, strašiti se, plašiti se; sich vor Jemanden —, bojati se koga; fürchte Gott, boj se boga; ich fürchte, er wird bald sterben, bojim se, umrěti će skoro.
Fürchterlich, *adj.* strašan, strahovit.
Furchtlos, *adj.* bez straha, bezbojazan; —igkeit, *f.* bezbojaznost.
Furchtsam, *adj.* strašljiv, plašljiv, bojazljiv; — keit, *f.* strašljivost, plašljivost, bojazljivost.
Furie, *f.* furia, sèrda; jarost, běs, sèrěba, gnjev.
Furier, *m.* furier; —schütz, *m.* furišac, soldat, koi služi u kakova oficira.
Fürlieb, *adv.* mit etwas — nehmen, zadovoljan s čim biti.
Furnier, *n.* list, daštica tanka; —en, *v. a.* pokriti listom, dašticom tankom; — te Arbeit, s. Ausgelegte Arbeit.
Fürsprache, s. Fürbitte.
Fürsprecher, s. Fürbitter.
Fürst, *m.* knez, princip; der regierende —, vladalac, princip, knez vladajući; —enmäßig, *adj.* principski, knežki; —enstand, *m.* principstvo, čast principska, knežka; —enthum, *n.* kneževina, principovina; —in, *f.* kneginja, principovica, principesa; —lich, *adj.* principov, knežev; principski, knežki.
Furt, *f.* gaz, gazište, brod.
Fürwahr, *adv.* zaisto, u istinu.
Fürwort, *n.* (in der Sprachlehre), zaime; s. Fürbitte.
Furz, *m.* pèrdac.
Furzen, s. Farzen.
Fusel, *m.* patoka.
Füselier, *m.* pěšak, pěšac.
Fuß, *m.* noga; (Maß), noga, stopa; — eines Berges, podgorje, podnožje bèrda; — einer Säule, podnožje; —angel, *m.* želěza, želězje; —bad, *n.* parenje, kupanje noguh; —ballen, *m.* debelo meso (izpod pèrstah na nozi); —biege, *f.* pregib (u nozi); —blatt, *n.* taban; —boden, *m.* pod, patos; —brett, *n.* dolnja strana (od postelje); —eisen, *n.* želěza, želězje; negve, okovi; puto, bukagije.
Fußen, *v. n.* stojati; upirati se; auf etwas —, upirati se na što, zanositi se na što, uzdati se u što.
Fuß-fall, *m.* einen — thun, pasti nica pred kim, vèrći se, baciti se pred koga; —fällig, *adi.* klečeć; snižen, ponižen, směran; — *adv.* klečeći; sniženo, směrno; —gänger, *m.* pěšak, pěšac, hodac; — —gestell, *n.* podnožje; —gicht, *f.* ulozi (u nogah); —knecht, *m.* pěšak, pěšac; —kuß, *m.* cělov u nogu; cělovanje noguh; —pfad, s. Fußsteig.
Füßling, *m.* stupalo (od čarape).

Fuß-punkt, *m.* nadir; —reise, *f.* put pěške, pěšice; —sack, *m.* obojak; —schemmel, *m.* —bank, *f.* podnožje, skamijca; —sohle, *f.* taban; —stapfen, *m.* stopa, stupaj; — —steig, *m.* staza, putanja; —steigrecht, *n.* stazno pravo; —tritt, *m.* stupaj, korak; stopa; (Fußspur), trag; —volk, *n.* infanteria, pěšadia, pěšačtvo, pěhota; —waschen, *n.* pranje, umivanje noguh; — —werk, *n.* obuća; noge; —zehe, *f.* pèrst nožni, pèrst od noge; die große —, palac od noge.

Futter, *n.* (Unterfutter), postava; (Viehfutter), kèrma, hrana, pitja, paša; flüssiges —, napoj, meća; (Futteral, Scheide), tok, korice, nožnica; zehn Meilen in einem — machen, s jednim obrokom deset miljah prevaliti.

Futteral, *n.* tok; —macher, *m.* tokar, tokotvorac.

Futter-bank, *f.* s. Häckselbank; —er, *m.* sěnar, koi prodava kèrmu; —geld, *n.* kèrma, trošak za kèrmu; —gras, *n.* paša; —hemd, *n.* košuljica (gornja); —kasten, *m.* zobnica; —klinge, *f.* sěcalo, nož (za sěčku); —knecht, *m.* sluga (koi kèrmi konje); —leinwand, *f.* postava, platno za postavu; —mauer, *f.* obzida.

Füttern, *v. a.* (Kleider), postaviti (haljinu); (das Vieh), hraniti, kèrmiti, dat jěsti.

Futter-netz, *n.* koš; —sack, *m.* zobnica; —schneider, *m.* sěčkar; — —schwinge, *f.* sito, rešeto; —stroh, *n.* slama za kèrmu.

Fütterung, *f.* hranjenje, kèrmljenje; hrana, kèrma; postavljenje; postava (od haljine).

Futterzeug, *n.* postava.

G.

Gabe, *f.* dar, poklon; milostinja, poděla; doza; danak; *fig.* (Naturgabe), sposobnost, talent, dar.

Gabel, *f.* vile; vilice; viljuška; —anker, *m.* sidro tretje; skoba, skobla, spoja; —deichsel, *f.* rukunice (od taljigah); —förmig, *adj.* vilast, račvast, razsohast; —gehörn, *n.* rogovi vilasti, račvasti; —hirsch, *m.* jelen rogovah vilastih, račvastih; —holz, *n.* soha, razsoha, račve; —icht, s. Gabelförmig; —pferd, *n.* taljigaš; —wagen, *m.* taljige.

Gackern, *v. n.* gaktati.

Gaff-en, *v. n.* buljiti, zijati; —er, *m.* zijalo.

Gagath, *m.* gagat.

Gage, *f.* plata, platja.

Gah, s. Jäh.

Gähnen, *v. n.* zěvati, zěhati; —, *n.* zěvanje, zěhanje; zěh.

Gähnsucht, *f.* zěhavica.

Gähr-e, *f.* kvas; —en, *v. n.* kisnuti, uskisnuti; (vom Weine), vrěti, kipěti; —ung, *f.* kisnutje, uskisnutje; vrenje; —ungsmittel, *n.* kvas, kvasac.

Gala, *f.* gala; —kleid, *n.* haljina od gale.

Galan, *m.* ljubovnik, milostnik.

Galant, *adj.* učtiv, uljudan, dvoran; die —e Welt, lěpi svět.

Galanterie, *f.* galanteria; učtivost, uljudnost, dvornost; —degen, *m.* spada od gale, spada kratka; —händler, *m.* tèrgovac od galante-

rie; —waare, *f.* galanterie, (t.) kitnice (roba za kitnjn); —waarenhandel, *m.* kitničarstvo; —waarenhändler, *m.* kitničar; —waarenhandlung, *f.* kitničarnica.
Galatag, *m.* dan od gale.
Galeere, *f.* galija; —narbeit, *f.* robija na galiji; —nsclave, *m.* galiot.
Galgant, *m.* galanga.
Galgen, *m.* věšala, sohe; —dieb, *m.* oběšenjak; —frist, *f.* kratak odgod, malo vrěmena; —schelm, —strick, —vogel, s. Galgendieb.
Galimatias, *n.* ludoria, benetanje, budalaština, što neima ni glave ni repa.
Galla, s. Gala.
Gallapfel, *m.* šiška, šišarica, sišarka.
Gallatag, s. Galatag.
Galle, *f.* žuč; jěd; sèrčba, ljutost, jarost; die schwarze —, cèrna žuč; die — läuft ihm über, jědi se; (Fäulniß), trulost, gnjilost, gnjiloća; rep od zvěri.
Gallen, *v. a.* strojit šiškami; einen Fisch —, vaditi žuč iz ribe; — *v. n.* pišati, mižati (od zvěri).
Gällen, *v. n.* oriti se, razlěgati se, zvoniti, zujiti.
Gallen-bitter, *adj.* gorak kao žuč, žuk; —blase, *f.* měhur od žuči; —fieber, *n.* groznica žučna; —sucht, *f.* žutjenica, žutica, kolera (bolest); —süchtig, *adj.* žutjeničav; (mürrisch), sèrdit.
Gallerie, *f.* galeria.
Gallicht, *adj.* žučan, od žuči; gorak.
Gallerte, *f.* hladetina.
Gallinsect, *n.* šiškarica (muha).
Gallione, *f.* galiun.
Galloschen, *pl. f.* cokule, coklje.
Galmei, *m.* kalamina (vèrsta od rude).
Galopp, *m.* galup, skok; in — reiten, skokom jahati; —iren, *v. n.* galupirati.
Gamaschen, *pl. f.* čarape.
Gang, *m.* hod; (Durchgang), prohod, prolaz; (Weg), put; (in einem Hause), ganak, hodnica, šetnica; (im Bergbau), žica, žila; (von Speisen), donos; (in der Mühle), kolo, žèrvanj, žèrno (mlinsko); der — eines Pferdes, korak, hod; etwas in — bringen, uvesti štogod u običaj; die Sache nimmt einen ganz anderu, stvar se je sa svim preokrenula; der erste — vom Mehl, pèrvo brašno, pèrva mûka; einen — thun, ići kudgod; einen — machen, (im Fechten), navaliti, nastupiti, naskočiti; ich kenne ihn am —e, poznam ga po hodu, po koraku; —bar, *adj.* (v. Gelde), tekuć, dobar, valjan; —e Waare, roba od prodje; ein —er Weg, put utèrven, hodan.
Gänge und gebe, *adv.* u običaju, navadno.
Gängel-band, *n.* vodiljka; —n, *v. a.* voditi, vodati, učit hoditi; —wagen, *m.* dubak, kola (u kojih se děca hoditi uče).
Gans, *f.* guska.
Gänschen, *n.* guščica.
Gänse-augen, *n. pl.* s. Anführungszeichen; —blume, *f.* krasuljak, ovčica (trava); —braten, *m.* guska pečena; —fett, —schmalz, *n.* guščja mast; —gekröse, —klein, *n.* drobno od guske; —haut, *f.* koža naježena; einem die — auflaufen, ježiti se; —hirt, *m.* guščar; —rich, *m.* gusak; —wein, *m.* (im Scherz), voda.
Gant, *f.* ličba, s. Crida; —mann, *m.* s. Cridator; —masse, *f.* s. Concursmasse.

Ganz, *adj.* vas, sav, cio; (völlig), pun podpun; er ist ein —er Mann, vèrstan čovék je; —*adv.* sa svim, po sve, posvema; — wohl, vèrlo dobro; — wenig, něšto, jako malo; — und gar nicht, nikako, nipošto; — gewiß, zaisto.

Gänzlich, s. Ganz.

Ganze, *n.* cělo, sve; im —en, u svem; im —en kaufen, kupiti na cělu, na popréko.

Gar, *adj.* gotov, dogotovljen; svèršen, dovèršen; napravljen, načinjen; (von Speisen), skuhan; spečen; —es Eisen, Kupfer, želězo, kotlovina čista; —es Leder, koža ustrojena.

Gar, *adv.* jako, vele, veomi, baš, upravo, po sve, po svema, sa svim; — nichts, baš ništa; so —, što više, da pače; vielleicht —, možebit i; — viel, mnogo; — wenig, vèrlo malo.

Garanti-e, *f.* sigurnost, jemstvo, poručanstvo; —ren, *v. a.* dati sigurnost, jemčiti se za koga, biti kome poruk.

Garaus, *m.* — machen, svèršiti, dokončati; einem den — machen, upropastiti, skončati koga.

Garbe, *f.* snop.

Gärben, *v. a.* strojiti; (prügeln), tući, izbiti, izlupati.

Garbenzehend, *m.* desetak, desetina od snopovah, snopovina.

Gärber, *m.* strojbar, tabak; —ei, *f.* strojbaria, tabakana; —lohe, *f.* stroj; —stahl, s. Brunirstahl.

Garde, *f.* garda, gvardia, télesna straža.

Gardine, Gardinstange, s. Vorhang, Vorhangstange.

Gardist, *m.* gardista.

Gare, *f.* ustrojenje, stroj.

Gar-koch, *m.* kèrčmar, pèrcvar; —küche, *f.* kèrčma, pèrcvarnica.

Garn, *n.* predja; (Netz), predja, mrěža; —baum, *m.* vratilo.

Garnele, *f.* Garnelenkrebs, *m.* rak bez klještah.

Garnhaspel, *m.* motovilo, vitao.

Garnison, *f.* gradobrana, posadka, posada.

Garnitur, *f.* obšav, rojte, rese.

Garn-knaul, *m.* klupko; —sack, *m.* sak (mrěža); —winde, *f.* vitao, motovilo.

Garstig, *adj.* gadan, gèrd, ružan; —keit, s. Häßlichkeit.

Gärtchen, *n.* vèrtac, vèrtlić, baštica.

Garten, *m.* vèrt, vèrtao, bašta; —arbeit, *f.* posao po vèrtlu; —bau, *m.* Gartenkunst, *f.* vèrtlarstvo; —beet, *n.* liha, greda, slog; —erbse, *f.* grašak povèrtni; —erde, *f.* zemlja cèrna; —frucht, *f.* plod povèrtni; —gewächs, *n.* povèrtlina; —gott, *m.* Priap, bog od vèrtah; —haus, *n.* kuća u vèrtlu; —messer, *n.* kosier.

Gärtner, *m.* vèrtlar, baštovan; —ei, *f.* vèrtlarstvo; —in, *f.* vèrtlarica, baštovanka.

Gas, *n.* gas, kiselik.

Gäschen, *v. n.* vrěti, kipěti, péniti se.

Gäscht, *m.* péna.

Gäßchen, *n.* uličica, sokačić.

Gass-e, *f.* ulica, sokak; —enlaufen, šibe tèrčati.

Gassen-bube, —junge, *m.* uličar, tepac, klatež; —hure, *f.* smucka, loća; —kehrer, *m.* pometač, izmetalac od ulicah; —koth, *m.* blato, glib; —laufen, *n.* šibe, tèrčanje šibah; —lied, *n.* —hauer, *m.* pěsma prosta; —treter, s. Pflastertreter.

Gast, *m.* gost, došastnik, tudjanin, prihodnik, inostranac; ein schlauer

—, lukav čověk; ein grober —, grubian; ungebetene Gäste setzt man unter den Tisch, nepozvatu gostu město za vrati; zu —e bitten, pozvat u goste; zu —e gehen, ići u goste; —bett, *n.* postelja, odar za gosta; —erei, *f.* —gebot, *n.* čast, sobet, gostba, goštenje; —freund, *m.* gost; —freundschaft, *f.* gostionstvo; —frei, —freundschaftlich, *adj.* gostan, gostoljub, gostorad, gostion; —freiheit, —freundschaft, *f.* gostionstvo; —geber, s. Gastwirth; —gebot, *n.* s. Gastmahl; —herr, *m.* domaćin, gostionik; —hof, *m.* —haus, *n.* gosiionica.

Gastiren, *v. a.* gostiti, častiti; — *v. n.* gost biti, u gostih biti; —mahl, s. Gasterei; —stube, *f.* —zimmer, *n.* soba za goste; —tisch, *m.* stol, tèrpeza za goste; —wirth, *m.* gostionik; —wirthschaft, *f.* gostioničtvo.

Gäten, s. Jäten.

Gatte, *m.* muž, zakonski, zaručnik, suprug.

Gatten, *v. a.* izbirati; sich —, *v. r.* pariti se, družiti se.

Gatter, *n.* rešetka; —thor, *n.* vrata s rešetkom; —werk, *n.* rešetke.

Gattin, *f.* žena zakonska, zaručnica, supruga.

Gattung, *f.* vèrsta, fela, sorta, rod.

Gau, *m.* kotar, krajina.

Gauche, *f.* voda smèrdeća; gnoj, pištalina.

Gauchheil, *n.* mišakinja, krika (trava).

Gaudieb, *m.* lupež, tat, kradljivac.

Gaukel-ei, *f.* —werk, —spiel, *n.* —possen, *pl. f.* obsěna, glumarstvo, slěparia; —haft, —icht, *adj.* gluman, tamašan, směšan; —männchen, *n.* lutčica tamašna; —n, *v. n.* glumiti, slěpariti; —tasche, *f.* torbica, žep glumarski.

Gaukler, *m.* glumar, tamašnik; —isch, s. Gaukelhaft.

Gaul, *m.* kljuse, konj.

Gaumen, *m.* nebo (u ustih), gèrlo.

Gauner, *m.* lupež, kradikesa; —ei, *f.* lupežtvo; —n, *v. n.* varati, krasti.

Gautschbrett, *n.* daska (u papirnici).

Gautsch-en, *v. a.* polagati listove (na dasku); —er, *m.* polagalac (u papirnici).

Gaze, *f.* veo, poša.

Gazelle, *f.* gazela (zvěr).

Geächtete, *m.* prognanik.

Geäder, *n.* žile, žilje.

Geartet, *adj.* napravljen, sagradjen; ein gut —er Mensch, čověk dobre ćudi.

Geäß, Geätz, *n.* paša.

Gebäck, Geback, *n.* pekaria; peć (kruha).

Gebackenes, *n.* pekaria.

Gebälk, *n.* grede, balvani.

Geballt, *adj.* die —e Faust, šaka, stisak, pěsnica.

Gebaren, *v. a.* mit Einkünften, rukovati dohodcima.

Gebär-en, *v. a.* roditi, poroditi; —, *n.* rodjenje, radjenje; —erin, *f.* roditeljica, mati; Gottes —, bogorodica; —haus, *n.* radjionica; —mutter, s. Bärmutter.

Gebäude, *n.* sagrada, sgrada; —steuer, *f.* sgradarina.

Gebe, s. Gänge.

Gebein, *n.* kosti, kostovje; *fig.* tělo.

Gebelfer, Gebell, *n.* lajanje, žefkanje.

Geb-en, *v. a.* dati, podati, predati; ein Wort —, (im Uebersetzen), prevesti, reći; ein Geschenk —, dati, darovati, pokloniti; Geld worauf —, kaparu dati na što; Gott gebe es, bože daj, da bog dá; von sich

—, izbljuvati, izrigati, izmetati; seine Gedanken von sich —, očitovati misao svoju; Acht —, paziti; es kurz —, u kratko reći; auf jemandes Worte nichts —, nehajati, nemariti za rěči čije; sich —, *v. r.* dogoditi se, pripetiti se; (nachgeben), popustiti; (vergehen), proći, minuti; das wird sich schon —, iz pravit će se, uredit će se to; es gibt Leute, jest, ima ljudih; was gibts? što je? was gibt es Neues? što je, što ima novoga? es gibt noch edle Seelen, ima još poštenih dušah; —er, *m.* davalac, udělitelj, darivalac, darovnik, podavatelj.

Geberde, *f.* čin, način, lice, kretanje, micanje (rukuh); —n, sich, *v. r.* kretati, micati (rukama), dèržati se, podnositi se; sich lächerlich —, kriviti se, previjati se.

Gebet, *n.* molitva, molba; —buch, *n.* knjiga molitvena.

Gebett, *n.* postelja, posteljina.

Gebettel, *n.* bogoradjenje, prosjačenje,

Gebiet, *n.* vlast, oblast, atar, kotar, okoliš, krajina, područje, dohvat; — der Wissenschaft, polje znanosti.

Gebiet-en, *v. a.* zapovědati, vladati; —end, *adj.* vladajuć, gospodujuć; (in der Sprachlehre). zapovědajuć; —er, *m.* gospodar; —erin, *f.* gospodarica; ljubovnica, ljubeznica, milostnica; —erisch, *adj.* zapovědan, gospodan, gospodičan.

Gebinde, *n.* svezka, pasmo; obruči.

Gebirg-e, *n.* gore, planine, bèrda; —er, *m.* gorjanik, goranin, bèrdjanin; —ig, *adj.* gorovit, bèrdovit; —isch, *adj.* gorski.

Gebiß, *n.* (von Pferden), žvala; (Zähne), zubi.

Geblase, *n.* puhanje, duvanje.

Gebläse, *n.* měšina.

Geblöke, *n.* bleka, mukanje.

Geblümt, *adj.* cvětan, šaren, s cvětjem.

Geblüt, *n.* kèrv; (Blutsverwandtschaft), rod, rodbina, kèrv.

Gebogen, *adj.* kriv, savijen, skučen.

Geboren, *adj.* rodjen; ein —er Illirier, rodjen Ilir, Ilir rodom.

Geboren werden, *v. n.* roditi se.

Geborgen, *adj.* sakrit, sakriven; *fig.* siguran, spasen.

Gebot, *n.* zapověd, zapověst; die zehn —e Gottes, deset zapovědih božjih; (— auf etwas beim Handel), ponuda.

Gebräme, *n.* pèrvaz.

Gebratenes, *n.* pečenja, pećenje, pećenjka.

Gebrauch, *m.* navada, običaj, trěbovanje, potrěba, upotrěbljavanje, poraba; — machen, von etwas, služiti se čime; —en, *v. a.* upotrěbiti, upotrěbljavati, služiti se.

Gebräuchlich, *adj.* navadan, običan, u običaju, u navadi.

Gebräude, *n.* uvarak (piva).

Gebrause, *n.* šum, romon, rogobor.

Gebrechen, *n.* falinga, mána, nedostatak, porok, slabost, neizvèrstnost; das schwere —, padavica, velika bolest, nevolja; —, *v. i.* manjkati, faliti, uzmanjkati, nestati, uzfaliti.

Gebrechlich, *adj.* nemoćan, bolestan; *fig.* loman, slab; —keit, *f.* nemoć, bolest, slabost, lomnost.

Gebrochen, *adj.* slomljen.

Gebrüder, *pl.* bratja, braćinci, bratienci.

Gebrüll, *n.* rika, buka.

Gebrumme, *n.* mèrmor, mèrmljanje.

Gebühr, *f.* dužnost, dèržanstvo, pristojnost; (Zahlung), platja, pristojbina; über die —, prěko měre; die —en, *pl.* takse; —en, *v. n.* (einem), pristojati, ići komu što; es gebührt sich, pristoji se; —enansatz, *m.* ucěna

pristojbinah; —end, —lich, *adj.* pristojan, dužan.

Gebund, *n.* zavezak, zavežljaj, smotak.

Geburt, *f.* porod, porodjenje, narodjenje, rodjenje; (Geschlecht), rod, pleme, koleno, pokolenje; — (die Frucht selbst), plod, porod; von —, rodom.

Gebürtig, *adj.* rodjen, rodom.

Geburts-adel, *m.* plemstvo naslědno, plemstvo po kèrvi; —arzt, *m.* primalj; —brief, *m.* list kèrstni, pismo kèršteno, pismo rodjenja; —fest, *n.* dan od narodjenja; —glied, *n.* udo rodno; —helfer, *m.* primalj; —in, *f.* primalja; —hülfe, *f.* primaljstvo; —jahr, *n.* godište, godina od narodjenja; —ort, *m.* město rodno, domovina, postojbina; —register, *n.* kazalo rodjenih, matica rodoslovna; —schmerzen, *pl.* muke; —stadt, *f.* grad rodni; —stunde, *f.* ura od narodjenja; —tag, *m.* —fest, *n.* dan narodjenja, godovno.

Gebüsch, *n.* šib, gèrm, šikara.

Geck, *m.* gizdelin, ludjak; ein alter —, stara luda; —enhaft, *adj.* lud; gizdav.

Gedacht, *adj.* gorirečen, spomenut, rečen, hvaljen.*

Gedächtniß, *n.* pamet, spomen, uspomena, uspomenutje; ewiges —, věčni spomen; —münze, *f.* medalja; —tag, *m.* god, dan od uspomene.

Gedämpft, *adj.* ugašen; pridušen, uměren.

Gedanken, Gedanke, *m.* misao, idea, mišljenje; —leer, —los, *adj.* bez misli; bez skèrbi; —losigkeit, *f.* nepomnjivost, nehajnost, bezbrižnost, nemarnost; —strich, *m.* pauza, potez.

Gedärm, *n.* crěva, drob.

Gedeck, *n.* zaklopac; (Couvert), prostirak.

Gedeih-en, *v. n.* (am Leibe zunehmen), rasti; debljati, debeliti; (glücklich gehen), ići na ruku, ići za rukom; naprědovati, cvětati, uspěti; das Essen gedeiht ihm nicht, negodi mu, neide mu u tek jělo; die Sache ist dahin gediehen, došlo je do toga; die Frucht gedeiht heuer, ove je godine dobar žitorod; — machen, *v. a.* nasporiti; — *n.* sreća, naprědak, uspěh, naspor; —lich, *adj.* koristan, godan, naprědan.

Gedenken, *v. a.* (gesonnen sein), misliti, kaniti; (sich erinnern), pamtiti, sěćati se; spomenuti se, opomenuti se; spomenuti, napomenuti; einem etwas —, zapamtiti što komu; osvetiti se, vratiti što komu.

Gedenkmann, *m.* pametar, pamtilac.

Gedicht, *n.* poezia, pěsan; fabula, basna.

Gediegen, *adj.* (Gold, Silber), čist, suh; —e Arbeit, valjan posao; er gab ihm eine —e Antwort, baš mu je valjano odgovorio; —e Weisheit, prava, zrěla mudrost.

Gedinge, *n.* ugovor, pogodba.

Gedonner, *n.* gèrmljavina.

Gedoppelt, *adj.* dvostruk, dvogub, dupao.

Gedränge, *n.* tiska, navala, naloga.

Gedrängt, *adj.* stišnjen.

Gedritt, *adj.* trojan.

Geduckt, *adj.* sguren, poguren; potuljen.

Geduld, *f.* uztèrpnost, uztèrpljivost, tèrpljivost, potèrpljenje; —en, sich, *v. r.* uztèrpěti se, potèrpěti se; —ig, *adj.* tèrpljiv.

Gedunsen, *adj.* otečen; podbuo.

Geeignet, *adj.* prikladan, sposoban.

Geest, *f.* Geestland, *n.* zemlja pěskovita, pèržina.

Gefahr, *f.* opasnost, pogibio, pogibja, pogibel; es ist Gefahr m Verzug, odlaganje je pogibeljno, opasno.

Gefähr-de, *f.* (Gefahr), opasnost, pogibio; (Arglist), prevara, himba, varka; —den, *v. a.* štetovati; —det sein, doći u opasnost, biti u opasnosti; —lich, *adj.* opastan, opasan, pogibeljan.

Gefährt-e, *m.* drug, drugar; —in, *f.* druga, drugarica.

Gefälle, *n.* (eines Flusses), nizbèrdica, stèrmenitost, stèrmina (rěke il zemlje), padanje vode.

Gefälle, *pl.* dohodci; namet, poreza.

Gefallen, *v. a.* dopasti se, sviknuti se; dopadati se; sich etwas — lassen, tèrpěti, hotěti štogod; sich alles — lassen, svačim zadovoljan biti.

Gefallen, *m.* ugodnost, milost, slast; thun Sie mir den —, učiniti mi ljubav; nach — reden, govoriti po volji; an etwas — haben, finden, dopadati se komu što.

Gefällig, *adj.* priatan, ugodan; (dienstfertig), poslužan, dvoran, udvoran, ljubezan; —keit, *f.* ljubav, dobrota; dvornost, er erwies mir viele —en, mnogo mi je ljubavi učinio.

Gefälls- (in Zus.) (t.) što se dohodakah tiče; —amt, *n.* dohodarstvo; —ämtlich, *adj.* dohodarni; —amts-locale, *n.* dohodara, —beamte, *m.* dohodarnik, dohodarni urednik; —casse, *f.* dohodarna pěneznica.

Gefangen, *adj.* ulovljen, zatvoren, uhvatjen; zasužnjen; (im Kriege) zarobljen; — nehmen, uloviti, zatvoriti; — sitzen, sužnjevati, bit u tamnici, tamnovati; —aufseher, *m.* zatvorenički nadglednik; —haus, *n.* zatvorionica; —meister, m. zatvornik; —er, *m.* tamničar; sužanj, rob; —nehmung, *f.* ustavljenje; zasužnjenje; ulovljenje, uhvatjenje, uhvat; —schaft, *f.* tamnica, sužanjstvo, robstvo; —wärter, *m.* tamničar, zatvornik, stražnik od tamnicah.

Gefänglich, *adj.* — einziehen, uloviti, uhvatiti, zatvoriti; —e Haft, tamnica.

Gefängniß, *n.* tamnica, apsa, zatvor; (Gebäude), zatvorionica; — (in Zus.) zatvornički; —genosse, *m.* suzatvorenik; —leben, *n.* život u zatvoru; —strafe, *f.* kazan zatvora; —system, *n.* sustava (način) zatvorničstva; —verwaltung, *f.* uprava zatvorničstva; —wesen, *n.* zatvorničstvo.

Gefäß, *n.* sùd; (Degen—), balčak.

Gefaßt, *adj.* (von Steinen), okovan; (bereit), pripravan, pripravljen, gotov; sich — machen, praviti se.

Gefecht, *n.* boj, bitka.

Gefieder, *n.* perje; —t, *adj.* perjat, pernat.

Gefilde, *n.* poljana, polje.

Geflammt, *adj.* valovit, plamenit.

Geflatter, *n.* lepèršenje.

Geflecht, *n.* pleter; (Flechte), lišaj.

Gefleckt, *adj.* kèrpast, pěgav.

Geflick, *n.* kèrpež.

Geflickt, *adj.* pokèrpljen, izkèrpljen.

Geflissen ꝛc. s. Beflissen ꝛc.; —tlich, *adj.* navlašni, namišljen; — *adv.* hotice, hotoma, hotomice, navlaš.

Gefluche, *n.* kletve, psovanje.

Geflügel, *n.* pilad, živad, perad; ptice; —t, *adj.* krilat.

Geflüster, *n.* šapat, šaptanje.

Gefolge, *n.* provod, pratnja, pratioci.

Gefrage, *n.* izpitkivanje; zapitkivanje.

Gefranset, *adj.* s rojtami, na rojte.

Gefräß, *n.* hrana, paša, kèrma; gubica, rilo; —ig, *adj.* proždèrljiv, nesit; —igkeit, *f.* proždèrljivost, proždèrlost.

Gefreiter, *m.* frajt, prost od straže.

Gefrier=en, *v. n.* mèrznuti, smèrznuti se; — machen, slediti; —punkt, stupanj ledni.

Gefroren, *adj.* smèrznjen.

Gefrornes, *n.* sladoled.

Gefüge, *n.* sglobje; *fig.* udes, sudbina.

Gefüge, Gefügig, *adj.* gibak, prigibljiv; *fig.* priljuban, sklonjiv.

Gefühl, *n.* ćutjenje, ćutjenstvo; (der Sinn des —es), ćut; —los, *adj.* tvèrd, dèrven, bezoćutan; nemio, nemilosèrdan; —losigkeit, *f.* tvèrdoća, bezoćutnost; nemilost, nemilosèrdnost; —voll, *adj.* oćutan, mek.

Gefüllt, *adj.* pun, napunjen, naděven,

Gefürstet, *adj.* (t.) oknežen; —er Graf von N., okneženi grof od N.

Gegen, *prp.* proti, suproti, suproć; prema, prama; na; pod; k, ka; — einen Ort hin, prema, k městu kojem; — Abend, pod večer; na zapad; od zapada; — sechs Uhr, okolo šest urah; — seinen Wohlthäter, prema svojem dobročinitelju; Drei — Einen, trojica na jednoga; — den Wind, suprot větru; — den Strom, uz vodu; eine Sache — eine andere vertauschen, zaměnit jedno za drugo; ein Urtheil — jemand ergehen lassen, izdati presudu vèrhu koga; — Entgelt etwas thun, činiti što za platu; — Jemands Willen, uzpèrkos kome; er ist — ihn nichts, on nije prema njemu ništa; glede njega on nije ništa; —einander abwägen, jedno s drugim razměriti.

Gegen=absicht, *f.* nakanjenje protivno; —anstalt, *f.* (gegen den Feind), protusagrada, obrana, branjenje; (gegen ein Uebel), pomoć; —anstalten, machen, oprěti se, opirati se čemu; —antwort, *f.* odgovor na odgovor; —ausführung, *f.* protivuizvedba; —äußerung, *f.* protivukazivanje; —batterie, *f.* bateria protivna; —bedingung, *f.* pogodba, ugovor zaměniti; —befehl, *m.* protuzapověd; —beleidigung, *f.* uvrědjenje uzvratjeno, zaměnito; —bemerkung, *f.* protivuopazka, protivuprimětba; —bericht, *m.* protivuizvěstje, doglas protivni; —bescheinigung, *f.* kvietancia zaměnita, primka, svědočanstvo protivno; —beschimpfung, *f.* zavratna pogèrda; —besuch, *m.* uzvratjenje polazka; —beweis, *m.* dokaz protivni; —bild, *n.* kip, slika, prilika suprotivna.

Gegend, *f.* strana, kraj, okolica, krajina.

Gegen=dienst, *m.* usluga povratna, zavratna, zaměnita; —druck, *m.* tisak zavratni, odpor; —einander, *adv.* jedno prema drugom, jedno proti drugom; zaměnito; (gegenüber), naproti; —einanderhalten, prispodobiti; prispodabljati; —erklärung, *f.* očitovanje zavratno, zaměnito; očitovanje protivno; —falls, *adv.* usuprot; —forderung, *f.* iskanje, zahtěvanje, zaměnito iskanje druge stranke; —füßler, *m.* protunog; —geschenk, *n.* dar, poklon zaměniti, uzdarje; —gewicht, *n.* utez protivni; —gift, *n.* sutuk; —grund, *m.* razlog oprěčni, protivni; —gunst, *f.* milost, blagovoljnost zavratna, zaměnita; —klage, *f.* tužba uzvratna; —kläger, *m.* tužbenik uzvratni; —kritik, *f.* protukritika

—licht, *n.* svĕtlost protivna; —liebe, *f.* ljubav povratna, zavratna, zamĕnita; —list, *f.* varka zamĕnita; — brauchen, varku varkom uzbiti; —macht, *f.* moć, sila suprotivna; —mauer, *f.* baba, podpor, zid podporni; —mine, *f.* lagum, podkop oprĕčni; —mittel, *n.* pomoć, lĕk; —papst, *m.* lažopapa; —part, *m.* protivnik; —partei, *f.* strana protivna; —pfand, *n.* zalog zamĕniti; —rechnung, *f.* račun zamĕniti, račun druge stranke; —rede, *f.* odgovor; prigovor, protivnički govor; —satz, *m.* oprĕčenje, oprĕka; —schein, *m.* odboj (svĕtlosti); (in der Astronomie), oprĕčenje; (Handschrift gegen eine andere), kvietancia, svĕdočanstvo zamĕnito, uzpisje; —schlußrede, *f.* konačni, dovèršni odgovor; —schlußschrift, *f.* konačni odpis; —schreiber, *m.* kontrolor, pisar protivni; —schrift, *f.* odpis; Schrift und —, spis i odpis; —schuld, *f.* dug zamĕniti; —seite, *f.* strana protivna; (die verkehrte Seite), strana opaka; —seitig, *adj.* zavratan, zamĕnit, uzajemni; —seitigkeit, *f.* uzajemnost; — siegel, *m.* protupečat; —sperre, *f.* suključ; —stand, *m.* predmet, stvar; (Widerstand), upornost; —stellung, *f.* suočba, s. Confrontation.

Gegen-stoß, *m.* udarac zamĕniti; —strich, *m.* (in Zeugen), strana opaka; —stück, *n.* prilika; —stütze, *f.* podpor; —theil, *n.* protivno; im —, a, usuprot, pako, da pače; — *m.* protivnik, stranka protivna; —über, *prp.* prema, prama; naproti, nasuproti; —stellen, staviti prema, suočiti; —vermächtniß, *n.* zamĕnito ostavljenje (u testamentu); dar ženitbeni; —verschreibung, *f.* obvezanje zamenito; —versprechen, *n.* obećanje zamĕnito; —visite, *f.* s. Gegenbesuch; — vorstellung, *f.* odgovaranje, očitovanje uzvratno; —wall, *m.* protusagrada.

Gegen-wart, *f.* sadašnjost, vrĕme sadašnje; prisutnost, pribitje, pritomnost, nazočnost; —wärtig, *adj.* sadašnji, današnji; prisutan, pribitan, pritoman, nazočan; — *adv.* sada, današnji dan.

Gegen-wehr, *f.* suprotjenje, obrana, protubrana; —wind, *m.* protivan vĕtar; —zeichnung, *f.* supodpis.

Gegitter, s. Gitter.

Gegner, *m.* protivnik; —in, *f.* protivnica.

Gegründet, *part. adj.* temeljit, osnovan.

Gehaben, sich, *v. r.* gehabt euch wohl, budite zdrav, prostite, s bogom, praštajte.

Gehäge, *n.* plot; ograda; branjevina; einem in das — gehen, kommen, unĕti sèrp u tudju žetvu; mĕšati se u tudje posle.

Gehalt, *m.* prostor, mĕsto; (das Enthaltene), sadèržaj; (die Besoldung), platja; (Werth), vrĕdnost unutèrnja, jezgra; Worte ohne —, rĕči bez svake vrĕdnosti.

Gehalten, *adj.* dèržan; obvezan, dužan.

Gehalts-abstufung, *f.* stupovnost plate; —abzug, *m.* odbitak od plate; —sperre, *f.* ustavak plate; —zulage, *f.* dodatak k plati.

Gehänge, *n.* vĕnci, kite; (Hängeohren), uši pasje; (Abhang), nizbèrdica, stèrmina; (Eingeweide), drob, crĕva.

Geharnischt, *adj.* oklopljen, pod oklopom.

Gehässig, *adj.* mèrzak, mèrzeć, nepriatan; —Jemand machen, omraziti koga; —keit, *f.* nepriatnost; mèrzost; omraza.
Gehau, *m.* zasěka.
Gehäuft, *adj.* nagèrnjen.
Gehäuse, *n.* (Uhrgehäuse), kutia, tok; (bei Früchten). ljuska.
Geheck, *n.* gnjězdo; leglo.
Gehege, s. Gehäge.
Geheiligt, *part. adj.* posvetjen.
Geheim, *adj.* tajan, otajan, potajan, sakriven; in —, u potaji, otajno, tajom, kradom; pod rukom; — halten, tajiti, skrivati; —haltung, *f.* tajenje, zataja, skrivanje; — niß, *n.* tajna; otajstvo; —nißvoll, *adj.* tajan, otajan; otajstven; — schreiber, *m.* tajnik.
Geheiß, *n.* zapověd.
Gehen, *v. n.* ići, hoditi; poći, polaziti, odlaziti; aus einem Orte —, izići, otići; in einen Ort —, unići, poć u nutra; durch einen Ort —, proći; von einem —, otići od koga, ostaviti ga; einen Schritt —, korak učiniti; an etwas —, podhvatiti se čega, uzeti što na se; einem an die Hand —, biti komu na ruku; lassen Sie mich —, ostavite me, okanite me se; zu Ende —, izticati, na izmaku biti; verloren —, izgubiti se; zu Herzen —, dirati u sèrce; die Post geht heute um acht Uhr, pošta odlazi, polazi u osam urah; der Teig fängt an zu —, diže se těsto; das geht nicht, to nemože biti, to se ne pristoji; meine Uhr geht zu geschwind, ura mi ide napréd, prerano; das Zimmer geht auf die Gasse, soba gleda na sokak, na ulicu; in sich —, doć k sebi, sviděti se; schwanger —, te gotna biti, nositi; es geht ein starker Wind, velik větar puše; wie gehts? kako je? wie gehts mit Ihrer Gesundheit? kako vam služi zdravje? es geht mir wohl, dobro mi je; es geht dem einen wie dem andern, jednomu je tako kao i drugomu; es geht ein Gerücht, govori se; es geht in die dritte Woche, nastala je tretja nedělja; es geht an das Leben, tu se o glavi radi; diese Flinte geht hundert Schritte, puška ova nosi na sto korakah; sich müde —, umoriti se od hoda; sich die Füße wund —, ozlediti, natèrti noge hodeć; zu Grunde —, poginuti, propasti.
Gehen, *n.* hod, hodja, hodanje.
Gehenk, *n.* pojas od sablje; povraz, proveslo.
Gehenkelt, *adj.* s ručicom, s dèržkom.
Gehenkter, *m.* oběšenjak.
Geheuer, *adj.* zdrav; probitačan.
Geheul, *n.* urlikanje, zavijanje, tuljenje.
Gehirn, *n.* mozag, moždani.
Gehöfte, *n.* dvor, avlia, dvorište.
Gehölz, *n.* šuma, lug; šikara.
Gehör, *n.* sluh; slušanje; posluh; poslušanje; uslišanje; er hat kein —, nečuje; einem — geben, poslušati koga; — finden, uslišan biti.
Gehorchen, *v. n.* poslušati, posluhnuti koga; slušati, poslušan biti.
Gehören, *v. n.* spadati, pripadati; trěbati, trěbi biti, hotěti se; das gehört nicht in mein Fach, to nije moj posao; dieses gehört nicht hieher, to neidje simo; mehr als sich gehört, više neg se pristoji, više neg trěba; es gehört Zeit dazu; tomu trěba vrěmena; diese zwei

Dinge — zusammen, ovo dvoje idje skupa; das gehört sich, to se pristoji, to trěba; solche Speisen — fürs Vieh, takova su jěla za marvu.

Gehörig, *adj.* spadajući; pristojan, dužan; zur —en Stunde, na vrěme, u horu; alles — würdigen, cěniti sve kao što trěba.

Gehörlos, *adj.* gluh; —igkeit, *f.* gluhost, gluhoća.

Gehörn, *n.* rozi, rogovi; —, *adj.* rogat.

Gehorsam, *adj.* pokoran, ponizan, poslušan; — *m.* posluh, poslušnost, pokornost, poniznost; —en, *v. n.* slušati, poslušan biti; poslušati, posluhnuti.

Gehre, *f.* sat (medeni).

Gehren, *m.* kople, strěla; kut; klin.

Gehülfe, *m.* pomoćnik; —in, *f.* pomoćnica.

Gehwerk, *n.* kolesa (od ure itd.)

Gejauchze, *n.* klicanje, klikovanje, vika, radost.

Geier, *m.* jastreb; —falke, *m.* sokol.

Geifer, *m.* slina, bala, pěna; jěd, pizma; —icht, —ig, *adj.* slinjav, balav; jedovit; —n, *v. n.* sliniti se, pěniti se, baliti se; —tuch, *n.* prostirač (děci o vratu).

Geige, *f.* gusle.

Geigen, *v. n.* guděti; —bogen, *m.* gudalo, gudac; —futter, —futteral, *n.* tok od gusalah; —hals, *m.* dèržak, ručica od gusalah; —harz, *n.* kalafonia; —macher, *m.* guslar; —steg, —sattel, *m.* kobilica, konjic.

Geiger, *m.* guslar, gudac.

Geil, *adj.* bujan, pèrčevit; puten, pohotan, bludan; (vom Boden), tusta, mastna zemlja; —e Pflanzen, uzbujalo, pobujalo rastje; — riechen, udarati po pèrčevini.

Geilen, *pl. f.* jaja, muda.

Geilheit, *f.* bujnost, pèrčevitost; putenost, blud, bludnost; (vom Boden), tuština, mast.

Geiß, *f.* koza; —blatt, *n.* kozja kèrv (trava); —bock, *m.* jarac, kozao, pèrč, praz; —bohne, *f.* brabonjak.

Geißel, *m.* talac.

Geißel, *f.* bič; —n, *v. a.* bičevati; —ung, *f.* bičevanje.

Geis-haar, *n.* kostrět, —hirt, *m.* kozar; —klee, *m.* zanovět; —fuß, *m.* pralica; —stall, *m.* tor kozji.

Geist, *m.* duh.

Geister-bann, *m.* zaklinjanje; —beschwörer, *m.* zaklinjalac; —beschwörung, *f.* zaklinjanje; —lehre, *f.* duhoslovje, pnevmatologia; —seher, *m.* vilovnik; —stunde, *f.* ponoći; —welt, *f.* svět duhovah, svět duhovni.

Geistes-, (in Zus.) duševni; —gabe, *f.* dar, talent, —gegenwart, *f.* prisutnost duha; —kraft, *f.* moć, jakost duševna; —schwäche, *f.* slabost od duše, uma; —verwirrung, *f.* poluda.

Geistig, *adj.* duševan; duhovan; netělesan; die —e Welt, svět duhovni; —es Eigenthum, vlastnost duha.

Geistlich, *adj.* duhovni, cèrkovni, cèrkveni, redovnički, duhovnički, svetjenički; —er, *m.* duhovnik, redovnik, svetjenik, pop; —keit, *f.* duhovničtvo, popovstvo, duhovnici, redovnici, popovi.

Geistlos, *adj.* bez duha, bez razuma.

Geistreich, *adj.* uman, razuman, duhovit; (vom Wein), duhovit, opojan, jak.

Geiz, *m.* lakomost, tvèrdost, stislji-

vost, skupost; —en, *v. n.* lakom, tvèrd, stisljiv biti, skupariti; —hals, *m.* lakomac, skupac, tvèrdica, stisljivac; —ig, *adj.* lakom, skup, tvèrd, stisljiv.

Gekämpfe, *n.* boj, rat.

Gekneife, *n.* prikor, karanje.

Gekitzel, *n.* škakljanje, golicanje.

Gekläffe, *n.* lajanje, žefkanje.

Geklagter, *m.* tuženik (in ält. Urk. peruš doljni).

Geklapper, *n.* klepet, klepetanje.

Geklatsche, *n.* pljesak, pljeskanje; (das Geschwätz), blebetanje, bèrbljanje.

Geklimper, *n.* brenkanje.

Geklingel, *n.* zveka, zveket, zveketanje.

Geklirre, *n.* zveket, zveka (od oružja).

Geklopfe, *n.* lupa, lupanje.

Geknaster, Geknister, *n.* praska, praskanje, pucanje.

Geknirsche, *n.* škripa, škripanje.

Gekrache, *n.* praska.

Gekrächze, *n.* gaka.

Gekrätz, *n.* tarotine, strugotine.

Gekreische, *n.* dreka, drečanje; čvarenje, cvèrčanje.

Gekritzel, *n.* grebanje, grebenje, čačkanje, čèrčkanje.

Gekröse, *n.* maramica, pelenica.

Gekünstelt, *adj.* iskan, uziskan, pričinjen.

Gelache, Gelächel, *n.* směh, podsměvanje, směsenje.

Gelächter, *n.* grohot, směh.

Gelag, *n.* čast, gostba, sobet, goštenje; ins — hinein, na slěpo, bez pameti, ni simo ni tamo.

Gelähmt, *adj.* knjast, sakat; šepav.

Gelahrtheit, s. Gelehrsamkeit.

Geländer, *n.* parapet, ograda; naslon.

Gelangen, *v. n.* dospěti, doći, stići, dostići; zu etwas —, doći do čega.

Gelärm, *n.* buka, vika.

Gelaß, *m.* prostor.

Gelassen, *adj.* miran, tih, krotak, tèrpljiv; — *adv.* po malo, lagano, polako; nur —, samo lagano; —heit, *f.* krotkoća, tihoća, tèrpljivost.

Gelaufe, *n.* tèrčanje, tèrka.

Geläufig, *adj.* lak, věšt, okretan, hitar; eine —e Zunge, hitar, bèrz jezik; eine —e Hand, laka ruka; —keit, *f.* lakoća, věština, okretnost, hitrost.

Geläut, *n.* zvonjenje; (die Glocken selbst), zvona, zvonovi.

Gelb, *adj.* žut; —, *n.* žuto, žutina, žutilo, žuta boja; — im Ei, žumanjak, žumance, žutanjak; —en, *v. a.* žutiti, požutiti; — *v. n.* žutěti, požutěti; —gießer, *m.* mědar; —grün, *adj.* žuto-zelen; —kopf, *m.* žuna (ptica); —holz, s. Färberbaum; —lich, *adj.* žućkast, žutkast; —reif, *adj.* žut, zrio; —roth, *adj.* žuto-cèrven, ridj; —schecke, *m.* konj žutih pěgah; —schnabel, *m.* žutokljunac; (ein junger Geck), golobradac; —sucht, *f.* žutica, žutjenica, žutuga, zlatenica; —süchtig, *adj.* žutičav, žutjeničav, žutugav, zlateničav; —wurz, *f.* žutnjak.

Geld, *n.* novac, novci, pěnezi, mědi; (in Zus.) novčani; —abgabe, *f.* danak u novcu; —ausfuhr, *f.* izvoz novčani; —ausfuhrverbot, *n.* zabrana novčanoga izvoza; —ausgabe, *f.* novčani razhod; —beitrag, *m.* novčani prinesak; —beutel, *m.* kesa, mošnja novčana; —buße, *f.* globa; —curs, *m.* hod, tečaj nov-

čani; —eswerth, *adj.* vrědan novacah; —gierig, *adj.* lakom na novce; —gier, *f.* lakomost na novce; —kasten, —schrank, *m.* —kiste, *f.* škrinja za novce; —katze, *f.* ćemer; —klemme, *f.* —mangel, *m.* rědkost, manjkanje novacah, oskudica; —körbchen, *n.* kotarica, košić za novce; —mäkler, *m.* pogadjalac; měnik; kamatnik; —sack, *m.* vrěćica za novce, kesa; —sorte, *f.* vèrsta novacah; —splitternd, *adj.* razsipan, razmetan; —schuld, *f.* dug (novčani); —strafe, s. Geldbuße; —stück, *n.* novac; —summe, *f.* —posten, *m.* suma; —umlauf, *m.* obticanje novacah; —wechsel, *m.* měnica, polica; —wechsler, s. Wechsler; —wesen, *n.* novčanstvo; —ziffer, *n.* novčani broj; —zins, *m.* najmovina u novcu.

Gelee, *n.* s. Gallerte.

Gelegen, *adj.* položen, stavljen, postavljen, posadjen, ležeć; (bequem, passend), sgodan, pristojan, prikladan, priličan; es ist mir nichts daran —, nemarim, nehajem za to; was ist Ihnen daran —, što je vam do toga? daran ist viel —, mnogo je do toga, potrěbno je vele; — *adv.* sgodno, na vrěme, udobu, dobro.

Gelegenheit, *f.* prilika, sgoda, prigoda; alle Gelegenheiten eines Hauses kennen, poznati sve kute po kući; mit seiner eigenen — kommen, doć svojom prilikom; —sgedicht, *n.* prigodna pěsan.

Gelegentlich, *adj.* sgodan, prigodan; — *adv.* s prigodom, po sgodi, kad prilika bude.

Gelehrig, *adj.* naučljiv, učljiv, mek, krotak, mekoum; —keit, *f.* učljivost, naučljivost, mekoumnost, krotkoća.

Gelehrsamkeit, *f.* nauk, učenost.

Gelehrt, *adj.* učen, naučan; —e, *m.* učeni, naučnik.

Geleise, *n.* vagaš, kolotečina.

Geleit, *n.* pratnja, provod, straža; sicheres —, prohod, prolaz sěguran, slobodan; —en, *v. a.* pratiti, proводiti, provadjati; —er, *m.* s. Geleitsmann.

Geleits-amt, *n.* uprava provodna; —brief, *m.* provodnica; —einnahme, *f.* carina od prohoda; —einnehmer, *m.* carinik od prohoda; —geld, *n.* carina, harač od prohoda; —mann, *m.* pratilac; —schiff, *n.* prateći brod; —zeichen, *n.* —zettel, *m.* cedulja od platjene carine na drumu.

Gelenk, *n.* sgloba, koléno, kolěnce, član, članak, karika (od verigah).

Gelenk, —sam, *adj.* gibak; *fig.* učljiv, naučljiv, mek; —igkeit, *f.* gibkost, okretnost; *fig.* učljivost, naučljivost.

Gelfern, *v. n.* drečati, derati se.

Gelichter, *n.* vèrst, fela, poréklo, podrětlo; sie sind gleichen —s, u jednu tikvu pušu.

Gelieben, *v. n.* izvolěti, viděti se, sviděti se.

Geliebt-e, *f.* draga, ljubeznica, ljubovnica, ljubovca; —er, *m.* dragi, ljubeznik, ljubovnik.

Gelind-e, *adj.* mek, blag, krotak, dobar; —er Winter, meka zima; —igkeit, *f.* mekost, krotkoća, blagost, dobrota.

Gelingen, *v. n.* poći, ići za rukom, dati se, davati se.

Gelispel, *n.* šapat, šaptanje.

Gellen, s. Gällen.

Geloben, *v. a.* obećati, zateći se, zareći se, zavećati se.

Gelt, *i.* je li? što ne?

Gelt, *adj.* jalov.

Gelte, *f.* kablica, sić, muzlica.
Gelten, *v. a.* valjati, vrěditi, vrědan biti, was gilt die Wette, o što da se obkladimo; dieser Gulden gilt zwanzig Groschen, ova forinta nosi dvaest grošah; es gilt die Ehre, das Leben, tu se radi o glavi, o poštenju; das gilt nicht, to nevalja; mir gilt das gleich viel, to je meni sve jedno; geltend machen (ein Recht), dokazati (pravo kakvo); (einen Grund) dovoditi (razlog).
Geltung, *f.* valjanost, vrědnost.
Gelübde, *n.* zavět, zagovor.
Gelüst, *n.* pohota, požuda, volja; —en, *v. n.* pohotěti, želěti, poželěti.
Gelzen, *v a.* uškopiti, uštrojiti.
Gemach, n. komora, soba, odaja; das heimliche —, zahod, komornjak.
Gemach, *adv.* po malo, lagano, tiho.
Gemach, *n.* posao, teg, rabota.
Gemächlich, *adj.* lastan, lěn, lak; — *adv.* po volji, po malo, lagano; —keit, *f.* last.
Gemächt, *n.* dělo, posao, teg; uda rodna.
Gemahl, *m.* muž, zaručnik, suprug, zakonski; —in, *f.* žena, zaručnica, supruga.
Gemälde, *n.* kip, prilika.
Gemahnen, *v. a.* opomenuti, spomenuti; es gemahnet mich, čini mi se; vidi mi se.
Gemansche, *n.* směs, měšaria.
Gemarkung, *f.* medje, granice obćine.
Gemäß, *n.* měra.
Gemäß, *adj.* podoban, shodan; — *adv.* po, polag; —heit, *f.* shodnost, podobnost; in —, po, polag.
Gemäßigt, *adj.* razborit, uměren.
Gemäuer, *n.* zid, zidine.
Gemein, *adj.* obćinski, obćen, obćenit, zajednički; (gewöhnlich, alltäglich), priprost, prost, svagdanji; (niedrig, schlecht), potišten, nevaljao; das —e Beste, dobro obćinsko; das —e Wesen, poslovi obćinski.
Gemeinde, Gemeine, *f.* obćina (in Zus.) obćinski; —angehöriger, *m.* pripadnik k obćini; —angehörigkeit, *f.* pripadnost k obćini; —beschluß, *m.* zaključaj obćine; —bürger, *m.* obćinar; —gesetz, *n.* obćinski zakon; —glied, *n.* član obćine; —haus, n. věćnica, kuća obćinska; —rath, *m.* (als Körper), obćinski savět; (als Person), obćinski savětnik; —weise, *adv.* po obćinama; —wesen, *n.* obćinarstvo; —wohl, *n.* obćinsko dobro.
Gemeiner, *m.* (gemeiner Soldat), prostak.
Gemeine Wesen, *n.* obćinstvo, poslovi obćinski.
Gemein-geist, *m.* duh obćinski, zajednički duh; —gläubiger, *m.* stečajni věrovnik; —heit, *f.* obćina, prostota.
Gemeiniglich, *adv.* obično, u obće.
Gemeinnützig, *adj.* obćekoristan; — *adv.* u način obćinstvu koristan; —keit, *f.* korist obćinska.
Gemein-ochs, *m.* bik, bak obćinski; —platz, *m.* město obćinsko; —sam, *adj.* zajednički; —schaft, *f.* (objectiv) zajednost, zajednica; (subjectiv) zajedničtvo; —schaftlich, *adj.* obćinski, obćen, obćenit, skupan, zajednički; — *adv.* skupa, zajedno; —tag, *m.* težatni dan, svakidan, težatnik; —trift, —weide, *f.* paša obćinska; —wald, *m.* šuma, lug obćinski; —wesen, *n.* obćinstvo; —wesenverwalter, *m.* upravnik obćinstva.
Gemenge, Gemisch, Gemengsel, *n.* směs, měšaria.
Gemesse, *n.* měrenje.
Gemessen, *adj.* naročit, odredjen.

Gemisch, s. Gemenge.
Gemischt, *adj.* měšovit.
Gemodelt, *adj.* slikovan, napravljen, načinjen.
Gemsbock, *m.* jarac divji.
Gemse, *f.* divokoza, koza divja.
Gemsen-ballen, *m.* —kugel, *f.* zèrno (u želudcu koze divje); —jäger, *m.* lovac od kozah divjih.
Gemüll, *n.* razvalina.
Gemurmel, *n.* žamor, rogobor, šapat, šaput, šum.
Gemurre, *n.* mèrmljanje, mèrmor.
Gemüse, *n.* varivo, povèrtje, povèrtlina,
Gemüßigt, *adj.* usilovan, prisiljen.
Gemüth, *n.* ćud, sèrce, narav, duh; —lich, *adj.* blag, sèrčan; — *adv.* blago, sèrčano, od sèrca.
Gemüths-art, *f.* ćud, ćudljivost, narav; —beschaffenheit, *f.* kakvoća ćudi, naravi; —bewegung, *f.* ganutje, gibanje (duha, sèrca); —krankheit, *f.* bolest, nemoć duha; —neigung, *f.* nagnutje, prignutje; —ruhe, *f.* mir, pokoj duše; —verfassung, *f.* —zustand, *m.* stanje, bitje duha.
Gen, *prp.* prema, prama, k, na.
Genannt, *adj.* nazvan, rečen, napomenut.
Genäschig, s. Näschig.
Genau, *adj.* točan, uzak, stišnjen, uapet; (von Waarenpreisen), poslědnji; (geizig), tvèrd, stisljiv, skup, štedljiv; — *adv.* točno, stišnjeno, napeto, štedno, štedljivo; —igkeit, *f.* točnost, štedljivost.
Genealogie, *f.* rodoslovje.
Genehm, *adj.* —halten, s. Genehmigen; —haltung, —igung, *f.* privoljenje, potvèrdjenje, potvèrda, odobrenje, dozvoljenje; —igen, *v. a.* privolěti, dozvolěti, potvèrditi, za dobro primiti.
Geneigt, *adj.* sklonjen, priklonjen, nagnút, prignút, podvèržen, podložan; bald wäre ich — zu glauben, skoro bi pomislio; einem — sein, nagnút, naklonjen komu biti, hoćět mu dobro; —heit, *f.* nagnutje, prignutje, naklonost, priklonstvo, dobrohotnost.
General, *m.* general, glavnik; (in Zus.) glavni, obći; —adjutant, *m.* general adjutant; —baß, *m.* bas temeljni; —commando, *n.* glavno zapovědničtvo; —feldmarschall, *m.* general - feldmaršal, generalisim, vojvoda vèrhovni; —feldzeugmeister, *m.* general od topničtva; —gewaltiger, *m.* glavni sudac od vojske; —in, *f.* generalica; —ität, *f.* generalstvo, glavničtvo; —karte, *f.* obći krajobraz; —lieutenant, *m.* generallajtnant; —major, *m.* generalmajor; —marsch, m. marš obćeniti; —pardon, *m.* pardon, oproštenje obće; —staaten, *pl.* glavni stališi (od Olandie); —stab, *m.* generalštap; —versammlung, *f.* obća (glavna) skupština; —würde, *f.* generalstvo, generalia.
Genes-en, *v. n.* ozdraviti, ustati (od bolesti); eines Kindes —, roditi, poroditi; —ung, *f.* ozdravljenje, zdravje.
Genick, *n.* zatiljak, potiljak; —fänger, *m.* nož lovački.
Genie, *n.* um, razum, talent; —corps, *n.* zbor vojničkoga měrničtva; —wesen, *n.* (object.) vojničko měrstvo; (subjectiv) vojničko měrničtvo.
Genieß-bar, *adj.* užitan, jěstiv; —en, *v. a.* užiti, uživati, radovati se, nasladjivati se; (essen), jěsti, blagovati.
Geniste, *f.* žuka, žukovina (trava).
Genitiv, *m.* genitiv, roditeljni padež.
Genius, s. Schutzgeist.

Genoß, *m.* drug, drugar, dionik; — enschaft, *f.* družba, družina, družtvo.

Gensd'arm, *m.* oružnik, žandarm; — erie, *f.* oružanstvo, oružničtvo, žandarmeria.

Genug, *adv.* dovoljno, dosta, dosti; — thun, zadovoljiti.

Genüg-e, *f.* dovoljnost, zadovoljstvo, zadovoljština; zur —, dosta, zadosta; — thun, leisten, zadovoljiti, samiriti, namiriti; —en, *v. n.* dosta biti, doteći, dostati, sich — lassen, zadovoljan biti.

Genüglich, Genugsam, *adj.* dovoljan; — *adv.* dovoljno, dosta.

Genügsam, *adj.* zadovoljan; trězan, uměren.

Genugsamkeit, *f.* dovoljnost.

Genügsamkeit, *f.* zadovoljnost.

Genugthu-n, *v. n.* zadovoljiti, namiriti, samiriti; —ung, *f.* zadovoljstvo, zadovoljština.

Genuß, *m.* užitak, uživanje; naslada, razkoša, radost; jědenje, pijenje; prijatje; primanje; Genüsse und Bezüge, užitci i dohodci.

Geograph, *m.* s. Erdbeschreiber.

Geomet-er, *m.* geometra, kopnoměrac, zemljoměrac; —rie, *f.* zemljomérstvo, geometria.

Gepäck, *n.* pratež, pèrtljaga.

Gepflogenheit, *f.* običaj.

Geplapper, Geplauder, *n.* bèrbljanje, naklapanje.

Geplärr, *n.* plač, dreka, drečanje.

Gepolter, *n.* lupa, štropot.

Gepräge, *n.* biljega, znamenje, znak; (auf Münzen), kov novca.

Gepränge, *n.* sprava, svečanost, gizda.

Geprassel, *n.* praska, praskanje.

Gequake, *n.* kreket, kreketanje.

Gerade, *adj.* ravan; jednák; prav; par; (aufrichtig), istinit, iskren, pošten; — *adv.* ravno; jednako; pravo, uprav, baš, tako; es sind — drei Tage, sad su baš tri dana; — zu, pravo, uprav, napravac, baš; — machen, sravnati, izpraviti, naravnati, izravnati; —en Fußes, —en Weges, pravo, uprav, baš upravo.

Gerade, *f.* dobra ženitbena, ruho.

Gerade zu, s. Gerade.

Geradheit, *f.* ravnina, jednakost, pravost; *fig.* pravota, istinitost, iskrenost.

Geradlinig, *adj.* provožican.

Gerase, *n.* běs, běsnoća.

Gerassel, *n.* štropot, trěska.

Geräth, *n.* sprava; orudje; pokućište, posudje; pèrtenina; pratež, pèrtljaga.

Gerathen, *v. n.* dospěti, doći; zapasti, pasti; (gelingen), poći za rukom, prokopsati; an einen —, sastati se s kim, nagaziti na koga; an einander —, doći do šakah; in Zorn —, razjariti se, razsèrditi se; in Flammen —, zapaliti se, užgati se; in Freude —, obradovati se.

Gerathewohl, *n.* aufs —, na sréću, po srěći, sumice.

Geräth-kammer, *f.* izba za pratež; — schaft, *f.* s. Geräth.

Geraufe, *n.* potezanje, dèrpljenje, klanje.

Geraum, *adj.* prostran; —e Zeit, *f.* dugo vrěmena.

Geräumig, *adj.* prostran; —keit, *f.* prostor, prostranost.

Geräusch, *n.* šuškanje; buka, talabuka.

Gerben, Gerber, s. Gärben 2c.

Gerecht, *adj.* prav, pravedan, pravičan; —igkeit, *f.* pravica, pravda; pravota, pravednost, pravičnost; pravo, privilegij, sloboština; —

ſame, *f.* pravo; privilegij, slobo-ština.
Gerede, *n.* govor, govorenje; glas; bèrbljanje.
Gereichen, *v. n.* služiti, biti (čemu); es gereicht ihm zur Ehrn, služi mu na čast; — zum Schaden, biti na štetu.
Gereiß, *n.* dèrpljenje, dèrmanje, kidanje, jagma.
Gereuen, *v. n.* kajati se zašto, žaliti što; es gereut mich, kajem se, žalim, žao mi je.
Gergel, *f.* utora.
Gergelkamm, *m.* utornjak, taranj.
Gergeln, *v. a.* utoriti.
Gerhab, *m.* (Vormund), zakrilnik.
Gericht, *n.* jělo, jéstvina, jěstojska.
Gerichtlich, *adj.* sudni, sudbeni; — *adv.* sudbeno.
Gerichts- (in Zuſ.) sudni, sudbeni; —abgeordneter, *m.* odaslanik suda; —arzt, *m.* sudni lěkar; —barkeit, *f.* sudba, područje, oblast sudbena, sudna, sud; —beiſitzer, *m.* sudni prisědnik; —bote, *m.* glasnik sudbeni; —competenz, *f.* nadležnost suda; —diener, *m.* ustavnik, pandur, sluga sudni; —einführung, *f.* uvedba sudovah; —ferien, *pl.* praznici sudni; —gebühren, *pl.* takse sudbene, sudno; —halter, *m.* sudac, sudija; —handel, *m.* proces, pravda, parnica, pria; —handen, zu — erlegen, sudu, u ruke sudije predati što; —haus, *n.* sudnica; —herr, *m.* sudovlastnik; —hof, *m.* sudište, sud; —inhaber, *m.* sudodèržac; —inhabung, *f.* sudodèržtvo; —kanzlei, *f.* pisarnica sudna; —karte, *f.* sudokaz; —koſten, *pl.* sudbeni troškovi; —ordnung, *f.* sudovnik, sudni red; —ort, *m.* sudilište, města suda; —perſon, *f.* sudna osoba; —pflege, *f.* pravosudje; —protokoll, *n.* sudni napisnik; —regulirung, *f.* uredjenje sudovah; —ſaal, *m.* sudionica; —ſache, *f.* stvar od suda, —ſchreiber, *m.* pisar sudbeni; —ſtand, *m.* dužnost pred sud doći; sud, sudište; —ſtatt, —ſtätte, —ſtelle, *f.* sud, sudište; stratište; —ſtillſtand, *m.* sudostaja; —ſtube, *f.* sudnica; —tag, *m.* dan od suda; —üblich, *adv.* po sudnom običaju; —unterthan, —ſaß, *m.* sudbenik, područnik; —verwalter, —vogt, *m.* sudac, sudija; —vollzieher, *m.* sudni izvèršnik; —vorſtand, *m.* načelnik suda; —weſen, *n.* (objectiv) (t.) sudstvo; (ſubjectiv) sudačtvo; —zugehöriger, *m.* pripadnik sudu; —zwang, *m.* sudba, područje, vlast sudbena.
Geringe, *adj.* mal, neznatan, nevažan, ništaran; potišten, male cěne; — *adv.* malo; um einen —n Preis, jevtino, za malo; eine — Sache, malenkost, stvar od ništa; — ſchätzen, prezirati, pometavati, zametavati.
Geringfügig, *adj.* mal, malen, malovažan, neznatan, ništaran, malovrědan; —keit, *f.* malovrědnost, nevrědnost; malenkost, stvar od ništa.
Geringhaltig, *adj.* malovrědan, od male vrědnosti, lahki; —keit, *f.* malovrědnost, nevrědnost.
Geringſchätz-ig, *adj.* potišten, male scěne; —iges Urtheil fällen, malo scěniti štogod; —igkeit, *f.* malovrědnost, nevaljanstvo, nevrědnost, nevaljanština; —ung, *f.* nescěna, neuvažavanje, pometavanje, preziranje, zazor.
Geringſte, *adj.* najmanji; nicht im —n ni malo, nikako, nipošto.

Gerinne, *n.* žlěb; jarak; jaz.
Gerinnen, *v. n.* sgusnuti se, skrutnuti se; usiriti se.
Gerippe, *n.* skelet, okostnica, samokost.
Gern, *adv.* rado, drage volje, dobre volje; — haben, sehen, ljubiti, milovati, milo, drago biti.
Geröhrig, Geröhr, *n.* tèrska, tèrstenik.
Geronnen, *adj.* sgusnut, skrutnjen; usiren.
Gerste, *f.* ječam, jačam.
Gersten, *adj.* ječmen, jačmen; —acker, *m.* —feld, *n.* ječmište; —brod, *n.* ječmenica, kruh ječmen; —graupen, *pl.* kaša ječmena; —korn, *n.* zèrno ječmeno; (am Auge), jarac, ječmenac (na oku); —saft, *m.* pivo; —schleim, *m.* sok ječmeni; —trank, *m.* —wasser, *n.* voda ječmena; — zucker, *m.* cukar, šećer ječmeni.
Gerte, *f.* Gertchen, prut, prutić, šiba.
Geruch, *m.* (der Sinn), njuh, vonjanje; nos; (ein —), vonj, duha, miris; —los, *adj.* bez duhe, bez mirisa; —snerve, *m.* živac njušni.
Gerücht, *n.* glas; das — hat sich verbreitet, pukao je glas; es geht ein —, govori se, veli se; ein gutes — haben, dobar glas, dobro ime imati, dobro sloviti.
Geruhen, *v. n.* dostojati, dostojati se, blagoizvolěti.
Geruhig, s. Ruhig.
Gerülle, Gerümpel, *n.* staretina, razbito i poderano staro pokućište.
Gerumpel, *n.* lupa, štropot, talabuka.
Gerüst, *n.* podac, odar; skele, mosti zidarski.
Gerüttel, *n.* dèrmanje, tr-šenje.
Gesage, *n.* govor, govorenje; glas.
Gesalbte, *m.* pomazanik.
Gesäme, *n.* sěmenje.
Gesammt, *adj.* vas, sav, vaskolik, cio, čitav, cělokupni, ukupni; —e Hand, nerazdělno; —heit, *f.* ukupnost, cělokupnost; —schaft, *f.* ukupnost, obćenitost; —wirkung, *f.* zajednička sila; —wohl, *n.* obće dobro.
Gesandt-e, *m.* poklisar, poslanik; —in, *f.* poklisarica, poslanica; —schaft, *f.* poklisarstvo, poslaničtvo; poklisarština; (objectiv) poslanstvo; —schaftspersonal, *n.* osoblje poslaničtva.
Gesang, *m.* pěvanje; pěsma; —buch, *n.* pěsmarica, knjiga od pěsamah; —vogel, *n.* ptica pojuća; —weise, *f.* aria, napěv.
Gesäß, *n.* zadnjica, stražnjica; sědalo, sědo.
Gesause, *n.* zuja, zujenje.
Gesäusel, *n.* žamor.
Geschäft, *n.* (Arbeit) posao; (Handel) promet; (Verrichtung) opravljanje; dělo; (Beschäftigung) zanimanje; zabava.
Geschäftig, *adj.* poslen, radin, marljiv; —keit, *f.* poslenost, radinost, marljivost.
Geschäftslos, *adj.* bezposlen, bez posla; ein —er Mensch, bezposlica; —igkeit, *f.* bezposlica, bezposlenstvo, bezposlenost.
Geschäfts- (in Zus.) poslovni; —betrieb, *m.* poslovanje; —führer, *m.* poslovodja; —führung, *f.* poslovodstvo; —gang, *m.* hod posla; —gebahrung, *f.* rukovanje posla; —kreis, *m.* poslovni okrug; —kundig, *adj.* věšt u poslu; —kundiger, *m.* věštak; —localität, *f.* uredionica; poslovnica; —mann, *m.* poslovatelj; —ordnung, *f.* poslovnik; —stück, *n.* podnesak, predatak; —styl, *m.* poslovni slog; —träger, *m.* poslonoša; —überbürdung, *f.*

prepèrt poslovima; —übergabe, *f.* predaja posla, ureda; —verbindung, *f.* poslovna sveza; —verwaltung, *f.* uprava posla; —zahl, *f.* (Nr. Exh.) broj predatakah; poslovni broj.

Geschändet, *adj.* oskvèrnjen; osramotjen.

Geschehen, *v. n.* dogoditi se, pripetiti se, sbiti se, učiniti se; es ist um ihn —, propao je, odè, propadè! — lassen, dopustiti, tèrpěti, dati; es ist ihm recht —, pravo mu je; es geschieht mir ein Gefallen, drago će mi biti; es ist ihm Unrecht —, učinjeno mu je krivo; es geschah ein Schuß, puče puška; es ist so gut als —, tako kao da i jest.

Gescheidt, *adj.* pametan, razuman; —heit, *f.* pamet, razum.

Geschenk, *n.* dar, poklon; —geber, *m.* poklonitelj; —nehmer, *m.* poklonoprimac.

Gescheut, s. Gescheidt.

Geschicht-e, *f.* (Vorfall), dogadjaj, sgoda, prigoda; (Erzählung), pripovědka, pověst, priča; (— von Staaten), istoria, dogodovština; —lich, *adj.* istorički; istoričan; —sbuch, *n.* istoria, knjiga od istorie; —skunde, *f.* istoria; —skundige, *m.* istorik; — schreiber, *m.* istorik, dogodopisac; — umstand, *m.* pověstna okolnost.

Geschick, *n.* pristojnost; podobnost, sposobnost, věština, talent; (Schicksal), udes, sudbina.

Geschicklich, *adj.* věšt, sposoban, podoban, vičan; —keit, *f.* věština, sposobnost, podobnost.

Geschickt, *adj.* sposoban, věšt, podoban, vičan; poslan.

Geschieden, *adj.* razděljen, odlučen; razstavljen; (von Eheleuten), razženjen, razveden.

Geschirr, *n.* sud, posuda; posudje; (Pferde—), sprava, remenje konjsko, hamovi.

Geschirren, *v. a.* zapreći, upreći; spremiti, opremiti konja.

Geschirr-kammer, *f.* komora za spravu konjsku; —meister, *m.* s. Schirrmeister.

Geschlecht, *n.* rod, pleme; kolěno, pakolenje, kèrv; porod, porěklo, pasmina; (männlich, weiblich), spol.

Geschlechts-alter, *n.* naraštaj, věk; —art, *f.* vèrsta, fela, sorta; —folge, *f.* rodoslěd; —folger, *m.* rodoslědnik; —kunde, *f.* rodoslovje, —linie, *f.* loza; — los, *adj.* srědnji, neznan; —name, *m.* podrětlo, podreklo; prezime, rodno ime; —register, *n.* —tafel, *f.* rodopis, rodoslovje, knjiga rodoslovna; —trieb, *m.* pohota putena, požuda od razroda, rodna požuda; —wappen, *n.* rodogèrb, štit rodni; —wort, *n.* član, članak.

Geschlepp, *n.* velika množ pèrtljage; provod, pratnja; smucanje; (Lockspeise), namama.

Geschlinge, Geschlinke, *n.* utrobica.

Geschmack, *m.* ukus; tek.

Geschmacklos, *adj.* bljutav, netečan.

Geschmacklosigkeit, *f.* bljutavost, netečnost.

Geschmackvoll, *adj.* ukusan; tečan.

Geschmause, *n.* gostba, goštenje, gostovanje.

Geschmeide, *n.* ures, nakit ženski, ukov, stvari drage; —kästchen, s. Schmuckkästchen.

Geschmeidig, *adj.* gibak, mek, sklonjiv; protegljiv, raztegljiv; (unterwürfig), pokoran, směran; —keit, *f.* gibkost, mekoća, sklonjivost; protegljivost, raztegljivost; pokornost, směrnost.

Geschmeiß, *n.* gad, muhe, buhe, cèrvi itd.; (im Fleische), upljuvci; (Gesindel), smet, izmet; Kinder —, děčina, děčetina, děčurina, děčurlia.
Geschmiere, *n.* mazanje; čèrčkanje.
Geschnarche, *n.* hèrka, hèrkanje.
Geschnatter, *n.* gakanje; blebet, blebetanje, čavèrljanje.
Geschöpf, *n.* stvor, stvorenje.
Geschoß, *n.* (an den Pflanzen), mladice; (Stockwerk), kat, pod; (Schießgewehr), puška; strěla; oružje.
Geschrei, *n.* vika, krika, buka; (Gerücht), glas.
Geschröt, *n.* mošnja (u živine).
Geschuhe, Geschuhde, *n.* obuća.
Geschütz, *n.* artileria; top; grobes, kleines —, veliki, mali oganj; —kunst, *f.* topničtvo, artileria.
Geschwader, *n.* skvadra, četa.
Geschwätz, *n.* blebet, blebotanje, bèrbljanje, čavèrljanje; —ig, *adj.* bèrbljav, čavèrljav, jezičan; —keit, *f.* bèrbljavost, čavèrljavost, jezičnost.
Geschweige, *adv.* a kamo, a kamo li; tim manje, tim više, tim laglje, itd.
Geschweigen, *v. a.* ćutkati, mučkati; zaćutkati, zamučkati; utěšiti, umiriti; — *v. n.* mučati, ćutiti; ich geschweige seiner Laster, nekažem, nevelim ništa o njegovoj opačini.
Geschwind, *adj.* bèrz, hitar, pospěšan; — *adv.* bèrzo, hitro, spěšno, pospěšno; mach' —, žuri se; —igkeit, *f.* bèrzost, bèrzina, hitrost, hitrina, pospěšnost; —schreibekunst, *f.* takigrafia, hitropisje; —schreiber, *m.* takigraf, hitropisac.
Geschwister, *pl.* bratja i sestre; —kind, *n.* bratić, sestrić, děte bratovo ili sestrino.
Geschwollen, *adj.* otečen.
Geschworne, *m.* prisežnik, zakletnik; (beim Schwurgericht), porotnik; — —ngericht, *n.* porota.
Geschwulst, *f.* otok, otikao.
Geschwür, *n.* čir, čiraj, prišt; rana.
Gesell, *m.* drug, drugar; (Gehilfe), kalfa, momak, dětić; (in Zus.) kalfinski, dětićki; —en, *v. a.* sdružiti, sjediniti, skupiti; sich zu einem —, pridružiti se k komu; —enlade, *f.* dětićki kovčežić; —enordnung, *f.* red za kalfe, dětiće.
Gesellig, *adj.* druževan, priazan, ljubezan; das —ige Leben, druževni život; —igkeit, *f.* druževnost.
Gesell-in, *f.* druga, drugarica; —schaft, *f.* družba, družtvo, družina; ortačtvo; pošěd, sědiljka, posělo, sělo; (Handels—), ortakluk; (in Zusammens.) družtveni, ortački; —schafter, *m.* drug, drugar; ortak; —schafterin, *f.* druga, drugarica; —schaftlich, *adj.* družben, družtven; —schaftlichkeit, f. Geselligkeit; —schaftsglied, *n.* član družtva; —schaftshandlung, *f.* ortačka tèrgovina; —schaftsrecht, *n.* pravo družtva; —schaftswidrig, *adj.* družtvu protivan.
Gesenke, *n.* položnica, razklad; (im Bergbau), rudnik; (am Netz), olovo.
Gesetz, *n.* zakon; (im Lied), strofa; (in Zus.) zakonski; —buch, *n.* zakonik, zakonar; (bürgerliches), gradjanski zakonik; —gebend, *adj.* zakonotvorni; —geber, *m.* zakonitelj, zakonotvorac; —geberin, *f.* zakoniteljica, zakonotvorica; —gebung, *f.* zakonotvorstvo; —kraft, *f.* zakonotvorna moć; —kunde, *f.* za-

konoslovlje; —kundiger, *m.* zakonoslovac; —lich, *adj.* zakonit; zakonski; —lichkeit, *f.* zakonitost; —los, *adj.* bezzakonit; —losigkeit, *f.* bezzakonitost; —mäßig, *adj.* zakonit, po zakonu; —mäßigkeit, *f.* zakonitost; —sanction, *f.* potvèrda zakona.

Gesetzt, *adj.* stavljen, postavljen, položen, metnut; uredjen, ustanovljen, utemeljen, utvèrdjen; (ernsthaft), ozbiljan, zbiljan, stavan; — *adv.* recimo, stavimo, postavimo.

Gesetz-tafeln, *pl.* tabule od zakona; —übertretung, *f.* prekèršaj zakona; —unwissenheit, *f.* neznanstvo zakona; —vorlage, *f.* predložni zakon; —werk, *n.* zakonotvorina; —widrig, *adj.* nezakonit, nepravedan; — *adv.* nezakonito, suproć zakonu, nepravedno; —widrigkeit, *f.* protizakonost.

Geseufze, *n.* uzdisanje, uzdasi, stenjanje.

Gesichert, *adj.* osiguran.

Gesicht, *n.* vid, oči; (Angesicht), lice, obraz; zu —e bekommen, ugledati, upaziti; einem ins — sehen, pogledat komu u oči; —einem ein— machen, namèrštiti se na koga, pogledati koga poprěko.

Gesichts-bildung, *f.* fisiognomia, obraz, lice; —farbe, *f.* mast; (rücksichtlich des Gesundheitszustandes), cera; die —farbe ändern, měnjat lice, měnjati se u licu; —kreis, *m.* horizont, obzor; —kunde, *f.* fisiognomia, licoslovje; —kundiger, *m.* fisiognom, licoslovac; —linie, *f.* linia vidna; čerta od lica; — *m.* gledište; město, točka od smatranja, od gledanja; —zug, *m.* čerta od lica.

Gesims, *n.* atula, korniž.

Gesinde, *n.* družina, služina, služinčad, čeljad; —bier, *n.* pivo za družinu, pivo prosto; —halter, *m.* služinodèržac, čeljadodèržac; —lohn, *m.* čeljadovina, služinska plata.

Gesindel, *n.* smet, smetje, izmet, gad od ljudih.

Gesindestube, *f.* soba družinska.

Gesinge, *n.* pěvanje.

Gesinnt sein, *v. n.* misliti; freundschaftlich —, priatelj biti; französisch —, bit za franceze.

Gesinnung, *f.* misao; mišljenje, mislenost, ćutjenje; nakanjenje; volja; —stüchtig, *adj.* (t.) vèrlomišljenik, valjane mislenosti.

Gesittet, *adj.* obrazovan, izobražen, izgladjen, ugladjen, čedan.

Gesöff, *n.* s. Getränk.

Gesonnen, *adj.* — sein, misliti, kaniti, směrati.

Gesottenes, *n.* kuhano, vareno.

Gespann, *n.* zaprega.

Gespann, *m.* drug, drugar.

Gespannschaft, *f.* družtvo, družba, družina; (in Ungarn), varmedja, županija, stolica.

Gespenst, *n.* sablast, sablazan, prikaza, utvora, strašilo noćno.

Gesperre, *n.* zatvor, zapor.

Gespiele, *n.* igra, igranje.

Gespiel-e, *m.* drug, drugar; —in, *f.* druga, drugarica.

Gespienes, *n.* bljuvotina.

Gespinnst, *n.* predja, predivo.

Gespött, *n.* ruga, poruga, porugivanje, ruganje, bruka.

Gespräch, *n.* razgovor, govorenje, govor, rěč; —ig, *adj.* razgovoran; ljubezan; —igkeit, *f.* razgovornost, rěčitost; ljubeznost, priatnost; —weise, *adv.* u način razgovora; u razgovoru, u govoru.

Gesprenkelt, *adj.* šar, šaren.
Gestade, *n.* žal, jalia, igalo, kraj; obala, brěg.
Gestalt, *f.* prilika, slika, vid; način; položaj; —et, *adj.* napravljen, načinjen; —ung, *f.* uredjivanje.
Geständ-ig, *adj.* einer Sache — sein, priznati, izpoviděti štogod; —niß, *n.* priznanje, izpovidjenje, izpověd.
Gestängsteuer, *f.* (im Bergwerk), motkovina, poreza za upotrebu motakah.
Gestank, *m.* smrad, smèrdež.
Gestatt-en, *v. a.* dopustiti; dati, tèrpěti; —ung, *f.* dopuštenje, dozvoljenje, privoljenje.
Gestäude, *n.* gèrmje.
Gesteck, s. Besteck.
Gestehen, *v. a.* izpoviděti, priznati; — *v. n.* (gerinnen), sgusnuti se, skrutnuti se, usiriti se; ustajati se.
Gestehung, *f.* pribavljanje; —skosten, *pl.* pribavni troškovi.
Gestein, *n.* kamenje.
Gestell, *n.* (einer Statue), podnožje; (etwas darauf zu legen), polica; (an der Kutsche, Druckpresse), stan; (an der Säge), dèržalo od pile; —macher, s. Stellmacher.
Gesteppe, *n.* šupljika.
Gestern, *adv.* jučer; — Abend, sinoć.
Gestiefelt, *adj.* obuven u čizmah, u čizmah.
Gestielt, *adj.* nasadjen, s dèržalom.
Gestift, s. Stift.
Gestirn, *n.* (Stern), zvězda; zvězde; (Sterngebilde), zvězdostanište; —t, *adj.* posut, osut zvězdami, zvězdat, zvězdovit.
Gestöber, Gestüber, *n.* (vom Schnee), vijavica, mećava; (vom Staub), prah, prašenje, pušenje.
Gesträuch, *n.* šib, gèrm, tern.
Gestreift, *adj.* prugav, prugast.
Gestreng, *adj.* oštar, strog; (tapfer), hrabar, hrabren.
Gestrichen voll, *adj.* razi, razi pun.
Gestrick, *n.* pletivo.
Gestrig, *adj.* jučeranji, jučerašnji; sinoćnji.
Geströhde, *n.* slama.
Gestrüppe, s. Gesträuch.
Gestübe, *n.* prah.
Gestüt, *n.* ergela.
Gesuch, *n.* molba, prošnja, molbenica; —schreiben, *n.* zamolno pismo na koga.
Gesumse, Gesumme, *n.* zuka, zujanje, zučanje.
Gesund, *adj.* zdrav, čitav; —brunnen, *m.* voda lěčitelna; — heit, *f.* zdravlje; bei guter — sein, zdrav biti; Jemandes — trinken, pit u čije zdravlje; —heitscertificat, *n.* svědočanstvo o zdravlju; —heitspolizei, *f.* zdravstveno redarstvo; —heitsrücksichten, aus —, radi zdravlja.
Getadel, *n.* kudnja.
Getäfel, s. Täfelwerk.
Getigert, *adj.* kèrpast, pěgav.
Getöne, *n.* glas, razlěganje, orenje.
Getöse, *n.* buka, talabuka, štropot.
Getrampel, *n.* tutanj, tutnjava, tutnjavina.
Geträuk, *n.* pilo, pitje, napitak; napoj; —ebezug, *m.* dohodak u pitju.
Getrauen, sich, *v. r.* usuditi se, uslobođiti se, směti.
Getrauter, *m.* věnčanik.
Getreide, *n.* žito; —boden, *m.* žitnica, hambar; —handel, *m.* tèrgovina s žitom, žitarstvo; —händler, *m.* žitar; —markt, *m.* piaca, žitno

tèržiste; —maß, *n.* měra žitna; —wucher, *m.* žitna lihva.

Getreu, *adj.* věran; —lich, *adj.* věran; — *adv.* věrno.

Getriebe, *n.* kolesa; (die Sonnseite eines Gebirges), čelopek, prisoje.

Getrost, *adj.* slobodan; hrabren; sěguran; — sein, miran biti, osloniti se na što; — *adv.* slobodno; hrabreno.

Getrösten, sich, *v. r.* (einer Sache), nadati se, ufati se; sich auf Jemandes Versprechen —, uzdati se, pouzdati se u obećanja čija.

Getümmel, *n.* štropot, buka, talabuka.

Geübt, *adj.* uvěžban, věšt, vičan, vikao.

Gevatter, *m.* kum; —in, *f.* kuma, kumica; —schaft, *f.* kumstvo.

Geviert, *adj.* četveran; četverostran; —e, *n.* kvadrat, četverougal.

Gevögel, *n.* ptice.

Gevollmächtigen, s. Bevollmächtigen.

Gewächs, *n.* (Pflanze), rastje; zelje; bilje; trava; (das Gewachsene), proizvod, plod, rod; Wein von gutem —, vino s dobre zemlje; (Auswuchs), kvèrga; ein Rohr von einem —e, tèrska bez kolěnacah.

Gewachsen, *adj.* narasao, uzrasao; rodjen, rodom; wohl oder übel —, lépa, gèrda uzrasta; einer Sache — sein, bit moguć, bit u bitju, kadar biti; einem — sein, jednak, vèrstan biti.

Gewächs-haus, *n.* postava; —kunde, f. Pflanzenkunde.

Gewäff, *n.* pandje, nokti, granse, zubi.

Gewahr werden, *v. a.* upaziti, spaziti, ugledati, smotriti.

Gewähr, *f.* sěgurnost, jamstvo, poručanstvo; (in Zus.) poručanstveni; — leisten, poruk biti, jamčiti se; zur — verpflichtet, dužan biti poruk; ein an die — gebrachter, koji ima posědno pismo.

Gewähr-en, *v. a.* obećati; dopustiti; jamčiti se; Jemandes Bitte —, uslišiti molbu čiju; etwas —, dati kome što; dies gewährt uns Vergnügen, to nam veselje, radost uzroči; —mann, *m.* jamac, poruk; —sabschreibung, *f.* izpis iz posěda; —sanschreibung, upis u posěd; —sbrief, *m.* poručanstveno pismo.

Gewahrsam, *m.* —e, *f.* straža, zatvor, sěgurnost; dèržanje.

Gewähr-schaft, —leistung, s. Gewähr.

Gewährung, *f.* dopuštenje; uslišenje; izpunjenje; uzročenje.

Gewalt, *f.* sila; moć, vlast, oblast; (Gewaltthätigkeit), nasilje, zulum; mit —, na silu; in seine — bringen, osvojiti, primiti; uloviti, uhvatiti; das steht nicht in meiner —, to nije u mojoj vlasti; mit aller —, sa svom silom; aus eigener —, samovlastno; sich — anthun, uzdèržati se, uztegnuti se, uzpregnuti se; einem Gesetze, dem Sinne — anthun, prevratiti zakon, naopako iztumačiti; —geber, *m.* punovlastitelj, (t.) vlastodavac; —haber, *m.* moćnik; punovlastnik, (t.) vlastoimac; —herrschaft, *f.* sileničtvo; —ig, *adj.* silan; silovit; možan; jak; snažan; mogućan; velik; strašan; —iger Sturm, strašna oluja; —ige Kälte, jaka zima; —ige Menge, siaset, veliko množtvo; —ige Reichthümer, blago nebrojeno; —iger, *m.* profuz; velikaš, vladalac; —sam, —thätig, *adj.* usion, silovit, plah; — *adv.* silom, na silu, nasilno; —samkeit, —thätigkeit, *f.* sila, posilje, na-

silje; naglost; —that, —thätigkeit, *f.* sila; nasilje, nasilnost, zulum; —thäter, *m.* nasilnik; —träger, *m.* punomoćnik.
Gewand, *n.* oděća, odělo.
Gewandsweise, s. Quantsweise.
Gewandt, *adj.* věšt, vičan; okretan, gibak; —heit, *f.* věština, vičnost; okretnost, gibkost.
Gewarten, Gewärtig sein, *v. n.* nadati se, ufati se, čekati.
Gewärtigung, *f.* nadanje, čekanje; ohne —, nečekajući.
Gewäsch, *n.* bèrbljanje, blebet, blebetanje.
Gewässer, *n.* vode, vodovje.
Gewebe, *n.* tkanje; *fig.* osnutak.
Gewehr, *n.* oružje; puška; das — des Wildschweines, zubi veprovi; —fabrik, *f.* puškarnica, fabrika od oružja; —händler, *m.* oružar; —probe, *f.* proba, provanje puške.
Geweih, *n.* rozi, rogovi.
Gewerb, *n.* obèrt, zanat; posao; zabava; tèrgovina.
Gewerbsam, *adj.* prometan, radin; —keit, *f.* prometnost, radinost; marljivost.
Gewerbschaft, *f.* obèrtničtvo
Gewerbs-, (in Zus.) obèrtni; obertski, obèrtnički; —befugniß, *n.* pravo na obèrt; —betrieb, *m.* obèrtovanje; —bücher, *pl. n.* obèrtničke knjige; —fleiß, *m.* obèrtnost; —inhaber, *m.* obèrtodèržac; —mann, *m.* obèrtnik; —verlust, *m.* izgubljenje obèrta; —verständiger, obèrtoznanac; —vorrichtung, *f.* obèrtska sprava.
Gewerk, *n.* ceh.
Gewerk-e, *m.* težak; ortak rudarski; —schaft, *f.* ortakluk rudarski.
Gewicht, *n.* utez; teža, težina, vaga; (Wichtigkeit), utěštenje, važnost; —macher, *m.* utezar.
Gewimmel, *n.* množ, množtvo; vèrvljenje, koporenje.
Gewimmer, *n.* rida, ridanje.
Gewinde, *n.* motanje; zavoj (u šarafu); balčak.
Gewinn, Gewinnst, *m.* dobit, dobitak; probitak, uhar; auf — und Verlust, na srěću, na dobitak i štetu; —bringend, *adj.* koristan, uharan, probitačan, prudan; —en, *v. a.* steći; dobiti; einen lieb —, obljubiti koga; Geschmack an etwas —, dopadati se komu što; wie gewonnen, so zerronnen, kako došlo tako prošlo; —er, *m.* dobivalac; —stentgang, *m.* izmak dobitka; —stlotterie, *f.* lutrija od dobitka; —sucht, *f.* požuda, pohlepa za dobitkom; —süchtig, *adj.* pohlepan za dobitkom.
Gewinsel, *n.* skvika, skvičanje, cvil, cviljenje.
Gewinnst, s. Gewinn.
Gewirk, *n.* tkanje; (von Bienen), sat.
Gewirre, *n.* metež, mutež; smetnja, smeća.
Gewiß, *adj.* stalan, stanovit, istinit, sěguran, izvěstan; někoji, někakov; es ist —, stanovito je; es ist nur zu —, i preveć je istinito; —e Leute, někoji ljudi; někakvi ljudi; ich bin meiner Sache —, sěguran sam, uvěren sam; eine —e Hand, einen —en Schritt haben, čvèrstu ruku, čvèrst korak imati; — *adv.* zaisto, u istinu, sěgurno, za cělo; —heit, *f.* stanovitost, istinitost, izvěstnost.
Gewissen, *n.* svěst, savěst, duša, duševnost; auf dein —, na tvoju dušu; ein weites — haben, imati kosmatu dušu; sich ein — daraus

machen, za grěh što dèržati; das nagende —, cèrv od duše; nach —, po duši; bei meinem —, na moju dušu, tako mi duše; nach meinem besten Wissen und —, po najboljem znanju i po duši; —haft, *adj.* sdušan, duševan, savěstan; —haftigkeit, *f.* sdušnost, duševnost, savěstnost; —los, *adj.* bez duše, bezdušan; —losigkeit, *f.* bezdušje; —sangst, *f.* strah u sèrcu; —sbiß, *m.* grižnja duše; —sfall, *m.* —sfrage, *f.* stvar duševna; —freiheit, *f.* sloboda duševna; —prüfung, *f.* izpit, izpitivanje duše; —srath, *m.* otac duhovni; —zwang, *m.* netèrpljenstvo, samosilje duševno.

Gewitter, *n.* bura, nepogoda, nevrěme; —regen, *m*, škropac, kiša plahovita, kiša s gèrmljavinom; —wolke, *f.* oblak od nepogode.

Gewitzigt, *adj.* opametjen.

Gewogen, *adj.* prignut, priklonjen, dobrohotan; —heit, *f.* prignutje, priklonstvo, dobrohotnost.

Gewohnen, Gewohnt werden, *v. n.* obiknuti se, priviknuti se, naviknuti se, priučiti se.

Gewöhnen, *v. a.* einen zu etwas —, priučiti, naviknuti, privaditi, navaditi; ein Kind —, odbiti děte.

Gewohnheit, *f.* navada, običaj, navika; —srecht, *n.* pravo običajno, po običaju.

Gewöhnlich, *adj.* navadan, običan; — *adv.* navadno, obično, po najviše.

Gewöhnung, *f.* nauka, priuka.

Gewölbe, *n.* svod, volta; (Kaufmanns—), dućan, staćun.

Gewölbt, *adj.* svoltan, prevoltan, svodjen, na svod.

Gewölk, *n.* oblak, oblaci.

Gewühl, *n.* tiska, navala, naloga.

Gewürfelt, *adj.* kockan, nakockan.

Gewürm, *n.* cèrvi, gad.

Gewürz, *n.* mirodia; zaćina, začinba; —haft, *adj.* dragomirisan; —handel, *m.* tèrgovina s mirodiom; mirodnica, prodaja mirodijah; —händler, —krämer, *m.* mirodijar; —kram, —laden, *m.* mirodnica; —nägelein, *n.* —nelke, *f.* garofan, klinac.

Gezähnt, *adj.* zubat, nazubljen.

Gezänk, *n.* kavga, svadja, pravdanje, karanje.

Gezelt, s. Zelt.

Geziem-en, *v. n.* pristojati se, pristojno biti; —end, *adj.* pristojan, dostojan.

Geziere, *n.* cifraria.

Geziert, *adj.* nakitjen, izkitjen; izcifran, nacifran.

Gezische, *n.* piska, piskanje.

Gezücht, *n.* skot.

Gezwitscher, *n.* cvèrka, cvèrkutanje.

Gezwungen, *adj.* prisiljen, usiljen, usilovan.

Gicht, *f.* ulozi, guta, kostobolja; —beere, s. Alantbeere; —brüchig, —isch, *adj.* uložan, gutav, klenit, kostobolan; —rose, *f.* božur, božurak (cvět).

Giebel, *m.* vèrh; čelo (od kuće); —dach, *n.* krov s čelom.

Giebigkeit, *f.* danak.

Gierde, s. Begierde.

Gierig, *adj.* požudan, pohlepan, željan; —keit, *f.* pohlepa, požuda.

Gieß-bach, *m.* bujica; —bad, *n.* lěvnica; —becken, *n.* ledjen, mědenica.

Gieß-en, *v. a.* liti; lěvati; izliti, proliti; (stark regnen), pljuštiti, padati kao iz kabla; Metalle —, topiti, raztopiti, pretopiti; (be-

gießen), zalěvati; Wein ins Glas —, natočiti kupicu vina; —er, m. lěvalac, lěvač; —erei, f. lěvarnica; —form, f. kalup, tvorilo; —haus, n. s. Gießerei; —kanne, f. polěvalo, zalěvalo, zalěvač.

Gift, n. & m. otrov, jěd; —becher, m. čaša otrovna; —bissen, m. zalogaj otrovan; —ig, adj. otrovan, jědan; (erbittert), sèrdit, zloban, ljut, ljutit; —kraut, n. svolina; —mehl, n. sičan běli; —mischer, m. otrovnik; —mischerin, f. otrovnica; —mischerei, f. trovenje; —mittel, n. —arznei, f. sutuk; lěk proti otrovu; — stein, m. mišomor; —trank, m. napitak otrovni, otrovano pitje.

Gilbig, s. Gelb.

Gilde, f. ceh; družtvo.

Gilt-e, f. zemljišnica; Jemand an die — bringen, upisati koga u zemljišnicu; —abschreibung, f. izpis iz zemljišnice; —anschreibung, f. upis u zemljišnicu; —buch, n. zemljišnica.

Gimpel, m. zimovka.

Ginster, s. Genister.

Gipfel, m. vèrh; vèršak.

Gips, s. Gyps.

Gir-ant, m. (t.) kretnik, premetnik; —atar, m. (t.) kretovnik, premetjenik; —iren, v. a. (t.) krenuti, premetnuti měnicu na koga; —irung, f. krenutje, premetnutje.

Giro, n. (t.) kret, premet; — in bianco, n. kret na bělo; (in Zus.) kretni; —bank, f. (t.) kretaonica, premetna banka; —fähig, adj. (t.) sposoban za kret, kretni.

Girren, v. n. gukati; (seufzen), uzdisati.

Gischt, s. Gescht.

Gitter, n. rešetka, razmrěžje; —fenster, n. prozor s rešetkom.

Gittern, v. n. oplesti, preplesti, metnuti rešetke.

Gitterwerk, n. rešetke.

Glacis, n. (im Festungsbau), klasia, poljana (oko grada).

Glanz, m. světlost, sjajnost, sjanje, sěvanje, jasnost; (Politur), laština, laštenje; (Ruhm), slava, dika.

Glänz-en, v. n. sjati, sěvati, světiti se, stakliti se, cakliti se, laštiti se, blistati se; — v. a. laštiti, gladiti; —end, adj. sjajan, jasan; lašteć; slavan,

Glanz-geber, m. laštilac, gladilac; —leinwand, f. platno lašteno; —schetter, m. platno krěpko; —taffet, m. tafeta laštena.

Glas, n. staklo, caklo; (Trinkglas), čaša, kupica, žmulj; Gläser fürs Gesicht, očali, naočari; —arbeit, f. staklaria, dělo staklarsko; —artig, adj. staklovit, caklovit; —auge, n. oko stakleno; —bläser, m. duvalac caklarski; —bürste, f. četka (za čistit staklo); —deckel, m. poklopac od stakla.

Glaser, m. staklar, caklar.

Gläsern, adj. staklen, caklen.

Glas-fenster, n. prozor caklen; —gefäß, —geschirr, n. sud staklen, posudje stakleno; —glocke, f. zvono stakleno; —grün, adj. boje staklene, na caklo; —handel, m. tèrgovina s caklom; —händler, —krämer, m. staklar, caklar; —haus, s. Treibhaus; —haut, f. —häutchen, n. opna, opnica staklena (u oku); —honig, m. med čisti; —hütte, f. staklana, staklarnica; —icht, adj. staklovit, caklovit.

Glas-kirsche, f. crěšnja, trěšnja caklena; —kitt, n. lem stakleni; —koralle, f. korao, merdjan od stakla; —laterne, f. staklena lanterna; —macher, m.

staklar, caklar; —maler, *m.* malar na staklu; —malerei, *f.* malaria na staklu; —ofen, *m.* peć, furuna staklarska; —perle, *f.* gmiza, biser od stakla; —scheibe, *f.* staklo, okno od prozora; —schleifer, *m.* laštilac od stakla; —schmelzer, *m.* raztapalac od stakla; —schneider, *m.* rézač od stakla; —schrank, *m.* ormar za staklo; ormar od stakla; —tafel, *f.* daska, tabula staklena; —thüre, *f.* vrata staklena; —tropfen, *m.* s. Springglas.

Glasur, *f.* maz, kalaj; —en, Glasiren, *v. a.* kalajiti, kalajsati, omazati; — *n.* kalajenje, kalajsanje, mazanje.

Glas-waare, *f.* staklo, staklenina; —werk, *n.* stakla.

Glätscher, s. Gletscher.

Glatt, *adj.* gladak; ravan; (geglättet), ugladjen; (schlüpfrig), sklizak; —bein, *n.* gladilo, laštilo.

Glätte, *f.* glačina; ravnina; gladjenje; (Silberglätte), gleta.

Glatt-eis, *n.* poledica, paledica; —eisen, *v. n.* es glatteiset, poledica je, sklizko je.

Glätt-en, *v. a.* gladiti; laštiti; —er, *m.* gladilac; laštilac; —holz, *n.* gladilo, laštilo; —maschine, *f.* gladilo; —stahl, *m.* gladilo, laštilo; —stein, *m.* gladilo, kamen (za gladit); —zahn, *m.* zub (za gladit).

Glatz-e, *f.* ćela, pléš; —ig, *adj.* ćelav, plěšiv; —kopf, *m.* ćelavac, ćelo, plěšivac, plěšo.

Glaube, *m.* věra; (insbesonders für Religion), věrozakon.

Glauben, *v. a.* věrovati; an etwas — věrovat u što; (meinen, denken), misliti, mněti, scěniti, reći.

Glaubens-artikel, *m.* članak věre; —bekenner, *m.* věroizpovědnik; —bekenntniß, *n.* věra; izpověd, věroizpovědanje; —freiheit, *f.* sloboda věre; —genoß, *m.* jednověrac, suvěrnik; —lehre, *f.* naredba, nauk cèrkovni; —zwang, *m.* věrosilje, natěra na věru.

Glaubhaft, *adj.* věrovan, věro dostojan, što se věrovat može.

Gläubig, *adj.* věran; —e, *m.* věrni, pravověrni.

Gläubiger, *m.* věrovnik, zajamac.

Glaublich, *adj.* věrovatan, istini spodoban, věre dostojan; —keit, *f.* věrovatnost.

Glaubwürdig, *adj.* věrodostojan; —keit, *f.* věrovost, istinitost, věrodostojnost.

Gleich, *adj.* jednak; ravan; spodoban, sličan; isti; von —em Alter, vèrsnjak; zu —er Zeit, u isto doba; mir gilt alles —, meni je sve jedno; — *adv.* odmah, taki, s města, udilj; jednako, jednoliko, jednolično; na isti način; (gerade), ravno, pravo; razi; er kann ihm nicht — kommen, nemože se š njim prispodobiti; einem — sehen, nalik na koga biti, naličiti na koga, sličit u koga; zwei Dinge — theilen, razdělit jednako, dem Wasser —, razi vode; es sind nun — fünf Jahre, sad je pet godinah; wenn —, premda, akoprem, prem ako, zasve da, budi; — als wenn, —ob, baš kao, uprav kao da.

Gleichartig, *adj.* jednorodan, jednovèrstan, jednak; spodoban, podoban, sličan, priličan; —keit, *f.* jednorodnost.

Gleich-bedeutend, *adj.* jednoznačeć, jednoznamenujuć; — berechtigt, *adj.* ravnopravan, koi ima jednako pravo; —berechtigung, *f.* ravnopravnost.

Gleiche, s. Gleichheit.

Gleichen, *v. n.* nalik biti, naličiti, sličiti; jednak biti.

Gleich-en, *v. a.* sjednačiti; sravnati, poravnati; izpraviti; ugoditi, udesiti, sjediniti; —er, s. Aequator.

Gleicher-gestalt, —maßen, *adv.* jednako, tako, na isti način, istim načinom.

Gleichfalls, *adv.* takodjer, i; istim načinom, na isti način.

Gleichförmig, *adj.* jednak, jednolik, jednoličan, ravnoličan; spodoban, podoban, sličan, priličan; priměran; —keit, *f.* jednakost, jednoličnost, priměrnost; spodobnost, priličnost.

Gleich-gesinnt, *adj.* jednake misli; iste misli; —gewicht, *n.* sominj, jednak utez; das — halten, sominjati se.

Gleichgültig, *adj.* (von gleichem Werth), jedne vrědnosti; gegen etwas —, hladan, nemaran prema čemu; (einerlei), jednak; —keit, *f.* hladnoća, nemar, nehajstvo; ista, jednaka vrědnost.

Gleichhalten, *v. a.* (anpassen), priměran biti; misliti da je što čemu jednako.

Gleich-heit, *f.* jednakost; priměrnost, spodobnost; (der Stimmen), isti broj glasovah; —laufend, *adj.* istoraztupan; — laut, *m.* suglasje; spodoba u glasu; —lautend, *adj.* istoglaseć, jednakoglasan; —machen, *v. a.* sjednačiti; izpraviti; —maß, *n.* razměr; sklad, skladnost; —mäßig, *adj.* razměran; skladan; jednak, takov, isti; —muth, *f.* jednakodušje; —namig, *adj.* jednoimenit, istoga imena.

Gleichniß, *n.* prilika, pričica; prispodoba; —rede, *f.* govor u pričicah; pričica; —weise, *adv.* u pričicah, u prilikah.

Gleichsam, *adv.* kao, kao da, kano da, jak, jakno da.

Gleich-schenkelig, *adj.* istokrak; —seitig, *adj.* jednakostran.

Gleichstell-en, *v. a.* uzporediti, smatrati jedne isto tako kao i druge u kakvoj stvari; —ung, *f.* izjednačenje, ravnopoloženje.

Gleichstimm-ig, *adj.* suglasan; — *adv.* suglasno; —ung, *f.* suglasje, sklad, jedinstvo.

Gleichung, *f.* sravnjivanje, poravnjivanje; prispodabljanje; (in der Algebra), ravnost.

Gleichviel, *adj.* toliko, baš toliko; sve jedno; mir ist es —, nemarim, nehajem, sve jedno mi je.

Gleichwie, *adv.* kakono i, kao i.

Gleichwinkelig, *adj.* istokutan.

Gleichwohl, *adv.* sa svim tim, i pak, opet, ništanemanje, vendar.

Gleichzeitig, *adj.* istodoban, suvrěmen; — *adv.* skupa, zajedno, u isto doba.

Gleis, s. Geleise.

Gleiß-en, *v. n.* laštiti se, světiti se, sjati; pretvarati se; —ner, *n.* lizimir, licuměr; —nerin, *f.* lizimirka, licuměrka; —nerei, *f.* lizimirstvo, licuměrstvo; —nerisch, *adj.* lizimiran, licuměran; licuměrski.

Gleitbahn, *f.* tociljak, tociljalka.

Gleiten, *v. n.* omaknuti se, poskliznuti, popuznuti se; omicati se, sklizati se, puzati se; auf dem Eise —, tociljati se, sklizati se.

Gletscher, *m.* gora ledena, gora sněžna.

Glied, *n.* ud, udo; član, članak; (Reihe bei den Soldaten), věrsta; (Kettenglied), karika, kalobar; (Grad der Verwandtschaft), koléno; (an den Pflanzen), koléno, kolénce.

Glieder-gicht, —krankheit, *f.* kostobolja,

s. Gicht; —lahm, *adj.* klenit, klenitav, sakat; —lähmung, *f.* klenitost; —mann, *m.* lutka; —reißen, *n.* s. Gicht; —weh, *n.* bol, bolest u članih, s. Gicht; —weise, Gliedweise, *adv.* udo po udo; član po član; vèrsta po vèrsta.

Glied-maß, *n.* udo, ud; član; —schwamm, *m.* guba (bolest); —wasser, *n.* sok u sglobah.

Glimmen, *v. n.* tinjati, kliti.

Glimmer, *m.* iskra; —n, *v. n.* laštiti se, sjati, trepteti, kresiti se.

Glimpf, *m.* blagost, dobrota, milost čověčnost; —lich, *adj.* blag, dobar, milostiv, čověčan; — *adv.* blago, milo, čověčno.

Glitschen, s. Gleiten.

Glitzern, *v. n.* s. Glänzen.

Glöckchen, *n.* zvonce, zvonac, zvončić.

Glocke, *f.* zvon, zvono; *fig.* ura, sat.

Glocken-birn, *f.* vèrsta od kruške; —blume, *f.* zvončić (trava); —förmig, *adj.* zvonovit, zvonu spodoban; —gießer, *m.* zvonar; —ring, *m.* uho od zvona; —schlag, *m.* klenutje, glas zvona; ura udarajuća, ura bijuća; —schwengel, —klöppel, *m.* klatno, klepac, klepetalo; —speise, —gut, *n.* tuč; —seil, *n.* konop, uže od zvona; —spiel, *n.* zvono (igra); —stuhl, *m.* stan od zvona; —taufe, *f.* blagosivljanje zvona; —thaler, *m.* talir s zvonom; —thurm, *m.* zvonik, zvonara; —treter, —läuter, —zieher, Glöckner, *m.* zvonar.

Glorie, *f* slava, veličanstvo; (Heiligenschein), věnac.

Glor-reich, —würdig, *adj.* slavan, veličanstven.

Glosse, *f.* tumačenje, potumačenje; —en machen, zabavljati, zadirkikivati, zadirati.

Glotzen, *v. n.* buljiti, zijati.

Gluchzen, s. Glucken.

Glück, *n.* srěća, čest; das — will ihm wohl, srěćan je; zum —, srěća, na srěću; einem zu etwas — wünschen, čestitati komu štogod; — auf den Weg, srětno, srěća mu na putu, srětan put.

Glucke, s. Gluckhenne.

Glücken, *v. n.* poći za rukom, dati se, prokopsati.

Glucken, *v. n.* kvocati; — *n.* kvocanje.

Gluckhenne, *f.* kvočka.

Glücklich, *adj.* srěćan, čestit; zur —en Stunde, u dobar ćas; ein —er Liebhaber, ljubovnik uslišan; — wer dies empfinden kann, blažen tko to ćutět može.

Glücksball, *m.* ruglo srěće; —bude, *f.* loteria.

Glückselig, *adj.* blažen; —keit, *f.* blaženstvo.

Glucksen, s. Glucken.

Glücks-fall, *m.* srěća; —göttin, *f.* fortuna, srěća; —kind, *n.* srětnik, čověk srětan; —rad, *n.* kolo od srěće; —ritter, *m.* protuha; (Betrüger), varalica; —spiel, *n.* igra od srěće, loteria; —stern, *m.* zvězda srětna, zvězda od srěće; —topf, *m.* lonac od srěće; —umstände, *pl.* okolnosti, srětne; —vertrag, *m.* pogodba na srěću.

Glück-wunsch, *m.* čestitanje, pozdrav, naklon; —wünschen, *v. n.* (einem zu einer Sache), čestitati komu što.

Glüh-e, *f.* usjanje, razběljenje, žar; —en, *v. a.* usjati, razběliti, razžariti; — *v. n.* usjan, razběljen biti, sjati; goréti, cèrveniti se; die Augen — ihm, skaču mu varnice iz očiuh, plamte mu oči; —end, *adj.* usjan, razbeljen, užgan, goruć, cèr-

ven, razžaren; —feuer, *n.* žeravica, žeravka, žar.

Glumm, *adj.* mutan.

Glumm, *m.* blato, mut, mutež.

Gluth, *f.* žar, žeravica, žeravka, oganj, vatra; —pfanne, s. Kohlpfanne.

Gnade, *f.* milost, milosèrdje; (Begnadigung), pardon, pošteda, oproštenje, pomilovanje, smiljenje; Euer —en, vaša milost; von Gottes Gnaden, po božjoj milosti; einen zu Gnaden aufnehmen, primiti koga u milost; auf Gnade und Ungnade, na milost i nemilost (n. p. predati se).

Gnaden, *v. a.* gnade euch Gott! neka vam se Bog smiluje, Bog vam bio u pomoći.

Gnaden-bezeigung, *f.* milost; —bild, *n.* kip, prilika čudotvorna; —blick, *m.* pogled milostiv; —brief, *m.* pomilovnica; (Privilegium), povlastica iz milosti; —brot, *n.* milostinja; das — bei Jemanden essen, živět od milosti čije; —gabe, *f.* milodar, dar iz milosti; —gehalt, *m.* —geld, *n.* penzia, pomilovina; ein Diener, der ein — bekommt, sluga, koi poteže mèrtvu platju; —gesuch, *m.* molba za milost; —jahr, *n.* godina, lěto, godište od milosti; —reich, *adj.* milostiv; —reich, *n.* kraljestvo nebesko; —stoß, *m.* udarac smèrtni; —stuhl, *m.* (bei den Israeliten), poklopac od korablje mira; —verleihung, *f.* dělenje milosti; —wahl, *f.* naměnjenje, odlučenje božje; —zeichen, *n.* milost, znamenje od milosti; —zeit, *f.* vrěme od milosti.

Gnädig, *adj.* milostiv, milosèrdan, smiljen; —er Herr, milostivi gospodine.

Gold, *n.* zlato; gediegenes —, suho zlato; —adler, *m.* orao zlatan, orao kraljevski; —ammer, *f.* stèrnadica (ptica); —amsel, *f.* kos žuti (ptica); —arbeit, *f.* dělo zlatarsko, zlataria; —arbeiter, *m.* zlatar; —barre, *f.* s. Goldstange; —bergwerk, *n.* ruda zlatna; —blättchen, *n.* list zlata; —blech, *n.* lim zlatan; —drossel, *f.* vuga, žuna (ptica); —en, *adj.* zlatan, zlat; —enes Vließ, *n.* zlato runo; —ene Ader, *f.* šulj, žila zlatna, sinigla; —erz, *n.* ruda zlatna; —faden, *m.* žica zlatna; —farbe, *f.* boja zlatna; —farben, *adj.* boje zlatne, na zlato; —fisch, *m.* lovrata, komarča (riba); —finger, *m.* pèrst pèrsteni; —fink, *m.* s. Gimpel; —fliege, *f.* muha zlatna; —flitter, —flimmer, *m.* varak; —geflügelt, *adj.* zlatokril; —gelb, *adj.* žut; —glätte, *f.* gleta zlatna; —grube, *f.* ruda zlatna; —grün, *adj.* zlato zelen; —grund, *m.* dno zlatno; —gulden, *m.* forint, fiorin zlatan; —haar, *n.* kosa od zlata; pram zlatjen; —haarig, *adj.* zlatokos; —hähnchen, *n.* strěžić, tèrtak (ptica); —haltig, *adj.* zlatovit, u čem zlata ima; —händig, *adj.* zlatoruk; —käfer, *m.* skaranbež zlatan, baguda zlatna, zlatac; —köpfig, *adj.* zlatoglav; —lahn, *m.* ploča zlata; —lilie, *f.* (gelbwurzelige Lilie), zlatan; —locken, *pl.* kosa žuta; —macher, *m.* zlatotvorac; —macherei, —macherkunst, *f.* —machen, *n.* zlatotvorje; —mund, *m.* (Chrysostom), zlatoust; —münze, *f.* novac zlatan; —papier, *n.* papir pozlatjen, artia zlatjena; —sand, *m.* pěsak zlatan, pèržina zlatna; —schaum, *m.* pěna zlatna; —scheider, *m.* čistilac zlata; —schläger, *m.* varkar; —schlägerhaut, *f.* varkarski kalup; —schmid, *m.* zlatar, (in Zusamm.) zlatarski; —spinner;

m. zlatoprelac; —in, f. zlatoprelja; —stange, f. prut, motka, šibka zlata; —sticker, m. zlatovezilac; —stickerin, f. zlatovezilja; —stoff, m. sukno zlatjeno; —stück, n. komad zlata; novac zlatan; sukno zlatjeno, materia zlatjena; —stufe, f. ruda zlatna; —tinctur, f. mast, boja zlatna; —wage, f. vaga zlatarska, terazie zlatarske; die Worte auf die — legen, pazit na ono, što se govori; —wäsche, f. perilo od zlata; —wäscher, m. perač, perilac od zlata; —wasser, n. voda glanska, voda zlatna; —wurz, f. čepljez (trava).

Golf, m. zalěv.

Gondel, f. gundula; —ier, m. gundulěr.

Gönn-en, v. a. nezaviděti, želěti, radovati se; —er, m. odvětnik, zaštitnik, dobrohotnik; —erin, f. odvětnica, zaštitnica, dobrohotnica.

Göpel, m. vitó.

Gork, s. Kork.

Gorl, m. konopac, konopčić, gajtan.

Gorre, f. kljuse, kljusina.

Gosche, f. gubica, laloka, rilo.

Gose, f. pivo goslarsko.

Gosse, f. žlěb; jarak.

Gothisch, adj. gotski.

Gott, m. bog; —lob, — sei Dank, hvala bogu; — gebe, bože daj, da bog da; — behüte, bewahre, bože sačuvaj, nedaj bože; helf' —, na zdravje; — befohlen, s bogom; um —es Willen, za boga, boga radi, za ljubav božju; die Götter der Heiden, bozi, bogovi; —ähnlich, adj. bogopodoban.

Götter-bothe, m. glasnik bogovah; —lehre, mitologia, basnoslovje; —speise, f. —brod, n. pitja nebeska, jestojska božanska; —spruch, m. rěč božja; —trank, m. pitje nebesko.

Gottes- (in Zus.) božji.

Gottes-acker, m. grobje; —dienst, m. služba božja, bogoštovje, bogoslu- ženje; —dienstlich, adj. cèrkovan, svet, bogoslužni; —furcht, f. strah božji; —fürchtig, adj. bogabojeć, pobožan, bogomio; —gebärerin, f. bogorodica; —gelahrtheit, —gelehrsamkeit, f. bogoslovje, teologia; —gelehrter, m. teolog, bogoslovac; —haus, n. dom božji, kuća božja, cèrkva; —kasten, m. kasa cèrkovna, škrinjica za milostinju; —lästerer, m. bogopsovnik; —lästerlich, adj. bogopsovan; —lästerung, f. bogopsovanje, bogohulenje, hula na boga; —leugner, n. bezbožnik; —leugnung, f. bezbožanstvo; —tisch, m. stol božji, tèrpeza božja; —urtheil, n. sud božji; —verräther, m. gèrditelj boga, čověk bezbožan; —vergessen, adj. bezbožan; —wort, n. rěč božja.

Gottheit, f. božanstvo.

Göttin, f. božica, boginja.

Göttlich, adj. božji; božanski; božanstven; —keit, f. božanstvo, božanstvenost.

Gottlos, adj. bezbožan; —igkeit, f. bezbožnost.

Gottmensch, m. bog-čověk.

Gottselig, adj. pobožan, svet; mein —er Vater, moj pokojni otac; —en Andenkens, blažene uspomene; —keit, f. pobožnost, bogomilost.

Götze, m. Götzenbild, n. idol, krivi bog.

Götzen-altar, m. oltar krivoga boga; —bild, n. prilika, kip boga krivoga; —diener, m. idoloklanjalac; —in, f. idoloklanjalica; —dienst, m. idolopoklonstvo; —opfer, n. posvetilište bogu krivomu.

Gouver-nement, *n.* (Behörde), nastojstvo, upraviteljstvo; (Provinz), pokrajina; —nementsbezirk, *m.* područje nastojstva, upraviteljstva; —neur, *m.* nastojnik upravitelj; (der Bank), nastojnik banke.

Grab, *n.* grob; raka; bis in's —, do smèrti; am Rande des —es sein, sjednom nogom biti u grobu.

Grabeinfassung, *f.* obsěk.

Grabekelle, *f.* lopata.

Graben, *v. a.* kopati, rovati; (in Metall), rězati; (in Stein), séći.

Gräberdiebstahl, *m.* pohara groba.

Grab-hügel, *m.* grob, zemlja uzdignuta nad grobom; —lied, pogrebna pěsma; —mal, *n.* spomenik; —scheit, *n.* motika; —schrift, *f.* pismo nad grobom, nadpis mèrtački, nadgrobnica; —stätte, *f.* grob, greb; grobje; —stichel, m. dlěto.

Grad, *m.* grad, stepen, stupanj; (der Verwandtschaft), koléno.

Gradation, *f.* (t.) postupovnost, stepenstvovanje.

Gradir-en, *v. a.* (in den Salzwerken), čistiti (sol); —haus, *n.* kuća za čišćenje soli; —ung, *f.* čišćenje.

Gradual, *n.* stupajnik.

Graduir-en, *v. a.* Jemand, podići koga na akademički stupanj (stepenj), graduirati; —t, *adj.* graduiran, podignut na akad. stepen.

Gradweise, *adv.* grad po grad, stupanj po stupanj.

Graf, *m.* grof; —enstand, *m.* grofia, čast grofovska, ime grofovsko.

Gräfin, *f.* grofica.

Gräflich, *adj.* grofovski.

Grafschaft, *f.* grofia, grofovina.

Gram, *m.* tuga, žalost, skèrb.

Gram, *adj.* — sein, mèrziti.

Grämen, sich, *v. r.* (über etwas), žalostiti se vèrhu česa, moriti se, grizti se; sich zu Tode —, umrět od žalosti.

Grämlich, *adj.* tužan, zalostan, skèrban; —keit, *f.* tuga, žalost, skèrb.

Gramlos, *adj.* bez tuge, miran, spokojan.

Gramma-tik, *f.* gramatika, slovnica; —tiker, *m.* gramatik, slovničar; —tisch, *adj.* gramatikalan; gramatički.

Gran, *m.* s. Granne.

Gran, *n.* gran.

Grän, *n.* gren, tretji dio grana.

Granadier, *m.* granatěr; —mütze, *f.* kapa granatěrska.

Granat, *m.* granat (kamen dragi); —apfel, mogranj (voće); —apfelbaum, —enbaum, *m.* mogranj (dèrvo).

Granate, *f.* granata.

Grand, *m.* šljunak, pěsak krupni; —dig, *adj.* pěskovit.

Granit, *m.* granit (kamen).

Granne, *f.* osje.

Granuliren, *v. a.* zèrniti; die Wunde granulirt, zaraštuje, prolazi rana.

Gränze, *rc.* s. Grenze, *rc.*

Grapen, *m.* lonac, gèrnac gvozden.

Grapp, s. Färberröthe.

Gras, *n.* trava; ins — beißen, otegnut papke, odapeti; —bank, *f.* sědalo od trave, klupa od busena.

Grasemagd, s. Grasmagd.

Grasen, *v. n.* pàsti, pàsti se; — *v. a.* kositi; žeti (travu).

Gräserei, *f.* kositba; trava pokošena; travarenje.

Gras-garten, *m.* travnik; —grün, *adj.* zelen kao trava; —halm, *m.* struk, vlat trave; —hüpfer, *m.* skakavac, kobilica.

Grasicht, Grasig, *adj.* travan.

Gras-keimig, *adj.* proklican, klicav; —land, *n.* livada; —lauch, *m.* pori luk, luk perjati; —magd, *f.* kravarica; —mücke, *f.* pinica (pti-

ca); —platz, *m.* —stück, *n.* busen; —reich, *adj.* travan.

Grassiren, *v. n.* vladati, bĕsniti.

Gräßlich, Graß, *adj.* ružan, gèrd, strašan, strahovit; — *adv.* ružno gèrdo; strašno, strahovito; —keit *f.* strahovitost.

Graswuchs, *m.* rastnja trave.

Grat, *m.* oštro, ostrica.

Gräte, *f.* kost ribja.

Gräthobel, s. Falzhobel.

Gratial, *n.* dar, poklon, vojnička pomilovina.

Gratification, *f.* naknada; dar, poklon.

Gratis, *adv.* zabadava, zaman, bezplatno; —exemplar, *n.* poklonjeni primĕrak.

Gratul-ant, *m.* čestitalac; —ation, *f.* čestitanje; —liren, *v. a.* čestitati.

Grau, *adj.* sĕd; siv; —bart, *m.* starac, starina; sĕda brada; —bärtig, *adj.* sĕdobrad.

Gräuel, *m.* mèrzota, prokleština; strahota, strahovitost; —that, *f.* mèrzota, prokleština, zločinstvo strahovito.

Grauen, *v. n.* sĕditi; der Tag graut, svitje, svanjiva; (Abscheu, Eckel haben), gaditi se, mèrziti se; (schaudern), groziti se, ježiti se; es grauet mir, bojim se, predam.

Graukopf, s. Graubart.

Graulich, *adj.* prosĕd; sivast; (furchtsam), strašljiv, plašljiv; (fürchterlich), strašan, strahovit.

Gräulich, Grausend, *adj.* strašan, strahovit; neizmĕran, neizrečen.

Graupe, *f.* tarana; komadić, mèrva; die —en, *pl.* tuča, krupa, grad.

Graupeln, *v. n.* es graupelt, led pada, tuča, krupa, grad pada.

Graus, *m.* razvaline, provaline; strah, strahota, groza; — *adj.* okrutan; grozan, grozovit, strahovit; —keit, *f.* okrutnost.

Grauschimmel, *m.* sivac (konj).

Grausend, s. Gräulich.

Grausen, *n.* strah, strahota, groza.

Graviren, *v. a.* gravirati.

Gravität, *f.* gravitet, dostojnost; —isch, *adj.* gravitetan, dostojan.

Grauwerk, *n.* siv pervaz.

Grazie, *f.* milota, milina.

Greif, *m.* grif, noj.

Greifen, *v. a.* popasti, hvatati, uloviti, uhvatiti, uhititi; — *v. n.* nach etwas, zu etwas —, mašiti se česa, masiti se u što; in etwas —, hvatat u što, zadirat u što; an den Puls —, pipati bilo; einem in sein Amt —, zadirkivat u tudj posao; einem unter die Arme —, podići koga; um sich —, razširivati se, razastirati se; zum Werke —, mašiti se posla; Platz —, nastati, nastupiti; einem an die Ehre, ans Leben —, raditi komu o poštenju, o glavi; in seinen eigenen Busen —, staviti, metnuti ruku na pèrsi; eine Saite —, taknuti žicu, udarit u žicu.

Greif-geier, *m.* grif; —schnabel, *m.* kljun grifov.

Greinen, s. Weinen.

Greis, *m.* starac, starina; —, *adj.* sĕd.

Greisen, *v. n.* sĕditi; posĕditi, osĕditi.

Grell, *adj.* oštar, rĕzak; ein —es Licht, svĕtlost odveć jarka; eine —e Stimme, glas oštar.

Gremium, *n.* zbor, družtvo.

Grenz- (in Zus.) što se tiče granicah, medjasni, krajinski; —bezirk, *m.* krajina.

Grenz-e, *f.* medja, medjaš; granica,

krajina; —en, *v. n.* medjašiti, graničiti; —enlos, *adj.* bez me djaša; neizměran, prěkoměran.

Grenzer, *m.* (Grenzsoldat), graničar.

Grenz-festung, *f.* tvèrdja krajinska; —kette, *f.* kordun; —messer, —scheider, *m.* kopnoměrac, njivoměrac; —nachbar, *m.* medjaš; —pfahl, *m.* medjašni kolac; —säule, *f.* medjašni stup; —scheidung, *f.* měrenje, utvèrdjivanje granicah; medja, medjaš, granica; —stadt, *f.* grad, varoš krajinski; —stein, *m.* medja, menjik; —zeichen, *n.* humka; —zug, *m.* medja, těk medje.

Greuel, s. Gräuel.

Gricklich, s. Kricklich.

Griebe, *f.* čvarak, ucvirak.

Griechisch, *adj.* gèrčki.

Griebs, *m.* sèrce od voća.

Grieltrappe, *f.* droplja mala (ptica).

Gries, *m.* (Sand), pěsak, šljunak; (zur Speise), kaša; (in den Nieren, der Harnblase), kamen.

Grieseln, s. Graupeln.

Griesig, **Griesicht**, *adj.* pěskovit.

Griesmehl, *n.* brašno krupno, mùka krupna.

Griff, *m.* hvatanje, lovljenje; tegnutje, taknutje; (Stiel), ručica; dèržak, dèržalo; uho; (Klaue), papak; nokat, pandja, gransa; (Handvoll), šaka, rukovet; pèrstovet; (am Degen), balćak; (an der Flinte), kundak, okas; (Kunstgriff), varka; —brett, *n.* ručica, vrat (od gusalah, itd).

Griffel, *m.* (bei den Alten) stio, šiljak.

Grill-e, *f.* stričak, šturak, popak; (Einbildung), mušica, muha; —en fangen, loviti, hvatat mušice; (Sorge), skèrb, briga; —enfänger, *m.* muhavac; —enfängerin, *f.* muhavica; —enhaft, *adj.* muhav, mušičav; zabrinut; —werk, *n.* groteske; —ig, s. Grillenhaft.

Grimasse, *f.* nažimanje; —n machen nažimati se, kriviti usta.

Grimm, *m.* gnjev, jarost.

Grimmdarm, *m.* čmar (vèrsta od crěva).

Grimmen, *v. n.* zaviat u tèrbuhu, boléti tèrbuh; —, *n.* zavianje, griža, tèrbobolja.

Grimmig, *adj.* ljut, běsan, gnjevan, sèrdit, dèrnovan, dèrnovit.

Grind, *m.* grinta; kraste; —ig, *adj.* grintav; krastav; —kopf, *m.* grintavac.

Grinsen, *v. n.* kesiti se, ocirati se; plakati.

Grob, *adj.* krupan, debeo; (unhöflich), grub, neuljudan, neotesan; —heit, *f.* grubost, grubianstvo, neuljudnost; —ian, *m.* grubian.

Gröblich, *adj.* grub; — *adv.* grubo.

Gröbs, s. Griebs.

Grobschmied, s. Huffschmied.

Groll, *m.* nenavist, mèrzost, mražnja, nazlob; einen — hegen, mèrziti, zaviděti, nenavidan biti.

Groschen, *m.* groš, grošić.

Groß, *adj.* velik, velji; visok; krupan; er ist um einen Kopf größer als ich, on je za cělu glavu veći od mene; eine große Sünde, grěh smèrtni; — werden, narasti; uzrasti; odrasti; ich sage Ihnen —en Dank, lěpo vam zahvaljujem; im —en handeln, tèrgovat na veliko; — *adv.* — denken, misliti pošteno; — ziehen, odgojiti, odhraniti; sich mit etwas — machen, hvaliti se čime; — thun, den —en Herrn spielen veličati se; —en, größten Theils, najveć, najveć-

ma, većom stranom, najviše, većinom.

Groß, *n.* dvanaest tucetah.

Groß-achtbar, *adj.* prepoštovan; —admiral, *m.* admiral veliki; —ältern, *pl.* děd i baba; otci, praotci; —äugig, *adj.* velikih očiuh, okat; —brüstig, *adj.* pèrsat; —bärtig, *adj.* bradat.

Größe, *f.* veličina, velikoća; ein Stern erster, zweiter —, zvězda reda pèrvoga, drugoga.

Großenkel, *m.* praunuk; —in, *f.* praunuka.

Großfürst, *m.* veliki knez, veleknez, princip; —in, *f.* velika kneginja; —enthum, *n.* velika kneževina; —lich, *adj.* velikoga kneza; veliknežki.

Groß-gliederig, *adj.* članat; —handel, *m.* velika tèrgovina, veletèržtvo, tèrgovina na veliko; —händler, *m.* veliki tèrgovac, veletèržac, tèrgovac na veliko; —herr, *m.* sultan, veliki gospodar; —herrlich, *adj.* sultanov, velikoga gospodara; sultanski.

Großherzog, *m.* veliki herceg, veliki duka, vojvoda; —in, *f.* velika herceginja, velika vojvodkinja, velika dukinja; —thum, *n.* velika hercegovina, velika vojvodovina

Groß-jährig, *adj.* punolětni; —jährigkeit, *f.* punolětnost.

Groß-kanzler, *m.* veliki kandjilěr; —knecht, *m.* veliki sluga, najstarii sluga, slugam glava; —kopf, *m.* glavaš, glavonja; —köpfig, *adj.* glavat; —macht, *f.* velemoć; — —mächtig, —mächtigst, *adj.* uzmožan, preuzmožan; ein —er Bär, gèrdan, velik medvěd; —maul, *n.* velike usti; (Prahler), hvalisav, hvastalac; —meister, *m.* veliki meštar, velemeštar; —muth, *f.* veledušje, veledušnost; —müthig, *adj.* veledušan; —mutter, *f.* baba, stara; —mütterlich, *adj.* babin; babji; —octav, *n.* oktav veliki.

Großsprech-en *v. n.* torlati, hvaliti se, hvastati, veličati se; —er, Großprahler, Großthuer, *m.* torlak, hvalisav, veličalo, hvastalac; —erei, *f.* hvastanje, veličanje, hvasta, torlanje; —erisch, *adj.* hvastav.

Großsultan, *m.* veliki sultan.

Größtentheils, *adv.* najveć, najvećma, najviše, ponajviše, većom stranom, većinom.

Groß-thun, *v. n.* veličati se, hvaliti se, hvastati; —thuer, s. Großsprecher; —türk, *m.* veliki turčin, sultan; —vater, *m.* děd; —väterlich, *adj.* dědov; dèdinski; —vaterstuhl, *m.* stolica staračka, stolica s ručicami.

Großvezier, *m.* veliki vezir.

Grotesk, *adj.* grotesk; tamašan, čudan, čudnovit.

Grotte, *f.* pećina, spila.

Grübchen, *n.* rupica, jamica, jamka.

Grube, *f.* jama, rupa; (Bergwerk), ruda.

Grübel-ei, *f.* mudrovanje, mozganje; —kopf, s. Grübler; —n, *v. n.* mudrovati, mozgati, glavu tèrti, razbijati; in der Nase —, kopati, kopkat u nosu; es grübelt mir in den Füßen, sèrbe me noge.

Grubenwasser, *n.* voda u rudi.

Grübler, *m.* mozgalac.

Gruft, *f.* grobnica, grob, greb, raka; pećina, spila.

Grummet, *n.* otava.

Grün, *adj.* zelen; (unreif), nezreo; der —e Donnerstag, veliki četvèrtak; —e Waare, zelje, zelen; einem

nicht — sein, mèrzěti na koga, nepriatelj biti; auf keinen —en Zweig kommen, nemoći se pomoći; — n. zelenilo, zelen, boja zelena.

Grund, m. (eines Flusses), dno; (eines Gebäudes), temelj, osnov; (eines Gemäldes, eines Zeuges), dno; (Boden, Land), zemlja, zemljište; (Ursache), uzrok, povod, razlog; načelo, počelo; korěn, ganutje; (eine niedrige Gegend), dràga, dolina; — — und Boden, zemljište i pod; im —e, upravo, baš; im —e genommen, ako ćemo baš na to; eine Sache aus dem —e, von — aus lernen, naučiti se temeljito štogod; von — aus, sa dna, od temelja; zu —e gehen, propasti; zu —e richten, upropastiti; auf den — gehen, uzrok, temelj čemu tražiti; aus dem —e heilen, korěnito izlěčiti; liegende Gründe, imanje negibivo; vor Durst zu —e gehen, poginut od žedje.

Grund- (in Zusamm.) temeljni; načelni; zemljišni; —bau, m. fundament, temelj; —begriff, m. idea korěnita; —besitz, m. posěd, pritežanje zemljišta; —besitzer, m. vlastelin,gospodar od zemlje, zemljoposědnik; —bestandvertrag, m. (t.) zemljouporabna pogodba; —birn, f. s. Erdapfel; —böse, adj. jako zao, iz korěna zao; —buch, n. (t.) zemljišnica; —buchsbeamte, m. (t.) zemljišnični urednik, činovnik pri vodjenju zemljišnih knjigah; — buchsextract, m. (t.) izvadak iz zemljišnice; —buchsführer, m. voditelj zemljišnice; —complex, m. spoj zemljištah; —eigenthum, n. zemljovlašničtvo, sobstvenost zemljišta; —eigenthümer, m. zemljovlastnik; — eis, n. led dolnji; —entlastung, f. razteretjenje zemljišta.

Gründ-en, v. a. ustanoviti, utemeljiti, zavesti, zametnuti; temelj položiti, metnuti, vèrći; sich auf etwas —, osnivati se; ein Gemälde —, dno zametnuti; —er, m. utemeljitelj, ustanovitelj, zametnik, zavodnik, začetnik.

Grund-ertragniß, n. zemljišni dohodak; (an Früchten), lětina; —falsch, adj. kriv, lažan, posve neistinit; — farbe, f. boja temeljita; —feste, f. temelj; —fläche, f. temelj; — gelehrt, adj. temeljito učen; —gesetz, n. zakon temeljiti, korěniti; — herr, m. s. Grundbesitzer; — herrlich, adj. vlastelinski; —lage, f. temelj, osnov; —legung, f. ustanovljivanje; utemeljenje.

Gründlich, adj. temeljit; korěnit; dubok; —keit f. temeljitost; korěnitost; dubljina.

Gründling, m. mrena (riba).

Grund-linie, f. temelj; —los, adj. bezdan; (ungegründet), neosnovan, bez temelja; —loser Koth, duboko blato; —lose Wege, puti neprohodni; —losigkeit, f. propast, bezdno, bezdan; ništarnost, slabost, neosnovanost; —mauer, f. zid od temelja, temelj; —pfahl, m. kolac od temelja; —regel, f. regula pèrva, pravilo glavno; —riß, m. plan, osnova; —satz, m. počelo, načelo; regula, pravilo; (Gesinnung), mišljenje; —säule, f. stup, kelovna temeljita; temelj; —sprache, f. jezik pèrvi, korěniti; jezik izvorni; —stein, m. temelj; —steuer, f. zemljarina; —stoff, m. elemenat, stuhaj; —stück, n. zemlja, zemljište; kuća; —suppe, f. omućine, talog, mutež; —text, m. original,

izvorno pismo, izvornik; —ursache, *f.* uzrok, razlog glavni.

Gründung, *f.* utemeljivanje; utemeljenje.

Grund-wort, *n.* rěč korěnita, korěn; —zahl, *f.* broj glavni, stožerni; —zehend, *m.* desetina, desetak od zemlje; —zerstückung, *f.* razkomadanje zemljišta; —zins, *m.* bir; —zug, *m.* temeljna cèrta.

Grün-e, *n.* zelen, zelenil; busen; —en, *v. a.* zeleněti se; —end, *adj.* zelen; —kraut, *n.* zelje, zelen; —lich, *adj.* zelenkast; —span, *m.* èrdja od bakra; —specht, *m.* žuna zelena.

Grunzen, *v. n.* hrokati, hroktati; — *n.* hroktanje, hrokanje.

Grupp-e, *f.* kup, hèrpa, gromada; —iren, *v. a.* kupiti, kèrpiti, gromaditi.

Gruß, *m.* pozdrav, pozdravljenje.

Grüßen, *v. a.* pozdraviti.

Grütze, *f.* tarana; kaša ječmena; (Verstand), pamet, razum.

Grützkopf, *m.* luda, ludjak, bena.

Guardian, *m.* gvardian.

Gubernium, *n.* upraviteljstvo, nastojstvo, nastojniětvo.

Gucken, *v. n.* prizirati, prozirati, gledati, viriti.

Guck-fenster, *n.* prozorac; —kasten, *m.* kamara tamna; —loch, *n.* rupa, rupica (za prizirat).

Gukuk, *m.* kukavica (ptica).

Gulden, *m.* forinta, fiorin.

Güldisch, *adj.* pozlatjen, zlatan.

Gülte, *f.* s. Zins.

Gültbauer, *m.* s. Zinsbauer.

Gültig, *adj.* dobar, valjan; vrědan; istinit; ein —er Wechsel, měnica dobra; —keit, *f.* valjanost, vrědnost.

Gummi, *n.* guma; was — gibt, gumorodan; —baum, *m.* gumovo dèrvo.

Gummicht, **Gummig**, *adj.* gumovit; gumorodan.

Gummi-guttà, *n.* gumiguta; —harz, *n.* smola gumovita; —ren, *v. a.* gumom mazati; —wasser, *n.* voda gumovita.

Gunst, *f.* milost, ugoda, blagovoljnost, dobrohotnost; mit — zu reden, s dopuštenjem govoreć; bei jemanden in — stehen, bit u milosti čijoj; sich in jemandes — einschleichen, ulagati se, udvoriti se u koga; —bezeigung, *f.* milost, dobrohotnost.

Günster, *m* s. Geniste.

Günstig *adj.* (geneigt), priklonjen, naklonjen, nagnút; (vortheilhaft gelegen), ugodan, priatan; jemanden — sein, priatelj komu biti, nagnút mu biti; ein —er Wind, pogodan vĕtar, vĕtar u kèrmu.

Günstling, *m.* milostnik, ljubimac.

Gurgel, *f.* gèrlo; gèrkljan; einem die — abschneiden, zaklati koga; sein Vermögen durch die — jagen, pojĕst i popit sve svoje; —ader, *f.* žila gèrlovna.

Gurgeln, sich, *v. r.* gèrgotati, izapirati gèrlo.

Gurgelwasser, *n.* voda za gèrgotanje, gèrgoća.

Gurk-e, *f.* krastavac, ugorak; —enbeet, *n.* liha, greda za krastavce; —enmaler, *m.* mazalac; —ensalat, *m.* salata od krastavacah.

Gurt, *m.* kolan, podpruga.

Gürtel, *m.* pas, pojas; tkanica.

Gürten, *v. a.* pasati; opasati, utegnuti, stegnuti pojasom.

Gürtler, *m.* pojasar.

Gurtriemen, *m.* stež.

Guß, *m.* litje; slěvanje; lěvanje; (Thränengüsse), potok od suzah;

(Regenguß), pljuštavica; —eisen, *n.* gvoždje, želězo salěveno; —regen, *m.* pljuštavica, kiša plahovita; —stein, *m.* prolěv.

Gut, *adj.* dobar, pošten; — *adv.* dobro; pošteno; sich etwas zu —e thun, razveseliti se; uživati; užiti; sich etwas darauf zu —e thun, ponositi se čime; jetzt sind die Krebsen —, sad je doba od rakah; eine —e Antwort geben, dobro odgovoriti; — zu Fuße, dobar hodac, dobar pěšak biti; etwas — sein lassen, ostaviti se, manuti se čega; das ist so — als geschehen, to je toliko, koliko da i jest; für etwas — sein, jemčiti se za što; dobar stojati za što; zur —en Stunde kommen, doći na vrěme, u dobri čas; wieder — sein, umiriti se, pomiriti se; bei —er Zeit, za rana, na vrěme; es ist schon —, dobro dobro; ich habe noch zehn Thaler bei ihm —, dužan mi je još deset talirah; Sie haben — reden, lako je vam govoriti; er hat sein Lebtag kein — gethan, nikad nije valjao; sie thun nicht — beisammen, neslažu se medju sobom; kurz und —, jednom rěči, u kratko.

Gut, *n.* dobro; zemlja; imanje; tèrgovina, roba, espap; zu —e kommen, koristno, probitačno biti, na korist biti; etwas zu —e halten, nezaměriti; Hab und —, imovina i posědovanje; bewegliches, unbewegliches —, pokretno, nepokretno dobro.

Gutachten, *n.* mnjenje, misao.

Gutartig, *adj.* dobre ćudi, dobar; —keit, *f.* dobra ćud, dobrota.

Gutbefinden, *n.* mnjenje, misao; zdravje; dobro stanje; odobrenje.

Gutdünken, *n.* mnjenje, misao; nach ihrem —, kako vam se uzvidi.

Güte, *f.* dobrota; in der —, s dobrim; haben Sie die —, imajte ljubav, imajte dobrotu, učinite ljubav.

Güter-abtretung, *f.* ustup dobarah, robe; —anweisung, *f.* uputa na robu; —ausweis, *m.* izkaz dobarah; —beschauer, *m.* nastojnik; —bestäter, *m.* odpravljač; —gemeinschaft, *f.* zajednica dobarah; —namhaftmachung, *f.* naznaka dobarah; —verwalter, *m.* upravnik dobarah; —verzeichniß, *m.* popis, kazalo dobarah, robe, stvarih.

Guthaben, *n.* dug, što ima ko traziti.

Gutheiß-en, *v. a.* odobriti; odobravati; pohvaliti, hvaliti; —en, *n.* odobrenje, pohvala; —end, *adj.* odobravajuć.

Gutherzig, *adj.* dobar, dobra sèrca, blag; —keit, *f.* dobrota, dobrota sèrca.

Gütig, *adj.* dobar, blag, milostiv, dobrostiv; —keit, *f.* dobrota, blagost; milost, dobrohotnost.

Gütlich, *adj.* priazan, priateljski; sich — thun, živěti veselo.

Gutmachen, *v. a.* popraviti.

Gutmüthig, *adj.* dobar, dobroćud, dobre ćudi; —keit, *f.* dobrota, ćud dobra.

Gutrechnung, *f.* račun na korist.

Guts- (in Zusamm.) što se tiče dobra.

Gutsagen, *v. a.* (für etwas, für einen), jemčiti se za što, za koga.

Gutsein, *v. a.* (einem), ljubiti koga; für einen —, s. Gutsagen.

Gutsherr, *m.* gospodar dobra; gospodar zemaljski.

Gutthat, *f.* dobročinstvo.

Gutthät-er, *m.* dobrotvor, dobročinac

—erin, *f.* dobrotvorkinja, dobročinka; —ig, *adj.* blagodaran, dobrotvoran; —igkeit, *f.* blagodarnost, dobrotvornost.

Gutthun, *v. a.* slušati, dobar biti, poslušan, pokoran biti.

Gutwillig, *adj.* dobrovoljan; dragovoljan; — *adv.* drage volja, dragovoljno; —keit, *f.* dobrovoljnost; voljnost.

Gymnasi-al, *adj.* gimnazijalni; —al-lehrer, *m.* gimnazijalni učitelj; —ast, *m.* gimnaziasta; —um, *n.* gimnazij.

Gyps, *m.* sadra, žes; —arbeit, *f.* dělo od sadre, sadra; —artig, *adj.* sadrovit, žesovit; —bruch, *m.* ruda od sadre; —decke, *f.* tavan od sadre.

Gyps-en, *v. a.* mazati, omazati sadrom; —er, Gypsarbeiter, *m.* sadrovnik, žesar.

Gyps-kalk, *m.* sadra žežena, paljena, kreč, klak, japno sadre; —mehl, *n.* prah od sadre; —stein, *m.* kamen od sadre; —teig, *m.* těsto od sadre, sadra uměšena.

H.

Ha, *i.* ha! ah!

Haar, *n.* dlaka, struna; (Kopfhaar), vlas, kosa; vlasi; bei einem —, malo da ne; falsches —, vlasi pristavljeni; einander in den —en liegen, čupati se, skubsti se; die —e stehen ihm zu Berge, ježi mu se kosa; er ist um kein — besser, nije ni malo bolji; —e lassen, štetovati, kvarovati; wider das —, uz dlaku; mit Haut und —, s dušom i s tělom; —band, *n.* pletak, upletnik, upletnjak; —bereiter, *m.* vlasuljar; —beutel, *m.* mošnja (za kosu); einen — haben, pian biti; —busch, — schopf, *m.* kika.

Haaren, *v. n.* linjati se; opuznuti, oplěšiviti; — *v. a.* ostrugati, očupati (dlaku).

Haar-fein, *adj.* fin, tanak kao dlaka; —flechte, *f.* pletenica, kosa; —förmig, —icht, *adj.* dlakast, dlaci podoban; vlasast; —hemd, *n.* kostrět, vlasenica; —ig, *adj.* dlakav, kosmat, rutav, runjav; vlasat; — kamm, *m.* češalj; —klein, *adj.* malen, tanan kao dlaka; kao vlas; — *adv.* po tanko, na tanko; — —kräusler, *m.* rudilac; —kraut, *n.* paprat vodena. gospin vlas (trava); —locke, *f.* vitica, rudež; —los, *adj.* ćelav; plěšiv; —nadel, *f.* igla (za vlase); —puder, *m.* prah za kosu; —putz, —schmuck, *m.* ures, nakit od kose; —salbe. *f.* mast, pomast za kosu; —scharf, *adj.* britak; — scheere, *f.* škare, nožice za kosu; —schlächtig, *f.* s. Herzschlächtig; — seil, *n.* provlaka; —sieb, *n.* sito; —tour, *f.* vlasulja; —tuch, *n.* kostrět, sukno od strune; —wachs, *n.* žila; pomada; —wickel, *m.* zavojak (od vlasih); —wuchs, *m.* rastnja od vlasih; vlasi, kosa; — wulst, *f.* svitak od kose; —wurm, *f.* molj, moljac; —zängelchen, *n.* klještice za dlaku; —zirkel, *m.* šestilo tanje, věrnie; —zopf, *m.* perčin, kika; pletenica, kosa.

Habe, *f.* imanje, imětak; — und Gut, imovina i posědovanje; (die Handhabe), ručica, dèržak.

Haben, *v. a.* imati; (besitzen), posědovati; lieb —, ljubiti, milovati;

lieber —, volěti; es ist nicht zu —, nemože se dobiti; Nutzen, Vortheil von etwas —, koristiti, hasniti komu što, korist donositi; da habt ihr's, eto, evo vam; wen glaubt ihr vor euch zu —, što misliti, s kim govorite; er hat nichts von seinem Bruder, ni malo nije nalik na brata; in der Kost —, dèržat na košti; bei der Hand —, imat pri ruci, pri ruci biti; ihr habt mein Wort, věru vam dajem; das hat etwas zu bedeuten, to mora da něšto znamenuje; es hat keine Eile, netišti, nije sile; — wollen, hotěti, iskati, pitati.

Habenichts, *m.* prosjaković.

Haber, *m.* s. Hafer.

Haberecht, *m.* pravdaš.

Habhaftwerden, *v. n.* uloviti, uhvatiti ukrivljenika; dostati, steći.

Habicht, *m.* jastrěb; —snase, *f.* nos orlov, nos skučen.

Habilitir-en, *v. a.* Jemand, osposobiti koga, prepraviti koga za što; —t, *adj.* osposobljen; (durch Ansässigkeit), nastanjen; —ung, *f.* osposoba, prepravljenje.

Habit, *n.* habit.

Habschaft, Habseligkeit, *f.* imanje, imětak.

Habsucht, *f.* pohlepa, lakomost.

Habsüchtig, *adj.* pohlepan, lakom.

Hack-beil, *n.* sěkira, bradilj; —block, —stock, *m.* trupica; —brett, daska (za sěći); (ein musikalisches Instrument), cimbal.

Hacke, *f.* motika; (die Ferse), peta.

Hacken, *v. a.* sěći; Holz —, dèrva cěpati; das Erdreich —, kopati; mit dem Schnabel —, kljuvati, kljucati; sich —, (von der Milch), grušati se.

Häckerling, *m.* sěčka; —sbank, Häckselbank, *f.* sěcalo; —sschneider, *m.* sěčkar.

Hackmesser, *n.* sěcalica.

Hacksch, *m.* nerast; (unreinlicher Mensch), svinja, prasac, nečist čověk.

Häcksel, —bank, *f.* s. Häckerling, —sbank.

Hader, *m.* cunje, kèrpe, tralje, rutine.

Hader, *m.* svadja, pravda, inat, kavga; —er, *m.* pravdaš, kavgadjia, inatnik, svadljivac, smutljivac; —n, *v. n.* pravdati se, svadjati se, inatiti se.

Hafen, *m.* luka, pristanište; (in Zus.) pristanistni; (Topf), gèrnac, lonac.

Hafen-amt, *n.* pristaništni ured; —geld, *n.* —zoll, *m.* pristanišnina.

Hafer, *m.* zob, ovas; —brei, *m.* —grütze, *f.* kaša zobena.

Haferei, *f.* avaria, troškovi pomorski.

Hafer-mehl, *n.* brašno zobeno, mûka zobena; —schleim, *m.* sok zoben; —stroh, *n.* slama zobena.

Hafner, *m.* lončar.

Haft, *f.* zatvor, tamnica; sužanjstvo; —befehl, *m.* zatvorna zapověst; —brief, *m.* zatvorno pismo.

Haft, *m.* petlja; kopča.

Häftel, *n.* petljica, kopka, kopčica.

Haften, *v. n.* dèržati se, prilěpljen biti, prionuti; für einen —, jemčiti se za koga; dobar za koga stojati; es — Schulden auf diesem Gute, dugovi leže na imanju; es haftet Gefahr im Verzug, skopčana je pogibel s odgodom.

Haftgeld, *n.* jemčevina, sigurnica.

Haftung, *f.* odgovornost, jemčenje; (bürgerliche), uknjižba; —sentbindung, *f.* razveza; —spflicht, *f.* dužnost odgovarati za što.

Hag, *m.* s. Zaun.

Hagapfel, *m.* divjaka, divja jabuka

(voće); —baum, *m.* divjaka, jabuka divja (dèrvo).
Hagebuch-e, *f.* grab, grabar; —en, *adj.* grabov, grabrov; —enholz, *n.* grabovina, grabrovina.
Hagebutt-e, *f.* šipak; —enstrauch, *m.* šipkov gèrm.
Hagedorn, *m.* glog.
Hagel, *m.* tuča, led, gràd; (Schrott), saćma, šprih; —korn, *n.* zèrno od tuče; —n, *v. i.* es hagelt, led pada, tuča, gràd pada; —wetter, gràd, tuča.
Hägen, *v. a.* ograditi; zagraditi; pregraditi; (schonen), štediti, čuvati; einen bei sich —, dèržati koga u sebe, sahraniti ga, sakriti ga u sebe; Freundschaft gegen einen —, priatelj komu biti; Zweifel —, dvojiti, dvoumiti, sumnjati.
Hägereiter, Hägebereiter, *m.* lugar, šumar.
Hager, *adj.* suh, mèršav; —keit, *f.* mèršavost.
Hagestolz, *m.* bećar, starì momak.
Hägezeit, *f.* vrěme od lova zabranjena.
Hägung, *f.* ogradjivanje, gradjenje; hranjenje, čuvanje, uzdèržavanje.
Häher, *m.* sojka, kreja, kreštelica (ptica).
Hahn, *m.* oroz, pěvac, pětao, kokot; (an der Flinte), vuk; (an einem Fasse), pipa, slavina; rother —, vatra, požar, oganj.
Hahn-buche, —butte, s. Hagebuche.
Hahnen-fuß, *m.* novčić, žabokrek (cvět); —gefecht, *n.* hèrvanje pětalah; —geschrei, *n.* kukurěk, kukurěkanje; —kamm, *m.* greben, kresta, ober; —klötchen, *n.* mašljikovina; —sporn, *m.* nokat od pětla; —tritt, *m.* rastjenje pětlovo.
Hahnrei, *m.* rogina.
Hai, Haifisch, *m.* pas morski (riba).
Hain, *m.* gaj, dubrava; —buche, s. Hagebuche.
Häkchen, *n.* kuka.
Häkelig, *adj.* kukast; *fig.* ein —es Geschäft, škakljiv posao; ein —er Mensch, razmažen, mekoputan, uvrědljiv, škakljiv čověk.
Häckeln, *v. a.* zakvačiti, zakučiti; (mit Fäden), plesti; (mit den Nägeln, Klauen), grebsti, derati (noktim).
Haken, *m.* kuka; (im gem. Leben), das Ding hat einen —, to je škakljiv posao.
Haken, *v a.* zakučiti, zakvačiti, zaděnuti; orati; da haket es, tù je čvor.
Hakenlachs, *m.* som samac (riba).
Haken-pflug, *m.* ralo; —schlüssel, *m.* hak, ključ tatski; —zahn, *m.* zub, kuka.
Häkse, *f.* podkolěno, podkolěnica.
Halb, *adj.* pol, polak, polovina, polovica, polovičan; —er Beweis, polak dokaza; —atlas, *m.* poluraz; —bauer, *m.* poluseljak; —bier, *n.* slabo pivo, piva tanka; —bruder, *m.* polubrat; —bürtig, *adj.* polurodnji, tko nije od istoga otca i matere.
Halben, Halber, *praep.* za, radi, poradi, sbog, ćéć, ćéća.
Halb-fenster, *n.* poluprozor; —geschwister, *pl.* polubratja; polusestre; —gott, *m.* polubog; —hemd, *n.* košuljica; —insel, *f.* poluotok; —iren, *v. a.* razdvojiti, razpoloviti; poloviti, děliti na dvoje; —jährig, *adj.* od pol godišta, polugodišnji, polulětni; —kreis, *m.* polukrug; —kugel, *f.* poluobla; polukrug; —laken, *n.* s. Halbtuch; —messer, *m.* spica (od kruga); —metall, *n.*

polumĕd; —mond, *m.* polumĕsec; —offen, *adj.* pritvoren, pripèrt; prislonjen; —part, —scheid, —schied, *f.* polovina, pola, polovica; —schatten, *m.* polusĕna; —schwester, *f.* polusestra; —seiden, *adj.* polusvion, polusvilen; —stiefel, *m.* topanka; —trauer, *f.* polužalost, polucèrnina; —tuch, *n.* polusukno; —weg, *adj.* polovan; —zirkel, *m.* polukrug.

Hälfte, *f.* pola, polovina, polovica.

Halfter, *f.* ular, povodac, oglav, oglavar, oglavnik.

Halftern, *v. a.* oglavati.

Hall, *m.* zvuk; razlĕganje.

Halle, *f.* pridvor; dvorana, palača, sala.

Hallen, *v. n.* zvučiti, razlĕgati se, oriti se, ozvanjati.

Hallor, *m.* solar.

Halm, *m.* slamka, biljka, stèrn, vlat.

Hälmchen, *n.* biljčica, slamčica, vlatak.

Halmknoten, *m.* kolĕno, kolĕnce.

Hals, *m.* vrat, šija; (die Kehle, der — an Flaschen), gèrlo; (die Kehle), gèrlo; gèrkljan; über — und Kopf, na vrat na nos; den — abschneiden, zaklati; den — umdrehen, zakrenuti vratom; aus vollem —e lachen, smijati se grohotom; sich vom —e schaffen, izbaviti se, rĕšiti se; bis an den — in Schulden stecken, zadužen biti do vrata; —band, *n.* (der Frauen), kolajna; ogèrljica, ogèrlaj, ovratnica; (des Hundes), ogèrljak, litar; —binde, *f.* ovratnik, kravata, rubac za vrat; —brechend, *adj.* opasan, pogibelan, vratoloman; —drüse, *f.* žlĕzda od vrata; —eisen, *f.* ogèrljača; —gehänge, *n.* s. Halsschmuck; —gericht, *n.* sud zaglavni; —geschwulst, *f.* otok vrata; —geschwür, *n.* čir, čiraj u gèrlu; —kappe, *f.* kukulja; —kette, *f.* kolajna; —kragen, *m.* jaka, kolier, ogèrljak; —krause, *f.* nabran kolier; —sache, *f.* čin zaglavni; —schmuck, *m.* —schnur, *f.* ogèrlica, ogèrljaj, ovratnica; —starrig, *adj.* tvèrdoglav, uporan, okoran; —starrigkeit, *f.* tvèrdoglavost, upornost; —tuch, *n.* marama za vrat; —weh, *n.* gèrlobolja; —zäpfchen, *n.* resa, jezičac (u gèrlu).

Halt, *m.* krĕpkost, tvèrdost, stanovitost, stavnost; es wird keinen — haben, neće dugo trajati, neće bit za dugo; keinen — haben, bez pomoći, bez podpora biti.

Halt, *i.* stani; —machen, stati, postati.

Haltbar, *adj.* jak, čvèrst; krĕpak, utvèrdjen, tvèrd, valjan; —keit, *f.* čvèrstoća, jakost.

Halt-en, *v. a.* dèržati; pridèržati uzdèržati; zadèržati; (enthalten)' dèržati, sadèržavati; (aufhalten), ustaviti, zadèržati; ein Ding gegen das andere —, uzporediti, prispodobiti što s čim; einem die Stange —, krilo komu dèržati, zagovarati ga; den Gottesdienst —, ovravljati, obavljati službu; Gesetze, Gebräuche, obdèržavati, obslužívati zakone, običaje; Ordnung —, dèržati red, dèržati u redu; eine Mahlzeit, Tafel —, sobet pripravti, učiniti gostbu; Hochzeit —, isvatbovati, pirovati; einem das Licht —, svĕtiti, svĕtliti komu; Treue und Glauben —, vĕran biti; sein Versprechen —, dèržati rĕč; Haus —, gospodariti; einem die Wage —, prepirati se s kim, oprĕti se komu; bereit —

imati u pripravnosti; genehm —, odobriti; privolěti, dopustiti; sich heimlich —, sakriti se, sakrit biti, u potaji biti; schadlos —, nadoměstiti, naknaditi kvar; hoch—, cěniti; inne —, mit etwas, ustaviti, zaustaviti što, prestati; lieb und werth —, ljubiti, milovati; in Ehren —, poštovati, štimati; dafür —, scěniti, misliti; die Musterung —, pregledati, razgledati; sich an des Richters Ausspruch —, dèržati se osude sudbene, an sich zu — wissen, znati se ustegnuti; das Wetter hält nicht, nije postojano vrěme; der Feind wird nicht Stand —, neće se dugo protiviti nepriatelj; die Rebhühner — nicht, jarebice neće da stoje, neće da čekaju; bei der Stange —, stalan, stavan biti; still —, stati; rechter Hand —, dèržati se na desno; sich —, (vom Wein, Früchten rc.), čuvati se, sačuvati se; (von einer Festung), odolěti; odoljivati; das wird schwer —, to će težko biti; sich wohl —, dèržati se dobro, dobro se vladati; —er, *m.* podpor; dèržak, dèržalo.

Hältigkeit, *f.* (der Münze), jezgra; (Gewichtigkeit), važnost.

Haltung, *f.* dèržanje; podpor; (in der Malerei), razměrno, skladno razporedjenje tamna i světla.

Halunke, *m.* hula, lupež, lopov, zlikovac.

Hamen, *m.* mrěža.

Hämisch, *adj.* zloban, zavidan, nenavidan, porugljiv.

Hammel, *m.* škopac; —fleisch, *n.* škopčevina.

Hammeln, *v. a.* škopiti; uškopiti.

Hammer, *m.* bat, malj, čekić; samokov; —arbeiter, *m.* radnik u samokovu.

Hämmerchen, *n.* batić, mlatac, čekić.

Hammerherr, *m.* gospodar od samokova, gvoždjare.

Hämmern, *v. a.* kovati, tući.

Hammer-schlag, *m.* udarac s čekićem; (Schlacken), okujine; —werk, *n.* gvozdjara, (t.) samokov.

Hamster, *m.* hèrčak.

Hand, *f.* ruka; flache —, dlan; geballte —, pěsnica; — voll, šaka; vor der —, za sada; nach der —, poslie; unter der —, izpod ruke; Jemanden zu —en sein, biti na ruku kome, na korist; zu eigenen —en, u vlastite ruke; hilfreiche — bieten, dati pomoć; — anlegen, primiti se čega, prionuti, raditi; (gewaltthätig), nasilno dirati u koga.

Hand- (in Zus.) ručni; —amboß, *m.* mali nakovanj; —arbeit, *f.* dělo, teg rukotvoran, rukotvorina; — arbeiter, *m.* rukotvorac, rukotvornik; —ballen, *m.* dlan; —becken, *m.* ledjen, mědenica; —beil, *n.* bradva; —breit, *adj.* širok jedan dlan, dlan širok; —buch, *n.* knjiga ručna.

Händchen, *n.* ručica.

Hand-decke, *f.* pokrovac; —eisen, *n. pl.* —fesseln, *f. pl.* lisice, lisičine.

Händeklatschen, *n.* pljeska, pljeskanje.

Handel, *m.* tèrgovina; promet; stvar; — und Wandel, življenje, obćenje; Händel, *pl.* inat, svadja, kavga.

Handeln, *v. n.* tèrgovati; pazariti; von etwas —, radit o čem, pisati, govoriti o čem; (verfahren), postupati, obhoditi s kim; dem Gesetze gemäß —, vladati se po za-

konu; wider seine Ehre —, radit nepošteno; um eine Waare —, cěnkati se, pogadjati se za što; mit sich — lassen, mek biti.

Handels- (in Zus.) tèrgovački, tèržni; —agent, *m.* tèrgovački opravnik; poslovodja; —bediente, s. Handelsdiener; —buch, *n.* knjige tèrgovačke.

Handelschaft, *f.* tèrgovina.

Handels-diener, *m.* sluga, momak tèrgovački; —freiheit, *f.* sloboda tergovine; —frau, *f.* tèrgovkinja; —geist, *m.* duh tèrgovački; —genoß, —gesellschafter, *m.* ortak; —gesellschaft, *f.* družtvo tèrgovačko; —gericht, *n.* tèrgovački sud; —gesetz, *n.* tèrgovački zakon; —gesetzbuch, *n.* tèrgovački zakonik; —gewicht, *n.* měra tèrgovačka; —haus, *n.* kuća tèrgovačka; —herr, —mann, *m.* tèrgovac; —leute, *pl.* tèrgovci; —platz, *m.* město tèrgovačko, tèržište, —recht, *n.* pravo tèrgovačko.

Handelschaft, *f.* tèrgovinstvo, zbor tèrgovacah.

Handels-schiff, *n.* brod tèrgovački; —stand, *m.* striliš tèrgovački; —stadt, *f.* grad, varoš tèrgovački; —zeichen, *n.* biljega, obilježje.

Hand-faß, *n.* s. Handbecken; —fesseln, *pl.* s. Handeisen; —fest, *adj.* jak, čvèrst, jedar; einen — machen, ustaviti, zatvoriti koga; —feste, *f.* podpis; —geld, *n.* kapara, zapogod, uvěra; —gelenk, *n.* sgloba, sglavak od ruke; —gemein werden, *v. n.* doć na šake, popestati se, uhvatiti se s kim; —gemenge, *n.* pestanje, šakanje, boj; —geschmeide, *n.* narukvice; —gewehr, *n.* puška; —greiflich, *adj.* ticav, tegnjiv; *fig.* očevidan, jasan, bistar; Jemanden etwas — machen, dokazat komu što; —griff, *m.* dèržalo, dèržak; *fig.* věština; —habe, *f.* ručica, dèržalo, dèržak; —haben, *v. a.* rukovetiti, upravljati, ravnati, vladati čime; (die Gerechtigkeit), činiti, izvèršivati pravdu; (Jemandes Rechte), braniti prava čija; —habung, *f.* rukovetjenje; —kauf, *m.* kupovanje, pazar (na oko); prodavanje na malo; pèrvi pazar; —korb, *m.* košić, kotarica, košarica; koš na balčaku; —krause, *f.* rese na rukavu; —kuß, *m.* cělov u ruku; —langen, *v. n.* dodavati, nadničariti, nadničar, dodavač biti; —langer, *m.* dodavač, nadničar; —leiter, *m.* vodja; —leitung, *f.* vodjenje, rukovodstvo.

Händler, *m.* tèrgovac.

Hand-leuchter, *m.* světnjak s ručicom; —lich, *adj.* ručan; ponesljiv, prikladan; (mittelmäßig), srědnji.

Handlung, *f.* (eine einzige), čin; dělo; (das Handeln), dělovanje; (Kaufmanns-), tèrgovina; tèrgovanje; (bei Geschäftsleuten), poslovanje; (als Verkaufsgeschäft), prodaja.

Hand-mühle, *f.* žèrvanj; —pfand, *n.* pokretni zalog; —pfandgeber, *m.* založitelj pokretne stvari; —pfandnehmer, *m.* primitelj pokretnoga zaloga; —pferd, *n.* konj u povodu; —quehle, *f.* s. Handtuch; —ramme, *f.* batić, maljić, čekić; —reichung, *f.* podanje, pruženje ruke, rukovanje; pomoć; —säge, *f.* pila ručna; —schellen, *pl.* s. Handeisen; —schlag, *m.* danje ruke, rukovanje; obećanje, rěč, věra; —schreiben, *n.* list, pismo vlastoručno; — schrift, *f.* (Hand im Schreiben), ruka, vlastopis;

(Geschriebenes), rukopis; (Verschreibung), pismo, list; —schuh, *m.* rukavica; —schuhmacher, *m.* rukavičar.

Handthieren, s. Hanthieren.

Handtuch, *n.* peškir, ručnik, otèrnik, otirač.

Handvoll, *f.* šaka, pregèršt.

Handwaffe, *f.* ručno oružje.

Handwerk, *n.* zanat; (Zunft), ceh; (in Zus.) zanatski; —er, —smann, *m.* zanatnik, zanatlia, rukotvorac; —sbursch, —gesell, *m.* dětić, kalfa, momak rukotvorski; —junge, *m.* šegèrt, dečko rukotvorski; —sleute, *pl.* zanatnici, rukotvorci; —szeug, *n.* orudje, alat.

Hand-wörterbuch, *n.* slovar, rěčnik ručni; —wurzel, *f.* sglavak, sgloba za šakom; —zeichen, *n.* rukoznak, ručno znamenje; —zeichnung, *f.* ris, risanje (s rukom); —zug, *m.* čèrta, potez.

Hanf, *m.* konoplja; —acker, *m.* —feld, *n.* konopljište; —breche, *f.* tèrlica, stupa; —darre, *f.* sušilo za konoplje.

Hänfen, *adj.* od konoplje, konopljan.

Hänfling, *m.* linar (ptica).

Hanf-öl, *n.* ulje konopljano; —samen, *m.* sěme od konoplje; —staude, *f.* —stengel, *m.* konopljika.

Hang, *m.* (Abhang), nizbèrdica, stèrmina; (Neigung), nagnutje, prignutje.

Hange-leuchter, Hängeleuchter, *m.* světnjak viseći; —matte, Hängematte, *f.* postelja viseća.

Hangen, Hängen, *v. n.* visěti; an etwas —, visět o čem; mit seinem Kleide — bleiben, zapeti; sich an einen —, prionuti za koga.

Hängen, *v. a.* oběsiti; věšati; den Kopf —, potuliti se, spustiti, oběsiti glavu; an den Nagel —, oběsiti na smokvu, ostaviti štogod; den Mantel nach dem Winde —, vladati se po vrěmenu; sein Herz an etwas —, prionuti sa svim sèrcem za što, ginuti za čim; sich —, oběsiti se.

Hängeschloß, *n.* lokot, katanac.

Hangriemen, *m.* (an Kutschen), remen.

Hanke, *f.* stegno od konja; sapi.

Hanse, Hansa, *f.* —bund, *m.* hansa; —atisch, *adj.* hanseatski; —stadt, *f.* grad, varoš hanseatski.

Hänseln, *v. a.* primiti novaka; kèrstiti (u mornarah); *fig.* rugati se, porugivati se, šalu s kim sbijati.

Hanswurst, Harlekin, *m.* arlekin; lakèrdiaš; čauš.

Hanthier-en, *v. n.* tèržiti; dělati, raditi, těrati zanat; (lärmen), bučiti; —ung, *f.* zanat; posao, dělo; buka, talabuka.

Hapern, *v. n.* es hapert, neidje, zapinje; woran hapert es denn? gdě zapinje?

Hären, *adj.* od strune; ein —es Kleid, kostrět.

Harfe, *f.* harfa; —net, *n.* harfica, harfa mala; —nist, *m.* harfenista.

Häring, *m.* renga (riba); —sbrühe, —slake, *f.* juha, čorba od renge; sbude, *f.* rengarnica; —sbüse, *f.* —sjäger, *m.* barka za lovit renge; —skrämer, *m.* rengar; —krämerin, *f.* rengarica; —ssalat, *m.* salata od renge, renga na salatu; —stonne, *f.* bure rengah.

Harke, *f.* Harken, *m.* grablje.

Harken, *v. a.* grabiti, kupiti (s grabljama).

Harlekin, *m.* arlekin.

Harm, *m.* tuga, žalost.

Härmen, sich, *v. r.* žalostiti se, tugovati.

Harmlos, *adj.* bez skèrbi; bezazlen.
Harmonie, *f.* barmonia; suglasje; romon.
Harmonika, *f.* harmonika.
Harmon-iren, *v. n.* slagati se, skladati se; —isch, *adj.* suglasan; romonit.
Harn, *m.* mokraća, pišaća, burež, mižež; —blase, *f.* mihur, bešika; —en, *v. n.* buriti, pišati, mižati, pustiti vodu; —gang, *m.* s. Harnröhre; —glas, *n.* vèrčina, burežnjak.
Harnisch, *m.* oklop, opèrsina, pancier; einen in den — jagen, razljutiti, razsèrditi, razjariti koga; in — gerathen, upaliti se, razjariti se.
Harn-röhre, *f.* cěvčica od bureža; —strenge, *f.* —zwang, *m.* težko mižanje, mižanje na kaplje; —treibend, *adj.* probitan; —winde, *f.* zapor od vode.
Harpun-e, *f.* ostve, osti, kopje; —irer, *m.* ostvenik.
Harpye, *f.* harpia.
Harre, *f.* zatezanje.
Harren, *v. n.* čekati; nadati se; auf Gott —, ufat u boga.
Harsch, *adj.* tvèrd; okoran; die Wunde bekam eine —e Rinde, rana se je okorila.
Hart, *adj.* tvèrd; krěpak; čvèrst; jak; težak; *fig.* oštar, okrutan; —es Brod essen, suh kruh jěsti; ein —er Schlaf, tvèrd, dubok san; eine —e Stirn haben, bez stida biti; —e Zeiten, zla, težka vrěmena; —er Thaler, tvèrd talir, talir u tvèrdu; — werden, otvèrdnuti, stvèrdnuti; —er Sinn, okornost, upornost, tvèrdoglavost; — am Wege, baš kraj puta; es wird — halten, to će težko biti; —er Leib, težak, trudan, zatvoren prohod, tvèrdine.
Härte, *f.* tvèrdina, tvèrdoća; jakost, čvèrstoća; okornost; oštrina; — des Eisens, kaljenje; —en, *v. a.* tvèrditi; otvèrditi; (Eisen), kaliti.
Hart-häutig, *adj.* debele, tvèrde kože; —herzig, *adj.* kamenoga, tvèrda sèrca, nesmiljen, nemilostiv, nemilosèrdan, tvèrdosèrdan; —herzigkeit, *f.* nemilostivost, nemilosèrdje, tvèrdosèrdje; —hörig, *adj.* nagluh; —köpfig, *adj.* tupoglav; tvèrdoglav, uporan; —lehrig, *adj.* tup, tupoglav; —leibig, *adj.* zatvoren; *fig.* tvèrd, stisljiv; —leibigkeit, *f.* tvèrdine, zatvor, zapor (těla); *fig.* tvèrdoća, stisljivost.
Härtlich, *adj.* tvèrdjan.
Hartmäulig, *adj.* tvèrdoust; —keit, *f.* tvèrdoustje.
Hartnäckig, *adj.* tvèrdoglav, uporan, tvèrdokoran; —keit, *f.* tvèrdoglavost, upornost, tvèrdokornost.
Härtung, *f.* kaljenje.
Harz, *n.* smola; —baum, *m.* dèrvo smolato; —en, *v. n.* kupiti, sabirati, pobirati smolu; puštati smolu; — *v. a.* smoliti; osmoliti, posmoliti; —ig, —icht, *adj.* smolat.
Hasardspiel, *n.* igra od hazarda.
Haschen, *v. a.* loviti, hvatati; nach Beifall —, hlepiti za pohvalom.
Häscher, *m.* ustavnik, pandur.
Hase, *m.* zec.
Häschen, *n.* zečić.
Hasel-busch, *m.* lěštak; —holz, *n.* lěškovina; —huhn, *n.* lěštarka, tèrčka (ptica); —maus, *f.* puh; —nuß, *f.* lěšnik, lěšnjak; —öl, *n.* ulje od lěšnika; —staude, Hasel, *f.* lěšak, lěška, —stock, *m.* lěskovac, lěskovača; —wurz, *f.* kopitnjak (korěn).

Hasen-balg, *m.* —fell, *n.* koža zečja, zečina; —fuß, *m.* noga zečja; *fig.* strašljivica; —jagd, *f.* lov zečji, lov na zeceve; —klee, *m.* kiselica, kiseljak; —panier, *n.* — ergreifen, uzet utrenik, uzet put za uši, uteći; —pfeffer, *m.* —schwarz, —klein, drobina, drobno od zeca; —scharte, *f.* zečja usna, usnica razcěpljena; —schrott, *n.* zečjak (šprih).

Hasin, *f.* zečica.

Haspe, *f.* petica, kanjol (od vratah).

Haspel, *m.* motovilo, vitao; vito, argan; —n, *v. a.* motati; viti.

Haß, *m.* mèrzost, mèržnja, omraza; —en, *v. a.* mèrzéti; —er, *m.* mèrzitelj.

Häßlich, *adj.* ružan, gadan, gèrd; —keit, *f.* rugota, gèrdoba, gadnost.

Hast, *f.* bèrzost, bèrzina; —ig, *adj.* bèrz, hitar, pospěšan; —igkeit, *f.* bèrzost, bèrzoća, hitrina.

Hatschier, *m.* kopjanik.

Hätscheln, *v. a.* maziti; razmaziti, prokšiti.

Hatze, Hatz, *f.* boj pasah s divjom zvěradi; lov.

Hau, *m.* udarac; sěčenje.

Haube, *f.* kapa; (Federbusch einiger Vögel), kukma, huhor; ein Mädchen unter die — bringen, udat děvojku.

Hauben, *v. a.* pokriti kapom.

Hauben-band, *n.* sveza, vèrpca; — —lerche, *f.* ševa kukmasta; — macherin, *f.* kaparica; —stock, *m.* glava dèrvena.

Haubitze, *f.* obica.

Hauch, *m.* dah; hak; —en, *v. n.* dihati; hakati; dahnuti; haknuti.

Haudegen, *m.* sablja.

Haue, *f.* motika, budak, tèrnokop.

Hauen, *v. a.* sěći; tući; biti; rězati; tesati; eine Wunde —, ràniti, obràniti; in Stein —, uséć u kamen; sich durch den Feind —, protući se, prodrěti kroz vojsku nepriateljsku; sich herum —, uzmahivati oko sebe.

Hauer, *m* onaj koi sěče, itd.; kopač; (Wildschwein), vepar, prase divje; (Hauzahn), kal, zub.

Häufchen, *n.* hèrpica, kupac.

Häufeln, *v. a* hèrpiti, kupce dělati, gèrtati na hèrpu, na kup gèrnuti.

Haufen, *m.* kup, hèrpa; množtvo, množ, množina; četa; čopor; über den — werfen, srušiti, porušiti.

Häufen, *v. a.* gèrtati, kupiti, gèrnuti; napunuti; sich —, nabrati se, nakupiti se, sabrati se.

Häufig, *adj.* obilan; mnogi; čest; — *adv.* često.

Häufung, *f.* gèrtanje, kupljenje, sabiranje.

Hauhechel, *f.* zečji tèrn, gladiš (trava).

Haupt, *n.* glava; *fig.* glava, poglavica; den Feind aufs — schlagen, razbiti nepriatelja; das — abschlagen, odséći glavu, pogubiti, posěći.

Haupt-, (in Zus.) glavni; —absicht, *f.* nakanjenje glavno, glavno naměravanje; —altar, *m.* oltar veliki; —anker, *m.* sidro veliko; — armee, *f.* glavna vojska; —artikel, *m.* glavni članak; —arznei, *f.* lěkaria, lěk od glave; —balken, *m.* glavna greda; —batterie, *f.* bateria glavna; —bau, *m.* velika sgrada; —bericht, *m.* izvěstje, doglas glavni; —beweis, *m.* dokaz poglaviti, dokaz glavni; —binde, *f.* povezača; königliche —, diadema, věnac kraljevski; —buch, *n.* glavna knjiga.

Häupteln, sich, *v. r.* glavati se, dobivati glavice, glavičati se.
Haupt-eid, *m.* odlučna priséga; —erbe, *m* glavni naslédnik, baštinik obćeni; —fehler, *m.* glavna mana, glavno pomanjkanje; falinga poglavita; —gebäude, *n.* sgrada po glavita; —gewinn, *m.* poglaviti dobitak; dobitak glavni; —haar, *n.* kosa, vlasi; —inhalt, *m.* glavni sadèržaj; —kirche, *f.* cèrkva stolna; —kissen, *n.* uzglavje, sglavnica.
Häuptling, *m.* poglavica.
Hauptmann, *m.* kapetan, satnik; —schaft, *f.* kapetania, satniètvo.
Haupt-mast, *m.* jarbuo veliki, jambor veliki; —moment, *m.* glavni čas, glavna stvar u čemu; —ort, *m.* glavno město; —person, *m.* glavna osoba, osoba poglavita; —punkt, *m.* točka glavna, poglavita; —quartier, *n.* glavni kvatir, stan; —regel, *f.* pravilo poglavito, glavno; —ronde, *f.* glavni obilaz.
Hauptsache, *f.* pèrva stvar, jezgra od posla; —sächlich, *adj.* glavan, osobit, poglavit; — *adv.* osobito, nada sve, vèrh svega.
Haupt-satz, *m.* izrěčba, rečenje; pravilo, regula poglavita; predmet, tema; —schlacht, *f.* glavni boj; —schlüssel, *m.* hak, ključ glavni, tatski.
Haupt-schmerzen, *pl.* glavobolja; —schmuck, *m.* ures, nakit, naprava od glave.
Haupt-schuldner, *m.* dužnik glavni; —sprache, *f.* jezik korěniti, pèrvobitni; —stadt, *f.* glavni grad, varoš stolni, grad poglaviti; — und Residenzstadt, glavni i stolni grad; —stamm, *m.* (Capital), glavno, glavnica; (Familie), glavno pleme; —straße, *f.* drum, cesta velika, glavna; (in der Stadt), ulica poglavita; —stuhl, *m.* glavno, glavnica; —stück, *n.* glava, poglavje; —summarium, *n.* glavni svotnik; —summe, *f.* glavna suma, svota; —sünde, *f.* grěh glavni; grěh smèrtni; —tür, *f.* glavna vrata; —treffen, *s.* Hauptschlacht; —ursache, *f.* glavni, poglaviti uzrok, razlog; —wache, *f.* straža glavna; —wall, *m.* glavni šanac; —weh, *n.* glavobolja; —werk, *n.* glavno dělo, dělo poglavito; —wort, *n.* rěč poglavita substantiv, ime samostavno; —zahl, *f.* broj glavni, broj stožerni; —zweck, *m.* glavni cilj, svèrha pèrva, poglavita.
Haus, *n.* kuća; dom; pribivalište, stan; (Familie), porodica, obitel, familia; družina, čeljad kućna; (Stamm), pleme, rod; wo ist er zu —? odkud je? nach —e gehen, ić kući, doma; zu —e, kod kuće, doma; der nicht recht zu —e ist, sulud, nedočuvan čověk; in etwas zu —e sein, věšt, vičan čemu bit, razuměti se u što; von Haus zu Haus, od kuće do kuće; — der Gemeinen, — der Lords (in England), sbornica dolnja, gornja.
Haus- (in Zus.) kućevni, domaći; (häuslich), kućanski; —armer, *m.* stidljiv siromah; —arrest, *m.* domaći zatvor; —backenbrod, *n.* kruh, hlěb domaći; —besitzer, *m.* vlastnik, posědnik kuće; —bewohner, *m.* ukućanin.
Häuschen, *n.* kućica.
Haus-dieb, tat, kradljivac domaći; —durchsuchung, *f.* premetanje kuće; —ehre, *f.* (im Scherz), žena, gospodarica.

Hausen, *v. n.* stanovati, živěti; (lärmen, toben), bučiti; übel —, zlo gospodariti.

Hausen, *m.* moruna (riba); —blase, *f.* měhur, bešika od morune.

Häuserbeschau, *f.* razgledanje, razgled kućah.

Haus-flur, *f.* predvratje; —frau, *f.* gospodârica, domaćica, kućanica; —freund, *m.* kući priatelj; —friede, *m.* mir domaći; —genosse, *m.* ukućanin, kućanin; —genossin, *f.* ukućanka; —geräth, *n.* pokućje, pokućište, pohižtvo; —gesinde, *n.* čeljad domaća, domaći, kućani, družina; —grille, *f.* šturak, stričak; —halten, *v. n.* gospodariti, kućiti; —halten, *n.* kućenje, gospodarenje, gospodarstvo; —hälter, *m.* ključar, gospodar, kućanik, domaćin; —hälterin, *f.* ključarica; gospodarica, kućanica, domaćica; —hälterisch, —hältig, *adj.* štedljiv; gospodarski; ein —hältiger Mensch, dobar gazda; —haltung, *f.* gospodarstvo, kućanstvo, kućenje; —herr, *m.* domaćin, gospodar od kuće; —hofmeister, *m.* učitelj domaći; — Hof- und Staats-Kanzlei, *f.* domovna (kućna), dvorska i dèržavna pisaonica; —hund, *m.* pas domaći.

Hausir-en, *v. a.* tèrgovati od kuće do kuće, kućarati; —er, *m.* kućarac, kramar; —erin, *f.* kućarka; —handel, *m.* kućarstvo; —paß, *m.* kućarski list.

Haus-jungfer, *f.* kći domaća; ključarica; —katze, *f.* mačka domaća; —kleid, *n.* —kleidung, *f.* haljina pokućna; —knecht, *m.* pristav, sluga kućevni, kućevnik; —kreuz, *n.* križ, nevolja domaća; —laub, —lauch, *n.* čuvakuća, čuvarkuća; —lehrer, *m.* učitelj, naučitelj domaći; —leinwand, *f.* platno domaće.

Häusler, *m.* ukućanin, želir, željer.

Hausleute, *pl.* ukućani.

Häuslich, *adj.* domaći, kućevan; s. Haushälterisch; sich — an einem Orte niederlassen, nastaniti se, naseliti se gděgod.

Haus-magd, *f.* služkinja, momica, děvica, dikla; —mann, *m.* ukućanin, kvartirnik; čuvar, nastojnik od kuće; —mannskost, *f.* kosta, hrana domaća, svagdanja; —meister, *m.* nastojnik od kuće, vratar, pripaznik od kuće, pazikuća; —maus, *f.* miš domaći; —miethe, *f.* s. Hauszins; —mittel, *n.* lěk, lěkaria domaća; —mutter, *f.* gospodarica, domaćica; —ordnung, *f.* (t.) domovnik, kućevni red; —rath, *m.* s. Hausgeräth; —schlüssel, *m.* ključ od kuće; —sorgen, *pl. f.* skèrb domaća; —steuer, *f.* kućarina; —suchung, *f.* premetanje kuće; —thier, *n.* živinče domaće; —thür, *f.* kućna vrata, vrata od kuće; —trank, *m.* pitje, napitak domaći; —vater, *m.* kućanik, gospodar, starešina, domaćin; —verwalter, *m.* upravnik kuće; —wesen, *n.* gospodarstvo, kućanstvo; —wirth, *m.* gospodar, kućanin, gazda; —wirthin, *f.* gospodarica, kućanica, gazdarica, domaćica; —wirthschaft, *f.* gospodarstvo, kućanstvo, kućenje; —zins, *m.* najam od kuće; kućevna najamnina; kućevna daća; —zinssteuer, *f.* poreza od kućevne najamnine.

Haut, *f.* koža, kora, ljuska; eine ehrliche —, (gem.) dobričina, pošten čověk.

Hautbois, *f.* **Hautboist**, *m.* s. Hoboe, Hoboist.

Häutchen, *n.* kožica; opna, opnica.
Häut-en, *v. a.* guliti, derati kožu; sich — *v. r.* linjati se, liniti se; —ig, *adj.* kožnat; opničav.
Hauzähne, *pl. m.* kali, zubi.
Havarie, *f.* pomorska šteta.
Haverei, *f.* s. Haferei.
Hazardspiel, *n.* slěpa igra.
He, Hei, *i.* ej, aj!
Hebamme, *f.* babica, primalja.
Hebebaum, Hebel, *m.* Hebeeisen, *n.* poluga, ćuskia.
Hebelade, *f.* vito.
Heben, *v. a.* dignuti; uzvisiti; dizati; Wein aus dem Fasse —, vaditi vina na teglicu; ein Kind aus der Taufe —, dèržati na kèrštenju děte; einen aus der Kutsche, vom Pferde —, pomoći komu s kolah, s konja; einen aus dem Sattel —, oboriti koga sa sedla; *fig.* izagnati s milosti, zadenuti koga za pojas; einen Zweifel —, razrěšiti dvoumje; eine Krankheit —, izlěčiti, izvidati.
Heber, *m.* poluga, ćuskia; teglica, natega, nategača.
Hebe-winde, *f.* vito; —zeug, *n.* argan; konj (za dizanje).
Hebrä-er, *m.* evrien, židov, žudia, čifut; —isch, *adj.* evrienski, židovski, čifutski, žudinski.
Hebung, *f.* dizanje; dignutje, uzdignutje.
Hecatombe, *f.* ekatomba, posvetilište od sto žèrtvah.
Hechel, *f.* greben, gèrdaša, gèrgaša; einen durch die — ziehen, rešetati koga; —bank, *f.* stan od grebenih; —frau, *f.* grebenalja; —macher, *m.* grebenar, gèrgašar; —n, *v. a.* grebenati, gèrgašiti.
Hecht, *m.* štuka (riba); —chen, *n.* štučica.
Heck-e, *f.* gèrm; (lebendiger Zaun), živica; (von manchen Thieren und Vögeln), leglo, podsad; sasad; skot; —en, *v. a.* (von den Vögeln), leći; (von andern Thieren), kotiti se, leći, ploditi se; —enland, *n* zemlja neplodna; —enrose, *f.* divja ruža; —groschen, —thaler, —pfennig, *m.* novac za sěme ostavljen; —mutter, *f.* (im Scherz), plodkinja, plodnica (žena); —zeit, *f.* leglo.
Heede, *f.* kučina, sgriba.
Heer, *n.* vojska, ordia; množ, množtvo, sila; jato; ćeta; čopor; —bann, *m.* poziv na vojsku; —biene, *f.* trut, trutina.
Heerd, Heerde, s. Herd, Herde.
Heer-flüchtig, *adj.* běgunac, poběglica; —führer, *m.* generao, vojvoda; —geräth, *n.* pratež, pèrtljaga vojnička; —pauke, *f.* talambas; —schaar, *f.* četa; —schau, *f.* razgledanje, ogledanje vojske; —schnepfe, *f.* šljuka (ptica); —straße, *f.* drum, cesta velika; —wagen, *m.* tarnica, kolia, kara; —wesen, *n.* vojničtvo.
Hefen, *pl. f.* trop, droždje; talog; kvas.
Hefig, *adj.* droždan, mutan.
Heft, *n.* *(m.)* (Stiel), dèržak, dèržalo; ručica; (von Papier), vez, svezka; (Heftel), kopča, kopčica; petlja.
Hefte, *f.* vežnja (tèrsja).
Heftel, s. Häftel.
Hefteln, *v. a.* skopčati, zaputiti, sapeti.
Heften, *v. a.* pribosti, pripeti; prišiti, šiti, sašiti; (mit weiten Stichen), fircati; prifircati; die Augen auf etwas —, uprět oči u što; den Wein —, vezati tèrsje; seine Gedanken auf etwas —, misliti na što.
Heftfaden, *m.* konac za fircanje.
Heftig, *adj.* žestok, vatren; jak; velik; silan, silovit; —keit, *f.* sila,

žestočina; jakost; vatra, plamen, oganj.

Heft-lade, *f.* šivalo (u knjigovezaoca); —nadel, *f.* igla velika; —pflaster, *n.* melem spojni.

Heg-en, *v. a* gajiti; —er, *m.* gajnik.

Hehl, *n.* er macht kein —, ne krije, ne taji.

Hehler, *m.* jatak; —in, *f.* jatačica.

Hehr, *adj.* slavan, visok; svet, nebeski, rajski.

Heide, *f.* ledina, pustara; šuma, lug.

Heide, *m.* poganin.

Heide-grütze, *f.* kaša hajdena; —korn, *n.* hajda, hajdina, heljda; —kraut, *n.* beresk.

Heidelbeere, *f.* cèrnica, cèrna jagoda.

Heidelerche, *f.* ševa šumska.

Heiden-bekehrer, *m.* misionar, obraćalac poganah; —thum, *n.* poganstvo.

Heidnisch, *adj.* poganski.

Heiduk, *m.* pandur.

Heil, *n.* spasenje, blaženstvo; sréća; — dir! blago tebi!

Heil, *adj.* zdrav; ozdravljen, ozdravio; die Wunde ist —, zarasla je rana; — werden, ozdraviti.

Heiland, *m.* spasitelj, spas.

Heil-art, *f.* léčenje, vidanje; način od léčenja, vidanja; —bar, *adj.* ozdravljiv, izléčiv; —en, *v. a.* léčiti, vidati; izléčiti, izvidati, ozdraviti.

Heilig, *adj.* svet; — *adv.* sveto; —en, *v. a.* svetiti, posvetiti; —er, *m.* svetac, sveti; blaženi; Heilige, *f.* svetica, sveta; blažena; —keit, *f.* svetost; —machend, *adj.* svetotvoran; —macher, *m.* svetitelj; —machung, *f.* svetotvorje; —sprechen, *v. a.* posvetiti, unéti medju svetce; —sprechung, *f.* posvetjenje; —thum, *n.* svetinja; svetište, svetnica; —ung, *f.* svetjenje, posvetjenje.

Heil-kraft, *f.* moć, krépost léčna, lékovita; —kraut, *n.* bilje lékovito; —kunde, —kunst, *f.* lékarstvo, lékaria.

Heillos, *adj.* bezbožan; zao, zločest, proklet; —igkeit, *f.* bezbožnost, zločestoća.

Heil-mittel, *n.* lék, lékaria; —mittel-verkauf, *m.* prodaja lékovah.

Heilsam, *adj.* zdrav, probitačan, koristan; spasonosan; —keit, *f.* probitak, korist; zdravost.

Heilsordnung, *f.* put spasenja.

Heilung, *f.* léčenje, vidanje; ozdravljenje.

Heilverständiger, *m.* véštak (znalac) u léčenju.

Heim, *adv.* kući, doma; kod kuće, doma.

Heimath, *f.* postojbina, domovina, zavičaj; —slos, *adj.* bez zavičaja, bez domovine; ein —er Mensch, bezkućanik, čověk bez kuće; —s-schein, *m.* (t.) zavičajnica; —swesen, *n.* (t.) zavičajstvo.

Heime, *f.* Heimchen, *n.* šturak, stričak, popak.

Heim-fahrt, —kunft, *f.* —gang, *m.* povratak kući.

Heimfall, *m.* pripadak, pripadanje; (t.) ošastnost; (Erbschaft) ošlo naslédstvo; — en, *v. a.* pripasti, pripadati, oći; —srecht, *n.* pravo ošastnosti.

Heimfällig, *adj.* ošastni, pripadni.

Heimkehr, s. Heimfahrt.

Heimlich, *adj.* tajan, otajan, potajan; — *adv.* tajom, kradom, u potaji, potajno, otajno, skrivoma; —keit, *f.* tajna, otajstvo, potaja.

Heimreise, s. Heimfahrt.

Heimstellen, *v. a.* dati komu na volju.

Heimsuch-en, *v. a.* pohoditi, polaziti; *fig.* taknuti, pedepsati, postići;

—ung, *f.* pohod, pohodjenje, polazak, polaženje; *fig.* pedepsa, bič božji, ruka božja.

Heimtück-e, *f.* podhibnost, zloba; podmuklost; —isch, *adj.* podhiban, podmukao, zloban.

Heim-wärts, *adv.* kući, doma, prema domovini, prema postojbini; —weg, *m.* s. Heimfahrt; —weh, *n.* želja, ginutje, čeznutje za domovinom.

Heirath, *f.* ženitba, svatba, pir; (in Zus.) ženitbeni; —en, *v. a.* (eine Frau nehmen), oženiti se, ženiti se; (einen Mann nehmen), udati se, poći za muža; —scaution, *f.* ženitbena sigurnica; —sgut, *n.* dota, miraz, pèrćia.

Heisch, s. Heiser.

Heischen, *v. a.* pitati, hotěti, iziskivati, tražiti, zahtévati.

Heiser, *adj.* promukao, mukao; —keit, *f.* muklina.

Heiß, *adj.* vruć, topao; brennend —, vrio, goruć.

Heißen, *v. a.* (nennen), zvati, imenovati; (befehlen), zapoviděti, reći; — *v. n.* zvati se; (bedeuten), hotět reći, znamenovati, značiti; wie heißt er? kako se zove, kako mu je ime? es heißt, er sei gestorben, govori se, kaže se, da je umro; jemanden einen Betrüger —, reć komu da je varalica; jemanden willkommen —, pozdraviti koga; etwas gut heißen, odobriti štogod.

Heißhunger, *m.* pasji, vučji glad, velik glad; —ig, *adj.* vele gladan, proždèrljiv.

Heiter, *adj.* jasan, vedar, bistar, čist; (vom Geiste), veseo, dobre volje; —keit, *f.* vedrina, dobra volja.

Heiz-en, *v. a.* grijati, kuriti, ložiti, paliti (peć); —ung, *f.* grijanje, kurenje.

Hekt-ik, *f.* jektika, suha bolest; —isch, *adj.* jektićav.

Held, *m.* junak, vitez, zatočnik.

Helden-gedicht, *n.* pěsan vitežka, davoria; —mäßig, —haft, *adj.* junački; —muth, *m.* junačtvo, vitežtvo; —müthig, *adj.* junak, vitez, hrabar, hrabren, hrabrenit; —that, *f.* junačtvo, vitežtvo, zatočnica; —zeit, *f.* vrěme, doba vitežko, junačko.

Heldin, *f.* junakinja, vitežkinja.

Helfen, *v. n.* pomoći, pomagati, priskočiti, doći u pomoć; einem aus dem Irrthume —, ubavěstiti, odsumnjit koga, izvest ga iz bludnje; es ist nicht mehr zu —, neima više pomoći; — Sie mir von diesem Menschen, rěšite me ovoga čověka; vom Brode —, smaknuti, ubiti; ich will Ihnen zu Ihrem Rechte —, nastojat ću da vam se učini pravda; hilft's nichts, so schadt's auch nichts, ako neće pomoć neće ni odmoć; was hilft das? što to hasni; das hilft nichts, to ništa neprudi.

Helfenbein, s. Elfenbein.

Helfer, *m.* pomoćnik, pomagač; —shelfer, *m.* pomagač, ortak, drug u zločinstvu.

Hell, *adj.* jasan, vedar, bistar, čist; —er Himmel, vedro nebo; ein —er Wald, šuma, gora rědka, izséćena; (durchsichtig), prozračan; —blau, *adj.* jasno-modar, světlo-modar; —dunkel, *adj.* světlo-taman; —n, *f.* jasnost, světlost, vedrina.

Hellebard-e, *f.* alabarda, sulica perjata, oštroperac; —irer, *m.* alabardier, oštropernik.

Heller, *m.* soldin, beč.

Hell-gelb, *adj.* světlo-žut; —grün, *adj.* světlo-zelen.

Helm, *m.* kaciga; (an einer Destillir-

blase), kapa, kapak, napa; (an der Axt), dèržalo, toporište: (eines Thurmes), kupola, trulo, kube; —binde, *f.* sveza od kacige; —dach, *n.* kupola, trulo, kube; —schmuck, *m.* ures, nakit od kacige.

Hemd, *n.* košulja, rubaća; —chen, *n.* košuljica.

Hemm-en, *v. a.* ustaviti, zaustaviti, sustaviti, zaprēčiti, preprēčiti; ein Rad —, zatvorit, opaučit kolo; —kette, *f.* zaporni lanac; —schuh, *m.* coklja (od kolah); —ung, *f.* ustavljanje, zaustavljanje, prēčenje, zaprēka.

Hengst, *m.* ajgir, pazduh; —füllen, *n.* ždrēbac.

Henkel, *m.* ručica, uho; —korb, *m.* kotarica, košarica, košić s ručicom; —n, *v. a.* staviti, metnut ručice; —tasse, *f.* ćaša, findjan s ručicom; —topf, *m.* lonac s ručicami.

Henk-en, *v. a.* obesiti, vešati; —enswerth, *adj.* vešalah vrēdan; —er, *m.* vēšar, kèrvnik, mučitelj.

Henne, *f.* kokoš.

Her, *adv.* simo, amo, ovamo; hin und —, simo tamo, tamo amo; wo sind Sie —, odkuda ste vi? von Alters —, od starine; von da —, odavde, odavle, odovud, odovudar.

Herab, *adv.* dole, s, sa; —bringen, *v. a.* donēt dole, skinuti, snimiti, snēti; —eilen, *v. n.* sići hitro, bèrzo; —fahren, *v. n.* sići, povezti se dole; —fallen, *v. n.* spasti, pasti; —fließen, *v. n.* teći, oticati, curiti; —führen, *v. a.* povest dole; —gehen, —kommen, *v. n.* sići, silaziti; —hängen, *v. n.* visēti.

Herablass-en, *v. a.* spustiti; sich — *v. r.* sniziti se, poniziti se; —end, *adj.* snižen, uljudan, blag; —ung, *f.* spuštanje, sniženj·, poniženstvo, blagost.

Herab-nehmen, *v. a.* skinuti, snimiti; —sehen, *v. a.* gledat dole; —senden. *v. a.* poslat dole.

Herabsetz-en, *v. a.* staviti, metnuti dole; den Preis —, sniziti, ponizit cēnu; — die Münze, obaliti vrēdnost novca; den guten Ruf —, ozloglasiti, gèrditi koga; einen —, osramotiti, zasramiti, opsovati, porugati; —ung, *f.* osramotjenje, zasramljenje, poruganje, sramota.

Herab-springen, *v. n.* dole skočiti; —stimmen, *v. a.* popustiti, odapeti žice; —stoßen, *v. a.* turnuti, potisnuti, porinuti dole; —stürzen, *v. a.* rinuti dole; —träufen, *v. n.* kapati; —wälzen, *v. a.* svaliti, valjati dole; —werfen, *v. a.* bacit dole, svèrći, svèrgnuti.

Herabwürdig-en, *v. a.* poniziti, sniziti, osramotiti, opsovati; —ung, *f.* poniženje, sniženje, osramotjenje, sramota; — der Religion, (t.) obezdostojnost vērozakona.

Herabziehen, *v. a.* potegnuti, povući dole.

Heraldik, *f.* araldika, gèrboslovje.

Heran, *adv.* simo, amo, ovamo, bliže; —kommen, *v. n.* doći, dolaziti; —nahen, sich, *v. r.* približati se, dolaziti; —nahung, *f.* približavanje; —rücken, *v. n.* približati se, približavati se, dolaziti, nastajati; —wachsen, *v. n.* rasti.

Herauf, *adv.* gore, na; —gehen, —kommen, —stehen, —treten, *v. n.* ići gore, penjati se, popeti se; —ziehen, *v. a.* vući gore, potegnuti, povući gore.

Heraus, *adv.* van, na dvor, na polje; —bekommen, *v. a.* dobiti, zadobiti (na trag); —bringen, *v. a.* iznēti,

donět na dvor, izvaditi; —fahren, *v. n.* izići, izvezti se; —fallen, *v. n.* izpasti; —finden, *v. a.* naći, iznaći, razuměti.

Herausforder-n, *v. a.* pozvat (na boj), (t.) zazvati, izzvati koga; der —nde zazvalac; der Herausgeforderte, zazvanac; —ung. *f.* pozov (na boj).

Herausgabe, *f.* izdanje, izdavanje.

Herausgeb-en, *v. a.* izdati, dati na svetlo; dati natrag, vratiti; —er, *m.* izdatelj, izdavatelj.

Heraus-gehen, *v. n.* izići, izlaziti; —helfen, *v. n.* pomoć komu; —holen, *v. a.* izvaditi, izněti, doněti; —jagen, *v. a.* iztěrati, izagnati; —kommen, *v. n.* izići, izlaziti; (bekannt werden), saznati se, doznati se, pročuti se, doći na vidělo; es kommt auf eins heraus, to je sve jedno; was kommt dabei heraus? što će bit iz toga? —kriegen, *v. a.* (im gem. Leben), dobiti, zadobiti; ein Geheimniß —, saznati, dočuti otajstvo; Geld —, dobit natrag; —kriechen, *v. n.* promiléti, izići; —lassen, *v. a.* pustiti, izpustiti; sich über etwas —, očitovat misao svoju vèrh česa; —laufen, *v. n.* iztèrčati; —locken, *v. a.* izmamiti, izvabiti; —müssen, *v. n.* morat izići; die Sache muß heraus, to mora doć na světlo, na vidělo; —nehmen, *v. a.* izvaditi; sich viel —, usuditi se, usloboditi se; —platzen, *v. n.* (mit etwas), izlanuti se, uteći komu rěč; —reißen, *v. a.* izkinuti, izvaditi, izčupati; —recken, *v. a.* izplaziti; —rinnen, *v. n.* izteći, izcuriti; —rücken, *v. n.* izići; mit dem Gelde —, dat van, dat na polje novce; — *v. a.* iztegnuti, izvući, potegnut na dvor; —rufen, *v. a.* izazvati, pozvat na polje; —sagen, *v. a.* reći, izpoviděti, očitovati; —schütteln, *v. a.* iztresti, izasuti; —schneiden, *v. a.* izrězati, izsěći; —schöpfen, *v. a.* izgrabiti, izcèrpiti; —sein, *v. n.* bit vani; —springen, *v. n.* skočit van, izskočiti; —stehen, *v. n.* viriti, gledat na polje; —stoßen, *v. a.* izbiti, turit na polje, iztěrati, izagnati; Worte, Reden —, bljuvati, rigat rěči; —streichen, *v. a.* izbrisati; (loben), hvaliti, slaviti, dizati; —tragen, *v. a.* izněti, odnět na polje; —treiben, *v. a.* izagnati, iztěrati; —werfen, *v. a.* izbaciti, bacit na dvor; —wickeln, *v. a.* razmotati, odmotati; sich — *v. r.* izplesti se; —wollen, *v. n.* hotět izići; nicht — mit der Sprache, nehtět kazati, izpoviděti; —ziehen, *v. a.* izvući, iztegnuti; sich —, izplesti se.

Herbe, *adj.* rězak, kaštar; gorak, žuk; tèrpak.

Herbe, Herbigkeit, *f.* rězkoća, kaštrina; gorkost, žukoća; tèrpkoća.

Herbei, *adv.* simo, amo, ovamo; —bringen, *v. a.* doněti, priněti; —fliegen, *v. n.* doletěti, priletěti; —führen, *v. a.* dovesti, privesti; —holen, *v. a.* ići po koga; doněti; —kommen, *v. n.* doći, prići; dolaziti, dohoditi; približavati se; — lassen, sich zu etwas, *v. r.* pristati na što; —rufen, *v. a.* dozvati, prizvati, doviknuti; —schaffen, *v. a.* priskèrbiti, dobaviti, nabaviti; — Zeugen, dovesti svědoke; —ziehen, *v. a.* dovući, privući.

Herberg-e, *f.* konak, noćište; gostionica; kèrčma; —en, *v. a.* primiti, uzeti na konak; —sordnung, *f.* red za noćista; —svater, *m.* domaćin noćista.

Herbestellen, *v. a.* poručiti, naručiti, reć komu da dodje amo.

Herbeten, *v. a.* molit na izust, molit na pamet.

Herbitten, *v. a.* pozvat k sebi,

Herbringen, *v. a.* doněti, priněti.

Herbst, *m.* jesen; diesen —, jesenas; einen guten — gehabt haben, bit urodilo vino, kad ima dosta vina; —en, *v. a.* brati grozdje; žeti; — *v. n.* nastajat jesen, jeseniti se; —lich, *adj.* jesenski, jesenji; —luft, *f.* zrak, povětarce jesensko; —monat, *m.* septembar, rujan; —rose, *f.* ruža jesenska; —saat, *f.* usěv jesenski; —tag, *m.* dan jesenski; —wetter, *n.* vrěme jesensko; —zeit, *f.* jesen.

Herd, *m.* ognjište; (Haus), kuća.

Herde, *f.* stado, kèrdo; —nweise, *adv.* na stada, na kèrda.

Herdgeld, *n.* danak od ognjišta.

Herdurch, *adv.* ovuda.

Herein, *adv.* u nutra; u; — *i.* slobodno, ulazi! —bringen, *v. a.* uněti, doněť u nutra, —gehen; —kommen, —treten, *v. n.* unići, doć u nutra; —lassen, *v. a.* pustiti u nutra; —nöthigen, *v. a.* prosit, molit, nukati da unidje, prinuditi da ide u nutra.

Herfließen, *v. n.* teći; *fig.* dolaziti, proizlaziti.

Herfordern, *v. a.* zvati, pozvati ovamo.

Herführen, *v. a.* dovesti, privesti.

Hergang, *m.* *fig.* stanje, stališ; tečaj.

Hergeben, *v. a.* dati, dohvatiti.

Hergehen, *v. n.* ići, približavati se; über etwas —, primiti se, uhvatiti se česa; über einen —, zaokupiti koga.

Herhalten, *v. a.* pružiti; pružati; — *v. n.* — müssen, morat tèrpěti morat podněti.

Herholen, *v. a.* dovesti; doněti.

Hering, s. Häring.

Herkommen, *v. n.* doći, prići; *fig.* dolaziti, proizlaziti; — *n.* proizlaženje, rod; starodavni, starinski običaj, navada.

Herkömmlich, *adj.* običan, navadan, u običaju; — *adv.* po običaju, starinskom načinu, po navadi, polag običaja.

Herkunft, *f.* došastje, dolazak; (Abstammung), rod, pleme.

Herlangen, *v. a.* dodati, pružiti, dati; — *v. n.* dosizati.

Herlassen, *v. a.* dopustiti, pustiti amo.

Herlegen, *v. a.* staviti, metnuti.

Herleihen, *v. a.* posuditi.

Herleit-en, *v. a.* dovoditi, voditi amo; *fig.* proizvoditi; —ung, *f.* proizvodjenje.

Herlesen, *v. a.* čitati, pročitati.

Hermachen, sich, *v. r.* doći; dolaziti; (über etwas), navalit na što, uhvatiti se česa, navèrzti se na što.

Hermaphrodit, s. Zwitter.

Hermelin, *n.* ermelin; —pelz, *m.* šuba, ćurak od ermelina.

Hernach, *adv.* zatim, poslie, iza toga.

Hernehmen, *v. a.* uzeti; priuzeti; einen —, zaokupiti koga.

Hernennen, *v. a.* imenovati, kazati.

Hernieder, *adv.* dole; doli; —fahren, — kommen, *v. n.* sići; silaziti; doć dole.

Heroisch, *adj.* junački, vitežki, hrabren.

Herold, *m.* telal, glasnik, navěštnik; —sstab, *m.* štap, prut telalski.

Herplappern, Herplaudern, *v. a.* bèrbljati; izbèrbljati.

Herr, *m.* gospodar; gospodin, go-

spar; den großen —n spielen, veličati se, živěti po gospodski; — im Hause, gospodar, gazda u kući; es will hier ein Jeder — sein, hoće svaki da gospodari ovdě; sein eigener — sein, svoj gospodar biti; sich zum —n von etwas machen, osvojiti, posvojiti štogod; — über seine Leidenschaften sein, odoljevati svojim požudam, umět zauzdat svoje požude.

Herrchen, *n.* gospodičić.

Herrechnen, *v. a.* brojiti, računati; nabrojiti, izbrojti.

Herrecken, *v. a.* pružiti, izplaziti.

Herreichen, *v. a.* pružiti, dati, dodati, dohvatiti.

Herreise, *f.* došastje, dolazak, povratak; —n, *v. n.* ić amo, vratjati se.

Herren-dienst, *m.* služba; robota, tlaka; —gunst, *f.* milost velike gospode; —haus, *n.* kuća, dvor gospodski.

Herren-huter, *m.* ernut, brat moravski.

Herren-leben, *n.* život, življenje gospodsko; —los, *adj.* bez gospodara, bez službe; —lose Sache, ničija stvar.

Herrisch, *adj.* gospodarski; gospodičan; ponosan, ponosit.

Herrlich, *adj.* slavan, krasan, veličanstven, prelěp; —keit, *f.* gospodstvo; veličanstvo, krasota, slava.

Herrschaft, *f.* vlast, oblast; gospodstvo; gospodština, vlastelovina, spahiluk; imanje; gospodin, gospodar; gospodarica, gospoja; —lich, *adj.* gospodski; —sbesitzer, *m.* posědnik (pritežatelj) gospoštine.

Herrsch-en, *v. n.* vladati, gospodovati, gospoditi; —er, *m.* vladar, vladalac, vladatelj; (in Zus.) vladarski; —erin, *f.* vladalica; —sucht, *f.* pohlepa za vladanjem; —süchtig, *adj.* pohlepan za vladanjem.

Herrücken, *v. a.* primaknuti; — *v. n.* primaknuti se; primicati se, približavati se.

Herrufen, *v. a.* zvati, dozvati.

Herrühren, *v. n.* dolaziti, proizlaziti, dohoditi, proticati.

Hersagen, *v. a.* govoriti, kazati, povědati.

Herschaffen, *v. a.* nabaviti, dobaviti, priskèrbiti.

Herschicken, Hersenden, *v. a.* poslat ovamo.

Herschieben, *v. a.* rinuti, porinuti amo.

Herschießen, *v. a.* pucati, puknut ovamo; Geld —, dat naprěd novacah; — *v. n.* doletěti.

Herschleichen, *v. n.* privuć se, prikrasti se.

Herschleppen, Herschleifen, *v. a.* dovući, dosmucati.

Herschreiben, *v. a.* pisat ovamo; sich von etwas —, proizlaziti, pisati se.

Hersehen, *v. n.* gledati, vidět amo.

Hersetzen, *v. a.* staviti, metnut ovamo; sich —, *v. r.* sěsti, posaditi se ovdě.

Hersein, *v. n.* bit od kuda.

Herstamm-en, *v. n.* izlaziti, izhoditi, proizlaziti, proticati; —end, *adj.* rodom; proizlazeć; —ung, *f.* proticanje, proizlaženje; rod, kolěno.

Herstell-en, *v. a.* staviti, metnut ovamo; *fig.* povratiti, ponoviti, popraviti; — einen Beweis, dokazati; — den Thatbestand, izvesti što, obstanoviti stanje učinjenice;

hergestellt werden, ozdraviti, oporaviti se; —ung, *f.* popravak; ozdravljenje, oporavljenje.

Hertragen, *v. a.* donositi; doněti.

Hertreten, *v. n.* pristupiti.

Herüber, *adv.* simo, amo, ovamo, na ovu stranu.

Herum, *adv.* oko, okol, okolo; tamo amo, simo tamo.

Herum-bringen, *v. a.* opasti, ogovoriti, ozloglasiti koga; —drehen, *v. a.* vèrtěti; —fahren, *v. n.* voziti se, ići tamo amo; —fliegen, *v. n.* oblitati, letět tamo amo; —führen, *v. a.* voditi tamo amo; —gehen, *v. n.* obilaziti, hodati tamo amo; das geht mir im Kopf herum, to mi se vèrti po glavi; —holen, f. Ausforschen; —hüpfen, *v. n.* igrat u okolo, obskakivati, skakutati tamo amo; —irren, *v. n.* skitati se, tepsti se, potipati se, bluditi, basati, klatiti se; —laufen, *v. n.* tèrčkarati, obtèrkivati; tèrčati, ići tamo amo; —läufer, *m.* tèrčkaralac; —liegen, *v. n.* ležati tamo amo, ležat u okolo; —liegende Oerter, obližnja města; —reisen, *v. n.* putovati tamo amo, putovat u okolo, obilazit zemlje; —reiten, *v. n.* jahati, jašit tamo amo, objahivati; —setzen, *v. a.* staviti, metnut u okolo; —spazieren, *v. n.* šetati se, hodat tamo amo; —streichen, —streifen, *v. a.* skitati se, tepsti se, potipati se, tući se ovud i onud, klatiti se; —treiben, *v. a.* těrati, gonit tamo amo; vèrtěti, okretati; —tragen, *v. a.* obnositi; —träger, *m.* obnositelj; —ziehen, *v. a.* potezati, vući, smucati tamo amo; — *v. n.* skitati se, tepsti se, tući se, klatiti se; —ziehender Lebenswandel, skitačko življenje.

Herunter, *adv.* dole; —bringen, *v. a.* sněti, donět dole; skinuti, izvaditi; *fig.* upropastiti; sniziti, poniziti; —fallen, *v. n.* pasti dole; —kommen, *v. n.* sići, dole doći; (in Verfall kommen), padati, pasti; —lassen, *v. a.* spustiti; —machen, *v. a.* skinuti, snimiti, izvaditi; (schelten), opsovati, pokarati; ozloglasiti, opasti, ogovoriti; —nehmen, *v. a.* skinuti, snimiti, izvaditi; —schlagen, *v. a.* smlatiti, omlatiti; —steigen, *v. n.* sići; silaziti; —wärts, *adv.* dole, na dolinu; —werfen, *v. a.* sbaciti, baciti dole, svèrgnuti.

Hervor, *adv.* van, na dvor, na polje; napèrvo, u naprědak; —blicken, *v. n.* viriti, pomoliti se, pokazati se; viděti se, kazati se; —bringen, *v. a.* proizvesti, napraviti, načiniti; —gehen, *v. n.* izići; slěditi; dolaziti; viděti se; —keimen, *v. n.* nicati, niknuti, pronicati; —kommen, *v. n.* proizlaziti, nastajati, bivati, dohoditi; rasti, nicati; pomoliti se; —leuchten, *v. n.* sjati; viděti se; odlikovati se; —locken, *v. a.* izmamiti, izvabiti; —ragen, *v. n.* viriti, pružati se, viděti se.

Hervorsprossen, *v. n.* rasti, izrasti, proizrasti, nicati; —stehen, *v. n.* viriti, viděti se, pružati se, gledati na dvor; —suchen, *v. a.* naći, potražiti, tražiti; —thun, sich, *v. r.* odlikovati se; —ziehen, *v. a.* iztegnuti, izvući, tèrgnuti van.

Herwärts, *adv.* simo, ovamo, amo.

Herweg, *m.* dolazak; povratak.

Herweisen, *v. a.* kazati, pokazivati, pokazati, naputiti.

Herwerfen, *v. a.* bacati.

Herz, *n.* sèrce, sèrdce; ćud; von —en gern, drage volje; das geht mir zu —en, to me dira u sèrce; reden wie einem ums — ist, govoriti otvoreno, otvorenim sèrcem govoriti; im —en von Deutschland, u srěd Němačke, u sèrdcu od Němačke.

Herzählen, *v. a.* brojiti, nabrajati, nabrojiti, izbrojiti.

Herz-balsam, *m.* balsam sèrdaćni; —beklemmung, *f.* těsnosèrdje; —blatt, *n.* prisèrdje; (Liebling), milostnik, ljubimac; —brechend, *adj.* tužan, žalostan; —chen, *n.* sèrdašce; mein —, dušo moja, dušice!

Herzeleid, *n.* tuga, žalost, skèrb.

Herzen, *v. a.* milovati, dragovati, ljubiti.

Herzens-angst, *f.* těskoća, strah, predanje, briga; —freund, *m.* sèrdaćni priatelj; —lust, —freude, *f.* radost, veselje, razkoša; nach —lust handeln, radit po volji, polag svoje želje.

Herz-gespann, *n.* bolest sèrca; —grube, *f.* žličica (pod pèrsima).

Herzhaft, *adj.* sèrćen, hrabren, hrabar, hrabrenit; —igkeit, *f.* sèrćenost, hrabrost, hrabrenost, hrabrenitost.

Herziehen, *v. a.* dovući, privući, vuć amo; — *v. n.* doseliti se.

Herzig, *adj.* mio, priatan, ljubezan, malen.

Herz-kirsche, *f.* vèrsta od trěšanjah; —klopfen, *n.* lapat, bijenje sèrca; —lich, *adj.* sèrdaćan, sèrćan; —gern, drage volje, iza svega sèrca; —lichkeit, *f.* sèrćanost, sèrdaćnost; —los, *adj.* bez sèrca.

Herzog, *m.* herceg, vojvoda, duka; —in, *f.* herceginja, vojvodinja, dukinja; —lich, *adj.* hercegov, dukin, hercezki, dukalski; —thum, *n.* (Würde) vojvodstvo; (Land) vojvodovina, hercegovina.

Herz-schlächtig, *adj.* (von Pferden), sipljiv, nedušljiv; —spann, s. Herzgespann; —stärkend, *adj.* sèrdaćan, pokrěpljiv; —stärkung, *f.* pokrěpa; (Arzenei), lěk pokrěpljivi, pokrěpa; —stoß, *m.* udarac smèrtni.

Herzu, *adv.* simo, ovamo, amo.

Herzueilen, *v. n.* doletěti, doskočiti, priskočiti.

Herzunahen, —treten, *v. n.* približiti se, pristupiti, prikućiti se.

Herzweh, *n.* bolest sèrca, bol sèrdaćna.

Hetz-e, *f.* dèržkanje, lov (sa psima); —en, *v. a.* loviti (sa psima); einen Hasen —, těrati, goniti zeca; die Hunde —, dèrzkati, uškati, ljutiti pse; an einander —, dèrzkat jednoga na drugoga; —hund, *m.* ogar; —peitsche, *f.* bič, korbač lovački.

Heu, *n.* sěno; —ärnte, *f.* kositba, košnja; —baum, *m.* lantina, motka; —boden, *m.* sěnik, sěnište, sěnarica; —bund, *m.* naramak sěna.

Heuchel-ei, *f.* licumirstvo, lizimirstvo, hinjenje, himba, himbenost; —n, *v. a.* hiniti, lizimiriti, pretvarati se, lagati, kazat iz na dvora.

Heuchler, *m.* hinac, lizimir, lizimirac, licumirac; —in, *f.* hinica, lizimirka, licumirka; —isch, *adj.* himben, lizimiran, licumiran.

Heuer, *adv.* lětos, ove godine; —ig, *adj.* lětošnji, od ove godine.

Heuern, s. Miethen.

Heugabel, *f.* vile.

Heulen, *v. n.* urlikati, zavijati, jaukati, ridati.

Heu-macher, *m.* kosac; —magazin, *n.* sěnik; —markt, *m.* tèrg, piaca od sěna; —monat, *m.* julij, sèrpanj;

—pferd, *n.* gospica, skakavac, kobilica, prug.
Heurath, Heurathen, s. Heirath, Heirathen.
Heu-schober, *m.* stog, plast; —schre-
Hecke, s. Heupferd.
Heut-e, *adv.* danas, danaske; —ig, *adj.* današnji, sadanji, sadašnji.
Heu-wage, *f.* vaga od sěna; —wagen, *m.* kola od sěna.
Hexe, *f.* věštica, čarovnica, vilenica, vračara, vračarica; —n, *v. n.* čarati, vračati.
Hexen-buch, *n.* knjiga čarovnička, vilenička; —geschichte, *f.* pričanje, pripovědka o vilah; —kreis, *m.* vèrzino kolo, kolo čarovničko; —meister, *m.* věštac, čarovnik, vilenik, vrač, vračar; —prozeß, *m.* proces, pravda, parnica suproć věšticam; —tanz, *m.* —fest, *n.* igra, gostba vilenička, čarovnička.
Hexerei, *f.* vračaria, čarobia, vilinstvo.
Heida, Heisa! *i.* hop, hopsa, hopsasa!
Hiäne, s. Hyäne.
Hie, s. Hier.
Hieb, *m.* udar, udarac, mah, zamah.
Hief, —stoß, *m.* glas roga lovačkoga, trubnutje; —horn, *n.* rog od lova, lovački; —riemen, *m.* remen od roga.
Hier, *adv.* ovdě, tu, totu, eto, evo; von —, odavde, odavle, odovud; —an, *adv.* tu, ovdě, na to; o to; o tom; —auf, *adv.* na to, za tim, poslie toga; —aus, *adv.* odovud, odavde, od tuda, iz toga, po tom; —bei, *adv.* ovdě, tu; —durch, *adv.* ovud, ovuda, ovudar, tuda, tudar, tako, tim načinom; —ein, *adv.* ovdě, tu, u to, simo, amo.
Hiergegen, *adv.* prema tomu.
Hier-her, *adv.* simo, ovamo, amo; bis —, do ovdě, do ovud, do simo; —hin, *adv.* ovamo, amo, simo; ovud, ovuda, tuda, tudar; —in, *adv.* ovdě, tu, u tom; —mit, *adv.* tim, s tim, s otim, s ovim, dakle; —nach, *adv.* za to, za tim; —nächst, *adv.* ovdě, tu, vèrh toga, osim toga; —neben, *adv.* tu, tu taki, ovdě odmah, tu blizu; —
—nieden, (Hienieden), *adv.* ovdě, tu, na ovom světu.
Hieroglyphe, *f.* jeruglif.
Hierselbst, (Hieselbst), *adv.* s. Hier.
Hiersein, *n.* pribitje, nazočnost, prisutnost.
Hier-über, *adv.* s ove strane, vèrh ovoga, vèrh toga, nada to, nad ovo, nada tim, nad ovim; —unten, *adv.* ovdě doli, tu doli; —unter, *adv.* poda tim, medju tim; —von, *adv.* od otoga, izmed toga; —wider, *adv.* proti tomu, suprot tomu; —zu, *adv.* k tomu, na to.
Hiesig, *adj.* ovdašnji, naš.
Hifthorn, s. Hiefhorn.
Hilfe, *f.* s. Hülfe.
Himbeer-e, *f.* malina (plod); —strauch, *m.* malina (gèrm).
Himmel, *m.* nebo, raj; das weiß der —, bog zna; dem — sei Dank! bogu hvala, hvala bogu; um's —s willen, za boga, za ime božje! —an, —wärts, *adv.* na nebo, k nebu, gore; —bett, *n.* postelja, odar s nebom; —blau, *adj.* nebeski; —fahrt, *f.* (Christi), spasovo, nebohod, uzašastje gospodinovo; (Mariä), velika gospojina, velika gospoja; —hoch, *adv.* do neba; —reich, *n.* kraljestvo nebesko, raj, nebo; —schreiend, *adj.* u nebo vapijuć.
Himmels-gegend, *f.* pokrajina, stran od neba; —karte, *f.* krajobraz nebeski; —körper, *m.* tělo nebesko; —kreis, *m.* krug, okrug nebeski;

—kugel, *f.* obla, buća, balota nebeska; —schlüssel, *m.* s. Schlüsselblume; —strich, *m.* klima, podnebje; —weit, *adj.* jako dalek; jako velik.

Himmlisch, *adj.* nebeski.

Hin, *adv.* tamo, onamo; — sein, biti propao, prošao; — und her, tamo amo, ovamo onamo; — und zurück, onamo pa natrag; — und wieder, ovdě i ondě, gdě gdě; hin ist hin, bilo pa prošlo, bilo pa nije; nach Wien —, put Beča, prema Beču, na Beč.

Hinab, *adv.* dole, na dolinu; —gehen, —steigen, —kommen, *v. n.* sići, silaziti; —lassen, *v. a.* spustiti; —stürzen, *v. a.* svaliti, obaliti, oboriti, vèrći stèrmoglav; — *v. n.* obaliti se, svaliti se, pasti stèrmoglav.

Hinabwärts, *adv.* dole, na dolinu.

Hinan, Hinauf, *adv.* gore, uz bèrdo, u vis.

Hinauf-gehen, *v. n.* uzići, popeti se, ići gore, penjati se; —heben, *v. a.* dignuti, uzdignuti; —wärts, *adv.* gore, uz bèrdo, u vis.

Hinaus, *adv.* van, na dvor, na polje; —gabe, *f.* izdavanje; —geben, *v. a.* dati, izdati; —gehen, *v. n.* izići, izlaziti; —lassen, *v. a.* izpustiti, pustiti van; —wärts, *adv.* van, na dvor, na polje; —werfen, *v. a.* baciti, izbaciti; —wollen, *v. n.* hotět izići; auf etwas —, ciljati, směrati na što.

Hinbegeben, sich, *v. r.* poći, ići kamo.

Hinbringen, *v. a.* odněti, poněti, nositi; die Zeit —, provesti, probaviti, iztrajati vrěme.

Hinderlich, *adj.* od neprilike, od zapręke, štetan, škodljiv, protivan, suprotivan; einem — in etwas sein, pačiti komu, biti mu od neprilike, biti mu na putu u čem.

Hinder-n, *v. a.* pačiti, prěčiti, smetati; —niß, *n.* —ung, *f.* pačka, zaprěka, smetnja; smetanje, pačenje; —nisse in den Weg legen, smetati kome.

Hindin, *f.* košuta.

Hindurch, *adv.* kroz, prěko.

Hinein, *adv.* u nutra; —bringen, *v. a.* uněti, donět u nutra; —gehen, *v. n.* unići, stati; —schleichen, sich, *v. r.* ukrasti se, uvući se; —setzen, *v. a.* metnut u nutra, umetnuti; —sinken, *v. n.* pasti u nutra, propasti, propadati; —stoßen, *v. a.* zabosti, zatući, utisnuti, rinuti, porinuti u nutra; —wärts, *adj.* u nutra; —ziehen, *v. a.* potegnuti, povući u nutra; — *v. n.* useliti se, naseliti se.

Hinfahren, *v. a.* voziti; — *v. n.* poći, otići; proći; *fig.* umrěti, preminuti, prestaviti se.

Hinfallen, *v. n.* pàsti; *fig.* poginuti.

Hinfällig, *adj.* slab, loman, minuć, prošastan; —keit, *f.* slabost, lomnost; minutje, prošastje.

Hinfliegen, *v. n.* poletěti, odletěti.

Hinfließen, *v. n.* teći, proticati.

Hinfort, Hinfür, *adv.* od sada, u naprědak, u buduće.

Hinführen, *v. a.* odvesti, povesti.

Hingang, *m.* hod, putovanje, put; odlazak, polazak; *fig.* smèrt.

Hingeb-en, *v. a.* dati, pružiti; ostaviti, prepustiti; sich —, *v. r.* dati se; posvetiti se; —ung, *f.* žèrtvovanje, podanost.

Hingegen, *adv.* u suprot.

Hingehen, *v. n.* poći, otići, ići tamo; etwas — lassen, nemarit za što; es wird dir nicht so —, neće

ti to tako proći; wie die Zeit hingeht, kako prolazi vrěme.
Hingelangen, *v. n.* doći, dospěti, stići.
Hingerathen, *v. n.* děsti se, děnuti se, doći, dopasti, dospěti.
Hinhalten, *v. a.* pružati; dèržati; einen mit leeren Hoffnungen —, za nos koga voditi.
Hinhelfen, *v. n.* pomoći, podpomoći, dopomoći, pripomoći; sich kümmerlich —, kuburiti, živariti, životariti.
Hink-en, *v. n.* ramati, šepati —end, *adj.* šepav, hrom.
Hinkommen, *v. n.* doći, prispěti; dospěti, zapoděnuti se.
Hinkriechen, *v. n.* odmiléti, odpuziti.
Hinkunft, s. Ankunft.
Hinlangen, *v. a.* pružiti, podati; — *v. n.* dosegnuti, doseći; *fig.* doteći; doticati, dosta biti.
Hinlänglich, *adj.* dovoljan; ohne —e Ursache, bez dovoljnog uzroka; — *adv.* dosta, dovoljno; —keit, *f.* dovoljnost,
Hinlassen, *v. a.* pustit nek idje.
Hineinlaufen, *v. n.* odtèrčati, potèrčati.
Hinleben, *v. n.* živěti.
Hinlegen, *v. a.* metnuti, staviti; sich —, *v. r.* leći; razboléti se, obo lěti.
Hinlehnen, *v. a.* nasloniti, prisloniti.
Hinleiten, *v. a.* voditi.
Hinmachen, sich, *v. r.* ići, otići.
Hinnehmen, *v. a.* uzeti.
Hinnen, *adv.* von —, odavde, odo vud, odovudar,
Hinraffen, *v. a.* sgrabiti, pograbiti, ugrabiti.
Hinrecken, *v. a.* pružiti; izplaziti.
Hinreich-en, *v. a.* pružiti, dodati, podati; — *v. n.* doteći; doticati, dosta biti; so weit das Vermögen hinreicht, dok bude; —end, s. Hinlänglich.
Hinreis-e, *f.* put, putovanje; —en, *v. n.* putovati; poći, otići, ići.
Hinreißen, *v. a.* potegnuti, povući, sdèrpati, sgrabiti; *fig.* zanešen, priuzet biti (od radosti, itd.).
Hinricht-en, *v. a.* pogubiti; uputiti, upraviti, uporaviti; *fig.* upropastiti; —ung, *f.* pogubljenje, poguba.
Hinrücken, *v. a.* primaknuti, približiti.
Hinschaffen, *v. a.* preněti, prevesti.
Hinscheeren, sich, *v. r.* tornjati se, nositi se.
Hinschicken, Hinsenden, *v. a.* poslati, odpraviti.
Hinschieben, *v. a.* potisnuti, turnuti, rinuti, porinuti.
Hinschießen, *v. n.* skočiti, poleteti kamo; nasèrnuti, sèrnuti; — *v. a.* pucati, puknuti.
Hinschiffen, Hinsegeln, *v. n.* jědriti, voziti se, broditi; am Ufer —, voziti se uz kraj.
Hinschleppen, Hinschleifen, *v. a.* povući, odvući, odsmucati.
Hinschreiben, *v. a.* pisati; napisati kamo.
Hinsehen, *v. n.* gledati, vidět kamo.
Hinsehnen, sich, *v. n.* težiti, želěti kamo.
Hinsetzen, *v. a.* metnuti, staviti, postaviti.
Hinsicht, *f.* pogled; obzir, ozir.
Hinsinken, *v. n.* pàsti, srušiti se, svaliti se.
Hinspringen, *v. n.* skočiti.
Hinstellen, *v. a.* metnuti, staviti, postaviti, položiti.
Hinstrecken, *v. a.* pružiti, zu Boden —, oborit na tle.

Hinstürzen, *v. n.* srušiti se, oboriti se, svaliti se, pàsti.

Hintan, *adv.* zada, s traga; od zada, od traga; —setzen, zanemariti, pometnuti, zavèrći, zametnuti; —geben, *v. a.* (ein Anlehen), ostaviti, (zajam); ostaviti se (zajma); —halten, *v. a.* obustaviti, ukloniti što, sačuvati od čega; —haltung, *f.* obustava, uklona; sačuvanje; —setzen, *v. a.* prezirati; zanemariti, nepaziti na što, zavèrći; —setzung, *f.* preziranje, nepazenje, zanemarenje, zavèrženje.

Hinten, *adv.* zada, s traga; von —, odzada, ostraga; —drein, *adv.* za tim, poslie toga; od zada, zada, s traga; —nach, *adv.* poslie, za tim, za ovim.

Hinter, *prp.* za.

Hinter, der, die, das Hinterste, *adj.* zadnji, stražnji; najzadnji, najstražnji, najposlědnji.

Hinter-achse, *f.* os zadnji, osovina stražnja; —backe, *f.* guz; —backen, *pl.* guzovi; —bein, *n.* noga stražnja; —bleiben, *v. n.* ostati, zaostati; —blieben, *adj.* ostao; die —bliebenen, *pl.* rodjaci ostavši.

Hinterbring-en, *v. a.* donositi, nositi; javiti, doglasiti; —ung, *f.* doglas, javljenje, doglašenje.

Hinter-bug, *m.* podkolěno, podkolěnica; —drein, *adv.* poslie.

Hintere, *m.* zadnjica, stražnjica.

Hintereinander, *adv.* jedan za drugim, redom.

Hinter-flügel, *m.* krilo zadnje, stražnje; —fuß, *m.* noga zadnja, stražnja; (Ferse), peta; —gebäude, *n.* sgrada, sagrada stražnja, od traga.

Hintergeh-en, *v. a.* prevariti, omesti; —ung, *f.* varanje; prevara.

Hinter-glied, *n.* (eines Satzes), član stražnji; (bei den Soldaten), vèrsta zadnja, stražnja; —grund, *m.* dno; dubljina; —halt, *m.* busia, zaséda, potaja; (Hülfe), pomoć, indat; —hand, *f.* dlan; (im Kartenspiel), in der — sein, biti za rukom; —haupt, *n.* zatiljak; —haus, *n.* stražnja strana od kuće; —lage, *f.* ostava, zalog, manet.

Hinterlassen, *v. a.* ostaviti nakon sebe; er ließ ihn hinter sich, preteko ga je; er hats so —, tako je odredio, odlučio; —e Witwe, ostavljena udovica; —schaft, s. Verlassenschaft.

Hinter-lauf, *m.* (bei den Jägern), zadnja, stražnja noga; —leder, — quartier, *n.* peta.

Hinterleg-en, *v. a.* ostaviti, dati što na ostavu; —er, *m.* davatelj na ostavu; —ung, *f.* davanje na ostavu.

Hinterlist, *f.* zaséda, prevara, lukavstvo, lukavština; —ig, *adj.* lukav, podhiban, himben.

Hinterquartier, s. Hinterleder.

Hinter-rücks, —wärts, *adv.* od zada, od traga, iza ledjah; za ledji, za pleći.

Hinter-theil, *m.* zadnja stran, dio stražnji; (eines Schiffes), kèrma; —thüre, *f.* vrata od traga; —treffen, *n.* zadnja straža.

Hintertreiben, *v. a.* smesti; pačiti, prěčiti; zapačiti, preprěčiti.

Hinthun, *v. a.* metnuti, děti kamo.

Hintragen, *v. a.* odněti, nositi kamo.

Hintreten, *v. n.* pristupiti, stupiti kamo.

Hintritt, *m.* smèrt, preminutje.

Hinüber, *adv.* prěko, na drugu stranu; —bringen, *v. a.* preněti; —fliehen, *v. n.* uskočiti, priběgnuti; —gehen, *v. n.* preći; —sprin-

gen, *v. n.* preskočiti, skočiti na drugu stranu; —werfen, *v. a.* prebaciti, baciti prěko.

Hinum, f. Herum.

Hin und her, *adv.* tamo amo, simo tamo, ovud onud.

Hinunter, —wärts, *adv.* dole, na dolinu; —gehen, *v. n.* sići; silaziti; —lassen, *v. a.* spustiti; —springen, *v. n.* skočit dole.

Hinwärts, *adv.* tamo, onamo,

Hinweg, *m.* put (do kuda).

Hinweg, *adv.* ća, na stran, otale, odotole; —begeben, sich, *v. r.* hinweggehen, *v. n.* otići; —fliegen, *v. r.* odletěti; —führen, —bringen, *v. a.* odněti, odvesti, —setzen, sich, *v. r.* (über etwas), neobzirati se na što.

Hinweisen, *v. a.* kazati; uputiti, naputiti.

Hinwerfen, *v. a.* baciti, hititi.

Hinwieder, Hinwiederum, f. Wieder.

Hinzählen, *v. a.* brojiti; nabrojiti.

Hinziehen, *v. a.* vući, potezati; — *v. n.* seliti se; preseliti se; naseliti se, doseliti se; poći, ići.

Hinzielen, *v. n.* sgadjati, směrati, ciljati.

Hinzu, *adv.* k, ka; k tomu; (in Zus.) pri, do, na, nado; —fügen, *v. a.* pridati, dodati, nadodati; —kommen, *v. n.* doć na što, k čemu; —lassen, *v. a.* pripustiti, pustit kamo; —setzen, —thun, *v. a.* dodati, nadometnuti, navèrći; —treten, *v. n.* pristupiti; približivati se.

Hiobspost, *f.* zao glas.

Hippe, *f.* (Instrum.) sèrp, kosěr; (Gebäck), somun; — nbäcker, *m.* somunar.

Hirn, *n.* mozag; —bohrer, *m.* trepan; —gespinnst, *n.* klapnja, tlapnja, vèrljanje; —haut, *f.* —häutchen, *n.* opna, opnica, košuljica od mozga; —los, *adj.* bez mozga, glup, tup, tupoglav; —schädel, *m.* —schale, *f.* lubanja, tikva; —wurst, *f.* moždanica, kobasica od moždanah; —wuth, *f.* běs, běsnost, manitost; —wüthig, *adj.* běsan, manen, manit.

Hirsch, *m.* jelen, ljeljen; (in Zus.) jelenov, jelenji; —bock, *m.* jelen samac; —brunst, *f.* tèranje jelenah; —brust, *f.* pèrsi jelenove; —fänger, *m.* jatagan, nož lovački; —geweih, *n.* rozi, rogovi jelenovi; —horn, *n.* rog jelenov, rog od jelena; —käfer, *m.* rogač; —kalb, *n.* jelenče; —kuh, *f.* košuta; —leder, *n.* koža jelenja, koža od jelena; —ziemer, *m.* žila jelenja, žila od jelena, sapi jelenje; —zunge, *f.* jelenak (trava).

Hirse, *f.* proso, proja; —gras *n.* proso; —korn, *n.* zèrno proseno, proso.

Hirt, *m.* pastir, pastier, čoban, čobanin.

Hirten-brief, *m.* list pastierski; —flöte, *f.* svirala, svirka pastierska, frula; —gedicht, *n.* pěsan, poezia pastierska, ekloga, idila; —haus, *n.* —hütte, *f.* kolěba pastierska; —hund, *m.* pas čobanski, samosov; —leben, *n.* život pastierski; —spiel, *n.* igra pastierska; —stab, *m.* palica pastierska; (eines Bischofs), kučma, pastoral; —tasche, *f.* torba čobanska.

Hirtin, *f.* pastierka, pastirica, čobanica.

Hisse, *f.* argan, vito.

Hissen, *v. a.* (bei den Schiffern), išati, dignuti.

Hißtau, *n.* paranag.

Histörchen, *n.* pripovědčica, pričica.
Histor-ie, *f.* istoria, pověst; pripověst, pripovědka, priča; —isch, *adj.* istoričan; istorički.
Hitz-blatter, —blase, *f.* bubuljica, čibuljica, puhvica.
Hitz-e, *f.* vrućina, toplina; (Heftigkeit, Eifer), vatra, oganj, žar, žestočina; (Zorn), gnjev, sèrčba, rasèrčba, jarost; —en, *v. a.* topliti, vrućiti, žariti, grijati; —ig, *adj.* vruć, topao; *fig.* žestok, vatren, ognjevit; goruć.
Hobel, *m.* blanja, strug; —bank, *f.* stružnica; —n, *v. a.* blanjati; strugati; —späne, *pl.* strugotine.
Hobo-e, *f.* hoboe; —ist, *m.* hoboista.
Hoch, *adj.* visok, velik; uzvišen, uznešen; auf der hohen See, u pučini; es ist schon — am Tage, već je sunce visoko; es ist hohe Zeit, vrěme je već; hohe Fluth, velika bibavica; hohes Alter, starost velika; sehr — zu stehen kommen, stojat mnogo; das soll ihm — zu stehen kommen, platit će on to; hoher Schwur, svečana zakletva; das ist mir zu —, ja nemogu da to dokučim; hohes Fest, velika svetkovina; — *adv.* visoko; jako, vele, prem, pre.
Hoch-achtbar, *adj.* prepoštovan, precěnjen; —achtung, —schätzung, *f.* poštovanje; štovanje.
Hoch-altar, *n.* oltar veliki; —amt, *n.* velika misa.
Hochbeinig, *adj.* krakat, dugih noguh.
Hochberühmt, *adj.* preslavan, preglasovit; —besteuert, *adj.* tko mnogo poreze platja; —betagt, *adj.* jako star, jako na dobi.
Hochdeutsch, *adj.* gornjo-němački.
Hochedel, —geboren, *adj.* blagorodan, plemenit.
Hochehrwürd-en, Euer —, Vaše prepoštovanstvo; —ig, *adj.* prepoštovan, prečastan.
Hoch-fürstlich, *adj.* prejasan; —geboren, *adj.* Euer —, Vase visokorodstvo; —geehrt, *adj.* velě-poštovan; —gelehrt, *adj.* prenaučan, velè-učen.
Hochgericht, *n.* stratište, gubilište; věšala.
Hochherzig, *adj.* veledušan, veiesèrdan; *fig.* ohol, ponosit, ponosan.
Hochland, *n.* visozemje.
Höchlich, *adv.* jako, velè, prem; sich — beklagen, versündigen, jako se tužiti, jako sagrěšiti.
Hochlöblich, *adj.* preslavni, visokoslavni.
Hoch-meister, *m.* veliki meštar, velemeštar; —mögend, *adj.* velèmožan.
Hoch-muth, *m.* oholost, ponosnost, ponositost, —műthig, *adj.* ohol, ponosan, ponosit.
Hochroth, *adj.* skèrletan.
Hochschätzung, s. Hochachtung.
Hochschule, *f.* visoka škola, sveučilište.
Hochschwanger, *adj.* blizu poroda, blizu rodjenja.
Hochstämmig, *adj.* tankovit, visoka struka.
Höchst, *adv.* veoma, vele, jako, odveć, odviše; —e, *adj.* najviši; najveći; der —e (Gott), višnji (bog); poslědnji, najzadnji; —ens, *adv.* najviše; van da, van ako, osim ako.
Hochstift, *n.* cèrkva stolna; stolni kapituo.
Hochtrabend, *adj.* ohol, ponosan, ponosit; hvastav, torlav, naduven, nadut.
Hoch-verrath, *m.* krivnja uvrědjena

veličanstva, (t.) veleizdaja; — verräther, *m.* krivnik uvrědjena veličanstva, izdajica domovine, (t.) veleizdajica.

Hochwild, —pret, *n.* velika divjač, divjačina.

Hochwohl-edel, *adj.* plemenit; —geboren, *adj.* plemenit; Euer — geboren, vaše visoko blagorodstvo.

Hochwürden, Euer —, Vaša prečastnost.

Hochwürdig, *adj.* prepoštovan, prečastan; —e, *n.* sveti sakramenat.

Hochzeit, *f.* pir, svatba, svatovi; — gast, *m.* svat; —gebühr, *f.* svatbarina; —gedicht, *n.* pěsan pirna, svatbena; —geschenk, *n.* pirni dar; —kleid, *n.* odělo pirno, svatbeno; —lich, *adj.* piran, svatben; — lied, *n.* pěsma svatovska; —vater, *m.* otac ženikov il mladin; onaj tko plaća pir.

Hochzuehrend, s. Hochgeehrt.

Hocke, s. Bündel.

Hocken, *v. a.* (gem.) kupiti snopje; vèrći, metnut na ledja; — *v. n.* popeti se komu na ledja, sěsti mu na kèrkaču; sguriti se, stisnuti se, sgèrčiti se; zu Hause —, sědit u zapećku.

Höcker, *m.* gèrba; kvèrga; —ig, *adj.* gèrbav; kvèrgav.

Höckler, *m.* piljar, s. Höker.

Hod-e, *f.* mudo, jaje; —ensack, *m.* mošnja od mudah.

Hof, *m.* dvor, avlia, dvorište; — (um den Mond 2c.), ograda (oko měseca, itd.); allerhöchster —, višnji dvor; (in Zus.) dvorski; — amt, *n.* dvorska služba; —bediente, *m.* sluga, službenik dvorski; — beschwerde, *f.* pritužba dvoru; — besitzer, *m.* dvorovnik; —burgwache, *f.* straža dvorske kule; —capelle, *f.* kapela dvorska; —dame, *f.* dama, gospoja dvorska.

Hoffart, *f.* oholost, ponosnost, ponositost.

Hoffärtig, *adj.* ohol, ponosan, ponosit.

Hoffen, *v. a.* ufati se, nadati se; auf Gott —, ufati se u boga; ich will doch nicht —, daß 2c., nevěrujem, nemislim, da itd.

Hoffentlich, *adj.* po svoj prilici.

Hoffnung, *f.* ufanje, nadanje, nada; —skauf, *m.* kupnja nade; —slos, *adj.* bez ufanja; —slosigkeit, *f.* bezufanje; —svoll, *adj.* pun ufanja.

Hof-fourier, *m.* furier dvorski; — fräulein, *n.* gospodična, gospojka dvorska; —gericht, *n.* sud, sudište dvorsko; —gesinde, *n.* čeljad dvorska, službenici dvorski; — gut, *n.* imanje, dobro dvorsko; — haltung, *f.* dvor; stolica.

Hofhund, *m.* pas dvorski, avlijnki; šamosov.

Hofieren, *v. a.* dvoriti, ulagivati se, udvorivati se; (gem.) ić od sebe, učinit svoju potrěbu.

Hof-jäger, *m.* lovac dvorski; —kammer, *f.* dvorska komora; (in Münz- und Bergwesen), dvorska komora nad pěnezničtvom i rudarstvom (za stvari novčane i rudokopne); —kanzellei, *f.* kancelaria dvorska; —kanzler, *m.* kandjilier dvorski; —kirche, *f.* cèrkva dvorska; —küche, *f.* kuhinja dvorska; —lager, *n.* stolica; —leben, *n.* život, zivljenje dvorsko; — leute, *pl. m.* dvorani.

Höflich, *adj.* dvoran, uljudan; —keit, *f.* dvornost, uljudnost.

Höfling, Hofmann, *m.* dvoranin, dvoranik; udvorica, pridvorica.

Hofmännisch, *adj.* dvoranski.

Hof-marschall, *m.* marešal dvorski; —mäßig, *adj.* dvorski; dvoranski.

Hofmeister, *m.* učitelj, meštar, uzgojitelj; (Haus—), narednik od kuće; (— auf einem Gute), zapostat, razpremnik; —in, *f.* učiteljka, meštrinja, uzgojiteljka; žena narednikova; razpremnica; —n, *v. a.* učiti, gojiti, hraniti; *fig.* učiti, popravljati, karati.

Hof-narr, *m.* budala dvorska, čauš; —postverwaltung, *f.* dvorska uprava postah; — rath, *m.* věčnik dvorski; věće dvorsko.

Hof-raum, *m.* dvorište; —recurs, *m.* utečaj dvoru.

Hof-richter, *m.* provizur; —schranz, *m.* udvorica, pridvorica; —sprache, *f.* jezik dvorski; jezik pridvorski; —staat, *m.* dvor, pratnja, dvoranstvo; —tafel, *f.* dvorske knjige; —tag, *m.* dan od tlake.

Hof-thür, *f.* vrata od dvora, kapia; —zahlamt, *n.* dvorski izplatni ured.

Höhe, *f.* visina; vis, višak; (Tiefe), dubljina; — des Geistes, visost; auf die — fahren, ić u pučinu; in die — kommen, uzvisiti se, popeti se na visoko; sich in die — richten, izpraviti se.

Hoheit, *f.* višina, veličina; visost; Euer k. k. —, Vasa c. kr. visost; —srecht, *n.* pravo veličanstva.

Hohelied, *n.* začinka od začinakah.

Hohepriester, *m.* poglavica popovska; —lich, *adj.* poglavice popovske; —thum, *n.* poglavarstvo popovsko.

Höher, *adj.* viši; gornji; — *adv.* više.

Hohl, *adj.* šup, šupalj; prazan; —e Augen, upale oči; eine —e Stimme, mukao glas; ein —er Zahn, šupalj, izjěden zub; —beil, *n.* — beichsel, *f.* tesla; —bohrer, *m.* svidar, svèrdlo.

Höhl-e, *f.* šupljina; duplje; pećina, spila, špilja; —en, *v. a.* dubsti; izdubsti.

Hohlen, f. Holen.

Hohl-geschliffen, —rund, *adj.* šupalj, izduben; —meißel, *m.* dlěto, dubač; —spiegel, *m.* zèrcalo, ogledalo izdubeno.

Höhlung, *f.* dubenje; šupljina, duplje.

Hohlweg, *m.* klanac.

Hohlwurz, *f.* vučja jabuka.

Hohl-ziegel, *m.* žlěbac; —zirkel, *m.* šestilo (za měrit tělesa izdubena).

Hohn, *m.* rug, poruga, bruka; einem — sprechen, rugati se komu; zu — und Spott werden, bit ruglo svačie.

Höhnen, *v. a.* rugati se, porugivati se, podsměvati se, smijati se, podsměhivati se.

Hohngelächter, *n.* podsměvanje, podsměh, bruka.

Höhnisch, *adj.* porugljiv, rugljiv.

Hohn-lache, f. Hohngelächter; —lächeln, *v. n.* podsměvati se, podsměhivati se; —necken, f. Höhnen; —neckerei, *f.* ruganje, porugivanje; —sprecher, *m.* rugalac.

Höke, Höker, *m.* piljar, preprodavalac.

Hök-en, —ern, *v. n.* piljariti, preprodavati; — *n.* piljarenje, preprodavanje; —in —erin, *f.* piljarica, piljarka, preprodavalica; —erei, *f.* —erkram, *m.* piljarina.

Hold, *adj.* priklonjen, naklonjen, nagnut; ljubezan, mio, ugodan, blag.

Holder, f. Hollunder.

Holdselig, *adj.* blag, priatan, ljubezan; —keit, *f.* blagost, ljubeznost, priatnost.

Holen, *v. a.* odněti; uzeti; doněti; dovesti; ići po što; Athem —, disati; den Arzt — lassen, poslat po lěčnika; alles hat der Teufel geholt, sve je vrag odnio, uzeo.

Holfter, *f.* (Pistolenholfter), kubura.

Holla, *i.* he, čuj, čuješ, čujete!

Holländerei, *f.* majur.

Hölle, *f.* pakao; (hinter dem Ofen), zapećak.

Höllen-angst, *f.* veliki trepet, strah smèrtan, muka paklona; —brand, *m.* glavnja paklena, prokleta duša.

Höllen-fahrt, *f.* sišastje, silazak nad pakao; —geist, *m.* duh pakleni; —hund, *m.* cerber, pas troglavi; —pein, *f.* mùka paklena; —reich, *n.* kraljestvo vražje, paklensko; —stein, *m.* kamen pakleni.

Höllisch, *adj.* paklen, paklenski.

Hollunder, *m.* baza, bazag, zova; —holz, *n.* zovina, bazgovina.

Holm, *m.* skver, škar; (Hügel), brěžak, brěžuljak; (Insel), otok.

Holper, *m.* čačak, gruda; —ig, *adj.* čačkovit, neravan, hrapav.

Holunke, f. Halunke.

Holz, *n.* dèrvo; (— zu Arbeiten), lěs, gradja; (Wald), šuma, gora; — abgabe, *f.* dèrvarina; —amt, *n.* šumarstvo, lugarstvo; —anweisung, *f.* odredba za dèrva; —apfel, *m.* divjaka, divja jabuka; —artig, *adj.* dèrvenast; —axt, *f.* sěkira; —birn, *f.* divja kruška; —bock, *m.* konj (za dèrva); —boden, —schoppen, —stall, *m.* —kammer, *f.* dèrvarnica; —bund, —bündel, *n.* naramak dèrvah.

Hölzchen, *n.* (kleines Gehölz), šumica; (kleines Stück Holz), dèrvce.

Holzdieb, *m.* dèrvokradica; —druck, *m.* dèrvotisk.

Holzen, *v. a.* dèrvom providěti; (bei den Bäckern), naložiti peć; — *v. n.* sěći, cěpati dèrva; skakat od dèrva do dèrva.

Hölzern, *adj.* dèrven, od dèrva.

Holz-flöße, *f.* splav, plav, povodnica, plavljenje dèrvah; —gelder, *n. pl.* (im Bergwerk) dèrva; —hacker, —hauer, *m.* dèrvar; (ein Vogel), puzavac, kovač (ptica); —häher, *m.* sojka, kreštelica, kreja; —handel. *m.* dèrvarstvo; —händler, *m.* dèrvar; —hau, *m.* dèrvarenje; —haufen, *m.* dèrvjanik, gomila dèrvah; —icht, *adj.* dèrvenast, dèrven; —kirsche, *f.* divja trěšnja; —messer, *m.* dèrvoměr; —platz, *m.* dèrvenik; —scheit, *n.* cěpanica, poleno, glavnja; —schlag, f. Holzhau; —schneider, *m.* dèrvorězac; —schnitt, *m.* dèrvorěz, figura urězana u dèrvo; —schuh, *m.* cokula, coklja; —span, *m.* iver, treska; —stall, f. Holzboden; —taube, *f.* dupljaš (golub); —trank, *m.* pitje od dèrvah; —ung, *f.* šuma, gora, lug, sěčenje, obaranje dèrvah, dèrvarenje; —verschleiß, *m.* prodaja dèrvah; —waare, *f.* dèrvenina; —werk, *n.* dèrvje, dèrvenina; —wurm, *m.* grizlica; — zapfen, *m.* čep, dèrven.

Honig, *m.* (*n.*) med; —apfel, *m.* sladka jabuka, jabuka rajska; — bau, *m.* pčelarstvo; —birn, *f.* sladka kruška; —kuchen, *m.* meden kolač; —reich, *adj.* medovit; —saft, *m.* meden sok; —scheibe, *f.* sat; — seim, *m.* čist med, ravak; —süß, *adj.* sladak kao med; —thau, *m.* medena rosa.

Honor-ant, *m.* (eines Wechsels), počastnik měnice; —ar, *n.* honorar, uzdàrje za poslove znanstvene, nagradna, počastna plata; —at, *m.* počastenik; —ation, *f.* počast, po-

čestvovanje; —ationsgebühr, *f.* počastnina; —iren, *v. a.* (einen Wechsel) prihvatiti měnicu počasti radi; platiti, nagraditi.

Hop, *i.* hop!

Hopfen, *m.* hmelj; —, *v. a.* hmeljiti, vèrči hmelja u što; —bau, *m.* težanje hmelja; —feld, *n.* —garten, *m.* hmeljnik; —keimchen, *n.* klica od hmelja; —stange, *f.* pritka od hmelja; —staude, *f.* hmeljevina.

Hörbar, *adj.* što se čut može.

Horchen, *v. n.* slušati, prisluškivati; —er, *m.* prisluškivalac.

Horde, *f.* četa, hèrpa, čopor; (Hürde), obor, tor; —nweise, *adv.* na čete, na hèrpe.

Hören, *v. a.* čuti, slušati, slišati, uslišati, uslišiti; auf etwas —, pazit na što; er läßt nichts von sich —, neda glasa od sebe; das läßt sich —, to je něšto; —sagen, *n.* čuvenje; etwas von — wissen, znat što po kom drugom.

Hörer, *m.* slišalac, slušalac, poslušitelj.

Hörigkeit, *f.* podaničtvo; —sverband, *m.* sveza podaničtva.

Horizont, *m.* horizon, obzor; —al, *adj.* horizontalan, obzoran; —aluhr, *f.* ura horizontalna.

Horn, *n.* (eines Thieres und auch Blasinstrument), rog; mit einem in ein — blasen, u jednu tikvu puhati; —amboß, *m.* nakovanj rogat; —arbeiter, *m.* rogoděljа; —band, *m.* korice od kvěra.

Hörnchen, *n.* rožak, rožčić, parožčić.

Hornbrechsler, *m.* tokar od roga;

Hörnern, *adj.* rogov, rožan, od roga.

Hörnerträger, *m.* rogina.

Horn-eule, *f.* jeina, sova rogata; —haut, *f.* (im Auge), rožna opna (u oku); (an Händen und Füßen), žulj; —icht, *adj.* rogast; —ig, *adj.* rogat.

Hornitz, *f.* stèršen.

Hornung, *f.* februar, veljača.

Hornvieh, *n.* rogata marva.

Hornwerk, *n.* (im Festungsbaue), rogalj (na tvèrdji).

Hörrohr, *n.* trublja ušnja; —saal, *m.* slišalište.

Horst, *m.* česta, gušta, guštara; (Nest), gnjězdo; (Sandhaufen), hèrpa pěska; —en, *v. a.* gnjězditi, napravit gnjězdo.

Hort, *m.* stěna, klisura; utočiste, zaštita, obrana.

Hose, *f.* maslenica, truba.

Hosen, *pl.* čakšire, hlače; (Unter —), gaće, svitice; —band, *n.* gatjnik, svitnjak, podveza, podvezača; —bund, *m.* pojas od čakširah; —butter, *f.* maslo iz maslenice; —hebe, *f.* upèrta, ramenica od čakširah; —klappe, *f.* —latz, *m.* hèrtmača; —schlitz, *m.* promaha; —tasche, *f.* žep od čakširah; —träger, *m.* s. Hosenhebe.

Hospital, *n.* spitalj, bolnica.

Hostie, *f.* ostia, poskura.

Hott, *i.* hi, djie!

Hub, *m.* dizanje, dignutje, cvět.

Hübel, *m.* —chen, *n.* bèrdašce, brěžak, brěžuljak.

Hübsch, *adj.* lěp, ugodan; spretan, prikladan, pristao.

Hudler, *m.* kvari-zanat.

Hudelei, *f.* neprilika, dosada, bèrčkanje, neumětan posao.

Hudeln, *v. a.* bèrčkati, nevěšto raditi; einen —, mučiti, dosadjivati, od neprilike, od dosade komu biti; rugati se komu.

Huf, *m.* kopito.

Hufe, *f.* trideset jutarah (zemlje).

Hufeisen, *n.* podkova, ploča.

Hufig, *adj.* kopitast.
Huflattich, *m.* podběl (trava).
Huf-nagel, *m.* čavao od ploče, podkove; —schlag, *m.* podkivanje; stopa konjska; —schmied, *m.* kovač.
Hüftbein, *n.* kuk.
Hüft-e, *f.* bok; bedro; —enlahm, *adj.* prebijena kuka; hrom; —weh, *n.* bolest od bedra.
Hügel, *m.* brěžuljak, brěžak, bèrdašce; —ig, *adj.* bèrdovit.
Hugenott, *m.* hugenot.
Huhn, *n.* kokoš.
Hühnchen, *n.* pile, pilić.
Hühner-auge, *n.* kurje oko, oko kokošje, žulj; —darm, *m.* mišjakinja (trava); —ei, *n.* jaje kokošje; —geier, *m.* —weihe, *f.* jastrěb (ptica); —geschrei, *n.* kokodakanje; —handel, *m.* tèrgovina s pilići; —händler, *m.* tèrgovac od pilićah, kokošar; —haus, *n.* —stall, *m.* kokošinjak; —hof, *m.* kokošji dvor; —hund, *m.* vižle, vižao; —laus, *f.* tekut; —markt, *m.* pazar, piaca kokošja; —steige, *f.* sědalo.
Hui, *i.* he, bèrzo, bèrže! in einem —, u jedan mah, u čas, za jedan čas.
Huld, *f.* milost, nagnutje, prignutje, blagovoljenje; —göttinnen, *pl. f.* gracie, trojesestarstvo.
Huldig-en, *v. n.* klanjati se, pokloniti se komu; priseći věrnost, věru komu pod zakletvu obreći; —ung, *f.* poklonstvo; prisega, zakletva; —ungseid, *m.* prisega, zakletva věrnosti, věra.
Huldreich, *adj.* milostiv.
Hülfe, *f.* pomoć, indat; pripomoć, podpomoć; — leisten, pomoći, pripomoći.
Hülfleistung, *f.* pomaganje; pomoć.
Hülflich, *adj.* od pomoći, pomagajući.
Hülflos, *adj.* bez pomoći, zapušten, zaostavljen, odbégnut, bědan; —igkeit, *f.* běda, zapuštenje.
Hülfreich, *adj.* milostiv, dobrostiv; —e Hand leisten, podat ruku komu, pomoći, pripomoći.
Hülfs-, (in Zus.) pomoćni; —arbeiter, *m.* pomagač; —gelder, *pl.* pomoć, pomoć novčana, pomoćni novci; —mittel, *n.* pomoć; lěk; način; —quelle, *f.* pomoć; —völker, —truppen, *pl.* indat, pomoć; —wort, *n.* glagolj pomoćni.
Hüll-e, *f.* pokrivalo, zastor; oděća; svuća; die — und Fülle haben, izobila imati, imat svega dosta; —en, *v. a.* pokriti, zastrěti, oděnuti; sich in einen Mantel —, zamotati se, zaviti se u kabanicu.
Hülse, *f.* mauna, mohunja; ljuska, ljuština; kožurica, košuljica.
Hülsen, *v. a.* lupiti, ljuštiti; olupiti, oljuštiti; sich —, *v. r.* lupiti se, ljuštiti se.
Hülsenfrucht, *f.* sočivo.
Hülsig, *adj.* maunast, mohunjast.
Humanität, *f.* čověčnost; —szweck, *m.* svèrha čověčnosti.
Hummel, *f.* trut, trutina; bumbar; —n, *v. n.* bumbariti.
Hummer, *m.* jastog, rak morski.
Humor, *m.* humor, volja.
Humpe, Humpen, *m.* kondir, maštrafa.
Hund, *m.* pàs, vaška, kučak; pseto, pašče; viele —e sind des Hasen Tod, dva loša izbiše Miloša; dva lěšnjaka orahu vojska; da liegt der — begraben, tu je čvor; sie vertragen sich wie — und Katze, gledaju se kao pàs i mačka.

Hündchen, *n.* psić, psetance, kučić, štene.

Hunde-hafer, *m.* prinos za pse; —haus, *n.* —hütte, *f.* —stall, *m.* kućnica, kusnica; —loch, *n.* kućnica; (Gefängniß), buhara, tamnica, apsa; —steuer, *f.* psarina.

Hundert, *num.* sto, stotina; —erlei, *adj,* stotina i stotina; —fältig, —fach, *adj.* stogub; stostruk; stovèrstan; —jährig, *adj.* stolětan, od sto godinah; —mal, *adv.* stokrat, sto putih, stotinu putih; —ste, *adj.* stoti; —weise, *adv.* na stotine; stotina za stotinom.

Hünd-in, *f.* psica, kučka, kuja, vaška; —isch, *adj.* pasji.

Hunds-dreck, *m.* pasjak; —fott, *m.* huncut; —fötterei, *f.* huncutaria; —föttisch, *adj.* huncutski; —hunger, *m.* pasji glad; —kopf, *m.* pasjača, pasja glava; —tage, *pl. m.* pasji dnevi.

Hunger, *m.* glad, gladinja, lač; —ig, *adj.* gladan, lačan; —n, *v. n.* gladovati; (fasten), postiti; —snoth, *f.* glad, gladinja; —tod, *m.* den — sterben, umrěti, poginut od gladi.

Hüpfen, *v. n.* skakati, skakutati, poskakivati; —, *n.* skakanje, skakutanje, poskakivanje.

Hürd-e, *f.* tor; obor; ograda; —en, *v. a.* ograditi, pregraditi; —enschlag, *m.* tor.

Hur-e, *f.* kurva; bludnica; —en, *v. n.* kurvati se, kurvariti se; —enbalg, *m.* kopile; —enhaus, *n.* kurvarnica; —enwirth, *m.* svodnik; —wirthin, *f.* svodnica; —er, *m.* kurvar, kurviš; —erei, *f.* kurvaria, kurvarstvo; —isch, *adj.* kurvinski, kurvarski; —kind, *n.* kurvić; kopile, kopilan.

Hurtig, *adj.* bèrz, hitar, jatoran, okretan; —keit, *f.* bèrzost, okretnost, jatornost.

Husar, *m.* husar, katana.

Husch, *i.* fuk!

Huschen, *v. n.* pèrhnuti.

Husten, *m.* kašalj.

Husten, *v. n.* kašljati.

Hut, *m.* klobuk, šešir, skèrljak.

Huth, *f.* oprez, straža, nastojanje, prigledanje; (Weide), paša; auf seiner — sein, čuvati se, paziti se.

Hüth-en, *v. a.* čuvati, nastojati; (weiden), pásti; sich —, *v. r.* čuvati se, paziti se; —er, *m.* čuvar, nastojnik; —erin, *f.* čuvarica, nastojnica.

Hut-feder, *f.* pero za klobukom; —form, *f.* kalup, forma od šešira; —futter, *n.* postava od šešira; —kopf, *m.* tulac od šešira; —krempe, *f.* obod, krilo od šešira; —macher, *m.* klobučar.

Hutsche, *f.* skamiica, podnožje.

Hutsch-e, *f.* ljuljačka, nihaljka; —en, *v. n.* ljuljati se, nihati se.

Hut-schleife, *f.* plečić, trak od šešira; —staffirer, *m.* opremnik šeširah; —stülpe, f. Hutkrempe.

Hütte, *f.* kolěba; pojata; krovnjača; šatra; čerga; (im Bergwesen), lěvnica, gvoždjara, (t.) taonica.

Hütten-arbeiter, *m.* rudar, radnik u taonici.

Hütten-, (in Zus.) taonički; —meister, *m.* nastojnik od lěvnice; —rauch, *m.* sičan běli; —schreiber, *m.* pisar od lěvnice; —werk, *n.* lěvnica, gvoždjara, (t.) taonica; —wesen, *n.* taoničtvo; —zinsen, *m. pl.* talovnina.

Hutzucker, *m.* šećer u glavi.

Huzel, *f.* ošap, suhe kruške il jabuke.

Hyacinth, *m.* jacint (kamen dragi).
Hyacinthe, *f.* carevak (cvět).
Hyäne, *f.* iena.
Hyder, *f.* idra.
Hydraulik, *f.* idraulika, vodoslovje.
Hydrostatik, *f.* idrostatika.
Hymen, *m.* imen, imeneo, bog od ženitbe.
Hymne, *f.* imna, pěvka, pěsan cèrkovna.
Hyperbel, *f.* hiperbola.
Hypochondr-ie, *f.* ipokondria, dreselje, zla volja; —isch, *adj.* ipokondričav, zlovoljan, zle volje, dreseo; —ist, *m.* ipokondrik.
Hypothekar-Forderung, *f.* iskanje nepokretnoga zaloga; —gläubiger, *m.* věrovnik na nepokretni; zalog; —gut, *n.* založeno nepokretno dobro; —urkunde, *f.* izprava o ne pokretnom zalogu.
Hypotheke, *f.* zalog nepokretni; —n-buch, *n.* knjiga nepokretnih zalogah.
Hypothese, *f.* ipoteza.
Hypothetisch, *adj.* ipotetičan; ipotetički.
Hyster-ik, *f.* maternica, matra; —isch, *adj.* materničav.

J.

Ibe, s. Eibe.
Ibisch, s. Eibisch.
Ich, *pr.* ja.
Ideal, *n.* ideal, uzor.
Idealisch, *adj.* idealski, uzorit.
Idee, *f.* idea, pomisao.
Idylle, *f.* idila, pěsan pastierska.
Igel, *m.* jež.
Ihm, *pr.* njemu, mu.
Ihn, *pr.* njega, ga.
Ihnen, *pr.* njim, im; vam, vi.
Ihr, *pr.* vi; njoj, joj; —, —e, —es, *pr.* njezin, njein; njihov; vaš; svoj; —er, *pr.* od nje, o njoj; od njih, o njih.
Ihret-halben, —wegen, —willen, *adv.* zarad nje, rad nje, porad nje; zarad, rad, porad njih; rad, zarad, porad, čěća vas.
Ihrige, (der, die, das), *pr.* njezin, njein; njihov; vaš; svoj.
Ihro, *pr.* vaš.
Ihrzen, *v. a.* vikati, govoriti komu vi.
Illiquid, *adj.* nesiguran; nepravi.
Illumin-ation, *f.* razsvětjenje, razsvěta; —iren, *v. a.* razsvětiti; —irung, *f.* razsvětljivanje.
Iltiß, *m.* tvor.
Im, (in dem), *prp.* u.
Imbis, *m.* (veralt.) zalogaj; ručak.
Immaßen, *conj.* (veralt.) buduć da.
Immatriculir-en, *v. a.* upisat u maticu; —ung, *f.* upis u maticu.
Immer, *adv.* vazda, jednako, svedj, sve, u věk, svagda, svigdar; —dar, *adv.* svagda, svigdar, vazda, svedj; —fort, *adv.* bez prestanka, neprestano; —hin, *adv.* svagda, svigdar, svedj; — *i.* neka, ako će!
Immergrün, *n.* zimozelen; (Hauslaub), čuvarkuća (trava).
Immermehr, *adv.* sve više i više; sve gore i gore; sve bolje i bolje; —während, *adj.* vazdašnji, neprestan; — *adv.* vazda, svedj, bez prestanka.
Immittelst, *adv.* medjutim; u to, u toliko.
Immobilien, *pl.* nepomična; nepokretnosti.

Immunität, *f.* sloboština.
Imperativ, *m.* način zapovědajući.
Imperial, *m.* imperial (novac ruski); —papier, *n.* papir imperialni.
Impfarzt, *m.* ucěpnik.
Impf-en, *v. a.* cěpati; ucěpiti; —ung, *f.* cěpanje, cěpljenje, kalamljenje.
Impost, *m.* namet.
In, *prp.* u; na; vèrh; po.
Inbegriff, *m.* sadèržaj; sbor, sberica, ukup; mit —, skupa sa, zajedno sa.
Inbrunst, Inbrünstigkeit, *f.* žar, plamen, plam, užganost, vrućina.
Inbrünstig, *adj.* vruć, goruć, užgan; — *adv.* goruće, užgano, vruće.
Incidenz-streitigkeit, *f.* medjuraspre; urtheil, *n.* medjupresuda.
Inclusive, *adv.* uključno.
Incompetenz, *f.* nenadležnost.
Incorporir-en, *v. a.* pridružiti, sdružiti; —ung, *f.* sdruženje, sastavljenje.
Indem, *conj.* kad, kada; buduć da; dok, dokli.
Indessen, *conj.* medjutim; u to, u toliko.
Index, *m.* kazalo.
Indicativ, *m.* način pokazujući.
Indicien, *f. pl.* obkaze.
Indiciren, *v. a.* načiniti kazalo; uvèrstiti što u kazalo.
Indig, Indigo, *m.* čivit.
Indigenat, *n.* podomaćenstvo.
Indigo-bereiter, —pflanzer, *m.* čivitar.
Indigpflanze, *f.* čivit.
Individu-alität, *f.* osobnost; —ell, *adj.* osobni, na osobu, na glavu; —um, *n.* osoba, čověk.
Indoss-ament, *n.* naledja; —ant, *m.* naledjnik; —ator, *m.* naledjovnik; —iren, *v. a.* naledjiti; —irung, *f.* naledjba.
Industri-e, *f.* obèrtnost; —ell, *adj.* obèrtni; ein — eller, obèrtnik.
In einander, *adv.* jedno u drugo.
Infanter-ie, *f.* infanteria, pěšadia, pěšaci; —ist, *m.* pěšak, pěšac.
Infel, Inful, *f.* mitra.
Infinitiv, *m.* način nesvèršeni.
Informir-en, *v. a.* naputiti; —ung, *f.* naputak.
Ingenieur, *m.* indjinjir, zemljoměrac.
Ingleichen, *conj.* i, takodjer, kakono i, istim načinom tako i.
Ingrimm, *m.* gnjev, sèrčba, jarost.
Ingross-ator, *m.* uknjižnik; —iren, *v. a.* uknjižiti.
Ingwer, Ingber, *m.* gjumber.
Inhab-en, *v. a.* dèržati; —er, *m.* vlastnik, dèržac; —ung, dèržtvo.
Inhaftiren, s. Verhaften.
Inhalt, *m.* sadèržaj.
Injurie, *f.* vražba; pogèrda.
Inlage, *f.* priložak.
Inland, *n.* tuzemstvo, domovina.
Inländ-er, *m.* domaći, tuzemac; — isch, *adj.* domaći, tuzemski.
Inliegend, *adj.* priklopljen.
Inmann, *m.* ukućanin.
Inne, *adv.* u; u nutri.
Innehaben, *v. a.* posědovati, imati; znat na izust, znat na pamet.
Innehalten, *v. a.* sustaviti; stati, prestati.
Innen, *adj.* von —, iz nutra; nach — zu, u nutra.
Innewerden, *v. n.* spaziti, ugledati, upaziti.
Innere, (der, die, das), *adj.* nutèrnji, unutèrnji; Ministerium des —n, ministarstvo unutèrnjih poslovah (dělah).
Innerhalb, *prp.* u; u nutri; u nutra.
Innerlich, *adj.* nutèrnji, unutèrnji.
Innig, *adj.* iskren, istinit, prav, sèr-

čan; —keit, *f.* iskrenost; sèrčanost; —lich, *adv.* iskreno; sèrčano.

Innung, *f.* poredstvo; — und Zunft, *f.* poredstvo i ceh; —svorstand, *m.* načelnik poredstva.

Inoculation, s. Impfung.

Inoculiren, s. Impfen.

Inquir-ent, *m.* iztražnik; —iren, *v. n.* iziskivati, iztražiti.

Inquisit, *m.* iztraženik; —orisch, *adj.* iztražni.

Inrotulir-en, *v. a.* saviti spise; —ung, *f.* savoj spisah.

Insaß, *m.* stanovnik, pribivalac, obitovatelj, sědioc.

Insbesondere, s. Besonders.

Inschlitt, *n.* loj.

Inschrift, *f.* nadpis, napis.

Insect, *n.* zarěznik, nasěk.

Insel, *f.* otok, ostèrvo; ada.

Inselt, s. Unschlitt..

Insgeheim, s. Geheim.

Insgemein, *adv.* u obćenito, u obće.

Insgesammt, *adv.* sve; svi skupa, svi zajedno.

Insiegel, *n.* pečat.

Insignien, *pl. n.* znaci, znamenja od dostojanstva.

Insinuiren, *v. a.* dati, predati.

Insolv-ent, *adj.* tko nemože da plati, neplatan, s. Zahlungsunfähig; —enz, *f.* neplatnost.

Insonderheit, *conj.* osobito, vèrh svega, nada svim.

Inspect-ion *f.* nadgledstvo, nadziranje, nadzorstvo; —or, *m.* nadglednik.

Inspiciren, *v. a.* nadgledati, nadzirati.

Install-ation, *f.* (t.) učastba, uvedba u čast; —iren, *v. a.* učastiti koga, uvesti koga u čast.

Instandhalten, *v. a.* dèržati u redu.

Inständig, *adj.* naprešan, živ; — *adv.* směrno, prilježno, živo.

Instanz, *f.* instancia; sud, stupanj suda; *ab instancia* lossprechen, odpustiti koga radi nestašice dokazah; —enzug, *m.* sudovni, oblastni hod.

Instehend, *adj.* bližnji, nastupajući.

Inster, *n.* pikat, drob.

Instinct, s. Naturtrieb.

Institut, *n.* s. Anstalt.

Institution, *f.* uredba.

Instradir-en, *v. a.* naznačiti put; —ung, *f.* naznaka, naznačenje puta.

Instruction, *f.* naputak, uputstvo; uredjenje; (Voruntersuchung), priredba, prepravljanje; —s-, (in Zus.) priredni.

Instructiv, *adj.* naputni.

Instruiren, *v. a.* dati kome naputak; (eine Klage), prirediti tužbu.

Instrument, *n.* instrumenat; orudje; alat; (Urkunde), izprava; —enmacher, *m.* instrumentar.

Insulaner, *m.* otočanin.

Insurgent, *m.* insurgent, bunovnik; ustajnik.

Intabul-ation, *f.* uknjižba; —iren, *v. a.* uknjižiti.

Intabulations-, (in Zus.) uknjižni; —buch, *n.* (t.) uknjižnica; —fähig, *adj.* uknjižljiv; —taxe, *f.* (t.) uknjižnina.

Integri-rend, *adj.* cěloviti; sastavni; —tät, *f.* cělost; (Rechtschaffenheit), poštenost.

Intelligenz, *f.* znanost.

Intelligenzblatt, *n.* oglasnik.

Intensiv, *adj.* moćni.

Intercalar, *adj.* medjutimni.

Intercediren, *v. a.* uzeti se za koga, posrědstvovati; govoriti, moliti za koga.

Interessant, *adj.* zanimiv.

Intereſſ-e, *n.* korist, probitak; interes; zanimivost; slast, naslada; — en, *pl.* interes, kamata; —ent, *m.* dionik; —iren, *v. a.* zanimati; zaněti; interesirati; —irt, *adj.* interesiran; lakom.

Interim, *adv.* medjutim; — *adj.* medjutimni; —sſchein, *m.* (t.) medjutimnica.

Interjection, *f.* medjumetak.

Interpell-ation, *f.* presěcanje govora; zapit, pitanje; —iren, *v. a.* preséći kome govor; zapitati koga.

Interven-iren, *v. a.* posrědovati u čemu; —ient, *m.* posrědnik; —tion, *f.* posrědovanje.

Inteſtaterbe, *m.* zakoniti naslědnik; *ab intestato* ſterben, umrěti bez oporuke.

Intimat, *n.* kraljevska naredba; —ion, *f.* objava.

Intoleranz, *f.* netèrpnost.

Intrigue, *f.* zapletke; —iren, *v. a.* zapletati.

Invalide, *m.* nemoćni vojnik, nemoćnik; —nhaus, *n.* kuća invalidska, za nemoćnike.

Inventarium, *n.* inventarij, popis.

Inveſtitur, *f.* uvedba u čast.

Inwendig, *adj.* nutèrnji, unuternji; — *adv.* iz nutra..

Inzicht, *f.* znak.

Inzwiſchen, *adv.* medjutim; u to, u toliko.

Irden, *adj.* zemljan, od zemlje.

Irdiſch, *adj.* zemaljski.

Irgend, *adv.* možebit, morda; — einer, eine, eines, *pr.* ikoi; koi, koigod; —etwas, *pr.* što; išto, štogod; —wo, *adv.* igdě; gdě, gděgod.

Irgendwohin, *adv.* ikud, ikamo; kamo, kud, kamogod, kudgod.

Irgendwoher, *adv.* odikud; odkud, odkudgod.

Ironi-e, *f.* ironia; —iſch, *adj.* ironičan; ironički.

Irre, *f.* bludjenje. basanje, tèrtanje; in der — herumgehen, bluditi, basati, tèrtati.

Irre, *adj.* zabludio, zaišao, zabasao; — im Kopfe ſein, smutjen, sulud biti; —gehen, *v. n.* zabluditi, zaići, zabasati; —leiten, —führen, *v. a.* zavesti; smesti; prevariti; —machen, *v. a.* smesti, pomesti, smutiti, pomutiti; —reden, *v. n.* buncati, naklapati; —werden, *v. n.* smutiti se, pomutiti se, smesti, pomesti se.

Irregulär, *adj.* nepravilan; nenaredan.

Irren, *v. n.* skitati se, bluditi, basati, tèrtati; — *v. a.* mutiti, smetati; smutiti, smesti; ſich —, *v. r.* varati se; prevariti se, faliti, pomanjkati.

Irrenanſtalt, *f.* ludnica.

Irr-gang, *m.* bludnja, bludjenje, basanje; —garten, *m.* labirint, zahodnjak; —geiſt, *m.* bludak, zabludjen, nevěran čověk; —glaube, *m.* kriva věra; —gläubig, *adj.* krivověran; —gläubigkeit, *f.* krivověrnost; —ig, *adj.* kriv, lažljiv; —lehre, *f.* kriv, lažljiv nauk; —lehrer, *m.* lažljiv naučitelj; —licht, *n.* —wiſch, *m.* svěćica, oganj bludeći; —ſinnig, *adj.* lud; —ſtern, *m.* planeta, zvězda pomična; —thum, *m.* blud, bludnja.

Irrung, *f.* bludnja; bludjenje, basanje; smutnja.

Irrwahn, *m.* kriva misao.

Irrweg, ſ. Irrgang.

Iſabellfarbe, *f.* mèrko-žuta boja; —n, *adj.* mèrko-žut.

Iſegrimm, *m.* vuk, kurjak; *fig.* mèrmljalo.

Jsopp, *m.* isop, sipanat.
Jtzt, s. Jetzt.

J.

Ja, *adv.* dà, jest; ja, ja, dà, dà; — wohl, eh dà; o ja, dà kako; — sogar, dà pače; sagen Sie es — nicht, nipošto nerecite; kommen Sie — wieder, ali da mi dodjete opet; Sie wissen —, daß . ., tà vi znate da . .; reisen Sie fort? Ja, hoćete li vi odputovati? hoću.
Jach, s. Jäh.
Jacht, *f.* —schiff, *n.* jaket.
Jacke, *f.* halja, haljinica; koret.
Jacobin-er, *m.* jakobin; —isch, *adj.* jakobinski; —ismus, *m.* jakobinstvo.
Jagd, *f.* lov; (in Zus.) lovni; —bar, *adj.* za lov; — flinte, *f.* lovica (puška), puška od lova; —gerecht, *adj.* věšt lovu; —gerechtigkeit, *f.* pravo lova; —geschrei, *n.* buka, krika, vika od lovacah; —gesetz, *n.* pravo o lovu; —horn, *n.* rog od lova, lovački rog; —hund, *m.* pàs od lova, pàs lovački; —kleid, *n.* haljina lovačka; —page, *m.* lovni plemić; —recht, *n.* s. Jagdgerechtigkeit; —spieß, *m.* sulica, kopje lovačko; —tasche, *f.* torba lovačka, risnica; —verständiger, *m.* lovoznanac; —wesen, *n.* lovnja; —zeug, *n.* sprava lovačka.
Jagen, *v. n.* (schnell laufen, reiten), tèrčati, letěti, běžati; (eilen), ići, tèrčati, sèrnuti; — *v. a.* goniti, těrati; loviti, ić u lov, ići po lovu.
Jäger, *m.* lovac; (in Zus.) lovački; —ei, *f.* lov, lovnja; —garn, *n.* mrěža, predja lovačka; —haus, *n.* kuća, kolěba lovačka; —horn, s. Jagdhorn; —in, *f.* lovica; —kunst, *f.* lov, lovnja, zanat od lova; — meister, *m.* lovuglava, meštar od lova; —zeug, s. Jagdzeug.
Jähe, *adj.* stèrm, stèrmenit; (schnell), bèrz, hitar; (plötzlich), nenadan, naprasit, naprasan; (heftig, hitzig), naprasit, žestok, nesmotren.
Jähe, *f.* stèrmina, nizbèrdica, urvina; *fig.* hitrina, bèrzina; naprasitost.
Jähling, *adj.* naprasit, naprasan, nenadan.
Jahr, *n.* lěto, godina, godište; (in Zus.) godišnji, lětni; —buch, *n.* lětopis, kronika; —esfrist, *f.* godina, lěto, godište; godina danah, lěto danah; —eswechsel, *m.* nova godina, novo godište, novo lěto; —gang, *m.* godina, godište; — gedächtniß, *n.* god; —gehalt, *m.* godišnja platja; —geld, *n.* penzia, platja; — hundert, *n.* věk, stolětje
Jährig, *adj.* od jedne godine; es ist nun —, daß er todt ist, godina danah je već, što je umro.
Jährlich, *adj.* godišnji; — *adv.* svake godine, na godinu, na godište.
Jährling, *m.* godišnjak.
Jahr-markt, *m.* sajam, vašar (veliki); —rechnung, *f.* godišnji račun; (Zeitrechnung), era, broj godištah; —stag, *m.* god; —szeit, *f.* doba od godišta; —tausend, *n.* hiljada, tisuća godinah; —wechsel, *m.* nova godina, novo godište; —weise, *adv.* od godine do godine; —zahl, *f.* lěto, godina, godište.

Jähzorn, *m.* naprasitost, naprasnost; —ig, *adj.* naprasit, naprasan.
Jalappe, *f.* jalapa (korěn).
Jammer, *m.* běda, tuga, žalost, nevolja; jauk, jaukanje, rida; (fallende Sucht), velika bolest, padavica; —geschrei, *n.* jauk, jaukanje, kuknjava.
Jämmerlich, *adj.* kukavan, bědan, tužan, žalostan, nevoljan; —schreien, vrištati, jaukati, ridati.
Jammern, *v. n.* tugovati, kukati, vapiti, jaukati, ridati; es jammert mich, žao mi je.
Jammervoll, *adj.* nevoljan, žalostan, tužan, bědan.
Janitschar, *m.* janjičar; —enmusik, *f.* muzika janjičarska.
Januar, Jänner, *m.* januar, sěčanj.
Jasmin, *m.* čemin (cvět).
Jaspis, *m.* jaspid.
Jät-en, *v. n.* plěviti, plěti; —er, *m.* plěvač; —erin, plěvačica.
Jäthaue, Jäthacke, *f.* plěvača.
Jauche, *s.* Gauche.
Jauchert, Jauchart, *m.* ral, jutro (zemlje).
Jauchzen, *v. n.* klicati, uzklicati, kričat od radosti; radovati se; — *n.* klicanje, uzklicanje; radost, radovanje.
Jawort, *n.* privoljenje, obećanje.
Je, *i.* ih, uh; o je, jaoh, ah jaoh!
Je, *adv.* ikad, kad; je — je, je — desto, čim — tim, što — to; — nun, eh dakle; — zwei und zwei, dva po dva; — nachdem, već kako bude, već kako dodje; — zuweilen, kadkada.
Jedenfalls, *adv.* svakako, na svaki, pod svaki način.
Jedennoch, *s.* Dennoch.
Jeder, *pr.* svaki; svi.
Jedermann, *pr.* svaki; svi.
Jederzeit, Jedesmal, *adv.* svagda, svigdar, uvěk; svaki put, svaki krat.
Jedesmal, *adv.* svaki put; —ig, *adj.* svaki; svi.
Jedoch, *conj.* ali; sa svim tim; medjutim; opet; ništanemanje, věndar.
Jedweder, Jeglicher, *s.* Jeder.
Jeher, von jeher, *adv.* od něgda, od davna.
Jelängerjelieber, *n.* kozja kèrv (trava).
Jemals, *adv.* ikad; kad, kadgod.
Jemand, *pr.* ikoi, itko; koi, tko; nětko.
Jener, jene, jenes, *pr.* on, oni, onaj.
Jenner, *s.* Januar.
Jenseit, Jenseits, *prp.* s one strane, na onoj strani; na onu stran; —ig, *adj.* što je s one strane, onostran.
Jesuit, m. jezuita.
Jesus, *m.* Isus, Jesus; — Christus, Isukèrst.
Jetzig, *adj.* sadanji, sadašnji.
Jetzt, *adv.* sad, sada.
Joch, *n.* jaram; jutro, ral (zemlje); —ochs, *m.* vol pod jarmom; vol za jaram; —träger, *m.* balvan, greda od mosta, pomostnica.
Johannis-apfel, *m.* ivanjska jabuka; —beere, *f.* ribiz; —beerstrauch, *m.* ribiz (gèrm); —blume, *f.* volovsko oko (trava); —brod, *n.* karuba, rogač, rožičak, rožak; —fest, *n.* Ivanja, Ivanje, Ivanj dan; —würmchen, *n.* kresnica, svitac (cèrv).
Jonquille, *f.* sunovrat žuti, žuta lužanja (cvět).
Journal, *n.* dnevnik; (in Zus.) dnevnički; —isiren, *v. a.* udnevničiti; —ist, *m.* dnevničar.
Jubel, *m.* klika, klicanje, uzklicanje,

vika radostna; —braut, *f.* polustolětna zaručnica; —bräutigam, *m.* polustolětni zaručnik; —fest, *n.* —feier, *f.* jubilej, god, svetkovina godovna; —geschrei, *n.* klicanje, uzklicanje, vika radostna; —hochzeit, *f.* polustolětni pir; —jahr, Jubiläum, *n.* jubilej, sveto godište.

Jubiliren, *v. n.* klicati, uklicati, kričat, vikat od radosti; radovati se; — *v. a.* einen Beamten —, postavit u mir.

Juchart, Juckert, s. Jauchert.

Juchten, Juften, Juchtenleder, *n.* bagaria.

Jucken, *v. n.* bridéti, sèrbiti, svèrbiti; —, *n.* svrab, sèrbež.

Jucks, (gem.) s. Schmutz).

Jude, *m.* žid, židov, čifut; (in Zus.) židovski, čifutski.

Juden-emanzipation, *f.* oslobodjenje, jednakopravnost židovah; —kirsche, *f.* židovska trěšnja; —harz, *n.* —leim, *m.* —pech, *n.* asfalt; —schaft, *f.* židovi; —schule, *f.* sinagoga; —thum, *n.* židovstvo.

Jüdin, *f.* židovka, židovkinja, čifutkinja.

Jüdisch, *adj.* židovski.

Jugend, *f.* mladost; mladež; —alter, *n.* mladost, mlade godine, mlado doba; —blüthe, *f.* cvět od mladosti, od života; —fehler, *m.* pogrěška mladih danah; —feuer, *n.* —hitze, *f.* žar, žestočina mladostna; —jahre, *n. pl.* mlada lěta, mlada doba; —lich, *adj.* mladovit, mladjahan, mladostan; —streich, *m.* čin mladostni, děčaria.

Julius, *m.* julij, sèrpanj.

Jung, *adj.* mlad; — werden, roditi se; wieder — werden, pomladiti se; — gewohnt alt gethan, što dikla navikla.

Junge, *m.* mladić, mladěnac; děte; das Kind ist ein —, mužko je; (Lehrjunge), šegèrt, dečko.

Junge, *n.* drobno.

Jünger, *m.* učenik.

Jungfer, *f.* děva, děvica, děvojka; —lich, s. Jungfräulich.

Jungfern-honig, *m.* čist med, ravak; —glas, s. Marienglas; —kind, *n.* kopile, kopilan; —kloster, *n.* manastir, samostan ženski; —knecht, *m.* ženar, gizdelin; —kranz, *m.* věnac děvojački; *fig.* děvstvo, děvičanstvo; —öl, *n.* čisto ulje; —raub, *m.* otmica; —stand, *m.* děvojačtvo, děvovanje; —wachs, *n.* čist vosak.

Jungferschaft, *f.* děvstvo, děvičanstvo; děvojačtvo; die — nehmen, zlostavit děvojku.

Jung-frau, *f.* děva, děvica, děvojka; die heilige —, blažena děvica; —fräulich, *adj.* děvički, děvičanski; děvojački; —frauschaft, s. Jungferschaft; —gesell, *m.* momak, bečar; —gesellenschaft, *f.* —gesellenstand, *m.* momačtvo.

Jüngling, *m.* mladić, mladěnac, momak; —sblume, *f.* smilj, smilje (cvět); —sjahre, *pl. n.* —salter, *n.* mladost, mlade godine, mlado doba.

Jüngst, *adv.* onomadne, něki dan.

Jüngste, *adj.* najmladji; der — Tag, sudnji dan; das — Gericht, strašni sud, sud napokonji.

Junius, *m.* junij, lipanj.

Junker, *m.* plemić, gospodičić.

Juridisch, *adj.* pravoslovni.

Jurisdiction, *f.* jurisdikcia, oblast, područje, sudna uprava; sudna pripadnost, podležnost; —sgebühren, *f. pl.* (t.) oblastnina; —snorm, *f.* oblastno pravilo.

Jurisprudenz, s. Rechtsgelehrsamkeit.
Jurist, *m.* jurista, slušalac pravah; pravoznanac.
Juristisch, *adj.* juridički; prav.
Just, *adv.* baš; upravo.
Justiciär, *m.* (t.) pravnik.
Justiciariat, *n.* pravničtvo.
Justiren, *v. a.* popraviti, izpraviti; pravdati, opravdati.
Justiz, *f.* pravda, pravica; sud, pravosudje; (in Zus.) pravosudni; —fach, *n.* pravosudničtvo; —hof, *m.* oberster, višnje pravosudište; —mann, *m.* pravosudnik.
Juwel, *n.* & *m.* Juwele, *f.* dragi kamen, sjanik, adidjar; —enhandel, *m.* tèrgovina s dragim kamenjem; —enkästchen, *n.* škrinjica za drago kamenje; —ier, —enhändler, *m.* bisernik; —ierkunst, *f.* biserničtvo.

K.

Kabel, *f.* Kabeltau, *n.* sidrenjak, gumina, čelo, debelo uže za sidra (kotve, mačke, lengere ili za ladje vući).
Kabeljau, *m.* bakalar (riba).
Kachel, *f.* pećnjak, crěp od peći.
Kachelofen, *m.* peć od crěpa.
Käfer, *m.* kebar, skarambež.
Kaff, *n.* plěva.
Kaffee, *m.* kava, kafa; —baum, *m.* kava (dèrvo); —bohne, *f.* kava, zèrno od kave; —braun, *adj.* mèrko, nalik na kavu; —bret, *n.* podčašnjak; —geräth, —geschirr, —zeug, *n.* sprava za kavu; —haus, *n.* kavana; —kanne, *f.* ibrik za kavu, kaven ibrik; —kessel, —kocher, *m.* kotlić za kavu, kaven kotlić; —löffel, *m.* žlica za kavu, žlica kavena; —mühle, *f.* mlin za kavu, mlinčić; —satz, *m.* talog od kave, kaveni; —schenk, *m.* kavanar, kavar, kavedžija; —schwester, *f.* kavopia; —tasse, *f.* —schälchen, *n.* čaša, findjan za kavu; —tisch, *m.* tèrpeza za kavu.
Käfich, *m.* kavez, kèrletka, gajba.
Kahl, *adj.* ćelav; plěšiv; (arm), siromah, gol i nag, siromašan, tužan; eine —e Entschuldigung, prazan odgovor; —heit, *f.* ćelavost, plěšivost; —kopf, *m.* ćelavac, plěšivac.
Kahm, *m.* sědine (od vina); —en, *v. n.* sěděti (vino); —ig, *adj.* sěd (od vina).
Kahn, *m.* čun, čamac; s. Kahm.
Kai, *m.* žal, igalo, jalia.
Kaiser, *m.* cesar, car; (in Zus.) cesarski, carski; —in, *f.* cesarica, carica; —krone, *f.* kruna cesarska; —lich, *adj.* cesarov, carev; cesarski, carski; —reich, *n.* cesarstvo, carstvo; carevina, cesarevina; —schnitt, *m.* sěk carski; —thee, *m.* carski čaj, tej; —thum, *n.* cesarstvo, carstvo; cesarovina, carevina; —würde, *f.* cesarstvo, carsko dostojanstvo.
Kajüte, *f.* kajuta, stanica kapetanova.
Kalb, *n.* tele; ein — absetzen, odbiti tele; ein — werfen, oteliti se; das — in die Augen schlagen, uvrěditi koga.
Kalbe, Kalbin, *f.* junica, jalovica.
Kalben, *v. n.* teliti se; oteliti se.
Kälbergekröse, *n.* lapatci teletji.
Kälbern, *v. n.* teliti se; oteliti se; pooteliti se; (Possen treiben), lu-

dovati, vragovati; (speien), bljuvati; pobljuvati se.

Kälber-stoß, *m.* Kalbskeule, *f.* stražnji čerek, zadnja četvertica teletja; —zahn, *m.* zub teletji; (in der Baukunst), zubac.

Kalb-fell, *n.* koža teletja; *fig.* bubanj; dem — folgen, vojnik, soldat biti; —fleisch, *n.* teletina; —leder, *n.* koža teletja; —ledern, *adj.* od teletje kože; —sbraten, *m.* teletina pečena; —skopf, *m.* glava teletja.

Kaldaunen, *pl.* lapatci, pikat, drob.

Kalender, *m.* kalendar.

Kalesche, *f.* kaleša, čeza.

Kalfater-er, *m.* kalafat; —n, *v. a.* kalafatati.

Kalk, *m.* kreč, klak, japno, vapno; —artig, *adj.* krečast, klakovit, japnovit; —brennen, *n.* paljenje japna; —brenner, *m.* krečar, japneničar; —bruch, *m.* kamenolomnja za japnenicu.

Kalken, *v. a.* vèrći, metnut u klak, u japno.

Kalk-erde, *f.* zemlja krečovita, klakovita; —icht, *adj.* krečovit, klakovit, japnovit; —ig, *adj.* krečan, japnen; —ofen, *m.* —hütte, *f.* japnenica, krečana; —stein, *m.* kamen klakoviti; —wasser, *n.* voda klakovita; voda japnena.

Kalmank, *m.* kalamanka.

Kalmäuser, *m.* sanjalac; tvèrdica; —n, *v. n.* sanjati, živeti daleko od ljudih; skupariti, tvèrd, škèrt biti.

Kalmus, *m.* kalem mirisni.

Kalt, *adj.* studen, mèrzao; hladan; das —e Fieber, groznica; — *adv.* studeno, mèrzlo; hladno; mir ist —, zima mi je; — werden, ohladiti se; umrěti; —blütig, *adj.* hladan, studen, leden; —blütiger Mensch, hladan, leden čověk; — *adv.* hladno, ledeno, hladnom, studenom kèrvi; —blütigkeit, *f.* mir, pokoj od duše; hladnost, studenost, mèrzlina.

Kälte, *f.* zima, studen; hladnost; studenost, mèrzlina.

Kälten, *v. a.* hladiti, zimu uzročiti.

Kältlich, *adj.* hladjan.

Kaltsinnig, *adj.* hladan, studen, mèrzao, leden, neoćutan; mlak, mlačan; —keit, *f.* Kaltsinn, *m.* hladnost, neoćutnost; mlačina, mlakoća.

Kamaschen, *pl. f.* čarape.

Kamel, **Kameel**, *n.* deva, kamila, velbljud; —garn, *n.* kostrět; —haar, *n.* kostrět; —parder, *m.* girafa; —treiber, *m.* kamilar, devar.

Kamelot, s. Camelot.

Kameral-, *adj.* komorski; —Gefälle, *n. pl.* komorski dohodci; —ist, *m.* komorski urednik; komoroslovac; —wesen, *n.* komorstvo; —wissenschaft, *f.* komoroslovje.

Kamille, *f.* pèrstenak, roman, romanika (trava).

Kamin, *m.* odžak, dimnjak; komin; —feger, *m.* odžačar, dimnjačar; —fegerlohn, *m.* dimničarina; —steuer, *f.* dimnica.

Kamisol, *n.* kamižola.

Kamisölchen, *n.* kamižolica.

Kamm, *m.* češalj; (der Weber), bèrdo; (des Hahnes), kresta; (eines Pferdes), griva; (einer Traube), host, hustovina; (Flachskamm), češalj, peraica.

Kämmen, *v. a.* češljati.

Kammer, *f.* kamara, komora; (in Zus.) komorni; —amt, *n.* služba kod komore; komora; —becken, *n.* vèrčina, burežnjak.

Kämmerchen, *n.* kamarica, komorica.
Kammer-collegium, *n.* komora, kamara; —commissär, *m.* komisar komorski; —diener, *m.* ložničar, posteljnik.
Kämmer-er, *m.* komornik; (in Zus.) komornički; —ei, *f.* komora; blagajnica.
Kammer-frau, *f.* komorkinja, dvorkinja; —fräulein, *n.* gospodična, gospojka dvorska; —gefälle, *pl.* dohodci komorski; —gericht, *n.* sud, sudište komorsko; —gut, *n.* dobro, imanje komorsko; —herr, *m.* komornik; —jäger, *m.* komorni lovac; —jungfer, *f.* komorkinja, dvorkinja; —junker, *m.* plemić dvorski; —lakei, *m.* sluga dvorski; —magd, *f.* —mädchen, *n.* dvorkinja; —procurator, *m.* odvětnik komore; —rath, *m.* blagajni věćnik; —schlüssel, *m.* ključ od komore; zlatan ključić; —stuhl, s. Nachtstuhl; —thür, *f.* vrata od komore; —trauer, *f.* cèrnina, žalovanje domaće.
Kammertuch, *n.* kambra, kambrik.
Kamm-fett, *n.* salo od grive; —futter, *n.* tok od češlja; —macher, *m.* češljar; —rad, *n.* zubato kolo, zubat točak; —schaft, *m.* dèržalo od češlja; —wolle, *f.* mikana, gèrgašana vuna.
Kampf, *m.* boj, borba; bitka.
Kämpf-en, *v. n.* tući se, biti se, boriti se; mit dem Tode —, boriti se s dušom; —er, *m.* bojnik, vojničar, ratnik; zatočnik.
Kampf-platz, *m.* mejdan, mejdanište; bojište, ratište; —richter, *m.* sudac od boja.
Kampher, s. Campher.
Kannefaß, s. Cannevaß.
Kanaster, s. Knaster.
Kandelzucker, *m.* kandirani šećer.
Kaninchen, *n.* kunac, kunjelj, kunjeljić; —gehage, *n.* ograda za kunjelje.
Kanker, s. Spinne.
Kännchen, *n.* malen ibrik.
Kann-e, *f.* kanta, ibrik; —engießer, *m.* kositlar; *fig.* politik; —enkraut, *n.* kositerna trava, konjski rep (trava); —enweise, *adv.* na kante, ibrik po ibrik, kanta za kantom.
Kanonade, *f.* pucanje topovah, pucnjava.
Kanon-e, *f.* top; —enkugel, *f.* zèrno od topa; —enpulver, *n.* prah, barut topovski; —enschlacht, *m.* boj topovski; —enschuß, *m.* hitac od topa; —ieren, *v. a.* pucat iz topovah; —ierer, *m.* topnik.
Kant-e, *f.* kanat, stranica, sèrh, kraj, stran; (Spitze), čipka; —haken, *m.* kučalica, ćaklja; —ig, *adj.* sèrhovit, uglat.
Kanzel, *f.* predikaonica.
Kanzellei, *f.* kancelaria, pisarnica; (in Zusamm.) pisarnički; —gebühr, *f.* pisarina, pisarnička pristojbina; —schreiber, Kanzellist, *m.* kancelista, pisar kancelarijski; —schrift, *f.* pismo od kancelarie; —styl, *m.* stil od kancelarie; —wesen, *n.* pisarničtvo.
Kanzelredner, *m.* predikač, propovědalac.
Kanzler, *m.* kancelar, pečatnik.
Kapaun, *m.* kopun; —en, *v. a.* kopiti, škopiti, skopiti, uškopiti.
Kaper, s. Caper.
Kaper, *f.* kapara.
Kappe, *f.* kapa; (eines Mönches), kamilavka, kapa; (eines Pferdes), žvala; (am Schmelzofen), kapa, napa.

Kappen, *v. a.* (die Hähne), kopiti, škopiti; das Ankertau —, presěći sidrenjak; die Bäume —, kresati, okresati dèrvje; (begatten, vom Geflügel), gaziti.

Kapp-fenster, —loch, *n.* uminal, prozor na krovu; —hahn, s. Kapaun; —zaum, *m.* oglav, ular, oglavnik.

Kapsel, *f.* tok, kutia, skatula, kapak.

Karat, *n.* karat.

Karausche, *f.* karas (riba). *Cyprinus carassius*, Linn.

Karavane, *f.* karavana, karvan.

Karbatsche, *f.* korbač, bič; —n, *v. a.* biti, tepsti, šibati korbačem, bićevati.

Kardetsche, *f.* greben. gèrdaša, kefa za konje; —n, *v. a.* grebenati, gèrdašati, kefati, češati konje.

Karfunkel, s. Carbunkel.

Karg, *adj.* skup, siromah, siromašan, oskudan; —en, *v. n.* skupariti, tvèrd, škèrt, stišljiv biti; —heit, *f.* skupost, škèrtost.

Kärglich, *adj.* skup, siromašan, oskudan; — *adv.* tanko, skupo, oskudno.

Karnies, *n.* korniž, atula; —hobel, *m.* korniž (vèrsta od blanje).

Karpfen, *m.* šaran, krap.

Karre, *f.* tačka, taljižke, kara.

Karren, *m.* kola, taljige, dvokolica.

Karren, *v. a.* vozit u kolih; — *v. n.* bit obsudjen na karu.

Karren-gaul, *m.* taljigaš (konj); —schieber, *m.* tačkar; —voll, *m.* voz.

Kärrner, *m.* voznik.

Karst, *m.* kramp, dvozuba motika; —en, *v. a.* kopati krampom.

Kartätsche, *f.* kartača.

Karte, *f.* karta.

Karten, *v. a.* snovati, osnovati štogod; — *v. n.* kartati se, igrati se na karte.

Karten-blatt, *n.* karta; —geld, *n.* platja za karte; —haus, *n.* kuća kartena; —macher, *m.* kartar; —papier, *n.* karten papir; —spiel, *n.* kartanje; igra na karte; —spieler, *m.* kartaš.

Karthaune, *f.* top veliki.

Kartoffel, *f.* krumpir zemljačica.

Käsartig, *adj.* sirovit.

Käse, *m.* sir; —form, *f.* tvorilo (za sir); —haus, *n.* —kammer, *f.* sirnica; —korb, *m.* koš, košić za sir; —kuchen, *m.* pogača sa sirom; —lab, *n.* sirište; —made, —milbe, *f.* cěrv od sira; —milch, —molke, *f.* sirutka, surutka.

Käsen, *v. n.* siriti se, usiriti se; — *v. a.* siriti, usiriti.

Käsicht, *adj.* sirovit.

Kastanie, *f.* kesten, kostanj (plod); —nbaum, *m.* kesten, kostanj (dèrvo); —nbraun, *adj.* kestenov, kostanjev; —nwald, *m.* kestenik.

Kästchen, *n.* ormarić; škrinjica; kovčežić.

Kastei-en, *v. a.* trapiti, pokoriti; —ung, *f.* trapljenje, pokora.

Kasten, *m.* ormar; škrinja, kovčeg.

Kastenamt, *n.* (objectiv), ured od prihodakah; (subjectiv), prihodarstvo, prihodarski ured.

Kastner, *m.* prihodar.

Kastrol, *n.* s. Castrolle.

Katalog, *m.* katalog, popis.

Katarrh, *m.* nazeba, nastida, nahlada; —alfieber, *n.* ognjica od nazebe; —alisch, *adj.* od nazebe, od nastide.

Kataster, *m.* porezača, poreznik.

Katastral-, (in Zus.) *adj.* porezački, poreznički, katastralni.

Katech-et, *m.* kateketa, učitelj u věri; —isation, *f.* nauk kèrstjanski; —isiren, *v. a.* učit nauk kèrstjanski; —ismus, *m.* katekizam.

Kategorie, *f.* razred.
Kater, *m.* mačak.
Katheder, *m.* katedra, stolica.
Kathedralkirche, *f.* cèrkva stolna.
Katheter, *m.* katetar, cěvčica rad lagljega mižanja u kirurgii.
Katholik, *m.* katolik; —in, *f.* katoličanka, katoličkinja.
Katholisch, *adj.* katoličanski, katolički.
Katoptrik, *f.* katoptrika.
Kattun, *m.* katun, platno pamučno.
Kätzchen, *n.* mače; mačica, maca; (an Bäumen), resa.
Katzbalg-en, sich, *v. r.* dèrpati se, dèrpiti se, dèrmati se; —erei, *f.* dèrpanje, dèrpljenje.
Katz-e, *f.* mačka; mačak; (Geldgürtel), praća, ćemer; (an Bäumen), s. Kätzchen.
Katzen-auge, *n.* mačje oko; —geschrei, *n.* mauk, maukanje; —gold, *n.* iskra žuta; —silber, *n.* iskra běla; —sprung, *m.* mačji skok; es ist nur ein — bis dahin, samo su dva tri koraka do tamo.
Kauderwälsch, *n.* jezik ciganski; govor nerazumljiv; — reden, plesti, nerazumljivo govoriti.
Kauen, Käuen, *v. a.* žvakati.
Kauern, *v. n.* čučnuti; čučati.
Kauf, *m.* kupnja, kupovina; kupovanje, pazar; — und Verkauf, tèržba, tèrgovanje; —brief, *m.* kupovno pismo; kupovnica, teržbenica; —en, *v. a.* kupiti; kupovati.
Käufer, *m.* kupac, kupilja; —in, *f.* kupovnica, kupilica.
Kauffahr-er, *m.* kapitan od broda tèrgovačkoga; brod tèrgovački; —teiflotte, *f.* flota tèrgovačka; —teischiff, *n.* brod tèrgovački.
Kauf-gegenstand, *m.* kupovina; —handel, *m.* pazar, tèrgovina; —haus, *n.* doganja; tèržište; — und Handelsherr, *m.* tèrgovac; —laden, *m.* dućan, prodaonica; —leute, *pl.* tèrgovci.
Käuflich, *adj.* kupovan; — *adv.* — an sich bringen, kupiti; — überlassen, prodati.
Kauf-lustig, *adj.* koi hoće da kupi, kupac; —mann, *m.* tèrgovac; (Käufer), kupać; —männisch, *adj.* tèrgovački; —mannschaft, *f.* tèrgovci; tèrgovina, tèrgovačtvo, tèržtvo; —mannsdiener, *m.* sluga, kalfa tèrgovački; —mannsfrau, *f.* tèrgovkinja; —mannsgut, *n.* — mannswaare, *f.* roba, espap; — platz, *m.* tèržište, kupovište; — schilling, *m.* cěna; kupovnina; kapara, uvěra.
Kaulbarsch, *m.* vèrsta od maloga okuna (riba), *perca cernua,* L.
Kaum, *adv.* jedva, težko.
Kauz, *m.* Käuzchen, *n.* ćuk; ein reicher —, bogatuš; ein närrischer —, ludjak, šaljivčina.
Kaviar, s. Caviar.
Kebs-ehe, *f.* priležničtvo; —mann, *m.* priležnik; —weib, *n.* priležnica, hotnica.
Keck, *adj.* dèrzan, dèrzovit, bezobrazan; —heit, *f.* dèrzost, dèrzovitost, bezobraznost; —lich, *adv.* slobodno, bez obzira.
Kegel, *m.* čunj, kuglin; (an Pferden), pleći konjske; (an Kanonen), nišan; er hat weder Kind noch —, neima nigdě nikoga; —bahn, *f.* kuglana; —förmig, *adj.* čunjevit; —n, *v. a.* igrati se na čunje; — schnitt, *m.* sěk čunjev; —schub, s. Kegelbahn; —spiel, *n.* kuglanje.
Kehl-buchstab, — laut, *m.* gèrleni glas, gèrleno slovo.

Kehle, *f*. gèrlo, gèrkljan; (an Säulen), žlěb, brazda.
Kehlen, *v. a.* žlěbiti; nažlěbiti.
Kehl-hobel, *m.* korniž (vèrsta od blanje); —riemen, *m.* ogèrljak; —ziegel, *m.* žlěbac.
Kehraus, *m.* pomelo.
Kehr-besen, *m.* metla; —bürste, *f.* kefa, četka.
Kehren, *v. a.* mesti, pometati, čistiti.
Kehren, *v. a.* (wenden), obèrnuti, okrenuti; prevratiti, prevèrnuti; die Augen gen Himmel —, pogledati k nebu; sich —, *v. r.* obèrnuti se, obratiti se; sich nicht an etwas —, nemariti za što; sich an seinen Ort —, vratiti se na svoje město.
Kehricht, *n.* smet, smetje.
Kehrseite, *f.* opaka strana, druga strana.
Kehrwisch, *m.* pomelo.
Keich-en, *v. n.* dihati, sopsti, težko dihati, hripati; —end, *adj.* sipljiv; zapuhan, zasopljen, zahripljen; —er, *m.* sipljivac; —husten, *m.* rikavac (kašalj).
Keif-en, *v. n.* žefkati, lajati, inatiti se; —er, *m.* lajavac; —erin, *f.* lajavica.
Keil, *m.* klin; —en, *v. a.* izagnat s klinom; (spalten), razcěpati, cěpati; (befestigen), zaglaviti, (hineinkeilen), zabiti, zatući; —er, *m.* vepar; —förmig, *adj.* kao klin, klinovit; —haue, *f.* pik, zub, kljun (za kopat).
Keim, *m.* klica; *fig.* početak, početo; —chen, *n.* kličica; —en, *v. n.* klicati; nicati.
Kein, keine, kein, —er, —e, —es, *pr.* nitko, nijedan, nikoi; ich habe kein Geld, neimam novacah; er ist kein Student, nije djak; keiner von uns, nitko od nas; keiner von beiden, nijedan; —erlei, *adj.* auf — Art, nikako, pod nijedan, pod nikakov način; —erseits, *adv.* od nikud, od nikuda, od nikudar; —esweges, *adv.* nikako, nipošto; —mal, *adv.* nijedan put, nikad, nigda.
Kelch, *m.* kalež, čaša; —teller, *m.* plitica.
Kelle, *f.* mistria, žlica zidarska.
Keller, *m.* pivnica, podrum, konoba; ei, *f.* konobarstvo, pivničarstvo; —fenster, *n.* prozor od pivnice; —geschoß, *n.* podrum; —hals, *m.* vrata od pivnice; —loch, *n.* okno od pivnice; —meister, Kellner, *m.* pivničar, konobar; —wurm, *m.* s. Assel.
Kelter, *f.* těsak, preša, torkuo; —n, *v. a.* prešati, torkulati; —treter, Kelterer, *m.* prešar.
Kennbar, Kenntlich, *adj.* poznav, razzaznav, razlučiv; znatan, naznačen, zabilježen.
Kenn-en, *v. a.* poznati; znati; —er, *m.* věšt čověk, poznavalac, znalac; —erin, *f.* věšta žena, znalica.
Kenntniß, *f.* znanje, znanstvo, poznanje; etwas zur — bringen, dati kome što na znanje; etwas zur — nehmen, ubavěstiti se o čemu; —quelle, *f.* izvor doznanja.
Kenn-ung, *f.* bob, cèrno (na zubu konjskom); —zeichen, *n.* znamen, znamenje, znak, biljega.
Kerb-e, *f.* rěz, zarěz; —en, *v. a.* zarězati; rovašiti, zarovašiti; —holz, *n.* rovaš, raboš.
Kerker, *m.* tamnica; (in Zus.) tamnički; —meister, *m.* tamničar.
Kerkern, *v. a.* metnuti, vèré u tamnicu.
Kerl, *m.* čověk; dětić; momak; sla-

ga; ein braver, rechtschaffener —, dobar, pošten čověk; ein schlechter —, zao, hèrdjav čověk, orjatin, lopov.

Kermes, *m.* kermes, vinoboj.

Kern, *m.* zèrno; jezgra, sèrce; koštica; —beißer, *m.* tustokljunac (ptica).

Kernen, *v. a.* pipati, obirati zèrnje; sich —, *v. r.* zèrniti se; — *v. n.* (vom Korn), dobivati zèrnje, zèrniti se.

Kern-gehäuse, *n.* sèrce (od jabuke, itd.); —haft, *adj.* jedar, čvèrst, jak, snažan; —holz, *n.* jezgra od dèrva; —ig, *adj.* zèrnat; košticav, pun košticah; *fig.* (derb, dicht), jedar, čvèrst, jak; —obst, *n.* voće zèrnato; —schuß, *m.* (in der Artillerie), hitac horizontalni; —spruch, *m.* jezgra, rěč izabrana.

Kerze, *f.* svěća; —ngerade, *adj.* prav, ravan, jednak; — *adv.* upravo, ravno, jednako.

Kessel, *m.* kotao, kazan; —flicker, *m.* kotlokèrp; —macher, —schmid, *m.* kotlar; —haken, *m.* kuka od verigah (na ognju).

Kettchen, *n.* lančić, verižice.

Kette, *f.* lanac, verige *(f. pl.)*

Kettel, *f.* lančić, verižice.

Ketten, *v. a.* svezati lancem.

Ketten-glied, *n.* —ring, *m.* karika, kolobar; —hund, *m.* pas na lancu; —kugel, *f.* lančenica; —naht, *f.* šav na lanac; —stich, *m.* bod na lanac.

Ketzer, *m.* poluvěrac, krivověrac; —in, *f.* poluvěrka, krivověrka; —ei, *f.* poluvěrstvo, krivověrstvo; —gericht, *n.* sud za poluvěrce, inkvizicia; —isch, *adj.* poluvěrski, krivověrski; —richter, *m.* inkvizitur, sudac poluvěracah.

Keuchen, s. Keichen.

Keule, *f.* buzdovan; (eines Mörsers), bat; (vom Vieh), čerek, četvèrtica, stegno; (von einer Gans), batak.

Keulen, s. Keilen.

Keusch, *adj.* čist; —heit, *f.* čistoća.

Kibitz, *m.* vivak (ptica).

Kicher, *m.* —erbse, *f.* slani grah.

Kichern, *v. n.* smijati se oštrim glasom, cěriti se.

Kicks, *m.* promah.

Kiefer, *f.* bor.

Kiefer, *m.* čeljust, vilica; (Fischohr), škèrga.

Kiel, *m.* (eines Schiffes), kilj, kolumba; (einer Feder), cěv, cěvčica.

Kielen, *v. a.* perjem providěti; ein Schiff —, kilj popraviti; — *v. n.* dobivat perje.

Kiemen, *pl. f.* škèrge (od ribe).

Kien, *m.* —holz, *n.* luč; —baum, *m.* bor, —ruß, *m.* sadja, čadja od bora.

Kiepe, *f.* koš.

Kies, *m.* šljunak, piljak.

Kiesel, —stein, *m.* kremen, oblutak.

Kiesen, *v. n.* & *a.* (veralt.) izabrati.

Kiesicht, *adj.* kamenit, pěskovit.

Kietze, *f.* mačka.

Kimme, s. Kerbe.

Kind, *n.* děte; čedo; —bett, *n.* rodjenje, porod; —betterin, *f.* porodilja, rodilja; —chen, *n.* dětešce, čedo.

Kinder-bewahranstalt, *f.* (t.) pestovalište, zavedenje za hranjenje děce; — blattern, *pl. f.* ospice.

Kinderei, **Kinderpoſſe**, *f.* děčaria.

Kinder-haft, *adj.* dečinski; —klapper, *m.* vèrtaljka; —lehre, *f.* katekizam, nauk za děcu; —los, *adj.* bez děce; —mord, *m.* ubojstvo děteta, čedokèrvničtvo; —mörder,

m. —mörderin, f. ubojica děteta, čedokèrvnica; —mutter, f. primalja, babica.

Kindern, v. n. roditi; šaliti se, dětiniti.

Kinder-schule, f. škola děčinska; —spiel, n. igra děčinska; —sprache, f. jezik děčinski; —wärterin, f. dadilja, pestinja; —zucht, f. gojenje, odhranjenje.

Kindes-beine, pl. n. von —n an, od malena, od dětinstva; —kind, n. unuk; unuka; —nöthen, pl. f. muka, kina (u porodu); —statt, f. einen an — annehmen, posiniti, uzeti pod svoje. s. Adoptiren.

Kindheit, f. dětinstvo.

Kindisch, adj. děčinski.

Kindlich, adj. sinovlji.

Kindtaufe, f. kèrštenje, kèrst.

Kinn, n. brada, podbradak; —backen, m. čeljust, vilica; —kette, f. podbradač, lančić (od uzde); —lade, s. Kinnbacken.

Kippe, f. provala, razor, razsap; auf der — stehen, hotět se provalit, srušit; (Rand), kraj, rub.

Kippen, v. n. ljuljati se, vožkati se; padati, rušiti se; —v. a. podignuti; nagnuti; — und wippen, rubiti, obrézivat novce.

Kipper und Wipper, m. obrézivalac novacah.

Kipperei, f. obrézivanje novacah.

Kirche, f. cèrkva; templo, kram.

Kirchen-, (in Zus.) cèrkveni-

Kirchen-älteste, m. starešina cèrkovni; —amt, n. cèrkveni ured; služba cèrkovna; —bann, m. proklestvo, anatema; —buch, n. matica; običajnik, ritual; —buße, f. pokora očita; —dieb, m. tat, kradljivac cèrkovni, svetokradac; —diener, m. sluga cèrkovni; cèrkvenjak, cèrkovnjak; —dienst, m. služba cèrkovna, služba božja; —fest, n. oproštenje, panaćur; —gänger, m. cèrkvar; —geräthe, n. sprava cèrkovna; —geschichte, f. historia cèrkovna; —gut, n. —vermögen, n. cèrkvena imovina; —lied, n. —gesang, m. pésma, pésan cèrkovna; —patron, m. zavětnik (titor cèrkve); —pfleger, m. starešina cèrkovni; —raub, m. svetoplěn; —räuber, m. svetoplěnac, tat cèrkovni; —rechnung, f. račun cèrkovni; —recht, n. pravo cèrkovno; —sänger, m. pěvac (cèrkovni); —schmuck, m. ures cèrkovni; —staat, m. dèržava papinska; —väter, pl. m. sveti otci; —versammlung, f. sabor; —vogt, m. nadglednik cèrkve; —vorsteher, m. starešina cèrkovni (— na).

Kirch-gang, m. hod, put do cèrkve; —hof, m. porta, dvorište oko cèrkve; (Gottesacker), grobje; —lich, adj. cèrkven, cèrkovan; —messe, —weihe, f. —weihfest, n. oproštenje; —ner, m. zvonar, požup, prakatur; —spiel, n. župa, parokia; —sprengel, m. biskupia; —thurm, m. zvonik; — weihe, s. Kirchmesse; —vater, m. tutor, cèrkveni otac.

Kirmse, s. Kirchmesse.

Kirre, adj. pitom, domaći; fig. krotak, dobar.

Kirren, v. a. pitomiti, pripitomiti; mamiti, namamiti; — v. n. škripati; (girren), gukati.

Kirsch-baum, m. crěšnja, trěšnja; —beißer, —fink, m. trěšnjar (ptica); —branntwein, m. trěšnjovica.

Kirsche, f. trěšnja, crěšnja.

Kirsch-garten, m. trěšnjik; —holz, n. trěšnjovina; —kern, m. koštica od trěšnje.

Kissen, *n.* jastuk, koktao; —ziehe, —ziche, *f.* navlaka.
Kistchen, *n.* škrinjica.
Kiste, *f.* škrinja, sanduk, kovčeg.
Kitt, *m.* lem.
Kittel, *m.* suknja.
Kitten, *v. a.* lemiti; — *n.* lemljenje.
Kitzel, *m.* svrab, sèrbež, bridjenje; *fig.* volja, želja; obèst; —ig, *adj* škakljiv, golicav; *fig.* (schwierig), škakljiv, mučan, opasan; —n, *v. a.* škakljati, golicati, žečkati.
Kladde, *f.* straca, knjiga od pèrvoga bilježenja, priručna knjiga.
Klaffen, *v. n.* zijati; puknuti; (schwatzen), bèrbljati, čavèrljati.
Kläffen, *v. n.* lajati, žefkati, čevkati.
Klafter, *n.* klaftar, fat, sežanj; —holz, *n.* dèrva u fate složena.
Klaftern, *v. a.* slagat u fate.
Klagbar, *adj.* obtuživ, tuživ; tužen, obtužen.
Klage, *f.* tužba, žaoba; — gegen Jemand, tužba na koga; (in Zus.) tužbeni; (Wehklage), tuga, tugovanje, jauk; —frau, *f.* pokajnica; —lied, *n.* plač; ein — anstimmen, narikovati.
Klagen, *v. a.* tužiti, obtužiti koga; — *v. n.* tužiti se; jaukati, plakati; einem etwas —, potužiti se komu rad čega; — über Jemand, (sich beschweren), tužiti se na koga.
Kläger, *m.* tužbenik, tužitelj; —in, *f.* tužbenica.
Klageschrift, *f.* tužbenica, tužba.
Klaggedicht, *n.* žalospěv, elegia.
Kläglich, *adj.* tužan, žalostan, nevoljan,
Klagschrift, *f.* tužba, tužbenica.
Klamm, *adj.* uzak; těsan; (selten, als vom Gelde), rědak.
Klammer, *f.* skoba, spoja, klanfa.
Klammern, *v. a.* skopčati, spojiti, sklanfati; stisnuti.
Klang, *m.* glas, zveket.
Klappe, *f.* (an einer Pumpe), jezičac; (an einer Kanne), zaklopac; (an einer Flöte), klapa; (an einem Kleide), navratak, suvratak.
Klappen, *v. n.* zaklopiti se; poklopiti se.
Klapper, *f.* klepetalo; klepalo; čagèrtaljka, vèrtaljka; —jagd, *f.* hajka, lov s bukom i klopotom; —mühle, *f.* mlin; (Plappermaul), blebetuša, klepalo.
Klappern, *v. n.* klopotati, klepetati; čagèrtati, vèrcati; mit den Zähnen), cvokotati zubmi.
Klapper-nuß, *f.* klokočika; —rose, *f.* turčinak, divji mak; mak poljski; —schlange, *f.* klopotuša (zmija); —storch, *s.* Storch; —handschuh, *m.* rukavica bez pèrstih.
Klapps, *m.* pljuska.
Klapptisch, *m.* stol, tèrpeza krilata.
Klar, *adj.* jasan, bistar, čist, vedar.
Kläre, *f.* tančina.
Klären, *v. a.* čistiti; očistiti; procěditi; sich —, *v. r.* vedriti se.
Klarheit, *f.* bistroća, vedrina; *fig.* razgovětnost, razumljivost.
Klatsch, *m.* pljuska; buka, klopot.
Klatschbüchse, *f.* puškarica (od zove).
Klatsche), *f.* muharnik; *fig.* blebetuša, klepalo.
Klatschen, *v. n.* klopotati, klepati; mit einer Peitsche —, pucati, praskati s kandžiom; in die Hände —, pljeskati; *fig.* (ausschwatzen), bèrbljati, blebetati; ogovarati, raznositi, otipati.
Klätscher, *m.* klepalo, blebetuša; —in, *f.* blebetuša.
Klatscherei, *f.* blebetanje, bèrbljanje; ogovaranje, otipanje.

Klatsch-haft, *adj.* bèrbljav, blebetav; —rose, s. Klapperrose.
Klauben, *v. a.* kùpiti, brati; obirati, trěbiti; čistiti; an etwas —, glodati.
Klaue, *f.* nokat; papak.
Klause, *f.* spila (pustinjačka); zatvor.
Klausner, *m.* pustinjak.
Kleben, *v. n.* prijonuti; lěpiti se; dèržati se česa; — *v. a.* lěpiti, prilěpiti.
Kleberig, *adj.* lěpljiv; —keit, *f.* lěpljivost.
Kleck, **Klecks**, *m.* kèrmača, mačka (u pismu).
Klecken, *v. a.* pokàpati, mazati; die Tinte kleckt, tinta kaplje.
Klee, *m.* dětelina (trava); —blatt, *n.* list děteline.
Klei, *m.* glina, ilovača, gnjila.
Kleiben, s. Kleben.
Kleid, *n.* haljina, haljetak; odělo, oděća.
Kleiden, *v. a.* obući, oděnuti; oblačiti, oděvati; das kleidet ihn gut, dobro mu stoji, liči mu.
Kleider-bürste, *f.* četka, kefa za haljine; —kammer, *f.* riznica; —krämer, *m.* starinar; —laus, *f.* uš, ušenac; —markt, *m.* tèrg s haljinami; —motte, *f.* molj, moljac; —ordnung, *f.* red, naredba od oděće; —pracht, *f.* razkoša, gizda u oděći; —schrank, *m.* ormar; —tracht, *f.* nošnja, nošivo.
Kleidung, *f.* oděvanje, oblačenje; oděća, odělo; —sstück, *n.* haljetak.
Klei-e, *f.* Kleien, *pl.* mekinje, posie; —enbrod, *n.* kruh od posiah; —icht, —ig, *adj.* gnjilovat, ilovat; mekinjav, neprosian.
Klein, *adj.* mal, malen; droban, sitan; —denkend, *adj.* prosto misleć; —e, *m.* mali, mališ.
Kleinern, *v. a.* pomanjšati.
Klein-fügig, s. Geringfügig; —gläubig, *adj.* malověran; —gläubigkeit, *f.* malověrnost; —handel, *m.* tèrgovina na sitno; —händler, *m.* tèrgovac na sitno; —heit, *f.* malina, maloća; —igkeit, *f.* malenkost; —kreuz, *n.* malikèrst; — *m.* malokèrstnik; — laut, *adj.* strašljiv, plašljiv, ustrašen, uplašen; —lich, *adj.* malen, malenkast; prost, priprost; —muth, *m.* —müthigkeit, *f.* malodušnost, slabodušnost; —müthig, *adj.* malodušan, slabodušan.
Kleinod, *n.* dragi kamen; biser; ures, dragocěnost, blago.
Klein-schmied, *m.* bravar, špoljar; —städter, *m.* malogradjanin; —städtisch, *adj.* malogradski; —verschleiß, *m.* prodaja na sitno; —verschleißer, *m.* prodavac na sitno.
Kleister, *m.* klia, čiriz; —n, *v. a.* lěpiti, klijati, mazati klijem.
Klemm, s Klamm.
Klemm-e, *f.* těsno, škrip; (ein Werkzeug), škripalica; *fig.* in der — sein, bit u škripu; —en, *v. a.* stisnuti, zašarafiti.
Klempner, *m.* klepar, klanfar.
Klepper, *m.* kljuse.
Klette, *f.* čičak, torica.
Klettern, *v. n.* penjati se, plaziti.
Klima, *n.* klima, podnebje.
Klimmen, s. Klettern.
Klimpern, *v. n.* brenkati.
Klinge, *f.* oštrica, gvoždje (od noža, sablje, itd.); *fig.* sablja; über die — springen lassen, pod mač okrenuti, vor die — fordern, pozvat na mejdan.
Klingel, *f.* zvonce; praporac; —beu-

tel, *m.* lemoznica, torbica za milostinju; —n, *v. n.* zvoniti; zazvoniti, pozvoniti.

Klingen, *v. n.* zvoniti; zvečati, zveketati; glasiti; die Ohren — mir, uši mi zveče.

Klinggedicht, *n.* sonet.

Klinke, *f.* kvaka.

Klinse, *f.* pukotina.

Klippe, *f.* stěna, greben (morski); *fig.* zaprěka.

Klipper, s. Klempner.

Klippern, *v. n.* brenkati; klopotati, ropotati.

Klippig, *adj.* pun stěnah, grebenah.

Klipp-kram, *m.* sitniš, krama; —krämer, *m.* kramar; —werk, *n.* sitniš.

Klirren, *v. n.* zvečati, zveketati; škripati.

Klitsch, *m.* pljuska; prasak; —en, *v. n.* pljesnuti; pleskati; prasnuti; praskati.

Kloben, *m.* kluba, kolce; (an der Wage), ručica; (von Flachs), ručica lana.

Klöpfel, *m.* (einer Glocke), klatno, klepac; (einer Trommel), šibalo, paletić; (zu Spitzen), vreteno.

Klopf-en, *v. n. & a.* tući, udarati; kucati; (ein Pferd) —, utući konja; den Flachs —, lan tući; das Herz klopft, bije, udara, kuca mi sèrce; an die Thür —, kucat na vrata; —er, *m.* kucalac; alka, biočug, kucalo, karika.

Klopffechter, *m.* hèrvalac, borac.

Klopf-hengst, *m.* konj utučen; —holz, *n.* malj.

Klopfjagen, s. Klapperjagd.

Klöppel, s. Klöpfel; —kissen, *n.* —lade, *f.* Klöpfel-kissen, *n.* —lade, *f.* jastučić za čipke.

Klöppeln, Klöpfeln, *v. a.* plesti; Spitzen —, čipke dělati.

Kloß, *m.* (von Erde), gruda, grumen; (Art Speise), valjušak, valjuška.

Klößchen, *n.* valjuščica, grudica.

Kloster, *n.* manastir, namastir, samostan.

Kloster- (in Zus.) samostanski, manastirski; —bruder, *m.* laik; —disciplin, *f.* samostanski zapt; —frau, —jungfrau, —schwester, *f.* duvna, koludrica, opatica; —geistliche, *m.* samostanik, kaludjer, fratar; —leben, *n.* život kaludjerski.

Klösterlich, *adj.* kaludjerski; manastirski; samostanski.

Klosterregel, *f.* pravilnik samostanski.

Klotz, *m.* panj, klada.

Kluft, *f.* provalia, prosěd, pukotina.

Klüftig, *adj.* provaljen; razpucan.

Klug, adj. opazan, opipan, mudar, razuman, pametan; lukav; nicht — werden aus einer Sache, neznat što tko hoće, nemoć se opametit čime.

Klügel-n, *v. n.* mudrovati; —ei, *f.* mudrovanje.

Klugheit, *f.* opaz, opip; mudrost, pamet.

Klügler, *m.* cěpidlaka.

Klüglich, Klug, *adv.* s opipom, mudro, pametno; lukavo; šegavo.

Klümpchen, *n.* grudica, grumenčić; komadić; hèrpica.

Klumpen, *m.* gruda, grumen, komad, hèrpa.

Klümper, *m.* grumen; —ig, *adj.* grumenit, grudast.

Klümpern, sich, *v. r.* grudati se.

Klunker, *f.* mèrva, grudica.

Kluppe, *f.* škripalica; kliěštice.

Klystier, *n.* kristir; —en, *v. a.* kristirati; — spritze, *f.* stèrcalica, stèrcaljka od kristira.

Knabe, *m.* děte, dětić, momak.

Knack, Knacks, *m.* škrip, prasak; — *interj.* prask!
Knacken, *v. n.* škripati, praskati, pucati; — *v. a.* Nüsse—, grizti orahe.
Knackwurst, *f.* kobasica suha.
Knall, *m.* prasak, trěsak; —büchse, *f.* puškarica, pucalica (od zove, ba zovine); —en, *v. n.* pucati, praskati, trěskati; —gold, *n.* zlato praskajuće; —pulver, *n.* prah praskajući.
Knapp, *adj.* těsan, uzak; *fig.* oskudan, kratak; rědak; — *adv.* s nategom, jedva; baš dobro.
Knappe, *m.* momak; štitnik.
Knappen, f. Hinken.
Knarpeln, *v. n.* škripati; praskati; glodati, grizti.
Knappschaft, *f.* (im Bergw.) rudarsko bratinstvo.
Knarre, *f.* čagèrtaljka, vèrtaljka.
Knarren, *v. n.* škripati; čagèrtati, vèrcati.
Knaster, *m.* kanastar (duhan); —bart, *m.* mèrmljalo.
Knastern, *v. n.* praskati, pucati.
Knäuel, *m.* klupko; —n, *v. a.* motati na klupko.
Knauf, *m.* glava (od stupa).
Knaupeln, *v. n.* grizti, glodati.
Knauser, *m.* tvèrdica, skupac, škèrtac; —ei, *f.* skuparia, škèrtost; —ig, *adj.* tvèrd, skup, škèrt; —n, *v. n.* skupariti, tvèrd, škèrt biti.
Knebel, *m.* navojac, paletić; (Fingergelenk), članak, sgloba; (in's Maul zu stecken), čep; (am Ende einer Kette), kuka; —bart, *m.* bèrk; —n, *v. a.* svezati, stegnuti; Menschen —, začepiti usti; —spieß, *m.* kopje, sulica.
Knecht, *m.* sluga; rob; momak; —isch, *ad.* robski; —schaft, *f.* robstvo; —sdienst, *m.* služba.
Kneif, *m.* nož; kosir.
Kneifen, *v. a.* štipati; uštipnuti.
Kneipe, *f.* (Zange), kljěšte; (gemeines Wirthshaus), kèrčma; (im Leibe), zavijanje.
Kneipen, f. Kneifen.
Kneipzange, *f.* kljěšte.
Kneißen, *v. a.* strugati (kožu).
Kneten, *v. a.* měsiti.
Knetscheit, *f.* lopatica.
Knetschen, *v. a.* gnječiti; sgnječiti.
Knettrog, f. Backtrog.
Knick, *m.* prasak; kèrc.
Knicken, *v. n.* kèrcnuti; (biegen), svinut koléno; (knausern), skupariti; — *v. a.* slomiti, prelomiti, prebiti; einen Floh —, ubiti buhu; —er, *m.* tvèrdica, skupac, škèrtac; —erei, *f.* skuparia, škèrtost; —erig, *adj.* tvèrd, skup, škèrt; —ern, *v. n.* skupariti, tvèrd, škèrt biti.
Knicks, *m.* naklon; pukotina.
Knie, *n.* koléno; —band, *n.* podveza, povežnja; —beuge, *f.* —bug, *m.* podkolénica; —beugung, *f.* priklon, priklonjenje; —bügel, —riemen, *m.* nakolénik.
Knie-gürtel, *m.* f. Knieband; —kehle, f. Kniebeuge.
Knien, *v. n.* klečati; kleknuti.
Knie-riemen, f. Kniebügel; —scheibe, *f.* čašica.
Kniff, *m.* štip, uštip; (List), hitrost, varka, lukavština.
Knipp, *m.* Knippchen, *n.* zvèrčka, skèrpuša; — schlagen, zvèrcati; zvèrcnuti.
Knipps, Knirps, *m.* žura, maljenica, manjak, kvèržljavac.
Knirren, f. Knarren.
Knirschen, *v. n.* škripati; — *n.* škripa, škripanje.
Knistergold, *n.* šljoka, varak.

Knistern, *v. n.* pucati, praskati.
Knittel, s. Knüttel.
Knoblauch, *m.* česan, češnjak, luk běli.
Knöchel, *m.* sgloba, gležanj, koštica, članak.
Knochen, *m.* kost; —dreher, *m.* tokar od kosti; —lehre, *f.* kostoslovje.
Knöchern, *adj.* košten, od kosti.
Knochig, *adj.* koštat, koštast.
Knocke, *f.* ručica lana.
Knödel, *m.* valjuška, valjušak.
Knoll-en, *m.* kvèrga; ein — Brot, komad kruha; (an Kräutern), gomolj, luk, česno; —enwurzel, *f.* gomoljasti korěn, bambulina; —ig, *adj.* kvèrgav.
Knopf, *m.* dugme, putac, puce, gumb; čvor, uzao, jabuka, jabučica, glavica.
Knöpfchen, *n.* dugmešce, pučić, putašce.
Knöpfen, *v. a.* putiti, kopčati, zaputiti, zakopčati.
Knopfgießer, *m.* pučar, dugmetar.
Knöpfig, s. Knorrig.
Knopf-loch, *n.* rupića od puceta; —macher, *m.* gumbar.
Knopper, *pl.* s. Gallapfel.
Knorpel, *m.* hèrstavica, hèrskavica; —ig, *adj.* hèrstav, hèrskav.
Knorr-en, *m.* čvor; s. Knöchel; —icht, —ig, *adj.* čvorast.
Knospe, *f.* pup, pupoljak, pupak.
Knospen, *v. n.* pupiti se.
Knospicht, *adj.* pupoljast.
Knöteln, *v. a.* uzlati, zauzlati.
Knoten, *m.* Knötchen, *n.* uzao, čvor; (Fruchtknoten) jajce; da steckt der —, tù je čvor; —perücke, *f.* vlasulja uzlata; —stock, *m.* kijača, ćula.
Knotig, *adj.* uzlat.
Knülle, *f.* gužva.
Knüllen, *v. a.* gužvati, sgužvati, sgnječiti.

Knüpfen, *v. a.* vezati, svezati.
Knüppel, s. Knüttel.
Knurren, *v. n.* mèrmljati, kvèrčati.
Knute, *f.* knuta, korbač, bič.
Knüttel, *m.* kijača, ćula, paletić; —holz, *n.* paletići, dèrva tanka; —verse, *pl.* zli, neslani versi, nezgromni stihovi.
Koaxen, s. Quacken.
Kobalt, *m.* kobalt.
Koben, *m.* kotac, svinjac.
Kober, *m.* koš, košara.
Kobold, *m.* tintilin, malik, malićac.
Koch, *m.* kuhar; —buch, *n.* knjiga od kuhanja.
Kochen, *v. a.* kuhati; — *v. n.* kuhati, kipěti, vrěti; es kocht gleich bei ihm, odmah se razljuti.
Köcher, *m.* tèrkač, tul, tulac, tobolac.
Köchin, *f.* kuharica.
Koch-kunst, *f.* kuhanje, kuharstvo; —löffel, *m.* kuhača, varjača; —salz, *n.* sol kuhinjska; —topf, *m.* lonac, gèrnac.
Köder, *m.* mama, mamac, namama, jeska; —n, *v. a.* mamiti, namamiti, vabiti, najeskati.
Kofent, *m.* pivo polovno.
Koffer, *m.* sanduk, kovčeg.
Kohl, *m.* broskva, kupus, kelj.
Kohle, *f.* ugljen.
Kohlen-brenner, *m.* ugljevar; —dampf, *m.* para od ugljevja; —feuer, *n.* žeravka, žeravica; —korb, *m.* koš (za ugljevje); —meiler, *m.* kopa (hèrpa dèrvja za palit ugljevje); —säure, *f.* kiselina ugljevita; —staub, *m.* prah od ugljevja; —topf, *m.* grionica.
Köhler, s. Kohlenbrenner.
Kohlfeuer, s. Kohlenfeuer.
Kohl-garten, *m.* vèrt kuhinjski; —gärtner, *m.* vèrtlar; —kopf, *m.* glava

broskve; —meise, *f.* sěnica (ptica); —pfanne, *f.* žeravnica.

Kohlrabi, *m.* koraba.

Kohlschwarz, *adj.* cèrn kao ugljen.

Kohl-stängel, —strunk, *m.* struk, tèrčak od broskve.

Kolbe, *f.* Kolben, *m.* glava, glavica; debelo, palka; (Flinten —), kundak, okas; (Keule), buzdovan, topuzina; (Destillir —), tikva; (von Kukuruz), klip; (ein geschorner Kopf), ćela, tikva.

Kolbenrecht, s. Faustrecht.

Kolbig, *adj.* glavat, glavičast.

Kolibri, *m.* kolibrić (ptičica)..

Kolik, *f.* griža, zavijanje.

Koller, *m.* (der Pferde), vèrtoglavica, běs konjski; lederner —, ogèrljaj kožni; —ig, *adj.* běsan, vèrtoglav.

Kollern, *v. a.* kotèrljati, koturati, valjati; — *v. n.* valjati se, koturati se, kotèrljati se; (von Pferden), běsniti, vèrtoglaviti; (im Leibe), kruliti.

Kolon, *n.* dvě piknje.

Koloß, *m.* kolos, gorostas; —al, —alisch, *adj.* gorostasan.

Komet, *m.* kometa, repača (zvězda).

Komiker, *m.* komik.

Komisch, *adj.* komičan, komički, směšan.

Komma, *n.* čèrka, čèrknja.

Komm-en, *v. n.* doći, dospěti, stići; davon —, uteći, spasiti se; hinter etwas —, doznati, saznati; um etwas —, izgubiti štogod; um's Leben —, poginuti; es kommt ein Gewitter, nevrěme se spravlja; an den Tag —, doći na světlo, na viděلo; einem nicht von der Seite —, prijonut za koga; wie kommt es? kako je to? es komme wie es wolle, nek bude kako mu drago; ich kann nicht an ihn —, nemogu do njega; nemogu se š njim sastati; wie hoch kommt Ihnen das? što vas to košta, stoji; es kommt auf jeden so viel, na svakoga zapada toliko; ich kann nicht auf seinen Namen —, nemogu se sětit, kako se zove; es kam mir in den Sinn, palo mi na pamet, na um; aus den Schulden —, odužiti se, osloboditi se duga; auf etwas —, domisliti se, dovèrći se, sětiti se čemu; in Schweiß —, oznojiti se; über etwas —, saznati; zu etwas —, steći, dostići; es kann —, može biti, moguće je; unter die Leute —, ići, doći med ljude; proglasiti se, razglasiti se; von Kräften —, slabiti, oslabiti; wenn es dahin kommt, ako do toga dodje; wenn ich über dich komme! ako te uhvatim! —end, *adj.* dojduć, došasti.

Komödiant, *m.* komediant, prikazalac; —in, *f.* komediantica, prikazalica.

Komödie, *f.* komedia; —nhaus, *n.* teatar, kazališ:e, kazaonica; —nzettel, *m.* cedulja od komedie.

Komst, *m.* kombost, gruševina; —kraut, *n.* kombost.

König, *m.* kralj; —in, *f.* kraljica; —lich, *adj.* kraljevski, kraljev; —reich, *n.* kraljestvo, kraljevina; —skrone, *f.* kruna kraljevska; —swasser, *n.* voda kraljevska; —swürde, *f.* čast kraljevska, kraljestvo; —thum, *n.* kraljestvo.

Können, *v. a.* moći, znati; ich kann nichts dafür, ja nisam kriv, ja neznam česa.

Kopal, *m.* kopal.

Kopeke, *f.* kopejka.

Kopf, *m.* glava; *fig.* um, razum; (Ueberschrift) nadpis; —arbeit, *f.* radnja glavom, trud uma; —binde, *f.* rubina, poculica, sveza; —brechen,

n. razbijanje glave; —brechend, *adj.* trudan, mučan, težak.

Köpfen, *v. a.* séći, odséči glavu, vèrške kresati (na dèrvju).

Kopf-geld, *n.* —steuer, *f.* glavnica, (t.) glavarina; —hänger, *m.* bogomolja, lizimir; —hängerei, *f.* lizimirstvo; —kohl, *m.* broskva glavata; —kissen, *n.* uzglavje; —maschine, *f.* gilotina; —nicken, *n.* klimanje glavom, magnutje glavom, naklon; —putz, *m.* ures od glave; —salat, *m.* salata glavata; —schmerzen, *pl. m.* —weh, *n.* glavobolja; —steuer, *f.* (t.) glavarina; —tuch, *n.* peča, tumbanac; —verletzung, *f.* ozleda glave; —wunde, *f.* rana na glavi; —zeug, kapa, poculica.

Koppe, *f.* vèrh, vèrhunac, vèršak.

Koppel, *f.* ogèrlin, vez, ograda, město od lova; —n, *v. a.* vezati, svezati; Pferde —, putiti, sputiti; (mit einem Zaume umgeben), ograditi; —riemen, *m.* ogèrlin, remen (za vezati pse).

Koppen, *v. a.* kresati, okresati, podrězati vèrške; — *v. n.* (von Pferden), jasle grizti; (laut aufstoßen aus dem Magen), podrigivati se.

Koralle, *f.* koralj, korao.

Korallen-farbig, —roth, *adj.* koraljan, nakoralj; —fischer, *m.* koraljar; —fischerei, *f.* lovitva koralja; —moos, *n.* mahovina koraljeva.

Korb, *m.* koš, košić, košara, košarica, kotarica; *fig.* odgon, odbitje, prazan odgovor; den — geben, odbiti, odvèrći.

Körbchen, *n.* košić, košarica, kotarica.

Korbmacher, *m.* pletikotarica.

Korduan, *m.* korduvan.

Koriander, *m.* koriandula.

Korinthe, *f.* grozdjice.

Kork, —baum, *m.* —holz, *n.* pluta; —stöpsel, *m.* čep plutov; —sohle, *f.* plutov podplat; —zieher, *m.* vadočepa.

Korn, *n.* zèrno; (Getreide), žito; (Roggen), raž; (am Schießgewehr), nišan, teža, měra; — und Kern der Münzen, teža i jezgra novca; türkisches —, kukuruz; auf das — nehmen, uzeti na oko; auf dem — haben, směrati, kaniti, imati na oku.

Korn- (in Zusamm.) žitni; —acker, *m.* —feld, *n.* žitno polje; —ähre, *f.* klas; —blume, *f.* sagafilje (cvět), gopa; —boden, *m.* žitnica, hambar; —brand, *m.* snit, glavnica; — branntwein, *m.* rakia od žita.

Körnchen, *n.* zèrnce.

Kornel-holz, *n.* drěnovina; —kirsche, *f.* drěnjina; —kirschbaum, —baum, *m.* drěn (dèrvo).

Körnen, *v. n.* zèrniti se; — *v. a.* drobiti, razdrobiti, smèrviti; vabiti, mamiti.

Körner-erträgniß, *n.* plod, (t.) izdašnost u zèrnu; —schüttung, *f.* davanje zèrna.

Korn-handel, *m.* tèrgovina sa žitom, žitarstvo; —händler, *m.* žitar.

Körnicht, *adj.* zèrnast.

Körnig, *adj.* zèrnat.

Korn-jahr, *n.* plodna godina, žitorod; —jude, *m.* —wucherer, prekupac; —kammer, *f.* žitnica; —preis, *m.* žitna cěna; —reich, *adj.* žitan, žitorodan; —schiff, *n.* žitarica (ladja); —sieb, *n.* rešeto.

Körnung, *f.* mamac, namama, jeska.

Korn-wucher, *m.* žitna lihva; —wucherer, *m.* žitni lihvar; —wurm, *m.* žižak, roguša.

Körper, *m.* tělo; (Gesellschaft), zbor, družba, družtvo; (bücherliches Gut) zemljište, stvar; (Gesammtheit) ukupnost; (in Zus.) tělesni; —lich,

tělesan; —messung, *f.* stereometria, těloměrje; — schaft, *f.* zbor; — welt, *f.* svět tělesni.

Kosen, *v. n.* milovati, dragovati; zabavljati se.

Kost, *f.* košta, hrana.

Kostbar, *adj.* skúp, dragocěn, bezcěn; —keit, *f.* dragocěnost.

Kosten, *pl. f.* troškovi, tratnja; (Auslagen) razhodci; (in Zusamm.) troškovni.

Kosten, *v. a.* kušati, okusiti, okušati; — *v. n.* stojati, koštati, dolaziti.

Kostenfrei, *adj.* bez troška.

Kostfrei, *adj.* tko ima slobodan stol.

Kostgänger, *m.* hranovnik, koštar; —in, *f.* hranovnica, koštarica.

Kostgeber, *m.* hranionik; —geld, *n.* platja za hranu, hranovina; —haus, *n.* hranionica.

Köstlich, *adj.* krasan, lěp; razkošan; dragocěn.

Kostspielig, *adj.* drag, skup.

Kostverächter, *m.* prigovaralac, zabavljalac, obirač.

Koth, *m.* glib, blato; djubre, balega; —bürste, *f.* četka, kefa za blato.

Köthe, *f.* gležanj (u konja); kućarica, koliba, krovnjača; (Schrank) ormar.

Kothig, *adj.* blatan, kalan.

Kothlache, *f.* kaljuža.

Kotzen, *v. n.* bljuvati, rigati, metati.

Krabbe, *f.* rak morski; eine kleine —, klepec.

Krabbeln, *v. a.* grebsti, kopati, čepèrkati; — *v. n.* milěti, puziti, plaziti.

Krack, *i.* prask! kèrc!

Krach, *m.* prasak.

Krachen, *v. n.* pucati, praskati, kèrcati; — *n.* pucanje, praska, praskanje.

Krachmandel, *f.* badem, mendula u ljuski.

Krächzen, *v. n.* graktati; (jammern), stenjati, uzdisati, cviliti; — *n.* graktanje.

Kracke, *f.* kljuse, mèrcina, stèrvina.

Krackeel, *m.* s. Zank.

Kraft, *f.* moć; snaga; jakost; sila, krěpost; in — treten, stupiti u krěpost; — eines Befehls, po, usled zapověsti; —brühe, *f.* juha, čorba pokrěpna.

Kräftig, *adj.* jak, snažan, silan, silovit; uzmožan, uzmožit; krěpak; (nährend), pokrěpan.

Kraft-los, *adj.* slab, iztrošen, oslabljen, razslabljen; nemoćan; —losigkeit, *f.* slabost, nemoć; —mehl, *n.* štirka, inkaša; —suppe, *f.* s. Kraftbrühe; —voll, *adj.* jak, čvèrst; krěpak; —wasser, *n.* voda sèrdačna.

Kragen, *m.* jaka, kolier.

Kragstein, *m.* zub, kal.

Krähe, *f.* vrana.

Krähen, *v. n.* kukurěkati; — *n.* kukurěk, kukurěkanje.

Krähenauge, *n.* vranje oko; kurje oko; (Brechnuß), orah otrovni.

Krahn, *m.* vito, kluba.

Kralle, *f.* pandja, nokat, granfa.

Krallen, *v. a.* grebsti, ogrebsti noktima.

Kram, *m.* krama, tèrgovina; roba; *fig.* (Sache), stvar, posao; —bude, *f.* krama, dućan.

Kramen, *v. n.* kramariti; sitnariti, prebirati, prevraćati.

Krämer, *m.* kramar, sitnar, grošičar; —ei, *f.* krama, roba, sitnarstvo, grošićarenje; —eidbefugniß, *n.* pravo sitnarenja; — gewicht, *n.* s. Handelsgewicht.

Kramladen, *m.* krama, dućan.

Krammetsvogel, *m.* bravenjak, drozd, drozag.

Krampe, *f.* kuka, čenkin; skoba, spoja.

Krämpe, *f.* obod, krilo (od šešira).
Krämpel, *f.* grebeni, gèrdaše; —n, *v. a.* grebenati, gèrdašati.
Krämpen, *v. a.* uzvinuti obod, krilo.
Krampf, *m.* gèrč; —ader, *f.* žila naduta, otečena; —artig, —haft, *adj.* gèrčovit.
Krämpfig, *adj.* podvèržen gèrču; sgèrčen.
Kranich, *m.* ždrao.
Krank, *adj.* bolestan, nemoćan, bolan; — werden, oboléti, razboléti se; — sein, bolovati; ein —er, *m.* bolestnik; eine —e, *f.* bolestnica.
Kränkeln, *v. n.* boležljiv biti.
Kranken, *v. n.* bolovati.
Kränken, *v. a.* uvréditi, uvrédjivati; razžaliti, razžalostiti; žalostiti.
Kranken-bett, — lager, *n.* postelja, krevet bolestnički; auf dem — liegen, bolovati, bolan biti; —haus, *n.* bolnica; —stube, *f.* bolnica, soba za bolestnika; —wärter, *m.* nastojnik kod bolestnika, bolničar; —wärterin, *f.* nastojnica, bolničarka.
Krankhaft, *adj.* boležljiv.
Krankheit, *f.* bolest, nemoć, bolovanje; —skosten, *pl. m.* troškovi oko bolesti.
Kränklich, *adj.* boležljiv.
Kränkung, *f.* (einer Person), uvréda; žalost, tuga; (Verletzung), ozleda; (eines Rechts), povréda.
Kranz, *m.* venac; korniž; atula.
Kränzchen, *n.* věnčić; *fig.* (Gesellschaft), poséd, posélo.
Kränzen, *v. a.* věnčati, ověnčati.
Krapf, Krapfen, *m.* Kräppel, Krappelchen *n.* fanjak.
Krapp, *m.* s. Färberröthe.
Kratzbeere, *f.* s. Brombeere.
Kratzbürste, *f.* četka (gvozdena).
Kratze, *f.* Kratzeisen, *n.* strugač, stèrgulja; grebeni, gèrdaše.
Krätze, *f.* (Krankheit), šuga, svrab, srab; (Feilicht), pilotine, tarotine; strugotine; das geht in die —, kvari se.
Kratzen, *v. a.* češati, grebsti; strugati; die Wolle —, grebenati vunu.
Krätzer, *m.* strugač, stèrgulja; vadočepa; *fig.* (schlechter Wein), kiseljak, kiselica.
Kratzfuß, *m.* nezgroman naklon.
Krätzig, *adj.* šugav, svrabljiv.
Kraus, *adj.* krudav, rud, rudast.
Krausbeere, *f.* s. Stachelbeere.
Krause, *f.* kudra; (Halskrause), nabran kolier.
Kräuseln, *v. a.* ruditi, zavijati.
Krausemünze, *f.* metvica, metva rudasta.
Kraus-haarig, *adj.* rudokos; —kopf, *m.* rudaš, kudravac.
Kraut, *n.* trava, zelje, bilje, kupus, list; prah, barut; Kräuter, *pl.* trave, bilja.
Kräuter-bad *n.* kupalo od bilja; — buch, *n.* travarica (knjiga); —frau, *f.* travara, travarica (žena); —käse, *m.* zelen sir; —kenner, *m.* travar; —kissen, — säckchen, *n.* jastučić, vrěćica puna bilja; —kunde, *f.* botanika, travoslovje; —kundige, *m.* botanik, travar; —sammlung, *f.* sbirka od travah; —suppe, *f.* juha, čorba od bilja; —trank, *m.* pitje od travah; —wein, *m.* vino s biljem.
Krautgarten, *m.* vèrt kuhinjski.
Kreatur, *f.* s. Creatur.
Krebs, *m.* rak; (Geschwür), rak, živo; (Sternbild), rak; —artig, *adj.* rakovit; —auge, *n.* oko račje; — gang, *m.* den — gehen, ići kao rak, ići natražke.

Krebsen, *v. a.* loviti, hvatati rake.
Krebs-schaden, *m.* rak, živo; —schale, *f.* ljuska od raka; —scheere, *f.* klješte račje.
Kreide, *f.* kreda; bei einem in die — gerathen, zadužiti se u koga; auf die — zehren, živět na dug.
Kreiden, *v. a.* mazati, namazati, omazati kredom.
Kreiden-artig, Kreidicht, *adj.* kredan, kredovit; —weiß, *adj.* bio kao kreda.
Kreis, *m.* krug, okrug; (eines Landes), okoliš, kotar, okružje.
Kreis- (in Zusamm.) okružni; —amt, *n.* okružje; —arzt, *f.* okružni lěkar.
Kreischen, *v. n.* cvėrčati, škripati; — *v. a.* prigati.
Kreisel, *m.* zvėrk; —n, *v. n.* vėrtěti se.
Kreisen, *a. n.* kružiti, vėrtěti se.
Kreis-förmig, *adj.* okrugao, obal; — gebiet, *n.* okružno područje; — lauf, *m.* kolotěk, obticanje, obtok.
Kreißen, *v. n.* stenjati, imati muke od poroda.
Kreis-regierung, *f.* okružna vlada; — stadt, *f.* okružni varoš, glavni grad od okoliša; —vertretung, *f.* okružno zastupstvo; (die Vertreter), okružno zastupničtvo.
Krempe, *f.* s. Krämpe.
Krepiren, *v. n.* cėrknuti, lipsati.
Krepp, *m.* & *f.* krep.
Kresse, *f.* glavoč (riba).
Kresse, *f.* dragušac, kerestovnik; hren divji (trava).
Kreuz, *n.* kėrst, križ; (an Thieren), sapi; (an Menschen), kėrsta, križa.
Kreuz- (in Zusamm.) križev, kėrstovni; —art, *f.* oběstranica, dvopernica (sěkira); —beere, *f.* gloginja cėrna; —bein, *n.* kėrsta, križa (na tělu); —blume, *f.* kėrstušak (trava); — brav, *adj.* vrědan, jako pošten; — dorn, *m.* glog cėrni; —en, *v. n.* križati, skitati se po moru; sich —, *v. r.* križati se, kėrstiti se; sěći se; —enzian, *m.* križatica (trava). *Gentiana cruciata*, Linn.
Kreuzer, *m.* krajcara; — (zur See), gusar morski.
Kreuz-erfindung, *f.* našastje sv. križa; —erhöhung, *f.* uzdignutje sv. križa; —fahne, *f.* kėrstaš (barjak); — fahrer, *m.* križar; gusar, lupež morski; —gang, *m.* razkrižje, razkėrstica; (in den Klöstern), hodnica prekrižena, preprěčena.
Kreuzig-en, *v. a.* razpeti; sein Fleisch —, trapiti tělo; sich —, *v. r.* križati se, kėrstiti se; —ung, *f.* razpinjanje, razpetje, propetje.
Kreuzlahm, *adj.* hrom, prebijenih kėrstah.
Kreuz-partikeln, *pl. f.* čestice od častnoga dreva; —ritter, *m.* križar, vitez kėrstonosni; —schnabel, — vogel, *m.* krivokljunac (ptica); — spinne, *f.* pauk kėrstonosni; — träger, *m.* kėrstonoša; —weg, *m.* razkrižje, razkėrstica; (in den Kirchen), križni put, put križa; — weise, *adv.* na križ, nakėrstice; — woche, *f.* križeva, kėrstovna nedělja; —zeichen, *n.* (statt der Unterschrift), kėrstić, križac (znamenje kėrsta město podpisa); seine Aussage mit —zeichen bemerken, pod svoju izpovědku postaviti kėrstić; —zug, *m.* križoboj, kėrstoboj, vojna sveta.
Kricklich, *adj.* mučan, težak, trudan; sanjav, pun predsudah.
Kriebel-kopf, *m.* tvėrdoglavac; —krankheit, *f.* svėrbež, svrab; —n, *v. n.* kopirati, koporiti; (jucken), svėr-

biti, brlděti; — *v. a.* češati; škakljati.

Kriech-en, *v. n.* milěti, puziti, plaziti; —ente, *f.* kverkvedula (patka).

Krieg, *m.* rat; *fig.* kavga, inat; —en, *v. n.* ratovati, vojevati.

Kriegen, *v. a.* primiti, uloviti, uhvatiti, spodbiti; dobiti, steći, zadobiti.

Kriegend, **Kriegführend**, *adj.* vojujuć, ratujuć.

Krieger, *m.* ratnik, vojnik, vojničar; —isch, *adj.* ubojit, vojan, vojnički.

Kriegs-baukunst, *f.* arkitektura vojnička; fortifikacia; —baumeister, *m.* gradilac ratni; —bedürfnisse, *pl. n.* djebana, zaira, potrěboće vojničke;

Kriegs- (in Zusamm.), (die Armee betreffend), vojni; (die Kriegsführung betreffend), ratni; —camerad, *m.* suvojnik, drug od vojske; —casse, *f.* kasa, hazna vojnička; —dienst, *m.* služba vojnička; —erklärung, *f.* objava rata; —feuer, *n.* oganj, vatra, plamen od rata; —flotte, *f.* flota vojna; —fuß, *m.* ratni način; das Militär auf —fuß setzen, urediti vojsku na ratni način; —gebrauch, *m.* običaj vojni; —gefangene, *m.* sužanj ratni; —geräth, *n.* sprava, pèrtljag vojni; —gericht, *n.* vojni sud; —gott, *m.* Marte, Davor, bog od rata; —heer, *n.* vojska, ordia; —held, *m.* junak; —kasse, *f.* s. Kriegscasse, —knecht, *m.* s. Soldat; —kosten, *pl.* troškovi ratni; —kunst, *f.* nauka od rata, taktika; —läufte, *pl.* vrěme ratno; —list, *f.* varka vojna; —macht, *f.* sila bojna; —mann, *m.* vojnik, vojničar; —minister, *m.* vojni ministar; —rath, *m.* vojno věće; vojni věćnik; —recht, *n.* pravo vojno; vojni sud; zakoni vojni; —rechtlich Jemand behandeln, suditi koga po vojnom pravu, staviti koga pod vojni sud; —rüstung, *f.* priprava k ratu; —schiff, *n.* bojni brod; —steuer, *f.* harač, namet bojni; —unruhen, *pl.* razmirice, nemir od rata; —volk, *n.* vojska, vojnici; —wesen, *n.* rat, poslovi bojni, vojničtvo; —zahlamt, *n.* vojna plaćaonica; —zucht, *f.* nauka vojna, zapt vojni; —zug, *m.* s. Feldzug; —zustand, *m.* stanje rata.

Krimpen, *v. n.* sběgnuti se, sbiti se, stisnuti se, svrěti se (od sukna); — *v. a.* močiti, kvasiti sukno.

Kringel, *f.* krug; peretac, perec.

Krinne, *f.* pukotina; žlěb, brazda, jarak.

Krippe, *f.* jasle; plot, ograda; pregrada.

Krippen, *v. a.* sagnati; sagibati; previnuti.

Krippen, *v. n.* jasle grizti; —beißen, *n.* griženje jaslih; —beißer, *m.* konj koi grize jasle.

Kristal, s. Krystal.

Kritik, *f.* kritika; razsuda; —er, *m.* kritik; razsudnik.

Kritisiren, *v. a.* kritizirati; suditi; razsuditi.

Kritisch, *adj.* kritičan; kritički; pogibelan, opasan.

Kritteln, *v. a.* & *n.* huliti, kuditi, švanjiti; protresati, rešetati.

Krittler, *m.* kudilac, rešetalo.

Krittlich, s. Kricklich.

Kritzeln, *v. a.* čèrkati, čèrčkati; — *v. n.* škripati.

Kröbs, s. Gröbs.

Krokodill, *m.* krokodil, kukudrio.

Krone, *f.* kruna; (in Zus.) krunovni.

Krönen, *v. a.* kruniti; krunisati; okruniti.

Kronenthaler, *m.* škuda križevača, kèrstaš.

Kron-erbe, *m.* naslědnik krune; — gehörn, *n.* kruna (u rogovah jelenovih); —gold, *n.* zlato od manje vrědnosti; —gut, *n.* krunovno dobro; —land, *n.* krunovina; — leuchter, *m.* lustar, světnjak, ćoka; —prinz, *m.* naslědnik krune; — prinzessin, *f.* principica naslědna.

Kronrad, *n.* kolo zubato.

Kronsbeere, s. Preißelbeere.

Krönung, *f.* krunisanje.

Kropf, *m.* guša.

Kröpfen, *v. a.* kljukati, naděvati (pilad); — *v. n.* (bei den Jägern), jěsti; smotati, svinuti.

Kröpfer, *m.* (Kropftaube), golub gušav.

Kropf-gans, *f.* bučac, nenasit (ptica); —ig, *adj.* gušav; —taube, *f.* golub gušav.

Kröps, s. Griebs.

Kröschen, *v. n.* cvèrčati, škripati.

Kröte, *f.* gubavica, žaba krastava; —nstein, *m.* žabji kamen.

Krücke, *f.* štaka; (Ofengabel), vile od peći.

Krug, *m.* vèrč, kèrčag, koršov; kondir; (Schenke), kèrčma.

Krüger, *m.* kèrčmar.

Krume, *f.* Krümchen, *n.* mèrva, mèrvica.

Krümelig, *adj.* što se mèrvi.

Krümeln, *v. a.* drobiti, mèrviti, krušiti.

Krumm, *adj.* kriv; skučen, prikučen; vijugav, savit, uvit; —schließen Jemand, okovati unakèrst, nakriž; —beinig, *adj.* krivonog.

Krümme, Krümmung, *f.* krivina, gèrba; (Schlängeln), krivudanje, vijuganje; zavoj; (die — eines Flusses), okuka.

Krümmen, *v. a.* kriviti, skriviti, nakriviti; saviti; zavinuti; sich —, *v. r.* saviti se, nagnuti se, nakriviti se, skučiti se; vijugati se, krivudati se.

Krummholz-baum, *m.* bor gorski. *Pinus montana,* L.; —öl, *n.* ulje od bora gorskoga.

Krumm-stab, *m.* kučma, palica pastèrska; —stroh, *n.* skèršena slama.

Krüppel, *m.* bogalj, sakat čověk; — haft, *adj.* bogaljast.

Kruste, *f.* kora, korica; krasta.

Krystall, *m.* kristal, golot; —en, *adj.* od kristala; —glas, *n.* kristal, staklo od goloti; —inisch, *adj.* kristalan, golotan; —isiren, *v. a.* kristalizirati; —isirung, *f.* kristaliziranje; —linse, *f.* zěnica golotna.

Kübel, *m.* kabao; kila (měra).

Kubikwurzel, *f.* korěn kubički.

Kubisch, *adj.* kubički, kubičan.

Küche, *f.* kuhinja; kalte —, hladna, mèrzla jěla.

Kuchen, *m.* pogača, lepinja; —bäcker, *m.* simitar, pekar.

Küchen-garten, *m.* vèrt kuhinjski; — geschirr, —geräth, *n.* sprava kuhinjska, posudje; —gewächs, *n.* povèrtlina; —junge, *m.* dečko, momak kuhinjski, sudoper; — magd, *f.* sudopralja, službinja; — meister, *m.* nadkuhar; —salz, s. Kochsalz; —schrank, *m.* ormar kuhinjski; —zettel, *m.* zapis od jěla.

Küchlein, *n.* (veralt.) pile, pilić.

Kuckuck, s. Gukuk.

Kufe, *f.* kada, kaca, čabar; (am Schlitten), stan (od saonicah).

Küfer, s. Böttcher.

Kugel, *f.* kugla, obla, balota, buća; Kanonen—), zèrno topovsko; (Flinten —), zèrno pušćano, purak;

(Billard—), lopta; —bahn, s. Kegelbahn; —büchse, *f.* puška (za zèrno); —förmig, *adj.* okrugao, obal; —lack, *m.* lak u zèrnu; —lehr, —maß, *n.* —probe, *f.* mèrizèrno.

Kugeln, *v. a.* valjati; salivati zèrna, napravljati zèrna; — *v. n.* igrati se na oble; valjati se, koturati se.

Kugelrund, *adj.* okrugao, obal kao obla.

Kugelzieher, *m.* svèrdlić (od puške).

Kuh, *f.* krava; (in Zus.) kravji; —fladen, —mist, *m.* balega kravja; —haut, *f.* koža kravja; —hirt, *m.* kravar; —hirtin, *f.* kravarica; —käse, *m.* sir kravji.

Kühl, *adj.* hladan, hladovit; —werden, hladněti, zahladěti; —e, *f.* hlad, hladovina; —en, *v. a.* hladiti; ohladiti, razhladiti; sein Müthchen an einem —, izkaliti sèrce na kom; —faß, *n.* hladionica; —ung, *f.* hladjenje; hlad.

Kuhmilch, *f.* mlěko kravje.

Kühn, *adj.* dèrzan, dèrzovit; smion; — *adv.* smiono, dèrzovito; —heit, *f.* smionstvo, smionost; dèrzovitost; —lich, *adv.* smiono; dèrzovito.

Kuhpocken, s. Schutzblattern.

Kuh-schelle, *f.* klepka, zvonac kravji; —schwanz, *m.* rep kravji; —stall, *m.* štala kravja; —weizen, *m.* čèrmanj (trava).

Kümmel, *m.* kim, kumin.

Kummer, *m.* briga, skèrb; žalost, tuga; zatvor sudbeni; machen Sie sich deswegen keinen —, nemojte se zato briniti, starati; Hunger und — leiden, nevoljno živěti.

Kümmerlich, *adj.* skèrban, brižan; nevoljan, tužan, jadan, kukavan, hudan.

Kummerlos, *adj.* bez brige, bez skèrbi.

Kümmern, sich, *v. r.* starati se, briniti se; tugovati, žalostiti se, moriti se.

Kümmerniß, *f.* skèrb; žalost, tuga.

Kummervoll, *adj.* pun žalosti, skèrbi, skèrban, brižan, nevoljan, žalostan.

Kummet, *n.* ham.

Kumpf, Kumpen, *m.* čaša, čašica.

Kund, Kundbar, *adj.* poznat, očit, javan, obćeznani; —machen, dati na znanje; — werden, saznati se, razglasiti se.

Kunde, Kundmann, *m.* kupovnik, mušteria, prihodnik; (auf Bestellung), naručnik.

Kunde, *f.* glas, věst; znanje, poznanje; bilježka; oglas.

Kundig, *adj.* věšt, vičan; einer Sache — sein, znati štogod, razuměti se u što, biti věšt.

Kündig-en, *v. a.* odkazati; —ung, *f.* odkaz (najma).

Kundmach-en, *v. a.* oglasiti, oznaniti, dati na znanje; —ung, *f.* proglas, oglas, obznanjenje, oznana; —ungstag, *m.* dan oglasa, dan, kad je što oglašeno.

Kundmann, s. Kunde.

Kundschaft, *f.* znanje, poznanje; glas; obznanjenje; (im Handel), mušteria, kupovnik; (Zeugniß), svědočba, svědočanstvo; von etwas — einziehen, ubavěstiti se o čem, razpitati, propitati; auf — ausgehen, uhoditi; — von etwas geben, glas dati, doněti, izvěstiti, ubavěstiti koga o čem.

Kundschaften, s. Auskundschaften.

Kundschafter, *m.* uhoda.

Künftig, *adj.* budué, dojdué, došasti.

Künftig, —hin, ins —e, *adv.* od sa-

da, od sele, u naprěd, u naprědak.

Kunkel, *f.* preslica; kuděljа.

Kunst, *f.* nauka; umětnost, hitrina, hitrost, věština; zanat; die schönen Künste, lěpi nauci; die schwarze —, čarobia, čaranje; Künste, *pl.* hitrina, hitrost; —arbeit, *f.* věšto, umětno, uměšno dělo; —ausdruck, *m.* umětni izraz; —buch, *n.* nauk, knjiga od nauka; —drechsler, *m.* umětan tokar.

Künstelei, *f.* dělo umětno; *fig.* mudrovanje, mudria.

Künsteln, *v. a.* umětno, věšto raditi; mudrovati nad poslom.

Kunst-feuer, *n.* oganj rukotvorni; —fleiß, *m.* marljivost, nastojanje, pomnja, obèrtnost; —gegenstand, *m.* umetovina, predmet umětnosti; —griff, *m.* hitrost, hitrina, majstoria; —handel, *m.* tèrgovina s robom umětnom, s umetovinama; —händler, *m.* tèrgovac od umětne robe; —handlung, *f.* prodaja od umetovah; —kammer, *f.* kabinet, soba od rědkostih.

Künstler, *m.* umětnik, uměšnik.

Künstlich, *adj.* umětan, věšt, vičan; (nicht von Natur), umětan, izhitren, napravljen, načinjen; pristavljen, laživ.

Kunst-los, *adj.* bez uměće, bez věštine, neumětan, nevěšt; jednostavan, naravski, naravan; —mäßig, *adj.* polag umetnosti; —meister, *m.* nastojnik očitih kladenacah; —product, *n.* (t.) umotvorina, umetovina; —rad, *n.* kolo vodovodno; —reich, s. Künstlich; —reiter, *m.* umětni jahač; —richter, *m.* kritik; razsudnik; —stück, *n.* umotvor, věšto, umětno dělo; (Taschenspieler—), hitrina, majstoria; —verein, *m.* družtvo za umětnost; —verständiger, *m.* věštak; (kunsterfahren), umětoznanac, poznavalac umětnosti; —werk, *n.* umotvor, dělo umětno, věšto; —wort, *n.* izraz, rěč od umětnosti.

Küpe, *f.* s. Kübel.

Kupfer, *n.* bakar, kotlovina; (Kupferstich), bakrorěz, usěk u bakru; —bergwerk, *n.* ruda od kotlovine; —draht, *m.* žica bakrena; —drucker, *m.* štampar od bakrorězah; —geld, *n.* bakar, bakreni novci; —grün, *n.* s. Grünspan; —haltig, *adj.* bakren, bakrovit; —hammer, *m.* bakarnica; —handel, *m.* tèrgovina s bakrom; —händler, s. Kupferstichhändler; —ig, *adj.* bakren; bakrovit; —icht, *adj.* bakrovit; —n, *adj.* bakren, od kotlovine; —platte, *f.* ploča bakrena; —roth, *adj.* na bakar, bakren; —schmied, *m.* kotlar; —stecher, *m.* urěznik, bakrorězac; —stich, *m.* bakrorěz, urěz, usěk u bakru; —stichhandel, *m.* tèrgovina s bakrorězi; —stichhändler, *m.* bakrorězar, tèrgovac od bakrorězah; —stichverlag, *m.* skladište bakrorězah; —waare, *f.* kotlovina; —wasser, *n.* bakrena voda.

Kuppe, s. Koppe.

Kuppel, *f.* vez; trulo. kube.

Kuppel-ei, *f.* svodničtvo, podvodničtvo; —n, *v. a.* vezati; svezati, skopčati; (als Kuppler), svesti, svoditi, podvesti, podvoditi; —pelz, *m.* žute čizme, kolač, dar svodniku.

Kuppler, *m.* svodnik, podvodnik; —in, *f.* svodnica, podvodnica.

Kurbe, Kurbel, *f.* ručica.

Küraß, *m.* oklop; —ier, —ierer, *m.* oklopnik.

Kürbiß, *m.* bundeva, misirača; tikva; —flasche, *f.* tikva, kratuna.

Kürschner, *m.* kèrznar, kožuhar, ćurčia; —handwerk, *n.* zanat kožuharski.

Kurz, *adj.* kratak; eine —e Brühe, gusta juha; vor —em, malo prie; in —em, za malo; über lang oder kurz, prie il poslie; —um, u kratko, jednom rěći; einen — halten, dèržat koga na uzdi; — hernach, malo zatim; zu — kommen, zakasniti; in —en Worten, u malo rěčih; in —er Zeit, za malo, do malo vrěmena; — angebunden sein, naprasit, ljutit biti; es — geben, sich — fassen, u kratko reći; den kürzeren ziehen, izgubiti.

Kurz-athmig, *adj.* zadušljiv, nedušljiv; sipljiv; —beinig, *adj.* kratkonog.

Kürze, *f.* kratkoća, kračina, kratkost.

Kurzgewehr, *n.* sablja.

Kürzlich, *adv.* nedavno; u kratko, na kratko.

Kurzsichtig, *adj.* kratkovid; —e, *m.* & *f.* kratkovid; kratkovida; —keit, *f.* kratak vid.

Kurzweil-e, *f.* šala, zabava, zanovětanje; — treiben, šaliti se, zanověťati, zabavljati se; —en, *v. n.* šaliti se, zabavljati se, zanověťati; —ig, *adj.* ugodan, prijatan; šaljiv, zabavan, zanověťan.

Kuß, *m.* cělov, poljubac, kušac.

Küssen, *v. a.* poljubiti, kušnuti, cělivati, cělovati.

Küssen, s. Kissen.

Kußmahl, *n.* biljega od cělova.

Küste, *f.* igalo, jalia, žalo, kraj; primorje.

Küsten-bewahrer, *m.* žalobran; —bewohner, *m.* primorac; —bezirk, *m.* primorski kotar; —fahrer, *m.* brod, brodar uzkrajni; —land, *n.* primorje.

Küster, *m.* zvonar, cèrkvenjak, požup.

Kutsche, *f.* kočia, karuca.

Kutschen-gestell, *n.* stan od kočie; —himmel, *m.* krov od kočie; —kasten, *m.* ormar od kočie; —macher, *m.* kolar, karucar; —riem, *m.* remen, kaiš od kočie; —schlag, *m.* vratašca od kočie; —wand, *f.* postava od kočie.

Kutscher, *m.* kočiaš, kočiar; —bock, *m.* sědalo kočiaško, bak.

Kutschiren, *v. n.* kočiašiti.

Kutschpferd, *n.* konj od kočie.

Kütt, s. Kitt; **Küttel**, s. Kittel.

Kutte, *f.* kapa; kamilavka; die — anlegen, ić u fratre, zabrojiti se medju kaludjere; die — ablegen, svèrći kapu.

Kuttel, *f.* —n, *pl.* —flecke, *m. pl.* pikat.

Kutter, *m.* kutor (vèrsta od broda).

Kuttler, *m.* pikatar; —in, *f.* pikatarica.

Küß, *m.* jare, kozlić, kozle.

Küße, *f.* gunj; gunjac.

Küßenstreicher, *m.* lastivac, ulagivalac, laskatelj.

Kux, *m.* kuksa, kus, dio od rudnika 128mi; —kränzler, *m.* srědnik, srědovnik u rudah; —partirer, s. Kuxkränzler.

Kybitke, *f.* kibitka.

Kyrie eleison, *interj.* gospodine pomiluj.

L.

La, la, *adv.* tako tako.

Lab, *n.* sirište; buj.

Lab, *adj.* bljutak, bljutav.
Labbe, *f.* labèrda, laloka.
Labber, *adj.* jači, hladnii.
Labberdan, s. Laberdan.
Labbern, *v. a.* (gem.) bèrbljati, blebetati, čavèrljati; sisati.
Labebecher, *m.* čaša ukrěpe.
Labekühle, *f.* hlad, okrěpni hlad, bava.
Laben, *v. a.* (Milch), siriti, usiriti; sich —, *v. r.* siriti se, usiriti se, sgusnuti se.
Laben, *v. a.* (erquicken), okrěpiti, ukrěpiti, pokrěpiti; razhladiti, prohladiti; *fig.* těšiti; utěšiti, razveseliti; sich an etwas —, nasladjivati se, radovati se, veseliti se nada čim.
Labend, *adj.* pokrěpljiv, ukrěpan, pokrěpan; razhladjujuć.
Laberdan, *m.* slani bakalar (riba).
Labeschale, *f.* s. Labebecher.
Labet, *n.* & *adv.* platka; — werden, platka biti.
Labe-trank, —trunk, *m.* pitje, napitak pokrěpljivi, umornica; —wein, *m.* dobro, krěpko vino.
Labialbuchstabe, *m.* usno, usnično slovo.
Labkraut, *n.* mlěkosěda (trava).
Labmagen, *m.* čmar.
Labor-ant, *m.* laborant; kimik; alkimik; —atorium, *n.* laboratorij; —iren, *v. a.* dělati, napravljati, pripravljati; tèrpěti.
Labsal, *n.* Labung, *f.* ukrěpa, pokrěpa; utěha.
Labsalben, *v. a.* katramati, pakliti; okatramati, opakliti.
Labyrinth, *n.* labirint, zahodnjak.
Lachbar, *adj.* naguljiv.
Lachbaum, *m.* naguljeno, nadèrto dèrvo; zabilježeno, granično, medjašno dèrvo.
Lache, *f.* lokva, kaljuža; blato, glib, kal.
Lache, *f.* (Art des Lachens), směh; grohot; eine laute — aufschlagen, nasmijati se na glas, u glas.
Lache, *f.* (eingehauenes Merkmal in Bäumen), biljega, obilježje, naguljotina.
Lächeln, *v. n.* směšiti se, nasměšiti se, posměnuti se, nasměhnuti se; — *n.* směšenje, posměh.
Lachen, *v. a.* (einen Baum), bilježiti; zabilježiti; naguliti, nadèrti; naguljivati; guliti; einen Steig —, probiti stazu, prosěći put.
Lachen, *v. n.* směјati se; (über etwas —), podsměvati se, podsměhivati se čemu; sich zu Tode —, puknut od směha; überlaut —, grohotom se smijati; —, *n.* směh, smijanje.
Lacher, *m.* smijalo, smijalac; —in, *f.* smijalica.
Lacherhaft, *adj.* — sein, smijati se komu; ihm ist sehr — zu Muthe, smije mu se.
Lächerlich, *adj.* směšan, tamašan; —keit, *f.* směšnost, tamašnost.
Lächern, *v. i.* es lächert mich, směšno mi je, smijo bi se, smije mi se.
Lachig, *adj.* kaljužav.
Lächler, *m.* směšilac; —in, *f.* směšilica.
Lachlust, *f.* volja od smijanja.
Lachs, *m.* losos (riba), *salmo salar*, L.; —fang, *m.* lov, lovitva lososah; —fleisch, *n.* lososovina; —forelle, *f.* pastèrva, pastèrma lososna (riba).
Lachstein, *m.* medjaš, menjik (medjnjik).
Lachtaube, *f.* kumria.
Lachter, *m.* & *f.* s. Klafter.

Lachter, *m.* momak pekarski.
Lachterbaum, s. Lachbaum.
Lachzahn, *m.* prednji zub.
Lack, *m.* lak; (Blume), šeboj.
Lack, *n.* (Siegellack), vosak cèrljeni.
Lackai, *m.* lokaj, sluga.
Lackfeuer, *n.* vèrbanac (bolest).
Lackfirniß, *m.* kinezki lak.
Lackir-en, *v. a.* lakirati, omazati, namazati (lakom); —er, *m.* lakirnik; —ung, *f.* lakiranje.
Lackmuß, *n.* lakmus (boja).
Lacrymatorium, *n.* suzenica.
Lactation, *f.* dojenje.
Lactiren, *v. a.* dojiti.
Lactisch, *adj.* —es Fieber, mlěčna groznica.
Lade, *f.* škrinja; kovčeg.
Ladebrief, *m.* pozov, poziv.
Ladegat, *n.* usta, gèrlo, gèrlić (od topa).
Lademaß, *n.* měra, měrica (za prah).
Laden, *m.* kapak, vratnica; (Gewölb), dućan, staćun, prodaonica.
Laden, *v. a.* tovariti, pèrtiti; natovariti, napèrtiti; eine Pflicht auf sich —, uzeti na sebe dužnost; ein Gewehr —, napuniti, puniti, nabiti, nabijati pušku; (einladen), pozvati, zvati.
Laden-diener, *m.* kalfa, dětić tèrgovački; —fenster, *n.* prozor od sta ćuna; —flügel, *m.* vratnica, kapak; —hüter, *m.* čuvar od dućana; *fig.* stara, nevaljala roba.
Lader, *m.* tovarnik, pèrtilac, težak.
Ladeschaufel, *f.* žlica (topovska).
Ladestock, *m.* šibka.
Ladung, *f.* tovarenje; nabijanje; (Last), voz, tovar, teret; (eines Gewehrs), hitac; (Einladung), poziv; —sschein, *m.* tovarno pismo.
Laffe, *m.* luda, budala, bena; golobradac.
Läffel-ei, *f.* ženarenje; —n, *v. a.* & *n.* ženariti, vèrtěti se oko ženah, ulagivat im se.
Laffette, *f.* stan topovski, kola topovska; —nwand, *f.* stranica od kolah topovskih.
Lage, *f.* posada, ležaj, položenje, naměštenje; stanje, bitje; (Schicht), vèrsta, postat; (von Kanonen), bok, stranica; dem feindlichen Schiffe eine ganze — geben, izturiti, izbaciti, opaliti cio jedan bok na brod nepriateljski; eine — Papier, svezka papira.
Lägel, *n.* lagvić, barilac, tovaria.
Lager, *n.* (Feldlager), tabor; taborište, okô (*gen.* okola); (Schicht), vèrsta, postat; (Bett), odar, postelja, krevet; (eines wilden Thieres), bèrlog, leže; (Bodensatz), murga, talog; (Waarenlager), skladište, slagalište; (Krankheit), bolest; (im Fechten), straža; —baum, *m.* s. Lagerholz; —bier, *n.* staro pivo; —buch, *n.* popis zemaljah; popis robe; —holz, *n.* podloga, greda, kantier; prevaljeno dèrvje.
Lagern, *v. a.* položiti, postaviti, povaliti, naměstiti; tabor učiniti, napraviti, udariti; sich —, *v. r.* leći, poleći, sleći se; utaboriti se; das Korn lagert sich, sleglo se žito, poleglo žito.
Lager-statt, —stätte, *f.* postelja, krevet; leže; —zins, *m.* skladnina, plata za skladište.
Lagune, *f.* lokva.
Lahm, *adj.* hrom; kljast, kljakav, sakat; klenit, klenitav; mlěd, mlitav, slab.
Lähm-en, *v. a.* mlěditi, slabiti; oslabiti, razslabiti; sakatiti; osakatiti; —ung, *f.* sakatost; klenitost; slabost, mlědost, mlitavost.

Lahn, *m.* lim; plosnata žica (od zlata itd.).
Laib, *m.* hlěb.
Laich, s. Leich.
Laichen, s. Leichen.
Laie, *m.* lajk; světovnjak, světski; nevěšt.
Laien-bruder, *m.* lajk, lajik; —priester, *m.* světovni pop; —schwester, *f.* lajkinja.
Lake, *f.* salamura, slana voda.
Laken, *n.* sukno; platno; plahta.
Lakonisch, *adj.* lakonički; lakoničan, kratak.
Lakritze, *f.* sladki korĕn; —nsaft, *m.* sok od sladkoga korĕna.
Lakune, *f.* kèrnja, štèrba.
Lallen, *v. n.* tepati; — *n.* tepanje.
Lambertsnuß, *f.* lĕšnik lombardezki.
Lament-abel, *adj.* plačevan, kukavan; —ation, *f.* plač, lelekanje, kukanje, lelek, kuknjava, jadikovanje; —iren, *v. n.* plakati, cviliti, kukati, lelekati, jaukati, jadikovati, narikati.
Lamm, Lämmchen, *n.* jagnje, jaganjac, jaganjčić.
Lammen, Lämmern, *v. n.* jagnjiti se; ojagnjiti se.
Lamm-fleisch, *n.* jagnjetina; —sbraten, *m.* pečena jagnjetina.
Lampe, *m.* zec.
Lampe, *f.* Lämpchen, *n.* lampa, lampica, lućerna, uljenica.
Lamprete, *f.* lampreda (riba).
Lancier, *m.* kopjanik.
Land, *n.* zemlja, kopno; (Boden, Erdreich), zemlja; polje; njiva; (Reich, Gebiet), zemlja, pokrajina, dèržava, strana, rusag; (im Gegensatze der Stadt), selo, polje, ladanje, baština; ans — setzen, izkèrcati se; das — bauen, raditi, težati polje; hier zu —e, ovdĕ, u ovih stranah; aufs — gehen, ići na polje, na selo, na ladanje; ein Morgen —, jutro zemlje; fettes —, tusta zemlja.
Land-, (in Zus.) zemaljski; seoski, ladanjski; vanjski; na, po kopnu; —adel, *m.* plemići seoski, plemstvo seosko; —anbauer, *m.* težak; —bau, *m.* težačtvo; —bewohner, *m.* seljak; —edelmann, *m.* plemić seoski.
Landen, *v. n.* pristati, izkèrcati se.
Land-enge, *f.* prĕčba.
Länderei, *f.* zemlja, polje, njiva.
Länderumfang, *m.* (des Reiches), obseg dèržavnih zemaljah.
Landes-, (in Zus.) zemaljski; —ansäßig, *adj.* nastanjen u zemlji; —ansäßigkeit, *f.* nastanjenost u zemlji; —art, *f.* običaj koje zemlje; —cultur, *f.* zemljodĕlstvo; —eingeborner, *m.* tuzemac; domaći; —fürst, —herr, *m.* gospodar, vladalac, vladar, zemljovladar; —fürstlich, *adj.* vladaočki, zemljovladarski; vladaočev; —gericht, *n.* zemaljski sud; —gerichtsbezirk, *m.* područje zemaljskoga suda; —gesetz, *n.* zakon dèržavni; —herrlich, s. Landesfürstlich; —herrschaft, *f.* vladarstvo, vladanje, gospodarstvo; —hoheit, *f.* vladarstvo; —militär-Commando, *n.* zemaljsko vojno zapovĕdničtvo; —mutter, *f.* mati domovine; —obrigkeit, *f.* poglavarstvo dèržavno; —regierung, *f.* vlada zemaljska; —schuld, *f.* dug dèržavni; —sprache, *f.* jezik domaći, domorodni; —vater, *m.* otac domovine; —verfassung, *f.* zemaljski ustav; —verrath, *m.* zemljoizdaja, izdajstvo zemlje; —verräther, *m.* zemljoizdajica; —vertheidiger, *m.* zemljobranilac; —

vertheidigung, *f.* zemljobranstvo; —verweisung, *f.* izagnanje, prognanje iz zemlje; —währung, *f.* vrednoća zemaljskoga novca.

Land-flüchtig, *adj.* pobĕgao, utekao; —friede, *m.* mir obćeni; *fig.* dem —n nicht trauen, nevĕrovati, neuzdati se; —gemeinde, *f.* seoska obćina; —gericht, *n.* zemaljski, zaglavni sud; —graf, *m.* langrof; —gräfin, *f.* langrofica; —grafschaft, *f.* langrofia; —gut, *n.* zemlja, imanje, baština, spahiluk, (t.) vlastelovina; —handel, *m.* tèrgovina na kopnu; —haus, *n.* kuća dèržavna; kuća seoska, poljska; —junker, *m.* plemić seoski; —karte, *f.* karta zemljopisna, krajobraz; —krämer, *m.* kramar seoski; —kundig, *adj.* poznat, obćepoznan u zemlji; vĕšt zemlji; —kutsche, *f.* kočija prevozna; —kutscher, *m.* kiridžija, foringaš, vozar; —läufer, f. Landstreicher; —leben, *n.* život poljski, seoski; —leute, *pl.* seljaci, (seljak), seljani, seosko ljudstvo.

Ländlich, *adj.* poljski, seoski; na način, po običaju koje zemlje; —sittlich, svaka zemlja ima svoje običaje.

Land-luft, *f.* zrak seoski, povĕtarce poljsko; —macht, *f.* vojska, vojna moć na kopnu; —mann, *m.* seljak, seljanin; —messer, *m.* kopnomĕrac, kopnomĕr, zemljomĕr; —meßkunst, *f.* kopnomĕrje; —miliz, *f.* vojska narodna, pučka; —münze *f.* novci domaći; —pfarrer, *m.* župnik seoski; —pfleger, *m.* glava, čeonik, naćelnik, poglavica od zemlje; —plage, *f.* bič obćeni; —rath, *m.* vĕće pokrajinsko; savĕtnik zemaljskoga suda; —recht, *n.* pravo domaće, zakoni dèržavni; zemaljski sud; —regen, *m.* dažd po svoj dèržavi, kiša obćena; —reise, *f.* put po kopnu; put na selo, na polje; —richter, *m.* sudac zemaljski; sudac, knez seoski; —saß, *m.* domaći, zemljak; seljanin, seljak; plemić.

Landschaft, *f.* dèržava, pokrajina, zemlja; kraj, strana, okolica; (Gemälde), umotvorina od zemlje, okoline; —lich, *adj.* pokrajinski, zemaljski, dèržavni; —maler, *m.* malar, pengar od okolicah.

Land-schule, *f.* škola seoska; —schulmeister, *m.* školnik, meštar, učitelj seoski; —scheide, *f.* granica, medja; —see, *m.* jezero; —sitz, *m.* imanje, zemlja, baština; kuća seoska.

Lands-kind, *n.* domaći; —knecht, *m.* (veralt.) pĕšak, vojnik, soldat; —mann, *m.* zemljak, domorodac; —männin, *f.* zemljakinja, domorodica; —mannschaft, *f.* domorodstvo; zemljaci; narod.

Land-spitze, *f.* èrt (od zemlje); —stadt, *f.* grad, varoš pokrajinski; —stand, *m.* član stališah i redovah; Landstände, *pl.* stališi, stališi i redovi; —straße, *f.* drum, cesta velika; —streicher, *m.* skitalac, skitnica, klatež; —streicherin, *f.* skitalica, klatežica; —strich, *m.* kraj, strana, okolica, kotar; —sturm, *m.* bura, nevrĕme na kopnu; (Insurrection), ustanak; —tafel, *f.* vlastelovnica, knjiga od gospodskih dobarah; —tafelbeamte, *m.* (t.) vlastelovnik, urednik od vlastelovnice; —tafelbehörde, *f.* vlastelovnički ured; —tafelfähig, *adj.* sposoban za vlastelovanje; —tafelpatent, *n.* povelja o vlastelovni-

ci; —tag, *m.* dieta, sabor dèržavni, zemaljski; —trauer, *f.* žalost, cèrnina obćena; —truppen, *f. pl.* vojska na kopnu; —üblich, *adj.* primljen, uveden, običan; — *adv.* po zemaljskom običaju.

Landung, *f.* pristanje; izkèrcanje.

Land-verderblich, *adj.* pogiban, opasan, pogibelan, ubitačan (za dèržavu); —verkehr, *m.* promet na kopnu; —vogt, *m.* glava, poglavar od zemlje; —vogtei, *f.* poglavarstvo od zemlje; —volk, *n.* seljani, seljaci; — wärts, *adv.* k kraju, na kraj; —wehr, *f.* tvèrdja, obrana krajinska; vojska narodna, zemaljsko braništvo; —wehrmann, *m.* branič, branitelj zemaljski; —wein, *m.* vino domaće; —wind, *m.* větar s kraja; —wirth, *m.* gospodar, gazda, poljski kućanik; —wirthschaft, *f.* gospodarstvo, poljsko kućanstvo; —wirthschafts-betrieb, *m.* poljsko kućenje; —wirthschaftsgesellschaft, *f.* družtvo gospodarstveno, družtvo poljskoga kucanstva; —zoll, *m.* carina zemaljska, na kopnu.

Lang, *adj.* dug, dugačak; velik; visok; er lag da, so — er war, srušio se je koliko je dug i širok; drei Tage —, tri dana; lebenslang, za života; auf's längste bis morgen, najdalje do sutra; tagelang, vasdan, po vasdan; über — oder kurz, prie il poslie; —armig, *adj.* dugoruk; —baum, *m.* sèrčanica, razpust, stožnica; —bärtig, *adj.* bradat, dugobrad; —beinig, *adj.* krakat, dugonog.

Lange, *adv.* dugo, dugo vrěmena, za dugo; odavna; wie — bleibt er noch in Wien? dokle će ostat u Beču; wie — ist er hier? odkad je ovdě? so —, dotle; so — Sie wollen, dokle vam drago; er wird es nicht — mehr machen, skoro će svèršiti; er denkt schon —, star je; auf wie —? dokle, dokada?

Länge, *f.* dužina, duljina; nach der —, uz duž; in die — ziehen, zatezati, protezati; der — nach da liegen, otegao se, protegao.

Langen, *v. a.* prnžiti, dati, dodati, podati; — *v. n.* doseći, doprěti; ich kann nicht dahin —, nemogu doseć do tamo; das Geld wird mir nicht —, neće mi doteć novci.

Längen-maßt, *n.* měra od duljine, duljina; —messung, *f.* měrenje duljine.

Langeweile, *f.* dug čas, čama; ich habe —, napala me čama, dug čas mi je.

Lang-hals, *m.* dugovrat; —haarig, *adj.* dugokos.

Länglich, *adj.* duguljast; podug.

Lang-muth, —müthigkeit, *f.* milost, uztèrpljenje, uztèrpljivost, dugotèrpnost; —müthig, *adj.* uztèrp ljiv, milostiv.

Lang-ohr, *n.* (im Scherz), osal, osao, magarac, tovar; —ohrig, *adj.* ušat, dugouh.

Längs, Längshin, *prp.* uz, niz.

Langsam, *adj.* lěn; lagan; slab; tih; ein —er Puls, lěno, slabo bilo; — *adv.* po malo, polahko, lagano; lěno; tiho; —keit, *f.* lěnost; laganost; slabost.

Langschläfer, *m.* drěmčina, pospanac; —in, *f.* drěmčina, pospanka, pospanica.

Langsichtig, *adj.* dugovid.

Längst, *adv.* davno, odavna; s. Längs; —ens, *adv.* najdalje.

Langwagen, s. Langbaum.

Langweilig, *adj.* dug, dugačak; dosadan, dosadljiv, dojadljiv.

Langwierig, *adj.* dug, dugovit; —e Krankheit, duga bolest; —keit, *f.* duljina, dugovitost.

Lanz-e, *f.* kopje, sulica; —enbrechen, *n.* boj, mejdan; —enreiter, —träger, *m.* kopjanik.

Lanzette, *f.* backavica.

Lapp, Lappicht, s. Schlaff.

Lappen, *m.* rutina, tralja, kèrpina, kèrpež; (an der Leber, Lunge), krilo.

Lappen, s. Flicken.

Lapperei, Lappalie, *f.* malenkost, ništaria.

Läppern, *v. n.* sèrkati, prisèrkivati; sèrknuti, prisèrknuti; es läppert sich zusammen, nakuplja se, skuplja se.

Läpperschuld, *f.* podužica.

Lappig, *adj.* traljav, rutinav, cunjav.

Läppisch, *adj.* bedast, budalast; lud, neslan, bljutak.

Lärchen-baum, *m.* ariš (dèrvo); —schwamm, *m.* ariševa gljiva.

Lärm, Lärmen, *m.* buka, vika, krika, urnebes, larma; — schlagen, bučiti, larmati, larmu podići, torokati; udarati na uzbunak, na bunu.

Lärmen, *v. n.* bučiti, larmati, vikati, torokati.

Lärmglocke, *f.* s. Sturmglocke.

Larve, *f.* krabulja, krabanosica, krinka; (von Insecten), gusjenica, larva.

Lasche, *f.* klin (od haljine).

Lase, *f.* kèrčag, vèrč.

Laß, *adj.* trudan, umoran, izmučen; lěn, slab.

Laßdünkel, *m.* ponositost, preuzetnost.

Laßeisen, *n.* s. Lanzette.

Lassen, *v. a.* pustiti, ostaviti, dopustiti, dati; činiti, zapoviděti; laßt sehen, da vidimo; ich weiß mich nicht zu —, neznam što ću; sie weiß sich vor Freude nicht zu —, nezna što će od radosti; ich habe mir sagen —, čuo sam, kaže se; laßt euch das gesagt sein, to nek vam bude dosta; Ader —, pustiti kèrv, žilu; dieser Wein läßt sich trinken, ovo je vino pitko; sein Leben —, umrěti, poginuti; lasset uns gehen, ajdemo, da idemo; es ließe sich viel davon sagen, mnogo bi se o tom moglo govoriti; holen —, poslati po što; laß hören, govori, da čujem; laß es gehen, mani se, okani se toga.

Lassen, *v. n.* pristojati se; gut —, pristojati se; ličiti, dobro stojati; schön —, lěpo biti, lěpo stojati; das läßt nicht, to se nepristoji; es läßt als ob —, čini se, vidi se, kao ...

Lässig, *adj.* slab, mlěd, mlitav; nemaran, lěn; —keit, *f.* nemar, nemarnost, lěnost, nehajstvo.

Läßlich, *adj.* prostiv, oprostiv, odpustiv.

Laßreis, *n.* mladica (ostavljena za plod).

Last, *f.* brěme; teret; tovar, tegota; (Verbindlichkeit), dužnost; dug; zur — sein, dosadjivati, od neprilike biti; einem etwas zur — legen, potvoriti, potvarati koga; bürgerliche —, namet, poreza; —bar, *adj.* teretan.

Lasten, *v. n.* pritiskati, pridušivati, pridavljivati.

Laster, *n.* opačina, porok.

Lästerer, *m.* psovnik, psovalac, opadnik, zloglasnik, ozloglasitelj.

Lasterhaft, *adj.* opak, zločest; —igkeit, *f.* opakost, zločestoća, opačina.

Lästerin, *f.* psovnica, psovalica; klevetnica, zloglasnica.

Lästerlich, *adj.* sramotan; zloglasan, opsovni, hulni, opak.

Lästermaul, *n.* —zunge, *f.* usti pogane, jezik opak.

Lästern, *v. a.* psovati na koga; ogovarati, klevetati; opadati, ožloglasivati; roptati.

Lästerschrift, *f.* psovka (pisana).

Lasterthat, *f.* zločinstvo, opačina.

Lästerung, *f.* psovka, psovanje, huljenje, psost; ogovor; ogovaranje, opadanje.

Lästig, *adj.* nepriličan, dosadan, težak, trudan, mučan, tegotan; —keit, *f.* neprilika, nepriličnost.

Last-pferd, *n.* sehsana, konj od tovara, kljuse; —recht, *n.* pravo teretno; —schiff, *n.* brod prevozni; —thier, *n.* živinče od tovara; —träger, *m.* teretnik, bastaž, nosač; —wagen, *m.* tarnice, kola teretna.

Lasur, —stein, *m.* azur (kamen); —blau, *adj.* azuran, blakitan.

Latein, *n.* jezik latinski, latinština; —er, *m.* latin, latinin, latinac; —isch, *adj.* latinski; die —e Kirche, cèrkva rimska, zapadna, latinska.

Laterne, *f.* laterna, fenjer; —nmacher, *m.* laterničar, laternar; —npfahl, *m.* laternik (kolac); —nträger, *m.* lanternar, fenjerar.

Latt-e, *f.* žioka, letva; —en, *v. a.* (das Dach), metati, pribljati žioke, žiočiti; —enwerk, *n.* žioke, letve; rešetka od žiokah.

Lattich, *m.* loćika.

Latwerge, *f.* madjun.

Latz, *m.* pèrsluk; (an Beinkleidern), hèrtmača.

Lau, *adj.* mlak, mlačan.

Laub, *n.* listje, vije; — brechen, kupiti listje.

Laube, *f.* sěnica.

Laubhütte, *f.* svetohranište (u židovah); —nfest, *n.* svetohranište (svetkovina u židovah).

Laub-frosch, *m.* žabica zelena; —holz, *n.* dèrvje lisnato; —ig, *adj.* lisnat; —thaler, *m.* škuda franceska; —werk, *n.* listje.

Lauch, *m.* luk.

Laudemium, *n.* (t.) hvaljevina.

Lauer, *m.* (schlechter Wein), kiselica, zlo, slabo vino; (vom Branntwein), patoka.

Lauer, *f.* vrebanje, zasěda; auf der — sein, stehen, prežati, vrebati.

Lauerer, *m.* prešalac, vrebalac.

Lauern, *v. n.* (auf einen, auf etwas), vrebati, zasědati; prisluškivati, prisluhivati.

Lauf, *m.* tèrk, tèrčanje, těk, tečaj; (Flinten—), cěv; (bei den Jägern), noga (od zvěri); das ist der — der Welt, takov je svět; —bahn, *f.* tèrkalište, těk, tèrk; —bank, *f.* dubak, kola (dětinja).

Laufen, *v. n.* teći, tèrčati; běžati; těrati se, goniti se, voditi se; das läuft wider ..., to je proti..., der Zins lauft vom Tage ..., daća ide od ...; Gefahr —, u pogibeli biti; Sturm —, juriš činiti; in sein Verderben —, sèrnuti u propast; das läuft auf eins hinaus, to je sve jedno.

Lauf-en, *n.* tèrčanje, tèrk, těk, běžanje; —er, Läufer, *m.* tèrčalac, teklić; (in der Musik), preláz; (Reibstein), kamen; (Spule), cěv; (der oberste Mühlstein), gornji žèrvanj; (im Schachspiel), teklić; (bei den Vogelfängern), vabac.

Läuferin, *f.* tèrčalica, teklica.

Lauf-feuer, *n.* trag od baruta; (bei Soldaten), tekuća vrata; —graben, *m.* prokop; —hund, *m.* hèrt, ogar.

Läufig, Läufisch, *adj.* (von Thieren) — sein, těrati se, voditi se, goniti se.
Lauf-wagen, *m.* dubak, kola (dětinja); —zettel, *m.* razpis; odpust.
Läugbar, *adj.* tajiv, někav.
Lauge, *f.* lušija, lug, cědj.
Laugen, *v. a.* lužiti, lušiati, pariti.
Laugen-artig, *adj.* lugovit; —asche, *f.* pepeo, lug; —faß, *n.* parionica, parjenica, lužnica.
Läugnen, *v. a.* tajiti, někati; — *n.* tajenje, někanje.
Lauigkeit, Laulichkeit, *f.* mlačina; *fig.* mèrzlina.
Laulich, *adj.* mlačan, mlak.
Laun-e, *f.* volja, ćud; Launen, *pl.* mušice; bei guter — sein, dobre volje biti; bei — sein etwas zu thun, biti od volje za učiniti štogod; —ig, *adj.* veseo, zabavan, šaljiv, dobre volje; —isch, *adj.* sětan, neveseo, zlovoljan, sèrdit; ćudljiv.
Lauren, s. Lauern.
Laus, *f.* uš, ušenac.
Lausche, *f.* s. Lauer.
Lauschen, *v. n.* prisluškivati, prisluhivati; prežati, vrebati.
Läuse-kamm, *m.* češalj gusti; —krankheit, *f.* s. Läusesucht; —kraut, *n.* ušljivica (trava).
Lausen, *v. a.* biskati, poiskati; (zaudern), zatezati, ogužati se; (um's Geld bringen), oguliti, guliti.
Läusepulver, *n.* prah za uši.
Lauser, *m.* poiskalac; tvèrdica; —ei, *f.* poiskanje, biskanje; zatezanje, skuparia.
Läuse-salbe, *f.* mast za uši; —sucht, *f.* ušljiva bolest.
Lausig, *adj.* ušljiv; (knickerig) tvèrd, skup, stisljiv, škèrt.
Lausewenzel, *m.* ušljivac; (schlechter Tabak) kèržak, hèrnaut.
Laut, *m.* glas.
Laut, *adj.* glasan, glasovit; mit —er Stimme, glasno, na glas; — werden, saznati se, razglasiti se; — *adv.* glasno, glasovito, na glas.
Laut, *prp.* polag, po; — Briefen aus Paris, polag pisamah iz Pariza.
Lautbar, *adj.* poznat, očit, očevidan; — werden, razglasiti se, razněti se.
Laute, *f.* lut, lutnja.
Lauten, *v. n.* glasiti na..; das lautet nicht fein, to nije lěpo; die Wörter lauten also, ovo su rěči; das Gesetz lautet also, zakon glasi tako.
Läuten, *v. n.* zvoniti; Sturm —, zvoniti na larmu; zu Grabe —, zvoniti na mèrtvaca.
Lauten-schläger, —spieler, —ist, *m.* lutnik; —macher, *m.* lutar; —steg, *m.* konj, konjic (od luta).
Lauter, *adj.* čist; světao; bistar; gol, sam; — *adv.* (nichts als), samo, pako, sve sam; es ist — Gold, sve je samo zlato; es sind — Lügen, sve je gola laž; —keit, *f.* čistoća, bistrina; istinitost, poštenost.
Läuter-n, *v. a.* čistiti; cěditi; očistiti; procěditi; bistriti, razbistriti; —ung, *f.* čištenje; cědjenje.
Lauwarm, s. Lau.
Lauwine, *f.* s. Lavine.
Lava, *f.* lava.
Lavendel, *m.* dešpik (trava).
Lavette, s. Lafette.
Lavine, *f.* usov, urvina od sněga.
Laviren, *v. a.* bordižati, jědrit na izvitke, izvijati se; (vorsichtig verfahren), s opipom raditi.
Laxir-en, *v. a.* čistiti; očistiti; — *v. n.* blijati, litati, dristati; —mittel, *n.* (Laranz, *f.*), čistilo, pročist.
Lazareth, *n.* bolnica, lazaret.

Lazur, s. Lasur.

Leben, *v. n.* živěti; (sich betragen), podnositi se, vladati se; (sich wo aufhalten), prebivati, stanovati, stojati; so wahr ich lebe! tako mi života! wie gelebt, so gestorben, kako je živio, tako je i umro.

Leben, *n.* život, življenje, věk; (Lebhaftigkeit), živost; er ist kaum mit dem — davon gekommen, jedva je iznio glavu; einem nach dem — trachten, radit komu o glavi; Jemand am — strafen, kazniti koga smèrti; ums — kommen, poginuti, izgubiti glavu.

Lebendig, Lebend, *adj.* živ.

Lebenlang, *adv.* do smèrti, za života.

Lebens-alter, *n.* věk, doba života; —art, *f.* način življenja; *fig.* način; podnošenje, vladanje; —balsam, *m.* balsam životvorni; —beschreiber, *m.* biograf, životopisac; — beschreibung, *f.* biografia, životopisje; —ende, *n.* konac života; —fähig, *adj.* sposoban za život; —gefahr, *f.* pogibel, opasnost života; —gefährlich, *adj.* smèrtonosni; —geister, *pl. m.* dusi životvorni; —geschichte, s. Lebensbeschreibung; —größe, *f.* veličina naravska; —kraft, *f.* moć životvorna; —lang, *adv.* vas svoj věk, do smèrti, za života, věčni; — lauf, *m.* život, věk, življenje, těk života; —licht, *n.* život; einem das — ausblasen, smaknuti, ubiti koga; seit er das — erblickte, odpokle je došao na svět; —luft, *f.* životvorni zrak; —mittel, *n.* hrana, jěstivo, živeš, zaira; — ordnung, *f.* red, način življenja, trěznost; —regel, *f.* pravilo života; —saft, s. Lebensgeister; —satt, *adj.* sit života; —strafe, *f.* smèrtna kazan; —versicherung, *f.* dosmèrtno osiguranje, osiguranje života; —versicherungsanstalt, *f.* dosmèrtna osiguraonica; —wandel, *m.* život, življenje, podnošenje, način života; —zeit, *f.* věk; auf —, do smèrti, za života; —zeugniß, *n.* (t.) živobitnica, živobitno svědočanstvo, svědočanstvo o životu, da je tko živ.

Leber, *f.* jetra, džigerica cèrna; —entzündung, *f.* užganje jetarah; — farbe, *f.* boja od jetarah; —flecken, *m. pl.* kèrpa (bolest); — reim, *m.* rima, stih šaljivi; — sucht, *f.* jetrena bolest; —wurst, *f.* jetrenica.

Lebewohl, *n.* s bogom, ostaj s bogom; jemanden — sagen, oprostiti se s kim, rastati se s kim.

Lebhaft, *adj.* živ, živahan; —igkeit, *f.* živost, živahnost.

Leb-kuchen, s. Pfefferkuchen; —küchner, s. Pfefferküchner.

Leb-los, *adj.* neživuć, bez života; mèrtav; —losigkeit, *f.* neživot, mlitavost, mlědost.

Lechzen, *v. n.* (vor Durst), goréti, umirati, ginuti od žedje; nach etwas —, ginuti, čeznuti, umirati za čim; *fig.* die Erde lechzet, zemlja puca (od suše).

Leck, *adj.* šupalj, probijen; razsušen.

Leck, *m.* pukotina; rupa.

Leckaste, *f.* razlěv.

Lecken, *v. a.* lizati; — *v. n.* (von Gefäßen), curiti, teći, puštati.

Lecker, *adj.* (von Speisen), tečan, sladak, smašan; (von Personen), lakom, prождèrljiv, sladokusan.

Lecker, *m.* lizalac; lakomac, proždor; sladokusac, zdělolizac; —bissen, *m.* slatkiš, privoljak; —ei, *f.* la-

komstvo, proždèrlost; slatkiš; —haft, s. Lecker; —haftigkeit, *f.* lakomstvo; —maul, *n.* lakomac, proždor, sladokusac.

Leckwein, *m.* samotok; vino izteklo.

Lection, *f.* lekcia; čitanje, predavanje nauka, učenje; —splan, *m.* red učenja.

Leder, *n.* koža; vom — ziehen, tèrgnuti sablju; —band, *m.* vez kožni (od knjige); —bereiter, *m.* kožar; strojbar; tabak; —handel, *m.* tèrgovina s kožom; —händler, *m.* kožar; —n, *adj.* kožan, od kože; —waare, *f.* kožnina; —werk, *n.* kože, kožnina.

Ledig, *adj.* (leer, erledigt), pust, prazan, izpražnjen; — sein einer Sache, biti lišen kakve stvari; (unverheirathet vom Mann), neoženjen, neženjen; (vom Mädchen), neudat; er ist noch —, još nije oženjen; sie ist noch —, još nije udata; —keit, *f.* praznoća, izpražnjenost; neženstvo; neudaja.

Lediglich, *adv.* samo, ništa neg; sasma, sa svim, po sve.

Leede, s. Lehde.

Leer, *adj.* pust; prazan; izpražnjen; tašt; — ausgehen, nedobit ništa; —e, *f.* praznoća; taština; —en, *v. a.* prazniti; izprazniti.

Lefze, *f.* usna, usnica; gubica.

Legalisir-en, *v. a.* (t.) obzakoniti izpravu (uredovno potvèrditi podpis na kakvoj izpravi i tako joj dati zakonitu silu); —ung, *f.* obzakonitba; —ungsklausel, *f.* obzakonitbena zaporka.

Legal, *adj.* zakonit; —ität, *f.* zakonitost.

Legat, *n.* (Vermächtniß), zapis, zaveštaj; podušje.

Legat, *m.* (Gesandter), poklisar, poslanik.

Legatar, *m.* zapisovnik, primatelj zaveštaja.

Legat-ionsrath, *m.* věćnik kod poklisarstva; —ionssekretär, *m.* tajnik kod poklisarstva.

Legehenne, *f.* nesica (kokoš).

Legen, *v. a.* staviti, postaviti, metnuti, vèrći, položiti; povaliti; Eier —, nesti jaja; ein Schiff vor Anker —, baciti, vèrći sidro; an den Tag —, očitovati, pokazati; Rechnung über etwas —, položiti račun o čemu; sich —, *v. r.* leći; (aufhören, still werden), prestati, stati, utěšiti se, utažiti se; sich auf etwas —, nametnuti se, dati se na što; sich auf die liederliche Seite —, plandovati, lěngariti se; sich darein —, měšati se u što; Hand ans Werk —, početi, primiti se, uloviti se česa; das Getreide hat sich gelegt, poleglo je, sleglo se je žito.

Legende, *f.* legenda.

Legezeit, *f.* vrěme nesenja (jajah), nešnja.

Legion, *f.* legia, četa.

Legir-en, *v. a.* zapisati, ostaviti kome što; měšati (rude); —ung, *f.* měšanje (rudah).

Legis-lator, *m.* zakonotvorac; —latur, *f.* zakonotvorstvo.

Legitim, *adj.* zakonit.

Legitimation, *f.* izkaz; — unehelicher Kinder, pozakonitba nezakonite děce; —skarte, *f.* izkazniea.

Legitimiren, *v. a.* ein Kind, pozakoniti děte; — sich, *v. r.* izkazati se.

Legstätte, *f.* skladište, slagalište.

Lehde, *f.* ledina.

Lehen, Lehn, Lehngut, *n.* feud; (in Zus.) feudni.

Lehen, *f.* investitura, obdarenje, darovanje; —bar, Lehnbar, *adj.* sposoban za feud; feudalan; feudalski; —brief, —sbrief, *m.* pismo feudalsko; —frau, —sfrau, *f.* feudkinja; gospodarica od feuda; —geld, *n.* feudnina; —heimfall, *m.* feudna ošastnost; —herr, —sherr, *m.* feudnik, gospodin feuda; —indult, *f.* odgoda roka za feudnu prisegu; —recht, Lehnrecht, *n.* pravo feudalsko; —smann, —sträger, *m.* feudnik, vasao; —schaft, *f.* (im Bergw.) (t.) rudnička podèlba, danje rudnika; —stück, *n.* feudna stvar, feudovina; —tafel, *f.* feudovnica; —taxe, *f.* feudna odredbina; —waare, —sgebühr, *f.* platja od feuda; —wesen, *n.* feudstvo; —zins, *m.* poreza, harač.

Lehm, *m.* gnjila, ilovača, ilo; —ern, *adj.* od ilovače, zemljan; —grube, *f.* jama, gdě se gnjila kopa; —ig, *adj.* gnjilast, ilovat; —wand, *f.* zid od blata; —werk, *n.* zidovi, gradja od blata.

Lehne, *f.* podpor, podporanj; naslon, zastolje; (Abhang), stèrmina, nizbèrdica.

Lehnen, *v. a.* nasloniti, prisloniti; —*v. n.* naslonjen, prislonjen biti; sich —, *v. r.* nasloniti se, prisloniti se.

Lehnen, s. Leihen.

Lehnlakei, s. Lohnlakei.

Lehnpferd, s. Miethpferd.

Lehn-stuhl, —sessel, *m.* stolica s ručicami.

Lehr, *m.* kalup, tvorilo, matica.

Lehr-amt, *n.* učiteljstvo, naučiteljstvo; —amts-Candidat, *m.* učiteljski čekalac; —anstalt, *f.* učilište; —art, *f.* način od nauka; —begierde, *f.* želja za naukom; —begierig, *adj.* željan nauka; —begriff, *m.* sistema; nauka, nauk; —brief, *m.* izučnica; —buch, *n.* učna knjiga; —bursch, *m.* šegèrt, dečko; učenik.

Lehre, *f.* nauka, nauk; (Modell), kalup, tvorilo, matica.

Lehren, *v. a.* učiti; naučiti; podučavati; podučiti.

Lehrer, *m.* naučitelj, učitelj, meštar; —in, *f.* naučiteljica, učiteljica, meštrinja.

Lehr-freiheit, *f.* sloboda učenja; —gebäude, *n.* sistema; —gedicht, *n.* pěsan, poezia naučna; —geld, *n.* platja za nauk, (t.) naučnina; —herr, *m.* majstor, gospodar; —jahre, *n. pl.* godine, vrěme od nauka; —junge, —ling, s. Lehrbursch; —ling, *m.* učenik, djak; (bei Gewerbsleuten), šegèrt; —mädchen, *n.* segèrtica; učenica; —meister, *m.* učitelj, naučitelj, meštar; —meisterin, *f.* učiteljica, naučiteljica, meštrinja; —reich, *adj.* pun nauka; —saal, *m.* učionica; —satz, *m.* pravilo, regula; načelo; aksioma; pitanje; —spruch, *m.* aforizam; zasada; izrěčba; —stand, *m.* stanje, stališ naučiteljski; —stuhl, *m.* katedra, stolica; —stunde, *f.* ura od nauka; —zeit, *f.* s. Lehrjahre; —zwang, *m.* silenje na nauku.

Leib, *m.* tělo; zivot, stan (od haljine); tèrbuh; (Rumpf), trup; gesegneten —es sein, trudna, noseća, tegotna biti; —arzt, *m.* lěkar obični (u principa, itd.); —binde, *f.* pas, pojas; —chen, *n.* pèrsluk, ječerma; —compagnie, *f.* pèrva, osobita kumpania; —eigen, *adj.* rob; —eigenschaft, *f.* robstvo, nevoljničtvo.

Leiberwirthschaft, *f.* kućanstvo zaživotno.

Leibes-beschaffenheit, *f.* kakvoća, sklad těla; —bürde, s. Leibesfrucht; —erbe, *m.* porod, děte; naslědnik, rodjeni ostanak; —frucht, *f.* brěme, plod (utrobe); —gaben, *pl. f.* dari tělesni; —gebrechen, *n.* falinga, mana tělesna; —gestalt, *f.* prilika, stas, uzrast; —leben, *n.* bei —, za života.

Leibessen, *n.* jělo najmilie.

Leibes-strafe, *f.* pedepsa tělesna; —übung, *f.* věžbanje těla.

Leib-farbe, *f.* boja najmilia; —garde, *f.* straža tělesna; —gedinge, *n.* udovstvo, zaživotni pridèržaj, ugovor; —gedingstadt, *f.* město zaživotnoga pridèržaja (ugovora); —gürtel, *m.* pojas, pas; tkanica.

Leibhaft, —ig, *adj.* tělesan; prav; glavom, sam.

Leib-jäger, *m.* lovac osobni; —kutscher, *m.* kočijaš osobni.

Leiblich, *adj.* tělesan; puten; prav; —e Kinder, rodjena děca; —er Bruder, rodjen, pravi brat.

Leib-medicus, s. Leibarzt; —regiment, *n.* regementa osobna; —rente, *f.* zaživotni prihodak; —rentenvertrag, *m.* pogodba o zaživotnim prihodcima; —schmerzen, *pl. m.* tèrbobolja; —schneiden, *n.* zavijanje, tèrzanje (u tèrbuhu); —stuhl, *m.* odsebnica; —wache, *f.* straža tělesna.

Leich, *m.* ikra.

Leichdorn, *m.* kurje oko, žulj.

Leiche, *f.* (der Fische), bijenje ribah.

Leiche, *f.* (ein todter Körper), mèrtac, mèrtvac, mèrtvi, mèrtvo tělo; pogreb, pokop; (in Zus.) mèrtački, mèrtvački, pogrebni.

Leichen, *v. n.* leći (od ribah).

Leichen-begängniß, *n.* sprovod, pokop, pogreb; —begleitung, *f.* sprovod; —beschau, *f.* ćeš, razgled mèrtvački; —bitter, *m.* pozivač na sprovod; —gedicht, *n.* ukopna pěsan; —gerüst, *n.* odar mèrtački; —kosten, *m. pl.* pogrebni troškovi; —predigt, *f.* beséda pogrebna; —raub, *m.* otmica mèrtvacah; —schändung, *f.* oskvèrnutje mèrtvacah; —stein, *m.* grobni kamen; —träger, *m.* nosilac (mèrtvaca); —tuch, *n.* pokrov, plašt mèrtački; —verein, *m.* pogrebno družtvo; —wagen, *m.* kola mèrtačka; —zug, *m.* s. Leichenbegleitung.

Leichnam, *m.* mèrtvo tělo; mèrtac, mèrtvac.

Leicht, *adj.* lak, lahak, lagak, lasan; malen; slab; —es Gewicht, slaba vaga; —e Verletzung, mala ozleda.

Leichtfertig, *adj.* vĕtren; nestašan; —keit, *f.* vĕtrenost; nestašnost.

Leichtgläubig, *adj.* lakovĕran, lake vĕre; —keit, *f.* lakovĕrnost, laka vĕra.

Leichtigkeit, *f.* lakoća, lasnoća.

Leichtsinn, *m.* —igkeit, *f.* vĕtrenost, nesmotrenost.

Leichtsinnig, *adj.* vĕtren, lahkouman, nesmotren.

Leichzeit, s. Leiche.

Leid, *adv.* žao; es thut mir —, žao mi je.

Leid, *n.* mùka, kina; nevolja, zlo, běda; žalost, tuga; krivo, krivnja; einem etwas zu —e thun, uvrěditi koga, učiniti mu krivo; sich ein —es thun, raniti se, ubiti se; Liebe und —, dobro i zlo; im —e gehen, nositi cèrno, žaliti koga; weder zu Lieb' noch zu —, ni zlo ni dobro; Niemand zu Lie-

be oder Leide die reine Wahrheit aussagen, kazati pravu istinu bez svakog obzira.

Leiden, *v. a.* tèrpěti, patiti, snositi, podnositi, stradati; dati, dopustiti; Schaden —, štetovati, kvarovati; — *n.* stradanje, patnja, mùka; žalost.

Leidend, *adj.* tèrpeć, stradajuć; bolestan, nemoćan.

Leidenschaft, *f.* strast; požuda; pohotjenstvo; —lich, *adj.* strastan; pohotan; požudan.

Leidensgeschichte, *f.* mùka.

Leidentlich, *adv.* snosan; tèrpeć; sich — verhalten, snositi, tèrpěti, neprotiviti se.

Leider, *i.* žali bog! žali bože!

Leidig, *adj.* tužan, žalostan, nevoljan, kukavan; zao, zločest, pogan.

Leidlich, *adj.* snosan; srědnji, srědnje ruke.

Leidtragend, *adj.* tužan, žalostan, ucviljen; žalujuć, u cèrnu; —wesen, *n.* žalost, tuga; zu meinem großen —, na veliku moju žalost.

Leier, *f.* lira; es ist immer die alte —, es bleibt immer bei einer —, sve jedno te jedno; —mann, *m.* lirovnik; —n, *v. n.* guděti; er leiert mir die Ohren davon voll, napunio mi s tim uši.

Leih-en, *v. a.* uzajmiti, posuditi, zaimo, u zajam dati; ein Pferd —, posuditi konja; — *n.* zajam; zajmivanje; —bank, *f.* zajamna banka; —bibliothek, *f.* posudna knjižnica; —haus, *n.* zajamnica, posudnica; —kauf, *m.* kupna na věru; —vertrag, *m.* posudna pogodba.

Leilaken, s. Betttuch.

Leim, Leimen, s. Lehm.

Leim, *m.* tutkalo, kelja, klija; (Vogelleim), lěpak, veska; —en, *v. a.* tutkaliti, lěpiti, keljiti, klijati; —icht, *adj.* lěpiv, žilav; s. Lehmig; —ruthe, *f.* šiba, šibica, prut (oblěpljen); —tiegel, *m.* tiganj za tutkalo; —wasser, *n.* voda klijana; —zwinge, *f.* preša, prešica.

Lein, *m.* lan; —acker, *m.* —feld, *n.* lanište.

Leine, *f.* uže; konopčić, konopac.

Leinen, *adj.* platnen, pèrten, od lana, lanen.

Lein-kraut, *n.* lan (trava); —kuchen, *m.* pogača od lana; —öl, *n.* ulje laneno; —samen, *m.* lan, sěme od lana.

Leinwand, *f.* platno, bez; —en, *adj.* pèrten, platnen; —handel, *m.* tèrgovina s platnom; —händler, *m.* platnar.

Leinweber, *m.* tkalac.

Leise, *adj.* lagan; tih; lak; ein —es Gehör, dobar, tanak sluh.

Leisetreter, *m.* uhoda, špiun.

Leiste, *f.* letvica; kraj, okrajak; lěvča; (Tuch—), dizga; (am menschlischen Körper), dimlje.

Leisten, *m.* (der Schuster), kopito, kalup.

Leisten, *v. a.* činiti, dělati, proizvoditi, izpuniti, raditi; Folge —, slušati, poslušati; Dienste —, služiti, na ruku biti; einen Eid —, zakleti se, priseći; einem Gesellschaft —, zabavljati koga; Genüge —, zadovoljiti, namiriti, samiriti; Gewähr —, jemčiti se za što; Zahlung —, platjati.

Leisten-bruch, *m.* kila u dimlju; —hobel, *m.* korniž (vèrsta od blanje); —schneider, *m.* kopitar, kalupar.

Leistung, *f.* izpunjenje, izvèršenje,

(t.) činitba; — en und Gegenleistungen, činitbe i uzčinitbe; —s-periode, *f.* činitbeno doba; —s-pflicht, *f.* dužnost činitbena; —s-pflichtig, *adj.* dužan što činiti; —s-pflichtiger Grund, obvezano zemljište; dělo, stvor; (des Eides), prisega, zakletva.

Leitband, *n.* povodac, povod.

Leit-en, *v. a.* voditi, peljati; *fig.* ravnati; vladati, upravljati; —er, *m.* voditelj, upravitelj; s. Führer.

Leiter, *f.* lěstve, lotra, merdevine; (am Wagen), lěse (od kolah).

Leiter-baum, *m.* dèrvo od lěstavah; —sprosse, *f.* klin od lěstavah; —wagen, *m.* kola s lěsom.

Leit-faden, *m. fig.* rukovodstvo, (t.) povodac; —feuer, *n.* trag od baruta; oganj privodni; —hammel, *m.* ovan prevodni; —hund, *m.* pàs, hèrt prevodni; —stern, *m.* zvězda sěverna.

Leitung, *f.* vodjenje; ravnanje, upravljanje; (Wasserleitung), vodovod; —sdraht, *m.* povodna žica.

Lende, *f.* bok.

Lenden-lahm, *adj.* prebijena boka, hrom; —weh, *n.* bolest u boku.

Lenken, *v. a.* obèrnuti; obratjati; ravnati, upravljati; sich zur Tugend —, uputiti se putem krěposti.

Lenksam, *adj.* povodljiv, pokoran, poslušan, gibak; —keit, *f.* povodljivost, pokornost, posluh, gibkost.

Lenkseil, *n.* Lenkriemen, *m.* s. Zügel.

Lenkung, *f.* ravnanje, upravljanje; obratjanje.

Lenz, *m.* prolětje, protulětje, premalětje; —monat, *m.* ožujak, mart.

Leopard, *m.* lavoris, kàplan.

Lerche, *f.* ševa, škèrlac, čavèrljuga (ptica).

Lerchen-baum, s. Lärche; —falk, *m.* kobac (ptica); —fang, *m.* —streichen, *n.* lovitva, hvatanje ševah; —garn, *n.* mrěža za ševe; —schwamm, s. Lärchenschwamm.

Lernbegierde, *f.* želja za naukom.

Lernen, *v. a. & n.* učiti, učiti se.

Lernende, *m.* učenik.

Lern-freiheit, *f.* sloboda naukah; —zeit, *f.* vrěme, doba od nauka.

Lesbar, *adj.* štiv, čativ, što se čitat može.

Lese, *f.* pobiranje, kupljenje; berba, bratva, tèrgatba.

Lese-art, *f.* različno čitanje; način čitanja; —buch, *n.* knjiga od čitanja, čitanka.

Lesen, *v. a.* (sammeln), brati, kùpiti, pobirati; (reinigen, aussuchen), izbirati, čistiti, trěbiti; Feder —, činkati perje.

Lesen, *v. a. & n.* čitati, štiti, čatiti, učiti; (Collegien —), učiti, tumačiti; über etwas — können, věšt čemu biti.

Lesen, *n.* (Sammeln), branje, sabiranje, kupljenje; (im Buche), čitanje, štenje; —swerth, *adj.* vrědan čitanja.

Lesepult, *n.* štionac, štionik.

Leser, *m.* čitatelj, štilac; (Sammler), berač, kupilac; tèrgač; —in, *f.* čitateljica, štilica; (Sammlerin), beračica, kupilica; tèrgačica; —lich, s. Lesbar.

Lesezeit, *f.* berba, bratva, tèrgatba.

Letten, *m.* gnjila, ilovača, glina.

Letter, *f.* slovo, pisme.

Letzen, s. Ergötzen.

Letzt, *adj.* poslědnji, stražnji, krajnji, zadnji; —ens, —hin, *adv.* nedavno, onomadne; poslědnje.

Letzt-nachgeborner, *m.* mezimac; —verfallen, *adj.* (Termin), poslědnji,

minuli (rok); —willig, *adj.* što se tiče poslědnje volje; —willige Verfügung, poslědnja razložba (razredba).

Leuchte, *f.* lanterna, fenjer.

Leuchten, *v. n.* světiti, světiti se; sjati, sjati se; sěvati; das Wetter leuchtet, munja sěva; einem —, světiti, posvětiti komu.

Leuchter, *m.* světnjak; —stuhl, *m.* podnožje od světnjaka.

Leucht-feuer, *n.* světionica; —kugel, *f.* obla ognjena; —thurm, *m.* světionik.

Leugnen, s. Läugnen.

Leumund, *m.* (veralt.), glas, poštenje, ime; bösen — machen, klevetati, ogovarati, opadati koga.

Leute, *pl.* ljudi, svět, čeljad; unter die — bringen, razglasiti, razněti; —scheu, *adj.* div, divji; —schinder, *m.* kèrvopilac, kèrvopia.

Leutselig, *adj.* uljudan, drag, mio, prijazan; —keit, *f.* uljudnost, prijaznost.

Levir-en, *v. a.* den Protest, preduzeti prosvěd (protest); —ung, *f.* preduzetje prosvěda.

Levit, *m.* levita; einem die —en lesen, (gem.) osapunati, oprati koga; —isch, *adj.* levitski; levitin.

Levkoje, *f.* šeboj (cvět); —nstock, *m.* šeboj (gèrm).

Lexicon, *n.* s. Wörterbuch.

Leyer, s. Leier.

Licent, s. Zoll, Accise.

Licentiat, *m.* licenciat; — *n.* dopuštenje.

Licenz, *f.* dopuštenje; —gebühr, *f.* (t.) dopustnina.

Licht, *n.* světlost; světlo, viděl, vidělica; (Kerze), svěća; leuchtender Körper, Leuchte, světilo; an das — bringen, doněti, izvesti na viděl, na vidik; an's — kommen, doći na světlo, na viděl; einen hinter das — führen, prevariti koga; einem im — stehen, zastupiti, zasloniti komu.

Licht, *adj.* světao, jasan, bistar; (nicht dicht), rědak.

Lichtarbeit, *f.* dělo pri svěći.

Lichtbraun, *adj.* světlo-mèrk.

Lichten, *v. a.* (ein Schiff), oblakšati, izprazniti; den Anker —, dignuti sidro; (heller machen), razjasniti, razsvětliti; einen Wald —, prosěći, razkèrčiti šumu.

Lichter, *m.* barkača; dereglia.

Lichterloh, *adv.* — brennen, plasanjati, buktati, plantiti.

Licht-farben, *adj.* na svěću; —form, *f.* kalup za svěće; —fuchs, *m.* ridjan (konj); —gelb, světlo-žut; —gießer, *m.* svěćar; —grau, *adj.* světlo-siv; —hut, *m.* gasilo, gasionik; —messe, *f.* světlo marinje, očištenje marijno; —messer, *m.* světlomér; —putze, —scheere, *f.* okresač; —putzer, *m.* okresač; —recht, *n.* pravo na světlost; —roth, *adj.* světlo-cèrven; —scheu, tko se světla boji, světlobojeć; —schirm, *m.* zaslon (od svěće); —schnuppe, *f.* mosur (od svěće); —stock, s. Leuchter; —strahl, *m.* zrak, zraka; —voll, *adj.* světao, sjajan, jasan.

Licitation, *f.* dražba; —s-, (in Zus.) dražbeni; —sweg, *m.* put dražbe.

Licitiren, *v. a.* dražati.

Lieb, *adj.* drag, mio, ljubljen, prijatan; einen — haben, ljubiti koga; einen — gewinnen, obljubiti koga; es ist mir —, drago mi je; ich habe meine —e Noth mit ihm, dosta brige imam š njime.

Liebäugeln, *v. n.* namigivati, gledat se ljubljeno.

Liebchen, *n.* draga, ljubovnica; mein —, dušo, draga moja, sèrce moje.

Liebden, Ew. (Euer) Liebden, vaša dragost.

Liebe, *f.* ljubav, ljuvezan; milost, dragost; prignutje.

Liebelei, *f.* dragovanje, ašikovanje, milovanje.

Liebeln, *v. n.* dragovati, ašikovati.

Lieben, *v. a.* ljubiti, milovati.

Liebenswürdig, *adj.* ljubezan; —keit, *f.* ljubeznost.

Lieber, adv. prie, radie; — sein, — wollen, — haben, thun rc., voléti; es ist mir —, volim; ich möchte — sterben, als dieses thun, volio bi umrěti, poginuti, neg to učiniti; ich trinke lieber Wasser, volim vode piti.

Liebes-angelegenheit, *f.* ljubav, posao ljuveni; —apfel, *m.* patlidjan (cèrljeni); —blick, *m.* pogled ljuveni; —brief, *m.* pismo, list ljuveni; —dienst, *m.* ljubav, usluga; —erklärung, *f.* očitovanje ljubavi; —fieber, *n.* groznica ljuvena; —gedanken, *pl. m.* misli ljuvene; —gedicht, *n.* pěsan ljuvena; —geschichte, *f.* priča, pripověst ljuvena; —gott, *m.* Leljo, Amor, Kupidon, bog od ljubavi; —göttin, *f.* Venera, boginja od ljubavi; —handel, *m.* dragovanje, ljubav, milovanje; —krankheit, *f.* bolest ljuvena; —mahl, *n.* tèrpeza bratinska; — Christi, poslědnja večera; sv. tělo, sv. sakramenat; —trank, *m.* napitak ljuveni; —werk, *n.* ljubav; dělo dobro, bogoljubno; —wuth, *f.* běs ljuveni.

Liebevoll, *adj.* ljubezan, pun ljubavi.

Lieb-gewinnen, *v. a.* obljubiti; —haben, *v. a.* ljubiti, milovati; —haber, *m.* ljubovnik; ljubitelj, dragi; —haberei, *f.* strast, ljubav; —haberin, *f.* ljubiteljica; ljubovnica, draga; —kosen, *v. a.* dragovati, milovati; —kosung, *f.* dragovanje, milovanje.

Lieblich, *adj.* sladak, mio, prijatan, ugodan; —keit, *f.* prijatnost, ugodnost, slast.

Liebling, *m.* ljubimac, milostnik; —sidee, *f.* misao najmilia.

Lieblos, *adj.* tvèrd, nemio, nemilosèrdan; —igkeit, *f.* nemilost, nemilosèrdje.

Lieb-reich, *adj.* ljubezan, blag; —reiz, *m.* milota, milost, dragost, razkoša, razbluda; —reizend, *adj.* dragostan, razkošan, razbludan; —schaft, *f.* ljubav.

Liebste, *f.* draga, ljubovnica; žena, zaručnica; —r, *m.* dragi, ljubovnik; muž, zaručnik.

Lieb-stock, —stöckel, *m.* selen (cvět); —werth, *adj.* drag, mio, ljubezan.

Lied, *n.* pěsma; pěsan; začinka; popěvka, pěvka; —chen, *n.* pěsmica; pěsamce; —erbuch, *n.* pěsmarica; —erdichter, *m.* pěsmar.

Liederlich, *adj.* nemaran, nemarljiv, lěn; zao, nevaljao; zločest, razuzdan, razpušten; —keit, *f.* nemar, nemarnost, lěnost; nevaljalost, zloća, razpuštenje, razuzdanje.

Liedlohn, *m.* služinska plata.

Lieferant, *m.* nabavnik.

Liefergeld, *n.* nabavnina, predajni novci.

Liefer-n, *v. a.* providěti, dati, nabaviti, obskèrbiti; izručiti, predati; (eine Arbeit), dogotoviti, svèršiti kakvu radnju; (abgeben eine Arbeit), dostaviti; eine Schlacht —,

pobiti se; —ung, *f.* nabava, nabavljanje; izručenje; dogotovak, dostava.

Lieferungs-, (in Zus.) nabavni, dogotovni, dostavni.

Liegen, *v. n.* ležati; (von Städten, Dörfern ꝛc.), ležati, biti, stojati, nahoditi se; auf den Knien —, klečati; — lassen, ostaviti, pustiti; auf den Tod —, na smèrt bolestan, bolan biti; auf dem Bauche —, potèrbuške ležati; auf dem Rücken —, ležat nauznako; — *v. i.* es liegt mir daran, do toga mi je; es liegt mir nichts daran, nemarim za to; es liegt nicht an mir, to od mene nevisi; es liegt mir am Herzen, na sèrcu mi leži; es liegt mir an der Brust, steže mi pèrsi; es liegt nichts daran, ništa zato; zur Hand —, bit na ruci; der Unterschied liegt darin, razlika je u tom.

Liegend, *adj.* ležeć; postavljen; —e Gründe, dobra negibiva.

Liegenschaft, *f.* nepokretnost.

Lieutenant, *m.* laćman, (t.) poručnik.

Lilie, *f.* ljiljan, lilj, lěr; —nweiß, *adj.* bio kao lěr.

Limonade, *f.* limunada.

Limonie, Limone, *f.* limun (plod); —nbaum, *m.* limun (dèrvo).

Linde, —nbaum, *m.* lipa.

Linden-bast, *m.* liko, lub; —blüthe, *f.* cvět lipov; —holz, *n.* lipovina; —wald, *m.* lipik.

Linder-n, *v. a.* utěšiti, oblakšati, umiriti, utažiti; —ung, *f.* utěha, utěšenje, oblakšanje.

Lindwurm, *m.* zmaj, aždaja, pozoj.

Lineal, *n.* linia, linir.

Lineamente, *pl. n.* s. Gesichtszug.

Linie, *f.* linia; (ein Strich), potez; red; (Zeile), redac, redak; vèrsta; (Verwandtschaftslinie), loza; (Stadtabmarkung), okrajik.

Linien-amt, *n.* okrajički ured; —blatt, *n.* list naliniran; —schiff, *n.* brod, korablja od linie; —soldat, *m.* regulaš, (t.) birmanac; —truppen, *pl.* regulaši, uredne čete, (t.) birmanska vojska.

Liniren, *v a.* linovati, linirati.

Link, *adj.* lěv; —e Seite, opaka strana, naličje; lěva strana; die Linke, levača, šuvaka; —isch, *adj.* nezgrapan; —s, *adv.* na lěvo; —sein, lěvak, šuvak biti.

Linse, *f.* leća, sočivica; —förmig, *adj.* sočivast, lećast.

Lippe, *f.* usnica; —nlaut, *m.* slovo usnje.

Liquid, *adj.* bezsumnjiv, bistar; (richtig gestellt), istinit, u redu; —ant, *m.* (t.) dugovni tužitelj; —at, *m.* tuženi dužnik; —ation, *f.* (t.) obezsumnjitba, razbistrivanje, razbistra; (Schuldzahlung), izplata duga; —ator, *m.* (der etwas klar darthut), razbistritelj; (in Schuldsachen), dugorazpravnik; —iren, *v. a.* razbistriti, obezsumnjiti; izplatiti dug; (eine Casse), ogledati (pěneznicu); —irung, *f.* razbistra; izplata; —ität, *f.* bezsumnjivost; —stellung, *f.* izmirenje ostatakah; —um, *n.* bezsumnjivi dug.

Lispeln, *v. n.* šaptati; žuboriti; žamoriti; šušnjiti.

List, *f.* varka, hitrost, hitrina, lukavština; — und Betrug, lukavština i prevara.

Liste, *f.* lista; popis.

Listig, *adj.* lukav, hitar.

Litanei, *f.* litanie.

Liter-arisch, *adj.* literaran; književan; —ator, *m.* književnik; —atur, *f.* literatura, književstvo, slovstvo.

Litorale, *n.* primorje; (in Zus.) primorski.
Liturgie, *f.* liturgia.
Litze, *f.* gajtan; plečić, trak.
Livree, *f.* livrea.
Lob, *n.* hvala, pohvala, slava, dika; —begierde, *f.* želja za slavom, ponosnost; —begierig, *adj.* željan slave, ponosit.
Loben, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti.
Lobenswürdig, *adj.* dostojan hvale, slave.
Lobeserhebung, *f.* hvaljenje, hvala, pohvala.
Lob-gedicht, *n.* pohvala, hvala (pěsan); —gesang, *m.* —lied, *n.* začinka (Gund.), himna.
Löblich, *adj.* slavan; hvale vrědan.
Lob-preisen, *v. a.* hvaliti, slaviti, veličiti; —rede, *f.* pohvala, hvala (govor); —redner, *m.* hvalitelj, veličitelj; —singen, *v. n.* hvale pěvati; —spruch, *m.* hvala, pohvala.
Local-, (in Zus.) městni.
Localität, *f.* prostorija, městnost.
Locat-iv, *f.* danje u najam; —or, *m.* (t.) najmodavac.
Locativ, *m.* (in der Sprachlehre), městeljni (padež).
Loch, *n.* rupa, škulja, luknja; jama; (Gefängniß, schlechte Wohnung), tamnica, zla kuća, duplje; (Wunde), rana; auf dem letzten —e pfeifen, tanko svirati.
Löchelchen, *n.* rupica, škuljica, luknjica; jamica, jamka.
Lochen, *v. a.* bušiti, vèrtati, šupiti.
Löcherig, *adj.* šup, šupalj, šupljikast.
Lochsäge, *f.* pila (za pilit rupe).
Locke, *f.* uvojak, vitica, rudež.
Locken, *v. a.* mamiti, vabiti; Haare —, ruditi, uvijati kose; sich —, *v. r.* uvijati se, ruditi se.
Locker, *adj.* netvèrd, nečvèrst; slab; rahao; nenategnjen; *fig.* razpušten, razuzdan.
Lockig, *adj.* rudast, rud, kovèrčast.
Lock-pfeife, *f.* sopilica (za vabit); —speise, *f.* mama, namama, jeska; —stimme, *f.* glas vabeći; —vogel, *m.* vabac.
Loderasche, *f.* pèrhavica.
Lodern, *v. n.* goręti, buktati, plasanjati.
Löffel, *m.* žlica, ožica, kašika.
Löffelei, s. Läffelei.
Löffel-ente, *f.* patka širokokljuna; —gans, *f.* guska širokokljuna; —kraut, *n.* kašičak (trava); —stiel, *m.* dèržak od žlice.
Logarithmus, *m.* logaritam.
Loge, *f.* loža.
Logik, *f.* logika; —er, *m.* logik.
Logisch, *adj.* logičan; logički, umnički.
Lohe, *f.* plamen; stroj.
Lohen, *v. a.* strojiti; — *v. n.* buktati.
Lohgar, *adj.* strojen.
Lohgärber, *m.* strojbar; —ei, *f.* strojbaria.
Loh-grube, *f.* jama strojbarska; —mühle, *f.* mlin za stroj.
Lohn, *m.* plata, platja; mito, dar, uzdarje; —arbeit, *f.* radnja za platu; —arbeiter, *m.* nadničar, najamnik.
Lohnen, *v. a.* naplatiti, platiti, obdariti; es lohnt sich der Mühe, vrědno je.
Lohn-kutsche, *f.* kočia, kola najmena; —kutscher, *m.* kočiaš najmeni, foringas, kiridžija; —lakei, *m.* lokaj, sluga najmeni; —tag, *m.* težatnik za platu.
Löhnung, *f.* platja; (der Soldaten), vojnička plata; mito.

Lolch, *m.* ljulj.
Lombard, f. Leihhaus.
Loos, *n.* sréća, udes; (in der Lotterie), ždrěb, kocka, cedulja; das — ist geworfen, kocka je bačena.
Loosen, *v. n.* kockati se, ždrěbati se.
Looszettel, *m.* ždrěbnica.
Lorbeer-baum, *m.* lovor, lavor, lovorika; —blatt, *n.* list lovorov.
Lorbeere, *f.* jagoda lovorova.
Lorbeer-kranz, *m.* věnac lovorov; —zweig, *m.* grana lovorova.
Los, *adj.* odvezan; odlěpljen; prost; lišen, uhiljen; slobodan; nestašan, nemiran; razuzdan, razpušten; frisch darauf —, hajde, udri!
Los-arbeiten, *v. a.* odlěpiti; razstaviti; odkinuti, rěšiti; —binden, *v. a.* odvezati, razvezati, odrěšiti; —brechen, *v. a.* odkinuti, odlomiti, odkèrhati; —brennen, *v. a.* opaliti, užgati.
Losbrief, *m.* (t.) odrešnica.
Löschen, *v. a.* gasiti, tèrnuti; kaliti; brisati, tèrti; ein Schiff —, izkèrcati brod; die Waaren —, izkèrcati robu; (aus den Grundbüchern), izbrisati iz zemljišnih knjigah.
Löschgeräthe, *m. pl.* gasila, sprave za gašenje.
Lösch-horn, *n.* gasilo, gasionik; — —kohle, *f.* ugljen ugašen; —papier, *n.* papir probijajući; —platz, *m.* (Abladungsort), izkercaliste; —ung, *f.* gašenje; (der Ladung), izkèrcivanje, izkèrcaj; (bücherliche), izknjižba; —sfähig, *adj.* izknjižljiv; —sgebühr, *f.* (t.) izpisna, izknjižnina.
Losdrücken, *v. a.* (das Gewehr), opaliti pušku.
Lose, *adj.* nestašan, opak, pogan, zločest, nevaljao.
Lösegeld, *n.* odkupnina.
Lösen, *v. a.* odvezati, razvezati; odrěšiti, razrěšiti; razstaviti, razčiniti, uništiti; (loskaufen), odkupiti, izkupiti; Geld —, pazariti, tèržiti; ein Gewehr —, opaliti, užgati pušku; ein Zeichen —, kùpiti cedulju od ulazka.
Los-geben, *v. a.* izručiti; pustiti; odpustiti; —gehen, *v. n.* razvezati se, otvoriti se; (von Gewehren), opaliti se, užgati se, puknuti; auf einen —, nasèrnuti, navaliti na koga; —kaufen, *v. a.* odkutpiti, izkupiti; —kommen, *v. n.* uteći; spasiti se; —lassen, *v. a.* pustiti, izpustiti, razpustiti; —lassung, *f.* puštenje, izpuštenje; —machen, f. Losarbeiten; —reißen, *v. a.* odtèrgnuti, odcěpiti; —sagen, sich, *v. r.* odreći se nečega; —schlagen, *v. a.* odbiti; —schließen, *v. a.* odkovati, razkovati; —sprechen, *v. a.* odrěšiti; osloboditi; odpustiti; —sprechung, *f.* odrěšenje; oslobodjenje; —trennen, f. Abtrennen.
Losung, *f.* (Ziehung), vučenje zdrěba; znak, znamenje; (Parole), rěč, priča; (Handel), pazar.
Lösung, *f.* razvezivanje; paljenje, pucanje; (Loskaufung), odkup, odkupljenje.
Los-werden, *v. n.* odrěšiti se; osloboditi se; razvezati se, oprostiti se; —ziehen, *v. n.* (auf einen —), napasti, navaliti na koga.
Loth, *n.* lot; (Bauk.) kalamir, flajba, olovo; spoja.
Löthe, Löthung, *f.* spoja, spajanje.
Löthen, *v. a.* spojiti; spajati.
Löthig, *adj.* od lota, fin.

Löthkolben, *m.* spajalo.
Lothrecht, *adj.* po flajbi, po kalamiru.
Lotse, Lotsmann, *m.* pilot, vodič.
Lotsgeld, *n.* pilotovina.
Lotterbube, *m.* kalaš, orjatin.
Lotterie, lutrija, lot; — loos, *n.* ždrěb, cedulja, srěćka (od lutrie).
Lotto, —spiel, *n.* lutrija; (in Zus.) lutrijski.
Löwe, *m.* lav.
Löwen-artig, *adj.* lavu spodoban; lavski; —grube, *f.* jama lavska; —herz, *n.* sèrce lavsko; —hündchen, *n.* pàs lav; —mähne, *f.* griva lavska; —zahn, *m.* lesandra (trava).
Löwin, *f.* lavica.
Luchs, *m.* ris, oštrovid; —augen, *pl.* oči od risa; *fig.* oštar vid.
Lück-e, *f.* kèrnja, štèrba; rupa, prolom; —enbüßer, *m.* *fig.* kèrpa, zakèrpa; Jemandes — sein, pomelo čije biti; —ig, *adj.* kèrnjav, štèrbav.
Luder, *n.* mèrcina, stèrvina; (Köder), mama, namama, jeska; *fig.* (eine liederliche Weibsperson), loća, mèrcina; —n, *v. n.* (gem.), nevaljalo živěti; — *v. a.* mamiti, vabiti.
Luft, *f.* zrak, povětarce, vozduh; větar; —art, *f.* vèrsta od zraka; —ball, *m.* balun; —blase, *f.* měhurić.
Lüftchen, *n.* větric, hladak.
Lüften, *v. a.* větriti; podignuti, odkriti.
Luft-erscheinung, *f.* pojavljenje povětarno, prikaza u zraku; —himmel, *f.* Luftkreis; —ig, *adj.* povětaran, zraćan; (leicht), lak; —kreis, *m.* atmosfera, dahokrug; —kugel, *f.* obla povětarna; —kunde, *f.* zrakoslovje, nauk o zraku; —loch, *n.* oduška; —malz, *n.* ječam osušen na zraku; —messer, *n.* ajerometar, zrakoměr; —pumpe, *f.* sisaljka povětarna; —reise, *f.* putovanje po zraku; —röhre, *f.* dušnik; —salz, *n.* sol povětarna; —säure, *f.* kiselina povětarna; —schiff, *n.* brod povětarni; —schiffer, *m.* brodar povětarni; —schifffahrt, *f.* brodarstvo povětarno; —schloß, *n.* *fig.* ludovet; —schlösser bauen, po větru snovati; —springer, *m.* skakalac; —sprung, *m.* skok; —streich, *m.* promah; —zeichen, *n.* s. Lufterscheinung; —zieher, *m.* oduška (na prozoru); —zug, *m.* propuh; —zünder, *m.* samožeg.
Lug, *m.* obmana, obsěna, laž.
Lüge, *f.* laž.
Lügen, *v. n.* lagati; —, *n.* laganje; —haft, *adj.* lažljiv, lažan; —maul, *n.* laža, lažac, lažljivac.
Lügner, *m.* laža, lažac, lažljivac; —in, *f.* laža, lažica, lažljivica; —isch, *adj.* lažljiv, lažan.
Luke, *f.* rupa, škulja, okno.
Lümmel, *m.* orjatin, prostak, dembeo, cěpac.
Lump, *m.* klatež, potepuh, tepac; —en, *m.* tralje, kèrpina, cunja, dronjak; —engesindel, *n.* klateži, tepčad; —ensammler, *m.* cunjar; —enzucker, *m.* šećer, cukar cèrni; —erei, *f.* ništaria, trice, kučine; tepnjaria; —icht, *adj.* traljav, cunjav; siromašan, kukavan; stišljiv, škèrt, tvèrd, —ig, *adj.* traljav, odèrpan, cunjav.
Lunge, *f.* pluća, džigerica běla.
Lungen-arterie, *f.* sèrčanik; —entzündung, *f.* upaljenje plućah; —fieber, *n.* groznica od plućah; —geschwür, *n.* prišt na plućih; —hieb, *m.* *fig.* istina; —kraut, *n.* plućnjak (trava); —moos, *n.* mah

plućni; —muß, *m.* sčč od plućah; —probe, *f.* ogled pluća; —sucht, *f.* tisika, jektika, suhobolja; —süchtig, *adj.* tisikav, jektičav.
Lünse, *f.* klinac od kolah, lunjak.
Lunte, *f.* fitilj.
Lust, *f.* radost, veselje; razkoša, naslada; volja, želja, pohotjenstvo; zabava, arajstvo; —barkeit, *f.* veselje, zabava, arajdanje, svetkovina; —beet, *n.* cvětnjak; —dirne, *f.* bludnica, razbludnica, loća.
Lüsten, Lüstern, s. Gelüsten.
Lüstern, *adj.* željan, požudan, pohotan; —heit, *f.* pohotnost, pohotljivost.
Lust-fahrt, *f.* šetnja, prošet (vozeći se); —feuer, *n.* oganj razkošni; —garten, *m.* (t.) razveselni vèrt; —haus, *n.* kuća razkošna.
Lustig, *adj.* veseo, radostan; zabavan, prijatan; —keit, *f.* veselje, radost; —macher, *m.* veseljak.
Lust-reise, *f.* put za zabavu; —schloß, *n.* razveselni dvorovi; —seuche, *f.* bolest bludna; —spiel, *n.* komedia, igra vesela; —stück, s. Lustbeet; —wald, *m.* šumica razveselna; —wandeln, *v n.* šetati, šetati se.
Luther-aner, *m.* luteran; —isch, *adj.* luteranski; —thum, *n.* luteranstvo.
Lutter, *m.* patoka.
Luxus, *m.* zalihost, (t.) nagizda; izvanština; —artikel, *m.* nagizdna roba; —gebäck, *n.* nagizdna pekaria.
Lyceal-, (in Zus.) licejni, nadučilišni.
Lyceum, *n.* licej, nadučilište.
Lyrik, *f.* lirika.
Lyrisch, *adj.* lirički; liričan.

M.

Maal, Maaß, s. Mahl, Maß.
Mache, *f.* posao; dělo.
Machen, *v. a.* napraviti, načiniti, učiniti; raditi, činiti, dělati; Geld —, steći novce; den Kaufmann —, činiti se tèrgovcem; sich —, *v. r.* učiniti se; biti; sich an einen —, obratiti se na koga; sich davon —, otići, uteći, poběgnuti; sich nichts daraus —, nemariti; sich mit etwas groß —, ponositi se, hvastati se, veličati se čime; sich auf den Weg —, krenuti se na put; er hat sich viel bei dieser Sache gemacht, mnogo je pri tom dobio; sich auf die Seite —, ukloniti se; sich über einen her —, napasti koga, navaliti na koga; sich aus dem Staube —, izmaknuti, uzet utrenik, otići izpod žita; einen herunter —, oprati, opsovati koga.
Macherei, *f.* posao; dělo; tvor.
Macherlohn, *m.* poslovina; platja od rukuh; posao, dělo; der Schneider fordert soviel —, krojač ište za dělo, za ruke, za posao toliko.
Macht, *f.* moć; sila; vlast, oblast; die europäischen Mächte, evropejske moći, sile; —brief, *m.* pismo o moći; pismo o punomoćju; —geber, *m.* opunomoćitelj; —haber, *m.* punovlastnik; vladar; (Ermächtigter), opunomoćenik, punomoćnik; — handlung, *f.* upotrěba moći.
Mächtig, *adj.* moćan, moguć; silan, silovit, uzmožan; prostran; de

beo; einer Sprache — sein, znat jezik koigodir; —keit, *f.* prostor; debljina.

Macht-los, *adj.* bezmoćni; —spruch, *m.* povelja, izreka moći; —wort, *n.* krěpka rěč; povelja.

Machwerk, *n.* hèrdjavo dělo, kèrparia.

Mäckler, *m.* samsar; (bei Getreidehändlern), grošićar; — gebühr, *f.* samsarina, grošićarina.

Maculatur, *n.* maćkanica.

Mädchen, *n.* děvojka, cura, moma; —raub, *m.* otmica.

Mad-e, *f.* cèrv; —ig, *adj.* cèrvljiv.

Magazin, *n.* magazin, skladište.

Magd, *f.* služkinja, službenica; děvica, cura, moma.

Magen, *m.* želudac; —drücken, *n.* tištenje u želudcu; —fieber, *n.* groznica od želudca; —husten, *m.* kašalj od želudca; —krampf, *m.* gèrč u želudcu; —krankheit, *f.* —weh, *n.* bolest u želudcu; —krazer, *m.* (im gem. Leben), kiselica, slabo vino; —pflaster, *n.* melem za želudac; —stärkend, *adj.* želudaćan; —tropfen, *m. pl.* kaplje želudaćne; —wasser, *n.* voda želudaćna.

Mager, *adj.* suh, mèršav, opao, slab; —keit, *f.* mèršavost, suhoća.

Magie, f. Zauberei.

Magister, *m.* meštar (od naukah).

Magistrat, *m.* poglavarstvo.

Magnat, *m.* velikaš.

Magnet, *m.* gvozdoteg, magnet; —isch, *adj.* magnetički, gvozdotežan; —isiren, *v. a.* magnetizirati; —ismus, *m.* magnetizam; —nadel, *f.* igla gvozdotežna.

Magnificenz, *f.* velebitnost; velemožtvo.

Magsamen, f. Mohn.

Mahagonyholz, *n.* mahagonovina.

Mahd, *f.* kositba, košnja.

Mäh-en, *v. a.* kositi; —er, —der, *m.* kosac.

Mahl, *n.* (Gastmahl), gostba, sobet, goštenje; (Zeichen), znak, biljega, obilježje; (auf der Haut), madež, znamenka; (Ziel), biljega, cilj.

Mahlen, *v. a.* (Getreide), mlěti.

Mahl-gast, *m.* pomilar; —geld, *n.* —groschen, *m.* samljevina; (als ein Quantum des vermahlenen Getreides), ujam; —mann, f. Mahlgast; —noth, *f.* (t.) postup; —schatz, f. Brautschatz.

Mahl-strom, *m.* vir, vèrtlog; —zeichen, *n.* znamenje; (auf der Haut), madež.

Mahlzeit, *f.* gostba, goštenje, sobet; oběd; večera.

Mähne, *f.* griva.

Mahn-en, *v. a.* opomenuti koga radi čega; opominjati; —er, *m.* opominjalac; —erin, opominjalica; —zettel, *m.* opomenica.

Mährchen, *n.* prića, pričica, bajka; —haft, *adj.* izmišljen; čudan, čudnovit.

Mähre, *f.* priča, pričica; (Pferd), kljuse.

Mai, *m.* maj, svibanj; —baum, *m.* maj; brěza; —blume, *f.* —blümchen, *n.* jurjevica, gjurgjica, gjurgjic (cvět); —butter, *f.* majsko maslo.

Maier, f. Meier.

Maifisch, *m.* ćepa, laska (riba).

Maikäfer, *m.* kebar, skarambez majski.

Mais, *m.* kukuruz; —brot, *n.* kukuruznica; —kolben, *m.* kukuruz; (entkrönt), okomak, šašarica; —stroh, *n.* kukuruzovina, šašarovina.

Maische, f. Meische.

Maitresse, *f.* priležnica, priložnica; milostnica, hotnica.

Majestät, *f.* veličanstvo; —isch, *adj.* veličanstven.
Majestäts-, (in Zus.) veličanski, veličestveni; —beleidigung, *f.* uvreda veličanstva; —verbrechen, *n.* zločinstvo uvrěde veličanstva; —verbrecher, *m.* krivac uvrědjena veličanstva.
Major, *m.* major.
Majoran, *m.* majuran, mažurana, sanseg.
Majorat, *n.* (t.) bližerodstvo.
Majorenn, s. Mündig; —ität, s. Mündigkeit.
Majorität, *f.* većina.
Makel, *m.* maća, oskvèrnutje; mana.
Mäckeln, *v. n.* (tadeln), kuditi, koriti, huliti; (einen Unterhändler der Kaufleute abgeben), srědnik, srědovnik biti.
Mäkler, *m.* s. Mäckler.
Makrele, *f.* lokarda, vèrnut (riba),
Makrone, *f.* makarun.
Mal, *n.* das erste —, pèrviput; dieses —, oviput; ein —, jedanput; auf ein —, na jedanput; manches —, kadkada; alle —, svakiput; ein für alle —, za svagda.
Malachit, *m.* malakit (kamen).
Malaga, *m.* malaga (vino).
Malen, *v. a.* slikati, malati, molovati; pengati,
Maler, *m.* slikar, malar, pengalac, živopisac; —akademie, *f.* akademia slikarska, malarska; —ei, *f.* malaria, slikaria; —isch, *adj.* malarski, malaran; —kunst, *f.* malaria, slikarstvo; —stock, *m.* štapić malarski.
Malter, *n.* malter (měra žitna).
Malthefer, —ritter, *m.* maltez, vitez maltezkoga reda.
Malvasier, *m.* malvasia (vino).
Malve, *f.* slězovača (trava).

Malz, *n.* slad; —darre, *f.* pušnica; —en, *v. a.* sladiti, slad dělati, praviti, načinjati; —er, *m.* sladar; —tenne, *f.* slado gumno; —steuer, s. (t.) sladarina.
Mama. *f.* mama, mamica, majka.
Mameluk, *m.* mamaluk; odmetnik, odpadnik.
Mammon, *m.* mamon; *fig.* blago, bogatstvo.
Man, *pr.* se; — sagt, govori se, kaže se; wenn — will, tko hoće; — muß, trěba je, mora se; wenn — ihn sieht, sollte — glauben, kad ga čověk vidi, rekó bi; — hat es mir gesagt, rečeno mi je, kazano mi je.
Manch-er, *pr.* gděkoi, někoi; — hat es geglaubt, mnogi su mislili; —erlei, *adj.* različit, svakojak; —mal, *adv.* kadgod, kadkada.
Mandat, *n.* povelja, zapověst, naredba, punomoćje; —arius, *m.* mandatar, punomoćnik, opunomoćnik.
Mandel, *n.(f.)* petnaest, (n. p. jajah, itd.).
Mandel, *f.* badem, mendula; (am Hals), žlězda, krajnici; —baum, *m.* badem, mendula (dèrvo); —holz, *n.* Mandel, *f.* s. Mangel.
Mandeln, *v. a.* slagati snopje.
Mandelmilch, *f.* mlěko bademovo, sěmenica.
Mange, Mangel, *f.* rolja, mangan.
Mangel, *m.* manjkanje, pomanjkanje, nedostatak, oskudnost, nestašica; (Fehler), falinga, mana; — der Zahlung, neizplata; — der Acceptation, neprihvat (měnice); Mängel auflassen, pustiti nedostatke; —haft, *adj.* manjkav, nedovèršen, nesvèršen; —haftigkeit, *f.* manjkavost, nesvèršenstvo.

Mangelholz, *n.* rolja, mangan.
Mangeln, *v. a.* roljati, manganati.
Mangeln, *v. n.* manjkati, nebiti, neimati.
Mangkorn, *n.* směs, směsa.
Mangold, *m.* blitva.
Manichäer, *m.* manikej; *fig.* brižljiv věrovnik.
Manier, *f.* način; —lich, *adj.* pun načina, uljudan, dvoran; —lichkeit, načini, dvornost, uljudnost, pristojnost.
Manifest, *n.* razglas; —ation, *f.* prokaz; —ationseid, *m.* prokazna zakletva.
Manipulation, *f.* rukovanje, rukovničtvo; postupanje, opravljanje.
Manipuliren, *v. a.* rukovati, opravljati.
Mann, *m.* čověk; muž; vojnik, vojak; etwas an — bringen, prodati što.
Manna, *f.* mana; —grütze, *f.* kaša od mane.
Mannbar, *adj.* za udaju; doban, dorasli; —keit, *f.* doraslost.
Männchen, *n.* čověčac; mužak, samac.
Mannhaft, *adj.* hrabar, hrabren, sèrčen, muževan; —igkeit, *f.* hrabrost, hrabrenost, sèrčenost.
Mannheit, *f.* mužtvo, mužnost; einem die — nehmen, uškopit koga.
Mannigfaltig, *adj.* razlik, različit, različan; —keit, *f.* razlikost, različitost.
Männiglich, f. Jedermann.
Männin, *f.* mužkara.
Mannlehen, *n.* feud mužki.
Männlich, *adj.* mužki; —keit, mužtvo, mužnost.
Mannschaft, *f.* ljudi, čeljad; momčad; vojnici, vojska.
Manns-bild, *n.* muž, mužkarac, mužka glava; —kleid, *n.* mužka haljina; —leute, *plur.* mužki, mužkarci, mužke glave; —name, *m.* mužko ime; —person, *f.* f. Mannsbild; —schneider, *m.* krojač mužki; —schuster, *m.* postolar mužki; —stamm, *m.* rod po mužu.
Mann-sucht, *f.* želja za mužem; —süchtig, *adj.* željna muža.
Mannszucht, *f.* (t.) zapt.
Manntoll, f. Mannsüchtig.
Mansch-en, *v. n.* bèrčkati; —erei, bèrčkanje.
Manschette, f. Handkrause.
Mantel, *m.* kabanica, japunže; plašt.
Mäntelchen, *n.* kabaničica; plaštič.
Mantelsack, *m.* f. Felleisen.
Manuale, *n.* priručna knjiga, priručnica.
Manufactur, *f.* rukotvornica, rukotvora; —sarbeiter, *m.* rukotvornik; —swesen, *n.* rukotvorstvo.
Manuscript, *n.* rukopis.
Marder, *m.* kuna; —fell, *n.* koža kunja.
Märe, f. Mähre.
Märgel, f. Mergel.
Marien-bild, *n.* ikona, kip majke božje; —distel, *f.* čkalj mariin (trava); —glas, *n.* staklo kameno.
Marine, *f.* (t.) pomorstvo; (in Zus.) pomorski.
Mark, *n.* mozag, mozdina; sèrce, sèrčika.
Mark, *f.* (als Gewicht) marka; (Grenze) medja, granica.
Markasit, *m.* velzin.
Marke, *f.* biljega, znamenje, znaka, znamenka.
Marken, *v. a.* bilježiti; pazariti, tèržiti.
Marketender, *m.* margetan; —in, *f.* margetanica; —ei, *f.* margetania.
Mark-graf, *m.* margrof; —gräfin, *f.* margrofica, margrofinja; —grafschaft, *f.* margrofia; —gräflich, *adj.* margrofov, margrofski.

Marklicht, *adv.* sèrčikav.

Markig, *adj.* jedar, sèrčikav, moždinav.

Markſcheid=e, *f.* medja, medjaš, granica; —ekunſt, *f.* rudolučba; —er, *m.* (t.) rudolučitelj.

Markſtein, *m.* medjaš, medjik, menjik (medjnjik).

Markt, *m.* vašar, sajam, pazar; (Platz) tèržište, pijaca; (in Zuſamm.) sajamski, vašarski; —bude, *f.* šatra (sajamska).

Markten, *v. a.* pazariti.

Marktfahrer, *m.* (Fierant) sajamnik, vašardjia; —flecken, *m.* varošica, varošinac, gradić, tèrgovište; —geld, *n.* sajamnina; —leute, *pl.* sajmari; —meiſter, *m.* sudac sajamski; —platz, *m.* vašarište, pijaca, tèrg, tèržište; —preis, *m.* cěna sajamska; —ſchiff, *n.* brod sajamski; —ſchreier, *m.* glumac, glumar, čaratan; —ſchreierei, *f.* glumarstvo, čaratanstvo; —ſtandgeld, *n.* sajamska městovina; —tag, *m.* sajam, dan sajamski.

Markung, *f.* medja, medjaš; medje, granice.

Markzieher, *m.* vadimozag.

Marmor, *m.* mermer, mramor; —arbeit, *f.* mramorovina; —band, *m.* vez mramorni; —bruch, *m.* —grube, *f.* mramornica; —iren, *v. a.* mramoriti, mermeriti; —werk, *n.* mramorje.

Marmorn, *adj.* mramoran, mermeran, od mramora.

Marmortiſch, *m.* stol, tèrpeza mramorna.

Marod=e, *adj.* trudan, umoran; —iren, *v. n.* zaostati; robiti, plěniti.

Marone, *f.* marun.

Marqueur, *m.* markier.

Marquis, *m.* markez; —in, markezica.

Mars, *m.* Marte, Davor, bog od rata.

Marſch, *m.* marš, stupanje, put; (ein Muſikſtück), (t.) koračnica, poputnica.

Marſchall, *m.* maršal; (fürſtlicher Haus-hofmeiſter) domovnik; —in, *f.* maršalka.

Marſch-fertig, *adj.* spravan na marš; —iren, *v. n.* marširati, stupati, putovati, ići; —land, *n.* zemlja blatasta, mlakovita.

Marsſegel, *n.* jědro od koša.

Marſtall, *m.* konjušnica gospodska.

Marter, *f.* mùka, kina; —bank, raztezalo, ozledje, konjic.

Martern, *v. a.* mučiti, kiniti.

Märter-krone, *f.* kruna od mučenika; —thum, *n.* mučeničtvo; —tod, *m.* smèrt od mučenika.

Marterwoche, *f.* velika nedělja, veliki tědanj.

Märtyrer, *m.* mučenik; —tod, ſ. Märtertod.

Märtyrin, *f.* mučenica.

März, *m.* marač, mart, ožujak; —bier, *n.* pivo marčeno.

Marzipan, *m.* marcipan.

Maſche, *f.* petlja; oko; uzao.

Maſchin=e, *f.* (t.) kretalja; —enfabrik, *f.* kretaljarnica; —enmäßig, *adj.* kao makina; —enmeiſter, *m.* kretar.

Maſer, *m.* žila (u dèrvu); (Maſerholz) žilavo dèrvo.

Maſer, *f.* mrasa; —ig, *adj.* mrasav; —icht, *adj.* žilav.

Maſern, *pl. f.* mrase (bolest).

Masholder, *m.* Mas-erle, ſ. klen, klenić, konić.

Mask=e, *f.* maskara, krabonosa, krabulja; —enball, *m.* bal maskarani; —erade, *f.* maskarada; —iren, *v. n.* maskarati, krabuljati.

Maß, *f.* měra, oka; vèrć, boca.

Maß, *n.* měra, način; red; in dem

—e, als die Gläubiger sich anmelden, redom, kako se vĕrovnici javljaju; gewisser —en, nĕkako, na nĕkoi način.

Maßen, c. (veralt.), buduć da, videć da.

Maßgabe, Maßgebung, f. pravilo; mĕrilo, mĕra; nach —, polag, po.

Maßgebend, adj. — sein, biti ono, polag čega se ima dèržati.

Mäßig, adj. mĕran; trĕzan; uzpregnut, uztegnut; srĕdnji, srĕdnje ruke; od oke, od vèrča; —en, v. a. umĕriti, uztegnuti, uzpregnuti; — die Gerichtskosten, spustiti sudne troškove; —keit, f. mĕrnost, trĕznost; —keitsverein, f. družtvo umĕrenosti; —ung, f. mĕrnost, umĕrenje, uzpregnutje.

Maßliebe, f. Gänseblume.

Maßregel, f. mĕra, uredba, naredba; pravilo; srĕdstvo.

Maßstab, m. mĕrilo, mĕra.

Maßweise, adv. na oku, na vèrč.

Massa, f. stĕčajna massa; —vertreter, zastupnik mase.

Masse, f. masa; gromada, gromila, hèrpa, množtvo; —nanhäufung, f. nagomilanje ljudstva.

Massiv, adj. samotvor, cĕlokup; čist; tvèrd, stavan, stanovit, krut; grub, debeo, krupan.

Mast, —baum, m. jambor, jarbuo, dèrvo, katarka.

Mast, Mastung, f. žirenje; pitanje.

Mastdarm, m. guzno crĕvo, gužnjak.

Mästen, v. a. gojiti; hraniti; žiriti, pitati.

Mast-geld, n. žirovina, žirovnica; —jahr, n. žirovna godina; —recht, n. pravo žirenja; —vieh, n. žirovna marva.

Mastix, m. žvatka; —baum, m. trišlja, martina.

Mastkorb, m. koš (od jarbula); —los, adj. bez jarbula.

Mastochse, m. vol ugojen, upitan, pitanac.

Mastung, f. s. Mast.

Mastvieh, n. marva ugojena.

Matador, m. matadur; fig. čelovodja.

Material, n. tvorivo; (zum Bau) gradivo; gradja; lĕs; (zum Brennen) palivo; (zum Spinnen) predivo; (Vorrath) zaliha tvoriva; (Waare) mirodije, bakalska roba.

Materialist, m. mirodijar, bakal.

Materialwaare, f. mirodija, bakalska roba; —nhändler, m. mirodijar, bakal; —nhandlung, f. mirodijarstvo, bakalstvo; (Gewölb) mirodnica, bakalnica.

Materie, f. materia; predmet; (Eiter), gnoj.

Materiell, adj. materialan; materialski; tĕlesni.

Mathematik, f. matematika; —er, matematik.

Mathematisch, adj. matematičan; matematički.

Matratze, f. modrac, dušek, stramac.

Matrikel, f. matica.

Matritze, f. matica, kalup.

Matrone, f. gospoja, matrona.

Matrose, m. mornar.

Matsch, m. platka; —en, v. n. platkom postati.

Matt, adj. trudan, umoran; slab, mlitav, mlohav; (vom Glase), naoblačen, oblačan.

Matte, f. rogožina, hasura, stura; (Wiese), livada, polje; (geronnene Milch), gruševina.

Matten, matt machen, v. a. moriti, umoriti.

Maturität, f. dozrĕlost.

Matz, m. blesan.

Mauen, *v. n.* maukati; — *n.* mauk, maukanje.

Mauer, *f.* zid, duvar, mir; —anschlag, *m.* priboj; —brecher, *m.* ovan (gvozdeni); —fest, *adj.* uzidan; —hammer, batić zidarski; —kelle, *f.* mistria, žlica zidarska; —kraut, *n.* štirica (trava); —krone, *f.* (bei den Römern), kruna zidovna; —meister, *m.* meštar zidarski.

Mauern, *v. a.* zidati.

Mauer-salz, *n.* sol zidovna; —schwalbe, *f.* ćopa, argić (ptica); —stein, kamen za zidat; opeka; —werk, *n.* zidovi, zidine.

Mauke, *f.* pauk (bolest konjska).

Maul, *n.* usti; gubica, rilo; ein großes — haben, torlati; sich kein Blatt vor's — nehmen, govoriti bez obzira; halt's —, jezik za zube!

Maulaffe, *m.* zijalo, zijak; —n feil haben, zijati, prodavat zijake.

Maulbeer-baum, *m.* dud murva (dèrvo); —e, *f.* dud, murva (plod); —saft, *m.* dudov sok, juha od muravah.

Mäulchen, *n.* ustašca; cělov, kušac.

Maulchrist, *m.* lizimir, licumirac.

Maulen, *v. n.* namèrgoditi se, oběsiti nos.

Maulesel, *m.* mazag; —in, *f.* mazga; —treiber, *m.* mazgar.

Maul-held, *m.* torlak, nebojša; —korb, *m.* nagubac, košić (za gubicu); —schelle, *f.* zaušak, pljuska, zaušnica, zamlatica, ćuška; —thier, *n.* s. Maulesel; —trommel, *f.* drombulja, brunda; —werk, *n.* usti, jezik.

Maulwurf, *m.* kèrt, kèrtinac, kèrtica; —shaufen, —shügel, *m.* kèrtina, kèrtičnjak,

Maurer, *m.* zidar.

Maus, *f.* miš.

Mauschel, *m.* (gem.), židov, čifutin.

Mäuschen, *n. dim.* mišić.

Mause, *f.* linjanje, tibanje, mitarenje (pticah).

Mäuse-darm, *m.* mišjakinja, crěvca (trava); —dorn, *m.* mišji tèrn, koštrika (dèrvo); —dreck, *m.* (gemein), mišjak, mišje govno; —falle, *f.* pastulja, mišolovka, stupica; —farbe, *f.* boja mišja; —gift, *n.* mišomor, sičan; —katze, *f.* lovica (mačka); —loch, *n.* nado, rupa mišja.

Mausen, *v. n.* loviti, hvatat miše; *v. a.* krasti, kradukati.

Mausen, sich, *v. r.* linjati se, tibati se, mitariti se, puštat perje.

Mäuse-nest, *n.* gnjězdo mišje; —öhrchen, *n.* mišje uho.

Mause-still, *adj.* tih, miran kao miš; —todt, *adj.* mèrtav, ubijen do smèrti.

Mausig machen, sich, *v. r.* (gem.), ponositi se.

Mauth, *f.* carina, malta, mitnica, doganja, divona; —beamte, *m.* urednik kod malte; —einnehmer, —ner, *m.* mitar, carik, maltar; —gebühr, *f.* mitarina, maltarina.

Maxime, *f.* načelo.

Maximum, *n.* najviše.

May, rc., s. Mai, rc.

Mechanik, *f.* mekanika; —er, *m.* mekanik.

Mechanisch, *adj.* mekaničan, mekanički.

Mechanismus, *m.* mekanizam.

Meckern, *v. n.* večati, meketati; —, *n.* večanje, meketanje, meket.

Medaille, *f.* medalja, kolajna.

Medianoctav, *n.* oktav srědnji.

Medicin, *f.* medicina; lěk; (Wissenschaft) lěkarstvo; —al, *adj.* (objec-

tiv) lěčni; (subjectiv) lěkarski; — alwesen, n. lěčstvo; —er, m. učenik od medicine; —iren, v. n. lěčiti se, uzimat lěkarie; —isch, adj. lěčni, lěkarski; —ische Praxis, f. lěkarenje; er hat große medicinische Praxis, ima mnogo posla kao lěkar.

Medicus, m. lěkar.

Meditiren, s. Betrachten, Nachdenken.

Meer, n. more, ocean, pučina; —aal, m. gruj, grum, ugor morski, jegulja morska; —adler, m. orao morski; —busen, m. zalěv, dràga, zatok; —enge, f. těsno, prodor (morski); —esfluth, f. plima; —esstille, f. tišina, tišma (morska); —eswoge, —eswelle, f. val, talas morski; —fenchel, m. motar, štulac (trava); —gott, m. neptun, bog od mora; —gras, n. voga, mah (morski); —grün, adj. zelen kao more, morske boje; —hafen, m. lúka, porat; —katze, f. mačka morska, majmun repati; —linse, f. leća, sočivica vodena; —löwe, s. Seelöwe; —mann, —mensch, m. čověk morski; —rettig, m. hren; —schaum, m. pěna morska, istiva; —schaumen, adj. od pěne morske, od istive; —schwein, n. dupin, pliskavica; —strudel, m. vir, vèrtlog; —ufer, n. kraj, žalo, igalo, jalia; —weib, n. sirena; —wunder, n. nakaza, neman morska; —zwiebel, f. lùk morski.

Mehl, n. mûka, brašno; —beere, f. gloginja; —beutel, m. sito; —brei, m. kaša; —handel, m. brašnarstvo, mučarstvo; —händler, m. brašnar, mučar; —ig, —icht, adj. omučen; mučan, brašnav; —kammer, f. brašnara; —kasten, m. škrinja, sanduk brašnen, mučnjak; —kleister, m. klija od múke; —kloß, m. valjušak těsten; —pulver, n. sitan barut, fin prah; —sack, m. vrěća, torba brašnena; —speise, f. těsto; staub, m. paspalj; —thau, m. hèrdja, snět; rosa medna; —wurm, m. cèrv mučni.

Mehr, adj. & adv. više; — bieten, više davati; dražati, nadmetati,

Mehr, n. više; —ausgabe, f. višji trošak; —betrag, m. višak.

Mehren, s. Vermehren.

Mehrentheils, adv. većom stranom, po najviše, s vekšinom.

Mehrere, pl. mnogi, više od njih, někoji.

Mehr-heit, f. vekšina, veća strana; —malig, adj. čest; od više putih; ponovljen; —mals, adv. višekrati; više putih, već put; —zahl, f. većji broj.

Meiden, a. n. & n. bežati, ukloniti se, ugnuti se čemu; ugibati se.

Meier, m. majurnik; —in, f. majurica; —ei, f. —hof, m. majur.

Meile, f. milja.

Meilen-geld, n. miljarina; —säule, f. stup od milje; miljik; —zeiger, m. kazalo od miljah, miljokaz; milja.

Meiler, m. kopa; —kohle, f. ugljevje, ugljen.

Mein, meine, mein, pr. moj; — und dein, što je čije.

Meineid, m. krivorota, krivokletva; —ig, adv. krivorotan, krivokletan; krivopriséžni, krivozakletni; —ige, m. krivorotnik, krivokletnik, krivoprisežnik; —, f. krivorotnica, krivopriséžnica, krivokletnica.

Meinen, v. n. mněti, misliti, scěniti; einen —, govorit o kom, mislit koga; es gut mit einem —, hotěti, želit komu dobro; wie — Sie es? kako vi to razumiete?

Meinerseits, *adv.* od moje strane.
Meinet-halben, —wegen, *adv.* rad, porad mene, s mene; cěća mene.
Meinige, der, die, das, *pr.* moj.
Meinung, *f.* mněnje, misao, scénjenje; mišljenje; nakanjenje.
Meisch-e, *f.* kom; —en, *v. a.* komiti; —gefäß, *n.* komovni sud.
Meise, *f.* sěnica; —nkasten, *m.* sěničarka.
Meißel, *m.* dlèto; —n, *v. a.* dlétsati.
Meist, *adj.* najviše, najveć, najvećma; die —en, veći, najveći dio; —anbot, *m.* najveća ponuda; —bietende, *m.* najviše davajući; —ens, —entheils, *adv.* najviše, ponajviše; većinom.
Meister, *m.* meštar, učitelj; majstor; —haft, *adj.* meštarski; majstorski; —hand, *f.* meštarska, majstorska ruka; —in, meštrinja, učiteljica; majstorica, majstorkinja; —lich, f. Meisterhaft.
Meistern *v. a.* ravnati, dèržat u zaptu; kuditi, huliti.
Meister-recht, *n.* pravo majstorsko; —sänger, *m.* pěvač, trubadur; —schaft *f.* majstorstvo; meštarstvo; majstoria; meštria; —streich, m. čin meštarski, majstorski; —stück, *n.* tvor meštarski, majstorski, zanatlijski ogled, remek; (Kunststück) umotvorina.
Melancholie, f. Schwermuth.
Melde, *f.* loboda.
Meld-en, *v. a.* javiti; objaviti, obznaniti, doglasiti; mit Ehren zu —, da oprostite, s dopuštenjem govo reć; sich —, *v. r.* javiti se, prijaviti se za što; —ung, *f.* spomenak; javljenje; von einer Sache Meldung thun, doglasiti što; —zettel, *m.* prijavnica.
Melior-ation, *f.* poprava; —iren, *v. a.* popraviti.
Meliren, *v. a.* měšati,
Melisse, *f.* matičnjak, pčelinjak (trava).
Melk, *adj.* muzovan; eine — Kuh, muzara (krava).
Melken, *v. a.* muzti.
Melker, *m.* muzac; —in, *f.* muzica; —el, *f.* muznica.
Melk-faß, *n.* —gelte, *f.* dižvica, muzlica; —kuh, *f.* muzara.
Melod-ie, *f.* melodia; —isch, *adj.* melodičan; melodički.
Melone, *f.* dinja; —nbeet, *n.* dinjište.
Memme, *f.* feige —, strašivica, strašivac.
Memorial, *n.* priručna knjiga.
Menage, *f.* hrana; —geld, *n.* hranovina.
Menge, *f.* množ, množtvo, množina.
Mengen, *v. a.* měšati; sich —, *v. r.* měšati se.
Mengsel, *n.* měšania, směs, směsa.
Mennig, *m.* minej.
Mensch, *m.* čověk; (in Zus.) čovečji.
Mensch, *n.* (gem.), služkinja, čupa.
Menschen-alter, *n.* věk čověčanski; —feind, *m.* misantrop, nepriatelj světa, čověkomèrzac; —feindlich, *adj.* misantropski, neljudski, čověkomèrzeć; —fleisch, *n.* put; meso čověčansko, čověčje; —fresser, *m.* ljudojedja, ljudojid; —freund, *m.* filantrop, priatelj čověčanstva, čověkoljubac; —freundlich, *adj.* čověčan, čověkoljuban; —furcht, *f.* strah od ljudih; —haß, *m.* misantropia, mèržnja světa; —kind, *n.* sin čověčanski; —koth, *m.* govno, pometina; —liebe, *f.* čověčtvo, čověčanstvo; —möglich, *adj.* moguć, možan; —satzung, *f.* zakon čověčanski; —scheu, *adj.* div, divji; —verstand,

m. um, razum čověčanski; —werk, *n.* dělo, tvor čověčanski.
Menschheit, *f.* čověčanstvo.
Menschlich, *adj.* čověčan, ljudski; —keit, *f.* čověčtvo.
Menschwerdung, *f.* uputjenje.
Mercantil, *adj.* što se tiće tèrgovine; —gericht, *n.* tèrgovački sud.
Mergel, *m.* marga, lapor (kamen); —n, *v. a.* margom gnojiti.
Merken, *v. a.* (bezeichnen), bilježiti, znamenovati; (bemerken), spaziti, opaziti; paziti, pomnju imati; sich etwas —, pantiti, zapantiti; sich nichts — lassen, činiti se nevěšt čemu.
Merk-lich, —bar, *adj.* znatan, vidan, očevidan; —mal, *n.* znak, znamenje, biljega.
Merkur, *m.* Merkurij; živa, živo srebro.
Merkwürdig, *adj.* znatan, pomenit; —keit, *f.* znatnost, pomenitost.
Merle, f. Amsel.
Merz, f. März.
Merzen, *v. a.* trěbiti, čistiti.
Meßamt, *n.* misa, služba božja.
Meßbar, *adj.* měriv.
Meß-brief, —zettel, *m.* (im Schiffswesen die Bestätigung, wie viel Tonnen das Schiff hält), potvèrdnica měre, měrovnica.
Meßbuch, *n.* misal.
Messe, *f.* (in der Kirche), misa, maša, služba božja; (im Handel), sajam veliki, vašar.
Messen-, (in Zus.) misni, što se tiče službe božje; —gelder, *pl. n.* misni novci; —stiftsbrief, *m.* (t.) misoosnovnica, pismo o osnovanju misah, čitanju službe božje; —stiftung, *f.* (t.) misoosnovak.
Mess-en, *v. a.* měriti; —er, *m.* měrač, měrčin.
Messer, *n.* nož; —besteck, *n.* nožnica; —heft, *n.* kene, korice od noža; —schmid, *m.* nožar; —spitze, èrt, vèrh od noža.
Meßfreiheit, *f.* sloboština od sajma.
Meßgewand, *n.* riza, odělo cèrkveno.
Meßgut, *n.* roba, espap sajamski.
Messias, *m.* mesia.
Messing, *n.* pirinač, měd žuti; —draht, *m.* žica od pirinča; —en, *adj.* pirinčan, od pirinča; —schläger, *m.* pirinčar.
Meß-kette, *f.* lanac měrni; —kunst, *f.* geometria, kopnoměrje.
Meßner, *m.* zvonar, cèrkvenjak, požup.
Meßopfer, *n.* misa, maša, posvetilište.
Meß-ruthe, *f.* prut měrni; —tisch, *m.* —tischchen, *n.* stolčić měrni.
Meß-woche, *f.* nedělja, tědanj sajamski; —zeit, *f.* doba sajamsko.
Metall, *n.* metal, ruda, (t.) kovovina; tuć, brunac; —asche, *f.* rudni pepeo; —druck, *m.* kovotisak; —isch, *adj.* rudan, metalički; —münze, *f.* kovani novac; —urg, *m.* metalurg, rudoslovac; —urgie, *f.* metalurgia, rudoslovje.
Metaph-er, *f.* metafora, prenos; —orisch, *adj.* metaforičan; metaforički, prenosan.
Metaphysik, *f.* metafizika; —er, *m.* metafizik.
Metaphysisch, *adj.* metafizičan; metafizički.
Meth, *m.* medica, medovina.
Methode, *f.* metod, način.
Mette, *f.* jutrenja; zornica; polnoćnica.
Metze, *f.* (Kornmaß), vagan, měrov; (schlechtes Weib), kurva, bludnica, priležnica.
Metzelei, f. Gemetzel.

Metzeln, *v. a.* tući, ubijati, sěći.
Metzen, *v. n.* odměriti, ušur, ujam uzeti.
Metzgen, f. Schlachten.
Metzger, *m.* mesar.
Meubel, *n.* pokućstvo.
Meuchel-mord, *m.* zaledja, zaledjničtvo, kèrvničtvo iz potaje; —mörder, *m.* zaledjica, zaledjnik, kèrvnik iz potaje; —mörderisch, *adv.* zaledjno, kao kèrvnik iz potaje.
Meute, *f.* hajka (50—60 pasah).
Meuterei, *f.* buna vojnička, smutnja, punta.
Meutmacher, *m.* puntar, bunovnik.
Mewe, *f.* galeb, kaleb (ptica).
Miauen, *v. n.* maukati; —, *n.* mauk, maukanje.
Mich, *pr.* mene, me.
Mieder, *n.* steznik, pèrsluk; stan.
Miene, *f.* obraz, lice, oko; pogled, cera; — machen, činiti se.
Mieth-e, *f.* najam, kiria; (in Zus.) najamski; —en, *v. a.* najmiti; najimati; —er, *m.* najmitelj; —geld, *n.* najam, najmovina; —kutsche, *f.* kočia najmljena; —kutscher, *m.* povoznik, izvoznik; ——ling, —sknecht, *m.* najamnik, najmenik, platjenik; —mann, *m.* ukućanin, kvartirnik; —pferd, *n.* konj najmeni; —ung, *f.* najimanje, najam; —zins, *m.* najmovina.
Mikroskop, *n.* sitnozor.
Milbe, *f.* cèrv; molj, grizlica.
Milch, *f.* mlěko; —ader, *f.* mlěčna žila; —bart, *m.* golobradac; mah, pèrva brada; —brei, *m.* kaša s mlěkom; —brod, *n.* mlěčni kruh; —bruder, *m.* mlěčni brat, brat po mlěku; —cur, *f.* mlěko, lěčenje s mlěkom; —farbe, *f.* mlěčna boja; —frau, *f.* —mädchen, —weib, *n.* mlěkarica; —gefäß, *n.* mlěčni sud; —geld, *n.* mlěčarina; —händler, *m.* mlěčar; —ig, *adj.* mlěčan; —kanne, *f.* mlěčnica; —keller, *m.* mlěkar, mlěčar; —kübel, *m.* f. Melkfaß; —napf, *m.* lonac, gèrnac za mlěko; —ner, *m.* mlěčac (riba); —rahm, *m.* skorup; —saft, *m.* mlěčni sok; —sauger, *m.* f. Nachtschwalbe; —schauer, *m.* groza mlěčna; —schwester, *f.* mlěčna sestra, sestra po mlěku; —speise, *f.* mlěko, jělo od mlěka; —suppe, *f.* mlěčna juha; —straße, *f.* mlěčni put, kumovska slama (na nebu); —zahn, *m.* mlěčni zub.
Milde, *adj.* (weich, zart), mek, nježan; (still, sanft), krotak, tih; (nicht streng), milostiv, blag; (freundlich), prijazan, prijatan, ugodan; (wohlthätig), milostiv, dobrostiv, milosèrdan, čověčan; — Stiftung, zadušbina, zadušje.
Milde, Mildigkeit, *f.* mekost, nježnost; krotkost, tihoća; milost; blagost; prijaznost, prijatnost, ugodnost, dobrota, milosèrdje, čověčtvo.
Milder-n, *v. a.* oblakšati, ukrotiti; ublažiti (n. p. presudu); omaliti (kazan); —ung, *f.* oblakšanje, ukrotjenje; ublaženje; —ungsgrund, *m.* razlog ublaživanja, omaljivanja; —ungsumstand, *m.* olakoćujuća okolnost.
Mildthätig, *adj.* milostiv, dobrostiv, dobrotvoran; —keit, *f.* milost, dobrota, dobrotvornost.
Militär, *n.* vojska; — *m.* vojnik, soldat; (in Zus.) vojni; —commando, *n.* vojno zapovědničtvo; —ersatzmann, *m.* vojni zaměnik; —execution, *f.* izvèršba po vojsci;

—isch, *adj.* vojnički; —mannschaft, *f.* prosti vojnici; —pflicht, *f.* dužnost biti vojnik; —polizeiwache, *f.* vojna redarska straža.
Miliz, *f.* vojska, vojstvo.
Million, *f.* miliun.
Milz, *f.* slezena; —sucht, *f.* bol slezene; ipokondria; —süchtig, *adj.* ipokondričav.
Minder, *adj.* manji; —heit, *f.* manjina; —jährig, *adj.* nedorasao, malolětan; —jährigkeit, *f.* nedoraslost, malolětnost.
Minder-n, *v. a.* pomanjšati, umaliti, smaliti; oblakšati, ukrotiti, obaliti; —ung, *f.* maljenje, pomanjšavanje; oblakšanje, ukrotjenje, obaljenje.
Mindestens, *adv.* bar, barem, za najmanje.
Mine, *f.* mina, lagum; ruda, rudnik.
Mineral, *n.* ruda, kopatno, (t.) kamenjača; (in Zus.) kamenjački; —sammlung, *f.* kamenjačka sbirka; —wasser, *n.* slatina, slana voda; —isch, *adj.* rudan, kopatan; —og, *m.* mineralog, kamenoslovac; —ogie, *f.* mineralogia, kamenoslovje; —ogisch, *adj.* mineralogičan; mineralogički; —reich, *n.* carstvo rudno.
Miniatur, *f.* minjatura; —maler, *m.* minjaturnik.
Minir-en, *v. a.* minati, podkopati; —er, *m.* minar, lagumar, podkopač.
Minister, *m.* ministar, doglavnik; (in Zus.) ministarski (doglavnički); —ial, *adj.* ministarstveni, doglavski; —ium, *n.* ministri, ministarstvo (doglavstvo).
Minne, *f.* ljubav; —sänger, *m.* pěsnik ljuveni.
Minute, *f.* minuta; čas; —nzeiger, *m.* skazaljka od minutah.
Mir, *pr.* meni, mi.
Mischbar, *adj.* měšav; —keit, *f.* měšavost.
Mischen, *v. a.* měšati; směšati.
Mischmasch, *m.* směsa, měšania.
Mischung, *f.* měšanje; směsa.
Mispel, *f.* mušmula (voće); —baum, *m.* mušmula (dèrvo).
Mißachten, *v. a.* prezirati, pometavati.
Mißbehagen, s. Mißfallen.
Mißbieten, *v. n.* malo davati, malo ponudjati.
Mißbillig-en, *v. a.* neodobriti, neodobravati; —ung, *f.* neodobrenje; neodobravanje.
Mißbrauch, *m.* zao užitak, zloporaba; —en, *v. a.* na zlo obèrnuti, zlo upotrěbiti, zlo užiti, uživati, zlo se služit čime.
Mißcredit, *m.* zao glas, hèrdjavo ime.
Mißdeut-en, *v. a.* zlo tumačiti, naopako protumačiti; —ung, *f.* zlo tumačenje, hèrdjavo protumačenje.
Missen, *v. a.* bit bez čega; manjkat komu što; ich kann es —, to ću ja lako pregorěti; (die Abwesenheit eines Dinges gewahr werden), osětiti, da što fali.
Misse-that, *f.* zločinstvo, zloća, krivda; grěh; —thäter, *m.* zločinac, krivnik; grěšnik.
Mißfall, *m.* neugodan, neprijatan dogadjaj; pomet, izmet; izmetnutje, izvèrgnutje.
Mißfallen, *v. n.* nedopadati se; —, *n.* nezadovoljnost.
Mißfällig, *adj.* neugodan, neprijatan.
Mißgebären, *v. n.* pometnuti, izmetnuti, izvèrći.
Mißgebot, *n.* hèrdjava ponuda.
Mißgeburt, *f.* nakaza, neman; pomet, izmet; izmetnutje, izvèrgnutje.

Mißgeschick, *n.* zla srěća, zao udes, zla kob.

Mißgeschöpf, *n.* nezgromno stvorenje.

Mißgestalt, *f.* nakaza, nespodoba.

Mißglücken, *v. n.* poć zlo za rukom, nedati se.

Mißgönnen, *v. a.* zaviděti, nenaviděti.

Mißgreifen, *v. n.* promašiti, pobluditi se.

Mißgriff, *m.* promah, promašaj, bludnja.

Mißgunst, *f.* nenavist, nenavidost, zavist.

Mißgünstig, *adj.* nenavidan, zavidan.

Mißhällig, s. Mißhellig.

Mißhandeln, *v. a.* zlo gostiti, zlo častiti, zlo obhodit s kime; — *v. n.* grěšiti, zlo dělati.

Mißhandlung, *f.* zlo goštenje, zlo čaštenje, zlo postupanje; zao, hèrdjav život; grěh; falinga; zločinstvo.

Mißheirath, *f.* ženitba nepristojna, neprilična.

Mißhellig, *adj.* neskladan, nesložan; —keit, *f.* nesklad, nesloga.

Mißjahr, *n.* nerodica, zla godina.

Mißkennen, s. Verkennen.

Miß-klang, —laut, *m.* nesklad, nesložan glas.

Mißleiten, *v. a.* zavesti; zavoditi.

Mißlich, *adj.* sumnjiv, nestanovit, dvojben; pogibelan, škakljiv; — keit, *f.* nestanovitost, dvojbenost; pogibio, opasnost.

Mißlingen, *v. n.* nepoć za rukom; — *n.* zao poslědak.

Mißmuth, *m.* —igkeit, *f.* zla volja, zlovoljnost, dreselje.

Mißmuthig, *adj.* zle volje, zlovoljan, dreseo, sětan.

Mißrathen, *v. a.* odgovarati.

Mißrathen, *v. n.* s. Mißlingen.

Mißton, *m.* nesklad.

Mißtönen, *v. n.* neslagati se, nesudarati se.

Mißtrau-en, *v. n.* nevěrovati, nepouzdati se; — *n.* neuzdanje, nepouzdanje, nevěrovanje; —isch, *adj.* neuzdan, nepouzdan, sumnjiv.

Mißtritt, s. Fehltritt.

Mißvergnüg-en, *n.* nezadovoljnost; —t, *adj.* nezadovoljan, neveseo, dreseo.

Mißverstand, *m.* Mißverständniß, *n.* nerazumljenje, bludnja, pometnja.

Mißverstehen, *v. a.* zlo razuměti, nerazuměti.

Mißwachs, *m.* nerodica, neplodnost.

Mist, *m.* bunina, djubre, gnoj; — bahre, *f.* gnojne taljižke; —beet, *n.* djubrenik, gnojnik.

Mistel, *f.* lepak, imela.

Misten, *v. a.* gnoj, djubre kidati; djubriti, gnojiti; — *v. n.* srati.

Mist-gabel, *f.* gnojne vile; —gauche, *f.* gnojna voda; —grube, *f.* gnojna jama; —haufen, *m.* bunište, djubrište, gnojište; —hof, *m.* bunište; —käfer, *m.* govnovalj, grudevalj; —pfütze, *f.* gnojna kaluža; —trage, s. Mistbahre; —wagen, —karren, *m.* gnojna kola.

Mit, *prp.* s, sa, su; (in Zus.) su—, sa—.

Mitangeklagter, *m.* sutuženik.

Mitarbeit-en, *v. a.* pomagati; —er, *m.* pomagač, pomoćnik; suradnik.

Mitbegriffen, *adv.* skupa, s, sa.

Mitbeklagte, *m.* sutuženik.

Mitbelehn-te, *m.* dionik feuda, sufeudnik; —ung, *f.* danje sufeuda.

Mitberechtig-ter, *m.* (t.) supravoimac; —ung, *f.* supravoimstvo.

Mitbeschuldigter, *m.* suokrivljenik.

Mitbesitzer, *m.* suvlastnik; suposědnik.

Mitbevollmächtigter, *m.* suponomoćnik.
Mitbewerber, s. Mitwerber.
Mitbringen, *v. a.* donesti, doněti sa sobom.
Mitbuhler, s. Nebenbuhler.
Mitbürger, *m.* sugradjanin; —in, *f.* sugradjanka.
Mitchrist, *m.* brat u Isukèrstu.
Miteinander, *adv.* skupa, zajedno, upored.
Mitempfinden, *v. a.* sućutěti.
Mitempfindung, *f.* sućut.
Miterb-e, *m.* subaštinik, sunaslědnik; —in, *f.* subaštinica, sunaslědnica.
Mitess-en, *v. n.* zajedno, skupa jěsti; —er, *m.* sustolnik.
Mitfahren, *v. n.* povezti se, voziti se s kim; einem übel —, zlo s kim postupati.
Mitfinder, *m.* sunalježnik.
Mitfolgen, *v. n.* ići za kim.
Mitgabe, *f.* dota, miraz, donos, pèrćia.
Mitgeben, *v. a.* dati.
Mitgefangener, *m.* suuhvatjenik, suzatvornik.
Mitgefühl, *n.* s. Mitempfindung.
Mitgehen, *v. n.* ići skupa, zajedno, etwas — lassen, ukrasti štogod.
Mitgehülfe, *m.* pomoćnik, pomagač; ortak.
Mitgenoß, *m.* drug, drugar, sučestnik, sudijonik; dionik; ortak; —in, *f.* druga, drugarica; ortakinja.
Mitgift, *f.* miraz, s. Mitgabe.
Mitglied, *n.* član, sučlan.
Mithalten, *v. n.* dèržati s kim; ich halte mit, ja nisam s razkide.
Mithelf-en, *v. n.* pomoći, pomagati; —er, *m.* pomoćnik, pomagač.
Mithin, *adv.* dake, dakle, indi, i tako.
Mithridat, *m.* mitridat (sutuk).
Mitknecht, *m.* drug, drugar (u službi).
Mitkommen, *v. n.* ići, doći skupa, zajedno.
Mitlaufen, *v. n.* skupa tèrča i, teći
Mitlauter, Mitlaut, *m.* suglasnik.
Mitleid, Mitleiden, *n.* sužaljenje, supatnja, milosèrdje, milost, smiljenje.
Mitleidens-würdig, —werth, *adj.* vrědan, dostojan požaljenja, požaljiv.
Mitleidig, *adj.* milosèrdan, milostiv; smiljen.
Mitmachen, *v. a.* činit što i drugi; biti pri čem; die Mode —, ravnati se, živet po modi; alles —, pri svačem biti.
Mitmensch, *m.* iskèrnji, bližnji.
Mitnehmen, *v. a.* uzeti sa sobom; (entkräften), oslabiti, potèrti, satèrti.
Mitnichten, *adv.* ne, nikako, nipošto.
Mitrechnen, *v. a.* sračunati, uzet u račun.
Mitreisen, *v. n.* ići, putovati s kime.
Mitregent, *m.* suvladalac, suvladar; —schaft, suvladarstvo.
Mitschuldig, *adj.* sukriv, u ortačtvu; —e, *m.* ortak, pomagać, dionik zločinstva.
Mitschuldner, *m.* sudužnik.
Mitschüler, *m.* sučenik.
Mitsingen, *v. a.* skupa, zajedno pěvati.
Mitspeisen, *v. n.* jěsti s kime.
Mitspielen, *v. n.* igrati, igrati se s kim; einem übel —, zlo postupati s kim.
Mittag, *m.* podne, poludne; jug; —s, *adv.* o podne.
Mittägig, *adj.* poludnevan, južan.
Mittags-essen, *n.* —mahlzeit, *f.* oběd; —kreis, *m.* meridian, poludnik; —

linie, *f.* meridiana, poludnica; —mahl, *n.* —mahlzeit, *f.* s. Mittagsessen; —ruhe, *f.* —schlaf, *m.* san, sanak, počinak poludnevni; —seite, *f.* podne, južna strana; —sonne, *f.* sunce poludnevno; —stunde, *f.* podne, ura, doba poludnevno; —tisch, *m.* oběd; —wärts, *adv.* k jugu, k podnevu, —wind, *m.* větar podnevni, jug.

Mitte, *f.* srěda, srědina; srědište.

Mittel, *n.* srědstvo, način, put; (Mitte), srěda, srèdina; (Vermögen), imanje, dobra, imětak, imućnost; (Arznei), lěk, lěkaria; (Vermittlung), srědničtvo, posredničtvo; (Zunft), zbor, ceh.

Mittel-, in Zus. (die Mitte betreffend), srědinski, srědišni, srědnji; (die Vermittlung betreffend), posrědni.

Mittelalter, *n.* srědnji věk.

Mittelart, *f.* srědnja vèrsta, ruka.

Mittelbar, *adj.* posrědan; neizravan; —keit, *f.* posrědnost; neizravnost.

Mittel-ding, *n.* srěda, srědina; —farbe, *f.* srědnja boja; —finger, *m.* srědnji pèrst; —gattung, *f.* srědnja vèrsta, fela; —größe, *f.* srědnja veličina; —ländisch, *adj.* srědzemaljski, srědozeman; —loch, *n.* (am Billard), srědnja rupa, srěda, srědina.

Mittel-los, *adj.* neimućan; —losigkeit, *f.* neimućnost, neimaština; —losigkeitszeugniß, *n.* svědočanstvo o neimućnosti.

Mittelmann, *m.* čověk srědnjega stališa.

Mittelmäßig, *adj.* srědnji, osrědnji, srědnje ruke; —keit, *f.* srědnost, osrědnost.

Mittel-mast, *m.* jarbuo srědnji, veliki; —mehl, *n.* srědnja muka, brašno; —punkt, *m.* srědište; —salz, *n.* srědnja sol; —schlag, s. Mittelgattung.

Mittels-mann, *m.* —person, *f.* srědnik, posrědnik; odvětnik, hodataj.

Mittelsorte, *f.* srědnja sorta, vèrsta, fela, ruka.

Mittelst, *adv.* po, kroz.

Mittelstand, *m.* srědnji stališ; srědnost, osrědnost.

Mittelste, der, die, das, *adj.* srědnji.

Mittel-stimme, *f.* srědnji glas; —straße, *f.* srědnji put, srěda, srědina; —stück, *n.* srěda, srědnji komad; —treffen, *n.* srědnja vojska, sèrce od vojske; —tuch, *n.* srědnje sukno; —wand, *f.* tin, pretin; —weg, *m.* s. Mittelstraße; —wort, *n.* pričastje, pridělak.

Mitten, *adv.* usréd, posrěd, srěd.

Mitten durch, *adv.* po srědini, skroz.

Mitter-nacht, *f.* ponoći, ponoća; sěver.

Mitternächtig, Mitternächtlich, *adj.* polunoćan, ponoćan.

Mitternachts-stunde, *f.* ponoći, doba polunoćno; —wind, s. Nordwind; —zeit, *f.* ponoći, vrěme polunoćno.

Mittheil-en, *v. a.* priobćiti, kazati, reći, pisati; izdati, predati; —end, *adj.* priobćit; priobćujuć; —ung, *f.* priobćenje; priobćivanje.

Mittler, *m.* srědnik, posrědnik; (Heiland), spasitelj, spas; —in, *f.* srědnica, posrědnica.

Mittler, —e, —es, *adj.* srědnji.

Mittlerweile, *adv.* medjutim, u to.

Mittwoche, *f.* (Mittwochen), srěda.

Mitunter, *adv.* kadkada; zajedno, skupa; s ostalim, s drugim; i, takodjer; es ist — wahr, daß . . ., istina je po něšto, kadkada, da, itd.

Mitursache, *f.* suuzrok, surazlog.

Mitverbrecher, *m.* suzločinac; —in, *f.* suzločinka.
Mitverschworner, *m.* suokletnik, surotnik.
Mitweide, *f.* zajednička paša.
Mitweinen, *v. n.* plakat s kime.
Mitwerber, *m.* natěcalac, suprosilac; —in, *f.* natěcalica, suprosilica.
Mitwirk-en, *v. a.* poslovati, suděloyati s kim, pomoći, pomagati; —ung, *f.* pomoć, pomaganje, suděłanje.
Mitwissen, *n.* suznanje.
Mitzeuge, *m.* susvědok.
Mitziehen, *v. a.* vući, povući s drugim; — *v. n.* seliti se, preseliti se s kime.
Mixtur, *f.* směsa.
Mobilarvermögen, *n.* pokretna imovina, pokretno imanje.
Mobilien, *f. pl.* pokućstvo; gibljivo dobro.
Modalität, *f.* način.
Mode, *f.* moda; običaj.
Model, *m.* měra; kalup, tvorilo.
Modell, *n.* izgled, ogled, osnova, obraz.
Modeln, *v. a.* slikovati; tkati na cvětje; slěvati.
Modeltuch, *n.* uzor, ogled (za vezilje).
Modenarr, *m.* budala za modom.
Moder, *m.* blato, glib, grez; memla, trulež; smèrdež, smrad, plěsan; —ig, *adj.* grezan, blatan; truo; plěsniv; smradan.
Modern, *adj.* po modi; sadanji, sadašnji.
Modern, *v. n.* smèrděti; gnjiliti, truliti, gnjiti.
Mode-sucht, *f.* strast za modom; —tracht, *f.* nošnja po modi.
Modisch, *adj.* po modi.
Mögen, *v. n.* hotěti, žudeti, želěti; moći; er bat mich, ich möchte doch kommen, molio me je, da dodjem, da bi došao; was mag das wohl kosten? što bi to moglo koštati? stati? es mag sein, može biti; er mag sagen was er will, nek kaže što mu drago.
Möglich, *adj.* mugué, možan; so viel —, na koliko je moguće; —keit, *f.* mogućnost, možnost; —st, *adv.* što je najviše moguće.
Mohamedaner, *m.* muhamedovac.
Mohn, *m.* mak; —saft, *m.* makov sok; —samen, *m.* sěme makovo.
Mohr, *m.* mor, cèrnac; negar; arap; (seidener Zeug), moar.
Möhre, *f.* mèrkva, merlin.
Mohrenkopf, *m.* cèrnoglav (konj).
Mohrin, *f.* arapkinja; negarkinja; morkinja.
Mohrisch, *adj.* arapski; morovski.
Mohrrübe, s. Möhre.
Molch, *m.* mužorad, duždevnjak, burnjak.
Molken, —cur, *f.* surutka, sirutka, surotva; —dieb, *m.* lepir, leptirić, metilj, metulj.
Molkig, *adj.* surutkav.
Mollton, *m.* mehki glas.
Moment, *m.* čas, doba; (Ursache), uzrok; (Punkt), članak, točka; einige —e hervorheben, nekoje članke krěpčije predložiti, izraziti.
Monarch, *m.* monarka, samodèržac, samovladalac, (t.) jednovladac; —ie, *f.* (die Würde), (t.) jednovladstvo; (das Land), jednovladovina, dèržava, monarkia; —in, *f.* monarkinja, samodèržica, samovladalica; —isch, *adj.* monarkički, (t.) jednovladni.
Monat, *m.* měsec (danah); (in Zus.) měsečni; —geld, *n.* (t.) naměsečnica, měsečna plata; —lich, *adj*

měsečan, *adv.* na měsec, svaki měsec; —sfluß, *m.* monatliche Reinigung, *f.* měsečina, vrěme (žensko); —schrift, *f.* danik, dnevnik měsečni; —srose, *f.* ruža, rusa měsečna.

Mönch, *m.* kaludjer, fratar, monak, samoživac; —erei, *f.* kaludjerstvo; —isch, *adj.* kaludjerski, fratarski.

Mönchs-kappe, *f.* kapa (kaludjerska); —kloster, *n.* namastir, manastir, samostan, kloštar; —kutte, *f.* habit (kaludjerski); —leben, *n.* život kaludjerski; —orden, *m.* red kaludjerski; —schrift, *f.* pismo gotičko; —stand, *m.* stanje, stališ kaludjerski; —wesen, *n.* kaludjerstvo.

Mond, *m.* měsec; —äugig, —blind, *adj.* měsečan.

Monden-hell, *adj.* razsvětljen od měsečine; —jahr, *n.* godina, godište měsečno; —monat, *m.* měsec měsečni.

Mondirung, s. Montur.

Mondkalb, s. Monkalb.

Mond-licht, —enlicht, *n.* —schein, *m.* měsečina; —sbrüche, *pl.* s. Mondsveränderung; —sfinsterniß, *f.* pomèrčina, pomèrčanje měseca; —sucht, *f.* bolest, nemoć měsečna; —süchtig, *adj.* měsečan; —süchtige, *m.* měsečnjak; —sveränderung, *f.* proměna, měna od měseca.

Monkalb, *n.* snět (u utrobi).

Mono-gamie, *f.* jednoženstvo; —log, *m.* samoslov, samogovor; —pol, *n.* samoprodaja, samotèržtvo; —polsordnung, *f.* (t.) samotèržtvenik.

Monstranz, *f.* monstrancia, daronosica.

Montag, *m.* poneděljak, poneděljnik.

Montan, s. Berg.

Montanist, *m.* rudoslovac; —isch, *adj.* rudoslovni.

Montiren, *v. a.* oděti, oděnuti, opraviti, obući.

Montur, *f.* mundur, oděća vojnička; —sstücke, *pl. n.* vojničke haljine.

Moor, *n.* grez, kaluža; mlaka; —ig, *adj.* grezovit; kalovit.

Moos, *n.* mah, mašina; —blume, *f.* neven kaloviti (trava).

Moosig, *adj.* mahovit, mašinom obrašten.

Mops, *m.* Möpschen, *n.* mops (vèrsta od pasah); —gesicht, *n.* nepristalo lice, —nase, *f.* nos zavèrnjen.

Moral, *f.* ćudorednost; —isch, *adj.* moralan; moralski, ćudoredan; —ische Person, ukupstvo; —isiren, *v. n.* predikovati, učiti, moralizirati; —ist, *m.* moralista, ćudorednik; —ität, *f.* ćudorednost.

Morast, *m.* bara, blato, mlaka, glib, kao; —ig, *adj.* blatan, gliban, kalovit, mlakovit.

Moratorium, *n.* (t.) odgodnica.

Morchel, *f.* smèrčak.

Mord, *m.* uboj, ubojstvo, kèrv, kèrvničtvo, (t.) umorstvo.

Mordbrenner, *m.* užigalac, podžigalac, palikuća; —ei, *f.* Mordbrand, *m.* paljenje, podžiganje; požar podmetnut, (t.) palikućstvo.

Morden, *v. a.* ubiti, smaknuti, učiniti kèrv, moriti, umoriti.

Mörder, *m.* ubojica, kèrvnik, (t.) umoritelj; —grube, *f.* pećina, bèrlog razbojnički; —isch, *adj.* smèrtonosan, ubojan, kèrvnički; umoriteljni; —lich, *adj.* okrutan, nemio, strašan, strahovit; — *adv.* strašno, strahovito.

Mord-geschichte, *f.* kèrvna pripověst; geschrei, *n.* pomaganje; strašna, strahovita vika; —geselle, *m.* razbojnik; —gewehr, *n.* oružje u-

bojno, smèrtonosno; —keller, *m.* s. Casematte; —that, *f.* ubojstvo, kèrv; —weg, *m.* (im gem. Leben), put zločest, hèrdjav.

Morgen, *adv.* sutra, sjutra.

Morgen, *m.* jutro; istok, izhod; —andacht, s. Morgengebet; —brod, s. Frühstück.

Morgend, *adj.* sutrašnji.

Morgendämmerung, *f.* prozorje, osvitak.

Morgendlich, *adj.* jutèrnji, jutren.

Morgen-gabe, *f.* dar jutèrnji (ženi od muža); —gebet, *n.* —segen, *m.* molitva jutèrnja; —gesang, *m.* pěsma jutèrnja; —land, *n.* istok, izhod; —länder, *m.* istočanin; —ländisch, *adj.* istočan; —lied, *n.* pěsma jutèrnja; —luft, *f.* zrak, povětarce jutèrnje; —roth, *n.* Morgenröthe, *f.* zora.

Morgens, *adv.* jutros, rano, u jutro.

Morgen-schlaf, *m.* san jutèrnji; —segen, *m.* s. Morgengebet; —seite, *f.* strana istočna; —sonne, *f.* sunce jutèrnje; —stern, *m.* danica; prihodnica; —stunde, *f.* jutro, vrěme jutèrnje; —thau, *m.* rosa jutèrnja; —traum, *m.* san jutèrnji; —wärts, *adv.* k istoku; —wind, *m.* istočnjak; větar jutèrnji; —zeit, *f.* jutro, vrěme jutèrnje.

Morsch, *adj.* gnjio, truo.

Morschen, *v. n.* trunuti.

Morselle, *f.* zalogaj, pločica.

Mörser, (Mörsel), *m.* avan, tučak; stupa; (Feuer—), mužar; —keule, Mörselkeule, *f.* bat od tučka, dugeč.

Mörtel, *m.* mort, melta; —kelle, *f.* mistria, žlica zidarska.

Mortuar, *n.* mèrtvarina.

Mosaische Arbeit, s. Musivarbeit.

Mosche, *f.* krava, junica.

Moschee, *f.* mečet, džamia.

Moschus, s. Bisam; —ratte, —thier s. Bisamratte, Bisamthier.

Most, *m.* mošt, kljuk, must, šira.

Möstrich, s. Senf.

Motion, *f.* gibanje, kretanje.

Motette, *f.* motet.

Motiv, *n.* razlog, uzrok; —iren, *v. a.* obrazložiti, poduprěti što razlozima; —irung, *f.* obrazloženje, dodavanje razlogah.

Motte, *f.* molj, moljac, grizlica.

Motten-fraß, *m.* moljotočina; —fräßig, *adj.* izjeden od moljah.

Motto, s. Wahlspruch.

Möve, *f.* galeb (ptica).

Mucke, *f.* zla volja, zlovoljnost.

Mücke, *f.* komar, komarac.

Mucken, *v. n.* pisnuti.

Mückengarn, *n.* komarnik.

Mucker, *m.* licuměr, podmukliaš.

Muckisch, *adj.* podmukao; podhiban.

Mucksen, s. Mucken.

Müde, *adj.* trudan, umoran, sustao; sit.

Müdigkeit, *f.* trud, umor.

Muff, *m.* kolčak.

Muffen, Müffen, *v. n.* čevkati, žeškati.

Muffig, *adj.* plěsniv.

Mühe, *f.* trud, mùka.

Mühen, *v. a.* truditi.

Mühevoll, *adj.* trudan, mučan, težak.

Mühle, *f.* mlin; Wasser —, vodenica; Roß—, suvača; Wind—, větrenjača.

Mühl-gast, *m.* s. Mahlgast; —knappe, —bursche, *m.* sluga mlinarski; —rad, *n.* kolo mlinsko; —stein, *m.* žèrvanj, kamen; —wehr, bent, brana; —werk, *n.* mlin.

Muhme, *f.* teta, tetka; (Frau des Vaterbruders) strina; (Verwandte) rodica, rodjakinja.

Mühsam, *adj.* trudan, mučan, težak.
Mühselig, *adj.* skèrban, mučan, bědan, nevoljan, kukavan; —keit, *f.* skèrb, běda, briga, nevolja.
Mühwaltung, *f.* trud, skèrb, starenje.
Mulatt-e, *m.* polutan; —in, *f.* polutanka.
Mulde, *f.* korito.
Müller, *m.* mlinar; vodeničar; —in, *f.* mlinarica; vodeničarka.
Mulm, *m.* meka zemlja puna truleža; —ig, *adj.* prašan, truo, mek.
Multiplic-ation, *f.* multiplikacia, množenje; —andus, *m.* multiplikand, množenik; —ator, *m.* multiplikator, množitelj; —iren, *v. a.* multiplicirati, množiti.
Mumie, *f.* mumia.
Mumme, *f.* pivo braunšvajžko.
Mummel, Mumelmann, *m.* bauk.
Mummeln, f. Murmeln.
Mummerei, *f.* maskarada; (Verstellung), pretvora, pretvaranje.
Mund, *m.* usta, usti; zubi; —art, *f.* narěčje, dialekt; —bäcker, *m.* měšaja, potornik.
Mündel, *m.* & *f.* sirota, (t.) zakriljenik, zakriljenica.
Mündig, *adj.* dorasao, punodoban; —keit, *f.* doraslost, punodobnost.
Mundiren, *v. a.* prepisati na čisto.
Mundkoch, *m.* kuhar dvorski; —leim, *m.* klija od ribe; —loch, *n.* usta, usti; (an der Kanone, Flinte, 2c.), gèrlo, gèrlić, usti, uštje.
Mündlich, *adj.* ustmen; —keit, *f.* ustmenost.
Mund-pomade, *f.* pomada za usnice; —portion, *f.* tain, porcia, obrok; —schenk, *m.* peharnik, nadčašnik; —semmel, *f.* žemlja, žemljička běla; —stück, *n.* jezik, jezičac, pisak.
Mündung, *f.* (eines Flusses), utok; (einer Kanone), ustje, gèrlo, gèrlić.
Mund-voll, *m.* usti, usta; —vorrath, *m.* hrana, zaira; —werk, *n.* jezik, usti.
Municipal, *adj.* městni.
Munition, *f.* džebana, prah i olovo, strělivo.
Munkeln, *v. n.* šaptati, prišaptivati.
Münster, *n.* stolna cèrkva.
Munter, *adj.* budan, na javi; *fig.* veseo, živ, živahan; —keit, *f.* java; veselost, živost, živoća, živahnost.
Münz-amt, *n.* ured kovnice, kovničtvo; —cabinet, *n.* kabinet od medaljah.
Münze, *f.* novac, pěnez; (Metall—), mědovka, mědenjača, měděnica; (Gedenkmünze), spomenica; (Kraut), metvica; (Münzhaus), kovnica.
Münz-en, *v. a.* kovat novce; auf etwas gemünzt sein, ciljati, směrati na što; —er, *m.* novčar.
Münz-fuß, *m.* měrilo novacah; —hammer, *m.* čekić, mlatac novčarski; —haus, *n.* kovnica; —kenner, *m.* poznavalac novacah; —kenntniß, *f.* poznanje novacah; —probe, *f.* ogled novacah; —probiramt, *n.* (t.) novcoogledničtvo, novcoogledaonica; —recht, *n.* pravo kovati novce; —regal, *n.* kraljevština, kraljevsko pravo kovati novce; —schein, *m.* novčanica; —sorte, *f.* vèrsta novca; —wardein, *m.* izkušalac (od novacah); —wesen, *n.* novčarstvo; —wissenschaft, *f.* nauk o novcih, numismatika, novcoslovje, medaljoslovje.
Mürbe, *adj.* mek; nježan; blag, krotak.
Murmeln, *v. a.* mèrmljati; šaptati.
Murmelthier, *n.* svizec.

Murren, *v. n.* mèrmljati, roptati.
Mürrisch, *adj.* mèrmljav, namèrgodjen, namèrčen.
Murrkopf, *m.* mèrmljalo, mèrmljavac.
Mus, s. Muß.
Musche, *f.* s. Schönpflästerchen.
Muschel, *f.* ljuštura, školjka; —förmig, *adj.* ljušturi, školjki spodoban; —gold, *n.* zlatna boja; —schale, *f.* čašinka, ljuštura; —werk, *n.* čašinke, ljušture.
Muse, *f.* muza, poezia.
Muselmann, *m.* musloman, muhamedovac.
Musen-sohn, *m.* Apolov sin; poeta, pěsnik; diak; —berg, *m.* Parnas.
Museum, *n.* muzej.
Musicalien, *pl. n.* (t.) gudotvorina; —handlung, *f.* (t.) tèrgovina s gudotvorinama; prodaja gudotvorinah; (Laden), *m.* prodaonica gudotvorinah; —verlag, *m.* naklada od gudotvorinah.
Musicalisch, *adj.* muzikalan, gudotvoran.
Musiciren, *v. n.* muzikati, muzicirati, guditi.
Musicus, *m.* muzik.
Musik, *f.* muzika, gudba; —ant, Musiker, *m.* muzikant; —note, *f*, kajda.
Musivarbeit, *f.* mozaik.
Muskate, *f.* muskatni orah, muskat.
Muskateller, *m.* muskat, muškatio; —birn, *f.* muskatnica (kruška).
Muskaten-baum, *m.* orah muskatni (dèrvo); —blume, *f.* cvět muskatni; —nuß, *f.* orah muskatni, orišak.
Muskatwein, *m.* s. Muskateller.
Muskel, *f.* mišić.
Musket-e, *f.* mušket, mušketa; —ier, *m.* mušketir.
Muskus, s. Bisam, Moschus.

Muß, *n.* kaša; klia.
Muß, *n.* & *m.* sila, moraš.
Muße, *f.* tenan, lazno, plandovanje.
Müssen, *v. n.* morati, usiljen, primoran biti.
Müßig, *adj.* bezposlen, bez posla, dangubeć, tko stoji zaludu; —gang, *m.* bezposlenost, plandovanje, praznovanje, danguba.; —gänger, *m.* bezposlica, danguba, ležak.
Muster, *n.* priměr, izgled, obrazac, ogled, pregledalica; kalup, tvorilo; muštra, ogled, uzor; —buch, *n.* —karte, *f.* knjiga od ogledah, izgledah; —haft, *adj.* izgledan, priměran, uzorit; —n, *v. a.* muštrati; gledati, razgledati; —rolle, *f.* popis vojnikah; —schreiber, *m.* pisar od kumpanie; —schule, *f.* izgledna škola; —ung, *f.* muštra, razgled, pregled.
Mutatis mutandis, (im Kanzleistyle), preinačivši, što se ima preinačiti.
Muten, Mütern, *v. n.* linjati se, svlačiti se.
Muter, —krebs, *m.* mekušac (rak).
Muth, *m.* hrabrost, hrabrenost, sèrce; volja; wohl zu —e sein, veseo biti; gutes —es sein, dobre volje biti; wie mag ihm zu —e sein? kako mu sad mora pri sèrcu biti? wie ist dir zu —e? kako ti je pri duši?
Muthen, *v. a.* tražiti, iskati.
Muthig, *adj.* hrabar, hrabren, sèrčen; dobre volje, veseo.
Muthlos, *adj.* strašljiv, plašljiv; bez sèrca, bojazljiv.
Muthlosigkeit, *f.* strašljivost, plašljivost, bojazljivost.
Muthmaß-en, *v. a.* sumnjati, misliti, mněti; domišljati se, dosětiti se; —lich, *adj.* věrojatan, namišljen;

adv. věrojatno, po svoj prilici; — ung, *f.* misao, sumnja, domišljaj.

Muthwill-e, *m.* nestašnost; objěst; razpuštenost, razuzdanost; —ig, *adj.* nestašan; objěstan; razpušten, razuzdan.

Mutter, *f.* mati, majka; (Gebärmutter), utroba, materica; (Hefen), trop, droždje; (von einer Schraube), matica; —beschwerung, *f.* maternica, matra; —biene, *f.* matica (pčela); —bruder, *m.* ujak; — füllen, *n.* ždrěbica, omica.

Mütterchen, *n.* majka; baka.

Mutter-herz, *n.* sèrce materinsko; —kalb, *n.* telica; —kind, *n.* majkino děte; —kirche, *f.* cèrkva glavna; —kraut, *n.* materičnjak (trava); —krebs, *m.* rak (u utrobi); s. Muterkrebs; —kuchen, s. Nachgeburt; —lamm, *n.* janjica; — land, *n.* domovina, majka domovina; —leib, *m.* utroba; —wuth, *f.* běs od utrobe; —liebe, *f.* ljubav materinska; —los, *adj.* bez matere; —mahl, *n.* madež, znamenka; —milch, *f.* mlěko materinsko; —mord, *m.* materoubojstvo; — mörder, *m.* materoubojica; —nackend, *adj.* gol i nag, gol kao od majke rodjen; —pfennige, *pl.* majkini darovi; —pferd, *n.* kobila; —schaf, *n.* ovca; —schaft, *f.* materinstvo; —scheide, *f.* prohod (od utrobe); —schwein, *n.* kèrmača, prasica; —schwester, *f.* teta, tetka; —söhnchen, *n.* majkino děte, sin majkin; —sprache, *f.* jezik materinski; —theil, *n.* materinstvo; —witz, *m.* um naravski.

Mütterlich, *adj.* materin; materinski.

Mütze, *f.* Mützchen, *n.* kapa, šepica.

Mützenmacher, *m.* kapar.

Myriade, *f.* miriada.

Myrrhe, *f.* mirha.

Myrthe, *f.* Myrthenbaum, *m.* marča, mirta.

Myrthen, *adj.* mirtov, marčev; — kranz, *m.* vénac mirtov; —wald, *m.* mirtik, marčik.

Mysterien, *pl.* otajstva.

Mystik, *f.* mistika; otajstvo; —er, *m.* mistik; otajstvenik.

Mystisch, *adj.* otajstven.

Mytholog, *m.* mitolog, pričoslovac; —ie, *f.* mitologia, pričoslovje; — isch, *adj.* mitologički, pričoslovski,

N.

Nabe, *f.* glavina, glavčina (od kola).

Nabel, *m.* pupak; —binde, *f.* povoj od pupka; —bruch, *m.* kila, proder od pupka; —schnur, *f.* tračak od pupka.

Näbel, *n.* (beim Wagen), stražnji jastuk.

Nach, *prp.* za, iza; po; polag; u; na; k, ka; nach und nach, malo po malo; nach Ostern, poslie uskèrsa; er richtet sich nach ihm, on se vlada pored, polag njega; nach dem Leben trachten, radit o glavi, o životu.

Nachäff-en, *v. a.* naslědovati ludo; —ung, *f.* budalasto, směšno naslědovanje.

Nachahm-en, *v. a.* naslědovati, slěditi; —er, *m.* naslědovatelj, slědovnik; —lich, *adj.* naslědiv; — ung, *f.* naslědovanje, naslědba; vgl. Nachmachen.

Nacharbeit, *f.* dělo poslie koga, nadopunjenje tudjega posla; —en,

v. a. nadopuniti dělo čije; dělati iza koga.
Nachart-en, *v. n.* vèrći se, vèrgnuti se u koga, metnuti se na koga; —ung, *f.* sličenje, spodobnost.
Nachbar, *m.* suséd, komšia; —in, *f.* suséda, komšijnica; —lich, *adj.* susédan; susédski, komšiinski; —schaft, *f.* susédstvo, komšiluk.
Nachberufen, *v. a.* postaviti koga za kim.
Nachbeten, *v. a.* ponavljati rěči.
Nachbier, *n.* tanko pivo.
Nachbild, *n.* kopia, snimak; —en, *v. a.* kopirati, kopiati, snimati; —ung, *f.* kopiranje, kopianje.
Nachbleiben, *v. n.* zaostati.
Nachbrechen, *v. n.* lomit se za čim.
Nachbringen, *v. a.* nositi, doněti poslie; das Versäumte —, nadoknaditi, nadoměstiti, nadopuniti zanemareno.
Nachbürge, *m.* podporuk.
Nachdem, *c.* iza kako, kako, pošto; pokli; — *adv.* poslie, za tim, kasnie.
Nachdenk-en, *v. a.* misliti, promisliti, promišljati; —en, *n.* mišljenje; promišljanje; misli; —end, *adj.* zamišljen, zadubljen u misli, misaon; —lich, *adj.* suman, dvojben; škakljiv, pogibelan; opipan, pazljiv, poman.
Nachdruck, *m.* těsak, potisnutje, pritiskanje ponovljeno; (eines Buches), (t.) panatisak knjigah; *fig.* važnost; moć, krěpkost, sila; —en, *v. a.* (t.) panatisnuti (knjige tudje); —er, *m.* poštampar, panatiskar.
Nachdrücklich, *adj.* krěpak, silan, silovit.
Nacheifer, *m.* s. Nacheiferung; —er, *m.* natěcalac; —n, *v. n.* natěcati se; —ung, *f.* natěcanje.
Nacheil-e, *f.* potěra; —en, *v. n.* tèrčati, hititi za kim, poslati potěru za kim.
Nacheinander, *adv.* zasobce, jedan za drugim, redom, zasebice.
Nacherbe, *m.* podnaslědnik.
Nachen, *m.* čun, čunak, čamac.
Nach-ernte, *f.* pabirčenje.
Nachessen, *v. a.* jěsti za čim; — *n.* poslastice, zaslada.
Nachfallen, *v. n.* pasti poslie česa.
Nachfliegen, *v. n.* letět za čim.
Nachfolg-e, *f.* naslědovanje, slědovanje; —en, *v. a.* slědovati, slěditi koga u čemu; (im Amte), slěditi za kim; —er, *m.* naslědnik, slěditelj, slědovatelj; —erecht, *n.* pravo naslědovanja.
Nachforsch-en, *v. n.* razpitivati, obiskivati, iztraživati, propitivati; —ung, *f.* iztraživanje, razpis, propitivanje.
Nachfrag-e, *f.* traženje, pitanje, iskanje; —en, *v. n.* pitati, tražiti, iskati; propitati, razpitati.
Nachfüllen, *v. a.* dopuniti, nadopuniti, napuniti.
Nachgeb-en, *v. a.* pridati; — *v. n.* popustiti, privolěti; —en, *n.* — ung, *f.* popuštenje.
Nachgeborne, *m.* posmèrtnik; posmèrtče.
Nachgeburt, *f.* pometina.
Nachgeh-en, *v. n.* ići za kim; der Spur —, ići po tragu; einem auf dem Fuße —, ići za kim uzastopce; seinen Geschäften —, ići za svojim poslom; dem Spiele, dem Trunke —, dati se na igru, na pitje, ići za pitjem, za igrom; —ends, *adv.* poslie, za tim, po tom, iza toga.

Nachgeschmack, *m.* tudj tek, tek, koi ostane u ustih.

Nachgiebig, *adj.* mek, blag, popustljiv; —keit, *f.* mekoća, blagost, popustljivost.

Nachgießen, *v. a.* nadolěti, nadolěvati.

Nachgraben, *v. a.* kopati.

Nachgrübeln, *v. n.* mozgati, razbijati glavu, obiskivati.

Nachhall, *m.* odziv, jeka; odzivanje, razlěganje; —en, *v. n.* odzivati se, razlěgati se, ozvanjati.

Nachhang, *m.* dodatak, doknada.

Nachhängen, *v. n.* (einer Sache), ići za čim, dati se, nametnuti se na što.

Nachhauen, *v. n.* (im Fechten), odbiti, odvratit udarac; (im Kriege), těrati, ići u potěru za neprijateljem.

Nachhelfen, *v. a.* pomoći, dopomoći

Nachher, *adv.* poslie, po tom, zatim, iza toga.

Nachherbst, *m.* babja jesen.

Nachholen, *v. a.* ići po što, doněti štogod poslě; (das Versäumte —), nadoknaditi, izpraviti, popraviti zanemareno.

Nachjagen, *v. n.* těrati koga; ići za čim, dati se na što.

Nachklang, *m.* odziv; odzivanje, ozvanjanje.

Nachklingen, *v. n.* odzivati se, ozvanjati.

Nachkommen, *v. n.* doći poslie; einem Befehl —, ovèršiti, obaviti, izpuniti zapověd; dem Versprechen —, dèržati rěč, izpuniti rěč.

Nachkommen, *pl. m.* potomci, sinovi, unuci, potomstvo; —schaft, *f.* potomstvo, unuci, potomci.

Nachkömmling, *m.* potomak, unuk; naslědnik.

Nachlaß, *m.* ostavak; ostavština, zaostavština; naslědstvo; popuštenje; odpuštenje, odpust.

Nachlassen, *v. a.* ostaviti (nakon sebe); popustiti; einem etwas —, odpustiti, oprostiti komu štogod; — *v. n.* popustiti, popuštati; — im Fleiße, zanemariti se.

Nachlassenschaft, s. Nachlaß.

Nachlässig, *adj.* nemaran, lěn, bezbrižan, nehajan, —keit, *f.* nemar, nemarnost, lěnost, nehajstvo.

Nachlaufen, *v. n.* einem —, tèrčat za kim, dèržati se koga, ići za kim.

Nachleb-en, *v. n.* (einem Befehle), ovèršivati zapověd, živěti, vladati se polag zapovědi; —end, *part.* die —enden, ostavši, zaostavši (nakon smèrti čije).

Nachlegen, *v. a.* dometnuti; sadit po drugi put.

Nachles-e, *f.* pabirčenje, pabirkovanje; pabirak; —en, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati; —er, *m.* pabirač; —erin, *f.* pabiračica.

Nachliefern, *v. a.* poslie dobaviti, priskèrbiti, poslati, dati.

Nachlosen, *v. a.* doždrebati.

Nachmach-en, *v. a.* učiniti za kim, napraviti polag česa; — öffentliche Creditspapiere, (t.) panačiniti, spotvarati javne věrovne artije; —er, *m.* panačinitelj, spotvaratelj; —ung, *f.* panačinitba, spotvaranje, spotvora.

Nachmalen, *v. a.* kopiati, kopirati [kip kakov.

Nachmalig, *adj.* potonji.

Nachmals, *adv.* poslie, zatim.

Nachmann, *m.* slědnik, slědovnik.

Nachmessen, *v. a.* nanovo měriti.

Nachmittag, *m.* poslie podne, po podne, za podne.

Nachmittägig, *adj.* što je poslie podne.

Nachmittags, *adv.* poslie podne, po podne, za podne.

Nachpfand, *n.* podzalog.

Nachpfänd-en, *v. a.* uzeti podzalog; —ung, *f.* uzimanje podzaloga.

Nachräumen, *v. a.* spremati, pospremit za kim.

Nachrechnen, *v. a.* računati, računat s nova; razgledati, progledati račune.

Nachred-e, *f.* (üble —), ogovor, ogovaranje, klevetanje, opadanje; (einer Rede), zaglavak; —en, *v. a.* (einem übel), ogovarati, klevetati, zloglasiti, opadati; einem etwas —, govorit što za kim, ponavljati rěči.

Nachreis-e, *f.* put, putovanje; potěra, potoč; —en, *v. n.* putovati za kim; těrat koga, ići za kim u potěru.

Nachreiten, *v. n.* (einem), jahati, jašiti za kim, těrat koga, ići za kim u potěru.

Nachrennen, *v. n.* (einem), tèrčati, teći za kim; těrat koga, ići za kim u potěru.

Nachreue, *f.* kasno pokajanje.

Nachricht, *f.* glas, doglas, věst, izvěstje; (Warnung), opoměna.

Nachrichter, *m.* kèrvnik, věšar.

Nachrichtlich, *adv.* na glas, na znanje.

Nachrücken, *v. n.* ići, doći za kim.

Nachruf, *m.* javni glas za kim; poslědnje, krajnje rěči.

Nachruhm, *m.* glas, ime, slava.

Nachrühmen, *v. a.* (einem etwas —), govoriti za kim što dobra, hvaliti ga iza ledjah.

Nachsagen, *v. a.* govoriti, reći za kim.

Nachsatz, *m.* manja, druga zasada; zaglavak.

Nachschall, *rc.* s. Nachhall, *rc.*

Nachschicken, *v. a.* poslati za kim.

Nachschießen, *v. a.* (Geld), s nova dati, još dati, spraviti, sakupiti; dopuniti, nadopuniti ono što fali; — *v. n.* sèrnuti, navaliti za kim; pucat iza koga, pucat za kim.

Nachschlag, *m.* lažljivi, krivi novci; nota dopunjivajuća (u muzici).

Nachschlagen, *v. a.* (in einem Buche) iskati, tražiti; (Geld), panakovati novac kakav; — *v. n.* s. Nacharten.

Nachschlags-, (in Zus.) pokazni; — Protokoll, *n.* pokaznik; —Register, *m.* pokazalo.

Nachschleichen, *v. n.* vući se za kim, kradom za kim ići.

Nachschleppen, *v. a.* dovući, privući; vući za sobom, smucati.

Nachschlüssel, *m.* kriv, lažljiv, tatski ključ.

Nachschmecken, *v. n.* udarati, davati po čem.

Nachschreiben, *v. a.* kopiati, kopirati, prepisati; pisati za kim.

Nachschreien, *v. n.* (einem), kričati, vikati za kim.

Nachschrift, *f.* poslie pisano; pripisak, dodatak k pismu.

Nachschuld, *f.* potonji dug; —ner, *m.* podlužnik.

Nachschuß, *m.* hitac za kim; dodatak; nadometak; (am Gelde), doplata.

Nachsegeln, *v. n.* jědriti za kim.

Nachsehen, *v. a.* gledati za kim; einem etwas —, gledati komu kroz pèrste; odpustiti, oprostiti što komu; etwas —, progledati, razgledati štogod.

Nachsenden, s. Nachschicken.

Nachsetz-en, *v. a.* metnuti poslie, staviti niže; zapostaviti, manje cě-

niti; — *v. n.* einem —, tĕrati koga, ići za kim u potĕru; —en, *n.* —ung, *f.* potĕra, potoč; zapostavljanje.

Nachsicht, *f.* oproštenje, milost; odpust (n. p. godinah); uztèrpljenje, odgod; —ig, *adj.* milostiv; uztèrpljiv, potèrpljiv.

Nachsinnen, *v. n.* misliti, razmišljati, promišljati; —, *n.* razmišljanje, promišljanje.

Nachsommer, *m.* babje lĕto.

Nachspiel, *n.* komadić potonji.

Nachspotten, *v. a.* rugati se komu.

Nachsprechen, *v. a.* govoriti za kim, ponavljati rĕči.

Nachspringen, *v. n.* skočiti, skakati za kim, pucati dalje i dalje.

Nachspür-en, *v. a.* & *n.* njušiti; tražiti, iskati, vrebati na koga; —ung, *f.* vrebanje.

Nächst, *prp.* blizu, kod, pri; poslie, za, iza; najbliže; die —vergangene Nacht, zadnja, poslĕdnja noć.

Nachstand, s. Rückstand.

Nächste, *adj.* bližnji, najbližnji; — *m.* iskèrnji, bližnji; —r Tage, ovih danah; der — Preis, poslĕdnja cĕna; die — Gelegenheit, pèrva prilika; das — Jahr darauf, slĕdeća godina, godina druga za tim.

Nachstech-en, *v. a.* bosti za kim; paurezati (n. p. gèrb); —er, *m.* paurezatelj; —ung, *f.* paurezak.

Nachsteh-en, *v. n* stojati za kim; slĕditi; biti za kim, biti manji od koga; —end, *adj.* slĕdeći.

Nachstell-en, *v. n.* einem —, prežati, loviti, hvatati koga; — dem Leben, raditi kome o glavi; —ung, *f.* zasĕda.

Nachstempeln, *v. a.* (nachträglich stempeln), udariti potonji biljeg; (hinzustempeln), dobiljegovati; (nachmachen), pabiljegovati.

Nächstens, *adv* s pèrvom prigodom, pri pèrvoj prilici, do malo, do malo danah.

Nachsteuer, *f.* namet, poreza potonja; —n, *v. a.* još poreze platiti, platit porezu s nova.

Nachstich, *m.* kopia, paurezak.

Nachstoppeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati.

Nachstreb-en, *v. n.* težit za čim; radit o čem; —en, *n.* —ung, *f.* traženje, teženje.

Nachsuch-en, *v. n.* tražiti, iskati, proiskivati, iztraživati; —ung, *f.* traženje, iztraživanje, proiskivanje.

Nacht, *f.* noć; bei der —, in der —, po noći; ob noć, noćju, noći; (in Zus.) noćni; —angeln, *f. pl.* strukovi (*m. pl.*); —arbeit, *f.* dĕlo, poslovanje noćno; java; —arbeiter, *m.* poslenik, rabotnik noćni; *fig.* čistizahod, tko zahode čisti i prazni.

Nachten, *v. n.* noćiti se, smèrknjivati se.

Nacht-essen, *n.* večera; —eule, *f.* ćuk; sova, sovuljaga; —falter, s. Nachtvogel; —frost, *m.* mraz noćni; —geschirr, *n.* burežnjak, vèrčina; —gespenst, *n.* noćnica; —gleiche, *f.* jednakonoćje; —haube, *f.* kapa spavaća.

Nachtheil, *m.* šteta, škoda, kvar, ošteta (zdravlja); —ig, *adj.* štetan, škodan, kvaran, protivan.

Nacht-hemd, *n.* spavaća košulja; —herberge, *f.* s. Nachtlager.

Nachthun, s. Nachmachen.

Nachtigall, *f.* slavić, slavuj, slavulj.

Nachtisch, *m.* zaslada, poslaštice, slatkiš.

Nacht-kleid, *n.* spavaća haljina; —

lager, *n.* konak, noćište; —lampe, *f.* lampa noćna.
Nächtlich, *adj.* noćan.
Nacht-licht, *n.* svěća noćna; —mahl, *n.* večera; pričest, pričeštenje; —mette, *f.* ponoćnica, ponoćka; —mütze, *f.* spavaća kapa; —quartier, s. Nachtlager.
Nachtrab, *m.* zadnja, poslědnja straža.
Nachtrabe, *m.* s. Nachtschwalbe.
Nachtrachten, s. Nachstreben.
Nachtrag, *m.* dodatak, doplata; im —e, u dodatku; —s-, (in Zus.) dodatni; —sgebühr, *f.* doplata.
Nachtragen, *v. a.* nositi za kim; platiti, doplatiti; nadopuniti, dopuniti; *fig.* einem etwas —, pantiti komu što, zapaziti; eine Prüfung —, ponoviti izpit.
Nachträglich, *adj.* potonji; (Ergänzungs-), doknadni.
Nachtrags-, (in Zus.) s. Nachtrag.
Nachtreten, *v. n.* ići za kim, naslědovat koga.
Nacht-schatten, *m.* pasvica (trava); —schwalbe, *f.* kozodoj, noćni gavran; —schwärmer, *m.* noćir, klatež noćni; —schweiß, *m.* noćni znoj; —sitzen, *n.* bdienje, java; —stück, *n.* noć, kip od noći; —stuhl, *m.* odsebnica; —tisch, m. stolčić noćni; —topf, *m.* s. Nachtgeschirr; —viole, *f.* ljubica večernja (cvět); —vogel, *m.* ptica noćna; leptir noćni; —wache, *f.* straža noćna; java; —wächter, *m.* noćni stražar; —wandler, —wanderer, *m.* měsečnjak; —wandlerin, *f.* měsečnica; —wind, *m.* noćnik; —zeit, *f.* noć, doba noćno, gluho doba; zur —zeit, u gluho doba; —zeug, *n.* sprava spavaća.
Nachwachsen, *v. n.* uzrasti, prirasti, dorasti.
Nachwägen, Nachwiegen, *v. a.* m'riti za kim, iz nova měriti.
Nachwandeln, *v. n.* ići za kim.
Nachweh, *n.* Nachwehen, *pl.* bol, bolest iza poroda; *fig.* pokora, poslědak.
Nachweis-en, *v. n.* dokazati, pokazati, kazat za kim; —ung, *f.* dokaz.
Nachwerfen, *v. a.* baciti za kim.
Nachwelt, *f.* potomstvo, potomci, unuci.
Nachwinter, *m.* kasna zima.
Nachwuchs, *m.* ono, što poslie uzraste; *fig.* mladost, mladež, mladi naraštaj.
Nachwünschen, *v. a.* želěti.
Nachzahlen, *v. a.* doplatjati.
Nachzählen, *v. a.* brojiti, brojit iznova.
Nachzeichnen, *v. a.* risat polag česa, kopiati, prerisati.
Nachziehen, *v. a.* vući, smucat za sobom; — *v. n.* slědit koga, ići za kim.
Nachzug, s. Nachtrab.
Nachzügler, *m.* dundaš.
Nacken, *m.* šija, vrat, zatiljak; —schlag, *m.* —schläge, *pl.* udarac iza šije; *fig.* ogovor, ogovaranje.
Nackt, Nackend, Nackig, *adj.* gol, nag.
Nacktheit, *f.* goloća, golotinja, nagost.
Nadel, *f.* igla; (an Bäumen), list iglast; —büchse, *f.* iglenica, iglenjak; —förmig, *adj.* iglast; —geld, *n.* dar za igle, na igle; —holz, *n.* iglasto dèrvje; —kopf, *m.* glavica od igle; —kissen, *n.* jastučić šivaći; —öhr, *n.* iglene uši, (uši od igle); —spitze, *f.* èrt, vèrh od igle.
Nadler, *m.* iglar.
Nagel, *m.* (am Finger), nokat; eiser'

ner —, čavao, ekser; hölzerner —, klin, klinac; —bohrer, *m.* čavlenjak.

Nägelchen, *n.* noktić; čavlić, ekserčić.

Nägelein, s. Gewürznägelein.

Nagel-fest, *adj.* pribijen. zabijen čavlom; —geschwür, *n.* poganac pod noktom; —hammer, *m.* —schmiede, *f.* čavlarnica; —kopf, *m.* glavica od čavla; —maal, *n.* rana, znamenje od čavla.

Nageln, *v. a.* pribiti, prikovati (čavli).

Nagel-neu, *adj.* nov novcat; —schmied, *m.* čavlar; —wurzel, *f.* zanoktica.

Nagen, *v. a.* & *n.* grizti; glodati.

Nahe, *adj.* bliz, bližnji, susēdan; — *adv.* blizu.

Nähe, *f.* bližina; susēdstvo.

Nahen, *v. n.* sich —, *v. r.* približiti se; ići, dolaziti.

Nähen, *v. a.* šiti, sašiti; —, *n.* šivenje, šivnja.

Näher, *m.* šilac, švelac.

Näher, *comp.* bliži; — *adv.* bliže.

Näher-kauf, *m.* —recht, *n.* pèrvenstvo.

Näher-n, *v. a.* primaknuti, približiti; —ung, *f.* približenje.

Nähkissen, *n.* šivaći jastučić.

Nahme, s. Name.

Nähmlich, s. Nämlich.

Näh-nadel, *f.* igla šivaća, šivatka; —pult, s. Nähkissen; —rahmen, *m.* djerdjef.

Nähren, *v. n.* & *a.* hraniti, gojiti, pitati, kèrmiti.

Nahrhaft, *adj.* hranjiv, gojiv; prudan, probitačan; —igkeit, *f.* hranjivost, gojivost, prudnoća, probitačnost.

Nähring, *m.* napèrstak, napèrstnjak.

Nährkraft, *f.* hranjivost, gojivost, moć, krēpost hranjiva, gojiva.

Nahrlos, *adj.* bez kruha, bez hrane; neprudan, nehranjiv, negojiv; *fig.* nekoristan, neharan, nezahvalan (n. p. zanat, itd.).

Nahrlosigkeit, *f.* nedaća, siromaštvo; zla, huda vrēmena.

Nährstand, *m.* stališ hraniteljski.

Nahrung, *f.* hrana, jištje; hlēb, kruh; obèrt, kućanstvo; —serwerb, *m.* zaslužba, zarad; —smittel, *n.* jēstivo, hrana, jištje; —ssaft, *m.* sok hranjivi; —ssorge, *f.* skèrb za živēti.

Näh-schule, *f.* šivaća škola; —seide, *f.* šivaća svila.

Naht, *f.* šav.

Nähterei, *f.* šivnja, šivenje, šivo, švelo.

Nähterin, *f.* šilica, šilja, švelja.

Nähtisch, *m.* šivaći stol, tèrpeza šivaća.

Nähzeug, *n.* sprava šivaća.

Name, *m.* ime; glas; im —n des Gerichts, u ime suda.

Namen-buch, *n.* bukvar; imenik; —liste, *f.* imenik, popis imenah; —los, *adj.* bezimen, bez imena, bezimenjak; *fig.* neizrečen; —register, *n.* imenik, popis imenah; —stag, *m.* god, dan godovni, imendan; —träger, —svetter, *m.* (im gem. Leben), imenjak; —sunterschreiber, *m.* podpisnik imena; —sverzeichniß, *n.* imenik; —szug, *m.* podpis imena.

Namentlich, *adj.* imenit; — *adv.* po imenu, imenom, na ime, poimence.

Namhaft, *adj.* znatan; glasovit; einen — machen, imenovati koga. kazati koga po imenu; javiti; —machung, *f.* imenovanje; javljenje.

Nämlich, *adj.* isti, on isti; — *adv.* to će reći, to jest, na ime.
Napf, *m.* čaša, plitica, zdělica.
Naphta, *f.* nafta.
Narbe, *f.* brazgotina, rana zalěčena; (im Leder), hrapa.
Narben, *v. n.* zarasti, zalěčiti se; (bei den Gärbern), strugati dlaku.
Narbenseite, *f.* lice od kože, kèrzno.
Narbig, *adj.* brazgotinav; hrapav.
Narr, *m.* bena, budala, luda, ludjak; sich einen — en an einer Sache gefressen haben, zaljubiti se u što.
Narren, *v. n.* ludovati; — *v. a.* rugati se komu, porugivati se s kim.
Narren-haus, *n.* ludnica; —kappe, *f.* ludjačka kapa; —kolbe, *f.* rogoz; —posse, *f.* ludoria, ludost, budalaština; —seil, *n. fig.* einen am — herumführen, vodit koga za nos; —theidung, *f.* ludoria, budalaština.
Narrheit, *f.* ludoria, budalaština; (Irrsinn), ludost.
Närrin, *f.* luda, bena.
Närrisch, *adj.* lud, benast, budalast; — werden, poluděti, pobudaliti.
Narrwall, *m.* narval (riba morska velika).
Narzisse, *f.* sunovrat, lužanja (cvět).
Naschen, *v. a.* lizati, ljubiti poslaštice, oblaporan biti.
Näscher, *m.* lizalac, oblapor, slaštičar; —ei, *f.* poslaštice, slatkiš.
Naschhaftigkeit, *f.* oblapornost, lakomost.
Näschig, **Naschhaft**, *adj.* lakom, oblaporan.
Naschwerk, *n.* slaštice, poslaštice, slatkiš.
Nase, *f.* nos; (Verweis), ukor; die — rümpfen, napèrčiti nos; sich die — begießen, opiti se; einem eine — drehen, prevariti koga, nasaditi ga.
Nasehorn, *n.* nosorog.
Nasen-band, *n.* nagubac; —bein, *n.* nosna kost; —bluten, *n.* kèrv iz nosa; —buchstab, —laut, *m.* nosno slovo, nosni glas; —flügel, *m.* krilo od nosa; —geschwür, *n.* poganac na nosu; —gewächs, *n.* guka nosna; —knorpel, *m.* hèrskavica nosna; —loch, *n.* nozdèrva; —quetsche, *f.* plosnat sanduk (mèrtački); —rümpfen, *n.* ruganje, pometavanje; —stüber, *m.* skèrpuša, zvèrčka; —tuch, s. Schnupftuch.
Naseweis, *adj.* pèrpošan; bezobrazan, preuzetan; sveznalica; —heit, *f.* pèrpošenje; bezobraznost, preuzetnost; sveznalictvo.
Nashorn, s. Nasehorn.
Naß, *adj.* mokar, vlažan, nakvašen.
Nässe, *f.* mokrina, vlaga.
Nässen, *v. n.* promakati, probijati.
Näßlich, *adj.* mokrahan, vlažahan.
Nation, *f.* narod.
National, *adj.* narodnji, narodan.
Nationale, *n.* (t.) rodovnica; opis osobnosti.
National-isiren, *v. a.* (t.) unaroditi, onaroditi koga; —ität, *f.* narodnost; —versammlung, *f.* narodna skupština.
Nativität, *f.* rodjenje, porodjenje, porod; einem die — stellen, prorokovati, vračati komu po zvězdah.
Natter, *f.* aspida, ljutica (zmija; — zunge, *f. fig.* ljut, pogan jezik.
Natur, *f.* narav, narava, priroda; ćud; kakvoća; in Natura leisten, (t.) dati što u stvarima, u sućanstvu što činiti; (in Zusamm.) prirodni.
Naturalien, *pl.* proizvodi naravski, prirodine; rědkosti naravske; —

cabinet, *n.* kabinet od prirodinah, rědkostih naravskih.

Naturalisiren, *v. a.* primit u broj gradjanah.

Naturalist, *m.* naturalista, naravnik.

Natural-leistung, *f.* činitba u sućanstvu, davanje u stvarima; —wohnung, *f.* stan u sućanstvu.

Naturell, *n.* ćud; narava.

Natur-begebenheit, *f.* pojavljenje, dogadjaj; —erzeugnisse, *pl. n.* plodovi; —forscher, —kundiger, *m.* naravoslovac, fizik; —gabe, *f.* dar naravski; —geschichte, *f.* istoria prirodna; —gesetz, *n.* zakon prirode; —kind, s. Naturmensch; —kraft, *f.* krěpost, moć prirodna; —kunde, —kenntniß, —lehre, *f.* naravoslovje, fizika.

Natürlich, *adj.* naravski; naravan; —es Kind, nezakonsko děte.

Natur-mensch, *m.* čověk naravski; —recht, *n.* pravo prirodno; (angebornes Recht), pravo prirodjeno; reich, *n.* carstvo narave; —religion, *f.* věrozakon naravski, —spiel, *n.* igra narave; —trieb, *m.* nagon naravski; —volk, *n.* narod, puk naravski; —wissenschaft, *f.* fizika, naravoslovje.

Nebel, *m.* magla; —ig, *adj.* maglovit; —krähe, *f.* vrana (obična).

Nebeln, *v. n.* magla biti, pasti magla; magliti se.

Neben, *prp.* pri, kod; blizu; pokraj, polag, nuz; (außen), osim, vèrh, razma, do.

Neben an, *adv.* s. Neben.

Neben-absicht, *f.* svèrha, nakanjenje drugotno; —accidenzien, *pl. n.* nuzprihodci, pripadci; —allee, *f.* šetalište, alea pokrajna; —arbeit, *f.* pripadan posao; —ast, *m.* grana pokrajna, obližnja; —ausgabe, *f.* trošak izvanredni; —bedingung, *f.* (t.) nuzuvet; nesućni, nebitni uvět; drugotni uvět; —begriff, *m.* idea, ponjatje drugotno; —buhler, *m.* takmac; natěcalac; (in der Liebe), nuzljub, supèrnik u ljubavi; —buhlerin, *f.* takmica; natěcalica, nuzljubica; —ding, *n.* s. Nebensache; —einander, *adv.* jedan uz drugoga, jedan do drugoga, jedan pored drugoga.

Neben-frage, *f.* pitanje drugotno; nesućno pitanje; —gang, *m.* hodnica, šetnica pokrajna; —gebäude, *n.* sgrada obližnja, pokrajna; —gebühren, *pl. f.* pripadci; —genüsse, *pl. m.* nuzužitci; —geschäft, *n.* izvanredno dělo; —haus, *n.* kuća susědna, obližnja.

Nebenher, *adv.* nuzgred, pripadom, sgodom.

Neben-kammer, *f.* soba druga, pokrajna; —kind, *n.* kopile.

Neben-linie, *f.* linia pobočna; —mensch, *m.* iskèrnji, bližnji; —mond, *m.* krivi měsec; —rolle, *f.* rola pomanja; —sache, *f.* stvar strana, tudja; malenkost, mala stvar; —sonne, *f.* krivo sunce; —straße, *f.* put, cesta pokrajna; —streit, *m.* nuzraspra; —stube, *f.* bližnja, druga soba; —stunde, *f.* pripad; —thür, *f.* kriva, lažljiva vrata; druga, bližnja vrata; —umstand, *m.* okolnost, okolovina drugotna; —ursache, *f.* uzrok, razlog drugotni; —weg, *m.* put pokrajni; stranputica; —weib, *n.* priležnica, priložnica; —werk, *n.* s. Nebensache; —wort, *n.* prirěčje, prislovje; —zimmer, *n.* s. Nebenstube.

Nebst, *prp.* s, sa, skupa sa, zajedno sa.

Neck-en, *v. a.* dražiti, ljutiti, zadirkivati; —erei, *f.* draženje, zadir kivanje; —isch, *adj.* zabavan, směšan, šaljiv.

Neffe, *m.* sinovac; netjak.

Negation, *f.* nijekanje.

Negativ, *adj.* nijekajući, protivni.

Negiren, *v. a.* nijekati, bašiti, protiviti se čemu.

Neger, *m.* negar; arap, cèrnac; —in, *f.* negarkinja; arapkinja, cèrnka.

Nehmen, *v. a.* uzeti; oteti; primiti, spodbiti; kupiti; sich die Mühe —, truditi se, tèrsiti se; übel —, zaměriti, primiti za zlo; einen Anfang —, početi, početi se; ein Ende —, svèršiti, svèršiti se; Schaden —, štetovati, kvarovati; ranjen biti; Jemanden das Wort —, nastaviti čij govor; (entziehen), prekinuti, zabraniti komu besědu; zu sich —, jěsti; metnuti, vèrći u žep; uzeti, primiti k sebi; sich eine Frau —, oženiti se; sich in Acht —, paziti se, čuvati se; in Augenschein —, razgledati što; einen Dienst —, stupiti u službu; Theil —, ućestvovati u čemu.

Nehmlich, s. Nämlich.

Neid, *m.* zavist, nenavist, nenavidost; —en, s. Beneiden; —er, *m.* nenavidnik, zavidnik; —hart, *m.* nenavidnik, zavidnik; —isch, *adj.* zavidan, nenavidan, nenavistan.

Neidnagel, s. Nietnagel.

Neige, *f.* izmak.

Neig-en, *v. a.* nagnuti, prignuti; prikloniti, nakloniti; sich —, *v. r.* nagnuti se, prignuti se; pokloniti se, prikloniti se, nakloniti se; sich zu etwas —, prignut bit na što, dèrt biti na što, težiti za čim; —ung, *f.* (Beugung), nagibanje, prigibanje; (Zuneigung), prignutje, nagnutje.

Nein, *adv.* ne.

Nektar, *m.* nektar, pitje božansko.

Nelk-e, *f.* karanfil, garofan (cvět); —enflor, *f.* cvatnja od karanfilah; —enöhl, *n.* ulje od karanfila; —enstock, *m.* karanfil, garofan (gèrm).

Nemlich, s. Nämlich.

Nennbar, *adj.* tko se imenovat može.

Nenn-en, *v. a.* imenovati, zvati, nazvati; —er, *m.* (in der Rechenkunst), imenitelj; —ung, *f.* imenovanje; —werth, *m.* imenovna cěna; —wort, *n.* ime.

Nerve, *f.* živac; žila.

Nerven-fieber, *n.* vrućica; —krankheit, *f.* slabost živčena; —saft, *m.* sok živčeni; —system, *n.* sistema od živacah.

Nervig, *adj.* žilav, čvèrst, jak, snažan.

Nessel, *f.* kopriva, žara; —fieber, *n.* —sucht, *f.* koprivna groznica; (skerletna groznica s bubuljicama); —garn, *n.* predja koprivna, od koprive; —tuch, *n.* muselin.

Nest, *n.* gnjězdo; (Bett), postelja; leže.

Nestei, *n.* polog, položak.

Nestel, *f.* zasučak (od kosah); žužnja, sveza, oputa.

Nesteln, *v. a.* vezati, petljati; savezati, spetljati.

Nestküchlein, Nesthöckchen, *n.* najposlědnje pile; *fig.* mezimac; mezimica.

Nestling, *m.* golić, goliš, golušava ptica.

Nett, *adj.* čist; krasan, lěp; pristao; —igkeit, *f.* čistoća; lěpost, lěpota; pristalost.

Netto, *adv.* baš uprav, ravno, ni

manje ni više; čisto, bez dare; —ertrag, *m.* čist dohodak.

Netz, *n.* mrěža, predja; (Darmhaut), pelenica, mahramica; die —e stellen, razastrěti, razapeti mrěže; *fig.* einem die —e stellen, zasědati komu.

Netzbecher, *m.* Netzschüsselchen, *n.* močionica, sudić za močit.

Netzbruch, *m.* proder pelenice, mahramice.

Netzen, *v. a.* močiti, kvasiti, vlažiti.

Netz-förmig, *adj.* mrěžast; —haut, *f.* (im Auge), mrěžica.

Neu, *adj.* nov; drugi; sadanji, sadašnji; *fig.* nevěšt; —aufgelegt, *adj.* preštampan, s nova prestampan; —backen, *adj.* frižak.

Neubruch, *m.* kèrčevina, kèrč.

Neue, *m.* novak.

Neuerdings, *adv.* opet.

Neuerer, *m.* (t.) novotar.

Neuerlich, *adv.* onomadne, nedavno.

Neuerung, *f.* novota, obnovljenje, obnavljanje; (in Zus.) novotni; —s-sucht, *f.* (t.) novotarstvo.

Neugeboren, *adj.* novorodjen.

Neugestaltung, *f.* novo uredjivanje.

Neugier, —de, *f.* želja znati, pitljivost, ljubopitnost; —ig, *adj.* znatiželjan, pitljiv, ljubopitan.

Neuheit, *f.* novost.

Neujahr, *n.* nova godina, mlado lěto; —sgeschenk, *n.* dobra ruka; —swunsch, *m.* čestitanje nove godine.

Neuigkeit, *f.* novina.

Neulich, *adj.* onomadnji; — *adv.* onomadne.

Neuling, *m.* novak.

Neumodisch, *adj.* nov, po modi sadašnjoj, novoj.

Neumond, *m.* mlad měsec, měna, mladj.

Neun, *num.* devet; —auge, *f.* piškor, čikov (potočni).

Neune, *f.* Neuner, *m.* devetka, devetica; deveterica, devetorica.

Neunerlei, *adv.* deveterovèrstan.

Neunfach, *adv.* deveterogub, deveterostruk.

Neunhundert, *num.* devet sto, devet stotinah.

Neun-jährig, *adj.* od devet godinah; —mal, *adv.* devet putih, devet kratih; —monatlich, *adj.* od devet měsecih, —tägig, *ad.* od devet danah.

Neunte, *adj.* deveti.

Neuntehalb, *adj.* osam i pol.

Neuntel, *n.* devetina, deveto.

Neuntens, *adv.* deveto.

Neunzehn, *num.* devetnaest, devetnest; —te, *adj.* devetnesti.

Neunzig, *num.* devetdeset; —er, *m.* starac od devetdeset godinah; —ste, *adj.* devetdeseti.

Neutestamentalisch, *adj.* od novoga testamenta, zakona.

Neutral, *adj.* nijednostran; —ität, *f.* nijednostranost.

Nicht, *adv.* ne.

Nicht, *m.* (Bergw.) tucia.

Nicht-achtung, *f.* nepoštovanje, nepaz; neovèršavanje, pogèrda; —arzt, *m.* nelěkar; —befolgung, *f.* neověršavanje.

Nichte, *f.* netjakinja; sinovica, sinovkinja.

Nicht-erfüllung, *f.* neizpunjenje, neizpuna; neizpunjavanje; —erscheinung, *f.* nedošastje; —gebrauch, *m.* neporaba.

Nichtig, *adj.* prazan, tašt; nevaljao, nevaljan, uništen; — werden, izgubiti valjanost; etwas für — erklären, izreći da što nevalja; —erklärung, *f.* izreka uništenosti;

—keit, *f.* praznost, taština; nevaljalost, (t.) uništenost; (Nullität), (t.) uništba; (in Zus.) uništbeni.

Nichts, *adv.* ništa.

Nichtsdestoweniger, *adv.* ništanemanje, svakako, ipak, opet, sa svim tim.

Nichtsein, *v. n.* nebiti; — *n.* nebitje.

Nichtsnützig, *adj.* nevaljao, nevaljan, neprudan; —keit, *f.* nevaljalost, ništarnost.

Nichtswürdig, *adj.* nevrědan, malovrědan, nevaljao, ništaran; —keit, *f.* nevrědnost, malovrědnost, ništarnost.

Nick, *m.* Nicken, *n.* znamenje učinjeno glavom, klimanje glavom.

Nickel, *m.* (gem.) loća, smucka.

Nickel, *m.* (ein Halbmetall), nikol.

Nicken, *v. n.* mahati, mahnuti glavom; migati; magnuti; (schlummern), klimati; drěmati.

Nie, *adv.* nikad, nigda, nigdar, věk, věku.

Nieder, *adj.* nizak; dolnji; ein Mensch von —em Stande, čověk nizka roda; Hohe und —e, mali i veliki; — *adv.* dolě, na dolinu, na tle; auf- und — gehen im Zimmer, šetati se po sobi gore dolě.

Niederbeugen, *v. a.* prignuti; sniziti, poniziti, poraziti.

Niederbrechen, *v. a.* slomiti, polomiti, odlomiti; ein Haus —, srušiti, razvaliti, porušiti kuću.

Niederbrennen, *v. a.* sažgati, opaliti, izgorěti, obratit u pepeo.

Niederbücken, sich, *v. r.* prignuti se, pognuti se, sagnuti se.

Niederdrücken, *v. a.* pritisnuti; einen —, pogaziti, potlačiti koga.

Niederfahren, *v. n.* snići, sići; — *v. a.* potèrti (s koli).

Niederfallen, *v. n.* pasti; vor einem —, pasti nica pred koga.

Niedergang, *m.* zahod, zapad.

Niedergehen, s. Untergehen, Sinken.

Niedergericht, *n.* dolnji sud.

Niedergeschlagen, *adj.* porušen, tužan, neveseo, žalostan, dreseo; —heit, *f.* porušenje, tuga, dreselje, žalost.

Niederhauen, *v. a.* posěći, poklati, pod mač okrenuti.

Niederhocken, *v. n.* čučnuti, ćunuti.

Niederknien, *v. n.* kleknuti.

Niederkommen, *v. n.* (mit einem Kinde), roditi, poroditi, obabiti se.

Niederkunft, *f.* porod.

Niederlag-e, *f.* poraz; (von Waaren), shrana; skladište, magazin; hambar; —sgebühr, *f.* skladnina; — verwandter, *m.* (t.) sukladnik.

Niederlass-en, *v. a.* spustiti; sich —, *v. r.* sěsti, posaditi se; (an einem Ort), doseliti se, naseliti se, nastaniti se; —ung, *f.* spuštanje; spuštenje; naseljenje, nastanjenje.

Niederleg-en, *v. a.* metnuti; položiti; povaliti; ein Amt —, ostaviti službu; die Waffen —, položiti oružje; Geld bei einem —, dati na ostavu novce; sich —, *v. r.* leći; povaliti se, —ung, *f.* položenje; povaljenje; ostavljenje (službe); ostava.

Niedermachen, *v. a.* spustiti; poraziti, opsovati; posěći, poklati, pod mač okrenuti.

Niedermetzeln, *v. a.* poraziti, potući, posěći, izsěći, na sablje razněti.

Niederreiß-en, *v. a.* poraziti, porušiti, razvaliti; odkinuti, skinuti; —ung, *f.* —en, *n.* poraženje, porušenje; skinutje.

Niederreiten, *v. a.* potèrti, pogaziti (konjem).

Niederrennen, *v. a.* pogaziti tèrčuć.

Niederſäbeln, *v. a.* posěći, izsěći, pod sablju okrenuti.

Niederſchießen, *v. a.* ubit iz puške; — *v. n.* sletěti, pasti, oboriti se.

Niederſchlag, *m.* (in der Chemie), oborina.

Niederſchlagen, *v. a.* oklatiti, oboriti, sklatiti; die Augen —, oboriti oči, poniknuti; den Muth —, sniziti, poraziti hrabrenost čiju; die Hoffnung —, oteti ufanje komu; die Hitze, die Wallung —, utažiti vručinu; (in der Chemie), oboriti; — *v. n.* cěditi se, pasti, oboriti se.

Niederſchreiben, *v. n.* napisati, stavit u pismo.

Niederſetzen, *v. a.* posaditi; staviti; metnuti; položiti; —ſich —, *v. r.* posaditi se, sěsti.

Niederſinken, *v. n.* ponirati, tonuti; pasti, oboriti se, sgruvati se, srušiti se.

Niederſtoßen, *v. a.* srušiti, oboriti, svaliti; (mit dem Degen), ubiti, probosti.

Niederſtürzen, *v. n.* pasti, srušiti se, posèrnuti, oboriti se, stèrmoglav pasti; — *v. a.* oboriti, stèrmoglav baciti.

Niederträchtig, *adj.* potišten, pometnút, zavèržen, zabačen; —keit, *f.* potištenje, pometnutje, zavèrženost, zabačenost.

Niedertreten, *v. a.* pogaziti, sgaziti.

Niedertrinken, *v. a.* opiti, opojiti; nadpiti.

Niederung, *f.* dolina; niza.

Niederwärts, *adv.* dole, na dolinu, na tle.

Niederwerfen, *v. a.* bacit na tle; prevèrnuti; oboriti, srušiti; ſich vor einem —, baciti se pred koga.

Niederziehen, *v. a.* povaliti; potegnuti, povući dolě.

Niedlich, *adj.* lěp, krasan, mio; malen, malahan; čist; prijatan, ugodan, —keit, *f.* lěpota, milota, krasota; čistoća; ugodnost, prijatnost.

Niedrig, *adj.* nizak; prost, potišten; —keit, *f.* nižina; prostota, potištenost.

Niemals, ſ. Nie.

Niemand, *pr.* nitko, nijedan.

Nier-e, *f.* bubreg; —enbraten, *m.* pečenjka od bubregah; —enſtein, *m.* kamen u bubrezih.

Nieſeln, *v. n.* kroz nos govoriti, huntati.

Nieſen, *v. n.* kihnuti; kihati; —, *n.* kihanje.

Nieſe-pulver, *n.* prah za kihanje; —wurz, *f.* čemerika (trava).

Nießbrauch, *m.* uživanje, užitak.

Niet, *n.* zavèrnjen, priudaren čavao.

Niete, *f.* (in Lotterien), prazna cedulja.

Niet-en, *v. a.* zavèrnuti, priudariti čavao; —feſt, *adv.* prekovano; —nagel, *m.* čavao za priudariti, zavèrnuti; priudaren, zavèrnjen čavao; (am Finger), zanoktica.

Nilpferd, *n.* vodeni, potočni konj.

Nimmer, —mehr, *adv.* nikad, nigda, nigdar, věk, věku; —ſatt, *m.* nesit; nesit, nenasit (ptica).

Nippen, *v. n.* okusiti; pijuckati; pijucnuti.

Nirgend, Nirgends, *adv.* nigdě.

Niſche, *f.* uložina, uložnica.

Niſſe, Niß, *f.* gnjida.

Niſten, *v. n.* gnjězditi.

Nix, *m.* duh vodeni, bog vodeni.

Nixe, *f.* vila vodena.

Nobilitiren, *v. a.* oplemeniti koga.

Noch, *adv.* još, jošte, jošter; — *conj.* ni, nit, niti.

Nochmalig, *adj.* ponovljen, opetnji.

Nochmals, *adv.* još jedan put, opet, s nova.

Nomad-en, *pl.* nomadi, skitajući se narod; —isch, *adj.* nomadski,

Nonn-e, *f.* duvna, kaludjerica, koludrica, samostanica; —enkloster, *n.* ženski namastir, samostan koludarski.

Noppen, *v. a.* štipati, tèrgati.

Nord, Norden, *m.* sěver, ponoća; —bahn, *f.* sěverna željeznica.

Nördlich, *adj.* sěveran, ponoćan; *adv.* k sěveru, prema sěveru, na sěver.

Nordisch, *adj.* sěveran, ponoćan

Nord-ost, *m.* sěvero-istok; —östlich, *adj.* sěvero-istočan; — *adv.* k sěvero-istoku, na sěvero-istok; —pol, *m.* pol, stožer, sěverni; —licht, *n.* —schein, *m.* sěverna zora; —see, *f.* more sěverno; —seite, *f.* sěverna strana; —stern, *m.* sěverna zvězda; —west, *m.* sěvero-zapad; —westlich, *adj.* sěvero-zapadan; *adj.* k sěvero-zapadu, na sěvero-zapad; —wind, *m.* sěver.

Norm, *f.* pravilo; —al, *adj.* pravilnički; (*adv.*) po pravilu, pravilno; —ale, *n.* pravilo; (Vorschrift) propis; —alienbuch, *n.* pravilnik.

Normatag, *m.* vele praznik.

Normiren, *v. a.* dati, načiniti propis.

Nößel, *n.* měrica, litra.

Nota, *f.* (Rechnung) račun; (Zuschrift) dopis.

Notar, *m.* bilježnik; —iat, *n.* (t.) bilježništvo; —iats- (in Zus.), bilježnički; —iatsgebühr, *f.* (t.) bilježnina; —iatsinstitut, *n.* bilježništvo.

Note, *f.* nota, bilježka; (Musik—), nota, kajda; (Dienstschreiben) službeno pismo, uredovni dopis; —n, wechseln, dopisivati o čemu; (Banknote) banka, banknota; —nwechsel, *m.* dopisivanje.

Noten-buch, *n.* knjiga muzikalna; —papier, *n.* papir muzikalni; —schreiber, *m.* kajdar.

Noth, *adv.* potrěbno, trěbi.

Noth, *f.* potrěba, nužda; nevolja, běda; preša; mùka; pogibio, opasnost; mit genauer —, jedva, s velikom mukom; im Fall der —, da se sgodi kakova potrěba, u potrěbi, u nuždi, ako bude potrěba; die schwere —, padavica, velika bolest; zur —, za nevolju, za potrěbu; —adresse, *f.* nuždopis; —adressat, *m.* nuždovnik; —anker, *m.* ufanje (veliko sidro); —brunnen, *m.* požarni bunar; —dringend, *adj.* naprešan, silan; —durft, *f.* potrěba, nužda; nevolja; sila; seine — verrichten, ić od sebe; —dürftig, *adj.* potrěban, oskudan; —dürftigkeit, *f.* potrěba, oskudnost, (t.) neimanština; —fall, *m.* potrěba, nužda, nevolja, sila; —helfer, *m.* pomoćnik u potrěbi; —hülfe, *f.* pomoć u potrěbi.

Nöthig, *adj.* potrěban, potrěbit; nuždan.

Nöthige, *n.* potrěboća, potrěbština.

Nöthig-en, *v. a.* siliti, prisiliti, primorati, silovati; nuditi, prinuditi; —ung, *f.* prisiljenje, usiljenje; silovanje, nudjenje.

Noth-leidend, *adj.* potrěban, nevoljan, oskudan; —lüge, *f.* nuždna laž, laž u potrěbi; —mast, *m.* zalih, zališan jarbuo; —nagel, *m.* čavao u potrěbi; —peinlich, *adj.* zaglavan; —pfennig, *m.* prištedjen novac, novci sačuvani; —schuß, *m.* znamenje od pogiběli; —stall, *m.*

obor; —taufe, *f.* kèrštenje u potrěbi; —wehr, *f.* branitba života; —wendig, *adj.* potrěban, potrěbit, nuždan; —keit, *f.* potrěboća, potrěbitost; (Unumgänglichkeit) neobhodnost.

Nothwerk, *n.* dělo potrěbito; nužda, potrěba.

Nothzucht, Nothzüchtigung, *f.* sila, silovanje.

Nothzüchtigen, *v. a.* silovati, silu naněti.

Notion, *f.* (t.) dohodarska presuda; —iren, *v. a.* izreći dohodarsku presudu vèrhu koga.

Notiren, *v. a.* bilježiti, znamenovati.

Notiz, *f.* bilježka, věst, izvěstje, znanje.

Notorisch, *adj.* poznat, poznan, obće znani, očevidan.

Novation, *f.* s. Neuerung.

Novelle, *f.* priča, gatnja.

November, *m.* novembar, studeni.

Nu, *n.* in einem —, u jedan čas, u jedan mah.

Nüchtern, *adj.* tašt; trězan; mit —em Magen, na tašte, našte sèrca; —heit, *f.* taština, naština; trěznost.

Nudel, *f.* rězanac; makarun; —holz, *n.* oklagija.

Nudeln, *v. a.* klijukati (guske, itd.).

Null, *f.* nula; — und nichtig sein, neimati nikakove valjanosti; —ität, *f.* ništba.

Nummer, *f.* broj; —iren, *v. a.* brojiti, izbrojiti.

Nun, *adv.* sada; nu; dakle; pak; von — an, od sad, odsele, u naprědak.

Nunmehr, *adv.* sada, sadar; sad već, sad jur.

Nuntius, *m.* (t.) papinski vele poslanik.

Nur, *c.* samo, tek, ne...neg.

Nuß, *f.* orah (voće); —baum, *m.* orah (dèrvo); —baumen, —bäumen, *adj.* orahov; —farben, —braun, *adj.* orahov; —holz, *n.* orahovina; —kern, *m.* jezgra od oraha; —knacker, *m.* klješte za orahe; —krähe, *f.* —häher, —knacker, *m.* kreja, kreštelica, sojka; —öhl, *n.* ulje orahovo; —schale, *f.* ljuska, oljuština orahova; —verkäufer, *m.* orašar; —wald, *m.* orašje.

Nuth, *f.* utora; —hobel, *m.* taranj, utornjak.

Nutschen, *v. n.* sisati.

Nutz, Nütze, *adv.* nichts — sein, nevaljao biti, malovrědan biti, nevaljati ništa.

Nutzanwendung, *f.* nauk, korist, obratjenje na korist.

Nutzbar, *adj.* koristan, prudan, probitačan.

Nutzeigen-thum, *n.* vlastničtvo koristi; —thümer, *m.* vlastnik koristi.

Nutzen, *m.* korist, hasna, fajda, probitak, plod.

Nutzen, Nützen, *v. n.* pruditi, koristiti, hasniti, služiti; — *v. a.* služiti se čime, na korist obratiti.

Nutzholz, *n.* lěs, gradja.

Nützlich, *adj.* koristan, prudan, hasnovit; —keit, *f.* korist, hasna, hasnovitost, probitačnost.

Nutzlos, *adj.* zaludan; tašt, prazan; nekoristan.

Nutznieß-er, *m.* uživalac; —erin, *f.* uživalica; —ung, s. Nießbrauch.

Nutz-recht, *n.* pravo na korist; —sache, *f.* (t.) koristovina, uživnina.

Nutzung, *f.* uživanje užitak, korist; potrěba, potrěbovanje, poraba; dohodci.

Nymphe, *f.* ninfa, vila; (liederliche Dirne) bludnica, loća.

O.

O! *i.* o, ah, oh!
Ob, *conj.* li, l'; als —, kao da.
Obacht, *f.* pomnja, briga, staranje, nastojanje; sich in — nehmen, paziti se, čuvati se.
Obbemeldet, *adj.* gori rečen, gori spomenut.
Obdach, *n.* krov, konak, stan.
Obduction, *f.* (einer Leiche) razpora; (Beschau) razgled mèrtvaca, ćeš; —sbefund, *m.* razporno izvěštje.
Obelisk, *m.* obelisk.
Oben, *adv.* gori; na vèrhu; von — herab, odozgo; — an gehen, pèrvi ići, pèrvi biti; noch — drein, i suviše, još vèrh toga; — hin, ni simo ni tamo, koje kako.
Oben-ein, —drein, *adv.* suviše, vèrh toga, osim toga; —hin, s. Oben.
Ober, *adj.* gornji; vèrhovni; (in Zusamm.) nad-, veliki.
Oberacht, *f.* viša protéra.
Ober-admiral, *m.* veliki admiral; —alte, —älteste, *m.* nadstarešina; —amt, *n.* veliki ured; —amtmann, *m.* veliki sudia, sudac; —arzt, *m.* nadlěkar; —aufseher, *m.* glavni nadzornik; —aufsicht, *f.* glavni nadzor; —befehl, *m.* (t.) nadzapovědniētvo; —befehlshaber, *m.* nadzapovědnik; —bein, s. Ueberbein.
Obere, *m.* poglavar, starešina.
Obereigen-thum, *n.* nadvlastitost, (t.) nadsobstvenost; nadvlastniētvo; —thümer, *m.* nadvlastnik, nadsobstvenik.
Obereinnehmer, *m.* vèrhovni primalac.
Oberfläch-e, *f.* skorup, povèršaj, lice, povèršje; —lich, *adj.* plitak, poskorupan, povèršan; —lichkeit, *f.* povèršnost.
Ober-förster, *m.* veliki lugar, šumar; —forstmeister, *m.* veliki meštar od šumah, lugovah; —gericht, *n.* sud vèrhovni; sud zaglavni; —gewehr, *n.* puška; kopje.
Oberhalb, *prp.* na, nad, više, po vèrh, vèrhu, iz nad.
Oberhand, *f.* šaka; *fig.* pèrvenstvo; die — behalten, odèržat mejdan.
Ober-haupt, *n.* glava, glavar, poglavica; —haus, *n.* gornji pod, gornji kat (od kuće); gornja sbornica (u parlamentu englezkom); —hemd, *n.* gornja košulja; —herr, *m.* glava, poglavar, glavar; nadvlastelj; —herrschaft, *f.* gospodstvo, nadvlasteljstvo; —hofgericht, *n.* sud dvorski vèrhovni; —hofrichter, *m.* vèrhovni sudac dvorski; —hofmarschall, *m.* veliki maršal dvorski; —hofmeister, *m.* veliki meštar dvorski; —hofprediger, *m.* pèrvi propovědalac dvorski; —in, *f.* (eines Stiftes) glavarica; —jäger, *m.* pèrvi lovac; —jägermeister, *m.* veliki lovac; —kiefer, *m.* gornja vilica, čeljust; desna gornja; —kleid, *n.* gornja haljina; —küchenmeister, *m.* veliki kuhar; —land, *n.* gornja zemlja; —länder, *m.* gornjozemac; —länderin, *f.* gornjozemica; —leder, *n.* naplat (od obuće); —lefze, *f.* —lippe, *f.* gornja usna, usnica; —leib, *m.* tělo, pèrsi; —offizier, *m.* viši oficir

—parlament, *n.* gornja sbornica, gornji parlamenat; —pfarrer, —priester, *m.* protopop, arkipop, arkijerej; —postamt, *n.* vèrhovna, velika pošta; —postmeister, *m.* vèrhovni, veliki meštar od pošte; —richter, *m.* veliki sudac; —rinde, *f.* gornja kora; —rock, s. Ueberrock; —schwelle, *f.* gornji prag; —sitz, *m.* pèrvo mešto, začelje, gornje čelo.

Oberst, *adj.* najviši; najveći; vèrhovni, pèrvi; zu —, na vèrhu; das Unterste zu — kehren, prevratiti, okrenuti što gore to dolě.

Oberstallmeister, *m.* veliki konjušnik.

Oberstburggraf, *m.* naddvornik.

Oberste, (Obrist), *m.* obèrstar, pukovnik.

Oberstelle, *f.* s. Obersitz.

Obersthofkämmerer, *m.* veliki (vèrhovni) dvorski komornik.

Oberstlieutenant, *m.* podpukovnik.

Obertheil, *m.* gornji dio; —vormund, *m.* pèrvi tutor, zastupnik.

Oberwähnt, *adj.* gore spomenuti; javljeni, rečeni, imenovani.

Ober-wärts, *adv.* uz, uz bèrdo, gore, u vis; —welt, *f.* svět, svět podsunčani; —zahn, *m.* gornji zub.

Obgedacht, Obgemeldet, Obgenannt, s. Oberwähnt.

Obgleich, Obschon, Obwohl, Obzwar, *c.* akroprem, prem ako, prem da, za sve da.

Obhut, *f.* pomnja, nastojanje, obrana, zaštita.

Obig, *adj.* gori rečen, gori spomenút.

Object, *n.* stvar, predmet; (Grund) zemljište.

Oblat-e, *f.* oblanta, oblia; ostia (za pečatit); —enbäcker, *m.* oblantar.

Obliegen, *v. n.* (einer Sache) zabavljati se čime; es liegt mir ob, dužan sam, dèržan sam, moja je dužnost; —heit, *f.* dužnost, dèržanstvo.

Obligat, *adj.* propisan.

Obligation, *f.* obveznica, zadužnica; s. Schuldverschreibung.

Obligatorisch, *adj.* obvezan, dèržan.

Obligo, *n.* (Verpflichtung) obveza.

Obmann, *m.* pèrvaš, pèrvoměstnik.

Obrigkeit, *f.* poglavarstvo, glavarstvo; —lich, *adj.* poglavarski, poglavarstveni, glavarski.

Obrist, s. Oberste *m.*

Obschon, s. Obgleich.

Obschweben, s. Bevorstehen.

Observanz, *f.* običaj; s. Herkommen.

Observation, *f.* motrenje.

Obsieg-en, *v. a.* dobiti parnicu; —er, *m.* dobitnik.

Obsorg-e, *f.* staranje; —er, *m.* staratelj.

Obst, *n.* voće; —baum, *m.* voćka; —darre, *f.* pušnica; —garten, *m.* voćnjak, voćar; — handel, *m.* voćarstvo; —händler, *m.* voćar; —händlerin, *f.* voćarica; —hüter, *m.* pudar, stražar (od voća); —jahr, *n.* godina voćem plodna; —kammer, *f.* voćnica; —lese, *f.* branje voća; —stengel, *m.* peteljka, dèržak; —wein, *m.* jabukovača; kruškovača; —werk, *n.* voće; —zeit, *f.* vrěme, doba od voća.

Obwalten, *v. n.* vladati, gospoditi; biti; es waltet kein Zweifel ob, neima dvojbe nikakove; die —de Gefahr, pogibio prěteća; aus —den Ursachen, iz uzrokah, koji se u tom nalaze; dein Vortheil waltet hiebei ob, tu se radi o tvojoj koristi.

Obwohl, s. Obgleich.

Ocean, *m.* ocean, more, pučina.
Ocher, *m.* okra.
Ochs, (Ochse), *m.* vol; bik, bak.
Ochsen-bremse, *f.* obad; —fleisch, *n.* govedina; —haft, s. Ochsenmäßig; —haut, *f.* koža volovska, volujska; —hirt, *m.* volar, govedar; —kalb, *n.* telac; —kopf, *m.* glava volovska; *fig.* glupan, blesan; —mäßig, *adj.* volovski, govedji, govedski; —post, *f.* volovska pošta; —stall, *m.* volovska štala; —treiber, *m.* volar; —ziemer, *m.* žila volovska; —zunge, *f.* volovski jezik; (ein Kraut) jezik volovski (trava).
Octav, *n.* osmina; —Band, *m.* oktav.
Octave, *f.* osmina; oktava.
Oktober, *m.* oktobar, listopad.
Oculiren, s. Aeugeln.
Oculist, s. Augenarzt.
Ode, *f.* oda, začinka.
Oede, *adj.* pust, pustošan, divji, nenaseljen, neobradjen; —r Grund, pustoselina, pusto zemljište.
Oede, *f.* pustinja, pustoš, pustara.
Odem, s. Athem.
Oder, *c.* ali, ili.
Ofen, *m.* peć, furuna; —bank, *f.* klupčica (okó peći); —gabel, *f.* bruklje, roglje od peći; —heizer, *m.* palitelj, kuritelj peći; —loch, *n.* usti od peći; —rohr, *n.* —röhre, *f.* cěv od peći; —stange, *f.* žarač, žarilo; —thür, *f.* vrata od peći; —wisch, *m.* pomelo, pometača.
Offen, *adj.* otvoren; odpèrt; (aufrichtig), otvoren, odpèrt, istinit, iskren; die Einsicht steht Jedermann —; svakom je dopušteno što viditi.
Offenbar, *adj.* očit, očevidan; odkrit; poznát, javan; —en, *v. a.* očitovati; odkriti; prokazati; razglasiti; —ung, *f.* očitovanje; razglašenje.
Offenheit, *f. fig.* istinitost, otvorenost, iskrenost.
Offenherzig, *adj.* iskren, istinit, otvoren, odpèrt; —keit, *f.* iskrenost, istinitost.
Oeffentlich, *adj.* očit, javan; — *adv.* očito; — oder geheim, očito ili javno; —keit, *f.* očitost, javnost.
Offert, *n.* ponuda.
Officiant, *m.* službenik; odredjenik; urednik.
Offizier, *m.* oficir, častnik; (in Zus.) častnički.
Offizin, *f.* dućan, staćun; (Buchdruckerei), štamparia, tiskarnica; (Apotheke), apoteka, lěkarnica; (Barbierstube), berbernica.
Offizios, Offiziell, *adj.* uredovni, službeni; im —en Wege, uredovnim putem.
Oeffn-en, *v. a.* otvoriti, odprěti; odčepiti; odkriti; —ung, *f.* otvor; otvaranje; odčepljivanje; keine —ung haben, zatvoren biti.
Oft, *adv.* često, više kratih, više putih.
Oefter, Oftmalig, *adj.* čest, ponovljen.
Oefters, *adv.* čestje, više kratih, više putih.
Oel, *n.* ulje, zejtin; —baum, *m.* maslina; —beere, *f.* maslinka, maslina (plod); —en, *v. a.* uljiti nauljiti, pozejtiniti; —farbe, *f.* farba, boja od ulja, ulje; —faß, *n.* uljenica; —flecken, *m.* mèrlja od ulja; —garten, *m.* maslinik; —götze, *m. fig.* glupan, blesan; —handel, *m.* tèrgovina s uljem; —händler, *m.* uljar; —händlerin, *f.* uljarica; —ig, *adj.* uljan; uljast; —kuchen, *m.* pogača od ulja; —ma-

lerei, *f.* uljna malaria; —mühle, *f.* mlin za ulje; —müller, —schläger, *m.* uljar; —ung, *f.* (letzte), poslědnje pomazanje; —zweig, *m.* grana maslinova.

Oheim, *m.* (väterlicher Seits) stric; (mütterlicher Seits) ujak.

Ohne, *prp.* bez; osim, razma, izvan.

Ohnerachtet, Ohngeachtet, s. Ungeachtet.

Ohngefähr, s. Ungefähr.

Ohnmacht, *f.* nesvěst, nesvěstica, obeznanje; slabost, nemoć; in — fallen, obeznaniti se, onesvěstnuti.

Ohnmächtig, *adj.* slab, nemoćan; obeznanjen, u nesvěsti; — werden, obeznaniti se, onesvěstnuti.

Oehr, *n.* uho; ručica; uši (od igle, itd.).

Ohr, *n.* uho; *fig.* sluh; sich etwas hinter die —en schreiben, pamtiti štogod; er hat es hinter den —en, lukav je, šarovit je.

Ohrband, s. Ortband.

Oehren, *v. a.* uši, ručicu napraviti; uděnuti, uděti, navèrći, uvèrći (iglu).

Ohren-beichte, *f.* ušna izpověd; —bläser, *m.* glasonoša, prišaptalac; —bläserin, *f.* glasonoša; —brausen, *n.* šum u ušiuh; —gehenk, —gehänge, *n.* měndjuša, nauhvica; obodac, bèrnjica; —klingen, *n.* zveket u ušiuh; —schmalz, *n.* slih; zeuge, *m.* (t.) uhočulac, svědok čuvši ušima svojim; —zwang, *m.* ušna bolest, uhobolja.

Ohr-eule, *f.* jeina, sova, sovuljaga; —feige, *f.* zaušnica, zaušak, ćuška; —finger, *m.* mezimac, mali pèrst; —läppchen, *n.* krajac od uha; —löffel, *m.* čistilica (za uši); —ring, *m.* obodac, měndjuša, nauhvica; —wurm, Oehrling, *m.* uho laža.

Oekonom, *m.* gospodar, gazda, kućanik; —ie, *f.* gospodarstvo, kućanstvo; —isch, *adj.* gospodarski, kućanski.

Olive, Olivenbaum, s. Oelbeere, Oelbaum.

Oliven-farbe, *f.* boja maslinova; —farbig, *adj.* maslinov; —kern, *m.* koštica maslinova.

Omen, *n.* kob.

Onyx, Onychstein, *m.* onić.

Opal, *m.* opao.

Oper, *f.* opera.

Operat, *n.* sastavak, izradak.

Operation, *f.* preduzetje, posao.

Operist, *m.* pěvač od opere; —in, *f.* pěvačica od opere.

Operment, *n.* orpiment, sičan žuti.

Opern-gucker, *m.* durbin teatarski; —haus, *n.* teatar za operu; —sänger, s. Operist.

Opfer, *n.* žèrtva, posvetilište; prilog; prinos; zavět; —altar, *m.* žèrtvenik; —geld, *n.* prilog; prinos; —messer, *n.* nož sveti.

Opfer-n, *v. a.* posvetiti, žèrtvovati; prilog dati, doněti, doně na posvetilište; zaklati; zavětovati; —n, *n.* —ung, *f.* žèrtvovanje, posvetjenje, priloženje; zavětovanje.

Opferpriester, *m.* žerac, pop, žèrtvitelj; —in, *f.* žerica, popinja, žèrtviteljica.

Opfer-schale, *f.* plitica; —thier, *n.* zèrtva, živinče za zaklanje; —wein, *m.* vino žèrtveno.

Opium, *n.* afiun, drěmak.

Opposition, *f.* suprota; (in Zus.) suprotni.

Optik, *f.* optika, vidoslovje; —us, *m.* optik.

Optisch, *adj.* optičan; optički.

Orakel, *n.* orakuo, proročište.

Orang-e, *f.* naranča (voće); —enbaum, *m.* naranča (dèrvo); —enfarben, —engelb, *adj.* narančev; —engärtner, *m.* narančar; —erie, *f.* narančik; s. Pomeranze.

Oratorium, *n.* oratorij; cèrkvica, molište.

Orchester, *n.* orkestar.

Orden, *m.* red; (geistlicher), samostanstvo, kaludjerstvo.

Ordens-, (in Zus.) redovni; —band, *n.* trak (reda), redovna vèrpca; —bruder, *m.* brat (reda kojega); kaludjer; —geistliche, *m.* samostanik, kaludjer, fratar, redovnik; —kette, *f.* lanac (reda); —meister, *m.* meštar reda kojega; —regel, *f.* samostanska ili redovna pravila; —ritter, *m.* kavalier reda kojega; —schwester, *f.* kaludjerica, duvna, dumna, koludrica; —statuten, *n. pl.* samostanske ili redovne ustanove; —zeichen, *n.* znamenje reda kojega.

Ordentlich, *adj.* uredjen; pošten; uredan, redovit; redan; običan; — *adv.* po redu, u redu; kako trěba, kako valja; ljudski, pošteno; obično.

Order, *f.* red, zapověd; naredba; ruka.

Ordinanz, *f.* ordinacia (u vojnikah).

Ordinär, *adj.* običan; prost.

Ordinariat, *n.* duhovno poglavarstvo.

Ordinir-en, *v. a.* zapovědati; naručiti; prepisati; einen Geistlichen —, rediti; —ung, Ordination, *f.* zapověd; naruka; prepis; red; redjenje.

Ordn-en, *v. a.* rediti, urediti, razrediti, razporediti; porediti; narediti; prirediti; —er, *m.* ureditelj, učrednik; —ung, *f.* red, poredak; razredjenje; priredjenje; naredjenje; (Reihe), čreda, vèrsta; in — bringen, u red metnuti; Ruhe und —, pokoj i poredak; zur — rufen, zvati na red; nach der —, po redu, jedan za drugim; etwas ist an der —, sad je red na što; —ungsmäßig, *adv.* uredno, po redu; —ungsstrafe, *f.* poredačka kazan; —ungswidrig, *adv.* neuredno, proti redu.

Ordre, *f.* (bei Wechseln), nared; (milit.) zapověst.

Organ, *n.* organ; orudje; glas; srědstvo; (Mittheilungsmittel), občilo; (überhaupt), radilo; (von Personen), redovnici; (Vermittler), posrědnik; —isch, *adj.* organički, ustrojni, uredjaini, obširni (zakon).

Organisir-en, *v. a.* urediti, razrediti, u red metnuti; —ung, *f.* uredjenje, uredjivanje.

Organismus, *m.* ustroj, uredjaj.

Organist, *m.* organista.

Orgel, *f.* orgulje; —bauer, *m.* orguljar; —n, *v. a.* orguljati, udarat u orgulje; —pfeife, *f.* cěv od orguljah; —register, —zug, *m.* igra od orguljah; —treter, s. Bälgentreter; —werk, *n.* orgulje.

Orient, *m.* istok; —alisch, *adj.* istočan; —iren, sich, *v. r.* vladati se, ravnati se.

Original, *n.* izvornik, originao; matica, izvorno pismo, prapis, pèrvopis (isprave).

Original, Originell, *adj.* originalan; izvoran, pèrvotni, pèrvopočetni.

Orion, *m.* oriun, štapi, babini štapi (zvězda).

Orkan, *m.* uragan; vihar, oluja, bura.

Orlean, *m.* oriana.

Orlogschiff, *n.* brod, korablja bojna.
Ornat, *m.* ures, naprava.
Ort, *m.* město; strana; kraj; an Ort und Stelle, mestimice.
Ortband, *n.* vèrh, èrt od nožnice.
Ortbeschreibung, *f.* topografia, opis města kakova, městopisje.
Orthodox, s. Rechtgläubig.
Orthographie, s. Rechtschreibung.
Oertlich, *adj.* městan, městovan; —keit, *f.* městnost; město.
Ortolan, *m.* stèrnadica povèrtna (ptica).
Orts-, (in Zus.) městni; —beschaffenheit, *f.* narava, ćud města.
Ortschaft, *f.* město; strana; kraj.
Ortscheit, *n.* ždrěbčanik.
Orts-thaler, —gulden, *m.* cetvèrti dio talira, forinte.
Ost, Osten, *m.* istok, izhod.
Oster-abend, *m.* nadvečerje vazmeno, večer pred uskèrsom; —ei, *n.* cèrveno, vazmeno jaje, pisanica; —fest, *n.* vazam, uskèrs; —fladen, *m.* uskèršnji, vazmeni kolač; —lamm, *n.* vazmeni janjac, jaganjac uskèršnji.
Oesterlich, *adj.* vazmen, uskèršnji.
Osterluzei, *f.* vučja jabuka (trava).
Ostern, *f.* vazam, uskèrs; vaskresenie.
Oster-tag, *m.* dan vazmeni; —woche, *f.* uskèršnja nedělja, vazmeni tjedan.
Oestlich, *adj.* istočan.
Ostwärts, *adv.* k istoku, na istok.
Ostwind, *m.* istočnjak, uztoka.
Otter, *f.* (Fischotter), vidra; (eine Schlange), vipera, ljutica (zmija); —gezücht, *n.* zminji skot; —zunge, *f.* zminji jezik; *fig.* pogan, zloćest jezik.
Oval, s. Cirund.
Oxhoft, *n.* oksoft (vèrsta od měre).

P.

Paar, *n.* par; dvojica; dva; ein — Tage, Wochen, několiko danah, nedělјah; zu —en treiben, upokoriti, uzaptiti; ein schönes —, lěpa dvojica, lěp par; ein — Worte, dvě, tri rěči; —en, *v. a.* pariti, sjediniti, sdružiti; sich —, *v. r.* pariti se, sdružiti se; —weise, *adv.* dva po dva, dva a dva.
Pabst, s. Papst.
Päpstler, s. Papist.
Pacht, *m.* Pachtung, *f.* najam; arenda, (t.) zakup; (in Zus.) zakupni; —abgabe, *f.* —geld, *n.* (t.) zakupnina; —anschlag, *m.* ucěna od zakupa; —bauer, *m.* kmet arendaoski; —brief, —contract, *m.* list, pogodba zakupna.
Pachten, *v. a.* najmiti, uzet pod arendu, zakupiti.
Pächter, *m.* najmitelj, arendator, (t.) zakupnik; —in, *f.* najmiteljica, arendatorka.
Pacht-geld, *n.* zakupnina; — gut, —stück, *n.* zakupština; —jahr, *n.* godina od arende; —lustig, *adj.* najmit hoteći; —schilling, *m.* s. Pachtgeld; —weise, *adv.* pod arendu, pod najam; —zins, *m.* zakupnina.
Paciscenten, *pl.* pogodbenici.
Pack, *m.* & *n.* smotak; rukovet; ćom, denjak; svežanj, zavezak.
Pack, *n.* (von Menschen), smet, smetje, djubre od ljudih.
Packen, *v. a.* (fassen), uhvatiti, uhi

titi; uloviti, spodbiti, sćepati; (einpacken), spremati, spravljati; sich —, *v. r.* nositi se, tornjati se, pobirati se.

Packer, *m.* tovarnik.

Packet, Päckchen, *n.* smotak; svěžanj; zavezak; denjak; rukovet; čom.

Packetboot, *n.* pakebot, brod poštarski.

Packgeräth, s. Gepäck.

Pack-haus, *n.* —hof, *m.* divona; magazin; —knecht, *m.* pratežar, pratežnik; —leinwand, *f.* platno grubo za zamatati; —nadel, *f.* čuvalduz, samaruša, igla velika; —papier, *n.* papir za zamotat, papir grubi; —pferd, *n.* sehsana, konj pratežni; —sattel, *m.* samar; —stock, *m.* —scheit, *n.* batina, cěpka, dèrvo (od prateži); —tuch, *n.* s. Packleinwand; —wagen, *m.* kola pratežna.

Pact, *m.* (Pactum), s. Vertrag.

Pädageg, *m.* dětovod, učitelj dětce.

Page, s. Edelknabe.

Pagin-a, *f.* stranka, strana, list; —iren, *v. a.* naznačiti strane brojem.

Pagode, *f.* pagoda.

Palatin, *m* palatin, nadvornik.

Pallasch, *m.* paloš, pala.

Pallast, *m.* palača, palata.

Pallisade, *f.* kolje.

Palme, *f.* Palmbaum, *m.* palma, paoma, poma; paoma, grana od palme; (Blüthenknospen der Weiden), maca, mačica; (ein Maß), dlan.

Palm-sonntag, *m.* cvětna nedělja; —wein, *m.* palmovo vino; —zucker, *m.* palmov cukar, šećer, —zweig, *m.* grana od pome.

Pan, *m.* Pan, bog pastirski.

Panacee, *f.* (griech.) svelěk.

Pandekten, *pl.* pandekte.

Pandore, *f.* pandora.

Panele, *f.* Panelwerk, *n.* panele.

Panier, *n.* barjak, stěg, zastava.

Panster, —rad, *n.* veliko kolo vodenično.

Pantheon, *n.* panteon, svebožje.

Panther, Pantherthier, *n.* pantera.

Pantoffel, *m.* papuča; cipela; —holz, *n.* —baum, *m.* plut, pluta.

Pantomim-e, *f.* pantomima; —isch, *adj.* pantomimičan; pantomimički; —spieler, *m.* pantomim.

Panzer, *m.* pancier, oklop; —handschuh, *m.* gvozdena, ljuskava rukavica; —hemd, *n.* gvozdena, ljuskava košulja; —kette, *f.* kolajna ljuskava.

Panzern, *v. a.* oklopiti, oklopom oděnuti.

Panzerthier, *n.* armadil.

Päonie, *f.* božur (cvět).

Papa, *m.* tata, ćaća, ćaćko, ćako.

Papagei, *m.* papiga, papagao.

Papern, s. Plappern, Plaudern.

Papier, *n.* papir, artija, knjiga; etwas zu — bringen, staviti što na pismo; —en, *adj.* od papira, papiran, arten, od artie; —fabrik, *f.* artijana, tvorionica od artije; —fenster, *n.* prozor od papira; —geld, *n.* papirni novac; —handel, *m.* tèrgovina s artijom; —händler, *m.* tèrgovac od papira; —laus, *f.* grizlica; —lumpen, *pl.* tralje, cunje; —macher, *m.* papirar; —mühle, *f.* papirnica, artijana; —scheere, *f.* škare za papir; —stempel, *m.* biljega za artiju.

Papist, *m.* papista, papinac; —isch, *adj.* papistički.

Pappe, *f.* (Brei), kaša; čiriz, klija od můke.

Pappe, *f.* s. Pappendeckel.

Pappel, *f.* slezovača (trava).
Pappel, *f.* —baum, *m.* topola, jagnjed, jablan; das *adj.* davon, jablanski, jablanov, jagnědov, topolov; —holz, *n.* jagnjědovina, jablanovina, topolovina; —wald, *m.* topolik, topoljak.
Pappen, *v. a.* lěpiti, klijati.
Pappendeckel, *m.* kartun, tvèrd, debeo papir.
Pappenstiel, *m.* malenkost, ništaria.
Papst, *m.* papa.
Päpstlich, *adj.* papin; papinski.
Papst-thum, *n.* papinstvo; —wahl, *f.* izabiranje pape.
Par, Paren, s. Paar, Paaren.
Parabel, *f.* parabola; prilika, pričica.
Parade, *f.* parada; —pferd, *n.* jedek, konj od parade; —platz, *m.* piaca od parade; —zimmer, *n.* soba od parade.
Paradies, *n.* raj; nebo; —apfel, *m.* paradia, rajska jabuka; —baum, *m.* divja maslina, dafina; —feige, *f.* smokva rajska; —holz, *n.* aloevina.
Paradiesisch, *adj.* rajski; vele lěp.
Paradiesvogel, *m.* rajska ptica.
Paradiren, *v. n.* paradirati, činiti, pravit paradu.
Paradox, *adj.* čudan, čudnovit, tamašan.
Parallel, *adj.* istorazstupan.
Paraplüe, *n.* s. Regenschirm.
Parasol, *n.* s. Sonnenschirm.
Parce, *f.* Parka.
Parcell-e, *f.* čestica; —iren, *v. a.* razděliti zemljište na čestice, razkomaditi zemljište.
Parcial-, na čestice.
Parchent, s. Barchent.
Parder, s. Panter.
Pardon, *m.* oproštenje, oprost; pošteda, milost, pomilovanje; — geben, oprostiti; —niren, *v. a.* pardonirati, oprostiti, oproštenje dati.
Pare, *f.* (einer Urkunde), (t.) istopis (isprave).
Parentation, *f.* beseda pogrebna, ukopna.
Parenthese, *f.* (Einschluß), parenteza, zatvor, uključak.
Parere, *n.* ärztliches, lěkarsko mněnje.
Parforcejagd, *f.* veliki lov, hajka.
Pari, *n.* al —, u istoj vrědnosti.
Pariren, *v. a.* (auspariren), odbiti, odvratiti, odvèrnuti; — *v. n.* (gehorchen), slušati, pokoran biti; (wetten), obkladiti se, okladiti se.
Park, *m.* park; šumica; zvěrinjak.
Parlament, *n.* parlamenat, sborište; —är, *m.* ugovornik.
Parmesankäse, *m.* parmezan, sir parmezanski.
Parochie, *f.* župa; župno područje.
Parole, *f.* parola; rěč.
Part, *m.* dio; stranka.
Partei, *f.* stranka; stranci, stranjani; —gänger, *m.* stranac, stranjanin; —isch, —lich, *adj.* pristran, jednostran; —lichkeit, *f.* pristranost, jednostranost; —los, s. Unparteiisch; —sache, *f.* posebnička, zasebnička stvar; —sucht, *f.* stranjanstvo.
Particulär, *adj.* posebnički, zasebnički; — *adv.* děl po děl.
Particulare, *n.* izkaz.
Partie, *f.* partia, partida; dio; broj, komad; družtvo; (Heirath), ženitba; eine gute — machen, dobro se oženiti, udati.
Partisane, *f.* oštroperac, sulica perjata.
Partitur, *f.* partitura.

Pasch, *m.* jednak broj (očiuh od dviuh il više kockih).

Paschen, *v. n.* kockati se; (von Waaren), kuntrabantirati, kuntrabant dělati, zabranjenu robu kradom uvoziti.

Pasquill, *n.* pogèrda pisana, (t.) oskvèrnka; —ant, *m.* klevetnik, oskvèrnčar.

Paß, *adv.* zu — kommen, baš dobro doći.

Paß, *m.* put, prelaz, prolaz; (enger Weg), bogaz, klanac; (der Pferde), korak; (Paßport), pašuš, putno pismo, putni list, putovna knjiga, putovnica.

Paß, *m.* **Paßglas**, *n.* čaša, kupa obručasta.

Passage, *f.* prelaz.

Passagier, *m.* putnik; prolaznik.

Passant, *m.* prelaznik; (in Zusamm.) prelaznički.

Passatwind, *m.* naredbeni větar.

Pass-en, *v. n.* (im Spiele), neigrati; (warten), čekati; prežati, vrebati; (angemessen sein), ličiti, pristati, dobro stojati; das Kleid paßt ihm nicht gut, nestoji mu dobro haljina; das paßt nicht hierher, to neidje simo; diese zwei Menschen passen nicht zusammen, ova se dva čověka skupa neslažu; — *v. a.* priměriti, spriljubiti, prilagoditi; —end, *adj.* priličan, podoban, ugodan, sgodan.

Paß-gang, *m.* korak; —gänger, *m.* prusac, jorga, konj dobronosac.

Passion, *f.* strast; — Christi, mùka Isukèrstova; —sblume, *f.* mučenica (cvět).

Passir-en, *v. n.* proći, prolaziti, prelaziti; (erträglich sein), snosno biti, moć proći; (bewilligen), dopustiti; (geschehen), dogoditi se, pripetiti se; —schein, —zettel, *m.* (t.) propustnica; —ung, *f.* (beim Militär), dopust na kèrmu.

Passiv, *adj.* tèrpeć; (Schuld), dugovni, dužni; —schuld, *f.* dug, dužni novci.

Paste, *f.* pasta, kamen rukotvorni od farbanoga stakla.

Pastell, *m.* pasteo, suha boja; —gemälde, *n.* pasteo, pastelov kip; —maler, *m.* pasteonik; —malerei, *f.* pasteo; malanje suhimi bojami.

Pastet-e, *f.* pasteta; —enbäcker, *m.* pastetar; —enboden, *m.* dno od pastete; —endeckel, *m.* poklopac od pastete.

Pastinake, *f.* pastèrnjak (trava).

Pastor, *m.* pastor; —in, *f.* pastorica.

Patent, *n.* povelja; —al, *adj.* poveljni.

Pater, *m.* pater, otac; —noster, *n.* otčenaš; (Rosenkranz), krunica, brojanice, čislo, patrice.

Path-e, *m.* kum; kumić, kumče; — *f.* kuma; kumica; —engeld, —engeschenk, *n.* kèrstni dar.

Pathetisch, *adj.* patetički; patetičan.

Patient, *m.* bolestnik; —in, *f.* bolestnica.

Patriarch, *m.* patriarka; pèrvoroditelj; —alisch, *adj.* patriarkalski.

Patrimonium, *n.* baština; (in Zus.) baštinski.

Patriot, *m.* domorodac; —isch, *adj.* domorodan; domorodski; —ismus, *m.* domorodstvo, domoljubje.

Patrizier, *m.* vlastelin; —in, *f.* vlastela.

Patroll-e, **Patrulle**, *f.* patrola, straža, četovka; —iren, *v. n.* patrolirati, četovati, ići po patroli.

Patron, *m.* zaštitnik, odvětnik, za-

větnik; —at, *n.* odvětničtvo, zaštitničtvo, (t.) zavětništvo.
Patrone, *f.* fišek; kalup; naboj.
Patronin, *f.* zaštitnica, odvětnica.
Patrontasche, *f.* fišekluk, patrontaš.
Patsch, *i.* pljusk, pljus!
Patsche, *f.* běda; einen aus der — ziehen, izvuć koga iz blata.
Patsche, *f.* Patschhändchen, *n.* ruka, ručica.
Patschen, *v. n.* bèrčkati; — *v. a.* pljusnuti.
Patzig, *adj.* ponosit; — thun, kočiti se, kokošiti se, veličati se.
Pauke, *f.* talambas.
Pauken, *v. n.* udàrat u talambas; *fig.* lupati, biti, tući koga.
Paukenklöpfer, *m.* šibalo, vreteno (za bit talambas).
Pauker, *m.* talambasar.
Pausch, s. Bausch.
Pauschal-e, *n.* odsěčnica; —gelder, *pl. n.* (t.) odsěčnina.
Päuschel, *m.* (Bergb.) bat, ćekić (rudarski).
Pauschen, *v. a.* tèrti, tući, biti rude; topiti.
Pauschgeding, *n.* pridèržaj odsěčni.
Pause, *f.* pauza, stanka, odahnutje.
Pausiren, *v. n.* prestati, stati odahnuti.
Pavian, *m.* babnin (vèrsta od majmuna).
Pech, *n.* smola; pakao; —artig, *adj.* smolat; —baum, *m.* omorika (dèrvo); —brenner, *m.* smolar; — draht, —faden, *m.* dretva; —en, *v. a.* napravljati smolu; smoliti; —fackel, *f.* mašala smolna; — hütte, *f.* smolarnica; —ig, *adj.* smolan, smolat; —kappe,— haube, *f.* smolna kapa; —kranz, *m.* smolni věnac; —ofen, *m.* smolarska peć; —pflaster, *n.* smolenica; — schwarz, *adj.* cèrn kao smola, cèrn kao pakao; —tanne, *f.* s. Pechbaum.
Pedal, *n.* podnožnici (od orguljah).
Pedant, *m.* pedant; —erei, *f.* pedanteria; —isch, *adj.* pedantički.
Pedell, *m.* bedel, sluga akademički.
Pegasus, *m.* pegaz, konj krilati (u pričoslovju).
Pein, *f.* mùka, kina; bolest, pečal.
Peinig-en, *v. a.* mučiti, kiniti; udarit na muke; —er, *m.* mučitelj, mučilac, mučionik; —ung, *f.* mùka, kina; mučenje, kinjenje.
Peinlich, *adj.* mučan, težak; žalostan; dosadan; das —e Gericht, zaglavni, zločinstveni sud.
Peitsche, *f.* korbač, bič, kandžia.
Peitschen, *v. a.* bičevati, korbačem, kandžiom tepsti; mit Ruthen —, šibati.
Pelican, *m.* gem, bučac, najazit, nenasit.
Pelz, *m.* (von Thieren), kèrzno, koža; (Kleidungsstück), kožuh, šuba, ćurak.
Pelzen, *v. a.* cěpati, kalamiti.
Pelz-handschuh, *m.* kosmata rukavica; —kragen, *m.* jaka, ovratnik kosmati; —mütze, *f.* šubara, šušnjara; —stiefel, *pl.* kosmate čizme; —waare, *f.* Pelzwerk, *n.* kosmata roba.
Pendul, *n.* šetalica; s. Perpendikel.
Pennal, *n.* pernjak.
Pension, *f.* (das Ausgedienthaben), izslužba; (Gehalt), plata, izslužnička, penzia; (Kostgeld), hranovina; —at, *n.* pitomište, odhranilište; —iren, *v. a.* staviti koga u izslužnost; —sstand, *m.* izslužnost.
Peonie, s. Päonie.
Percent, *n.* nastotnica; etwas mit 3,

4, 5 Percent verzinsen, dati što na kamate po tri, četiri, pet na sto; —al, *adj.* nastotni.

Perception, *f.* pobiranje (n. p. poreze).

Percipient, *m.* pobirač, primnik; porezar.

Peremtorisch, *adj.* neprodužni, poslědni.

Perfectibel, *adj.* savèršljiv.

Pergament, *n.* kvěr; —en, *adj.* kvěran, od kvěra; —häutchen, *n.* kožica; —macher, *m.* kvěrar.

Period-e, *f.* period; doba; —isch, *adj.* periodičan; periodički, povrěmeni.

Perle, *f.* biser.

Perlen-fang, *m.* —fischerei, *f.* bisarenje, vadjenje biserah iz mora; —farbe, *f.* biserova boja; —farbig, *adj.* biseran, biserov; —fischer, *m.* biserolovac; —muschel, *f.* ljuštura biserna; —mutter, *f.* sedef; —schmuck, *m.* biser, ures od bisera; —schnur. *f.* niz bisera, biserov djerdan.

Perl-farbig, *adj.* biseran, biserov; —gerste, —graupe, *f.* čista ječmena kaša; —hirse, *f.* divje proso; —huhn, *n.* gvinejska kokoš.

Peroriren, *v. a.* predikati; beseditі.

Perpendik-el, *m.* šetalica, kalamir; —ulär, *adj.* kalamiran; kalamirski.

Person, *f.* osoba, sobstvo; čověk; žena; so viel auf die —, toliko na glavu, na svaku glavu; in — erscheinen, doći glavom; —al, *n.* osoblje, čeljad; —al, *adj.* osobni; —alhaft, *f.* odgovornost osobom; —alien, *pl.* osobnosti, sobstvenosti.

Persönlich, *adj.* osoban, sobstven; glavom, u glava; —keit, *f.* osobnost, sobstvenost.

Perspectiv, *n.* durbin, zornik; —e, *f.* perspektiva; —isch, *adj.* perspektivan.

Pertinenz, *f.* pripadnost.

Perucke, Perücke, *f.* baroka, vlasulja.

Perücken-kopf, —stock, *m.* glava za vlasulje; —macher, *m.* barokar, vlasuljar; —netz, *n.* mrěžica od vlasulje.

Pest, Pestilenz, *f.* kuga; —artig, *adj.* kužan; —beule, —blase, *f.* kužni poganac, zalac, micina kužna; —cordon, *m.* stega proti kugi; —essig, m. kužni ocat; —haus, *n.* špitalj, bolnica kužna; —ilenz, f. Pest; —ilenzialisch, *adj.* kužan; —ilenzwurz, *f.* repuh (trava); —prediger, *m.* kužnički duhovnik; —vorschrift, *f.* propis o kugi; —zeit, *f.* vrěme, doba kužno.

Petarde, *f.* petarda.

Petent, *m.* molitelj.

Petersilie, *f.* peršin; —wurzel, *f.* peršinov koren.

Petiren, *v. a.* moliti za što.

Petition, *f.* molba; —sschrift, *f.* molbenica.

Petschaft, Petschier, *n.* pečat; —stecher, *m.* pečatar.

Petschir-en, *v. a.* pečatiti; zapečatiti; ring, *m.* pèrsten s pečatom, pečatnjak.

Petz, *m.* mědo, medjed, medvěd.

Petze, *f.* kuja, kučka; *fig.* loća, smucka.

Pfad, *m.* staza, put, putanja.

Pfaff, *m.* pop.

Pfaffen-baum, *m.* mašljika; —holz, *n.* mašljikovina; —hütchen, *n.* klobučić popovski; —mäßig, Pfäffisch, *adj.* popovski.

Pfafferei, *f.* popovština.

Pfahl, *m.* kolac; —bau, *m.* kolje.

Pfählen, *v. a.* udariti, pobiti kolje,

ograditi koljem; einen Verbrecher —, udariti, nabiti, nataknuti na kolac.

Pfahlwerk, *n.* kolje.

Pfalz-graf, *m.* falcgrof; —gräfin, *f.* falcgrofica; —gräflich, *adj.* falcgrofovski; falcgrofov; —grafschaft, *f.* falcgrofia, palatinstvo.

Pfand, *n.* zalog, zaklad; —bestellung, *f.* (t.) založba; —brief, *m.* založno, zakladno pismo, zalog; —capital, *n.* založeno glavno.

Pfänd-en, *v. a.* uzeti u zalog, u zaklad; einen —, rubati koga (sudbeno)) —er, —emann, *m.* četnik; —erspiel, *n.* zalog (igra).

Pfandgeber, *m.* (t.) založitelj, zalogodavac; —haus, *n.* založnica (kuća); —inhaber, *m.* (t.) zalogodèržac; —lich, *adj.* založan, zakladan; —nehmer, *m.* (t.) zalogoprimac; —recht, *n.* pravo na zalog; —schilling, *m.* novci za zalog; —spiel, *s.* Pfänderspiel; —verschreibung, *f.* *s.* Pfandbrief.

Pfändung, *f.* rubanje; rubež.

Pfanne, *f.* Pfännchen, *n.* tava, sura, tiganj; (am Gewehr), prašnik, prašnica; (Hüft—), čaška.

Pfannen-deckel, *m.* poklopac od tiganja; —schmied, *m.* kotlar; —stiel, *m.* dèržak od tiganja; —ziegel, *f.* crěp, žlěbac; —kuchen, *m.* fanjak, palačinke.

Pfarr-beneficiant, *m.* župnik; —beneficium, *n.* župni dohodak.

Pfarre, *f.* župa, parokia, plovania; (im Zus.) župni.

Pfarrer, *m.* župnik, parok, plovan.

Pfarr-gebühren, *pl.* dohodci cèrkovni; —genoß, *m.* —kind, *n.* parokianac, župljanin; —haus, *n.* plovania, parokova, župnikova kuća; —kirche, plovanska, župna, parokialna cèrkva; —wohnung, *f.* *s.* Pfarrhaus.

Pfau, *m.* paun (ptica); —enauge, *n.* (ein Schmetterling) oko paunovo; —enfeder, *f.* pero paunovo; —enschwanz, *m.* rep paunov; —henne, *f.* paunica; —taube, *f.* paunast golub.

Pfebe, *f.* Pfebenkürbiß, *m.* dinja.

Pfeffer, *m.* biber, papar; —baum, *m.* biber, papar (dèrvo); —büchse, *f.* bibernica, paprenica; —gurke, *f.* kiseli krastavac; —kraut, *n.* ćubar; —kuchen, *m.* paprenjak; —mühle, *f.* mlinac papreni; —münze, *f.* metva, metvica biberova; —n, *v. a.* papriti, biberiti; zapapriti, zabiberiti; — *v. n.* žeći, žgati; es ist gepfeffert, jako je slano, papreno; —nuß, *f.* papren, biberan orah; —schwamm, *m.* mlěčnica, vèrganj.

Pfeifchen, *n.* sopilica, sviralica; lulica.

Pfeife, *f.* svirka, surla, svirala, sopila; lula.

Pfeifen, *v. n.* zviždati, fićukati; svirati; —, *n.* zvižd, zviždanje, fićukanje; sviranje.

Pfeifen-kopf, *m.* lula; —macher, *m.* lular; —räumer, *m.* čistilica za lule; —rohr, *m.* kamiš; —stopfer, *m.* šibka (za punit lule).

Pfeifer, *m.* svirac; zviždalac.

Pfeil, *m.* strěla.

Pfeiler, *m.* stup; kolac.

Pfeil-schnell, *adj.* bèrz, hitar kao strěla; —schütze, *m.* strělac, strěljar.

Pfennig, *m.* fenik, tuc, tucić; —fuchser, *m.* tvèrdica, stisljivac.

Pferch, *m.* gnoj, bunina, djubre.

Pferche, *f.* obor, pleter, tor.

Pferchen, *v. n.* (vom Vieh) toriti,

gnojiti; — *v. a.* gnojiti, djubriti; (einpferchen), ograditi, tor napraviti.

Pferd, *n.* konj.

Pferde-arbeit, *f.* konjski posao; rad nja s konjima; *fig.* mučan posao; —arzt, *m.* konjski lěčnik; —decke, *f.* pokrovac konjski; —dieb, *m.* konjokradica; —fleisch, *n.* konjsko meso; —geschirr, *n.* sprava, rát konjski; —gurt, *m.* podpruga, ko lan; —haar, *n.* konjska struna; —hälter, *m.* konjodèržitelj; —handel, *m.* tèrgovina s konji; —händler, *m.* konjotèržac; —heerde, *f.* gulja; —hirt, *m.* konjar; —huf, *m.* kopito konjsko; —knecht, *m.* konjuh, konjar; —kopf, *m.* glava konjska; —leine, *f.* ular, oglavnik, povodac; —markt, *m.* pazar, sajam konjski; —mist, *m.* konjska balega; —nuß, *f.* vèrsta od velikih orahah; — schwanz, *m.* — schweif, f. Roßschweif; —schwemme, *f.* kupanje konja; —stall, *m.* konjušnica; —verleiher, *m.* zaimalac konjah; —zeug, *n.* f. —geschirr; —zucht, *f.* gojenje konjah.

Pfetzen, *v. a.* štipati.

Pfiff, *m.* zvižd; *fig.* varka, hitrost; (österr. Halbseitel), polić, frakel.

Pfifferling, *m.* vèrganj; *fig.* ništa.

Pfiffig, *adj.* hitar, lukav, šegav.

Pfingsten, *f.* Pfingstfest, *n.* blagdan duhovah, duhovi, trojaki.

Pfingst-tag, *m.* der erste —, pèrvi dan duhovah; —vogel, *m.* žuti kos; —woche, *f.* duhovska nedělja.

Pfipps, *m.* popita, kika (u peradi).

Pfirsich, Pfirsiche, *f.* brěskva, praskva (voće); —baum, *m.* praskva, brěskva (dèrvo); —blüthe, *f.* praskov, brěskov cvět; —branntwein, *m.* brěskovača, praskovača (rakia); —kern, *m.* koštica od brěskve.

Pflanz-e, *f.* rastje; trava, bilje; —en, *v. a.* saditi; —enleben, *n.* rastno življenje, život rastni; —enreich, *n.* carstvo rastno; —er, *m* sáditelj, sadnik; —schule, *f.* rastilo; razsadnik; — stadt, *f.* kolonia, naseobina; —ung, *f.* sadjenje; sad; nasad; naseobina, kolonia.

Pflaster, *n.* tarac, kaldèrma; (auf Wunden), melem, obliž, flaštar; —er, *m.* taracar; —geld, *n.* taracarina, taracnina; —mauth, *f.* taracna mitnica; —n, *v. a.* taracati, kaldèrmati; —stein, *m.* ploča, skrila; —treter, *m.* danguba, skitalica, klatež, tepac.

Pflaum-e, *f.* sliva, šljiva (plod); —enbaum, *m.* šljiva (dèrvo); —engarten, *m.* šljivik; — kern, *m.* koštica od šljive; —enmuß, *n.* pekmez.

Pflegeamt, *n.* tutorstvo, nastojanje.

Pflege, *f.* nega, goj, gojstvo; negovanje, gojenje, hranjenje; skèrb, skèrbljenje, briga, gledanje, nastojanje; lebděnje; područje, okoliš; —ältern, *pl.* odhranitelji, odgojitelji, poočim i pomajka; —befohlne, *m.* & *f.* —kind, *n.* —ling, *m.* hranjenik, skèrbstvenik, nahranko; hranjenica, skèrbstvenica, nahrankinja; —mutter, *f.* pomajka; odhraniteljica.

Pflegen, *v. a.* negovati, gojiti; nastojati, gledati; starati se, brigu, skèrb imati, skèrbiti se; der Ruhe —, počivati; des Rechts —, pravicu činiti; Unterhandlungen —, pogadjati se; eine Untersuchung —, iztraživati; Freundschaft, Umgang mit jemanden —, drugovati, prijatelj biti s kime; — *v. n.* običa-

vati, običajiti, obikovati, običaj imati; wie es zu geschehen pflegt, kako obično biva.

Pfleger, *m.* negovatelj, gojitelj, skèrbnik, nastojnik, gledatelj; odhranitelj; (in österr. Tirol der Richter) sudac; —in, *f.* nastojnica, gledateljica; odhraniteljica.

Pflege-sohn, *m.* hranjenik, posinak; —tochter, *f.* hranjenica, pokćerka; —vater, *m.* odhranitelj; poočim.

Pflegling, *m.* s. Pflegbefohlene.

Pflegschaft, *f.* skèrbstvo; —lich, *adj.* skèrbstveni.

Pflegung, *f.* goj, gojstvo; nastojanje, gledanje; skèrb, briga.

Pflicht, *f.* dužnost, dèržanstvo; za kletva, prisěga od věrnosti; —bar, —ig, *adj.* dužan, dèržan; —los, *adj.* slobodan, prost od dužnosti; nevěran; —mäßig, *adj.* dužan, dèržan; *adv.* polag dužnosti, dèržanstva; —theil, *m.* dužan dio; —vergessen, *adj.* nepokoran; nevěran; krivorotan, rotan; — handeln, prekèršiti dužnost; —vergessenheit, *f.* prekèršenje; nevěrnost, nevěra; nepokornost; krivorotnost; —widrig, *adj.* dužnosti, dèržanstvu protivan.

Pflock, *m.* klin.

Pflöcken, *v. a.* zaglaviti, zagvozditi klinom.

Pflücken, *v. v.* tèrgati; ukinuti; ubrati, čupati, skubsti, perutati (pticu).

Pflug, *m.* plug; ralo, ralica.

Pflügbar, *adj.* oratan.

Pflug-beil, *n.* cèrtalo; —eisen, —messer, *n.* lemeš, raonik.

Pflüg-en, *v. a.* orati; —er, *m.* ratar, rataj, orač.

Pflug-land, *n.* oranica (zemlja); —ochs, *m.* vol od oranja; —reute, *f.* otik, otka, orićak; —schar, *f.* lemeš; —sterze, *f.* ručica, rog.

Pflügung *f.* oranje.

Pflugwende, *f.* uvratina.

Pforte, *f.* vrata; die ottomanische —, porta otmanska.

Pförtner, *m.* vratar; —in, *f.* vratarica.

Pfoste, *f.* stup; stožer.

Pfote, *f.* Pfötchen, *n.* šapa

Pfriem, *m.* Pfrieme, *f.* šilo; —enkraut, *f.* žukva, žukovina (trava).

Pfropfen, Pfropf, *m.* čep; (auf die Ladung), čep, sukia.

Pfropfen, *v. a.* čepiti; začepiti; voll —, natèrpati, napuniti, nabiti; Bäume —, c'piti, kalamiti; —, *n.* kalamljenje, cěpanje.

Pfropf-messer, *n.* kosir, nož vèrtlarski, nož za kalamit, za cěpit; —reis, *n.* kalam, cěp; —wachs, *n.* vosak vèrtlarski; —zieher, s. Korkzieher.

Pfründ-e, *f.* prebenda, dobro cèrkovno; zadušbina, svestenično blagodejanje; —ner, *m.* prevendar; zadušbinar; (im Spital) oskèrbničar (spitalnik); (in Zus.) oskèrbničanski.

Pfuchzen, *v. n.* puhati (kao mačka).

Pfuhl, *m.* glib, blato, mlaka, kaluža, kao; der Höllen—, jaz, ponor pakleni.

Pfühl, *m.* perina; uzglavje; jastuk, koktao.

Pfuhlicht, *adj.* glibovit, kalovit, kalužast; jazovit.

Pfui, *i.* fi, pi!

Pfund, *n.* funt, funta; *fig.* talent; —birn, *f.* funtaška kruška; —gewicht, *n.* teža od funte.

Pfündig, *adj.* od funte.

Pfund-leder, *n.* debela koža, podplat; —sohle, *f.* djon, podplat; —weise, *adj.* na funtu, funt po funt.

Pfusch-en, *v. n.* kèrpariti, zanatariti, kvarit zanat; in etwas —, mě šati se, pačati se u što; —er, *m.* kvari-zanat, nadrimeštar; —erei, *f.* kèrparia.

Pfütz-e, *f.* kaluža, kao, glib; —en-wasser, *n.* voda kalužna; —naß, *adj.* okaljen, okalužen.

Phänomen, *n.* fenomen, pojavljenje, pojava.

Phantasie, ꝛc. s. Fantasie.

Pharao, —spiel, *n.* farao (igra); —ns-maus, *f.* faraunov miš.

Pharisäer, *m.* farizej.

Philosoph, *m.* filozof, mudrac, mudroljubac; —ie, *f.* filozofia, mudroljubje; —iren, *v. n.* filozofirati, mudrovati, umno razložiti; —isch, *adj.* filozofički, mudar, mudroljuban.

Physik, *f.* fizika, naravoslovje; —er, *m.* fizik, naravoslovac.

Physiognom, *m.* fiziognom, licoslovac; —ie, fiziognomia, obličje; —isch, *adj.* fiziognomički.

Physisch, *adj.* prirodan, fizički; fizičan, —e Person, pojedina osoba.

Pichen, *v. a.* smoliti; — *v. n.* pijuckati; — *n.* smoljenje; pijuckanje.

Picke, Pickel, s. Bicke, Bickel.

Pickelhäring, *m.* lakèrdiaš, tamašnik, směšnik, luda; čauš.

Pickelhaube, *f.* kaciga.

Picken, *v. a.* kljuvati, kucati.

Pickenick, *n.* piknik.

Picket, *n.* piket, četa; (im Spiel), piket.

Pietist, *m.* bogomoljac; licuměr, licuměrac; —erei, *f.* bogomoljstvo; licuměrstvo.

Pik (in der Karte), *n.* pik, zelena boja (u kartah).

Pike, *f.* kopje, sulica; —nier, *m.* kopjanik.

Pilger, **Pilgrim**, *m.* hodočastnik, putnik pobožni; —flasche, *f.* tikvica, tikva; —in, *f.* hodočastnica, pobožna putnica; —schaft, —fahrt, Pilgrimschaft, *f.* hodočastje, hodočastvo, pobožno putovanje; —stab, *m.* štap, batina putnička; —tasche, *f.* torba putnička, bisage.

Pille, *f.* pilula.

Pilot, *m.* pilot.

Pilz, *m.* s. Bilz.

Pimpelmeise, *f.* modra sěnica.

Pimpernuß, *f.* klokočika (plod); —baum, *m.* klokočika (dèrvo).

Pimpinelle, *f.* bedrinac, bedrenik; jarčia trava.

Pin, *m.* Pinie, *f.* pinj (plod).

Pinien-baum, *m.* pinj (dèrvo); —kern, *m.* pinjuo, zèrno od pinja.

Pinne, *f.* čavlić, brukvica.

Pinsel, *m.* pernik; *fig.* blesan, glupan; —n, *v. a.* mazati; — *v. n.* cviljěti, jaukati, jadikovati; —stiel, *m.* dèržak od pernika; —trog, *m.* kablica (za pernik prati).

Pinte, *f.* pinta; oka, vèrč.

Pionnier, *m.* obkopnik; —corps, *n.* obkopništvo.

Pipe, *f.* bačva.

Pipen, *v. n.* pijukati.

Pipps, s. Pfipps.

Pique, s. Pike; Piquet, s. Piket.

Pirolt, *m.* s. Goldamsel.

Pisang, *m.* rajska smokva, smokvenica (dèrvo).

Pisse, *f.* burež, mokraća, mižež, pišača; —n, *v. a.* mižati, pišati, mokriti.

Pißtopf, *m.* burežnjak, vèrčina.

Pistazie, *f.* klokočika (plod); —nbaum, *m.* klokočika (dèrvo).

Pistol, *n.* Pistole, *f.* pistolja, pištolj, samokres.

Pistole, *f.* pistola.
Pistolen-Holfter, *m.* kubura, tok od pištolje; —schuß, *m.* hitac iz pištolje.
Placat, *n.* razglas, proglas, (t.) priboj.
Placken, *v. n.* (beim Feuern der Soldaten), neuredno pucati, praskati; — *v. a.* lěpiti; sbijati; (plagen, quälen), mučiti, kiniti; sich mit etwas —, mučiti se, kiniti se, patiti se čime.
Placker, *m.* mučitelj, mučilac; neuredan prasak; —ei, *f.* mùka, kina, patnja; trud, briga.
Plage, *f.* mùka, kina; briga, trud, skèrb; (Landplage), bič; —geist, *m.* mučitelj, mučilac, muka, dosada.
Plagen, *v. a.* mučiti, kiniti; dosadjivati, dojadjivati, dodijavati.
Plageteufel, Plager, s. Plagegeist.
Plan, *adj.* ravan; jednak; plosnat; *fig.* jasan, očevidan.
Plan, *m.* plan, osnova; (Ebene) ravnica, ravnina; — und Riß, osnova i nacèrt.
Planet, *m.* planeta, zvězda pomična; —enbahn, *f.* kolotečina, put, pèrtina planetska.
Planir-en, *v. a.* ravnati, sravnati, poravnati; ugladiti; Papier —, prati papir; —wasser, *n.* klijana voda.
Planke, *f.* daska, trenica; taraba.
Plänkeln, *v. n.* puškati se, puškarati se; — *n.* puškanje, puškaranje.
Planschen, Plantschen, *v. a.* bèrčkati, paljuzgati, pljuskat po vodi.
Plapper-er, *m.* —maul, *n.* —tasche, *f.* blebetuša, bèrbljavac; —ei, *f.* blebet, blebetanje, bèrbljanje; —haft, *adj.* bèrbljav, blebetav; —haftigkeit, *f.* bèrbljavost, blebetavost; —n, *v. n.* bèrbljati, blebetati.
Plärren, *v. n.* drečati, revati, plakati.
Platina, *f.* platina.
Plätschern. *v. a.* & *n.* bèrčkati, paljuzgati, pljuskat po vodi.
Platt, *adj.* ravan; plosan, plosnat; gladak; jasan; —deutsch, *adj.* nizko-němački, prosto němački.
Platte, *f.* ploča, plojka, ploska; list; skrila; (ein geschorner Kopf), plěšina, ćela; (eines Nagels), glavica, glava; (ebene Fläche), ravnica, ravnina.
Platteisen, *n.* Plätte, *f.* utia, tigla.
Platteisse, *f.* iverak, švolja (riba).
Platten, Plätten, *v. a.* tanjiti, ploštiti, plosniti; gladiti, laštiti; ravnati, poravnjivati; tiglati.
Plätter, *m.* ploštilac, tanjilac.
Platterdings, *adv.* baš, upravo, po sve, po svema.
Platt-fisch, *m.* s. Platteise; —heit, *f.* plosnoća, plosnatost, plosnina; *fig.* prostoća; —laus, s. Filzlaus; —mühle, *f.* lamarnica; —nase, *f.* plosnat nos.
Platz, *m.* prasak, praska; trěska, trěsak.
Platz, *m.* město; piaca, tèržište; (Raum), město, prostor; (Fladen), lepinja; — nehmen, sěsti; auf dem —e bleiben, poginuti; (Amt, Dienst), služba, město, čast.
Platz-, (in Zus.) městni; —adjutant, *m.* adjutant od piace; —büchse, s. Klatschbüchse.
Platzen, *v. n.* puknuti, trěsnuti, lupnuti; pucati, trěskati, lupati.
Plätzen, *v. a.* pljusnuti; pljuskati; lupiti, udariti.
Plätzer, *m.* praska, trěska, pljuska.
Platzgold, s. Knallgold..

Platz-halter, *m.* naměstnik; —major, *m.* major od piace.
Platzpulver, s. Knallpulver.
Platzregen, *m.* ploha, plahovita kiša.
Plauder-er, *m.* bèrbljavac; —in, *f.* bèrbljavica; —ei, *f.* bèrbljanje; —haft, *adj.* bèrbljav; —haftigkeit, *f.* bèrbljavost; —maul, *n.* s. Plauderer.
Plaudern, *v. n.* bèrbljati.
Plaudertasche, *f.* blebetuša, bèrbljavac, bèrbljavica.
Plenar-, (in Zus.) obćenit.
Plinsen, Plinzen, s. Blinzen.
Plötze, *f.* cèrvenoperka (riba).
Plötzlich, *adj.* prik, nagao, nenadan; — *adv.* naglo, iz nenada.
Pluderhosen, *f. pl.* dimlie.
Plump, *i.* pljus, pljusk, ljusk!
Plump, *adj.* neotesan, nespretan, neskladan.
Plumpen, *v. n.* pljusnuti, pasti, ljusnuti (u vodu).
Plumpheit, *f.* neskladnost, neotesanost, nespretnost.
Plunder, *m.* tralje; odèrtine; cunje; trice; starež, staretine, kuntanje.
Plünderer, *m.* robilac, plěnilac.
Plunder-kammer, *f.* soba za starež; —kram, *m.* odèrtine; tralje; trice; starež, staretine; krama od staretinah.
Plünder-n, *v. a.* plěniti, robiti, pljačkati; —ung, *f.* plěnjenje, robljenje, plačkanje, pljačka.
Plüsch, *m.* pliš, vunena kadifa.
Pöbel, *m.* puk; ljudinstvo; prostaci; haft, *adj.* ljudinski, prostački; —sprache, *f.* prostački jezik; —volk, *n.* ljudinstvo, prostaci; —wort, *n.* prostačka, prosta rěč.
Pocharbeiter, *m.* (im Bergw.) radnik u rudnoj stupi, lomac.
Pochen, *v. a.* & *n.* kucati; tući, lupati, biti, udarati; razbiti, razbijati; Erz—, stupati rudu; (lärmen), bučiti, vikati; auf etwas —, upirati se u što; ponositi se čime.
Pocher, *m.* (beim Bergbaue), lomac; (Prahler), hvastalac, torlak.
Poch-mühle, *f.* —werk, *n.* rudni mlin, stupa rudna.
Pocke, rc. s. Blatter, rc.
Podagr-a, *n.* guta, ulozi u noguh; —isch, *adj.* gutav; —ist, *m.* gutavac.
Poesie, *f.* poezia, pěsnictvo.
Poet, *m.* poeta, pěsnik; —ik, *f.* poetika; —isch, *adj.* poetičan, pěsan; poetički, pěsnički.
Pöckel, *m.* salamura; —fleisch, *n.* slano meso; —n, *v. a.* soliti, posoliti, vèrć u salamuru.
Pokuliren, *v. n.* (im g. Leb.), piti, pijuckati.
Pol, *m.* pol, stožer.
Polar-stern, *m.* polarna zvězda; —kreis, —zirkel, *m.* okrug, krug polarni.
Polei, *m.* puliš, puljašak (trava).
Polhöhe, *f.* polarna visina.
Polireisen, *n.* laštilo, gladilo.
Polir-en, *v. a.* laštiti, gladiti; ulaštiti, ugladiti; —er, *m.* laštilac; feile, *f.* lima za laštenje; —stahl, *m.* laštilo, gladilo; —stock, *m.* laštilo, gladilo; —zahn, *m.* laštilo, gladilo; —ung, Politur, *f.* laština; laštenje; gladčina, gladjenje.
Politik, *f.* politika.
Politisch, *adj.* političan; politički.
Polizei, *f.* policia, redarstvo; (in Zus.) redarstveni; —amt, *n.* redarstveni ured; —aufsicht, redarstveni nadgled; —beamter, *m.* službenik redarstveni; —commissär, *m.* redarstveni pověrenik; —commissariat, *n.* redarstveno pově-

reništvo; —direction, *f.* redarstveno ravnateljstvo; —ordnung, *f.* red od policie; —übertretung, *f.* redarstveni prekèršaj.

Polize, *f.* (bei den Kaufleuten), obsěguranje.

Poll, *m.* Pollmehl, *n.* izsěvci.

Polster, *m.* jastuk, koktao; —n, *v. a.* napuniti, nabiti (perjem, strunom, itd.); —tanz, *m.* jastuk.

Polter-abend, *m.* pirno, svatbeno nadvečerje; —er, *m.* mèrmljalo; vikalo, kričalo; —geist, *m.* tintilin, malik, maličac; —kammer, *f.* soba za starež; —n, *v. n.* štropotati; vikati, kričati, bučiti; —stock, *m.* jargola (od timuna).

Poly-andrie, *f.* mnogomužtvo; —gamie, *f.* poligamia, mnogoženstvo.

Polyp, *m.* polip.

Pomade, *f.* pomada.

Pomeranze, *f.* naranča (voće); —nbaum, *m.* naranča (dèrvo); —nschale, *f.* ljuska, oljuština, kora od naranče.

Pommer, *m.* pomoranac, pomorski pás.

Pomp, *m.* gizda, velikolěpje; —haft, *adj.* gizdav, velikolěpan.

Pontak, *m.* pontak (vino).

Pontonier-Corps, *n.* mostovničtvo.

Pony, *m.* (Pferdchen), duplaš.

Popanz, *m.* strašilo.

Popel, s. Rotz.

Populär, *adj.* pučan; pučanski, pučki.

Popularität, *f.* pučanstvo.

Porcellan, s. Porzellan.

Porphyr, *m.* porfir; —en, *adj.* porfiran, od porfira.

Port, s. Hafen.

Portal, *n.* dveri, vrata.

Portechaise. *f.* nosiljka, nosionica.

Portefeuille, *n.* (Brieftasche), listnica, karaman; (Minister—), (t.) osobina.

Portemonnaie, *n.* s. Geldbeutel.

Portier, *m.* vratar.

Portion, *f.* obrok.

Porto, *n.* poštarina; Brief—, listovina; —frei, *adj.* bez poštarine.

Porträt, *n.* priličje; —maler, *m.* priličnik, slikar, malar, pengalac od priličjah.

Portulak, *n.* tušak (trava).

Porzellan, *n.* porculana; —en, *adj.* od porculane; —erde, *f.* porculanska zemlja, porculana; —schecke, *m.* šarac (konj).

Posament, *n.* pasaman; —irer, *m.* pojasar.

Posaune, *f.* trublja; —n, *v. n.* trubiti; —nbläser, —r, *m.* trubnik.

Positiv, *adj.* postanovit, stavan, jamačan; — *adv.* stanovito, postavno, jamačno, zaista, doista.

Positiv, *n.* male orgulje.

Positur, s. Stellung.

Posse, *f.* lakèrdia, šala, ludost, ludoria, tamaša.

Possen, *m.* pèrkos; Jemanden einen — spielen, pèrkos komu učiniti, pèrkositi komu; einem etwas zum — thun, učinit komu što uz pèrkos.

Possen, *i.* ludorie, trice!

Possen-haft, *adj.* směšan, tamašan, šaljiv, zabavan; —macher, —reißer, *m.* lakèrdiaš, šaljivčina, tamašnik; —spiel, *n.* lakèrdia, tamaša.

Possirlich, *adj.* směšan, zabavan, tamašan; —keit, *f.* směšnost, tamašnost.

Post, *f.* (Artikel), članak; (in einem Handlungsbuche), stavka, svota.

Post, *f.* pošta; (in Zus.) poštarski; —abgang, —ablauf, *m.* odlaz pošte; —amt *n.* pošta, čin od pošte; —beamte, —bediente, *m.* u;

rednik, činovnik poštarski; —bedienung, *f.* služba pri pošti; —bote, *m.* glasnik, knjigonoša; —conducteur, *m.* poštarski provodnik.

Postement, *n.* podnožje.

Posten, *m.* město; služba; čast; u-red; (Geldposten), skupa novaca.

Postenlauf, *m.* tečaj poštah; der — ist offen, pošte idu.

Posteriorität, *f.* zatimstvo.

Posterität, *f.* potomstvo.

Post-expedient, *m.* poštarski odpravnik; —expedition, *f.* poštarska odprava.

Post-frei, *adj.* prost od poštarine; —geld, *n.* poštarina; —halter, *m.* poštar; —haus, *n.* pošta; —horn, *n.* rog poštarski.

Postille, *f.* knjiga od predikah.

Postillion, *m.* poštarski sluga.

Postjournal, *n.* poštarski dnevnik.

Post-kalesche, *f.* kočia poštarska; —karte, *f.* (Landkarte), karta poštarska; —knecht, s. Postillon; —kutsche, *f.* kočia poštarska; —meister, *m.* poštar, meštar od pošte; —ordnung, *f.* red od pošte; —papier, *n.* poštarski, fini papir; —pferd, *n.* poštarski konj; —recepisse, *n.* poštarska primka; —säule, *f.* milja, stup od milje; —schein, *m.* teskera poštarska; —schiff, *n.* brod poštarski; —schreiber, *m.* pisar kod pošte.

Postscript, *n.* s. Nachschrift.

Post-station, *f.* poštarska postojka; —straße, *f.* put, cesta poštarska; —tag, *m.* dan od pošte; —vergehen, *n.* poštarski prestupak; —verwalter, *m.* nastojnik od pošte; —wagen, *m.* kola poštarska; —weg, *m.* s. Poststraße; —wesen, *n.* poštarstvo; —zeichen, *n.* znamenje od pošte; —zug, *m.* sprega poštarska.

Postulant, *m.* zahtěvalac.

Postulat, *n.* zahtěv.

Postuliren, *v. a.* zahtěvati.

Potage, *f.* juha, čorba.

Potentat, *m.* moćnik, mogućnik, vladar.

Pottasche, *f.* potaša, pepeo; —nsieder, *m.* pepeljar.

Pottfisch, *m.* kit (riba).

Potz! Potztausend! (Potz Henker! Potz Wetter!) aj gle, nuto djavola, do djavola, do vraga!

Präbend-e, *f.* zadušbina, s. Pfründe; —ist, *m.* zadušbinar.

Pracher, Prachern, s. Bettler, Betteln.

Pracht, *f.* gizda, velikolěpje; světlost, sjajnost; —aufwand, *m.* razkošan trošak; —ausgabe, *f.* razkošno izdanje; —bett, *n.* odar, postelja od parade; —himmel, *m.* nebo.

Prächtig, *adj.* krasan, gizdav, velikolěpan; sjajan, světao.

Pracht-kegel, *m.* obelisk; —werk, *n.* knjiga velikolěpna, gizdavo, krasno dělo; —zimmer, *n.* soba od parade, uresna soba.

Präcipitat, *n.* oborina.

Präcipitiren, *v. a.* (in der Chemie), oboriti.

Präcis, *adj.* točni.

Practicant, *m.* věžbenik.

Practiciren, *v. a.* (sich zu einem Amte vorbilden), věžbati se u čemu; (als Arzt rc.), prakticirati, těrati (lěkarstvo) kakvu umětnost.

Practicus, *m.* praktik.

Practik, *f.* praktika.

Practisch, *adj.* praktičan; praktički činstven, dělotvoran.

Prädestination, *f.* predosudba.

Prädicat, *n.* nazov, nazivak.
Prädicant, f. Prediger.
Präfect, *m.* prefekt, nadstojnik.
Prägeeisen, *n.* kalup.
Prägen, *v. a.* utištěti, pritisnuti, utisnuti; Geld —, kovati novce; ins Gedächtniß —, pamtiti, zabit u glavu.
Prägestock, *m.* f. Prägeeisen.
Prahl-en, *v. n.* ponositi se, hvaliti se, veličati se, dičiti se, hvastati, torlati; —en, *n.* —erei, *f.* torlanje, veličanje, hvastanje, hvasta; —er, *m.* torlak, hvastalac, hvalisav; —erei, *f.* f. Prahlen; —erin, *f.* torlakinja, hvastalica, hvalisava; —erisch, *adj.* torlav, hvastav, ponosit; —haft, *adj.* torlav, ponosit, hvastav; —haftigkeit, *f.* torlavost, ponositost, torlanje, hvasta, hvastanje; —hans, f. Prahler; —sucht, f. Prahlhaftigkeit.
Prahm, *m.* kompa, skela.
Präjudiciren, *v. a.* predhodno što presuditi.
Prälat, *m.* prelat, glavoredovnik; —ur, *f.* prelatura, glavoredovničtvo.
Prälegat, *n.* predzapis.
Präliminare, *n.* predhodni račun.
Prall, *adj.* napet, nategnut, nategnjen, napregnut.
Prall, *m.* odskok, odboj, odudar; —en, *v. n.* odskočiti; odskakati, otepsti se, otipati se; odbiti se; odbijati se; —en, *n.* odskakanje, otipanje, odbijanje, odudaranje.
Prämie, *f.* dar, uzdar, nagrada, naknada; (Taxe), odredbina; (Assecuranz—), osigurnina.
Prangen, *v. n.* sjati; veličati se, gizdati se.
Pranger, *m.* tèrlica, kara.
Pränumer-ant, *m.* predbrojnik; —ation, *f.* predbrojenje, predbroj; —iren, *v. a.* predbrojiti; predbrajati.
Präposition, *f.* f. Vorwort.
Präsent, *n.* dar, poklon.
Präsentation, *f.* predstava na kakvu oblast; (eines Wechsels), predočba (měnice za izplatu).
Präsentatum, *n.* dan predstave.
Präsentiren, *v. a.* predstaviti koga; predočiti (měnicu).
Praser, *m.* praz (kamen dragi).
Präsident, *m.* predsědnik.
Präsidiren, *v. n.* predsědovati.
Präsidium, *n.* (Person), (t.) predsědstvo; (Würde), predsědničtvo.
Praß, *m.* hèrpa, gomila staretine.
Prasselgold, f. Knallgold.
Prasseln, *v. n.* praskati, pucati; — *n.* praska, praskanje, pucanje.
Praß-en, *v. n.* častiti se, razmetno, razsipno živěti; —er, *m.* razsipnik, razmetnik.
Prästiren, *v. a.* učiniti, zadovoljiti.
Präsum-iren, *v. a.* predmněvati; —tion, *f.* predmněva.
Prätext, *m.* izgovor, izlika, f. Vorwand.
Präventiv, *adj.* (t.) predodvratni.
Praxis, *f.* věžba; običaj.
Predig-en, *v. a.* predikati, pripovědati, propovědati; Aufruhr —, uzbuniti; —er, *m.* predikatur, predikač, pripovědnik, pripovědalac, propovědnik.
Predigt, *f.* prědika, propověd, beséda duhovna, rěč božja; —amt, *n.* predikačtvo, propovědničtvo; —buch, *n.* knjiga od prědikah.
Preis, *m.* cěna; (Belohnung), nagrada, platja, dar; (Lob), hvala, pohvala; —aufgabe, *f.* f. Preisfrage; —ausschreibung, *f.* razpis nagrade; —courant, *m.* cěnik, popis od cě-

nah; —frage, *f.* uzdarno pitanje, zadaća uzdarna, razpis nagrade.

Preisen, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti, veličiti; cěniti, ucěniti; eine Waare —, cěniti robu; einen glücklich —, dèržat koga za srětna; Gott loben und —, slaviti i hvaliti Boga.

Preisgeben, *v. a.* dati; ostaviti, pustiti; — der Gefahr, izvèrći koga pogibelji.

Preis-schrift, *f.* obdareno pismo; —würdig, *adj.* hvale, slave dostojan; dara vrědan; —würdigkeit, *f.* hvala, slava, dika; —zuerkennung, *f.* prisuda nagrade.

Preißelbeere, s. Preiselbeere.

Prelle, *f.* stupica, železje.

Prell-en, *v. n.* odskakati, odbijati se; — *v. a.* odbijati, otipati; prevariti; —er, *m.* odboj; varalica; —erei, *f. fig.* varanje, prevara; —schuß, *m.* pucanje, puknutje na odboj.

Press-e, *f.* preša; těsak; (Druckerpresse), štampa, tisak, pečatna; —en, *v. a.* gnjesti; stiskati; ožimati, prešati, vèrć u těsak; (bedrücken), gnjesti, tlačiti, daviti; —er, *m.* prešar, tiskar, tlačitelj.

Preß-freiheit, *f.* sloboda štampe; —gesetz, *n.* zakon o štampi, o tisku.

Preßglanz, *m.* laština, světlost.

Preßvergehen, *n.* prekèršaj štampe.

Prickeln, *v. a.* badati, bosti, bockati.

Priester, *m.* redovnik, duhovnik, svetjenik, pop; —amt, *n.* redovničtvo, svetjeničtvo, popovstvo; —in, *f.* redovnica, svetjenica, popinja; —lich, *adj.* redovnički, svetjenički, popovski; —rock, *m.* popovska haljina; —schaft, *f.* redovničtvo, svetjeničtvo, popovstvo; —stand, *m.* redovničtvo, popovstvo, stališ redovnički; —thum, *n.* redovničtvo, popovstvo, svetjeničtvo; —weihe, *f.* red redovnički.

Primaner, *m.* učenik od pèrve godine.

Primas, *m.* primas, pèrvostolnik.

Primat, *n.* primacia, pèrvenstvo.

Primawechsel, *m.* pèrva měnica.

Prime, *f.* pèrvi red; pèrva.

Primogenitur, *f.* pèrvorodjenstvo.

Princip, *n.* načelo.

Principal, *m.* principao; gospodar; —in, *f.* principalica, principaoka; gospodarica.

Prinz, *m.* princip; —essin, *f.* principkinja; —essinsteuer, *f.* miraz, pèrćia, dota principkinje koje; —lich, *adj.* principov, principski; —metall, *m.* principov bakar, žuta kotlovina.

Prior, *m.* priur, nadstojnik; —at, *n.* priurstvo, nadstojničtvo; —in, *f.* priurica, nadstojnica.

Priorität, *f.* pèrvenstvo.

Prise, *f.* pèrstovet; plěn.

Prisma, *n.* prizma; —tisch, *adj.* prizmatički, prizmatičan.

Pritsche, *f.* (des Harlekins), lopatica, sablja (dèrvena); (in Hauptwachen), lěsa, postelja, krevet; (beim Federballspiel), lěsica, lopatica; (in den Schulen), štapić; (am Schlitten), sědalo (iza saonicah).

Pritschen, *v. a.* klopnuti, udariti (štapićem); tepsti, šibati děcu.

Privat, *adj.* poseban, posebnički; —betheiligter, *m.* dotični posebnik; —ier, *m.* posebnik; —isiren, *v. n.* biti posebnik; —mann, *m.* posebnik.

Privet, *n.* zahod, s. Abtritt.

Privilegi-en, (in Zus.) povlastični; —ren, *v. a.* povlastiti; —entaxe, *f.*

povlastnina; —ium, *n.* povlastica.

Probat, *adj.* dokazan; izkušen; —es Heilmittel, lěk iskustvom potvèrdjen.

Probe, *f.* proba; dokaz; izkušenje; izkušanje, podkušanje; ogled; (Muster vom Tuch) pregledalica (sukna, čohe); (Stempelinstrument) ogledka; —, (in Zus.) ogledni; —blatt, *n.* —bogen, *m.* proba, izkušak; —gold, *n.* podkusno, prokusno zlato; —haltig, *adj.* tvèrd, potvèrdjen; —jahr, *n.* godina od ogleda.

Proben, *v. a.* probati, pokušati, prokušati, podkušati.

Probe-predigt, *f.* predika od prokušanja; —silber, *n.* prokusno, podkusno srebro; —stück, *n.* stvar na ogled; —zeit, *f.* vrěme od ogleda.

Probir-en, s. Proben; —er, *m.* probalac, provalac, podkušalac, prokušalac; —nadel, *f.* prokusna, podkusna igla; —stein, *m.* kušnik, prokusni, podkusni kamen; —wage, *f.* prokusna, podkusna měra, vaga.

Problem, *n.* problema, zadaća; —atisch, *adj.* problematičan; problematički; nestavan, dvojben, nestanovit.

Probst, *m* prepozit; —ei, *f.* prepozitura.

Procedur, *f.* sudni postupak.

Procent, *n.* procent, nastotnica; —enabzug, *m.* nastotnički odbitak.

Proceß, *m.* s. Prozeß.

Procession, *f.* procesia, prošenje.

Proclam-ation, *f.* proglas; —iren, *v. a.* proglasiti.

Procura, *m.* punomoćje; —tor, *m* punomoćnik.

Procurator, *m.* punomoćnik, Staats-—, dèržavni odvětnik.

Producent, *m.* dobivatelj, proizvoditelj. proizvodnik.

Produciren, *v. a.* (Naturerzeugnisse) dobivati lětinu; (Kunsterzeugnisse) proizvoditi; eine Urkunde —, pokazati ispravu.

Product, *n.* (Naturerzeugniß) plod; (Kunsterzeugniß) proizvod; (Resultat) proiztok; —enpreis, *m.* cěna plodovah.

Productiv, *adj.* plodni, plodovit, plodonosan.

Profan, *adj.* neposvetjen; světovan; pogan.

Profeß, *f.* zavet; —, *m.* zavěštjenik.

Profession, *f.* zanat; zanimanje; —ist, *m.* zanatnik, zanatljia.

Professor, *m.* profesor.

Professur, *f.* profesura.

Profil, *n.* profio.

Profit, *m.* profit, korist, dobitak.

Profoß, *m.* profuz, zatvornik.

Prolog, *m.* prolog, predgovor, proslovje.

Programm, *m.* programa.

Prohibitiv, *adj.* zabranski, prepovedni; —system, *n.* prepovědna sustava.

Project, *m.* projekt.

Prolong-ation, *f.* produženje; —iren, *v. a.* produžiti.

Promotion, *f.* povis.

Promoviren, *v. a.* povisiti.

Promulgiren, *v. a.* razglasiti (zakon).

Prophet, *m.* prorok; —in, *f.* proročica; —isch, *adj.* proročanski.

Prophezei-en, *v. a.* prorokovati; —ung, *f.* prorokovanje; proročanstvo.

Propination, *f.* (eines Getränkes), (t.) pravo točenja.

Proponiren, *v. a,* predložiti.

Proportion, *f.* razměra; —irt, —irlich, *adj.* razměran.

Proposition, *f.* predlog.
Propst, s. **Probst**.
Prorog-ation, *f.* odgoda; —iren, *v. a.* odgoditi.
Prosa, *f.* proza; —iker, *m.* prozaista, prozaik; —isch, *adj.* prozaičan; prozaički.
Proscribirter, *m.* prognanik.
Proselyt, *m.* obratjeni, obratjenik; —enmacherei, *f.* běs, běsnoća od obratjivanja.
Prosodie, *f.* prozodia.
Prospect, *m.* vid; pogled; ogled.
Protection, *f.* (Schutz), zaštita.
Protegiren, *v. a.* štititi; zaštititi; braniti.
Protest, *m.* (eines Wechsels), (t.) prosvěd; (Widerspruch), protivljenje.
Protestant, *m.* protestant; —in, *f.* protestantkinja; —isch, *adj.* protestantički.
Protest-aufnahme, *f.* oprosvědovanje; —gebühr, *f.* prosvědnina; —kosten, *pl.* prosvědni troškovi.
Protestiren, *v. n.* (einen Wechsel) prosvědovati; (widersprechen), protiviti se čemu.
Protokoll, *n.* protokol, napisnik, matica; —iren, *v. a.* staviti u napisnik; —ist, *m.* napisovnik; —sführer, *m.* voditelj napisnika; —snummer, *f.* napisnički broj.
Protzen, *v. n.* pèrkositi; — *v. a.* dignuti, pripraviti top.
Protzig, s. **Trotzig**.
Protz-kette, *f.* lanac (u kolah topovskih); —nagel, *m.* klin (u kolah topovskih); —wagen, *m.* kola topovska.
Proviant, *m.* hrana, jěstivo, zaira, djebana; —haus, *n.* hambar, magazin za jěstivo; —meister, *m.* nastojnik od zaire, (t.) zairnik.
Provinz, *f.* pokrajina, zemlja.
Provinzal, *adj.* pokrajinski.
Provision, *f.* (bei Wechseln), (t.) providba; (Vorrath), zaliha, oškèrba; (Entgelt) plata, odbitak.
Provisor, *m.* provizur, providnik; oškèrbnik (n. p. lěkarnice).
Provisorisch, *adj.* privrěmeni.
Provisorium, *n.* privrěmenstvo.
Provocation, *f.* zaziv, zazivanje.
Provociren, *v. a.* zazvati; prouzrokovati.
Prozeß, *m.* pravda, pria, parnica, parba; (in Zus.) parnički.
Prozessiren, *v. n.* pravdati se.
Prozeß-kosten, *pl.* troškovi parnički; —ordnung, *f.* red parnički; —sache, *f.* stvar parnička, parnica.
Prudel, *m.* para, sapa; (bei den Jägern), kao, kaluža; —n, *v. n.* klokotati; vrěti.
Prüf-en, *v. a.* izkušati, podkušati, prokušati; izpitivati koga o čemu; eine Urkunde —, pregledati ispravu jeli prava ili nije; —ung, *f.* izkušanje, podkušanje, prokušanje; izpit; pregled, —ungscandidat, *m.* (t.) izpitivanac; —ungsform, *f.* izpitni način; —ungstaxe, *f.* izpitnina; —ungsvorschrift, *f.* propis o izpitu.
Prügel, *m.* batina; —ei, *f.* boj; batine; —n, *v. a.* tući, biti, batinati.
Prunelle, s. **Brunelle**.
Prunk, *m.* gizda, velikolěpje, parada, naprava; —en, s. **Prangen**; —voll, *adj.* gizdav, nagizdan, velikolěpan.
Psalm, *m.* psalam; —ist, *m.* psalmista, psalamnik.
Psalter, *m.* **Psalmbuch**, *n.* saltěr.
Publication, *f.* proglašenje, razglašenje, objava.
Publiciren, *v. a.* proglasiti, razglasiti, objaviti.

Publicität, *f.* javnost.
Publicum, *n.* obćinstvo.
Pudding, *m.* puding.
Pudel, *m.* bradaš (vèrsta od psa); (Versehen), falinga, pogrěška, pomanjkanje; —mütze, *f.* šubara, kosmata kapa. [promašiti.
Pudeln, *v. n.* (im gem. Leben) faliti; Pudelnärrisch, *adj.* šaljiv, směšan.
Puder, *m.* prah (za kose); —büchse, —schachtel, *f.* prašnica; —mantel, *m.* ogèrnjač; —n, *v. a.* prašiti; naprašiti; —quast, *m.* kita (za prašenje.
Puff, *i.* lup, trěsk, tof!
Puff, *m.* udarac; trěska; (Zeitungspuff), ismišljotina, laž.
Puff-en, *v. a.* tući, lupati, udarati; — *v. n.* lupnuti, trěsnuti, tofnuti; —er, *m.* mali samokres, pištolja od žepa.
Puls, *m.* bilo; —ader, *f.* odihavica (žila); —schlag, *m.* bijenje, kucanje bila.
Pult, *m.* štionac.
Pulver, *n.* (Schießpulver), barut, prah; (zur Arznei), prah, prašak; —flasche, *f.* barutna kesa; —horn, *n.* barutni rog; —isiren, —n, *v. a.* satèrti, samlěti u prah; —kammer, *f.* barutnica; —mühle, *f.* barutni mlin; —müller, *m.* mlinar od baruta; —thurm, *m.* —magazin, *n.* barutana; —tonne, *f.* —faß, *n.* bačva za barut; —wagen, *m.* kola barutna; —wurst, *f.* kobasica.
Pumpe, *f.* sisaljka.
Pumpen, *v. a.* vući na sisaljku.
Pumpen-schwengel, *m.* ručica od sisaljke; —stock, —stämpel, *m.* cěv od sisaljke; —werk, *n.* sisaljka, makina od sisaljke.
Pumpernickel, *m.* vestfalski kruh, hlěb od mekinjah.
Punkt, *m.* točka; članak; piknja.
Punktation, *f.* (eines Vertrags) sastavak o glavnim točkama pogodbe.
Pünktlich, *adj.* točan; —keit, *f.* točnost.
Punktiren, *v. a.* bosti; točke, piknje dělati.
Punktur, *f.* bod.
Punsch, *m.* punač; —napf, *m.* —schale, *f.* čaša za punač.
Punzir-en, *v. a.* uredovno udarati ogledku srebra i zlata; —ung, *f.* uredovno udaranje ogledke srebra i zlata.
Pupille, *f.* (Waise) sirota; (Mündel), zakriljenik, zakriljenica; (minderjährig überhaupt), malolětnik, malolětnica, manješa; (im Auge), zěnica; —ngelder, *pl.* sirotinski novci.
Puppe, *f.* Püppchen, *n.* lutka; (vom Schmetterling), ninfa.
Puppen-krämer, —macher, *m.* lutkar; —spiel, *n.* lutke; dětinja igra; *fig.* děčaria.
Purganz, *f.* pročist.
Purgir-en, *v. a.* čistiti, pročistiti, očistiti; — *v. n.* čistiti se, pročist uzimati; —end, *adj.* čistiv, pročistiv; —pulver, *n.* čistiv prah, prašak; —mittel, *n.* pročist, čistiv lěk; —trank, *m.* —tränkchen, *n.* čistiv napitak.
Purpur, *m.* —kleid, *n.* rumelka, grimiz; —farben, —roth, *adj.* grimizan, rumen; —lippen, *pl. f.* rumene usti, usne, usnice rumene; —schnecke, *f.* grimiz, grimizov puž.
Purzeln, s. Burzeln.
Pustel, *f.* bubuljica, čibuljica.
Putz, *m.* ures, naprava, nakit; —en, *v. a.* (reinigen), čistiti; (schmücken), kititi, resiti, napravljati; das Licht —, useknuti svěću; den Bart —, bradu briti, bričiti; die Sterne —

sich, zvězde lete, padaju; *fig.* jemanden —, oprati, osapunati koga; —händler, —macher, *m.* uresar; —händlerin, —macherin, *f.* uresarica, uresarka; —scheere, *f.* s. Lichtscheere; —tisch, *m.* lični stolac; —zimmer, *n.* —stube, *f.* lična soba; soba od parade.

Pyramide, *f.* piramida; —nförmig, *adj.* piramidast.

Pyrolt, *m.* s. Goldamsel.

Q.

Quaal, *f.* mùka, s. Qual.

Quabbe, s. Quappe.

Quabbelig, *adj.* dèrktjuć, trepetjuć, treptajuć; tust; nadùt, naduven, bucmast.

Quabbeln, *v. n.* dèrktati, tresti se, trepetati.

Quackeln, *v. n.* klimati se, dèrmati se, vožkati se.

Quacksalber, *m.* čaratan; —in, *f.* caratanka; —ei, *f.* čaratanstvo, čaratania; —n, *v. n.* čarataniti.

Quader, —stein, *m.* —stück, *n.* skrila, ploča četverouglata.

Quadrant, *m.* kvadrant.

Quadrat, *n.* kvadrat, četverokutje; —fuß, *m.* kvadratna noga; —meile, *f.* kvadratna milja; —ur, *f.* kvadratura; —wurzel, *f.* kvadratni koren; —zahl, *f.* kvadratni broj.

Quadriren, *v. a.* kvadrati; skvadrati; — *v. n.* (passen), pristojati se, ličiti.

Quadrupel, *m.* četverostruko; — *adj.* četverostruk.

Quakeln, *v. n.* bèrbljati, blebetati.

Quacken, *v. n.* kreketati.

Quäken, *v. n.* skičati; cvèrčati, kvečati.

Quäker, Quaker, *m.* kvaker.

Qual, *f.* mùka; kina.

Quäl-en, *v. a.* mučiti, kiniti, —er, —geist, *m.* mučitelj; mùka.

Qualification, *f.* (t.) sposobnost; —sgutachten, *n.* mněnje o sposobnosti.

Qualificiren, sich, *v. r.* (t.) osposobiti se; qualificirt sein, biti sposoban.

Qualität, *f.* kakvoća; (Güte), dobrota.

Qualitativ, *adj.* kakvoćan.

Qualm, *m.* dim, gusta para; —en, *v. n.* dimiti se, pušiti se.

Qualster, *m.* hrakotina, sopolina.

Quantität, *f.* kolikoća; (Maß), měra; (Menge), množtvo.

Quantitativ, *adj.* kolićan.

Quantsweise, *adv.* samo tako, rad oka.

Quantum, *n.* einer Sache, količina stvari.

Quappe, *f.* manić; žabić (riba).

Quarantaine, *f.* kvarantina, četèrdesetnica, četresnica; —anstalt, *f.* četresnički zavod.

Quark, (Quarg), *m.* frižak, mek sir; gruševina čista; (Koth), glib, blato, kao; (Plunder), trice, ništaria, stvar od ništa; —käse, *m.* striljata.

Quart, *n.* četvèrt; —al, *n.* tri měseca, četvèrt godine; — *adj.* četvèrtgodni; —aliter, *adv.* četvèrtgodno, svake četvèrti godine; —anfieber, *n.* četvèrtodanica, četvertodanja groznica; —ant, *m.* knjiga u četvèrtu.

Quarte, *f.* (in der Musik), četvèrta.

Quartett, *n.* kvartet.
Quartier, *n.* četvèrt; (an Schuhen), peta; (Wohnung), kvartir, stan; (Nacht—), noćište; konak; —beitrag, *m.* doplata za stan; —en, *v. a.* nastaniti, razrediti po kvartirih; —geld, *n.* (t.) stanovina, konakovina; —meister, *m.* stanoredja; —zettel, *m.* teskera, cedulja od kvartira.
Quartseite, *f.* strana od čatvèrta.
Quarz, *m.* běljutak; —icht, *adj.* běljutkast; —ig, *adj.* běljutkav.
Quast, *m.* kita, kista.
Quästchen, *n.* kitica, kistica.
Quästion, *f.* zapit; —sschreiben, *n.* uredovno zapitno pismo.
Quatember, *m.* kvatre; (t.) četvèrt godište, četvèrtlětje; —gelder, *pl. n.* (Bergw.) (t.) četvèrtgodnina, četvèrtlětnina.
Quatschen, *v. n.* bèrěkati, pljuskati.
Quecke, *f.* Queckengras, *n.* slak pozemljuh (trava)
Quecksilber, *n.* živa, živo srebro.
Queble, *f.* s. Handtuch.
Quell-e, *f.* vir, vrělo, izvor, vrutak, vrulja; —en, *v. n.* izvirati, vrěti; izticati, proticati; (aufquellen), narasti; dignuti se; nabubriti se; — *v. a.* močiti; —sand, *m.* pěsak iz vrěla; —wasser, *n.* živa voda.
Quendel, *m.* majkina dušica (trava).
Quentchen, *n.* dram.
Quer, *adj.* prěk, preprěčan; — *adv.* prěko, poprěko, u poprěko; — axt, *f.* oběstranica (sěkira); — balken, *m.* prěvornica.
Quere, *f.* prěko; širina; in die —, nach der — liegen, poprěko ležati; in die Länge und in die —, poprěk i uz duž; *fig.* in's Kreuz und in die — reden, nesmotèrno, bez pameti govoriti; es geht alles in die —, svekoliko idje na opako; es ist mir etwas in die — gekommen, stalo mi je něšto na put.
Quer-feld, *adv.* prěko poljah i livadah; —flöte, *f.* flauta poprěčna; —gasse, *f.* poprěčna ulica.
Querl, *m.* mećaica; —en, *v. a.* měšati.
Quer-linie, *f.* linia poprěčna; —pfeife, *f.* sopila, svirka poprěčna; —pfeifer, *m.* svirac; —sack, *m.* bisage, dvanke; —sattel, *m.* žensko sedlo; —straße, *f.* put, ulica poprěčna; —strich, *m.* potez prěki; *fig.* zaprěka; —weg, *m.* prěčac, prěk put.
Querüber, *adv.* prěko.
Quetsch-e, *f.* kljěšte, in der — sein, u škripu biti; —en, *v. a.* gnjesti, gnjaviti; tèrti, lomiti; —ung, *f.* uboj.
Quick, *adj.* živ.
Quieken, *v. n.* cvèrčati; skičati; škripati.
Quiescent, *m.* (t.) počivnik; —engehalt, *m.* počivnina.
Quinte, *f.* peta.
Quintessenz, *f.* sočnica, petobitje.
Quintett, *n.* kvintet.
Quirl, s. Querl.
Quitt, *adv.* klic; wir sind —, sad smo klic, sad više nismo jedan drugomu dužni ništa.
Quitt-e, *f.* gunja, dunja, tunja, kunja (plod); —enapfel, *m.* tunjasta jabuka; —enbaum, *m.* tunja, kunja, gunja, dunja (dèrvo); —engelb, *adj.* žut kao gunja; —enlatwerge, *f.* madjun tunjski (lěčna kašica od tunjah).
Quittir-en, *v. a.* kvitirati, namiriti, namirnicu komu dati vèrhu kakvih novacah; — den Dienst, izstupiti iz službe; —ung, *f.* namirenje;

izstup; —ungsrevers, *m.* (t.) izstupno uzpisje.

Quittung, Quittanz, *f.* kvietancia, kvita, namirnica.

Quitze, f. Eberäsche.

Quodlibet, *n.* kvodlibet.

Quote, *f.* iznesak; quoter Theil, iznesni dio.

Quotient, *m.* kvocient, količnik.

R.

Raa, *f.* lantina (na jarbulu); —segel, *n.* kvadratno jĕdro; veliko jĕdro.

Rabatt, *m.* popust.

Rabatte, *f.* suvratak; lĕšica, gredica.

Rabbin-er, *m.* rabin; —isch, *adj.* rabinski; rabinov.

Rabe, *m.* gavran.

Raben-aas, *n.* stèrvina, mèrcina, leš; —ältern, *pl. fig.* nemili roditelji; —feder, *f.* pero gavranovo, pero od gavrana; —geschrei, *n.* graktanje; —krähe, *f.* vrana cèrna; —mutter, *f.* nemila mati; —schwarz, *adj.* vran, cèrn kao gavran; —stein, *m.* stratište, mĕsto od stratjenja; —vater, *m.* nemio otac.

Rabulist, *m.* rabulista.

Rache, *f.* osveta.

Rächen, *v. a.* osvetiti; sich —, *v. r.* osvetiti se.

Rachen, *m.* ždrĕlo, gèrlo, čeljusti.

Rächer, *m.* osvetnik; —in, *f.* osvetnica.

Rach-gier, —sucht, *f.* pohlepa za osvetom; —gierig, —süchtig, *adj.* pohlepan za osvetom, željan osvete, osvetan; —gierigkeit, f. Rachgier; —schwert, *n.* mač od osvete, osvetan mač; —sucht, f. Rachgier.

Racker, *m.* živoder; nitkov; mèrcina.

Racket-e, *f.* roket; —ensatz, *m.* naboj od roketa; —enstab, —enstock, *m.* palica od roketa.

Rad, *n.* točak, kolo; —bohrer, *m.* svèrdlo, svĕdar kolarski.

Rädchen, *n.* kolašce.

Radebrechen, *v. a.* na kolo udariti, kolom satèrti; *fig.* die Wörter, die Sprache —, kvariti, lomiti jezik, rĕči.

Radehaue, *f.* tèrnokop.

Rädel, Räder, *m.* rešeto.

Rädeln, Rädern, *v. a.* rešetati.

Rädelsführer, *m.* kolovodja.

Rademacher, *m.* kolar.

Raden, *m.* divji mak (trava).

Rädern, *v. a.* kolesovati, kolom satèrti.

Räderwerk, *n.* kolesa.

Radfelge, Radefelge, *f.* gobela.

Radgeleise, *n.* kolotečina; vagaš.

Radicirt, *adj.* ukorenjen; —es Gewerbe, ukorenjeni obèrt.

Radieß, *m.* —chen, *n.* mĕsečna rotkva, rodakva.

Radireisen, *n.* gujba.

Radir-en, *v. a.* izstrugati; in Kupfer —, usĕći, sĕći krĕpkom vodom, utvoriti; —kunst, f. Aetzkunst; —messer, *n.* nožić za strugati; —nadel, *f.* èrtač, igla.

Rad-nagel, *m.* klinac od kola, čivia; —schiene, *f.* šinja; —speiche, *f.* spica, palac; —sperre, f. Hemmkette; —spur, *f.* kolotečina; vagaš.

Raffel, *f.* peraica, češalj.

Raffen, *v. a.* grabiti; pograbiti; spodbiti; prigrabiti.

Raffinade, *f.* čist šećer, cukar fini.
Raffiniren, *v. a.* (läutern), čistiti; — *v. n.* (nachsinnen), mudrovati, glavu nad čim razbijati.
Raffzahn, *m.* zub, kuka, ćenkin.
Rah, s. Raa.
Rahm, *m.* skorup, povlaka.
Rahmen, *m.* (eines Gemäldes), okvir, korniž; (zum Sticken), djerdjef, palice.
Rahmen, *v. a.* (Milch —), obrati skorup; metnut u okvir.
Rahmnähterei, *f.* vezenje na djerdjefu.
Rahnig, Rahn, *adj.* tanak, vitak; hitar.
Rahsegel, s. Raasegel.
Rain, *m.* medja, granica, medjaš; —blume, *f.* smilj, smilje (cvět).
Rainen, *v. n.* graničiti, medjašiti.
Rain-stein, *m.* medjik; —weide, *f.* kalina; —weiden, *v. a.* pâsti po medjama.
Rait- (in Zus.) računarski; —taxe, *f.* računarina.
Ralliiren, *v. a.* (im Kriegswesen), sakupiti.
Ramme, Rammel, *f.* Rammklotz, Rammblock, *m.* bat, malj.
Rammeln, *v. n.* valjati se; těrati se (od zecovah).
Rammelzeit, *f.* vrěme od těranja (u zecovah).
Rammen, *v. a.* tući, biti, zabijati.
Rammler, *m.* (Hase), zec; (Widder), ovan; (Kater), mačak.
Rand, *m.* kraj, okrajak; rub; zu — kommen mit etwas, dovèršiti, dokončati; am —e des Abgrundes, des Grabes stehen, bit s jednom nogom u grobu, na rubu od bezdna stojati.
Rändern, *v. a.* rubiti, zarubiti, kraj napraviti.
Randglosse, *f.* prikrajna biljezka.
Rändig, *adj.* s kraji, zarubljen, obrubljen.
Ranft, *m.* kraj, rub; komad.
Rang, *m.* red; *fig.* rang, čast, dostojanstvo, red, čin; Stand und —, stalež i čin; (Vorrang), pèrvenstvo; —bestimmung, *f.* ustanovljenje, odredjenje čina.
Range, *m.* nitkov; — *f.* kèrmača, prasica.
Rangiren, *v. a.* rediti.
Rang-ordnung, *f.* činovni red; —sucht, *f.* pohlepa za častmi; —süchtig, *adj.* pohlepan za častmi, željan dostojanstva.
Rank, *adj.* tanak, vitak, vit.
Rank, *m.* hitrost, hitrina, varka; Ränke, *pl.* pletke, zapletke; —machen, zapletati.
Ränkemacher, *m.* zapletalac, zapletalica.
Ranken, *m.* Ranke, *f.* loza, rozga; vrěž, škarice, ključići (od dinje itd.).
Ranken, sich, *v. r.* viti se, penjati se, hvatati se, vrěžiti se.
Ränke-schmied, *m.* zapletalica; —voll, *adj.* lukav, pletkav, hitar.
Ranunkel, *f.* novčić, rabokrek (cvět).
Ranze, *f.* suprasna kèrmača.
Ränzel, Ranzen, *m.* torba; *fig.* tèrbuh; (Schmeer), salo.
Ranzen, *v. n.* tèrčat tamo amo; těrati se, goniti se, puditi se, pudjati se.
Ranzig, *adj.* ranketiv; — werden, sranketiviti.
Ranzion, *f.* odkup; —iren, *v. a.* odkupiti; odkupljivati.
Rappe, *m.* vranac.
Rappe, *f.* raspa; srab; (eine Pferdekrankheit), pauk.
Rappelköpfisch, *adj.* naprasit lud, sulud, ludast.

Rappeln, *v. n.* zveketati; es rappelt ihm im Kopfe, lud je, sulud je.

Rappier, *n.* rapir, fioret.

Rapport, *f.* prijava; (Bericht), izvěštje; (Austragung), raznos.

Rappsen, f. Raffen.

Rappuse, *f.* jagma.

Rapunzel, *m.* repušac (trava).

Rar, *adj.* rědak; —ität, *f.* rědkost, rědkoća.

Rasch, *adj.* nagao; žestok; bèrz, hitar.

Rasch, *m.* raš (sukno striženo).

Raschheit, *f.* naglost; žestočina; bèrzost, bèrzina.

Rasen, *m.* busen.

Rasen, *v. n.* běsniti, běsnovati; *fig.* ludovati.

Rasenbank, *f.* sědalo od busena, busen.

Rasend, *adj.* běsan, běsnovit; strašan; lud; —er, *m.* běsnik.

Rasen-platz, *m.* —stück, *n.* busenje.

Raserei, *f.* běs, běsnoća, běsnovanje; ludost; ludovanje.

Rasir-en, *v. a.* brijati, briti, bričiti; eine Stadt —, poraziti, razoriti grad; —messer, *n.* briaća, briačica, britva.

Raspel, *f.* raspa; —haus, *n.* rabotalište, kuća od radnje; —n, *v. a.* rašpati.; —spåne, *pl. m.* rašpotine, pilotine, tarotine.

Rassel, *f.* čagèrtaljka, vèrtaljka; —n, *v. n.* čagèrtati, vèrcati; zvečati; štropotati; šumiti; —n, *n.* šum; štropot, zveka.

Rast, *f.* odmor, počinak, odpočinak, pokoj; —en, *v. n.* odmoriti se, počinuti, odahnuti; —los, *adj.* bezpokojan, nepokojan; —losigkeit, *f.* nemir, nepokoj; bezpokojnost, nepokojstvo; —tag, *m.* dan odmora; odpočinak.

Rasur, *f.* izstrug.

Rate, *f.* děl; (Termin), rok; —nweis, *adv.* na dělove, na dělke, diomice.

Rath, *m.* savět; *fig.* pomoć, način, srědstvo, lěk; — geben, savětovati; einen um — fragen, einen zu — ziehen, světovati se s kime; — schaffen, naći, iznaći način; da ist guter — theuer, tomu je težko pomoći; zu —e halten, gospodariti.

Rath, *m.* (ein Rath), savětnik, věćnik.

Rath, *m.* Rathscollegium, *n.* savět, věće; věćanje.

Rathen, *v. a.* světovati, sětovati; pogadjati, gonetati; sich nicht zu — wissen, neznat šta, neznati se pomoći.

Rathfragen, *v. a.* světovat, sětovati se s kim.

Rathgeber, *m.* savětovatelj, —in, *f.* světnica, savětnica.

Rathhaus, *n.* věćnica, gradska, varoška kuća.

Räthin, *f.* světnica, savětnica, věćnica.

Räthlich, f. Rathsam.

Rathmann, *m.* věćnik.

Rathsam, *adj.* probitačan; pametan dobar; štedljiv; —keit, *f.* štedljivost, gospodarstvo; probitačnost, korist.

Rathschlag, *m.* savět; (in der Gerichtsordnung), zaključna rubrika; mittelst —s Jemand verständigen, dati kome što na znanje zaključnom rubrikom; einem Rathschläge geben, savětovati; —en, *v. n.* světovati se; věćati; —ung, *f.* věćanje.

Rathschluß, *m.* osuda, zaključak.

Raths-collegium, *n.* zbor věća; —die-

ner, —bote, *m.* sluga, glasnik od věća.

Räthsel, *n.* gonetka, zagonetka, gatka; —haft, *adj.* zagonetan; otajstven.

Raths-glied, *n.* savětnik, věćnik; —herr, *m.* věćnik, starověćnik; —mann, s. Rathmann; —person, *f.* věćnik; —personale, *n.* osoblje věća; —schluß, *m.* zaključak; —schreiber, *m.* gradski, varoški pisar; —stube, *f.* věćnica, věćaonica; —versammlung, *f.* věće; —verwandter, *m.* član věća; —wahl, *f.* izabiranje starešinah.

Ratification, *f.* potvèrda.

Ratificiren, *v. a.* potvèrditi, odobriti što.

Ration, *f.* tain, obrok.

Ratsche, *f.* ćagèrtaljka, vèrtaljka.

Ratze, **Ratte**, *f.* štakor, parcov.

Ratzen-falle, *f.* pastulja, mišolovka, stupica; —fänger, *m.* mišolov; —gift, —pulver, *n.* mišomor; —nest, *n.* gnjězdo (loža) od štakorah; —schwanz, *m.* rep štakorov.

Raub, *m.* plěn, odor, pohara, razboj, razbojstvo, porob; plěnjenje, odiranje, grabša; ein — der Flammen werden, izgorěti; auf den —, hitro; kradom; —anfall, *m.* razbojna navala.

Raubbiene, *f.* pohitna pčela.

Rauben, *v. a.* plěniti, odirati, robiti, otimati, grabiti; die Ehre —, uzeti poštenje; einem das Herz —, zaplěniti komu sèrce; — *n.* razbojničtvo, lupežtvo, lupežtina, grabež, hajdučtvo.

Räuber, *m.* razbojnik, lupež, hajduk, pohitnik; gusar; —bande, *f.* četa razbojnička; —ei, *f.* razbojništvo; —hauptmann, *m.* harambaša; —höhle, *f.* s. Räubernest; —in, *f.* razbojnica, lupežkinja; pohitnica; gusarica; —isch, *adj.* razbojnički; lupežki, hajdučki; lupežov, razbojnikov, hajdukov.

Raub-fisch, *m.* grabežljiva riba; —genosse, *m.* surazbojnik; —gier, —begierde, —gierigkeit, *f.* grabša, grabežljivost; —gierig, *adj.* grabežljiv; —höhle, *f.* —nest, gnjězdo lupežko, hajdučka pećina; —schiff, *n.* gusarica, razbojnički brod; —schloß, *n.* razbojnički kasteo; —sucht, s. Raubgier, —süchtig, s. Raubgierig; —thier, *n.* grabežljiva, dèrpljiva zvěr; —vogel, *m.* grabežljiva ptica.

Rauch, *adj.* kosmat, rutav, dlakav.

Rauch, *m.* dim; in — aufgehen, izgorěti; einen — von sich geben, dimiti, dim baciti, pušiti, kaditi; dimiti se, pušiti se, kaditi se; —altar, *m.* kadioni oltar.

Rauchen, *v. n.* pušiti se, dimiti se, kaditi se; — *v. a.* Tabak —, pušiti.

Raucher, *m.* duhandžia, pušilac.

Räucherig, *adj.* zagorio, prismudjen; zadimljen, zakadjen.

Räucher-kammer, *f.* soba za sušit meso; —kerze, *f.* —kerzchen, *n.* mirisna svěćica.

Räuchern, *v. a.* kuriti, kaditi; Fleisch —, meso sušiti.

Räucher-pulver, —werk, *n.* mirisi, kadioni prašak.

Rauchfang, *m.* dimnjak, odžak; —kehrer, *m.* dimnjačar, odžačar; —geld, *n.* —steuer, *f.* Rauchgeld, *n.* Rauchsteuer, *f.* dimnica.

Rauchfaß, *n.* kadionik, kadionica.

Rauchfüßig, *adj.* gaćast (golub).

Rauchgelb, *adj.* dimljiv.

Rauch-handel, *m.* tèrgovina s kèrz-

nom; —händler, *m.* tèrgovac od robe kosmate, kèrznar.

Rauchig, *adj.* dimljiv; zadimljen; kadeć, pušeč.

Rauchleder, *n.* kosmata koža.

Rauch-loch, *n.* oduška za dim; *fig.* dimljivica, dimljiva kuća; —pfanne, s. Rauchfaß.

Rauchseide, *f.* kosmata svila.

Rauchtabak, *m.* tabak, duhan (za lulu).

Rauchtopas, *m.* dimljivi topas.

Rauchwaaren, *pl. f.* kèrzno; —handel, *m.* tèrgovina skèrznom.

Rauchwerk, *n.* kèrzno; mirisi.

Raude, *f.* krasta.

Raude, Räude, *f.* šuga, svrab; (auf dem Kopfe), grinta, kraste.

Räudig, *adj.* šugav, srabljiv, svrabljiv.

Rauf-bold, *m.* ubojica, kavgadjia; —degen, *m.* mač; ubojica, kavgadjia.

Raufe, *f.* peraica, česalj (za lan); rešetka, lèsa.

Räufeln, *v. a.* lan grebenati.

Raufen, *v. a.* tèrgati; čupati; guliti; vući; sich —, *v. r.* hèrvati se, potezati se, čupat, tući se.

Raufer, *m.* hèrvalac, kavgadjia, ubojica; —ei, *f.* boj, kavga, hèrvanje, čupanje.

Raufhandel, *m.* hèrvanje, čupanje.

Rauf-wolle, *f.* guljevina (vuna); —zange, *f.* velike kljěšte.

Raugraf, Wildgraf, *m.* raugrof.

Rauh, *adj.* (heiser), promukao, mukao; (nicht glatt), hrapav; (unangenehm, als Wetter, Wind), ružan, neugodan; (streng, unfreundlich), oštar, žestok, osoran, osorit; (haarig), s. Rauch; —e Verse, tvèrdi, neskladni versi; —e Aussprache, tvèrd izgovor; —es Wesen, neotesani, neskladni, sirovi načini.

Rauhen, *v. a.* (Leder), hrapaviti kožu.

Rauhfrost, s. Rauhreif.

Rauhfutter, *n.* stělja.

Rauhigkeit, *f.* promuklost, muklost; hrapavost, rugota, neugodnost; oštrina, žestočina, osornost; nesklad; sirovost.

Rauhreif, *m.* inje.

Raute, *f.* rikula, riga (trava).

Raum, *m.* prostor; město; einer Bitte — geben, uslišati; der Versuchung — geben, prevariti se; seinen Gedanken — geben, pasti se svojimi misli, pustiti se u misli.

Räum-en, *v. a.* maknuti, ukloniti; (reinigen), čistiti, očistiti; einen Ort —, otići odkud; izprazniti město; einen aus dem Wege —, ukloniti koga s puta; *fig.* smaknuti ga, ubiti ga tajom; ein Hinderniß aus dem Wege —, maknuti s puta, dignuti zaprěke; ein Gebäude —, izići iz kuće; ein Grundstück —, krenuti se za zemljišta; Jemanden etwas —, (abtreten), ustupiti kome što; —en, *n.* —ung, *f.* uklanjanje; čištenje; izpražnjenje; ostavljenje, izilaz; —ig, —lich, s. Geräumig; —nadel, *f.* igla (u topničtvu).

Räumung, *f.* izilaz, krenutje.

Raunen, s. Flüstern.

Raup-e, *f.* gusěnica; —eisen, *n.* škare za gusěnice; —en, *v. a.* trěbit gusěnice; —ennest, *n.* gnjězdo od gusěnicah; —ig, *adj.* gusěničav.

Rausch, *m.* pijanstvo; vino; šum; er hat einen —, pijan je; einen tüchtigen — haben, bit pijan kao čep; im —, u vinu; den — ausschlafen, probaviti vino.

Räuschchen, *n.* ein — haben, veseo biti, pri vinu biti, darnut, nakvašen malo biti.

Rauschen, *v. n.* šuměti; šuštiti; škripati; žamoriti.

Rausch-gelb, *n.* cèrveni sičan; —gold, *n.* varak, šljoka; —grün, *n.* sok od pasjakovine.

Räuspern, sich, *v. r.* hrakati, kašljati.

Raute, *f.* (Pflanze), ruta; (Scheibe), okno, staklo od prozora; (in der Geometrie), romb; romboid; (in der Karte), karo, bundeva.

Rauten-förmig, *adj.* romboidalan; —glas, *n.* romboidalno staklo; —kranz, *m.* věnac od rute; —wasser, *n.* rutova voda.

Rayon, *m.* einer Festung, okrug tvèrdjave.

Reaction, *f.* (t.) uzdělovanje.

Real-, (in Zus.) nepokretnostni, ne pokretni; —act, *m.* dělo o nepokretnostima; —schule, *f.* stvarna škola; —werth, *m.* prava vr'dnost.

Realisiren, s. Verwirklichen.

Realität, *f.* nepokretnost.

Rebe, *f.* loza, rozgva; tèrs, čokot.

Rebell, *m.* odpadnik, odmetnik, bunovnik; —ion, *f.* buna, odmetnutje; —iren, *v. n.* uzbuniti se, pobuniti se, popuntati se; —isch, *adj.* puntarski; uzbunjen, pobunjen.

Reben-blatt, *n.* vinov list; —holz, *n.* rožgje; —laub, *n.* lastar, vinovo listje; —laube, *f.* brajda; —messer, Rebmesser, *n.* kosir; —saft, *m.* vino; —stecher, —wurm, *m.* zavijač (cèrv); —stock, s. Weinstock; —thräne, Rebthräne, *f.* suza od loze; —wasser, *n.* s. Rebenthräne.

Rebhuhn, *n.* jarebica (ptica).

Rebschoß, *n.* mladica od loze.

Recapituliren, *v. a.* kratkom opetovati.

Recens-ent, *m.* kritik, razsudnik; —ion, *f.* kritika, razsuda; —iren, *v. a.* kritisirati, suditi, razsuditi.

Recepisse, *n.* primka; Aufgabs —, predajna primka; Empfangs —, dobivna primka; s. Empfangsschein, Postrecepisse.

Recept, *n.* recept, prepiska lěkarska.

Receß, *m.* pogodba; odstup; (Rückstand), ostanak, ostatak, (Vortrag vor Gericht), tužba.

Rechen, *m.* grablje; (in Teichen), rešetka.

Rechen, *v. a.* grabiti, kupiti (grabljami).

Rechen-bret, *n.* daska, tabla (za računati); —buch, *n.* rakamica, knjiga od računah, računstvo; —fehler, *m.* falinga u računu; —kunst, *f.* aritmetika, računstvo; —meister, *m.* aritmetik, meštar od računstva; —pfennig *m.* žućak.

Rechenschaft, *f.* račun, razlog; von etwas — geben, razlog komu o čem dati.

Rechen-stift, *m.* šiljak (za pisat); —tafel, *f.* tabla, daska (za računati); —tisch, *m.* stol za računat.

Rechnen, *v. a.* & *n.* računati; brojiti; meine Mühe nicht mitgerechnet, osim moga truda; eins in s andere gerechnet, jedno s drugim; so hoch rechnet er seinen Verlust, toliko računa, sudi, da je izgubio; in Bausch und Bogen —, na popréko, djuture uzeti; auf etwas, auf einen —, oslanjati se na što, na koga; für nichts —, negledati, nepaziti na što; es sich zur Ehre —, za čest primiti, uzeti.

Rechner, *m.* računar.

Rechnung, *f.* račun; rakam; razlog; sich auf etwas — machen, ufati,

ufati se, pouzdati se, nadati se čemu; — legen über etwas, dati račun o čemu; — tragen einer Sache, gledati na što.

Rechnungs=, (in Zus.) računski; —agnoscirung, *f.* odobrenje računah; —führer, *m.* računovodja, računar; —hof, oberster, *m.* (t.) višnje računalište; —jahr, *n.* upravna godina; —kammer, *f* komora od računah; —kunst, *f.* računarstvo; —leger, *m.* davatelj računa, računodavac; —tare, *f.* računarina; —verständiger, *m.* računoznanac; —wesen, *n.* računstvo, računi, poslovi računarski.

Recht, *adj.* prav; die —e Hand, desnica, desna ruka; (richtig), prav; istinit; dobar; (gerecht), pravedan; pravičan; —er Bruder, rodjeni, pravi brat; das geht nicht mit —en Dingen zu, to neide pošteno, neide pravim putem; zu —er Zeit, upravo doba, baš u vréme; — *adv.* pravo; upravo; baš; dobro; eben —, baš dobro; wo mir — ist, ako se nevaram.

Recht, *n.* pravo, pravda, pravica; pravo, ime, vlast, oblast; razlog; dopuštenje; (Gesetze), zakon, pravo; Sie haben —, pravo, razlog imate; mit welchem —e? kakovim razlogom, pod kakovim imenom, kakovom vlastju? die —e des Blutes, pravo roda, plemena; das — der Erstgeburt, pervorodjenstvo; das — Gesetze zu geben, zakonoštvo; zakoniteljstvo, zakonotvorstvo; das — eine Stimme zu geben, odvět; ein — auf etwas haben, pravo, razlog imati na što, za što, k čemu; von —s wegen, po pravici, po pravoj pravici; Gnade für — ergehen lassen, suditi više po milosti nego po pravici; Gnade für — ergehen lassen, suditi više po milosti nego po pravici; zu — stehend, po zakonu, zakonit; was —ens ist, što je pravo; po zakonu; im Wege —ens, putem prava.

Rechteck, *n.* pravokutje.

Rechten, *v. n.* pravdati se; prepirati se.

Rechtfertig=en, *v. a.* (etwas), ozakoniti; (entschuldigen), pravdati; opravdati; prati; oprati; (sich ausweisen), izkazati se čime; —ung, *f.* ozakonjenje; opravda, izgovor; —ungsklage, *f-* tužba za ozakonjenje; —ungsschrift, *f.* opravdno pismo.

Rechtgläubig, *adj.* pravověran; pravoslavan; —keit, *f.* pravověrnost; pravoslavnost, pravoslavje.

Rechthaber, *m.* uporan čověk; —ei, *f.* upornost; prepiranje.

Rechtlich, *adj.* zakonit; zakonski; uredni; sudbeni; dobar; pošten; pristojan, pravni; —keit, *f.* zakonitost; poštenje, dobrota, pravednost, pravda.

Recht=los, *adj.* bez prava, bezpravni; nezakonit; nepravedan; —losigkeit, *f.* bezpravnost, nezakonitost; nepravednost, nepravda.

Rechtmäßig, *adj.* zakonit; zakonski; prav; —keit, *f.* zakonitost.

Rechts, *adv.* desno, na desno.

Rechts=, (in Zus.) pravni; pravosudni; parnički; —angelegenheit, *f.* pravna stvar; —ansicht, *f.* mněnje o pravu; —anspruch, *m.* pravo na što; —behelf, *m.* srédstvo, dokaz prava; —beistand, *m.* odvětnik; —beständig, *adj.* zakonit; —bildung, *f.* pravoslovno obrazovanje.

Rechtschaffen, *adj.* pošten, vrědan, dobar, pravotan; —heit, *f.* poštenje, poštenost, vrědnost, dobrota, pravota.

Rechtschreibung, *f.* ortografia, pravopis, pravopisje, pravopisanje.

Rechts-fall, *m.* pravni slučaj; tužba, parnica, pravda; —freund, *m.* odvětnik; —gang, *m.* sudbeni red, hod parnice; —gelehrsamkeit, *f.* pravo, zakon, pravoznanstvo, pravoslovje, pravdoznanstvo; —gelehrter, *m.* pravnik, pravoznanac; —geschichte, *f.* dogodovština prava; —grundsatz, *m.* pravno načelo; —handel, *m.* proces, tužba, pravda, pria, parba, parnica; —kräftig, —gültig, *adj.* valjan po pravu, pravomoćan; zakonit; —kraft, —gültigkeit, *f.* valjanost po pravu, vlast i oblast, pravomoćnost; zakonitost; —kunde, *f.* pravoslovje; —kundige, *m.* pravoslovac; —mittel, *n.* pravno srědstvo; —pflege, *f.* pravosudje; —sache, *f.* s. —handel.

Recht sprechen, *v. a.* suditi.

Rechts-spruch, *m.* presuda, odluka; —stand, *m.* sud; —staat, *m.* pravna dèržava; —stelle, *f.* rěči zakona; —streit, *m.* pravna razpra, parnica; —studium, *n.* nauka pravah; —titel, *m.* pravni naslov; —urkunde, *f.* pravna isprava; —verbindlich, *adj.* što se tiče zakonite obveze; —verbindlichkeit, *f.* zakonita obveza; —verdreher, *m.* prevèrnjivalac prava, zapletalica; —verdrehung, *f.* prevèrnjivanje, izopačivanje prava; —verfahren, *n.* pravosudno postupanje; —verfassung, *f.* pravosudna uredba; —verhältniß, *n.* razměr prava; —verhandlung, *f.* parnička razprava; —verletzer, *m.* uvrednik prava; —verletzung, *f.* uvreda prava; —vermuthung, *f.* pravna predmnjeva; —verständiger, *m.* věštak u pravu; —verwahrung, *f.* pravna ograda; (Vorbehalt), pravni priuzdèržaj; —weg, *m.* put pravde, pravni put; von Rechts wegen, po pravu; —widrig, *adj.* proti zakonu; —wirkung, *f.* pravni učinak; pravna poslědica; —wissenschaft, *f.* znanost prava, pravoznanstvo, pravoslovje; —wissenschaftlich, *adj.* pravoznanstven, pravoslovni; —wohlthat, *f.* dobročinstvo prava; —zug, *m.* (weiterer) utečaj većem sudu; —zustand, *m.* pravnó stanje.

Rechtwinkelig, *adj.* pravokutan.

Rechtzeitig, *adj.* u pravi čas, u pravo vrěme.

Recidiv, *n.* ponovljena bolest, povratak bolesti.

Recipient, *m.* recipient, primnik.

Reciprocität, *f.* zaměnitost, uzajemnost.

Recitativ, *n.* recitativ.

Recken, *v. a.* pružiti; protegnuti; die Zunge —, izplaziti jezik.

Reclamant, *m.* opotražitelj.

Reclamation, *f.* (t.) opotraga.

Reclamiren, *v. a.* opotražiti.

Recognition, *f.* priznanje.

Recognoscirung, *f.* pretraga; —s-, (in Zus.) pretražni.

Recommandiren, *v. a.* preporučiti; s. Empfehlen.

Reconvalesc-ent, *m.* ozdravnik, oporavnik; —enz, *f.* ozdrava, oporava.

Recrut, *m.* novak (u vojnikah); —iren, *v. a.* kùpiti novake; —irung, *f.* kupljenje novakah; —irungsflüchtig, *adj.* novački uskok; —irungsgesetz, *n.* (t.) novački zakon.

Rectification, *f.* poprava; (in Zus.) popravni.

Rectificiren, *v. a.* popraviti; izpraviti; čistiti, očistiti.

Rector, *m.* rektor, ravnatelj; —at, *n.* rektorstvo, ravnateljstvo.

Recurr-ent, *m.* utočnik; (Beschwerdeführer), žalbenik; —iren, *v. a.* uteći se većem sudu; žaliti se na koga.

Recurs, *m.* utečaj; žaoba, žalba.

Recusation, *f.* neprimanje, kratjenje.

Redacteur, *m.* učrednik.

Redaction, *f.* učredničtvo.

Rede, *f.* govor; beséda; rěči; glas; — und Antwort, odgovor; — und Antwort geben über etwas, odgovoriti, dati odgovor o čemu ili što; mit der — nicht wohl fortkommen können, zapinjat u govoru; es ist nicht der — werth, nije vrědno, da se spominje; einem in die — fallen, preseći komu rěč, pretèrgnuti komu govorenje; die — fiel bald auf dieses, bald auf jenes, biaše razgovor sad o ovom, sad o onom; es gehet die —, govori se, čuje se; jemanden über etwas zur — stellen, uzeti koga rad česa na račun; —freiheit, *f.* sloboda govora; —kunst, *f.* retorika, govorničtvo.

Reden, *v. n.* & *a.* govoriti, besěditi; sboriti; du hast gut reden, lahko je tebi govoriti; — *n.* govorenje, besědenje; rěči; sborenje.

Redensart, *f.* izraz, rěč; priča; das sind nur —en; to su samo rěči.

Rede-theil, *m.* dio od govora; —übung, *f.* věžbanje u govoru; —zimmer, *n.* govorionica.

Redlich, *adj.* pošten, dobar, pravotan; —keit, *f.* poštenje, poštenost, dobrota, pravota.

Redner, *m.* govornik, besědnik; —in, *f.* govorkinja; —isch, *adj.* govornički, besědnički; —stuhl, *m.* besědionica.

Redselig, *adj.* razgovoran, rěčit; —keit, *f.* razgovornost, rěčitost.

Reducir-en, *v. a.* (ein Heer verabschieden), odpustiti, razpustiti vojsku; (vermindern), omaliti vojsku; (berechnen), izračunati; —ung, *f.* izračunanje.

Reduction, *f.* razpust, omalenje vojske.

Reede, s. Rhede.

Reel, *adj.* pravi.

Referat, *n.* izvěštje.

Referendar, *m.* referendar.

Referent, *m.* uzvěstnik.

Referiren, *v. a.* davati izvěštje.

Refectorium, *n.* refektorij, tèrpezaria.

Reflectiren, *v. n.* obazrěti se, pogledati, pomisliti, ogledati se; odbijati se, otipati se.

Reflexion, *f.* obzir, pogled, ogled; mišljenje, misao, pomisao; (der Lichtstrahlen), odboj.

Reform, *f.* preobrazovanje.

Reformation, *f.* reformacia; popravljenje, popravak.

Reformiren, *v. a.* reformirati, preobraziti, popraviti, popravljati.

Reformirt, *adj.* reformiran; popravljen; —e, *m.* reformat.

Refraction, *f.* lomljenje, prelamanje.

Regal, *n.* polica; (in der Orgel), regal; čověčanski glas.

Regale, *n.* kraljevština, kraljevsko pravo.

Regalien, *pl.* prava vladarska,

Regalpapier, *n.* kraljevski papir.

Rege, *adj.* živ; — machen, ganuti; uzbuditi; — werden, ganuti se; uzbuditi se, oživěti.

Regel, *f.* regula, pravilo, naredba; in der —, redovito; —los, *adj.* bezpravilan, neuredan; —mäßig, *ad.* uredan, naredben, uredjen; *adv.* po pravilu; —mäßigkeit, *f.* urednost, naredbenost, pravilnost.

Regeln, *v. a.* rediti.

Regen, *v. a.* ganuti, maknuti; uzbuditi; es regt sich in mir ein Gefühl, diže se u meni ćutjenje; er regt sich nicht mehr, nemiče se više.

Regen, *m.* kiša, dažd; —bach, *m.* bujica; —bogen, *m.* duga, puga; —fang, *m.* čatèrnja, guštèrna; —guß, *m.* pljus, plahovita kiša; —haft, *adj.* kišovit, daždovit, daždeu; —kleid, *n.* haljina za dažd, kišna haljina; —schauer, f. Regenguß; —schirm, *m.* ambrela, kišobran.

Regent, *m.* vladar, vladalac.

Regentropfen, *m.* kaplja od dažda.

Regentschaft, *f.* vladarstvo, vladanje.

Regen-wasser, *n.* daždevica, kišnica; —wasserrecht, *n.* pravo kišnice; wetter, *n.* kiša, dažd, kišovito vrême; —wolke, *f.* kišovit oblak; —wurm, *m.* gljista.

Regie, *f.* uprava.

Regier-en, *v. a.* vladati; kraljevati; carevati; gospoditi; (verwalten), upravljati; —er, *m.* vladalac, gospodovalac; upravnik; —ung, *f.* vlada, vladanje; vladarstvo; kraljevanje; carevanje; gospodovanje; —ungs-, (in Zus.) vladni; —ungsart, —ungsform, *f.* vladanje, način od vladanja; —ungsblatt, *n.* vladni list; —ungserlaß, *m.* vladni izdatak; —ungsorgan, *n.* radilo vlade; (von Personen), u redovnik vlade; —ungsrath, *m.* vêćnik, savêtnik vlade; —ungsverfassung, f. Regierungsart.

Regiment, *n.* regement, regimenta; pukovnija; f. Regierung.

Regiments-, (in Zus.) pukovni, pukovnijski, regimentski; — feldscheer, *m.* feléer, felčar regementski; —inhaber, *m.* dèržac pukovnije; —quartiermeister, *m.* regementski nastanitelj, stanoredja; —stück, *n.* top regementski; — tambour, *m.* regementski bubnjar.

Register, *m.* registar; kazalo; popis; naznačenje; (öffentl. Buch), javna knjiga; matica; (in der Orgel), igra (u orguljah); —papier, *n.* popisni papir; —schiff, *n.* registriran brod (tèrgovački); —tare, *f.* (t.) uknjižnina.

Registrator, *m.* registratur, upisatelj.

Registratur, *f.* (t.) upisara; — (in Zus.) upisarni.

Registriren, *v. a.* registrovati; zapisati; upisati.

Regn-en, *v. n.* daždêti, padati kiša; ići kiša; es regnet, dažđi, kiša pada; ununterbrochen —, daždeti na povratke; —erisch, —igt, *adj.* kišovit, daždovit, daždiv.

Regreß, *m.* zavrata, uzvrata; naknada.

Regressiren, sich, *v. r.* (an einen), naplatit se na kom.

Regreß-nahme, *f.* uzimanje zavrate, —nehmer, *m.* zavratnik; —pflichtiger, *m.* zavratovnik.

Regsam, *adj.* živ; okretan; marljiv; —keit, *f.* živost, živahnost, okretnost; marljivost.

Regulär, *adj.* uredan, naredben; uredjen.

Regulativ, *n.* mêrilo.

Regulir-en, *v. a.* urediti, načiniti red, u red metnuti, izpraviti; —ung, *f.* redjenje.

Regung, *f.* ganutje; gibanje, micanje.

Reh, *n.* Rehbock, *m.* sèrnjak, sèrndać; sèrna.

Rehe, *adj.* ukočen; — *f.* ukočenost (noguh konjskih).

Rehde, *f.* s. Rhede.

Reh-farben, *adj.* lavast, sèrnetji; —fell, *n.* koža sèrnetja; —fleisch, *n.* sèrnetina; —fuß, *m.* sèrnetja noga; —haar, *n.* sèrnetja dlaka; —kalb, *n.* sèrnče, lane; —keule, *f.* sèrnetje stegno; —rücken, *m.* poledjina sèrnetja; —ziege, *f.* sèrna; —ziemer, *m.* sèrnetja žila.

Reibe, *f.* Reibeisen, *n.* stèrgulja, trenica; ribež.

Reibelappen, *m.* otiralo.

Reib-en, *v. a.* ribati; tèrti; einem etwas unter die Nase —, dat komu što pod nos; sich an einem —, zadirkivat u koga; —en, *n.* —ung, *f.* ribanje; trenje, tèrtje; — zwischen Parteien, prepirke medju strankma.

Reibestein, *m.* mramor, kamen (malarski).

Reich, *n.* dèržava, vladovina; carstvo, carevina; kraljestvo, kraljevina.

Reich, *adj.* bogat; obilan, obilat.

Reiche, *m.* bogatac.

Reichen, *v. a.* (einem etwas), dati, pružiti što komu; — *v. n.* doseći, dosegnuti, dohvatiti; (sich erstrecken), dopirati, pružati se; nositi; (hinreichen, genug sein), doteći, dosta biti.

Reichhaltig, *adj.* bogat; obilan; izobilan.

Reichlich, *adj.* dovoljan; — *adv.* bogato, obilno; dovoljno.

Reichs, (in Zus.) vladovni, dèržavni; —abschied, *m.* razlaz carevine, odluka stališah němačkih; —acht, *f.* prognanje iz carevine; —adel, *m.* plemstvo carevine, —adler, *m.* carski, cesarki orao; —anstalt, *f.* vladovni zavod; geologische —, zemljoslovni vladovni zavod; —apfel, *m.* carska, vladovna jabuka; —bürger, *m.* dèržavljanin, vladovljanin; —bürgerrecht, *n.* pravo dèržavljanstva; —domänen, *pl. f.* vladovne gospoštine; —frei, *adj.* cesarski, izravan; —fürst, *m.* knez, princip carevine; —fürstin, *f.* kneginja, principkinja carevine; —gesetz, *n.* dèržavni zakon; —gesetzblatt, *n.* list dèržavnih zakonah; —gesetzbuch, *n.* zakonik; —gesetzsammlung, *f.* zbornik vladovnih zakonah; —graf, *m.* grof carevine; —gräfin, *f.* grofica carevine; —gulden, *m.* forinta carevine němačke; —historie, *f.* historia carstva němačkoga; —hofrath, *m.* věće dvorsko carstva němačkoga; věćnik dvorski carstva němačkoga; —hülfe, *f.* pomoć carevine; —kleinodien, *pl. n.* uresi carevine; —krieg, *m.* rat carski; —lehen, *n.* vladovna podarbina; —post, *f.* pošta carska; —ritter, *m.* plemić carski, plemić carevine; —schatz, *m.* vladovno blago; —schatzschein, *m.* (t.) vladovna blagovnica; dèržavna blagajnička nota; —stadt, *f.* carski grad; —stand, *m.* stališ carevine; —tag, *m.* dieta, sabor dèržavni; —thaler, *m.* carski talir; —unmittelbar, *adj.* što je vladovini neposrědno podloženo; —verfassung, *f.* vladovni, dèržavni ustav; —verweser, *m.* upravnik dèržavni; —zepter, *n.* žezlo carsko, šibika carska.

Reichthum, *m.* bogastvo.

Reif, *m.* mraz.

Reif, Reifen, *m.* obruč; kolobar.
Reif, *adj.* zrio, dozrio, prispio, dospio.
Reife, *f.* zrělost, zrělina.
Reifen, *v. n.* zrěti, zrěliti; dozrěti, prispěti; — *v. a.* obručati, metnuti, nabit obruče.
Reifen, *v. i.* mraz, inje padati.
Reifen, Reifeln, *v. a.* žlěbiti, brazditi.
Reiflich, *adj.* zrio; — *adv.* zrělo.
Reif-rock, *m.* ričjak; —zange, *f.* vuk (bačvarski).
Reigen, s. Reihen.
Reihe, *f.* red; čreda, reda; vèrsta; niz; nach der —, redom; po redu.
Reihen, Reigen, Reihentanz, *m.* kolo.
Reihen, *v. a.* vèrstati; porediti; razrediti, urediti; u red metnuti; Perlen —, nizati.
Reihen-folge, *f.* slědovanje; —weise, *adv.* redom, čredom.
Reiher, Reiger, *m.* čaplja (ptica); —beize, *f.* lov na čaplje; —busch, *m.* perje, perjanica od čaplje; —feder, *f.* pero od čaplje; —nest, *n.* —stand, *m.* gnjězdo od čaplje.
Reim, *m.* rima, srok; *fig.* vers, stih; —en, *v. a.* rimati; sich —, rimati se; slagati se; —er, —schmied, *m.* rimar; —frei, —los, *adj.* neriman; —maß, *n.* měra od rime; —sylbe, *f.* rima; —wort, *n.* rima; —zeile, *f.* vers, stih, redak.
Rein, *adj.* čist; očišten; (lauter), pravi; (ungeschmückt), prost, gô; (vom Himmel), vedar; bistar, jasan; —es Gewicht, vaga bez dare.
Reinertrag, *m.* čisti dohodak.
Reinheit, s. Reinigkeit.
Reinig-en, *v. a.* čistiti; očistiti; prati; oprati; opravdati se; tèrti; otèrti; —keit, *f.* čistoća; vedrina; bistroća; neoskvèrnjenost; —ung, *f.* čištenje; očištenje; opravdanje; die monatliche —, měsečina; —ungseid, *m.* opravdna prisega.
Reinlich, *adj.* čist; —keit, *f.* čistoća; —keitspolizei, *f.* redarstvo za čistoću.
Reis, s. Reiß.
Reis, Reischen, *n.* mladica, ogranak; loza, rozga; šiba.
Reisbund, Reisbündel, *m.* snop šibja.
Reise, *f.* put; putovanje; —apotheke, *f.* putna apoteka; —beschreiber, *m.* putopisalac; —beschreibung, *f.* put, putovanje, opis putovanja, putopis; —bett, *n.* putna postelja; —buch, *n.* putna knjiga; —diäten, *pl. f.* —gebühr, *f.* —geld, *n.* poputnina; —fertig, *adj.* spremljen, spreman, gotov za put; —gefährte, *m.* suputnik, putni drugar; —gefährtin, *f.* suputnica, putna drugarica; —geld, *n.* putni trošak; —geräth, *n.* pèrtljaga; —karte, *f.* putna karta; —kasten, *m.* putni sanduk; —kleid, *n.* putna haljina; —kosten, *pl.* putni troškovi; —kutsche, *f.* putna kola, kočia; —mantel, *m.* putna kabanica.
Reisen, *v. n.* putovati; — *n.* putovanje.
Reisende, *m.* putnik; —, *f.* putnica.
Reise-paß, *m.* pašuš, pasaport, putni lišt; putno pismo, putovnica, putovna knjiga; —rock, *m.* putna haljina; —tasche, *f.* torba; —urkunde, *f.* putna isprava; —vorschuß, *m.* predujam za put; —wagen, *m.* s. Reisekutsche.
Reisholz, Reisig, *n.* rožgje; prutje; šibje.
Reisige, *m.* konjanik, jašilac, jezdilac.
Reiß, *m.* oriz, pirinač.

Reißaus, *n.* — nehmen, uteći, uzeti utrenik.

Reiß-blei, *n.* flajbas, olovka; —brei, *m.* kaša od pirinča; —brett, *n.* daska (za risanje).

Reißen, *v. a.* tèrgati; kidati; tèrzati, dèrmati, dèrpati; cěpati; uzeti, oteti; Feder —, čupati, guliti, perutati; einen Hengst —, utući konja; (zeichnen), risati; etwas an sich —, osvojiti, prisvojiti; potegnut k sebi; sich um eine Waare reißen, jagmiti se za čim; von einander —, razkoliti; razdvojiti, raztèrgnuti; pretèrgnuti; einen aus der Gefahr —, izbavit koga od pogibeli; Possen —, šaliti se, šale, lakèrdie sbijati; — *v. n.* derati se; cěpati se; pucati; es reißt mich im Leibe, zavija me u tèrbuhu; es reißt mich in allen Gliedern, tèrga me, cěpa me u svem tělu; der Strom, das Wasser reißt, voda dere, teče naglo; — *n.* deranje; kidanje, tèrganje; dèrpanje; otimanje; (Zeichnen), risanje; (im Leibe), zavijanje; (in den Gliedern), tèrzanje, cěpanje.

Reißend, *adj.* bèrz, hitar; běsan, silovit; (von Thieren), dèrpljiv; —e Gicht, guta tèrzajuća.

Reißfeder, *f.* pero (za risanje), pero risarsko; —kohle, *f.* ugljen risarski; —muß, *n.* s. Reißbrei; — zeug, *n.* sprava risarska; —zirkel, *m.* risaće šestilo.

Reitbahn, *f.* jašionica, jezdionica.

Reitbar, *adj.* jahav, jašiv, jezdiv.

Reiten, *v. n.* jahati, jašiti, jezditi; — *v. a.* uzjahati konja; jahati, jašit na konju; —, *n.* jah, jašenje, jahanje, jezdenje; unvorsichtiges, schnelles —, nesmotreno, bèrzo jahanje.

Reitend, *adj.* jašuć, jašeć, jezdeć.

Reiter, *m.* konjik, konjanik; jašilac, jezdilac; —ei, *f.* jahanje, jašenje; kavaleria. konjaničtvo, konjici; — fahne, s. Standarte; —gar, *adj.* na pol kuhan, varen; —pferd, *n.* konjički konj; —salbe, *f.* šarena mast, mast od šuge; —wache, *f.* konjička straža.

Reit-gerte, *f.* jahaća šiba; —gurt, *m.* kolan, podpruga, kajas; —haus, *n.* s. Reitbahn; —kissen, *n.* jahaći jastuk; —knecht, *m.* konjuh; — kröte, *f.* s. Reitwurm; —kunst, *f.* jahanje, jašenje; —lings, *adv.* jašimice; —peitsche, *f.* bič jahaći; —pferd, *n.* sedlenik, jahaći konj; —rock, *m.* jahaća haljina; —schule, *f.* jašionica; —stiefeln, *pl. m.* jahaće čizme, škornje; —stall, *m.* konjušnica za konje jahaće; — —wurm, *m.* medvědak, ronac; — zeug, *n.* jahaća sprava.

Reiz, *m.* (Erregung), draženje, poticanje; potaknutje; (das Anziehende), dragost, milota, milina; uzoritost; mama, namama, vabljenje.

Reizbar, *adj.* dražljiv, razdražljiv; naprasit; —keit, *f.* dražljivost; naprasitost.

Reizen, *v. a.* dražiti; buditi, poticati, blazniti, nukati; (locken), mamiti vabiti; (einnehmen), zaněti; die Nerven —, poticati živce; zum Zorn —, dražiti, ljutiti, sèrdit koga; zum Lachen —, činit smijati; zum Bösen —, vabiti, mamiti, poticati na zlo; eine Wunde —, zlediti, pozlediti ranu.

Reizend, *adj.* (erregend), poticav, nukajuć; (anmuthig), krasan, lěp, dragostan, milotan, uzorit; mamljiv, vabljiv. [line.

Reizlos, *adj.* bezdragostan, bez mi-

Reizung, *f.* draženje; poticanje, blaznjenje, nukanje; dragost, milina.

Rejolen, s. Riolen.

Rekel, *m.* prostak, glupan.

Relation, *f.* (Anzeige), prijava; (Bericht), izvěštje; (Beziehung), odnošenje.

Relativ, *adj.* odnosni; —e Stimmenmehrheit, većina glasovah u obće, odnosna.

Relegiren, *v. a.* odpraviti.

Religion, *f.* věrozakon, bogočastje bogoštovje; (Glaube), věra.

Religions-, (in Zus.) věrozakonski; —bekenntniß, *n.* věroizpovědanje; —eifer, *m.* žestina bogoštovna; —freiheit, *f.* sloboda věroizpovědanja; —friede, *m.* mir bogoštovni; —genoß, *m.* jednověrac; —krieg, *m.* rat věrozakonski; —partei, *f.* stranka věrozakonska; —secte, *f.* razkolničtvo; —spötter, *m.* porugivalac věre; —störung, *f.* věrozakonsko smetanje; —streit, *m.* zavada bogoštovna; —trennung, *f.* razdor, razkol bogoštovni, razkolničtvo; —übung, *f.* bogosluženje; —verwandte, *m.* jednověrac, istověrac; —zwang, *m.* silovanje, usilje bogoštovno.

Religiös, *adj.* pobožan, bogoljuban.

Religiosität, *f.* pobožnost, bogoljubnost.

Reliquien, *pl. f.* moći, relikvie, ostatci od svetacah; —kästchen, *n.* škrinjica za relikvie, ćivot.

Reluiren, *v. a.* etwas im Gelde, odkupiti što za novce.

Reluition, *f.* odkup; (in Zus.) odkupni.

Remitt-ent, *m.* (eines Wechsels), (t.) poslataj; —iren, *v. a.* poslati měnicu.

Remontepferd, *n.* doknadni vojnički konj.

Remontirung, *f.* nabavljanje doknadnih vojničkih konjah.

Remuner-ation, *f.* nagrada; —iren, *v. a.* nagraditi.

Renegat, *m.* odmetnik, odpadnik.

Renette, *f.* Renettenapfel, *m.* vèrsta od jabukah.

Renitenz, *f.* opor, upor.

Rennbahn, *f.* tèrkalište.

Rennen, *v. n.* tèrčati, teći; — *v. a.* einen zu Boden —, tèrčuć koga prevaliti, oboriti; einen den Degen durch den Leib —, probosti, probiti, proburaziti koga mačem.

Renner, *m.* bèrzonog, hitronog (konj).

Renn-schiff, *n.* korveta, jahta; —schlitten, *m.* lahke saonice; —stein, s. Rinnstein; —thier, *n.* séverni jelen.

Renomist, *m.* ubojica, kavgadjia, nebojša.

Renovation, *f.* obnova.

Renoviren, *v. a.* obnoviti.

Rent-amt, *n.* prihodarstvo; —ämtlich, *adj.* prihodarstveni.

Rente, *f.* prihod; poreza, daća, danak.

Renten, *v. n.* donositi, nositi.

Rentenanstalt, *f.* prihodni zavod.

Rentenei, *f.* prihodarstvo.

Rentenirer, Rentirer, Rentner, *m.* prihodovnik, kapitalista, glavničar.

Rentiren, sich, *v. r.* nositi korist, kamate.

Rent-kammer, s. Rentenei; —meister, *m.* prihodar.

Reorganisation, *f. f.* preuredjenje.

Reorganisiren, *v. a.* preurediti.

Reparatur, *f.* poprava.

Repariren, *v. a.* popraviti.

Repartiren, *v. a.* razděliti.

Repartition, *f.* razděljenje; (in Zus.) razdělni.

Repertorium, *n.* repertorij, potražnik.
Repetent, *m.* repetent, ponavljač.
Repetir-en, *v. a.* repetovati, ponoviti; ponavljati; —uhr, *f.* ura od repeticie, ponavljajući sati.
Replik, *f.* replika; odgovor.
Repositorium, *n.* polica.
Repphuhn, s. Rebhuhn.
Repräsent-ant, *m.* zastupnik; —anz, *f.* (object.) zastupstvo; (subject.) zastupničtvo; —ation, *f.* zastupanje, zastup; (Vorstellung eines Planes, einer Bitte), predstavka; —ativ, *adj.* (Verfassung), zastupni (ustav); —iren, *v. a.* zastupati koga.
Repressalien, *pl. f.* represalie; odplata, odměna; — ausüben, uživati pravo odplate.
Repressiv, *adj.* zaustavni.
Republik, *f.* republika, skupnovladanje, skupnovladarstvo; —aner, *m.* republikanac; —anisch, *adj.* republikanski.
Requiriren, *v. a.* Jemanden, zaiskati koga za što, iztraživati koga; — etwas, zaiskati što od koga, tražiti što natrag; nabavljati što silom.
Requisiten, *pl.* potrebovine.
Requisition, *f.* iskanje, iztraživanje, traženje; —sschreiben, *n.* (t.) iskanica.
Rescript, *n.* reskript, naredbenica.
Reservat, *n.* s. Vorbehalt; priuzdèržaj, zadèržka; (in Zus.) priuzdèržni.
Reserve, *f.* (milit.) pričuvak; —gelder, *pl.* pričuvni novci.
Residiren, *m.* resident.
Residenz, *f.* stolica; stolni grad.
Residiren, *v. n.* stolovati.
Resolut, s. Entschlossen; —ion, *f.* rě šenje, s. Entschluß, Beschluß.
Resolviren, s. Entschließen, Beschließen.
Resonanz, *f.* resonancia, odziv; —boden, *m.* dno (od resonancie).
Respect, *m.* čast, poštenje, ozir, obzir; mit — zu melden, s dopuštenjem, s oproštenjem govoreć; —iren, *v. a.* poštovati, častiti, einen Wechsel —, primit měnicu.
Respecttag, *m.* (im Wechselrecht), dan od oduhe, počeka.
Respicient, *m.* obzirnik.
Respondent, *m.* branilac (u akademiah).
Ressortiren, *v. n.* spadati pod kakvu oblast.
Rest, *m.* ostanak, ostatak; einem den — geben, ubiti, smaknuti koga.
Restant, *m.* neizplatnik.
Restiren, Resten, *v. n.* dužan ostati; ostati na dugu.
Restituiren, *v. a.* povratiti.
Restitution, *f.* povrata.
Resultat, *n.* proistok, plod.
Retention, *f.* priuzdèržanje.
Retirade, *f.* uzmak, ustup.
Retiriren, sich, *v. r.* uzmaknuti, ustupiti; uzmicati, ustupljati.
Retorsion, *f.* odplata, odměna.
Retorte, *f.* retorta, tikva (u kemii).
Retour-, (in Zus.) povratni; —niren, *v. a.* povratiti.
Rette, *f.* pas, vaška.
Retten, *v. a.* osloboditi, izbaviti, spasiti, sačuvati.
Retter, *m.* spasitelj, izbavitelj, slobodnik, osloboditelj. [nica.
Rettig, *m.* rotkva, rodakva, povèrt-
Rettung, *f.* spasenje, izbavljenje; —smittel, *n.* način, put od spasenja.
Reue, *f.* pokajanje, kajba, kajanje.
Reuen, *v. n.* kajati se, žaliti; pokajati se, požaliti; es reuet mich, kajem se, žao mi je.
Reuevoll, *adj.* pun kajanja, pun pokajanja, kajan, pokajan.

Reugeld, *n.* odustanica, pišmanluk.
Reuig, *adj.* kajan, pokajan.
Reuse, *f.* vèrša, vèrška.
Reute, *f.* tèrnokop, kljun; plěvača.
Reuten, *v. a.* kèrčiti; plěti, plěviti.
Reuthaue, s. Reute.
Reuvoll, s. Reuevoll.
Reverenz, *f.* poklon, naklon.
Revers, *m.* (einer Münze), naličje; (Schein), revers, (t.) uzpisje.
Reversalien, *pl.* (als Schrift), odměnka; (als Handlung), odměna; — anwenden, odměniti.
Reversiren, sich, *v. r.* obvezati se, revers, dati od sebe uzpisje.
Revident, *m.* preglednik.
Revidiren, *v. a.* pregledati.
Revier, *n.* strana, kraj; okrug, okružje; (Forst), lugarija, šumarija.
Revieren, *v. a.* njušiti, tražiti (od pasah).
Revision, *f.* pregled; —samt, *n.* pregledni ured; —sschrift, *f.* pismo na pregledni sud.
Revolution, *f.* revolucia; prekret, prevrat.
Revüe, s. Musterung.
Rhabarber, *f.* raved, ruved.
Rhapontik, *f.* rapontik.
Rhed-e, *f.* rada, —er, *m,* gospodar, vlastnik broda; —erei, *f.* opremljenje, spremljenje (broda); družtvo opremiteljah od broda; —e-vertrag, *m.* ladjarska pogodba.
Rheinwein, *m.* rajnsko vino.
Rhetorik, s. Redekunst.
Rheumatisch, *adj.* reumatičan, od nahlade.
Rheumatismus, *n.* reumatizam, nahlada.
Richtbeil, *n.* sěkira, paloš kèrvnički.
Richtblei, *n.* flajba, kalamir, olovo.
Richten, *v. a.* popraviti, izpraviti; naravnati, izravnati; (als Richter), suditi, osuditi; nach etwas hin —, obèrnuti, okrenuti, upraviti, ravnati kamo; gerichtet sein gegen etwas, biti naměnjeno na što; zu Grunde —, upropastiti; sich nach Umständen —, vladati se polag okolnostih; sich darnach —, ravnati se polag česa; einen —, pogubiti koga; die Augen auf etwas —, obratiti, uprěti oči u što; die Rede an einen —, uporaviti rěč na koga; (adressiren), upraviti; sich in die Höhe —, dignuti se, podignuti se; die Leute —, suditi, razsudjivati; ogovarati ljude.
Richter, *m.* sudac, sudia.
Richter-, (in Zus.) sudački, sudijski; —amt, *n.* sudački ured, sudijstvo, sudačtvo; (adeliches), izvanparnički sudački ured; —amtspraxis, *f.* věžbanje za sudačku službu; —amtsprüfung, *f.* izpit za sudačku službu; —collegium, *n.* zbor sudacah; —in, *f.* sudinja; —lich, *adj.* sudački.
Richtern, *v. a.* suditi, razsudjivati, prosudjivati.
Richter-stube, *f.* sudnica; —stuhl, *m.* stolica; sudište.
Richtig, *adj.* (echt), prav; istinit; (pünktlich), točan; dobar; (ordnungsmäßig), uredjen; (fehlerfrei), izpravni; ein —es Verfahren, postupanje zakonito; er ist nicht — im Kopfe, nije čiste pameti; eine —e Schreibart, izpravno pisanje; sie sind mit einander —, pogodili su se; —! zbilja! diese Uhr geht nicht —, ova ura neide pravo, dobro; — stellen, popraviti; izravnati.
Richtigbefund, *m.* nalaz da je što u redu.
Richtigkeit, *f.* pravnost; istinitost;

točnost; dobrota; izpravnost; in — bringen, urediti; — mit jemanden treffen, machen, pogoditi se s kime; es hat alles seine —, sve je u redu; damit hat es seine —, to je stvar istinita, to je istina.

Richt-keil, *m.* klin (u topničtvu); —leisten, *m.* kopito; kalup; —maß, *n.* měra od kalupa.

Richtplatz, *m.* stratište, gubilište.

Richt-scheit, *n.* redka, linia, lastra; —schnur, *f.* konop, konopac, kanap, špag; *fig.* (t.) pravac; zur —schnur dienen, služiti za pravac, biti pravcem.

Richtschwert, *n.* mač, paloš kèrvnički.

Richtstatt, Richtstätte, *f.* s. Richtplatz.

Richtung, *f.* ravnanje, upravljanje; in gerader —, pravo, upravo, na pravac; der Sache eine andere — geben, na inako stvar upraviti; in gewisser — gehen, ići kakovim putem; po kakovom upravljenju.

Ricke, *f.* (bei den Jägern), sèrna.

Riech-en, *v. n.* mirisati, dihati, vonjati, dahati; — *v. a.* mirisati, dihati, vonjati; njušiti; —end, *adj.* mirisav, mirisan; —fläschchen, *n.* mirisno stakaoce; —salz, *n.* mirisna sol; —wasser, *n.* mirisna voda.

Riefe, *f.* žlěb, brazda.

Riege, Riehe, *f.* red; mèrska; pušnica.

Riegel, *m.* krakun, kračun, romazin rezena; zapor, zasunka; —n, *v. a.* krakunati, kračunati; zasunuti; —schloß, *n.* brava sa više kračunah.

Riemen, *m.* remen, kaiš, kajas; —pferd, *n.* prědnjak, prědnji konj.

Riemer, *m.* remenar, sarač.

Riese, *m.* djin, gigant, žigant, gorostas, oriaš.

Rieseln, *v. n.* (als Sand), truniti se, kruniti se, obarati se, sipati se; (vom Regen), rominjati, pèršiti, rositi; (vom Bach), žamoriti; žuboriti.

Riesen-förmig, —mäßig, *adj.* gorostasan; djinski, gigantovski; — schlange, *f.* boa (zmija); —schritt, *m.* gorostasan, djinski korak.

Riesin, *f.* djinkinja, gigantica, gorostasica.

Rieß, *n.* rizma; —hänge, *f.* linka, věšalica za papir; —weise, *adv.* na rizmu; po rizmu; rizmu po rizmu.

Rieth, *n.* rit, tèrska, šaš; zemlja mlakovita, kalovita; (Weberkamm), bèrdo; —gras, *n.* šaš, rogoža.

Riffe, Riffel, s. Raufe.

Riffeln, *v. a.* mikati, grebenati lan; (Furchen machen), brazditi, žlěbiti; *fig.* tesati, otesati.

Rimesse, *f.* (t.) poslatak (měnice města novaca).

Rind, *n.* govedo.

Rinde, *f.* kora; ljuska; (Schorf), krasta.

Rinderbraten, Rindsbraten, *m.* pečena govedina.

Rindern, *v. n.* těrati se, goniti se, voditi se; steona biti.

Rind-fleisch, *n.* govedina; —sleder, *n.* govedja koža; —vieh, *n.* goveda, marva.

Ring, *m.* pèrsten; kolut; kolo, kolobar, karika; (um die Sonne und den Mond), ograda; (zum Anklopfen an Thüren), alka, zvekir; der blaue — unter den Augen, podočići modri.

Ringekunst, *f.* hèrvanje, borenje.

Ringelblume, *f.* neven.

Ringelig, *adj.* kolutast; kolast; rudast.

Ringeln, *v. a.* (die Haare), uvijati, ruditi (kose).

Ringel-reim, *m.* —gedicht, *n.* rondo; —rennen, s. Ringrennen; —spiel, *n.* halka; —spiel spielen, tèrčati halku; —spieler, *m.* halkar; —taube, *f.* grivnjaš, dupljaš (golub).

Ring-en, *v. a.* uvijati, zavijati; ožeti, ožimati, céditi rubje; einem etwas aus den Händen —, oteti, sgrabiti komu što iz ruke; die Hände vor Verzweiflung —, izvijati, uvijati ruke, il rukama od žalosti; — *v. n.* hèrvati se, boriti se; mit dem Tode —, boriti se s dušom; *fig.* nach etwas —, težit za čim; —en, *n.* hèrvanje, borenje; borba; —eplatz, *m.* hèrvalište; —er, *m.* hèrvalac, borac.

Ring-finger, *m.* pèrstenov pèrst; —förmig, *adj* kolutast, kolast, kariéast; —futter, —kästchen, *n.* tok za pèrstenje; —kragen, *m.* ovratak; —mauer, *f.* beden, bedem; —rennen, *n.* pèrsten, pèrstenak (igra).

Rings-herum, —umher, *adv.* oko, okolo, u okolo, u naokolo.

Rinne, *f.* žlěb; žlěbac.

Rinnen, *v. n.* teći; curěti; odticati.

Rinnleiste, *f.* šima.

Rinnstein, *m.* kamen žlěb.

Riolen, *v. a.* uzorati, preorati; prevratiti, prekopati,

Rippe, *f.* rebro; *fig.* bok.

Rippeln, sich, *v. r.* (gem.) micati se; klimati.

Rippen, *v. a.* žlěbiti, brazditi.

Rippen-braten, *m.* pečenjka od rebra; —fell, *n.* pobočina; —stoß, *m.* udarac pod bok; —stück, *n.* rebro.

Risch, *adv.* bèrzo, hitro.

Risico, *n.* na sréću.

Rispe, *f.* kitica, metlica, resa, lat.

Riß, *m.* proder, prodor; prolom; pukotina; zakinutje; (Zeichnung), ris, naris; osnova, plan.

Rissig, *adj.* prodèrt; prolomljen; razpucan.

Rist, *m.* (bei Pferden), šija; (am Fuße des Menschen), glěžanj, sglavak od koštice.

Ritt, *m.* jah, jezd; projezd, projah.

Ritter, *m.* kavalir; konjanik; vitez; plemić; einem zum — schlagen, kavalirom, vitezom koga učiniti; —akademie, *f.* vitezovska akademia; —geschichte, *f.* pripověst, historia kavalirska; —gut, *n.* vitezovsko, plemenito imanje, gospodska zemlja; —lich, *adj.* kavalirski, vitežki; *fig.* hrabren, hrabrenit; —orden, *m.* kavalirski, konjanički, vitežki red; —pferd, *n.* konjanički konj; —saal, *m.* vitežka dvorana, sala; —schaft, *f.* kavaliri, vitezovi, kavalirstvo, vitezovstvo, vitežtvo; —schlag, *m.* imenovanje, prijatje u broj vitezovah, kavalirah; —sitz, *m.* stolica vitežka, kasteo vitežki; —spiel, *n.* turnir, igra vitežka; —sporn, *m.* žavoranak (trava); mamuza, ostruga vitežka; —stand, *m.* vitežtvo, kavalirstvo, konjaničtvo, stališ vitežki; —zug, *m.* podprijatje vitežko; rat križarski.

Rittgeld, *n.* poštarska jezdovina.

Rittlings, s. Reitlings.

Rittmeister, *m.* kapetan konjanički.

Ritual, *n.* ritual, običajnik.

Ritus, *m.* obred.

Ritz, *m.* Ritze, *f.* pukotina; ogreb; —en, *v. a.* ogrebsti, odrapati, razdrapati; —ig, *adj.* razpucan; odrapan, ogreben.

Robbe, s. Seehund.
Robot, *f.* tlaka, robota; —ablösung, *f.* odkup robote; —gelder, *n. pl.* tlakovina, robotnina.
Roche, *m.* reinok (riba); (im Schachspiel), toranj, turan.
Röcheln, *v. n.* hripati; — *n.* hripanje.
Rock, *m.* baljina, halja; kaput; (Weiber—), suknja, skuto.
Röckchen, *n.* haljica, haljinica; kaputić; suknjica.
Rocken, *m.* preslica.
Rocken, Roggen, *m.* raž; —brod, *n.* ražovnica; —mehl, *n.* ražena mùka, raženo brašno.
Rodeland, *n.* kèrč, kèrčevina.
Rodelbücher, *pl. n.* (in Vorarlberg), kèrčevinske knjige.
Roden, s. Reuten.
Roden, *m.* (beim Rindvieh), četvèrti želudac.
Rogen, *m.* ikra, jaja ribja; —er, *m.* ikrača, ž nsko u ribah.
Roggen, s. Rocken.
Roh, *adj.* (unbearbeitet), neotesan, neobdělan, neobradjen; (ungekocht), prěsan; sirov; (ungebunden), prost, nesvezan; (von Sitten), grub, sirov, neotesan, odapet.
Roh-einnahme, *f.* neočištjeni dohodak; —eisen, s. Gußeisen.
Rohheit, *f.* prěsnoća; sirovost; grubost.
Rohr, *n.* cěv; tèrska, tèrst, tèrstika; kalem; cěv (od puške); puška; spanisches —, tèrskovac; (Pfeife, Flöte), frula, svirka, svirala.
Röhrbrunnen, *m.* točak, studenac na tulie, na cmèrk.
Rohr-dach, *n.* krov od tèrske; —dommel, *f.* bukač (ptica), vodeni bik. [cěvčica.
Röhre, *f.* Röhrchen, *n.* cěv; cěvka,
Röhren, *v. n.* bukati, rikati.
Rohr-flöte, *f.* frula, tèrska, tèrst, tèrstenica; —gras, s. Riethgras; —hirse, *f.* sěrak; —huhn, *n.* liska, popak (ptica); —kasten, *m.* Röhrtrog, čatèrnja, gušterna; —meister, Röhrenmeister, *m.* kladenčar, tulijar; —pfeife, s. Rohrflöte; —schilf, *m.* rit, šaš, tèrska; —sperling, *m.* tèrstenjak, tèrsteni vrabac; —stuhl, *m.* stolica od tèrske; —trog, s. Rohrkasten; —wasser, *n.* voda iz tulijah, iz točka.
Rolla, *f.* (t.) okolovanje; Beschluß *per rollam*, zaključak okolovanjem.
Rollbett, *n.* postelja s kolašci.
Rolle, *f.* kolce, kolašce; vitao, kluba; (Walze), valj, valjak; (für die Wäsche), rolja, mangan; eine — Tabak, čom duhana; eine — Zwirn, Seide, klupko; eine — Tuch, Leinwand, truba; eine — beschriebenes Pergament, smotak kvěra popisana; (Liste), rola; kazalo; lista; die — eines Schauspielers, rola; die Haupt — spielen, pèrvu rolu igrati.
Rollen, *v. n.* (als der Donner), gèrměti, tutnjati; fort —, valjati se; fließen (von Thränen), suze roniti; die See rollt, more se valja; — *v. a.* Wäsche —, roljati, manganati; das Korn —, žito čistiti; die Augen im Kopfe herum—, prevratjati očima; einen Stein —, valjati, takati; zusammen—, saviti, sviti, smotati.
Rollentabak, *m.* duhan u čomu, u kalupu.
Roll-holz, *n.* valj; —kammer, *f.* roljnica, soba za mangan; —stuhl, *m.* stolica s kolašci; —wagen, *m.* dubak, kola (dětinja); —wäsche, *f.*

rubje za roljat; —zeit, *f.* vrěme od těranja.

Roman, *m.* roman; —dichter, —schreiber, *m.* romanista; —haft, *adj.* romanovan; romanovski; —enheld, *m.* romanovski junak; —tisch, *adj.* romantičan; romantički.

Romanze, *f.* romanca.

Ronde, s. Runde.

Rondel, *n.* rotunda, okruglina.

Rose, *f.* Röschen, *n.* ruža, ružica, rusa; (Krankheit), požarica, vèrbanac.

Rosen-balsam, *m.* ružični balsam; —blatt, *n.* list od ruže; —busch, *m.* gèrm od ružice; —essig, *m.* ružični ocat; —farbe, *f.* ružična boja; —farben, *adj.* ružičast, ružobojan; —fest, *n.* ružična svetkovina; —garten, *m.* ružnjak; —hecke, *f.* živica od ružah; —holz, *n.* ružovo dèrvo; —honig, *m.* ružični med; —knospe, *f.* pup, pupak, pupoljak od ruže; —kranz, *m.* věnac od ružah; (zum Beten), krunica, čislo, patrice, brojanice; —lippen, *f. pl. fig.* rumene ustne, ružične usti; —mädchen, *n.* ružarica, rusarica; —monat, *m.* jun, lipanj; —öl, *n.* ružično ulje, djulas; —roth, *adj.* ružičast; rumen kao ruža; —stock, *m.* gèrm, struk od ružice; —wange, *f. fig.* rumeno lice; —wasser, *n.* ružična voda; —zucker, *m.* ružični cukar, šećer.

Rosig, *adj.* rumen; ružičan.

Rosine, *f.* suho grozdje; große —, krupno grozdje; kleine —, sitno grozdje.

Rosinfarben, Rosenroth, *adj.* rumen; ružičast, ružobojan.

Rosmarin, Roßmarin, *m.* rusmarin.

Roß, *n.* konj, parip, kljuse, vergl. Pferd; —apfel, *m.* balega konjska; —arznei, *f.* konjski lěk; —arzt, *m.* konjski lěkar; —bremse, *f.* muha konjska.

Roßdieb, *m.* konjokradica.

Rossen, *v. n.* těrati se, goniti se, pasti se (od kobilah).

Roß-haar, *n.* struna konjska; —händler, —kamm, *m.* tèrgovac od konjah, konjar.

Rossig, *adj.* što se pase.

Roß-käfer, *m.* govnovalj, gundevalj; —kastanie, *f.* divji kesten, kostanj; —lattich, s. Huflattich; —mühle, *f.* suvaća; —schweif, *m.* tug; rep konjski; —tauscher, s. Roßhändler.

Rost, *m.* (am Eisen), hèrdja.

Rost, *m.* (zum Braten), roštilj, rož, pećme; —braten, *m.* pèržolica.

Röste, *f.* močilo.

Rosten, *v. n.* hèrdjati; zahèrdjati.

Rösten, *v. a.* (Flachs), močiti lan; (Fleisch), pèržiti, peći.

Rostig, *adj.* hèrdjav, zahèrdjan.

Rostral, *n.* rastra.

Roth, *adj.* cèrljen, cèrven; rumen; (von Haaren), ridj; einen — machen, zasramiti, osramotiti; (vom Wein), cèrno, rujno vino, cèrvenika; —bäckig, *adj.* cèrvena lica; —bart, *m.* rujobrad; —bärtig, *adj.* rujobrad; —braun, *adj.* mèrkocèrven; —buche, —büche, *f.* bukva; —büchen, *adj.* bukov.

Röthe, *f.* cèrljenilo, cèrvenilo, cèrven; rumenilo; (Färber—), broć.

Rotheiche, *f.* hrast.

Röthel, Rothstein, *m.* cèrveni flajbas.

Röthelgeier, *m.* pustolovica, větruša (ptica)

Rötheln, s. Masern.

Röthen, *v. n.* cèrljeniti, rumeniti; cèrljeniti se, rumeniti se.

Roth-feder, *f.* cèrvenperka (riba);

—fichte, *f.* jela; —fink, s. Dompfaff; —fleckig, *adj.* s cèrvenimi kèrpami; —flosser, *m.* s. Rothfeder; —fuchs, *m.* ridjan; —gärber, *m.* strojbar; —gießer, *m.* slévalac od kotlovine tuča; —haarig, *adj.* ridj, ridje kose, ridjokos; —kehlchen, *n.* žutovoljka, čučka, cèrvendać (ptica); —kopf, *m.* ridja glava; ridjoglavac; —köpfig, *adj.* ridj, ridjoglav; —lauf, *m.* požarica, vèrbanac.

Röthlich, *adj.* cèrvenkast, cèrljenkast.

Roth-schimmel, *m.* sivac s cèrljenimi pěgami; —schwanz, *m.* cèrvenorepka (ptica); —specht, *m.* dětao cèrljeni (ptica); —stift, s. Röthel; —tanne, *f.* jela; —wälsch, *adj.* ciganski; —wild, —wildpret, *n.* ridja zvěrad; —wurst, s. Blutwurst.

Rotte, *f.* četa; čopor, hèrpa, gromada.

Rotten, sich, Rottiren, sich, *v. r.* družiti se, sakupljati se.

Rottenweise, *adv.* na čete.

Rottirer, Rottenmacher, *m.* puntar, kolovodja, čelovodja.

Rottirung, *f.* Rotten, *n.* sakupljanje, druženje, sdruživanje.

Rottmeister, *m.* kaplar, tělesnik.

Rotz, *m.* mosur, marsolj, śmèrkalj, bale; —en, *v. n.* baliti; —ig, *adj.* balav, šmèrkav, mosurav; —löffel, *m.* —nase, *f.* šmèrkavac, balavac.

Rübe, *f.* rěpa; gelbe —, mèrkva, merlin.

Rubel, *m.* rublja.

Rüben-zucker, *m.* —land, *n.* rěpište; —samen, *m.* sěme od rěpe.

Rubin, *m.* rubin (kamen dragi); —fluß, *m.* rubinov golot, kristal.

Rüböhl, *n.* ulje od rěpe.

Rubriciren, *v. a.* rubrikovati.

Rubrik, *f.* (eine Spalte), stupac; (Ueberschrift), naglavje; —enrechnung, *f.* stupčevni (rubrični) račun.

Rübsamen, *m.* Rübsaat, *f.* rěpica.

Ruchbar, *adj.* poznat, razglašen; — werden, doći na glas; — machen, dati na glas; —keit, *f.* poznatost; glas.

Ruchlos, *adj.* zao, bezzakon, bezbožan.

Ruchlosigkeit, *f.* zloba, bezzakonje, bezbožnost, bezzakonstvo.

Ruchtbar, s. Ruchbar.

Ruck, *m.* mah; rinutje, porinutje; auf einen — aufheben, na jedan mah dignuti.

Rück-anfall, *m.* der Erbschaft, ošaštje naslědstva; —blick, *m.* ozir, obzir; —blicken, *v. n.* obazrěti se, obzirati se, ogledati se; —bürge, *m.* pomoćni poruk, jamac; —bürgschaft, *f.* jamstvo, poručanstvo pomoćno.

Rücken, *m.* hèrbat, ledja; (eines Berges), bilo; (eines Messers), tupo; den — kehren, okrenuti, dat pleći; hinter dem —, tajom, u potaji.

Rücken, *v. a.* maknuti, ganuti; micati, gibati; turati, rivati; weg —, odmaknuti; den Tisch an die Wand —, primaknuti tèrpezu k zidu; den Zeiger einer Uhr —, pomaknuti skazaljku od ure; — *v. n.* maknuti se, ganuti se; in's Feld —, ići, krenuti se na vojsku; näher —, približiti se, primaknuti se; rückwärts —, ustupiti, uzmaknuti; höher —, (im Amte —), uzpeti se, penjati se.

Rückenhalt, *m.* reserva, *fig.* pomoć, podpomoć, zaštita.

Rücken-lehne, Rücklehne, *f.* zastolje, naslon; —mark, *n.* moždina hèrbtena; —schmerz, *m.* ledjobolja, bolest u hèrbtu.

Rück-erinnerung, *f.* spomen, uspomena; —erlag, —ersatz, *m.* povrata; ersatzrecht, *n.* pravo na povratu naknade; —fall, *m.* povratak bolesti, ponovljena bolest; *fig.* priupadnutje; (— eines Lebens), pripad; —fällig, *adj.* povratan; — werden in Sünden, priupasti u zlo, povratiti se na grěh; in Krankheit —, poboléti se, prirazboléti se iznova; (von Gütern), pripasti; —fluß, *m.* zavrata, povratak; —fracht, *f.* teret u zavrati; —gang, *m.* zavrata, povratak; (einer Sache), nazadak; taština; —gängig, *adj.* nazadan; tašt; *fig.* — werden, ići na nazadak; razvèrći se, smesti se; — machen, razvèrći, smesti; der Kauf wurde —, razvèrgla se kupnja.

Rückgrad, *m.* hèrbtenjača, kićma, kićmenica, kraljež.

Rück-halt, *m.* obzir, ozir; *fig.* měra, način; ohne —, bez obzira; prěko načina; —kauf, (Wiederkauf), *m.* nazadna kupnja; —kehr, —kunft, *f.* zavrata, povratak; —lauf, *m.* zavrata, povratak; uzmak; uzmicanje; —läufig, *adj.* (von Planeten), uzmicajuć, povratjajuć se; —lings, *adv.* natražke; — fallen, na uznak pasti; (von hinten), s traga, iza ledjah; —marsch, *m.* zavrata, povratak, marš natrag; —rechnung, *f.* račun druge stranke; —reise, *f.* nazadni put; —schlag, *m.* odboj; —schluß, *m.* vraćanje, slanje nazad; —seite, *f.* stražnja strana; naličje; hèrbat; —sicht, *f.* obzir, ozir, ogled, pogled; — nehmen, imati obzir na što; —sichtswürdig, *adj.* vrědan obzira; —sitz, *m.* prědnje město (na kolih); —sprache, *f.* dogovor; dogovaranje; — mit einem nehmen, dogovarati se s kim o čemu; —sprung, *m.* odskok; —stand, *m.* ostatak, ostanak; — einer Zahlung, neizplatak; — eines Restes, nedoplatak; —ständig, *adj.* ostavši, neizplatjen; — standsausweis, *m.* izkaz o ostatku; —stellig, f. Rückgängig; —tritt, *m.* odstup; —verkauf, *m.* prodaja natrag; —wand, *f.* stražnji zid; —wärts, *adv.* na trag, natražke; (von hinten), s traga, odzad; (hinten), zada; —wärtsgehen, *v. n.* ić na trag, natražke ići; ić na nazadak; —wechsel, *m.* uzměnica; —weg, *m.* zavrata, povratak; —weise, *adv.* na mahove; —wirken, *v. a.* s nova na što dělovati; —wirkung, *f.* uzdělovanje; —zahlen, *v. a.* povratiti novce; —zug, *m.* uzmak; uzmicanje.

Rüde, *m.* pas; lisac; vuk; samosov, velik kudrav pas.

Rudel, *n.* čopor, hèrpa, gromada.

Ruder, *n.* veslo; (Steuer—), kèrmanj, kèrma, dumen, timun; das — führen, vladati, ravnati; am — sitzen, stojati, bit na timunu, kèrmanjiti, kormaniti; —bank, *f.* klupa vozarska, vozačka; —knecht, Ruderer, *m.* vozar, vozac; —meister, *m.* meštar vozački; —n, *v. n.* voziti, veslati; —nagel, *m.* škaram; —schiff, *n.* brod na vesla; —schlag, *m.* veslo, mah od vesla; —stange, *f.* veslo.

Ruf, *m.* zov, glas, klik, krik, vapaj; (zu einem Amte), zvanje;

Einladung), poziv; (Gerücht), glas; ime, slava.

Rufen, *v. a.* zvati, pozvati, zazvati; — *v. n.* viknuti, vikati; kriknuti, kričati.

Rüge, *f.* tužba; ukor; iztraživanje; kazan, kaštiga.

Rügen, *v. a.* tužiti; ukoriti; kuditi; (erwähnen), spomenuti; (bekennen), priznati; (gerichtlich ahnden), kazniti, kaštigovati.

Ruhe, *f.* mir; pokoj; tišina; (Erholung), počinak, odmor; (Schlaf), san; (Tod), smèrt; —bank, *f.* počivaljka; —bett, *n.* sofa, postelja za počinak; —gehalt, *m.* počivnička plata; (Pension), izslužnička plata, primirnica.

Ruhen, *v. n.* počivati; počinuti, odahnuti; mirovati, odmoriti se; *fig.* spavati.

Ruhe-platz, *m.* počivalo, počivalište; —punkt, *m.* podporka, točka od podpora; —stand, *m.* počinak, primirno stanje, primirstvo; Jemand in —stand setzen, (t.) primiriti koga; die in den —stand Versetzten, (t.) primirnici; —stätte, *f.* město od mira, pokoja; *fig.* grob, greb; —störer, *m.* mutilac mira; —tag, *m.* dan počinka, odmorni dan.

Ruhig, *adj.* miran, tih; sich — verhalten, bit u miru, mirovati.

Ruhm, *m.* slava, glas, dika, hvala; —begierde, —gier, *f.* slavoljubje, želja za slavom; —begierig, —gierig, *adj.* slavoljuban, željan slave, pohlepan za slavom, slavo lebdiv.

Rühmen, *v. a.* hvaliti, slaviti, dičiti; sich —, *v. r.* hvaliti se, ponositi se, veličati se, hvastati, torlati; — sich eines Rechtes, hvaliti se kakvim pravom.

Rühmlich, *adj.* slavan, hvale dostojan, pohvale vrědan, pohvalan; —keit, *f.* pohvalnost, hvale dostojnost.

Ruhmredig, *adj.* torlav, hvastav; —keit, *f.* torlanje, hvastanje; hvastavost, torlavost.

Ruhm-sucht, f. Ruhmbegierde; —voll, *adj.* slavan; dičan; —würdig, f. Rühmlich; —würdigkeit, f. Rühmlichkeit.

Ruhr, *f.* sèrdobolja.

Rührei, *n.* razměšano jaje.

Rühren, *v. a.* (herrühren), proizhoditi, proizlaziti, dohoditi, izhoditi, proticati; — *v. a.* (anrühren), taknuti, tegnuti; das Herz —, taknuti, ganuti, tronuti, dirnut u sèrce; (umrühren), měšati; proměšati; die Trommel —, bubnjati, udarat u bubanj; sich —, maknuti se, ganuti se; truditi se, dělati, raditi; vom Blitze, vom Schlage gerührt werden, udariti, ošinuti koga grom, pasti komu kaplja, udariti koga kaplja.

Rührend, *adj.* ganjiv.

Rührig, *adj.* okretan.

Rühr-kelle, —löffel, *m.* měšajica, mečaica.

Rührung, *f.* gibanje, micanje; měšanje; *fig.* ganutje, tronutje.

Ruin, *m.* propast; pogibio; razor, razsap; —en, *pl.* razvaline, podèrtine, ruševine, zidine, mirine; —iren, *v. a.* upropastiti.

Rülps, *m.* podrig.

Rülpsen, *v. n.* podrigivati se; podrignuti se; — *n.* podrigivanje.

Rum, *m.* rum.

Rummel, *m.* (Haufen), hèrpa, gomila; (Lärm), buka, štropot; (Plunder), starež, staretine, orepine; (im Piketspiel), oko; —ei, *f.* štropotanje, kuntanje.

Rumor, *m.* buka, vika, talabuka; —en, *v. n.* bučiti, vikati, talabučiti; —wache, *f.* talabučna straža.

Rumpel-kammer, *f.* soba za staretine, starežnica; —kasten, *m.* ormar za orepine; *fig.* stara, razškrabana kočia; —n, Rummeln, *v. n.* gèrméti; šuměti; škrabati; in ein Zimmer hinein —, usèrnut u sobu.

Rumpf, *m.* trup, trupina, lubina; stan, tělo, život (od haljinah); sare, trube (od čizamah).

Rümpfen, *v. a.* (das Maul, die Nase), napèrčiti, pèrčiti nos, ustne; über etwas die Nase —, podrugivati se, podsměvati se čemu.

Rund, *adj.* obao, okrugao; — herum, okolo, u na okolo.

Runde, *f.* okrug; (bei den Soldaten), runda; in die —, in der —, u okolo, u na okolo, u okrugu; redom.

Ründe, Rundheit, *f.* okruglina, okruglost, oblina.

Ründen, *v. a.* kružiti, okružiti, obliti, zaobliti.

Rundfenster, *n.* oblok.

Rundgesang, *m.* okružna pěsma. —

Rundiren, s. Ründen.

Ründlich, *adj.* okruglast, obljahan.

Rund-säule, *f.* (Cylinder), oblica, valjak; —schild, *n.* obao, okrugao štit; —schreiben, *n.* okružnica.

Rundung, Ründung, *f.* oblina, okruglost, okruglina.

Rune, *f.* runa, runsko slovo.

Runkel, —rübe, *f.* běla cvekla, cikla.

Runken, *m.* kus, komad kruha.

Runzel, *f.* (besonders im Gesichte), mèrska, grišpa; (Falte), nabor, bora, gužva; —ig, *adj.* fraskav, nagrišpan, grišpav, srozan, namèrskan; —n, *v. a.* fraskati, grišpati; nagrišpati, sgužvati; die Stirne —, mèrskati, namèrskati čelo, namèrgoditi se, mèrgoditi se; — *v. r.* grišpati se, gužvati se, rozati se; —schlange, *f.* slěpič, slěpac (zmija).

Rupfen, *v. a.* čupati, guliti.

Ruppig, *adj.* siromah, traljav, razkidan, odèrpan.

Ruprecht, (der Knecht —), bauk.

Ruß, *m.* sadja, čadja; —butte, *f.* čabar, brenta za sadje; —hütte, *f.* čadjarnica, sadjarnica.

Rüssel, *m.* rilo; gubica, trubica, gubac; —käfer, *m.* roguša, žižak.

Rußig, *adj.* sadjav, čadjav.

Rüstbaum, *m.* podpor.

Rüsten, *v. a.* spravljati, pripravljati, spremati; oružavati; sich —, *v. r.* spremati se (na boj), oboružavati se; vom Kopf bis zu den Füßen gerüstet, oružan od glave do pete; sich mit Geduld —, oružati se uzstèrpljivosti.

Rüste, *f.* (veralt.), zapad, zahod sunca.

Rüster, *f.* brest; ralica, ručica (od pluga).

Rustical-, kmetski.

Rüstig, *adj.* čvèrst, jak, čil, čio, krěpak; hitar, spravan, živ; —keit, *f.* jakost, snaga; živost.

Rüst-kammer, *f.* —haus, *n.* arsenal, oružnica; —leiter, *f.* lěsa (od kolah); —loch, *n.* rupa (za skele zidarske); —platz, s. Waffenplatz; —stange, *f.* greda, podpor (od skele zidarske); —tag, *m.* veliki petak.

Rüstung, *f.* pripravljanje, spremanje, spravljanje; oboružavanje; oružje; —sstücke, *pl. n.* oružje, vojna sprava.

Rüst-wagen, *m.* tarnice, tarna kola; —zeug, *n.* sprava; makina.

Ruth-e, *f.* prut; loza, rozga; šiba; bič; mit —en streichen, šibati, tepsti; er bindet sich selbst eine —, sam sebi o zlu radi; (ein Längenmaß), prut, klaftar; (bei den Jägern), rep; (Zeugungsglied), udo mužko; (bei Thieren), puzdra, puzdro; —enkraut, *n.* devesilj (trava); —enstreiche, *pl.* šibanje, šiblje.

Rutschen, *v. n.* puzati. puziti; omicati se; auf dem Eise —, sklizati se, tociljati se, puzat se po ledu; die Sache will nicht —, neće stvar da idje.

Rütteln, *v. a.* tresti; dèrmati; uzdèrmati, prodèrmati; gerütteltvoll, vèrhom pun; — *n.* dèrmanje, trešenje; trešnja.

Rüttstroh, s. Krummstroh.

S.

Saal, *m.* sala, dvorana.

Saame, s. Same.

Saat, *f.* (das Säen), usěv, sětva, sěvo; (Frucht), žito; zur Zeit der —, za sětve; — bestellung, *f.* sijanje, sětba, sětva; —enstand, *m.* stanje useva; —feld, *n.* polje posijano; —korn, *n.* séme, sěmenje; —krähe, *f.* vrana; —land, s. Saatfeld; —zeit, *f.* vréme od usěva; sětva.

Sabbath, *m.* subota; —jahr, *n.* godina subotna.

Sabber, *m.* s. Geifer; —n, *v. n.* (gem.) sliniti, baliti; sliniti se, baliti se; —tuch, s. Geifertuch.

Säbel, *m.* sablja; —bohne, *f.* turski bob; —hieb, *m.* udarac, zamah, mah sabljom; —klinge, *f.* gvoždje, oštrice od sablje.

Säbeln, *v. a.* sabljom séći.

Säbenbaum, *m.* somina (dèrvo).

Sache, *f.* stvar; (Geschäft), posao dělo; (Rechtshandel), pravda, parnica, pria; dies ist meine — nicht, to nije moj posao, moja navada; der — zu viel thun, prěkoredno raditi; es wird meine — sein dafür zu sorgen, to će moja briga biti; das gehört nicht zur —, to simo nespada; von der — abweichen, odstupit od predmeta; wieder auf die — kommen, povratiti se opet k predmetu; er versteht seine —, dobro razumie svoj posao; —n, *pl.* stvari; imanje, imětak; meine sieben —, sva moja sirotinja.

Sachenrecht, *n.* pravo na stvar; (dingliches), stvarno pravo na stvar.

Sach-fällig, *adj.* — werden, izgubiti parnicu; —fällige Partei, nadvladana stranka; —gemäß, *adj.* stvari shodan; —genosse, *m.* učestnik, dionik stvari; —kenner, *m.* věštak; —kenntniß, *f.* věština u čemu; —kundig, *adj.* věšt; —kundige, *m.* věštak; —lage, *f.* stanje stvari; —kundige, s. Sachverständige; —register, *n.* kazalo stvarih (u knjizi).

Sacht, *adj.* tih; lahak, lak, lagan; *adv.* tiho; lagano, po lahko.

Sach-verständige, *m.* věštak, poznavalac; —walter, *m.* zastupnik.

Sack, *m.* vrěća; (Tasche), žep, špag; torba; (Beutel), tobolac, kesa, mošnja; —band, *m.* kanap, špag, uzica (od vrěće).

Säckchen, *n.* vrěćica; žepić; torbica; kesica, tobolčić, mošnjica.

Säckel. s. Seckel.

Sacken, sich, *v. r.* prosědati, propadati; opadati; (als Kleider), měhuriti se, naduveno, nabubreno stojati.

Sacken, *v. a.* metnuti, metati (u torbu, u vrěću, u žep itd.).

Säcken, *v. a.* (einen Missethäter), metnuti, svezat u vrěću i utopit zločinca.

Sack-garn, *n.* sak (mrěža); —geige, *f.* žepni violin, žepne gusle; —leinwand, *f.* debelo, grubo platno; —pfeife, *f.* gajde, měšnice; —pfeifer, *m.* svirac, gajdaš; —pistole, *f.* pištolica od žepa; —träger, *m.* vrěćonoša, bastaž; —tuch, *n.* platno za vrěće; mahrama u žep, rubac, ubrušćić za nos; —uhr, s. Taschenuhr.

Sacrament, *n.* sakramenat, svetotajstvo; —iren, *v. n.* (gem.) kleti, psovati; —lich, *adj.* sakramentalan; sakramentaoski; svetotajan.

Sacristan, *m.* cèrkvenjak, požup, zvonar.

Sacristei, *f.* sakristia.

Säcularisation, *f.* sekulariziranje; svetovnitba; —eines Geistlichen, (t.) razpopidba.

Säcularisiren, *v. a.* sekularizirati, duhovna dobra u světska obratiti.

Sadebaum, s. Säbenbaum.

Sadrach, *m.* (gem.) zao, pogan čověk; pogana žena.

Säe-mann, *m.* sijač, sijalac; —maschine, *f.* sijaća. [sijanje.

Säen, *v. a.* sijati; posijati; —, *n.*

Säetuch, *n.* opreg, ubrus za sijanje.

Säezeit, s. Saatzeit.

Saffian, *m.* safian, saktian.

Saflor, *m.* šafranjika.

Safran, *m.* šafran; —gelb, *adj.* šafranov, žut kao šafran.

Saft, *m.* sok; juha; voda; (Baum—), mezgra; Säfte im Körper, soci, vlage u tělu; Reden, die weder — noch Kraft haben, rěči bez soka i smoka; (in Apotheken), sirup, raztop; —behälter, *m.* sočna miznica.

Säftchen, *n.* sirup, raztop.

Saft-farbe, *f.* sokova boja, zelena boja; —grün, *n.* zelena, sokova boja; —ig, *adj.* sokovit, sočan; (unanständig), nepristojan; —igkeit, *f.* sokovitost, sočnost; sok; —los, *adj.* nesočan, bez soka.

Sage, *f.* gatnja; prića, pričica; es geht die —, govori se, priča se, pripověda se; seiner — nach, po njegovu govoru, polag njegovih rěčih.

Säge, *f.* pila, testera; —blatt, *n.* pila, gvoždje od pile; —bock, *m.* konj od pile; —fisch, s. Schwertfisch; —mühle, *f.* pila, pila vodena, pilana.

Sägen, *v. a.* piliti, testerati.

Sagen, *v. a.* reći, kazati; govoriti; velěti; es hat nichts zu —, ništa neznaći; to neima ništa; man sagt, kaže se, govori se; was soll das —? što to znamenuje, što će to reći? das will so viel —, to je toliko; ich habe mir — lassen, čuo sam; laß dir doch —, čuj, slušaj, poslušaj! für Jemand gut —, jamčiti se za koga; du hast von Glück zu —, možeš Bogu zahvaliti; unter uns gesagt, medju nami govoreć.

Säger, *m.* piljač.

Säge-schmied, *m.* pilar; —späne, *pl.* pilotina, piljevina.

Sago, *m.* sago; —baum, *m.* sago, sagovina, sagovo dèrvo.

Sahl-band, *n.* —leiste, *f.* dizga, obšava; —weide, *f.* rakita.

Sahn-e, *f.* skorup, povlaka; —en-brezel, *f.* perec sa skorupom; —enkäse, *f.* sir od skorupa; —enkuchen, *m.* pogaća, lepinja sa skorupom.
Sait-e, *f.* struna, žica; —enhalter, *m.* klin, čivia, šaraf, šarap; —eninstrument, *n.* instrumenat, nastroj sa strunami; —enspiel, *n.* —enklang, *m.* romon od žicah; —enspieler, *m.* udaralac od žicah.
Salamander, *m.* salamandra, duždevnjak, burnjak,
Salar, Salarium, *n.* s. Besoldung.
Salariren, s. Besolden.
Salat, *m.* salata; loćika; —schüssel, *f.* salatnica, zděla za salatu.
Salbader, *m.* čaratan; (Schwätzer), bèrbljavac; —ei, *f.* čaratania, čaratanstvo; bèrbljanje.
Salband, s. Sahlband.
Salbe, *f.* mast, pomast.
Salbei, *f.* kuš, kadulja (trava).
Salben, *v. a.* mazati; namazati; pomazati.
Salböl, *n.* sveto ulje.
Salbung, *f.* pomazanje; mazanje.
Sälchen, *n.* salica, dvoranica, mala sala.
Saldiren, *v. a.* (t.) nagoditi, platiti (račun).
Saldo, *m.* ostatak preostatak od računa; platjenje, platjanje (računa); im — bleiben, ostati još nešto dužan; (Ausgleichung), nagodba; pro —, per —, za nagodbu.
Salep, *m.* salep.
Saline, *f.* s. Salzwerk.
Salm, s. Lachs.
Salmiak, *m.* nišador, sol amoniačka, lišador; —geist, *m.* salmiački duh.
Salniter, } *m.* šalintra, šalitra, sa-
Salpeter, } litar; —artig, *adj.* salitrast; —erde, *f.* salitrasta zemlja; —erzeugung, *f.* dělanje šalintre; —geist, *m.* salitarski duh; —grube, *f.* salitarnica; —hütte, *f.* šalitrarnica; —ig, *adj.* salitrav; salitren; —säure, *f.* salitarska kiselina; —sieder, *m.* salitrar; —siederei, *f.* šalitrarnica, šalintrarnica.
Salse, *f.* omaka slana.
Salter, (Psalter), *m.* tretji želudac (u govedah).
Salutir-en, *v. a.* (von Soldaten, Schiffen), dati kome čast; (durch Schüsse), pucati na čast; —ung, *f.* pucanje na čast.
Salve, *f.* salva, pozdrav, pucnjava; —schuß, *m.* počastni hitac.
Salvusconductus, *m.* slobodan provod.
Salz, *n.* sol; —amt, *n.* solara; —arbeiter, *m.* solar; —beamte, *m.* činovnik kod solare; —brühe, *f.* salamura.
Salzen, *v. a.* soliti; posoliti.
Salz-faß, *n.* soljenka, soljenica, slanica, slanik; —fisch, *m.* slana riba; —fleisch, *n.* slano meso; —grube, *f.* ruda od soli, solina; —handel, *m.* tèrgovina sa soli; —händler, *m.* solar; —haus, s. Salzamt.
Salzig, *adj.* slan, posoljen; solan; —keit, *f.* slanost.
Salz-korb, *m.* solani koš; —korn, *n.* zèrno solano, zèrno soli; —kothe, *f.* solina; —krystall, *m.* solani kristal, golot solani; —lake, *f.* salamura; —lecke, *f.* solilo; —meste, *f.* s. Salzfaß; —monopol, *n.* samoprodaja soli; —quelle, *f.* slanača, slatina; —säure, *f.* kiselina solana; —schank, *m.* prodaja soli; —schreiber, *m.* pisar solarski; —

see, *m*. slano jezero; —fieber, *m*. solinar; —fieberei, *f*. soline; —sohle *f*. salamura; —steuer, *f*. solarina, daća, danak od soli; —wage, *f*. solana vaga, vodoměr; —wasser, *n*. slana voda; salamura; —werk, *n*. soline; —wesen, *n*. solarstvo; —zoll, *m*. carina od soli.

Same, *m*. sěme; zèrno; (Nachkommen), potomstvo, potomci, děca, unuci.

Samen-baum, *m*. sěmenjak; —bläschen, *n*. bešičica, měhurić sěmeni; —fluß, *m*. sěmenotočje; —gefäße, *pl*. *n*. sěmeno posudje; —gehäuse, *n*. plěva, košuljica od sěmena; —händler, *m*. sěmenar; —kelch, *m*. čaša, kalež (od sěmena); —korn, *n*. sěme; sěmenka; —staub, *m*. prah, prašak (sěmeni); —thierchen, *n*. cèrvić sěmeni.

Sämerei, *f*. sěmenje.

Sämisch, *adj*. — Leder, lutak; — machen, strojit, ostrojit na način od lutka; —gärber, *m*. lutar.

Sammelkasten, *m*. guštèrna, čatèrnja.

Sammeln, *v*. *a*. kupiti, brati, pobirati, sabirati, sakupljati; Schätze —, nagèrnjivati, nagèrnuti, nagèrtati blago; Kräfte —, oporaviti se, ponačiniti se; sich —, *v*. *r*. kùpiti se, sakupljati se, sticati se; (sich fassen), razabrati se, doć k sebi.

Sammelplatz, *m*. sastanište; sastanak.

Sammet, *m*. baršun, kadifa, kadipa; —artig, *adj*. baršunast, kadifast, kadipast; —band, *n*. vèrpca, trak, plećić od baršuna, kadife; —blume, *f*. kadifica (cvět); —bürste, *f*. četka za kadifu; —en, *adj*. od kadife, kadipe.

Sammler, *m*. kùpilac.

Sammlung, *f*. kùpljenje, biranje; sbirka, sabranje; —sort, *m*. kupilište, biralište.

Sammt, *prp*. s, sa; skupa s, zajedno s; — und sonders, svikolici, svi.

Sämmtlich, *adj*. vas, sav, vaskolik.

Samstag, *m*. subota, s. Sonnabend.

Sanct, *adj*. svet.

Sanction, *f*. vladarska potvèrda; —iren, *v*. *a*. potvèrditi.

Sand, *m*. pèržina; pěsak; einem — in die Augen streuen, zaslěpiti, obsěniti, obmanuti koga; —aal, *m*. s. Sander.

Sandarach, *m*. sandaraka.

Sand-artig, *adj*. pěskovit, pěščen, pěščenit; —bank, *f*. prud, mel, markjenta; mit dem Schiffe auf eine — stoßen, nasukati se, nasěsti; —beere, *f*. medvědje grozdje; —berg, *m*. bèrdo, gora pěščena; —boden, *m*. pěskovita, pěščenita zemlja; —büchse, *f*. pěskovnica, posipalo.

Sandel, *m*. —holz, *n*. sandal, sandalovina.

Sander, *m*. smudj (riba).

Sand-grube, *f*. pěščena jama; —grund, *m*. pěščenito dno; —hase, *m*. běli zec; —haufen, *m*. hèrpa, kup pěska; —ig, *adj*. pěskovit, pěščenit, pěščen; —insel, *f*. pěščen otok, otok od pěska, od mela; —korn, *n*. zèrno pěska; —mann, *m*. pěskar; *fig*. san, drěmež; —stein, *m*. pěščeni kamen; —uhr, *f*. pěščena ura; —wüste, *f*. pěskovita pustinja.

Sanft, *adj*. blag; tih; miran; krotak; mek; nježan.

Sänfte, *f*. nosiljka, nosionica.

Sänftenträger, *m*. nosilac.

Sanftmuth, *f.* blagost; tihoća; krotkoća.
Sanftmüthig, *adj.* krotak; tih; blag; —keit, *f.* krotkost, krotkoća; tihoća; blagost.
Sang, s. Gesang.
Sänger, *m.* pěvac, pěvač, pěvalac; —in, *f.* pěvica, pěvačica, pěvalica.
Sanguinisch, *adj.* sangviničan; sangvinički; lakokèrvan, vatren.
Sanität, *f.* zdravstvo; (in Zus.) zdravstveni.
Sappe, *f.* podkop, lagum.
Sappeur, *m.* podkapalac, lagumdžia.
Sappiren, *v. a.* podkopati; podkapati.
Sapperment, *i.* (gem.), ha djavola, ha vraga!
Sapphir, Saphir, *m.* safir (kamen dragi; —en, *adj.* safiran, od safira.
Sardelle, *f.* sèrdjela; —nbrühe, *f.* omaka od sèrdjelah.
Sarder, Sardonier, Sardonyx, *m.* sardonik (kamen dragi).
Sarg, *m.* sanduk, skrinja mèrtačka.
Sarraß, *m.* (gem.), sablja.
Sarsaparilla, *f.* sasaparilja (trava).
Sarsche, *f.* sarza; —fabrik, *f.* sarzarnica; —nweber, *m.* sarzar.
Sarter, *m.* plan, osnova od broda,
Sassafraß, *n.* sasafras.
Satan, *m.* sotona; —isch, *adj.* sotonski, djavóski, vražji.
Satin, *m.* satin.
Satiniren, *v. a.* pogladiti, ugladiti.
Satt, *adj.* sit; sich — essen und trinken, naještl se i napiti; sich — sehen, nagledati se; sich — schlafen, spielen, tanzen, hören, naspavati se, naigrati se, naplesati se, naslušati se; etwas — werden, sit čega biti, dosadit komu što; seines Lebens — sein, on èrznuti dosaditi, dotužiti komu život.
Sattel, *m.* sedlo; konj, konjic, kobilica (u gusalah); —baum, —bogen, *m.* lùk (od sedla); —decke, *f.* pokrovac; —gurt, *m.* podpruga; —kissen, *n.* jastuk jahaći; —kammer, *f.* sedlenica; —knecht, *m.* konjuh, stremenik; —knopf, *m.* jabuka, unkaš.
Satteln, *v. a.* sedlati; osedlati.
Sattel-pferd, *n.* sedlenik (konj); —tasche, *f.* torba, bisage; —zeug, *n.* sedlo, sprava jahaća.
Satt-heit, *f.* sitost.
Sättig-en, *v. a.* nasititi; nahraniti i napojiti; —ung, *f.* nasitjenje; sitost.
Sattler, *m.* sedlar sarač; —handwerk, *n.* sedlarstvo. sedlaria.
Sattsam, *adj.* dovoljan; —keit, *f.* dovoljnost, dovoljstvo.
Saturei, *f.* čubar, jermen (trava).
Satyr, *f.* satir; —e, *f.* satira; —enschreiber, *m.* pisalac od satirah; —iker, *m.* satirik; —isch, *adj.* satiričan; satirički; —isiren, *v. a.* satirizirati; porugivati se, podsměvati se, s. Spottschrift 2c.
Satz, *m.* (Sprung), skok; (Boden—), talog, mut; (Rede—), zasada; izreka, izrečenje; tema; zadaća; teza; (im Spiele) stavka; (von Fischen), mlade ribe; (von Bäumen), sad; nepokretni zalog, s. Hypothek; —gläubiger, *m.* věrovnik na nepokretan zalog; —hase, *m.* zečica; —post, *f.* stavka od nepokretnoga zaloga; —schrift, *f.* parnički spis.
Satzung, *f.* (Statut), ustanova; (Taxe), odredbina; (Fleisch—, Brod—), odredbina za meso, kruh; —sge-

bäck, *n.* pekarija pod odredbinom; —sübertretung, *f.* prekèrsaj odredbine.

Sau, *f.* kèrmača, prasica, svinja; (von Tintenfleck), kèrmača, mačka, packa.

Saubeller, *m.* samosov. samsov.

Sauber, *adj.* čist; pristao; lěp; —keit, *f.* čistoća; pristalost; lěpota.

Säuberlich, s. Sauber.

Säuberling, *m.* gizdelin.

Säuber-n, *v. a.* čistiti; očistiti; —ung, *f.* čištenje.

Sau-blume, *f.* lesandra (trava); —bohne, *f.* svinjski bob; —borste, *f.* štetinja, šćetina, čekinja; —brod, *n.* križalina (trava); —distel, *f.* kostrěč, ćepčeg, zečja (trava).

Sauen, *v. n.* (gem.), packati, mazati.

Sauer, *adj.* kiseo; kaštar; tèrpak, (beschwerlich), žuhk, gorak, mučan, trudan, težak; (mürrisch), namèrskan, namèrgodjen; sich — werden lassen, truditi se, nastojati; znojiti se; —ampfer, *m.* kiseljak; kiselica; —braten, *m.* kisela pečenjka; —brunnen, *m.* kisela voda; —dorn, *m.* suteka.

Sauerei, *f.* svinjaria; nečistoća; gad.

Sauer-klee, *m.* štav, štavje (trava); —kraut, *n.* kiselo zelje, kiseo kupus.

Säuerlich, *adj.* kiseljahan, prokisao.

Säuern, *v. a.* kisati, kiseliti; metnuti, vèrći kvasa (u kruh).

Sauern, *v. n.* kisnuti, kisati se.

Sauer-sichtig, *adj.* kiseo, namèrskan, namèrgodjen; —süß, *adj.* kiselosladak; —teig, *m.* kvas, kvasac; —töpfisch, s. Sauersichtig; —topf, *m.* (im gem. Leben), kiseljak, kiseo, namèrgodjen čověk; —wasser, *n.* s. Sauerbrunnen.

Saufänger, *m.* samosov, samsov.

Saufen, *v. n.* (von Thieren), lokati; (von Säufern), lokati, pijančevati piti; —, *n.* lokanje; pijančevanje; pijanstvo, pitje.

Säufer, *m.* —in, *f.* pijanac, pijanica.

Sauf-gelag, *n.* pijanka, pijančevanje; —lied, *n.* napitnica.

Säugamme, *f.* dojkinja, dojilja, dojka.

Saugefisch, *m.* ustavica.

Saugen, *v. a.* & *n.* sisati, sasnuti.

Säugen, *v. a.* dojiti.

Sauge-röhre, *f.* cěvčica (od odisanja); —rüssel, *m.* sisaljka; —werk, *n.* sisaljka.

Säugling, *m.* děte pri sisi, od sise.

Säugethier, *n.* živinče sisajuće.

Säugung, *f.* dojenje; dojilo, dojačtvo.

Sau-hirt, *m.* svinjar; —hund, *m.* samsov, samosov; —igel, s. Schweinigel.

Säuisch, *adj.* nečist, smradan, gadan, svinjski.

Sau-jagd, —hetze, *f.* lov na vepre, divjake.

Säule, *f.* stup, stub, kelovna.

Sau-leben, *n.* svinjski, pasji život; —leder, *n.* svinjska, svinjeća koža.

Säulen-fuß, *m.* podstupina, podnožje od stupa; —gang, *m.* kolonada, stupovje; —gesims, *n.* —knauf, *m.* nadstupina, glava od stupa; —laube, *f.* pridvor; —ordnung, *f.* stupovina, red od stupah; —schaft, *m.* stablo od stupa; —stein, s. Basalt; —stuhl, *m.* podnožje; —weite, *f.* medjustupje.

Saum, *m.* kraj; rub, obrubak; okrajak; pervaz; (Last), tovar, tevov.
Säumen, *v. a.* rubiti; obrubiti; zarubiti; obšiti.
Säumen, *v. n.* kasniti, docniti, štentati, kèrzmati.
Säumig, s. Saumselig.
Säumniß, *f.* & *n.* kèrzmanje, kašnjenje, cknjenje, docnjenje, štentanje, štenta.
Saumpferd, *n.* sehsana.
Saumsal, *n.* nemar, kèrzmanje, kašnjenje, docnjenje; —szinsen, *pl.* (t.) zadocnina.
Saumsattel, *m.* samar.
Saumselig, *adj.* nemaran, nemarljiv; lěn, trom; kasan, pedav; —keit, *f.* nemar, nemarnost; lěnost, tromost; kasnjenje, docnjenje, pedavost.
Saumthier, *n.* sehsana.
Saumutter, *f.* s. Mutterschwein.
Saurach, *m.* suteka.
Säure, *f.* kiselina; kvas, kvasac.
Saurüssel, *m.* rilo, surla, trubica svinjska.
Saus, *m.* šum; in — und Braus leben, živět veselo, razkošno živěti, bez prestanka pirovati.
Sau-sack, *m.* tèrbuh; —schneider, s. Schweinschneider.
Säuseln, *v. n.* šuměti, šušnjati, marmoriti, žamoriti, romoniti; — *n.* šum, marmor, žamor, romon, sušnja.
Sausen, *v. n.* zviždati; zujiti, šuměti; — *n.* zvižd, zviždanje; zujenje; šum.
Sausewind, *m.* zviždajući větar; *fig.* větrogonja.
Sau-spieß, *m.* lovačko kopje, sulica lovačka; —stall, *m.* kotac, svinj, svinjac; —treiber, *m.* svinjar; —trog, *m.* korito svinjsko, valov, kopanja.
Savoyer-Kohl, *m.* savojski kupus.
Scandal, *n.* sablazan; —ös, *adj.* sablazni.
Scapulier, *n.* skapular.
Scene, *f.* scena, prizor.
Scepter, *n.* žezlo, šibika, s. Zepter.
Schabe, *f.* (Insekt), molj, moljac.
Schabe, *f.* (Werkzeug), maklja, makljica, nožac.
Schabe, *f.* (Krätze), šuga, svrab, srab.
Schäbe, *f.* Schäben, *pl.* pozder, pozderka.
Schabe-baum, —bock, *m.* konj (kožarski); —hobel, *m.* strug, strugača; —messer, *m.* strugač.
Schaben, *v. n.* strugati; stèrgati; makljati.
Schabernack, *m.* pèrkos.
Schäbig, *adj.* šugav, svrabljiv, srabljiv.
Schabracke, *f.* caprag, ćultan, sakrafoč, vaša, abajlia.
Schabsel, *n.* strugotina.
Schach, *m.* škak; —bret, *n.* škaknica.
Schächer, *m.* razbojnik, lupež; armer —, bogac, siromah, ubogar.
Schacherer, *m.* preprodavalac; čifut.
Schacherei, *f* čifutarenje.
Schachern, *v. a.* čifutariti.
Schachmatt, *adj.* (im Schachspiele), škak i mat, škobo; (sehr schwach), slab, mlitav, propao.
Schachspiel, *n.* škak, igra od škaka; —er, *m.* škakar.
Schachstein, *m.* kamen od škaka.
Schacht, *m.* (t.) donja.
Schachtel, *f.* kutija, škatulja.
Schachtel-halm, *m.* —heu, *n.* konjski rep, kositerna trava, hvost.
Schachtelmacher, *m.* kutijar, škatuljar.

Schachteln, *v. a.* ribati, tèrti (konjskim repom).

Schächt-en, *v. a.* klati; zaklati; *fig.* prevariti; varati; —**er**, *m*, šakter, mesar židovski.

Schachtsteuer, *f.* donjarina.

Schäcke, s **Schecke**.

Schadbar, s. **Schadhaft**.

Schade, *m.* šteta, škoda, kvar; gubitak; (Wunde), rana; es ist ewig Schade! šteta! —n nehmen, zu —n kommen, štetovati, kvarovati, imati štetu; —n thun, zufügen, štetu načiniti; —n tragen, nositi štetu, kvar; einen —n an der Brust haben, bolět koga pèrsi; ein — am Auge, bol, bolest u oku.

Schaden, *v. n.* huditi, škoditi; nahuditi, naškoditi, štetu učiniti, uzročiti; das kann nicht —, ne može škoditi.

Schaden-ersatz, *m.* naknada štete; —**freude**, *f.* zloradost, radost vèrhu tudjega zla; —**froh**, *adj.* zlorad.

Schadhaft, *adj.* oštetjen; kvaran, štetan; pokvaren; ozledjen; ranjav.

Schädlich, *adj.* škodljiv, škodan, štetan; nahudan, nahudljiv; —**keit**; *f.* škodljivost, škodnost, štetnost, nahudba, nahudljivost.

Schadlos, *adj.* bez varan; cio; čitav; zdrav; — halten, platiti, nadoknaditi štetu; sich — machen, naplatiti se, —**haltung**, *f.* obezšteta, naknadjenje, naknada, zadovoljenje.

Schadlosigkeit, *f.* bezkvarnost; cěloća; citavost; zdravje.

Schaf, *n.* ovca; *fig.* budala, bena, šupeljak; —**blattern**, *pl.* ovčje ospice; —**bock**, *m.* ovan, brav; —**butter**, *f.* ovčje maslo

Schäfchen, *n.* ovčica; sein — aufs Trockene bringen, providěti se; **Schäfchen**, *pl.* mace, rese (na dèrvju); der Himmel ist voll —, nebo je puno bělih oblačićah.

Schäfer, *m.* ovčar, čoban, čobanin, pastěr; —**ei**, *f.* ovčarnica; —**gedicht**, *n.* pěsan pastěrska, idila, ekloga; —**hund**, *m.* pàs ovčarski, čobanski, samsov, samosov; —**in**, *f.* ovčarica, čobanica, pastěrica; —**knecht**, *m.* ovčar; —**pfeife**, *f.* svirala, frula čobanska, tèrst, tèrstenica pastěrska; —**spiel**, *n.* igra pastěrska; —**stab**, *m.* palica pastěrska; —**stunde**, *f.* srětna ura (ljubovnikah); —**tasche**, *f.* torba čobanska.

Schaffen, *v. a.* dobaviti, nabaviti, pribaviti, priskèrbiti; providěti; dělati; napravljati; napraviti, načiniti; činiti; poslovati; zapovědati; mit dir hab' ich nichts zu —, ja neimam s tobom posla nikakova; was — Sie? što zapovědate? vom Halse —, rěšiti se, otresti se česa; einem viel zu — machen, zadat komu posla; aus dem Wege —, uklonit s puta; smaknuti; Einem Linderung —, utěšiti, těšiti koga; pomoći komu.

Schaffen, *v. a.* stvoriti, sazdati.

Schaffleisch, *n.* ovčevina

Schaffner, *m.* providnik; zapostat.

Schaffell, *n.* ovčja koža.

Schaffot, *n.* podac, stratište.

Schaf-garbe, *f.* kunji rep (trava); —**hirt**, s. **Schäfer**; —**hürde**, *f.* tor ovčji, košara ovčja; —**husten**, *m.* suh kašalj (u ovacah); —**kameel**, *n.* lama; pakos (živinče), —**käse**, *m.* ovčji sir; —**lamm**, *n.* jagnjica, janjica; —**laus**, *f.* kèrpelj, klop; —**lecke**, *f.* solilo; —**leder**, *n.* ovčja koža; —**lorber**, *f.* —**mist**, *m.* brabonjak, gnoj ovčji; —**mut**-

ter, *f.* ovca; —pelz, *m.* opaklia; —pocken, f. Schafblattern; —schere, *f.* škare, nožice (za strić ovce); —schur, *f.* striženje (ovacah; vrěme od striženja; —skopf, *m.* glava ovčja; *fig.* budala, bena; —stall, *m.* ovčara, ovčarica, ovčarnica.

Schaft, *m.* (einer Lanze), dèržalo; (an der Flinte), kundak, okas; (am Stiefel), sara, truba; (einer Säule), stablo od stupa; (Stamm), stablo.

Schäften, *v. a.* (eine Flinte), kundačiti, okundačiti, okasiti pušku.

Schaft-halm, *m.* —heu, *n.* hvost, konjski rep, kositerna trava, cin krot.

Schaf-vieh, *n.* ovce; —weide, *f.* paša za ovce; —wolle, *f.* ovčja vuna; —zäcke, f. Schaflaus; —zucht, *f.* timarenje ovacah, dèržanje ovacah.

Schäcker, *m.* šaljivac, šaljivčina, šurkalac; —ei, *f.* šurka, šala; —n, *v. n.* šaliti se, igrati se, šurkati.

Schal, *adj.* neslan, bljutav, netečan.

Schälbe, f. Färse.

Schälchen, *n.* čašica, findjanić.

Schale, *f.* (zum Trinken), čaša, findjan; (von Eiern, Schaltthieren), lupina, ljuska; luštura; kora; (v. Bäumen), kora; (von Früchten), ljuska, kožurica, kom, komina; (eines Messers), kore, korice; (eines Buches), kore, korice; (Schüssel), zděla; (an einer Wage), zdělica.

Schälen, *v. a.* lupiti, ljuštiti, kominjati; guliti; sich —, *v. r.* lupiti se, ljuštiti se; guliti se; linjati se.

Schalfisch, f. Schaltthier.

Schalheit, *f.* neslanost, bljutavost, netečnost.

Schälhengst, f. Beschäler.

Schalk, *m.* lukavac; nestašnik, vragolan.

Schalkhaft, *adj.* lukav; nestašan, vragolast; —igkeit, Schalkheit, *f.* lukavost, lukavština; nestasnost, vragolia.

Schalks-knecht, *m.* zao, lukav sluga; —narr, *m.* glamaza, glamazalo; lakèrdiaš, šaljivčina.

Schall, *m.* zvuk, glas; —en, *v. n.* zvučati; razlěgati se; zvoniti; —loch, *n.* oduška od zvuka.

Schalmen, *v. a.* guliti, oguliti (dèrvo).

Schalmei, *f.* surla, svirala, sviroka, frula, tèrstenica, tèrst.

Schalmung, *f.* guljenje, podguljivanje (dèrvja).

Schalotte, *f.* ljutika.

Schalten, *v. n.* mit etwas —, mit etwas — und walten, raditi, dělati, činiti s čime što komu drago; (leiten), ravnati, upravljati.

Schaltthier, *n.* korasto, ljuskavo živinče.

Schalt-jahr, *n.* prestupno godište, godina prestupna; —monat, *m.* prestupni měsec; —tag, *m.* prestupni dan.

Schaluppe, *f.* šalupa.

Schalwand, *f.* tin, pregrada (od dasakah).

Scham, *f.* sram, stid; (Schamtheil), stid, narav; —bein, *n.* stidna kost; —beule, *f.* bludna micina.

Schämel, f. Schemmel.

Schämen, sich, *v. r.* stiditi se, sramovati se, sramiti se, sram, stid koga biti.

Schamhaft, *adj.* stidljiv, sramežljiv, stidan; —igkeit, *f.* stid, sram; stidljivost, sramežljivost, stidnoća.

Scham-kraut, *n.* smèrdeća loboda

(trava); —lefze, *f.* ustna, ustnica stidna; —los, *adj.* bezsraman, bezstidan, bezobrazan; —losigkeit, *f.* bezsramnost, bezstidnost, bezobraznost; —roth, *f.* cèrven od srama, rumen od stida; — werden, pocèrveniti, porumeniti od stida; —röthe, *f.* sram, stid, rumenilo (od stida); —züngelchen, *n.* sikilj.

Schandbalg, *m.* s. Schandhure.

Schandbar, *adj.* sraman, sramotan, gadan; —keit, *f.* sramnost, sramota, gadnost.

Schand-bube, *m.* bezbožnik, sramotnjak; —bühne, *f.* tèrlica, sramotiste; —deckel, *m.* pokrivač, plašt sramoti čijoj.

Schande, *f.* sramota; sram, stid; bruka, prikor; pfui der —, pi, sramote, pi, prikora i sramote! — einlegen, osramotiti se; sich zu —n arbeiten, izmučiti se rabotom, poslom; ein Pferd zu —n reiten, umoriti, izmučiti konja; zu —n gehen, propasti; propadati, ić na gorje, ić na nazadak; zu —n werden, osramotiti se; ostati sramotan.

Schänden, *v. a.* osramotiti; zasramiti, zastidëti; einen —, psovati, opsovati; ozloglasiti koga; ružiti, poružiti, gèrditi, pogèrditi koga; geheiligte Dinge —, oskvèrnuti; ein Mädchen —, oskvèrnuti, zlostaviti dëvojku; der Verlust der Nase schändet das Gesicht, ružno je vidët obraz bez nosa.

Schand-fleck, *m.* sramota, prikor; der — seiner Familie sein, prikor biti roda svoga; —gedicht, *n.* sramotna pësma; —geld, *n.* sramotni novci; —gewerbe, *n.* sramotni obèrt, kurvarenje; —hure, *f.* kurva, bludnica.

Schändlich, *adj.* sraman, sramotan, prikoran; —keit, *f.* sramnost, sramota, prikor; rugota, gadnost, gèrdoba, gèrdoća.

Schand-maul, *n.* pogan jezik, pogane usti; —pfahl, *m.* —säule, *f.* tèrlica, kara; —schrift, *f.* zloglasno, pogèrdno pismo; —that, *f.* sramota, prikor; rugota; nepošteno dëlo.

Schändung, *f.* sramotjenje; zloglašenje; ruženje, gèrdjenje; oskvèrnutje (nedorasle osobe); zlostavljenje.

Schand-volk, *n.* nepošten narod; — worte, *pl.* sraman, sramotan, gèrd, nepošten govor, nepoštene reči.

Schank, *m.* kèrčmljenje, prodaja vina, piva (na oku, na vèrc); —befugniß, *f.* pravo kèrčmljenja.

Schanker, *m.* bludni rak (bolest).

Schank-haus, *n.* kèrčma; —wirth, *m.* kèrčmar.

Schanzarbeit, *f.* robija.

Schanz-e, *f.* šanac; obkop, obrov, nasip; sein Leben in die — schlagen, svoj život u pogibio vèrći, metnut glavu u torbu; —en, *v. a.* obkopavati; šanac napraviti; *fig.* mučan posao raditi; —er, — gräber, *m.* obkopnik, kopač; — kleid, *n.* zastor, okrilje (za obranu); —korb, *m.* koš; —pfahl, *m.* kolac; kolje; —zeug, *n.* sprava kopačka, obkopnička.

Schar, *f.* četa; jato; množtvo.

Scharben, *v. a.* rëzati, sëći, križati (kupus, itd.)

Scharbock, *m.* skorbut (bolest).

Scharf, *adj.* oštar; bridak; jak; jëdak; ljut; rëzak; (strenge), oštar; strog; žestok; tvèrd; (vom Verstand), oštar, tanak, fin; — laden, nabiti zèrnom; ein —es Gesicht haben,

dobro oko imati; ein —er Winkel, oštar, zašiljen, oštèrljat kut; ein —er Wind, jak, ljut větar; —er Befehl, oštra zapověst; —blick, *m.* oštar vid, oštro oko, prozirljivost; oštar pogled; —eckig, *adj.* oštrokutan.

Schärfe, *f.* (des Messers 2c.), brid, oštrina; (von Flüssigkeiten), oštrina, oštroća; jakost jědkost; ljutina; rězkoća; (Strenge), oštroća; strogost; žestočina; tvèrdoća; (vom Verstand), oštrina, tančina, bistrina.

Schärfen, *v. a.* oštriti; zaoštriti; zadělati; zašiljiti; brusiti; nabrusiti; ein Pferd —, oštro podkovati konja; den Ton —, oštro izgovoriti glas kakov; den Verstand, den Appetit —, oštriti pamet, apetit, rač, tek; ein geschärfter Befehl, oštra zapověd.

Scharfrichter, *m.* djelat, kèrvnik; věšar, (t.) pogubnik.

Scharfschütz, *m.* šicar; puškar.

Scharfsichtig, *adj.* oštrovid, oštrovidan; *fig.* prozirljiv, bistrovid; —sichtigkeit, *f.* prozirljivost, bistrovidost; —sinn, *m.* oštroumnost, tančina, oštroumje; —sinnig, *adj.* oštrouman, oštroum, tanka, hitra uma; —sinnigkeit, *f.* s. Scharfsinn.

Schärfung, *f.* oštrenje; brusenje; šiljenje.

Scharlach, *m.* skèrlet; —beere, *f.* kermes; —en, *adj.* skèrletan; —farbe, *f.* skèrletna boja; —fieber, *n.* skèrletna groznica; —roth, *adj.* skèrletan; cèrljen kao skèrlet.

Scharlei, *m.* oman kosmati (trava).

Scharmützel, *n.* čarka; —n, Scharmuziren, *v. n.* čarkati se; počar kati se; — *n.* čarkanje.

Schärpe, *f.* šèrpa, pojas vojnički.

Scharpie, *f.* očinci (od platna).

Scharre, *f.* strugač; stèrgulja.

Scharren, *v. n.* grebsti; strugati, stèrgati; riti; kopati; (zusammen —), sgèrtati; sgèrnuti; mit den Füßen —, čepèrkati; kopati nogama; etwas in die Erde —, zagèrnuti, zagèrtati, zakopati što u zemlju.

Scharschmid, *m.* bravar.

Scharte, *f.* zub, štèrbina, štèrba; s. Schartenkraut.

Scharteke, *f.* nevaljalo, nevrědno dělo.

Schartenkraut, *n.* sèrpak (trava).

Schartig, *adj.* nazubljen, stèrbav, pun štèrbinah.

Schar-wache, *f.* patrola, straža noćna; —wächter, *m.* stražac, stražar noćni.

Scharweise, *adv.* na čete; na jata.

Schatten, *m.* sěn, sěna; der kühle —, hlad; —bild, *n.* sěna; utvora; —hut, *m.* slamni šešir, klobuk od slame; —reich, *n.* kraljestvo od sěnah; —riß, *m.* silueta; —spiel, *n.* sěne kinezke; —uhr, *f.* sunčena ura; —werk, *n.* sěne; *fig.* tašte stvari; —zeiger, *m.* skazaljka (od ure sunčene).

Schattig, *adj.* sěnast, sěnit; hladovit.

Schattir-en, *v. a.* sěnovati; —ung, *f.* sěnovanje.

Schatulle, *f.* škatulja; skrinjica, sanducić.

Schatz, *m.* blago; (verborgener), klad; *fig.* (Geliebter, Geliebte), ljubovnik dragi; ljubovnica, draga.

Schätzbar, *adj.* procěnljiv; (kostbar), drag, vrědan; —keit, *f.* procěnljivost; dragocěn, vrědnost, cěna.

Schätz-en, *v. a.* cěniti, procěniti; poštovati, štimati, štovati, častiti,

misliti, scěniti; —er, *m.* cěnitelj, cěnilac, cěnar; —ergebühr, *f.* —erlohn, *m.* cěnarina.

Schatz-geld, *n.* pristedjeni novci; —gräber, *m.* kopalac blaga, novacah, kladah sakrivenih; —kammer, *f.* blagajnica; —meister, *m.* blagaj, blagajnik; cěnitelj; —schein, *m.* (t.) blagovnica, blagarna cedulja.

Schätzmeister, *m.* cěnar, cěnitelj.

Schatzung, *f.* poreza, danak, daća.

Schätzung, *f.* štovanje, poštovanje, štima, štimanje; —sbetrag, *m.* iznesak procěne; —seid, *m.* cěnarska prisega, zakletva; —spatent, *n.* povelja o cěnjenju; —preis, —werth, *m.* cěna procěne.

Schau, *f.* ogled; vidik, gledanje, razgledanje; etwas zur — ausstellen, metnuti, staviti na ogled, na vidik; izložiti štogod; zur — herumtragen, kazati, pokazivati štogod; ponositi se, dičiti se čime.

Schaub, s. Bund.

Schaubhut, *m.* veliki šešir od slame.

Schaubrod, *n.* kruh za oglede.

Schaubühne, *f.* teatar, scena, kazalište.

Schauder, *m.* groza, ježnja, dèrktavica, tèrnutje; trepet, strah; —haft, *adj.* strašan, strahovit; grozan, grozovit; —n, *v. n.* ježiti se, dèrktati, tèrnuti; trepetati, strah biti.

Schauen, *v. a.* gledati, viriti, motriti; paziti.

Schauer, *m.* suša, krov.

Schauer, *m.* (vom Regen), gràd, tuča; ploha, plahovita kiša; s. Schauder.

Schauer, *m.* gledalac, gledatelj.

Schauerig, *adj.* hier ist es hübsch —, ovdě je lěpo toplo; ovdě smo pod krovom; s. Schauderhaft.

Schauerlich, s. Schauderhaft.

Schauern, s. Schaudern.

Schauervoll, s. Schauderhaft.

Schauessen, *n.* zděla, jěstvina rad oka.

Schaufel, *f.* Schäufelchen, *n.* lopata; lopatica; —n, *v. a.* lopatom raditi; —rad, *n.* kolo lopatasto.

Schau-geld, *n.* s. Schaumünze; —gerüst, *n.* podac (za gledanje).

Schaukel, *f.* ljuljaška, nihaljka, zibaljka; —n, *v. a.* ljuljati, nihati, zibati; —n, *v. n.* ljuljati se, nihati se, zibati se; —n, *n.* ljuljanje, nihanje, zibanje.

Schaum, *m.* pěna.

Schäumen, *v. n.* pěniti se; — *v. a.* pěnu skinuti, opěniti.

Schaumig, *adj.* pěnast, pěnit.

Schaum-kelle, *f.* —löffel, *m.* pinjarica (žlica).

Schau-münze, *f.* medalja; —platz, *m.* pozorište, gledalište; teatar.

Schauspiel, *n.* igrokaz, drama, igra, komad teatarski; —dichter, *m.* pěsnik dramatički; —er, *m.* igralac; —erin, *f.* igralica; —haus, *n.* kazalište, igralište, teatar; —kunst, *f.* nauk, umětnost dramatička.

Schaustück, *n.* s. Schaumünze.

Schauthurm, *m.* s. Warte.

Schebecke, *f.* šambek (brod).

Scheck-e, *m.* šarac (konj); —ig, *adj.* šar, šaren.

Schedel, *m.* tikva, lubanja; *fig.* glava, tikva; —bohrer, *m.* trepan; —stätte, *f.* kalvaria, kalvarij; gubilište.

Scheffel, *m.* vagan (měra).

Scheffeln, *v. n.* nositi, puniti.

Scheibe, *f.* krug, okrug; ploča, skri-

la; (zum Schießen), kolut, nišan; (am Fenster), staklo, okno; eine — Brot, landa, križka kruha; (Knie—), čašica, jabučica (na kolěnu).

Scheiben-bohrer, *m.* svèrdlić (bačvarski); —glas, *n.* ploče, plojke od stakla; —honig, *m.* med u satu; —schießen, *n.* pucanje u nišan; —schütz, *m.* nišanik.

Scheide, *f.* (Grenze), medja, granica, medjaš; (Messer—), nožnica, kore, korice; —brief, *m.* razpust, razstavno, razpustno pismo; —kunst, *f.* lučba, kemia; —künstler, *m.* lučbenik, kemik; —linie, *f.* linia od razlučenja; —mauer, *f.* tin, pregrada; —münze, *f.* sitni, drobni, novac, drobno, sitno.

Scheiden, *v. a.* lučiti, odlučiti, razlučiti; razděliti, děliti; Eheleute —, razvesti, razženiti; Metalle —, lučiti, razstaviti; — *v. n.* razlučiti se, odlučiti se, razstati se, otići; aus der Welt —, preminuti, prestaviti se, umrěti; geschieden leben, biti razstavljen; —, *n.* lučenje; razstanak, odlazak, polazak.

Scheider, *m.* lučitelj.

Scheidewand, *f.* tin, pretin, pregrada; —wasser, *n.* jědka, krěpka voda; —weg, *m.* razkrižje, razkèrstje, razkèrstnica.

Scheidung, *f.* lučenje; razlučenje; razstanak, odlazak, polazak; (Ehe—), razvod, razstava; —sklage, *f.* razstavna tužba.

Schein, *m.* světlost, světloća, světlina, světlo, sjajnost; (Anschein), vid, izlika; slika; lice, obraz; prilika, prikaza; schriftlicher —, pismo, isprava, teskera; svědočba, svědočanstvo; nach dem —, po vidu; zum —, činiti što rad oka, na izliku, tobože; der — um das Haupt der Heiligen, zràke, světlost; (Täuschung), obsěna, obmana.

Scheinbar, *adj.* tašt; lažljiv, neistinit; pričinjen; pretvoran; rad oka, tobožni; —keit, *f.* taština; lažljivost, neistinitost; pretvornost.

Scheinchrist, *m.* lažljiv, pretvoran kèrstjanin; licumirac.

Scheinen, *v. n.* (leuchten), světiti, sjati; *fig.* činiti se, viděti se.

Schein-freund, *m.* lažljiv, kriv prijatelj; —gelehrt, *adj.* na izliku, prikazan učeni; —grund, *m.* lažljiv, tašt, izprazan dokaz, lažan razlog; —gut, *n.* dobro namišljeno; —handlung, *f.* izlično, tobožno dělanje; —heilig, *adj.* licuměran; —e, *m.* licuměr, licuměrac; —heiligkeit, *f.* licuměrstvo, licuměrnost; —kauf, *m.* pretvorno kupljenje; —krank, *adj.* prikazan bolestnik; pretvoran bolestnik; —mittel, *n.* prikazan lěk; —tod, *m.* prikazna smèrt; —todt, *adj.* obumro, prikazni mèrtvac; —tugend, *f.* pretvorna krěpost; —vertrag, *m.* tobožna pogodba.

Scheiße, *f.* (gem.), govno; (Durchfall), sraćka, lijavica.

Scheißen, *v. a.* (im gem. Leben), srati.

Scheißer, *m.* posranac.

Scheit, *n.* cěpanica, glavnja, poleno.

Scheitel, *m.* těme, vèrh glave; —linie, *f.* těmena linia; —n, *v. a.* (die Haare), lučiti; razděliti kosu; —punkt, *m.* zenit, točka těmena; —recht, *adj.* těmen.

Scheiterhaufen, *m.* lomača, spražnica, sgorěnica.

Scheitern, *v. n.* razbiti se, skèršiti se, razkèršiti se; (nicht gelingen), neudati se, neizić za rukom.

Scheitholz, *n.* cěpanice, razcěpana dèrva.

Schel, *adj.* razrok, škiljav; — jemanden ansehen, pogledat kogo krivo, po prěko, na krivo.

Schelfe, *f.* ljuska, oljuština; kora; kožurica.

Schelfen, Schelfern, *v. a.* lupiti, ljuštiti.

Schelfern, sich, *v. r.* lupiti se, ljuštiti se.

Schelle, *f.* zvonac, zvončić, zvonce; praporac; (in der Karte), tikva, bundeva; (Fesseln), lisice, lisičine.

Schellen, *v. a. & n.* zvoniti; zvečati.

Schellen-geläute, *n.* zveka od praporacah; —kappe, *f.* ludjačka kapa; —schlitten, *m.* saonice s praporci.

Schellhengst, s. Beschäler.

Schellkraut, *n.* rosopas (trava).

Schellack, *m.* gumilak u pločicah.

Schelm, *m.* lupež, lopov; lukavac; der arme —! siromah, jadnjak; —erei, *f.* lupežtvo, lopovština; lukavština; —isch, *adj.* lopovski; lukav; —streich, *m.* —stück, *n.* s. Schelmerei.

Schel-sucht, *f.* zavist, nenavist, nenavidost; —süchtig, *adj.* zavidan, nenavistan, nenavidan.

Schelten, *v. a. & n.* karati; psovati, opsovati koga; ružiti; gèrditi; kleti; jemanden einen Narren —, reć komu, da je budala, nazvat ga budalom; —, *n.* karanje; psovanje; ruženje, gèrdjenje.

Scheltwort, *n.* psovka, pogèrda, kletva.

Schema, *n.* priměr, pregledalica.

Schemel, *m.* podnožje; skamiica, skamia.

Schenk, *m.* kèrčmar; peharnik.

Schenkbar, *adj.* poklonjiv.

Schenke, *f.* kèrčma.

Schenkel, *m.* stegno, but; noga.

Schenken, *v. a. & n.* (eingießen), točiti; natočiti, utočiti; (als Schenk), točiti, kèrčmiti, prodavati; (geben), dati, darovati, pokloniti; die Schulden — jemanden, odpustiti komu dugove.

Schenker, m. darovnik.

Schenkfaß, *n.* čabar.

Schenk-gerechtigkeit, —freiheit, *f.* pravo, sloboština za točit vino itd.; —kanne, *f.* veliki kèrčag; —teller, *m.* podčašnjak; —tisch, *m.* stolnica.

Schenkung, *f.* poklon, dar; darovanje, poklanjanje; —surkunde, *f.* darovna isprava; —svertrag, *m.* pogodba o darovanju.

Schenkwirth, *m.* kèrčmar; —in, *f.* kèrčmarica.

Scherbe, *f.* Scherbel, *m.* crěp, crěpina.

Scherben, *m.* lonac, gèrnac; —gericht, *n.* ostracizam.

Schere, *f.* škare, nožice.

Scheren, *v. a. & n.* (Schafe, Tuch ɔc.), strići; den Bart —, briti, brijati, bričiti; (bei den Webern), naviti; einen —, mučiti koga, dosadjivati komu, biti komu od neprilike; die Unterthanen —, globiti podložnike; durch Reden —, rugati se, podsměvati se komu; sich fort —, tornjati se, vući se, pobirati se, otići; sich nichts darum —, nehajati, nemariti zašto; das schiert mich nichts, briga me je zato, marim ja za to; — *n.* striženje; brijanje, bričenje; dosadjivanje, mučenje; globljenje; navijanje.

Scherenschleifer, *m.* brusar.

Scherer, *m.* strigač; briač.

Schererei, *f.* dosada; dosadjivanje; neprilika.
Scherf, *m.* Scherflein, *n.* beč, dinar, mangura; sein — beitragen, učinit što je, koliko je moguće.
Scherge, *m.* barabanat, ustavnik, pandur.
Schermesser, *n.* britva, briaća, briačica.
Scherpe, f. Schärpe.
Scherwenzel, *m.* dolnjak (u kartah); *fig.* pèrpoša.
Scherwolle, *f.* strižena vuna.
Scherz, *m.* šala; aus —, od šale; im —, u šali.
Scherzeit, *f.* striženje, vrěme od striženja.
Scherzen, *v. n.* šaliti se.
Scherzeug, *n.* sprava berberska.
Scherzgedicht, *n.* pěsan šaljiva.
Scherzhaft, *adj.* šaljiv; —igkeit, *f.* šaljivost.
Scherz-liebend, *adj.* šaljiv; —name, *m.* šaljivo ime; —rede, *f.* šala, šaljiv govor; —weise, *adv.* šale radi, za šalu; od šale.
Schetter, *m.* klijano platno.
Scheu, *adj.* plašljiv; strašljiv, bojazljiv; stidljiv; — gewordenes Pferd, poplašen konj; — machen, poplašiti.
Scheu, *f.* strah, bojazan; stid.
Scheuch-e, *f.* strašilo; —en, *v. a.* strašiti; plašiti; poplašiti; uplašiti.
Scheuen, *v. a.* plašiti se, bojati se, strašiti se, strah biti; sich —, stiděti se, sramiti se, stid, sram biti; vor etwas sich —, bojati se čega; uklanjati se, ugibati se čemu.
Scheuer, Scheune, *f.* žitnica, hambar; štagalj. [lar.
Scheuerfaß, *n.* ledjen, mědenica, go-
Scheuer-frau. —magd, *f.* ribalica; pomivalica; —kraut, f. Kannenkraut; —lappen, *m.* otiralo, kèrpina, pomivalo; —n, *v. a.* ribati; tèrti; čistiti; světlati, prati, pomivati; —sand, *m.* pěsak (za ribanje, světlanje); —wisch, *m.* otiralo, kèrpina, pomivalo.
Scheuleder, *n.* naočnjak.
Scheune, f. Scheuer.
Scheusal, *n.* strašilo; gèrdoba; (Abscheu), mèrzost; (Ungeheuer), nakaza, neman.
Scheußlich, *ad.* strašan, grozan, grozovit; gadan; mèrzak; gnjusan; —keit, *f.* gnjus, gnjusota; gèrdoba; gadnost, gad; grozovitost.
Scheve, f. Schäbe.
Schicht, *f.* red, vèrsta; (Theil), dio; die — antreten, početi dělo; *fig.* huja; — machen, prestat od posla, hujati.
Schichten, *v. a.* metnuti u red; u vèrstu složiti; razrediti, razporediti; (theilen), děliti, razděliti; lučiti.
Schicht-meister, *m.* glava od rudarah, platjalac rudarski; —schreiber, *m.* pisar rudarski; —weise, *adv.* redom; na vèrste; vèrstu po vèrstu.
Schick, *m.* pristojnost.
Schicken, *v. a.* slati, pošiljati; poslati; odpraviti; uputiti, naputiti; einen in's Elend —, prognati koga; nach einem, nach etwas —, poslati po koga, po što; Gott hat es einmal so geschickt, Bog je tako htio, bila je božja volja; sich —, *v. r.* (sich bereiten), spremati se, spravljati se, pripravljati se; (geschickt sein), bit za što; sich in etwas —, priviknuti se, naučiti se čemu; (schicklich sein), pristojati se; wenn es sich gerade so schickt,

ako se baš tako dogodi; je nachdem es sich schickt, već kako bude; sich nicht zusammen —, neslagati se; nepogadjati se.

Schicklich, *adj.* pristojan; pristao; sgodan; —keit, *f.* pristojnost; sgoda.

Schicksal, *n.* udes, sudbina; sréća; naměra; das widrige —, zao udes, zao čas, huda sréća.

Schickung, *f.* slanje; poslanje; (Schicksal), udes; sréća; naměra; Gottes —, volja božja, providjenje, providjenstvo božje.

Schieben, *v. a.* rivati, turati; rinuti, turiti, potisnuti; Kegel —, kuglati se; das Brod in den Ofen —, metnuti kruh u peć; den Riegel —, zasunuti; einen Auftrag von sich —, ugnuti se, ugibati se naručku kakovu; die Schuld auf einen —, kriviti, potvarati koga; auf die lange Bank —, protezati, zatezati posao kakov; sich —, pomaknuti se, otić s města.

Schieber, *m.* lopar; zapor, zasunka.

Schiebkarren, s. Schubkarren.

Schiebling, *m.* odgnanac, gonjenac; (in Zus.) odgnanski.

Schiedmauer, s. Scheidewand..

Schieds-gericht, *n.* izbrani sud; —mann, —richter, *m.* izbrani sudac; —spruch, *m.* sud obranički.

Schief, *adj.* kriv; kos; nakrivljen; naheren; poprěčan; izprěčen; *fig.* einen —en Kopf, —en Verstand haben, zlu, hèrdjavu glavu, slabu pamet imati; ein —es Wesen, neskladni načini; — *adv.* — denken, naopako, krivo suditi, misliti; — gehen, na krivo, na hero ići; etwas — anfangen, naopako štogod početi; Jemanden — ansehen, na krivo, popréko, na kosa koga pogledati.

Schiefbeinig, *adj.* krivonog.

Schiefe, *f.* kosina, kosost; krivost.

Schiefer, *m.* brusilovica (kamen); (Splitter), trun, cěpka; —blau, *n.* modrilo od brusilovice; —bruch, *m.* ruda od brusilovice; —dach, *n.* krov od brusilovice; —decker, *m.* pokrivač od kućah; —icht, *adj.* brusilovici spodoban; —ig, *adj.* cěpak; —n, sich, *v. r.* lupiti se, cěpati se; —platte, —tafel, *f.* ploča, skrila od brusilovice; —schwarz, *n.* cèrnilo od brusilovice; —weiß, *n.* cěpko bělilo; —zahn, *m.* cěpak zub, kèrk zub.

Schiefheit, s. Schiefe.

Schiel-en, *v. n.* škiljiti, razroko gledati; gledat izpod oka; —end, *adj.* škiljav, razrok; —e Farbe, igrajuća boja.

Schienbein, *n.* cěv, golěn, golénica.

Schiene, *f.* (am Rade), šinja; (bei den Wundärzten), daska.

Schieneisen, *n.* plosnato, plosno gvoždje, želězo.

Schienen, *v. a.* (ein Rad), okovati kolo; ein gebrochenes Bein —, metnut u daske prebijenu nogu.

Schiennagel, *m.* čavao od šinje.

Schier, *adv.* skoro, malo ne, o malu, u malu.

Schierling, *m.* kukuta, trubeljika (trava).

Schieße, *f.* lopar, lopata krušna.

Schießen, *v. a.* teći; padati; sèrnuti; — lassen den Zügel, pustiti, popustiti uzdu; — *v. a.* puknuti; pucati; mit Pfeilen —, strěljati; er ist in sie geschossen, zaljubljen je; einen über den Haufen —, ubit koga iz puške; Blitze —, metati, bacat gromove; zornige Bli-

cke —, sèrdito gledati; in die Höhe —, rasti, uzrasti, protegnuti se (u vis); Geld zusammen —, sastaviti, sakupiti sumu novacah; geschossen sein, sulud, luckast, ludast biti; — *n.* pucanje; strěljanje; ein — halten, nišaniti se, pucat u nišan.

Schieß-gewehr, *n.* puška; pištolja; samokres; —graben, *m.* —haus, *n.* —platz, *m.* —statt, *f.* nišanište, strělište; —loch, *n.* s. Schießscharte; —pulver, *n.* barut, prah pušćani; —scharte, *f.* puškarica; —scheibe, *f.* kolut, nišan; —tasche, s. Jagdtasche.

Schiff, *n.* brod; ladja; korablja, drěvo, dèrvo; (bei den Webern), ćun, ćunak; der vordere Theil des —es, prova, pura; der Hintertheil des —es, kèrma; zu —e gehen, ukèrcati se; das — in einer Kirche, brod od cèrkve.

Schiffbar, *adj.* brodiv, brodan; —keit, *f.* brodivost, brodnost.

Schiffbau, *m.* gradjenje, gradja brodovah; —er, *m.* gradilac brodovah; —kunst, *f.* arkitektura brodarska, gradjenje brodovah.

Schiff-bett, *n.* postelja mornarska; —bretter, *pl. n.* daske od broda; —brod, *n.* beskot mornarski, suhar; —bruch, *m.* brodolomje, brodokèršje, razbitje broda; —brüchig, *adj.* brodoloman, brodokèršan, razbijen na moru; —e, *m.* brodolomnik, utopnik; —brücke, *f.* most od brodovah, ladjni most.

Schiffchen, *n.* brodić, brodac, ladjica; korabljica, dèrvce, drěvce; (bei den Webern), ćunak.

Schiffen, *v. n.* broditi, voziti se; jědriti; — *v. a.* voziti.

Schiffer, *m.* brodar, ladjar; mornar, pomorac; gospodar od broda; —lohn, *m.* broditba, brodarina, brodarska plata; (Ueberfahrtsgeld), prevoznina.

Schiff-fahrer, *m.* pomorac, brodar; —fahrt, *f.* brodarstvo, pomorstvo; —fahrtsgesetz, *n.* zakon o brodarstvu; —fracht, *f.* teret od broda; —geräthe, *n.* sprava brodarska; —gerippe, *n.* rebra od broda; —grund, *m.* sentina, dno od broda; —haken, *m.* ćaklja; —halter, *m.* ustavica (riba); —junge, *m.* dečko od broda; —kleid, *n.* haljina mornarska; —knecht, *m.* ladjar; mornar; —korb, *m.* koš, kofa, gajba (od broda); —kunst, *f.* brodarstvo; —last, *f.* last (dvě tone); —laterne, *f.* lanterna brodarska; —leute, *pl.* mornari; ladjari; —mühle, *f.* mlin na ladji; —pech, *n.* katran, pakao; —pfund, *n.* šipund (vèrsta od měre); —pumpe, *f.* sisaljka od broda; —reich, *adj.* tko ima, gdě ima mnogo brodovah; —rose, *f.* kumpas; —sand, *m.* sovèrnja, sagurna.

Schiffs-amt, *n.* brodski, ladjni ured; —boden, *m.* dno od ladje, sentina; —Capitän, *m.* kapetan od broda.

Schiffseil, *n.* gumina, ćelo, palamar, konop od broda.

Schiffs-flagge, *f.* brodostěg, zastava od ladje; —flotte, s. Flotte; —fracht, *f.* teret od broda; —herr, s. Schiffspatron; —hintertheil, *n.* kèrma; —kiel, *m.* koluba; —knecht, —mann, *m.* ladjar, hajoš, mornar; —ladung, *f.* tered od broda; —mühle, *f.* vodenica; —patron, *m.* zavětnik od broda; —raum, *m.* prostor unutèrnji od broda; —rheder, *m.* ladjnik, brodnik, gospodar ladje; —schnabel,

m. nos, kljun, puž od broda; — soldat, *m.* soldat, vojnik pomorski; —spiegel, *m.* kèrma; —spur, *f.* pruga, trag za brodom; —theer, *m.* katran, pakao; —volk, *n.* mornari; —wand, *f.* bokonj; —werft, *n.* kantir, škar, škver; —zimmermann, *m.* kalafat; —zoll, *m.* brodarina, ladjarina.

Schiff-zwieback, *m.* beskot, suhar; —treppe, *f.* stuba, lěstve od broda; —wurm, *m.* grizlica morska; —zoll, *m.* brodaarina; —zug, *m.* ekspedicia, vojska pomorska; jedek konjah.

Schikane, *f.* pletka, zapletka, vuhvenstvo.

Schild, *m.* (*pl.* —e), štit; (Schutz), štit, zaštita, obramba, okrilje.

Schild, *n.* (*pl.* —er), cimer; (Wappenschild), gèrb.

Schilderei, *f.* oris, opis.

Schilderhaus, *n.* stražarnica.

Schildern, *v. a.* opisati, orisati; opisivati, orisivati.

Schildern, *v. n.* bit na straži, stražiti, stražariti.

Schildernd, *adj.* opisan.

Schilderung, *f.* opis, oris; opisanje; opisivanje, orisivanje.

Schild-fisch, *m.* s. Schiffhalter; —halter, *m.* štitodèržac; —knapp, —träger, *m.* štitnik, štitonoša.

Schildkröt-e, *f.* kornjača, želva; —en, *adj.* od kornjače, od želve; —enschale, *f.* kora od kornjače, od želve.

Schildlaus, *f.* kermes.

Schildpadd, *n.* s. Schildkrötenschale.

Schildträger, s. Schildknapp.

Schildwache, *f.* straža.

Schildzapfen, *m.* čep topovski.

Schilf, *m.* &. *n.* rogoza; sita; tèrst, tèrstika, tèrska; —decke, *f.* hasura, stura, rogožina; —gras, *n.* rogoza; —icht, —reich, *adj.* pun site, rogoze, rogozom, sitom obrašten, zarašten; —klinge, *f.* nož, sablja itd. izdubljena; —meer, *n.* (in der Bibel), cèrljeno more; —rohr, *n.* s. Schilf.

Schillern, *v. n.* igrati, titrati, měnjati, prelěvati boju.

Schillertaffet, *m.* tafeta igrajuća, titrajuća.

Schilling, *m.* šiling; *fig.* šibje, šibe.

Schimmel, *m.* (weißes Pferd), bělac (konj).

Schimmel, *m.* plěsan; —ig, *adj.* plěsniv; —n, *v. a.* plěsniviti, zaplěsniviti, poplěsniviti.

Schimmer, *m.* blisk, bliska; bliskanje; sjajnost, sjanje; světlost; ein — der Hoffnung, iskra ufanja; —n, *v. n.* bliskati, bliskati se, sjati, sěvati, světiti se; —n, *n.* bliskanje, sjanje, sěvanje.

Schimpf, *m.* poruga, pogèrda, psovka; ukor; prikor; sramota; —en, *v. a.* gèrditi; psovati; karati; sramotiti; —lich, *adj.* sramotan; pogèrdan; —name, *m.* naděveno, pogèrdno ime, naděvak; —rede, *f.* pogèrdan govor, pogèrdne rěči; —wort, *n.* pogèrdna rěč, psovka.

Schindaas, *n.* mèrcina, stèrvina, leš, lešina.

Schindanger, *m.* deralište, živodernica.

Schindel, *m.* šindala, šindra, šindrika, šilba; —dach, *n.* šilben krov, krov od šindre; —n, *v. a.* pokriti, pokrivati šindrom.

Schind-en, *v. a.* derati; guliti; globiti; —er, *m.* živoder, derač; —erei, *f.* deranje; guljenje; globljenje; —erkarren, *m.* živoderska, deraćka kola; —erknecht, *m.* dera-

čki, živoderski momak; —grube, *f.* živodernica, deralište; —mähre, *f.* mèrcina.

Schinken, *m.* šunka, but.

Schippe, *f.* lopata.

Schippen, *v. a.* gèrnuti; kopati lopatom.

Schirm, *m.* zaslon, zastor; obvod; *fig.* zaštita, obramba, okrilje; —dach, *n.* zaslon od větra; —en, s. Beschirmen; —hut, s. Fallhut; —leder, *m.* krov od karucah; —palme, *f.* palma, poma gorska; —vogt, *m.* zaštitnik cèrkve koje; —werke, *pl. n.* obrane.

Schirpen, s. Zwitschern..

Schirr-holz, *n.* lés, dèrvo za gradju; —kammer, s. Geschirrkammer; —meister, *m.* meštar od sprave, od pèrtljaga.

Schiß, *m.* sranje, kaka.

Schlacht, *f.* boj, bitka.

Schlacht-bank, *f.* klupa mesarska; mesnica, mesara, klaonica, kasapnica; —bar, *adj.* za zaklanje, za ubitje.

Schlachten, *v. a.* ubiti; ubijati; klati; zaklati; — *v. n.* nach einem —, nametnuti se na koga, vèrći se u koga.

Schlächter, *m.* mesar.

Schlacht-feld, *n.* bojište, polje od boja; —gesang, *m.* pěsma bojna; davoria.

Schlacht-haus, *n.* —hof, *m.* mesnica, mesarnica, klaonica; —messer, *n.* mesarski nož; —opfer, *n.* žèrtva, posvetilište.

Schlacht-ordnung, *f.* bojni red; —pferd, *n.* bojni konj, konj od boja; —schwert, *n.* mač.

Schlacht-steuer, *f.* mesarina; —tag, *m.* (an dem geschlachtet wird), tučin dan, dan klanja; —vieh, *n.* marva za mesaru; (Mastvieh), ugojena marva; —zettel, *m.* dopuštenje za ubiti marvu.

Schlack, *m.* talog, mut.

Schlack-e, *f.* izvarak, okuhina; truska; pěna; —en, *v. n.* pěniti se, metat izvarke, truske; —ig, *adj.* pun izvarakah, trusakah; nečist; (regenhaft), daždovit, kišovit,

Schlackwurst, *f.* kobasica.

Schlaf, *m.* san; spanje, spavanje; počinak.

Schläfe, *pl.* slěpo oko.

Schlafen, *v. n.* spati, spavati; počivati; ležati; — gehen, leći, ići spavati; — *n.* spanje, spavanje; san.

Schläfer, *m.* spavač, spavalac; drěmalo, pospanac; —in, *f.* spavačica, spavalica; pospanica, drěmalica.

Schläfern, *v. n. i.* drěmati.

Schlaff, *adj.* slab, razslabljen, odapet; popustio; — machen, slabiti, oslabiti, razslabiti; — werden, popustiti; oslabiti; —es Wetter, vlažno, mokro vrěme; —heit, *f.* slabost, odapetje.

Schlaf-geld, *n.* platja za spanje, (t.) noćnica; —gemach, —zimmer, *n.* —kammer, *f.* ložnica; —gesell, —kamerad, *m.* drug od postelje; —haube, *f.* spavaća kapa; pospanka, drěmalica; —hosen, *pl.* spavaće svitice; —krankheit, s. Schlafsucht; —kreuzer, *m.* noćnica, kraicar spavaći; — los, *adj.* bezsan, budan, na javi, bez sna; —losigkeit, *f.* bezsanost, bděnje, java; —mittel, *n.* spavaći lěk; —mütze, *f.* spavaća kapa; *fig.* drěmalo, pospanac; pospanica, pospanka; —pelz, *m.* pokućna bunda, śuba; —ratte, *f.* puh; *fig.* drěmalo.

Schläfrig, Schläferig, *adj.* pospan, drěmljiv, spavaćiv; —keit, *f.* drěmljivost, pospanost, spavaćivost; drěm, drěmež.

Schlaf-rock, *m.* pokućni kuntoš, haljina pokućna; —stelle, —stätte, *f.* spavaće město; —sucht, *f.* mèrtvilo, mèrtvi san; —süchtig, *adj.* mèrtvosanen; —trank, *m.* spavaći napitak; —trunk, *m.* napitak prie sna; —trunken, *adj.* sanen, bunovan; —zeit, *f.* vrěme od spanja, doba od počinka; —zimmer, s. Schlafgemach.

Schlag, *m.* udar, udarac; (des Herzens, Pulses, einer Glocke), kucanje, bijenje, udaranje, lupanje; (einer Münze), kov; (Kutschenschlag), vrata, vratašca od karucah; (der Nachtigall, Wachtel), pěvanje, (Art, Gattung), vèrsta, fela; struk; pasmina; poreklo; rod; (Krankheit), kaplja; Schläge, *pl.* batine; der — im Walde, dèrvarenje, město, gdě se dèrva sěku; —ader, s. Pulsader; —balsam, *m.* balsam od kaplje; —bar, *adj.* za poseć; —baum, *m.* pranjga, štranjga, prěčnica.

Schlagebrücke, s. Zugbrücke.

Schläge, *pl.* s. Schlag; —faul, *adj.* tko neosětja batinah.

Schlägel, *m.* malj, maljić, maljica, bat, batić; (bei geschlachtetem Vieh), stražnji čerek, stegno.

Schlagen, *v. n.* (als das Herz, der Puls, die Uhr), biti, udarati, tući, kucati; an etwas —, udarit o što; (von der Nachtigall), pěvati, pojati; aus der Art —, izroditi se; in etwas —, spadati, slišati kamo; — *v. a.* udariti; kucnuti, kucati; tući, biti; Geld —, kovati novce; den Feind —, razbiti, potuć neprijatelja; Holz —, dèrva sěći; etwas in den Wind —, nemariti, nehajati za što; zanemariti štogod; etwas in Papier —, zaviti, zamotati štogod u papir; die Arme in einander —, prekèrstiti, metnuti na križ ruke; die Unkosten auf die Waare —, sračunati troškove na robu; die Interessen zum Kapital —, uzeti kamate u glavno; den Ball —, loptati se, igrati se lopte; einen Triller —, potresti, potresati (glasom); einen Nagel in die Wand —, udariti, zabiti čavao u zid; einen Schuh über den Leisten —, nabit na kopito; Oel —, ulje prešati, těštiti, ožimati; eine Brücke —, napraviti most; einem eine Ader —, otvoriti žilu, kèrv komu pustiti; einen zum Ritter —, napravit koga vitezom; etwas durch ein Sieb —, prosijati štogod; den Mantel um sich —, zamotati se u kabanicu; sich —, *v. r.* tući se, biti se, udarati se; sich zu einem —, pridružiti se, pristati k komu; sich auf die Seite —, ukloniti se, ugnuti se; sich mit Sorgen —, pojědati se, grizti se od skèrbi; sich mit seinen eigenen Worten —, ubiti, ubijati sam sebe, sam proti sebi govoriti; sich etwas aus dem Sinne —, izbit što sebi iz glave; sich in das Mittel —, medjustati, medjustanuti; sich rechts, links —, obratjati se, kretati se s desna na lěvo; ein schlagender Beweis, nadvladni dokaz; — *n.* bijenje, udaranje, kucanje; pěvanje, pojanje; boj, bitka.

Schläger, *m.* ubojica; mejdandžia; —ei, *f.* hèrvanje, čupanje; boj.

Schlägesatz, *m.* datak, danak, daća za kovanje novacah.
Schlagfluß, *m.* kap, kaplja.
Schlaggold, f. Knallgold.
Schlag-holz, *n.* dèrva za poseć; (Schlägel), malj, maljica, batić; —loth, *n.* (t.) pripoj; —regen, *m.* plaha, plahovita kiša, ploha; —schatten, *m.* (in der Malerei), sěna; —schatz, f. Schlägeschatz; —taube, *f.* pitom golub.
Schlaguhr, Schlageuhr, *f.* bijuća ura, bijući sat.
Schlagwerk, Schlagewerk, *n.* bilo (od ure).
Schlagwasser, *n.* voda od kaplje.
Schlagwort, *n.* naznačna rěč; priča.
Schlagwunde, *f.* rana od udàrca.
Schlamm, *m.* grez, blato, glib, kao; —beißer, —beißker, *m.* piskor, čikov.
Schlämmen, *v. a.* plakati, prati; oprati, izplakati; čistiti; očistiti: miti; pomiti.
Schlämmen, *v. n. fig.* žderati, pijančovati, veselo živěti; lokati.
Schlämmer, *m.* pomivalac, izplakalac; *fig.* proždor; —ei, *f.* proždèrlost; pijančovanje.
Schlamm-grube, —pfütze, *f.* kaluža.
Schlammig, *adj.* kalovit, blatan, glibovit, grezovit.
Schlampampen, f. Schlämmen.
Schlamp-e, *f.* napoj; *fig.* flandra, loća, smucka; —en, *v. a.* lokati; *fig.* flandrati, smucati se; —ig, *adj.* flandrav, smuckav.
Schlange, *f.* zmija, kača, guja, gujina.
Schlängeln, sich, *v. r.* vijugati se, krivudati se, izvijati se; — *n.* krivudanje, vijuganje.
Schlangen-artig, *adj.* gujast, zmijast; zmijni, zminji; —biß, —stich, *m.* ujědina od zmije; —brut, *f.* skot zminji; —förmig, *adj.* vijugav, izvit, vijugast; —gang, *n.* izvitak, zavoj; —gras, *n.* kozalac zminji, zminac (trava); —haut, *f.* —balg, *m.* svlak, košuljica od zmije; —haar, *n.* kosa zminja, vlasi zminji; —holz, *n.* zminje dèrvo; —kopf, *m.* glava od zmije; —köpfig, *adj.* zmijoglav; —kraut, f. Schlangengras; —linie; *f.* vijugasta linia; —stein, *m.* zmijevik, ofit (kamen); —träger, —mann, *m.* (Sternbild), zmijnik (zvězdovje); —wurzel, *f.* f. Schlangengras; —zunge, *f.* zminji jezik.
Schlank, *adj.* vit, vitak, tanak, tanen, gibak; —heit, *f.* vitost, vitkost, gibkost, tankoća.
Schlapp, f. Schlaff.
Schlappe, *f.* udarac, udar; razsap; *fig.* nesrěća; pljuska.
Schlappen, *v. n.* visěti; klapati.
Schlapphut, *m.* klempav šešir, klobuk.
Schlaraffe, *m.* lěnjak, ležak, bezposlica, danguba; —ngesicht, *n.* lopovsko lice; —nland, *n.* utopia, zemlja, gdě pečeni golubi u usti padaju.
Schlarfe, *f.* papuča.
Schlarfen, *v. n.* klapati.
Schlau, *adj.* lukav, hitar, šegav.
Schlauch, *m.* měh, měšina, tulum, tulumina.
Schläuder, 2c. f. Schleuder, 2c.
Schlaudern, *v. n.* lengariti se, lěn biti.
Schlau-heit, *f.* lukavost, lukavština, hitrina, hitroća, šegavost; —kopf, *m.* lukavac, šegavac.
Schlecht, *adj.* (einfach), prost, priprost; (nicht gut), zao, hèrdjav,

nevaljao, zločest; potišten; —es Wetter, zlo, ružno vrěme; —er Mensch, zločest, hèrdjav, pogan čověk; — und recht, prav i zdrav; — *adv.* zlo, hèrdjavo, nevaljalo.

Schlechterdings, *adv.* baš, upravo; svakako; — nicht, nikako, nipošto, pod nikakov način.

Schlecht-weg, —hin, *adv.* baš, upravo; u kratko, bez obzira; zlo, hèrdjavo.

Schlecken, ꝛc. s. Lecken, ꝛc.

Schleckern, *v. n.* lizati se, oblizivati se; oblizati se.

Schlehe, *f.* tèrnjina; —nbaum, —ndorn, *m.* cèrni glog, cèrni tèrn; —nwein, *m.* tèrnovo vino.

Schleichdrucker, *m.* potajni štampar.

Schleich-en, *v. n.* puzati, puziti, milěti; smucati se, vući se; herbei —, prikrasti se; sich davon —, ukrasti se, otići kradom; — *v. a.* Waaren —, kriomčariti, uvoziti kradom robu inostranu; —endes Fieber, *n.* potajna, tajna groznica; —er, *m.* potmimrak, šaralac, šaren čověk; —handel, *m.* tajna, potajna tèrgovina, kriomčarenje, krijumičarenje; den —handel treiben, krijumičariti, kriomčariti, uvoziti kradom robu; händler, *m.* krijumičar, kriomčar; —waare, *f.* kriomčarska roba; —weg, *m.* tajni, tatski put, put zabranjen; auf einem —wege, izpod žita (otišao).

Schleier, *m.* veo, prekrivalo, (t.) prijevjes, koprena; den — nehmen, obuć se u duvne; —lehen, *n.* ženska podarbina; feud po preslici; —n, *v. a.* pokriti; —taxe, *f.* (t.) svadbarina; —tuch, *n.* veo, poša.

Schleifbahn, *f.* tociljavka.

Schleifbank, *f.* brus, tocilj brusarski.

Schleife, *f.* (Schlitten), saonice; vlačice; (Schlinge), petlja; šeput; uzao; (Hutschleife), pletak, plečić, trak za šeširom.

Schleifen, *v. a.* (eine Festung), razoriti; razvaliti; (schleppen), vući, smucati; einen Buchstaben —, izgovorit sladko slovo koje; Noten —, slěti, slěvati gajde.

Schleifen, *v. a.* (glätten), gladiti, laštiti; (wetzen), oštriti, brusiti; naoštriti, nabrusiti.

Schleifer, *m.* brusar.

Schleif-kanne, *f.* tulača, čabrica; —mühle, *f.* brusarnica; —rad, *n.* brusarsko kolo; —scheibe, *f.* krug brusarski; —schuhe, s. Schlittschuhe.

Schleifsel, *n.* Schleifspäne, *pl. m.* tarotina.

Schleif-stein, *m.* brus; tocilj, tocio; —trog, *m.* korito od tocilja; —weg, s. Schleichweg.

Schleihe, *f.* linj, linjak (riba).

Schleim, *m.* slina; sopolj, sopolina; —drüse, *f.* sopoljata žlězda.

Schleimen, *v. n.* uzročiti, činiti, dělati sopolinu; — *v. a.* čistiti, vaditi, izvaditi sopolinu; skinuti pěnu (sa šećera).

Schleimig, *adj.* sopoljat, sopolinav, sopolinast.

Schleiße, *f.* luč; (Charpie), očinci.

Schleißen, *v. n.* činkati se, sipati se; očinkati se, osipati se, cěpati se; derati se; — *v. a.* cěpati; Feder —, činkati, čihati perje.

Schlemmen, s. Schlämmen.

Schlender, *m.* s. Schleppkleid; —er, *m.* šemutalo, šemutavac; —gang, *m.* lěn, kenkav, gingav hod, smucanje; starinski, obični hod; —n, *v. n.* šemutati, vući se, smucati se, lěno, kenkavo ići.

Schlendrian, *m.* (Schlendergang), stari, dědinski običaj.
Schlenkern, *v. n.* mahati; šemutati; praćakati se; mit den Armen —, mahati rukama; — *v. a.* bacati, hitati, metati.
Schleppe, *f.* rep.
Schleppen, *v. a.* vući, smucati, potezati; sich —, *v. r.* vući se, smucati se.
Schleppenträger, *m.* reponoša.
Schlepp-garn, *s.* Schleppnetz; —kleid, *n.* repata, smucava haljina; — netz, *n.* iztezavica (mrěža); —seil, —tau, *n.* gumina, konop, čelo (za potezat za sobom brod).
Schleuder, *f.* praća; —er, *m.* praćar, praćnik; *fig.* kvari-zanat, pèrtljar; —n, *v. a.* bacati, metati, hitati, turati (iz praće); die Arme —, bacat rukama.
Schleudern, *v. n.* kvarit zanat, pèrtljati; mit den Waaren —, dat u necěnu, bacit za ništa.
Schleuderstein, *m.* kamen od praće.
Schleunig, *adj.* bèrz, hitar, skor, nagao.
Schleuse, *f.* hlip, ustava; —ngeld, *n.* datak, danak od ustave; —nmeister, *m.* ustavar.
Schlich, *m.* Schlichte, *f.* (bei den Webern), tkalačka klija.
Schlich, *m.* (ein Mineral), šlih; (auf dem Schleifstein), glib, kao na brusu kad se brusi.
Schliche, *pl. m.* potajni puti, tajni klanci i bogazi; (Ränke), pletke, zapletci.
Schlicht, *adj.* jednak, ravan, gladak; *fig.* prost, priprost, jednostavan, naravan, naravski.
Schlichtaxt, *f.* bradva.
Schlichte, *f.* tkalačka klija.
Schlichten, *v. a.* sjednačiti, pojednačiti; izgladiti, poravnati, izravnati; einen Streit —, utěšiti, umiriti, potěšiti, dokončati zavadu; Holz —, složiti, slagati dèrva.
Schlicht-feile, *f.* fina pila, lima; — hobel, *m.* blanja za gladjenje.
Schlichtung, *f.* gladjenje; jednačenje; ravnanje; (des Streites), umirenje.
Schlick, *m.* grez, kao, glib gusti.
Schlief, *m.* prěsan valjušak, prěsan komadić těsta u kruhu.
Schliefen, *v. n.* uvući se.
Schliefig, *adj.* prěsan, nepečen.
Schließe, *f.* kopča.
Schließen, *v. n.* zatvoriti, zaključati, zaprěti; zu Pferde —, dobro, čvèrsto jahati; das Kleid schließt gut, dobro stoji haljina; (sich enden), svèršiti se, dovèršiti se, dokončati se; — *v. a.* zatvoriti, zaprěti; zatvarati, zapirati; in Ketten —, okovati; einen Vertrag, Frieden —, učiniti, sklopiti mir, pogodbu; (beendigen), svèršiti, dovèršiti, dočeti, dokončati, zaglaviti; ein Protokoll —, zaključiti napisnik; die Augen —, zažmati, zaklopiti oči; (einen Schluß ziehen), suditi, zaključiti, izvoditi izčega, da...; in sich —, sadèržavati, imat u sebi; einen Kreis —, napraviti krug, okrug; ein Bündniß — udariti uvět; eine Rechnung —, dovèršiti, dokončati račun; sich —, *v. r.* zatvoriti se, zaprěti se.
Schließer, *m.* ključar; vratar; tamničar; —in, *f.* ključarica; vratarica.
Schließgeld, *n.* tamničarina.
Schließlich, *adj.* zadnji, stražnji, napokonji, poslědni; — *adv.* za svèrhu, za zaglavak, napokon.
Schließnagel, *m.* klin, zasunka.

Schließung, *f.* zatvaranje, zapiranje; s. Schluß.

Schlimm, *adj.* zao, zločest, hud, pogan, opak.

Schlingbaum, *m.* šibikovina.

Schlinge, *f.* petlja; uzao; (zum Fangen), zanka, zančica.

Schlingel, *m.* lopov; fauler —, danguba, bezposlica; —ei, *f.* lopovstvo, lopovština; —haft, *adj.* lopovski.

Schlingen, *v. a.* gutati, daviti se.

Schlingen (winden), *v. a.* viti, ovijati, zavijati, zamatati, omatati; sich —, *v. r.* viti se, ovijati se.

Schlitten, *m.* saone, sane, sone, saonice; vlačice; —bahn, *f.* saonik, sanik, sonik; —baum, *m.* stan, dèrvo od saonicah; saonac (jedan kraj od saonicah); —fahrt, *f.* sanjkanje; — kufe, *f.* saonac, salinac, s. Schlittenbaum.

Schlittschuh, *m.* skljizaće cipele; (Art Eisschuh), ledenjak.

Schlitz, *m.* pukotina, rěz, prorěz; promaha; —en, *v. a.* parati; proparati, razparati, prorězati.

Schloß, *n.* (zum Schließen), brava, zaklop; katanac, lokot; (ein Gebäude), kasteo; dvor; palača; (Lustschloß), zabavni dvor; (Flintenschloß), oganj (od puške); (am Buche), kopča; Schlösser in die Luft bauen, snovat po větru.

Schloße, *f.* gràd, tuča, krupa, led.

Schloßen, *v. i.* padati grad, tuča padati.

Schloßenwetter, *n.* gràd, tuča.

Schloßer, *m.* bravar; —arbeit, *f.* dělo, posao bravarski.

Schloßfeder, *f.* štenci.

Schloß-garten, *m.* dvorski vèrt; — hauptmann, *m.* naddvornik; —hof, *m.* dvorište, avlia od kastela.

Schloß-nagel, *m.* čavao od brave; zapirka, zasunka; —riegel, *m.* krakun, krakunić, zasunka.

Schloß-thurm, *m.* toranj, kula od kastela; —vogt, *m.* kastelan; — vogtei, *f.* kastelania; —weiß, *adj.* bio bělcat.

Schlot, s. Schornstein; —feger, s. Schornsteinfeger.

Schlotterig, *adj.* klempav, klapav.

Schlottermilch, *m.* kiselo mlěko.

Schlottern, *v. n.* klempati, klapati.

Schlucht, *f.* klanac, jaruga.

Schluchzen, *v. n.* jecati; (den Schlucken haben), štucati, štucati se komu; — *n.* jecanje.

Schluchzen, s. Schlucken.

Schluck, *m.* sèrkaj, sèrčak, gucaj; —en, *v. n.* gucnuti, gutnuti; gutati.

Schlucken, *m.* štucavica.

Schlucker, *m. fig.* ein armer —, ubog djavo, siromah.

Schluft, s. Schlucht.

Schlummer, *m.* drěm, drěmež; san; —n, *v. n.* drěmati; spavati, spati.

Schlumpe, s. Schlampe.

Schlumper, *m.* s. Schleppkleid.

Schlumpig, s. Schlotterig, Schlampig.

Schlund, *m.* gèrlo, požirak, ždrielo; *fig.* ponor, propast, bezdan.

Schlüpfen, **Schlupfen**, *v. n.* puziti, puzati; spuznuti se, popuznuti se; *fig.* über etwas hin —, lako proći prěko čega.

Schlupfloch, *n.* rupa, škrapa; kut, skrovište, začkoljina.

Schlüpfrig, *adj.* sklizak; gladak; (gefährlich), opasan, pogibělan; (unsittlich), nečist, smradan, nepošten; —keit, *f.* sklizkoća; gladkoća; opast, opasnost, pogibionost; nečistoća, smrad.

Schlupfwinkel, *m.* s. Schlupfloch.

Schlurfen, Schlürfen, *v. a.* sèrkati; klapati.

Schluß, *m.* (Ende), konac, zaglava, svèrha, zaglavak, svèršetak; (aus Vernunftgründen), zaključenje, sud, izvod, razsudak, zaključak; (Beschluß, Entschluß), nakanjenje, odluka; der — einer Rechnung, svèršetak, dovèršenje računa kakova; einen — ziehen, zaključiti, suditi, izvoditi; er hat einen guten —, (im Reiten), dobro čvèrsto jaše; —bericht, *m.* zavèršno, zaglavno izvěštje.

Schlüssel, *m.* ključ; —bart, *m.* brada od ključa; —bein, *n.* ključ (kost); —blume, *f.* lestegin, leztedaj (cvět); —büchse, *f.* ključ (za pucanje); —geld, *n.* ključarina; —loch, *n.* ključanica; —ring, *m.* kolobar, karika od ključa; —rohr, *n.* cěv od ključa.

Schluß-fassung, *f.* zaključak; —folge, *f.* poslědak, poslědovanje.

Schlüssig, *adj.* nakanio, odvažen.

Schluß-prüfung, *f.* glavni izpit; —punkt, *m.* piknja, točka; —rechnung, *f.* zavèršni, zaglavni račun; —rede, *f.* silogizam; zaglavak, zaglava; —satz, *m.* zaglava, zaglavak; —schrift, *f.* zaglavni spis; —stein, *m.* ključ, kamen poslědnji; —zettel, *m.* samsarska cedulja; —zierath, *m.* (in der Druckerei), zadnja, poslědnja, napokonja figura.

Schmach, *f.* sramota, prikor; poruga, ruga, rug.

Schmachten, *v. n.* čeznuti, ginuti; — *n.* čeznutje, ginutje.

Schmachtend, *adj.* čeznuć, ginuć.

Schmächtig, *adj.* vit, vitak, tanak; —keit, *f.* vitost, vitkoća, tankoća.

Schmachtriemen, *m.* remen, kaiš (za utezanje).

Schmack, *m.* ruj (rastje).

Schmacke, *f.* smak (brod).

Schmackhaft, *adj.* tečan, smašan; —igkeit, *f.* tek, tečnost, smaš.

Schmaddern, *v. n.* čèrčkati, mazati.

Schmähen, *v. a.* psovati, ružiti, sramotiti; ogovarati, zloglasiti.

Schmählig, *adj.* zlorek, ujědan; (ärmlich), siromašan, siromaški, oskudan.

Schmäh-schrift, (t.) psovnica; —sucht, *f.* ogovaranje, zloglašenje; —süchtig, *adj.* zlorek, ujědan; —ung, *f.* ogovor; ogovaranje; psovanje; gèrdjenje; psovka; —wort, *n.* psovka.

Schmal, *adj.* uzak, uzan, tanak; tanen; oskudan, bědan, siromaški, siromašan.

Schmälen, *v. n.* lajati, kričati, vikati, bučiti; psovati; — *n.* kričanje, vikanje, lajanje, psovanje.

Schmäler-n, *v. a.* maliti, umaliti; stiskati, stisnuti; die Ehre —, uzet poštenje, uvrěditi; Jemandes Lohn —, podrézati komu platju; —ung, *f.* umaljenje; stisnutje; (der Ehre), pogèrda, uvrěda. uvrědjenje.

Schmalhans, *m.* nur in der Red. bei ihm ist — Küchenmeister, širomaški živi, živari, hèrdjavo se hrani.

Schmalte, *f.* smalt.

Schmalthier, *n.* (bei den Jägern), lane.

Schmalvieh, *n.* (in der Landwirthschaft), ovce.

Schmalz, *n.* maslo; salo; mast; —birn, *f.* vèrsta od krušakah; —en, *v. a.* mastiti; zamastiti.

Schmant, *m.* skorup, povlaka.

Schmaroz-en, *v. n.* živěti mukte, muktariti; —er, *m.* muktagia, čankoliz, zděloliz, nabiguzica, na-

metpuška; —errflanze, *f.* nametno rastje cizopasno, fatkarsko rastje.
Schmarr-e, *f.* brazgotina, rana; —ig, *adj.* brazgotinast, ranjav, ra njen.
Schmasche, *f.* petlja; (Lammsfell), koža jagnjeća.
Schmatz, *m.* cmok, cvoka; —en, *v. n.* cmoknuti, cvoknuti; cmokati, cvokati.
Schmauch, *m.* gust dim; —en, *v. n.* pušiti, kaditi, dimiti; dimiti se, pušiti se, kaditi se; —er, *m.* pušilac, duhandžia; —feuer, *n.* dimljiv oganj.
Schmaus, *m.* čast, gostba, sobet, štov.
Schmaus-en, *v. n.* častiti se, gostiti se, štovati se; —er, *m.* sladokus, masnoguz; —erei, *f.* čast, veselje, goštenje
Schmecken, *v. a.* kušati, okusiti, pokusiti; — *v. n.* tečan biti, imati tek; udarati, davati; es schmeckt nach Ruß, udara, dava po čadji; wie schmeckt Ihnen dieses? kako vam se to dopada, kako vam se vidi, čini? sich gut — lassen, smašno jěsti.
Schmeer, *m.* salo; —bauch, *m.* tèrbuh debeli; *fig.* tèrbonja.
Schmeichelei, *f.* laskanje, ulagivanje, laštenje; gladjenje, dragovanje.
Schmeichelhaft, *adj.* laskav, lastiv.
Schmeicheln, *v. n.* laskati, lastiti se; ulagivati se; gladiti, dragovati; prilizivati se; sich —, *v. r.* nadati se; misliti; ufati se; — *n.* s. Schmeichelei.
Schmeichelnd, s. Schmeichelhaft.
Schmeichler, *m.* lastivac, laskatelj, ulagivalac, prilizivalac; —isch, s. Schmeichelhaft.
Schmeidig, s. Geschmeidig.
Schmeißen, *v. a.* baciti, hititi; udarati, biti; srati.
Schmeißfliege, *f.* muha mesna.
Schmelz, *m.* —glas, *n.* savat; —arbeit, *f.* savat; topljenje, taljenje; —bar, *adj.* topljiv, taljiv; —barkeit, *f.* taljivost, topljivost; —butter, *f.* raztopljeno maslo.
Schmelzen, *v. n.* topiti se, taliti se; — *v. a.* topiti, taliti, čvariti, cvrěti; raztopiti, raztaliti.
Schmelzer, *m.* topilac; lěvalac, lěvač.
Schmelz-hütte, *f.* lěvarnica; —kunst, *f.* lěvarstvo; savatleisanje; —maler, *m.* savatleisar; —malerei, *f.* savat; savatleisanje; —ofen, *m.* peć (za taljenje); —tiegel, *m.* topionica, lonac (za taljenje); —ung, *f.* taljenje, topljenje; —werk, s. Schmelz.
Schmergel, *m.* smerilj (kamen); (Dotterblume), lesandra (trava).
Schmerl, *m.* s. Lerchenfalk.
Schmerle, *f.* vèrsta od ribice.
Schmerz, *m.* bol, bolest; tuga, žalost, pečal; —en, *v. a.* boliti; žalostiti, peći, mučiti; —engeld, *n.* (t.) bolnina, ubojina; —haft, —lich, *adj.* bolan, bolestan; tužan, žalostan; —los, *adj.* bez bolesti; bez tuge, bez žalosti.
Schmetterling, *m.* leptir, lepir, metulj.
Schmettern, *v. n.* gèrměti; zujiti; oriti se; — *v. a.* udariti; razbiti; baciti.
Schmid, (Schmied), *m.* kovač; —in, *f.* kovačica.
Schmiede, *f.* kovačnica, viganj; —balg, *m.* měh, měšina kovačka; —esse, *f.* viganj; —hammer, *m.* bat kovački; —handwerk, *n.* kovačia, kovački zanat; —knecht, *m.* mo-

mak kovački; —kohle, *f.* ugljen; —meister, *m.* majstor kovački.
Schmieden, *v. a.* kovati; in Ketten —, okovati.
Schmiede-schlacke, *f.* okujine, izvarak; —zange, *f.* klješte kovačke; —zeug, *n.* sprava, orudje kovačko.
Schmiege, *f.* skvadra uvitljiva, sagibljiva.
Schmiegen, *v. a.* privinuti, priviti, savinuti, svinuti, prignuti, sagnuti; sich —, *v. r.* svinuti se, privinuti se, priljubiti se; *fig.* poniziti se, sniziti se; sich an etwas —, uhvatiti se, uloviti se česa.
Schmiele, s. Binse & Schwiele.
Schmier, *n.* salo.
Schmieralien, *pl.* čerčkarie; mit, mito.
Schmierbüchse, *f.* kutia, sud od masti.
Schmiere, *f.* mast.
Schmieren, *v. a.* mazati; pèrljati, zamazati; omazati; opèrljati, zapèrljati; den Wein —, měšati, kvarati vino; einem die Hände —, mititi, podmititi koga; einem das Maul —, zamazati, premazati komu usti; (prügeln), devetati, lupati; izlupati, izbiti.
Schmierer, *m.* mazalac, čèrčkalo; —ei, *f.* čèrkaria, čèrčkanje.
Schmierig, *adj.* pèrljav, kaljav, ukaljan, zakaljan, zamazan, omazan, nečist.
Schmier-käse, *f.* frižak sir; —salbe, *f.* pomast, mast; —schaf, *n.* šugava, srabljiva ovca; —wolle, *f.* nečista vuna.
Schminkbohne, *f.* pasulj, pošanj.
Schmink-e, *f.* rumenilo; bělilo; —en, *v. a.* rumeniti; narumeniti; běliti; naběliti; namazati bělilom, il rumenilom; —fleckchen, *n.* kèrpica za rumenilo, bělilo; —pflästerchen, *n.* madež (pristavljeni).
Schmiß, *m.* mah, udar, udarac.
Schmitz, *m.* šikac.
Schmitze, *f.* švigar.
Schmitzen, *v. a.* šiknuti, švignuti, ošvignuti, šinuti, ošinuti, maznuti.
Schmollen, *v. n.* sèrditi se, mèrgoditi se.
Schmorbraten, *m.* pèrženo, prigano meso.
Schmoren, *v. a.* pèržiti, frigati, prigati.
Schmu, *m.* (gem.) dobitak.
Schmuck, *m.* ures; nakit; naprava; (Edelgesteine), drago kamenje, biser.
Schmuck, *adj.* lěp, krasan, pristao.
Schmücken, *v. a.* resiti, kititi; naresiti, uresiti, nakititi; napraviti; — *n.* kitjenje, rešenje; napravljanje.
Schmuck-kästchen, *n.* skrinjica s dragim kamenjem; —los, *adj.* bez naprave, bez uresa.
Schmudelig, *adj.* (gem.) nečist, gadan, smradan.
Schmuggeln, *v. a.* kradom uvoziti robu, krijumičariti, s. Schleichhandel treiben.
Schmuggler, s. Schleichhändler.
Schmunzeln, *v. n.* směšiti se.
Schmutz, *m.* smrad, gad; —en, *v. n.* smraditi, gaditi, pèrljati, kaljati, mazati; —ig, *adj.* smradan, nečist, gadan; pèrljav, kaljav, zamazan; —titel, *m.* nadvornji naslov, vanjski tituo.
Schnabel, *m.* kljun; (an einem Schiff), kljun, nos, puž; —eisen, *n.* rudilo.
Schnabeln, Schnabeliren, *v. a.* & *n.* (im Scherz), jěsti, daviti se, gušiti se, gutiti se.

Schnäbeln, sich, *v. r.* ljubiti se; cělivati se.

Schnake, *f.* (Insect), komar.

Schnak-e, *f.* (ein Scherz), šala, šurka, pošalica, lakèrdia; —isch, *adj.* zabavan, směšan, šaljiv.

Schnalle, *f.* kopča.

Schnallen, *v. a.* kopčati; zakopčati.

Schnallen-dorn, *m.* jezičac od kopče; —macher, *m.* kopčar.

Schnalzen, *v. n.* pucati, praskati.

Schnappen, *v. a.* lapiti, lapnuti, zvocnuti; laptati, zvocati; — *v. n.* nach etwas —, lapnuti, laptati na što; nach Luft —, zěvati; (von einer Feder im Schloße), skoknuti, odapeti se.

Schnäpper, *m.* backavica; (Art Armbrust), vèrsta od samostrěla.

Schnapp-feder, *f.* jezičac, pero; —hahn, *m.* razbojnik, lupež.

Schnapps, Schnapp, *i.* skok, prask!

Schnapps, *m.* rakia, žganica.

Schnappsack, *m.* bisage, torba.

Schnappsen, *v. n.* piti rakiu.

Schnarch-en, *v. n.* hèrkati; —er, *m.* hèrkalac.

Schnarre, *f.* čagèrtaljka, vèrtaljka; klopotac, klepetalo.

Schnarren, *v. n.* čagèrtati, vèrcati; klopotati; (im Reden), vèrčati; — *n.* (im Reden), vèrčanje.

Schnarrwerk, *n.* brundalo (u orguljah).

Schnattern, *v. n.* (von Gänsen), gakati; *fig.* (von Menschen), benetati, blebetati.

Schnaub-en, *v. n.* dihati, odisati; duvati, puhati; daktati, daktěti; nach Rache —, hlepiti za osvetom; sich —, *v. r.* useknuti se, useknjivati se; —en, *n.* dihanje, odisanje; duvanje, puhanje; dahtanje, daktjenje; —end, *adj.* zapuhan, zapěhan, zasopljen; daktjuć.

Schnaufen, s. Schnauben.

Schnauze, *f.* Schnäuzchen, *n.* (von Thieren), rilo, gubac, surla, gubica, trubica; (an Gefäßen), nos.

Schnäuzen, *v. a.* useknuti, useknjivati; einen —, prevariti.

Schnecke, *f.* puž, spuž; (in der Baukunst), uvitak.

Schnecken-auge, *n.* oko od uvitka; —berg, *m.* bèrdo, glavica s uvitim oko sebe putom; —förmig, *adj.* zavijat, zavijen, uvit, na zavoje; —gang, *m.* zavijat put; pužev hod, pužev korak; —haus, *n.* kuća od puža; —linie, *f.* zavijata linia; —post, *f.* lěna vožnja; —treppe, *f.* zavijata stuba, stuba na zavoj, skalini na šarap.

Schnee, *m.* sněg; —ball, *m.* gruda od sněga; —bahn, *f.* pèrtina; —berg, *m.* sněžnik; —fall, *m.* sněžana spast; —flocke, *f.* pahalj, pram, pramen od sněga; —gebirge, *n.* sněžnik, sněžna gora, planina; —gestöber, *n.* mećava, vijavica; — glöckchen, *n.* visibaba (cvět); —grube, *f.* sněžnica; —haufen, *m.* hèrpa, gomila sněga; —huhn, *n.* běla jarebica (ptica); —ig, *adj.* sněžan; —lauwine, *f.* urvina od sněga; —luft, *f.* sněžan zrak, sněžno povětarce; —reich, *adj.* sněgopadan; —schuh, *m.* postol za sněg, ledenjak; —wasser, *n.* voda od sněga, sněžanica; —weiß, *adj.* běl, bio kao sněg, sněžan; —wetter, *n.* sněžno vrěme, sněg; — wolke, *f.* sněžan oblak.

Schneide, *f.* ostro, brid, ostrica, oštrice; —bank, *f.* konj (bačvarski); —eisen, *n.* nož, nožac; sěcalica; — —holz, *n.* dèrvo za pilit; —lade, *f.* sěčkarnica.

Schneideln, Schneiteln, *v. a.* sěcati, séckati; kresati dèrvje.

Schneide-messer, *n.* nož, nožac; — mühle, s. Sägemühle.

Schneid-en, *v. a.* sěći; rězati; piliti; strići; krojiti; žeti; in Holz, Stein —, sěći, usěći, udělati u dèrvo, kamen; Thiere —, škopiti, kopiti, štrojiti; Gesichter —, kreveljiti se, ocirati se; Geld —, rubiti, obrězivati novce; — *v. n.* oštar, kaštar biti; rězati; im Leibe —, zavijati u tèrbuhu koga; das schneidet in den Beutel, to jako dira u kesu; —end, *part.* & *adj.* oštar, bridak, rezak.

Schneider, *m.* krojač, terzia; —in, *f.* krojačica; —ei, *f.* —handwerk, *n.* krojačia, krojački zanat; —gesesse, *m.* dětić, momak krojački; —meister, *m.* krojački majstor; —n, *v. a.* krojačiti; —tisch, *m.* stol krojački.

Schneide-zahn, *n.* prednji zub; — zeug, *n.* sěčivo.

Schneidig, *adj.* bridak.

Schneiteln, s. Schneideln.

Schnell, *adj.* bèrz, hitar; nenadan; — *adv.* bèrzo, hitro; iznenada iz prěka.

Schnellen, *v. a.* baciti, hititi; odapeti; sputiti; (betrügen), prevariti, obmanuti; — *v. n.* skoknuti, skočiti; poletěti, izletěti; vèrcati; zvèrcnuti.

Schneller, *m.* zvèrčka, skèrpuša.

Schnell-füßig, *adj.* lakonog, lakih noguh; —galgen, *m.* věšala, sohe; —igkeit, *f.* bèrzoća, bèrzina, bèrzost, hitrina, hitroća, hitrost; — —kraft, *f.* elastičnost, hitra sila; —kugel, s. Schnellkügelchen, Schnellkäulchen, *n.* loptica (od mramora itd.); —wage, *f.* studira; —züngig, *adj.* bèrza, hitra jezika; — züngigkeit, *f.* bèrzina, hitrina od jezika.

Schnepf-e, *f.* šljuka; —endreck, *m.* govno od šljuke; —enjagd, *f.* lov na šljuke, lov šljukah.

Schneppe, *f.* (zur Trauer), kljun (na kapi ženskoj); (an Gefäßen), nos; gèrlo, gèrlić.

Schnepper, s. Schnäpper.

Schneuse, *f.* prosěk, progon, (prosěčen put u šumi).

Schneien, *v. i.* sněžiti, sněg padati.

Schnickschnack, *m.* blebet, blebetanje, bèrbljotine.

Schnieben, s. Schnauben.

Schniegeln, *v. a.* napraviti; napravljati.

Schniffeln, s. Schnauffeln.

Schnippchen, *n.* zvèrčka, skèrpuša.

Schnippeln, Schnipfeln, Schnipfern, *v. a.* sěckati; rězkati.

Schnippen, *v. n.* (mit dem Finger), pucati, puknuti, prasnuti; (schnellen), zvèrcati; zvèrcnuti.

Schnippisch, Schnappisch, *adj.* pèrpošan.

Schnirkel, s. Schnörkel.

Schnitt, *m.* (von Kleidern), kroj; (Hieb, Einschnitt), rěz, zarěz, prorěz, rězotina; (eines Buches), obrěz; (abgeschnittenes Stück), križka (kruha); (Gewinn), dobitak; seinen — wobei machen, napuniti kesu pri čem; der — des Getreides, žetva.

Schnitte, *f.* Schnittchen, *n.* križka, landa.

Schnitter, *m.* žetilac; —in, *f.* žetilica.

Schnitt-handel, *m.* tèrgovina na rif, prodaja krojne robe; —händler, *m.* rifnik, tèrgovac na rif, (t.) prodavalac krojne robe, tèrgovac s krojnom robom; —hobel, *m.* blanja (za obrězivanje); —lauch, *m.* pras, pori luk; —messer, *n.* nož, nožac;

(der Winzer), kosèr; —waare, *f.* krojna roba; —zeit, *f.* vrěme žetve.
Schnitz, *m.* rěz, rězotina; križka, landa; —bank, *f.* Schneidebank.
Schnitzel, *pl.* strigotine, ustrižki; obrèzotine, odrézine; trěske; —n, *v. n.* sèckati; rězkati; děljkati, deljukati.
Schnitzen, *v. a.* rězati; sěći; děljati.
Schnitzer, *m.* kipotvorac; děljar; rězač; (Fehler), pogrěška, falinga.
Schnitzern, *v. n.* faliti; faljivati.
Schnitz-messer, *n.* nož, nožac; —werk, *n.* děljarsko dělo, děljarski teg.
Schnöd-e, *adj.* ponosit; pogèrdan; ružan, gadan; tašt, ništaran; potišten; —igkeit, *f.* ponositost; pogèrdnost; taština; rugota, gadnost; potištenost.
Schnoppern, *f.* Schnuffeln.
Schnörkel, *m.* cifra; cifraria.
Schnuffeln, Schnüffeln, *v. n.* njušiti.
Schnupfen, *v. n.* & *a.* Tabak —, piti burmut.
Schnupfen, *m.* kihavica, hunjavica, nahlada, nazeba, nazima, nastida.
Schnupfer, *m.* —in, *f.* tko pije, koja pije burmut.
Schnupftabak, *m.* burmut, tabak; —sdose, *f.* tabakera, burmutica.
Schnupftuch, *n.* rubac (od nosa).
Schnuppe, *f.* (von Licht), mosur od svěće. [snaha.
Schnur, *f.* (Schwiegertochter), nevěsta,
Schnur, *f.* (zum Binden), pletčić; vèrpca; gajtan; uzica; eine — Perlen, niz biserah; (eine — Kastanien, Feigen ꝛc.), věnac; grovača; navèrzaj; über die — hauen, stupit prěko měre, prěko načina.
Schnür-band, *n.* uzica, vèrpca; — brust, *f.* stan (za utezanje).
Schnürchen, *n.* vèrpčica, uzica, užince; gajtanić.
Schnüren, *v. a.* svezati; stegnuti, utegnuti; zapetljati; *fig.* einen —, odrěti, oguliti, odirati, guliti koga.
Schnurgerade, *adj.* ravan, jednak; — *adv.* upravo, pravo, jednako, ravno, po žici.
Schnür-latz, —leib, *m.* f. Schnürbrust; —loch, *n.* rupica.
Schnurmacher, *m.* gumbar, pojasar.
Schnür-nadel, *f.* igla, iglica; —nestel, *f.* f. Schnürband.
Schnurr-bart, *m.* bèrk; bèrci, bèrkovi, mustači; —bärtig, *adj.* bèrkat.
Schnurre, *f.* (der Wächter), čagèrtaljka, vèrtaljka; (scherzhafte Erzählung), směšna, šaljiva pripovědka.
Schnurren, *v. n.* čagèrtati, vèrcati; bèrndati; (von Katzen), presti, kvèrčati; *fig.* mèrmljati; — *v. a.* prositi, bogoraditi.
Schnurrig, *adj.* směšan, zabavan, šaljiv.
Schnurrpfeiferei, Schnurrpfeife, *f.* trice, ludorie, šurke.
Schnür-senkel, *m.* f. Schnürband; — stiefel, *pl. m.* topanke, mestve; — stift, *m.* šilj, šiljak, bèrk (od uzice).
Schnurstracks, *adv.* pravo, upravo; sa svim, po sve, po svema.
Schob, *m.* snop.
Schober, *m.* plast; kladnja; stog; — n, *v. a.* sděvati; sděti (u stog, u plast).
Schock, *n.* šestdeset komadah.
Schocken, *v. n.* puno, zèrnato biti; — *v. a.* složiti, slagati šestdeset po šestdeset.
Schockholz, *n.* dèrva u snopu složena šestdeset po šestdeset.
Schokolade, f. Chocolate.
Schofel, *m.* (gem.) odbirak; smet, smetje; —ig, Schofel, *adj.* (gem.) hèrdjav, slab, nevaljao.
Schöffe, f. Schöppe.

Scholar, s. Schüler.
Scholarch, *m.* inspektor, direktor, upravitelj od škole.
Scholastik, *f.* skolastika; —er, *m.* skolastik.
Scholastisch, *adj.* skolaztičan; skolastički.
Scholle, *f.* (Erdscholle), gruda, grumen; (Eisscholle), santa.
Scholle, *f.* (ein Fisch), švolja (riba).
Schollig, *adj.* grudast.
Schon, *adv.* jur, jurve, već; još.
Schön, *adj.* lěp; krasan; pristao.
Schönblind, *adj.* měsečan.
Schöndruck, *m.* pèrva strana (od lista).
Schöne, *f.* lěpota; lěpa.
Schonen, *v. a.* čuvati, štediti; žaliti, militi.
Schönen, *v. a.* čistiti, bistriti vino.
Schönfahrsegel, *n.* veliko, glavno jědro.
Schönfärber, *m.* umětni mastilac; —ei, *f.* umětno maštenje.
Schön-fleckchen, —pflaster, —pflästerchen, *n.* madež (pristavljeni); —geist, *m.* lěp duh; —geisterei, *f.* lěpodušje.
Schönheit, *f.* lěpota, lěpost; —s-mittel, *n.* lěpilo.
Schön-schreibekunst, *f.* kaligrafia, lěpopisje, lěpopisanje, —schreiber, *m.* kaligraf. lěpopisac.
Schonung, *f.* štednja, štedjenje; čuvanje; —slos, *adj.* nemio; — *adv.* nemilo, nemiloma, nemilice, neštedice.
Schonzeit, s. Hegezeit.
Schooß, *m.* krilo; naručaj, naručje; nědra; (am Rocke), skut, skuto; die Hände in den — legen, prekèrstiti, prekrižiti ruke; —fell, s. Schurzfell; —geld, *n.* porez, poreza; —hund, *m.* —hündchen, *n.* psetance, psetašce, pašče, kučić; —kind, *n.* milac, milica, majkin sin, majkino děte; —sünde, *f.* obljubljen grěh; —tuch, *n.* zaslon, zaprega, kecelja, pregača, opreg.
Schopf, *m.* vèrh, vèršak, vèršika; (von Haaren), čupa, šmiljak; perčin; (von Vögeln), kukma, huholj.
Schöpfbrunnen, *m.* studenac, kladenac.
Schöpfe, *f.* vrutak, bunar.
Schöpfeimer, *m.* sić, zaimač, vedro, kova.
Schöpfen, *v. n.* (Wasser schöpfen), grabiti, cèrpiti, cèrpati; Athem —, odisati, dihati; frische Luft —, ić na zrak; Muth —, usloboditi se; ohrabriti se; Verdacht, Argwohn —, stati, sumnjati na koga; ein Urtheil —, einen Spruch —, izreći presudu, učiniti izreku; (nehmen, ziehen), uzeti; uzajmiti.
Schöpfer, *m.* tvorac, stvorac, stvoritelj; (Löffel), izvadač; —isch, *adj.* stvoriteljan; stvoriteljski.
Schöpf-gelte, *f.* kablica; —kübel, *m.* kabao, vedro; —rad, *n.* kolo, koleso od studenca, točak; —schaufel, *f.* lopata, palj.
Schöpfung, *f.* stvorenje; stvarenje; tvorba; — eines Spruches, izreka.
Schöppe, *m.* prisědnik.
Schoppen, *m.* suša, krov; kanta, kondir (vèrsta od měre).
Schöppen-stube, *f.* sudnica; —stuhl, *m.* sudište.
Schöps, *m.* škopac; ovan; *fig.* blesan, luda, budala, tikvan.
Schöpsen-braten, *m.* pečena škopčevina; —fleisch, *n.* škopčevina, pèrčevina.
Schorf, *m.* (auf einer Wunde), krasta, kora; (auf dem Kopfe), grinta; —ig, *adj.* krastav; grintav.
Schorstein, Schornstein, *m.* odžak, dimnjak; —feger, *m.* odžačar, dimnjačar, sadjometac.

Schoß, s. Schorß.
Schoß, *m.* mladica; (Stockwerk), kat, sprat; (Zins), namet, danak, poreza.
Schoßbar, s. Steuerbar.
Schoßbuch, *n.* popis, knjiga od poreze.
Schossen, *v. n.* niknuti, nicati; rasti; (vom Getreide), klasati se.
Schösser, *m.* primalac, kupilac od poreze.
Schoßfrei, s. Steuerfrei.
Schoßgerinne, *n.* žlěb.
Schoßkelle, *f.* zakošak, koš (od kolah).
Schößling, *m.* mladica, ogranak, šiba, rozga; cěp, kalam.
Schoßpflichtig, s. Steuerpflichtig.
Schoßrebe, *f.* položnica, valjak.
Schoßreis, *n.* s. Schößling.
Schote, *f.* mauna, mohunja.
Schoten-dorn, *m.* bagren, bagrena (dèrvo); —erbsen, *pl. f.* zelen grašak; —pfeffer, *m.* paprika.
Schotter, *m.* (t.) šljunak; —grund, *m.* (für Straßen), šljunkovito zemljište (za ceste); —n, *v. a.* nasipati cestu šljunkom.
Schraffir-en, *v. a.* narězkati, nasěckati; rězkati, sěckati; —ung, *f.* sěckanje, rězkanje.
Schräge, *adj.* kos, izprěčen, poprěčen; — *adv.* kosò, na kosa, po prěko, prěko.
Schräge, *f.* kosina, kosost; krivost.
Schrägemaß, *n.* s Schmiege.
Schragen, *m.* (Gestell), konj; (drei Klafter), tri klaftra, tri fata, tri sežnja.
Schramm-e, *f.* grebotina; brazgotina; ràna; —en, *v. a.* grebsti; ogrebsti; zaderati; zadirati.
Schrank, *m.* ormar; škrinja.
Schranken, *pl. f.* ograda, pregrada; (Gränze, Beschränkung), měra, način, medja, medjaš, granica.
Schränken, *v. a.* izprěčiti, metnut po prěko; na križ metnuti; nakèrstice, sukèrstice metnuti; — *v. n.* vèrljati, šemutati (nogama).
Schrap-e, *f.* češagia, kašagia, češalj, konjski; —en, *v. a.* češati.
Schraube, *f.* šaraf, burma; die Worte auf —n setzen, izvijati, šarati.
Schrauben, *v. a.* šarafiti, zašarafiti, zavinuti šaraf, zatvoriti šarafom; jemanden —, rugati se, porugivati se s kime.
Schrauben-bohrer, *m.* svèrdlo, svidar šarafni; —förmig, *adj.* šarafan, kao šaraf, na šaraf, spodoban šarafu; —gang, *m.* zavoj od šarafa; —kloben, *m.* morš; —kopf, *m.* glavica od šarafa; —mutter, *f.* matica od šarafa; —nagel, *n.* čavao na šaraf; —schlüssel, *m.* ključ na šaraf; ključ od šarafa; —zieher, *m.* ključ od šarafa; — zwinge, *f.* svèrdlo na šaraf.
Schrauberei, *f.* spèrdnja, rug, poruga, šala.
Schraubstock, *m.* morš.
Schreck, *m.* strah; —bild, *n.* strašilo.
Schrecken, *v. a.* strašiti, plašiti, prepadati.
Schrecken, *m.* strah, trepet; —ssystem, *n.* strašilište, terorizam.
Schreckhaft, *adj.* plašljiv, strašljiv; strašan, strahovit.
Schrecklich, *adj.* strašan, strahovit; —keit, *f.* strahota, strahovitost.
Schrecknis, *f.* s. Schrecken.
Schreck-schuß, *m.* hitac izturen na strah; —wort, *n.* prětnja.
Schrei, *m.* krič, krik, vapaj.
Schreibart, *f.* slog, stil, stio, pero; način od pisanja, ruka, pismo.
Schreibe-buch, *n.* knjiga za pisanje; —kitzel, *m.* s. Schreibesucht; —kunst, *f.* pisanje, nauk od pisanja; —meister, *m.* učitelj, meštar od pisanja.

Schreiben, *v. a.* pisati; eine gute Hand —, lěpu ruku, lěpo pismo imati; sich —, pisati se; zvati se; sich etwas hinter die Ohren —, na nos štogod zarězati, zapantiti štogod; —, *n.* pisanje, pismo, list; (Zuschrift), dopis; des —s kundig, uměti pisati.

Schreibepult, *n.* pisaći stol.

Schreiber, *m.* pisar, pisac, (eines Buches), pisac, spisatelj; —ei, *f.* pisanje; pisaria; pisarstvo; pismo

Schreibe-schrank, *m.* pisaći ormar; —sucht, *f.* pisavica; —tisch, s. Schreibtisch; —zeug, *n.* pisaća sprava.

Schreib-feder, *f.* pisaće pero; —fehler, *m.* pisaća falinga, pogrěška u pisanju; —gebühr, *f.* pisarina; (Abschreibgebühr), prepisnina, prepisarina; —geschäft, *n.* pisarski posao; —papier, *n.* pisaći papir, —schule, *f.* pisaća škola; —stube, *f.* pisarnica, pisara; —tafel, *f.* pisaća tabula, tabla, daska; —tisch, *m.* pisaći stol; —zeug, s. Schreibezeug.

Schrei-en, *v. n.* kričati, vapiti, vikati; kriknuti, zavapiti, viknuti; durchdringend —, vriskati; —en, *n.* kričanje, vikanje, krika, vika; vriska, vrisak; —end, *adj.* kričeć, vičuć; vapeć; —er, *m.* vikalo, vikać, kričalo, vapilac; —hals, *m.* vikalo, kričalo.

Schrein, s. Schrank; —er, s. Tischler.

Schreiten, *v. n.* koračiti, kročiti; stupiti; zum Werke —, stupiti k poslu, primiti se děla.

Schrift, *f.* pismo; (Hand—), ruka; (Drucker —), slovo; (ein Werk), knjiga, književno dělo, spis, tvorba; —en, *pl.* slova, pismena; —gelehrte, *m.* pisac, pismoznanac; —gießer, *m.* slovolěvac; —gießerei, *f.* slovolěvanje; (Ort, wo gegossen wird), slovolěvnica, lěvarnica od slovah; —kasten, *m.* škrinjica za slova; —lich, *adj.* pismen; pisan; —liches Verfahren, pismeno postupanje; etwas —lich überreichen, predati što na pismu; —mäßig, *adj.* pismu spodoban, polag pisma; —setzen, *v. n.* složiti; slagati (slova); —setzer, *m.* slagar (od slovah); —sprache, *f.* književni jezik; —stelle, *f.* město iz pisma; —steller, *m.* spisatelj; —stellerei, *f.* pisanje knjigah; —stellerisch, *adj.* pisaočki, spisateljski; —stellern, *v. n.* pisati knjige; —wechsel, *m.* dopisivanje; —widrig, *adj.* pismu protivan; —zug, *m.* potez.

Schritt, *m.* korak, koračaj; hod; Executions—, izvèršbeno dělanje; —schuh, s. Schlittschuh; —weise, *adv.* korakom, na korak; korak po korak; —zähler, —messer, *m.* stopoměr.

Schroff, *adj.* (rauh), osoran, osorit, oštar; (steil), stèrm, stèrmenit.

Schroffe, *f.* stèrmen, stèrmenitost.

Schrolle, *f.* šum, ušum.

Schröpfe, *f.* košnja žita.

Schröpfen, *v. a.* (das Getreide), kositi, pokositi, podžeti žito; (eine Art des Aderlassens), kupice, rogove metati; jemanden um Geld —, oglobiti, oguliti, prevariti koga.

Schröpf-kopf, *m.* —horn, *n.* kupica, rog.

Schrot, *m.* & *n.* (zum Schießen), saćma, šprih; (Stück), komad, kus; (von Münzen), teža, měra; — und Korn der Münze, měra i jezgro novca; ein Mann von altem — und Korn, čovek od staroga zemana; (geschroten Korn), kaša; —axt, *f.* sěkira (dèrvarska); —beu-

tel, *m.* kesa za saćmu; —büchse, *f.* ptičarica (puška).

Schrote, s. Anschrote.

Schroten, *v. a.* (auf der Mühle), krupno mlět, mèrviti; (zerhacken, zersägen), cěpati; sěći; piliti; Fässer —, valjati, metat u pivnicu bačve; —, *n.* krupno mlivenje; mèrvljenje; valjenje, metanje u pivnicu.

Schröter, *m.* onaj, koi metje vino u pivnicu; (Hirschkäfer), jelén, rogač.

Schrot-hobel, *m.* gruba blanja; —korn, *n.* šprih, zèrno saćmeno; —leiter, *f.* konj (po kom se spuštaju bačve u pivnicu); —mehl, *n.* brašno, wûka krupna; —säge, *f.* velika pila, testera; —scheere, *f.* velike nožice, škare; —wage, *f.* livel.

Schrubben, *v. a.* čistiti, mesti; blanjati.

Schrumpel, *f.* fraska, mèrska, gužva.

Schrumpfen, *v. n.* sgèrčiti se, sběgnuti se, stisnuti se, svrěti se; namèrskati se.

Schrumpfig, *adj.* sgèrčen, stišnjen, svèrt; namèrskan, sgužvan.

Schrund-e, *f.* pukotina; —en, *v. n.* puknuti; pucati; cěpati se.

Schub, *m.* poriv, potiska; mah; turnutje, rinutje; (Fortschaffung), odgon; ein — Brod, jedna peć kruha; (Kegelschub), čunci, igra; der — eines Baumes, mladice, ogranci; —fenster, *n.* ganutiv oblok, prozor, koi se riva amo tamo.

Schubiak, *m.* hèrdja, siromah, kukavica.

Schub-karren, *m.* taljižke, tačka; —kasten, *m.* —kästchen, *n.* —lade, *f.* fioka, pretinac.

Schübling, *f.* s. Schiebling.

Schubpaß, *m.* (t.) odgonica.

Schubsack, *m.* žep, špag.

Schubut, s. Schufut.

Schüchtern, *adj.* plašljiv, bojazljiv, strašljiv; —heit, *f.* bojazljivost, plašljivost, strašljivost.

Schuft, *m.* nitkov, tamnjak; —ig, *adj.* odèrpan, traljav, cunjav, siromašan.

Schufut, Schubut, *m.* jeina.

Schuh, *m.* cipela, postol, crěvlja; (als Maß), noga, stopa; —e, *pl.* obuća; cipele, postoli; —absatz, *m.* peta (od cipelah); —ahle, *f.* šilo; —band, *n.* sveza od cipele; —bürste, *f.* četka, kefa (za cipele); —draht, *m.* drětva.

Schuhen, *v. a.* obuti; obuvati.

Schuh-flicker, *m.* kèrpac, kèrpač; —knecht, *m.* momak postolarski; —kneif, *m.* nož postolarski, bičkija; —leisten, *m.* kopito, kalup; —macher, s. Schuster; —maß, *n.* měra za cipele; —pech, *n.* smola postolarska; —putzer, *m.* čistilac (od obuće); —riemen, *m.* remen od obuće, predjica; —schnalle, *f.* kopča na obući; —schwärze, *f.* mast, cèrnilo za obuću; —sohle, *f.* podplat, djon; —wachs, *n.* s. Schuhschwärze; —zwecke, *f.* brukvica, čavlić.

Schul-amt, *n.* —stelle, *f.* učiteljstvo, dužnost, služba učiteljska; —anstalt, *f.* škola, učionica, učilište; —buch, *n.* knjiga školna.

Schuld, *f.* (Vergehen), krivnja, krivina; grěh; falinga; — sein an etwas, kriv biti čemu; (am Gelde), dug; in —en gerathen, zadužiti se; zakopati se u dug.

Schuld-, (in Zus.) što se tiče duga; —bar, *adj.* krivan; —barkeit, *f.* krivnost; —betrag, *m.* iznesak duga.

Schuld-brief, *m.* (t.) zadužnica; —buch, *n.* knjiga od dugovah.

Schulden-arrest, *m.* zatvor radi duga; —frei, *adj.* prost od duga; —last, *f.* dugovi.

Schuldentilgung, *f.* izplata dugovah; —scasse, *f.* pěneznica za izplatu dugovah; —sfond, *m.* zaklada za izplatu dugovah.

Schuldenwesen, *n.* (t.) dužanstvo, sve što se tiče dugovah.

Schuld-forderung, *f.* dug; iskanje duga; —herr, *m.* věrovnik, věrovitelj.

Schuldig, *adj.* (eines Vergehens), kriv; (verbunden), obvezan, dèržan; (von Geldschulden), dužan; Jemand für — erklären, oglasiti koga za krivca; —e, *m.* krivac; —erklärung, *f.* oglašenje za krivca; —keit, *f.* dužnost, dèržanstvo.

Schuld-leute, *pl.* dužnici; —los, *adj.* prav, pravedan; nekriv, nevin; —losigkeit, *f.* pravota, pravednost; nekrivnost, nevinost; — losigkeitserklärung, *f.* objava za nekriva; —mann, —ner, *m.* dužnik; —nerin, *f.* dužnica; —post, *f.* dug, upisani dug; —register, s. Schuldbuch; —schein, s. Schuldbrief; — thurm, *m.* tamnica dužnička; — urkunde, —verschreibung, *f.* zadužnica.

Schule, *f.* škola, škula; učionica; učilište; (in Zus.) školski, školni; aus der — schwatzen, bèrbljati, blebetati.

Schüler, *m.* učenik, diak; —haft, *adj.* diački, učenički; kao diak, učenik.

Schul-ferien, *pl. f.* vakacie; —freund, *m.* školni prijatelj; —fuchs, *m.* pedant, školnik; —fuchserei, *f.* pedanteria; —geld, *n.* školarina, školna platja; —gerecht, *adj.* školski, polag škole, po pravilu; (—es) Pferd, biran, izučen konj; —halter, (—meister), *m.* školnik, učitelj; —haus, *n.* škola, učilište, učionica; —herr, *m.* poglavar školni; — jahr, *n.* školna godina; —junge, *m.* — kind, *n.* —knabe, *m.* školno děte, diak; —krankheit, *f.* pričinjena bolest; —lehrer, —meister, *m.* školnik, učitelj; —mädchen, *n.* školna děvojčica; —mann, *m.* věštak u školskim stvarima; —mäßig, *adj.* školski; —meister, s. Schullehrer; —ordnung, *f.* školni red; —pferd, *n.* biran, izučen konj; —staub, *m.* školni prah; den — einschlucken, prah školni gutati, učitelj biti.

Schulter, *f.* pleće, rame; ledja, hèrbat; —bein, *n.* plećna kost; — blatt, *n.* lopatica; —gehenk, *n.* prěkoramenica.

Schultern, *v. a.* dignuti, uzet na rame; schultert das Gewehr! na rame pušku!

Schultheiß, Schulze, *m.* sudac, knez seoski.

Schul-wesen, *n.* školni poslovi, školarstvo; —zucht, *f.* red školni.

Schummeln, *v. n.* (wenig gebr.) lěno ići, vuć se, kenkavo ići.

Schund, *m.* smrad, gad; trice; — feger, —könig, *m.* čisti zahod; — grube, *f.* rov.

Schupp, *m.* mah; poriv; udar; trěska.

Schupp, *m.* (eine Art Bären), jamajski medvěd.

Schuppe, *f.* ljuska; (auf dem Kopf), perut; krasta.

Schüppe, s. Schaufel.

Schüppen, *f.* (Pick in der Karte), pik, zelena (u kartah).

Schuppen, *v. a.* rinuti, turiti; rivatii turati; einen Fisch —, strugati, stèrgati ribu.

Schuppenpelz, *m.* koža od jamajskoga medvéda.

Schupp-icht, *adj.* ljuskast; —ig, *adj.* ljuskav.

Schur, *f.* strižnja; striženje.

Schur, *m.* pèrkos; šala, šurka.

Schüreisen, *n.* s. Schürhacken.

Schüren, *v. a.* potaknuti; staknuti; poticati; sticati oganj.

Schürer, *m.* potikač, potikalac.

Schurf, *m.* krasta; grinta; rupa, luknja, škulja.

Schürf-en, *v. a.* zaderati; strugati; kopati, prokopati zemlju, tražiti rude; —er, *m.* rudotražilac; —licenz, *f.* dopust za traženje rudah.

Schürhacken, *m.* ožeg, vatralj, potičak, žarač, žarilo.

Schurigeln, *v. a.* mučiti, truditi, moriti koga.

Schurk-e, *m.* lopov, lupež, hulja, ugursuz; —erei, *f.* —enstreich, *m.* lopovština, lupežtvo; —isch, *adj.* lopovski, lupežki.

Schurz, *m.* zaslon; pregača, opregača; kecelja, zaprega; (am Schornstein), napa.

Schürzband, *n.* sveza od kecelje.

Schürze, *f.* kecelja; zaslon; pregača.

Schürzen, *v. a.* vezati; svezati; die Kleider —, zavèrnuti, zasukati haljine.

Schurzfell, *n.* zaslon kožni.

Schuß, *m.* puknutje; hitac; puškomet; bèrz, hitar těk; (Knoten an Pflanzen), kolěnce; ein — Brod, peć; (der Trieb von Pflanzen), mladica; *fig.* šum, ušum; einen — haben, sulud, ludast biti.

Schüssel, *f.* žděla; (Holz—), čanak; —ring, *m.* kolobar od zděle; —wäscherin, *f.* sudopralja; —wasser, *n.* pomije.

Schusser, *m.* špekula.

Schuß-frei, *adj.* neranjiv, sěguran od puške; —geld, *n.* (t.) strělarina; —linie, *f.* dohvat, topomet, puškomet; —wasser, *n.* voda proti puški, voda od puške; —weite *f.* s. Schußlinie; —wunde, *f.* rana od puške.

Schuster, *m.* crěvljar, postolar; čizmar; —ei, *f.* postolaria, zanat postolarski; —kneif, *m.* bičkija.

Schustern, *v. a.* crěvljariti, postolariti, kèrpiti, napravljati postole.

Schuster-pech, s. Schuhpech; —schwärze, *f.* cèrnilo postolarsko; —zwecke, *f.* čavlić, brukvica postolarska, cvek.

Schüte, *f.* barka, barčica.

Schutt, *m.* razvaline, podèrtine.

Schüttboden, *m.* hambar, žitnica.

Schütte, *f.* snop (slame); kup, hèrpa; s. Schüttboden.

Schütteln, *v. a.* tresti, dèrmati; stresti, uzdèrmati; —, *n.* dèrmanje, trešenje, trešnja.

Schütten, *v. n.* (vom Getreide), mnogo zèrnja dati; *v. a.* sipati; sasuti; stresti; izliti; naliti, doliti; metnuti; sich —, *v. r.* grušiti se, sgrušiti se (od mlěka).

Schüttern, *v. n.* tresti se, dèrktati, trepetati, treptati; s. Erschüttern.

Schüttgelb, *n.* vèrsta od žute boje.

Schutt-haufen, *m.* razvaline, podèrtine; —karren, *m.* kola za vozit podèrtine od razvaljenih kućah; tačke.

Schüttung, *f.* (des Getreides), žitna izdašnost.

Schutz, *m.* (an Mühlen), brana, bent, ustava; zatvor; (Beschützung), okrilje, obrana, obramba, zaštita; mit dem —e mahlen, mlět na ustavu; —befohlene, s. Schützling; —blattern, *pl. f.* kravje koze; —bret, *n.* daska od ustave, zatvor;

—brief, *m.* slobodan provod, zaštitno pismo; — bündniß, *n.* savez za obranu; — und Trutzbündniß, savez za obranu i upor.

Schütze, *m.* puškar, šicar; strěljar; (bei den Webern), čunak.

Schützen, *v. a.* čuvati; braniti; štititi; das Wasser —, ustaviti, zatvoriti, zajaziti vodu.

Schutzengel, *m.* angjeo ćuvar.

Schützengesellschaft, *f.* družtvo strělacah, nišanikah; nišanici, strělci.

Schützenhaus, *n.* nišanište, strělište.

Schützer, *m.* čuvar, branitelj.

Schutz-gatter, *n.* rešetka; pregrada; —geist, *m.* duh ćuvar; —geld, *n.* glavnica, (t.) zaštitnina; —geleit, *n.* slobodan provod; —gott, *m.* bog čuvar; —göttin, *f.* boginja, božica čuvarica; —heiliger, *m.* odvětnik svetac; —herr, *m.* zaštitnik; —herrschaft, *f.* zažtitničtvo; —jude, *m.* zaštitjeni židov.

Schützling, *m.* branjenik.

Schutz-obrigkeit, *f.* zaštitno poglavarstvo; —ort, *m.* utočište; —rede, —schrift, *f.* obrana pismena; —redner, *m.* branitelj, branilac; hvalitelj; —verwandte, *m.* branjenik; —wache, *f.* straza od obrane; —wehr, *f.* obrana; —zettel, *m.* pismo, teskera od zaštite.

Schwabbelig, Schwabbeln, f. Quabbelig, Quabbeln.

Schwach, *adj.* slab; nemoćan; mlohav, mlitav, mlěd.

Schwäche, *f.* slabost, slaboća; nemoć.

Schwabe, *f.* (Käfer) žohar.

Schwächen, *v. a.* slabiti; oslabiti; razslabiti; ein Mädchen —, zlostavlti, oskvèrnuti děvojku.

Schwachheit, *f.* slabost, slaboća; slabina; nemoć; mlitavost, mlohavost, mlědost; —ssünde, *f.* grěh od slabosti.

Schwachherzig, *adj.* slab, slaba sèrca; —heit, *f.* slabost, slaboća, slabo sèrce.

Schwachkopf, *m.* čověk slabe glave, slaba razuma.

Schwächlich, *adj.* mlitav, mlohav, gingav, slabahan, slabačak, mlěd; — keit, *f.* mlitavost, mlohavost, gingavost, mlědost.

Schwächling, *m.* mlitavac, gingavac.

Schwachsinn, *m.* slaboumje; —ig, *adj.* slabe glave, slabouman.

Schwächung, *f.* slabljenje; slabost, slaboća, slabina; (eines Mädchens), oskvèrnutje (děvojke).

Schwaden, *m.* (Dunst), para, vapa, sapa; (beim Mähen), val, odkos; rukovet; snop.

Schwadrone, *f.* skvadrun, škadrun; —nweise, *adv.* na skvadrune, skadrun po skvadrun.

Schwager, *m.* (der Frauen Bruder), šura, šurjak; (der Schwester Mann), zet; svak, svojak; (der Mann von der Frauen Schwester), paš, pašenog; (des Mannes Bruder), děver.

Schwägerin, *f.* (der Frauen Schwester), svast, svastika; (des Mannes Schwester), zaova; (des Bruders Frau), snaha, nevěsta; (die Frau des děver's), jetèrva; (die Frau des šurjak), šurnjaja, šurjakinja.

Schwägerschaft, *f.* svojta, svojbina, svojština, tastbina, rodbina.

Schwäher, (veralt.), f. Schwiegervater.

Schwalb-e, *f.* lasta, lastavica (ptica); —enkraut, f. Schellkraut; —ennest, *n.* gnjězdo od lastavice; — enschwanz, *m.* rep od lastavice.

Schwalg, *m.* (bei den Glockengießern), oduška.

Schwall, *m.* hèrpa, gomila, množtvo, bujica, roj.
Schwallen, *v. n.* valjati se, valovati, bibati se, tèrbuljati se.
Schwamm, *m.* gljiva; guba, trud, sundjer; (Meerschwamm), spenga, špongia, spužva.
Schwämmchen, *n.* (im Munde), prišt.
Schwämmen, s. Schwemmen.
Schwammicht, Schwammig, *adj.* spengast, spužvast; (wie die Erdschwämme), gljivast.
Schwan, *m.* labud, kuf (ptica).
Schwanen, s. Ahnen.
Schwanen-boi, *m.* fini reveš; —feder, *f.* pero labudovo; —fell, *n.* labudova koža; —gesang, *m.* pěsma labudova, labudovo pojanje; *fig.* poslědnja pěsma; —hals, *m.* labudov vrat; —kiel, *m.* pero labudovo.
Schwang, s. Schwung.
Schwängel, *m.* (der Glocken), klatno, klepac; (beim Ziehbrunnen), ručica.
Schwanger, *adj.* trudan, noseć, bremenit, prisoban, tegotan, sbaban; mit einem Gedanken — gehen, kaniti, kovati štogod u potaji; (in der Chemie), pun, napunjen; —schaft, *f.* tegotnost, prisobnost, nošenje.
Schwänger-n, *v. a.* obrěmeniti, otegotiti, otruhliti; (in der Chemie), puniti; napuniti; —ung, *f.* tegotjenje; otruhljenje; punjenje; napunjenje.
Schwank, *adj.* gibak, vitak; (ungewiß), nestalan, dvojben, nestavan,
Schwank, *m.* šala, spèrdnja; lakèrdia.
Schwanken, *v. n.* ljuljati se, voziti se, zibati se, nihati se; kolebati se; tèrtati; nestalan biti.
Schwänken, *v. a.* prati, miti, pomivati, plakati; oprati, pomiti, izplakati.
Schwankend, *adj.* uzljuljan, razljuljan, uzkoleban; tèrtajuć, nestalan, nestavan; dvojben.
Schwänk-kessel, *m.* s. Spülfaß; —wasser, s. Spülwasser.
Schwanz, *m.* rep; etwas auf den — schlagen, ukrasti, zatajiti štogod; —bein, *m.* tèrtica.
Schwänzchen, *n.* repić.
Schwänzeln, *v. n.* mahati, vèrtěti repom; *fig.* ulagivati se, lastiti se, laskati.
Schwänzelpfennig, *m.* nepravedan dobitak; —e machen, nepravednim putem dobivati.
Schwänzen, *v. a.* rep napraviti, načiniti; ein Pferd —, podvezati rep konju; die Schule —, neić u školu; *fig.* krasti, kradukati, nepravedno dobivati; — *v. n.* klati se, tepsti se, plandovati.
Schwanz-feder, *f.* pero od repa; —flosse, *f.* pero od repa (u ribe); —meise, *f.* repata sěnica (ptica); —perücke, *f.* repata vlasulja; —riemen, *m.* podrepac, podrepnica; —rübe, *f.* kus repa (u konja); —schraube, *f.* rep (od puške); —stern, *m.* repača, repata zvězda, repatica.
Schwappen, *v. n.* mućkati se.
Schwär, *m.* čir, čiraj, gnojnica, gnojanica.
Schwären, *v. n.* gnojiti se; —, *n.* gnojenje; gnoj.
Schwarm, *m.* (Bienen—), roj; (Lärm), talabuka; (Haufen, Menge), jato, hèrpa, množtvo.
Schwärmen, *v. n.* (von Bienen), rojiti se; (lärmen), bučiti, talabučiti; (schwelgen), častiti se, razkošno živěti; klatiti se, tepsti se; (im Denken), sanjati; ludovati; —, *n.* (der Bienen), rojenje; (Schmausen),

pirovanje, goštenje; razkošan, razuzdan život; (im Denken), sanjanje; ludovanje.

Schwärmer, *m.* (bei den Feuerwerken), žabica; (der Schwelger), razkošnik; proždor; (im Denken), sanjar, zanešenik; fanatik, buncalo; —ei, *f.* fanatizam; sanjanje, sanjarstvo, zanešenstvo, ludovanje, buncanje, —isch, *adj.* fanatičan; fanatički; sanjarski, zanešen.

Schwart=e, *f.* kožurica, koža; —enmagen, *m.* kuljen; —enwurst, *f.* kobasica s kožuricom od slanine, kuljen; —ig, *adj.* kožuričav.

Schwarz, *adj.* cèrn; vran; —es Pferd, vranac; —e Wäsche, pèrljavo, zamazano rubje; (traurig), tužan, žalostan; (scheußlich, gräßlich), strašan, strahovit, gèrdan; Jemanden — machen, opasti, ocèrniti koga; — gekleidet gehen, ić u cèrnu; — äugig, *adj.* cèrnook; —äugiger Knabe, cèrnoočić — braun, *adj.* mèrkast, mèrk; — dorn, *m.* cèrni glog, cèrni tèrn; —drossel, *f.* cèrni drozd (ptica).

Schwarze, *m.* negar, arap, cèrnac.

Schwarze, *n.* cèrno.

Schwärze, *f.* cèrnilo, cèrnoća.

Schwärz=en, *v. a.* cèrniti; ocèrniti, pocèrniti; pèrljati, mazati; *fig.* (verläumden), opadati, cèrniti; opasti, ocèrniti; — *v. n.* (Schleichhandel treiben), krijumičariti, kriomčariti, kradom uvoziti; —en, *n.* cèrnjenje; (Schwärzung), kriomčarenje; —er, *m.* (Schmuggler), kriomčar, krijumičar.

Schwarzfärber, *m.* mastilac na cèrno, cèrnilac, — erei, *f.* maštenje na cèrno, cèrnjenje.

Schwarz-gelb, *adj.* mèrko-žut; —grau, *adj.* mèrko siv; —grün, *adj.* mèrko-zelen; —haarig, *adj.* cèrnokos; —holz, *n.* iglasto dèrvje; iglasto dèrvo; —kopf, *m.* cèrnoglavac; — köpfig, *adj.* cèrnoglav; —kümmel, *m.* čurek (trava); —kunst, *f.* čarobia; —künstler, *m.* čarobnik.

Schwärzlich, *adj.* cèrnkast; cèrnomanjast.

Schwarz=roth, *adj.* mèrko-cèrven; — schalig, *adj.* (Messer), cèrnokorac; —streifig, *adj.* s cèrnimi prugami; —wald, *m.* cèrna gora, cèrna šuma; —wild, *n.* cèrna divjač.

Schwatzen, *v. n.* bèrbljati, blebetati; razgovarati se, govoriti, sboriti; — *n.* bèrbljanje, blebetanje.

Schwätzer, *m.* bèrbljavac; —in, *f.* bèrbljavica; —ei, *f.* blebet, bèrbljanje.

Schwatzhaft, *adj.* bèrbljav; —igkeit, *f.* bèrbljavost.

Schwebe, *f.* in der — sein, hängen, visěti, oběšen biti, treptiti; nedoveršen biti.

Schweb=en, *v. n.* treptiti, visěti; oběšen biti; *fig.* biti; im Gedächtnisse —, bit u pameti; vor Augen —, bit pred očima; auf der Zunge —, bit na jeziku, na vèrh jezika; in Gefahr —, bit u pogiběli; zwischen Furcht und Hoffnung —, visěti medju strahom i ufanjem; über dem Haupte —, visět nad glavom; (t.) neprispěti; nedovèršen biti; —ende Gelder, neprispěli novci; —ende Geldschuld, neuloženi pěnezni dug; —ende Verhandlung, nedovèršena razprava.

Schwefel, *m.* sumpor, žveplo; —artig, *adj.* sumporast; —blumen, *pl. f.* cvět od sumpora; —dampf, *m.* sapa, vapa od sumpora; —faden, *m.* sumporača; —erz, *n.* ruda sumporna; —gelb, *adj.* žut kao

sumpor; sumporan; —grube, *f.* sumporište; —hölzchen, *n.* užigaoce, dèrvce za užigati; —hütte, *f.* sumpornica; —icht, *adj.* sumporast; —ig, *adj.* sumporan; —kies, *m.* oblutak sumporni; —leber, *f.* jetra sumporna.

Schwefeln, *v. a.* sumporiti; nasumporiti.

Schwefel-säure, *f.* kiselina sumporna; —werk, *n.* sumpornica.

Schweif, *m.* rep.

Schweifen, *v. a.* napraviti, načiniti rep; (ausschweifen), zakružiti; zakrojiti; iztesati; ein schön geschweiftes Pferd, konj lěpa repa; — *v. n.* s. Herumstreichen.

Schweif-stern, *m.* repača, repata zvězda, repatica; —stück, *n.* (vom Geflügel), tèrtica.

Schweigen, *v. n.* mučati, ćutěti, šutiti; zu etwas —, mučat na što, neprigovarati čemu; — *v. a.* seine Zunge —, zauzdati, svezati jezik; ein Kind —, utěšiti, umiriti, utažiti děte; — *n.* muk, mučanje, ćutjenje, šutjenje.

Schweimel, 2c. s. Schwindel, 2c.

Schwein, *n.* prase, prasac, svinja, kèrme, kèrmak; krauses —, bagunac.

Schweine-braten, *m.* svinjećja pečenjka; —bruch, *m.* —wühle, *f.* kaljuža.

Schweinefett, *n.* salo, svinjećja mast.

Schweinerei, *f.* svinjaria.

Schwein-fleisch, *n.* svinjetina, praščevina, kèrmetina; —hirt, *m.* svinjar; —hirtin, *f* svinjarica; — hund, s. Saubeller.

Schweinigel, *m.* jež; (von Menschen), svinja, prase; svinjar.

Schweinisch, *adj.* svinjski; svinjarski.

Schwein-koben, s. Schweinstall; — mast, *f.* žir, žiravina, žirenje; hranjenje svinjah; —mutter, *f.* kèrmača, prasica.

Schweins-blase, *f.* měhur, bešika svinjećja; —borste, *f.* štetinja, čekinja; —braten, *m.* svinjećja pečenjka, pečena svinjetina, —schneider, *m.* štrojač.

Schweinstall, *m.* kotac, svinjac.

Schweins-wildpret, *n.* divja svinjetina; —treiber, s. Schweinhirt.

Schweiß, *m.* znoj, pot; (bei den Jägern), kèrv; —bad, *n.* znojnica.

Schweißen, *v. n.* znojiti se, potiti se; (bei den Jägern), kèrv teći.

Schweißen, *v. a.* svariti; spojiti, pripojiti; svarivati; pripojavati.

Schweiß-fuchs, *m.* ridjan, ridj konj; —ig, *adj.* znojan, znojav, potan; —loch, *n.* beš, vap; —mittel, *n.* znojni lěk; —treibend, *adj.* znojiv; —tropfen, *m.* kaplja znoja, znojna kaplja; —tuch, *n.* ubrus; —wurst, *f.* kèrvavica.

Schweizer, *m.* (Portier), švajcar, vratar; —käse, *m.* švajcarski sir.

Schwelen, *v. n.* tinjati; dimiti se, pušiti se; — *v. a.* žgati, paliti.

Schwelgen, *v. n.* razkošno živěti; — — *n.* Schwelgerei, *f.* razkošan život.

Schwelger, *m.* razkošnik; proždor; —isch, *adj.* razkošan, razsipan.

Schwelkenbaum, s. Wasserhollunder.

Schwelle, *f.* prag.

Schwellen, *v. n.* oteći; naduti se; napeti se; nabubriti se; oticati; nadimati se; napinjati se.

Schwellen, *v. a.* (das Wasser), pregraditi vodu.

Schwemm-e, *f.* kupalo; kupanje; —en, *v. a.* kupati; okupati; plaviti; nositi na kraj, nanositi.

Schwengel, s. Schwängel.

Schwenk-en, *v. a.* mahati, vèrtěti; omahivati, zamahivati; die Gläser —, plakati, izplakati, izplaknuti kupice; sich —, *v. r.* okrenuti se, obèrnuti se, obratiti se; —ung, *f.* obratjanje, vèrtjenje; obèrnutje.

Schwepe, s. Schmitze.

Schwer, *adj.* težak; trudan, tegotan, mučan; einen —en Kopf haben, tvèrde glave biti; eine —e Strafe, oštra kazan; eine —e Menge, sila, siaset; — es Geld kosten, tušta, mnogo novacah stojati; ein —er Fall, zamèršeni dogadjaj; eine —e Polizeiübertretung, veliki redarstveni prekèršaj; eine —e Verantwortung, velika odgovornost; das —e Geschütz, topovi i lumbarde, veliki oganj; die —e Noth, velika bolest, padavica; die —e Reiterei, oklopnici; es sind —e Zeiten, zla su vrěmena; mit —em Herzen, s žalostnim sèrcem otići; — hören, debelo čuti.

Schwerdt, s. Schwert.

Schwere, *f.* težina; teža; težkoća, tegota, tegoba.

Schweren, s. Schwären, Schwören.

Schwerfällig, *adj.* težak; nezgrapan; —keit, *f.* težina; nezgrapnost.

Schwerkraft, *f.* težnja, teženje.

Schwerlich, *adv.* težko.

Schwer-muth, *f.* melankolia, žalost, dreselje; —müthig, *adj.* dreseo, žalostan, tužan, razkaren; —müthigkeit, s. Schwermuth.

Schwerpunkt, *m.* srědište od težine.

Schwert, *n.* mač; sablja.

Schwertel, *m.* s. Schwertlilie.

Schwert-feger, *m.* mačar; —fisch, *m.* mač (riba); —förmig, *adj.* mačast; —lilie, *f.* sabljica (trava), bogiša, mačic, bogorodičino cvětje.

Schwertmage, *m.* rodjak po otcu.

Schwert-ritter, *m.* kavalir reda od mača; —schlag, —streich, *m.* udar, udarac mačem; ohne —, bez prolitja kèrvi; —träger, *m.* mačonoša.

Schwester, *f.* Schwesterchen, *n.* sestra, sestrica, seja, sele; —kind, *n.* sestrić; sestrična; netjak, netjakinja; —lich, *adj.* sestrinski; —mann, *m.* zet; svak, svojak; —sohn, *m.* sestrić; netjak; —tochter, *f.* sestrična; netjakinja.

Schwibbogen, *m.* luk, obluk, svod.

Schwieger-ältern, *pl.* tastbina, tast i punica; svekèr i svekèrva; —mutter, (Schwieger, veralt.), *f.* punica; svekèrva; —sohn, *m.* zet; —tochter, *f.* snaha, nevěsta; —vater, *m.* tast, punac, svekar.

Schwiel-e, *f.* žulj; die — von Hieben 2c., modrica, masnica; —ig, *adj.* nažuljen.

Schwierig, *adj.* težak, mučan, trudan, tegotan; —keit, *f.* težkoća, tegota, tegoba.

Schwimmblase, *f.* vežika, bešika, měhur.

Schwimm-en, *v. n.* plivati, plavati, plutati, pliti; —en, *n.* plivanje; plivnja; —er, *m.* plivac, plivač; —fuß, *m.* plivaća noga; —gürtel, *m.* pojas plivaći; —haut, *f.* opna, opnica plivaća; —platz, *m.* plivalo, město za plivat; —schule, *f.* plivalište, plivaća škola.

Schwinde, *f.* lišaj.

Schwindel, *m.* vèrtoglavica, zamantrica; —ei, *f.* ludovet, ludoria, ludost; —er, —geist, *m.* vèrtoglavac; vèrtoglavka; —ig, Schwindlig, *adj.* vèrtoglav; es wird mir —, vèrti mi se glava, mozag; —körner, *pl. n.* papric, koriandula.

Schwindeln, *v. i.* mir schwindelt, vèrti

mi se mozag; (unbesonnen handeln), ludovati.
Schwinden, *v. n.* čeznuti, nestajati, ginuti, gubiti se; (vertrocknen), sušiti se, sahnuti.
Schwindflechte, s. Schwinde.
Schwindgrube, *f.* rov.
Schwind-sucht, *f.* tisika, jektika, suha nemoć, bolest; —süchtig, *adj.* tisikav, jektičav.
Schwinge, *f.* vijača; rešeto; (Flügel), krilo, kreljut.
Schwingen, *v. a.* mahati; vèrtěti; omahivati; zamahivati; Korn —, vijati žito; Flachs —, lan tući; sich auf das Pferd —, skočit na konja; sich über einen Zaun —, skočit prěko plota; sich in die Luft —, dignuti se u zrak, uzletěti; *fig.* sich in die Höhe —, dignuti se, podignuti se, uzdignuti se; sich auf den Thron —, uzići, popeti se na prěstolje.
Schwingfeder, s. Schwungfeder.
Schwingung, *f.* mahanje, nihanje.
Schwippe, *f.* švigar; prut, šiba.
Schwirren, *v. n.* cićati; škripati; pěvati, žuboriti.
Schwitz-bad, s. Schweißbad; —en, *v. n. & a.* znojiti se, potiti se; —en, *n.* znojenje; znoj, pot; —ig, s. Schweißig; —kasten, *m.* znojnica; —pulver, *n.* znojiv prašak; —stube, *f.* znojnica.
Schwören, *v. n.* priseći, prisegnuti, zakleti se; kleti se, zaklinjati se; zur Fahne —, zakleti se na zastavu (barjak).
Schwül, *adj.* zaparan, sparan; —e, *f.* zapara.
Schwulst, *m.* otok, otikao; (im Schreiben), nadutost.
Schwulstig, *adj. fig.* nadut, naduven.
Schwung, *m.* mah, zamašaj; skok; zagon; uzgon; običaj, navada; —feder, *f.* pero; —kraft, *f.* moć, sila zamašna; —riemen, *m.* remen, kaiš (od kočie).
Schwur, *m.* prisega, zakletva, kletva; —brüchig, *adj.* rotoloman, krivorotan, krivoprisežan, krivokletan; —gericht, *n.* porota; —gerichts-, (in Zus.) porotni; —strafgericht, *n.* porota kaznena.
Sclav-e, *m.* rob; —enhandel, *m.* tèrgovina s robjem; —erei, *f.* robstvo; —in, *f.* robkinja; —isch, *adj.* robski.
Sconto, *n.* odbitak.
Scontrir-en, *v. a.* sračunati pěneznicu; —ung, *f.* sračunanje pěneznice.
Scorbut, Scharbock; skorbut; —isch, *adj.* skorbutan.
Scorpion, *m.* škèrpljun, jakrep, štipavac; —öhl, *n.* ulje od štipavca.
Scorzonere, *f.* zmijak (trava).
Scribent, s. Schriftsteller.
Scribler, *m.* pisar, piskalo.
Scripturen, *pl. f.* pisma, papiri.
Scrupel, *m.* dvojba, sumnja.
Scrupel, *n.* skrupul (měra).
Scrutiniren, *v. a.* brojiti glasove.
Scutinium, *n.* (Stimmzählung), brojenje glasovah.
Sebenbaum, s. Säbenbaum.
Sech, *n.* cèrtalo.
Sechs, *num.* šest.
Sechse, *f.* šestica.
Sechseck, *n.* šestokutje, šesterokutje; —ig, *adj.* šestokutan, šesterokutan.
Sechser, *m.* šestak; —lei, *adj.* šeste rovèrstan.
Sechsfach, *adj.* šesterogub, šesterostruk.
Sechshundert, *num.* šest sto, šest sat; —ste, *adj.* šest stoti.

Sechs-jährig, *adj.* od šest godištah; —mal, *adv.* šest putih, šest krat; —monatlich, *adj.* od šest měsecih; —spännig, *adj.* na šestorici, sa šestoricom.

Sechste, *adj.* šesti.

Sechsthalb, Sechstehalb, *adj.* pet i pol.

Sechs-tägig, *adj.* od šest danah; —tausend, *num.* šest hiljadah, šest tisućah.

Sechstel, Sechstheil, *n.* šestina, šesti dio.

Sechstens, *adv.* šesto.

Sechs-wochen, *pl.* porod; —wöchnerin, *f.* rodilja, porodilja.

Sechzehn (Sechszehn), *num.* šestnaest, šestnest; —hundert, *num.* hiljada i šest sto; —löthig, *adj.* od šestnest lotah; —te, *num.* šestnaesti, šestnesti.

Sechzig, *num.* šestdeset, šeset; —er, *m.* od šestdeset godinah; (im Piketspiel), šestdeset; —ste, *adj.* šestdeseti, šeseti.

Seciren, *v. a.* sěći, parati.

Seckel, *m.* kesa, mošnja; sikao (novac u starih židovah).

Secret, *n.* (Geheimniß), tajna, otajstvo; (Abtritt), zahod.

Secretär, *m.* tajnik.

Secretariat, *n.* tajništvo.

Sect, *m.* sekt.

Secte, *f.* slědba, naslědba; (Religions—), razkolničtvo.

Section, *f.* sěk, odsěk; anatomische —, (t.) razgloba, rezanje (mèrtvaca); —befund, *n.* razglobni nalaz; —schef, *m.* glava odsěka.

Sectirer, *m.* slědnik, slědbenik, razkolnik, odpadnik.

Sectirung, *f.* razkolništvo.

Secundant, *m.* děver (pri mejdanu), dvobojni svědok.

Secundawechsel, *m.* druga měnica.

Secunde, *f.* sekunda.

Secundogenitur, *f.* (t.) drugorodjenstvo.

Sedezband, *m.* knjiga u sestnestini.

See, *m.* jezero, bara, blato.

See, *f.* more; die offene —, pučina.

See-aal, s. Meeraal; —bad, *n.* kupalo morsko, kupanje u moru; —bär, *m.* morski medvěd; —barbe, *f.* arbun; —behörde, *f.* pomorska oblast; —blume, *f.* lokvan (cvět); cadet, *m.* kadet pomorski; —compaß, *m.* kumpas, busula; —dienst, *m.* služba pomorska; —einhorn, *n.* narval (riba); —fahrer, *m.* pomorac; —fahrt, *f.* brodarstvo pomorsko, pomorstvo; (einzelne —), pomorska vožnja; —fisch, *m.* riba morska; —fracht, *f.* pomorski teret; —frachtbrief, *m.* pomorsko teretno pismo; —frachtvertrag, *m.* pogodba o pomorskoj vozarini; —gefecht, *n.* boj, bitka pomorska; —gras, s. Meergras; —grün, *adj.* sinj; —hafen, *m.* porat, luka; —handel, *m.* tèrgovina pomorska; —hund, *m.* morski pas; —jungfer, *f.* sirena, morska děvojka; —kalb, *n.* tele morsko; —karte, *f.* morska karta; —krankheit, *f.* morska bolest; —krebs, *m.* morski rak; —krieg, *m.* morski rat; —küste, *f.* kraj morski, morska obala, jalia, žalo, igalo; (Bezirk), primorje, pomorje.

Seele, *f.* duša; (einer Kanone), šuplje, šupljina; (der Feder), sèrce; bei meiner —, na moju dušu!

Seelen-amt, Seelamt, *n.* zadušnica, misa za dušu; —angst, *f.* těskoća, muka od duše; —hirt, *m.* paštěr duhovni; —kampf, *m.* borba duševna; —kräfte, *pl. f.* sile, moći

duševne; —lehre, *f.* psikologia, dušoslovje; —los, *adj.* bezdušan, bez duše; —messe, *f.* s. Seelenamt; —ruhe, *f.* pokoj, mir duše; —verkäufer, *m.* dušokradica, izdajica; —wanderung, *f.* seostvo, seljenje duše.

See-leute, *pl. m.* mornari; pomorci; —löwe, *m.* lav morski.

Seelsorg-e, *f.* skèrb duhovna, duhovno pastirstvo, dušepopečiteljstvo; —er, *m.* otac, pastěr duhovni.

See-luft, *f.* zrak morski, povětarce morsko; —macht, *f.* sila pomorska; pomorska moć; Land und Seemacht, vojska na kopnu i na moru; —mann, *m.* pomorac; —mannschaft, *f.* (t.) pomorstvo; —meile, *f.* milja morska; —minister, *m.* ministar pomorski; —officier, pomorski oficir; —otter, *f.* vidra morska; —paß, *m.* feda, morski list, pomorska putovnica; —pferd, *n.* morski konj; —räuber, *m.* gusar; —räuberei, *f.* gusa, gusarstvo; —recht, *n.* pomorsko pravo; —reise, *f.* morski, pomorski put; —salz, *n.* morska sol; —sanitätsbehörde, *f.* pomorska zdravstvena oblast; —schäumer, s. Seeräuber; —schiff, *n.* brod morski; —schlacht, *f.* —treffen, *n.* boj, bitka morska; —soldat, *m.* soldat, vojnik pomorski; —spinne, *f.* pauk morski; —staat, s. Seemacht; —stadt, *f.* grad primorski; —stück, *n.* kip morski; —sturm, *m.* bura, oluja morska, nevěra, plata; —thier, *n.* morsko živinče; —treffen, s. Seeschlacht; —ufer, s. Seeküste; —ungeheuer, *n.* neman, nakaza morska; —wasser, *n.* voda morska, more; —wesen, *n.* pomorstvo, mornarstvo, brodarstvo; —wind, *m.* větar morski; —wolf, *m.* vuk morski; —wurf, *m.* morski izbacak, izvèržak; —wurm, *m.* cèrv morski.

Segel, *n.* jědro, jadro; unter — gehen, krenuti se, zajědriti; —baum, s. Mastbaum; —fertig, *adj.* gotov, spremljen na put; —garn, *n.* predja za jědra; —n, *v. n.* jědriti, jadriti; — *v. a.* ein Fahrzeug in den Grund —, utopiti plav; —stange, *f.* lantina; —tuch, *n.* platno za jědra; —werk, *n.* jědra, jadra.

Segen, *m.* blagoslov; srěća.

Segler, *m.* jědrilac.

Segn-en, *v. a.* blagosloviti; (sich kreuzigen), kèrstiti se, križati se; sich über etwas kreuzigen und —, križati se, kèrstiti se nada čim; —ung, *f.* s. Segen.

Sehbar, s. Sichtbar.

Sehe, *f.* (gem. für Augenstern), zěnica.

Sehekunst, *f.* s. Optik.

Sehen, *v. a.* viděti; gledati; pogledati; — lassen, pokazati; sich — lassen, pokazati se, dati se viděť; einen gern —, gledati koga dobrim okom, rad ga imati; ungern —, negledati dobrim okom, mèrzěti na koga; nicht das Geringste —, neviděť ni malo; ähnlich —, nalik biti, sličit u koga; das Fenster sieht auf die Gasse, prozor gleda na ulicu; lasset uns —, da vidimo; sieh da! gle, eto! nach etwas —, imat oko na što, nadgledati; nach nichts —, nemariti, nehajati za ništa, nemarljiv, nemaran biti; — *n.* gledanje; vidjenje; pogled; vid.

Sehenerv, *m.* živac vidni, živac od vida.

Sehens-würdig, —werth, *adj.* vrědan

da se vidi; —würdigkeit, *f.* stvar vrědna da se vidi, rědkost.

Sehepunkt, s. Gesichtspunkt.

Seher, *m.* (im edlern Stile), prorok; —in, *f.* proročica.

Seherohr, *n.* durbin.

Sehestrahl, *m.* vidna zraka.

Sehkraft, *f.* vidna moć.

Sehne, *f.* tetiva, žila; (eines Bogens), tetiva; (in der Geometrie), tetiva; —n des Hausen (als Fastenspeise), svitci, *m. pl.*

Sehnen, sich, *v. r.* (nach etwas), ginuti, čeznuti, težiti za čim; — *n.* ginutje, čeznutje, teženje.

Sehnig, *adj.* žilav.

Sehnlich, *adj.* goruć; živ; žudan; —warten, jedva čekati, na iglah stojati, siděti.

Sehnsucht, *f.* čeznutje, teženje; žudnja.

Sehr, *adv.* jako, vele, veomi, veoma.

Seiche, *f.* (gem.) s. Urin.

Seichen, (gem.) s. Pissen.

Seicht, *adj.* plitak; *fig.* plitak; slab; mèršav; suh; —heit, —igkeit, *f.* plitčina, plitkoća.

Seichtopf, s. Nachttopf.

Seide, *f.* svila.

Seidel, *n.* litra, měrica, sajtlik (vina).

Seideln, *v. a.* putiti, sputiti konje.

Seiden, *adj.* svilen, svilan, od svile; —arbeiter, *m.* svilar; —artig, *adj.* svilenkast, svilat; —bau, *m.* svilarstvo; —ei, —gehäuse, *n.* galeta, měhunac (svileni); —fabrik, *f.* svilara, fabrika od svile; —fabrikant, *m.* svilar, fabrikant od svile; —faden, *m.* svilen konac; —färber, *m.* mastilac, bojo od svile; —färberei, *f.* maštenje svile; —haarig, *adj.* svilokos; —handel, *m.* tèrgovina na svilom; —händler, *m.* tèrgovac od svile, svilar; —haspel, *m.* motovilo (svilarsko); —raupe, s. Seidenwurm; —reich, *adj.* svilat; —schmetterling, *m.* tarac, lepirić (svileni); —spinner, *m.* sviloprelac; —spinnerei, *f.* svilara; —spinnerin, *f.* sviloprelja; —spitze, *f.* svilena čipka; —sticker, *m.* vezilac od svile; —waare, *f.* svilena roba; —watte, *f.* vata svilena; —weber, *m.* tkalac od svile; —wollig, *adj.* svilorun; —wurm, *m.* buba, gusěnica svilena; —zeug, *n.* svilena materia; —zucht, s. Seidenbau.

Seife, *f.* sapun.

Seifen, *v. a.* sapunati, prati.

Seifen-artig, *adj.* sapunast, sapunat; —balsam, *m.* sapunov balsam; —baum, *m.* sapunovo dèrvo; —blase, *f.* měhur, bešika od sapuna; —kraut, *f.* piperat (trava); —kugel, *f.* zèrno, kuglica od sapuna; —sieder, *m.* sapunar; —siederei, *f.* sapunarnica; sapunaria; —spiritus, *m.* sapunov duh, spirit od sapuna; —stein, *m.* sapunati kamen; —wasser, *n.* sapunica.

Seifig, *adj.* sapunat; sapunan, nasapunan.

Seigen, s. Seichen.

Seiger, *adj.* (im Bergbau), kalamiran, nizpravan; kalamirski.

Seiger, *m.* s. Uhr..

Seiger-abtreiber, *m.* topilac; —hütte, *f.* topionica.

Seigerlinie, *f.* kalamirna linia.

Seigern, *v. a.* (im Bergbau), topiti, taliti; čistiti; kopat po kalamiru, po flajbi.

Seiger-ofen, *m.* peć (za topit rude); —schlacke, *f.* izvarak.

Seigerstunde, *f.* (im gem. Leben), čitav sat, cěla ura.

Seigerung, *f.* topljenje, taljenje.
Seihe, *f.* Seiher, *m.* cědilo.
Seih-en, *v. a.* cěditi; procěditi; —en, *n.* cědjenje; —er, *m.* s. Seihe; —etuch, *n.* cědilo; —sack, *m.* cědilo, torbica za cěditi.
Seil, *n.* konop, uže, jedek; sapon; čelo, gumina; —er, *m.* konopar, užar; —erbahn, konoparnica, užarnica; —haken, *m.* kuka, ćenkin od konopa; —tänzer, *m.* pelivan, konopohodac; —tänzerin, *f.* pelivanka, konopohodica.
Seim, *m.* sopolina; ravak, čist med.
Seimen, *v. a.* med čistiti.
Seimicht, *adj.* (im gem. Leben), sopolinast, gust.
Sein, *v. n.* biti; bivati; — lassen, ostaviti, pustiti, ostaviti se čega.
Sein, seine, sein, *pr.* njegov; svoj.
Seinerseits, *adv.* od njegove strane; od svoje strane.
Seinet-halben, —wegen, — willen, *adv.* rad njega, porad, zarad, cěć njega; radi, poradi, cěća sebe.
Seinige, der, die, das, *pr.* njegov; *pr.* njegov; svoj.
Seit, *adv.* od; odkad.
Seitdem, *adv.* od kako, od kad; od tad, od onda.
Seite, *f.* strana; stranica; (des Körpers), bok; (im Buche), strana, stranka; rechte — (eines Zeuges), lice; (einer Münze), glava; (Gegend), kraj; (Partei), stranka; linke — (eines Zeuges), lice, naličje; (einer Münze), pismo; sich auf die faule — legen, lengariti se, plandovati; Scherz bei —! bez šale; bei —, auf die —, na stran; von der — zuschauen, gledat sa strane, iz prikrajka; von allen —, za zviuh stranah; von — des Gerichtes, od suda.
Seiteln, *v. n.* na hero stojati; naheriti se.
Seiten-abriß, *m.* profil; —allee, *f.* alea pokrajna; —blick, *m.* pogled iz prěka, prěk pogled; —bret, *n.* stranica; (bei Schiffmühlen), podbojnača; —erbe, *m.* pokrajni naslědnik; —fenster, *n.* pokrajni prozor; —gebäude, *n.* —flügel, *m.* krilo (od sgrade); —gewehr, *n.* sablja; mač; špada; —hieb, *m.* udar, udarac sa strane; —linie, *f.* pobočna loza; —sprung, *m.* skok na stran; —stechen, *n.* protisli, sandjie, bodež, bodac; —stock, *m.* udar pod bok; —stück, *n.* bok; pokrajni komad; —thür, *f.* vrata sa strane; —verwandte, *m.* pobočni srodnik; —verwandschaft, *f.* pobočno rodbinstvo; —wand, *f.* stranica; —weg, *n.* stranputica; —wind, *m.* větar sa strane; —zahl, *f.* broj od stranke.
Seither, s. Seitdem.
Seitwärts, *adv.* na stran; sa strane, iz prikrajka, iz prěka; na strani, u prikrajku.
Selb, z. B. selbander, selbdritt, samodrug, samotret.
Selber, *pr.* sam.
Selbiger, selbige, selbiges, *pr.* on, oni, onaj, isti, taj.
Selbst, *pr.* sam; isti; —anschaffung, *f.* nabava potrebštinah svojim troškom; —befleckung, *f.* onania, oskvèrnutje sebe istoga; —berechtigter, *m.* svojpravan, tko je svoj; —bestimmung, *f.* samouprava; —betrug, *m.* s. Selbsttäuschung; —eigen, *adj.* svoj, vlastit svoj; —entsagung, *f.* odrečenje dobrovoljno; —erhaltung, *f.* uzdèržanje samoga sebe, sebe istoga; —erkenntniß, *f.* poznanje samoga se-

be; —erniedrigung, *f.* poniženje dobrovoljno; poniženje samoga sebe; —gefällig, *adj.* samoljuban, sebeznao; —gefälligkeit, *f.* samoljubje, sebeznalost; —gefühl, *n.* samoćutje; —geschoß, *n.* s. Selbstschuß; —gespräch, *n.* samogovor; —herrscher, (—halter), *m.* samodèržac, samovladalac; —herrscherin, *f.* samodèržica, samovladalica; —hülfe, *f.* (t.) pomaganje samom sebi; —klug, *adj.* pèrpošan, sveznao; —laut, —lauter, *m.* samoglasnik; —liebe, *f.* samoljubje; —lob, *n.* vlastita hvala; —mord, *m.* samoubojstvo, (t.) samokèrvništvo, samokèrv; —mörder, *m.* samoubojica, samokèrvnik; —peiniger, *m.* mučitelj, mučilac samoga sebe; —peinigung, *f.* mučenje samoga sebe; —prüfung, *f.* pitanje, izpitivanje samoga sebe; —rache, *f.* vlastita osveta; —ruhm, *m.* tašta slava; —schuß, *m.* samostrěl; —schwächen, *n.* s. Selbstbefleckung; —ständig, *adj.* samosvoj; samostavan; —ständigkeit, *f.* samosvojstvo; samostalnost; —sucht, *f.* sebeznalost, samoljubje; —süchtig, *adj.* sebeznao, samoljuban; —täuschung, *f.* varanje samoga sebe; —verkrüppelung, *f.* sakatjenje samoga sebe; —verläugnung, *f.* tajenje samoga sebe; —verletzung, *f.* samoozleda; —verstümmelung, *f.* (t.) nakazanje samoga sebe; —vertheidigung, *f.* samoobrana; —vertrauen, *n.* uzdanje u samoga sebe; —zufrieden, *adj.* samodovoljan; samozadovoljan; —zufriedenheit, *f.* samodovoljstvo; samozadovoljstvo; —zünder, *m.* samožeg.

Selig, *adj.* blažen, srěćan; spasen; (von Verstorbenen), pokojan; — sprechen, posvetiti; —keit, *f.* blaženstvo; spasenje; —machend, *adj.* spasonosan, blaženotvoran; —macher, s. Heiland; —sprechung, *f.* —svetjenje; posvetjenje.

Sellerie, *m.* celer.

Selten, *adj.* rědak; neobičan; izredan, izvanredan; — *adv.* rědko; —heit, *f.* rědkost; rědka, neobična stvar, čudo.

Seltsam, *adj.* čudan, čudnovit; —keit, *f.* rědkost, čudo; čudnovitost.

Semester, *n.* polugodište.

Semestral, *adj.* polugodišni.

Seminarium, *n.* seminarij, sěmenište.

Semikolon, *n.* piknja-čèrknja.

Semmel, *f.* žemlja, zemljička; —mehl, *n.* cvět od muke, od brašna.

Senat, *m.* senat, starověće; odsěk; —or, *m.* senator, starověćnik, starešina.

Sendel, s. Zendel.

Senden, *v. a.* slati; poslati, odpraviti.

Send-schreiben, *n.* —brief, *m.* poslanica, pismo, list; —ung, *f.* poslanje; odpravljenje.

Senes-baum, *m.* sena; —blätter, *pl. n.* listje senovo.

Senf, *m.* sladčica, gorušica; —brühe, *f.* omaka od sladčice, sladčica; —korn, *n.* zèrno od gorušice; —mühle, *f.* mlin za gorušicu; —pflaster, *n.* meč, obliž, melem od sladčice; —teig, *m.* těsto od sladčice; —topf, *m.* lonac za gorušicu.

Sengen, *v. a.* paliti, žariti, žgati; — und brennen, žarit i paliti.

Senior, *m.* senior; starešina; —at, *n.* starešinstvo.

Senkblei, *n.* kalamir; oměra, olovo.

Senkel, *m.* uzica; petlja; —nadel, *f.* igla, iglica.

Senk-en, *v. a.* spustiti; spuštati; topiti, utopiti; Reben —, povaliti, valjati, položiti; sich —, *v. r.* propadati; propasti; —en, *n.* —ung, *f.* spuštanje; valjanje, polaganje; —er, *m.* položnica, valjak.

Senkler, *m.* igličar, uzičar.

Senkrecht, *adj.* kalamiran, nizpravan; kalamirski; — *adv.* stupce, visno, nizpravo, kalamirno.

Senne, s. Sehne.

Senn-e, —er, *m.* (in der Schweiz), stanar; —hütte, —erei, *f.* stan, bačija, bačina.

Sensal, *m.* samsar, s. Mäkler.

Sensarie, *f.* samsarina.

Sense, *f.* kosa; —ngriff, *m.* babak; —nhammer, *m.* kosara; —nschmied, *m.* kosar; —stein, *m.* gladilica, gladilo.

Sentenz, *f.* sentencia; odluka, presuda.

Separat- (in Zus.) posebni, razlučeni; —votum, *n.* razlučeni glas; —zug, *m.* posebni vlak, teglaj.

Sequester, *m.* uzaptitelj.

Sequestr-ation, *f.* uzapta; —iren, *v. a.* uzaptiti.

September, *m.* septembar, rujan.

Serail, *n.* saraj.

Seraph, Seraphin, *m.* serafin.

Seraskier, *m.* serašćer.

Serenate, *f.* serenada, muzika večernja.

Sergeant, *m.* s. Serschant.

Serie, *f.* čreda, reda.

Serpentin, Serpentinstein, *m.* zmijcvik, ofit (kamen).

Serschant, *m.* sèržent, stražmeštar.

Servelatwurst, s. Hirnwurst.

Serviette, *f.* ubrus, ubrusac.

Servitut, *n.* služnost; —recht, *n.* pravo na služnost.

Sesam, *m.* Sesamkraut, *n.* sesam (trava).

Sessel, *m.* stolica.

Seßhaft, s. Ansäßig.

Session, *f.* (Sitzung), sědnica; (Ansässigkeit), posědka.

Sester, *m.* sestar (měra).

Setz-art, *f.* sastava; —bret, *n.* (in der Druckerei), daska slagarska; —compaß, *m.* kumpas, busula ponesljiva; —eisen, *n.* sěćivica.

Setzen, *v. n.* skočiti, skoknuti; skakati; über den Fluß —, prevesti se preko potoka; über einen Graben —, skočiti preko jame; an das Land —, izkèrcati se; — *v. i.* es setzt, jest, ima; es wird Schläge —, bit će batinah; es setzte viel Mühe, mnogo je truda stojalo, bilo je vele muke.

Setzen, *v. a.* metnuti, staviti, vèrći, postaviti, položiti; ein Kind wohin, auch Bäume —, posaditi; saditi; fest —, uglaviti, odrediti, odlučiti; eine Frist —, odrediti rok; außer Kraft —, uzeti čemu moć; den Fall —, postaviti, reći; einem etwas in den Kopf —, vèrć komu što u glavu; etwas ins Geld —, prodati štogod; etwas ins Licht —, razjasniti što; Jemand ins Gefängniß —, zatvoriti koga; in Freiheit —, osloboditi; in die Lotterie —, staviti na lutriju; etwas aus den Augen —, zanemariti štogod; den Kopf auf etwas —, upřeti u što; Gäste —, točiti, prodavati vino; einem ein Denkmal —, podignuti komu spomenik; einen über etwas —, postaviti koga nada što; ein Klystier —, dati kristir, kristirati; in Furcht, Schrecken —, prestrašiti, uplašiti; in Verwunderung —, zapanjiti; in Verlegen-

heit —, smutiti, zabuniti; etwas in Umlauf —, staviti što u tečaj; außer Umlauf —, izvan tečaja staviti; etwas zum Pfande —, založiti što; Jemand in Unkosten —, načiniti kome troške; auf die Probe —, izkušavati koga; eine Henne —, nasaditi kokoš; sein Vertrauen auf Jemanden —, uzdati se u koga; Schrift —, slagati; sich —, *v. r.* sěsti, posaditi se; (von trüben Flüssigkeiten), ustojati se, ustaniti se; (abnehmen), opadati; opasti; sich häuslich irgendwo —, nastaniti se, naseliti se, naměstiti se; sich zu Pferde —, uzjahati, posěsti konja; sich wider etwas —, oprěti se, opirati se čemu; sich zur Wehre —, stati se braniti; sich in Gefahr —, vèré se u pogibio; sich in Bewerbung —, stati iskati; sich mit seinen Gläubigern —, načiniti se, napraviti se, pogoditi se s věrovitelji; sich zur Ruhe —, ustupiti; sich in Marsch —, krenuti se, maknuti se na put.

Setzer, *m.* slagar.

Setzhammer, *m.* sěčivica.

Setzhase, *m.* zečica.

Setz-holz, *n.* mladica; —karpfen, *m.* šaran sěmenjak; —kasten, *m.* ormar slagarski; —kolben, *m.* bat, malj veliki; —kunst, *f.* slaganje, slagarstvo; —ling, *m.* razsad; mladica; mlada ribica; —linie, *f.* linia slagarska; —rebe, *f.* rozgva; povala; —wage, *f.* livel; —weide, *f.* mladica, mlada vèrba.

Seuche, *f.* pošast; (Pest—), kuga.

Seufz-en, *v. n.* uzdahnuti; uzdisati; —en, *n.* uzdisanje; —er, *m.* uzdah.

Sevenbaum, s. Säbenbaum.

Sich, *pr.* sebe, se; sebi, si.

Sichel, *f.* sèrp; —förmig, *adj.* sèrpat.

Sicher, *adj.* siguran; stalan, stavan istinit, stanovit; Jemand — stellen, dati kome sigurnost; etwas— stellen, osigurati što; —heit, *f.* sigurnost; —heitsbehörde, *f.* oblast sigurnosti; —heitsmaßregel, *f.* naredba o sigurnosti; —heitswache, *f.* straža sigurnosti, četnici; —lich, *adv.* sigurno; jamačno; slobodno.

Sichern, *v. a.* sigurati; osigurati; das Erz —, prati, oprati rudu satèrvenu.

Sicher-steller, *m.* osiguratelj, davatelj sigurnosti; —stellung, *f.* osiguranje, davanje sigurnosti.

Sicht, *f.* (bei Wechseln), vid; auf —, na vid; —bar, —lich, *adj.* vidion; *fig.* očevidan; —barkeit, *f.* vidionost.

Sichten, *v. a.* sijati; prosijati; rešetati; prorešetati.

Sie, *f.* ženka, žensko, samica.

Sie, *pr.* ona; one; oni; (als Anrede), vi.

Sieb, *n.* sito; rešeto; —en, *v. a.* sijati; prosijati; rešetati; prorešetati.

Sieben, *num.* sedam.

Sieben, *f.* sedmorica; —eck, *n.* sedmokutje, sedmerokutje; —eckig, *adj.* sedmokutan, sedmerokutan; —erlei, *adj.* sedmerovèrstan; —fach, *adj.* sedmerogub; —fältig, *adj.* sedmerostruk; —fingerkraut, *n.* stežnik (trava); —gestirn, *n.* vlašići (zvězdovje); —hundert, *num.* sedam sto, sedam sat; —hundertste, der, die, das, *adj.* sedam stoti; —jährig, *adj.* od sedam godištah; —mal, *adv.* sedam putih, sedam

krat; —schläfer, *m.* pospanac; —tausend, *num.* sedam hiljadah, sedam tisućah; —te, *adj.* sedmi; —tel, *n.* sedmina, sedmi dio; —tens, *adv.* sedmo; —thalb, Siebthalb, *num.* šest i pol.

Siebmacher, *m.* sitar; rešetar.

Siebzehn, Siebenzehn, *num.* sedamnaest, sedamnest; —erstück, *n.* (Geldstück), marjaš; —hundert, *n.* hiljada i sedamsto; — tausend, *num.* sedamnest hiljadah; —te, *adj.* sedamnaesti, sedamnesti.

Siebzig, Siebenzig, *num.* sedamdeset; —er, *m.* od sedamdeset godinah; —ste, *adj.* sedamdeseti; —tausend, *num.* sedamdeset hiljadah.

Siech, *adj.* bolešljiv, nemoćan; bolestan; —bett, *n.* bolestnička postelja; duga bolest.

Siechen, *v. n.* sušiti se, sahnuti, ginuti, vehnuti.

Siech-haus, *n.* (t.) sahnica; —heit, *f.* nemoć; bolešljivost; —knecht, *m.* kolibaš; —ling, *m.* bolestnik. nemoćnik.

Sieden, *v. n.* kipěti, vrěti; ključatl, kuhati; — *v. a.* kuhati, variti; —endheiß, *adj.* vrěl, vrio, vruć.

Sieg, *m.* poběda, dobitje, predobitje; den — davon tragen, odèržati mejdan.

Siegel, *n.* pečat; das — beidrücken, udariti pečat; etwas unter — geben, zapečatiti što; —bewahrer, *m.* čuvar od pečata; —erbrechung, *f.* razpečatjenje; —erde, *f.* pečatna zemlja; —lack, *n.* cèrveni vosak; —n, *v. a.* pečatiti; zapečatiti; —ring, *m.* pèrsten s pečatom, pečatnjak; —wachs, *n.* pečatni vosak.

Sieg-en, *v. n.* dobiti, poběditi, nadvladati, predobiti, nadjačati; —er, *m.* dobitnik, pobědnik; —erin, *f.* dobitnica, pobědnica.

Sieges-gepränge, *n.* triunf, slavje; —gesang, *m.* pěsan dobitna; —göttin, *f.* viktoria, božica od poběde; —krone, *f.* dobitni věnac; —pforte, *f.* —bogen, *m.* vrata dobitna, luk, obluk dobitni; —wagen, *m.* kola dobitna; —zeichen, *n.* trofej, znak, znamen, znamenje dobitno.

Sieghaft, s. Siegreich.

Siegmarwurz, *f.* malovesać.

Siegprangend, *adj.* dobitan, s triunfom.

Siegreich, *adj.* dobitan, slavodobitan.

Siehe, Siehe da! *i.* gle, eto, nuto.

Siehle, *f.* sprava konjska.

Siekern, *v. n.* kapati; prokapljivati.

Signal, *n.* znamenje, znak; —ement, *n.* znamenja; opis; —isiren, *v. a.* znamenje, znak dati; sich —, *v. r.* s. Auszeichuen.

Signatur, *f.* signatura; podpis; (Bezeichnung), naznaka.

Signet, s. Siegel.

Signiren, *v. a.* podpisati; naznačiti.

Silber, *n.* srebro; (Silbergeschirr), srebèrnina; —agio, *n.* prid na srebro; —arbeiter, *m.* srebèrnar; —artig, *adj.* srebèrnat; —barre, *f.* šiba, slitak srebèrni; —bergwerk, *n.* srebèrna ruda; —blech, *n.* lim srebèrni; —blättchen, *n.* srebèrn listak; —diener, *m.* nastojnik od srebèrnine; —draht, *m.* žica srebèrna; —faden, *m.* žica srebèrna, konac srebèrni; —farbe, *f.* srebèrna boja; —farben, *adj.* srebèrn, srebèrne boje; —geld, *n.* sreberni novci, srebro; —gehalt, *m.* vrědnost srebra; —glätte, *f.* gladac srebèrni; —grube, *f.* rudnik srebèrni; —haltig, *adj.* srebrovit; —kammer, *f.* soba za sre-

bèrninu; —klang, s. Silberton; —lahn, *m.* lim, plosnata žica srebèrna; —ling, *m.* srebèrnjak; —münze, *f.* srebèrn novac, srebro.

Silbern, *adj.* srebèrn, od srebra.

Silber-probe, *f.* proba, prova srebèrna; — quell, *m.* čist, bistar vrutak; — reich, *adj.* srebrovit; — schaum, *m.* pěna srebèrna; — schlacke, *f.* izvarak od srebra; — service, *n.* posudje srebèrno; — spinner, *m.* srebroprelac; —stange, s. Silberbarre; — stimme, *f.* čist, srebèrn glas; — stoff, *m.* materia srebèrna; —stück, *n.* komad srebra; novac srebèrni; —ton, *m.* čist, jasan glas; — verwahrer, —wärter, s. Silberdiener; —wäscher, *m.* perilac od srebèrnine; —weiß, *adj.* běl, bio kao srebro; — zeug, *n.* srebèrnina.

Simonie, *f.* simonia, svetoprodaja.

Simpel, *adj.* prost, jednostavan.

Sims, *m.* polica; atula, korniž.

Simultan, *adj.* zajednički.

Singbar, *adj.* pěvan.

Singchor, *m.* kor pěvačah.

Singekunst, *f.* pěvanje.

Singen, *v. n.* pěvati, pěti, pojati; —, *n.* pěvanje, pěnje, pojanje.

Singe-spiel, *n.* opera; —stimme, *f.* glas; —stück, *n.* pěsma; —stunde, *f.* lekcia od pěvanja.

Singrün, *n.* zimozelen (trava).

Singvogel, *m.* pojuća ptica.

Singular, *m.* jednobrojnik, jedinstveni broj.

Singweise, *f.* melodia, aria, pěvka.

Sinken, *v. n.* pasti, propasti; padati, propadati; (im Wasser), tonuti, utonuti; (in Ohnmacht), obeznaniti se, onesvěstiti se, pasti u nesvěst; die Stimme — lassen, spustiti glas; den Muth — lassen, izgubit sèrce, klonuti sèrcem; den Kopf — lassen, spustiti, prignuti glavu; bis in die sinkende Nacht, do cèrne, mèrkle noći, do gluhog doba, do něke dobe noći; —, *n.* padanje; tonutje; propadanje.

Sinn, *m.* ćut, ćutjenje, ćutjenstvo; (Verstand), um, razum, duh; (einer Rede), razumak, smisao; (Gesinnung), misao, mnjenje; im —e des Gesetzes, po smislu zakona; von Sinnen kommen, poluděti; bei Sinnen sein, bit pri sebi, pri pameti biti; keinen — für etwas haben, neimat volje k čemu; das fällt in die —e, pada u oči; es ist nicht nach meinem —, nije po mojoj volji, nedopada mi se; soviel Köpfe soviel —e, koliko ljudih, toliko ćudih; es sich aus dem — schlagen, izbiti, pustit što iz glave.

Sinnbild, *n.* kip, emblema, znak, znamen, znamenje, simbol; —lich, *adj.* emblematičan, simboličan; emblematički, simbolički, u kipu.

Sinnenverwirrung, *f.* smutnja pameti.

Sinnen, *v. n.* misliti.

Sinngedicht, *n.* epigrama, nadpis.

Sinnlich, *adj.* ćutiv; oćutan; (nicht geistig), puten; —keit, *f.* ćutivost; oćutnost; (Wollust), putenost.

Sinn-los, *adj.* bezćutan; nerazuman, nepametan; bez smisla; — losigkeit, *f.* bezćutnost; nerazum, nepamet; —reich, *adj.* uman, razuman, pametan; domišljat; —spruch, *m.* sentencia, izreka; rěč, poslovica; — verwandt, *adj.* jednoznačan, istoznačan.

Sintemal, *c.* buduć da; jerbo, jer, jere.

Sinter, *m.* (Hammerschlag), okujina; (Tropfstein), siga; —n, *v. n.* kàpati; tvèrdnuti.

Sippschaft, *f.* rod, rodbina, svojta.
Sirop, s. Syrup.
Sistir-en, *v. a.* ustaviti; —ung, *f.* ustava.
Sitte, *f.* običaj, navada; Sitten, *pl.* običaji, (t.) nravi.
Sitten-gesetz, *n.* zakon moralni, éudoredni; —lehre, *f.* etika, moral, éudorednost; (bei einer Fabel), nauk; —lehrer, *m.* moralista, éudorednik; —los, *adj.* opak, razuzdan; —losigkeit, *f.* opačina, razuzdanost; —richter, *m.* razsudnik; —spruch, *m.* sentencia éudoredna, izreka moralna.
Sittlich, *adj.* éudoredan, dobar, uredan; (t.) nravan; ländlich —, drugi kraj drugi običaj; —keit, *f.* éudorednost, (t.) nravnost.
Sittsam, *adj.* směran, krotak, tih; —samkeit, *f.* směrnost, krotkoéa, tihoéa.
Situation, *f.* položaj.
Sitz, *m.* sědo, sědalo; klupa; stolica; město; er hat — und Stimme im Rath, ima město i glas u věéu; (Wohnort), bivalište, boravi lište; (von der Regierung), stolica.
Sitzen, *v. n.* siděti, sěditi; (wohnen), stanovati, prebivati; (residiren), stolovati; — lassen, Geld im Spiele, zaigrati, proigrati; ein Mädchen — lassen, ostavit děvojku; nichts auf sich — lassen, oprati se; gut — (von Kleidern), dobro stojati; — bleiben (von Mädchen), neudati se; müßig —, stojat zabadava; Beicht —, izpovědati; zu Gericht —, suditi, dèržati sud.
Sitzend, *adj.* sědeé; — *adv.* sědeé, na sědeé, sědeéke.
Sitzfleisch, *n.* (im gem. Leben), er hat kein —, nerad sědi, nesědi rado.
Sitzgeld, *n.* tamničarina.
Sitzung, *f.* sědnica, sědjenje; —slocal, *n.* —ssaal, *m.* sědionica; —sprotokoll, *n.* sědnički napisnik.
Skelett, *n.* okostnica, samokost, skelet.
Skize, *f.* čèrta, čèrtica.
Skiziren, *v. a.* čèrtati; načèrtati.
Smaragd, s. Schmaragd.
So, *pr.* koi; što.
So, *adv.* tako; ovako; bald —, bald —, sad ovako, sad onako; — und — viel, toliko i toliko; — ein, takov; ich merke — was, vidim tako něšto.
So, *c.* ako; tako; so gegeben, kako [je dano.
So daß, *c.* tako da.
Societät, *f.* družtvo, s. Gesellschaft.
Socke, *f.* obojak; čarapa.
Sodbrennen, *n.* Sod, *m.* ljutina, kiselica; — haben, morit koga ljutina, davit koga kiselica.
Sode, *f.* soda.
Sodomit, *m.* sodomita, bludnik; —erei, *f.* sodomia, bludničtvo; —isch, *adj.* sodomitski, sodomitanski.
So eben, *adv.* baš sada, upravo sada.
Sofa, *n.* & *m.* sofa.
Soff, *m.* pitje, napitak.
Sogar, *adv.* dapače, što više.
Sogleich, *adv.* odmah, taki.
Sohin, *adv.* tako.
Sohle, *f.* podplat, djon; (am Fuße), taban; (Salzwasser), slana voda.
Sohlleder, *n.* podplat, djon.
Sohn, *m.* sin.
Söhnchen, *n.* sinak, sinčié.
So lange, (als) *c.* dok, dokli.
Solawechsel, *m.* měnica samica.
Solcher, e, es, *pr.* takov; ovakov; —gestalt, *adv.* tim načinom; na taj način; —lei, *adj. indecl.* takov; ovakov.
Sold, *m.* plata, platja; in Jemandens — stehen, imati platu od koga; in — nehmen, najmiti.

Soldat, *m.* soldat; vojnik, vojak; —endienst, *m.* služba vojnička; —enfrau, *f.* soldačka žena; —enleben, *n.* život soldački; —enwesen, *n.* vojničtvo, vojačtvo; —isch, *adj.* soldački; vojnički.

Söldner, *m.* najamnik, najmenik, platjenik; —lohn, *m.* ajluk.

Solenn, *adj.* svěčan; —ität, *f.* svěčanost, s. Feierlichkeit.

Solidar, —isch, *adj.* & *adv.* nerazdělni; nerazdělno, zajednički i svaki za cělo.

Sollen, *v. n.* morati; trěbati, valjati; man sollte ihn strafen, trěbalo bi ga kazniti; (schuldig sein) dugovati, dužan biti; er soll todt sein, kažu, da je umro; Sie sollen es noch heute haben, dobit ćete to još danas; du sollst das nicht thun, nečini toga, nemoj toga činiti; du sollst nicht tödten, neubij; man sollte glauben, morao bi misliti; mislio bi tkogod; was soll mir das Geld? šta će mi ti novci? sollte es möglich sein? je li moguće? was soll ich? što ću?

Söller, *m.* doksat, londja.

Solo, *n.* samcato.

Somit, *adv.* dakle; tim.

Sommer, *m.* lěto; —abend, *m.* lětni večer; —fäden, *m. pl.* paučina, svila; —fleck, *m.* —sprosse, *f.* pěga, pěguća; —fleckig, *adj.* pěgav, pěgućav; —frucht, *f.* jarina; —gerste, *f.* jari ječam, jarik (ječam); —getreide, *n.* jaro žito; —haft, Sommerlich, *adj.* lětan; —haus, *n.* lětna kuća; —hitze, *f.* lětna vrućina, toplina; —kleid, *n.* lětna haljina; —korn, *n.* jara raž; —laube, *f.* sěnica; —lehne, *f.* pripekao, čelopek; —monat, *m.* lětni měsec.

Sommern, *v. n.* es sommert, nastaje, nastupa lěto.

Sömmern, s. Sonnen.

Sommer-nacht, *f.* lětna noć; —obst, *n.* lětno voće; —rocken, *m.* s. Sommerkorn; —tag, *m.* lětni dan; —vogel, *m.* lepir, leptir, metulj; lětna ptica; —weizen, *m.* jara pšenica, jarica (pšenica); —wende, *f.* najdulji dan, suncostaja lětna; —wetter, *n.* —witterung, *f.* lětno vrěme; —wurz, *f.* bobova kuga; —zeichen, *n.* znamenje od lěta; —zeit, *f.* lěto, lětno vrěme; lětno doba.

Sonach, s. Folglich.

Sonate, *f.* sonada.

Sonde, *f.* sonda, kušalo.

Sonder, *prp.* bez.

Sonderbar, *adj.* čudan, čudnovit; neobičan; —keit, *f.* čudnovitost, čudo.

Sondergelüst, *f.* razcěpna želja.

Sonderlich, *adj.* osobit; — *adv.* s. Besonders.

Sonderling, *m.* čudak, čudnovit, čudan čověk.

Sondern, *v. a.* lučiti; razlučiti; odlučiti.

Sondern, *adv.* nego, već.

Sonders, *adv.* sammt und —, sve zajedno, sve skupa, svi koliko ih je.

Sonderung, *f.* razluka, razlučenje.

Sonnabend, *m.* subota.

Sonne, *f.* sunce.

Sonnen, *v. a.* sunčati, metnuti, staviti na sunce; sich —, *v. r.* sunčati se.

Sonnen-aufgang, *m.* izhod, istok; —bahn, *f.* kolotečina sunčana; —blick, *m.* zraka sunčana; —blume, *f.* suncokret, sunčanik (cvět); —brand, *m.* pripeka; —fächer, *m.* lepeza, hladilo; —ferne, *f.* odsunačje; —finsterniß, *f.* pomèrčanje, pomèrčina

sunca; — flecken, *m.* kèrpa sunčana; pěga, pěguća; — glanz, *m.* sjajnost sunca; —jahr, *n.* sunčana godina, obićna godina; —klar, *adj.* očevidan, belodan; — koller, *m.* s. Sonnenstich; — kreis, *m.* krug sunčani; —licht, *n.* světlost sunčana; —monat, *m.* sunčani měsec; —nähe, *f.* dosunačje; —regen, *m.* sunce i kiša; —reich, *adj.* sunčan; — ring, *m.* ura sunčana okrugla; — scheibe, *f.* kolut sunčani; —schein, *m.* sunce; —schirm, *m.* sěnka; —schuß, —stich, *m.* pripeka, sunčarica; —staub, *m.* —stäubchen, *n.* drobnica; —stillstand, *m.* suncostaja; — strahl, *m.* zràka sunčana; (im Zimmer), sunčanica; — straße, *f.* put sunčani; —uhr, *f.* sunčana ura, sunčanik; —untergang, *m.* zahod, zapad sunca; —wende, *f.* suncostaja; —zeiger, *m.* (Zeiger an der Sonnenuhr), skazaljka od ure sunčane; ura sunčana; — zirkel, *m.* (in der Kalenderrechnung), kolobar sunčani.

Sonnet, *n.* sonet.

Sonnicht, *adj.* sunčan, obasjan od sunca.

Sonntag, *m.* nedělja.

Sonntägig, Sonntäglich, *adj.* neděljan.

Sonntags-buchstabe, *m.* neděljno slovo; —kind, *n.* vidovit; —kleid, *n.* blagdanja, svečana, stajaća haljina; —staat, *m.* svečane, stajaće, blagdanje haljine.

Sonst, *adv.* inako, inačie, drugako, drugačie; (wo nicht), ako ne; (ehedem), prie, něgda; (übrigens), u ostalom; — wo, gdě drugdě; — wohin, kamo drugamo; (zu einer andern Zeit), drugda; — ig, *adj.* drugi; ostali.

Sophist, *m.* nadrimudrac, lažimudrac; —erei, *f.* sofisteria, lažno mudrovanje; —isch, *adj.* sofističan; sofistički.

Sorge, *f.* skèrb, briga; staranje, nastojanje; mùka; (Besorgniß), nemir; — tragen für etwas, starati se, skèrbiti se za što.

Sorgen, *v. n.* skèrbiti, skèrbiti se, starati se, nastojati; bojati se.

Sorgen-frei, — los, *adj.* bezbrižan, bez skèrbi, bez brige; —voll, *adj.* brižan, skèrban, pun skèrbi, brige.

Sorgestuhl, *m.* stolica s ručicami.

Sorgfalt, *f.* skèrbljivost, briga, pomnja, nastojanje; —fältig, *adj.* brižan, skèrbljiv; poman, pomnjiv; —lich, s. Sorgfältig; —los, *adj.* bezbrižan, bez skèrbi; bez brige, nemaran; —losigkeit, *f.* nemar, bezbrižnost, bezskèrbnost, nestaranje; —sam, s. Sorgfältig.

Sorte, *f.* sorta, fela, vèrsta.

Sortiment, *n.* izbor; — shandel, *m.* dućanska tèrgovina.

Sortiren, *v. a.* prebrati; izabrati; odbrati.

So sehr, *adv.* tako, tako jako; toliko; koliko.

Sothanig, (veralt.) s. Solcher.

Souverän, *m.* (t.) vèrhovnik.

Souverän, *adj.* vèrhovni, vladajuć.

Souverainität, *f.* vèrhovnost; s. Oberherrschaft.

So viel, *adv.* toliko, tako.

So wohl — als, *conj.* koliko — toliko, i — i.

Spadille, *f.* spadilja.

Späh-en, *v. n.* motriti, gledati, paziti, viriti; uhoditi; špiuniti, špiati; —er, *m.* špia, spiun; uhoda, uhodnik.

Spalier, *n.* baras; *fig.* red, poredak; —en, *v. a.* praviti, napraviti baras.

Spalt, *m.* pukotina; —bar, *adj.* cěpak.

Spalte, *f.* pukotina; (bei den Buchdruckern), stupac.

Spalt-en, *v. a.* cěpati; kalati, koliti; razcěpati; razkalati, razkoliti; sich —, *v. r.* cěpati se; kalati se, koliti se; pucati; —ig, *adj.* razpucan; razcěpan; razkalan, razkoljen; —ung, *f.* cěpanje; kalanje; razcěp, razdor, razkida; nesloga, nesklad; (religiöse), razkolničtvo.

Spalze, s. Spelze.

Span, *m.* trěska; iver.

Spanbett, *n.* krevet, dèrvo od postelje.

Spänen, *v. a.* dojiti.

Spanferkel, *n.* odojak, odojče, prase.

Spange, *f.* kovča, kopča; (Armspange), narukvica.

Spängler, *m.* klanfar, klepar.

Spangrün, *n.* hèrdja od bakra; boja zelenomodra.

Spaniol, *m.* španjski, španjolski burmut.

Spanisch, *adj.* (im gem. Leben für seltsam), čudan, čudnovit; —es Rohr, tèrskovac; —e Wand, zaslon; —e Fliege, babak; das kommt mir — vor, to mi se čudno vidi.

Spann, *m.* kičica, sglavak od noge; —ader, *f.* žila; —dienst, *m.* rabota s konji il volovi.

Spanne, *f.* pedalj.

Spannen, *v. n.* auf etwas —, pazit na što, pomno, pomnjivo štogod slušati; — *v. a.* nategnuti, napeti; natezati, napinjati; Pferde —, hvatati, preći, prezati, uhvatiti, zapregnuti konje; (von Schuhen), stezati; tištiti; (mit der Spanne messen), měriti na pedalj; dohvatiti, zahvatiti pedljem.

Spanner, *m.* ključ (za natezati štogod).

Spann-haken, *m.* čenkin kuka (za natezanje); —kette, *f.* zaporni lanac, zavornjak; —kraft, *f.* elastičnost; —nagel, *m.* čavao; čivia; —riemen, s. Knieriemen; — strick, *m.* puto.

Spannung, *f.* natezanje; nateg; *fig.* razmirica.

Spannzettel, *m.* (Dienstbrief), službena cedulja.

Sparbüchse, *f.* štednica, sporinac, šparinac.

Sparcasse, *f.* štedionica; —nbüchel, *n.* štedionička knjižica.

Spar-en, *v. a.* sparati, šteděti; čuvati; nicht — Geld, Mühe, nežalit truda ni novacah; —en, *n.* šparanje, štedjenje; čuvanje; —er, *m.* gospodar, štedilac.

Spargel, *m.* šparga, šparoga; —beet, *n.* šparožnica, liha, gredica za šparogu; —kohl, *m.* prokula (vèrsta od kupusa).

Sparkalk, *m.* klak, japno, kreč od sadre.

Spärlich, *adj.* sporan; oskudan, hèrdjav; slab.

Sparpfennig, *m.* uštedjen novac.

Sparren, *m.* greda; konj (od krova); *fig.* er hat einen — zu viel, sulud je, neima četvèrte daske u glavi; —kopf, *m.* rožnik.

Sparwerk, *n.* konji (od krova).

Sparsam, *adj.* štedljiv; — keit, *f.* štedljivost.

Spaß, *m.* lakèrdia; šala, pošalica; zanovětka; spèrdnja; — treiben, šaliti se; aus —, zum —, od šale, za šalu.

Späßchen, *n.* malena šala, pošalica.

Spaßen, *v. n.* šaliti se; igrati se; ludovati; zanovětati; spèrdati, lakèrdiati.

Spaßhaft, *adj.* šaljiv; zabavan; zanovětan; —igkeit, *f.* šaljivost.

Spaß-macher, — vogel, *m.* šaljivac, šaljivčina, zanovětalo, zanovětalac, lakèrdiaš.

Spät, *adj.* dockan, pozan, kasan; — *adv.* dockan, docno, kasno.

Spatel, *m.* lopatica.

Spaten, *m.* lopata; (in der Karte), pik, zelena.

Später, *comp.* kašnji, potonji.

Spath, *m.* (Mineral), spat.

Spath, *m.* (Pferdekrankheit), mèrtva kost (konjem na kolěnu).

Spät-herbst, *m.* kasna, pozna jesen; —jahr, *n.* jesen; —ling, *m.* pozno jagnje, tele, itd.; —obst, *n.* pozno voće; —stens, *adv.* najdalje.

Spaz, f. Sperling.

Spazier-en, *v. n.* šetati, šetati se, hodati, prohoditi se, proći se; — reiten, fahren, jahati, voziti se na prošet, na šetnju; —fahrt, *f.* prošet, šetnja (na kolih, u barki); — gang, *m.* šetnja, prošet; —ort, *m.* šetalište; —reise, *f.* put od zabave; — ritt, *m.* prošet na konju; —stock, *m.* palica, paličica.

Specereiwaare, *f.* bakalska roba; — nhandlung, *f.* bakalstvo; (Gewölbe), bakalnica; —nhändler, *m.* bakal; —nhändlerin, *f.* bakalka.

Specht, *m.* dětelj, dětao, žuna (ptica).

Special, *adj.* (umständlich), obširan; (besonders), poseban; — ausweis, *m.* obširni izkaz; — commission, *f.* posebno pověrenstvo; —tarif, *m.* posebni cěnik.

Species, *f.* (bei den Apothekern), bilje, trava; (in der Rechenkunst), die vier —, četiri pèrve vèrste od računah; (bestimmte Sache), stanovita stvar; (Einzelsache), svaka posebna, pojedina stvar; —ducaten, *m.* tvèrd cekin; —geld, *n.* tvèrd novac; — thaler, *m.* tvèrd talir.

Specification, *f.* podrobni opis.

Specificiren, *v. a.* izbrojiti, opisati, popisati podrobno, na tanko.

Specifisch, *adj.* posoban, posobit, poseban.

Speck, *m.* slanina; —bauch, *m.* tèrbuh; —beule, *f.* kvèrga tusta, pretila; —fett, *adj.* debeo, tust, pretio; —hals, *m.* debeo vrat, pretila šija; —händler, *m.* slaninar; —händlerin, *f.* slaninarica; —ig, *adj.* debeo, pretio, tust, mastan; —kuchen, *m.* pogača, lepinja sa slaninom; —messer, *n.* velik nož; — maus, f. Fledermaus; — schwarte, *f.* koža, kožurica (od slanine); — seite, *f.* kora slanine; —stein, *m.* steatid (kamen).

Spektakel, *n. (m.)* Schauspiel, prikaza, zor, prikazanje, pozorište; (Lärm), buka, tatalabuka, balabuka; čudo.

Speculant, *m.* špekulant, tèrgovac.

Speculation, *f.* spekulacia, tèrgovačka kupnja, kupnja na dobitak; (in der Philosophie), razmatranje, promišljanje, smatranje.

Speculativ, *adj.* razmatrajuć, promišljajuć, smatrajuć, motreć.

Speculiren, *v. a.* zpekulati, spekulirati; motriti, smatrati, razmišljati, promatrati.

Spediren, *v. a.* (t.) odpremiti robu, [poslati.

Spediteur, *m.* (t.) odpremnik.

Spedition, *f.* odprema; —sgebühr, *f.* (t.) odpremnina; — sgeschäft, *n.* odpremni posao; — shandel, *m.* (t.) odpremničtvo; —sprovision, *f.* odpremnička providba.

Speer, *m.* sulica, kopje; —reiter, *m.* kopjanik.

Speiche, *f.* spica, palac (od kolesa).

Speichel, *m.* slina, sopolina, bala; —cur, *f.* slinjenje; —drüse, *f.* žlězda sopoljata; —fluß, *m.* slinjenje, baljenje; —lecker, *m.* *fig.* prilizavalac, lisica.

Speicheln, *v. n.* sliniti se, baliti se.
Speichen-ring, *m.* obloga, koloba, obruč (od glavčine kolne).
Speien, *v. a. & n.* pljuvati; pljunuti; bljuvati, rigati; izbljuvati, izrigati; —, *n.* pljuvanje; bljuvanje, riganje.
Speierling, Speierbaum, s. Sperberbaum.
Spei-kasten, —becken, —napf, s. Spucknapf.
Speiler, *m.* šibica; klinac.
Speilern, *v. a.* raztegnuti; razapeti šibicami; pribiti klincem.
Speise, *f.* hrana, pitja, jěstivo; jělo, jěstojska, jěstvina; —bier, *n.* tèrpezno, stolno pivo; —fisch, *m.* mala, drobna, sitna ribica; —haus, *n.* gostionica; —kammer, *f.* izba, sprema od hrane; — meister, *m.* tèrpeznik.
Speisen, *v. a.* hraniti; jěsti; (als Gastwirth), hranu, koštu davati; — *v. n.* jěsti, blagovati; zu Mittag —, obědovati; zu Abend —, večerati.
Speisenröhre, *f.* gèrkljan.
Speise-saal, *m.* tèrpezaria; sala od jištja, blagovalište; — schrank, *m.* ormar od jela; —tisch *m.* tèrpeza, stol, sofra, sinia; —wein, *m.* tèrpezno, stolno vino; —wirth, *m.* gostionik; —zimmer, *n.* soba od jištja.
Spelz, *m.* pir (žito).
Spelze, *f.* plěva.
Spend-e, *f.* milostinja, podělak, dar, prilog, prinos; —en, *v. a.* dati, darovati, poděliti, uděliti; —iren, *v. a.* (im gem. Leben), darovati, pokloniti.
Spengler, s. Spängler.
Sperber, *m.* kraguj (ptica); —baum, *m.* oskoruša; brekinja (dèrvo); —beere, *f.* oskoruša; brekinja (plod); —kraut, *n.* kèrvošnica (trava).
Sperling, *m.* vrabac, vrebac.
Sperrbaum, s. Schlagbaum.
Sperre, *f.* zatvor; stega; zabrana ustava; (Versiegelung), zapecatjenje; die gerichtliche — nehmen, staviti pod sudni pečat, po sudu zapečatiti (imovinu); (am Rade), zapor.
Sperr-en, *v. a.* (aus einander), razpeti, raztegnuti; otvoriti; razstaviti; (verschließen), zatvoriti, zapręti; einen Ort —, stegnuti, zatvoriti město koje; sich —, oprěti se; opirati se; —en, *n.* —ung, *f.* zatvor; zapor; stega; zatvoranje, zapiranje; — geld, *n.* vratarina; —holz, *n.* prěčnjak, prěvor; —ig, *adj.* širok.
Sperr-kette, s. Hemmkette; —leiste, *f.* prěčnjak, prěvor, prěvornica; — maul, *n.* zijalo; —riegel, *m.* zasunka, zaletavka; krakun; —weit, *adv.* širom; —zeit, —stunde, *f.* zatvorni sat.
Spesen, *pl. f.* troškovi.
Spezerei, *f.* mirodia; korěnje, bakalska roba, s. Specerei.
Sphär-e, *f.* sfera; krug; —isch, *adj.* sferičan; sferički; okrugao, obal, obao.
Spiauter, *m.* cink.
Spicken, *v. a.* backati; nabackati; naděti, naděvati.
Spickenard, *f.* dešpik (trava).
Spick-nadel, *f.* igla (za naděvanje); —speck, *m.* slanina (za naděvanje).
Spiegel, *m.* ogledalo, zèrcalo; (des Meeres, Wassers), ravnina (od vode, mora); (eines Schiffes) karma, stražnje lice od broda; — fabrik, *f.* tvorionica od ogledalah; —fechter, *m.* pričinjalac; glumac; —fechterei, *f.*

obsěna, obmana; —fenster, *n.* prozor od kristala; —glas, *n.* staklo od ogledala, fino staklo; —glatt, *adj.* gladak kao ogledalo; —händler, *m.* zèrcalar, ogledalar; —hell, *adj.* čist, bistar, jasan kao zèrcalo; —kunst, —lehre, *f.* katoptrika, zèrcaloslovje; —macher, *m.* ogledalar, zèrcalar.

Spiegeln, *v. n.* blistati se, sjati se, sěvati; sich —, *v. r.* gledati se, ogledati se (u ogledalo); sich an etwas —, ugledati se na što.

Spiegel-rahmen, *m.* okvir od zèrcala, ogledala; —rand, *m.* kraj, okrajak od ogledala; —scheibe, *f.* staklo od zèrcala; —schimmel, *m.* čilaš, ćilatast konj; — schleifer, *m.* laštilac od ogledalah; — stein, *m.* zèrcalast kamen; — zeug, *n.* (bei den Jägern), rědka mrěža; —zimmer, *n.* soba ukrašena ogledali.

Spiek, *f.* dešpik (trava); —öhl, *n.* dešpikovo ulje.

Spiel, *n.* igra; zabava; *fig.* šala; das — Karten, svezak kartih; das — rühren, bubnjati, udarat u bubanj; mit klingendem —, s muzikom i bubnji; sein Leben steht auf dem Spiele, radi mu se o glavi; —art, *f.* način od igre; (von Thieren), vèrsta, fela, razlikost; —ball, *m.* lopta, pila; —betrug, *m.* prěvara u igri; — bret, s. Dambret; —bruder, *m.* igraš, igrač; — —camerad, s. Spielgeselle; —einlage, *f.* uložaj u igru.

Spiel-en, *v. a.* & *n.* igrati; igrati se; Karten —, kartati se, igrati se na karte; hoch —, igrati se u veliko; in das Grünliche zc. —, prelěvati se, ići na zeleno; (von Demanten), igrati, prelěvati se, titrati; —en, *n.* igranje; igra; —end, *adj.* igrajuć; šaleć.

Spieler, *m.* igraš, igrač; —in, *f.* igračica; —ei, *f.* igra; šala.

Spiel-geld, *n.* novci od igre; novci za igru; —gesell, *m.* drug u igri; igrač; — gesellschaft, *f.* igra, družtvo od igre; —haus, *n.* kuća od igre, igraća kuća; —karte, *f.* karta igraća; — mann, *m.* —leute, *pl.* svirac; svirci; —marke, *f.* žutjak, igraći novčić; —platz, *m.* igralište; — raum, *m.* prostor, polje; —saal, *m.* igraonica; —sache, *f.* —schuld, *f.* dug od igre; —stunde, *f.* ura, doba od igre; —sucht, *f.* strast, pohlepa za igrom; —tisch, *m.* igraći stol; — uhr, *f.* ura s muzikom; —verderber, *m.* pèrzna, pèrznica; — werk, *n.* igra, igraljka; —zeug, *n.* igra, igraljka; — zimmer, *n.* igraća soba.

Spierlingsbaum, s. Sperberbaum.

Spierstaude, *f.* suručica.

Spieß, *m.* kopje, sulica; ražanj; — bock, *m.* (bei den Jägern), sèrnjak.

Spießbürger, *m. fig.* prost, priprost gradjanin.

Spieß-en, *v. a.* nataknuti, nabosti; (als Strafe), udariti, nataknuti, nabit na kolac; — er, s. Spießhirsch; —gerte, s. Spießruthe.

Spießgesell, *m.* ortak; drug, drugar, pajdaš.

Spießglas, *n.* (Spießglanz, *m.*) antimonij, ličilo.

Spießhirsch, Spießer, *m.* (bei den Jägern), jelěnče, mlad jelěn.

Spießig, *adj.* oštar, zašiljen, šiljat.

Spieß-ruthe, —gerte, *f.* šiba; —n laufen, tèrčati šibe, tèrčati kroz šibe, šibe letiti.

Spießträger, *m.* kopjanik.

Spille, *f.* vreteno.

Spilling, *m.* žuta sliva, šljiva (plod); —sbaum, *m.* žuta sliva (dèrvo).
Spillmage, *m.* rodjak po materi, po tankoj kèrvi.
Spinat, *m.* spanać, španak, špinac.
Spindel, *f.* vreteno; —baum, *m.* mašljika; —förmig, *adj.* vretenast; —wirtel, s. Wirtel.
Spinell, *m.* blĕdi rubin.
Spinett, *n.* spineta.
Spinne, *f.* pauk; —feind, *adj.* einem — sein, glavni neprijatelj komu biti.
Spinnen, *v. a.* presti; plesti; sukati.
Spinnengewebe, *n.* paučina.
Spinner, *m.* prelac, predilac; — in, prelja; —ei, *f.* predenje; predivo; (Spinnanstalt), predionica; prelo.
Spinnewebe, s. Spinngewebe.
Spinn=haus, *n.* predilište; —rad, *n.* kolovrat; — rocken, *m.* preslica; —schuldigkeit, *f.* dužnost presti; —stube, *f.* predionica; — wirbel, *m.* agèršak.
Spint, *m.* spint (mĕra); s. Splint.
Spion, *m.* špiun, uhoda, uhodnik; —iren, *v. n.* špiuniti, uhoditi.
Spirallinie, s. Schneckenlinie.
Spiritus, *m.* spirit, duh.
Spital, *n.* špitalj, bolnica; (Siechhaus), sahnica; (Versorgungshaus), oskèrbnica.
Spitz, s. Spitzig.
Spitz. *m.* vèrsta od pseta; einen — haben, djornut, tucnut biti (od vina).
Spitzbart, *m.* šiljata brada, bradica.
Spitzbube, *m.* lopov, ugursuz; nitkov; lupež; —nsprache, *f.* lopovski jezik; — nstreich, *m.* lopovski, lupežki čin.
Spitzbüberei, *f.* lopovština; lupežtina.
Spitzbübin, *f.* lopovkinja; lupežica; nitkovica.
Spitzbübisch, *adj.* lopovski; lupežki.
Spitze, *f.* èrt, rat, šilj, šiljak, šip; vèrh, vèršike; (zu Kleidern), čipka; die —n der Kornähren, osje; *fig.* glava; čelo; an der — eines Heeres, pred vojskom; an der — der Geschäfte stehen, nastojati posle; — bieten, oprĕti se, protiviti se.
Spitzen, *v. a.* šiljiti, oštriti; zašiljiti, zaoštriti, zadĕlati; die Ohren —, ćuliti uši, šlušati; sich auf etwas —, uzdati se u što.
Spitzen=grund, *m.* dno od čipke; — händler, —krämer, *m.* čipkar; — händlerin, *f.* čipkarica; —haube, *f.* kapa s čipkami; —klöppel, *m.* balantić čipkarski; —klöpplerin, *f.* čipkarica; —waare, *f.* čipke.
Spitzfindig, *adj.* lukav, šegav; domišljat; hitar; —keit, *f.* lukavština; tančina; hitrina; domišljatost.
Spitz=glas, *n.* kupica s nožicom; — hacke, — haue, *f.* pik, kljun; — harfe, *f.* šiljata harfa.
Spitzig, *adj.* šiljat, zašiljen, oštar, zadĕlan; *fig.* grizak, bodljiv.
Spitz=kopf, *m.* šiljata glava; *fig.* lukavac; —köpfig, *adj.* šiljoglav; — maus, *f.* miš; —name, *m.* nadĕvak; s. Spottname; —nase, *f.* šiljat nos; —näsig, *adj.* šiljata nosa; —ruthe, s. Spießruthe; —säule, *f.* piramida; obelisk; —winkelig, ostrokutan; — zahn, *m.* srĕdnji zub.
Spleiß=e, *f.* trĕska; iver; —en, *v. n.* cĕpati; razcĕpati.
Splint, *m.* bĕlo (od dèrva); bĕlika, bakulja; iver; trĕska.
Splitter, *m.* —chen, *n*, trĕska; iver; trun; —ig, *adj.* cĕpak, pun iverja, trĕšća; natrunjen.
Splittern, *v. a.* cĕpati; kalati, koliti; mèrviti; razmèrviti.
Splitter=nackend, —nackt, Splinterna=

ckend, *adj.* gol i nag kao od majke rodjen.

Splitterricht-en, *v. a.* cěpati dlake; —er, *m.* cěpidlaka.

Sponton, *n.* spontun.

Sponde, *f.* s. Bettgestell.

Sponsalien, s. Eheverlöbniß.

Sporcogewicht, *n.* vaga s darom.

Sporer, *m.* ostrugar, mamuzar.

Sporn, *m.* ostruga, mamuza; (des Hahns), palac (u pětla); *fig.* nagon, poticanje; potaknutje.

Spornen, *v. a.* bosti, biti mamuzom; *fig.* potaknuti; poticati.

Sporn-leder, *n.* koža od mamuze; —rädchen, *n.* zvèrk od mamuze; —riemen, *m.* remen, predjica od mamuze; — streichs, *adv.* hitro, bèrzo, skokom, leteć; — träger, *m.* mamuzaš, ostrugaš.

Sporteln, *pl.* uzgredni dohodci, dari.

Spott, *m.* prikor, rug, poruga, pogèrda; seinen — mit einem treiben, rugati se komu, porugivati se čemu, gèrditi pogèrditi koga.

Spöttelei, *f.* rug, poruga, porugivanje, podsměvanje, spèrdanje.

Spötteln, *v. n.* rugati se, porugivati se, spèrdukati se, podsměvati se.

Spotten, *v. a.* rugati se, porugivati se; gèrditi, pogèrditi, ružiti; psovati; spèrdati se.

Spötter, *m.* rugalac, porugivalac; —ei, *f.* rug, poruga, ruganje, porugivanje, spèrdanje; —in, *f.* rugalica, porugivalica.

Spott-gedicht, *n.* (t.) rugopěv, porugljiva pěsma; —geld, *n.* necěna; um ein — hergeben, za ništa dati, dat u necěnu.

Spöttisch, *adj.* rugljiv, porugljiv.

Spöttler, *m.* rugalac, podsměvalac.

Spott-name, *m.* naděveno imo, naděvak; —preis, *m.* s. Spottgeld; —rede, *f.* rugljiv, porugljiv govor, rěč; —schrift, *f.* rugopis, porugljivo pismo; — vogel, *m.* porugivalac, rugalac; — weise, *adv.* od spèrdnje, za porugu, za rug; — wohlfeil, *adj.* jako, vele jeftin.

Sprachähnlichkeit, *f.* analogia, spodobnost u jeziku.

Sprache, *f.* (eines Volkes), jezik; (Rede, Art des Sprechens), govor; rěč; glas; es wird zur — kommen, bit će o tom govor; nur heraus mit der —, samo kaži, samo reci, samo govori.

Sprach-eigenheit, *f.* vlastitost jezika; —fehler, *m.* falinga, mana od jezika; —fenster, —gitter, *n.* rešetka; —gebrauch, *m.* običaj jezika, govorenja; — gelehrte, — forscher, *m.* filolog, jezikoslovac; —gränze, *f.* medje jezika; — kenntniß, *f.* znanje jezika, poznanje jezikoslovno; —kunde, *f.* filologia, jezikoslovje; —kundig, *adj.* věšt jeziku; —kunst, —lehre, *f.* gramatika, slovnica; —lehrer, *m.* gramatik, slovničar; —los, *adj.* něm; —losigkeit, *f.* němoća; — meister, *m.* učitelj, meštar od jezika; — rohr, *n.* govorna truba; —schnitzer, s. Sprachfehler; —trichter, *m.* lěvak govorni; — übung, *f.* věžbanje u jeziku; —verbesserer, *m.* popravljalac jezika; — verbesserung, *f.* popravljenje, popravljanje jezika; — —werkzeug, *n.* organ govorni, govorilo; —zimmer, *n.* govorionica.

Sprechart, *f.* način govorenja.

Sprechen, *v. n.* govoriti, besěditi, sboriti; reći; (aussprechen), izreći; (lauten), glasiti; laut, leise —, na glas, tiho govoriti; Sie haben gut —, lako je vam govoriti; gut, nicht gut zu — sein, zle, dobre vo-

lje biti; er ist nicht zu —, nemože se š njim govoriti; Recht —, pravicu činiti, suditi; ein Urtheil —, izreći presudu; presuditi; heilig —, posvetiti koga; für einen —, moliti, govoriti za koga; schlecht von einem —, ogovarati, zloglasiti, opadati koga; die Beweise sprechen für den Angeklagten, dokazi glase za tuženika.

Sprecher, *m*. govornik; govorčin.

Spreißel, s. Speiler.

Spreiten, s. Ausbreiten.

Spreize, *f*. podpor; prěčnjak.

Spreizen, *v. a*. raztegnuti; razširiti; (stützen), poduprěti; podpirati; sich —, *v. r*. oprěti se; opirati se, protiviti se; (sich brüsten), kočiti se, ponositi se; veličati se.

Sprengel, *m*. škropionik; (eines Bischofs), biskupia; (eines Pfarrers), parokia, plovania, župa, župno područje; (Gerichts—), sudno područje, sudčija.

Sprengen, *v. a*. činit da skoči štogod; ein Thor —, razbiti, razlupati kapiu; den Pöbel auseinander —, raztěrati ljudinstvo; eine Mine —, opaliti, užgati minu, lagum; die Bank (im Spiel) —, razbiti banku; ein Bataillon —, razbiti bataliun; ein Schloß —, razbiti, razlupati, odbiti bravu; (besprengen), kropiti, škropiti; mit Wasser den Garten —, zalěti, zalěvati vèrt; *fig*. Jemanden in der Stadt herum—, těrati koga po gradu; *v. n*. skočiti, zaletěti se; skakati, letěti; auf den Feind los—, udariti, nasèrnuti, navaliti na neprijatelja.

Spreng-kanne, s. Gießkanne; —kessel, *m*. škropionica; —kugel, *f*. bumba; —wedel, —wisch, *m*. škropionik, kropilo.

Sprenkel, *m*. labor, pločica (za hvatanje pticah); pěga, kèrpa.

Sprenkeln, *v. a*. škropiti, kropiti; poškropiti.

Sprenklein, *n*. kèrpica, pěžica.

Sprenklich, *adj*. pěgav; poškropljen; naškropljen, nastèrcan.

Spreu, *f*. plěva.

Sprich-wort, *n*. rěč, poslovica, priрěčje; —wörtlich, *adj*. poslovičan.

Spriegel, *m*. obruč, lûk, obluk; —n, *v. a*. metnuti, staviti obruč.

Sprießen, s. Sproßen.

Spriet, *n*. soha, razsoha.

Spring, *m*. vrutak, vrućak, vrělo.

Spring-bank, *f*. —bret, *n*. skoknica, daska za skakanje (u pelivanah); —brunnen, *m*. česma, točak, vodomet.

Spring-en, *v. n*. (zerspringen), puknuti; pucati; (als Wasser aus den Röhren), skakati, šikljati, šikati, udarati; (einen Sprung thun), skočiti; skakati; (von etwas los—), odvaliti se, odcěpati se; eine Mine — lassen, opaliti, užgati minu; (vom Hengst ꝛc.), skočiti; skakati; über die Klinge — lassen, pod mač okrenuti, posěći, izsěći; —en, *n*. skakanje; pucanje; —er, *m*. skakalac; skakalo; (im Schachspiel), konj, konjić.

Spring-feder, *f*. stajka, pero; —fluth, *f*. velika bibavica, velika tèrbuljina; —glas, *n*. staklena suza; —hengst, s. Beschäler; —insfeld, *m*. *fig*. větrogonja; —ochs, s. Zuchtochs; —stock, *m*. skakaća batina.

Spritzbüchse, *f*. sisaljka od zove, od bazgovine.

Spritz-e, *f*. stèrcalica, stèrcaljka; — *v. n*. stèrcati, pèrskati; kropiti,

škropiti; —enhaus, *n.* stèrcaljnica; —enmeister, *m.* nastojnik od stèrcalicah; —rohr, *n.* —enröhre, *f.* cěv od stèrcalice; —kuchen, *m.* stèrcani fanjak.

Spröde, *adj.* hrapav; sirov; tvèrd; (leicht brechend), kèrk; *fig.* oporan.

Sprödigkeit, *f.* hrapavost; sirovost; tvèrdost, tvèrdoća; kèrkost, kèrkoća; *fig.* opornost.

Sprosse, s. Sprößling.

Sprosse, *f.* klin.

Sprossen, *v. n.* niknuti; nicati; klicati; rasti; proizhoditi, proizhadjati.

Sprosser, *m.* slavuj, slavić, slavic (koi noćju poje).

Sprößling, *m.* mladica; ogranak; *fig.* potomak, porod.

Spruch, *m.* izreka; (Richterspruch), sud, sudna izreka; (richterliches Erkenntniß), presuda; (Sinnspruch), rěč, poslovica; —buch, *n.* knjiga od sentenciah; knjiga od poslovicah; —reich, *adj.* pun nauka.

Sprüchwort, s. Sprichwort.

Sprudeln, *v. n.* kipěti, vrěti, šikljati.

Sprühen, *v. a.* metati, bacati, sipati.

Sprung, *m.* (Riß), pukotina; (zu Fuß, zu Pferde), skok; —riemen, *m.* skakaći remen, kaiš.

Spucke, s. Speichel.

Spucken, *v. n.* pljuvati; pljunuti.

Spuck-napf, —kasten, *m.* pljuvaljka, pljuvaonica.

Spuhle, s. Spule.

Spühl-en, *v. n.* & *a.* prati; pomivati; plakati; —faß, *n.* škaf, kabao; —ig, —icht, *n.* pomije; —kumpf, —napf, *m.* plitica, zděla za pomivanje; —wasser, s. Spühlig.

Spuk, *m.* strašilo, utvora; buka, talabuka; —en, *v. i.* ići něšto, obilaziti; es spukt in diesem Hause, u ovoj kući ide něšto, obilaze duhovi; es spukt in seinem Kopfe, sulud je vèrti mu se něšto u glavi.

Spul-e, *f.* cěv; —en, *v. a.* sukati, motati na cěv; —rad, *n.* kolovrat; —wurm, *m.* gljista.

Spund, *m.* vranj, tapun; —bohrer, *m.* vranjak, tapunjak (svèrdlo); —bret, *n.* duga od vranja.

Spünden, *v. a.* zabiti, začepiti, udariti vranj; Breter —, obložiti, obiti daskami; slagati daske.

Spund-geld, *n.* kèrčmarina (danak, daća od prodaje vina il piva); —loch, *n.* vranj, tapun.

Spur, (ein zurückgebliebenes Merkmal), ostavše znamenje; (Fußstapfen), trag, slěd; stopa; (Merkzeichen), trag, znamenje; (die — eines Wagens), vagaš; (eines Schiffes), pruga; einem auf die — kommen, doći komu u trag; (eines segelnden Schiffes), pruga.

Spüren, *v. a.* (nachspüren), tražiti, iskati; cunjati; (von Hunden), njušiti; nanjušiti; (bemerken), čuti, osěćati; (wahrnehmen), spaziti, opaziti, osětiti.

Spürhund, Spürer, *m.* vižao, vižle, šljednik; *fig.* špiun.

Spurlos, *adj.* bez ostavšega znamenja, bez traga.

St! *i.* ps, pst, tiho!

Staar, *m.* (im Auge), (t.) bijona (u oku); der schwarze —, jasna slěpoća.

Staar, *m.* (Vogel), čvorak, škvor, škvorac, bèrljak (ptica).

Staat, *m.* (Pracht), parada, gizda, sjajnost; ures, naprava, nakit.

Staat, *m.* (Staaten, *pl.*) dèržava.

Staaten, *pl.* (ohne sing.), redovi.

Staaten-geschichte, *f.* istoria, dogodovština dèržavna; —kunde, *f.* statistika, dèržavoznanstvo.

Staatlich, *adj.* dèržavni.

Staats-, (in Zus.) dèržavni; —amt, *n.* dèržavni ured; —angelegenheit, *f.* posao dèržavni; —anwalt, *m.* dèržavni odvětnik; —anwaltschaft, *f.* deržavno odvětničtvo; —anwaltschaftsbeamter, *m.* urednik kod dèržavnoga odvětničtva; — aufwand, *m.* dèržavni troškovi; — ausgabe, *f.* dèržavni razhodci; — bauten, *pl. f.* dèržavne gradjevine; —beamte, *m.* dèržavni urednik; —bürger, *m.* dèržavljanin; —bürgerlich, *adj.* dèržavljanski; —bürgerschaft, *f.* dèržavljanstvo; —controlle, *f.* (t.) dèržavni prigled; —credit, *m.* (t.) dèržavno věrivo; —dame, *f.* dvorska gospoja; — diener, *m.* dèržavni službenik; — dienst, *m.* dèržavna služba; —einkünfte, *pl.* dèržavni dohodci; — erforderniß, *n.* dèržavne potrebe; —form, *f.* način dèržavne uprave; —forstbeamte, *m.* urednik kod dèržavnoga lugarstva; —gebäude, *n.* dèržavna sgrada; —gefährlich, *adj.* opasan, pogibeljan dèržavi; —gefäll, *n.* dèržavni dohodci; — gefangene, *m.* dèržavni zatvorenik; gefängniß, *n.* dèržavna tamnica; —haushalt, *m.* dèržavno kućanstvo; —kanzlei, *f.* dèržavna pisarnica; —kanzler, *m.* dèržavni pečatnik; —kleid, *n.* gala, haljina od gale; —klug, *adj.* političan; politički; —klugheit, *f.* deržavna mudrost; —körper, *m.* dèržavno tělo, dèržava; —kunst, —kunde, *f.* dèržavoslovje; —kutsche, *f.* kočia, kàruce od parade; —mann, *m.* politik, dèržavnik; —minister, *m.* dèržavni ministar; —oberhaupt, *n.* glava dèržave; —obligation, *f.* dèržavna zadužnica; —papiere, *pl. n.* dèržavne artije; —procurator, *m.* s. Staatsanwalt; —rath, *m.* (ein Staatsrath), dèržavni věćnik, savětnik; (Versammlung), dèržavno věće, dèržavni savět; —rechnung, *f.* dèržavni račun; —rechnungswesen, *n.* dèržavno računarstvo; — rechnungswissenschaft, dèržavno računoslovje; —recht, *n.* dèržavno pravo; —rechtlich, *adj.* po dèržavnom pravu; —rechtslehre, *f.* nauka o dèržavnom pravu; —religion, *f.* dèržavni věrozakon; — ruder, *n. fig.* vladanje, kormanj, dumen, timun od dèržave; —schatz, *m.* dèržavno blago; blagara, blagaonica, riznica; dèržavna pěneznica; —schein, *m.* dèržavna zadužnica; —schuld, *f.* dèržavni dug; —schuldentilgung, *f.* izplata dèržavnih dugovah; —schuldentilgungsfond, *m.* zaklada za izplatu dèržavnih dugovah; —secretär, *m.* dèržavni tajnik; —telegraf, *m.* dèržavni bèrzojav; —umwälzung, *f.* prevrat, prekret dèržavni; — verbrechen, *n.* veleizdaja; —verbrecher, *m.* veleizdajica; —verfassung, *f.* dèržavni ustav; —vermögen, *n.* dèržavna imovina; —verwaltung, *f.* dèržavna uprava; — voranschlag, *m.* dèržavni proračun; —wegen, von —, od deržave; eine von — wegen befähigte Person, osoba, koju je dèržava priznala za sposobnu; —wagen, *m.* s. Staatskutsche; —wirthschaft, *f.* dèržavno kućanstvo; —wissenschaft, s. Staatskunst; —wissenschaftlich, *adj.* dèržavoslovan; —zweck, *m.* dèržavna svèrha.

Stab, *m.* palica; prut; šiba; batina; štap; pritka; kolac; (Faßdaube), dùga; (beim Regiment),

štap; den — über einen brechen, odsuditi koga (na smèrt).

Stabeisen, *n.* gvozdje u palicah.

Stäbeln, *v. a.* pričati, udàrati kolje, vezati tèrsje.

Stabholz, *n.* dèrvo za dùge.

Stabil, *adj.* stalan, stanovan; —erklärung, *f.* (t.) ustanovitba.

Stabs-officier, *m.* oficir od štapa, štapski častnik; —quartier, *n.* štapski kvartir.

Stabträger, *m.* štaponoša.

Stabwurz, *f.* božje dèrvce.

Stachel, *m.* žalac, žaoka; tèrn, bodlja; (zum Antreiben der Thiere), badalj, ostan; *fig.* nagon, potaknutje, poticanje; —beere, *f.* tèrnovo grozdje; —beerenstrauch, *m.* gèrm tèrnova grozdja; —ig, *adj.* bodljikav, tèrnjav; *fig.* bodljiv; —kraut, *n.* zečji tèrn, gladiš (trava), bodljika.

Stacheln, *v. a.* bosti, bockati, badati.

Stachel-nuß, *f.* vodeni orah; —schrift, s. Satire; —schwein, *n.* tèrnati prasac.

Stacke, *f.* kolac.

Stacket, s. Staket.

Stadt, *f.* grad, varoš; (in Zus.) gradski, varoški; —arzt, *m.* gradski lěkar; —bewohner, *m.* varošanin; —buch, *n.* gradska knjiga; (Grundbuch), zemljišnica.

Städtchen, *n.* gradić, varošica, varošinac.

Städter, *m.* varošanin, gradjanin.

Stadt-gebäude, *n.* sgrada gradska, varoška; —gemeinde, *f.* gradska obćina; —gemeindebürger, *m.* gradski obćinar; —gemeindebürgerrecht, *n.* pravo gradskog obćinarstva; —gericht, *n.* sud gradski, varoški; —graben, *m.* obkop, šanac gradski, varoški; —hauptmann, *m.* satnik gradski, varoški; —haus, s. Rathhaus.

Städtisch, *adj.* gradski, varoški.

Stadt-kind, *n.* gradsko, varoško děte; —klatsche, *f. fig.* torokuša gradska; —knecht, *m.* pandur, ustavnik gradski, varoški; —kundig, *adj.* poznat, očit (u gradu); —leben, *n.* gradski, varoški život; —magistrat, *m.* gradsko poglavarstvo; —mauer, *f.* bedem; —physikus, *m.* gradski lěkar; —rath, *m.* věće gradsko; (Person), gradski savětnik; —recht, *n.* gradsko pravo; —richter, *m.* sudac gradski; —schreiber, *m.* pisar gradski; —schule, *f.* gradska škola; —siegel, *n.* gradski pečat; —soldat, *m.* gradski vojnik; —theil, *m.* gradski kraj; —verordneter, *m.* gradski odredjenik; —vogt, *m.* gradski nadglednik; — wage, *f.* měra gradska, varoška; —wappen, *n.* gèrb, cimer gradski.

Staffel, *f.* stupanj, skalin.

Staffelei, *f.* konj malarski.

Staffete, *f.* stafeta, (t.) hitnica.

Staffiren, *v. a.* (ein Zimmer ꝛc.), opraviti; opravljati.

Stag, *m.* (bei den Schiffern), stag (konop od jarbula).

Stagnol, (Stanjol), *n.* kositer u listu.

Stahl, *m.* čelik, nado, ocilo; ognjilo, ognjivo; gvoždje od utie; *poet.* gvoždje; mač; pinjal; —arbeit, *f.* nadotvorina; —arbeiter, *m.* nadar.

Stählen, *v. a.* naditi; obnaditi; das Eisen —, kaliti.

Stählern, *adj.* od nada, čelika.

Stahl-fabrik, *f.* (t.) nadara; —feder, *f.* pero od nada; stajka od nada;

—grün, *adj.* tamno-zelen; —hütte, f. Stahlfabrik; —schneider, *m.* nadorězac; —stich, *m.* nadorěz, urěz, usěk u nadu; —wasser, *n.* nadovita voda,

Stahr, f. Staar.

Stähr, f. Schafbock.

Stähren, *v. n.* těrati se (od ovacah).

Staken, *m.* kolac.

Staket, *n.* kolje.

Stall, *m.* štala; (Pferdestall), konjušnica; *fig.* svinjac, kotac; —baum, *m.* pregrada (u štali); —bediente, *m.* konjuh, konjušar; —decke, f. Pferdedecke.

Stallen, *v. n.* pišati, mižati (od konjah); *fig.* mit einander —, pogadjati se; — *v. a.* metnuti, ugnat u štalu.

Stall-fütterung, *f.* jasleno hranjenje; —geld, *n.* (t.) konjušnina; —knecht, *m.* konjuh, konjušar; —meister, *m.* konjušnik; —ung, *f.* pišanje, mižanje; f. Stall; —zins, *m.* konjušnina; najmovina od štale.

Stamm, *m.* panj; klada; stablo; (Geschlecht), rod; (Volksstamm), kolěno; puk; (Familie, Haus), porodica; (Linie), loza; (Kapital), glavnica, glavno; (gestiftetes Kapital), zaklada; der männliche, weibliche —, mužko, žensko kolěno; die zwölf Stämme Israel, dvanaest kolěnah izraelskih.

Stamm-ältern, *pl.* stari, predci, pradědi, praroditelji; —baum, *m.* rodoslěd porodice kakve; —buch, *n.* knjiga rodoslovna; pomenka, knjiga od uspomenah; —buchstab, *m.* slovo korěnito.

Stämmeisen, *n.* dlěto, glěto.

Stammeln, *v. n.* tepati, pentati; jecati.

Stammeln, *n.* tepanje; pentanje; jecanje.

Stammeltern, *pl.* f. Stammältern.

Stammen, f. Abstammen, Herstammen.

Stämmen, *v. a.* upirati; podupirati; uprěti; poduprěti; einen Fluß —, zapruditi, pregraditi rěku; sich —, *v. r.* opirati se, protiviti se; podbočiti se; poduprěti se, nasloniti se.

Stamm-ende, *n.* panj; —erbe, *m.* naslědnik po rodu; —geld, *n.* glavnica, glavno zakladno; —genosse, *m.* jednoplemenik; —gut, *n.* dědovina, dobro porodice; zakladno dobro; —haft, *adj.* jak, čvèrst; —halter, *m.* podpor roda, kolěna; —haus, *n.* kuća porodice; —holz, *n.* dèrvo, stablo; schönes hohes —, dèrvlje lěpa i visoka stabla.

Stämmig, *adj.* jak, čvèrst; hoch —, nieder —, visoka, nizka stabla.

Stamm-land, *n.* postojbina; —lehen, *n.* pèrvotna podarbina.

Stammler, *m.* tepalo, tepavac, pentalo, pentavac.

Stamm-linie, *f.* grana, loza (od kèrvi); —mutter, *f.* pramati; —register, *n.* genealogia, rodoslovje; —silbe, *f.* korěnita slovka; —sitz, *m.* prebivalište porodice; —sprache, *f.* jezik korěniti, izvorni; —tafel, *f.* rodopisna knjiga; —theil, *m.* član porodice; —vater, *m.* praotac, praroditelj; —vermögen, *n.* imovina porodice; (gestiftetes), zakladna imovina; —wappen, *n.* arma rodna, gèrb rodni; —wirthschaft, *f.* pèrvotno kućanstvo; —wort, *n.* rěč korěnita.

Stämpel, *m.* (in Mörser), tučak, bat; (in Pumpen), procěp; (bei Blumen), stubić, bijka; (der Schreibbogen), (t.) biljeg; (zu Waaren), biljeg,

obilježje; *fig.* (Zeichen), žig; pečat; —amt, *n.* biljegovni ured; —befreiung, *f.* osloboda od biljega; —behandlung, *f.* postupanje kod biljegovanja; —bogen, *m.* biljegovni tabak; —classe, *f.* biljegovni razred; —frei, *adj.* slobodan, prost od biljega; bez biljega; —freiheit, *f.* slobodnost od biljega; —geld, *n.* biljegovina; —n, *v. a.* (t.) biljegovati; *fig.* (brandmarken), žigosati, udariti žig; —papier, *n.* papir biljegovani; —patent, *n.* povelja o biljegu; —pflicht, *f.* podložnost biljegu; —scala, *f.* lestvica za biljeg; —schneider, *m.* pečatar; —strafe, *f.* biljegovna kazan; —übertretung, *f.* biljegovni prekèršaj; —verkürzung, *f.* biljegovna prikrata; —vormerkung, *f.* biljegovno predbilježenje.

Stampfbüchse, *f.* stupa, tućak.

Stampfe, *f.* stupa, tučak; bat, tukač.

Stampfe, *f.* (das Stampfen), stupanje; nabijanje.

Stampfen, *v. a.* stupati, nabijati, gaziti; (mit dem Fuße —), lupati, biti nogom o zemlju.

Stampfmühle, *f.* stupa.

Stand, *m.* stojnica, stojanje; posada, položenje; (Platz, Stelle), město; (auf dem Markte), stojnica; (Zustand), stanje; (Rang), stalež; (Gattung), razred; (Recht), pravo; der ledige —, bezženstvo, neudaja; (bei den Jägern), čekalica; einen — in einem Orte haben, naměšten, posadjen biti; seinen — verändern, město svoje, stališ svoj proměniti; der — des Wassers, visina od vode; —halten, čekati; dočekati; odèržati; Einsetzung in den vorigen —, povrata u pèrvašnje pravo; Jemand zu —e bringen, postaviti koga; zu —e bringen etwas, napraviti, učiniti što; zu —e kommen, stupiti u život; es kommt kein Vergleich zu —, neporavnaju se; wenn der Kauf zu —e kommt, ako kupnja za rukom podje; im —e sein, moći, biti kadar što učiniti; außer —e sein, nemoći, nebiti kadar učiniti čega.

Standart-e, *f.* stég, konjanička zastava; —junker, *m.* stégonoša, zastavnik, štandarnik.

Standbild, *n.* statua, stajalište.

Ständchen, *n.* serenada; (Markt—), stojnica.

Stände, *pl. m.* stališi, redovi.

Ständer, *m.* stup; čabar; ribnjak.

Standes-erhöhung, *f.* povis staleža; —gebühr, *f.* nach —, polag staleža; —mäßig, *adj.* staležu spodoban, priměran; — *adv.* polag staleža; —person, *f.* osoba otmena, višega staleža.

Standgeld, *n.* městovina, malta; —gericht, *n.* prěki sud.

Standhaft, *adj.* stalan, stavan, postojan; —igkeit, *f.* stalnost, stavnost, postojanstvo.

Standhandel, *m.* stojna tèrgovina.

Ständig, *adj.* stalni.

Ständisch, *adj.* staležki.

Stand-lehre, s. Statik; —ort, *m.* stanovište; —punkt, *m.* město, posada; točka od smatranja, od gledanja; stališ; —quartier, *n.* stojni kvartir, stan; —recht, *n.* stojni sud, prěki sud; — rechtlich, *adj.* što se tiče prěkoga suda; — rechtliche Commission, pověrenstvo za prěki sud; —rechtmäßig, *adv.* — behandelt werden, doći pod prě-

ki sud; —rede, *f.* nadgrobna beséda, nadgrobni govor.

Stange, *f.* lĕnka, motka, sèrg; prut; — Gold, Silber, slitak; šib; (an einer Fahne), kopje od barjaka; (Siegellack), struk voska cèrvenoga; (im Käfich), šibica; (am Steuerruder), jargola; *fig.* einem die — halten, braniti, zagovarati koga, dèržati komu krilo.

Stängel, *m.* Stängelchen, *n.* dèržak, peteljka, biljka; (vom Getreide), struk; šašarika; (zur Stängelung der Bohnen ꝛc.), pritka, taklić.

Stängeln, *v. a.* priticati, udarat pritke, taklića, vezati; — *v. n.* rasti, širiti se u stablo.

Stangen-bohne, *f.* pritćanik (bob); — eisen, *n.* gvoždje u motkah; — gold, *n.* zlato u šibah, u motkah; —pferd, *n.* rudnjak (konj); —silber, *n.* srebro u šibah, u motkah.

Stänker, *m.* svadljivac, kavgadjia. inatnik; (der alles durchsucht), cunjalo; (der stinkt), smèrdljivac; — ei, *f.* smrad, smèrdež; *fig.* inat, kavga, svadja; —n, *v. n.* (Gestank machen), smèrdĕti; (durchwühlen), cunjati, njušiti; (Uneinigkeit stiften), svadjati se, inatiti se, zametati kavgu.

Stanniol, f. Stagnol.

Stanze, f. stanca, matica.

Stapel, *m.* (Haufen, Schicht), hèrpa, gomila, kup; (Schiffswerft), akver, škar, kantir; ein Schiff vom — lassen, pustit u more, rinut u more brod; vom — laufen, izić iz kantira, iz škvera; (für Waaren), magazin; ostava (za robu), mĕsto od stovarenja, skladište.

Stapeln, *v. n.* (im gem. Leben), kracati, koracati.

Stapeln, *v. a.* (aufstapeln), gèrnuti, nagèrnuti, metat na hèrpu, gomilati, nagomilati.

Stapel-platz, *m.* (t.) stovarište; — recht, *n.* —gerechtigkeit, *f.* stovarno pravo; —stadt, *f.* stovarni, tèrgovački grad; —waare, *f.* stovarna roba.

Stark, *adj.* jak, čvèrst; silan, silovit; krĕpak; valjan; snažan; sie waren tausend Mann —, bila ih je hiljada; wie — ist der Feind? koliko ima nepriatelja, koliko ima vojnikah u nepriatelja? —e Gründe, valjani dokazi.

Stärke, *f.* snaga; jakost; sila; krĕpost; debljina (dèrva).

Stärke, *f.* (für die Wäsche), štirka, inkaša, škrob.

Stärk-en, *v. a.* jačiti; krĕpiti; tvèrditi; objačiti; podkrĕpiti; utvĕrditi; die Wäsche —, štirkati, škrobati, inkašati; —end, *adj.* krĕpljiv, podkrĕpljiv.

Stärk-macher, *m.* štirkar, inkašar; — mehl, *n.* štirka, inkaša, škrob.

Stärkung, *f.* krĕpljenje; ukrĕpljenje, pokrĕpljenje.

Starost, *m.* starosta; —ei, *f.* starostia.

Starr, *adj.* ukoćen; zapanjen; tvèrd, odèrvenjen; okoran; —blind, *adj.* posve slĕp; —en, *v. n.* kočiti se; ukočiti se; zapanjiti se; tvèrdnuti; otvèrdnuti; (starr sehen), ukočenim očima gledati, bečiti se; — heit, *f.* ukočenost, tèrnutje.

Starr-fisch, *m.* dèrhtulja; —kopf, *m.* tvèrdoglavac, tvèrdokornjak; — köpfig, —sinnig, *adj.* tvèrdoglav, tvèrdokoran; —leinwand, f. Steifleinwand; —sinn, *m.* tvèrdoglavost, tvèrdokornost; —sucht, *f.* mèrtvilo.

Stät, *adj.* stojan, postojan, stalan,

stavan; čvèrst; —ig, *adj.* tvèrdoglav, tvèrdokoran (konj); (anhaltend), postojan; (in der Mathematik), čvèrst; —igkeit, *f.* tvèrdoglavost, tvèrdokornost (u konja).

Statik, *f.* statika.

Station, *f.* (Poststation), štacia, postojka; (Anstellung), služba, město; —splatz, *m.* stanovište; —sverhältniß, *n.* stanovišno odnošenje.

Statistik, *f.* (t.) dèržavopis; —er, *m.* dèržavopisnik.

Statistisch, *adj.* statističan; statistički, (t.) dèržavopisni.

Stativ, *n.* noga, podnožje.

Statt, *prp.* město, měste, na město.

Statt, Stätte, *f.* město; von Statten gehen, ić od ruke; zu Statten kommen, biti za koga, biti komu od koristi, pomoći, ići kome; Statthaben, Stattfinden, imati město, biti puno; Stattfinden lassen, dopustiti što; an Kindesstatt annehmen, uzet koga za svoje děte; an seiner Statt, na město njega; sich an Jemandes Statt setzen, mislit, da je tko na čijem městu, mislit tko, da je on što je drugi; eine heilige, geweihte Stätte, sveto, posvetjeno město.

Stättegeld, s. Standgeld.

Statthaft, *adj.* město imajuć; valjan, putni; —igkeit, *f.* (t.) putnost.

Statthalter, *m.* naměstnik, (t.) městodèržac; —schaft, *f.* naměstničstvo, (t.) městodèržtvo; (in Zus.) městodèržni.

Stattlich, *adj.* krasan, lěp, uzorit; [važan.

Statue, *f.* statua, kip izrězan.

Statuiren, *v. a.* ustanoviti što.

Status, *m.* stanje; — quo, stanje, kao što je.

Statur, *f.* uzrast, struk.

Statut, *n.* naredba, (t.) ustanova; (Regel), pravilo.

Staub, *m.* prah; sich aus dem —e machen, uteći, otići izmaknuti, otići izpod žita; — machen, prašiti; aus dem —e heben, iz kala koga podignuti; —besen, *m.* metlica, šćetka; —beutel, *m.* (in der Botanik), mošnjica, kesica (u botanici).

Stäubchen, *n.* prašak; drobnica.

Stauben, *v. n.* prašiti; prašiti se; pušiti se.

Stäuben, *v. a.* prašiti, pahati; izprašiti, opahati.

Stäuber, *m.* metlica; vižle, vižao (pas).

Stäubern, s. Aufstäubern, Fortjagen.

Staubfäden, *pl. m.* končići (u botanici).

Staubig, *adj.* prašan, pahovit.

Staub-mehl, *n.* paspalj; —perle, *f.* sitni biser; —regen, *m.* rosa, kiša pèršavica; —sand, *m.* sitni pěsak, prašina; —weg, *m.* matica (u botanici); — wolke, *f.* oblak od praha.

Stauchen, *v. a.* pritisnuti; pritiskati; rinuti; rivati; das Wasser —, pregraditi vodu; gestauchte Mühle, ustavljen, zatvoren mlin; den Flachs, Hanf —, razgèrnjivati lan, konoplju; Waaren in ein Faß —, tèrpati, slagati, skladati robu kakovu u bačvu.

Staucher, s. Muff.

Stäudchen, *n.* gèrmak.

Staud-e, *f.* gèrm; stablo; —en, sich, *v. r.* rasti u gèrm, u stablo, bokoriti se; —engewächs, *n.* gèrmovito rastje; —ensalat, *m.* glavata salata; —ig, *adj.* gèrmovit; pun gèrmja.

Stauen, *v. a.* pregraditi, zatvoriti, ustaviti vodu.

Staunen, *v. n.* čuditi se, diviti se; snebivati se (od čuda); — *n.* čudo; snebivanje.

Staupbesen, *m.* šibe, šibje.

Staupe, *f.* šibe, šibje; šibanje; (Krankheit), pošast.

Stäup-en, *v. a.* šibati, tepsti; —er, *m.* šibalac.

Stech-apfel, *m.* tatula (trava); —bahn, *f.* tèrkalište, igralište; —beutel, *m.* oštro dlěto; —dorn, s. Wegdorn; —eisen, *n.* šiljak.

Stech-en, *v. a.* bosti, badati, bockati; (von Schlangen, Insekten ꝛc.), ujěsti; (in Kupfer, Metall), usěći, uděljati, urězati; ein Schwein ꝛc. —, klati, zaklati; eine Karte im Spiele —, ubiti; die Sonne sticht, peče sunce; sich einen Nagel in den Fuß —, nabosti se na čavao; Wein aus dem Faß —, vaditi, izvaditi vino iz bačve; den Staar —, izbosti bijonu; in die See —, otisnuti se, izić iz luke; krenuti se; nach dem Ringe —, igrati se pèrstena; um etwas —, vući ždrěbe, kockati se, ždrěbati se; —en, *n.* bodenje, probadanje; klanje; rězanje; (in den Seiten), protisli, bodež; —end, *adj.* bodljiv; oštar; —ender Schmerz, bridka, oštra, gorka bol; — er, *m.* šiljak; roglje, trozub, trozubje; (für die Augen), naočnik; —fliege, *f.* koljuća muha; — gabel, *f.* roglje, trozub, trozubje.

Steckbrief, *m.* (t.) těralica, pismo potěre; —lich einen verfolgen, poslati za kim těralicu.

Stecken, *m.* palica; batina; štap.

Stecken, *v. a.* zabosti; zarinuti; zatući; zataknuti; das Fleisch an den Spieß —, nataknuti meso na ražanj; den Kopf heraus —, promoliti glavu; etwas in die Tasche —, metnut što u žep, turiti što u špag; ins den Mund —, metnut u usti; in Gefängniß —, baciti, vèrći u tamnicu; ins Kloster —, zatvorit u namastir; etwas zu sich —, uzeti štogod u žep; Jemanden ein Ziel —, udariti komu svèrhu, zasěći komu medjaše; Bohnen, Erbsen, Zwiebeln —, saditi; sich in Schulden —, zadužiti se, zakopati se u dug; Jemanden in den Sack —, metnuti koga u žep; einem etwas —, kazat komu štogod u potaji; seine Nase in alles —, zabadati se svakamo; — *v. n.* zaboden, priděven biti; den Schlüssel — lassen, ostavit ključ u vratih; im Koth — bleiben, ostat u blatu, u kalu; er steckt immer zu Hause, uvěk je kod kuće; er steckt im Gefängniß, u tamnici je, tamnuje; in Schulden —, zadužen biti; er ist im Predigen — geblieben, zapeo je u predici; er bleibt bei jedem Worte —, zapinje pri svakoj rěči; einen — lassen, ostaviti koga; (verborgen sein), biti; sakrit, sakriven biti.

Stecken-knecht, *m.* pandur; —pferd, *n.* dèrven konj; *fig.* omilěla stvar; ein Jeder hat sein —, svaki svoju ima.

Steckfluß, s. Stickfluß.

Steck-garn, —netz, *n.* mrěža (ptičarska); —nadel, *f.* pučenka, čioda, gumbašnica; —rübe, *f.* mèrkva, mèrkvela.

Steg, *m.* (über einen Graben), staja, bèrvno; bèrv, bèrvina; (Fuß—), staza; (an einem Instrument), konjic; (in der Buchdruckerei), konj.

Stegreif, *m.* stremen, uzendjia; *fig.* aus dem —, směsta, iz nenada.

Steh-en, *v. n.* stati; stojati; *fig.* nalaziti se, biti; im Wege —, bit na putu; entgegen —, biti protivan; — bleiben, stati; Schildwache —, bit na straži; — lassen, ostaviti; Gevatter —, kum biti; seinen Mann —, vrědan biti; im Begriff —, hotěti, kaniti; Geld bei einem — haben, imat u koga novacah ostavljenih; unter einem —, bit pod kim; unter Aufsicht —, biti pod nadgledstvom; unter Curatel —, biti pod skèrbništvom; es steht mir ein Unglück bevor, nesrěća me čeka; es steht noch dahin, još se nezna; es steht ihnen frei, slobodno; prosto vam bilo; es steht ein Preis auf seinem Kopfe, udarena je cěna na njegovu glavu; ich stehe dafür, dobar stojim; das steht im weiten Felde, daleko je to još; Jemanden zu Gebote —, bit komu na službu; pri ruci što komu biti; es steht schlecht um ihn, zlo je po njega; zu — kommen, koštati, stojati; wie steht es? kako je? nach eines Leben —, radit komu o glavi; es steht bei mir, od mene visi; darnach steht mein Sinn, to želim, to tražim, tamo težim; —en, *n.* stojanje, stanje; stojnica; —end, *adj.* stojeć; — *adv.* stojeć, na stojeć, stojećke.

Stehl-en, *v. a.* krasti, ukrasti; —er, *m.* kradljivac, kradac, tat.

Steif, *adj.* ukočen; tvèrd; krěpak; okoran; dèrven; *fig.* čvèrst, postojan, stavan.

Steife, *f.* ukočenost; tvèrdoća; okornost; (der Leinwand), štirka, inkaša, škrob; (Stütze), podpor.

Steif-en, *v. a.* (im Bau), poduprěti; podupirati; (Wäsche, Zeuge —), štirkati; krěpiti; sich auf etwas —, upirati se u što; —heit, —igkeit, *f.* ukočenost; tvèrdoća; okornost; dèrvenost; —leinwand, *f.* krěpko platno, klijano platno.

Steig, s. Steg.

Steigbügel, *m.* stremen, uzendjia; —riemen, s. Steigriemen.

Steige, s. Stiege.

Steigen, *v. n.* (sich erheben, aufsteigen), uzići, uzaći; *fig.* dignuti se, narasti; dizati se, rasti; Treppen —, ići, penjati se, uzlaziti po stubi; das Blut steigt ihm in den Kopf, kèrv mu udara u glavu; zu Pferde —, uzjahati, posěsti konja; ins Schiff —, ukèrcati se; aus der Kutsche —, sići s kočie; das Wasser steigt, voda raste; (vom Preise), dražati, podražati, dizati se, rasti cěna, poskupiti, poskupljivati, skočiti cěna; —, *n.* uzlaženje, uzlaz; silaženje; (des Preises), dražanje, dizanje, rastnja cěne.

Steiger, *m.* (beim Bergbau), (t.) ulaznik (u rudarah)

Steiger-n, *v. a.* dizati; podignuti (cěnu); —ung, *f.* dizanje (cěne); licitacia, ličba.

Steigriemen, *m.* stremenica, kaiš, remen od stremena.

Steil, *adj.* stèrm, stèrmenit; —heit, *f.* stèrmen, stèrmenitost.

Stein, *m.* kam, kamen; koštica (od voća); einen — im Brette haben bei Jemanden, bit u milosti u koga; zu —e werden, okameniti se; — des Anstoßes, kamen smutnje; —ader, *f.* žila u kamenu; —adler, *m.* kostolom (orao); —alt, *adj.* star, prestar; —artig, *adj.* kamenit; —amsel, s. Goldamsel; —art, *f.* vèrsta od kamena; —äsche, *f.*

bukva; —bank, *f.* klupa od kamena; —beere, s. Heidelbeere; —beißer, s. Kernbeißer; — beschreiber, *m.* kamenopisac; — beschreibung, *f.* kamenopis; — beschwerung, *f* kamen (bolest); —birn, *f.* kamenjača; —bock, *m.* kozorog; —bohrer, *m.* svèrdlo, svidar (u minarah); —brech, *m.* komorač (trava); —brecher, *m.* kopač od kamenja; —bruch, *m.* kamenarnica; —buche, s. Hagebuche; —butter, *f.* kamena mast.

Steinchen, *n.* kamenak, kamenčić.

Stein-drossel, *f.* drozd kameniti (ptica); —druck, *m.* kamenotisak; — druckerei, *f.* litografia, kamenotiskara; —eiche, *f.* cèrnica (hrast); — eppich, *m.* divji peršin; —erde, f. kamenita zemlja, krasa.

Steinern, *adj.* kamen, od kamena; —es Becken, kamenica.

Stein-flachs, *m.* amiant, asbest; — frucht, *f.* košticavo voće; —grube, *f.* s. Steinbruch; —grund, *m.* kamenjak; —gut, *n.* kameno posudje; —hart, *adj.* kamen, tvèrd kao kamen; —hauer, *m.* kamenar; — haufen, *m.* hèrpa kamenja; razvaline, podèrtine; — hirse, *f.* divje proso, divja proja; —icht, —ig, *adj.* kamenit.

Steinig-en, *v. a.* kamenovati; —ung, *f.* kamenovanje.

Stein-kalk, *m.* klak, kreč kameni, japno od kamena; —kenner, *m.* kamenoznanac; —kenntniß, *f.* kamenoznanstvo; —kitt, *m.* lem kameni; —klee, *m.* nokatac, nokata, kokotac (trava); —kluft, *f.* pukotina, puć (u stěni); —kohle, *f.* kameni ugljen; —kohlenbergwerk, *n.* (t.) ugljenik; — kröte, *f.* baburača; —lerche, *f.* ševa poljska (ptica); —linde, *f.* lipa kamenita; — marder, *m.* kuna, kunica; — meißel, *m.* dlěto kamenarsko; —metz, *m.* kamenar; —obst, s. Steinfrucht; —öhl, *n.* kameno ulje; —pflaster, *n.* tarac, taraca, kaldèrma kamena; —reich, *adj.* kameniti; *fig.* jako, velè bogat, prebogat; —reich, *n.* carstvo rudno; —salz, *n.* kamena sol; —schleifer, *m.* gladilac, laštilac kamenja; —schmerz, *m.* kamen (bolest); —schneider, *m.* kamenar; kamenorězac; —schnitt, *m.* rězanje kamena; —schreiber, *m.* litograf, kamenopisac; —schrift, (Inschrift auf Steinen), kameni nadpis; kameno pismo; —schwalbe, *f.* čopa, argić (ptica); —setzer, *m.* taracar, kaldèrmar; slagalac kamenja; — stück, *n.* kamen, komad kamena; kameni samostrěl; —wand, *f.* stěna; —weg, *m.* kaldèrma, taraca; —wein, *m.* steinsko vino; —werk, *n.* kamenje; —wurf, *m.* hitac, udarac kamena; metanje, bacanje kamena; domet.

Steiß, *m.* guzica, zadnjica, stražnjica, dupe; sapi; —bein, *n.* tèrtica.

Stellage, *f.* s. Gestell, Gerüst.

Stelle, *f.* město; auf der —, s města, odmah; udilj; (Gerichts—), sud; (Amt), ured.

Stellen, *v. a.* staviti; metnuti; postaviti, narediti, razrediti; dahin —, dahin gestellt sein lassen, ostaviti, ostaviti se, mahnuti se čega; einem nach dem Leben —, raditi komu o glavi; den Topf ans Feuer —, pristaviti k ognju lonac; etwas gerade —, izpraviti; naravnati; etwas richtig —, izpraviti, popraviti što; einen über etwas zur Rede —, potegnuti, povuć koga na račun; eine Forderung —, iska-

ti što od koga; etwas in Ausgabe, in Empfang —, staviti što u razhodak, u dohodak; sicher —, osigurati, metnut u sigurnost; einen Bürgen —, poruka, jemca dati; diese Gemeinde muß drei Mann —, obćina ova daje tri čověka, tri momka; etwas in Abrede —, prigovarat čemu, někati; eine Uhr —, izpraviti uru; auf die Probe —, izkusiti, podkusiti; ins Werk —, stavit u dělo; in Vergleich —, prispodobiti; einen zufrieden —, samiriti, namiriti, zadovoljiti; den Wechsel auf Ordre —, izdati měnicu na nared, na naredak; sich —, doći pred sud, staviti se; er stellt sich, als wenn er ihn nicht kennte, čini mu se nevěšt; sich an das Fenster —, stati k prozoru; sich um einen herum —, okružiti, obkoliti koga; sich der Gefahr blos —, staviti se baciti se, vèrć se u pogibio.

Stellensucher, *m.* služboiskalac.

Stellmacher, s. Wagner.

Stellrad, *n.* izpravno kolašce (od ure).

Stellung, *f.* razredjenje; položenje; posada; (einer Person), stavljenje; (zum Militär), primanje u vojnike; — einer Waare, dostava rohe; —samt, *n.* vojnoprimni ured; —sbezirk, *m.* vojnoprimni kotar; —spflichtig, *adj.* podložan službi vojničkoj.

Stellvertret-er, *m.* naměstnik; —ung, *f.* naměstničtvo; in —ung eines andern, na město drugoga.

Stellwagen, *m.* omnibus; — wagenführer, *m.* saltadžija.

Stelze, *f.* štula, dèrvena noga, gigalje.

Stelzen, *v. n.* kracati; ići pro štulah.

Stelzfuß, *m.* dèrvena noga. [Stämpel.

Stemmen, Stempel, s. Stämmen,

Stenge, *f.* nadjarbuo, dodatak od jarbula.

Stengel, s. Stängel.

Steppe, *f.* pustinja, pustoš.

Steppen, *v. a.* bosti, prošivati; nabosti, prošiti.

Steppen, *n.* Stepperei, *f.* bod, prošiv; prošivanje.

Stepperin, *f.* prošivalica.

Stepp-nadel, *f.* prošivaća igla; — naht, *f.* prošiv, bod.

Sterbe-bett, *n.* smèrtna postelja; — buch, *n.* knjiga mèrtvih, —fall, *m.* slučaj smèrti; —gelder, *pl. n.* — lehen, *n.* (t.) mèrtvarina; —hemd, *n.* smèrtna košulja; — kleid, *n.* smèrtna haljina; —lied, *n.* smèrtna pěsma.

Sterb-en, *v. n.* umrěti, prestaviti se, preminuti, izdahnuti; an einer Krankheit —, od bolesti kakove; —en, *n.* umiranje; pomor; —end, *adj.* umiruć, umirajuć.

Sterbenskrank, *adj.* na smèrt bolestan.

Sterbe-quartal, *n.* posmèrtna četvèrt; —register, *n.* kazalo mèrtvih; — stunde, *f.* smèrtna ura; —tag, *m.* smèrtni dan.

Sterblich, *adj.* umèrli, smèrtan; — keit, *f.* umèrlost; pomor.

Sterbling, *m.* poginula ovca.

Stereotypen, *pl. f.* stereotip, stalna, nepomična pismena.

Stereotypiren, *v. a.* pismena zalevati, tako da se nemiću (da su nepomična).

Sterling, *m.* sterling; ein Pfund —, funta sterlinga, funta sterlinska.

Stern, *m.* zvězda; (im Auge), zěnica; (Schicksal), sréća, udes sudbina, nam ra; Pferd mit einem —, lisast konj, lisac.

Stern-anis, *m.* aniš, onliz kinezki; —bild, *n.* zvězdovje.

Sternchen, *n.* zvězdica.
Sterndeuter, *m.* astrolog, zvězdoslovac; —ei, Sterndeutung, *f.* astrologia, zvězdoslovje; —isch, *adj.* astrologički, zvèzdoslovski.
Stern=distel, *f.* voljč (trava); —hell, *adj.* jasan, zvězdovit; — himmel, *m.* tvèrdina (nebeska).
Sternig, *adj.* zvězden, zvězdovit.
Sternkreuzorden, *m.* red zvězdnoga kèrsta, križa; —sdame, *f.* gospoja reda od zvězdnoga kèrsta.
Stern=kunde, *f.* astronomia, zvězdoznanstvo; —kundige, *m.* zvězdar zvězdoznanac; —maß, *n.* zvězdenik, zvězdogled; — putze, — schnuppe, *f.* zvězda letećа; — schanze, *f.* obkop zvězdoviti, zvězda; — seher, s. Sternkundige; —warte, *f.* zvězdarnica, toranj zvězdarski.
Sterz, *m.* (Schwanz), rep; ručica, ralica (od pluga).
Stetig, s. Stätig.
Stets, *adv.* vazda, svagda, uvěk; sve.
Steuer, *f.* namet, štibra, porez, poreza; daća, danak, dacia; carina; milde —, milostinja; pomoć; — —n und Abgaben, plaćanja i danci; (in Zus.) porezni.
Steuer, *n.* s. Steuerruder.
Steuer=abschreibung, *f.* izpisanje poreza; — amt, *n.* (t.) poreznica, porezni ured; — anlage, *f.* ustanovljenje poreza; —ansage, *f.* nareka poreza; —anschlag, *m.* proračun poreza; —ausschreibung, *f.* razpis poreza.
Steuer=bar, *adj.* porezki; — barer Mann, porezovnik; —beamte, *m.* porezni urednik; —bezirk, *m.* porezni kotar; —bogen, *m.* porezni list.
Steuerbord, *n.* desni bok (od broda).
Steuer=buch, —register, *n.* knjiga porezna; —casse, *f.* porezna pěneznica; —einnehmer, *m.* poreznik, porezdžija; — frei, *adj.* prost, slobodan od poreze; —freiheit, *f.* oslobodjenje, slobodnost od poreza; —gebühr, *n.* porežka dužnost; —gemeinde, *f.* (t.) porežka obćina; —gulden, *m.* porezna forinta.
Steuermann, *m.* kormanjuš; timunir; pilot.
Steuern, *v. a.* (ein Schiff, auch als *v. n.* nach einem Orte), timuniti, kormanjiti, ravnati; einem Uebel —, pomoći čemu, prepréčiti štogod; ukinuti što; (vorbeugen), predusresti; (beitragen, Geld 2c.), prinositi; (Abgaben zahlen), plaćati porezu; sich an und auf etwas —, upirati se na što.
Steuer=nachsicht, *f.* popust poreza; —nachsichtsschein, *m.* porezna popustnica; —patent, *n.* povelja o porezu; —pflicht, *f.* porežka dužnost; —pflichtig, *adj.* porežki; — pflichtige, *m.* porezovnik; —register, *n.* kazalo poreza; — repartition, *f.* razredjenje poreza; — rückstand, *m.* porezni ostatak.
Steuerruder, *n.* kormanj, kormilo, dumen, timun.
Steuer=satz, *m.* izměra poreza; — schein, *m.* teskera, cedulja od poreze, porezno pismo; —system, *n.* porezna sustava; — termin, *m.* porezni rok; —umlegung, *m.* razredjenje poreza; —wesen, *n.* porezni poslovi; —zahlung, *f.* plaćanje poreza; —zuschuß, *m.* prirez, porezna doplata.
Stich, *m.* ubod; bodac, bodež; (Stichwunde), ubodina; (eines Insekts, Schlange 2c.), ujědina; (im Nähen), hitac, udarac (od igle); (im Kartenspiel), ubitak; (Kupferstich), u-

rĕz, usĕk u bakru, bakrorĕz; einen im — lassen, ostavit koga na cĕdilu; nicht — halten, bĕžati, ne stojati; nedèržati; laž biti; sich auf den — schlagen, na bodezan se biti, tući.
Stich-axt, *f*. dvopernica, obĕstranica (sĕkira); —blatt, *n*. branik (od mača); *fig*. ruga, poruga.
Stichel, s. Grabstichel.
Stichelei, *f*. zadirkivanje, bockanje.
Sticheln, *v. a*. bosti, bockati; (mit Worten), bosti, bockati, zadirkivati.
Stichelrede, *f*. bodna rĕč, zadirkivanje.
Stichsäge, *f*. šegac, vèrsta od pile.
Stick-en, *v. a*. vezti; —, *n*. vezenje, vezilo; —er, *m*. vezilac; —erin, *f*. vezilja; —erei, *f*. vez, vezilo.
Stick-fluß, *m*. zaduha; — husten, *m*. zadušljiv kašalj.
Stick-rahmen, *m*. djerdjef; —seide, *f*. svila za vezilo; —werk, *n*. s. Stickerei.
Stieben, *v. a*. razsipati; razsuti; — *v. n*. razsipati se, razsuti se; s. Stäuben.
Stief-ältern, *pl*. otčuh i maćeha; —bruder, *m*. polubrat.
Stiefel, *m*. škornja, čizma; cĕv (od sisaljke); —bret, *n*. klin od kopita; —holz, *n*. šam, kopito; —kappe, —stulpe, *f*. suvratak od čizamah; —knecht, *m*. sluga, izuvnik; —macher, *m*. čizmar.
Stiefeln, *v. a*. (Bohnen, Schoten), priticati; (Stiefel anziehen), obuti čizme.
Stiefel-schaft, *f*. sara, truba od čizme; —stulpe, s. Stiefelkappe; —zieher, *m*. kuka (za obuvanje), nazuvnik.
Stief-geschwister, *pl*. polubrat, polusestra; polubratja; polusestre; —kind, *n*. pastorče; —mutter, *f*. maćuha, maćeha; —schwester, *f*. polusestra; — sohn, *m*. pastorak; — tochter, *f*. pastorka, pastorkinja; —vater, *m*. otčuh.
Stiege, *f*. stuba; lĕstva; (Anzahl von Zwanzig), dvadesetak.
Stieglitz, *m*. gèrdelac, staglin (ptica).
Stiel, *m*. (von Werkzeugen), dèržalo, ručica; (an Pflanzen), dèržak; struk, stablo, bus.
Stielen, *v. a*. nasaditi (sĕkiru, itd.).
Stier, s. Starr.
Stier, *m*. bik; bak; (Himmelszeichen), bik.
Stieren, *v. n*. voditi se, tĕrati se, goniti se (krava itd.); *v. a*. natĕrati (kravu). [*m*. ovan.
Stier-gefecht, *n*. bičji boj; —hammel,
Stierlein, *n*. biče.
Stift, *m*. klinac; čavlić; (am Senkel), èrt, šilj; (am Zahn), korĕn.
Stift, *n*. zavod; (Kloster), samostan; manastir; biskupia; kapituo; cèrkva stolna, saborna; —en, *v. a*. zavesti, napraviti, utemeljiti; (dotiren), oskèrbiti, snabdĕti (cèrkvu, školu); *fig*. uzročiti, učiniti; Frieden —, učiniti, sklopiti mir; (unter sich), poravnati se; ein Vermächtniß —, zapisati kome što; Feindschaft, Händel —, zametnuti, zavèrgnuti kavgu, nepriateljstvo; Gutes —, dobro činiti; —er, *m*. utemeljitelj; (eines Complottes), zametnik; *fig*. početnik, početak, uzrok; —isch, *adj*, kapitulski; biskupski; manastirski; —ling, *m*. oskèrbljenac.
Stifts-brief, *m*. (t.) oskèrbnica; —dame, —frau, *f*. (t.) zavodovnica, gospoja od zavoda kakvoga; —herr, *m*. kanonik; —hütte, *f*. prebivalište mira; —kirche, *f*. samostanska, manastirska cèrkva.

Stiftung, *f.* zavod, utemeljenje; (Dotation), oskèrba, snabděnje; fromme —, zadušbina; eines gütlichen Vergleichs, sklopljenje prija teljskoga poravnanja; —sbezüge, *pl. m.* oskèrbnl dohodci; —sfond, *m.* oskèrbna zaklada; —sfondscasse, *f.* oskèrbna zakladnica; —splatz, *m.* oskèrbilište.

Stilet, *n.* stilet; pinjal, kinžal.

Still, *adj.* tih; miran; — *adv.* tiho, mirno.

Still, *i.* tiho!

Stille, *f.* tišina, tihoća; mir; in der —, kradom, u potaji, tiho.

Stillen, *v. a.* těšiti; miriti; utěšiti; umiriti; das Blut —, ustaviti kèrv; den Durst —, ugasiti žedju; die Schmerzen —, utěšiti bolest; das Verlangen —, izpuniti želju; ein Kind —, dojiti, zadojiti děte; die Unruhe —, utišiti, utaložiti nemir.

Still-halten, *v. n.* stati; stojati, stajati, miran biti; — schweigen, *v. n.* mučati, ćutěti, šutiti; —schweigen, *n.* muk, mučanje; — schweigend, *adj.* mučeć; — schweigende Einwilligung, pristanje po mučanju; — schweigends, *adv.* muče, mučeć.

Stillstand, *m.* prestanak; einen — machen, stati, prestanuti; (*moratorium*) odgoda; — der Rechtspflege, (t.) pravdostaja.

Stillstehen, s. Stillhalten.

Stillung, *f.* těšenje; mirenje; umirenje; ustavljenje; dojenje; utišenje, utaloženje (nemira).

Stimmberechtigter, *m.* tko ima pravo glasovati.

Stimme, *f.* glas; gèrlo; *fig.* misao, mnjenje; odvět.

Stimmen, *v. a.* (ein Instrument), slagati, udesivati, ugadjati, složiti, udesiti, ugoditi; höher — napeti; niedriger —, popustiti; *fig.* einen —, pripraviti; razpoložiti; *v. n.* slagati se, (Stimme geben), glasovati za što, dati svoj glas, odvět za što; er ist nicht gut gestimmt, nije dobre volje.

Stimmen-gleichheit, *f.* jednakost glasovah; —verhältniß, *n.* razmĕr glasovah.

Stimmer, *m.* (der stimmt), ugadjalac; (das Werkzeug), ključ.

Stimm-fähig, *adj.* sposoban za glasovanje, imajuć odvět; —führer, *m.* glasovatelj; — gabel, *f.* viljuška (ugadjaočka); —gebung, *f.* glasovanje; — hammer, *m.* ugadjalo; —liste, *f.* glasovna listina; —recht, *n.* pravo glasovati, pravo glasovanja, odvět; —schlüssel, *m.* ključ (ugadjaočki).

Stimmung, *f.* (eines Instruments), ugadjanje, slaganje; ugodjaj; (des Geistes), volja, razpoloženje.

Stimmzählung, *f.* brojenje glasovah; —sliste, *f.* glasobrojna listina.

Stinkbaum, *m.* kopitak gorski, kopitlca (trava).

Stink-en, *v. n.* smèrděti, udàrati; —end, —ig, *adj.* smèrdljiv, smèrdeć; —er, *m.* smèrdljivac; —käfer, *m.* govnovalj, gundevalj; — thier, *n.* —ratz, *f.* s. Iltis; —topf, *m.* smèrdeći lonac.

Stipend-iat, —ist, *m.* stipendista, (t.) poduprenik, blagoděјanac; —ium, *n.* (t.) poduporka, blagoděјanje.

Stipul-ation, *f.* (t.) ugovor; —iren, *v. n.* ugovoriti što.

Stirn, *f.* čelo; (Gesicht), obraz; die — bieten, oprěti se, oprěčiti se, stat suproti; —ader, *f.* žila od čela, čeona žila; —band, *n.* —binde, *f.* sveza od čela; —bein, *n.* kost

od čela, čeona kost; —blatt, *n.* čeoni remen; —rad, *n.* nazubljen točak, kolo nazubljeno; —riemen, *m.* s. Stirnblatt.

Stöber, s. Stäuber.

Stöberig, *adj.* buran; mećav.

Stöbern, *v. i.* es stöbert, sněži, sněg pada, sněg se vije; — *v. n.* s. Stäubern.

Stöberwetter, *m.* mećava, vijavica.

Stocher, *m.* čistilica (od zubih); —n, *v. a.* badati; čačkati, čistiti (zube).

Stock, *m.* batina; palica; štap; tèrst, tèrska; panj; struk; (Stockwerk), pod, kat, sprat; (im Gefängniß), klada, klade; Stöcke, *pl.* (bei den Buchdruckern), dèrvorěz, ures; (Bienenstock), košnica, ulište, tèrnka; einen Hut über den — schlagen, udariti šešir na formu, na kalup; —band, *n.* vèrpca, sveza od palice; —blind, *adj.* slěp, posve slěp.

Stöckchen, *a.* paličica; štapić.

Stockdumm, *adj.* prěko lud.

Stockdunkel, s. Stockfinster.

Stocken, *v. a.* priticati, udarati (pritke, kolje, itd.); das Tuch —, svijati, razvijati sukno; — *v. n.* (von Flüssigkeiten), stati, stojati, stajati; (von der Milch), siriti se; usiriti se; der Handel stockt, tèrgovina stoji; es stockt mit der Sache, stvar stoji, neide naprěd; im Reden —, zapinjati; zaděvati se; durch Feuchtigkeit verderben, zaležati se; — *n.* (des Blutes), stojanje; (im Reden), zapinjanje, zaděvanje.

Stöcken, *v. n.* metnuti, vèrći u kladu.

Stock-feder, —spule, *f.* vèrh od krila; —fiedel, —geige, *f.* guslice, male gusle; — finster, *adj.* taman, jako taman; —fisch, *adj.* štokviš, bakalar; *fig.* budala, blesan; —fischfang, *m.* lovitva bakalara.

Stockfleck, *m.* mèrlja, kèrpa od vlage, od zaležaja; — ig, *adj.* zaležan, mèrljav od vlage.

Stockfremd, *adj.* (im gem. Leben), posve tudj, posve nepoznat.

Stockhaus, *n.* vojnička kaznica; —arrest, *m.* zatvor u vojničkoj kaznici.

Stockholz, *n.* klade, panji, panjevi.

Stockig, *adj.* zaležan, vlažan.

Stöckisch, *adj.* tvèrdoglav, tvèrdokoran.

Stock-knopf, *m.* glava, glavica od palice; —meister, *m.* vojnički kaznićar; —narr, *m.* prěka luda, prava budala; —prügel, s. Stockschläge; —roden, *n.* kèrčenje; —schilling, *m.* batine; šibje; —schläge, *pl. m.* batine; —schnupfen, *m.* velika nazeba, velika nastida, nahlada.

Stockstill, *adj.* tih; něm.

Stockstreiche, *pl. m.* batine.

Stockung, *f.* Stocken, *n.* stojanje; zapinjanje; zapon; aller Erwerb und Handel ist in — gerathen, stala je sva obèrtnost i tèrgovina.

Stockwerk, *n.* pod, kat, sprat.

Stockzahn, *m.* kutnji zub, kutnjak.

Stoff, *m.* materia; tvorino; *fig.* uzrok; povod; prilika, prigoda; —en, *adj.* od materie.

Stöhnen, *v. n.* stenjati; jecati; —, *n.* stenjanje; jecanje.

Stoiker, *m.* stoik.

Stoisch, *adj.* stoičan; stoički.

Stola, *f.* štola; —gebühr, *f.* štolarina, (t.) svitak; —taxe, *f.* odredbina za štolu, svitak.

Stolle, *f.* Stollen, *m.* vèrsta od kolača.

Stollen, *m.* noga, nožica (od kreveta); štenci (od brave); (im Berg-

bau), provod, (t.) pravac; einen — treiben, dělati pravac; —arbeit, *f.* radnja u pravcu; — befahrung, *f.* pregled pravca; —firste, *f.* sleme od pravca; —gerinne, *n.* žlěb od pravca; — gestänge, *n.* motke od pravca; —hieb, *m.* pravo pravca; —kaue, *f.* kavna; (kolibica nad donjom); —trieb, *m.* dělanje pravca; —wasser, *n.* voda iz pravca.

Stöllner, *m.* (t.) pravčar.

Stolpern, *v. n.* spotaknuti se, spotaći se; spoticati se, popikavati se; —, *n.* spoticanje, popikavanje.

Stolz, *adj.* ohol; ponosit, ponosan; — auf etwas sein, ponositi se čime; — thun, oholiti se, veličati se; (prächtig), gizd, gizdav; er ist — geworden, ponio se, uzoholio se.

Stolz, *m.* oholost; ponositost, ponosnost.

Stolziren, *v. n.* kočiti se, nadimati se, gizdati se, veličati se, ponositi se.

Stopfen, *v. a.* začepiti; zabušiti; zakalkati; eine Pfeife Tabak —, napuniti lulu duhana; Gänse —, na děvati, kljukati guske; voll —, napuniti; natèrpati; nabiti; (durchs Nähen), zakèrpiti; kèrpiti; prihvatiti; den Leib —, zatvorati, zatvoriti tèrbuh; den Durchfall —, ustaviti lijavicu; einem das Maul —, zamazati, začepiti komu usti; sich voll —, nabiti se, nametati se, napuniti se, nabubati se, nablagovati se.

Stopfer, *m.* naděvalac; kljukalac; čep; (von Nelken rc.), kalamak.

Stopf-haar, *n.* dlaka; —nadel, *f.* igla (za kèrpljenje); — wachs, *n.* grub vosak; — werk, *n.* kučina, sgriba (za kalkanje).

Stoppe, *f.* okrajak, ostrižak.

Stoppel, *f.* stèrn; — n, *pl.* (bei den Vögeln), iglice; —feld, *n.* stèrnište, stèrnjika; — gans, *f.* guska, koja se po stèrništu pase.

Stoppeln, *v. a.* pabirčiti, pabirkovati; *fig.* etwas zusammen —, skèrpiti štogod; — n, *n.* pabirčenje, pabirkovanje; *fig.* kèrpljenje; kèrparia.

Stoppel-rübe, *f.* jesenska rěpa; weide, *f.* páša po stèrnjici.

Stoppine, *f.* (in der Artillerie), fitilj, mića.

Stoppler, *m.* pabirčilac; *fig.* kèrpilac.

Stópsel, *m* čep.

Stör, *m.* kečiga, nosvica, esetra (riba).

Storax, *m.* sturac.

Storch, *m.* roda, lelek, štèrk (ptica); —beine, *pl. n. fig. fam.* vretena, okraci, kraci; —schnabel, *m.* kljun od rode; (mathematisches Instrument), rodin, štèrkov kljun, pantograf; (ein Hebewerkzeug), vinta, vito; (ein Kraut), ilja (trava).

Stören, *v. a.* mutiti; buniti; Ruhe und Ordnung —, smesti pokoj i poredak; (störend eingreifen), smetati čemu; ein störender Einfluß, smetljiv upliv; — *v. n.* badati; čepèrkati; čačkati.

Störenfried, s. Friedensstörer.

Störer, *m.* bunilac; mutilac; smetalac; —in, *f.* bunilica; mutilica, smetalica.

Störrig, Störrisch, *adj.* tvèrdoglav; tvèrdokoran; nepokoran; neposlušan; —keit, *f.* tvèrdoglavost; tvèrdokornost; nepokornost; neposluh.

Störrogen, *m.* ikra od nosvice.

Störstange, *f.* měšalo; muljalo.

Störung, *f.* buna; smetnja; nered; bunjenje; mutjenje; smetanje.

Stoß, *m.* udar, udarac; mah, omah;

poriv, rinutje; — vom Winde, udarac, mah, omah větra; man spürte mehrere Stöße von Erdbeben, čulo se je nékoliko udaracah od potresa; *fig.* er hat einen gewaltigen — bekommen, ošinula ga ljuto nesrěća; den letzten — geben, smaknuti; upropastiti; ein — Bücher, hèrpa, kup, gromila knjigah; — an der Säge, rućica, dèržalo od pile; einen — in das Horn thun, zatrubiti, duhnuti u rog.

Stoßdegen, *m.* štok, šiljast mač.

Stößel, *m.* tučak, dugeč, bat.

Stoßen, *v. a.* (zerstoßen), stući; stèrti; samliti; sdrobiti; smèrviti; sgnjaviti, sgnječiti; (einen Stoß geben), rinuti, turiti, turnuti; (hinein —), sgaziti; nabiti; (als Degen), zabosti; porinuti; zatući; (vertreiben), protěrati, prognati; izagnati; einen vom Thron —, svèrći koga sa prestola; einen mit dem Fuße —, udariti, biti koga nogom; einem den Dolch in die Brust —, probosti ga; durch und durch —, probosti, probiti (mačem, itd.); Pfähle in die Erde —, zabiti, udariti kolac u zemlju; *fig.* vor den Kopf —, uvrěditi; mit den Hörnern —, bosti; über den Haufen —, svaliti, prevaliti, oboriti; — *v. n.* an etwas —, udariti o što, spotaknuti se o čem; auf einander —, sastati se (od vojskah); auf etwas —, (von Raubvögeln), spustiti se, navaliti, zaletěti se na što; (vom Wagen), tresti se, dèrmati se, truskati; ins Horn —, zatrubiti; ans Land, ans Ufer —, pristati k kraju; (an etwas angränzen), ticati se čega; auf den Grund —, doći na dno; nasěsti; von dem Ufer —, otisnuti se od kraja; Flinte, welche stößt, puška, koja odbija; — *v. r.* udariti se; spotaknuti se; *fig.* sich an etwas —, smutiti se rad čega; plašiti se, bojati se čega; (Hinderniß finden), zapinjati, zaděvati se.

Stößer, *m.* tukač; tučak; (Raubvogel), grabežljiva ptica.

Stoßgebet, *n.* vruća, usèrdna molitva.

Stößig, *adj.* tko bode, bodljiv; ein —er Ochs, bodač (vol); Ochs, der im Stoßen Sieger bleibt, bodac.

Stoß-seufzer, *m.* vruć uzdah; —vogel, *m.* grabežljiva ptica; jastreb; —weise, *adv.* na mahove; na čase.

Stoßwerk, *n.* tucilo.

Stotter-n, *v. n.* tepati, pentati, bèrboriti; —n, *n.* tepanje, pentanje, bèrborenje; —nd, *adj,* tepajuć, pentajuć, bèrboreć; tepav, pentav, mucav; —er, *m.* tepalo, pentalo; tepavac, mucavac, pentavac, bèrbora.

Strack, s. Gerade.

Stracks, *adv.* odmah, taki, s města, udilj; pravo, upravo, ravno, jednako.

Straf-amt, *n.* vlast pedepsujuća; —androhung, *f.* prětnja kaznom; —anstalt, *f.* kaznica; —antrag, *m.* predlog kazni; —anwendung, *f.* uporava kazni; —ausmaß, *n.* izměra kazni.

Strafbar, *adj.* kriv; dostojan kazni, kažnjiv; —keit, *f.* krivina, krivnja; dostojnost kazni, kažnjivost.

Strafe, *f.* pedepsa, kaštiga, kazan; (Geldstrafe), globa; bei Strafe, pod pedepsu, pod kaštigu; Jemanden zur — ziehen, kazniti koga; — leiden, podnositi kazan.

Strafen, *v. a.* pedepsati, kazniti, kaštigovati; *fig.* pokarati; um Geld —, globiti.

Straf-erkenntniß, *n.* presuda kazni; —erlassung, *f.* oproštenje od kazni.

Straff, *adj.* čvèrst, napět, nategnjen, nategnut.

Straf-fall, *m.* slučaj kazni; —fällig, *adj.* dostojan kazni; — fälligkeit, *f.* dostojnost kazni; —geld, *n.* globa, novci od globe; —genosse, *m.* sukaznenik; —gerechtigkeit, *f.* pravica, pravda pedepsujuća; —gericht, *n.* sud kazneni; —gesetz, *n.* zakon kazneni; —gewalt, *f.* vlast kazniti; —grad, *m.* stupanj kazni; — größe, *f.* veličina kazni; —haus, *n.* kaznica.

Sträflich, s. Strafbar.

Sträfling, *m.* kaznenik.

Straf-los, *adj.* bezpedepsan, bez kazni; prost, slobodan; — losigkeit, *f.* bezkaznenost; —milderung, *f.* ublaženje kazni; —mittel, *n.* kazneno sredstvo; —ordre, *f.* kaznena zapověst; —ort, *m.* kaznilište, město kazni; — predigt, *f.* ukor; —prozeß, *m.* kaznena parnica; —prozeßordnung, *f.* red kaznene parnice; — protokoll, *n.* kazneni napisnik; —recht, *n.* kazneno pravo; —rechtspflege, *f.* kazneno pravosudje; —rechtsverhandlung, *f.* kaznena razprava; —rechtsverhandlungsacten, *pl. n.* spisi kaznene razprave; —register, *n.* kazalo kaznih; —richter, *m.* kazneni sudac; —ruthe, *f.* bič; —sachen, *pl. f.* kaznene stvari; —sanction, *f.* potvèrda kazni; — satz, *m.* měra kazni; —urtheil, *n.* presuda kazni; —verfahren, *n.* kazneno postupanje; —vollstreckung, —vollziehung, *f.* izvèršenje kazni; —würdig, *adj.* dostojan kazni; — zelle, *f.* kaznena ćelia.

Strahl, *m.* zràka, trak; (Pfeil), strěla; (Blitz), munja.

Strahl, *m.* (am Pferdehufe), vilica (na kopitu konjskom).

Strahl-en, *v. n.* sěvati, sjati, puštati zràke; —enbrechung, *f.* lomljenje, prelamanje zrakah; —end, *adj.* sěvajuć, sjajan; —kranz, *m.* — krone, *f.* kruna, zràke (oko glave svetih); —ig, *adj.* sěvajuć, sjajan; (in der Mineralogie), zrakovit.

Strähne, *f.* pověsmo, kanura, kančelo; pasmo; ein Seil von drei —n, konop od tri struke.

Stramm, s. Straff.

Strampeln, Strampfen, *v. n.* štropotati, lupati, biti, udarati nogama, baktati.

Strand, *m.* kraj; igalo, jalia, obala morska, žalo morsko; —en, *v. n.* nasěsti, nasukati se; *fig.* izić zlo za rukom; nasěsti, razbiti se; — gut, *n.* izmetina (morska), obalno dobro; — recht, *n.* —gerechtigkeit, *f.* obalno pravo; žalovina; —reiter, *m.* —wache, *f.* jalinska, primorska straža, jalinski stražar.

Strang, *m.* konop, uže, jedek; (Schlinge), uza, uzica; zum —e verurtheilen, obsuditi na věšala; (am Wagen), štranga; wenn alle Stränge reißen, kad druge pomoći nebude.

Stranguliren, s. Erwürgen.

Strapaz-e, *f.* trud, muka, kina, patnja; —iren, *v. a.* truditi, mučiti, moriti.

Straße, *f.* (im Allg.) cesta; (Chaussee), drum; (Fahrstraße), kolnik; (Wasserstraße), put po vodi; (Gasse), ulica, sokak; (Meerenge), těsno, prodor morski; gehet euere —, hajde svojim putem.

Straßen-bau, *m.* gradjenje drumovah; —beleuchtung, *f.* razsvěta ulicah; —einräumer, *m.* cestar; —exceß, *m.* ulični izgredak; —fond, *m.* za-

klada za drumove; — mauth, *f.* (Abgabe), drumovina; (Amt), malta, drumovna mitnica; — mord, *m.* razbojno kèrvništvo; —pflaster, *n.* tarac ulicah, drumovah; —polizei, *f.* ulično, drumovno redarstvo; —raub, *m.* razbojstvo; —räuber, *m.* razbojnik; —räuberei, *f.* razbojništvo; —verkehr, *m.* prolaz; —zoll, *m.* drumovina, malta, drumovna carina.

Stratze, *f.* straca (vèrsta od knjigah tèrgovačkih), priručnica.

Sträuben, *v. a.* (die Haare, die Federn), kostrěšiti, šušuriti, dizati; sich —, *v. r.* kostrěšiti se, šušuriti se; dizati se, ježiti se; (widersetzen), opirati se, protiviti se; (zögern), nevati se, otezati se.

Straubig, *adj.* nakostrěšen, našušuren, naježen; (kuštrav).

Strauch, *m.* gèrm, bus, rastivak; — dieb, *m.* pustahia.

Straucheln, *v. n.* spotaknuti se, popiknuti se; potepsti se, poskliznuti se, popuznuti se.

Strauß, *m. pl.* Sträuße, (Sträußer), kita, stručak (cvěta); (Kampf), boj, bitka; — der Vögel, kukma, huholj.

Strauß, *m.* (Vogel), (*pl.* Sträuße), noj (ptica); —feder, *f.* pero od noja.

Strazze, *f.* —nbuch, *n.* priručnica.

Strebe, *f.* podpor; — band, *n.* prěvornica, prěčnica, vez.

Streben, *v. n.* tèrsiti se, truditi se, starati se, briniti se, nastojati; nach etwas —, težiti, hlepiti, tražiti, ići za čim; — *n.* tèrsenje, staranje, nastojanje, brinutje; teženje, traženje; pohlepa.

Strebe-pfahl, *m.* podpor, podboj; — pfeiler, *m.* podpor, podboj, premapodbor.

Streckbar, s. Dehnbar.

Strecke, *f.* prostor; daljina; komad; es ist eine ziemliche — dahin, dosta je daleko do tamo, donle; eine — Landes, komad zemlje; große —n von Feldern, velike zemlje, veliki komadi zemlje; eine — Weges, komad puta.

Strecken, *v. a.* pružiti, protegnuti; raztegnuti; nategnuti; sich auf's Bett —, izvaliti se na krevet; das Gewehr —, položit oružje; einen zu Boden —, oboriti, svaliti, baciti na tle; sich nach der Decke —, pružati se polag pokrivača; alle seine Kräfte an etwas —, napeti se, sve svoje sile napeti; im gestreckten Laufe, u skok; skokom.

Streich, *m.* (Schlag), udar, udarac; mah, zamah, omah; (auf den Backen), pljuska, zamlatica; *fig.* čin; muthwilliger —, šala, šurka; listiger —, varka, prevara, obmana, lukavština; dummer —, budalaština, bedastoća; Jemanden einen — spielen, pèrkos kakov komu učiniti; auf einen —, na jedan put, na jedan mah; hinter Jemandes —e kommen,ući komu u trag; ein verwünschter —, proklet posao.

Streich-baum, *m.* (bei den Gärbern), konj (strojbarski); —bret, *n.* daska od pluga.

Streiche, *f.* (bei den Tuchbereitern), greben, gèrdaša.

Streiche, s. Streichlinie.

Streicheisen, *n.* (bei den Gärbern), strugač.

Streicheln, *v. a.* gladiti; —, *n.* gladjenje.

Streichen, *v. a.* (streicheln), gladiti; mit Ruthen —, šibati, izšibati; ein Pflaster —, mazati; razmazati; das Messer auf dem Stahle —, gladi-

ti; (auf dem Schleifstein), brusiti, oštriti; das Maß —, potegnuti raz; die Wolle —, grebenati, gèrdašati; die Felle —, strugati kožu; Ziegel —, mĕsiti, napravljati, dělati cigle; eine Schuld aus dem Buche —, izbrisati, otèrti; Lerchen —, hvatati, loviti ševe na mrěžu; die Segel, die Flagge —, spustiti jědra, barjak; — *v. n.* prohoditi, prolaziti; die Luft streicht durch die offenen Zimmer, zrak prolazi, propuhuje kroz sobe otvorene; die Vögel —, prolaze, prolitju ptice; durch Feld und Wald —, tèrčati, skitati se, klatiti se po polju i po šumi; an etwas hin —, češati se o što; prolaziti uza što; auf der Erde —, puzati, puziti po zemlji; die Fische —, biju se ribe; die Hündin streicht, těra se kučka.

Streicher, *m.* grebenalac; (ein Stahl), gladilo, masat; — in, *f.* grebenalja.

Streich-garn, *n.* mrěža; —holz, *n.* raz; —käse, *m.* meki, frižki sir; —linie, *f.* linia od obrane; —maß, *n.* kučalica (měra); —netz, *n.* mrěža; — riemen, *m.* remen brijaći; —stein, s. Probirstein; —vogel, *m.* s. Zugvogel; —zeit, *f.* (der Vögel), prolaz, prolet (pticah); (der Fische), bijenje, vrěme od bijenja (ribah).

Streif, Streifen, *m.* pruga, streka; linia; rěz; — Landes, komad, pruga zemlje.

Streifen, *v. n.* (an etwas), doticati se čega; dotaknuti, dodirnuti; (von Truppen im Kriege), četovati; robiti; obilaziti; (herum—), skitati se, klatiti se, tuć se; — *v. a.* pruge, streke praviti; einen Ring vom Finger —, svući, snimiti pèrsten s pèrsta; einen Aal —, guliti, oguliti jegulju; die Blätter von einem Zweige —, osmiknuti liste sa grane; (verletzen), dodirnuti; zadirnuti; eine gestreifte Säule, nažlěbljen stup.

Streiferei, *f.* četa; četovanje; obilaženje; skitanje.

Streifig, *adj.* prugav, strekav.

Streif-linie, *f.* taklica (linia); —partei, *f.* četa; —schuß, *m.* —wunde, *f.* zadirak; —zug, *m.* četa.

Streit, *m.* boj, bitka; (Zank, Zwist), inat, kavga, razpra, pravda, prepiranje; —axt, *f.* sěkira bojna; —bar, *adj.* hrabar, hrabren, junački, ratan, bojan, ubojit; —barkeit, *f.* hrabrost, hrabrenstvo; junačtvo, vitežtvo; ubojitost.

Streiten, *v. n.* tući se; biti se, ratovati, vojevati; preti se; mit Worten —, inatiti se, pravdati se, prepirati se, pregovarati se; mit sich selbst —, boriti se sam sobom; wider die Wahrheit —, opirati se, protiviti se istini; das streitet wider alle gesunde Vernunft, to je sa svim umu, razumu protivno; um den Preis —, natěcati se o što.

Streiter, *m.* vojnik, ratnik; (Zänker), inatnik; pravdaš, kavgadjia; —in, *f.* ratnica, vojnica; (Zänkerin), inatnica; pravdašica.

Streit-frage, *f.* razprena stvar; — führend, *adj.* pravdajuć; —führende Partei, parac; —genosse, *m.* suparac; —genossenschaft, *f.* suparstvo; —hammer, *m.* nadžak; —handel, *m.* parnica; —handschuh, *m.* rukavica bojna; —hengst, *m.* konj bojni.

Streitig, *adj.* preporan, razpreni, sporni; dvojben; — machen, preti se skim o čemu, podići proti kome pravdu o čemu; das kann mir

Niemand — machen, toga mi nitko nemože oteti, tajiti, zatajiti, zaněkati; ein —er Punkt, točka raz pre; —keit, *f.* inat, pravda, prepiranje, prepor, razpra.

Streit-kolben, *m.* buzdohan, buzdovan; —punkt, *m.* stvar razpre; —sache, *f.* inat, razpra; parnica, parnična stvar; —schrift, *f.* razprava; preporno pismo; —sucht, *f.* inatljivost, pravdašivost; —süchtig, *adj.* inatljiv, pravdašiv; —theil, *m.* parac, parnička stranka; —verfahren, *n.* postupanje u parnicama; —wagen, *m.* bojna kola.

Streng, *adj.* oštar; ljut; čvèrst; žestok; strog; uzak, těsan (razumak); —e, *f.* oštroća; ljutost; žestina, žestočina, žestokoća; žestoća, strogost; —flüssig, *adj.* tvèrdokoran, težko topiv.

Streu, *f.* stelja; slama; —büchse, *f.* pěskovnica; —en, *v. a.* sipati; razsuti, razsipati; posuti, posipati; Samen auf ein Feld —, sijati, posijati sěme; Salz auf die Speisen —, soliti; posoliti jěstvine; Stroh dem Vieh —, posteljati, baciti slame pod marvu; Weihrauch —, kaditi koga, hvaliti ga, slaviti ga.

Streusand, *m.* pěsak; —büchse f. Streubüchse, Sandbüchse.

Streustroh, *n.* stelja, slama za stelju.

Strich, *m.* (mit Kreide rc.), potez, čèrta, čèrknja; (Weg, Richtung), put; prohod; (Schar Vögel), jato; ein — Landes, komad zemlje; (Erd—), zona, pojas; (Streifen), pruga, streka; linia; in einem —e, u jedan mah, jednim putem; einen — durch eine Schrift machen, prekrižiti, izbrisati; *fig.* einen — durch die Rechnung machen, smesti račun čiji; der — (vom Haar), dlaka; nach dem —e, po dlaci; — der Haare auf dem Kopfe, razděljenje kose na glavi; Gold, das den — hält, dobro zlato; wider den —, uz dlaku; der — der Fische, bijenje (ribah).

Strich-punkt, *m.* (Semicolon, *n.*), čèrknjapiknja, čèrknja i piknja; —regen, *m.* prěki dažd, ploha kiša; —vogel, f. Zugvogel; —weise, *adv.* na komade; na linie; na streke; na vèrste.

Strick, *m.* konop, uže.

Strickbeutel, *m.* pletivača.

Strick-en, *v. a.* plesti; —er, *m.* pletilac; —in, *f.* pletilja; —erei, *f.* pletivo; —leiter, *f.* listve od uža; —nadel, *f.* pletića igla; —schaukel, *f.* ljuljaška od konopa; —scheide, *f.* pletića iglenica; —schule, *f.* pletića škola; —werk, *n.* konopi; uža; užeta; —zeug, *n.* pletivo, pletića sprava.

Strief, *m.* Striefe, *f.* f. Streif.

Striegel, *f.* češagia, češalj konjski; —n, *v. a.* češati; *fig.* rešetati, protresati, suditi; (bedrücken), gnjesti, truditi, mučiti.

Striem-e, *f.* masnica, modrica; —ig *adj.* masničav, modričav.

Striezel, *f.* pletenica (vèrsta od kruha).

Strippe, *f.* uho (od čizme).

Strittig, *adj.* razpreni, sporni; —es Recht, razpreno pravo; —e Sache, stvar pod parnicom, vgl. Streitig.

Stroh, *n.* slama; —arbeit, *f.* slamnato, slamno dělo, teg od slame; —band, *n.* sveza od slame; —binder, *m.* pletislama; —blume, *f.* vèrsta od smilja; — boden, *m.* slamnik; —bund, *m.* snop slame;

—butter, *f.* zimsko maslo; —dach, *n.* slaman krov, krov od slame; —decke, *f.* hasura, stura od slame; (am Tisch), slamnjak; —ern, *adj.* slaman, slamnat, od slame; —farbe, *f.* slamna boja; —farben, *adj.* slaman, slamnat, slamne boje; —fiedel, *f.* gingara; —gelb, s. Strohfarben; —halm, *m.* slamka; —hut, *m.* slamni šešir, klobuk od slame; —hütte, *f.* krovnjača, slamara; —junker, *m.* seoski plemić, —kopf, *m. fig.* blesan, bena, glupak; —kranz, *m.* slamni věnac; —kranzrede, *f.* šaljivi svatben govor; —lager, *n.* slama, slamna postelja; —mann, *m.* slamar; strašilo; —matte, s. Strohdecke; —mist, *m.* slamnat gnoj; —pfeife, *f.* svirka, svirala (od slame); —sack, *m.* slamnjača, slamnica; —seil, *n.* uže slamno; —stuhl, *m.* slamna stolica; —teller, *m.* slamni tanjir, golar od slame; —waare, *f.* slamna roba; —wein, *m.* valtelinsko vino; —wisch, *m.* otirač od slame; snop slame; —wittwe, *f. fig.* žena, kojoj za něko vrěme neima muža kod kuće; —wittwer, *m. fig.* muž, komu za něko vrěme neima žene kod kuće.

Strom, *m.* potok; rěka; těk, tèrk, tečenje; —ab, niz vodu, s vodom; —auf, uz vodu.

Strömen, *v. n.* teći; lopiti (kèrv iz rane).

Strömling, *m.* renga baltička.

Strömung, *f.* těk, tèrk, tečenje.

Stromweise, *adv.* na potoke; kao potok; *fig.* iz obila.

Strophe, *f.* strofa.

Strosse, s. Sprosse.

Strotz-en, *v. n.* nadut, napet, pun biti; das Buch strotzt von Fehlern, knjiga je puna falingah; mit etwas —, ponositi se čime; —end, *adj.* pun; naduven; nabubren.

Strudel, *m.* vèrtlog, vir, kolovrat (u vodi); —n, *v. n.* vèrtěti se; klokotati, vrěti, ključati.

Strumpf, *m.* běčva, čarapa, hlača; weißer —, belaica; —band, *n.* podveza, podvezača; —bret, *n.* forma, kalup od běčavah; —händler, *m.* běčvar, čarapar; —stricker, *m.* běčvar, čarapar, pletilac od čarapah; —wirker, *m.* běčvar, čarapar, tkalac od čarapah; —wirkerstuhl, —stuhl, *m.* stan, razboj čaraparski.

Strunk, *m.* panj, čapur.

Strunt, *m.* govno; balega, lajno.

Strunze, *f.* loća, lěna, neoprana ženetina.

Struppe, s. Mauke; Strippe.

Struppig, s. Straubig.

Struse, *f.* vèrsta od ribe.

Stübchen, *f.* sobica, kamarica, odajica; (Art Maß), dvě oke, dva vèrča.

Stube, *f.* soba, kamara, odaja; Amts—, uredionica; Gerichts—, sudionica.

Stuben-arrest, *m.* kućni rešt, zatvor u sobi; —bursch, *m.* sobni drugar; —gelehrte, *m.* sobni mudrac; —genoß, —gesell, s. Stubenbursch; —heizer, s. Ofenheizer; —hocker, *m.* zapećar; —kammer, *f.* kamarica, komorica; —mädchen, *n.* dvorkinja, sobarica; —ofen, *m.* sobna peć; —schlüssel, *m.* ključ od sobe; —siech, *adj.* bolan, bolestan od sědnice; —thür, *f.* vrata od sobe; —uhr, *f.* sobna ura; —zins, *m.* plata za sobu.

Stüber, *m.* (Nasenstüber), zvèrčka, skèrpuša; (Münze), štivar (vèrsta od novca).

Stuck, Stuckatur, s. Stuk, ꝛc.

Stück, *n.* komad, pàrče; kus; (Kanone), top; abgebrochenes —, odlomak; odkèršina; aus einem —e, célokup, célokupan; von freien —en, dobre volje; sam od sebe; ein — aufführen, prikazivati komad kakov; ein — Vieh, komad, glava màrve; in allen —en, u svem; in diesem —e, u tom; — für —, komad po komad; große —e auf einen halten, mnogo, vele céniti koga.

Stückchen, *n.* komadić; kuščić; (Liedchen), pésmica.

Stückeln, Stücken, *v. a.* drobiti, mèrviti, komadati; razdrobiti, smèrviti, razkomadati; sastaviti, skèrpiti.

Stuckerlöhner, *m.* (t.) ladjni pripreżnik.

Stückgießer, *m.* topar; —ei, *f.* toparnica.

Stück-gut, *n.* tuč (za topove); —junker, *m.* pomoćnik od artilerie; —knecht, *m.* sluga, momak od artilerie; —kugel, *f.* zèrno topovsko; —pferd, *n.* konj od artilerie; —pforte, *f.* puškarica, puškarnica (od broda bojnoga); —weise, *adv.* komad po komad; na komade; —werk, *n.* komadi; kèrparia; —wischer, *m.* čistilica topovska; —zapfen, *m.* čep topovski.

Student, *m.* diak; —enjahre, *n. pl.* diačke godine; —enleben, *n.* diački život; —enrecht, *n.* diačko pravo.

Studien, *pl. n.* nauke, nauci; —abtheilung, *f.* razdélak naukah; —fach, *n.* struka od naukah; —fond, *m.* zaklada za nauke; —hofcommission, *f.* dvorsko povérenstvo za nauke; —jahr, *n.* školska godina; —plan, *m.* osnova naukah; —wesen, *n.* poslovi od naukah.

Studiren, *v. n.* (auf etwas), misliti o čem; — *v. a.* učiti, učiti se.

Studir-lampe, *f.* učića lampa; —stube, —zimmer, *n.* soba učića, soba od nauka.

Stufe, *f.* stupanj, stupaj, stepen, skalin; (in der Mineralogie), ruda, rudnik; usééena biljega u sténi.

Stufen-erz, *n.* ruda u komadu; —folge, *f.* stupovanje, postupnost, postupni red; —gang, *m.* postupni hod; —jahr, *n.* postupna godina, svaka sedma godina (véka čovéčanskoga); —weise, *adv.* stupajno, postupno; od stupnja do stupnja, malo po malo.

Stuhl, *m.* stolica; stolac; (in der Kirche), mésto, klupa, klecalo; (District), županija; (Nachtstuhl), odsebnica; durch den — fortschaffen, kroz provod opraviti; (Weberstuhl), krosna, stan, razboj; zu —e gehen, ić od sebe; —behörde, *f.* županijska oblast; —erbe, *m.* naslédnik prestolja; —gang, Stuhl, *m.* stolac, odsebnica; pometine; keinen — haben, zatvoren biti; —kappe, *f.* zavoj od stolice; —kissen, *n.* jastuk, koktao od stolice; —lehne, *f.* zastolje, naslon od stolice; —zäpfchen, *n.* podstavak; —zwang, *m.* mučan provod.

Stuk, *m.* štuk.

Stukatur, —arbeit, *f.* délo, teg štukani; —arbeiter, *m.* štukar.

Stulpe, Stülpe, *f.* (eines Hutes), krilo, obod; (des Stiefels), suvratak.

Stülpen, s. Aufstülpen.

Stülpnase, *f.* zavèrnjen, zafèrknjen nos.

Stumm, *adj.* ném.

Stümmel, *m.* kusatak, odlomak, odljusak, ulomak, okèrnjak; korén; (von einem Arme), bataljica; (von

einem Lichte), ugarak, ugorak (od svěće).

Stümmeln, s. Verstümmeln.

Stummheit, *f.* němost, němota.

Stümper, *m.* kvari-zanat, kèrpilac, pèrtljanac; —ei, Stümpelei *f.* kèrpež, kèrparia, pèrtljaria; —n, Stümpeln, *v. n.* kvariti zanat, pèrtljati, kèrpariti, šepèrtljati; auf einem Instrumente —, brenkati.

Stumpf, *adj.* tup; kus, kusast; kèrnjav, okèrnjen; (von Zähnen), utèrnuo; — werden, otupiti, stupiti se; — machen, stupiti, zatupiti; —e Nase, plosnat nos; —er Winkel, tupi kut; *fig.* slab.

Stumpf, Stumpfen, s. Stümmel.

Stümpfen, *v. a.* tupiti; stupiti, zatupiti; odkèrnuti, okèrnjiti, kèrnjiti; odsěći (rep); (von Zähnen), vezati zube, tèrnuti zubi.

Stumpf-heit, *f.* tupost, tupoća; *fig.* slabost, slaboća; —nase, *f.* plosan, plosnat nos; —schwanz, *m.* kusonja; kusov; kusorepac; — —schwänzig, *adj.* kus, kusast, kusorep; —sinn, *m.* tupost, tupoglavost; —sinnig, *adj.* tup, tupoglav; —winkelig, *adj.* tupokutan.

Stunde, *f.* ura, sat; lekcia; von — an, od sada, od sele; zur —, sada, za sada; eine Viertel—, četvèrt ure; zur guten —, u dobar, u dobri čas; es ist eine starke — dahin, debela, dobra, jaka je ura do tamo; die letzte —, skrajnja ura; —n geben, lekcie davati.

Stunden-glas, *n.* s. Sanduhr; —lang, *adv.* po cěle ure, čitave sate; — —rad, *n.* kolo od ure; —rufer, *m.* stražar noćni; —schlag, *m.* glas, bijenje ure; —weise, *adv.* na uru; svaku uru; —weiser, —zeiger, *m.* skazaljka.

Stündlich, *adj.* & *adv.* od svake ure; svaku uru.

Sturm, *m.* (Ungewitter), vihar; bura, oluja; plata; nevrěme, nepogoda; (im Kriege), juriš; (Unruhe, Tumult), buka, talabuka, (t.) vreva; *fig.* larma, manteo; — läuten, zvoniti na pobunu, na larmu; —laufen, tèrčat na juriš; —bock, *m.* ovan (bojni); —dach, *n.* kornjača (bojna).

Stürm-en, *v. n.* (lärmen), bučiti, talabučiti, halabučiti, larmati, vikati; (vom Winde), běsniti; das Meer stürmt, more je uznemireno; mit Glocken —, zvonit na larmu; — *v. a.* uzeti, osvojiti na juriš; udariti na juriš, jurišem navaliti; —end, *adj.* buran; uznemiren; běsan; talabučan; silan, usion; —er, *m.* jurišnik; *fig.* žestok, naprasit čověk.

Sturm-faß, *n.* gèrmeće barilo; kaca, kada požarna; —glocke, *f.* manteo, zvono na larmu; —haube, *f.* kaciga; —hut, *m.* kaciga; (ein Kraut), svolina (trava).

Stürmisch, *adj.* buran, nepogodan; uznemiren; běsan, dèrnovan; talabučan; silan, usion; žestok, naprasit.

Sturm-leiter, *f.* listve (bojne i požarne); —petition, *f.* molba na silu; —pfahl, *m.* kolac; —vogel, *m.* burna ptica; —wetter, *n.* bura, nevrěme, nepogoda; —wind, *m.* oluja, bura, burni vetar, vihar.

Sturz, *m.* propast; padanje; posèrnutje; posèrnjivanje; padnutje; odljusak, s. Stümmel.

Stürze, *f.* poklopac, pokrov; —becher, *m.* čaša s poklopcem.

Stürzel, s. Stümmel.

Stürzen, *v. a.* svèrgnuti, svèrći;

stèrmoglav baciti; upropastiti; (umstürzen), prevaliti, svaliti, oboriti, baciti na tle, einen Deckel auf etwas —, poklopiti, pokriti što-god; einen zu Boden —, bacit koga na tle, udariti s njime o zemlju; sich ins Verderben —, upropastiti se, vèrć se u nesrěću; ein Gefäß, poklopiti; einen Acker —, preorati njivu; — den Zehent (im Bergw.) dati desetak; mitten in die Feinde —, usèrnuti medju neprijatelja; — *v. n.* pasti stèrmoglav; posèrnuti; oboriti se, svaliti se, srušiti se; in ein Zimmer —, usèrnut u sobu.

Stürzkarren, *m.* prevaljive taljižke.

Stute, *f.* kobila, bedevia; —nfohlen, *n.* zdrěbica, omica, ome; —nmeister, *m.* kobilar; —rei, *f.* ergela.

Stutz, *m.* kusatak; okèrnjak; (Federbusch), pernica, perjanica; (kleine Flinte), štuca, štuc; (ein Gefäß), škaf, kabao; —ärmel, *m.* kratak rukav; —bart, *m.* podstrižena brada; —büchse, *f.* štuc, štuca (puška).

Stütze, *f.* podpor; *fig.* podpor; štap; [pomoć.

Stutzen, *v. n.* (stoßen), bosti se; rivati se; kucati se; (sich verwundern), ćuditi se, začuditi se; mit seinen Kleidern —, gizdati se s haljinami svojimi; mit den Gläsern —, kucati časama; das Pferd stutzt, konj ćuli; — *v. a.* podsěći; podrězati; podstrići; kèrnjiti; okèrnjiti; pokratiti; einen Baum —, okresati dèrvo; die Flügel —, podstrići krila; einen Hut —, uzvèrnuti šešir.

Stutzen, *v. a.* poduprěti; podupirati; *fig.* sich auf etwas —, upirati se na š o, pouzdati se u što.

Stutzer, *m.* gizdelin; den — machen, gizdeliti se; —ei, *f.* gizdelinstvo; gizdeljenje.

Stutzglas, *n.* nizka čaša.

Stutzig, *adj.* začudjen; zabunjen; smeten; (von Pferden), ćudljiv; tvèrdoglav.

Stutz-kopf, *m.* tvèrdoglavac; —ohr, *a.* (vom Pferd), ćulav konj, ćulavac; —perücke, *f.* baroka, vlasulja okrugla.

Stützpunkt, *m.* podpornica (točka).

Stutz-rohr, *n.* s. Stutzbüchse; —schwanz, s. Stumpfschwanz.

Styl, *m.* stil, stio; pero, način pisanja; (Zeitrechnung), časobroj; *a.* St. n. St. (alten, neuen Styls), po starom, novom časobroju; —isiren, *v. a.* pisati; napisati, staviti na pismo; —ist, *m.* stilista, (t.) pismostavitelj.

Subaltern, *adj.* niži, manji; —er Beamter, niži urednik; —e Stelle, manja služba.

Subarrendator, *m.* podzakupnik.

Subjekt, *n.* podmet; osoba, čeljade; pomoćnik, kalfa.

Sublimat, *n.* uzvisina (u kemii).

Sublimiren, *v. a.* uzvisiti; uzvisivati; — *n.* uzvisivanje.

Submission, *f.* sniženost.

Submittiren, sich, *v. r.* podati se.

Subordination, *f.* podredjenost.

Subscrib-ent, *m.* podpisatelj, podpisalac; —iren, *v. a.* podpisati; podpisati se.

Subscription, *f.* podpiska, podpis; —spreis, *m.* podpisna cěna.

Subsidiar-isch, *adj.* pomoćan, podporan; —recht, *n.* pomoćno pravo.

Subsidien, *pl.* pomoć.

Subsistenz, *f.* s. Lebensunterhalt.

Substantivum, (Substantiv), *n.* substantiv, ime samostavno (u slovnici).

Substanz, *f.* (t.) sućanstvo; imanje, imětak.
Substituir-en, *v. a.* podměstiti, postaviti koga na čije město; —ter, *m.* postavljeni zaměnik.
Substitut, *m.* podměštenik, zaměnik; —ion, *f.* podměsta, zaměništvo.
Subtraction, *f.* odnimanje.
Subtrahiren, *v. a.* odujmiti, odnimati, oduzeti.
Succediren, *v. n.* (nachfolgen auf dem Throne, im Amte), slěditi; naslědovati.
Succession, *f.* naslědovanje, s. Nachfolge, Thronfolge; —skrieg, *m.* rat naslědbeni.
Successor, s. Nachfolger.
Suche, *f.* trag; njuška.
Sucheisen, *n.* mačka (gvozdena).
Such-en, *v. a.* tražiti, iskati, pitati; —en, *n.* traženje; iskanje, pitanje; —er, *m.* tražilac; iskalac, pitalac; (bei den Wundärzten), sonda, kušalo.
Suchstollen, *m.* pravac za iskanje.
Sucht, *f.* bolest, nemoć; *fig.* běs, běsnoća, želja, požuda, strast; die gelbe —, s. Gelbsucht; die fallende —, padavica, velika bolest.
Sud, *m.* var; vrenje, kipljenje.
Süd, Süden, *m.* jug, pódne.
Sudelbuch, *n.* s. Strazze.
Sudel-ei, *f.* gad, svinjaria, smrad; *fig.* mazaria; kèrparia; —ig, *adj.* pèrljav, omazan, zamazan; —koch, *m.* pèrcvar; —köchin, *f.* pèrcvarica; —magd, *f.* godulja.
Sudeln, *v. a.* mazati, pèrljati; zlo, nečisto variti.
Süden, s. Süd.
Süderbreite, *f.* širina pódnevna, južna.
Süd-land, *n.* južna, pódnevna zemlja; —länder, *m.* južnokrajanin, podnevljanin.
Sudler, *m.* mazalac; nečist kuhar.
Süd-lich, *adj.* južan, pódnevan; —ost, *m.* jugo-iztok; (Wind), jugoiztočnjak; —östlich, *adj.* jugo iztočan; —pol, *m.* južni pol; —see, *f.* južno, tiho more; —wärts, *adv.* k jugu, k pódnevu, prema jugu il pódnevu; —west, *m.* jugo-zapad; (Wind), jugo-zapadnjak; —westlich, *adj.* jugo zapadnji; —wind, *m.* jug, jugo (větar); trockener —, (in Ragusa), bělojug; —windiges Wetter, jugovina.
Sühnhandlung, *f.* poravnanje.
Sühnen, Sühnopfer, s. Versöhnen, Versöhnopfer.
Sultan, *m.* sultan, turski car; —in, *f.* sultania, turska carica.
Sülze, Sulze, *f.* pače, dèrktalice, pitie (*pl.*), hladnetina.
Sumach, *m.* ruj (rastje).
Summarisch, *adj.* kratak, prěki; — *adv.* na kratko.
Summarium, *n.* glavna svota; (Uebersicht), svotnik, skupnik, računski izvadak, pregled.
Summ-e, *f.* svota, skupa, suma; —en, s. Summiren.
Summen, *v. n.* bumbarati, zujiti, šuměti; — *n.* šum, zujenje, bumbaranje.
Summir-en, *v. a.* brojiti, skupa brojiti, skupiti; pridati; pridavati; — *n.* — ung, *f.* brojenje; pridavanje.
Sumpf, *m.* bara, mlaka; glib, blato, kao; —ig, *adj.* bàrovit, mlakovit; blatan, kalovit; —vogel, *m.* dugokraka, dugonoga ptica; —wasser, *n.* voda iz bare, blatna, kaona voda, blatuša, blatušina.
Sumsen, s. Summen.
Sünd-e, *f.* grěh, grěhota; —enfall, *m.* grěh, sagrěšenje; —enschuld, *f.*

krivnja, krivina; —envoll, *adj.* grěšan, pun grěhah; —er, *m.* grěšnik; —erin, *f.* grěšnica; —fluth, *f.* potop; —haft, —ig, *adj.* grěšan; —igen, *v. n.* grěšiti; sagrešiti; —lich, *adj.* grěšan; —lichkeit, *f.* grěšnost; —opfer, *n.* žèrtva, posvetilište od pokore.

Superarbitrir-en, *v. a.* promotriti na novo; —ung, *f.* promotrenje na novo.

Super-anmerkung, *f.* nadopazka, nadprimětba; —arrestirung, *f.* nadzatvor; —einverleibung, *f.* naduknjižba; —fein, *adj.* jako tanak; prefin, pretanak.

Superintendent, *m.* superintendent; —in, *f.* superintendentovica.

Superior, *m.* poglavar, glavar; —in, *f.* glavarica, poglavarica.

Super-klug, *adj.* premudar; —mängel, *pl.* (t.) dalji nedostatci; —numerär, *m.* nadbrojnik; —pfändung, *f.* nadrubanje; —pränotation, *f.* nadprebilježenje; —satz, *m.* naduknjižba.

Supp-e, *f.* Süppchen, *n.* juha, čorba; jušica, čorbica; —enlöffel, *m.* jušna žlica; — enschale, — enschüssel, *f.* jušna zděla; —enteller, *m.* jušni tanjir; —icht, —ig, *adj.* jušan.

Supplement, *n.* dopunitba; —band, *m.* dopunitbena svezka.

Supplent, *m.* nadoměstnik, dopunitelj; (militär.) vojnički zaměnik.

Supplic-ant, *m.* prositelj, molitelj; —iren, *v. n.* prositi, moliti.

Supplik, *f.* prošnja, molba; molbenica; prošenje, moljenje.

Suppliren, *v. n.* nadoměštati, dopunjivati koga.

Supremat, *n.* vèrhovna vlada.

Suspendiren, *v. n.* (aufschieben), odgoditi; (einen vom Amte), obustaviti; obustavljati koga (od službe).

Suspension, *f.* obustava, obustavljenje.

Suspenso, etwas in — lassen, ostaviti što neodlučeno; die Sache ist in —, stvar stoji neodlučena.

Sustentiren, *v. a.* hraniti, uzdèržati koga, s. Unterhalten.

Süß, *adj.* sladak; —e, s. Süßigkeit; —elei, *f.* sladke, slastive rěči; —en, *v. a.* sladiti; zasladiti, razsladiti; —holz, *n.* sladko dèrvce; —igkeit, —e, *f.* sladost, slast, sladčina, sladkoća; —kirsche, *f.* sladka trěšnja (plod); —kirschenbaum, *m.* sladka trěšnja (dèrvo); —lich, *adj.* sladjan, sladjahan; —ling, *m.* slastivac.

Sylbe, *f.* silaba, slovka; —nmaß, *n.* měra od silabe; —nstecher, *m.* cěpidlaka; —nstecherei, *f.* *fig.* cěpanje dlakah.

Syllabisch, *adj.* silaban, slovčen.

Sylph, *m.* silf; —ide, *f.* silfida.

Symbol, —um, *n.* simbol, kip; poslovica; —isch, *adj.* simboličan; simbolički; —ische Uebergabe, značna predaja.

Symmetr-ie, *f.* simetria, razměr, sklad; —isch, *adj.* simetričan, razměran, skladan.

Sympath-etisch, *adj.* sućutan, simpatičan; simpatički; —ie, *f.* sućut, šimpatia; —isiren, *v. n.* simpatizirati; slagati se, pogadjati se.

Symphonie, (Sinfonie), *f.* sinfonia.

Symptom, *n.* znak, biljeg (bolesti); —atisch, *adj.* sintomatičan, značan; sintomatički.

Synagoge, *f.* sinagoga, evreiska, židovska bogomolja.

Syndicat, *n.* sindikat, sudstvo.

Syndicus, *m.* sindik, sudac.

Synod-e, *f.* sabor cèrkveni; —isch, *adj.* saboran.

Synonym, *adj.* istoznačeć; — *n.* istoznačeća rěč.

Syntax, *f.* sintaksa, skladanje, sastavljanje (rěčih).

Syrup, *m.* sirup, raztop.

System, *n.* sistema, sustava, uredjenje; —al, *adj.* sustavni; sistemski; —atisch, *adj.* sistematičan, sustavni, sistematički; — isiren, *v. a.* urediti.

Szepter, *m.* žezla, šibika, skiptar.

T.

Tabak, *m.* tabak, duhan; (Schnupf—), burmut, tabak za nos; —erzeugniß, *n.* proizvod duhana; —, fabrik, *f.* tvorionica za duhan; — gefäll, *n.* dohodci od duhana; — handel, *m.* tèrgovina s duhanom, duhanarstvo; —händler, —trafikant, *m.* duhanar, burmudžija; — monopol, *n.* samoprodaja duhana.

Tabaks-asche, *f.* pepeo od duhana; — bau, *m.* teg duhana, sijanje duhana; —beutel, *m.* duhankesa, duhanica, duhanska kesa; —büchse, *f.* škatulja, kutia za duhan; — dose, *f.* tabakera, burmutica; — geruch, *m.* miris od duhana; — pfeife, *f.* lula; —rauch, *m.* dim od duhana; —raucher, *m.* duhandjia, puši-lula; —schnupfer, *m.* burmudjia; —spinner, *m.* zavijalac duhana; —stopfer, s. Pfeifenstopfer; —stube, *f.* duhanska soba.

Tabak-verlag, *m.* skladište duhana; —verleger, *m.* dèržatelj skladišta od duhana; —verschleiß, *m.* duhanara, prodaja duhana.

Tabellarisch, *adj.* tablični, skrižaljni.

Tabelle, *f.* tabla, tablica, skrižaljka; (Ausweis), izkaz.

Tabernakel, *n.* tabernakul, svetohranište.

Tableau, *n.* pregled.

Tabular, *adj.* javnoknjižan; —gläubiger, *m.* uknjižbeni, uknjiženi věrovnik; —mäßig, *adj.* uknjiživ.

Tabulatur, *f.* tabulatura.

Tabulet, *n.* ormar kramarski; —krämer, *m.* kramar, sitničar.

Taburet, *n.* s. Sessel.

Tact, *m.* takt, měra, udar; —fest, *adj.* věšt taktu, čvèrst u taktu.

Tactik, s. Taktik.

Tactmäßig, *adj.* po taktu, polag takta; naredben, naredan.

Tadel, *m.* hulba, huljenje, hula; prikor, ukor; korba, korenje; kudjenje; (Fehler), pomanjkanje, falinga, mana, porok; —haft, *adj.* ukoran, prikoran, hulav, huliv; —los, *adj.* prav, pravedan, bezporočan, dobar.

Tadeln, *v. n.* koriti; kuditi, huliti.

Tadelns-werth, —würdig, *adj.* vrědan, dostojan ukora, hulav, huliv.

Tadel-sucht, *f.* korbivost; —süchtig, *adj.* korbiv.

Tadler, *m.* korilac; kudilac, kudjenik, hulitelj; —in, *f.* korilica; kudilica, huliteljica.

Tafel, *f.* tabla, tabela; list, ploča, plojka, skrila; daska; (Tisch), stol, tèrpeza; sich zur — setzen, sěsti za tèrpezu; die — decken, prostrěti, prostirati tèrpezu; die — abdecken, spremit tèrpezu; den Marmor in — schneiden, piliti na ploče mramor; —besteck, *n.* jěstilo;

—bier, *n.* stolno pivo; —becker, *m.* tèrpeznik; —gelder, *pl.* stolni novci; —glas, *n.* stolno staklo; staklo u pločah; —gut, *n.* stolno dobro; —musik, *f.* tèrpeza, stolna muzika.

Tafeln, *v. n.* gostiti se, častiti se, štovati se.

Täfeln, *v. n.* obiti daskami, dèrvom obiti, pèrsničati, pèrsnicami obiti.

Tafel-tuch, *n.* stolnjak.

Täfelwerk, *n.* daske, pèrsnice.

Tafelzeug, *n.* sprava stolna; —zimmer, *n.* tèrpezaria, blagovalište.

Taffet, *m.* tafeta; —band, *n.* vèrpca od tafete, tafetni plečić; —weber, *m.* tafetar.

Tafften, *adj.* tafetan, od tafete.

Tag, *m.* dan; der — bricht an, sviće, svita, svanjiva; mit Anbruch des —es, zorom, u zoru; den ganzen —, vas dan; den ganzen lieben —, vas bogovetni, dugovetni dan; in den — hinein leben, bez skèrbi, bez pameti, bez glave živěti; den — über wo bleiben, daniti, danjivati, danovati; es liegt am —e, očevidno je, bělodano je; an den — bringen, doněti što na vidělo; an den — kommen, doći na vidělo; seine Gedanken an den — legen, očitovat misli svoje; heute über acht —e, danas osam danah; heut zu —e, današnji dan; noch heutigen —es, i dan danji; binnen Jahr und —, danas godinu danah; der jüngste —, sudnji dan; (im Bergbaue), světlo, vidělo.

Tag-, Tage-, (in Zus.) dnevni, danji; —arbeit, *f.* nadnica, dan, dnevna, danja radnja; —arbeiter, *m.* nadničar; —blatt, *n.* dnevni list; (Journal), dnevnik; —buch, *n.* danik, dnevnik; —dieb, *m.* danguba; —fahrt, *f.* danje putovanje; ročiste; —geld, *n.* plata na dan; —gelder, *pl. n.* nadnevnica; —lohn, *m.* nadnica; —löhner, *m.* nadničar; —löhnerin, *f.* nadničarica, nadničarka.

Tagen, *v. n.* svitati, svanjivati; — (einen Tag festsetzen), odrediti dan; (sich an einem Tage versammeln), ročiti se, rokovati.

Tage-reise, *f.* dan, dan hoda; —ronde, *f.* danja obilazka; —satzung, *f.* sabor (u švajcarskoj); (gerichtliche), ročiste; —schacht, *f.* povèršna sdonja; —schreiber, *m.* nadnevni pisar.

Tages-cours, *m.* dnevni, danji hod novacah; —länge, *f.* duljina dana; dan; —licht, *n.* dan, světlo, vidělo; —ordnung, *f.* danji red.

Tage-zeit, **Tagszeit**, *f.* dan, danje, dnevno vrěme; bei früher —, rano, za rana; —wasser, *n.* izvanjska voda, povèršna voda; —weise, *adv.* na dan; dan po dan; —werk, *n.* dan; nadnica, dnevna radnja; —zettel, *n.* dnevna cedulja; —zimmer, *n.* soba na dan.

Taglia, *f.* (t.) naglavnica; Rettungs-—, (t.) izbavnina.

Täglich, *adj.* svagdanji, svakidanji; — *adv.* svaki dan.

Takel, *n.* s. Takelwerk; —n, *v. a.* spremiti, opremiti, opraviti; spremati, oprematі, opravljati brod; —meister, *m.* opremalac (brodovah); —werk, *n.* konopi, konopje, sprava (od broda).

Taktik, *f.* ratoznanstvo, taktika; —er, *m.* ratoznanac, taktik.

Talar, *m.* plašt, talar.

Talent, *n.* talent, dar.

Talg, *m.* loj; —en, *v. a.* lojiti; olojiti, polojiti; —icht, *adj.* lojan;

—ig, *adj.* lojen, olojen, lojan; —licht, *n.* lojenica, lojana svěća.

Talisman, s. Amulet.

Talk, —stein, *m.* talk, prozirac (kamen).

Talmud, *m.* talmud.

Tamarinde, *f.* —nbaum, *m.* tamarinda.

Tamariske, *f.* —nbaum, *m.* metljika (rastje).

Tambour, s. Trommelschläger.

Tand, *m.* šala, šurka, zanovetka; trice; rěći, bajka.

Tändelei, *f.* igra, šala; zanovetanje.

Tändelhaft, *adj.* šaljiv, zanovetan.

Tändeln, *v. n.* igrati se, šaliti se, zanovetati.

Tändler, *m.* zanovetalo; zanovetalac, šaljivac, šaljivčina.

Tangel, *f.* igla, iglast list; —holz, s. Nadelholz.

Tangente, *f.* taklica (linia).

Tann-e, *f.* jela, jelika; —en, *adj.* jelov; —enharz, *n.* jelova smola; —enholz, *n.* jelovina; —enwald, *m.* jelik, jelovište, jelova gora, šuma; —zapfen, —apfel, *m.* šiška, šišarica jelova.

Tante, *f.* (Schwester des Vaters oder der Mutter), teta, tetka; (Frau des Vaterbruders), strina; (Frau des Mutterbruders), ujna.

Tanz, *m.* tanac, ples; —bär, *m.* biran medvěd; —bewilligung, *f.* dopuštenje za tancanje, plesanje; —boden, *m.* (t.) plesalište, sala od tanca.

Tänzchen, *n.* tančac.

Tanzen, *v. n.* tancati, igrati, plesati; — *n.* tanac, tancanje, plesanje.

Tänzer, *m.* tancar; —in, *f.* tancarica.

Tanz-kunst, *f.* tancanje; —meister, *m.* meštar od tanca; —platz, *m.* s. Tanzboden; —schuh, *m.* postol, cipela, crěvlja od tanca; —schule, *f.* škola od tanca; —stunde, *f.* lekcia od tanca; —sucht, *f.* strast, požuda za tancom; —saal, *m.* s. Tanzboden.

Tapet, *n.* etwas aufs — bringen, izněti, iznositi, na světlo, na viděło izněti.

Tapete, *f.* tapet; —nhändler, *m.* tapetar; —nmacher, *m.* tapetar; —nnagel, *m.* čavlić, brukvica od tapeta; —npapier, *n.* papir tapetni.

Tapezier-en, *v. a.* tapetati; potapetati; —er, *m.* tapetar; —erin, *f.* tapetarica.

Tapfer, *adj.* hrabar, hrabren, hrabrenit, sèrčen; —keit, *f.* hrabrost, hrabrenstvo, sèrce, sèrčenost.

Tappe, s. Tatze.

Tapp-en, *v. n.* tumarati, tèrtati; —end, *adv.* tèrtimice, tèrtajuć, tumarajuć.

Tapps, *m.* pljuska; (von Menschen), blesan, glupan.

Täppisch, *adj.* nezgrapan, nezgroman, neotesan.

Tara, *f.* dara, odbitak od vage.

Tarantel, *f.* tarantula, vèrsta od otrovnoga pauka.

Tarif, *m.* tarifa, cěnik, cěnovnik; —iren, *v. a.* oceniti, izměriti cěnu; —mäßig, *adj.* po cěniku; —spost, *f.* cěnički članak; —ssatz, *m.* cěnička stavka, stavka u cěniku.

Tariren, *v. a.* odbiti daru; odbiti na daru.

Tarok, Tarokspiel, *n.* tarok.

Tartane, *f.* tartana.

Tartsche, *f.* tarča, vèrsta od štita.

Tasche, *f.* Täschchen, *n.* žep, špag, torba, torbica; kesa, tobolac.

Taschen-buch, *n.* žepna knjiga; zabavnik; —dieb, *m.* kradikesa; —format, *n.* žepni format; —geld, *n.* novci za

manje potrěboće; —krebs, *m.* ja stog; —messer, *n.* britva, kostura, sklopić; —spielerei, —spielerkunst, *f.* glumarstvo; obsěna, slěparia; —spiel, *n.* obsěna, glumarstvo; slěparia; —spieler, *m.* glumar, tamašnik; —uhr, *f.* žepna ura.

Täschner, *m.* kesar, tobolčar, torbar.

Tastatur, *f.* tastatura.

Taste, *f.* tasta.

Tasse, *f.* taca, tas; zdělica; findjan, čaša.

Tasten, *v. n.* pipati.

Taster, —zirkel, *m.* šestilo tokarsko.

Tatze, *f.* Tätzchen, *n.* šapa, šapica.

Tau, *n.* gumina, čelo.

Taub, *adj.* gluh; — werden, oglušiti; —e Nuß, šupalj orah; —e Blüthe, neplodan cvět; —es Ei, mućak; —e Nessel, mèrtva kopriva; —e Aehren, prazno klasje.

Taube, *f.* golub; golubica.

Täubchen, *n.* golubak, golubić; golubičica; golubče.

Tauben-ei, *n.* golubinje jaje; —farbe, *f.* golubinja, golubasta boja; —farbig, *adj.* golubast; —haus, *n.* golubinjak; —kropf, *m.* guša golubinja; —nest, *n.* golubinje gnjězdo, gnjězdo od goluba; —schlag, *m.* golubinjak.

Tauber, *m.* golub.

Taubhafer, *m.* divja zob, ovas divji.

Taubheit, *f.* gluhost, gluhoća.

Täubin, *f.* golubica.

Taubstumm, *adj.* gluho-něm; —enanstalt, *f.* (t.) gluhoněmnica.

Tauch-en, *v. a.* močiti, umočiti, umakati, zamočiti, utopiti; — *v. n.* noriti, roniti; —en, *n.* norenje, ronjenje; močenje, umočenje; —er, *m.* ronac, norac (ptica i čověk koi roni); —erglocke, *f.* zvono ronačko.

Taufbuch, *n.* knjiga kèrštenih.

Taufe, *f.* kèrst, kèrštenje.

Taufen, *v. a.* kèrstiti, pokèrstiti.

Täufer, *m.* kèrstitelj.

Tauf-hemd, *n.* kèrštena, kèrstna košulja; —kleid, *n.* kèrstna, kèrštena haljina; —ling, *m.* kèrstnik; —name, *m.* kèršteno ime; —pathe, *m.* kèršteni kum; —schein, *m.* kèrštenica; —stein, *m.* kèrstionica; —tag, *m.* kèrstni dan; —wasser, *n.* kèrstna voda; —zeuge, *m.* kèrstni kum; —zeugin, *f.* kèrstna kuma.

Taugen, *v. n.* valjati; zu etwas —, bit za što.

Taugenichts, *m.* kalaš, pušt.

Tauglich, *adj.* dobar, valjao, sposoban, hodan, pristojan, prikladan, podoban; —er Zeuge, valjani svědok, koji je za svědoka; —es Mittel, shodno srědstvo; —keit, *f.* valjanost, sposobnost, shodnost, prikladnost.

Taumel, *m.* tèrtanje; vèrtoglavica; *fig.* pijanstvo, pijanost, mamura; omama; —ig, *adj.* tèrtajuć; vèrtoglav; omamljen; (aus dem Schlafe), bunovan, sanen; —n, *v. n.* tèrtati, tumarati.

Taumler, *m.* vèrtoglavac (golub).

Tausch, *m.* měna, proměna; razměna; měnjanje; —en, *v. n.* proměniti; měnjati se; proměniti se.

Täusch-en, *v. n.* obmanuti, prevariti; —end, *adj.* varajuć; lažljiv; prěvaran; — *adv.* jako vele, veomi, veoma; —geschäft, *n.* posao od proměne, proměnički posao; —handel, *m.* měnjanje, tèrgovina proměnom; pazarenje.

Täuschung, *f.* obsěna, obmana; varka, prěvara.

Tausend, *num.* hiljada, tisuća; — *n.*

hiljada, tisuća; —erlei, *adj. indecl.* hiljadovèrstan; —fach, —
—fältig, *adj.* hiljadostruk; —fuß, *m.* stonoga, češalj (cèrv); —guldenkraut, *n.* talovo, cèrljena kitica (trava); —jährig, *adj.* od hiljadu godinah; —künstler, *m.* sveznalica, sveznalo; —mal, *adv.* hiljadu putih; —schön, *n.* trator, kadifica (cvět).

Tausendste, *adj.* hiljadni, tisućni.

Tauwerk, *n.* konopje, gumine, čela.

Tax, Taxbaum, *m.* tis.

Tax-abschreibung, *f.* izpis odredbinah; —amt, *n.* (t.) odredbinarstvo; (das Locale), odredbinarnica; —ator, *m.* odredbenik, oceniteli; —bar, *adj.* od čega trěba platit odredbinu; —bezug, *m.* odredbinski dohodak.

Taxe, *f.* odredbina.

Tax-einhebung, *f.* pobiranje, odredbinah; —entrichtung, *f.* davanje, plaćanje odredbinah; —frei, *adj.* bez odredbine; —freiheit, *f.* oslobodjenje, slobodnost od odredbinah; —gesetz, *n.* zakon o odredbinama.

Taxir-en, *v. a.* ceniti, proceniti, načiniti odredbinu; —ung, *f.* načinjenje odredbine (za meso i. t. d.); ocěna, procěna.

Taz, *m.* dacia; Bier —, pivarina, Wein—, vinarina.

Tazette, *f.* tazeta (cvět).

Technik, *f.* věžbanje; obèrtoznanje.

Technisch, *adj.* obèrtoznanski, obèrtoznanstveni.

Teich, *m.* bàra, blato; ribnjak.

Teichel, *m.* cěv.

Teich-fenster, *n.* rešetka od ribnjaka; —fisch, *m.* riba iz ribnjaka; —rechen, *m.* f. Teichfenster.

Teig, *m.* těsto; —icht, —ig, *adj.* těsten; —rädchen, *n.* mavišnjak, kovèrtač (za rězanje těsta); —scharre, *f.* stèrgulja.

Telegraph, *m.* bèrzojav; —enamt, *n*, bèrzojavni ured; (Locale), bèrzojavnica; —enbote, *m.* glasnik kod bèrzojavah; —enstation, *f.* bèrzojavna postojka.

Telescop, *m.* teleskop, zvězdočnik.

Teller, *m.* tanjir, tanjur, golar, pladanj; —lecker, *m.* čankoliz, zdělolizac; —tuch, *n.* ubrus, ubrusac.

Tellmuschel, *f.* telina.

Tempel, *m.* templo, tempao; —herr, *m.* templar; —orden, *m.* red templarski; —ritter, f. Tempelherr.

Temperament, *n.* temperament, narav, ćud.

Temperatur, *f.* temperatura.

Temperiren, *v. a.* f. Mäßigen, Mindern, Mildern.

Tempern, (gem.) *v. n.* plandovati, dangubiti.

Tempo, *n.* vrěme.

Tenakel, *n.* (in der Buchdruckerei), dèržalo.

Tendenz, *f.* težnja; (Gesinnung), dèržavničko mněnje; —prozeß, *m.* težnjička parnica.

Tenne, *f.* gumno, guvno; —nschlägel, *m.* mlat, cěp.

Tenor, *m.* tenor; —ist, *m.* tenorista.

Teppich, *m.* sag, čilim, šarenica; —macher, —wirker, *m.* sagar.

Termin, *m.* termin, rok.

Terne, *f.* (drei Personen), trojica; (drei Zahlen in der Lotterie), trobroj.

Terpentin, *m.* terpetin; —baum, *m.* terpentin (dèrvo); —öhl, *n.* ulje terpetinovo.

Terrain, *n.* zemlja; —verhältnisse, *pl. n.* kakvoća zemlje.

Terrasse, *f.* batrica.
Terrine, s. Suppenschüssel.
Territorial, *adj.* područni.
Territorium, *n.* s. Gebiet, Bezirk.
Terrorisiren, *v. a.* strahovati.
Terrorismus, *m.* strahovanje, s. Schreckensherrschaft.
Tertia, *f.* treća škola; treći red; (—Wechsel), treća měnica.
Tertie, Terz, *f.* (in der Musik), treća (kajda).
Terzerol, *n.* žepna pištolja.
Terzett, *n.* tercet, tropěv.
Terzianfieber, *n.* tretjodanica (groznica).
Test, *m.* (in der Chemie), klobuk (u kemii).
Testament, *n.* testamenat, oporuka; ein — machen, načiniti oporuku; altes und neues —, stari i novi zakon; —er, s. Testator; —isch, —lich, *adj.* oporučan, testamentalan; *adv.* u testamentu, po testamentu; —serbe, *m.* naslědnik po oporuci; —sexecutor, *m.* izvèršnik oporuke; —spublication, *f.* objava oporuke; —sschreiber, *m.* pisac oporuke; —szeuge, *m.* oporučni svědok.
Testator, Testirer, *m.* oporučitelj, oporučnik, testator; —in, *f.* oporučiteljica, testatorica.
Testir-en, *v. n.* oporučiti, ostaviti; oporučivati, ostavljati, načiniti oporuku; —ung, *f.* oporučenje; —ungsfähigkeit, *f.* sposobnost za oporučenje.
Teuchel, s. Teichel.
Teufe, s. Tiefe.
Teufel, *m.* vrag, djavao, hudoba; —chen, *n.* vražić, djavlić; —ei, *f.* vragolia, djavolia; —isch, Teuflisch, *adj.* vražji, djavaoski.
Teufels-banner, *m.* zaklinjalac vragovah; —beere, *f.* pasvica (trava); —brut, *f.* vražji skot; —dreck, *m.* vražje govno (smola); —kerl, *m.* djavolan, vragolan, vrag od čověka; — kind, *n.* vražić, vragović, vrag od děteta; —mensch, s. Teufelskerl.
Teute, s. Dute.
Teuthorn, *n.* rog govedarski.
Text, *m.* test, rěči; — des Gesetzes, rěči zakona; Jemanden den — lesen, oprati, osapunati koga; —iren, *v. a.* staviti na pismo (n. p. zakon).
Thal, *n.* dol, dolina, dolac; —bewohner, *m.* doljanin.
Thaler, *m.* talir.
Thal-leute, *pl. m.* doljani; —weg, *m.* matica; gudura, surduk.
That, *f.* (einzelne), čin, učinjenica; dělo; činovanje; posao; (Begebenheit), dogadjaj; in der —, u istinu, zaisto, doista; auf frischer — ertappen, zateći koga u činu; —beschreibung, *f.* opis čina, dogadjaja; —bestand, *m.* stanje učinjenice; den —bestand erheben, razviditi, izviditi stanje učinjenice; —bestanderhebung, *f.* razvidjenje učinjenice.
Thäter, *m.* početnik; zločinac, krivac.
Thathandlung, s. Gewaltthätigkeit.
Thätig, *adj.* radin, poslen, dělatni, marljiv, pomnjiv; —keit, *f.* radinost, poslenost; dělatnost, marljivost, pomnja, pomnjivost.
Thätlich, *adj.* usion; činom, rukostavno; sich — an Jemand vergreifen, vèrć ruke na koga, uvrěditi koga rukostavno; —keit, *f.* rukostavnost, sila, usionstvo.
Thatsache, *f.* čin; učinjenica, stvar istinita; dogadjaj istinit; prava istina.

Thatsächlich, *adj.* sastavni; učinjenični.

Thatumstand, *m.* okolnost učinjenice.

Thau, *m.* rosa; —en, *v. n. & i.* rositi, rosa padati; (vom Eis), topiti se, taliti se, odpuštati, kraviti se; —ig, *adj.* rosan; —wetter, *n.* jugovina; —wind, *m.* jug.

Theater, *n.* teatar, kazalište; —dichter, *m.* dramatički poeta; —prinz, *m.* teatarski princip; —prinzessin, *f.* teatarska principkinja.

Theatralisch, *adj.* teatarski, teatralski, teatralan.

Thee, —baum, *m.* teja, čaj; —büchse, *f.* čajnica, škatulja za tej, tejnica; —kanne, *f.* čajnik, tejnik; —kessel, *m.* kotlić za teju, tejni, čajni kotao.

Theer, *m.* katran; pakao; smola; —brenner, *m.* katranar; smolar; —brennerei, *f.* smolarnica; katranarnica; —büchse, *f.* katranik; —en, *v. a.* katraniti; pakliti; —ig, *adj.* katranjen, pokatranjen, opakljen.

Thee-tasse, *f.* — schälchen, *n.* čajna, tejna čaša, findjan čajni.

Theil, *m.* dio; strana, stranka; komad; knjiga, svezka; — an etwas haben, dionik čega biti; zu — werden, zapasti koga što, doć komu što na dio; zum —, stranom; što; něšto.

Theil-, (in Zus.) dioni, častni; dioheni, dělbeni.

Theilbar, *adj.* dion, razdio, razděljiv, razdělni; —keit, *f.* dionstvo, razdionstvo, razděljivost.

Theilbetrag, *m.* dioni iznesak.

Theilchen, *n.* dělak; komadić; drobnica, dioce.

Theil-en, *v. a.* děliti; razděliti; po děliti; lučiti; razlučiti; —er, *m.* dělitelj; diljak.

Theil-haber, *m.* dionik, udionik; —haberin, *f.* dionica, udionica; —haft, —haftig, *adj.* dionik, udion; —haftigkeit, *f.* dioničtvo, udioničtvo; —nahme, s. Theilnehmung; —nehmer, *m.* dionik; učestnik; ortak, drug, sučlan; —nehmerin, *f.* dionica; ortakinja, ortačica; —nehmend, *adj.* udionstven; —nehmung, *f.* udionstvo; dioničtvo, udioničtvo, učastničtvo, učeštje.

Theils, (zum Theil), *adv.* koje, što, něšto.

Theilung, *f.* děljenje; dioba; —szeichen, *n.* dioba, znak diobe (u pismu).

Theilweise, *adv.* dio po dio, dělom, na dělove; na komade; stranu po stranu, stranom.

Thema, *n.* tema, zadaća.

Theolog, *m.* bogoslovac; —ie, *f.* bogoslovje; —isch, *adj.* bogoslovni.

Theorbe, *f.* tiorba (instrumenat).

Theorem, *n.* teorema.

Theoret-iker, *m.* teoretik; —isch, *adj.* teoretički; teoretičan.

Theorie, *f.* teoria.

Theriak, *m.* turjaka.

Thermometer, *n.* s. Wärmemesser.

Therpetin, s. Terpentin.

Theuer, *adj.* drag, skup; *fig.* drag, mio; —ung, *f.* dražina, skupoća.

Thier, Thierchen, *n.* živo, živinče; die vierfüßigen —e, živina četveronožna; wilde —e, zvěri, zvěrad; (bei den Jägern), košuta; —arzt, *m.* marvinski, konjski, živinski lěkar, živinar; —arzneikunst, *f.* živinsko lěkarstvo, živinarstvo; —garten, *m.* zvěrinjak; —gefecht, *n.* zvěrski, zvěrinji boj; —geschichte, *f.* zoologia, živoslovje; —haus, *n.* zvěrnica; — isch, *adj.* životinski, živinski; *fig.* marvinski; zvěrski; —kreis, *m.* zodiak, zvěrinac (jedan od pojasah nebeskih); —

pflanze, *f.* živorastje; —quälerei, *f.* mučenje, mèrcvarenje živine; —reich, *n.* živinsko, životinsko carstvo; —schaben, *m.* potra, potrica; —seuche, *f.* marvinska pošast; —wärter, *m.* nastojnik od zvěradi.

Thon, *m.* gnjila, glina; ilo; —artig, *adj.* gnjilast, gnjilav; ilovast; —erde, *f.* ilovača.

Thönern, *adj.* gnjilan, zemljen, zemljan, od zemlje, od ila.

Thönig, *adj.* gnjilast, gnjilav, ilovast.

Thonkugel, *f.* zemljano zèrno.

Thor, *m.* budala, luda, bena, ludjak, bedak.

Thor, *n.* kapia, vrata; — band, *n.* vez od kapie; —flügel, *m.* vratnica; —geld, *n.* vratarina.

Thorheit, *f.* budalaština, ludost, ludoria.

Thöricht, *adj.* lud, budalast, bedast, benast.

Thörin, *f.* luda, budala, bena.

Thor-riegel, *m.* zasovnica; —schließer, s. Thorwärter; —schluß, *m.* zatvor od kapie; vrěme zatvora od kapie; —schlüssel, *m.* ključ od kapie; —schreiber, *m.* pisar od kapie; —sperre, *f.* zatvoranje, zatvor kapie; —wärter, *m.* vratar, kapidjia; —weg, *m.* vrata, kapia; —zettel, *m.* propust, pismo od propusta; —zoll, *m.* vratarina.

Thran, *m.* kitovo ulje.

Thrähne, s. Drohne.

Thrän-e, *f.* suza; —en, *v. n.* suziti, plakati, roniti suze; —enbach, *m.* potok od suzah; —endrüse, *f.* suzna žlězda; —enfistel, *f.* suzna cěvka; —enfluß, *m.* suzenje; —enfluth, *f.* —enstrom, *m.* s. Thränenbach; —engang, *m.* prohod suzni; — ensack, *m.* torbica suzna; — envoll, *adj.* suzan.

Thran-faß, *n.* bure, bačva, barilo za ulje kitovo; —icht, —ig, *adj.* mastan, tučan, pretio; omazan, namazan uljem kitovim.

Thron, *m.* prěstol, prěstolje; — besteigung, *f.* stupljenje na prěstol; —en, *v. n.* stolovati; vladati; —erbe, —folger, *m.* naslědnik prestola; — folge, *f.* slědovanje na prěstola; (Anfall), ošastnost k prestolu; —folger, s. Thronerbe; —himmel, *m.* nebo, baldakin.

Thun, *v. a.* dělati; činiti; raditi; poslovati; sich etwas zu — machen, zabavljati se čime; einem zu — geben, zadati komu posla; kund —, oglasiti, objaviti, obznaniti; der Sache zu viel —, preko načina što činiti; das läßt sich nicht —, to se neda učiniti; Jemanden etwas zu Leide —, uvrěditi koga; das thut nichts zur Sache, ništa zato; er hat zu —, ima posla; es ist mir nur darum zu —, mene je samo do toga; es thut Noth, trěbi je, trěba; seinen Sohn auf die Schule —, dati sina u školu; bei diesem Handel ist nichts zu —, neima dobitka pri ovom poslu; wenn es nur darum zu — ist, ako se samo o tom radi; er thut, als wüßte er nichts, čini se kao da nezna ništa; groß, vornehm —, radit ko velika i plemenita gospoda; eine Sache auf die Seite —, metnut na stran; ukloniti štogod; ein Gleiches —, vratiti zajam; etwas auf den Tisch —, metnuti, vèrći, staviti štogod na stol; heraus—, izvaditi; von einander —, razstaviti; sich hervor—, odlikovati se; mit einem Mädchen schön thun, dragovati, milovati; es thut mir leid, žao mi je; es ist damit nicht gethan, to

nije dosta; —, *n.* činjenje; unser — und Lassen, sva naša činjenja.

Thunfisch, *m.* tuna (riba); gesalzener —, tunina slana.

Thunlich, *adj.* moguć; činljiv; što se može učiniti; —keit, *f.* mogućnost; nach —keit, po mogućnosti; —st, *adv.* ako je ikako moguće.

Thür, *f.* Thürchen, *n.* vrata; vratašca, vrataoca; bei offener —, kod otvorenih vratah (što razpravljati); —angel, *n.* petica, kanjol (od vratah; —band, *n.* vez od vratah; —flügel, *m.* vratnica; — hüter, *m.* vratar; —hüterin, *f.* vratarica; —klopfer, —ring, *m.* alka, bioćug.

Thurm, *m.* turan, toranj; (Kirchthurm), zvonik; befestigter —, kula.

Thürmchen, *n.* turnac, tornjić; zvoničić; kulica.

Thürmen, *v. a.* dizati, uzdizati; gèrnuti, gèrtati; sich —, *v. r.* dizati se, uzdizati se, visiti se.

Thürmer, *m.* zvonar.

Thurm-förmig, *adj.* turnast, tornjast; —spitze, *f.* vèrh tornja; —uhr, *f.* ura zvonika.

Thür-pfoste, *f.* antilj, podboj od vratah; —ring, *m.* bioćug; —schwelle, *f.* prag; —steher, s. Thürhüter.

Thymian, *m.* popovac, verdun (trava).

Tief, *adj.* dubok; nizak; —es Roth, Blau 2c., zagašena cèrljena boja il modra.

Tiefe, *f.* dubljina; nižina; bezdan.

Tiefdenkend, *adj.* duboke pameti, duboko misleć.

Tiefsinn, *m.* —igkeit, *f.* zamišljenost; turobnost; *fig.* dubok um; —ig, *adj.* zamišljen; turoban; melankolički; *fig.* s. Tiefdenkend.

Tiegel, *m.* lonac, gèrnac.

Tiene, *f.* badanj, kaca, kada.

Tiger, Tieger, *m.* tigar; — farben, *adj.* tigrov, tigrove boje; —hund, *m.* tigrasti pas; —katze, *f.* tigrasta mačka divja; —weibchen, *n.* tigrica.

Tilgbar, *adj.* iztrěbljiv; plativ.

Tilg-en, *v. a.* trěbiti; iztrěbiti; uništiti; eine Schuld —, platiti, izplatiti dug; verbücherte Schulden —, izknjižiti dugove; —ung, *f.* trěbljenje; uništenje; platjenje; platjanje, izplata; (nach und nach) izplaćivanje; — ungsfond, *m.* zaklada za izplaćivanje; —quote, *f.* izplatna svota, izplatni dělak.

Tinctur, *f.* tintura. [recep.

Tinte, *f.* tinta, cèrnilo, mastilo, mu-

Tinten-faß, *n.* divit, tintarnica, kalimar; —fisch, *m.* sipa (riba); —fleck, —klecks, *m.* mačka, packa od tinte; —pulver, *n.* prah za tintu graditi; —stöpsel, *m.* čep od kalimara.

Tirann, s. Tyrann.

Tisch, *m.* stol; tèrpeza; (des Schneiders, Tischlers, Kaufmanns 2c.), tezga; am —e, za stolom; einen zu —e laden, pozvati koga k obědu; nach —e, iza oběda; sich von — und Bett scheiden, razdružiti se od stola i postelje, od tèrpeze i odra; der — des Herrn, stol gospodinov, tèrpeza gospodinova.

Tisch-, (in Zus.) stolni, tèrpezni; —bier, *n.* stolno, tèrpezno pivo; — —blatt, *n.* daska stolna; — gänger, s. Kostgänger; —gebet, *n.* molitva stolna; —geld, s. Kostgeld; —genoß, *m.* stolni drug; — geschirr, *n.* posudje stolno; —gesellschaft, *f.* stolno družtvo; — gespräch, *n.* —reden, *pl.* razgovor stolni; — gestell, *n.* noge, nožice od stola; — korb, *m.* kotarica stolna.

Tischler, *m.* stolar, skrinjar; —arbeit, *f.* stolarsko dělo; —handwerk, *n.* stolaria, stolarstvo; —in, *f.* stolarica, skrinjarica; —leim, *m.* kljia stolarska; —werkzeug, *n.* orudje, alat, sprava stolarska.

Tisch-titel, *m.* stolni naslov, stolno pravo; —trunk, *m.* navadni napitak; —tuch, *m.* stolnjak; —wein, *m.* stolno, tèrpezno vino; —zeug, —geräth, *n.* stolna sprava.

Titel, *m.* ime, naslov, tituo; pravni naslov; —blatt, *n.* zaglavje, čelo (od knjige).

Titular, *adj.* titularan, naslovni; počastni; —Rath, *m.* titularni věčnik.

Titulatur, *f.* naslovstvo.

Tituliren, *v. a.* titulirati, (t.) naslovstvovati, davati naslov.

Tobak, s. Tabak.

Toben, *v. n.* běsniti; talabučiti, bučiti; —, *n.* běsnjenje; buka, talabuka.

Tocht, s. Docht.

Tochter, *f.* kći.

Töchterchen, *n.* kćerka.

Tochter-kind, *n.* unuče; —kirche, *f.* podružna cèrkva, pripadna cèrkva; —mann, *m.* zet; —sprache, *f.* sin (jezik); jezik proizvoden, koi je jednoga korena s drugim.

Tod, *m.* smèrt; mit —e abgehen, umrěti, preminuti, prestaviti se; sich den — anthun, ubiti se; einen zum — verurtheilen, osuditi koga na smèrt; er ärgert sich zu —, hoće da pogine, gine od jěda; ich bin des —es, propao sam, pogiboh! mit dem —e ringen, na umoru biti, boriti se s dušom; sich zu —e lachen, puknut od směha.

Tod-bett, *n.* smèrtna postelja; umor; —bringend, *adj.* smèrtonosni.

Todes-angst, *f.* smèrtna mùka; *fig.* velika muka, těskoća, strah; —anzeige, *f.* prijava smèrti; —art, *f.* smèrt, način smèrti; —fall, *m.* smèrt; sgoda, slučaj od smèrti; —gefahr, *m.* smèrtna pogibelj; —kampf, *m.* borenje s dušom, umor; —schweiß, *m.* smèrtni, studen znoj; —stunde, *f.* ura smèrti, smèrtna ura; —strafe, *f.* smèrtna kazan, kaštiga smèrtna; —tag, *m.* smèrtni, samèrtni dan, —urtheil, *n* presuda na smèrt.

Todfallsfreigeld, *n.* mèrtvarina.

Tod-feind, *m.* glavni neprijatelj, glavni dušmanin; — krank, *adj.* na smèrt bolestan.

Tödlich, *adj.* smèrtan, smèrtonosan; —keit, *f.* smèrtonosnost.

Todsünde, *f.* smèrtni grěh.

Todt, *adj.* mèrtav; umro; pokojan; — schlagen, stechen, schießen, ubiti; sich — fallen, ubiti se; der —e, mèrtvac, mèrtac.

Tödten, *v. a.* ubiti; ubijati; *fig.* sein Fleisch —, trapiti tělo.

Todten-acker, *m.* groblje; —amt, *n.* cèrna, mèrtačka misa; —bahre, *f.* nosila; —beschau, *f.* razgled mèrtvacah, ćeš; —beschauzettel, *n.* mèrtvačka razgledka; —beschreibungsamt, *n.* mèrtvačko popisništvo; (Locale), mèrtvačka popisnica; —blässe, *f.* smèrtna blědost; —blaß, *adj.* blěd kao smèrt; —buch, *n.* knjiga mèrtvih; —eule, *f.* ćuk (ptica); —farbe, *f.* mèrtačka boja; —farbig, *adj.* blěd, mèrtačke boje; —geläute, *n.* zvonjenje mèrtačko; —gerippe, *n.* skelet, okostnica, samokost; —gespräch, *n.* mèrtački razgovor; —glocke, *f.* zvono smèrtno, na smèrt, zvono od umora; —gräber, *m.* greboder, groboder; s. Aaskäfer; —hand, *f.* mèrtačka

ruka; —hemd, *n.* smèrtna košulja; — kammer, *f.* mèrtvačka komora; —knochen, *m.* —bein, *n.* kost mèrtačka; —kopf, *m.* glava mèrtačka, tikva od mèrtca; —lade, s. Sarg; —liste, *f.* kazalo mèrtvih; —musik, *f.* mèrtačka muzika; — schein, *m.* smèrtno pismo; —schlaf, *m.* smèrtni san; —topf, *m.* žara mèrtačka.

Todt-geboren, *adj.* mèrtvo-rodjen; — krank, s. Todkrank.

Tödtlich, *adj.* smèrtonosni.

Todt-schlag, *m.* ubistvo, ubojstvo, kèrv; —schlagen, *v. a.* ubiti; kèrv učiniti; —schläger, *m.* ubojica, ubilac, kèrvnik.

Tödtung, *f.* ubijanje; (einer Urkunde), uništenje.

Tof, — stein, *m.* tuf (kamen); — steinartig, *adj.* tufast.

Toleranz, *f.* snosnost, tèrpimost; — patent, *n.* povelja o snosnosti.

Toleriren, *v. n.* snositi, tèrpiti koga.

Toll, *adj.* běsan; lud; pomaman, pomamljen, dèrnovan; einem den Kopf — machen, razjariti, uzběsniti koga; —apfel, *m.* patlidjan (běli); —beere, —kirsche, *f.* jagoda od pasvice.

Tollen, s. Toben.

Toll-haus, *n.* ludjačka kuća; —heit, *f.* běs, běsnost, běsnoća: pomama; ludost; *fig.* jarost, sèrdjba; —kopf, *m.* vèrtoglavac; —kraut, *n.* bunika (trava); —kühn, *adj.* dèrzan, dèrzovit; —kühnheit, *f.* dèrzovitost; —wurm, *m.* cèrv, žilica pod jezikom pasjim.

Tölpel, *m.* blesan, bena, glupan; — ei, *f.* glupost, ludost; —haft, Tölpisch, *adj.* glup, lud, benast; — haftigkeit, *f.* glupost.

Tombak, *m.* tumbak.

Ton, *m.* ton; glas; naglasak, akcent.

Tonart, *f.* ton, način.

Tönen, *v. n.* glasiti, zvoniti, zvučiti; razlěgati se, oriti se.

Ton-kunst, *f.* muzika; —künstler, *m.* muzikant; — leiter, *f.* skala; — maß, *n.* — messung, *f.* prosodia, glasoměrje; —messer, *m.* tonometar, glasoměr.

Tonn-e, *f.* Tönnchen, *n.* bačva, bure; barilo, badanj; eine — Goldes, bačva zlata; ein Schiff von hundert —en, brod od sto bačavah; — enweise, *adj.* na bačve.

Ton-setzer, *m.* kompozitur; —ung, *f.* kompozicia.

Tonsur, *f.* kavka.

Ton-silbe, *f.* silaba akcentuirana; — zeichen, *n.* naglasak, akcent; (in der Musik), nota, kajda.

Topas, *m.* topaz (kamen dragi).

Topf, *m.* lonac, gèrnac.

Töpfer, *m.* lončar, gèrnčar; —erde, *f.* gnjila, lončarska zemlja.

Töpfern, *adj.* zemljen, zemljan, od zemlje, od gnjile.

Töpfer-scheibe, *f.* kolo lončarsko; — geschirr, *n.* —arbeit, *f.* zemljanice, posudje zemljano.

Topfstein, *m.* lončarski kamen.

Topograph-ie, *f.* městopis; —isch, *adj.* městopisni.

Topp, *i.* hajd, hajde; dobro, he dobro.

Torf, *m.* turfa; —boden, *m.* turfasta zemlja; —erde, *f.* turfasta zemlja; —grube, *f.* turfara; —händler, *m.* turfar.

Torkeln, s. Taumeln.

Tormentille, *f.* stežnik (trava).

Tornister, *m.* torba; (der Soldaten), telečak.

Tort, *m.* s. Nachtheil, Schaden, Unrecht.

Torte, *f.* turta, torta; —npfanne, *f.* tortenica, turtenica.

Tortur, *f.* mùke; mučenje.
Total, *adj.* vaskolik; —itát, *f.* vaskolicina; — summe, *f.* svakolika svota; — übersicht, *f.* prěgled o svojkolikoj stvari; —vermögen, *n.* svakolika imovina.
Trab, *m.* kas; in — reiten, kasati.
Trabant, *m.* pandur, ustavnik; der — eines Planeten, pratilac.
Trab-en, *v. n.* kasati; —er, *m.* kasalo, kasalac.
Träber, *pl.* kom, s. Treber.
Tracht, *f.* brěme, naramak, naručaj; (von Speisen ꝛc.), nělo, nosilo; (von Prügeln), brěme, porcia, obrok batinah; (von Thieren), leglo; (in der Baukunst), podpor; (Kleidertracht) nośnja, noživo.
Trachten, *v. n.* gledati, starati se, brinuti se, nastojati, tèrsiti se; nach etwas —, tražiti, iskati štogod, težiti, hlepiti za čim; nach dem Leben —, radit kome oglavi; —, *n.* nastojanje, gledanje; traženje, iskanje, hlepljenje; sein ganzes Dichten und — geht dahin, svi njegovi trudi, sva njegova nastojanja teže tamo.
Trächtig, *adj.* (von Hündinnen), sušten; (von Katzen), skotan; (von Kühen), steon, bredj; (von Stuten), suždrěban; (von Sauen), suprasan; (im Allgemeinen), skotan.
Traciren, *v. a.* izměriti (n. p. cestu).
Tractament, *m.* pir, čast, štov, gostba, goštenje; platja.
Tractat, *m.* pogodba, razprava.
Tractiren, s. Behandeln, Unterhandeln, Bewirthen.
Traganth, *m.* tragant (smola).
Tragbar, *adj.* nošljiv, nosiv, ponešljiv; (fruchtbar), plodan, rodan.
Trage, Tragbahre, *f.* nosila.
Träge, *adj.* lěn; trom.
Trage-balken, *m.* tram; —himmel, *m.* baldakin, nebo; —knospe, *f.* rodan, plodan pupak, pupoljak; —lohn, *m.* noživo, platja za noživo.
Tragen, *v. a. & n.* nositi; (von Bäumen), nositi, roditi; (einbringen), nositi, donositi, prinositi, davati korist; Kosten —, platiti troškove; Schaden —, imati štetu; Bedenken —, dvojiti, domišljavati se, otezati se, kratiti se; die Stute trägt eilf Monate, kobila nosi jedanest měsecih; Sorge —, skèrbiti se, starati se, gledati, nastojati; eine Schuld ins Buch —, zapisati u knjigu dug; er trägt sein Herz auf der Zunge, što mu je na sèrcu, to mu je i na jeziku, odpèrt je; meine Augen — nicht so weit, ja nevidim tako daleko; Verlangen —, žuděti, želěti.
Träger, *m.* nosač, nosilac; — der Gewalt, vlastonoša; —lohn, *m.* nosevina.
Tragesessel, *m.* nosiva stolica.
Tragezeit, *f.* vrěme nošenja.
Trägheit, *f.* lěnost; tromost.
Tragiker, *m.* tragik.
Tragikomisch, *adj.* tragikomički; tragikomičan.
Tragikomödie, *f.* tragikomedia.
Tragisch, *adj.* tragički; tragičan.
Tragödie, *f.* tragedia, žalostni igrokaz.
Tragstange, *f.* abravnica.
Tragweite, *f.* doseg; die Sache hat eine große —, stvar daleko dosiže.
Trällern, *v. n.* pěvukati; (trillern), tresti, potresati gèrlom.
Trambaum, *m.* věnčanica.
Trämel, *m.* tojaga, kihača.
Trampeln, *v. n.* lupati, bìti, udarati nogama.
Trampelthier, *n.* dromedar, dromodev.
Trampen, s. Trampeln.

Tränbeln, *v. n.* nevati se, ogužati se; s. Tänbeln.
Trank, *m.* pilo, pitje, napitak; (für das Vieh), napoj.
Tränke, *f.* pojnica.
Tränken, *v. a.* pojiti, napajati; napojiti.
Trankfaß, *n.* Tränkrinne, *f.* Tränktrog, *m.* pojnica, korito, kamenica (za pojenje).
Trankſteuer, *f.* (t.) pićevina, danak od pića, dacia.
Transaction, *f.* ſ. Vergleich.
Transferir-en, *v. a.* preněti; preměstiti; —ung, *f.* prenos, preměštaj.
Tranſito, *n.* ſ. Durchfuhr.
Tranſitoriſch, *adj.* medjutimni; mimogredni.
Translator, *m.* prevoditelj; —sgebühr, *f.* prevodnina.
Transport, *m.* transport, prevoz, (t.) preprat; —eur, *m.* prepratnik; —iren, *v. a.* prepratiti; —ſchiff, *m.* brod prepratni.
Trappe, *f.* droplja (ptica).
Trappe, *f.* ſ. Tritt, Fußſtapfen.
Trappeln, ſ. Trampeln.
Trappen, (ſtrampfen), *v. n.* baktati, biti, štropotat nogama.
Traſſ-at, *m.* platilac (od měnice), (t.) tezovnik, potezovnik; —ent, *m.* teznik, poteznik; —iren, *v. n.* (auf einen), dati měnicu, tegnuti, po tegnuti měnicu na koga; traſſirter Wechſel, tezica, potegnuta měnica.
Tratte, *f.* tezica, potezica.
Träubchen, *n.* grozdak, grozdić.
Traube, *f.* grozd.
Trauben-beere, ſ. Weinbeere; — bohrer, *m.* svèrdlo s ručicom; —förmig, *adj.* grozdovit; — hagel, *m.* kartača grozdovita; — hülſe, ſ. Weinhülſe; —kamm, *m.* host, hostovina; —leſe, ſ. Weinleſe; — kirſche, *f.* srěnsa; — nachleſer, *m.* pabirčilac; —ſaft, ſ. Rebenſaft.
Trauen, *v. a.* věnčati.
Trauen, *v. n.* (einem), věrovati komu, uzdati se, pouzdati se u što, u koga; ſich —, *v. r.* ſ. Getrauen.
Trauer, *f.* žalost, žaloba, žalenje, cèrnina; tuga; für Jemanden — anlegen, obuć se u cèrno za kim, žaliti koga.
Trauer-binde, *f.* poša; —fall, ſ. Todesfall; —flor, *m.* poša; —gedicht, *n.* pěsan žalobna; — gefolge, *n.* sprovod; — geläut, *n.* mèrtačko zvonjenje, zvono na mèrtca; — gepränge, *n.* velikolěpje žalobno.
Trauer-gerüſt, *n.* ſ. Leichengerüſt; —geſang, *m.* pěsma, pěvanje žalobno; —geſchichte, *f.* istoria, pripověst žalostna; —jahr, *n.* lěto, godina od žalenja; —kleid, *n.* cèrnina; —mahl, *n.* karmine, daća; —muſik, *f.* mèrtačka, žalobna muzika.
Tauern, *v. n.* žalostiti se, tugovati; žaliti, žalovati; um ſeinen Vater —, žaliti otca.
Trauer-pferd, *n.* žalobni konj; — rede, *f.* beseda žalobna, pogrebna.
Trauerſpiel, *f.* tragedia, žalostni igrokaz; —dichter, *m.* tragik.
Trauer-ton, *m.* ton, glas žalobni; — tuch, *n.* cèrno sukno; —wagen, *m.* mèrtačka kola; —weib, *n.* pokajnica; —zeit, *f.* vrěme, doba od žalobe; —zimmer, *n.* soba žalobna.
Traufe, *f.* kap, kapilo, kapivo, strěha.
Träufeln, Traufen, *v. a.* & *n.* curiti, kapati; nakapati.
Trauf-recht, *n.* ſ. Dachtraufenrecht; — haken, *m.* kuka od žlěba; —rinne, ſ. Dachrinne.
Traulich, *adj.* prijazan; pouzdan, uzdan.
Traum, *m.* san, sanja; — buch, *n.*

sanarica (knjiga); —deuter, *m.* tumačnik sanah; —deuterin, *f.* tumačnica sanah; —deutung, *f.* tumačenje sanah.

Träum-en, *v. n.* sanjati; usniti; von etwas —, sanjati štogod, sanjati se komu štogod; —er, *m.* sanjalac, sanjar; —erin, *f.* sanjalica, sanjarica; —erei, *f.* sanjaria; —erisch, *adj.* sanjarski; sanjar.

Traum-gesicht, *n.* utvora, vidjenje sansko; —gott, *m.* Morfej, bog od sna.

Traun, *adv.* zaisto, doisto, u istinu.

Traurig, *adj.* žalostan, tužan; plačan, suzan; —keit, *f.* žalost, tuga.

Trau-ring, *m.* věnčani pèrsten; —schein, *m.* věnčano pismo, svědočba od věnčanja; —schleier, *m.* duvak.

Traut, *adj.* mio, drag, prijazan; pouzdan, uzdan; věran; dobar.

Trauung, *f.* věnčanje; —sbuch, *n.* knjiga věnčanih; —sgebühr, *f.* věnčanica; —sschein, *m.* věnčano pismo.

Treber, *pl.* komina, kom, drop; —branntwein, *m.* komovača, komovica; —öl, *n.* premilak.

Trecken, s. Ziehen.

Treckschüte, *f.* tumbas.

Treff, Treffel, *n.* tref; žir (u karti).

Treff, *m.* s. Schlag.

Treffen, *v. a.* sgoditi, pogoditi; *fig.* naći, sresti, sukobiti, zastati, sastanuti; Anstalten —, pripravljati se, pripravljati; nicht —, promašiti; eine Wahl —, izabrati; eine Heirath —, oženiti se; die Reihe trifft mich, moj je red; das Unglück hat mich getroffen, našla me je nesrěća; das trifft Sie, to se vas tiče, to na vas spada; das Loos hat ihn getroffen, zapalo ga je; Ihr habt es getroffen, pogodili ste; der Blitz hat ihn getroffen, udarila ga, ošinula ga munja; wen trifft die Schuld? tko je kriv? es traf sich, daß, sgodilo se je da; wie es sich trifft, kako bude, kako se pripeti; die Reihe wird Sie auch —, doći će red i na vas.

Treffen, *n.* boj, bitka.

Treffend, *adj.* ugodan, udoban; pogodan, sgodan.

Treffer, *m.* sgoditak (u lotarii).

Trefflich, *adj.* krasan; dobar; vèrli; —keit, *f.* krasota; dobrota; vèrlina, vèrloća, valjanost.

Treibe-beet, s. Mistbeet; —haus, *n.* postava; —herd, *m.* ognjište za čištenje srebra; — holz, *n.* splavljeno, priplavljeno dèrvo; (zum Walken), oklagia; — jagen, *v. a.* hajkati; —jagen, *n.* Treibjagd, *f.* hajka.

Treibeis, *n.* plivajući led, santa.

Treibeleute, *pl.* hajkaši.

Treiben, *v. n.* (auf dem Wasser), plivati; (wachsen, aufschießen), těrati, rasti; vor Anker —, běžati sa sidrom; — *v. a.* těrati, goniti; zabiti, zatući, utući; iztěrati, odtěrati, izagnati, odagnati; das Wild —, hajkati, goniti zvěrad; zu weit —, preko měre, preko načina činiti, raditi; eine Handthierung —, těrati zanat; Wucher —, kamotovati; Kurzweil —, šaliti se, spèrdati se, zanovetati; Muthwillen —, ludovati, vragovati; Metalle —, biti, kovati; topiti, čistiti rude.

Treiber, *m.* hajkaš; gončin; pastěr.

Treibeeis, *n.* mladica, ogranak.

Treibsand, s. Triebsand.

Treinse, *f.* gopa, s. Kornblume.

Tremulant, *m.* treptajući glas (u orguljah).

Trennbar, *adj.* razlučiv.

Trennen, *v. a.* lučiti; razlučiti, od-

lučiti; razstaviti; raztèrgnuti, odtèrgnuti; eine Nath —, parati, razporiti, razparati; sich —, *v. r.* razstati se; razdružiti se; razlučiti se; razvesti se.

Trennpunkt, *m.* razstavak, znak od razstavljenja.

Trennung, *f.* razstanak; razlučenje; razvedenje; — der Ehe, razpust.

Trense, *f.* uzdica, vojka.

Trepan, *m.* trepan; —iren, *v. a.* trepanati, provèrtěti.

Treppe, *f.* skalin, stuba, listva; —ngeländer, *n.* ručice na stubi.

Treschak, *n.* trešak (igra).

Trespe, *f.* ljulj.

Tresse, *f.* pašaman; —hut, *m.* klobuk pašamanom obšiven.

Trester, *pl.* kom, drop; — wein, *m.* cavarika, hèrdjavo vino.

Treten, *v. n.* stupiti, koračiti; auf etwas —, stati na što; — in, — aus, unići, izići; auf seine Füße —, stati, ustati na noge; ans Fenster —, stati na prozor; einem auf den Fuß —, stati komu na nogu; auf eines Seite —, pristupiti, pristati k komu; Jemandes Ehre zu nahe —, dirati u poštenje čije; bei Seite —, ukloniti se, odstupiti; zusammen —, skupiti se, spraviti se; einem unter die Augen —, doći komu pred oči; vor Gericht —, doć pred sud; das Gesetz tritt in Wirksamkeit, zakon stupa u život; dazwischen —, ins Mittel —, posredovati, medjustanuti; die Thränen traten ihm ins Auge, došle, udarile su mu suze na oči; — *v. a.* gaziti; pogaziti; sgaziti; razgaziti; plesati; splesati; das Pflaster —, obijat sokake, tuć se po ulicah; sich einen Nagel in den Fuß —, nabosti se na čavao; die Schuhe schief —, skriviti obuću; die Bälge —, puhati (pri orguljah); der Hahn tritt die Henne, petao rasti, gazi kokoš; die Weintrauben —, gaziti grozdje.

Treu, *adj.* věran; —brüchig, *adj.* nevěran, věroloman; —e, *f.* věrnost, věra; bei meiner —, boga mi, bogme; věra i bog; věre mi; Bog i duša; tako mi duše! auf — und Glauben, pod věru; —gehorsamst, *adj.* prevěran i prepokoran.

Treug-e, s. Trocken; —en, s. Trocknen; —enplatz, s. Trockenplatz.

Treuherzig, *adj.* sèrdačan, usèrdan, otvoren, odpèrt, iskren; —keit, *f.* sèrdačnost, usèrdje, otvorenost, iskrenost.

Treu-lich, *adj.* věrno; —los, *adj.* nevěran; —losigkeit, *f.* nevěra, nevěrnost.

Triang-el, *m.* trougal, s. Dreieck; —uliren, *v. a.* trouglovati, měriti na tri ugla.

Tribuliren, *v. a.* (im gem. Leben), mučiti; vajkati se; dosadjivati, dodijati, doděvati.

Tribunal, *n.* s. Gerichtshof.

Tribut, *m.* namet, danak, daća, datak; —spflichtig, *adj.* pod dankom. dužan plaćati danak.

Trichter, *m.* lěvak; — förmig, *adj.* lěvkovit, na način lěvka.

Trieb, *m.* těranje; gonjenje; (Heerde), stado, čopor; čelep; (des Flußes), tečenje, těk, tèrk; *fig.* nagon, nagnutje, prignutje.

Triebel, *m.* potuk, pogonac (u bačvara); poluga, ručica.

Trieb-feder, *f.* pero, stajka; *fig.* uzrok, razlog, vir, vrutak; — rad, *n.* krećuće kolo; —sand, *m.* tekući, sitni pěsak; —werk, *n.* kolesa, kola, kretalja.

Trief-auge, *n.* kèrmeljivo oko; —äugig, *adj.* kèrmeljiv.
Triefen, *v. n.* kapati; curiti; suziti.
Triefnas-e, *f.* balav nos; — ig, *adj.* balav.
Triegen, *v. n.* varati; sich —, *v. r.* varati se.
Trieglich, *adj.* varav, lažan, lažljiv, tašt, himben.
Triester, s. Trester.
Trift, *f.* (Heerde), stado; čopor; čelep; hergela; (Weide), *f.* paša; — geld, *n.* suljevina, pašarina; —gerechtigkeit, *f.* paša, pravo na pašu.
Triftig, *adj.* valjan, moćan, krěpak, jak, čvèrst, temeljit; —keit, *f.* valjanost, moć, krěpost, jakost, temeljitost, čvèrstoća.
Trigonometr-ie, *f.* trigonometria; — isch, *adj.* trigonometrički; trigonometričan.
Triller, *m.* tril, potres (glasa); —n, *v. n.* tresti, potresati (glasom).
Trillich, s. Drillich.
Trilling, s. Drilling.
Trillion, *f.* triliun.
Trinkbar, *adj.* pitak.
Trink-en, *v. a.* piti; —er, *m.* pilac, pivator; —erin, *f.* pilica, pivatorica; — gelag, *n.* — gesellschaft, *f.* pijanka; —geld, *n.* napojnica, poklon na vino, bakšiš; — glas, *n.* stolna kupica, čaša za pitje; — lied, *n.* napitnica; —stube, *f.* soba gdě se pije; — wasser, *n.* voda za piti.
Trio, *n.* trio.
Tripel, *m.* tripuo; —takt, *m.* trojaki, trogubi takt.
Tripliren, *v. a.* triplirati, trostručiti, trojačiti.
Trippeln, *v. n.* drobno, sitno ići, koracati.
Tripper, *m.* kankov (bolest).
Tritt, *m.* hod; korak; stopa, trag; udarac nogom; (Stufe), stupanj; prag; (am Weberstuhl), podnožnici.
Triumph, *m.* triunf, slavje, slavodobitje; —bogen, *m.* vrata triunfalna, obluk slavodobitni; —iren, *v. n.* triunfirati; — wagen, *m.* kola slavodobitna.
Trivial, *adj.* prost; —schule, *f.* prosta škola; —schullehrer, *m.* školnik, učitelj od proste škole.
Trocken, *adj.* suh; — heit, *f.* suša; suhoća; —platz, *m.* sušilo; —stube, —kammer, *f.* sušionica.
Trocknen, *v. n.* sušiti se; sahnuti; — *v. a.* sušiti; die Hände —, tèrti, otèrti ruke; —, *n.* sušenje.
Troddel, *f.* rojta; kita, kista.
Trödel, *m.* staretine; (in Zusam.) staretinarski; —bude, *f.* s. Trödelkram; —er, Trödler, *m.* staretinar, starežar; *fig.* ogužalac, ogužalo; —frau, Trödlerin, *f.* staretinarica, starežarica; —handel, *m.* staretinarstvo; —kram, *m.* starinarnica, starežarnica; starež, staretine, orepine; —mann, s. Trödler; —markt, Trödel, *m.* prodaja, pazar od staretinah.
Trödeln, *v. n.* tèrgovati sa staretinami; mit etwas —, preprodavati štogod; *fig.* nevati se, ogužati se, zatezati.
Trog, *m.* korito, kopanja; —scharre, *f.* strugač, stèrgulja.
Trollen, *v. n.* valjati se, koturati se; sich —, *v. r.* tornjati se, pobirati se, nositi se; otići.
Trommel, *f.* bubanj; —blech, *n.* lim od bubnja; — fell, *n.* koža od bubnja; (im Ohr), bubanj; —klöpfel, s. Trommelschläger; —n, *v. n.* bubnjati, udarati u bubanj, biti bubanj; —schlag, *m.* bubanj, glas od

bubnja; — schlägel, Trommelstock, m. šibalo; —schläger, m. bubnjar; —taube, f. gaćasti golub.

Trompet-e, f. trublja; — en, v. n. trubiti; —enquaste, f. kita, kista od trublje; —enschall, m. trublja, glas od trublje; —er, m. trubnik.

Tropf, m. prostak, bena; armer —, siromah.

Tropfbad, n. kapnica.

Tropfen, Tröpfeln, v. n. kapati; curiti.

Tropfen, m. Tröpfchen, n. kap, kaplja; kapljica; — weise, adv. na kaplje, kaplju po kaplju.

Tropf-naß, adj. mokar do kože, mokar do kèrpe, mokar do žice; —stein, m. siga (kamen); —wein, m. samotok (vino).

Trophee, f. Siegeszeichen.

Troß, m. pèrtljaga, pratež; pratnja; — des Feindes, hèrpa, čopor neprijateljah; —bube, m. pratežar, pratežnik; — pferd, n. sehsana, konj pratežni.

Trost, m. utěha.

Tröstbar, adj. utěsiv.

Trostbrief, f. Trostschreiben.

Tröst-en, v. a. těšiti; pokojiti; utěšiti; upokojiti; —er, m. utěšitelj, utěšnik; —in, f. utěšiteljica, utěšnica.

Trostgrund, m. utěha.

Tröstlich, adj. utěšan, upokojiv; radostan; veseo.

Trost-los, adj. bez utěhe; bezutěšan; neutěšiv, neveseo, dreseo; — losigkeit, f. bezutěšnost; neutěšivost, neveselje, dreselje; tuga, žalost; —reich, f. Tröstlich; —schreiben, n. list od utěhe.

Tröstung, f. těšenje; utěha.

Trostwort, n. utěha, rěč utěšna, upokojiva.

Trott, f. Trab.

Trotte, f. f. Kelter.

Trottoir, n. pločnik.

Trotz, m. upornost; tvèrdokornost; tvèrdoglavost; ponosnost, ponositost, oholost; smionstvo, dèrzovitost; zum —, uz pèrkos; einem — bieten, oprěti se, oprěčiti se komu; — dem, welcher ꝛc., težko, zlo, vaj onomu, koi itd; Jemandes — demüthigen, poniziti, porazit oholost čiju; — dem, sa svim tim, polag svega toga, ipak, svakako; — allen seinen Einwendungen, kod svih njegovih prigovorah; er spricht — einem Gelehrten, govori kao kakov učen čověk; — aller Hindernisse, kod svih protimbah; svim protimbam uz pèrkos.

Trotzen, v. n. (einem), pèrkositi; dem Tode —, nebojati se smèrti; auf etwas —, oslanjati se na što, uzdati se u što; — n. pèrkos; pèrkošenje.

Trotzig, adj. uporan; pèrkosan; tvèrdokoran, tvèrdoglav; ponosit, ohol, smion, dèrzovit; osoran, osorit.

Trotzkopf, m. upornik; tvèrdokornik, tvèrdoglavac; osornik.

Trübe, adj. (als Wasser ꝛc.), mutan, kalan; (dunkel), mračan, taman; oblačan; fig. namèrgodjen, namèrčen; neveseo, žalostan, dreseo.

Trubel, m. (im gem. Leben), smeća, smutnja, nered.

Trüben, v. a. mutiti; kaliti; oblačiti.

Trübsal, f. & n. tuga, žalost, jad; nevolja, běda; —selig, adj. tužan, žalostan, jadan; nevoljan, bědan; —seligkeit, f. Trübsal; —sinn, m. žalost, dreselje; —sinnig, adj. dreseo, žalostan.

Truchseß, m. tèrpeznik; — amt, n. tèrpezni ured.

Trüffel, *f.* gomoljika; —hund, *m.* gomoljičar (pas); —jagd, *f.* traženje gomoljikah; —jäger, *m.* gomoljičar.
Trug, *m.* varka, prěvara; obmana, obsěna; —bild, *n.* utvora.
Trügen, Trüglich, s. Triegen, Trieglich.
Trugschluß, *m.* sofizma, lažljiv, kriv izvod.
Truhe, *f.* skrinja; kovčeg; sanduk.
Trümmer, *pl.* razvaline, poderine, podèrtine; ostanci, ostatci.
Trumpf, *m.* Trümpfchen, *n.* adut; — bekennen, odgovorit na adut; mit einem —e stechen, uzeti, ubit adutom.
Trumpfen, *v. a.* adutirati, igrati adut; ubit adutom; einen —, izplati koga, dobro, pošteno odgovorit mu.
Trunk, *m.* pitje, pilo, napitak; pijanstvo.
Trunken, *adj.* pijan, napit, opit; (vor Freude), izvan sebe od radosti.
Trunken-bold, *m.* pijanac, pijanica; —heit, *f.* pijanstvo, pjanstvo.
Trupp, *m.* četa; hèrpa, čopor, gomila; —e, *f.* četa; družtvo; — en, *pl.* vojska, vojnica; — enabtheilung, *f.* razdělak vojske; —enkörper, *m.* kor; —weise, *adv.* na čete; na hèrpe, na čopore.
Trut-hahn, *m.* ćurak, puran, budac, tukac; — henne, *f.* ćurka, pura, tuka, budia.
Trutz, *m.* pèrkos, s. Trotz.
Trutz- und Schutzbündniß, *n.* savez za upor i obranu.
Tuberose, *f.* tuberoza (cvět).
Tubus, *m.* durbin, zvězdočnik.
Tuch, *n.* sukno, čoha; leinen —, platno, bez; rubac, mahrama; — artig, *adj.* suknanski, kao sukno; —bereiter, *m.* stupar, suknar; — bleiche, *f.* bělilo, běljenje.
Tüchelchen, *n.* rubac, rubčić, mahramica.
Tuchen, *adj.* suknen, od sukna.
Tuchfabrik, *f.* fabrika od sukna, suknarnica; — ant, *m.* fabrikant od sukna, suknar.
Tuch-handel, *m.* tèrgovina sa suknom; —händler, *m.* suknar, tèrgovac od sukna; —macher, *m.* suknar; —macherhandwerk, *n.* suknarstvo, suknaria; —presse, *f.* preša suknarska; — rahmen, *m.* palice suknarske; —rasch, *m.* raša suknanska; — scheere, *f.* škare suknarske; —scherer, *m.* strigač od sukna.
Tüchtig, *adj.* dobar, vrědan; vèrli, hrabar; krěpak; čvèrst, jak, temeljit; věšt; sposoban, podoban, prikladan; —keit, *f.* vrědnost; vèrlina, vèrloća; věština; sposobnost, prikladnost.
Tuch-waaren, *pl.* sukna, suknena roba; —walker, *m.* stupar, valjbilac.
Tück-e, *f.* podmuklost; — isch, *adj.* podmukli; — er Mensch, podmukalac.
Tuckmäuser, s. Duckmäuser.
Tuf, *f.* Tof.
Tugend, *f.* krěpost; —haft, *adj.* krěpostan; — lehre, *f.* moral, ćudorednost; — lehrer, *m.* moralista, ćudorednik; —reich, —sam, s. Tugendhaft.
Tulpe, *f.* lala, kaloš, tulipan (cvět); —nbaum, *m.* lala, kaloš, lalovo, kaloševo dèrvo.
Tummel, *m.* vèrtoglavica, zamantrica.
Tummeln, *v. a.* těrati, goniti; ein Pferd —, igrati konja; sich —, žuriti se.
Tummelplatz, igralište, tèrkalište, mejdan, bojište.
Tumult, *m.* buka, halabuka; talabuka, larma, vreva; (Aufruhr), buna; —uant, *m.* larmadžija; bunovnik; —uarisch, *cdj.* bunovni.

Tünch-e, *f.* kreč, klak, japno, vapno; maz; —en, *v. a.* běliti; krečiti; mazati; —er, *m.* bělilac.
Tunk-e, *f.* umaka; —en, *v. a.* močiti; umočiti; umakati.
Tüpfel, *m.* Tüpfelchen, *n.* piknja, piknjica; piga.
Tüpfelig, *adj.* piknjast.
Tüpfeln, *v. a.* pikati; kljucati; bockati; stèrcati.
Tupfen, Tüpfen, *v. a. & n.* tikati, dirati; ticati, tegnuti, taknuti; dotaknuti, dodirnuti.
Turban, Türkenbund, *m.* čalma, saruk.
Türkiß, *m.* modruljica (kamen).
Turnier, *n.* turnier (igre vitežke); —bahn, *f.* —platz, *m.* turnier, tèrkalište, mejdan; —en, *v. n.* turnirati; biti se, tuć se u igrah vitežkih; *fig.* bučiti, vikati, tala bučiti.
Turn-en, *v. n.* věžbati tělo; —er, *m.* tělověžbalac.
Turteltaube, *f.* gèrlica (ptica).
Turteln, *v. n.* gukati.
Tusch, *m.* tuš.
Tusche, *f.* cèrnilo kinezko.
Tuschen, *v. a.* pengati, malati cèrnilom kinezkim.
Tuschiren, *v. a.* taknuti, dirnuti; dirati.
Tute, s. Düte.
Tuten, s. Düten.
Tütsche, Tütschen, s. Tunke, Tunken.
Tütte, s. Zitze.
Tyger, s. Tiger.
Typen, *pl.* slova štamparska.
Typograph-ie, *f.* tiskarnica, tiskopisje; —isch, *adj.* tiskarski, tiskopisni; —ische Ausstattung, tiskopisni izkit.
Tyrann, *m.* tiran, silnik, samosilnik; okrutnik, kèrvopija, kèrvolok; —ei, *f.* tirania, samosilničstvo, sulum; nemilost, nemilosèrdje, okrutnost, kèrvoločtvo; —isch, *adj.* tiranski, samosilnički; nemio, okrutan, kèrvoločan; —isiren, *v. n. & a.* mučiti.
Tzako, *m.* čaka, klobuk (vojnički).

U.

Ubication, *f.* (t.) gděvovanje, město, gdě je tko.
Uebel, *n.* zlo; (Krankheit), bolest, nemoć, bol; (Unglück), zlo, nesrěća, běda, nevolja.
Uebel, *adj.* zao, hud, hèrdjav, nevaljao, zločest; — *adv.* zlo, hèrdjavo, hudo, zločesto; es ist mir — geworden, mučno mi je došlo, napala me někakova muka; — ansehen, poprěko gledati; — anständig, nepristojan; — aussehen, ružne kože, ružne cere; etwas — nehmen, zaměriti; mir ist — zu Muthe, nije mi dobro pri sèrcu, pri duši; einem — wollen, zlo komu želěti; mit etwas — ankommen, zlo čime nagaziti; — gelaunt, zle volje, zlovoljan; —berüchtigt, *adj.* zloglasni; —gesinnt, *adj.* zao, zlohotan; —keit, *f.* zlo, mùka; —klang, —laut, *m.* neskladan, neugodan glas; —launig, *adj.* zlovoljan, zle volje; —stand, *m.* (Hinderniß), smetnja; (Gebrechen), mana; (Unfug), nered, nepodobština; —that, *f.* zločinstvo; zao, hèrdjav čin; —thäter, *m.* zločinac; —thäterin, *f.* zločinka; —wollend, *adj.* zlohotan.

Ueben, *v. a.* (einen in etwas), věžbati, učiti, podučavati; (ausüben), činiti, těrati, izvèršivati; sich —, *v. r.* učiti se, věžbati se.

Ueber, *prp.* na; nad; vèrh, vèrhu; prěko; po, kroz; — die Brücke gehen, prěko mosta ići; er schlief — dem Lesen ein, zaspao je, zadrěmao je nad knjigom; — dem Spiele vergißt er alles, kod igre sve zaboravi; — Land reisen, otići na selo, putovati; einen — etwas setzen, staviti koga nada što; Vorschriften — das mündliche Verfahren, propisi o ustmenom postupanju; — die Beschwerde eine Tagsatzung anordnen, odrediti na žalbu ročište; Verzeichniß — Schriften, popis pisamah; — alles Lob sein, nemarit za sve hvale; nemoć se dosta nahvaliti; es ist schon — drei Jahre, već su tomu tri godine prošle; — ein Jahr im Arrest sitzen, više od godine danah sěditi u zatvoru; heut — acht Tage, danas osam danah, danas nedělju danah; — lang oder kurz, prie il poslie; — Hals und Kopf, na vrat na nos; — dieses, vèrh toga; suviše; er kann — das Geld, imade ključ do novacah; — den bösen Menschen! ali ste zločesti!

Ueberackern, *v. a.* preorati.

Ueberall, *adv.* svigdě, svagdě, svuda, posvud.

Ueberantwort-en, *v. a.* dati, predati, izručiti; —ung, *f.* predaja, izručenje.

Ueberarbeiten, *v. a.* prenačiniti; sich —, *v. r.* prekinuti se poslom, od velika posla.

Ueberaus, über die Maßen, *adv.* posve, sasma, vele jako, neizměrno.

Ueberbacken, *adj.* prepečen.

Ueberbau, *m.* gornja sgrada; —en, *v. a.* zidati, graditi nad...; dignuti, dizati (kuću, itd.); sich —, *v. r.* otrošiti se gradeć, zidajući.

Ueberbehalten, s. Uebrigbehalten.

Ueberbein, *n.* mèrtva kost; —ig, *adj.* tko ima mèrtvu kost.

Ueberbett, s. Deckbett.

Ueberbieten, *v. a.* više davati, nuditi više, nadmetati, više obećati, preteći koga u cěni; Jemanden —, nadkriliti, prestići koga; (den Preis überspannen), precěniti, cěniti prekoměrno.

Ueber-binden, *v. a.* dovezati, privezati; prevezati; —blättern, *v. a.* prebrati, prevratiti (knjigu); — bleiben, s. Uebrigbleiben; —bleibsel, *n.* ostanak, ostatak, kusur; —blick, *m.* pregled, prezor, pogled; —blicken, *v. a.* pregledati; pregledavati; previděti; s. Uebersehen; —blühen, sich, *v. r.* precvasti se; —bot, s. Uebergebot; — breiten, *v. a.* zastèrti, prostèrti.

Ueberbring-en, *v. a.* doněti; odněti; premetnuti, prebaciti, preněti, prevezti; —er, *m.* donositelj, donosnik; pokaznik (měnice); —erin, *f.* donositeljica, donosnica; —ung, *f.* izručenje; donos; prevoz.

Ueberbürd-en, *v. a.* mit Arbeiten, dati kome odviše posla, prekoměrno obteretiti; mit Steuern, metnuti na koga prekoměrni porez; —ung, *f.* prekoměrno obteretjenje.

Ueberburzeln, sich, *v. r.* premetnuti se, prekobaciti se.

Uebercomplet, s. Ueberzählig.

Ueberdach, *n.* krov; štrim.

Ueber-das, —dem, —dies, *adj.* vèrh toga, još k tomu, suviše.

Ueberdeck-e, *f.* pokrivač, pokrivalo; —en, *v. a.* pokriti; pokrivati.

Ueberdenken, *v. a.* promisliti, razmisliti; sich —, *v. r.* premisliti se.

Ueber-druß, *m.* dosada; omèrznutje; —drüssig, *adj.* sit; ich bin des Lebens schon —, već mi dodija ovaj život, već mi je omèrznuo život; er wird es bald — werden, dosadit će mu skoro.

Ueberdüngen, *v. a.* pregnojiti, preveć nagnojiti; pognojiti, nagnojiti; gnojiti.

Ueberecf, *adv.* na kosa, poprěko, na krivo, izprěčeno.

Ueber-eil-en, *v. a.* stići, prestići; stignuti; preteći; zateći; (etwas —), hitro, bèrzo raditi stogod; nagliti u čem; sich —, *v. r.* prenagliti se; —t, *adj.* prenagao; —ung, *f.* prenaglo radjenje; prenagljenje; prenaglost.

Ueberein, *adv.* — sein, — werden, pogoditi se; wir sind —, pogodili smo se, razuměmo se.

Uebereinander, *adv.* jedno preko drugoga; jedno na drugo; — legen, metnut jedno preko drugoga; kreuzweise — legen, prekèrstiti, metnuti na kèrst; es geht — alles los, sve ide naopako.

Ueberein-kommen, *v. n.* (mit etwas), složiti se u čemu; pogoditi se; —kommend, *adj.* shodan; skladan; slagajući se; —kunft, *f.* pogodba; shodnost; složenje, sudaranje.

Uebereinstimm-en, *v. n.* sudarati se; nagoditi se; —end, —ig, *adj.* sudarajuć se, složan, suglasan, skladan; —ung, *f.* sudaranje, suglasje, sloga, slaganje, složnost, sklad, skladnost; nagodba.

Uebereintreffen, s. Uebereinstimmen.

Ueberessen, sich, *v. r.* prejěsti se, objěsti se.

Ueberfahren, *v. n.* (*part.* übergefahren), preći, prevezti se; einen Fluß —, prebroditi rěku, prevezti se prěko rěke; — *v. a.* (*part.* überfahren), pogaziti, potèrti koga kolmi, kolima, prevezti se preko koga.

Ueberfahrt, *f.* skela; prelaz; prevoz; —sgebühr, *f.* skelarina, prevoznina.

Ueberfall, *m.* navala, nasèrnutje, juriš nenadani; —en, *v. a.* (*part.* überfallen), navaliti, nasèrnuti, udariti.

Ueberfeilen, *v. a.* opiliti, olimati, polimati.

Ueberfein, *ad.*. prefin; pretanak.

Ueber-firnissen, *v. a.* firnisovati; — fliegen, *v. a.* & *n.* preletěti; proletěti; nadletěti; —fließen, *v. a.* (*part.* übergeflossen), izlěvati se; preko ići, preko teći; *fig.* obilovati, obilan, obilat biti; preteći, preticati; —flügeln, *v. a.* nadkriliti, nadletěti; —fluß, *m.* obilje, obilnost, izobilje, obilatost; zalihost, zališnost, suvišnost; —flüßig, *adj.* obilan, izobio, izobilan, obilat; zalih, zališan, suvišan; — fordern, *v. a.* prekoměrna, prekoměre, preveć, previše pitati, iskati; —fracht, *f.* suvišnji teret; — frachten, s. Ueberladen; —fressen, sich, *v. r.* (*part.* überfressen), prežderati se; —frieren, *v. n.* zamèrznuti; mèrznuti; —fuhre, f. Ueberfahrt; —führen, *v. a.* (*part.* übergeführt), prevezti; prevoziti; —führen, *v. a.* (*part.* überführt), (einen einer Sache), uglaviti, ubezočiti, dokazati kome što; —führend, *adj.* uglavljiv, ubezočiv; — führung, *f* prevoz; uglavljenje, ubezočenje, dokazanje; —führungsstück, *n.* dokazni, osvědočni čla-

nak; —füllen, *v. a.* prepuniti; sich mit Speisen —, prejēsti se; —füllung, *f.* prepunjenje; —füttern, *v. a.* odviše davat jēsti; —gabe, *f.* predaja; predanje; izručenje; —gabsprotokoll, *n.* (t.) predatnik, podnesnik, predatni, podnesni napisnik; —gabstag, *m.* dan predaje; —gang, *m.* prelaz, prehod; —gangszustand, *m.* prelazno stanje; —geben, *v. a.* predati, dati, izručiti; podnēti; sich —, *v. r.* pobljuvati se, izrigati se, izmetati se; bljuvati, metati, rigati; —geber, *m.* predavalac; podnositelj; —gebot, *n.* veća ponuda; —gebühr, *f.* (*t.*) suvišnina.

Uebergehen, *v. n.* (*part.* übergegangen), preći, proći, prelaziti, prolaziti; odbēgnuti; pribēgnuti; auf Jemand —, preći na koga; zum Feinde —, preći neprijatelju; zu einer andern Religion —, preći u drugi zakon; die Augen gehen mir über, oblévaju me suze; in Fäulniß —, trunuti, gnjiliti, gnjiti; die Festung ist übergegangen, pre dala se tvèrdja; — *v. a.* (*part.* übergangen), preći, obići, pregaziti; razvidēti, pregledati; propustiti; mimoići; minuti; izpustiti; sich —, *v. r.* utruditi se, struditi se, umoriti se, sustati od velika hoda.

Uebergeh-ung, *f.* —en, *n.* prelaz; propuštenje; izpuštenje; mimoidjenje; mit —ung der Obrigkeit, mimoišavši poglavarstvo.

Uebergeordnet, *adj.* nadpostavljen, nadčinjen.

Uebergewicht, *n.* prevaga, pretega; *fig.* premah, prevaga, veća moć; eine Partei hat das —, jedna je stranka mogućnija.

Ueber-gießen, *v. a.* (*part.* übergossen), polijati, polēti; oblijati, oblēti; —gießen, *v. a.* & *n.* (*part.* übergegossen), prelēti, prelijati; prolēti, prolijati; prelijati se, prolijati se.

Uebergolden, *v. a.* pozlatiti, zlatiti.

Uebergroß, *adj.* prevelik.

Ueberguß, *m.* polēvka.

Uebergut, *adj.* predobar.

Ueberhalten, *v. a.* odviše cēniti, precēniti.

Ueberhandnehmen, *v. n.* rasti, širiti se, razprostraniti se, množiti se, ploditi se, vrēžiti se, preoteti se.

Ueberhang, *m.* prekrivalo; zavēsa, zastor; (in Gärten), grane, koje na tudju njivu vise; —en, *v. n.* (*part.* übergehangen), visēti nad čim; prekrivati.

Ueberhängen, *v. a.* (*part.* überhängt), pokriti; zavēsiti; prevēsiti.

Ueberharschen, *v. n.* okoriti se; stegnuti se, zamèrznuti.

Ueberhäuf-en, *v. a.* natovariti; napèrtiti; prepèrtiti, dati kome odviše posla; prepuniti; *fig.* zasuti, obasuti, mnogo, izobila komu što dati; —t, *adj.* prepunjen; prepun; prepèrtjen; pretovaren; *fig.* zasut, obasut; —ung, *f.* prepunjenje; prepèrtjenje; *fig.* množ, množtvo; teret.

Ueberhaupt, *adv.* u obće, u obšte, u obćenito; — kaufen, na popreko, osēkom, djuture kupiti.

Ueberheb-en, *v. a.* (einen einer Sache), rēšiti, izbaviti, osloboditi koga od čega; sich —, *v. r.* ponēti se, uzoholiti se; uzobjēstiti se; —ung, *f.* ponositost; objēst.

Ueberhelfen, *v. n.* pomoći komu, da prodje; *fig.* hraniti.

Ueberhin, *adv.* mimogred; na lahko

Ueber-holen, *v. a.* s. Einholen; —hören, *v. a.* etwas —, nečuti čega; einen —, slušati, poslušati koga; —hüpfen, *v. a.* (*part.* überhüpft), preskočiti, mimoići, propustiti, izpustiti; —hüpfen, *v. n.* (*part.* übergehüpft), preskočiti, preko skočiti; —jagen, *v. a.* utruditi, umoriti (těranjem).

Ueberjährig, *adj.* preko jedne godine.

Ueberirdisch, *adj.* nadzemaljski, nebeski, božanski, božanstven.

Ueberkaufen, sich, *v. r.* skupo kupiti, drago platiti.

Ueberkippen, *v. n.* prevaliti se, prevèrnuti se, svaliti se, oboriti se.

Ueberkippen, *v. a.* prevaliti, prevèrnuti, svaliti, oboriti.

Ueberkleiben, *v. a.* oblěpiti, omazati.

Ueberkleid, *n.* gornja haljina; —en, s. Bekleiden.

Ueberkleistern, s. Ueberkleiben.

Ueberklug, *adj.* premudar; pèrpošan.

Ueberklügeln, *v. a.* nadmudriti.

Ueberkochen, *v. n.* pokipěti; prekuhati se.

Ueberkommen, *v. n.* preći; proći, doći na koga; prelaziti; prolaziti; — *v. a.* (*part.* überkommen), dobiti; primiti što.

Ueberkunft, *f.* došastje, prišastje; prešastje.

Ueberlad-en, *v. a.* obterašiti; prepèrtiti, pretovariti; prepuniti; mit Geschäften — sein, imati mnogo posla; —ung, *f.* prepèrtjenje, pretovarenje; prepunjenje.

Ueberlandgrund, *m.* seljačka pretečna zemlja.

Ueberlang, *adj.* predug, predugačak.

Ueberlangen, *v. n.* dopirati, dosizati; doprěti, dosegnuti.

Ueberlass-en, *v. a.* propustiti, pustiti; ustupiti, ostaviti, prepustiti, dati; sich —, *v. r.* dati se, podati se, pustiti se; —ung, *f.* ustupljenje; podanje.

Ueberlast, *f.* pretežak, prevelik teret; *fig.* brěme, terah, teret; —en, *v. a.* (*part.* überlastet), prepèrtiti, pretovariti.

Ueberlästig, *adj.* prepèrtjen, pretovaren; *fig.* mučan, težak, dosadan.

Ueberlauf, *m.* navala, naloga; —en, *v. n.* (*part.* übergelaufen), preko ići; pokipiti, prolijati se, izlijati se; zum Feinde —, uskočiti, odběgnuti, priběgnuti k neprijatelju; —en, *v. a.* (*part.* überlaufen), preteći; prevaliti, pogaziti koga tèrkom; *fig.* navaljivati na koga, dosadjivati, dodijati kome; eine Rechnung —, protèrčati okom račun kakov; es überläuft mich ein Schauer, hvata me groza, tèrnem; sich —, *v. r.* umoriti se, sustati od velika tèrka.

Ueberläufer, *m.* uskok, priběg.

Ueberlaut, *adv.* glasno, iza svega gèrla, na vas glas.

Ueberleben, *v. a.* preživěti; nadživěti.

Ueberlegen, *v. a.* metnuti, na preko metnuti.

Ueberlegen, *v. a.* (*part.* überlegt), pokriti; mit Abgaben —, obterašiti nametom; (überdenken), promisliti, razmišljavati.

Ueberlegen, *adj.* uzmožnii, jačji; — sein, nadići; nadilaziti koga; — heit, *f.* preuzmožnost; nadmogućstvo.

Ueberlegsam, *adj.* razložan, razboran; oprezan, pazljiv, opazan; —keit razložnost, razbornost; razlog, razbor; oprez, opaz; opaznost, pazljivost.

Ueberlegt, *adj.* razsudjen, promišljen, razabran.

Ueberlegung, *f.* razbor; razmišljavanje; —sfrist, *f.* vrěme za razmišljavanje; —skraft, *f.* razbor.

Ueberlesen, *v. a.* pročitati, proštiti; prečitati, prečatiti.

Ueberlernen, *v. a.* ponavljati, preživati lekciu; proučiti; proučavati.

Ueberlei, *adv.* ostalo.

Ueberliefer-n, *v. a.* dati, predati, izručiti; ostaviti; —ung, *f.* izručenje, predaja; (mündliche —), predaja, predajstvo (ustmeno).

Ueberlist-en, *v. a.* nadmudriti, prevariti, nadhitriti; —ung, *f.* nadmudrenje, nadhitrenje; prevara, varka.

Uebermachen, *v. a.* prenapravati, prenačiniti; izručiti, predati; poslati.

Uebermacht, *f.* preuzmožnost; nadmogućstvo; veća sila.

Uebermächtig, *adj.* preuzmožan; jači, uzmožnii.

Uebermachung, *f.* izručenje, predanje; poslanje.

Uebermalen, *v. a.* premalati, prepengati.

Uebermannen, Uebermeistern, *v. a. (part.* übermannt, übermeistert), svladati, nadvladati, predobiti, preobladati.

Uebermaß, *n.* suvišnost (u měri); *fig.* zalihost, suvišnost; preobilje, prekoměrnost.

Uebermaße, *f.* preobilje, prekoměrnost.

Uebermäßig, *adj.* preobilan, prekoměran; suvišan.

Uebermauern, *v. a.* zazidati.

Uebermeistern, f. Uebermannen..

Uebermenschlich, *adj.* nadčověčji, nadčověčan, nadčověčanski.

Uebermessen, *v. a.* měriti; izměriti; sich —, *v. r.* prevariti se u měri.

Uebermögen, *v. a.* nadmoći; nadmagati; nadvladati, predobiti; nadići; nadilaziti.

Uebermorg-en, *adv.* prekosutra, preksutra; —end, *adj.* preksutrašnji.

Uebermuth, *m.* objěst; ponositost, oholost.

Uebermüthig, *adj.* objěstan; ponosit, ohol; preuzetan.

Uebernachten, *v. n. (part.* übernachtet), prenoćiti; noćiti.

Uebernächtig, *adj.* prenoćan; sinoćnji.

Uebernähen, *v a.* zašiti; obšiti; pošiti; šiti.

Uebernahm-e, *f.* primanje; —scommission, *f.* pověrenstvo za primanje; —sprotokoll, *n.* (*t.*) primnik, napisnik o primanju.

Uebernatürlich, *adj.* vèrhunaravan, vèrhunaravski.

Uebernehmen, *v. a. (part.* übergenommen), (einen Mantel), zagèrnuti, prigèrnuti kabanicu, uzeti na se; — *v. a. (part.* übernommen), uzeti na se; die Unterthanen mit Abgaben, guliti, globiti, otegotiti podložnike nametom; ein Pferd —, umoriti, utruditi konja; sich —, *v. r.* prestupiti měru, preko měre, preko načina štogod činiti; preuzeti se, objěsti se; sich von Zorn — lassen, dati se zaněti od sèrdjbe; sich mit Arbeit —, prekidati se, prekinuti se poslom.

Uebernehmer, *m.* primalac, primitelj, uzimalac.

Uebernehmung, f. Uebernahme.

Ueberpfeffern, *v. a.* prepapriti, prebiberiti.

Ueberpflügen, f. Ueberackern.

Ueberragen, *v. a.* nadvisiti; nadvisivati.

Ueberrasch-en, *v. a. (part.* überrascht), zaskočiti, zateći, zastati, zastići; —end, *adj.* nenadan; —ung, *f.* zaskočenje, zatečenje, zastanak, zastiženje; nenada.

Ueberraspeln, *v. a.* poraspati; raspati.
Ueberrechnen, *v. a.* (*part.* überrechnet), računati; preračunati; sračunati.
Ueberred-en, *v. a.* (*part.* überredet), nagovoriti; namamiti; nagovarati; mamiti na što; —end, *adj.* nagovoran; —ung, *f.* nagovor, nagovaranje; —ungskraft, *f.* moć nagovorna.
Ueberreiben, *v. a.* ribati, tèrti; poribati, oribati, otèrti.
Ueberreich, *adj.* prebogat.
Ueberreichen, *v. n.* (*part.* übergereicht), doprěti, doseći; dopirati, dosizati.
Ueberreich-en, *v. a.* (*part.* überreicht), dati, podati, izručiti, predati, podněti (pismo sudu); —ung, *f.* predanje, izručenje; predavanje, izručanje.
Ueberreif, *adj.* prezrio.
Ueberreiten, *v. n.* (*part.* übergeritten), prejahati, prejašiti.
Ueberreiten, *v. a.* (*part.* überritten), ein Pferd —, umoriti, utruditi konja; (im Reiten zuvorkommen), nadjahati, nadjašiti, prestići na konju; (zu Boden reiten), pogaziti, splesati, potèrti konjem.
Ueberreiter, *m.* (Aufseher bei der Mauth, Ueberfuhr), latov.
Ueberrennen, *v. n.* (*part.* überrannt), nadtèrčati, prestignuti koga; pogaziti, svaliti koga tèrkom.
Ueberrest, *m.* ostanak, preostatak; razvalina, poderina, podèrtina; —lich, *adj.* preostatni.
Ueberrinnen, s. Ueberlaufen, *v. n.*
Ueberrock, *m.* gornja haljina.
Ueberrumpel-n, *v. a.* (*part.* überrumpelt), zaskočiti, zateći iz nenada; —ung, *f.* zaskočenje, zatečenje.
Uebersäen, *v. a.* sijati; posijati; pregusto posijati.
Ueberſalzen, *v. a.* presoliti.
Uebersatt, *adj.* presit, sit.
Uebersättigen, *v. a.* prenasititi.
Ueberſaufen, sich, *v. r.* oblokati se, prelokati se.
Ueberschallen, *v. a.* nadglasiti.
Ueberſatz, *m.* prekoměran dobitak; (über ein Wasser), skela; prevoz.
Ueberschatten, *v. a.* sěniti; obsěniti; zasěniti.
Ueberschätzen, *v. a.* precěniti; procěniti na novo.
Ueberschau, *f.* razgled na novo; —en, gledati; razgledati; pregledati; s. Uebersehen.
Ueberscheinen, s. Bescheinen.
Ueberschicken, s. Uebersenden.
Ueberschießen, *v. n.* (*part.* übergeschossen), pucati, puknuti preko; promašiti; (bei den Jägern), previsoko uzeti; (überlaufen), iztica-ti, preko ići; — *v. a.* (*part.* überschossen), pucati preko; nadodati, pridati; sich —, *v. r.* prekobaciti se, premetnuti se.
Ueberschiffen, *v. n.* (*part.* übergeschifft), prevezti se; — *v. a.* prevezti; prevoziti; — *v. a.* (*part.* überschifft), ein Meer, prebroditi.
Ueberschimmeln, *v. n.* zaplěsniviti; plěsniviti.
Ueberschlag, *m.* premah (u vage); suvratak, zavratak, podvratak; obliž; *fig.* proračun; —en, *v. n.* (*part.* übergeschlagen), prevratiti se, prevèrnuti se; premahnuti; — *v. a.* suvratiti, zavèrnuti, posuvratiti; —en, *v. n.* (*part.* überschlagen), pokriti se (osobito plěsni); das Wasser ist überschlagen, mlaka je, smlačila se voda; — *v. a.* ein Kind —, prebiti děte; im Lesen

—, preskočiti štogod čitajući; warme Tücher —, metnuti, vèrći, staviti vruće kèrpe na što; (überrechnen), računati; proračunati; sračunati; sich —, *v. r.* prebaciti se, premetnuti se, prekobaciti se.

Ueberschlämmen, *v. a.* napuniti, zasuti, zasipati blatom, grezom.

Ueberschleichen, s. Beschleichen.

Ueberschleiern, *v. a.* zavěsiti, zastrěti; pokriti; sakriti.

Ueberschmieren, *v. a.* mazati; pomazati.

Ueberschnappen, *v. n.* skočiti, skoknuti; prevèrnuti se, prevaliti se; *fig.* poluděti.

Ueberschnellen, *v. a.* nadhitriti, nadmudriti; obmanuti, prevariti.

Ueberschneien, *v. n.* zapasti sněgom; — *v. a.* pokriti sněgom.

Ueberschnüren, *v. a.* vezati; povezati; pokriti gajtanmi.

Ueberschreiben, *v. a.* prepisati; nadpisati, napisat štogod na što; Jemanden etwas —, pisat komu što god; ich habe diesen Brief überschrieben, napisao sam adresu na ovaj list.

Ueberschreien, *v. a.* nadvikati, nadkričati.

Ueberschreit-bar, *adj.* prekoraćiv; — en, *v. n.* (*part.* übergeschritten), preći, ići na drugu stranu; —en, *v. a.* (*part.* überschritten), prekoračiti; prestupiti; prevaliti; prekèršiti; —ung, *f.* prekoračenje, prestupljenje, prekèršenje.

Ueberschrift, *f.* nadpis, napis; tituo; adresa.

Ueberschuh, *m.* coklja, cokula.

Ueberschuß, *m.* višak, suvišak, ostanak.

Ueberschütten, *v. a.* (*part.* übergeschüttet), prelijati; presipati; — *v. a.* (*part.* überschüttet), polijati; posuti; zalijati; zasipati, zasuti.

Ueberschwänger-n, *v. a.* pretegotiti; —ung, *f.* pretegotjenje.

Ueberschwänglich, *adj.* preobilan, obilan, izobilan.

Ueberschwanken, *v. n.* (*part.* übergeschwankt), premahnuti; premahivati; nakriviti se, naheriti se.

Ueberschwellen, *v. n.* naduti se, nabreknuti.

Ueberschwemm-en, *v. a.* (*part.* überschwemmt), potopiti, poplaviti; — ung, *f.* potop, poplava, poplavica.

Ueberschwenglich, s. Ueberschwänglich.

Ueberschwer, *ad..* pretežak.

Ueberschwimmen, *v. n.* (*part.* übergeschwommen), preplivati.

Ueberschwung, *m.* (der Soldaten), remenje.

Uebersegeln, *v. n.* (*part.* übergesegelt), prevezti se; — *v. a.* (*part.* übersegelt), prejědriti, prebroditi; nadjědriti, nadbroditi; ein Schiff —, razbiti, probiti brod jědreć.

Uebersehen, *v. a.* viděti; gledati; pregledati; razgledati, progledati; einen —, nadilaziti koga; etwas —, prozrěti, viděti štogod; (versehen), neviděti, nespaziti, neopaziti; (nicht achten), neuvažavati, nemariti, zaboraviti, prezirati; Jemandes Fehler —, oprostiti, gledati kroz pèrste; die Menge ist nicht zu —, množtvo je neizbrojno; sein Unglück ist nicht zu —, neizměrna je njegova nesrěća.

Uebersend-en, *v. a.* slati, poslati, odpraviti; —er, *m.* odpravnik; — ung, *f.* poslanje, odpravljenje.

Uebersetzbar, *adj.* prevodljiv.

Uebersetzen, *v. n.* (*part.* übergesetzt), preći, prevezti se, prevaliti; — *v. a.* prevezti; prevoziti; metnuti,

vèrći (na vatru); — *v. a. (part.* überſetzt), prevesti; prevoditi; ins Deutſche—, prevesti na němački jezik; preměstiti (činovnika); ein Haus —, dignuti, dizati kuću; (übermäßig beſetzen), prepuniti, prenapuniti; einen im Handel —, skupo prodati; die Stadt war mit Truppen überſetzt, u gradu je bilo preveć vojske.

Ueberſetz-er, *m.* prevoditelj, prevodnik; —ung, *f.* prevoz; (in eine andere Sprache), prevod.

Ueberſicht, *f.* pregled, prezor, pregledak; vid, pogled; razgledanje; —ig, *adj.* kratkovid, kratka, prekratka vida; —igkeit, *f.* kratak, prekratak vid; —lich, *adj.* u pregledku.

Ueberſiedeln, *v. n.* preseliti se; seliti se.

Ueberſieden, *v. a.* (überſotten), prekuhati, prevariti; — *v. n.* pokipěti; izkipěti.

Ueberſiedlung, *f.* preseljenje.

Ueberſilbern, *v. a. (part.* überſilbert), posrebriti, posrebèrniti; srebèrniti, srebriti.

Ueberſingen, *v. a.* nadpěvati; eine Arie —, pěvati; izpěvati; ſich —, *v. r.* promuknuti od velika pěva.

Ueberſinnen, ſ. Ueberdenken.

Ueberſinnlich, *adj.* vèrhućutan, nedokučiv.

Ueberſommern, *v. n.* lětovati.

Ueberſpann-en, *v. a.* napeti, nategnuti, napregnuti, raztegnuti; natezati, naprezati, napinjati; odveć napeti, nategnuti; zahvatiti, zasegnuti pedljem; *fig.* den Geiſt —, naprezati odveć duh, napinjati se odviše; ſeine Erwartung —, odviše očekivati; —t, *adj.* odveć, odviše napet, nategnjen, napregnjen; ein —er Kopf, ugrijana, razpaljena glava; —ung, *f.* natezanje, naprezanje, napinjanje; *fig.* prekomĕrnost (u činjenju, mišljenju, itd.).

Ueberſpinnen, *v. a.* zapresti, opresti.

Ueberſpringen, *v. n. (part.* übergeſprungen), preskočiti, skočiti preko; — *v. a. (part.* überſprungen), einen Graben —, preskočiti jamu; etwas —, preskočiti, ostaviti, izostaviti, izpustiti štogod; ſich —, *v. r.* umoriti se, prekinuti se skačući.

Ueberſprung, *m.* skok, preskok.

Ueberſtändig, *adj.* odviše, odveć ustojan, zaležan; prezrio; ein —er Baum, prestaro dèrvo.

Ueberſtechen, *v. a.* eine Karte —, ubiti, uzeti (kartu u igri).

Ueberſtehen, *v. a.* pretèrpěti, prepatiti, podněti do kraja, pretrajati; er hat ſeine Lehrjahre überſtanden, iztrajao je, pretrajao je godine od nauka; eine Krankheit —, preboleti.

Ueberſteigen, *v. n. (part.* übergeſtiegen), preći, prekoračiti, popeti se, penjati se preko; er ſtieg über die Mauer, popeo se preko zida; — *v. a. (part.* überſtiegen), preći, popeti se kamo il na što; (übertreffen), nadići, nadvisiti; nadilaziti, nadhoditi, nadvisivati; Hinderniſſe —, nadvladati, predobiti zapreke; eine Feſtung —, uzići, popeti se na tvèrdju.

Ueberſteiglich, *adj.* predobljiv.

Ueberſteiger-n, *v. a.* podražati, podignuti cěnu; —ung, *f.* dražanje, dizanje cěne.

Ueberſtimmen, *v. a.* nadvladati, nadvikati koga vekšinom glasovah; ein Inſtrument —, prenategnuti, prenapeti.

Ueberstrahlen, *v. a.* nadasjati; obasjati; obasjavati.

Ueberstreichen, *v. a.* mazati, pomazati; namazati.

Ueberstreifen, *v. a.* (die Aermel), zasukati rukave; na lako dotaknuti, dodirnuti; preći, prehoditi preko čega. [sipati.

Ueberstreuen, *v. a.* sipati; posuti, po-

Ueberstricken, *v. a.* oplesti, poplesti.

Ueberström-en, *v. n.* (*part.* übergeströmt), izlijati se; izlěvati se, ići preko; seine Augen strömten über, oblile su ga suze; — *v. a.* (*part.* überströmt), topiti, plaviti; potopiti, poplaviti; —ung, *f.* izlěvanje; poplava, poplavica.

Ueberstudieren, sich, *v. r.* preučiti se, prekinuti se učeći.

Ueberstülpen, *v. a.* poklopiti; (seine Aermel), zasukati, zavèrnuti rukave.

Ueberstürzen, *v. a.* poklopiti; — *v. n.* & sich —, *v. r.* prevèrnuti se, prebaciti se; prenagliti.

Uebersüß, *adj.* presladak.

Uebertäfeln, *v. a.* obit daskami.

Uebertäuben, *v. a.* zaglušiti; zaglušati.

Ueberteuer, *adj.* predrag; preskup; —n, *v. a.* precěniti, odveć cěniti.

Ueberthölpeln, *v. a.* (*part.* übertölpelt), prevariti, zaslěpiti.

Uebertrag, *m.* prenos, prenosak; —en, *v. a.* (*part.* übertragen), preněti; prenositi; preměstiti; uněti, upisati; (umschreiben), prepisati; einem ein Amt —, pověriti kome ured; —en, *v. a.* (*part.* übergetragen), naručiti, izručiti, priporučiti; einen —, platit za koga; —ung, *f.* prenos, prenošenje; prepis, prepisanje; pověrenje.

Uebertreffen, *v. a.* nadići, nadvisiti, nadvladati; nadilaziti, nadhoditi, nadvisivati.

Uebertreiben, *v. a.* (*part.* übergetrieben), těrati, goniti; protěrati, prognati (prěko česa il kroza što; ein Feld —, nagnat marvu na polje; — *v. a.* (*part.* übertrieben), (ein Pferd ꝛc. —), izmučiti, pretěrati; *fig.* etwas —, pretěrati; pretěrivati.

Uebertreibung, *f.* pretěranje; pretěrivanje.

Uebertret-en, *v. n.* (*part.* übergetreten), stupiti, koračiti preko, preći, prekoračiti; odmenuti se, odvèrći se, odběgnuti; (von Flüssen), izlijati se, ić preko; — *v. a.* gaziti; pogaziti; sgaziti; —en, *v. a.* (*part.* übertreten), prestupiti, prekèršiti (zakon itd.); —er, *m.* prekoračitelj prelaznik; prestupnik, prekèršitelj; —erin, *f.* prestupnica, prekèršiteljica; —ung, *f.* prestupljenje, prestupak, prekèršaj; —ungsfall, *m.* slučaj prekèršaja.

Uebertrieben, *adj.* pretěran, prekoměran.

Uebertrinken, sich, *v. r.* opiti se, prepiti se.

Uebertritt, *m.* odmetnutje, odvèrgnutje, odběgnutje, prelazak.

Uebertünchen, *v. a.* běliti; poběliti.

Ueberverdienst, *m.* suvišak dobitka.

Uebervoll, *adj.* prepun.

Uebervortheil-en, *v. a.* (t.) zakinuti koga, prevariti; —ung, *f.* zakina, prevara, varka.

Ueberwachen, *v. n.* Jemand, etwas, nadgledati koga, što.

Ueberwachsen, *v. a.* nadrasti; pokrit rastući; — *v. n.* zarasti, obrasti; rasti, narasti na čem, vèrh čega.

Ueberwägen, s. Ueberwiegen.

Ueberwalken, *v. a.* prevaljati, odveć valjati, stupati.

Ueberwältig-en, *v. a.* nadvladati, nadhèrvati, nadjačati, nadjunačiti, svladati, predobiti, preuzeti; — ung, *f.* nadvladanje, nadhèrvanje, poběda, predobitje; *fig.* trud, mùka, težkoća.

Ueberweis-en, *v. a.* dokazati, ubezočiti; (zuweisen), naložiti kome što; predati; —end, *adj.* uglavljiv; ubezočiv; —ung, *f.* dokazanje, uglavljenje, ubezočenje; predanje, naloga.

Ueberweiß-en, *v. a.* běliti; poběliti; —ung, *f.* běljenje; poběljenje.

Ueberwerfen, *v. a.* (*part.* übergeworfen), prebaciti, preturiti; pokriti; die Mauer —, žbukati, požbukati, lěpiti zid; den Mantel —, zagèrnuti, bacit preko sebe kabanicu; —, sich, *v. r.* (*part.* überworfen), svaditi se, zavaditi se.

Ueberwichtig, *adj.* premašan, prevažan.

Ueberwieg-en, *v. a.* prevagnuti, premahnuti; — end, *adj.* pretežan, znamenit; veći; —ender Vortheil, veća korist.

Ueberwind-en, *v. a.* dobiti, predobiti, nadvladati, svladati, poběditi, preuzeti; sich —, *v. r.* suzdèržati se, sustegnuti se, odolěti sèrcu; —er, *m.* dobitnik, pobědnik; — erin, *f.* dobitnica, pobědnica; —lich, *adj.* pobědiv, predobljiv, dobitan; — ung, *f.* poběda, nadvladanje, nadhèrvanje, predobitje; *fig.* mùka, trud, težkoća.

Ueberwintern, *v. n.* zimovati.

Ueberwitzig, *adj.* odveć domišljat, doskočiv, dohitan.

Ueberwurf, *m.* žbuka, lěp.

Ueberzahl, *f.* zalih, suvišan broj; vekšina.

Ueberzahlen *v. a.* preplatiti.

Ueberzähl-en, *v. a.* brojiti; prebrojiti; —ig, *adj.* vèrhubrojan, vgl. Supernumerär.

Ueberzahlung, *f.* preplata.

Ueberzahn, *m.* vèrhubrojni zub.

Ueberzeitig, *adj.* prezrio.

Ueberzeug-en, *v. a.* dokazati; osvědočiti, uglaviti, ubezočiti; uvěriti; —end, *adj.* uglavljiv; ubezočiv, osvědočiv; —ung, *f.* uvěrenje, osvědočenje, uglavljenje.

Ueberziehen, *v. a.* (*part.* übergezogen), preći; prelaziti; seliti se; preseliti se; — *v. a.* (*part.* überzogen), navući; pokriti; zastrěti; *fig.* ein Land mit Krieg —, zavojštiti, zaratiti zemlji kojoj; sich —, *v. r.* preobući se; der Himmel überzieht sich mit Wolken, oblači se.

Ueberzinn-en, *v. a.* kalaisati; pokalaisati; —ung, *f.* kalaj; kalaisanje.

Ueberzuckern, *v. a.* šećeriti, cukriti; posut šećerom, cukrom.

Ueberzug, *m.* kora; ljuska; navlaka.

Ueberzwerch, *adv.* na križ, na kèrst, popreko, sukèrstice.

Ueblich, *ad*. navadan, običan; wie es im Lande — ist, kako je u zemlji običaj.

Ueblichkeit, *f.* navada, običaj.

Uebrig, *adj.* ostao, drugi; (überflüssig), zalih, suvišan, zališan; — haben, *v. a.* imati jošte; — lassen, *v. a.* ostaviti; — sein, — bleiben, *v. n.* ostati, ostanuti, preteći; ostajati, preticati; —es, *n.* ostalo, ostanak; ein —es thun, činiti što netrěba; —ens, *adv.* u ostalom.

Uebung, *f.* věžtba; věžbanje; uvěžbanje, upražnjavanje; običaj.

Ufer, *n.* kraj, jalia, žalo, igalo; brěg, obala; — aas, *n.* (Eintagsfliege), vodeni cvět; —befestigung, *f.* u-

tvèrda obalah; —bewohner, *m.* primorac; —recht, *n.* obalno pravo; —schwalbe, *f.* brégunica (lasta).

Uhr, *f.* ura, sat; —band, *n.* sveza, vèrpca, pletak od ure; —kette, *f.* lanac, lančić, lanci od ure; —gehäuse, *n.* kutia od ure; — gewicht, *n.* teža od ure; —macher, *m.* urar, satar, satžija; —macherkunst, *f.* urarstvo, uraria; — schlüssel, *m.* ključić od ure; —tasche, *f.* kesica od ure; —werk, *n.* ura, makina, kolesa od ure; —zeiger, *m.* skazaljka od ure.

Uhu, *m.* jeina, sova, sovuljaga.

Ukas, *m.* ukaz.

Ulme, *f.* —nbaum, *m.* brěst (dèrvo); —nbäume, *pl.* breštje; —en, *adj.* brěstov; —enholz, *n.* brěstovina; —enstab, *m.* brěstovača, brěstovac; —enwald, *m.* brěstik, brěstova šuma, gora brěstova.

Ultramarin, *n.* zamorka, prekomorka (vèrsta od modrila).

Um, *prp.* oko, okolo, u okolo, na okolo; za; o, ob; — Gottes willen, za boga, za ljubav božju; — willen, za, poradi, radi, cěća; — sein, bit prošao; bit minuo; um und um, u okolo, na okolo; ich rede, wie mir um's Herz ist, govorim kao što mi je na sèrcu; Uebel das — sich greift, zlo što se prostire; — sechs Uhr herum, okó šest satih; — Ostern, oko uzkèrsa; ums Geld, za novce; es ist ihm nur ums Geld zu thun, samo mu je do novacah; — etwas kommen, izgubiti štogod; — die Wette, tko će bolje; — so viel glücklicher, toliko, tim srěćnii; — so mehr, — so weniger, tim više, tim manje; dieser Weg führt —, put ovaj ide na okolo, na zavoj; die Zeit ist —, minulo je, prošlo je vrěme; — mit diesem Baum! dolě s tim dèrvom; — etwas schicken, poslati po što.

Umackern, *v. a.* preorati; orati.

Umänder-n, *v. a.* pretvoriti; preinačiti; —ung, *f.* preinaka, preinačenje.

Umarbeit-en, *v. a.* die Erde —, težati, orati, kopati, dělati zemlju; eine Sache —, preraditi, prenapraviti; — ung, *f.* preradjenje, predělanje, prenapravak.

Umarm-en, *v. a.* gèrliti; ogèrliti. zagèrliti; —ung, *f.* gèrljenje; ogèrljenje, zagèrljenje.

Umbehalten, *v. a.* ostaviti, zadèržati na sebi, neskinuti, nesvući.

Umbiegen, *v. a.* previjati, svijati, prevraćati, pretvoriti.

Umbild-en, *v. a.* prenačiniti, prenapraviti; preobraziti; — ung, *f.* prenačinjenje, prenapravak; preobraženje.

Umbinden, *v. a.* obvezati; privezati; svezat oko česa, svezati na što; ein Buch —, prevezati knjigu.

Umblasen, *v. a.* sduhnuti, spuhati, svaliti štogod (pušuć).

Umbra, *f.* umbra (zemlja).

Umbrechen, *v. a.* prevèrnuti; prelomiti; prevraćati, lomiti; einen Acker —, uzorati, prevratiti njivu.

Umbringen, *v. a.* ubiti, smaknuti; ubijati, smicati.

Umburzeln, *v. n.* premetnuti se, prebaciti se, prekobaciti se.

Umdecken, *v. a.* prepokrivati; prekriti.

Umdreh-en, *v. a.* zavèrnuti; obèrnuti; okrenuti; zavraćati; obraćati; okretati; —ung, *f.* zavèrnutje; obèrnutje; okrenutje; zavraćanje; obraćanje; okretanje.

Umdruck-en, *v. a.* (*part.* umgedruckt), preštampati; preštampivati; — ung, *f.* preštampanje; preštampivanje. [vati mirisom.
Umduften, *v. a.* zadahnuti, napunji-
Umfahren, *v. n.* (*part.* umgefahren), voziti se okolo; — *v. a.* prevaliti, pogaziti, potèrti (kolima, itd.); — *v. a.* (*part.* umfahren), obići (kolima, itd.).
Umfall, *m.* padež, propast; (des Viehes), lipsivanje (marve); —en, *v. n.* pasti; prevaliti se, srušiti se; (vom Vieh), lipsati; lipsivati.
Umfang, *m.* obseg; okrug, obod; prostor, protegnutje, okolina; měra; —en, *v. a.* obseći, obsegnuti, objeti, obuzeti; okružiti, obkoliti, s. Umarmen.
Umfärben, *v. a.* prefarbati, premastiti; prefarbivati, premaštivati.
Umfassen, *v. a.* einen Ring —, okovati, okivati pèrsten.
Umfassen, s. Umfangen.
Umflattern, *v. a.* obletěti; oblitati.
Umflechten, *v. a.* plesti; oplesti.
Umfliegen, *v. a.* obletěti; oblitati.
Umfließen, *v. a.* obteći; obticati.
Umformen, s. Umbilden.
Umfrag-e, *f.* opitivanje, razpitivanje, propitivanje; —en, *v. a.* opitati, razpitati, propitati; razpitivati, propitivati, opitivati.
Umführ-en, *v. a.* voditi na okolo, u okolo; einen Garten mit einer Mauer —, obzidati vèrt.
Umfüllen, *v. a.* pretočiti, prelěti, pretakati, prelěvati.
Umgang, *m.* (eines Rades), vèrtenje, obratjanje; (Procession), procesia, obhod, litija; der — mit Jemanden, drugovanje, obćenje; — von einer Sache nehmen, mimoići, obići štogod.
Umgänglich, *adj.* druževan, priazan, obćiv; — keit, *f.* druževnost, prijaznost; obćivost.
Umgeben, *v. a.* (*part.* umgegeben), dati; davati; děliti; poděliti; — *v. a.* (*part.* umgeben), okružiti, obkoliti, obskočiti; okruživati, obkoljivati, obskakivati.
Umgehen, *v. n.* (*part.* umgegangen), vèrtěti se, obraćati se, okretati se; (spucken), obilaziti, čuti se něšto; mit Jemanden —, obćiti, drugovati, družiti se, obhoditi s kim; mit etwas —, zanimati se, zabavljati se čime; er weiß nicht mit dem Gewehre umzugehen, nerazumie se u pušku, nije věšt puški; mit etwas schlecht —, zlo s čime raditi, činiti; (einen Umweg machen), ići okolo, na okolo; antworten Sie mir mit —der Post, odgovorite mi s budućom poštom.
Umgehen, *v. a.* (*part.* umgangen), obići; obilaziti; (vermeiden), ukloniti se; uklanjati se; izběgnuti; izběgivati.
Umgehung, *f.* obhodjenje; mimoidjenje, izběgnutje (zakona).
Umgekehrt, *adj.* obratjen; prevèrnjen; prevratjen; — *adv.* ukloniti se; uklanjati se; izběgnuti; izběgivati.
Umgeld, *n.* namet; dacia.
Umgestalt-en, *v. a.* pretvoriti; —ung, *f.* pretvorenje.
Umgieß-en, *v. a.* (*part.* umgegossen), prelěti, prelijati; prelěvati; — *v. a.* (*part.* umgossen), oblijati; oblěvati; —ung, *f.* Umguß, *m.* prelitje, prelijanje.
Umglänzen, *v. a.* obasjati; obsěvati.
Umgrab-en, *v. a.* prekopati; prekapati; obkopati, obkapati; —ung, *f.* prekapanje; prekop; obkapanje; obkop.

Umgrenzen, *v. a.* ograničiti, obmedjašiti, obkružiti.
Umgucken, sich, *v. r.* s. Umsehen.
Umgürten, *v. a.* pasati; opasati; prepasati; pripasati.
Umhaben, *v. n.* imat na sebi, nositi.
Umhang, *m.* zavěsa; zastor.
Umhacken, s. Umhauen.
Umhalsen, s. Umarmen.
Umhäng-en, *v. a.* oběsiti; oběsit okò čega; prevěsiti; zavěsiti; ogèrnuti, zaogèrnuti; — kleid, *n.* ogèrtač.
Umhau-en, *v. a.* sěći; posěći; obsěći; — ung, *f.* sěčenje; posěčenje.
Umher, ꝛc. s. Herum, ꝛ,.
Umhin, *adv.* okò, okolo; ich kann nicht — zu schreiben, nemogu da nepišem.
Umhüll-en, *v. a.* zamotati, zaviti; omotati, oviti, zamatati, zavijati; —ung, *f.* zamatanje, zavijanje; zamotanje, zavitje.
Umhüpfen, *v. a.* skakat okò česa.
Umkehr, *f.* povratak, zavrata; —en, *v. n.* vratiti se; povratiti se; vraćati se; povraćati se; — *v. a.* obèrnuti, prevèrnuti, prevratiti, okrenuti, izvratiti; alles —, prevratiti, preremetati; —ung, *f.* vraćanje; prevraćanje; obèrnutje; prevèrnutje.
Umkippen, *v. n.* prevaliti se, svaliti se, prevèrnuti se, — *v. a.* prevaliti, svaliti, prevèrnuti.
Umklaftern, **Umklammern**, *v. a.* obuzeti, obuhvatiti, objeti; obuzimati, obuhvatati, objimati.
Umkleiden, sich, *v. r.* preoblačiti se, preobući se.
Umkommen, *v. n.* poginuti, ginuti.
Umkrämpen, *v. a.* zavratiti, posuvratiti, zavèrnuti.
Umkränzen, *v. a.* věnčati; ověnčati.
Umkreis, *m.* krug, okrug; obod; okoliš; okolina, im —, u okolo, u okolišu; eine Meile im —, jednu milju u okolini.
Umkreisen, *v. a.* kružiti, koliti; okružiti, obkoliti.
Umladen, *v. a.* pretovariti, prekèrcati.
Umlage, *f.* razrez (poreze).
Umlagern, *v. a.* obsěsti; obkoliti; obsědati; kružiti, koliti.
Umlauf, *m.* obratak; obraćanje; (des Blutes, des Geldes), okolovanje; (ein Schreiben), okolnica; —en, *v. a.* (*part.* umgelaufen), prevaliti, prevèrnuti, srušiti tèrčući; — *v. n.* (sich drehen), vèrtěti se, obraćati se, okretati se; ići u okolo, tèrčati u okolo; —en, *v. a.* (*part.* umlaufen), obtèrčati štogod; okolovati; —speriode, *f.* doba okolovanja; —sschreiben, *n.* okolnica.
Umlegen, *v. a.* (*part.* umgelegt), svaliti, prevratiti, prevaliti; (umbiegen), saviti, previti, previnuti; sagnuti, prignuti; einen Verband —, svezati, zavezati; eine Steuer —, razrezati porezu; Reife —, nabiti, nabijati (bačvu); einen Mantel —, zagèrnuti, prigèrnut kabanicu; (anders legen), preměstiti; sich —, *v. r.* okrenuti se; das Schiff legt sich um, sagiblje se, savija se brod; die Schneide hat sich umgelegt, previnulo se ostro; der Wind legt um, měnja se větar; *v. a.* (*part.* umlegt), obložiti; oblagati; okružiti.
Umleiten, *v. a.* zavesti; odvesti; odvratiti, svratiti. [svratiti.
Umlenken, *v. a.* okrenuti, obèrnuti,
Umleuchten, *v. a.* razsvětiti posvětiti; razsvětljivati, prosvětljivati.
Umlieg-en, *v. n.* ležati na okolo; —end, *adj.* obližnji.

Ummachen, *v. a.* predělati, prenačiniti, prenapraviti; ein Halsband—, svezati; privezati rubac na vrat.
Ummauern, *v. a.* obzidati; zidati.
Ummessen, *v. a.* měriti na novo; izměriti; měriti.
Ummünzen, *v. a.* prekovati; pr kivati (novce).
Umnähen, *v. a.* obšiti; obšivati.
Umnebeln, *v. a.* magliti; zamagliti; omagliti; pomračiti, potamněti.
Umnehmen, *v. a.* uzet na se, zagèrnuti, prigèrnuti.
Umpacken, *v. a.* drugako svezati, složiti, spremiti.
Umpanzern, *v. a.* oklopiti, pancierom oděnuti.
Umpfählen, *v. a.* okružiti, obiti koljem.
Umpflanzen, *v. a.* (*part.* umgepflanzt), presaditi; presadjivati; *v. a.* (*part.* umpflanzt), obsaditi; obsadjivati (dèrvjem).
Umpflügen, *v. a.* orati; preorati.
Umprägen, s. Ummünzen.
Umreih-en, *v. n.* oboditi; —ung, *f.* obodnja.
Umreisen, *v. a.* obići; obiti; obilaziti; obijati; *v. n.* — putovati, ići u okolo.
Umreißen, *v. a.* srušiti, porušiti; razvaliti, razgraditi.
Umreiten, *v. a.* (*part.* umgeritten), jašiti, jahat u okolo; — *v. a.* pogaziti, splesati; srušiti, prevaliti koga konjem; — *v. a.* (*part.* umritten), objašiti, objahati, objahivati.
Umrennen, *v. a.* (*part.* umgerennt), pogaziti, splesati; srušiti, prevaliti tèrčuć; — *v. a.* (*part.* umrannt), obtèrčati; obtèrkivati.
Umringen, *v. a.* kružiti, koliti; obkoliti, okružiti.
Umriß, *m.* obris, okoliš.
Umrühr-en, *v. a.* měšati; proměšati; razměšati; —ung, *f.* měšanje; promešanje; razměšanje.
Umsägen, *v. a.* prepiliti; piliti.
Umsatteln, *v. a.* presedlati; —, *v. n.* *fig.* premisliti se; proměniti se; udariti drugim putem.
Umsatz, *m.* pazar, prodaja, prodja.
Umschaff-en, *v. a.* pretvoriti; —ung, *f.* pretvora; pretvorenje.
Umschanz-en, *v. a.* obkopati; obkapati; —ung, *f.* obkop.
Umschatten, *v. a.* obsěniti, zasěniti
Umschauen, sich, s. Umsehen.
Umschaufeln, *v. a.* prevèrnuti, prevratiti lopatom.
Umschiffen, *v. n.* (*part.* umgeschifft) broditi, jědriti u okolo; — *v. a.* obroditi, objědriti, obići brodom.
Umschlag, *m.* (um etwas), zavoj; zavitak; oboj; (bei den Aerzten), zavoj, obliž; (im Spiel), prevèrnutje, prevratak; (Veränderung), proměna; (Umsatz, Tauschhandel), pazar, prodaja, prodja; (an Kleidern), zavratak, suvratak; —en, *v. n.* prevaliti se, prevèrnuti se, prevratiti se; *fig.* proměniti se, měnjati se; die Milch schlägt um, gruša se mlěko; das Wetter schlägt um, měnja se vrěme; (ausarten), izopačiti se; opačiti se, — *v. a.* einen Nagel—, zavèrnuti, priudariti čavao; eine Naht—, podvèrnuti šav; etwas um etwas—, omotati, oviti; zamotati, zaviti; eine Karte —, prevèrnuti kartu; einen Mantel 2c. —, zagèrnuti kabanicu; za motati se u kabanicu; Kräuter—, priviti, privezati obliž; einen Baum—, posěći, oboriti dèrvo; (im Handel), pazariti, tèrgovati;

Münzen —, prekovati; prekivati novce.
Umschlagsbogen, *m.* ovojni tabak.
Umschleichen, *v. a.* vuć se, smucati se kradom oko čega.
Umschleiern, *v. a.* pokriti, zastèrti, zavěsiti.
Umschließen, *v. a.* okružiti, obkoliti; opasati; obuhvatiti.
Umschlingen, *v. n.* obviti; obuzeti; obuhvatiti; zagèrliti, prigèrliti.
Umschmeißen, s. Umwerfen.
Umschmelzen, *v. a.* preléti, prelijati; prelévati.
Umschmieden, *v. a.* prekovati; prekivati.
Umschnallen, *v. a.* pasati; pripasati; opasati; prikopčati.
Umschreiben, *v. a.* (*part.* umgeschrieben), prepisati; prepisivati; preuknjižiti, prenesti što ukujižbom na drugoga; — *v. a.* (*part.* umschrieben), nadpis okolo česa napraviti; opisati; opisivati; razpisati; razpisivati.
Umschreibung, *f.* razpis; razpisivanje preuknjiženje.
Umschrift, *f.* nadpis (na novcěh itd).
Umschürzen, s. Umgürten. [mati.
Umschütteln, *v. a.* protresti, prodèr-
Umschütten, *v. a.* (*part.* umgeschüttet), presipati, presuti; prelijati, preléti; prosipati, prosuti; prolijati, proléti; — *v. a.* (*part.* umschüttet), obsipati, obsuti; oblijati, obléti.
Umschweif, *m.* Umschweife, *pl.* obilaženje; *fig.* zavoj; —en, s. Herumstreichen.
Umsegeln, *v. a.* (*part.* umsegelt), probiti, razbiti, prevaliti, srušiti brod jědreć; — *v. n.* jědrit u o kolo; — *v. a.* (*part.* umsegelt), objědriti, obroditi, obići brodom.
Umsehen, sich, *v. r.* obazrěti se, ogledati se; obzirati se, obazirati se, ogledati se; sich nach etwas —, gledat za čim; brinuti se za što; sich in der Welt—, viděti světa.
Umsetzen, *v. a.* (*part.* umgesetzt), presaditi, presadjivati; preměstiti; Geld, Waaren —, pazariti, tèrgovati; — der Wind setzt um, měnja se větar; — *v. a.* (*part.* umsetzt), obložiti; okružiti; obsaditi.
Umsein, *v. n.* minuti, proći; das ist um, prošlo je, to je minulo.
Umsicht, *f.* obazrivost, s. Vorsicht.
Umsinken, *v. n.* pasti, prevèrnuti se, srušiti se, prevaliti se.
Umsonst, *adv.* zabadava, zaman; (vergebens), zabadava, zaman, man, zaludu.
Umspannen, *v. a.* (*part.* umgespannt), prepregnuti, proměniti konje; — *v. a.* (*part.* umspannt), obuhvatiti pedljem. [presti.
Umspinnen, *v. a.* zapresti; opresti,
Umspringen, *v. n.* (*part.* umgesprungen), postupati, obhoditi s čime; — *v. a.* (*part.* umsprungen), skokom prevaliti, porušiti; obskočiti; obskakivati.
Umstand, *m.* okolnost, okolovština; dogadjaj, sgoda; stvar; uzrok; Umstände machen, neprilike, zapréke činiti, dělati, zatezati.
Umständlich, *adj.* podroban; obširan; *adv.* obširno; etwas — darlegen, obširno što razložiti; —keit, *f.* podrobnost; obširnost.
Umstechen, *v. a.* prevratiti, prevèrnuti, prekopati; prevratjati, prekapati.
Umstecken, *v. a.* (*part.* umgesteckt), prenačiniti, prenapraviti ures od kosah; — *v. a.* (*part.* umsteckt), zataknuti, zataći okolo čega.

Umsteh-en, *v. n.* okolo stojati; —end, *adj.* okolostojeć.
Umstellen, *v. a.* (*part.* umgestellt), preměstiti, prestaviti; — *v. a.* (*part.* umstellt), obkoliti, okružiti; koliti, kružiti.
Umstimmen, *v. a.* ein Instrument —, preugoditi, preudesiti; Jemanden —, nagovoriti koga; — *v. n.* glasovati po redu.
Umstören, *v. a.* preremetati, prerovati, prekopati.
Umstoß-en, *v. a.* prevèrnuti, prevaliti, obaliti; *fig.* razvèrći, uništiti; —end, *adj.* prevratan.
Umstößlich, *adj.* prevratljiv, obaljiv, uništiv.
Umstrahlen, *v. a.* sjati oko čega; obasjati; obasjavati.
Umstreuen, *v. a.* obasuti, obasipati, obsipati, obsuti.
Umstricken, *v. a.* (*part.* umgestrickt), preplesti; — *v. a.* (*part.* umstrickt), oplesti; zaplesti; zaplitati, oplitati.
Umströmen, *v. a.* obteći; obticati.
Umsturz, *m.* prevrat, padež, propast; prevèrnutje, prevaljenje, porušenje; Partei des —es, prevratna stranka.
Umstürz-en, *v. n.* pasti, srušiti se, prevaliti se, porušiti se; — *v. a.* prevèrnuti, srušiti, prevaliti, porušiti; —ung, *f.* prevèrnutje, prevaljenje, porušenje; prevratjanje, valjanje, rušenje.
Umtaufen, *v. a.* (*part.* umgetauft), prekèrstiti.
Umtausch, *m.* měna, zaměna; — en, *v. a.* měnjati; měnjati se; proměniti, zaměniti; proměniti se, zaměniti se.
Umthun, *v. a.* einen Mantel —, zagèrnuti, prigèrnuti kabanicu; sich nach etwas —, starati se, brinuti se za čim, gledat o čem.
Umtreiben, *v. a.* obraćati, okretati; obèrnuti, okrenuti; sich —, *v. r.* skitati se, tepsti se, klatiti se.
Umtreten, *v. a.* pogaziti; gaziti; — *v. n.* odmetnuti se, odvèrći se, odběgnut.
Umtrieb, *m.* obratjanje; obticanje; obilaženje; geheime —e, kovarstva potajna, pletke.
Umwachsen, *v. n.* (*part.* umwachsen), obrasti, zarasti.
Umwachsen, *adj.* obrašten, zarašten.
Umwälz-en, *v. a.* prevaliti, prekrenuti, prevèrnuti; —ung, *f.* valjanje; *fig.* prevrat, prekret, revolucia, buna.
Umwandeln, *v. a.* proměniti, pretvoriti; (reluiren), proměniti, odkupiti.
Umwandlung, *f.* pretvaranje; proměna, odkup.
Umwechseln, *v. a.* měnjati; proměniti, zaměniti; — *v. n.* mit einem —, měnjati se; redati se; izměnice štogod raditi.
Umweg, *m.* zavoj, stranputica; einen — machen, ići u okolo, ići na zavoj, obilaziti.
Umwehen, *v. a.* (*part.* umgeweht), prevaliti, prevèrnuti (duvanjem); — *v. a.* (*part.* umweht), duvati, puhati oko čega.
Umwenden, *v. a.* prevèrnuti, okrenuti; einen —, preokrenuti koga; — *v. n.* mit dem Wagen —, okrenuti, obèrnuti kola.
Umwerfen, *v. a.* (einen Mantel ꝛc.), zagèrnuti, prigèrnuti, bacit preko sebe kabanicu; (umstoßen), prevaliti, prebaciti, prehititi, srušiti, porušiti, prevèrnuti.
Umwickel-n, *v. a.* (*part.* umgewickelt), premotati, previti; — *v. a.* (*part* umwickelt), zamotati, zaviti, omo-

tati, oviti, poviti; —ung, *f.* zavoj; zamotanje; zamatanje.

Umwinden, *v. a.* (*part.* umgewunden), premotati; previti; — *v. a.* (*part.* umwunden), oviti, omotati.

Umwölken, sich, *v. r.* oblačiti se; naoblačiti se.

Umwühlen, *v. a.* prerovati; razrovati.

Umzählen, *v. a.* prebrojiti, iznova brojiti.

Umzapfen, *v. a.* pretočiti; pretakati.

Umzäun-en, *v. a.* graditi; ograditi; —ung, *f.* ograda, plot. [iznova.

Umzeichnen, *v. a.* obilježiti; bilježiti

Umziehen, *v. n.* (*part.* umgezogen), seliti; preseliti se; skitati se, klatiti se, tepsti se, tući se; — *v. a.* svaliti, prevaliti, povaliti; Kleider —, preobući, proměniti; preobuti; sich —, *v. r.* preobući se; preobuti se; — *v. a.* (*part.* umzogen), okružiti, obkoliti; ograditi; oděnuti; sich —, *v. r.* oblačiti se; naoblačiti se.

Umzingeln, *v. a.* obkoliti, okružiti; pasati; opasati.

Umzug, *m.* zavěsa, zastor; procesia, obhod, litija.

Unabänderlich, *adj.* neproměnjiv; (in der Sprachlehre) nesklonjiv; —keit, *f.* neproměnjivost; nesklonjivost.

Unabgesondert, *adj.* nerazlučen, neodlučen.

Unabhängig, *adj.* nezavisan; (selbstständig), samostalan; —keit, *f.* nezavisnost; samostalnost.

Unabhelflich, *adj.* bezpomoćan.

Unablässig, *adj.* neprestan, bez prestanka.

Unabsehbar, *adj.* neizměran.

Unabsetzbar, *adj.* (von Beamten), neizvèrgljiv, neizvèrživ; (von Waaren), što neima prodje; — keit, *f.* neizvèrgljivost, neizvèrživost.

Unabsichtlich, *adj.* nehotan; — *adv.* nehote, nehotice.

Unabtretbar, *adj.* neustupljiv.

Unabweislich, *adj.* neuklonjiv; — keit, *f.* neuklonjivost.

Unabwendbar, *adj.* neodvratljiv; — —keit, *f.* neodvratljivost.

Unächt, s. Unecht.

Unachtsam, *adj.* nepazljiv, nepomnjiv, bezopazan, bezpoman, nesmotèrn; —keit, *f.* nepazljivost, nepomnjivost, bezpomnost, bezopaznost, nesmotèrnost.

Unadelig, *adj.* neplemenit.

Unähnlich, *adj.* nespodoban, nesličan, nepriličan; —keit, *f.* nespodobnost, nesličnost, nepriličnost.

Unangebaut, *adj.* neobradjen, nepritežan, netežan.

Unangefochten, *adj.* nenapaden, nezapričen.

Unangekleidet, *adj.* neobučen.

Unangemeldet, *adj.* nejavljen.

Unangenehm, *adj.* neugodan, neprijatan.

Unangerührt, Unangetastet, *adj.* netegnjen, nedotaknjen.

Unangesehen, *adj.* malen, neznatan, neznamenit; — *adv.* (eines Dinges), pored, polag, kod.

Unangetastet, s. Unangerührt.

Unangreifbar, *adj.* nenapadan, nedobitan.

Unannehmlich, *adj.* neprijatan; neugodan; —keit, *f.* neprijatnost; neugodnost; neprilika.

Unansehnlich, *adj.* neznatan; malovažan; —keit, *f.* neznatnost; malovažnost.

Unanständig, *adj.* nepristojan; —keit, *f.* nepristojnost.

Unanstößig, *adj.* neuvrědan; — keit, *f.* neuvrědnost.

Unanwendbar, *adj.* neupotrěbljiv.

Unart, *f.* zao običaj, zla navada; nepristojnost, neuljudnost, nedvornost, nesklad; —ig, *adj.* nepristojan, neuljudan, nedvoran, neskladan; —igkeit, *f.* nepristojnost, neuljudnost, nedvornost.

Unaufgeräumt, *adj.* neuredjen, nespremljen; *fig.* neveseo, zle volje.

Unaufhalt-bar, —sam, *adj.* neustavan, bez zapreke, bez prestanka.

Unaufhörlich, *adj.* neprestan, bez prestanka.

Unauflös-bar, — lich, *adj.* nerazdrěšiv, nerazveživ; —lichkeit, *f.* nerazdrěšivost, nerazveživost.

Unaufmerksam, s. Unachtsam.

Unausbleiblich, *adj.* nepomanjkav; stalan, istinit, stavan.

Unausforschlich, s. Unerforschlich.

Unausführbar, *adj.* neizvodan; —keit, *f.* neizvodnost.

Unausführlich, *adj.* nedostatan; što se nemože načiniti.

Unausgearbeitet, *adj.* neizdělan; nedovèršen.

Unausgebildet, *adj.* neizobražen; neobradjen.

Unausgemacht, *adj.* neodlučen, neodredjen; nestalan, nestavan, nestanovit.

Unausgenommen, *adv.* bez izjetja, bez iznimke.

Unausgesetzt, *adj.* neprestan; — *adv.* bez prestanka.

Unauslöschlich, *adj.* neugasiv; neizbrišiv, neotariv; —keit, *f.* neugasivost.

Unaussprechlich, *adj.* neizkazan, neizrečen; —keit, *f.* neizkaznost, neizrečenost.

Unausstehlich, *adj.* nesnosan, nepodnosan.

Unaustilgbar, *adj.* neiztrěbiv, neizkorenjiv, neizkorěpiv.

Unbändig, *adj.* nezauzdan, neobuzdan, svojevoljan, samovoljan, nekrotak; neukrotiv; — keit, *f.* nekrotkoća, samovolja, svojevolja; neukrotivost.

Unbarmherzig, *adj.* nemilosèrdan, nemilostiv; —keit, *f.* nemilosèrdje, nemilost.

Unbärtig, *adj.* golobrad.

Unbeantwortlich, *adj.* neodgovoran, nerazrěšiv; — *adv.* bez odgovora.

Unbedacht, — sam, **Unbedächtig**, *adj.* nesmotren, bezpoman, nepazljiv; —samkeit, *f.* nesmotrenost, nepomnost; nepomnja.

Unbedeckt, *adj.* nepokriven.

Unbedenklich, *adj.* nesmetan; (unverdächtig), nesumnjiv; —keit, *f.* nesmetnost; nesumnjivost.

Unbedeutend, *adj.* neznatan.

Unbedingt, *adj.* bezuvětan, bez iznimke.

Unbeeidet, *adj.* nezaklet.

Unbeeinträchtigt, *adj.* neoštetjen, nesmeten, miran.

Unbeerbt, *adj.* bez baštinika, bez naslědnika.

Unbefangen, *adj.* nepriuzet, nepristran, nepristalan; otvoren, odpèrt, iskren; —heit, *f.* nepristranost, nepristrastnost; otvorenost, odpèrtost, iskrenost.

Unbefeldert, *adj.* tko nema poljah; —er Häusler, žiljer.

Unbefleckt, *adj.* neoskvèrnjen, neporočan, čist; —heit, *f.* čistoća, neporočnost, neoskvèrnjost.

Unbefugt, *adj.* bezpovlastan, nepovlašten; nedopušten, nedozvoljen; —heit, Unbefugniß, *f.* nepovlaštenost.

Unbegleitet, *adj.* sam, bez družine.

Unbegnüg-lich, —sam, *adj.* nenasitan, nenasitljiv.

Unbegreiflich, *adj.* nedohitan, nepostižan; —keit, *f.* nedohitnost, nepostižnost.

Unbegrenzt, *adj.* neomedjašen, neograničen.
Unbegütert, *adj.* neimajuć dobarah.
Unbehaart, *adj.* gol, gološav.
Unbehaglich, *adj.* neugodan; neprijatan, neprilićan; —keit, neugodnost, neprijatnost, neprilika.
Unbehauen, *adj.* neokopan; neotesan; neobsěćen.
Unbeherzt, *adj.* strašljiv, plašljiv.
Unbehülflich, (Unbeholfen), *adj.* neprikladan, nevrědan; težak; —keit, *f.* neprikladnost, nevrědnost, težkoća.
Unbehutsam, *adj.* bezopazan; nesmotren; —keit, bezopaznost, nesmotrenost.
Unbekannt, *adj.* nepoznát, neznan.
Unbekleidet, *adj.* neobučen.
Unbekümmert, *adj.* bezbrižan; bez brige, bez skèrbi.
Unbeladen, *adj.* prazan.
Unbelaubt, bez listja, gol.
Unbelebt, *adj.* neživ; mèrtav.
Unbelesen, *adj.* neobran; nečitao, nevěšt; —heit, *f.* neobranost; nečitalost.
Unbeliebig, *adj.* neugodan, neprijatan.
Unbelohnt, *adj.* nenadaren, nenaplaćen.
Unbemannt, *adj.* neoboružan (brod).
Unbemerkt, *adj.* nespažen, neopažen, neugledan.
Unbemittelt, *adj.* nebogat, ubog.
Unbenannt, *adj.* neimenovan.
Unbeneidet, *adj.* komu se nezavidi.
Unbenommen, *adj.* neuzet; slobodan, prost, dopušten; es ist ihm—, nebrani mu se, slobodno mu je.
Unbenutzt, *adj.* neupotrěbljen.
Unbequem, —lich, *adj.* neprilićan, nesgodan, nepristao; —lichkeit, *f.* neprilika.
Unberathen, *adj.* nesmotren; eine—e Tochter, neudata kći.
Unberechtigt, *adj.* tko nema prava na što; tko nije svoj.
Unberedt, *adj.* neréčit; nerazgovoran.
Unbereitet, *adj.* nepripravljen, nepripravan.
Unberitten, *adj.* ein —es Pferd, nov, nebiran konj; ein —er Mensch, čověk bez konja.
Unberufen, *adj.* nezvan.
Unberühmt, *adj.* neslavan; potišten.
Unberührt, s. Unangerührt.
Unbeschadet, *adv.* bez uvrěde, bez štete.
Unbeschädigt, *adj.* neoštetjen; cio; zdrav i čitav.
Unbeschäftigt, *adj.* bezposlen.
Unbeschattet, *adj.* neobsěnjen, bez sěne, bez hlada.
Unbescheiden, *adj.* nerazboran, nerazborit, nečedan; —heit, *f.* nerazbor; nečednost. [kovan.
Unbeschlagen, *adj.* neokovan; nepod-
Unbeschnitten, *adj.* neobrězan.
Unbescholten, *adj.* neprikoran, neporočan, neoskvèrnjen.
Unbeschränkt, *adj.* neograničen; —heit, *f.* neograničenost.
Unbeschreiblich, *adj.* neopisan, neizrečen, neizkazan; —keit, *f.* neopisanost, neizrečenost, neizkazanost.
Unbeschrieben, *adj.* čist (papir itd.)
Unbeschwert, *adj.* neobtegotjen, neobteretjen, neobterašen; lak, bez muke.
Unbeseelt, *adj.* neživotan.
Unbesehen, *adj.* nevidjen.
Unbesonnen, *adj.* nesmotren; nerazboran, alakast; —heit, *f.* nesmotrenost; nerazbor.
Unbesserlich, *adj.* nepopravljiv, nepoboljšav; —keit, *f.* nepopravljivost, nepoboljšavost.
Unbestand, *m.* nepostojanstvo, nestalnost, nestavnost,

Unbeständig, *adj.* nepostojan, nestalan, nestavan; —keit, *f.* s. Unbestand.

Unbestech-bar, —lich, *adj.* nepodmitljiv, nepodkupljiv; —barkeit, —lichkeit, *f.* nepodmitljivost, nepodkupljivost.

Unbestellt, *adj.* neizručen; neobavljen; neobradjen.

Unbestimmt, *f.* neodredjen, neodlučen; nestalan; netočan; —heit, *f.* nestanovitost, neodlučnost.

Unbestraft, *adj.* nekažnjen.

Unbestreitbar, *adj.* (t.) nepobitan, neosporni.

Unbestritten, *adj.* neprigovoran.

Unbesudelt, *adj.* neoskvèrnjen; nezamazan.

Unbetagt, *adj.* ne pri dobi, nedoban.

Unbeträchtlich, *adj.* neznatan, malenkast.

Unbetrüglich, *adj.* nevarav, stanovit, istinit.

Unbewacht, *adj.* nečuvan.

Unbewaffnet, *adj.* neoboružan.

Unbewandert, *adj.* nevěšt.

Unbeweglich, *adj.* nepomičan, negibiv, nepokretan; —es Gut, nepokretno, nepomičivo dobro; —keit, *f.* nepomičnost, negibljivost, nepokretnost.

Unbewehrt, s. Unbewaffnet.

Unbeweibt, *adj.* neoženjen.

Unbeweislich, s. Unerweislich.

Unbewohnbar, *adj.* neobitalan, neobitavan.

Unbewußt, *adj.* tko nezna, tko ne nepozna; mir ist das —, toga ja neznam.

Unbezahlbar, *adj.* što se platit nemože.

Unbezäunt, *adj.* neogradjen.

Unbezweifelt, *adj.* nedvojben.

Unbezwinglich, *adj.* nedobitan; neosvojiv; —keit, *f.* nedobitnost; neosvojivost.

Unbieder, *adj.* nepošten; —keit, *f.* nepoštenje.

Unbiegsam, *adj.* negibak; *fig.* tvèrd; kèrk; —keit, *f.* negibkoća; *fig.* tvèrdoća; kèrkoća.

Unbild, Unbill, *f.* nepravda.

Unbillig, *adj.* neprav, nepravičan; —keit, *f.* nepravda, nepravica, nepravičnost.

Unblutig, *adj.* nekèrvav.

Unbrauchbar, *adj.* neupotrěbljiv; nekoristan, neprudan; —keit, *f.* neupotrěbljivost; nekorist, neprudnost; neprikladnost; nesposobnost (urednika); neshodnost (stvari kakve).

Unbürgerlich, *adj.* negradjanski.

Unbußfertig, *adj.* nepokajan, nepokoran; —keit, *f.* nepokora, nepokajanje.

Unchrist, *m.* nekèrstjanin; poganin; —lich, *adj.* nekèrstjanski, pogan.

Und, *conj.* i; a; pak.

Undank, *m.* —barkeit, *f.* neharnost, nezahvalnost; —bar, *adj.* neharan, nezahvalan.

Undenkbar, *adj.* nedohitan, nepostiživ; —keit, *f.* nedohitnost, nepostiživost.

Undenklich, *adj.* davnji, nepamtiv; seit —en Zeiten, od nepamtiva vrěmena.

Undeutlich, *adj.* taman; nejasan, nerazgovetan; smućen, smeten; —keit, *f.* nejasnost, nerazgovětnost, tamnost.

Undeutsch, *adj.* zao němački; (unverständlich), nerazumljiv.

Undienlich, *adj.* nekoristan, neprudan; es wird uns nicht —sein, neće nam od nekoristi biti; —keit, *f.* nekorist, neprudnost.

Undienstfertig, *adj.* neposlužan; —keit *f.* neposlužnost.

Unding, *n.* nebilica, ludovet.

Unduldsam, *adj.* netèrpljiv (u věri, itd.); —**keit**, *f.* netèrpljivost (u věri, itd.).

Undurchdringlich, *adj.* neprohodan, neprohodiv; neproziran; —**keit**, *f.* neprohodnost, neprohodivost; neprozirnost.

Undurchsichtig, *adj.* neproziran; —**keit**, *f.* neprozirnost.

Uneben, *adj.* neravan, hrapav.

Unebene, **Unebenheit**, *f.* neravnost, neravnica, hrapavost.

Unebenmaß, *n.* nesklad, nerazměr.

Unecht, *adj.* lažljiv; kriv, nepravi; nezakonit; —**heit**, *f.* nepravota.

Unedel, *adj.* neplemenit; prost; unedle Metalle, proste kovovine.

Unehe, *f.* priležničtvo; —**lich**, *adj.* nezakonit, nebračni, naravski, kopilan.

Unehrbar, *adj.* nepošten; nepristojan; —**keit**, *f.* nepoštenje; nepristojnost.

Unehre, *f.* nepoštenje, sramota.

Unehrerbietig, *adj.* nesměran, neponizan; —**keit**, *f.* nesměrnost, neponiznost, neučtivost.

Unehrlich, *adj.* nepošten; —**keit**, *f.* nepoštenje.

Uneigennützig, *adj.* nekoristoljubiv, bezkoristljiv; —**keit**, nekoristoljubivost, bezkoristljivost.

Uneigentlich, *adj.* nevlastit; — *adv.* nevlastito, nevlastitim načinom.

Uneinbringlich, *adj.* nenaplatljiv, neizteriv; —**keit**, *f.* nenaplatljivost, neizterivost.

Uneingebunden, *adj.* nesvezan; neuvezan.

Uneingedenk, *adj.* nespominjajući se; —**sein**, nepantitl, nespominjati se, bit zaboravio.

Uneingekauft, *adj.* nekupljen.

Uneingesalzen, *adj.* neposoljen.

Uneingeschränkt, *adj.* neomedjašen, neograničen.

Uneingeweiht, *adj.* neposvetjen.

Uneingezogen, *adj.* razuzdan.

Uneinig, *adj.* nesložan, neskladan; —**werden**, svaditi se, zavaditi se, razmiriti se; —**machen**, zavaditi; —**sein**, neslagati se u čemu, biti, živěti u neslozi, nepogadjati se; —**keit**, *f.* nesklad, nesloga.

Uneins, s. **Uneinig**.

Uneinträglich, *adj.* neprudan, nekoristan, ne od koristi.

Unempfänglich, *adj.* nezačetan, nekadar, nesposoban za primiti, začeti štogod.

Unempfindbar, *adj.* neosětljiv, nećutljiv, neoćutljiv.

Unempfindlich, *adj.* neosětljiv, nećutljiv, neoćutljiv; neosětan, nećutan, neoćutan; —**keit**, *f.* neosětljivost, nećutljivost, neoćutljivost; neosětnost, neoćutnost.

Unendlich, *adj.* nedospětan, bezkonačan; neizměran; —**keit**, *f.* nedospětnost, bezkonačnost; neizmernost.

Unentbehrlich, *adj.* neobhodan, neobhodno potreban, bez čega nije moći biti; —**keit**, *f.* neobhodnost, neobhodna potrebost.

Unentgeltlich, *adv.* zabadava, zaman bez plate, bezplatan, za ništa.

Unenthaltsam, *adj.* neuztegnut, neuzpregnut, netrézan; —**keit**, *f.* neuztegnutje, neuzpregnutje, netrěznost.

Unentschieden, *adj.* neodlučen; —**heit**, *f.* neodlučenost.

Unentschlossen, *adj.* neodvažen; nesmion, neodlučit; —**heit**, *f.* neodvaženost; nesmionstvo, neodlučitost.

Unentsetzbar, *adj.* nesvèrgnjiv; —**keit**, *f.* nesvèrgnjivost.

Unentwickelt, *adj.* nerazvijen, nerazvit.
Unerachtet; s. Ungeachtet.
Unerbittlich, *adj.* neumoljiv, tvèrd; nesmiljen; —keit, *f.* neumoljivost, nesmiljenstvo, tvèrdoća.
Unerdacht, **Unerdichtet**, *adj.* neizmišljen, istinit.
Unerdenklich, s. Unersinnlich.
Unerfahren, *adj.* neizkusan, nevěšt, nevičan, nevikao; —heit, *f.* neizkustvo, nevěština, nevičnost.
Unerforschlich, *adj.* nedohitan; neprozirljiv; —keit, *f.* nedohitnost; neprozirljivost.
Unerfreulich, *adj.* neveseo; žalostan.
Unergründlich, *adj.* bezdan; *fig.* nedohitan; neprozirljiv; —keit, *f.* nedohitnost; neprozirljivost.
Unerheblich, *adj.* neznatan, nevažan, malovažan, malenkast, male važnosti; (unwesentlich) nesućan, nebitan; —keit. *f.* malenkost, malovažnost, neznatnost.
Unerhört, *adj.* nečuven.
Unerinnerlich, *adj.* što se nepanti, česa se neséća.
Unerkannt, *adj.* nepoznát, nepoznan.
Unerkenntlich, *adj.* neharan, nezahvalan; —keit, *f.* neharnost, nezahvalnost.
Unerklärbar, **Unerklärlich**, *adj.* nerazjasnjiv, netumačiv; nedohitan.
Unerläßlich, *adj.* neobhodan; neodpustiv.
Unerlaubt, *adj.* nedopušten; zabranjen.
Unerledigt, *adj.* nerěšen.
Unermeßlich, *adj.* neizměran; —keit, *f.* neizm:rnost.
Unermüdlich, *adj.* neutrudljiv; —keit, neutrudljivost.
Uneroberlich, *adj.* neosvojiv.
Unerörtert, *adj.* neiztumačen, neprotumačen, nerazložen.
Unerreichbar, *adj.* nedostiživ.
Unersättlich, *adj.* nenasitan; —keit, *f.* nenasitnost.
Unerschaffen, *adj.* nestvoren.
Unerschöflich, *adj.* neizcèrpiv; —keit, *f.* neizcèrpivost.
Unerschrocken, *adj.* neustrašiv, neuplašiv, neprepadljiv; neprestrašen, neuplašen, neprepaden, neustrašen; —heit, *f.* neuplašivost, neustrašivost, neprepadljivost.
Unerschütterlich, *adj.* neuzkolebiv; *fig.* čvèrst, tvèrd; —keit, *f.* neuzkolebivost; *fig.* čvèrstoća, tvèrdina.
Unerschwinglich, *adj.* što se nemože smoći, prevelik, prekoměran.
Unersetzlich, *adj.* nenaknadiv, nenaknadni; nenadoměriv; —keit, *f.* nenaknadivost; nenadoměrivost.
Unersinnlich, *adj.* neizmišljiv.
Unersteiglich, *adj.* nenadhodan; neprohodan; nepristupljiv.
Unerträglich, *adj.* nesnosan; —keit, *f.* nesnosnost. [jak.
Unerwachsen, *adj.* nedorasao; lud, ne-
Unerwartet, *adj.* nenadan; *adv.* iz nenada.
Unerweichlich, *adj.* nesklonjiv.
Unerweislich, *adj.* nedokaživ, nedokazni, što nije moći dokazati; —keit, *f.* nedokaživost.
Unerwiesen, *adj.* nedokazan.
Unerwogen, *adj.* nepromišljen, nepromotren; nichts —lassen, sve promotriti, promisliti; s. Ungeachtet.
Unerzählbar, *adj.* neizkazan.
Unerzogen, *adj.* neodgojen, lud, nejak, nedorasao.
Unfahrbar, *adj.* nevoziv; —er Zustand, nevozivost.
Unfähig, *adj.* nesposoban, nekadar; —keit, *f.* nesposobnost.
Unfall, *m.* nezgoda, neprilika, nesrěća, běda.

Unfehlbar, *adj.* nepobitan; nespotaknjiv; —keit, *f.* nepobitnost; nespotaknjivost.
Unfern, *prp.* nedaleko,
Unflath, *m.* smrad, gad, nečistoća.
Unfläth-er, *m.* gadan, smradan čověk; svinja; —erei, *f.* gad, smrad; svinjaria; —ig, *adj.* gadan, smradan, nečist; —igkeit, *f.* smrad, nečistoća, gad.
Unfleiß, *m.* nemarljivost, lěnost; —ig, *adj.* nemarljiv, lěn.
Unfolgsam, *adj.* neposlušan, nepokoran; —keit, *f.* neposluh, nepokornost.
Unförmlich, *adj.* nesgroman, nepristao, nesmotèrn, nezgrapan; neuredan; —keit, nezgromnost, nepristalost, nesmotèrnost, nezgrapnost; neurednost.
Unfreund, *m.* nepriatelj; —lich, *adj.* neprijazan; neugodan, neprijatan; neuljudan; —lichkeit, *f.* neprijaznost; neuljudnost; —schaftlich, *adj.* neprijazan; neprijateljski.
Unfrei, *adj.* neslobodan, neprost.
Unfreigebig, *adj.* nepodatan, nepodatljiv.
Unfried-e, *m.* nemir, razmirica, nesklad, razdor; —lich, *adj.* nemiran.
Unfruchtbar, *adj.* neplodan, nerodan; jalov; —keit, *f.* neplodnost, nerodnost.
Unfug, *m.* nered, nepristojnost, nepodobština; razuzdanost, razpuštenost; bezzakonje; Unfüge treiben, vladati se razuzdano; činiti što nije u redu, što je proti zakonu.
Unfüglich, *adj.* neprav; nepristojan, nepodoban.
Unfühlbar, *adj.* neosětljiv; netaknjiv; netegnjiv.
Ungangbar, *adj.* (vom Wege) nehodan; (vom Gelde) neprolazan.
Ungastfreundschaftlich, *adj.* negostion.
Ungeachtet, *adj.* necěnjen, neštovan; neznatan.
Ungeachtet, *prp.* neglede na; kod, polag, pored; sa svim tim; — *conj.* za sve da, premda, akoprem.
Ungeahndet, *adj.* bez kazni, nekažnjen; etwas —lassen, nekazniti čega.
Ungebahnt, *adj.* neutèrven, neravan, neprohodan.
Ungebändigt, *adj.* neukrotjen.
Ungebaut, *adj.* neobradjen; nesazidan; nesagradjen.
Ungeberdig, *adj.* razuzdan; nestašan; nemiran.
Ungebeten, *adj.* nezvan, nepozvan; nemoljen.
Ungebildet, *adj.* neizobražen.
Ungebleicht, *adj.* neběljen.
Ungeblümt, *adj.* jednostavan, bez cvětja.
Ungebrannt, Ungebraten, *adj.* nepečen; prěsan. [vadan.
Ungebräuchlich, *adj.* neobičan, nena-
Ungebraucht, *adj.* nov.
Ungebühr, *f.* nepristojnost, nepodobština; zur—, bez razloga; nepristojno; —lich, —end, *adj.* nepristojan; nedužan; —lichkeit, f. Ungebühr.
Ungebunden, *adj.* nesvezan; *fig.* slobodan, prost, razuzdan, razpušten; —e Rede, proza; —heit, *f.* sloboda, sloboština, slobodnost.
Ungeduld, *f.* neuztèrpljivost; —ig, *adj.* neuztèrpljiv.
Ungeehrt, *adj.* neštovan, nepoštovan.
Ungefähr, *adj.* nenadan; slučajan; — *adv.* slučajno; iz nenada; okò, okolo; jedno, několiko.
Ungefällig, *adj* neprijatan, neugodan; neposlužan, nedvoran, neuljudan; —keit, *f.* neprijatnost; neposlužnost.

Ungefärbt, *adj.* nefarban; *fig.* istinit, iskren; otvoren, odpèrt.
Ungefesselt, *adj.* bez okovah.
Ungeflügelt, *adj.* bez krilah.
Ungefordert, *adj.* nepitan, bez pitanja.
Ungefüttert, *adj.* nepostavljen; nenahranjen, nekèrmljen.
Ungegessen, *adj.* nepojěden; — *adv.* na tašte, našte sèrce.
Ungegründet, *adj.* netemeljit, neosnovan; bez temelja, lažljiv.
Ungehalten, *adj.* sèrdit; über etwas — werden, sèrdit se rad česa.
Ungeheißen, *adj.* dobrovoljan; — *adv.* dobrovoljno, drage volje, bez zapovědi.
Ungehemmt, *adj.* slobodan, prost, bez zapreke.
Ungeheuchelt, *adj.* nehinjen, istinit, iskren.
Ungeheuer, *adj.* strašan, strahovit; neizměran; golem.
Ungeheuer, *n.* nakazan, nakaza, nakaz, čudo.
Ungehindert, *adj.* slobodan, prost, bez zapreke.
Ungehobelt, *adj.* neoblanjan, neostrugan, *fig.* neotesan, grub.
Ungehofft, *adj.* nenadan; neufan; — *adv.* iz nenada; neufano.
Ungehörig, *adj.* nepristojan, nedužan.
Ungehorsam, *adj.* neposlušan, nepokoran; — *m.* neposluh, neposlušnost, nepokornost.
Ungehört, *adj.* nečuven.
Ungeistlich, *adj.* světovan, světski.
Ungekränkt, *adj.* neuvredjen, miran; bez bolesti, bez boljezni,
Ungekünstelt, *adj.* neiskan, neuziskan; naravan, naravski; nepričinjen.
Ungeladen, Uneingeladen, *adj.* nezvan, nepozvan.
Ungeläutert, *adj.* neočišten, nečišt.
Ungelegen, *adj.* nepriličan, od neprilike, neudoban, nezgodan; — *adv.* u nevrěme, u nedobu, za nepriliku, na nepriliku; —heit, *f.* neprilika, dosada, nezgoda.
Ungelehrig, *adj.* neučljiv, nenaučljiv, tvèrd; —keit, *f.* neučljivost, nenaučljivost.
Ungelehrt, *adj.* neučen, nenaučan; —heit, *f.* neučenost, nenaučenost.
Ungeleimt, *adj.* nelěpljen, bez klije.
Ungelenk-sam, *adj.* negibak, neokretan; —igkeit, —samkeit, *f.* negibkost, neokretnost.
Ungeliebt, *adj.* neljubljen.
Ungelöscht, *adj.* negašen, živ.
Ungemach, *n.* nezgoda, neprilika, běda, zlo.
Ungemächlich, *adj.* nepriličan, nezgodan, nelastan; —keit, *f.* neprilika, nezgoda, nelast. [mèršav.
Ungemästet, *adj.* neugojen; negojen,
Ungemein, *adj.* nenavadan, neobičan; osobit; rědak.
Ungemengt, Ungemischt, *adj.* nepoměšan; čist.
Ungemessen, *adj.* neizměren; bez měrenja, bez měre; *fig.* neodlučen.
Ungemünzt, *adj.* nekovan.
Ungenannt, *adj.* neimenovan, bezimen.
Ungeneckt, *adj.* nedražen.
Ungeneigt, *adj.* nepriklonjen, neprignut; —heit, *f.* neprignutje, nepriklonstvo, nenagnutje.
Ungenießbar, *adj.* neužitan; nejěstiv.
Ungenossen, *adj.* neužit, neuživen; neuživan; das wird ihm nicht so — hingehen, neće to njemu tako proći.
Ungenöthigt, *adj.* dobrovoljan; — *adv.* dobrevolje, dobrovoljno.
Ungenügend, *adj.* nedovoljan.
Ungenügsam, *adj.* nezadovoljan; nenasitan; —keit, *f.* nezadovoljnost; nenasitnost.

Ungenützt, *adj.* netrěbovan.
Ungeordnet, *adj.* neuredjen.
Ungerächt, *adj.* neosvetjen; s. Ungeahndet.
Ungerade, *adj.* neravan; nepar; —e Zahl, lihi (liji) broj.
Ungerathen, *adj.* zao, zločest, nevaljao, pokvaren.
Ungerechnet, *adj.* neračunan; — *adv.* neračunajuć; bez računa.
Ungerecht, *adj.* krivičan, neprav, nepravičan, nepravedan; —igkeit, *f.* krivica, nepravica, nepravda, nepravednost.
Ungereimt, *adj.* neriman, bez rime, nesličan; *fig.* neskladan, lud; —heit, *f.* neskladnost, ludost, ludoria.
Ungern, *adv.* nerado, nedrage volje.
Ungerochen, s. Ungeahndet.
Ungerührt, *adj.* neganjen, neganut.
Ungesagt, *adj.* nerečen, nekazan.
Ungesalzen, *adj.* neslan.
Ungesattelt, *adj.* neosedlan.
Ungesäuert, *adj.* bezkvasan, bez kvasa.
Ungesäumt, *adj.* nezarubljen; (unverzüglich), bèrz, skor, hitar; — *adv.* bez zatezanja, bez okleve, odmah, udilj.
Ungeschält, *adj.* neolupljen; neoguljen; neokomljen.
Ungeschehen, *adj.* neučinjen.
Ungescheidt, *adj.* nepametan; — heit, *f.* nepamet.
Ungescheut, *adj.* smion; bez straha.
Ungeschicklichkeit, Ungeschicktheit, *f.* nevěština, nepodobnost.
Ungeschickt, *adj.* nevěšt, nepodoban.
Ungeschlacht, *adj.* neotesan, sirov, divji.
Ungeschliffen, *adj.* nenabrušen, tup, nenaoštren; *fig.* grub, neotesan, sirov; —heit, *f. fig.* grubost, sirovost, neotesanost.
Ungeschmälert, *adj.* cio, čitav, bez uzkrate.
Ungeschmeidig, *adj.* tvèrd; kèrk; —keit, *f.* tvèrdoća; kèrkoća.
Ungeschminkt, *adj.* nenamazan; *fig.* istinit, iskren.
Ungeschoren, *adj.* neostrižen; einen — lassen, pustiti, ostaviti koga u miru.
Ungeschworen, *adj.* nepriseżen, nezaklet; bez prisege, bez zakletve.
Ungesellig, *adj.* nedružovan; neprijazan; —keit, *f.* nedruževnost; neprijaznost.
Ungesellschaftlich, *adj.* nedružtven.
Ungesetzlich, *adj.* bezzakon; —keit, *f.* bezzakonost.
Ungesetzmäßig, *adj.* nezakonit; —keit, *f.* nezakonitost.
Ungesittet, *adj.* neizobražen, neotesan; zlih običajah, razuzdan.
Ungesotten, *adj.* nevaren; prěsan.
Ungesprächig, *adj.* nerazgovoran.
Ungestaltet, *adj.* bezobrazan, nezgrapan, nezgroman, nesmotèrn.
Ungestielt, *adj.* bez dèržka; bez dèržala.
Ungestört, *adj.* miran.
Ungestraft, *adj.* bez kazni, nekažnjen.
Ungestüm, *n.* nagao; žestok; silovit.
Ungesund, *adj.* nezdrav; — heit, *f.* nezdravje; nezdravost.
Ungetadelt, *adj.* neukoren.
Ungetheilt, *adj.* nerazděljen; neděljen; —e Hand, nerazdělna obvezanost.
Ungethüm, *n.* nakazan; čudo; utvora.
Ungetreu, *adj.* nevěran.
Ungeübt, *adj.* nevěžban; nevěšt.
Ungeweihet, *adj.* neposvetjen.
Ungewiß, *adj.* nestalan, nestavan, nestanovit; neséguran; slučajan, prigodan.
Ungewissenhaft, *adj.* bezdušan, bez duše, nesdušan; —igkeit, *f.* bezdušje.
Ungewißheit, *f.* nestalnost, nestavnost, nestanovitost; nesigurnost.

Ungewitter, *n.* nevrěme, nepogoda.
Ungewogen, *adj.* nevagan, neměren; bez měre.
Ungewohnheit, *f.* neobičaj, nenavada.
Ungewöhnlich, *adj.* neobičan, nenavadan; — keit, *f.* neobičnost, nenavadnost.
Ungewohnt, *adj.* nepriviknjen, nenaučan.
Ungezähmt, *adj.* neukrotjen, neobuzdan, nezauzdan.
Ungeziefer, *n.* gad.
Ungeziemend, *adj.* nepristojan; nedostojan.
Ungezogen, *adj.* neodgojen; *fig.* neotesan, sirov; — heit, *f.* grubost, sirovost.
Ungezügelt, *adj.* nezauzdan, neobuzdan.
Ungezweifelt, *adj.* nedvojben.
Ungezwungen, *adj.* neprisiljen, neusiljen, neusilovan; slobodan, prost, priprost; — heit, *f.* neusiljenost; last; prostota, priprostota.
Ungiltig, *adj.* nevaljan, nezakonit; der Vertrag ist ungiltig, pogodba nevalja, nije zakonita; etwas — machen, načiniti da što izgubi valjanost, zakonitu silu; für — erklären, izjaviti da što nevalja, da je što nezakonito; —keit, *f.* nezakonitost, nevaljalost.
Unglaube, *m.* nevěra, nevěrnost; nevěrovanje.
Ungläubig, *adj.* nevěran; nevěrujuć.
Unglaublich, *adj.* nevěrovan; —keit, *f.* nevěrovanost.
Ungleich, *adj.* nejednak; nepar; neravan; različan; — *adv.* nejednako; neravno; različno; — größer, mnogo, puno veći.
Ungleichartig, *adj.* raznorodan; različit, nejednak; —keit, *f.* raznorodnost; različitost.
Ungleichheit, *f.* nejednakost; neravnost; različnost; neparstvo.
Ungleichförmig, *adj.* različan; neslićan; —keit, *f.* različnost; nesličnost.
Ungleichseitig, *adj.* nejednakostran.
Unglimpf, *m.* tvèrdost, tvèrdoća; grubost, sirovost; —lich, *adj.* tvèrd; grub, sirov.
Unglück, *n.* nesrěća, nezgoda; —lich, *adj.* nesrěćan, nezgodan, nečestit; koban; —sbote, *m.* glasnik nesrěće; —selig, s. Unglücklich; —sfall, *m.* nezgoda, nesrěća; —skind, *n.* zlosrěća, zlosrěćnik; —sstifter, —svogel, *m.* zloslut, zloguk.
Ungnade, *f.* nemilost.
Ungnädig, *adj.* nemilostan, nemilosèrdan, nesmiljen; gnjevan, razsèrčen.
Ungöttlich, *adj.* nebožji, nebožanski; bezbožan.
Ungrund, *m.* netemelj.
Ungültig, *adj.* nevaljao, nevaljan, nevrědan; —keit, *f.* nevaljalost, nezakonitost, s. Ungiltig.
Ungunst, *f.* nepogodnost; zlohotnost.
Ungünstig, *adj.* zlohotan, zlovoljan; protivan, nepogodan.
Ungut, *adj.* etwas für ungut nehmen, (im gem. Leben), zaměriti, za zlo primiti, uzeti.
Ungütig, *adj.* nedobar, neblag; — aufnehmen, zaměriti.
Unhaltbar, *adj.* slab.
Unheil, *n.* zlo, běda, nesrěća.
Unheilbar, *adj.* neizlěčiv; — keit, *f.* neizlěčivost.
Unheilig, *adj.* nesvet; bezzakon, bezbožan; —keit, *f.* nesvetost; bezzakonje, bezbožnost.
Unheilsam, *adj.* nezdrav; neprobitačan; nespasonosan.
Unheimisch, *adj.* inostran.
Unheimlich, *adj.* strahovit, čudnovit, grozan.
Unhöflich, *adj.* neuljudan, nedvoran,

neučtiv; —keit, *f.* neuljudnost, nedvornost, neučtivost.

Unhold, *adj.* neprignut, nepriklonjen; nemio, neugodan, neljubezan; — *m.* vrag, djavao, neprijatelj; věštac, čarobnik; —in, *f.* věštica, čarobnica.

Uniform, *f.* uniforma. (t.) odora; —irt, *adj.* u odori; —irung, *f.* nabava odore.

Union, *f.* sjedinjenje.

Universal, *adj.* obći; —erbe, *m.* svekupni naslědnik; —kriegszahlamt, *n.* obći vojni izplatni ured, obća vojna plaćaonica.

Universität, *f.* univerzitet, sveučilište; (in Zus.) sveučilišni; — bildung, *f.* sveučilišno obrazovanje; —matrikel, *f.* sveučilišna matica; —reform, *f.* preobraz sveučilišta; — studium, *n.* sveučilišna nauka.

Unke, *f.* (Art Schlange), vèrsta od zmije; vèrsta od žabe kućne.

Unkennbar, **Unkenntlich**, *adj.* nepoznav, tko se poznat nemože.

Unkenntniß, *f.* neznanstvo, neznanje.

Unkeusch, *adj.* nečist, bludan; —heit, *f.* nečistoća, bludnost.

Unklug, *adj.* nepametan; lud; —heit, *f.* nepamet; ludost.

Unkörperlich, *adj.* netělesan; beztělesan; —keit, *f.* netělesnost; beztělesnost.

Unkosten, *pl.* troškovi.

Unkräftig, *adj.* nejak, nekrěpak, bezmoćan, —keit, *f.* nejakost, nekrěpkoća, slabost.

Unkraut, *n.* plevelj; lulj, kukolj; zla trava; — verdirbt nicht, neće grom u koprive.

Unkund-e, *f.* neznanje, neznanstvo; —ig, *adj.* nevěšt, nevičan, nevikao; —ig des Schreibens, nevěšt pisanju, koji neumije, nezna pisati.

Unlängst, *adv.* nedavno, onomadne.

Unläugbar, *adj.* očit, očevidan, bělodan, što se tajit nemože; — keit, *f.* očevidnost, bělodanost.

Unlauter, *adj.* nečist; —keit, *f.* nečistoća.

Unleidlich, *adj.* nesnosan, nepodnosiv; —keit, *f.* nesnosnost, nepodnosivost.

Unlenksam, *adj.* samovoljan, svoje volje, tko neda sobom vladati; — keit, *f.* samovolja, samovoljnost.

Unleserlich, *adj.* neštiv, nečativ, što se čitat nemože; —keit, *f.* neštivost, nečativost.

Unlieblich, *adj.* neprijatan, neugodan, nesladak, nemio.

Unlöblich, *adj.* tko nije vrědan hvale, neslavan; prost.

Unlust, *f.* grustnja, mèrzost; zla volja, neveselje; —ig, *adj.* neveseo.

Unmanierlich, *adj.* nedvoran, neuljudan, bez načina, glup; — keit, *f.* nedvornost, neuljudnost, glupost.

Unmannbar, *adj.* nedoban, neodrasao; —keit, *f.* nedobnost, neodraslost.

Unmännlich, *adj.* nedostojan čověka, nepristojan čověku; mekoputan, razbludjen.

Unmaßgeblich, *adj.* nepropisni, neměrodajni.

Unmäßig, *adj.* neměran, neuztegnut, netrězan, neizměran, prekoredan; —keit, *f.* neměrnost, netrěznost, neuztegnutje; neizměrnost, prekorednost.

Unmensch, *m.* nečověk, nakaza; — lich, *adj.* nečověčan, neljudski; — keit, *f.* nečověčtvo.

Unmerklich, *adj.* neznatan, neopazljiv; —keit, *f.* neznatnost, neopazljivost.

Unmitleidig, *adj.* nemio, nemilosèrdan, nemilostiv, tvèrd, nesmiljen.

Unmittelbar, *adj.* neposrědan; izravan; — *adv.* neposrědno; — von

der Person, baš, uprav od osobe; —keit, *f.* neposrědnost, izravnost.
Unmittheilbar, *adj.* nepriobčiv.
Unmöglich, *adj.* nemožan, nemoguć; —keit, *f.* nemožnost, nemogućnost.
Unmoralisch, *adj.* nemoralan, nemoralski, neéudoredan, razpušten.
Unmündig, *adj.* nedorasao, nedoban; —keit, *f.* nedoraslost, nedobnost.
Unmuth, *m.* neveselje, dreselje, žalost; turobnost, zla volja; —ig, *adj.* neveseo, dreseo, žalostan; zlovoljan, zle volje.
Unnachahmlich, *adj.* nenaslědiv; —keit, *f.* nenaslědivost.
Unnachbarlich, *adj.* nesusědan; nesusědski, nekomšinski.
Unnachsichtlich, *adj.* neodpustan.
Unnatürlich, *adj.* nenaravan; — keit, *f.* nenaravnost.
Unnennbar, *adj.* neizrečen, neizkazan.
Unnöthig, *adj.* nepotrěben, nepotrěbit; zalih, zališan; —keit, *adj.* zalihost, nepotrěbitost.
Unnütz, —lich, *adj.* nekoristan, neprudan, bez koristi; —lichkeit, *f.* nekorist, neprudnost.
Unobligat, *adj.* nepropisan.
Unordentlich, *adj.* neuredan; neuredjen; zao, zločest, hèrdjav, nepošten.
Unordnung, *f.* nered; smutnja, smeća, smetnja; — sstifter, *m.* mutilac, smutljivac; nemiran čověk; pèrzna, pèrznica.
Unparthei-isch, —lich, *adj.* nepristran, nepristrastan, nijednostran; —lichkeit, *f.* nepristranost; nijednostranost.
Unpaß, Unpäßlich, *adj.* nelagodan.
Unpäßlichkeit, *f.* nelagodnost.
Unpersönlich, *adj.* neosoban, nesobstven.
Unpolirt, *adj.* neugladjen, neulašten; *fig.* neotesan, glup.
Unpolitisch, *adj.* nepolitičan; nepolitiéki; bez politike, ne polag politike.
Unproportionirt, *adj.* nerazměran.
Unrath, *m.* gad, smet, gnjus, pometina; zalihost, zališnost; — merken, njušit prevaru.
Unräthlich, *adj.* neštedljiv, neštedan; —keit, *f.* neštedljivost, neštednost.
Unrathsam, *adj.* neprobitačan.
Unrecht, *adj.* zao, hèrdjav; neprav, kriv; nepravičan, krivičan, nepravedan; opak; —e Seite, opaka strana; naličje, nice; — *adv.* naopako, zlo, hèrdjavo; krivo, nepravo; krivično, nepravično; — verstehen, naopako razuměti; — sehen, neviděti dobro; — *n.* nepravda, krivica, krivda.
Unrechtmäßig, *adj.* nezakonit, nezakonski; neprav, kriv, krivičan, nepravedan; —keit, *f.* nezakonitost; nepravda, krivičnost.
Unredlich, *adj.* nepošten, nepravotan; —keit, *f.* nepoštenost, nepravota.
Unregelmäßig, *adj.* nepravilan, neuredan; —keit, *f.* nepravilnost, neurednost.
Unreif, *adj.* nezrio, nedozrio, neprispio; —e, *f.* nezrělost; nezrělina.
Unrein, *adj.* nečist; gnjusan, gadan; —igkeit, *f.* nečistoća; gnjus, gad; —lich, *adj.* nečist, neopran; gnjusan, gadan; —lichkeit, *f.* nečistoća, nesnaga, neopranost; gnjus, gad.
Unrepublikanisch, *adj.* proturepublikanski.
Unrichtig, *adj.* neprav, kriv, što nije u redu; lažan, lažljiv; nezakonit, neizpravan, zao, hèrdjav; — keit, *f.* nepravost, neizpravnost; krivičnost; lažljivost.
Unruh-e, *f.* nemir; nepokoj; razmirica; smeća; smutnja; (in der Uhr), nihaljka (od ure); —ig, *adj.* ne-

miran; nepokojan; smeten; smutjen; uzbunjen, uznemiren; bibav, uzkoleban.

Unrühmlich, *adj.* neslavan, nepohvalan.

Uns, *pr.* nam; nas.

Unsäglich, *adj.* neizrečen, neizkazan; neisměran.

Unsanft, *adj.* neblag, nekrotak, nemio; žestok.

Unsauber, **Unsauberkeit**, f. Unrein, Unreinigkeit.

Unschadhaft, *adj.* čitav, cio, neoštetjen, neozledjen, nepokvaren.

Unschädlich, *adj.* neškodljiv, neštetan, neškodan; nenaudan, nenaudljiv; —lichkeit, *f.* neškodljivost, neštetnost, neškodnost; nenaudba, nenaudljivost.

Unschätzbar, *adj.* (was der Schätzung nicht unterworfen), neprocěnjiv; (von unermeßlichem Werthe), bezcěn; —keit, *f.* neprocěnjivost; bezcěnost.

Unscheinbar, *adj.* taman; blěd; neznatan; —keit, *f.* tamnost; blědost; neznatnost.

Unschicklich, *adj.* nepristojan; nepriličan; —keit, *f.* nepristojnost; nepriličnost.

Unschiffbar, *adj.* nebrodan, nebrodiv; —keit, *f.* nebrodnost, nebrodivost.

Unschlachtig, f. Ungeschlacht.

Unschlitt, *n.* loj; —kerze, *f.* lojenica, lojena svěća.

Unschlüssig, *adj.* neodlučen, neodvažen; neodvažan; — machen, ustrašiti koga; — sein, nemoći se odvažiti; —keit, *f.* neodvaženost, neodlučenost; neodvažnost.

Unschmackhaft, *adj.* netečan, nesmočan, nesmašan, neslan; —igkeit, *f.* netek, nesmok, nesmaš; netečnost, nesmočnost, nesmašnost, neslanost.

Unschmelzbar, *adj.* neraztopiv, neraztaljiv, netopiv, netaljiv; —keit, *f.* netopivost, netaljivost.

Unschmerzhaft, *adj.* nebon, nebolan.

Unschuld, *f.* bezazlenost, nevinost; pravost, nekrivost; —ig, *adj.* bezazlen, nevin; prav, nekriv; —igerklärung, *f.* proglašenje za nevina.

Unschwer, *adj.* netežak; lak.

Unsegen, *m.* prokletstvo.

Unselig, *adj.* nesrěćan, proklet, klet, koban; —keit, *f.* nesrěća, proklestvo, kletost, kobnost.

Unser, *pr.* nas, od nas, o nas; nam.

Unser, (e, es, der, die, das), **Unserige**, **Unsrige**, *pr.* naš.

Unsert-halben, —wegen, —willen, *adv.* radi, poradi, cěć nas, za nas.

Unsicher, *adj.* nesiguran; nestalan, nestavan, nestanovit; opasan; —heit, *f.* nesigurnost; nestanovitost; opasnost.

Unsichtbar, *adj.* nevidion; nevidjen; —keit, *f.* nevidionost; nevidjenost.

Unsinn, *m.* ludost, budalaština, ludoria; nepamet; bezumnost; —ig, *adj.* lud, budalast; bezuman; nepametan; —igkeit, *f.* bezumnost, ludost, nepamet.

Unsitt-ig, —sam, *adj.* nesměran, nekrotak; nepošten; nećudoredan; zao, zločest, hèrdjav; neotesan, glup; —lich, *adj.* nećudoredan, nepošten, zao, zločest; —lichkeit, *f.* nećudorednost, zloba, opačina.

Unsorgsam, *adj.* bezbrižan, neskèrban; —keit, *f.* neskèrb, bezbrižnost.

Unstät, —ig, *adj.* nepostojan, nestalan, nestavan; větren; —igkeit, *f.* nepostojanstvo, nestalnost, nestavnost; větrenost.

Unstatthaft, *adj.* neputan, čemu nema města; —igkeit, *f.* neputnost.

Unsterblich, *adj.* neumèrli, bezsmèrtan; —keit, *f.* neumèrlost, bezsmèrtje.

Unstern, *m.* zla srěća, zla kob, huda čest, zla zvězda.

Unsträflich, *adj.* nekazniv neukoran; nekriv, prav, nevin; — keit, *f.* nekažnjivost, neukornost; nevinost, nekrivost.

Unstreitig, *adj.* nedvojben, izstinit, stanovit; — *adv.* bez dvojbe, doista, zaista, u istinu; da kako.

Unstudirt, *adj.* neučen.

Unsündig, *apj.* negrěšan, bezgrěšan.

Unsündlich, *adj.* negrěšan, bezgrěšan; —keit, *f.* negrěšnost, bezgrěšnost.

Untadel-haft, — ig, *adj.* neukoran, neprikoran; —haftigkeit, *f.* neukornost, neprikornost.

Untauglich, *adj.* nevaljao, nedobar, nepristao, nepodoban, neprikladan, ; er ist dazu —, on nije za to; — keit, *f.* nevaljalost, neprikladnost.

Unten, *adv.* doli; dolě; ozdo.

Unten an, *adv.* doli; ozdo.

Unten auf, von unten auf, *adv.* od ozdo.

Unter, *prp.* pod, izpod; niže; med, medju, izmedju, od; za; eine Person — vierzehn Jahren, osoba, koja nema četèrnaest godinah, koja nije dovèršila četèrnaestu godinu; ich schrieb Ihnen — dem vorigen Monate, pisao sam vam prošastoga měseca.

Unter-, (in Zus.) donji, dolnji; pod—.

Unter-abgeordnete, *m.* podposlanik; — abordnung, *f.* podposlanje, pododaslanje; —abtheilung, *f.* podrazredjenje; niži razred; —admiral, *m.* —vice-admiral; —arm, *m.* dolnja stran ruke; — ärmel, *m.* dolnji rukav; —arzt, *m.* (t.) podlěkar; —balken, *m.* dolnja greda; —bau, *m.* temelj, fundament; —bauch, *m.* dolnja stran tèrbuha; —beamte, *m.* nižji, manji službenik; —befehlshaber, *m.* podzapovědnik; —bett, *n.* perina.

Unterbind-en, *v. a.* podvezati; svezati, zavezati; —ung, *f.* podvezanje, podvezivanje.

Unterbleiben, *v. n.* ostati, ostanuti; prestati; — *n.* prestanak.

Unterbrech-en, *v. a.* pretèrgnuti, prekinuti; smesti; eine Verhandlung —, obustaviti, prekinuti razpravu (sudnu); Jemanden im Reden —, preséći kome govor; in unterbrochenen Tagen, u dane, koji ne slěde uzastopce; — ung, *f.* smetanje; smeća; prekinutje, obustava.

Unterbreiten, *v. a.* podastrěti; podastirati; dati, predati, podněti.

Unterbring-en, *v. a.* naměstiti; nastaniti;města komu naći; —ung, *f.* naměštenje; nastanjenje; naměštivanje.

Unterchirurg, *m.* (t.) podvidar.

Unterdessen, *adv.* medjutim, medjuto, u toliko.

Unterdrück-en, *v. a.* zatušiti, zadušiti, utažiti, udušiti; (bedrücken), gaziti, gnjesti, tlačiti; pogaziti, potlačiti; eine Sache, eine Schrift —, zatajiti, sakriti stvar kakovu il pismo koje; —er, *m.* tlačitelj, gazitelj; —ung, *f.* tlačenje, potlačenje, gazenje; zataja.

Untere, **Unterste**, *adj.* dolnji; najdolnji; poslědnji; nižji; manji; najmanji; najnižji.

Untereinander, *adv.* medju sobom; jedno s drugim; smeteno; naopako; skupa, zajedno.

Unterfangen, sich, *v. r.* usuditi se, usloboditi se; — *n.* smělost, smionstvo.

Unterfeldherr, *m.* podvojvoda.

Unterfertig-en, *v a.* podpisati; —ung, *f.* podpis.

Unterfläche, *f.* podvèršje, dno zemlje.

Unter-förster, *m.* podšumar, podlugar; —futter, *n.* postava.

Unterfüttern, *v. a.* postaviti; postavljati.

Untergang, *m.* zahod, zapad; sědanje, zahodjenje; (Verfall), propad; razsap; razor.

Untergeben, *v. a.* podvèrći, podvèrgnuti; poddati.

Untergeben, *adj.* podložan; pokoran; poddan; podvèržen; (in Betreff der Jurisdiction), prinadležan, pripadan; —e, *m.* podložnik; poddanik; manji; podvèrženik.

Untergeh-en, *v. n.* (von der Sonne), zahoditi, zapadati, zalaziti, sědati; (im Wasser), tonuti, utonuti; (zu Grunde gehen, propadati; propasti; ginuti; poginuti; —end, *adj.* zahodeć, zapadajuć, sědajuć; propadajuć.

Unter-geordnete, *m.* podredjen, podvèržen; podčinjen; —e, *m.* podredjenik; poddanik, podvèrženik, podčinjenik; manji, mladji; —gericht, *n.* dolnji, nižji, manji sud; —geschoben, *adj.* podmetnut, podvèrgnut; — gewehr, *n.* sablja; mač; spada, vučac.

Untergrab-en, *v. a.* podkopati; podkapati; —ung, *f.* podkop; podkapanje.

Unterhalb, *adv.* od ozdo, dolě, s dolnje strane; — *prp.* niže, izpod.

Unterhalt, *m.* uzdèržavanje; hrana, prehranjivanje, prehrana; —en, *v. a.* (*part.* unterhalten), hraniti; uzdèržati; uzdèržavati; (ergeßen), zabavljati, zabaviti; sich —, *v. r.* zabavljati se, zabaviti se; sich von etwas mit einem —, govoriti, sboriti, razgovarati se s kime o čem; —end, *adj.* zabavan; —ung, *f.* hrana; uzdèržanje; razgovor; zabava.

Unterhalten, *v. a.* (*part.* untergehalten), dèržat od ozdo.

Unter-handeln, *v. a.* pogadjati se, dogovarati se; —händler, *m.* pogadjalac; posrědnik; —handlung, *f.* pogadjanje, dogovaranje; pogodba, dogovor.

Unter-hauptmann, *m.* podkapetan; —haus, *a.* dolnji pod, dolnji kat (od kuće); (in England), donja zbornica; —hemd, *n.* dolnja košulja; —hof, *m.* dolnji dvor; —holz, *n.* gèrmje, šibarje; —hosen, *pl.* svitice, gaće; —irdisch, *adj.* podzemaljski; —jagd, *f.* mali lov.

Unterjoch-en, *v. a.* podvèrći, podvèrgnuti, podjarmiti, pokoriti; —ung, *f.* podvèrgnutje, podjarmljenje, pokorenje.

Unter-kammeramt, *a.* (t.) podkomorni ured; — kämmerer, *m.* podkomornik.

Unter-kinn, *n.* —kehle, *f.* podbradak; —kiefer, *f.* dolnja vilica, dolnja čeljust; —kleid, *n.* dolnja haljina; —kleider, *pl.* čakšire, hlače; —koch, *m.* podkuhar.

Unterkommen, *v. n.* města, stana naći, naměstiti se, nastaniti se; — *n.* město; služba.

Unterkönig, *m.* vice-kralj, podkralj, naměstnik kraljevski.

Unterköthig, *adj.* gnojan.

Unterkriechen, *v. n.* podmilěti, odmilěti poda što, sakriti se, odpuziti kamo.

Unterkunft, *f.* město; služba; konak.

Unter-lage, *f.* podlog, podloga; —land, *n.* dolnja zemlja; —länder, *m.* dolnjozemac.

Unterlaß, *m.* ohne —, bez prestanka, neprestano.

Unterlass-en, *v. a.* ostaviti štogod, ostaviti se, mahnuti se, proći se čega; propustiti, zapustiti, izpustiti, mimoići, zaostaviti; presta-

ti, stati; —ung, *f.* ostavljenje, zaostavljenje; neizpunjenje; propuštenje, izpuštenje, mimošastje.

Unterlaufen, *v. n.* (*part.* unterg laufen), mit —, proći, ići, otići medju drugim, izmaknuti se, izpuznuti se; wenn ein Irrthum im Namen unterlaufen würde, ako bi što faleno bilo u imenu.

Unterlaufen, *v. a.* (*part.* unterlaufen), einen —, metnuti se, vèrći se pod koga; — *v. n.* napraviti se sukèrvica, modrica.

Unter-lefze, —lippe, *f.* dolnja ustna, ustnica dolnja.

Unterlegen, *v. a.* postaviti; podmetnuti; postavljati; Pferde —, měnjati konje; einer Henne Eier —, nasaditi kokoš; eine Schrift zur Bestätigung —, podněti pismo za potvèrdjenje; dem Gesetze eine andere Deutung —, dati zakonu drugi smisao.

Unter-lehen, *n.* zavisan feud; —lehrer, *m.* podučitelj; —leib, *m.* tèrbuh.

Unterliegen, *v. n.* ležat od ozdo, dolě ležati; dem Feinde, der Krankheit ꝛc. —, pasti, podati se, svladan bit od čega; biti podvèržen (n. p. espap carini).

Unter-lieutenant, *m.* podlajtnant.

Untermauern, *v. a.* podzidati; podzidjivati.

Untermengen, *v. a.* směšati; uměšati; priměšati; zaměšati.

Untermiether, *m.* podnajmitelj.

Unterminiren, *v. a.* podkopati; podkapati.

Untermischen, s. Untermengen.

Unternähren, *v. a.* podšiti; podšivati.

Unternehm-en, *n.* —ung, *f.* poduzetje; preduzetje; posao; —en, *v. a.* podhvatiti se, poduzeti, preduzeti, uzeti na se; —end, *adj.* poduzetan; smion, slobodan; —er, *m.* poduzetnik.

Unteroffizier, *m.* podčastnik.

Unterordn-en, *v. a.* podrediti, podvèrći, podložiti; podčiniti; —ung, *f.* podredjenje, podvèrženje; podčinjenost.

Unterpacht, *f.* podnajam, podarenda.

Unterparlament, s. Unterhaus.

Unterpfand, *n.* zalog, s. Pfand.

Unterpflügen, *v. a.* zaorati.

Unterred-en, sich, *v. r.* dogovarati se; razgovarati se; —ung, *f.* dogovor; razgovor.

Unterricht, *m.* nauk, nauka, školsko poučavanje, školska nastava; (Bericht), izvěštje; (Instruction), naputak; (in Zus.) poučni, nastavni; —en, *v. a.* učiti, poučavati; naučiti; objaviti, javiti, doglasiti, izvěstiti, dati kome naputak; —er, *m.* podsudac, podsudija.

Unterrichts-anstalt, *f.* poučni zavod; —geld, *n.* (t.) poučnina, nastavnina; —ministerium, *n.* ministerstvo (doglavstvo) poučavanja (naukah); —sprache, *f.* jezik poučavanja; —wesen, *n.* (t.) poučanstvo, nastavstvo; —zweck, *m.* svèrha poučavanja, nastave.

Unterrichtung, *f.* učenje, naučavanje; nauka, nauk, poduka.

Unter-rinde, *f.* dolnja kora; —rock, *m.* dolnja haljina, dolnja suknja.

Untersag-en, *v. a.* braniti, kratiti, zabraniti, prepovědati; —ung, *f.* zabrana, prepověd.

Unter-satz, *m.* podpor; (in der Logik), manja (zasada); —schale, *f.* — schälchen, *n.* dolnji findjan; podčašnjak.

Unterscheid-en, *v. a.* lučiti, razlučiti.

razlikovati, razlučivati; dĕliti, razdĕliti; —end, *adj.* razlikujuć; razlikovan; —ende Merkmale, razlikovna znamenja; —ungskraft, *f.* razbor; — ungszeichen, *n.* znak razlikujući; (in der Orthographie), znamenje, biljega ortografička, pravopisna.

Unterschenkel, *m.* goljen.

Unterschieben, *v. a.* podmetnuti, podložiti.

Unterschied, *m.* razluka, razlika; —lich, —en, *adj.* razlik, različan.

Unterschlag, *m.* zataja, zatajenje; —en, *v. a.* (*part.* unterschlagen), Briefe ꝛc., tajiti, zatajiti pisma; einem ein Bein —, podmetnuti nogu komu.

Unterschlagen, *v. a.* (*part.* untergeschlagen), podbiti, zabit od ozdo; die Beine —, prekèrstiti noge.

Unterschlägig, (Unterschlächtig), *adj.* ein unterschlägiges Rad, kolo lopatasto, koje se na vodu okreće.

Unterschlagung, *f.* s. Unterschlag.

Unterschleif, *m.* varanje; prevar, podvala; prilika; — geben den Verbrechern, davati priliku (stan, konak) zločincima; (mit Waaren), kriomičarenje, siehe Schwärzen, Schmuggeln.

Unter-schreiben, *v. a.* podpisati; —schrift, *f.* podpis.

Unterschule *f.* manja, nižja škola.

Untersetzen, *v. a.* (*part.* untergesetzt), metnuti, vèrći dole, od ozdo; umĕšati, zamĕšati.

Untersetzt, *adj.* zamašan, tèrcljast, malen a čvèrst.

Untersiegel-n, *v. a.* (*part.* untersiegelt), udariti pečat poda što; —ung, *f.* pečat; udarenje pečata svoga.

Untersinken, *v. n.* (*part.* untergesunken), tonuti; utonuti, potonuti; pasti, propasti; propadati; —, *n.* tonutje; propadanje.

Unterstaatssecretär, *m.* dèržavni podtajnik.

Unterstämmen, *v. a.* (*part.* untergestämmt), eine Stütze —, poduprĕti, podupirati, udariti poda što podpor.

Unterstand, *m.* stan; Jemand — geben, primiti koga na konak, dati kome stan; —geber, *m.* konakodavac, stanodavac.

Unterste, *adj.* najdoljni, poslĕdnji; najmanji; najnižnji.

Unterstecken, *v. a.* podmetnuti, podvèrći, metnuti, zabosti poda što; Soldaten —, razdĕliti po drugih regementih vojnike.

Untersteh-en, *v. n.* stati, stojati poda čim; Jemanden —, podčinjen biti; einer Gerichtsbarkeit —, biti pod sudnom oblasti; —end, *adj.* podčinjen, podvèržen kome, koji je pod kim.

Unterstehen, sich, s. Unterfangen.

Unterstelle, *f.* niže, manje mĕsto; manja služba.

Unterstellen, *v. a.* (*part.* untergestellt), podmetnuti, podvèrći; sich —, *v. r.* stati poda što.

Untersteuermann, *m.* drugi kormanjoš, drugi pilot, drugi timunir.

Unterstreich-en, *v. a.* podvući, podbrisati; podvlačiti, podbrišivati; —ung, *f.* podvučenje; podvlačenje.

Unterstreuen, *v. a.* podsuti, podsipati, podasuti; den Pferden Stroh —, posteljati konjem, vèrć slame pod konje.

Unterstrumpf, *m.* čarape, dolnje bĕčve.

Unterstütz-en, *v. a.* poduprĕti; podupirati; pomoći; pomagati; (bestä-

tigen), potvèrditi; —ung, *f.* po moć; podpor; —ungsanstalt, *f.* pomoćni zavod; —beitrag, *m.* pomoćni prinesak; —casse, *f.* pomoćna pěneznica.

Untersuch-en, *v. a.* iztraživati, proiskivati; razviditi, promotriti; razgledavati; —ung, *f.* iztraživanje, proiskivanje; razgledanje, promatranje.

Untersuchungs-commission, *f.* pověrenstvo za iztraživanje; —gefangener, *m.* zatvoreni iztraživalac; —gefängniß, *n.* —haft, *f.* iztražni zatvor (zatvor za iztraživanje); —kosten, *pl.* iztražni troškovi; —richter, *m.* iztražni sudac; —sache, *f.* iztraživanje; —verfahren, *n.* —proceß, *m.* iztražno postupanje.

Untertasse, s. Unterschale.

Untertauch-en, *v. a.* zagnjuriti, pognjuriti; — *v. n.* roniti; zaroniti; —ung, *f.* gnjurenje, ronjenje.

Unterthan, *m.* podložnik, poddanik.

Unterthänig, (Unterthan), *adj.* podložan, podvèržen, poddan, pokoran; —keit, *f.* podložnost, podvèrženost, poddanost, pokornost.

Unterthans-, (in Zus.) podanski; —band, *n.* podanska sveza; —brandcasse, *f.* pěneznica za pogorěle podanike.

Untertheil, *m.* dolnja, niža strana; —en, *v. a.* podrazděliti, podrazděljivati.

Untertreten, *v. n.* *(part.* untergetreten), stati, stupit poda što.

Untertreten, *v. a.* *(part.* untertreten), gaziti; pogaziti, sgaziti, razgaziti.

Unterverdeck, *n.* podpalub.

Untervormund, *m.* podtutor, drugi tutor.

Unterwachsen, s. Durchwachsen.

Unterwärts, *adv.* dolě, na dolinu.

Unterweges, *adv.* putem, na putu; uz put, mimogred, uzgred.

Unterweilen, s. Bisweilen,.

Unterweis-en, *v. a.* učiti; naučiti; naputiti, obučavati; —ung, *f.* učenje, naučavanje; nauk.

Unterwelt, *f.* dolnji, podzemaljski svět; *fig.* polja elisejska.

Unterwerf-en, *v. a.* podvèrći; pokoriti; poddati; Jemand der Einzelhaft —, baciti koga u inokosni zatvor; sich —, *v. r.* poddati se kome; unterworfen sein, biti poddan, podvèržen; —ung, *f.* podvèrgnutje, podvèrženje; pokorenje; poddanje.

Unterwinden, sich, s. Unterstehen.

Unterworfen, *adj.* podvèržen.

Unterwuchs, *m.* gèrmje, šibarje.

Unterwühl-en, *v. a.* podrovati, podriti, podkopavati; —ung, *f.* podkopavanje.

Unterwürfig, *adj.* podvèržen, podložan, zavisan, pokoran; —keit, *f.* podvèrženost, podložnost, pokornost, zavisnost.

Unterzeichn-en, *v. a.* podpisati; —er, *m.* podpisalac; —eter, *m.* podpisani; —ung *f.* podpis.

Unterziehen, *v. a.* *(part.* untergezogen), podvući; podvèrći, vèrći, metnut od ozdo; eine Mauer —, podzidati, napraviti zid od ozdo; — sich, *v. r.* (*part.* unterzogen), preduzeti što; predložiti; einer Sache —, podhvatiti se, podvèrći se.

Unterzieh-hosen, —strumpf, s. Unterhosen, Unterstrumpf.

Unterzug, *m.* podpor, greda.

Unthat, *f.* zločinstvo.

Unthätchen, *n.* (im gem. Leben), mana, falinga.

Unthätig, *adj.* bezposlen; lěn; —keit, *f.* bezposlica; lěnost.
Untheilbar, *adj.* nerazdion, nerazděljiv; —keit, *f.* nerazděljivost.
Unthier, *n.* nakaza, nakaz, nakazan.
Unthunlich, *adj.* nemoguć, nemožan, što se nemože činiti.
Untief, *adj.* plitak; —e, plitčina, plitkoća; mèrkenta, prud (u moru).
Untödtlich, *adj.* nesmèrtan, nesmèrtonosan.
Untragbar, *adj.* (von Bäumen), nerodan, neplodan; (von einer Kuh), neplodan, jalov; nenosljiv, što se nosit nemože.
Untreu, *adj.* nevěran; —e, *f.* nevěra, nevěrnost.
Untrieglich, *adj.* nevarav; istinit; —keit, *f.* nevaravost; istinitost.
Untrinkbar, *adj.* nepitak.
Untröst-bar, —lich, *adj.* neutěšiv; —barkeit, —lichkeit, *f.* neutěha; neutěšivost.
Untrüglich, s. Untrieglich.
Untüchtig, *adj.* nesposoban, nepodoban, nevrědan, neprikladan, neva ljao, hèrdjav; —keit, *f.* nesposobnost, nepodobnost, nevrědnost.
Untugend, *f.* porok; falinga, mana.
Unüberlegt, *adj.* nerazsudjen, nerazabran, nerazmišljen, nesmotren; —heit, *f.* nesmotrenost.
Unübersehbar, *adj.* neizměran.
Unübersteiglich, *adj.* neprolaziv.
Unüberwindlich, *adj.* nedobitan, nepoběďiv, nepredobljiv.
Unüberwunden, *adj.* nepoběďjen, nepredobljen.
Unüblich, *adj.* neobičan, nenavadan.
Unumgänglich, *adj.* nedruževan, neprijazan; neobhodan, neodpustiv; —keit, *f.* nedruževnost, neprijaznost; neobhodnost, neodpustivost.
Unumschränkt, *adj.* neograničen, neomedjašen; —heit, *f.* neograničenost, neomedjašenost.
Unumstößlich, *adj.* neobaljiv, neprevratljiv; —keit, *f* neobaljivost, neprevratljivost.
Unumwerflich, s. Unumstößlich.
Ununterbrochen, *adj.* neprestan, nepretèrgnjen; — *adv.* bez pres anka, neprestano, uzastopce.
Unväterlich, *adj.* neočinski.
Unveraltert, Unveraltet, *adj.* neostario.
Unveränderlich, *adj.* nepromĕnjiv; —keit, *f.* nepromĕnjivost.
Unverändert, *adj.* nepromĕnjen.
Unverantwortlich, *adj.* neodgovoran; —keit, *f.* neodgovornost.
Unverarbeitet, *adj.* neobdělan, neobradjen.
Unveräußerlich, *adj.* neotudjiv, neodsvojiv, neprodajan; —keit, *f.* neotudjivost, neodsvojivost, neprodajnost.
Unverbesserlich, *adj.* savèršen, izvèrstan; s. Unbesserlich; —keit, *f.* savèršenstvo, izvèrstnost.
Unverborgen, *adj.* nesakriven, nesakrit.
Unverboten, *adj.* nezabranjen, neprepovidjen; dopušten.
Unverbrennlich, *adj.* neizgoriv; —keit, *f.* neizgorivost.
Unverbrüchlich, *adj.* neoskvèrnjiv, neprelomljiv, neprelomni; —keit, *f.* neoskvèrnjivost.
Unverbürgt, *adj.* neobsiguran; nesiguran; nestalan.
Unverdächtig, *adj.* nesumnjiv, nepodozriteljni; —keit, *f.* nesumnjivost.
Unverdammlich, *adj.* neosudljiv.
Unverdauet, *adj.* neprobavljen.
Unverdaulich, *adj.* neprobavljiv; —

keit, *f.* neprobavljivost, neprobavljenje.
Unverdeckt, *adj.* nepokriven.
Unverderblich, *adj.* nepokvaran.
Unverdienstlich, *adj.* nezaslužan.
Unverdient, *adj.* nezaslužen.
Unverdorben, *adj.* nepokvaren.
Unverdrossen, *adj.* neutrudljiv; —heit, *f.* neutrudljivost.
Unverehlicht, *adj.* (von Mannspersonen), neoženjen; momak; (von Weibspersonen), neudata; moma, děvojka, cura, puca.
Unvereinbar, *adj* nesložan, neskladan; —keit, *f.* nesložnost, nesklad, nesloga, neskladnost. [istinit.
Unverfälscht, *adj.* prav, nepokvaren,
Unverfänglich, *adj* nelukav, nelovak.
Unverfaulbar, *adj.* nesagnjilan.
Unvergänglich, *adj.* neminuć, stalan, stavan; —keit, *f.* stalnost, stavnost.
Unvergeblich, s. Unverzeihlich.
Unvergessen, *adj.* nezaboravljen.
Unvergeßlich, *adj.* nezaboravljiv.
Unvergleichlich, *adj.* neprispodobljiv; —keit, *f.* neprispodobljivost.
Unvergolten, *adj.* nenaplatjen, bez uzdarja.
Unverhalten, *adj.* odkrit, iskren; pošten; — *adv.* es ist euch —, neće vam se zamučat.
Unverhältnißmäßig, *adj.* prekoredan, bez razmèrja.
Unverheurathet, s. Unverehlicht.
Unverhindert, *adj.* nezaprěčiv.
Unverhofft, *adj.* nenadan.
Unverholen, *adj.* otvoren, odpèrt; — *adv.* otvoreno, odpèrto.
Unverjährbar, *adj.* nezastariv; —keit, *f.* nezastarivost.
Unverjährt, *adj.* neustaran.
Unverkauft, *adj.* neprodan.
Unverkennbar, *adj.* očevidan, bělodan, u što se nemože čovek upoznati.
Unverlangt, *adj.* nepitan, neiskan.
Unverletz-lich, —bar, *adj.* neranjiv; neoskvèrnjiv, nepovrědiv, neuvrědljiv; —lichkeit, *f.* neoskvèrnjivost, neuvrědljivost; —t, *adj.* cio, čitav, zdrav; neuvrědjen; neranjen.
Unverlierbar, *adj.* neizgubljiv.
Unverloren, *adj.* neizgubljen.
Unverlöschlich, *adj.* neugasiv.
Unvermählt, *adj.* neoženjen.
Unvermeidlich, *adj.* neobhodan; neuklonjiv; —keit, *f.* neobhodnost.
Unvermeint, s. Unverhofft.
Unvermerkt, *adj.* neopažen, nezapažen.
Unvermischbar, *adj.* nepoměšiv.
Unvermög-en, *n.* nemoć, nemogućstvo, slabost; siromaštvo, ubožtvo, neimanje, oskudnost; —end, *adj.* nemožan, nemoguć, slab; —enheit, *f.* nemožnost.
Unvermuthet, s. Unverhofft.
Unvernehmlich, *adj.* nerazumljiv, nerazgovětan; —keit, *f.* nerazumljivost, nerazgovětnost.
Unvernunft, *f.* nerazum, nepamet, bezumje.
Unvernünftig, *adj.* nerazuman, nepametan, bezuman.
Unverrichtet, *adj.* neovèršen; —er Sache zurückkommen, povratiti se neučinivši ništa, vratiti se bez svake koristi.
Unverrückt, *adj.* nepoměšten; *fig.* stalan, stavan.
Unverschämt, *adj.* bezsraman, bezobrazan; — heit, *f.* bezobraznost, bezsramnost.
Unverschuldet, *adj.* (ohne Schuld), nekriv, nevin; bezazlen, prav; (ohne Schulden), bez dugovah, nezadužen.
Unverschwiegen, *adj.* bèrbljav, nemučeć.
Unversehen, s. Unverhofft.
Unversehens, *adv.* iz nenada.
Unversehrt, *adj.* čitav; nepovredjen.

Unversiegbar, *adj.* nepresušan.
Unversiegelt, *adj.* nezapečatjen, otvoren.
Unversöhnlich, *adj.* nepomiriv; —keit, *f.* nepomirivost.
Unversöhnt, *adj.* nepomiren.
Unversorgt, *adj.* neobskèrbjen; neudat.
Unverstand, *m.* bezumje, nerazum.
Unverständig, *adj.* bezuman, nerazuman; glup.
Unverständlich, *adj.* nerazumljiv; nerazgovetan; —keit, *f.* nerazumljivost; nerazgovetnost.
Unversucht, *adj.* neprokušan; nepokušen; neizkušen; nekušan.
Unvertilgbar, *adj.* neiztrěbljiv, neizkorěpljiv.
Unverträglich, *adj.* neskladan, nesložan; —keit, *f.* nesklad, nesloga.
Unverwandt, *adj.* upèrt, ukočen.
Unverwehrt, *adj.* nezabranjen; dopušten.
Unverweigerlich, *adj.* neuzkrativ.
Unverweigert, *adj.* neuzkratjen.
Unverwelklich, *adj.* neuvenjiv; *fig.* neminuć, stalan, stavan; —keit, *f.* neuvenjivost.
Unverwelkt, *adj.* neuvenuo, neuvenut.
Unverwerflich, *adj.* nezabaciv. nezavèrživ; —keit, *f.* nezabacivost.
Unverweslich, *adj.* nesagnjilan, neiztrunjiv; —keit, *f.* nesagnjionost, neiztrunjivost.
Unverwindlich, *adj.* nepregorljiv; nenaknadljiv.
Unverwundbar, *adj.* neranjiv; —keit, *f.* neranjivost.
Unverzagt, *adj.* smion, slobodan; neustrašen, neuplašen; — heit, *f.* smionstvo, sloboda; neustrašenost, neuplašenost.
Unverzeihlich, *adj.* neoprostiv; —keit, *f.* neoprostivost. [probitka.
Unverzinsbar, *adj.* neokamatni, bez
Unverzüglich, *adv.* bèrz. hitar, skor, neodvlačan, bez otezanja, taki.
Unvollbürtig, *adj.* s. Minderjährig.
Unvollkommen, *adj.* nesavèršen, neizvèrstan; —heit, *f.* nesavèršenstvo, neizvèrstnost.
Unvollständig, *adj.* nedostatan, nepodpun; —keit, *f.* nedostatak, nepodpunost.
Unzählig *adj.* nepodpun.
Unbegreiflich, *adj.* nepropisan, neodlučan.
Unvorhergesehen, *adj.* nepredvidan.
Unvorsetzlich, *adj.* nehotan; — *adv.* nehota, nehotice.
Unvorsichtig, *adj.* nesmotren, bezopazan; —keit, *f.* nesmotrenost, bezopaznost.
Unwahr, *adj* neistinit, lažljiv, lažan; —heit, *f.* neistinitost; laž.
Unwahrscheinlich, *adj.* neverojatan; —keit, *f.* neverojatnost.
Unwandelbar, *adj.* nepromĕnljiv.
Unwegsam, *adj.* neprohodan.
Unweigerlich, *adj.* neuzkratjen; bez prigovora, ustručavanja.
Unweise, *adj.* nepametan.
Unweit, *prp.* nedaleko, blizu.
Unwerth, *adj.* nevrědan; — *m.* nevrědnost, necěna.
Unwesen, *n.* nered; uepodobština.
Unwesentlich, *adj.* nesućan, nebitan.
Unwetter, *n.* nevrěme, nepogoda, zlo vrěme.
Unwichtig, *adj.* neznatan, malovažan; —keit, neznatnost, malovažnost.
Unwiderleglich, *adj.* neoprovèrživ; —keit, *f.* neoprovèrživost.
Unwiderruflich, *adj.* neporečan; —keit *f.* neporečnost.
Unwidersprechlich, *adj.* neprigovoran; —keit, *f.* neprigovornost.
Unwiderstehlich, *adj.* neodoljiv; —keit, *f.* neodoljivost.

Unwiederbringlich, *adj.* nepovratan, bez povratka; nenaknadljiv.
Unwille, *m.* ljutost, sèrdjba, gnjev.
Unwillfährig, *adj.* neprijazan, neuslužan.
Unwillig, *adj.* ljut, sèrdit, razljutjen, razsèrčen.
Unwillkührlich, *adj.* nehotan; — *adv.* nehote, nehotice.
Unwirksam, *adj.* nedělovan, netvoran; —keit, *f.* nedělovnost, netvornost.
Unwirthbar, *adj.* pust, zapušten, divji.
Unwirthschaftlich, *adj.* razmetan.
Unwissen-d, *adj.* neznan; neučen; nevěšt; —heit, *f.* neznanje, neznanstvo; —tlich, *adv.* neznajuć.
Unwitzig, *adj.* neuman, nedomišljat, nedosětljiv.
Unwürdig, *adj.* nevrědan, nedostojan; —keit, *f.* nevrědnost, nedostojnost.
Unzahl, *f.* bezbroj, sila, množina, nebrojeno množtvo, siaset.
Unzahlbar, *adj.* neizplatljiv.
Unzählbar, (Unzählig), *adj.* neizbrojan; —keit, *f.* neizbrojnost.
Unze, *f.* unča.
Unzeit, *f.* nevrěme, nedoba.
Unzeitig, *adj.* neudoban; nezrio; —keit, *f.* nezrělost.
Unzerbrechlich, *adj.* nerazbitan.
Unzerstör-bar, —lich, *adj.* nerazrušiv, nerazoriv; —barkeit, —lichkeit, *f.* nerazrušivost, nerazorivost.
Unzertrenn-lich, —bar, *adj.* nerazlučiv, nerazdruživ; —lichkeit, —barkeit, *f.* nerazlučivost, nerazdruživost, nerazstavljivost.
Unziemlich, s. Ungeziemend,
Unzierlich, *adj.* neuresan.
Unzinsbar, *adj.* prost, slobodan od poreze.
Unzucht, *f.* blud, bludnost; Jemand zur — verleiten, zavesti koga na blud.
Unzüchtig, *adj.* bludan; —es Weib, bludnica, ajgirača, ajgiruša.
Unzufrieden, *adj.* nezadovoljan; —heit, *f.* nezadovoljnost.
Unzugängig, Unzugänglich, *adj.* nepristupan; —keit, *f.* nepristupnost.
Unzukömmlich, *adj.* nenadležan; —keit, *f.* nenadležnost; (Unordnung) nered; (Schwierigkeit) težkoča.
Unzulänglich, *adj.* nedostatan, nedovoljan; —keit, *f.* nedostatak, nedostatnost, nedovoljnost.
Unzulässig, *adj.* nedopustiv; —keit, *f.* nedopustivost.
Unzünftig, *adj.* necehovni.
Unzusammenhängend, *adj.* nesavezan.
Unzuständig, *adj.* nenadležan; —keit, *f.* nenadležnost.
Unzuverlässig, *adj.* nestalan, dvojben, nesiguran; —keit, nestalnost, nesigurnost, dvojbenost.
Unzweckmäßig, *adj.* nespodoban svèrsi.
Unzweifelhaft, *adj.* nedvojben; —igkeit, *f.* nedvojbenost.
Ueppig, *adj.* razkošan; nasladan; bludan; —keit, *f.* raskoša; naslada, bludnost.
Ur-ahn, —ahnherr, *m.* praotac; —alt, *adj.* prastar; —ältermutter, *f.* pramati; —ältern, *pl.* praroditelji, dědovi otci; —ältervater, *m.* praotac, pèrvoroditelj; —anfang, *m.* pèrvi početak; —anfänglich, *adj.* prapočetan.
Urbar, *adj.* izkèrčen; obradjen, težan, obdělan; —machen, kèrčiti; raditi.
Urbargelder, *pl. n.* (Bergw.) urbarina.
Urbarial, *adj.* urbarni.
Urbarium, *n.* urbar.
Ur-beginn, *m.* pèrvi početak, pèrvi vrutak; —begriff, *m.* pèrva idea, misao; —bewohner, *m.* pèrvoselac; —bild, *n.* original, izvornik; —en-

kel, *m.* praunuk, praunuče; —enkelin, *f.* praunuka, praunuče; —fehde, *f.* prisega, zakletva od neosvete; —großeltern, *pl.* praděd i prababa; —großmutter, *f.* prababa; großvater, *m.* praděd; —heber, *m.* početnik, začetnik, uzročnik; —in, *f.* početnica, začetnica, uzročnica; —schaft, *f.* začetničtvo, uzročničtvo, početak.

Urin, *m.* mokraća, pišaća, burež, voda; —blase, *f.* měhur, bešika; —glas, *n.* burežnjak, vèrčina; —haft, *adj.* mokraćast; —salz, *n.* sol od mokraće; —treibend, *adj.* vodogon.

Urkraft, *f.* pèrvobitna moć, sila.

Urkund-e, *f.* isprava; (Zeugniß) svědočba, svědočanstvo; —dessen, za potvèrdu toga; —en, *v. a.* svědočiti; —enbeweis, *m.* dokaz ispravama; —enbuch, *n.* knjiga od ispravah, ispravnica; (Contractenbuch) pogodbenica; —stempel, *m.* biljeg za isprave; —lich, *adj.* ispravski; istinit, dostojan věre; —*adv.* istinito; za veću věru, potvèrdu čega; —sperson, *f.* svědok.

Urlaub, *m.* odpust privremeni, vremeniti oproštaj; —er, *m.* privremeni odpuštenik; (Soldat) privremeno odpušteni vojnik; —spaß, *m.* privremena odpustnica.

Urne, *f.* urna, žara.

Urplötzlich, s. Plötzlich,

Urproduction, *f.* dobivanje plodovah.

Urquell, *m.* pèrvi vrutak, izvor, početak pèrvi.

Ursache, *f.* uzrok; razlog; prigoda; an etwas —sein, biti čemu uzrok.

Ur-schrift, *f.* izvornik, prapis, pèrvopis; —sprache, *f.* pèrvobitni jezik; izvoran jezik.

Ursprung, *m.* početak, počelo, načelo; izvor, vrutak.

Ursprünglich, *adj.* početan; izvoran; pèrvi, pèrvobitan.

Ur-stoff, *m.* pèrvobitna materia; početak, elemenat, stuhaj; —stück, *n.* izvorni komad; —text, *m.* pèrvopisne rěči.

Urtheil, *n.* (eines Richters), sud, presuda; (über eine Sache), mnjenje, misao; losprechendes—, odpustna presuda; ein —fällen, sprechen, izreći presudu; —en, *v. n.* suditi o čemu; —sabschrift, *f.* prepis presude; —sausfertigung, *f.* opravak presude; —skraft, *f.* sud; —staxe, *f.* odredbina za presudu.

Urur-großmutter, *f.* praprababa; —großvater, *m.* prapraděd.

Ur-väter, s. Urältern; —verkauf, *m.* pèrvotna prodaja; —vertrag, *m.* pèrvotna pogodba; —welt, *f.* světpèrvobitni, davnji svět; —wesen, *n.* bitje pèrvobitno; početak, elemenat, stuhaj; —wort, *n.* korěnita reč; —zeit, *f.* davnje vrěme, vrěme pèrvobitno; —zustand, *m.* stališ, stanje pèrvobitno.

Uso, *m.* običaj (u tèrgovacah.)

V.

Vacant, *adj.* prazan, s. Erledigt.

Vacanz, *f.* vakancia; (in den Schulen), vakacia, školni praznici.

Vadium, *n.* jemćevina.

Vagabunde, *m.* tepac, klatež, protuha, potepuh, skitalica.

Valediciren, s. Abschiednehmen.

Valediction, *f.* oproštaj, valedikcia.

Valet, *n.* s bogom; oproštaj, razstanak; —geben, oprostiti se, s bogom reći; —schmaus, *m.* sobet, gostba, goštenje, čast od razstanka, na razstanku, za razstanak.

Valuta, *f.* (bei Wechseln 2c.), vrědnoća, s. Währung.

Vampyr, *m.* vampir, vukodlak.

Vanille, *f.* vanilja.

Varinas, *m.* varina (vèrsta od duhana).

Vasall, *m.* vazal; —schaft, *f.* vazalstvo.

Vase, *f.* vaz, sud, posuda.

Vater, *m.* otac, ćaćko, babo, babajko.

Väterchen, *n.* otac, babajko, ćaćko, tata, ćaća.

Vater- (in Zus.) otčinski; —herz, *n.* sèrce otčinsko; —land, *n.* otačbina, domovina; postojbina; —ländisch, *adj.* domorodan; —landsfreund, *m.* domorodac; —landsliebe, *f.* domorodnost, ljubav domovine.

Väterlich, *adj.* otčinski; otčevan.

Vater-liebe, *f.* ljubav otčinska; —los, *adj.* bez otca; —mord, *m.* otcoubojstvo; —mörder, *m.* —mörderin, *f.* otcoubojica; —mörderisch, *adj.* otcoubojički; —name, *m.* ime od otca.

Vatersbruder, *m.* stric; —ssohn, *m.* strinić, stričević, bratučed; —stochter, *f.* strinična, stričevica; bratučeda.

Vatersschwester, *f.* teta, tetka.

Vater-schaft, otčinstvo, otčevina; —stadt, *f.* rodno město, rodni grad, postojbina; —stand, *m.* otčinstvo; —stelle, *f.* —bei jemanden vertreten, bit komu na město otca, bit komu kao otac, za otca; —theil, *m.* otčinstvo, otčevina; —unser, *n.* otčenaš, molitva gospodinova.

Vegetabilien, *pl.* rastja.

Vehe, s. Fehe.

Veilchen, *n.* ljubica (cvět); —blau, *adj.* ljubičast; —geruch, *m.* miris od ljubice.

Veitstanz, *m.* vèrsta bolesti.

Velinpapier, *n.* velin, papir velinski.

Venerisch, *adj.* veneričan; venerički.

Ventil, *n.* zalětavac; —ator, *m.* odušnik.

Venus, *f.* Venere, Venera; —beule, bubanj, micina venerička; —ritter, *m.* kurvar, kurviš, bludan čověk; —seuche, *f.* bolest venerička.

Verabfolg-en, *v. a.* dati, predati, izdati, izručiti; —en lassen, poslati, izručiti; —ung, *f.* danje, predanje, izdanje; poslanje.

Verabred-en, *v. a.* ugovoriti štogod, dogovorit se o čem; —ung, *f.* ugovor, dogovor.

Verabsäum-en, *v. a.* propustiti, zakasniti što, zaleniti; —ung, propust, zakašnjenje.

Verabscheu-en, *v. a.* mèrziti, oduravati; —ung, *f.* mèrzenje, oduravanje; —ungswürdig, *adj.* mèrzak, mèrzeć, oduran, pogan.

Verabschied-en, *v. a.* odpustiti, oprostiti koga; —ung, *f.* odpust, oproštaj; odpuštenje, oproštenje.

Veraccisen, **Veraccisiren**, *v. a.* platiti od čega potrošninu.

Veraccordiren, *v. a.* pogoditi.

Verachten, *v. a.* prezirati, pogèrdjivati, pometavati, zametavati, necěniti, nehajati, nemariti; den Tod —, nemariti za smèrt, nebojati se smèrti.

Verächt-er, *m.* preziratelj; pogèrditelj; —lich, *adj.* preziran; pogèrdan; —machen etwas, gèrditi što.

Verachtung, *f.* preziranje; pogèrda;

pogèrdjivanje; zametavanje; nećena.

Verähnlich-en, *v. a.* upodobiti; upodobljivati; —ung, *f.* upodobljenje; upodobljivanje.

Veralt-en, *v. n.* ostariti; —et, *adj.* ostario; štar,

Veränderlich, *adj.* proměnjiv, nestalan, nepostojan; —keit, *f.* proměnjivost, nestalnost.

Veränder-n, *v. a.* měnjati; izměniti, proměniti, preinačiti; sich—, *v. r.* měnjati se; promeniti se; (heirathen), oženiti se; udati se; —ung, *f.* proměna, izměna, preinaka, preinaćenje, měnjanje; —ungsgebühr, *f.* pristojbina za izměnu.

Veranlass-en, *v. a.* povod dati, uzročiti, priliku, prigodu dati; —ung, *f.* povod, prilika, prigoda, uzrok.

Veranstalt-en, *v. a.* pripraviti, napraviti, narediti, spraviti, prirediti, sgotoviti; —ung, *f.* priredjenje, spravljenje, napravljenje, sgotovljenje.

Verantwort-en, *v. a.* odgovoriti, odgovarati za što; sich —, *v. r.* opravdati se; odgovoriti; —lich, *adj.* odgovoran, —lichkeit, *f.* odgovornost; —ung, *f.* opravdanje, odgovornost.

Verarbeit-en, *v. a.* uzet u posao, predělati, obraditi; potratiti, potrošiti (u delu); —ung, *f.* obradjivanje; predělanje, potratjenje, potrošenje.

Verarg-en, *v. a.* zaměriti; —ung, *f.* zaměra; zamérenje.

Verarm-en, *v. n.* osiromašiti; —ung, *f.* osiromašenje.

Verarrendiren, *v. a.* dati u arendu, na arendu, pod arendu.

Verarrestiren, *v. a.* ustaviti, zaustaviti štogod.

Verarten, s. Ausarten.

Verarzeneien, *v. a.* potratit u medicinah.

Verassecuriren, s. Versichern.

Verauctionir-en, *v. a.* prodati dražbom, prodavati na ličbu; —ung, *f.* licitacia, liěba, dražba.

Verausgaben, *v. a.* izdati.

Veräußer-lich, *adj.* prodajan, prodatan; odatan; —n, *v. a.* odati, dati što od sebe, odtudjiti, razsvojiti, prodati, odsvojiti; —ung, *f.* prodaja, otudjenje, razsvojenje, odanje.

Verbacken, *v. a.* popeći; prepeći.

Verballasten, *v. a.* nakèrcati brod savornjom.

Verband, *m.* vez, sveza; (chirurgischer) zavoj.

Verbann-en, *v. a.* izagnati, prognati, protěrati, propisati; —er, *m.* propisalac; —ter, *m.* prognanik; —ung, *f.* izagnanje, prognanje, progonstvo.

Verbauen, *v. a.* pograditi, zazidariti, potratiti gradeć; zagraditi.

Verbeißen, *v. a.* sgrizti; *fig.* odolěti; gutati, progutati, progutnuti; —sich —, *v. r.* zagrizti se u što.

Verberg-en, *v. a.* skriti, sakriti; skrivati; tajiti; —ung, *f.* sakritje; sakrivanje; tajenje.

Verbescheiden, *v. a.* dati odluku; pozvati koga pred sud.

Verbesser-er, *m.* popravitelj; —lich, *adj.* popravan, —n, *v. a.* popraviti; popravljati; poboljšati; —ung, *f.* popravak; popravljenje, popravljanje; poboljšanje.

Verbeten, s. Abbeten.

Verbeug-en, sich, *v. r.* pokloniti se; klanjati se; —ung, *f.* poklon, naklon; poklonjenje.

Verbiegen, *v. a.* zavinuti; za vèrnuti skriviti.

Verbieten, *v. a.* zabraniti, prepovědati.

Verbinden, *v. a.* svezati, savezati, povezati, zaviti; ein Buch —, zlo, hèrdjavo svezati, preměstiti listje u knjizi; (vereinigen), složiti, sjediniti, spojiti; einen zu etwas —, obvezati; sich —, *v. r.* složiti se, sjediniti se; ehelich —, oženiti se, udati se; sich zu etwas —, obvezat se na što; sich einen —, obvezati koga.

Verbindlich, *adj.* obvezujuć; dvoran, uljudan; dèržan, dužan, obvezan; sich zu etwas — machen, obvezat se na što; —keit, *f.* obvezanost, dèržanstvo, dužnost; (Höflichkeit), uljudnost, dvornost.

Verbindung, *f.* sjedinjenje, složenje; savez; eheliche —, ženitbena sveza; (von Wundärzten), vez, zavoj; zaveživanje, zavijanje; —sstrich, *m.* potez od saveza; —swörtchen, *n.* vez, veznik.

Verbitten, *v. a.* moliti da se što neučini, da što nebude; neprimiti.

Verbitter-n, *v. a.* ogorčati; ogorčivati; —ung, *f.* ogorčanje, ogorčivanje.

Verblasen, *v. a.* izduvati, izpuhati.

Verblassen, s. Erblassen.

Verblättern, *v. a.* zamesti, pomesti, izgubiti (prevratjajuć listje od knjige).

Verbleiben, *v. n.* ostati; ostajati; — *n.* ostanje; es hat dabei sein —, kod toga ostaje; es soll dabei sein — haben, kod toga (tako) ima ostati.

Verbleichen, *v. n.* blěděti; poblěděti; Todes —, umrěti, preminuti.

Verblend-en, *v. a.* zaslěpiti; zaslěpljivati; obsěniti; —ung, *f.* obsěna, zaslěpljenje.

Verbleien, *v. a.* zaliti olovom.

Verblichen, *adj.* blěd, pokojan, mèrtav.

Verblichene, *m.* pokojnik; — *f.* pokojnica.

Verblüfft, *adj.* zabunjen, smutjen, zablenút.

Verblühen, *v. n.* ocvasti; venuti; uvenuti.

Verblümt, *adj.* prenosan, metaforičan; metaforički; taman, nerazumljiv, spleten.

Verblut-en, sich, *v. r.* proliti, prolěvati kèrv, izteći komu kèrv; *fig.* iznemoći; zaboraviti se; —ung, *f.* iztečenje kèrvi.

Verbohren, *v. a.* zavèrtati; zlo, hèrdjavo vèrtati, bušiti.

Verborgen, *v. a.* uzajmiti, zaimo dati.

Verborgen, *adj.* skrit, sakrit, sakriven; tajan, potajan, otajan; im Verborgenen, tajom, kradom, u potaji; —heit, *f.* potaja; tamnost.

Verbot, *n.* zabrana, prepověd; ustava; —leger, *m.* ustavnik; —schein, *m.* zabranica.

Verbräm-en, *v. a.* obšiti; obšivati; —ung, *f.* pervaz, obšav.

Verbrannt, *adj.* izgoren, izpaljen; opaljen, opečen.

Verbrauch, *m.* potrošak; —bar, *adj.* potrošljiv, potrošni; —en, *v. a.* trošiti, tratiti, arčiti; potrošiti, potratiti, poarčiti; —sabgabe, —steuer, *f.* potrošnina.

Verbrauen, *v. a.* povariti u pivu.

Verbrausen, *v. n.* pokipěti, povrěti; okipěti, ovrěti; utěšiti se, utažiti se, umiriti se.

Verbrechen, *v. a.* slomiti, polomiti, zalomiti; skriviti, sakriviti; sich —, *v. r.* slomiti se, prekinuti se, pretèrgnuti se.

Verbrech-en, *n.* krivnja, zločinstvo; —er, *m.* prestupnik, krivac, zlo-

činac; —erin, *f.* prestupnica, krivnica, zločinka; —erisch, *adj.* prestupan; grěšan; žločinski.

Verbreit-en, *v. a.* razprostraniti, razširiti; razglasiti, proglasiti; —er, *m.* razprostranitelj, razširitelj, razglasitelj; —ung, *f.* razprostranjenje, razširenje; prostiranje, razširivanje; razglašenje.

Verbrenn-en, *v. a.* sažgati, sažeći; sažizati, sažigati; opaliti, izgorěti, opariti, opèrliti, opeći, spaliti; — *v. n.* izgorěti; izgarati; —lich, *adj.* izgoriv; —ung, *f.* sažganje; sažiganje; opaljenje; oparenje, opèrljenje.

Verbriefen, *v. a.* potvèrditi što pismom; —sich, obvezati se pismom.

Verbringen, s. Durchbringen, Zubringen.

Verbröseln, *v. a.* smèrviti, izmèrviti.

Verbrüder-n, sich, *v. r.* pobratiti se, pobratimiti se; —ung, *f.* bratimstvo; bratovština.

Verbrühen, *v. a.* opaliti, opariti, opèrliti.

Verbuchen, Verbücher-n, *v. a.* uknjižiti; —ung, *f* uknjižba.

Verbuhlt, *adj.* bludan; zaljubljen; — —heit, *f.* zaljubljenost.

Verbunden, *adj.* složen, sjedinjen; savezan; zavezan; povezan; zavijen, zavit; obvezan.

Verbünd-en, *v. a.* savezati; sjediniti, složiti; sich —, *v. r.* savezati se; sjediniti se; složiti se; —et, *adj.* savezan, svezan, sjedinjen, složen; —ete, *m.* saveznik; *f.* saveznica; —niß, *n.* Bündniß, Bund.

Verbürg-en, *v. a.* & *n.* jamčiti, jemčiti; sich —, jemčiti se, jemac, poruk biti za što, odgovorat za što; —ung, *f.* porukovanje, jamstvo, poručanstvo.

Verbutten, *v. a.* zakèršljaviti.

Vercautioniren, *v. a.* dati sigurnost zašto.

Verclausuliren, *v. a.* (t.) ograditi što zaporkama.

Verdacht, *m.* sumnja, podozrenje; gegen Jemand —schöpfen, posumnjati na koga; —haben auf Jemand, sumnjati na koga.

Verdächtig, *adj.* sumnjiv, podozriteljan.

Verdämmen, *v. a.* zagatiti, pregraditi, zagraditi, zajaziti.

Verdamm-en, *v. a.* osuduti; prokleti; *fig.* huliti, koriti; pohuliti, prikoriti; —lich, *adj.* prikoran, osudan; —niß, *f.* osuda, prokletstvo; —t, *adj.* osudjen; klet, proklet; —ung, *f.* osudjenje.

Verdampfen, *v. n.* izjapiti, izvapiti, izlapiti, izvětriti.

Verdämpfen, *v. a.* činit da izjapi.

Verdanken, *v. a.* dèržan, obvezan biti, zavahliti, zavahljivati, haran biti.

Verdau-en, *v. a.* probaviti; probavljati; —lich, *adj.* probavljiv; —lichkeit, *f.* probavljivost; —ung, *f.* probavljenje; probavljanje; —ungskraft, *f.* moć, sila probavna; —ungsmittel, *n.* srědstvo probavno; —ungssaft, *m.* sok probavni.

Verdeck, *n.* palub.

Verdecken, *v. a.* pokriti; poklopiti; *fig.* sakriti, zatajiti, potajiti.

Verdenken, *v. a.* zaměriti; zaměrati.

Verderb, *m.* —en, *n.* kvarenje, pogibio, propadanje, padanje, propast; —en, *v. n.* ginuti; kvariti se; izopačiti se; padati, propadati, ić po zlu; poginuti; pokvariti se; propasti; — *v. a.* kvariti; pokvariti; izopačiti; upropastiti; sich —, *v. r.* izgubiti se; pokvariti se,

upropastiti se; ić po zlu; —er, *m.* kvarilac, kvaritelj; —lich, *adj.* kvarljiv; škodljiv; pogibelan, opastan; —lichkeit, *f.* kvarljivost; škodljivost; opastnost, pogibionost; —niß, *n.* pogibio, propast; —theit, Verdorbenheit, *f.* pokvarenost, izopačenost; opačina; —ung, *f.* kvarenje; pokvaritba.

Verdeutsch-en, *v. a.* prevesti, prevodit na jezik němački; —ung, *f.* prevod na němački.

Verdichten, *v. a.* zagustiti, sgustiti; gustiti.

Verdick-en, s. Verdichten; —ung, s. Verdichtung.

Verdienen, *v. a.* zaslužiti; zasluživati, vrědan biti; steći, teći, pridělati, dobiti.

Verdienst, *m.* zaslužba, tečevina, dobitak.

Verdienst, *n.* zasluga; —kreuz, *n.* kèrst za zasluge; (militärisches), kèrst za vojne zasluge; —lich, *adj.* zaslužan; —lichkeit, *f.* zaslužnost; —orden, *m.* zaslužni red; —voll, *adj.* zaslužan.

Verdient, *adj.* zaslužen; dobljen; stečen; zaslužan.

Verding, *m.* zarok, pogodba, najam; —en, *v. a.* dati u najam, pogoditi se za posao kakov, najmiti koga; sich in die Kost —, pogoditi se za stol; sich —, *v. r.* najmiti se; —ung, *f.* najam; najmljenje.

Verdolmetsch-en, *v. a.* tumačiti; protumačiti, protolkovati; —ung, *f.* tumačenje; protumačenje.

Verdoppel-n, *v. a.* podvostručiti; —ung, *f.* podvostručenje.

Verdorben, *adj.* pokvaren; izopačen; opak; propao; —heit, s. Verderbtheit.

Verdorr-en, *v. n.* sahnuti; usahnuti; —t, *adj.* suh, usahnuo; —ung, *f.* usahnutje.

Verdräng-en, *v. a.* izagnati, izrinuti; izgoniti; —ung, *f.* izagnanje, izrinutje, izgonjenje.

Verdreh-en, *v. a.* zavèrnuti, zavraćati; den Arm rc. —, uvinuti, uganuti; einen Schlüssel —, uvinuti ključ; die Augen —, prevèrnuti, prevraćati očima; *fig.* izopačiti, naopako tumačiti; den Kopf, Verstand —, smutiti, smesti komu glavu, mozag; den Sinn einer Rede —, izopačiti smisao govora; das Recht —, izopačiti zakon; —t, *adj.* zavèrnjen; uvinjen, uganjen; prevèrnjen; izopačen; — ung, *f.* zavèrnjivanje; uvinutje, uganutje; prevèrnjivanje; uvijanje; izopačivanje.

Verdreifachen, *v. a.* potrostručiti.

Verdrieß-en, *v. i.* es verdrießt mich, mèrzi me, sich keine Mühe, keine Kosten — lassen, nežaliti ni truda ni troškovah; es verdrießt mich zu leben, dosadio mi, omèrznuo mi život; —lich, *adj.* neveseo, zlovoljan; mèrzak, mèrzeć, dosadan; —lichkeit, *f.* neveselje, zla volja; dosada.

Verdringen, s. Verdrängen.

Verdrossen, *adj.* lěn; zlovoljan; —heit, *f.* lěnost.

Verdrucken, *v. a.* poštampati; zlo, hèrdjavo štampati.

Verdruß, *m.* jad, dosada, neprilika.

Verdrüßlich, s. Verdrießlich.

Verduften, s. Verdunsten.

Verdunkel-n, *a. a.* potamniti, pomračiti; sich —, *v. r.* potamněti; —ung, *f.* pomračenje, potamnjenje.

Verdünn-en, *v. a.* potanjiti, potančati; tanjiti; židiti; razžiditi; —ung, *f.* tanjenje, tančanje; židjenje.

Verdunsten, *v. a.* izjapiti, izvapiti; izvětriti; japiti, vapiti, lapiti; větriti.

Verdursten, *v. n.* umrěti od žedje.

Verdüstern, s. Verdunkeln.

Verdutzen, Verdutzt machen, *v. a.* zabuniti.

Veredel-n, *v. a.* popraviti, poboljšati; oplemeniti; —ung, *f.* popravljenje, poboljšanje; oplemenjenje; oplemenjivanje.

Verehelich-en, *v. a.* (von Mannspersonen), oženiti, ženiti; (von Frauenzimmern), udati, udavati; —t, *adj.* oženjen; udát; —ung, *f.* ženjenje; udavanje; ženitba; udaja.

Verehr-en, *v. a.* štovati, častiti, štimati, poštovati, poštivati, počitovati; einem etwas —, dati, pokloniti komu štogod; —er, *m.* štovalac; ljubovnik; —erin, *f.* štovalica; ljubovnica; —ung, *f.* štovanje, poštovanje, počitovanje; čast, čaštenje; dar, poklon; —ungswürdig, *adj.* poštovan, štovanja, poštovanja vrědan, dostojan.

Vereid-en, *v. a.* zakletvom, pod zakletvu obvezati; zapriseći; —ung, *f.* zapriseženje.

Verein, *m.* družtvo; savez, sjedinjenje; —bar, s. Vereinbarlich; —baren, s. Vereinigen; —barlich, *adj.* složan, skladan; —barung, *f.* sjedinjenje, složenje; —en, *v. a.* sjediniti, združiti, s. Vereinigen.

Vereinfachen, *v. a.* jednostručiti; ujednostručiti, pojednostručiti.

Vereinig-en, *v. a.* sjedniti, složiti, združiti, pogoditi; sakupiti; sich —, *v. r.* sjediniti se, složiti se, pogoditi se; sakupiti se; —ung, *f.* sjedinjenje, složenje; združenje; sloga, sklad, jedinstvo; sakupljenje; —ungsrecht, *n.* pravo združiti se; —ungspunkt, *m.* točka od sjedinjenja.

Vereins-statuten, *pl.* ustanove družtva; —zeichen, *n.* znamenje družtva.

Vereint, *adj.* sjedinjen; složan; sakupljen.

Vereinzel-n, *v. a.* na komade, jedno po jedno prodavati; (trennen), děliti, lučiti, razstavljati; —t, *adj.* jedan po jedan, svaki sam sebe, inokosan, —ung, *f.* prodaja na komade; razstavljenje, razděljenje; inokosnost; razpadanje; —ungsverfahren, *n.* sustava inokosnosti.

Vereitel-n, *v. a.* (t.) uništiti, obezuzpěšiti, utaštiti; —ung, *f.* uništenje, utaštenje.

Vereiter-n, sich, *v. r.* ognojiti se; gnojiti se; —ung, *f.* gnoj.

Verekeln, *v. a.* gaditi; mraziti; zagaditi, ogaditi, omraziti.

Verenden, *v. n.* ginuti; poginuti.

Vereng-en, *v. a.* stisnuti; stiskati; —ung, *f.* stiskanje, stisnutje.

Vererb-en, *v. a,* etwas auf einen, ostaviti šo komu u naslědstvo; —lich, *adj.* naslědan; — ung, *f.* ostavljenje; ostavljanje (u naslědstvo).

Vererzen, *v. a.* u rudu, u gvoždje obratiti, pretvoriti, ověkověčiti.

Verewig-en, *v. a.* věkovititi, svedjeriti; uvěkovititi, usvedjeriti; —ung, *f.* uvěkovitjenje, usvedjerenje, ověkověčenje.

Verfahr-en, *v. n.* postupati, obhoditi, iztraživati; — *v. a.* voziti, razvoziti; den Zoll —, obići maltu, carinu; den Weg —, zaići, zabasati, zabluditi; —en, *n.* —ungsart, *f.* postupak, postupanje, obhodjenje.

Verfall, *m.* padanje, propadanje, propaostvo, padnutje, padež; izopačenje; propast; šteta; (des Kontraktes), minutje, minutak; —en, *v. a.*

pasti, upasti; padati, propadati, propasti; ginuti, rušiti se, srušiti se, porušiti se; auf etwas —, doć komu što na pamet; dem Fiskus —, pripasti fiskusu; (vom Wechsel), prispěti, izteći, proći, minuti; verfallene Kaution, propala sigurnica; verfallener Wechsel, prispěla měnica; am Körper —, gubiti se, mèršaviti, opadati; in Armuth —, osiromašiti; (verlustig werden), izgubiti što; —en, *adj.* (in Trümmer), srušen, porušen, razvaljen, provaljen; (am Körper), mèršav, opao; (konfiszirt), konfiskovan; propao.

Verfällen, *v. a.* osuditi.

Verfallenheit, *f.* propalost.

Verfalls-tag, *m.* dan prispělosti; —zeit, *f.* minutje, minutak; rok; (einer Zahlung), vrěme za plaćanje; (eines Wechsels), vrème měnične prispělosti; die —zeit tritt ein, prispěva.

Verfälsch-en, *v. a*, kvariti; pokvariti; (Münzen, Urkunden), krivotvoriti, panačiniti; —er, *m.* kvarilac, kvaritelj; —ung, *f.* kvarenje, pokvarenje.

Verfangen, sich, *v. r.* zaplesti se, zamotati se, uloviti se, zamèrsiti se, zaputiti se; (mit den Zähnen), zagrizti se; (von Pferden), ukočiti se noge u konja; (im Laufen), zapuhati se; (von Winden, vom Rauch), zapinjati, zadirati; das Erz verfängt sich bei der Luft, ruda gubi boju na zraku; sich im Reden verfangen, zaplesti se u govoru, sam proti sebi govoriti.

Verfangen, *v. n.* koristiti, hasniti, pruditi.

Verfänglich, *adj.* lovak, lukav, hitar; —keit, *f.* lukavština, hitrina, hitrost.

Verfärben, sich, *v. r.* měnjati, proměniti boju; gubiti; pogubiti boju.

Verfass-en, *v. a.* narediti, urediti, napraviti; ein Buch —, sastaviti, pisati, napisati knjigu; etwas schriftlich —, složiti, sastaviti pismeno; —er, *m.* sastavitelj, načinitelj, pisac, pisalac, spisatelj; (eines Gedichtes), spěvalac; —erin, *f.* načiniteljica, pisalica, spisateljica.

Verfassung, *f.* uredba, naredba, napravljenje; zastavljenje, napisanje, spisanje, složenje; slog; uredjenje; (Constitution), ustav; (Zustand), stališ, stanje; —smäßig, *adj.* ustavni, polag ustava; —surkunde, *f.* ustavna isprava; —swidrig, *adj.* protiv ustavu.

Verfaul-bar, *adj.* sagnjilan; —en, *v. n.* sagnjiti, sagnjiliti, iztrunuti, izpèrhnuti; —t, *adj.* gnjio, truo, pèrh; izpèrhnut.

Verfecht-en, *v. a.* braniti; —er, *m.* branitelj; —ung, *f.* branjenje.

Verfehlen, *v. a.* nepogoditi, promašiti; eine Gelegenheit —, propustiti prigodu; ich werde nicht —, neću pomanjkati.

Verfeiner-n, *v. a. fig.* ugladiti, izgladiti, izobraziti; —ung, *f.* izobraženje; izobražavanje.

Verfertig-en, *v. a.* načiniti, napraviti; načinjati, napravljati; sgotoviti; gotoviti, dogotoviti, pripraviti; —er, *m.* pravitelj, sgotovitelj, pripravitelj; —ung, *f.* načinjanje, napravljanje; načinjenje, pravljenje, sgotovljenje, priprava.

Verfeuer-n, *v. a.* popucati; —ung, *f.* popucanje.

Verfilzen, *v. a.* směšati, zamèrsiti.

Verfinster-n, *v. a.* potamniti, pomračiti, pomèrčiti; —ung, *f.* pomračenje, pomèrčanje, pomèrčina.

Verfirsten, *v. a.* slěme napraviti na krovu.

Verfitzen, s. Verwirren.

Verflechten, *v. a.* zaplesti, uplesti, zamèrsiti, zamotati.

Verflicken, *v.* a. potrošiti, potratiti kèrpeć.

Verfliegen, *v. n.* izgubiti se, razletěti se; (als die Zeit), prolaziti, letěti, minuti; (verdünsten), izjapiti, izvapiti; sich —, *v. r.* zaletěti se.

Verfließ-en, *v. n.* teći, proticati; prolaziti, prohoditi; minuti; —ung, *f.* tečenje, těk, tečaj; minutje.

Verflößen, *v. a.* plaviti; splaviti.

Verflossen, *adj.* prošasti; minuo, prošao; prošavši, minuvši.

Verfluch-en, *v. a.* kleti; prokleti; proklinjati; —t, *ad.* proklet, klet.

Verflüchtig-en, *v. a.* letotvoriti; — ung, *f.* letotvorba.

Verfluchung, *f.* proklinjanje; proklestvo; kletva.

Verfluß, *m.* s. Verfließung.

Verfolg, *m.* nastavak; nastavljenje, produženje.

Verfolg-en, *v. a.* progoniti; těrati; prognati; (fortsetzen), nastaviti, produžiti; sein Recht —, tražiti pravo svoje; sein Glück —, ići, težiti za srěćom; das Ziel, den Zweck —, slěditi svèrhu, cilj; seinen Weg —, ići svojim putem; den Rechtsweg —, ići putem pravde; gerichtlich —, sudno postupati; steckbrieflich —, poslati za kim těralicu; —er, *m.* gonitelj, progonitelj; —erin, *f.* progoniteljica; —ung, *f.* gonjenje, progonjenje, progon, progonstvo; potěra; slědjenje; traženje (prava); —gerichtliche —, sudno postupanje; —ungsgeist, *m.* duh progonstva.

Verfressen, *v. a.* požderati.

Verfüg-bar, *adj.* razložni, razpoložni; —en, *v. a* (etwas), narediti, razrediti; (erledigen), rěšiti; —ung, *f.* naredba, naredjenje, razredjenje, razpoloženje, razpoložba; Jemanden etwas zur —ung stellen, dati vlast kome, da čime razpolaže.

Verführ-en, *v. a.* (von Waaren), voziti, razvoziti; Jemanden —, zavesti, zamamiti; kvariti, pokvariti; Reden —, govoriti; —er, *m.* (von Waaren), voznik, razvoznik; (einer Person), zavednik; —erin, *f.* razvoznica; zavednica, zavoditeljica; —erisch, *adj.* zavedan, zamaman; —ung, *f.* (von Waaren), razvoz, vožnja; *fig.* zamama, zavedenje, zavedba.

Verfütter-n, *v. a.* pokèrmiti, potratiti, potrošiti kèrmeć; — ung, *f.* pokèrmljenje.

Vergaffen, sich, *v. r.* zablenuti se, zagledati se.

Vergähren, *v. n.* pokipěti, ovrěti.

Vergaloppiren, sich, *v. r.* zareći se; zabasati.

Vergällen, *v. a.* (einen Fisch), prožučiti; *fig.* ogorčati.

Vergangen, *adj.* prošasti; —heit, *f.* prošastnost.

Vergänglich, *adj.* prošastan, minuć, nestalan, nepostojan; —lichkeit, *f.* prošastje, prošastnost, nestalnost, nepostojanstvo.

Verganten, Vergantung, s. Verauctioniren, Verauctionirung.

Vergatter-n, s. Vergittern; —ung, *f.* sakupljanje, sticanje; die —ung schlagen, bubnjat na sakupljanje, na sticanje.

Vergeben, *v. a.* (die Karten), zlo děliti, falit u děljenju; einen mit Gift —, otrovati koga; eine Stelle zc. —, dati, poděliti komu službu; einem —, oprostiti, prostiti; sei-

nem Rechte nichts —, neustupiti ništa od prava svojega; seine Tochter —, udati kćer; die Sünde —, oprostiti, odpustiti grěh; eine Waare —, platiti carinu od robe.

Vergeben, *adj.* s. Vergeblich.

Vergebens, *adv.* zabadava, zaludu, zaman, man, bez koristi, zaostun.

Vergeblich, *adj.* (verzeihlich), oprostiv, prostiv, odpustan; (unnütz), neprudan, bezkoristan, tašt.

Vergebung, *f.* proštenje, oproštenje, odpuštenje; otrovanje; danje, poděljenje; ustupljenje.

Vergegenwärtig-en, *v. a.* upredočiti; upredočivati; —ung, *f.* upredočenje; upredočivanje.

Vergehen, *v. n.* (verfließen), minuti, proći; prolaziti; prestati; proteći; proticati; (zu Grunde gehen), propasti; poginuti; propadati; ginuti; umrěti; sich —, *v. r.* pomanjkati, fàliti, pogrěšiti, zaboraviti se, prestupiti; mit Worten sich — gegen Jemanden, uvrěditi koga rěčima.

Vergehen, *n.* Vergehung, *f.* falinga, pomanjkanje, prestupak.

Vergelben, *v. a.* žutiti; požutiti.

Vergelt, *m.* zajam; —en, *v. a.* nadariti; obdariti; platiti; povèrnuti, vratiti; dati; činiti; (rächen), osvetiti se kome; Gutes mit Bösem —, vratit zlo za dobro; Gott vergelte es euch! bog vam platio! Gleiches mit Gleichem —, vratiti čast u zajam; ich will es ihm schon —, platit će on to meni, vrati ću ja to njemu! —er, *m.* nadaritelj, obdaritelj; vratilac; osvetitelj; —ung, *f.* uzdarje, platja, nadarenje, obdarenje, vratjenje, povèrnutje; osveta; —ungsrecht, *n.* pravo od vratjanja.

Vergesellschaften, *v. a.* sdružiti, sastaviti, sjediniti; sich —, *v. r.* sdružiti se, složiti se, sjediniti se.

Vergessen, *v. a.* zaboraviti; sich —, *v. r.* zaboraviti se; —heit, *f.* zaborav, zaboravnost, zabit, pozabljenje.

Vergeßlich, (vergessen), *adj.* zaboravan; zaboravljiv; —keit, *f.* zaboravnost; zaboravljivost.

Vergeud-en, *v. a.* razmetnuti, razsuti, raztočiti; razmetati, razasipati, raztakati; — ung, *f.* razmetanje, razasipanje, raztakanje; razmetnutje, razsutje.

Vergewisser-n, *v. a.* uvěriti; uvěravati, osigurati; — ung, *f.* uvěrenje, uvěravanje, osiguranje.

Vergieß-en, *v. a.* (als mit Blei ꝛc.), zaliti, zalěvati; (verschütten), prolitì; prolěvati; —ung, *f.* prolitje; prolěvanje.

Vergift-en, *v. a.* trovati; otrovati; —er, *m.* otrovnik; — erin, *f.* otrovnica; —ung, *f.* trovanje; otrovanje.

Vergißmeinnicht, *n.* potočnica, dubačac mali (cvět); (*poet.*) uspomena.

Vergitter-n, *v. a.* pregraditi, ograditi rešetkom, napraviti rešetku; —ung, *f.* rešetka.

Verglas-en, *v. a.* stakliti; postakliti; —ung, *f.* stakljenje; postakljenje.

Verglasuren, Verglasiren, *v. a.* kalajiti, kalaisati; pokalajiti.

Vergleich, *m.* pogodba; nagodba; ugovor; uvět; popravak; dogovor; poravnanje; (Vergleichung), prispodoba, prispodobljenje, uzporedjivanje; —bar, *adj.* prispodobljiv; —en, *v. a.* (streitende Parteien), pomiriti, primiriti, pogoditi; poravnati; Sachen mit einander —, prispodobiti; uzporediti; sich —, *v. r.*

pogoditi se; pomiriti se; —ung, *f*. poravnanje, nagodjenje, dogovor, primirenje, pomirenje; uzporedjivanje; —ungsstufe, *f*. (in der Sprachlehre), stupanj od prispodobljenja; —ungsweise, *adv*. prispodabljajuć.

Verglimmen, *v. n*. ugasiti se, utèrnuti se; gasiti se, tèrnuti.

Verglühen, *v. n*. hladiti se; ohladiti se.

Vergnügen, *v. a*. (befriedigen), samiriti, zadovoljiti; (ergötzen), zabaviti, zabavljati; arajdati, veseliti, razveseliti, obradovati; sich —, *v. r*. zabavljati se, arajdati se.

Vergnüg-en, *n*. zabava, veselje, radost; —lich, — sam, *adj*. zadovoljan; —t, *adj*. veseo, radostan; zadovoljan; — ung, *f*. zabava, veselje, arajdanje; — ungsort, *m*. (t.) veselište.

Vergold-en, *v. a*. zlatiti; pozlatiti; —er, *m*. zlatar, zlatilac; — ung, *f*. zlatjenje; pozlatjenje, pozlata.

Vergönnen, *v. a*. dopustiti, dozvoliti.

Vergötter-n, *v. a*. obožavati, bogotvoriti; zabrojit medju bogove; — ung, *f*. obožavanje, bogotvorenje.

Vergrab-en, *v. a*. zakopati; zakapati; —ung, *f*. zakopanje; zakapanje.

Vergrasen, *v. n*. zarasti travom.

Vergrauen, *v. n*. osěděti; sěděti.

Vergreifen, sich, *v. r*. (von Waaren), prodati se, razpačati se; die Hand —, uvinuti, uganuti ruku; (falsch greifen), uzet jedno za drugo; sich an einem —, staviti, vèrći ruke na koga; sich an etwas —, prisvojiti, posvojiti štogod po nepravdi; oteti, ukrasti; sich an der Kasse —, okrasti pěneznicu; sich an heiligen Dingen —, oskvèrnuti stvari svete; sich an den Gesetzen —, prekèršiti, prestupiti zakon.

Vergriffen, *adj*. (von Waaren), prodan, razprodan, razpačan.

Vergrößer-n, *v. a*. povećati; umnožiti; množiti; — ung, *f*. povećavanje; umnožavanje; —ungsglas, *n*. sitnozor, mikroskop, staklo povećavajuće.

Vergünstigen, **Vergünstigung**, s. Erlauben.

Vergüt-en, *v. a*. naplatiti; naknaditi, nadoknaditi; vratiti; nadoměstiti; —ung, *f*. naknada, naplatjenje, nagrada; — ungs-, (in Zusam.), naknadni.

Verhack, *m*. zaseka.

Verhaft, *m*. aps, zatvor; in — nehmen, zatvoriti, metnuti pod stražu, ustaviti, uhvatiti; — befehl, *m*. zatvorna zapověst; — en, *v. a*. zatvoriti; uhvatiti; —et, *adj*. ulovljen, ustavljen, uhvatjen, zatvoren, u aspu; —ung, *f*. uapšenje, zatvorenje, uhvatjenje; zatvor.

Verhall-en, *v. n*. izgubiti se; gubiti se; zamuknuti, umuknuti.

Verhalt-en, *v. n*. ustaviti, zaustaviti, uzdèržati; (verhalten), skriti, sakriti, tajiti; das Lachen —, odolěti směhu; Jemanden zu etwas —, primorati koga na što; sich —, *v. r*. biti; (sich vertragen), vladati se, ravnati se, podnositi se; (von Verhältnissen), imati se k čemu, biti kakav; wie verhält sich die Sache? kako stoji stvar? die Sache verhält sich so, tomu je tako, stvar je takva.

Verhalten, *n*. primoranje; vladanje, ravnanje, podnošenje; uzdèržanje; zaustavljenje.

Verhältniß, *adj*. razměr, měra; razlog; (Verbindung), savez; (Bezug), obzir, ogled; uznošenje; (Beschaffenheit), način, kakvoća; (Umstände), okolnosti; —mäßig, *adj*. razměran; po razměru, po měri.

Verhaltung, *f.* ustavljenje, uzdèržanje, vladanje; —sbefehl, *m.* zapověd, naredba za ravnanje, od vladanja.

Verhand-eln, *v. a.* sboriti, věćati; razpravljati, pogadjati se; dogovarati se; (verkaufen), prodati; — lung, *f.* razprava, pogadjanje; prodavanje; prodaja; — lungen, *pl.* dogovori, sborenje.

Verhängen, *v. a.* zavěsiti, zastrěti; dem Pferde den Zügel —, popustiti uzdu konju; mit verhängtem Zügel, s popuštenom uzdom; *fig.* hotěti, odlučiti, odrediti, naložiti, dopustiti; was Gott verhängt, što bog hoće; eine Strafe —, odrediti, naložiti kome kazan; über Jemanden die Curatel —, postaviti skèrbnika nad kim.

Verhängniß, *n.* sudba, sudbina, osuda, udes; —voll, *adj.* koban.

Verhängt, *adj.* zastèrt; naložen, odlu čen, odredjen.

Verharren, *v. n.* ostati; ostajati.

Verharrlich, s. Beharrlich.

Verharren, *n.* **Verharrung**, *f.* ostanak; ostajanje; postojanstvo, stavnost.

Verharrschen, *v. n.* okoriti se, napraviti se kora.

Verhärt-en, *v. n.* otvèrdnuti; tvèrdnuti, — *v. a.* tvèrditi; otvèrditi; den Leib —, zatvoriti, zatvarati tèrbuh; —et, *adj.* tvèrd, otvèrdnut; — ung, *f.* (des Leibes), zatvor, otvèrdnutje; (in einem Theile des Körpers), tvèrdost, tvèrdoća.

Verhaßt, *adj.* mèrzak.

Verhätscheln, *v. a.* maziti; razmaziti (děte).

Verhau, (Verhack), *m.* zasěka.

Verhauen, *v. a.* zasěći, zavaliti; sich —, *v. r.* promašiti; (im Reden), zareći se, posěći se.

Verhausen, s. Vergeuden.

Verheben, *v. a.* (die Karten), zlo odignuti, nepridignuti dobro; sich —, *v. r.* prekinuti se, protèrgnuti se (dizanjem).

Verheer-en, *v. a.* pustošiti; harati, opustiti, poharati; — ung, *f.* pustošenje, haranje.

Verheften, *v. a.* (ein Buch), zlo, hèrdjavo sašiti, svezati; (zuheften), sašiti, zašiti.

Verhehl-en, *v. a.* tajiti, sakriti; dèržati koga kod sebe kriomice; mučati; zamučati; —ung, *f.* tajenje,

Verheilen, s. Zuheilen.

Verheimlich-en, *v. a.* tajiti; zatajiti; —ung, *f.* tajenje, zataja.

Verheirath-en, *v. a.* (von Mannspersonen), ženiti; oženiti; (von Frauenzimmern), udati; udavati; —et, *adj.* ženjen, oženjen; udata; —ung, *f.* ženjenje, ženidba; udavanje, udaja, udatba.

Verheuern, s. Vermiethen.

Verheurathen, s. Verheirathen.

Verheiß-en, *v. a.* obećati; obećavati; —ung, *f.* obećanje.

Verhelf-en, *v. a.* (einem zu etwas), priskèrbiti, pribaviti što komu, pomoć komu, da dobije štogod; —ung, *f.* pomoć,

Verhenkert, *adj.* vragometan, vragolast.

Verherrlich-en, *v. a.* slaviti; proslaviti; —ung, *f.* slava, proslavljenje.

Verhetzen, *v. a.* dražiti, nukati, podžigati.

Verhexen, s. Behexen.

Verhinder-lich, s. Hinderlich; —n, *v. a.* preprěčiti, zaprěčiti, prěčiti, smetati; zabaviti koga; —ung, *f.* zaprěka, preprěka, smetnja pačkapačenje, zabavljenje; —ungsfall, *m.* slučaj prepreke.

Verhoffen, s. Hoffen.

Verhoffen, *n.* wider—, proti nadanju, iznenada, nenadano.

Verhohlen, s. Heimlich.

Verhöhn-en, *v. a.* rugati se, porugivati se kome, spèrdati se; ružiti, poružiti; —ung, *f.* rug, ruga, poruga, porugivanje, spèrdnja.

Verhör, *n.* izpit, izpitivanje, saslušak; —en, *v. a.* (einen), izpitati; izpitivati; saslušati; poslušati; (etwas), nečuti; zlo, hèrdjavo čuti; —zimmer, *n.* saslušaonica.

Verhudeln, *v. a.* pokvariti; kvariti.

Verhüll-en, *v. a.* zastèrti; zavěsiti; pokriti; zamotati; sakriti; —ung, *f.* zamatanje, zastiranje, pokrivanje; pokrivalo; zastor.

Verhungern, *v. n.* umrěti, poginuti od glada.

Verhunzen, s. Verhudeln.

Verhuren, *v. a.* prokurvati, zakurvati.

Verhüt-en, *v. a.* sačuvati, obraniti, obratiti što, ukloniti se, ugnuti se čemu; —ung, *f.* sačuvanje, uklona, odvrata; —ungsmittel, *n.* odvratno srědstvo.

Verinteressiren, s. Verzinsen.

Verirr-en, sich, *v. r.* zabluditi, zaići, zabasati; —ung, *f.* zabluda, bludnja.

Verjag-en, *v. a.* protěrati, raztěrati, prognati, razagnati; —ung, *f.* protěranje, razagnanje.

Verjähr-bar, *adj.* ustarav; —en, *v. n.* zastarěti, zagoditi; —t, *adj.* ustaran, ostario; (von Vorurtheilen), zakorěnjen; —ung, *f.* zastarělost, zastara, zagoda.

Verjüng-en, *v. a.* pomladiti; pomladjivati; (verkleinern), omaliti, pomanjšavati; —t, *adj.* pomladjen; —er Maßstab, omaljena měra, omaljeno měrilo; — ung, *f.* pomladljenje, pomladjivanje.

Verkalben, *v. n.* izvèrći, izvèrgnuti, povèrgnuti tele.

Verkalk-en, *v. a.* u klak, u kreč obratiti; krečiti, klačiti; okrečiti, oklačiti; —ung, *f.* krečitba, klačitba.

Verkälten, s. Erkälten.

Verkannt, *adj.* zlo, hèrdjavo poznat.

Verkapp-en, *v. a.* pokriti; pokrivati; sich —, *v. r.* zamotati se, poklabučiti se; —t, *adj.* zamotan, poklabučen; *fig.* tajan, otajan, sakrit.

Verkauf, *m.* prodaja; (in Zus.) prodajni; —en, *v. a.* prodati; prodavati.

Verkäufer, *m.* prodavalac; —in, *f.* prodavalica.

Verkäuflich, *adj.* prodajan; einem etwas — überlassen, prodat komu štogod.

Verkaufs-gewölb, *n.* prodaonica; —note, *f.* prodajnica; —posten, *m.* prodajna stavka; —stätte, *f.* prodavalište; —urkunde, *f.* prodajna isprava.

Verkehr, *m.* promet, tèrgovina, pazar; obćenje; posao; savez; —en, *v. a.* (handeln), prometati, tèrgovati, pazariti; mit Jemanden —, obćiti, imat posla s kime; (umkehren), izvèrnuti, prevèrnuti, prevratiti; den Sinn einer Rede —, naopako tumačiti govor kakov; (verwandeln), měnjati; proměniti.

Verkehrt, *adj.* prevratjen, prevèrnjen, izvèrnjen; opak; — *adv.* naopako; —heit, *f.* opačina.

Verkehrung, *f.* prevèrnjivanje, prevratjanje, izvèrnjivanje; prevratjenje.

Verkeilen, *v. a.* zaglaviti; zaglavljivati.

Verkennbar, *adj.* varav; nestalan; neistinit.

Verkennen, *v. a.* upoznati se u što, zlo poznati, nepoznat dobro.
Verketteln, *v. a.* lančićem svezati.
Verkett-en, *v. a.* svezati, zakovati, okovati lancem; —ung, *f.* sveza; savezanje; lanac.
Verketzer-n, *v. a.* dèržati koga za poluvěrca, nazivat koga krivověrcem; —ung, *f.* nazivanje krivověrcem.
Verkielen, *v. a.* perom providěti; sich —, *v. r.* narasti komu perje.
Verkitten, *v. a.* lemiti; zalemiti.
Verklagen, *v. a.* tužiti, obtužiti, obaditi.
Verkläger, *m.* tužitelj.
Verklagte, *m.* tuženik.
Verklagung, *f.* tužba; tuženje, obtuženje, obadjenje, obada.
Verklammen, *v. n.* ukočiti se.
Verklammern, *v. a.* klanfami, spojami pribiti, utvèrditi, prikopčati.
Verklär-en, *v. a.* bistriti, razbistriti; *fig.* preobraziti; slaviti, proslaviti; —t, *adj. fig.* preobražen; —ung, *f. fig.* preobraženje; slava, slavljenje.
Verklarung, *f.* (im Seerecht), izpričba, razsvěta brodovah.
Verklatschen, s. Verleumden, Ausklatschen.
Verkleben, s. Verkleiben.
Verklecken, *v. n.* pokapati, zakapati; proliti, izliti.
Verkleib-en, Verkleben, *v. a.* mazati; klijati; zamazati, omazati; zaklijati; —ung, *f.* mazanje; zamazanje; omazanje.
Verkleid-en, *v. a.* obložiti; oblagati; sich —, *v. r.* preobući se; preoblačiti se; —ung, *f.* preoblačenje; lažljiva oděća, tudje oděło; preobuka; oblaganje; oblog.
Verkleiner-n, *v. a.* omaliti, pomanjšati, poniziti; —lich, *adj.* omaljujuć; ponizujuć; —ung, *f.* pomanjšavanje; —ungswort, *n.* pomanjšavajuća rěč.
Verkleistern, *v. a.* zalěpiti, zamazati; mazati, lěpiti.
Verknöchern, *v. a.* okostiti, kostotvoriti, pokostotvoriti, u kost obratiti.
Verknüpf-en, *v. a.* zavezati; svezati, savezati; sjediniti, složiti; —ung, *f.* zavezanje; savez; sjedinjenje, složenje.
Verkochen, *v. a.* pokuhati, povariti; prekuhati, prevariti.
Verkohlen, *v. a.* obratit u ugljen.
Verkommen, s. Fortkommen, Auskommen.
Verkörper-n, *v. a.* tělotvoriti; potělotvoriti; —ung, *f.* tělotvorba
Verköstigen, *v. a.* hraniti, hranu davati.
Verkriechen, sich, *v. r.* skriti se, sakriti se.
Verkrümmeln, *v. a.* smèrviti, sdrobiti, satèrti.
Verkrummen, *v. n.* skriviti se, skučiti se.
Verkrüppeln, *v. a.* osakatiti; — *v. n.* zakèršljaviti.
Verkühlen, *v. n. & r.* nahladiti se, ohladiti se, ozebsti, nazebsti.
Verkümmer-n, *v. a.* zatvoriti, uhvatiti, ustaviti; s. Verbittern; —ung, *f.* zatvor, aps; ustavljenje,
Verkündig-en, Verkünden, *v. a.* navěstiti; navěštivati, obznaniti; proglasiti, razglasiti, obnaroditi; —er, *m.* navěstitelj, obznanitelj, proglasitelj, oglasitelj; (Ausrufer), ličnik; —ung, *f.* navěštenje, navěštivanje; (der Ehe), napověd; — Mariä, blagověst.
Verkundschaften, s. Auskundschaften.

Verkünsteln, *v. a.* kvariti, pokvariti od prevelike majstorie.

Verkuppeln, *v. a.* svesti, svoditi.

Verkürz-en, *v. a.* kratiti, pokratjivati; einem den Lohn —, odkinut što komu od plaće; Jemand —, učiniti kome krivo, prikratiti kome što; einem die Zeit — zabavljati, zabaviti koga; —ung, *f.* pokratjivanje; pokratjenje, prikrata.

Verladen, *v. a.* tovariti; natovariti; Waaren —, izvoziti van iz zemlje, pošiljati robu u kakvo město.

Verlag, *m.* izdanje, štampanje, nakladstvo, naklad, trošak; ein Buch in — nehmen, izdati knjigu o svojem trošku; (Vorschuß), predujam; —sbuch, *n.* —sartikel, *m.* knjiga vlastitoga troška; —shandlung, *f.* prodaja pečatanih (tištenih) stvarih izdanih o svom trošku; —srecht, *n.* pravo izdavanja; —svertrag, *m.* pogodba o izdavanju.

Verlahmen, *v. n.* ohromiti, ošantaviti, ošepaviti.

Verlammen, *v. n.* izvèrći, povèrgnuti jagnje.

Verlangen, *v. a.* (etwas), žuděti; hotěti; želěti, zaktěvati; pitati; iskati, tražiti; es verlangt mich zu . . ., rad bi znati; — *n.* želja, požuda, žudnja; zaktěvanje; hotenje, htjenje.

Verlänger-n, *v. a.* produljiti; produžiti, protegnuti što; —ung, *f.* produljivanje; produživanje, produženje.

Verlarven, *v. a.* zakrabuljiti; pokriti; sakriti.

Verlaß, *m.* naslědje, naslědstvo, baština, imětak; pogodba.

Verlassen, *v. a.* pustiti, zapustiti; ostaviti, odustati od čega; — *s. r.* osloniti se, pouzdati se na što.

Verlassen, *adj.* zapušten, pust, ostavljen; —heit, *f.* zapuštenost; ostavljenost.

Verlassenschaft, *f.* naslědje, baština, ostavština, zaostavština; —sabhandlung, *f.* razprava ostavštine; —sacten, *pl.* spisi o ostavštini; —sgläubiger, *m.* ostavštinski věrovnik; —massa, *f.* masa ostavštine.

Verläßlich, *adj.* siguran; věran; stanovit, opreděljeni; —keit, *f.* sigurnost; věrnost.

Verlassung, *f.* ostavljenje; puštenje, zapuštenje; oslanjanje, uzdanje, pouzdanje.

Verlästern, *v. a.* huliti, psovati; —ung, *f.* huljenje, psovanje.

Verlauf, *m.* těk, tečaj, tečenje, prošaštje; (Dauer), trajanje; nach — einiger Wochen, nakon několiko neděljah; vor — von vierzehn Tagen, prie nego prodje četèrnaest danah; vor — eines Jahres, prie nego mine, prodje godina; den ganzen — der Sache erzählen, kazat na tanko, po drobno stvar svukoliku; —en, *v. a.* einem den Weg —, preseći put komu, preteć koga; — *v. n.* prolaziti; proticati; proći; proteći; sich —, *v. r.* proći; proteći; prolaziti; proticati; zabluditi, zaići, zabasati; raztèrčati se, razići se; izgubiti se (na biljaru).

Verläugn-en, *v. a.* tajiti; zatajiti; někati; zaněkati; odreći se, odmetnuti se; —ung, *f.* tajenje; zatajenje; zaněkanje.

Verläumden, s. Verleumden.

Verlaut, *m.* dem — nach, kako se kaže, kako se govori, kako se

razasuo glas; —en, *v. i.* es verlautet, kaže se, veli se, govori se, glasa se, pukao je glas, raznio se glas; sich — lassen, reći, kazati, govoriti.

Verleb=en, *v. a.* proživěti, prebaviti, pretrajati, iztrajati; —t, *adj.* star, ostario.

Verlechzen, *v. n.* popucati (od suše); ginuti, poginut od žedje.

Verlegen, *v. a.* zametnuti; preněti, preměstiti; (aufschieben), odgoditi, odložiti; (versperren), zatvoriti, zaprěčiti, zagraditi, pregraditi; (versorgen), providěti; ein Buch —, izdati knjigu o svom trošku; — sich auf etwas, dati se na što.

Verlegen, *adj.* (von Waaren), star, ustaran, zastaran; (in Verlegenheit), smučen, smeten, zabunjen.

Verlegenheit, *f.* smeća, zabuna; einen in — setzen, smesti, zabuniti koga.

Verleger, *m.* izdatelj, izdavatelj o svom trošku, nakladnik, knjigar.

Verlehnen, s. Verleihen.

Verleiden, *v. a.* (einem etwas), omraziti što komu.

Verleih=en, *v. a.* posuditi, uzajmiti; (geben, schenken), dati, darovati, poděliti, pokloniti; —er, *m.* posudjivalac, uzajmljivalac; —erin, *f.* posudjivalica, uzajmljivalica; —ung, *f.* posudjivanje, uzajmljivanje; poděljivanje; darovanje, dar, poděljenje; —ungsurkunde, *f.* isprava o danju, daonica.

Verleit=en, *v. a.* (einen zu etwas), namamiti, zavesti, skloniti, zaněti koga na što; —er, *m.* zavednik; —ung, *f.* namama, navedenje, zavedenje, zavedba,

Verlern=en, *v. a.* zaboraviti, odučiti se; —ung, *f.* oduka, zaboravljenje.

Verlesen, *v. a.* čitati; pročitati, (aussuchen, reinigen), čistiti, prebirati; die Soldaten —, čitati, zvati vojnike.

Verletz=en, *v. a.* (beschädigen), oštetiti, pokvariti; ozlediti, raniti, uvrediti; oskvèrnuti; prekèršiti; —er, *m.* ozlednik, ozleditelj; uvrědnik, uvrěditelj; prelomnik, prekèršitelj; —lich, *adj.* ranjiv; ozledan; uvrědan; —ter, *m.* ozledjenik, uvrědjenik; —ung, *f.* rana, ozleda; uvrěda, oskvèrnutje; prekèršenje.

Verleugnen, *v. a.* zatajiti.

Verleumd=en, *v. a.* klevetati, cèrniti, ogovarati, opadati, zloglasiti, bediti, panjkati, potvorati; —er, *m.* klevetnik, ogovaralac, ogovornik, opadnik; —erin, *f.* klevetnica, ogovaralica; —erisch; *adj.* ogovoran, klevetan, opadan; —ung, *f.* ogovaranje, opadanje, klevetanje, potvora, zloglašenje.

Verlieb=en sich, *v. r.* (in), zaljubiti se; —t, *adj.* zaljubljen; —heit, *f.* zaljubljena ćud.

Verliegen, *v. n.* zaležati se.

Verlierbar, *adj.* izgubljiv.

Verlieren, *v. a.* izgubiti, pogubiti; gubiti; den Verstand —, poluděti; die Gesundheit —, razbolěti se; sich —, *v. r.* gubiti se, nestajati, prolaziti; minuti; sich aus den Augen —, zamaći, zamaknuti, izmaći izpred očiuh.

Verloben, *v. a.* obećati, zaručiti.

Verlöbniß, *m.* Verlobung, *f.* zaruke, věritba, pèrsten.

Verlobte, *m.* věrenik, zaručnik; — *f.* věrenica, zaručnica.

Verlochen, *v. a.* prošupiti, provèrtati, probušiti; todtes Vieh —, zakopati, zakapat stèrvinu.

Verlochsteinen, *v. a.* zarupiti.

Verlockern, *v. a.* (im gem. Leben),

poharčiti, potratiti, razasuti, razmetnuti.

Verlodern, *v. n.* pobuktati, poplasanjati, izgorěti.

Verlogen, *adj.* lažljiv, lažljivac, laža.

Verlohnen, es verlohnt der Mühe nicht, *adv.* nije vrědno truda.

Verloren, *adj.* izgubljen; *fig.* propao; —gehen, izgubiti se.

Verlösch en, *v. n.* gasiti se; ugasiti se; tèrnuti; utèrnuti se; —ung, *f.* gašenje, tèrnutje; ugašenje, utèrnutje.

Verlos-en, *v. a.* vući ždrěbe, ždrěbati; —ung, *f.* ždrěbanje; ždrěb.

Verlöthen, *v. a.* zapojiti, spojiti; zapojavati.

Verlust, *m.* gubitak, izgubitak, kvar; — im Spiele, što je tko zaigrao; auf Gewinn und —, na srěću; —ig, *adj.* lišen, uhiljen; sich einer Sache — machen, lišiti se čega; einer Sache — werden, izgubiti štogod; — (im Spiele), zaigrati što; (im Prozeß), zapravdati što.

Vermachen, *v. a.* zabušiti, začepiti, zatvoriti; (im Testamente), ostaviti, zapisati kome što, zavěštati.

Vermächtniß, *n.* ostavak, zapis; —geber, *n.* zapisatelj, zavěštatelj; —nehmer, *m.* zapisovnik; —stück, *n.* zapisak, zavěštana, zapisana kome stvar.

Vermahlen, *v. a.* (Mehl), samlěti.

Vermalen, *v. a.* (die Farben), potratiti, potrošiti svu boju.

Vermähl-en, *v. a.* oženiti, ženiti; udati, udavati; —ung, *f.* ženitba, udatba věnčanje; —ungsschein, *f.* věnčano pismo.

Vermahn-en, *v. a.* opomenuti; opominjati; —ung, *f.* opomena.

Vermaledei-en, *v. a.* prokleti; proklinjati, kleti; —et, *adj.* proklet, klet; —ung, *f.* proklinjanje; prokletstvo.

Vermannigfaltigen, s. Vervielfältigen.

Vermänteln, s. Bemänteln.

Vermarken, *v. a.* staviti granice, medje, ograničiti, ograditi, omedjašiti.

Vermauern, *v. a.* (zum Mauern verbrauchen), pozidati; eine Oeffnung —, zazidati.

Vermehr-bar, *adj.* umnoživ; —en, *v. a.* množiti; umnoziti; umnožavati; —ung, *f.* umnožanje; množenje, umnožavanje.

Vermeid-en, *v. a.* izběgivati, uklanjati se, ugibati se čega, —lich, *adj.* izběžan, obhodan, uklonjiv; —ung, *f.* izběgavanje, uklanjanje, ugibanje; bei — der Ungnade, inače izgubit će cesarsku milost.

Vermeinen, *v. a.* misliti, scěniti, suditi.

Vermeint, **Vermeintlich**, *adj.* namišljen.

Vermeld-en, *v. a.* javiti, objaviti, oglasiti, doglasiti; —ung, *f.* javljenje, objavljenje.

Vermeng-en, *v. a.* měšati; směšati; poměšati; —ung, *f.* měšanje; směšanje; poměšanje.

Vermerk-en, *v. a.* opaziti; zabilježiti; ung, *f.* opazka; opaženje; bilježka; zabilježenje.

Vermessen, *v. a.* měriti; izměriti; sich —, *v. r.* falit u měrenju; (schwören), kleti se, zaklinjati se; (prahlen), hvaliti se, hvastati, veličati se; zaměriti se; sich zu viel —, dèrzan, dèrzovit biti.

Vermessen, *adj.* dèrzan, dèrzovit; —heit, *f.* dèrzost, dèrzovitost; — —tlich, *adj.* dèrzno, dèrzovito.

Vermessung, *f.* izměrenje, izměra.

Vermetz-en, *v. a.* platiti, dat ujam; —ung, *f.* platjanje ujma; ujam.

Vermieth-en, *v. n.* u najam dati, pod kiriju dati, najmiti; sich —, *v. r.* najmiti se; —er, *m.* najmodavac, tko što daje u najam, pod kiriju; —ung, *f.* najam; najmljenje; najmivanje.

Vermindern, *v. a.* omaliti, pomanjšati; obaliti; —ung, *f.* pomanjšanje, omaljenje; obaljenje.

Vermisch-en, *v. a.* měšati; směšati; poměšati; —t, *adj.* měsovit; směšan; poměšan; měšan; —ung, *f.* měšanje; poměšanje; směsa; fleischliche —, obćenje puteno.

Vermiss-en, *v. a.* naći, opaziti, da što fali, falit kome štogod, manjakati, bit izgubio štogod; vermißter Nutzen, izmakla korist; —ung, *f.* manjkanje, pomanjkanje.

Vermitteln, *v. a.* posrědovati; umiriti, primiriti, pomiriti, sravnati, ponačiniti; einen Frieden —, radit o miru.

Vermittelst, *prp.* po; kroz.

Vermittelung, *f.* hodotajstvo, posrědničtvo.

Vermittler, *m.* posrědnik, hodotaj; —in, *f.* hodotajica, posrědnica.

Vermoder-n, *v. n.* iztrunuti, sagnjiliti; gnjiliti, trunuti; —ung, *f.* sagnjiljenje, iztrunjenje; gnjiljenje, trunjenje.

Vermöge, *prp.* (in Kraft), po, polag, krěposti.

Vermögen, *n.* (Kraft), sila, moć, krěpost; (Besitzthum), imovina, imanje, imetak.

Vermög-en, *v. a.* moći, vlast, moć, silu imati, u bitju biti; viel bei einem, über einen —, vele, mnogo vrědit u koga; einen zu etwas —, sklonit koga na što; —end, *adj.* moguć, tko što može; imuć; bogat; kadar, sposoban, podoban.

Vermögens-bekenntniß, *n.* prokaz imovine; —beschreibung, *f.* popis imovine, nadjevnik; —los, *adj.* bez imovine; —losigkeit, *f.* bezimućnost; —steuer, *f.* (*t*) imovinarina, imovnina; — umstände, *pl. m.* srědstva; imanje, imětak.

Vermorschen, *v. n.* sagnjiliti, iztrunuti.

Vermumm-en, *v. a.* zamotati, zaviti, zakrabuljiti, poklabučiti, preobući; —ung, *f.* lažljiva oděća, tudje odělo, zakrabuljenje.

Vermünzen, *v. a.* obratit u novce; potratit u kovanje novacah.

Vermuth-en, *v. a.* misliti, scěniti, suditi, predmněvati; sumnjati; —lich, *adj.* vějrojatan, predmněvan; — *adv.* věrojatno, po svoj prilici; možebiti; —ung, *f.* predmněva, misao, sumnja.

Vernachlässig-en, *v. a.* zanemariti, zapustiti; —ung, *f.* nemar, zapuštenje, zanemarenje.

Vernagel-n, *v. a.* zakovati; zabiti, pribiti čavli; das Pferd —, raniti konja podkivajuć; das Geschütz —, zagvozdit topove; —ung, *f.* zagvoždjenje, zagvozda.

Vernähen, *v. a.* zašiti; pošiti.

Vernarben, sich, *v. r.* zarasti se.

Vernarren, sich, *v. r.* zaljubit se u što, poluděti za čim; in etwas vernarrt sein, lud zu čim biti.

Vernaschen, *v. a.* polizati, potratit u slaštice.

Vernehmen, *v. a.* čuti; slušati, poslušati; posluhnuti; razuměti; einen über eine Sache —, pitati, izpitivati, saslušati koga o čem; sich — lassen, reći, kazati, govoriti.

Vernehmen, *n*. (gutes —), sloga, sklad; prijateljstvo.

Vernehmen, *n*. dem Vernehmen nach, kako se veli, kako se čuje, kao što se kaže.

Vernehmlich, *adj*. razumljiv, razgovĕtan; —keit, *f*. razumljivost, razgovetnost.

Vernehmung, *f*. izpitivanje, saslušanje; (Verhör), saslušak.

Verneig-en, sich, *v. r*. pokloniti se; klanjati se; —ung, *f*. poklon, naklon.

Vernein-en, *v. a*. nĕkati; zanĕkati, reć da ne, odricati; —end, *adj*. nĕkajuć, nekovni, protivan; im —enden Falle, ako bi tko nekao, u protivnom slučaju; —ende Bedingung, nĕkovni uvĕt; —ung, *f*. nĕkanje, nĕk, zanĕkanje.

Vernicht-en, *v. a*. uništiti; uništivati; iztrĕbiti; —ung, *f*. uništenje; iztrĕbljenje; uništivanje.

Vernieten, *v. a*. pribiti, zabit čavlići.

Vernunft, *f*. um, razum; razlog; pamet.

Vernünftelei, *f*. mudrovanje.

Vernünfteln, *v. n*. mudrovati.

Vernünftig, *adj*. uman, razuman; razložan; pametan; —keit, *f*. pamet.

Vernunft-kraft, —fähigkeit, *f*. um, razum; razlog; —lehre, *f*. logika.

Vernünftler, *m*. mudriaš; cĕpidlaka.

Vernunft-los, *adj*. bezuman; bezrazložan, neuman; —losigkeit, *f*. bezumje, bezumnost, neumnost; —mäßig, *adj*. razuman; razložan, po umu; —schluß, *m*. umovanje; —widrig, *adj*. bezuman, protivan razlogu.

Veröd-en, *v. a*. pustošiti; opustiti, opustošiti; — *v. n*. opustiti; —ung, *f*. pustošenje; opustošenje.

Veroffenbaren, s. Offenbaren.

Veröffentlich-en, *v. a*. objaviti; —ung, *f*. objavljenje.

Verordn-en, *v. a*. zapovidĕti; (festsetzen, bestimmen), narediti, odrediti; ustanoviti; Arzneien —, prepisati, narediti; gerichtlich —, odlučiti; — ete, *m*. naredjenik; — ung, *f*. naredba, uredba; — ungsweg, *m*. naredbeni put.

Verpacht-en, *v. a*. dati u zakup; izarendirati; —er, *m*. izarendator, zakupodavac; —ung, *f*. izarendiranje, danje u zakup.

Verpacken, *v. a*. potratit u tovarenje, u spremanje prateži; s. Einpacken.

Verpalisadiren, *v. a*. obiti, ograditi koljem.

Verpanzern, *v. a*. odĕti, odĕnuti oklopom.

Verpassen, *v. a*. propustiti; zanemariti.

Verpest-en, *v. a*. okužiti; —et, *adj*. okužen.

Verpetschiren, **Verpetschaften**, *v. a*. pečatiti; zapečatiti.

Verpfähl-en, *v. a*. obiti, ograditi koljem; —ung, *f*. ograda od kolja.

Verpfänd-en, *v. a*. založiti, dati u zalog; —er, *m*. založitelj; —ung, *f*. založenje, založba, zalog.

Verpfeffern, *v. a*. prepapriti, prebiberiti.

Verpflanz-en, *v. a*. presaditi; presadjivati; —er, *m*. presaditelj; presadjivalac; —ung, *f*. presadjenje; presadjivanje.

Verpfleg-en, *v. a*. skèrbiti, oskèrbiti, snabdĕti, uzdèržavati, starati se, hraniti; (warten), negovati, dvoriti koga; —er, *m*. hranitelj; —scontract, *m*. oskèrbna, snabdĕvna pogodba; —smagazin, *n*. (t.) o-

skèrbnica, snabděvnica; —sverwalter, *m.* oskèrbni upravnik; —swesen, *n.* (subjectiv) oskèrbstvo; (objectiv) oskèrbničtvo; —ung, *f.* hrana; hranjenje; uzdèržanje; skèrb, briga; nega, dvorba; —ungsanstalt, *f.* oskèrbilište, snabděvalište.

Verpflicht-en, *v. a.* obvezati, obezati; —et, *adj.* obvezan, dužan, dèržan; —eter, *m.* obvezanik; —ung, *f.* dužnost, dèržanstvo, obveza.

Verpflöcken, *v. a.* zaglaviti, utvèrditi.

Verpfründ-en, *v. a.* providěti dobročinstvom (cèrkvenim); —ung, *f.* poděljenje dobročinstva (cèrkvenoga).

Verpfuschen, *v. a.* kvariti; pokvariti; spèrtljati.

Verpichen, *v a.* zasmoliti; osmoliti; posmoliti.

Verpicht sein, *v. n.* dèrt na što biti; imat zub na što.

Verpichung, *f.* smoljenje; zasmoljenje; posmoljenje.

Verplämpern, *v. a.* potrošiti, potratiti, poharčiti, pobacati; sich —, *v. a. r.* spandjati se, slizati se s kim.

Verplatzen, *v. n.* popaliti, popucati (prah).

Verplaudern, *v. a.* prebaviti, iztrajati vrěme u razgovoru, bèrbljanju.

Verpönen, *v. a.* zabraniti što pod kazan.

Verprassen, *v. a.* požderati, raztočiti.

Verproviantir-en, *v. a.* providěti hranom; —ung, *f.* hrana; providjanje hranom.

Verprozessiren, *v. a.* zapravdati, potratit u pravde.

Verpuff-en, *v. n.* pucati; puknuti; sich —, *v. r.* (im gem. Leben), bubnuti, lupnuti; bubati, lupati, koje šta govoriti; —ung, *f.* pucanje; bubanje, lupanje; bubnutje.

Verpuppen, sich, *v. r.* pretvoriti se u ninfu.

Verquellen, *v. n.* zabreknuti, nabreknuti; — lassen, zamočiti, nakvasiti, činit da zabrekne štogod.

Verquick-en, *v. a.* amalgamovati; —ung, *f.* amalgamovanje, amalgamacia, směš.

Verrahm-en, *v. a.* ograditi što; —ung, *f.* ograda; ogradjenje.

Verramm-eln, —en, *v. a.* zagraditi; zagradjivati; —elung, *f.* zagrada.

Verrasen, *v. n.* zarasti, obrasti travom.

Verrath, *m.* izdaja, izdajstvo; —en, *v. a.* einen, izdati, odati; (treulos an einem werden), izněvěriti koga; ein Geheimniß —, odkriti, odati, opoviděti otajstvo.

Verräther, *m.* izdajica, izdajnik; izněvěritelj, nevěra; —ei, *f.* izdaja, izdajstvo; —in, *f.* izdajnica; —isch, *adj.* izdavan, izdajan, nevěran.

Verrauchen, *v. n.* izjapiti; izvětriti; — *v. a.* popušiti (*n. p.* duhan).

Verräumen, *v. a.* zabaciti, zametnuti, izgubiti spremajuć.

Verrauschen, *v. n.* prošuměti.

Verrechn-en, *v. a.* dati račun, položiti račun, uračunati; zaračunati; sich gegenseitig —, proračunati se s kime; sich —, *v. r.* (irren), fàliti u računu; —ung, *f.* račun; računanje; bludnja, falinga u računu; in — sein, stehen, imati račun s kime, imati, dati račun; was in — bleibt, što ostaje na računu; —ungsart, *f.* način davanja računa; —ungskunde, *f.* nauka o davanju računa.

Verrecken, *v. n.* cèrknuti, lipsati; cèrkavati, lipsavati.

Verreden, *v. a.* zareći se, zateći se, zavěćati se; odreći se čega; sich —, *v. r.* zareći se, fàlit u govoru.

Verreiben, s. Zerreiben.

Verreisen, *v. n.* otići, opraviti se na put; —, *v. a.* potratit putujući.

Verreißen, *v. a.* pokidati; poderati; potèrgati.

Verreiten, *v. a.* potratiti, poderati jašuć; sich —, *v. r.* zaići, zabasat na konju.

Verrenk-en, *v. a.* uganuti, uvinuti, izčasiti; —ung, *f.* uganjenje, uvinjenje, izčašenje.

Verrennen, *v. a.* (einem den Weg), presěći put komu.

Verricht-en, *v. a.* opraviti, opravljati, obaviti, svèršiti, ovèršiti; —ung, *f.* opravljanje, obavljanje; obavljenje, opravljenje; posao, radnja.

Verriechen, *v. n.* & sich —, *v. r.* izvětriti, izjapiti, izvapiti, izlapiti.

Verriegeln, *v. a.* zakračunati, romazinom zatvoriti.

Verringern, s. Vermindern.

Verrinnen, *v. n.* proteći; izteći; proticati; izticati.

Verrost-en, *v. n.* hèrdjati, hèrdjaviti; zahèrdjati, pohèrdjati; —et, *adj.* hèrdjav, zahèrdjan; —ung, *f.* hèrdja.

Verrotten, s. Verfaulen, Vermodern.

Verrucht, *adj.* opak, pogan, zločest, bezbožan; —heit, *f.* bezbožnost, opačina.

Verrück-en, *v. a.* odmaknuti; odmicati; preměstiti; einem den Kopf —, smesti, smutit kome glavu.

Verrückt, *adj.* odmaknjen; preměšten; *fig.* smušen, sulud; —heit, *f.* smušenost, ludost.

Verrückung, *f.* odmicanje; odmaknutje; *fig.* smušenost, ludost, ludovanje.

Verrufen, *v. a.* ozloglasiti; zloglasiti; razněti, razglasiti; eine Münze —, zabraniti, ukinuti novac kakav.

Verrufen, *adj.* ozloglašen, poznat, razglašen, razvikan.

Verrufung, *f.* ozloglašenje; zabranjenje, ukinutje novca kakova.

Vers, *m.* vers, stih, redak.

Versag-en, *v. a.* (versprechen), obećati, obreći drugomu; (abschlagen), uzkratiti, odreći; — *v. n.* (von Schießgewehren), neužgati; planuti, ne sastaviti (ne sastavi mu puška); —ung, *f.* obećanje, obrečenje; uzkratjenje.

Versalbuchstab, *m.* veliko slovo, pisme.

Versalzen, *v. a.* presoliti; einem die Freude —, kvariti, pokvarit komu veselje.

Versammeln, *v. a.* kupiti, spravljati; sakupiti, skupiti, spraviti.

Versammlung, *f.* skupština; (Synode, Landtag), sabor; sastanak; —sort, *m.* skupnica, skupilište.

Versanden, *v. a.* zasuti pěskom; — *v. n.* zasuti se pěskom.

Versart, *f.* vèrsta od versa.

Versatz, *m.* zalog; (von Metallen), send směsa; —amt, *n.* (t.) zalagaonica, založionica; —zettel, *n.* založna cedulja.

Versauen, *v. a.* oprasiti, omèrljati, zagaditi.

Versauern, *v. n.* kisnuti; prokisnuti, ukisati se; in einem Amte —, ostarěti u službi kakovoj.

Versäuern, *v. a.* kisati, kiseliti; ukisati, ukiseliti.

Versaufen, *v. a.* zapiti, zalokati.

Versäum-en, *v. a.* (vernachlässigen), zalěniti, zanemariti, propustiti; (zu spät kommen), zakasniti, zakèrzmati, odocniti; —niß, *n.* —ung, *f.* lěnost, nemar, nehajstvo; kašnjenje, kèrzmanje, zakasnjenje, odocnjenje.

Versbau, *m.* stihotvorstvo, sklad versa.

Verschachern, *v. a.* prodati.

Verschaff-en, *v. a.* dati; nabaviti, dobaviti, pribaviti, priskèrbiti; —ung, *f.* nabavljenje, dobavljenje; dobavljanje, nabavljanje.

Verschäkern, *v. a.* prebaviti, iztrajati u šali.

Verschalen, *v. a.* korice napraviti.

Verschallen, *v. n.* gubiti se; izgubljati se glas; umuknuti, ućutěti.

Verschämt, *adj.* stidljiv, sramežljiv; —heit, *f.* stidljivost, sramežljivost; stid, sram.

Verschänden, *v. a.* gèrditi; nagèrditi; nagèrdjivati.

Verschanz-en, *v. a.* obkopati; obkapati; sich —, *v. r.* obkopati se; —ung, *f.* obkop.

Verschärf-en, *v. a.* pooštriti; —ung, *f.* pooštrenje.

Verscharr-en, *v. a.* zakopati, zagrebsti, pogrebsti; —ung, *f.* pokop, pogreb.

Verschäumen, *v. n.* izpěniti se.

Verscheiden, *v. n.* umrěti, preminuti, prestaviti se; mrěti, umirati; — *n.* smèrt; umor.

Verschenk-en, *v. a.* darovati, pokloniti; darivati, poklanjati, razpoklanjati; (Wein, Bier ꝛc.), točiti, prodavati; —ung, *f.* darovanje; poklon; darivanje; točenje, prodavanje, prodaja (vina).

Verscherz-en, *v. a.* proći, prebaviti, iztrajati šaleć; izgubiti; zanemariti, zalěniti; —ung, *f.* gubitak; izgubljenje.

Verscheuchen, *v. a.* poplašiti, raztěrati, razagnati.

Verschick-en, *v. a.* slati; poslati; odpraviti, odpravljati; razaslati; razašiljati; —ung, *f.* slanje; odpravljanje; poslanje; razašiljanje.

Verschieb-en, *v. a.* odmaknuti; odmicati; poměstiti; (aufschieben), odgoditi; odložiti, odlagati; sich —, *v. r.* poměstiti se, pomaknuti se; pomicati se; —en, *n.* —ung, *f.* odmicanje; *fig.* odloženje, odlaganje, odgoda, odgadjanje, kèrzmanje, zatezanje.

Verschieden, —tlich, *adj.* razan, razlik, različan, različit; —heit, *f.* raznost, razlika, razlikost, različnost; bei — der Meinung, kad se neslažu u mněnjima.

Verschienen, *v. a.* okovati, okivati (šinom).

Verschießen, *v. n.* (von Farben), gubiti se, prolaziti, linjati se, běžati; izgubiti se, poběgnuti, proći; — *v. a.* (Pulver), popucati; (Pfeile), pometati, postrěljati; (in der Druckerei), smesti, pomesti stranku; sich —, *v. r.* popucati, potratiti, poharčiti prah, nestanuti komu baruta; — *n.* blědilo, gubljenje boje.

Verschiffen, *v. a.* voziti; prevoziti; razvoziti.

Verschilfen, sich, *v. r.* obrasti, zarasti šašom.

Verschimm-eln, *v. n.* zaplěsniviti; plěsniviti; —elt, *adj.* plěsniv.

Verschimpfen, *v. a.* psovati; opsovati; ružiti; porugati, obružiti.

Verschlafen, *v. a.* zaspati; prespati.

Verschlafen, *adj.* pospan; —heit, *f.* drěmež, pospanost, san.

Verschlag, *m.* pregrada, pretin; skrinja.

Verschlagen, *v. a.* (mit Nägeln, Brettern), zabiti, obiti, obložiti; (einen Verschlag machen), tiniti; pretiniti; (Schiffe von Winden), odněti, baciti; raztérati, razagnati; eine Stelle in einem Buche —, izgubiti štogod premetjuć listje od knjige; sich etwas —, izgubiti, zaléniti, zanemariti, propustiti štogod; —*v. n.* stopiti se, smlačiti se; (von Pferden), ukočit se noge konju; (nützen), pruditi, hasniti, koristiti; es verschlägt mir nichts, to je meni sve jedno; es verschlägt Ihnen nichts, to se vas ništa netiče; sich —, *v. r.* zabasati, zaići, zabluditi; izgubiti se.

Verschlagen, *adj.* hitar, lukav, šegav; —heit, *f.* hitrost, lukavština, šegavost.

Verschlämmen, *v. a.* blatom, grezom napuniti, zasuti; (verschwelgen), raztočiti, razasuti, razmetnuti, potepsti.

Verschlechter-n, *v. a.* goršati; pogoršati; pogoršavati; —ung, *f.* pogoršanje.

Verschleichen, sich, *v. r.* skriti se, sakriti se; teći, proticati, krasti se (dan, vrěme, itd.)

Verschleiern, *v. a.* zastèrti, zakriti, pokriti koprenom; zavěsiti.

Verschleimen, *v. a.* zasliniti, osliniti; sliniti.

Verschleiß, *m.* prodaja, prodja; —preis, *m.* prodajna cěna; —stätte, *f.* prodavalište; —en, *v. a.* (abtragen, abnutzen), derati, kidati; poderati, razkinuti; Zeit —, tratiti, gubiti, provoditi vrěme; Waaren —, prodati; prodavati.

Verschlemmen, s. Verschlämmen.

Verschlendern, *v. a.* provesti, provoditi u bezposlici.

Verschleppen, *v. a.* razněti, raznositi; derati, kidati; poderati, pokidati.

Verschleudern, *v. a.* raztepsti, potepsti; Waaren —, dati, prodati u necěnu, za ništa.

Verschließ-en, *v. a.* zatvoriti, zaprěti; zatvorati, zapirati; die Augen —, zaklopiti *fig.* umrěti, izdahnuti; sich in sich selbst —, zatvoriti se, zatvoren biti; —ung, *f.* zatvoranje; zatvorenje, zatvor.

Verschlimmern, s. Verschlechtern.

Verschling-en, *v. a.* pogutnuti, progutnuti, progutati; gutati; zamèrsiti, zaplesti; —ung, *f.* gutanje; pogutnutje.

Verschlossen, *adj.* zatvoren, zapèrt.

Verschlucken, *v. a.* pogutnuti, progutnuti, progutati

Verschlummern, *v. a.* zadrěmati.

Verschlüpfen, s. Verschleichen.

Verschluß, *m.* prodaja, prodja; zatvor, zaklop; etwas in, oder unter seinem — haben, imat što pod svojim ključem; ämtlichen Verschluß anlegen, staviti na što uredovni pečat, zatvoriti što uredovno.

Verschmacht-en, *v. n.* čeznuti, ginuti, vehnuti; izčeznuti, poginuti, povehnuti; —en, *n.* —ung, *f.* čeznutje; uvehnutje; izčeznutje.

Verschmähen, *v. a.* prezirati; prezrěti; pometnuti; pometavati; psovati, opsovati.

Verschmausen, *v.a.* potratit u gostbah.

Verschmelzen, *v. a.* topiti; stopiti; raztopiti; die Farben —, sliti, slěvati boje.

Verschmerzen, *v. a.* pregorěti.

Verschmieden, *v. a.* pokovati.

Verschmieren, *v. a.* pomazati; zamazati; omèrljati, opèrljati.

Verschmitzt, *adj.* lukav, hitar, podhiban; —heit, *f.* lukavština, podhibnost.

Verschnappen, sich, *v. r.* zareć se.

Verschnaufen, Verschnauben, *v. n.* odahnuti.

Verschneiden, *v. a.* rězati; zarězati; porězati; podrězati; obrězati; (castriren), škopiti; uškopiti; (Tuch, Leinwand), pokrojiti; zakrojiti.

Verschneien, *v. n.* zapasti sněgom.

Verschnieben, s. Verschnaufen.

Verschnittener, *m.* uškopljenik, hadum.

Verschnitzeln, *v. n.* izrězkat; porězkati.

Verschnupfen, *v. a.* popiti burmut; das verschnupfte ihn, to ga je udarilo po nosu, dalo mu je po nosu.

Verschocken, *v. a.* platiti namet.

Verschollen, *adj.* nestao, izčeznuo, izginuo; poznat, razkričan; er ist —, nestalo ga je; ein —er, nestalac.

Verschon-en, *v. a.* štediti; poštediti; —ung, *f.* štednja, štedjenje, pošteda.

Verschönern, *v. a.* lěpšati; polěpšati; polěpšavati; —ung, *f.* lěpšanje; polěpšanje.

Verschossen, *adj.* s. Verschießen.

Verschränken, *v. a.* prekèrstiti, premetnuti.

Verschrauben, *v. a.* (zuschrauben), zašarafiti; zlo, hèrdjavo šarafiti; zavinuti.

Verschreib-en, *v. a.* (Papier, Tinte ꝛc.), potrošiti, potratiti, positati papir, cèrnilo, itd.; (falsch schreiben), nepisat, nenapisat dobro, talit u pi sanju; Waaren —, naručiti robu, poručiti, pisati po robu; Arzneien —, prepisati lěk; einem eine Sache als Pfand —, ustupiti kome što pismeno kao zalog za kakvu svotu novacah; Jemanden etwas brieflich, bücherlich —, obvezati se kome za što pismom, uknjižbom; sich —, *v. r.* prevarit se u pismu; sich für einen —, jamčiti se za koga; sich eigenhändig —, obvezati se vlastitom rukom; —er, *m.* (Verschreibender), pismoobvezanik; dem etwas verschrieben wird, pismoobvezovnik; —ung, *f.* zapis, naručenje, pisanje (za robu); prepis; pismo, pismena obveza.

Verschreien, *v. a.* razkričati, razvikati; *fig.* ureći.

Verschroben, *adj.* zamèršen; prevratjen; opak.

Verschrumpfen, *v. n.* stisnuti se, svrěti se.

Verschub, s. Aufschub.

Verschuld-en, *v. a.* etwas, skriviti; sagrěšiti; (mit Schulden beladen), zadužiti; sich —, *v. r.* zadužiti se; —en, *n.* krivnja, krivina; —et, *adj.* zadužen; po krivnji.

Verschütt-en, *v. a.* (zuschütten), zasuti, zasipati; (aus einem Gefäße), politi, prolijati; es bei einem —, izgubiti milost čiju; — ung, *f.* zasutje; zasipavanje; prolitje; prolěvanje.

Verschwäger-n, sich, *v. r.* sprijateljiti se, postati kome rod po tastbini; —ung, *f.* prijateljstvo, rod po tastbini.

Verschwärzen, *v. a.* cèrniti, opadati; ocèrniti, opasti.

Verschwatzen, *v. a.* provesti, provoditi bèrbljajuć; (ausschwatzen), izbèrbljati.

Verschweig-en, *v. a.* zamučati, zaćutiti, zatajiti, zamuknuti; —ung, *f.* tajenje; mučanje; zamuknutje.

Verschwelgen, *v. a.* potepsti, raztepsti, raztočiti.

Verschwellen, *v. n.* zabreknuti.
Verschwemmen, s. Ueberschwemmen.
Verschwend-en, *v. a.* razasuti, raztočiti, razmetnuti; —er, *m.* razmetnik, razsipnik, raspikuća; —erin, *f.* razmetnica, razsipnica; —erisch, *adj.* razmetan, razsipan; —ung, *f.* razmetnost, razsipnost.
Verschwiegen, *adj.* skrovan, skrovit; —heit, *f.* skrovitost, skrovnost mučanje.
Verschwinden, *v. n.* izčeznuti, izgubiti se, nestati; *n.* izčeznutje; izčezavanje.
Verschwistern, sich, *v. r.* posestriti se,
Verschwitzen, *v. a.* zamazati, opèrljati znojem; *fig.* zaboraviti; odučiti se.
Verschwör-en, *v. a.* obreći se, zareći se, obreći se, da se što neće činiti; sich —, *v. r.* zakleti se, priseći; (wider den Staat), surotiti se, okleti se, urotiti se suproti dèržavi, itd.; —er, Verschworene, *m.* urotnik, okletnik, surotnik; —ung, *f.* okletva, urota, surota.
Verseh-en, *v. a.* (nicht sehen, übersehen), neviděti, nespaziti, neopaziti; (einen Fehler begehen), fàliti, pogrěšiti, pomesti se, pomanjkati, zanemariti, zalěniti; ein Amt —, izvèršivati ured; an Jemands Stelle etwas —, opravljati što na město koga; obavljati službu kakvu; mit etwas —, oskèrbiti providěti čime, nabaviti, dobaviti štogod; es bei einem —, zaměriti se komu; sich —, *v. r.* prevariti se, fàliti; sich mit etwas —, oskèrbiti se čime, nabaviti, dobaviti štogod; sich einer Sache —, nadati se čemu, čekati, očekivati; (von Schwangern), zagledati se; —en, *n.* falinga, pomanjkanje, pometnja, pogrěška, bludnja; nepomna, nesmotrenost; —ung, *f.* providjenje; (eines Amtes), izvèršivanje, obavljanje, opravljanje.
Versend-en, *v. a.* (zusenden), slati; poslati; pošiljati; (Waaren), odpravljati, poslati; (nach verschiedenen Seiten), razaslati, razašiljati; —ung, *f.* slanje; pošiljanje, pošiljka; razašiljanje, razšiljka, odpravljenje; odpravljanje; —ungsanstalt, *f.* razšiljaonica.
Verseng-en, *v. a.* opaliti, popaliti, izpaliti; —ung, *f.* paljenje; izpaljenje, opala.
Versenk-en, *v. a.* spustiti; utopiti; —ung, *f.* spuštanje; utapljanje; spustnica.
Versessen, *adj.* (auf etwas), dèrt na što, lud za čim, běsan, zanešen.
Versetz-en, *v. a.* (falsch setzen, an eine Stelle), nemetnuti, nepostaviti na svoje, na pravo město; anders wohin setzen), preměstiti; preněti; prevesti; (Bäume, rc.), presaditi, Bewohner eines Landes —, preseliti, preměstiti; eine Oeffnung —, zasloniti, zatvoriti, zagraditi; Metalle, Arzneien, —, měšati; směšati; unter die Heiligen —, metnuti u broj od svetacah, zabrojit medju svetce; einen in die Nothwendigkeit —, prisiliti, natěrati, nagnati koga k čemu; in einen Zustand —, u štališ kakav staviti, vèrći; in Angst —, nagnati u strah; in Anklagestand Jemand —, staviti koga pod tužbu; in Freiheit —, osloboditi koga; in Gefahr —, izvèrći koga pogibelji; in Irrthum —, zavesti; einen Schlag —, udariti; (verpfänden), založiti; eine Ohrfeige —, pljusku,

zamlaticu, zaušnicu dati; (antworten), reći, odgovoriti; der Hase hat versetzt, povèrgnula, izvèrgla je zečica; sich —, v. r. preneti se; preměstiti se; —ung, f. preměštenje, presadjivanje; preseljenje; prenošenje, měšanje; zalog, zalaganje; s. Versetzen.

Verseufzen, v. a. provesti, provoditi uzdišući.

Versfuß, m. noga, stopa od versa.

Versich-erer, m. osiguratelj; — ern, v. a. einem etwas (oder: einen eines Dinges), uvěriti; tvèrditi kome što; (assecuriren), osigurati; sich —, v. r. (einer Sache), uvěriti se; osvojiti kakvu stvar; sich Jemandes —, uloviti, uhvatiti koga; —ert, adj. uvěren; osiguran; siguran.

Versicherung, f. uvěrenje; sigurnost; osiguravanje; uvěravanje; —sanstalt, f. osiguraonica; — spolizze, f. osigurni list; —ssumme, f. osigurnina; —svertrag, m. osigurna pogodba.

Versieden, v. a. povariti, pokuhati; — v. n. prekuhati se.

Versiegbar, adj. izcèrpiv, presušan, presušiv.

Versiegel-n, v. a. pečatiti; zapečatiti; —ung, f. pečatjenje; zapečatjenje; pečat.

Versieg-en, v. n. prosušiti, zasušiti; presušivati, zasušivati; —ung, f. presušenje; presušivanje.

Versilber-n, v. a. srebriti, srebèrniti; posrebriti, posrebèrniti; obratit u srebro; prodati, u novac obratiti; —ung, f. srebro; srebrenje, srebèrnjenje; posrebrenje; prodanje; prodavanje.

Versingen, v. a. die Sorgen —, razbiti, iztěrati, protěrati pěvajući brigu; probaviti, zanemariti, zalěniti pěvanjem, propěvati.

Versinken, v. n. pasti; padati; tonuti; propasti; propadati; potonuti, utonuti.

Versinnlichen, v. a. staviti, metnuti pred oči, ćutivo, oćutivo učiniti.

Versintern, s. Uebersintern.

Versitzen, v. a. presěditi, provesti, provoditi, gubiti, izgubiti sěděć; sich —, v. r. zasěditi se.

Versmacher, m. stihotvorac.

Versoffen, adj. pijan.

Versohlen, s. Besohlen.

Versöhn-en, v. a. miriti; pomiriti; smiriti; tažiti; ublažiti, utažiti; —er, m. miritelj, pomiritelj; — erin, f. miriteljica; pomiriteljica; —lich, adj. utěšiv, pomiriv, utaživ; miran; —lichkeit, f. utěšivost, utaživost, pomirivost; mirna ćud —opfer, n. žertva ublažujuća; — ung, f. mirenje; pomirenje; smirenje; taženje; utaženje, ublaženje.

Versorg-en, v. a. dobaviti, nabaviti; pribaviti, priskèrbiti; oskèrbiti, snabděti koga čim; braniti; uzdèržavati; seine Tochter —, udati, udomiti kćer; —er, m. nabavljalac, oskèrbitelj; uzdèržatelj; —ung, f. obskèrbljenje; dobavljenje, nabavljenje, uzdèržanje; udomljenje; — ungshaus, n. —ungsanstalt, f. kuća oskèrbna; oskèrbionica, snabděonica.

Verspar-en, v. n. štediti; prištediti; odgoditi; odgadjati, ostaviti za drugi put; — ung, f. štedjenje; prištedjenje; odgod; odgadjanje.

Verspät-en, sich, v. r. zakasniti, zadocniti; kasniti, docniti; —ung, f. kašnjenje; zakašnjenje.

Verspeien, v. a. popljuvati, opljuvati.

Verspeisen, v. a. zajěsti, pojěsti, izjěsti.

Verspenden, *v. a.* podéliti, izdavati, poizdavati.

Versperr-en, *v. a.* zatvoriti, zapréti; zagraditi; pregraditi; den Weg —, zakèrčiti cestu; —ung, *f.* zatvoranje, zapiranje; zatvor; zagrada, pregrada; zagradjenje.

Verspielen, *v. a.* zaigrati, poigrati, izgubit na igri; — *n.* gubitak, izgubitak; zaigranje, proigranje.

Verspillen, *v. a.* raztočiti, razsuti, potepsti, raztepsti.

Verspinnen, s. Auf pinnen.

Versplittern, s. Verschwenden, Verthun.

Verspott-en, *v. a.* ružiti; poružiti; rugati se, porugivati se; — ung, *f.* rug, ruga, poruga.

Versprech-en, *v. a.* obećati, obreći; sich —, *v. r.* zareć se; mit einem, mit einer —, zaručiti se, pèrstenovati se; ich verspreche mir von einem, čekam, nadam se; — en, *n.* —ung, *f.* obećanje.

Versprengen, *v. a.* pokropiti, poškropiti, raztérati, razagnati, razbiti, razsuti; seinen Ball oder sich —, izbiti loptu, izkočit komu lopta (na biljaru).

Verspringen, sich, *v. n.* (den Fuß rc.), uvinuti, uganuti, izćasiti nogu (skaćuć).

Verspritzen, *v. a.* popèrskati, izpèrskati; *fig.* proliti; prolévati.

Ver pünden, *v. a.* udariti vranj, zatapunati.

Verspüren, *v. a.* čuti; osétjati; ćutéti, njušiti; opaziti.

Verstählen, *v. a.* naditi; obnaditi.

Verstand, *m.* pamet; um; razum; (einer Rede), razumak, smisao; znamenovanje; znak; den — verlieren, poludéti, sići s pameti; zu — kommen, doć k pameti; wieder zu — kommen, osvéstit se — es-kraft, *f.* razum.

Verständ-ig, *adj.* uman; razuman; pametan; iskusan; vešt; —igen, *v. a.* uglaviti; naučiti; ubavéstiti; dati kome što na znanje; sich —, *v. r.* razuméti se, porazuméti se, nagoditi se skime; — lich, *adj.* razumljiv, razgovetan; — lichkeit, *f.* razumljivost, razgovétnost; — —niß, *f.* razum; sloga, sklad; razumljenje, sporazumljenje, dogovor; znanje, ubavéštenje; privoljenje.

Verstärk-en, *v. a.* umnožiti; umnožavati; povekšati; povekšavati; objačiti; objaćivati; —ung, *f.* umnoženje; umnožavanje; pokvekšanje; povekšavanje; objaćenje, pomoć (vojna).

Verstarren, s. Erstarren.

Verstatt-en, *v. a.* dopustiti, dozvoliti, dopuštati, dozvoljavati; —ung, *f.* dopuštenje, dozvoljenje.

Verstauben, *v. n.* otići u prah, razpèršati se.

Verstäuben, *v. a.* izprašiti; razpèršati.

Verstauch-en, *v. a.* uvinuti, uganuti; —ung, *f.* uvinutje, uganutje.

Verstecken, *v. a.* sakriti, skriti, zakriti; sich —, *v. r.* sakriti se, skriti se; zadužiti se; — *n.* sakrivanje, skrivanje; — spielen, igrati se skrivača.

Verstehen, *v. a.* razuméti; razumévati; znati; vidéti; sich —, *v. r.* (mit einem), razuméti se; sporazuméti se, nagoditi se s kim; (heimlich im nachtheiligen Sinne), biti s kime u sporazumljenju; sich auf etwas —, vešt čemu biti, razuméti se u što; sich zu etwas —, pristati na što; jenes mit darunter verstanden, skupa, ujedno, zajedno s onim.

Versteigen, sich, *v. r.* penjati se; po-

peti se predaleko; zaići, zabasati penjajući se; *fig.* izgubiti se, zabasati.

Versteiger-n, *v. a.* dražati, prodati, prodavati na lčbu; —ung, *f.* lićba, dražba; (in Zusam.) dražbeni.

Versteiner-n, *v. a.* okameniti; okamenjavati; —ung, *f.* okamenjenje; okamenjavanje.

Verstell-en, *v. a.* preměstiti; einen Ort — womit, zakèrčiti čim (kakvo město); *fig.* ružiti, gèrditi; sich —, *v. r.* pretvoriti se, prečiniti se; pretvarati se, prećinjati se, činiti se; —t, *adj.* nagèrdjen, izgèrdjen, izružen; pretvoran; —ung, *f.* gèrdjenje, ruženje; hinjenje, pretvaranje, pretvornost; —ungskunst, *f.* pretvaranje, pretvornost.

Versterben, s. Sterben.

Versteuern, *v. a.* platiti namet, danak, porezu od ćega.

Verstieben, s. Verstauben.

Verstielen, *v. a.* nasaditi; nasadjivati.

Verstimm-en, *v. a.* razgoditi, poremetiti; razgadjati; *fig.* smutiti, smesti; ožalostiti, raztužiti; —ung, *f.* razgadjanje; razgod; nesklad; (des Gemüthes), zla volja.

Verstöbern, *v. a.* (den Weg), zaviti, zamesti (puteve sněg).

Verstock-en, *v. a.* tvèrditi; otvèrditi; zatvèrditi; — *v. n.* kvariti se, pokvariti se od vlage; —t, *adj.* tvèrdokoran, kamen, otvèrdnut; pokvaren (od vlage); — theit, *f.* tvèrdokornost, kamenitost; —ung, *f.* Verstocktheit.

Verstohlen, —er Weise, *adv.* kradom, kradoma, tajom, u potaji.

Verstollen, *v. a.* (ein Bergwerk), kopati; izkopati provode u rudah.

Verstopf-en, *v. a.* začepiti, zabušiti; den Leib —, zatvoriti, zatvorati tèrbuh; —t, *adj.* začepljen, zabušen; (vom Leib), zatvoren; —ung, *f.* začepljivanje, zabušivanje; začepljenje, zabušenje; (des Leibes), zatvor.

Verstorben, *adj.* pokojni; mèrtvi.

Verstör-en, *v. a.* zabuniti; smesti; smutiti; smetati; buniti; mutiti; razagnati, raztèrati; razasuti; s. Zerstören; —t, *adj.* smutjen, smeten, zabunjen; —ung, *f.* smetnja, smuća, zabuna.

Verstoß, *m.* falinga, pogrěska, pometnja, pomanjkanje; —en, *v. a.* stući; sbiti; tući; biti, obiti, obijati; etwas aus Noth —, prodati u nevolji, od nevolje štogod; einen —, odagnati, odtěrati; ostaviti, odreći se koga; seine Frau —, odvèrći ženu; — *v. n.* (gegen etwas), fàliti, prekèršiti, pogrěšiti; pomesti se; das Bier hat —, okipělo je pivo; sich —, *v. r.* fàliti, pogrěšiti; —ung, *f.* odtěranje, odagnanje; odvèrgnutje (žene).

Verstreichen, *v. a.* pomazati; mazati; zamazati; — *v. n.* prolaziti, proći; —*n.* mazanje; zamazivanje; prošaštje, minutje, prolaženje.

Verstreiten, *v. a.* zapravdati.

Verstreuen, *v. a.* prosuti, prosipati; razasuti, razsuti.

Verstrick-en, *v. a.* poplesti; zaplesti, zamotati, zamèrsiti; —ung, *f.* zamèršenje; zamèrsivanje; *fig.* zanka.

Verstudiren, *v. n.* potrošiti, potratit u nauke.

Verstümmel-n, *v. n.* osakatiti, nakazati; —ung, *f.* osakatjenje, nakazanje.

Verstummen, *v. n.* umuknuti, zamuknuti, ućutiti; mučati, ćutiti.

Verstümpeln, s. Verpfuschen.

Verstürzen, s. Bestürzen.
Verstutzen, s. Stutzen.
Versuch, *m.* pokus, pokušenje; pokušaj; proba; —en, *v. a.* (einen), napastovati; podkušavati; (untersuchen), kušati, pokusiti, pokušati, prokušati; probati; izkusiti, izkušavati; —er, *m.* napastnik; podkušavalač, pokusnik; — erin, *f.* napastnica; podkušavalica, pokusnica; —t, *adj.* prokušan, pokušan; izkušen; proban; — ung, *f.* napast, pokušenje; führe uns nicht in —, neuvedi nas u napast.
Versudeln, *v. a.* zamazati, opèrljati, omèrljati.
Versühnen, s. Versöhnen.
Versündig-en, sich, *v. r.* pogrěšiti; sagrěšiti; —ung, *f.* pogrěška; sagrěšenje.
Versüß-en, *v. a.* osladiti; razsladiti; —ung, *f.* osladjenje; razsladjenje; osladjivanje; razsladjivanje.
Vertag-en, *v. a.* odgoditi; odgadjati, odložiti; —ung, *f.* odgoda, odgodjenje, odgadjanje, odloženje.
Vertändeln, *v. a.* provesti, provoditi, izgubiti u igri, u šali.
Vertanzen, *v. a.* zatancati, protancati, proigrati.
Vertausch-en, *v. a.* měnjati; proměniti; razměniti, zaměniti; pazariti; —ung, *f.* měnjanje; proměna; razměna; zaměna; pazar.
Verteufelt, *adj.* vragometan; djavaoski.
Verteutschen, s. Verdeutschen.
Vertheidig-en, *v. a.* braniti; obraniti; —er, *m.* branilac, branitelj; zaštitnik.
Vertheidigung, *f.* branjenje; obrana; slos, *adj.* bez obrane; —srede, *f.* zaštitni govor; —sschrift, *f.* (t.) obranica, obrano pismo; —sstand, *m.* stališ od obrane.

Vertheil-en, *v. a.* děliti; poděliti; razděliti, razdavati; — Truppen in die Dörfer, nastaniti vojsku po selima; —ung, *f.* děljenje, razděljivanje, razdavanje; —ungsausweis, *m.* razdělni izkaz.
Vertheuern, *v. a.* podražati, dignuti, podignuti cěnu.
Verthuer, s. Verschwender.
Verthulich, *adj.* razmetan, razsipan.
Verthun, *v. a.* potepsti, potrožiti, poharčiti; seine Tochter —, udati kćer; Waaren —, prodati, prometnuti robu.
Vertical, s. Scheitelrecht.
Vertief-en, *v. a.* dubsti; izdubsti; sich —, *v. r.* zadubsti se, zadubiti se; udubiti se u što; —ung, *f.* dubljenje; zadubljenje; dubljina, jama.
Vertilg-en, *v. a.* iztrěbiti, izkorěpiti, zatèrti uništiti; —er, *m.* uništitelj, izkorěpilac, iztrěbitelj; —ung, *f.* uništenje, iztrěbljenje, izkorěpljenje, zatèrtba, zatrenje.
Vertrackt, *adj.* proklet, vragometan, djavaoski, vražji.
Vertrag *m.* pogodba, ugovor.
Vertragen, *v. a.* (Kleider, ꝛc.), iznositi, izderati; (wegtragen), razněti; raznositi; (ertragen), patiti, tèrpěti, snositi, podnositi; (versöhnen), pomoriti; pogoditi; sich —, *v. r.* pogoditi se; složiti se; pogadjati se; slagati se; sich mit Jemanden gut —, slagati se s kim; sich schlecht —, neslagati se.
Verträglich, *adj.* miran, druževan; snosan, skladan; —keit, *f.* druževnost, krotkoća, snosnost, skladnost.
Vertragsam, —keit, s. Verträglich.
Vertrags-erbe, *m.* pogodbeni naslědnik; —mäßig, *adj.* po pogodbi;

—urkunde, *f.* pogodbena isprava.

Vertrauen, *v. a. & n.* věrovati; uzdati se; pouzdati se u koga; osloniti se na koga; jemanden etwas —, pověriti, zavěriti što komu; —, *n.* uzdanje, pouzdanje pověrenje; —smann, *m.* uzdanik, pouzdanik, pověrenik; —swürdig, *adj.* pověrenja, pouzdanja vrědan.

Vertraulich, *adj.* uzdan, pouzdan; prijazan, druževan; prijateljski, tajni; —, *n.* Sitzung, tajna sědnica.

Verträumen, *v. a.* provesti, provoditi, izgubit sanjajući.

Vertraut, *adj.* iskren; dobar; istinit; istinski; uzdan, pouzdan; prijateljski; — mit etwas werden, upoznati se, spoznati se s čime; — mit etwas sein, věšt čemu, věšt u čem biti; —e, *m.* uzdanik, uzdan čověk, pouzdanac; — *f.* uzdanica, uzdana, pouzdana; —heit, *f.* prijateljstvo; věština.

Vertreiben, *v. a.* istěrati, protěrati, izagnati; raztěrati, razagnati; die Zeit —, zabavljati se; (verkaufen), prodati, prodavati; die Farben —, razvesti, razvoditi boju.

Vertret=en, *v. a.* (den Weg), zastupiti, prěčiti put komu; jemandes Stelle —, zastupiti; zastupati koga; (jemanden vertheidigen), braniti; sich den Fuß —, uvinuti, uganuti nogu; (durch Treten verderben), sgaziti, pogaziti; razgaziti; —er, *m.* zastupnik; —erin, *f.* zastupnica; —ung, *f.* zastupljenje; zastupanje; branjenje; —ungssache, *f.* zastupna stvar.

Vertrieb, *m.* prodaja, prodja.

Vertriebene, *m.* prognanik.

Vertriebsbesorger, *m.* prodajnik.

Vertrinken, *v. a.* zapiti.

Vertrocknen, *v. n.* usahnuti; presahnuti; presušiti; osušiti se.

Vertrödeln, *v. a.* prodati; provesti, provoditi u bezposlici.

Vertröst=en, *v. a.* dati, davati ufanje; zatezati koga ufanjem; sich auf etwas —, ufati se, nadat se čemu; —ung, *f.* ufanje, nadanje.

Vertusch=en, *v. a.* zabašuriti, zamazati, zatapsati; —ung, *f.* zabašurivanje, zabašurenje; zamazanje, zatapsanje.

Verübeln, *v. a.* zaměriti kome što.

Verüben, *v. a.* dělati, činiti; učiniti.

Verunedeln, *v. a.* gèrditi; pogèrditi; pogèrdjivati.

Verunehren, *v. a.* sramotiti; osramotiti; —ung, *f.* sramota; osramotjenje; sramotjenje.

Veruneinig=en, *v. a.* zavaditi, svaditi; svadjati; —ung, *f.* zavada, svadja.

Verunglimpf=en, *v. a.* gèrditi, ružiti, psovati, ogovarati, zloglasiti; klevetati, cèrniti, opadati; pogèrditi, obružiti, ogovoriti, ozloglasiti, ocèrniti, opasti, opsovati; —ung, *f.* pogèrda, psovka; opadanje, ogavaranje.

Verunglücken, *v. n.* nesrětno proći; nesrěćan biti; propasti; poginuti; neizić za rukom.

Verunheiligen, s. Entheiligen.

Verunreinigen, *v. a.* oskvèrnuti; oskvèrnjivati; zamazati, opèrljati; mazati, pèrljati; —ung, *f.* oskvèrnjivanje.

Verunstalt=en, *v. a.* gèrditi, ružiti; izgèrditi, nagèrditi, nakazati; —ung, *f.* nagèrda, nagèrdjenje, izgèrda, nakazanje.

Veruntreu=en, *v. a.* nevěrno, zlo, hèrdjavo obavljati, proneveriti,

izdati pověrenn stvar; —(stehlen), krasti; ukrasti; pokrasti; —ung, *f.* pronevěrenje; kradja, tatbina.

Verunzieren, s. Verunstalten.

Verursachen, *v. a.* uzročiti, uzrokovati.

Verurtheil-en, *v. a.* osuditi, —ter, *m.* osudjenik; —ung, *f.* osuda.

Vervielfältig-en, *v. a.* umnožiti; umnožavati; pomnožavati; —ung, *f.* umnoženje; umnožavanje; pomnožavanje.

Vervierfachen, *v. a.* četverostručiti; početverostručiti.

Vervollkommn-en, *v. a.* savèršiti; savèršavati; —ung, *f.* savèrženje; savèršavanje.

Vervortheilen, s. Bevortheilen.

Verwachen, *v. a.* provesti, provoditi noć bdeći.

Verwachsen, *v. a.* (ein Kleid), odrasti haljinu; — *v. n.* zarasti; obrasti; na krivo rasti.

Verwachsen, *adj.* odrašten; zarašten; obrašten; gèrbav.

Verwahr-en, *v. a.* čuvati; sačuvati; paziti, gledati; (deponiren), ostaviti; Jemand —, metnuti koga pod čuvanje, čuvati koga; zatvoriti; sich —, *v. r.* čuvati se, paziti se; braniti se, gledati se, ograditi se proti kome; —er, *m.* čuvar; čuvalac; (Depositor), ostavoprimac; —erin, *f.* čuvarica; čuvalica; —lich, *adv.* —niederlegen, na ostavu dati.

Verwahrlos-en, *v. a.* zabataliti; zabataljivati, zanemariti; zanemarivati; —ung, *f.* nemar, nepomnja; zabataljenje, zanemarenje.

Verwahrung, *f.* čuvanje; ostava; sahrana; zatvor; —smittel, *n.* čuvajuće srědstvo; —sverhaft, *m.* čuvaoni zatvor, čuvaonica; —vertrag, *m.* oztavna pogodba.

Verwais-en, *v. n.* ostati, postati sirota; —et, *adj.* sirota.

Verwalt-en, *v. a.* obavljati, opravljati; opraviti; ravnati, upravljati; izvèršivati (ured); —end, *adj.* obavljajuć, opravljajuć; upravljajuć; —er, *m.* opravnik, upravnik; —erin, *f.* opravnica, opravionica, opraviteljica; —ung, *f.* opravljanje, obavljanje, uprava, upravljanje, nastojanje; —ungsbeamte, *m.* upravni urednik; —ungsjahr, *n.* upravna godina; —ungskosten, *pl.* troškovi za upravu; —ungssystem, *n.* način uprave.

Verwandelbar, *adj.* preobrativ.

Verwandeln, *v. a.* pretvoriti, obratiti, proměniti; pretvarati, obratjati, měnjati.

Verwandlung, *f.* pretvora.

Verwandt, *adj.* svoj, srodan, u rodu, u kèrvi; —e, *m.* rodjak, srodnik; — *f.* rodjakinja, rodica srodnica; —schaft, *f.* rod, rodbina; (die Verwandten), srodstvo, srodničtvo; —schaftsgrad, *m.* koljeno rodbine; — schaftslinie, *f.* loza rodbine; —schaftsverhältniß, *n.* rodbinska sveza; —schaftlich, *adj.* rodbinski.

Verwarnen, s. Warnen.

Verwaschen, *v. a.* poprati, potratiti, poharčiti peruć; oprati, izprati; *fig.* s. Verplaudern.

Verwässern, *v. a.* preveć vodniti, navodniti.

Verweben, *v. a.* potkati; (verflechten), uplesti, zaplesti, utkati.

Verwechsel-n, *v. a.* měnjati; proměniti; zaměniti; měšati; směšati; pom'šati; —ung, *f.* proměna; měnjanje; proměnjenje; měšanje; směšanje; —ungscassa, *f.* měnjaonica.

Verwegen, *adj.* smion, dèrzovit; —heit, *f.* smionstvo, smionost dèrzovitost.

Verwehen, *v. a.* razpuhati, razduvati; zamesti.

Verwehren, *v. a.* braniti, kratiti, prěčiti; zabraniti, uzkratiti, zaprěčiti.

Verweichen, *v. a.* preveć močiti; — *v. n.* preveć omeknuti.

Verweiger-n, *v. a.* kratiti; braniti; uzkratiti, odbiti; zabraniti; —ung, *f.* uzkratjenje; zabranjenje; kratjenje, branjenje.

Verweilen, *v. a.* & sich —, *v. r.* zabaviti se; baviti se; ostati, ostanuti; kasniti, docniti; zakasniti, zadocniti; —ung, *f.* bavljenje; zakašnjenje.

Verweinen, *v. a.* provesti, provoditi plačuć; izplakati; verweinte Augen, zaplakane oči.

Verweis, *m.* ukor, prigovor.

Verweisen, *v. a.* (einen auf etwas —), slati; poslati; uputiti; odpraviti što ili koga pred ili na koga; des Landes —, izagnati, prognati, protérati; einem etwas —, karati; ukoriti koga; predbacivati kome što.

Verweislich, *adj.* ukoran.

Verweisung, *f.* poslanje, odpravljenje, uputa, odprava; (Landes —), izagnanje, prognanje; predbacivanje; —serkenntniß, —surtheil, *n.* odpravna presuda.

Verwelk-en, *v. n.* vehnuti, uvehnuti. —ung, *f.* vehnutje; uvehnutje.

Verwendbar, *adj.* upotrěbljiv, uporavljiv, sposoban čemu; —keit, *f.* uporavljivost, upotrěbljivost.

Verwend-en, *v. a.* odvèrnuti; odvraćati; obèrnuti, obratiti; obraćati; etwas auf etwas —, trošiti, tratiti; potrošiti, potratiti; upotrébiti; sich —, *v. r.* (für einen), zauzeti se, uzeti se, nastojati; —ung, *f.* odvèrnutje; odvraćanje; obèrnutje; obraćanje; trošak, potrošak; trud; posrědničtvo; sposobnost, prikladnost; vladanje; marljivost.

Verwerf-en, *v. a.* razbacati, razbitati, pobacati, pobitati; zabaciti, zabititi, zametnuti, zavèrgnuti jemandes Rath —, zabaciti, zavèrći, pometnuti, baciti savět čiji; die Steinfugen —, napuniti klakom sglobe od kamenja; ein Geschenk —, neprimiti, pometnu i dar; — *v. n.* izvèrći, povèrći; —lich, *adj.* zabacan, zabacljiv; *fig.* nevrědan, nedostojan; —ung, *f.* zabać nje; pometnutje.

Verwerthen, *v. a* ponověiti što.

Verwes-en, *v. n.* gnjiliti, truniti; sagnjiliti, iztruniti; —en, *v. a.* opravljati, obavljati; upravljati; —er, *m.* opravnik, upravnik; naměstnik; zastupnik.

Verweslich, *adj.* sagnjiliv, iztrunjiv; —keit, *f.* sagnjilivost, iztrunjivost.

Verwesung, *f.* (Verwaltung), nastojanje, obavljanje; upravljanje; (Verderbniß), gnjilost, trulost.

Verwetten, *v. a.* (durch Wetten verlieren), potratiti, potrošiti, izgubiti u obkladah; (wetten), obkladiti se, kladiti se za što.

Verwettert, *adj.* proklet, vragometan, djavolast, djavaoski, vražji.

Verwichen, *adj.* prošasti.

Verwickel-n, *v. a.* zamèrsiti, zamotati, zaplesti; sich —, *v. r.* zaplesti se, zamèrsiti se, zamotati se; —t, *adj.* zamèršen, zapleten, zamotan; —ung, *f.* zapletak; za-

mèršenje; zamatanje, zameršiva nje.

Verwiegen, *v. a.* prevagnuti; prevagivati, sich —, *v. r.* prevariti se, fàlit u měri.

Verwiesene, *m.* prognanik; — *f.* prognanica.

Verwilder-n, *v. n.* podivjati, podivjačiti se; divjati, divjačiti se; — lassen, zapustiti, zanemariti, — t, *adj.* divji; zapušten, zanemaren; pust; —ung, *f.* zapuštenje, zanemarenje; divjać, divjačina, podivjačenje.

Verwillig-en, s. Bewilligen; —ung, s. Bewilligung.

Verwinden, *v. a.* pomotati; zamotati, zamèrsiti; zaplesti; oporaviti se; oporavljati se (od bolesti); er wird es sobald nicht —, neće on toga tako lako pregoréti, preboléti.

Verwirken, *v. a.* potkati; skriviti, sakriviti, učiniti zlo kakovo; das Leben —, zaslužiti smèrt; jemandes Gnade —, izgubiti milost u koga; durch eine Schuld —, pasti pod što (n. p. pod globu).

Verwirklichen, *v. a.* uvesti što u život.

Verwirr-en, *v. a.* zabuniti, smesti, smutiti, smetati, buniti, mutiti; měšati; poměšati; zaměšati; zamèrsiti, zaplesti; —t, *adj.* zabunjen, smeten, smutjen; —ung, *f.* smetja, smuća; zabuna.

Verwischen, *v. a.* tèrti, brisati; otèrti, obrisati, izbrisati.

Verwittern, *v. a.* razpasti se, izvětriti.

Verwittwet, *adj.* udov; —er, *m.* udo vac; —e, *f.* udovica.

Verwöhn-en, *v. a.* kvariti, pokvariti; maziti; razmaziti, zlu nau-čiti; —ung, *f.* zla nauka, zla nava da, hèrdjav običaj; kvarenje, maženje.

Verworfen, *adj.* potišten, nevaljao; hèrdjav, pometnut; —heit, *f.* potištenje, nevaljalost, hèrdjavost, pometnutje.

Verworren, *adj.* směšan, smeten, smućen, zapleten, zamèršen; —heit, *f.* zabuna, směća, smuća; nered.

Verwund-bar, *adj.* ranjiv; —en, *v. a.* ràniti, obraniti; ranjavati; —ung, *f.* rana; ranjenje; schwere, leichte —, jako, slabo ranjenje.

Verwunder-n, *v. a.* u snebivanje staviti, u čudo postaviti; sich —, *v. r.* čuditi se, diviti se; začuditi se, udiviti se; —ung, *f.* čudo, snebivanje, začudjenje, udivljenje; —ungsvoll, *adj.* začudjen, udivljen; —ungswürdig, *adj.* čudnovit.

Verwünsch-en, *v. a.* kleti; prokleti; proklinjati; —t, *adj.* proklet; (bezaubert), očaran; vilovit; —ung, *f.* kletva; proklinjanje, proklestvo.

Verwüst-en, *v. a.* pustošiti; harati; opustošiti; poharati; razoriti; —er, razoritelj; poharatelj; —ung, *f.* pustošenje; haranje; opustošenje; poharanje; razorenje.

Verzag-en, *v. n.* klonuti duhom, bezufati, plašiti se, prepadati se; —t, *adj.* bezufan; plašljiv, strašljiv; uplašen; —theit, *f.* bezufanje; plašljivost, strašljivost; uplašenost, strah.

Verzähl-en, sich, *v. r.* zabrojiti se; zabrajati se; —ung, *f.* zabrojenje, zabrajanje.

Verzahnen, *v. a.* zubiti, nazubiti; — *v. n.* narasti zubi komu.

Verzapfen, *v. a.* točiti, prodavati (vino itd.).
Verzappeln, s. Zappeln.
Verzärtel-n, *v. a.* maziti; razmaziti; —ung, *f.* maženje; razmaženje.
Verzäun-en, *v. a.* graditi, ograditi; zagraditi; —ung, *f.* plot, ograda.
Verzechen, *v. a.* zapiti.
Verzehnten, *v. a.* platiti desetinu, desetak od čega.
Verzehnfachen, *v. a.* deseterostručiti; podeseterostručiti.
Verzehr-en, *v. a.* pojěsti; jěsti; potrošiti, potratiti; trošiti, tratiti; iztrošiti, iztratiti; —er, *m.* potrošnik; —erin, *f.* potrošnica; —ung, *f.* trošenje, tratjenje; potrošenje, potratjenje; trošak, potrošak; —ungssteuer, *f.* potrošnina.
Verzeichn-en, *v. a.* (eine Figur), zlo, hèrdjavo risati, narisati; (Bücher, Waaren, ꝛc.), pisati, biljěžiti; popisati, pobiljěžiti, popisivati; sich —, *v. r.* fàliti, pogrěšiti u risanju; —iß, *n.* (von Büchern, Waaren ꝛc.), pobiljěženje; pobiljěžka, popis, lista.
Verzeih-en, *v. a.* (einem etwas), prostiti, oprostiti; odpustiti; —lich, *adj.* prostiv, oprostiv; odpustiv; —ung, *f.* proštenje, oprošte nje; odpuštenje; um —ung bitten, moliti za oproštenje.
Verzerr-en, *v. a.* kriviti, kreveljiti; izkriviti, izkreveljiti; —ung, *f.* kreveljenje; krivljenje.
Verzetteln, *v. a.* razsuti, razasuti, prosipati.
Verzicht, *f.* odrečenje; — auf etwas thun, leisten, odreći se čega, —leistung, *f.* odrečenje, ostavljenje; —ꝛevers, *m.* odrečno uspisje.
Verzieh-en, *v. a.* kriviti, kreveljiti; izkriviti, izkreveljiti; ein Kind —, kvariti, pokvariti; maziti; razmaziti děte; (aus der gehörigen Lage ziehen), zavući, zavlačiti; zategnuti; zatezati; — *v. n.* čekati, počekati; sich —, *v. r.* (sich in die Länge ziehen), zatezati se, otezati se; (vorüber gehen), razići se, proći; (im Schachspiel), prevariti se u vučenju; —ung, *f.* —en, *n.* kreveljenje; maž·nje, razmaženje; čekanje.
Verzier-en, *v. a.* kititi, resiti; nakititi, uresiti; —ung, *f.* nakit, ures; rešenje, kitjenje.
Verzinn-en, *v. a.* kalajiti, kalaisati, kositriti; pokalajiti, nakalaisati, pokositriti; —ung, *f.* kalaj, kositer; kositrenje, kalaisanje.
Verzins-en, *v. a.* (auf Zinsen geben), dati na kamate, okamatiti; (Zinsen zahlen), platit interes od čega; —ung, *f.* danje na kamate; platjenje interesa; kamat.
Verzinslich, *adj.* okamatan; —es Papiergeld, okamatni novci od artije.
Verzogen, *adj.* izkrivljen, izkreveljen; (als ein Name), zapleten, spleten; (verzärtelt), razmažen, pokvaren.
Verzöger-n, *v. a.* zatezati, odgadjati, kasniti, dociniti, produžiti; (aufhalten), ustaviti; die Sache wird verzögert, stvar se oteže; —ung, *f.* zatezanje, odvlaka; —ungszinsen, *pl. n.* odocne kamate.
Verzoll-bar, *adj.* ocarinijiv, podvèržen carini; —en, *v. a.* ocariniti, platiti carinu za što.
Verzuck-en, *v. a.* dèrmnuti, tèrgnuti; dèrmati, tèrzati; uzročiti gèrč; s. Entzücken; —ung, *f.* tèrzanje, dèrmanje, gèrč.
Verzuckern, *v. a.* šećeriti, cukriti;

pošećeriti, pocukriti; prešećeriti, precukriti.
Verzug, *m.* zatezanje, odgod, odgadjanje, otezanje; ohne weiteren —, bez daljeg otezanja.
Verzweifel-n, *v. n.* sdvojiti, bezufati; —t, *adj.* bezufan, sdvojen; (schrecklich), strahovit, strašan; (verwünscht), proklet; —ung, *f.* sdvojenje, bezufanje.
Verzweigen, sich, *v. r.* razgranati se; eine weit verzweigte Verschwörung, na široko razgranana okletva.
Verzwicken, *v. a.* odštipnuti; štipati.
Vesicatorium, s. Zugpflaster.
Vesper, *f.* večernja; —brod, *n.* užina; —prediger, *m.* pripovědalac večernji; —predigt, *f.* predika večernja.
Veteran, *m.* stari vojnik; —enzeichnen *n.* znamenje starih vojnikah.
Vettel, *f.* baba.
Vetter, *m.* bratučed; (väterl. Seits), stric; (mütterl. Seits), ujak; rodjak; —lich, *adj.* rodbinski; —schaft, *f.* rodbina, rodbinstvo.
Vexir-en, *v. a.* mučiti, kiniti; dražiti, zadirkivati; —ung, *f.* draženje; mùka, kina.
Vezir, *m.* vezir; —schaft, *f.* vezirstvo.
Viaticum, *n.* poputnina.
Vicar, *m.* vikar; naměstnik; —iat, *n.* vikarstvo; naměstničtvo.
Vice, (in Zus.), naměstni, vice —;
Vice-Admiral, *m.* vice admiral; —König, *m.* prikralj, kraljevski naměstnik; —präsident, *m.* podpredsědnik; —versa, *adv.* zaměnito.
Victualien, *pl.* hrana, s. Lebensmittel; —handel, *m.* tergovina hranom.
Vidimiren, *v. a.* vidimovati, viditi.
Vieh, *n* živina, marva, stoka; (in Zus.), marvinski.
Vieharznei, *f.* marvinska, živinska lěkaria; —kunde, —kunst, *f.* živinsko lěkarstvo.
Vieh-arzt, *m.* marvinski lěkar, marvinar; —bremse, *f.* obad; —dieb, *m.* marvokradica; —diebstahl, *m.* marvokradja; —futter, s. Futter; —handel, *m.* tèrgovina marvom; —händler, *m.* tèrgovac marvom; — hirt, *m.* pastěr, čoban, čobanin; —hof, *m.* obor; —isch, *adj.* marvinski, skotski, živinski; — magd, *f.* kravarica; —markt, *m.* marvinski vašar, sajam; marvinska piaca, tèrg, vašarište; —mäßig, s. Viehisch; —raub, marvokradja; —schelle, *f.* klepka, zvonce, — seuche, *f.* —sterben, *n.* marvinska kuga, pošast; —stall, *m.* štala, staja, hlěv; —stamm, *m.* pasmina, fela, rufet; bagra; —stand, *m.* stanje marve; —steuer, marvarina; —tränke, s. Tränke; —treiber, *m.* gončin; —trift, *f.* pravo na pašu marve; —weide, *f.* marvinska paša; —zoll, *m.* carina od marve; —zucht, *f.* hranjenje, gojenje marve.
Viel, *adj.* mnogi; — *adv.* mnogo, vele; —ästig, *adj.* granat, razgranan; —äugig, *adj.* okast; — bedeutend, *adj.* znamenit; —blätterig, *adj.* velelistat; —deutig, *adj.* veleznačeć, dvojben, velestran; —deutigkeit, *f.* velestranost, dvojbenost; —eck, *n.* velekutje; —eckig, *adj.* velekutan; —erlei, *adj.* mnogovèrstan, razlik, različit, mnogi; — fach, —fältig, *adj.* mnogi, čest, mnogostruk, velegub; —fältigkeit, *f.* različnost,

razlikost, različitost, mnogostrukost; —farbig, *adj.* velebojan; šaren; —farbigkeit, *f.* šarenost; —fraß, *m.* rozomak (zvěr); *fig.* požderuh, nesit; —fräßig, *adj.* prožděrljiv; —fuß, *m.* stonoga; gadji svak (zareznici); —geliebt, *adj.* veleljubljen; —götterei, *f.* mnogobožtvo, velebožtvo; —heit, *f.* množ, množtvo, množina; —jährig, *adj.* od više godinah, od mnogo godinah.

Vielleicht, *adv.* morebit, možebiti, možda, morda.

Vielmal, —s, *adv.* mnogo putih, velekratih, čestokrat; —ig, *adj.* čest, čestokratan.

Viel-männerei, *f.* mnogomužtvo; —mehr, *adv.* pače, da pače; —namig, *adj.* veleimen; —saitig, *adj.* od više strunah, od mnogo žicah, strunat; —seitig, *adj.* mnogostran, velestran; —sylbig, *adj.* velesilaban; —theilig, *adj.* veledion; —vermögend, *adj.* velemožan; —weiberei, *f.* mnogoženstvo; —weniger, *adv.* tim manje; a kamo li, a nekamoli; —wissend, *adj.* veleznan, sveznan; —wisser, *m.* sveznalica; —wisserei, *f.* sveznanstvo.

Vier, *num.* četiri; —, —e, *f.* četvèrtka, četvèrtica; —beinig, *adj.* četveronožan; —blätterig, *adj.* četverolistan; —drähtig, *adj.* od četiri žice; —eck, *n.* četverokutje; —eckig, *adj.* četverokutan; kvadratan; —erlei, *adj.* četverovèrstan; —fach, —fältig, *adj.* četverostruk, četverostručan, četverogub; —fürst, *m.* (im ehem. jüd. Lande), tetrarka, četverovlastnik; —füßig, *adj.* četveronog, četveronožan; — hundert, *num.* četiri sto, četiri stotine; —hundertste, *adj.* četiri stoti; —jährig, *adj.* od četiri godine; —kantig, s. Viereckig; —ling, *m.* četvèrtak; —mal, *adv.* četiri puta, četiri krat; —malig, *adj.* četverokratan, četiri krat ponovljen; —monatlich, *adj.* od četiri měseca; —pfündig, *adj.* od četiri funte; —räderig, *adj.* od četiri, sa četiri, na četiri kola, točka; — ruderig, *adj.* od četiri, na četiri vesla; —saitig, *adj.* od četiri žice, na četiri strune; —säulig, *adj.* četverostupan, od četiri stupa; — schrotig, *adj.* plećat, debeo, okrugao; —seitig, *adj.* četvèrostran; — sitzig, *adj.* sa četiri, na četiri, od četiri sědala; —spännig, *adj.* sa četiri, na četiri, od četiri konja; —sylbig, *adj.* četverosilaban; —tägig, *adj.* od četiri dana; — tägiges Fieber, četvèrtodanica (groznica).

Viertausend, *num.* četiri hiljade, četiri tisuće.

Vierte, *adj.* četvèrti; —halb, s. Vierthalb.

Viertel, *n.* četvèrt, čerek; —jahr, *n.* četvèrt godine; —jährig, *adj.* četvèrtljetan, od tri měseca, na tri měseca; —n, *v. a.* děliti, podělit na četvero; die Uhr viertelt, ura udara, bije četvèrte; — note, *f.* četvèrt (od kajde); —pfund, *n.* četvèrt funte; —stunde, *f.* četvèrt, čerek sata, ure.

Viertens, *adv.* četvèrto.

Vierthalb, Viertehalb, *adj.* tri i pol.

Viertheil, s. Viertel; —en, *v. a.* děliti, poděliti, razkomadati, razkinuti na četvero.

Vierung, *f.* četverokutje.

Vier-vierteltakt, *m.* četiri četvèrta od takta, puna, cěla měra; —winkelig, *adj.* četverokutan; —zackig, —zinkig, *adj.* od četiri, na četiri zuba.

Vierzehn, *num.* četèrnaest, četèrnest; —hundert, *num.* hiljada i četiri sto; —tägig, *adj.* od četèrnest danah; —te, *adj.* četèrnaesti, četèrnesti; —tens, *adv.* četèrnaesto, četèrnesto.

Vierzig, *num.* četèrdeset, četèrest; —jährig, *adj.* —er, *m.* od četèrdeset, od četèrest godinah; —ste, *adj.* četèrdeseti, četèresti.

Vigilien, *pl.* predvečerje.

Vigiliren, s. Wachen.

Vignette, *f.* vinjeta.

Vinculiren, *v. a.* obvezati zadužnicu.

Vinculum, *n.* obveza.

Vindiciren, *v. a.* tražiti što iz vlastničkoga prava, oteti, uzeti natrag.

Viole, *f.* s. Veilchen; Bratsche.

Violett, s. Veilchenblau.

Violin-e, *f.* violina; —ist, *m.* violinista.

Violon, *n.* violun.

Violoncell, *n.* violončelo; —ist, *m.* violončelista.

Viper, *f.* ljutica, aspida (zmija).

Virguliren, *v. a.* naznačiti potezima.

Virtuose, *m.* virtuoz; — *f.* virtuoza.

Visir, *n.* (am Helme), prozirka; (am Schießgewehr), nišan; —en, *v. a.* gadjati, nagadjati, pogadjati, nišaniti; měriti; prozrěti; prozirati; —er, *m.* měrilac; —korn, *n.* nišan; —maß, *n.* měra izkusna; —stab, *m.* izkusna palica.

Visitation, *f.* razgled, progled; preiskivanje, ogledanje, razgledanje.

Visitator, *m.* razglednik, progleduik; pomnik, preiskivalac.

Visite, *f.* vizita; s. Besuch.

Visitiren, *v. a.* razgledati, progledati, preiskati, obiskati, ogledati, razgledati.

Vista, *f.* *a vista* Wechsel, měnica na pokaz.

Vitriol, *m.* galica; —artig, —isch, *adj.* galičast; galičav; —erde, *f.* galičava zemlja; —geist, *m.* spirit, duh od galice, galični spirit; —hütte, *f.* galičarnica; —isch, s. Vitriolartig; —öl, *n.* ulje od galice, galično ulje; —säure, *f.* kiselina od galice, kiselina galična; —siederei, *f.* Vitriolhütte; —wasser, *n.* voda galičava.

Vitzdom, Vitzthum, *m.* naměstnik.

Vließ, *n.* runo; Orden des goldenen —es, red zlatnoga runa.

Vocal, *m.* samoglasnik, slovo glasno, glasovito; —musik, *f.* glasna muzika.

Vogel, *m.* Vögelchen, *n.* ptica; ptičica; —bauer, *m.* kèrletka, kavez, gajba; —beere, *f.* brekinja (plod); —beerbaum, *m.* brekinja (dèrvo); —beize, *f.* sokolji lov; —deuter, *m.* pticogonetnik; — deutung, *f.* pticogonetanje; —dunst, *m.* ptičar (šprih), ptičja sačma; —fang, *m.* ptičarstvo, lov, lovitva od pticah, ptičji lov; —fänger, —steller, *m.* ptičar; —flinte, *f.* ptičarica (puška); —flug, *m.* letenje pticah; —frei, *adj.* propisan; —frei erklären, propisati; —futter, *n.* hrana ptičja; —garn, s. Garn, Netz; —gesang, *m.* pěv, pěvanje ptičje; —händler, *m.* ptičar; —haus, *n.* ptičarnica; —hecke, *f.* leglo ptičje; —herd, *m.* gumno (ptičarsko); —hütte, *f.* koliba (ptičarska); —kirschbaum, *m.* sriensa (dèrvo); —kirsche, *f.* sriensa (plod); —kunde, *f.* pticoslovje; —kundiger, *m.* pticoslovac; — leim, *m.* lepak, veska; — näpfchen, *n.* valovčić, koritašce; —nest, *n.* gnjězdo ptičje; —pfeife, *f.* svirka (ptičarska); —scheuche, *f.* strašilo; —schießen, *n.* pucanje u ptice; —

schlag, *m.* labor; —schrot, f. Vogeldunst; —speise, *f.* hrana ptičja; —stange, *f.* šiba, šibka; — stellen, *n.* s. Vogelfang; — wärter, *m.* ptičar; —wicke, *f.* divji grahor; — wildbret, *n.* divje ptice, divja ptičevina.

Vogler, s. Vogelfänger.

Vogt, *m.* nadglednik, nastojnik, pomnik; kastelan; (Verwalter), upravnik; (Vormund), zakrilnik, tutor; (Feldhüter), poljar; Kirchen—, zavětnik cèrkve; —bar, s. Mündig; —ei, *f.* nadgledničtvo, nastojničtvo; upravničtvo; zakrilničtvo; zavětničtvo; kastelania.

Volk, *n.* puk; ljudstvo; (Nation), narod; (Truppen), vojska; vojnici; (Gesinde), čeljad; ljudinstvo; ein — Rebhühner, jato jarebicah.

Völker-recht, *n.* medjunarodno pravo; —rechtlich, *adj.* što se tiče medju narodnoga prava; —schaft, *f.* puk; narod; —wanderung, *f.* seljenje narodah.

Volkreich, *adj.* napučen, pučan, pukovit.

Volks-angelegenheit, *f.* pučke stvari; —aufklärung, *f.* pučka razsvěta; — bewegung, *f.* kretanje ljudstva; — blatt, *n.* pučki list; — geist, *m.* pučki duh; —glaube, *m.* pučka věra; —herrschaft, s. Volksregierung; —lehrer, *m.* pučki naučitelj; — liebend, *adj.* prijatelj puka; —lied, *n.* pěsma narodna; —mäßig, *adj.* pučki, pučanski; —menge, *f.* množ, unožina puka; ljudinstvo; —redner, *m.* pučki govornik; —regierung, *f.* pučko vladanje, demokracia; — sage, *f.* priča, pričica narodna; —schule, *f.* škola pučka; —sitte, *f.* običaj pučki, narodni; —sprache, *f.* jezik pučki; —stamm, *m.* puk; —thümlich, *adj.* narodan; —thümlichkeit, *f.* narodnost; — tracht, *f.* nošnja, nošivo narodno; —versammlung, *f.* pučka skupština; —vertreter, *m.* zastupnik naroda, puka; —vertretung, *f.* zastupanje puka; (die Volksvertreter), zastupnitvo puka; —zahl, *f.* broj puka, pučanstvo.

Volksthum, *n.* narodnost, pučanstvo.

Voll, *adj.* pun; napunjen; podpun; cio; *fig.* pijan; — ährig, *adj.* punoklasan; —auf, *adv.* obilno, izobila, dosta; —blütig, *adj.* punokèrvan; —blütigkeit, *f.* punokèrvje.

Vollbring-en, *v. a.* svèršiti, obaviti, opraviti, dočiniti, dokončati, dovèršiti; —ung, *f.* svèršenje, obavljenje, dokončanje; svèršetak, svèrha.

Voll-brüstig, *adj* pèrsat; —bürtig, *adj.* punorodan, rodjen; —bürtigkeit, *f.* punorodnost.

Vollend-en, *v. a.* svèršiti, navèršiti, izpuniti; obaviti, dokončati; er hat vollendet, svèršio je, umro je; — er, *m.* svèršitelj, dovèršitelj; —et, *adj.* navèršen, svèršen; —s, *adv.* sasvim, posve, sasma; —s sagen, izreći; —s lesen, pročitati; —ung, *f.* svèršenje, dovèršenje.

Völlerei, *f.* prožderlost.

Vollführ-en, *v. a.* obaviti, opraviti, izvèršiti, ovèršiti; —ung, *f.* izvèršenje, ovèršenje; obavljenje.

Vollgenuß, *m.* podpuno uživanje.

Vollgültig, *adj.* od podpune vrědnosti, posve valjan; — keit, *f.* podpuna valjanost.

Vollheit, *f.* punoća; *fig.* pijanstvo, [pijanost.

Vollhufig, *adj.* punokopitan; —keit, *f.* punokopitnost.

Volljährig, *adj.* punoljetan; s. Mündig; —keit, *f.* punoljetnost.

Völlig, *adj.* pun; podpun; cio; sav, vás; tust, krupan, debeo, pretio, pun; — *adv.* puno; podpuno; posve. sasvim, sasma; —keit, *f.* (des Leibes), debljina, pretilost, krupnoća.

Vollkommen, *adj.* savèršen; izvèrstan; vàs, sav; cio; pun, podpun; (von Kleidern), prostran, alvatan, oplovit; — *adv.* posve, sasvim, sasma; —heit, *f.* izvèrstnost, savèršenost.

Vollkörnig, *adj.* zèrnat.

Volleibig, *adj.* pun, tust, debeo, tio, pretio, ćil, krupan; —keit, *f.* debljina, pretilost, krupnoća, ćilost.

Vollmacht, *f.* vlast, puna vlast, punomoćje; (subjectiv), punomoćništvo; (in Zusam.), punomoćni; —sbrief, *m.* pismo o punomoćju; —sgeber, *m.* opunomoćitelj; —snehmer, *m.* punomoćnik.

Vollmond, *m.* pun měsec, uštap.

Vollsaftig, *adj.* sočan.

Vollständig, *adj.* pun, podpun; —keit, *f.* podpunost.

Vollstimmig, *adj.* savèršen, podpun; —keit, *f.* sklad savèršen, savèršenost, podpunost.

Vollstreck-en, *v. a.* izpuniti, izvèršiti; —er, *m.* izvèršnik, izvèršitelj; —ung, *f.* izpunjenje, izvèršenje; izvèršba; —ungsclausel, *f.* izvèršna zaporka.

Vollwichtig, *adj.* podpune měre; — —keit, *f.* puna, podpuna měra.

Vollzählig, *adj.* pun, podpunim brojem; —keit, *f.* podpunost broja.

Vollziehbar, *adj.* izvèršiv; —keit, *f.* izvèršivost.

Vollzieh-en *v. a.* izpuniti, izvèršiti, obaviti, opraviti, dočeti (ženitbu); —end, *adj.* izvèršujuć; —er, *m.* izvèršitelj, izvèršnik; — erin, *f.* izvèršiteljica, —ung, *f.* Vollzug, *m.* izvèršenje; dočetje; dočimanje (ženitbe).

Volontär, *m.* dobrovoljac, samovoljac.

Vomitiv, s. Brechmittel.

Von, *prp.* od; s, sa; iz; po; — Amtswegen, od ureda; — Todeswegen, zbog smèrti; — einander, raz; od.

Vonnöthen, *adv.* trěbi, potrěban, potrěbit; etwas — haben, trěbati, trěbovati štogod.

Vor, *prp.* prěd; prie; od; — Verlauf von 14 Tagen, prie nego prodje 14 danah; (in Zusam.), pred-, predtečni, predhodni; (mittlerweilig), medjutimni, začasni; (vorbereitend), pripravni.

Vorabend, *m.* predvečerje, nadvečerje.

Voracten, *pl.* predhodni spisi; pripravni spisi.

Voraltern, *pl.* praotci, dědi, praroditelji, predci.

Voran, *adv.* naprěd, napèrvo; sprěda.

Voranschlag, *m.* proračun.

Vorarbeit, *f.* priprava k čemugodir, posao, dělo početno, predhodna radnja; —en, *v. a.* (einem), preteći, preticati koga u poslu; kazati, pokazati komu posao; pripravljati se k drugomu poslu; napèrvo raditi; *fig.* probiti, prodrěti put, stazu.

Vorärmel, *m.* gornji rukavi.

Vorauf, s. Voran.

Voraus, *adv.* naprěd, napèrvo; sprěda; u naprědak.

Voraus, *m.* uzor, pèrvenstvo; predostavak.

Voraus, (in Zus.), u naprěd, naprednji; —bezahlen, *v. a.* u naprěd, na pèrvo platiti; predplatiti, predbrojiti; —bezahlung, *f.* plaća, plaćanje u naprěd; predplata; —fassen, *v. a.* naumiti, nakaniti što u

napred; —gabe, *f.* napredni trošak; —geben, *v. a.* dati što napred; —haben, *v. n.* (etwas vor einem Andern), imati što prěd kim; —sagen, —sehen, s. Vorhersagen, Vorsehen; —schicken, *v. a.* naprěd poslati; eine Mahnung —schicken, opomenuti; —setzen, *v. a.* predpoložiti; predpolagati; uzimati, deržati, misliti, da...; vorausgesetzt, daß ... uzemši; —setzung, *f.* predpoloženje, predpolaganje; predmnjeva; —sicht, *f.* predvidjenje; —sichtlich, *adv.* predvidno; —vermächtniß, *n.* predzapis.

Vorbau, *m.* zaklon, prědnja sgrada.

Vorbau-en, *v. a.* zidati, graditi naprěd, u naprěd, u naprědak; *fig.* einer Sache —, oprěti se; opirati se čemu; predusrěsti; predusrětati štogod; varovati se čega; — *n.* varovanje, predopaznost; —ung, *f.* *fig.* predobrana.

Vorbedacht, *m.* nakanjenje; prednamjenost, navlašnost; mit —, prednamjenjeno; hotoma, hotimice, navlaš; ohne —, nehote, nehotice.

Vorbedächtig, *adj.* opipan, varovan, opazan; hotoma učinjen, promišljen.

Vorbedenken, *v. a.* misliti, razmisliti, promotriti naprěd, u naprěd.

Vorbedeut-en, *v. a.* prorokovati, slutiti; —ung, *f.* kob, slutnja, prorokovanje.

Vorbedingung, *f.* preduvět.

Vorbehalt, *m.* —ung, *f.* priuzdèržaj, zadèržaj; mit —, priuzdèržavsi; —en, *v. a.* (eine Schürze), zadèržati, ostaviti na sebi, neskinuti; sich etwas —, priuzdèržati, priuzdèržavati štogod; sich etwas bis auf eine andere Zeit —, ostaviti, odgoditi za drugi put; —lich, *adv.* sa priuzdèržajem, sa zadèržajem.

Vorbei, *adv.* mimo; — ist —, što je prošlo prošlo; —fahren, —gehen, —reiten, *v. n.* provezti se, proći, projahati mimo čega; —fliegen, *v. n.* proletěti; letěti mimo; prolětati; —lassen, *v. a.* propustiti; propuštati; pustiti mimo; —sein, *v. n.* bit prošao, bit minuo, bit propao, svèršeno biti.

Vorbenannt, Vorbemeldet, *adj.* gori rečen; spomenùt, hvaljen, gori imenovani.

Vorbereit-en, *v. a.* pripraviti, spraviti; —ung, *f.* priprava; —ungs-, (in Zus.), pripravni.

Vorbericht, *m.* predgovor, predopomena; predhodno izvěštje.

Vorbescheid, *m.* poziv, pozov (na sud); —en, *v. a.* zvati, pozvati (na sud).

Vorbeten, *v. a.* (einem etwas), moliti pred kim štogod.

Vorbeug-en, *v. a.* svinuti, svijati u naprěd; *fig.* einer Sache —, ukloniti se, uklanjati se, ugnuti se, ugibati se čemu; —ung, *f.* predusret; (in Zusam.) predusretni.

Vorbewußt, *m.* znanje; ohne meinen —, bez moga znanja.

Vorbild, *n.* izgled, priměr, kip.

Vorbild-en, *v. a.* izobraziti; izobražavati, obrazovati; izraziti; izražavati; —lich, *adj.* obrazan, tipičan; —ung, *f.* obraz; predhodno obrazovanje.

Vorbinden, *v. a.* privezati; privezivati.

Vorblasen, *v. a.* (einem etwas), svirati, igrati što pred kim; (einem), nadsvirati, nadigrati koga.

Vorbohr-en, *v. a.* vèrtati, bušiti s malim svèrdlom; —er, *m.* malo, tanko svèrdlo.

Vorbote, *m.* predulak; *fig.* glasnik, věstnik; znak, znamenje.

Vorbringen, *v. a.* izvesti, objaviti;

reći, govoriti; razložiti, izustiti; dovesti, navesti; — *n.* dovodjenje, izustenje.

Vordach, *n.* strěha.

Vordatiren, *v. a.* u napréd datovati.

Vordem, s. Ehedem.

Vorder, der, die, das, Vordere, Vorderste, *adj.* prednji, pèrvi; —achse, *f.* prednja osovina; —arm, *m.* dolnja, prednja stran ruke, — bein, *m.* prednja, pèrva noga; — bug, *m.* lopatica, pleće (od maršeta); —flügel, *m.* prednje, pèrvo krilo; —fuß, *m.* prednja, pèrva noga; stupalo; — gebäude, *n.* prednja sgrada; —glied, *n.* prednja vèrsta; prednji, pèrvi član, članak; — grund, *m.* prednja strana; —haar, *n.* prednje kose, prednji vlasi; — hand, *f.* šaka, pěsnica; — haupt, *n.* —kopf, *m.* těme, prednja stran glave; — haus, *n.* prednja stran kuće; lice od kuće; — lauf, *m.* (bei den Jägern), prednje noge; — mann, *m.* prednjak, prednji momak (u vèrsti); —mast, *m.* prednji jarbuo; —pfote, *f.* prednja šapa; — rad, *n.* prednje kolo, prednji točak; —satz. *m.* (in der Logik), veća; prednja (u logici); —sitz, *m.* prednje sědalo; —stube, *f.* prednja soba; —theil, *n.* prednja strana, prednji dio; (des Schiffes), prova, prura; —thür, *f.* prednja vrata; —treffen, *n.* prednja straža; —wagen, *m.* prednja stran kolah; — zahn, *m.* prednji zub.

Vor diesem, s. Ehedem.

Vordrängen, *v. a.* těrati, turati, tiskati, rivati napréd.

Vordringen, *v. n.* prodrěti; prodirati; napredovati; doći, dospěti.

Vordrucken, *v. a.* spréda naštampati.

Vordrücken, *v. a.* tiskati, protisnuti, potisnuti u napréd.

Voreilen, *v. n.* (einem), preteći; preticati koga; (eilig sein), žuriti se, nagliti se; prenagliti se.

Voreilig, *adj.* nagao, prenagao; — keit, *f.* naglost, prenaglost.

Vorempfind-en, *v. a.* osětiti, osětjati, ćutěti u napréd; —ung, *f.* predosětjanje, predćutjenje.

Vorenthalt-en, *v. a.* kratiti, nedati, zadèržati, zaustavljati, obustavljati; —ung, *f.* kratjenje, zadèržanje, zaustavljanje; ukratjenje, zaustavljenje.

Vorerhebung, *f.* predhodno iztraživanje.

Vorerinner-n, *v. a.* u napréd opomenuti, opominjati; —ung, *f.* predopomena.

Vorernte, *f.* predžetva.

Vorerst, *adv.* najprie, najpèrvo; prije svega.

Vorerwähnt, s. Vorbenannt.

Voressen, *n.* pèrvo jělo.

Vorfahr, *m.* predměstnik; praotac, praděd, děd; —en, *pl.* praotci, praroditelji, dědi, predci, predkovi.

Vorfahren, *v. n.* (einem), preteći koga; ići, doći napréd s kočiom, s koli.

Vorfall, *m.* dogadjaj, slučaj, prigoda, sbitak, sgoda; (der Gebärmutter), padnutje utrobe; —en, *v. n.* (sich ereignen), dogoditi se, slučiti se, sbiti se, sgoditi se; (vor etwas fallen), pasti spréda; —end, *adj.* prigodan; —enheit, *f.* prigoda, prigodnost.

Vorfecht-en, *v. a.* mačiti se pred kim, učit koga u mačenju; nadmačiti koga; —er, *m.* podmeštar od oružja, od mačenja.

Vorfest, *n.* nadvečerje, predvečerje.

Vorfinden, *v. n.* naći što; skobiti se skim; opaziti.

Vorfliegen, *v. n.* doletěti; nadletěti.

Vorforder-er, *m.* pozivalac; —n, *v. a.* zvati; pozvati koga (pred sud); der Vorgeforderte, pozvanik; —ung, *f.* poziv, pozov, pozivanje; —ungs-brief, *m.* pozivno pismo; —ungs-befehl, *m.* pozivna zapověst; izrok, zakaz.

Vorfrage, *f.* predhodno (pripravno) pitanje.

Vorführen, *v. a.* dovesti, staviti pred koga.

Vorgang, *m.* pèrvenstvo; dogadjaj, sbitak, slučaj, prigoda; prilika, priměr, izgled.

Vorgänger, *m.* predměstnik.

Vorgängig, *adj.* predhodan, s. Vorläufig.

Vorgaukeln, *v. a.* (einem etwas), slěpariti što pred kim; prevariti, varati koga.

Vorgebäude, *n.* prednja sgrada.

Vorgeben, *v. a.* dati, metnuti što pred koga; (im Spiele), dati napèrvo, u napréd dati; (vorwenden), kazati, govoriti, činiti se, pretvarati se, izgovarati se; — *n.* izgovor, izlika; govor, govorenje.

Vorgebirge, *n.* predgorje, nadmorje, èrt.

Vorgeblich, *adj.* namišljen; lažan, lažljiv.

Vorgefaßt, *adj.* prie začet; predsudan; —e Meinung, predsuda.

Vorgefühl, *n.* predosětjanje, predćutjenje, predćutjenstvo.

Vorgeh-en, *v. n.* (einem), ići pred kim, prednjačiti, predhoditi; preteći, nadići, nadhoditi koga; (den Vorgang haben), pèrvenstvo imati; die Tugend geht der Schönheit vor, krěpost nadilazi lěpotu; diese Uhr geht vor, ura ova idje naprěd; (sich zutragen), bivati, činiti se, dogoditi se, slučati se; einem mit guten Beispielen —, dati komu dobar izgled; gegen Jemand mit Strafe —, kazniti koga; —end, *adj.* prednji, predhodan.

Vorgeigen, *v. a.* (einem etwas), guděti što pred kim.

Vorgemeldet, Vorgenannt, s. Vorbenannt.

Vorgemach, s. Vorzimmer.

Vorgericht, s. Voressen.

Vorgeschmack, s. Vorschmack.

Vorgesehen, *interj.* pazi! na stran! otole! odtale! oko!

Vorgesetzter, *m.* predpostavljeni, poglavar, starěšina.

Vorgestern, *adv.* prekjučer, prekojučer.

Vorgestrig, *adj.* prekjučerašnji.

Vorgiebel, *m.* čelo.

Vorglänzen, *v. n.* nadasjati; nadasjavati koga.

Vorgreif-en, *v. a.* posegnuti u što, preteći; posegnuti se na pèrvo; (einem), preteći koga; posegnuti se pred koga; prisvojiti što tudjega sebi; (im Reden), presěći, presěcati koga u govoru; —ung, *f.* Vorgriff, *m.* posegnutje, posizanje u tudja prava.

Vorhaben, *v. a.* nositi, imati što pred sobom; ein Geschäft —, naměravati, kaniti štogod, baviti se, zabavljati se čime; (im Spiel), imat više, napèrvo imati; Jemanden —, pitati, izpitivati koga; — *n.* niet, nakanjenje, naměravanje.

Vorhalt-en, *v. a.* dèržati pred kim; einem einen Fehler —, koriti, ukoriti koga rad kakova pomanjkanja; —ung, *f.* (eines Fehlers), korenje, ukor, korba.

Vorhand, *f.* šaka; (Vorrang), pèrvenstvo; (im Spiel) — haben, bit na ruci.

Vorhanden, *adv.* & *adj.* nalazan, nadjen; nalazeći se, čega ima, što se nalazi; — sein, biti, naláziti se, nahoditi se.

Vorhang, *m.* zastor, zavěsa; —en, *v. n.* visět preda čim; prekrivati.

Vorhängen, *v. a.* zavěsiti, zastrěti; oběsiti preda što.

Vorhängeschloß, s. Vorlegeschloß.

Vorhaus, *n.* predvorje, ulaz od kuće.

Vorhaut, *f.* lakorina, lakorinica; — des männlichen Gliedes, okapina.

Vorhemd, *n.* (Chemisette), primetača.

Vorher, *adv.* prie, preda tim, prie toga; naprěd, u naprěd, napèrvo, pèrvo; —bestimmen, *v. a.* napèrvo, u naprěd odrediti, predosuditi; —bestimmung, *f.* predosuda, predosudjenje; —gehen, *v. n.* napèrvo, naprěd ići; —gehend, *adj.* predašnji, priašnji; —ig, s. Vorig; —sagen, *v. a.* u napred kazati, obznaniti; prorokovati; —sagung, *f.* prorokovanje, proročanstvo; — sehen, *v. a.* predviděti, viděti u naprěd; u naprěd odrediti; —sehung, *f.* predvidjenje; —verkündigen, —verkündigung, s. Vorhersagen, Vorhersagung.

Vorheucheln, *v. a.* (einem etwas), hiniti što pred kim.

Vorhimmel, *m.* limb.

Vorhin, *adv.* prie, odprie.

Vorhof, *m.* predvorje, prednji dvor.

Vorhölle, s. Vorhimmel.

Vorig, *adj.* predjašnji, priašnji; prošasti.

Vorjahr, *n.* lanjska godina, prošla, prošasta godina.

Vorjährig, *adj.* lanjski.

Vorjetzt, s. Jetzt.

Vorkauen, *v. a.* einem etwas (im gem. Leben), žvakati, prežvakati što komu.

Vorkauf, *m.* prekup; —en, *v. n.* (einem), prekupiti.

Vorkäufer, *m.* prekupac.

Vorkaufrecht, *n.* pravo prekupa.

Vorkehr-en, *v. a. fig.* alle Mittel, pripravljati sve moguće za . . .; —ung, *f.* priprava, naredba, měra.

Vorkenntniß, *f.* predtečno znanje.

Vorkirche, *f.* pristrošak od cèrkve.

Vorklage, *f.* tužba predtečna.

Vorkleben, *v. a.* zalěpiti, prilěpiti.

Vorklingen, *v. n.* nadglasiti druge instrumente.

Vorkomm-en, *v. n.* (vorher kommen), prie, pèrvo doći; (einer Sache), predusrěsti, predusrětati štogod; bei Jemanden —, doći do koga, doći pred koga; (vorfallen), sbiti se, sgoditi se, dogoditi se, pripetiti se; (scheinen), činiti se, viděti se; die Sache ist im Rathe nicht vorgekommen, stvar još nije došla do věćanja; hervorkommen, pomoliti se, prijaviti se, doći napèrvo; Sachen die täglich, oft —, svakdanje stvari; die Sache ist in der Duplik vorgekommen, što je bilo navedeno u drugotnici; — niß, *n.* dogadjaj, sgoda; sbitak.

Vorkopf, s. Vorderhaupt.

Vorkost, *f.* s. Voressen; Zugemüse.

Vorlad-en, *v. a.* pozvati; pozivati, zvati; —ung, *f.* poziv, saziv, pozivanje, sazvanje; (in Zus.) pozivni, sazivni.

Vorlage, *f.* sud, posuda; predloženo pismo; (in der Chemie), primnik.

Vorland, *n.* prednja zemlja.

Vorlangen, *v. a.* dohvatiti, doseg-nuti, izvaditi što odkud.

Vorlängst, *adv.* odavna, davno.

Vorlaß, s. Vorlauf.
Vorlass-en, *v. a.* propustiti; pustit do koga, dopustiti komu do koga; —ung, *f.* pripuštenje, dopuštenje.
Vorlauf, *m.* (vom Weine), samotok (od vina); (im Destilliren), patoka; (der erste, stärkste Branntwein), bašica, èrtnica; —en, *v. n.* tèrčati, teći pred kim; nadtèrčati, preteći koga.
Vorläufer, *m.* predteča, teklić.
Vorläufig, *adj.* predtečan, predhodan; pripravan; privremeni, medjutimni, začasni.
Vorlaut, *adj.* nagao; lajav; ein — er Mensch, vikač, lajavac.
Vorlege-messer, *n.* veliki (stolni) nož; —löffel, *m.* velika žlica.
Vorlegen, *v. a.* (als ein Schloß rc.) metnuti, vèrći, staviti; die Pferde —, upreći, uhvatiti, upregnuti konje; Speisen —, metnuti, vèrći, donět pred koga jestvinu; die Frage —, dati, učiniti, zadati pitanje; seine Gründe —, razložiti, razlagati uzroke svoje; seine Vollmacht —, pokazati vlast svoju; (vorschlagen), predložiti, predlagati.
Vorlegeschloß, *n.* lokot, ćilit, katanac.
Vorlegung, *f.* predloženje; predlaganje, predlog; s. Vorlegen.
Vorleimen, *v. a.* prilěpiti; zalěpiti.
Vorles-en, *v. a.* čitati komu, čitat pred kim; —er, *m.* čitalac, štilac; —ung, *f.* čitanje, čatenje, štijenje; lekcia.
Vorletzte, *adj.* predzadnji, predposlědnji.
Vorleuchten, *v. a.* (einem), světiti komu; mit Beispielen —, dobar izgled komu dati, davati; s. Hervorleuchten.
Vorlieb, s. Fürlieb.
Vorliebe, *f.* priljubav, osobita ljubav.
Vorlieg-en, *v. n.* ležati, biti pred čim; —end, *adj.* ov, ovaj; prisutan; (angränzend), obližnji.
Vorlügen, *v. a.* lagati, slagati komu štogod.
Vormachen, *v. a.* metnuti, staviti, vèrći preda što; zagraditi; zastrěti; *fig.* einem etwas —, pokazati komu štogod; lagati, slagati štogod komu; spèrdati se, sbijati šale s kime.
Vormalen, *v. a.* (einem etwas), kazati, pokazati komu, kako se malja; maljati, pengati, napengati što pred kim.
Vormalig, *adj.* prijašnji, něgdašnji, někadanji, pèrvašnji.
Vormals, *adv.* prie, pria, něgda, pèrvo.
Vormann, *m.* prednjak.
Vormauer, *f.* beden; zaštita.
Vormerk-buch, *n.* zabilježnica, predbilježnica; —en, *v. a.* zabilježiti, predbilježiti; —ung, *f.* predbilježenje, zabilježenje; (in Zus.) zabilježni, predbilježni.
Vormittag, *m.* —szeit, *f.* jutro, dan prie podne; —s, *adv.* prie podne, u jutro.
Vormittägig, *adj.* jutrenji, jutèrnji.
Vormund, *m.* tutor, zakrilnik, branitelj, zagovornik.
Vormünderin, *f.* tutorka, zakrilnica.
Vormundschaft, *f.* tutorstvo, (t.) zakrilstvo; (in Zus.) tutorstveni, zakrilstveni; —lich, *adj.* tutorski, tutorstveni, zakrilstveni..
Vorn, *adv.* spręda; von —, spręda.
Vornächtig, *adj.* noćašnji.
Vornageln, *v. a.* pribiti, prikovati.
Vorname, *m.* kèršteno ime, ime; Vor- und Zuname, ime i prezime.

Vornehm, *adj.* velik; znatan; odličan; zaměran, izuć.
Vornehmen, *v. a.* uzeti preda se, preduzeti; eine Arbeit —, primiti se, latiti se, uhvatiti se posla kakova; sich —, kaniti, nakaniti, naměravati, směrati; — *n.* nakanjenje, kanjenje, směranje, niet, nakan, naměra.
Vornehmlich, *adv.* osobito.
Vornehmste, *adj.* pèrvi, najpèrvi; s. Vornehm.
Vorpfeifen, *v. a.* zviždati, svirati što komu, pred kim.
Vorplaudern, *v. a.* bèrbljati što komu, pred kim.
Vorposten, *m.* prednja straža.
Vorpredigen, *v. a.* predikati, predikovati što komu.
Vorragen, *v. n.* viriti, pružati se, preticati.
Vorrang, *m.* pèrvenstvo, prednost.
Vorrath, *m.* sprava, providjenje, zaliha; großer —, hèrpa, množtvo, gomila; das Schiff hat einen großen — an frischem Wasser, brod ima (u brodu ima) dosta hladne vode.
Vorräthig, *adj.* gotov, pripravljen, u zalihi, što se nalazi.
Vorraths-haus, *n.* —kammer, *f.* magazin, skladište, hambar.
Vorrechnen, *v. a.* kazati, pokazati komu kako se računa; računati komu, pred kim.
Vorrecht, *n.* preimućstvo.
Vorrecken, *v. a.* spružiti, izplaziti; plaziti.
Vorred-e, *f.* predgovor; —en, *v. a.* govorit pred kim, kazati, kazivati komu.
Vorreif, *adj.* ran, preran.
Vorreigen, *m.* pèrvi tanac.
Vorreit-en, *v. n.* jahati pred kim, pred koga; nadjahati, nadjašiti koga; —er, *m.* predjašnik.
Vorrennen, *v. n.* tèrčati napèrvo, pred koga; nadtèrčati, preteći koga.
Vorricht-en, *v. a.* pripraviti; pripravljati; —ung, *f.* priprava, pripravljenje; pripravljanje; sprava.
Vorritt, *m.* predjašenje, predjahanje.
Vorrück-en, *v. n.* napèrvo, dalje ići, naprědovati, promicati se, promaknuti se; približiti se; —, *v. a.* maknuti, pomaknuti, potegnuti napèrvo; Jemanden die genossenen Wohlthaten —, vèrći, bacati komu u oči primljena dobročinstva; —ung, *f.* napredak; promak; im —ungsfalle, u slučaju promaka.
Vorruf-en, *v. a.* (eine Person), pozvati; (mehrere Personen), sazvati (pred sud); —ung, *f.* pozvanje; (in Zus.) pozivni, sazivni.
Vorsaal, *m.* prednja sala.
Vorsagen, *v. a.* kazati, kazivati, govoriti što pred kim, komu.
Vorsänger, *m.* pěvac, pěvač.
Vorsatz, *m.* niet, nakanjenje, nakana, namisao, odluka; preduzetje; mit —, hotoma, hotice, navlaš.
Vorsätzlich, *adj.* samohotan, hotan; promotren, razmišljen; — *adv.* hotoma, hotice, navlaš, s namišljom.
Vorschein, *m.* zum — kommen, pokazati se, javiti se, pomoliti se, na viděło doći; zum — bringen, doněti na viděło.
Vorscheinen, s. Durchscheinen.
Vorschicken, *v. a.* slati, poslati naprěd.
Vorschieben, *v. a.* rinuti, turiti, potisnuti što preda što; zasunuti.
Vorschießen, *v. a.* (einem Geld), predujmiti kome, dati komu u naprěd

novacah; uzajmiti što komu; — *v. n.* bacati se, metati se, hitati se, tiskati se; (von Flüssigkeiten), šiknuti, udariti; šikljati, udarati; (von Pflanzen), těrati, rasti; (einem), kazati, pokazati komu kako se puca; nadstrěljati koga.

Vorschlag, *m.* (in der Artillerie), čep, zatik; (in der Musik), znak, bilježga pred kajdom; — (Antrag), *m.* predlog, predloženje; savět, svět; ponuda.

Vorschlagen, *v. a.* pribiti, zabiti; (bei der Artillerie), nabiti, nabijati prah; (im Handel), drago cěniti, preveć iskati, pitati; (einen Vorschlag thun), světovati, predložiti, predlagati, nukovati, nuditi, ponuditi; — *v. n.* prevagnuti, premahnuti; prevagivati, premahivati; die Uhr schlägt vor, ura idje bèrzo; (bei den Jägern), der Hund schlägt vor, pas laje prie dobe.

Vorschläglich, *adj.* predložan, ponudan.

Vorschmack, *m.* pèrvi tek; predtek, predćutjenstvo.

Vorschmecken, *v. n.* poznati se po teku preda čim.

Vorschneid-en, *v. a.* krojiti; rězati; —er, *m.* rězalac, krojitelj.

Vorschnell, *adj.* nagao, prenagao.

Vorschreiben, *v. a.* učiti pisati; *fig.* narediti, zapovědati, prepisati; propisati; upisati.

Vorschreien, *v. a.* kričati, vikati što pred kim, komu.

Vorschrift, *f.* priměr, izgled (od pisma); *fig.* naredba; propis, prepis, zapověd; —smäßig, *adj.* propisan, po propisu; —swidrig, *adj.* proti propisu.

Vorschub, *m.* pèrvenstvo (u igri); (Unterstützung), pomoć, povlad; — leisten, biti kome na ruku, povladiti kome što; —leistung, *f.* povladjenje.

Vorschuh, *m.* naglavak, preglavak; —en, *v. a.* naglaviti, preglaviti; naglavljivati, preglavljivati (čizme, itd.).

Vorschuß, *m.* pèrvenstvo (u pucanju); predujam, zajam; (in Zus.) predujamni; — weise, *adv.* predujmice, predujamno.

Vorschütten, *v. a.* sipati, posipati, prosipati preda što.

Vorschützen, *v. a.* izgovoriti se, izpričati se, izgovarati se, izpričavati se; navesti.

Vorschwatzen, s. Vorplaudern.

Vorschweben, *v. n.* biti, imati pred očima; es schwebt ihm ein Unglück vor, čeka ga nesrěća.

Vorseh-en, *v. a.* s. Vorhersehen; sich —, *v. r.* priveděti se, biti na oprezu, paziti se, gledati se, čuvati se; —ung, *f.* providjenje, providjenstvo.

Vorsetzen, *v. v.* staviti, metnuti, vèrći pred; einem zum Essen, zum Trinken —, dati, doněti jěsti, piti komugodir; einem einen —, staviti, postaviti koga nad kim; sich —, *v. r.* kaniti, nakaniti.

Vorsetzlich, s. Vorsätzlich.

Vorsicht, *f.* (göttliche), providjenje, providjenstvo; (Behutsamkeit), oprez, opaz; —ig, *adj.* opazan, oprezan; —igkeit, *f.* opaznost; opreznost; —smaßregeln, *f. pl.* opazne naredbe, oprezna srědstva; —sweise, *adv.* s opreznosti; medjutim.

Vorsingen, *v. a.* početi, počimat pěvati; pěvati što komu, pred kim.

Vorsitz, *m.* predsěd; (subjectiv) predsědničtvo; —en, *v. n.* predsědo-

vati, predsěditi, biti predsědnik; —er, *m.* predsědnik.

Vorsommer, *f.* Frühling.

Vorsorge, *f.* briga, skèrb, staranje, nastojanje.

Vorspann, *m.* priprega, sprega; —en, *v. a.* razastèrti, razastirati štogod preda što; pripreći, pripregnuti; priprezati, sprezati; —s-, (in Zus.) pripresni, —swesen, *n.* pripresničtvo.

Vorspiegel-n, *v. a.* (einem etwas), prevariti, obsěniti, zasěniti, obmanuti koga; —ung, *f.* obsěna, zasěna, obsěnjivanje.

Vorspiel, *n.* predigra; početak, predgovor; —en, *v. a.* igrati pred kim, komu; — *v. n.* početi, počimati igru, predigru igrati, zaigrati.

Vorsprechen, *v. a.* (einem), reći, govoriti što pred kim, komu; — *v. n.* prodrěti, prodirati glasom izmedju drugih.

Vorspringen, *v. n.* (einem), skočit pred koga; preteći, preticati koga; (vorragen), viriti, pružati se, preticati.

Vorspruch, *m.* *f.* Fürsprache.

Vorsprung, *m.* skok u naprěd; (an Gebäuden), štrim, striha; okuka, nadkuka; einen — gewinnen, odmaknuti, odmicati; preteći, preticati.

Vorspuken, *v. n.* slutiti, znak, kob biti budućih dogadjajah.

Vorstadt, *f.* zagradje, podgradje, Vpredgradje, varoš.

vrstädter, *m.* zagradjanin, podgradjanin, varošanin.

Vorstand, *m.* došastje, predsud; (Amt), načelničtvo; (ein Vorsteher), načelnik; (Unterpfand), zalog, poručanstvo, jamstvo.

Vorstechen, *v. a.* bosti, probosti prie nego se promakne igla il drugo štogodir; —, *v. n.* viriti, pružati se, preticati; *fig.* padati u oči, sjati, odlikovati se, viděti se izmedju drugih.

Vorsteck-en, *v. a.* metnuti, vèrći, zabosti, zataknuti što preda čim, il preda što; ein Ziel —, obilježiti svèrhu; —er, —nagel, *m.* klin, čavao, čivia.

Vorsteh-en, *v. n.* (vorragen), viriti, pružati se, preticati; napèrvo stojati, gledati; (von Hühnerhunden), stojati, stati; einer Sache —, bit nada cim, biti načelnik, upravljati, nastojati štogod; obavljati, opravljati (službu, ured); es steht mir vor, čeka me nešto; —er, *m.* glava, glavar, poglavar, nastojnik, starěšina, čeonik, načelnik.

Vorstell-en, *v. a.* (etwas vor etwas), staviti, metnuti, vèrći što preda što; einem etwas —, predstaviti, predložiti, razložiti, izložiti što komu; zabavljati čemu, prigovarati; ein Stück —, prikazati, prikazivati komad kakav; sich —, *v. r.* misliti, pomisliti štogod; —ung, *f.* predstavka, predstavljenje, predloženje; prigovaranje; zastupanje; (Gedanke), misao, pomisao.

Vorstoßen, *v. a.* turiti, rinuti, potisnuti napèrvo; — *v. n.* pripetiti se, dogoditi se; mit Rauchwerk —, pervazom obšiti.

Vorstreck-en, *v. a.* protegnuti, pružiti; (leihen), uzajmiti, posuditi, u naprěd dati, predujmiti; —ung, *f.* uzajmljenje; uzajmljivanje; zajam.

Vorstreichen, *v. a.* podvući, podvlačiti redke il rěči u knjizi.

Vorstricken, s. Anstricken.
Vorstudium, *n.* pripravna nauka.
Vorsuchen, s. Hervorsuchen.
Vortanz, *m.* pèrvi tanac; —en, *v. n.* poćeti, poćimati tanac; voditi tanac; tancati pred kim, kazati, pokazati komu, kako se tanca.
Vortänzer, *m.* tancovodja; —in, *f.* tancovodja.
Vortheil, *m.* probitak; korist; dobit, dobitak; uhar; —haft, *adj.* probitačan, koristan, prudan, uharan.
Vorthun, *v. a.* (eine Schürze &c.), uzeti, privezati, pripasati; sich —, *v. r.* s. Hervorthun.
Vorthür, *f.* vanjska, nadvornja vrata.
Vortrab, *m.* prědnja straža; —en, *v. n.* (einem), kasati pred kim.
Vortrag, *m.* tumačenje; predavanje; govor; doglas, izvestje; (im Lehren), način od priobćivanja; (im Singen), način od pěvanja; —en, *v. a.* (vor einem etwas tragen), nositi pred kim; einem eine Sache —, tumačiti, izjasniti, učiti, predavati; priobćiti, javiti, doglasiti, izvěstiti što komu.
Vortrefflich, *adj.* izuć, krasan, uzorit, vrědan, vèrli, izvèrstan, zaměran; —keit, *f.* uzoritost, vèrlina, vrědnost, izvèrstnost.
Vortreiben, *v. a.* těrati, goniti napèrvo; dotěrati, dognati; iztěrati, izagnati.
Vortreten, *v. n.* stupit napèrvo; izići, stupit na srědinu, na polje, itd.; ići pred kim; stupit pred koga.
Vortrinken, *v. n.* prie piti, pèrvi piti.
Vortritt, *m.* pèrvenstvo.
Vortruppen, *pl.* s. Vortrab.
Vortuch, *n.* s. Schürze.
Vorüb-en, *v. n.* věžbati u naprěd; —ung, *f.* predtečno věžbanje.
Vorüber, s. Vorbei.
Voruntersuchung, *f.* pripravno iztraživanje.
Vorurtheil, *n.* predsud, predsuda; —sfrei, *adj.* bez predsudah.
Vorwache, *f.* s. Vorposten.
Vorwägen, *v. a.* měriti, vagati, izměriti, vagnuti pred kim.
Vorwalten, *v. n.* premoći, premognuti; premagati.
Vorwand, *m.* izgovor, izlika.
Vorwärts, *adv.* naprěd; dalje.
Vorweg, s. Voraus.
Vorweinen, *v. n.* plakati pred kim, komu.
Vorweisen, s. Vorzeigen.
Vorweiser, s. Vorzeiger.
Vorweisung, s. Vorzeigung.
Vorwelt, *f.* nědgašnji, predašnji ljudi, někadanja vrěmena, davnost.
Vorwenden, s. Vorschützen.
Vorwerfen, *v. a.* (als einem Hunde einen Knochen &c.), bacit što komu, pred koga; (vorrücken), baciti, bacit u oči, prebaciti, prebacivati što komu.
Vorwerk, *n.* majur; brana, bent.
Vorwieg-en, *v. n.* prevagnuti, premahnuti, pretegnuti; —end, *adj.* pretežni.
Vorwimmern, Vorwinseln, *v. a.* (einem etwas), jaukati pred kim.
Vorwissen, *n.* znanje; ohne mein —, bez mojega znanja.
Vorwitz, *m.* prevelika ljubopitnost; dèrzovitost; —ig, *adj.* dèrzovit; pèrpošan.
Vorwort, *n.* (in der Sprachlehre), predlog.
Vorwurf, *m.* ukor; prebacivanje; (Gegenstand), stvar, predmet.
Vorzählen, *v. a.* (einem etwas), brojiti što pred kim.
Vorzeichnen, *v. a.* (einem etwas), ri-

sati, narisati što komu, pred kim.

Vorzeig-en, *v. a.* kazati, pokazati; dovesti, dovoditi; —er, *m.* pokazatelj; pokazalac, pokaznik; —erin, *f.* pokazateljica; —ung, *f.* pokazanje, pokaz, pokazivanje.

Vorzeit, *f.* staro doba.

Vorzeiten, *adv.* něgda, u staro doba, u stara vrěmena.

Vorziehen, *v. a.* (hervorziehen), vući, izvući što na dvor; povući što preda što; eine Sache einer andern —, voléti; više cěniti.

Vorzimmer, *n.* prědnja soba.

Vorzug, *m.* preimućstvo; pèrvenstvo, prednost; —sweise, *adv.* osobito, osobitim načinom.

Vorzüglich, *adj.* osobit; vèrli; rědak; — *adv.* osobito, izvèrstno; —keit, *f.* osobitost, izvèrstnost, rědkost, vèrlina.

Votir-en, *v. n.* odvětovati, glasovati; —ung, *f.* odvětovanje, glasovanje.

Votum, *n.* odvět, glas.

Vulkan, *m.* Vulkan (bog od ognja); vulkan, gora ognjena, bèrdo ognjometno, ognjem rigajuće; —isch, *adj.* vulkanski; ognjen, ognjevit.

W.

Waare, *f.* roba, espap; eine außer Handel gesetzte —, roba kojom se više netèrguje, roba, skojom je zabranjeno nadalje tèrgovati.

Waaren-absatz, *m.* prodja robe; — artikel, *m.* roba; —austritt, *m.* — ausfuhr, *f.* izvoz, izlaz robe; — ausweis, *m.* izkaz roke; —bollete, *f.* pokazka od robe; —controlle, *f.* prigled robe; —controllsamt, *n.* prigledništvo, prigledni ured od robe; —einfuhr, *f.* uvoz robe; — erklärung, *f.* očitovanje o robi; — führer, *m.* voznik robe; — lager, *m.* magazin, skladište; — preis, *m.* cěna od robe; — sendung, *f.* pošiljka robe; — sensal, *m.* samsar od robe; — transport, *m.* prěnos robe; — verzeichniß, *n.* kazalo, popis od robe; — verzollung, *f.* ocarinjenje robe.

Wabe, f. Honigscheibe.

Wach, *adj.* budan.

Wache, *f.* straža; (Person), straža, stražar, stražac, stražanin; (Haus), stražara; — halten, auf der — sein, bit na straži; auf die — ziehen, ić na stražu.

Wachen, *v. n.* bděti, nespavati; über etwas, für etwas —, gledati, nastojati štogod, paziti na što; bei einem Kranken —, gledati, nastojati bolestnika.

Wachen, *n.* bdijenje, bdenje.

Wach-dienst, *m.* služba na straži; — feuer, *n.* stražarski oganj, vatra stražarska; —frau, *f.* nastojnica, čuvarica; —frei, *adj.* prost, slobodan od straže; —geld, *n.* stražarina; —habend, *adj.* od straže, koji je na straži; —haus, *n.* stražara.

Wachholder, —baum, —strauch, *m.* borovica, smrěka (dèrvo); —beere, *f.* borovica, smrěkulja (plod od smrěke); —branntwein, *m.* borovica, smrěkova rakia; —holz, *n.* smrěkovina; —öhl, *n.* smrěkovo ulje; —saft, *m.* smrěkov sok; — wald, *m.* smrečak; —wein, *m.* smrěkovac, smrěkovo vino.

Wach-mannschaft, *f.* stražari, stražarstvo; —meister, *m.* stražmeštar (u konjikah); —parade, *f.* parada (stražna); —posten, *m.* straža; —zimmer, *n.* stražionica.

Wachs, *n.* vosak; —abdruck, *m.* utisak u vosku, vošten utisak.

Wachsam, *adj.* bdeć, pazljiv; opazan; pomnjiv; —keit, *f.* pazljivost; opaznost; pomnja, pomnjivost.

Wachs-artig, *adj.* voskovit; —bild, *n.* vošten, voštan kip; —bleiche, *f.* bělilo voska; —bleicher, *m.* bělilac voska; —blume, *f.* voštan cvět; —boden, *m.* sirac, krug voska; —bossirer, *m.* salěvalac voštanih kipovah.

Wachschiff, *n.* stražni brod, brod od straže.

Wachsen, *v. n.* rasti; roditi; radjati; množiti se, umnožavati se; umnožiti se; er ist schön gewachsen, lěpa je uzrasta.

Wächsern, *adj.* vošten, voštan, od voska.

Wachs-fabrik, *f.* voštarnica; —fabrikant, *m.* voštar; —fackel, *f.* voštana mašala, duplir; —flecken, *m.* kaplja, kapljotina od voska, oka pina; —gelb, *adj.* žut kao vosak; —händler, —krämer, *m.* voštar, tèrgovac od voska; —kerze, *f.* voštana svěća, voštanica, provlak; (in der Kirche), duplěr, dublijer; —lappen, *m.* kèrpa voštana; —leinwand, *f.* voštanica, vošteno platno; —licht, *n.* voštana svěća, voštanica; —malerei, *f.* enkaustika, malaria voštana; —papier, *n.* voštan papier; —perle, *f.* voštan biser; —pflaster, *n.* voštan melem; —pomade, *f.* voštana pomada; —puppe, *f.* lutka voštana; —salbe, *f.* mast, pomast voštana; —scheibe, *f.* krug voska; —stock, *m.* muket, kotur, provlak (voštani); —tafel, *f.* voštena tabla, daska.

Wachsthum, *n.* rastnja, raštjenje.

Wachs-tuch, *n.* s. Wachsleinwand; —zieher, *m.* voštar, svećar.

Wacht, s. Wache.

Wachtel, *f.* prepelica, plepelica (ptica); —fang, *m.* lov, lovitva prepelicah; —garn, *n.* mrěža za prepelice; —hund, *m.* vižao, vižle, prepeličar (pas); —könig, pèrdavac, hariš (ptica); —pfeife, *f.* —ruf, *m.* svirka prepeličarska; —strich, *m.* prolet prepeličji; auf den —strich gehen, ić na prepelice; —schlag, *m.* pěv, pěvanje prepeličje.

Wächter, *m.* stražar, stražac, stražanin; čuvar; —in, *f.* stražarica, stražanka; čuvarica; —häuschen, *n.* stražarnica, čuvara.

Wacht-meister, s. Wachmeister; —thurm, *m.* stražni turan, toranj od straže.

Wackel-haft, —ig, *adj.* klimav, vožkav; —n, *v. n.* klimati se, vožkati se, kolebati se; — *n.* klimanje, vožkanje, kolebanje.

Wacker, *adj.* vèrli.

Wade, *f.* list (od noge).

Waden, s. Waten.

Wadenader, *f.* listna žila.

Waffel, *f.* kockasta lepinja; —bäcker, *m.* pekar kockastih lepinjah; —eisen, *n.* forma, kalup od kockastih lepinjah.

Waffen, *f. pl.* oružje; die — ergreifen, popasti oružje; zu den — greifen, ustati na oružje; —bruder, *m.* suvojnik, drugoratnik, drugobojnik, subojnik; —fähig, *adj.* koji je za oružje; —gewalt, *f.* sila oružja; —kammer, *f.* —haus

n. oružnica; —platz, m. oružište; bojno město; —rock, m. oružna odora; —schmied, m. kovač od oružja; —schmiede, f. kovačnica, viganj, fabrika od oružja; —stillstand, m. prestaja od oružja, sustava bojna, primirje; —träger, m. oružonoša, štitnik; —übung, f. vojno věžbanje, věžbanje u oružju.
Waffnen, v. a. oružati; oboružati.
Wagamt, n. vagarnica.
Wage, f. vaga; (an der Deichsel), vagir.
Wage, f. Wagehaus, n. vagarnica, vaga; —balken, m. rudo od vage; —bret, n. daska od vage; —geld, n. vagarina; —hals, m. vratolom; —kloben, m. klin od vage; —meister, m. vagar.
Wagen, m. (Bauerwagen, Fuhrmannswagen), kola, tarnice; (Kutsche), kočia, karuca, karuce.
Wagen, v. a. staviti, metnuti, vèrći na sréću, na pogibio; das Aeußerste —, zadnje, poslědnje sile napeti; — v. n. & r. usuditi se, usloboditi se, podhvatiti se.
Wägen, v. a. měriti, vagati, izměriti, vagnuti.
Wagen-achse, f. os, osovina; —baum, razpust, svora, sèrčanica; —burg, f. tvèrdjava kolna (u boju); —decke, f. krov od kolah; —deichsel, s. Deichsel; —flechte, f. —korb, m. koš od kolah; —geleise, s. Geleise; —geld, n. (t.) kolarina; —gestell, n. stan od kolah; —haus, n. suša, pojata; —leiter, m. lěsa, lěsica; —macher, m. vagar; —meister, m. nastojnik kolah poštarskih; —pferd, n. tegleći konj; —rad, n. kolo, točak; —rennen, n. natěcanje, utèrkivanje s koli; —schmiere, f. kolomaz; —schmiergeld, n. (t.) kolomaznina; —schoppen, m. s. Wagenhaus; —sperre, f. zapor od kolah; —spur, f. s. Geleise; —winde, f. kluba.
Wage-recht, adj. horizontalan, obzoran; — adv. horizontalno, pod livel; —schale, f. čaša, plitica od vage.
Wagestück, n. vratoloman čin.
Wagezettel, m. cedulja, teskera od vage.
Waggeld, n. vagarina.
Waghals, s. Wagehals.
Waglich, adj. opasan, pogibelan, vratoloman; —keit, f. opasnost, pogibionost.
Wagner, m. kolar; —arbeit, f. kolarsko dělo.
Wagniß, n. pogibio, sréća, usuda.
Wagschale, s. Wageschale.
Wahl, f. izbor, izabranje; izabiranje; nach eigener —, po svojoj volji; —act, m. izbiranje; —ausschreibung, f. razpis izbora.
Wählbar, s. Wahlfähig.
Wahl-berechtigt, adj. tko ima pravo izbirati; —berechtigung, f. pravo izbiranja; —bezirk, m. izborni kotar; —capitulation, f. kapitulacia izborna (cesara rimskoga).
Wählen, v. a. izabrati; odabrati; izabirati; odabirati, birati.
Wähler, m. izbiratelj, izbornik; —liste, f. izbornička listina.
Wahlfähig, adj. izberiv; —keit, f. izberivost.
Wahl-fürst, m. (Churfürst), elektor, izbornik; (ein gewählter Fürst), izabran princip; —gesetz, n. zakon o izboru; —handlung, f. izabiranje; izbor; —herr, m. izbornik.
Wählig, adj. (im gem. Leben), gadljiv.
Wahl-kind, n. primljeno děte; posi-

nak; posinče; pokćerka; —könig, *m.* izabran kralj; —königreich, *n.* izborno kraljestvo; —körper, *m.* izborničtvo; —kugel, *f.* balotica, (t.) biraljka; —liste, *f.* izborna listina; —mutter, *f.* pomajka; —ordnung, *f.* izborni red; —ort, *m.* izborište, izbiralište; —platz, *m.* (Schlachtfeld), bojište, ratište, mejdan; (Ort der Wahl), město od izbora; —recht, *n.* (activ) pravo izabirati; (passiv) pravo biti izbran; —reich, *n.* dèržava izborna; —spruch, *m.* poslovica; —stadt, *f.* grad izborni; —statt, *f.* s. Wahlplatz; —stimme, *f.* odvět, glas; —tag, *m.* dan od izabiranja; —vater, *m.* poočim; —versammlung, *f.* sabor, skupština izborna; —zettel, *m.* cedulja, teskera (izborna); —zimmer, *n.* sala, soba izborna, od izabiranja.

Wahn, *m.* misao; bludnja.

Wähnen, *v. a.* misliti, scěniti.

Wahn-sinn, —witz, *m.* ludost; pomama, běs, běsnoća; bezumnost; —sinnig, —witzig, *adj.* lud; pomamljen, běsan, běsnovit; bezuman.

Wahr, *adj.* istinit; prav; es ist nicht —, nije istina; es ist —, istina je; es ist — geworden, sbilo se je; — sprechen, istinu govoriti; so — mir Gott helfe! tako mi bog pomogao, tako mi boga; so — ich lebe! tako mi života; das Wahre; istina; pravo; es ist nicht das Wahre, nije što bi trěbalo da bude.

Währen, *v. m.* trajati, durati.

Während, *prp.* u; medju; u vrěme; — der Nacht, noćju, ob noć; — des Winters, u zimu, kroz zimu, preko zime; — des Krieges, u vrěme rata; — *adj.* trajuć, durajuć; — *adv.* dok, dočim, u toliko dok.

Wahrhaft, —ig, *adj.* prav; pravedan; istinit; —igkeit, *f.* pravota; istinitost; istina.

Wahrheit, *f.* istina.

Wahrheits-erinnerung, *f.* opomena na istinu; —liebe, *f.* istinitost, ljubav istine; —liebend, *adj.* istinit, priatelj istine.

Wahrlich, *adv.* u istinu, zaista, doista.

Währmann, s. Gewährmann.

Wahrnehm-en, *v. a.* opaziti; ugledati; sětiti; spaziti; eine Sache —, paziti, gledati na što; die Gelegenheit —, služiti se prilikom; —ung, *f.* opaženje; opažanje; —ungsvermögen, *n.* opaznost, opazna sila.

Wahrsag-en, *v. a.* gatati; gonetati; proreći, proricati; prorokovati; vračati; —er, *m.* gonetalac, gatalac, vrač, vračar, gatar; —erin, *f.* vračara, gatara, gatalica, gonetalica; —erei, —erkunst, —ung, *f.* *f.* gatanje, vračanje, proricanje, gonetanje; —ergeist, *m.* vračarski, gatarski duh.

Währschaft, s Gewährschaft.

Wahrscheinlich, *adj.* věrojatan, istini spodoban; — *adv.* věrojatno, po svoj prilici.

Wahrspruch, *m.* (der Geschwornen), izreka porote.

Währung, *f.* trajanje, duranje; (Geld —), vrědnoća; (Werth), vrědnost.

Währwolf, *m.* vukodlak.

Wahrzeichen, *n.* biljega, znak, znamenje, obilježje.

Waid, *m.* vèrbovnik (trava); —asche, *f.* vèrbovnikov pepeo; —färber, s. Schönfärber; —mühle, *f.* mlin za mlěti vèrbovnik.

Waise, *f.* (*m.*) Waisen-kind, —knabe,

m. —mädchen, *n.* sirota, sirotica, sirotče; — werden, osirotiti; (in Zus.) sirotinski.

Waisen-geld, *n.* sirotinjski novci; —haus, *n.* (t.) sirotnica; —kind, *n.* —knabe, *m.* —mädchen, *n.* s. Waise; —mutter, *f.* sirotinjska majka; —schaft, *f.* sirotinstvo; —vater, *m.* otac sirotinjski.

Wake, *f.* hrid, stěna, kuk.

Wald, *n.* šuma, gora, lug, dubrava; —amt, *n.* šumski ured; —aufsichtspersonale, *n.* šumsko nadgledničtvo; —bach, *m.* bujica, gorski potok; —biene, *f.* divja pčela; — —brand, *m.* požar (šume); —bruder, *m.* pustinjak, remeta.

Wäldchen, *n.* gaj, šumica, lužak.

Wald-esel, *m.* divji magarac; —frevel, *m.* šumski prestupak; —gerecht, *adj.* šumarski; — geschrei, *n.* krika, vika, buka lovačka; — gott, *m.* Faun, Satir, šumski bog, bog lužanin; — honig, *m.* divji med; —horn, *m.* lovački rog; — hornist, *m.* rogotrubnik; — hüter, *m.* lugar, šumar; —hütte, *f.* koliba, kućarica, pojata šumska; — ig, *adj.* šumovit, lugovit, dubravast; —kirsche, f. Vogelkirsche; — leute, *pl.* lužani, gorani; —mann, *m.* šumar; lužanin, goranin; — mast, *f.* žirovina; —meise, *f.* sěnica šumska; —meister, *m.* šumarski měštar; (Kraut), šumarak; —mensch, *m.* urang-utang; divji čověk; — münze, *f.* konjski bosiljak; —nutzung, *f.* uživanje šume; —nymphe, *f.* ninfa šumska, driada napea; — ochs, s. Auerochs; — pappel, *f.* šumska topola; —rebe, *f.* pavitina, běla loza; —recht, *n.* šumsko pravo; —stadt, *f.* šumski grad; — strom, *m.* rěka šumska; —taube, *f.* divji golub; —teufel, *m.* satir; faun; silvan; —ung, *f.* šuma, lug, dubrava; —zeichen, *n.* biljega, obilježje lugarsko.

Walgen, Wälgern, Walgern, *v. a.* valjati.

Walke, *f.* valjbilo, valjak.

Walke, *f.* s. Walkmühle.

Walke, *f.* s. Walkholz.

Walken, *v. a.* valjati (sukno); *fig.* einen —, biti, derati, izbiti, izderati koga.

Walker, s. Walkmüller.

Walker-erde, *f.* —thon, *m.* Walkerde, *f.* valjbarska zemlja.

Walk-holz, *n.* — stock, *m.* oklagia, valj, tèržnica; —mühle, *f.* valjarica; —müller, *m.* valjbar.

Wall, *m.* bastia; bedem; nasip; (Ufer), obala, igalo, žalo; *fig.* obrana, zagrada, zaklon.

Wall, *m.* (von Wallen), kipljenje, vrěnje.

Wallach, *m.* parip, konj uštrojen, utučen; —en, *v. a.* štrojiti; utući, uštrojiti, uškopiti.

Wallarbeit, *f.* dělo, posao oko bedemah; —er, *m.* obkopnik, argatar.

Wallbruch, *m.* prodor, prolom.

Wallen, *v. n.* (vom Wasser), kipěti, vrěti, ključati; (von Gewändern), letěti; pèršati; (wandern), putovati, ići.

Wallfahrt, *f.* hodočastje, zavět, oproštenje; — en, *v. n.* ići, poći na zavět, na oproštenje; —er (Wallfahrer), *m.* pobožni putnik, hodočastnik.

Wallfisch, *m.* kit (riba); —artig, *adj.* kitovit; — fang, *m.* lov, lovitva kitah; —fänger, *m.* kitolov.

Wallgraben, *m.* obkop.

Wallnuß, *f.* orah.

Wallrath, *m.* spermacet.

Wallroß, *n.* morski konj.
Wallung, *f.* kipljenje, vrěnje; (des Meeres), bibavica, valjavica; in — gerathen, uzkipěti, uzavrěti.
Wallwurz, *f.* svaljnik, gavez (trava).
Walmdach, *n.* krov od četiri strihe.
Walmen, *v. a.* na četiri strihe pokriti, pokrivati.
Walpurgisnacht, *f.* noć sv. Valpurge (noć čarobnička).
Wälsch, *adj.* talianski; *fig.* tudj, inostran.
Walten, *v. n.* činiti, raditi, dělati; ravnati, upravljati, nastojati; schalten und —, činit,što komu drago; palit i žariti; walt's Gott! bože daj, da bog da!
Walz-e, *f.* valj, valjak; oklagia; ostupica, ostup; — en, *v. a.* valjati, tanjiti valjem, oklagiom; valjac tancati, igrati.
Wälzen, *v. a.* valjati, koturati; sich *v. r.* valjati se; die Schuld von sich auf einen andern —, baciti, bacati krivnju sa sebe na drugoga.
Walzenförmig, *adj.* obal, obao.
Walzer, *m.* valjac (tanac).
Wälzung, *f.* valjanje, koturanje.
Wamme, *f.* potèrbušina; drob.
Wamme, **Wampe**, *f.* salo.
Wamms, **Wämmschen**, *n.* primitača, kružak; pèrsluk, ječerma.
Wand, *f.* zid, mir, duvar; strana, stranica; Fels —, stěna, stěnjak, hrid.
Wandel, *m.* život, življenje, vladanje, podnošenje, podnašanje; nepostojanstvo; mana, falinga; Handel und —, tèrgovina; život, življenje.
Wandelbar, *adj.* proměnjiv, nepostojan, nestalan; (hinfällig), slab, loman poremetjen; — keit, *f.* proměnjivost, nepostojanstvo, nestalnost; slabost, lomnost.
Wandeln, *v. n.* ići, hoditi, hodati, šetati se; (sich betragen), vladati se, ravnati se, podnositi se; — *v. a.* měnjati, proměniti.
Wandelstern, s. Planet.
Wandlung, *f.* (bei den Katholiken), posvetjenje (u misi).
Wanderbuch, *n.* (t.) stranovnica, putovna knjiga.
Wanderer, *m.* putnik.
Wander-gesell, *m.* putujući (stranujući) dětić, kalfa; —jahr, *n.* putna godina (u dětićah majstorskih); — —n, *v. n.* putovati, ići, pěške ići, (t.) stranovati; seliti se, preseliti se; unstät herum—, tepsti se, klatiti se, tuć se, skitati se; —paß, *n.* stranovna putovnica, putovni list; — schaft, *f.* put, putovanje, (t.) stranovanje; —smann, s. Wanderer; —stab, *m.* putnička batina, palica; —ung, *f.* putovanje; seljenje, seoba.
Wand-haken, *m.* kuka; — laus, s. Wanze; —leuchter, *m.* světnjak zidovni; —uhr, *f.* zidovna ura, stěnji sat.
Wange, *f.* lice, obraz, jagodica.
Wankel-muth, *m.* —müthigkeit, *f.* nepostojanstvo, nestalnost; —müthig, *adj.* nepostojan, nestalan.
Wank-en, *v. n.* dibati se, kolebati se, vožkati se, klimati se, teturati se; — *n.* dibanje, teturanje, klimanje; —end, *adj.* dibav, teturav, klimav.
Wann, *adv.* kad, kada.
Wanne, *f.* (Wurfsieb), vijača, rešeto; (ein Gefäß), kada, kaca.
Wannen, *v. a.* vijati.
Wannen, *adv.* von—, odkuda, odkud.
Wannen-hero, —her, s. Woher, Daher.
Wannenweher, *m.* pustolovica, pustolovka (ptica).

Wanst, *m.* burag, tèrbušina.

Wanz-e, *f.* stěnica, kimak, čimavica; —enbrut, *f.* leglo, gnjězdo od stěnicah; —ig, *adj.* stěničav, pun čimavicah.

Wapen, *n.* f. Wappen.

Wapnen, f. Waffnen.

Wappen, *n.* arma, gèrb, cimer; — ausleger, f. Wappenkundige; —binde, *f.* sveza od gèrba; —brief, *m.* gèrbovni list; —buch, *n.* (t.) gèrbovnica; —decke, *f.* plašt od gèrba; —feld, *n.* polje (u gèrbu); —halter, f. Schildhalter; — herold, *m.* telal gèrbovni; —könig, *m.* cimernik, gèrbovnik; —kunde, —kunst, *f.* heraldika, gèrboslovje; — kundige, *m.* gèrboznanac; —mantel, *m.* plašt od gèrba; —rock, *m.* haljina telalska; —schild, *n.* štit cimerni; —schildchen, *n.* štitak; —schneider, *m.* rězar gèrbovah; — verleihung, *f.* danje gèrba; —vetter, *m.* sugèrbovnik.

Wappner, *m.* gèrbovnik.

Wardein, *m.* podkušalac novacah.

Wardiren, *v. a.* podkušati, podkusiti (novce).

Warlich, f. Wahrlich.

Warm, *adj.* vruć, topao; Einem den Kopf — machen, ugrijati komu glavu.

Wärme, *f.* vrućina; toplina; —messer, *n.* termometar, toploměr.

Wärmen, *v. a.* grijati, topliti, vrućiti.

Wärme-stoff, *m.* toplotvor, topilo; — flasche. *f.* grionica.

Wärm-ofen, *m.* peć grijaća; —pfanne, *f.* žeravnica; — stein, *m.* kamen grijaći; — ung, *f.* grijanje, topljenje, vrućenje.

Warn-en, *v. a.* opomenuti, opominjati; —ung, opomena, opominjanje; zur —ung anderer Jemanden strafen, kazniti koga na priměr drugima; —ungsschreiben, *n.* (t.) opomenica; —ungstafel, *f.* (t.) opominjalo; — ungszeichen, *n.* (t.) opomenik, znamenje od opomene.

Warte, *f.* kula; toranj, turan.

Warten, *v. a.* (auf einen, auf etwas), čekati; očekivati; izgledati koga; — *v. a.* (bedienen), einen Kranken —, nastojati, gledati, dvoriti, čuvati, prigledati bolestnika; ein Kind —, něgovati; seines Amtes —, nastojati, obavljati službu svoju; ein Pferd —, gledati, nastojati, gojiti konja; — *n.* čekanje, očekivanje, izgledanje.

Wärter, *m.* nastojnik, čuvar; (bei Kranken), bolničar; — in, *f.* nastojnica, čuvarica; bolničarka.

Wart-geld, *n.* čuvarina; —stunde, *f.* sat čekanja; —thurm, f. Warte.

Wartung, *f.* nastojanje, čuvanje, prigledanje, něgovanje; briga, staranje, skèrb, něga.

Warum, *adv.* zašto, čemu.

Wärwolf, f. Wahrwolf.

Warz-e, *f.* (Wärzchen, *n.*) bradavka, bradavica; —enkraut, *n.* mač cèrljeni, zelje větarnje (trava); —ig, *adj.* pun bradavicah.

Was, *pr.* što; šta; (etwas), štogod; něšto; — für ein, *pr.* kakov, kakav.

Wasch-bär, f. Schupp; — becken, *n.* umivaonica, ledjen; — bläuel, *m.* praćak.

Wäsche, *f.* pranje, perilo; (Weißzeug), rubje, pèrtenina.

Waschen, *v. a.* prati; miti; plakati; umivati; pomivati; — *v. n.* bèrbljati, blebetati.

Wäscher, *m.* periljac; (Schwätzer), blebetalo, bèrbljalo; —ei, *f.* pranje; perilo; (Geschwätz), bèrblanje,

blebet; —in, *f.* perilja, pralja; —lohn, *m.* platja za pranje.

Wasch-erz, *n.* prana ruda; praća ruda; —faß, *n.* kada, kaca, čabar; —frau, *f.* perilja, pralja; —gold, *n.* prano zlato.

Waschhaft, *adj. fig.* bèrbljav, blebetav; —igkeit, *f. fig.* bèrbljavost, blebetavost.

Wasch-handschuhe, *pl.* rukavice za pranje; —haus, *n.* perionica; —kessel, *m.* kotao (za pranje); —korb, *m.* koš (za rubje); —lappen, *m.* opirnjača, kèrpa, kèrpina (za pranje); —lauge, *f.* lug, lugšia, lušia; —leine, *f.* konop (od sušila); —meister, *m.* periljac; —platz, *m.* perilo; —trog, *m.* —wanne, *f.* korito za pranje; — wasser, *n.* voda za pranje; pomije; —weib, *n.* f. Waschfrau; —werk, *n.* praonica; —zettel, *m.* popis od perila.

Wasen, f. Rasen; Schindanger; —meister, *m.* derenčin, f. Abdecker.

Wasser, *n.* voda; zu —, po vodi; po moru; zu — und zu Land, po vodi i po kopnu; das — steigt, voda raste, diže se voda; zu — werden, razbiti se; pomesti se; Fasten bei — und Brod, post o hlěbu i vodi.

Wasser-ader, *f.* žica, žila od vode; —ampfer, *m.* vodeni kiseljak (trava); —artig, *adj.* vodovit; — ast, *m.* divja grana, divji ogranak, divja mladica; —bad, *n.* hladno kupalo, hladna banja; (Taufe), kèrst, kèrštenje; —bau, *m.* sgrada vodena, (t.) vodosgrada; —baukunst, *f.* vodosgradna umětnost; —becken, *n.* kamenica, ledjen za vodu, vodonos; —behälter, *m.* čatèrnja, vodoshrana; (bei einer Mühle), ustava; —beschreiber, *m.* hidrograf, vodopisac; —beschreibung, *f.* hidrografia, vodopisje; —bett, *n.* korito (u vode); —bezug, *m.* uzimanje vode; —birn, *f.* vodena, meka kruška; —blase, *f.* měhur na vodi; měhur, bešika, bobuk; (des siedenden Wassers), klobuk; —blau, *adj.* sinj; —blei, *n.* molibdena; —bleisäure, *f.* kiselina od molibdene; —brei, *m.* —muß, *n.* kaša s vodom; —bruch, *m.* vodena kila, prodor vodeni; — bunge, *f.* kres (trava); —damm, *m.* nasip, nasap proti vodi; —dampf, *m.* para od vode; —dicht, *adj.* kroza što voda nemože da probije, nepromočan; —eimer, *m.* vedro, sić, kóva, zaimač; —fall, *m.* slap, vodopad; —fang, *m.* čatèrnja, guštèrna; —farbe, *f.* vodena boja; —flasche, *f.* ploska, boca za vodu; — faß, *n.* čabar, kabao, vodeni sud; —fläche, *f.* lice, ravnina od vode; —fluth, *f.* potop; poplavica, poplava; —fracht, *m.* brodarina, broditba; —furche, *f.* brazda izmedju dviuh njivah, jarak, vodotočina; trag na vodi; —galle, *f.* blato, mlako; (unvollkommener Regenbogen), nesvèršena duga; (am Auge), ječam, jarac; —gang, *m.* jarak, rov; —gefäß, *n.* vodeni sud; —geflügel, *n.* vodene ptice; —geist, *m.* duh vodeni; —geschwulst, *f.* otok vodeni; —gewächs, *n.* vodeno rastje; —glas, *n.* čaša za vodu; —gleich, f. Horizontal; —graben, *m.* jarak, rov; —guß, *m.* pljus, pljusak; —hälter, f. Wasserbehälter; —hart, *adj.* na polu suh; —holunder, *m.* vodena zova; —hose, *f.* truba (morska); —huhn, *n.* liska (ptica); —hund, *m.* vodeni pas.

Wässerig, *adj.* vodan; vodnjikast, vodnjikav; —keit, *f.* vodnost, vodnoća.

Wasser-jungfer, *f.* gospojica (zarěznik);

—kanal, *m.* vodotočina; — kanne, *f.* kanta, ibrik; sić; —kasten, *m.* čatèrnja, guštěrna; —kessel, *m.* kotao, kotlić za vodu; —kitt, *m.* lem vodoprotivni; — kolbe, *f.* rogoz, rogoža (trava); —kopf, *m.* vodena glava (bolest); —kunde, —lehre, *f.* hidrologia, vodoslovje; —kunst, *f.* hidraulika; česma, fontana; —leitung, *f.* vodovod; kanal, kono; —linse, Meerlinse, *f.* vodena, blatna leća; —malerei, *f.* vodena malaria; —mangel, *m.* nedaća, nedostatak vode; —mann, *m.* (Sternbild und Himmelszeichen), vodenik; —maus, *f.* vodeni miš; —mauth, *f.* vodna mitica; —melone, *f.* lubenica; —messer, *m.* hidrometar, vodoměr; — —mühle, *f.* vodenica, mlin vodeni, badnjara; (an einem Bache), rěkavica, potočara; —müller, *m.* vodeničar.

Wässern, *v. a.* der Mund wässert mir, rastu mi zazubice, miću mi se oskomine; — *v. a.* vodniti; močiti, kvasiti; zalěvati; natapati; navodniti; nakvasiti, namočiti; zaléti; natopiti.

Wasser-nix, *m.* bog, duh vodeni; —nixe, *f.* boginja, božica vodena; —noth, *f.* (Mangel), nedostatak vode; (Ueberschwemmung), poplava; —nuß, *f.* vodeni orah; —nymphe, *f.* (ein Insect), gospojica; (in der Mythologie), najada, nereida; —perle, *f.* lažljiv biser; — pfahl, *m.* vodeni kolac; —pfanne, *f.* tiganj za vodu; —pfeffer, *m.* vodeni biber, papar vodeni; —pflanze, *f.* rastje vodeno; —pflaume, *f.* vodna šljiva; —pocken, *f. pl.* vodene opice; —probe, *f.* proba, prova vodena; —pumpe, *f.* sisaljka vodena; —quelle, s. Quelle; —rad, *n.* vodeno kolo; —ratte, *f.* pacov, štakor vodeni; —recht, *n.* pravo na vodu; —reich, *n.* carstvo vodeno; —reis, s. Wasserast; —rinne, *f.* žlěb; —röhre, *f.* cěv vodena; —schacht, *m.* vodna donja; —schaden, *m.* šteta od vode; —schatz, *m.* obilnost, obilatost vode; —scheu, *adj.* vodobojazljiv, běsan; —scheu, *f.* vodobojazan, běsnoća, běs; —schlange, *f.* zmija vodena; hidra; —schnepfe, *f.* šljuka vodena; — schwalbe, *f.* brěgunica; —spiegel, *m.* lice, povèršje, ravnina od vode; —spritze, *f.* stèrcaljka, s. Feuerspritze; —stand, *m.* visina od vode; —ständer, *m.* čabar; —steuer, *f.* (im Bergw.), vodarina; —strahl, *m.* zraka, trak od vode; —straße, *f.* put po vodi; —streif, *m.* gnjecavo, nepečeno město u hlěbu; —streifig, *adj.* gnjecav, gnjecovan, nepečen, nepropečen, mecav; —strom, s. Strom; —sucht, *f.* vodena bolest, vodnica; — süchtig, *adj.* vodničav, tko pati od bolesti vodene; —suppe, *f.* vodena juha, čorba vodena; —thier, *n.* živinče vodeno; —träger, *m.* vodonoša; —treten, *n.* gaženje vode; — treter, *m.* vodohod; —trinker, *m.* vodopija; —trog, *m.* korito, kopanja; —tropfen, *m.* kaplja vode; —uhr, *f.* vodena ura.

Wässerung, *f.* polěvanje, zalěvanje, natapanje, kvašenje, močenje.

Wasser-vogel, *m.* ptica vodena; —wage, *f.* livel; —wegerich, *m.* bokva, bokvica, paskvica vodena (trava); —weide, *f.* iva (dèrvo); — weihe, *f.* svetjenje, posvetjenje vode; —werk, *n.* vode; vodotvor, vodotvorina; —wirbel, *m.* vir, vèrtlog, kolovrat; —woge, *f.* val, talas, slap; —zeichen, *n.* vodno znamenje; —

—zoll, *m.* vodarina, vodna carina; —zuber, *m.* čabar.

Wate, *f.* iztezavica (mrěža); zagažnja.

Waten, *v. n.* gaziti; pregaziti; zagaziti.

Watscheln, *v. n.* zibati se (u hodu).

Watt-e, *f.* vata; —iren, *v. a.* vatirati.

Wau, *m.* katanac (trava).

Webe, *f.* truba platna od 60 do 70 rifih.

Weben, *v. a.* tkati; satkati; — *v. n.* micati se; leben und —, micati se; živěti; — *n.* tkanje.

Weber, *m.* tkalac; —erin, *f.* tkalica, tkalja; —arbeit, *f.* tkalačko dělo; —baum, *m.* vratilo; — blatt, *n*, bèrdo (tkalačko) žensko; —blattmacher, *m.* bèrdar; —einschlag, *m.* utak, poutka, potka; —ei, —kunst, *f.* tkanje, tkalački zanat; —gestell, *n.* stan; —kamm, *m.* bèrdo žensko; —schemmel *m.* podnožnik; —schiff, *n.* — schütze, *n.* čun, čunak; — schlichte, f. Schlichte; —spuhle, *f.* cěv, kalem (tkalački); —stuhl, *m.* stan, razboj, krosna; —tritte, *pl.* podnožnici; — zettel, *m.* osnova, osnutak.

Wechsel, *m.* (Veränderung), preinaka; (Tausch), proměna, izměna; razměna; měnjanje; (Wechselbrief), polica, měnica; einen — ausstellen, měnicu izdati; der — der Röhren, sastaja, savez od cěvih; der — der Jahreszeiten, proměna, měnjanje dobah od godišta.

Wechsel-, (in Zusam.) měnični; —abschrift, *f.* prěpis měnice; —allonge, *f.* měnična prodiljka; —arrest, *m.* arest měnični; —aussteller, *m.* izdatelj, izdavalac měnice; —balg, *m.* podmetnuto děte; děte od naležaka rodjeno; nestašno děte, nestašnik; —bank, *f.* banka měnična; —brief, *m.* měnica; —buch, *n.* měnična knjiga; —cours, *m.* měnični hod; —credit, *m.* měnično věrivo; —fähig, *adj.* sposoban za měnice, imajuć pravo izdati měnice; —fähigkeit, *f.* sposobnost za měnice; —fieber, *n.* popustna groznica.

Wechsel-geld, *n.* měnični novci; —gericht, *n.* měnični sud; —gesang, *m.* izměnita pěsma, pěvanje izměnito.

Wechsel-geschäft, *n.* —handel, *m.* měnba, posao měnbeni, měnični posao; —haus, *n.* měnarska kuća; —inhaber, *m.* dèržac měnice.

Wechseljahr, f. Stufenjahr.

Wechsel-mäkler, *m.* samsar (měnbeni); —mäßig, *adv.* po měničnom načinu.

Wechseln, *v. n.* měnjati se; proměniti se; — *v. a.* měnjati; proměniti; razměniti; *fig.* Kugeln —, pucati jedan u drugoga; Worte mit Jemanden —, govoriti; pravdati se, svadjati se; Briefe mit einem —, dopisivati, pisati jedan drugomu; (Wechsel treiben), měnjati; dèržati banku; in einer Arbeit —, měnjati se, izměnice štogod raditi.

Wechselnd, *adj.* měnjajuć; izměnit, *fig.* nestalan, nepostojan, nejednak.

Wechsel-ordnung, *f.* měnični red; —platz, *m.* měnbeno město; —protest, *m.* měnični prosvěd; —rechnung, *f.* měnbeni račun; —recht, *n.* měnično pravo; —rechtlich, *adv.* po měničnom pravu; —reim, *m.* izměnita rima; —reiterei, *f.* zloporaba měničnoga posla.

Wechselseitig, *adj.* zaměnit, uzajemni; s jedne i s druge strane; —e Beziehung, uzajemno odnošenje; —keit, *f.* zaměnitost, uzajemnost.

Wechselsweise, *adv.* izměnice, na izmenice; zaměnito.

Wechseltisch, *m.* stol bankierski.
Wechselverkehr, *m.* (wechselseitiger), uzajemni, zameniti promet; (mit Wechseln), měnični promet.
Wechselwesen, *n.* (t.) měničanstvo.
Wechselwirthschaft, *f.* redarno kućanstvo.
Wechselzahlung, *f.* měnično plaćanje.
Wechsler, *m.* bankier, měnjalac, měnjač.
Weck, **Wecken**, *m.* **Wecke**, *f.* rogalj (vèrsta od kruha).
Weck-en, *v. a.* buditi; probuditi; uzbuditi; —er, *m.* budilac; (an einer Uhr), budilo.
Wedel, *m.* rep; —n, *v. n.* mahati.
Weder, *c.* ni, nit, niti; — Wasser noch Wein, ni vode ni vina.
Weg, *m.* put; cesta, drum; staza; *fig.* put, srědstvo, način; im —e stehen, smetati kome; etwas zu —e bringen, učiniti, izvèršiti što, napraviti; im kurzen —e, u kratko; im —e der Gesetzgebung, po zakonotvorstvu, putem, srědstvom zakonotvorstva; im —e Rechtens, putem pravde.
Weg, *interj.* ća; odtale, otole, dalje; nastran; na dvor, na polje; — da, otole, na stran; er ist —, otišao je; propao je; sein Geld ist —, odoše mu novci! schlechtweg, prosto, kratko, na kratko, naški.
Weg-, (in Zusam.) od-, o-, s-, iz-, ne-.
Wegarbeiten, *v. a.* dělajuć snimiti, skinuti, izvaditi, ukloniti, maknuti, odlomiti; — *v. n.* bez prestanka raditi.
Wegätzen, *v. a.* snimiti, skinuti, izvaditi jědkom vodom.
Wegbegeben, sich, *v. r.* otići, udaljiti se; uztegnuti se.
Wegbeißen, *v. a.* odgrizti, odgriznuti.
Wegbeizen, *v. a.* snimiti, skinuti, izvaditi, (kakovom žestokom, jědkom stvari).
Wegblasen, *v. a.* odpuhnuti, odduhnuti, izpuhnuti, izduhnuti; izpuhati, izduvati.
Wegbleiben, *v. n.* nedoći; izostati, izostanuti.
Wegbrechen, *v. a.* odbiti, odlomiti, odkinuti; izrigati, izbljuvati.
Wegbrennen, *v. a.* izžeći; požgati, požeći; — *v. n.* izgorěti, pogorěti.
Wegbringen, *v. a.* odněti; izvaditi; maknuti; ukloniti; odvesti.
Wegbürsten, *v. a.* izkefati, okefati.
Wegcapern, *v. a.* oteti, otimati, uzeti, osvojiti.
Wegdorn, **Stechdorn**, *m.* pasjakovina.
Wegdrängen, *v. a.* odtisnuti, odrinuti.
Wegdürfen, *v. n.* smět otići.
Wege-amt, *n.* drumarstvo; —aufseher, *m.* nastojnik putovah (drumovah); —bereiter, *m.* drumar; —breit, s. Wegerich; —geld, *n.* putovina, drumarina.
Wegeilen, *v. n.* otići, hitro otići, odběžati, žuriti se dalje.
Wege-lagerer, *m.* pustaija, razbojnik; —mauth, *f.* drumovna mitnica; (Gebühr), drumovina; — mauthschranken, *pl.* pranjga, štranjga, prěčnica drumovne mitnice; — messer, *m.* odometar, putoměr.
Wegen, *prp.* za; radi, zaradi, poradi, cěća, zbog.
Wegerich, *m.* bokva, bokvica, paskvica (trava).
Wege-recht, *n.* drumovno pravo; — säule, *f.* putni stup, drumokaz; — scheide, *f.* razputje, razputica; — schnecke, *f.* puž, spuž.
Wegessen, *v. a.* pojěsti.
Wege-stroh, *n.* mlěkoseda (trava); — tritt, *m.* slak, krupnik, podvornica (trava); —warte, *f.* žućanica, radić

vodopija, vodoplav (trava); —weiser, *m.* (Zeiger), drumovnik, cestnik, drumokaz, cestokaz; (Führer), kalauz, provodić; —zehrung, *f.* poputnina; —zoll, *m.* s. Wegegeld.

Wegfahren, *v. n.* otići, odvesti se; über etwas —, preći, prelaziti preko česa; — *v. a.* odvesti.

Wegfallen, *v. n.* pasti, odpasti, odpanuti; *fig.* prestati, prestanuti; izostati, izostajati.

Wegfangen, *v. a.* uzeti, osvojiti, uloviti.

Wegfaulen, *v. a.* sagnjiliti, odpasti, iztrunuti, izpèrhnuti.

Wegfegen, *v. a.* pomesti, izmesti.

Wegfeilen, *v. a.* odpiliti, odlimati, polimati.

Wegfischen, *v. a.* loviti; uloviti; oteti, preoteti.

Wegfliegen, *v. n.* odletěti.

Wegfliehen, s. Entfliehen.

Wegfließen, *v. n.* teći; izteći; oticati; izticati.

Wegflößen, *v. a.* odplaviti; plaviti.

Wegfressen, *v. a.* požderati.

Wegführen, *v. a.* odvesti; voditi; odvoditi.

Weggabeln, *v. a.* (gem.) oteti, preoteti.

Weggang, *m.* odlazak, polazak.

Weggeben, *v. a.* dati, dat od sebe.

Weggehen, *v. n.* otići; odlaziti, polaziti.

Weggewöhnen, *v. n.* otudjiti, odviknuti, odučiti.

Weggießen, *v. n.* izlěti; prolěti; odlěti.

Weghaben, *v. a.* bit primio; bit dobio; er hat es bei mir weg, izpao je iz moje milosti; (begreifen), razuměti.

Weghalten, *v. a.* dalje, daleko dèržati.

Weghängen, *v. a.* dalje, na drugo město, drugamo oběsiti, odvěsiti.

Weghaschen, s. Wegfangen.

Weghauen, s. Abhauen, Umhauen.

Wegheben, *v. a.* ća, dalje dignuti, ukloniti, maknuti od kuda.

Weghobeln, *v. a.* oblanjati, ostrugati.

Wegholen, *v. a.* odněti; doći po što.

Weghüpfen, *v. n.* odskakati; *fig.* über etwas —, skočiti, preći, prelaziti preko čega, nehajati, nemariti za što.

Wegjagen, *v. a.* iztěrati, odagnati, odtěrati.

Wegkapern, s. Wegcapern.

Wegkaufen, *v. a.* kûpiti, pokupiti, pokupovati.

Wegkehren, *v. a.* (wegfegen), pomesti, izmesti; (wegwenden), okrenuti, obèrnuti, odvèrnuti od kuda, odvratiti.

Wegkommen, *v. n.* (von einem Orte), izići, otići; izbaviti se, rěšiti se, spasiti se; (sich verlieren), izgubiti se, zabluditi, zabasati, zaići; schlecht —, zlo proći; gut —, dobro, srětno proći.

Wegkönnen, *v. n.* moć ići, moć otići.

Wegkratzen, *v. a.* ogrebsti, oguliti, odrapiti.

Wegkriechen, *v. n.* odmilěti, odpuziti.

Wegkriegen, *v. a.* (im gem. Leben), dobiti; (einsehen), razuměti, postignuti.

Wegküssen, *v. a.* snimiti, izvaditi, uzeti, otěti cělovi.

Weglagerer, *m.* pustaija, razbojnik.

Weglassen, *v. n.* odpustiti; propustiti; pustiti; ostaviti.

Weglaufen, *v. n.* odtèrčati; odběžati; otići.

Weglecken, s. Ablecken.

Weglegen, *v. a.* ostaviti, pustiti, na stran metnuti, vèrći, ukloniti, maknuti na stran il s puta; —ung, *f.* ostavljenje, izloženje; — eines Kindes, izloženje, izmetnutje děteta.

Wegleihen, *v. a.* uzajmiti, posuditi.
Wegleiten, s. Ableiten.
Weglesen, *v. a.* čistiti, očistiti, trěbiti; čitati.
Weglocken, *v. a.* odmamiti, odvabiti.
Wegmachen, *v. a.* (einen Flecken ꝛc.), izvaditi; sich —, *v. r.* otići, ići, pobrati se, pobirati se.
Wegmarschiren, *v. n.* otići.
Wegmausen, *v. a.* ukrasti, kradom uzeti.
Wegmauth, *f.* drumovna mitnica, s. Wegemauth.
Wegmüssen, *v. n.* morat otići.
Wegnahme, **Wegnehmung**, *f.* uzetje, osvojenje.
Wegnehmen, *v. a.* uzeti; oteti; osvojiti, odněti.
Wegpacken, *v. a.* drugamo spremiti; sich —, *v. r.* pobrati se, tornjati se.
Wegpeitschen, *v. a.* odtěrati, raztěrat korbačem.
Wegpracticiren, *v. a.* (im gem. Leben), ukrasti.
Wegprügeln, *v. a.* protěrati, raztěrati batinom.
Wegputzen, s. Abputzen, *fig.* ukrasti.
Wegraffen, *v. a.* odněti, pograbiti, ugrabiti.
Wegräumen, *v. a.* spremiti, ukloniti, maknuti s puta.
Wegreiben, s. Abreiben.
Wegreise, s. Abreise.
Wegreisen, *v. n.* otići, polaziti, ići, odpraviti se.
Wegreißen, *v. a.* odkinuti, skinuti; porušiti, srušiti, razvaliti.
Wegreiten, *v. a.* odjašiti, odjahati.
Wegrollen, *v. a.* odvaliti.
Wegrücken, *v. a.* odmaknuti, ukloniti; — *v. n.* odmaknuti se, maknuti se.
Wegrudern, *v. n.* odvesti se.
Wegrufen, *v. a.* odazvati.
Wegsägen, *v. a.* odpiliti.
Wegsaufen, *v. a.* popiti, polokati.
Wegsaugen, *v. a.* posisati.
Wegschaffen, *v. a.* odpraviti; maknuti, ukloniti; rěšiti se, oprostiti se, izbaviti se čega.
Wegscharren, *v. a.* odgrebsti.
Wegschaufeln, *v. a.* izvaditi, ukloniti, maknuti lopatom.
Wegschenken, *v. a.* dati, darovati, porazdavati, izpoklanjati.
Wegscheren, *v. a.* ostrići; sich —, *v. n.* vući se, tornjati se, pobirati se.
Wegscheuchen, s. Verscheuchen.
Wegschicken, *v. a.* odpraviti; poslati; slati; pošiljati.
Wegschieben, *v. a.* odtisnuti, odrinuti.
Wegschießen, *v. a.* odkinuti, odbiti (iz puške).
Wegschiffen, *v. n.* odjědriti, odvesti se.
Wegschlagen, *v. a.* odbiti, odkinuti.
Wegschleichen, sich, *v. r.* ukrasti se odkud.
Wegschleifen, *v. a.* odvesti na vlačicah, na saonicah.
Wegschleifen, s. Abschleifen.
Wegschleppen, *v. a.* odvući; odněti; razněti; porazněti.
Wegschleudern, *v. a.* baciti; *fig.* potepsti, potipati, bacati, baciti.
Wegschmeißen, s. Wegwerfen.
Wegschnappen, *v. a.* sčepati, lapiti; *fig.* ukrasti.
Wegschneiden, *v. a.* odrězati; odsěći; ostrići.
Wegschnellen, *v. a.* baciti; izbiti.
Wegschütten, *v. a.* iztresti; izlěti; prolěti; odasuti; prosuti; odlěti.
Wegschwemmen, *v. a.* odněti (voda).
Wegschwimmen, *v. n.* odplivati.
Wegsegeln, s. Absegeln.
Wegsehen, *v. n.* gledati, pogledati na stran, odvratiti, odvèrnuti oči od čega.

Wegsehnen, sich, *v. r.* žuděti, težiti, želět otići.
Wegsenden, *v. a.* poslati, odaslati, odpraviti.
Wegsetzen, *v. a.* metnuti, vèrći, staviti na stran; ostaviti; pustiti; ein Kind —, izložiti, izmetnuti děte; über einen Graben —, skočit preko jame; sich—, *v. r.* (über etwas), nehajati, nemariti za što.
Wegsein, *v. n.* nebit prisutan; bit otišao; bit prošao; bit propao; — über etwas, nehajati, nemariti za što.
Wegsingen, *v. a.* odpěvati; vom Blatte —, na pèrvi mah, s města pěvati štogod.
Wegsollen, s. Wegmüssen.
Wegspeien, *v. a.* izbljuvati, izrigati; izpljuvati.
Wegsprengen, *v. a.* odcěpiti; činit da skoči štogod, — *v. n.* odtèrčati, odskočiti; odskakati, odběžati u skok.
Wegspringen, *v. n.* skočiti, odskočiti, odskakati; uteći.
Wegspühlen, *v. a.* odněti; oprati; pomiti; izplakati.
Wegstechen, *v. a.* izbosti.
Wegstehlen, *v. a.* ukrasti; sich —, *v. r.* ukrasti se odkud, odtići izpod žita.
Wegstellen, *v. a.* metnuti, staviti, vèrći na stran.
Wegsterben, *v. n.* umrěti, pomrěti, poumirati.
Wegstipizen, s. Wegstehlen.
Wegstoßen, *v. a.* odbiti; odrinuti; odtisnuti.
Wegstreichen, *v. a.* izbrisati, otèrti, [obrisati.
Wegthun, *v. a.* skinuti, snimiti; maknuti, ukloniti; odpustiti, odpraviti; dat od sebe; ostaviti, pustiti.
Wegtraben, *v. n.* odkasati.
Wegtragen, *v. a.* odněti.
Wegtreiben, *v. a.* odtěrati, protěrati, iztěrati, odagnati.
Wegtreten, *v. n.* odstupiti; — *v. a.* pogaziti, razgaziti, sgaziti.
Wegtrinken, *v. a.* popiti.
Wegverlangen, *v. n.* žuděti, želět otići.
Wegwälzen, *v. a.* odvaliti; odvaljati.
Wegwandern, *v. n.* otići, odpraviti se, odputiti se.
Wegwaschen, *v. a.* oprati, izprati; pomiti, umiti.
Wegwehen, *v. a.* odduvati, sduvati, izduvati, odpuhati, spuhati, izpuhati.
Wegweis-en, *v. a.* odpraviti; uputiti, uputjivati; —er, *m.* kalauz, vodja, provodič; —erin, *f.* kalauzka, vodja, provodica.
Wegwenden, *v. a.* odvratiti, odvèrnuti.
Wegwerfen, *v. a.* baciti, zabaciti, pometnuti; sich —, *v. r.* potisnuti se, pometnuti se, poniziti se.
Wegwischen, *v. a.* otèrti, obrisati, izbrisati; *fig.* über etwas —, omaknuti se, skočiti, preći preko čega.
Wegwollen, *v. n.* htět otići.
Wegwünschen, *v. a.* želěti, žuděti da tko otidje, da što prodje, da čega neima.
Wegzaubern, *v. a.* odčarati; izčarati, odbajati.
Wegziehen, *v. a.* odvući; — *v. n.* seliti se, odseliti se; otići.
Wegzug, *m.* polazak, odlazak; odseljenje.
Wegzwicken, *v. a.* odštipnuti.
Weh, Wehe, *interj.* jaoh, vajme. vaj, lele; — *adv.* — thun, boléti;

Jemanden — thun, uvrěditi koga; es thut mir wehe, boli me; sich wehe thun, udariti se; uvrěditi se; ozlediti se.

Weh, *n.* bolja, bolest; běda; die —en, *pl.* muke porodne, trudni hipi.

Wehemutter, f. Wehmutter.

Wehen, *v. n.* puhati, duvati, popuhivati; vijati se (barjak, itd.); — *n.* puhanje, duvanje, popuhivanje; vijanje (barjaka).

Weh-klage, *f.* jauk. plač, rida, kukanje, vapaj, lelek; —klagen, *v. n.* jaukati, ridati, kukati, plakati, vapiti, lelekati; —muth, *f.* žalost, tuga; —müthig, *adj.* tužan, žalostan; —mutter, *f.* babica, primalja.

Wehr, *n.* bent, brana, zapruda; jaz.

Wehr, —e, *f.* obrana, oružje; (Wall), bedem, zaklon; sich zur — setzen, braniti se; —baum, *m.* pranjga, štranjga; —en, *v. a.* einem etwas, braniti, zabranjivati kome što; prěčiti; nedopuštati; kratiti; sich —, *v. r.* braniti se; —gehäng, (—gehenk), *n.* remen, privésa od sablje; —geräth, *n.* sprava od obrane; —haft, *adj.* tko je kadar braniti se; tko može nosit oružje; — machen, oružati; oboružati; — los, *adj.* bez obrane, bez oružja, neoružan; *fig.* slab; —pflicht, *f.* dužnost vojevati; vojnička dužnost; —stand, *m.* vojnički stalež; —wolf, f. Währwolf.

Wehtage, *m. pl.* dani, dnevi od bolesti; nevolja, zlo.

Weib, *n.* žena; (Ehegattin), supruga, bračna žena; altes —, baba, baka; ein großes —, ženetina; eine Menge —er, ženad; —chen, *n.* ženica, ženka; (bei Thieren), samica, ženka..

Weiber-adel, *m.* plemstvo, plemenština od strane ženske, —arbeit, *f.* ženski posao, žensko dělo; —brust, *f.* sise, pèrsi ženske; —busen, *m.* nědra ženska; —feind, f. Weiberhasser; —geklatsche, —geschwätz, *n.* bèrbljanje, tlapnja, blebet ženski; —haft, f. Weibisch; —handschuhe, *pl.* rukavice ženske; —haß, *m.* mèrzost ženska; mèrzost prema ženam; —hasser, *m.* neprijatelj ženah, ženski neprijatelj; —haube, *f.* kapa ženska; —hemd, *n.* ženska košulja; —kleid, *n.* ženska haljina, ženska svita, suknja; —lehen, *n.* feud ženski; —liebe, *f.* ženska ljubav; ljubav prema ženam, ljubav ženah; —list, *f.* varka, lukavština ženska; —mann, *m.* ženar; —mantel, *m.* kabanica ženska; —name, *m.* žensko ime; —narr, *m.* budala ženska; ženar; —raub, *m.* otmica; —regiment, *n.* —herrschaft, *f.* vlada ženska, vladanje žensko; —rock, *m.* svita, suknja, haljina ženska; kiklja; —sattel, *m.* sedlo žensko; —scheu, *adj.* tko se boji ženah; —schinder, *m.* kèrvolok ženski; —thum, *n.* ženstvo; —tracht, *f.* nošnja ženska; —zeit, *f.* měsečina (ženska), vrěme žensko.

Weib-heit, *f.* — thum, *n.* ženstvo.

Weibisch, *adj.* mekoputan, ženski; babji; — *adv.* ženski, babji.

Weiblich, *adj.* ženski; —keit, *f.* ženska narav, ćud ženska.

Weibs-bild, *n.* —person, *f.* žena, žensko, ženska glava; —kleider, *pl.* haljine ženske; —leute, *pl.* žene, ženskinje, ženske glave; —person, *f.* ženska, žensko, ženska glava; —schneider, f. Frauenschneider; —

ſtück, *n*. ženturina, ženetina, ženskara; —volk, ſ. Weibsleute.

Weich, *adj*. mek; mekan.

Weichbild, *n*. okružje, okolica (grada kakova).

Weiche, *f*. mekoća, mekanost; die Weichen, *pl*. slabine.

Weichen, *v. n*. ukloniti se; uzmaknuti; ustupiti; uklanjati se; uzmicati; ustupati; — von einem, běžat od koga, běžati pred kim.

Weichen, *v. a*. močiti, kvasiti; — *v. n*. meknuti, mecati; omeknuti.

Weich=fleiſch, *n*. babušina; —geſotten, *adj*. mek, meko, na meko skuhan; —heit, *f*. mekota, mekoća; —herzig, *adj*. milosèrdan, meka, milostiva sèrca; milostiv; smiljen; —herzigkeit, *f*. milosèrdnost, meko, milostivo, smiljeno sèrce, mekota sèrca; —hufig, *adj*. meka, mekana kopita.

Weichlich, *adj*. mekan; slab; mekoputan; —keit, *f*. mekota, mekoputnost.

Weichling, *m*. mekoputnik; mekoputnica.

Weich=müthig, ſ. Weichherzig; —mäulig, *adj*. mekoust.

Weichſel, —kirſche, *f*. višnja (plod); —kirſchbaum, *m*. višnja (dèrvo); —wein, *m*. višnjevik; —zopf, *m*. koltun.

Weide, *f*. Weidenbaum, *m*. vèrba.

Weide, *f*. paša; *fig*. veselje, radost.

Weiden, *v. a*. pâsti; — *v. n*. pasti, pasti se.

Weiden, *adj*. vèrbov.

Weiden=baum, *m*. ſ. Weide; —band, *n*. vèrbov vez, gužva; —blatt, *n*. vèrbov list; —buſch, *m*. vèrbak; —gerte, *f*. šiba, prut vèrbov; —ruthe, *f*. šiba, prut vèrbov.

Weide=platz, *m*. pâša; luka; pašinac; —recht, *n*. pravo na pašu; —reich, *adj*. obilan pašom; —zins, *m*. daća za pašu.

Weid=geſchrei, *n*. vika, krika lovačka; —knecht, *m*. lovački sluga.

Weidlich, *adj*. vèrli, jak, snažan; dobar; živ; — *adv*. vèrlo; dobro; živo; jako.

Weidmann, *m*. lovac; —ſchaft, *f*. lov; lovačtvo.

Weidmänniſch, *adj*. lovački.

Weid=meſſer, *n*. nož lovački; —ſack, *m*. ſ. Weidtaſche; —ſpruch, *m*. rěč, poslovica lovačka; —taſche, *f*. torba lovačka, risnica; —werk, *n*. lovačtvo; lov.

Weif=e, *f*. motovilo; —en, *v. a*. motati.

Weiger=n, *v. a*. (einem etwas), kratiti, nedati, braniti, zabranjivati i ſich —, *v. r*. kratiti se, nedat; se; nehtěti; —ung, *f*. kratjenje; uzkratjenje, nehtenje; —ungsfall, *m*. (im —e), ako bi se tko kratio.

Weihbiſchof, *m*. posvetjen biskup.

Weihe, *m*. piljuh, kanja (ptica).

Weihe, Weihung, *f*. posveta, posvetjenje, redjenje; sveti red; die Weihen, sveti redovi; die — ertheilen, rediti koga.

Weihen, *v. a*. svetiti; posvetiti; rediti koga.

Weiher, *m*. ribnjak.

Weihkeſſel, *m*. kotlić, kropionica.

Weihnachten, *f*. Weihnachtsfeſt, *n*. božić, narodjenje Isusovo.

Weihnachts=abend, *m*. badnjak, badnji dan; —feiertag, *m*. blagdan božićni; —geſchenk, *n*. dar božićni; —zeit, *f*. božić.

Weihrauch, *m*. tamjan; —büchſe, *f*. tamjanica; —faß, *n*. kadilo, kadionica, kadionik; —körnchen, *n*. zèrno tamjana.

Weihung, s. Weihe, *f.*
Weih-wasser, *n.* sveta, blagoslovljena voda; —wedel, —sprengel, *m.* kropilo, kropionik, škropionik.
Weil, *conj.* jer, jerbo, bo, buduć da, zaštobo; pokli.
Weiland, *adj. indecl.* pokojni; nĕgdašnji, bivši; — *adv.* nĕgda, prie.
Weilchen, *n.* čas; časak.
Weile, *f.* vrĕme, čas; lazno, tenan; alle —, svigdar, svagda, uvĕk, svaki čas; lange —, čama, dug čas.
Weilen, s. Verweilen.
Weiler, *m.* seoce.
Wein, *m.* vino; tèrsje.
Weinart, *f.* fela, vèrsta od vina; —ig, *adj.* vinast, vinu spodoban, priličan.
Wein-bau, *m.* težanje vina, težanje vinogradah; —bauer, s. Winzer; —beere, *f.* jagoda vinova; —berg, *m.* vinograd, tèrsje; —bergamt, *n.* vinogradski ured; —blatt, *n.* vinov list, list vinuke; —blüthe, *f.* cvĕt vinov; —bohrer, *m.* svèrdlić; —brühe, *f.* umaka vinska; —butte, *f.* brenta, čabar, putunja; —drossel, *f.* bĕli drozd (ptica); —dunst, *m.* para vinska.
Weinen, *v. a.* & *n.* plakati, cvilĕti; — *n.* plač, cvil; plakanje, cviljenje.
Weinerlich, *adj.* plačan, plačljiv; mir ist so —, plakao bi, težko mi je na sèrcu.
Wein-ernte, s. Weinlese; —essig, *m.* ocat vinski, vinsko sirće; —fächser, s. Fächser; —farbe, *f.* vinova boja; —farbig, *adj.* vinov, vinove boje; —faß, *n.* bačva, lagav, bure vinsko, za vino, bačva, bure vina; —flasche, *f.* ploska, flaša vinska; —flecken, *m.* skvèrna, mèrlja, kapljotina od vina; —garten, *m.* vinograd, tèrsje; —gärtner, *m.* vinogradnik, s. Winzer; —gebirge, *n.* vinogradi, vinove gore; —geist, *m.* spirit od vina, duh vinski; —gelag, *n.* pijanka; —geländer, *n.* brajda, baras; —geruch, *m.* miris od vina; —geschmack, *m.* smaš, sok, tek od vina; —glas, *n.* vinska čaša, kupica; —gott, *m.* Vinko Lozić, bog od vina; —grün, *adj.* ostružvan, opojen vinom; —hacke, —haue, *f.* motika; —haft, *adj.* vinovit; —handel, *m.* tèrgovina s vinom, vinarstvo; —händler, *m.* tèrgovac od vina, vinar, tko tèrguje s vinom; —haus, *n.* kèrčma, (t.) vinarnica, vinara; —heber, *m.* teglica, nategača; —hefen, *pl.* talog, mut od vina; —hülse, *f.* kožica od grozdja; —hüter, *m.* pudar; —jahr, *n.* godina rodna vinom; —kanne, *f.* kanta vinska; —keller, *m.* pivnica, konoba, podrum; —keller, s. Kelter; —kenner, *m.* znalac, poznalac vina; —kern, *m.* paćac, pĕčka, koštica vinova; —kranz, *m.* kita, vĕnac, cimer od kèrčme; —krug, *m.* vèrč, bukara vinska; —kufe, *f.* kada, kaca vinska; —küfer, *m.* konobar; —lägel, *n.* barilac vinski; —lager, *n.* podlozi, trupice; providjenje vina; —land, *n.* zemlja vinorodna, zemlja, gdĕ raste vino; —latte, *f.* ostilj, letva; —laub, *n.* vinuka, listje vinovo; —laube, *f.* brajda, baras veliki; —lese, *f.* berba, tèrgatba, jematva, branje, bratva; —leser, *m.* berač, tèrgač, jemač; —leserin, *f.* beračica, tèrgačica, jemačica; —markt, *m.* tèrg, vašar, pazar vinski; —maß,

n. měra vinska; —messer, n. kosěr, kosěrić; —monat, m. oktobar, listopad; —most, m. must, mast, šira, kljuk; —mücke, f. mušica vinska; —muß, n. varen must; —mutter, f. s. Weinhefen; —pfahl, m. kolac; —presse, s. Kelter; —ranke, f. loza, rozga; —raupe, f. zavijač (zarěznik); —rausch, m. mamura, pijanstvo od vina; —rebe, f. loza, rozga; —reich, adj. obilan, bogat vinom; —reis, n. droždje; —roth, adj. cèrljen kao vino; —säuerlich, adj. kiseo kao vino; —säufer, m. vinopija; —säure, f. kislina, kiselina vinska; —schank, m. kèrčma, točenje, prodaja vina; —schenk, kèrčmar; —schenke, f. kèrčma; —schenkin, f. kèrčmarica; —schlauch, m. měšina vinska; —setzling, s. Fächser; —stein, m. birsa, strěš; —steinartig, adj. birsast, strěšan; — steinrahm, m. čista, očištena birsa; —steinsalz, n. sol od birse; —steuer, d. danak, daća od vina; —stock, m. tèrs, čokot, panj; —suppe, f. vinska čorba, juha vinska; — träber, — trester, pl. kom, drope; —traube, f. grozd; —n, pl. grožđje; —traubenkamm, s. Traubenkamm; —trinker, m. vinopija; —verfälscher, m. kvarilac vina; —verfälschung, f. kvarenje vina; —visirer, m. měrilac vina; —vorrath, m. providjenje vina, gotovo vino; —wachs, n. lětina od vina; —wetter, n. vrěme ugodno vinu; —zehent, m. desetak, desetina od vina; —zeichen, n. s. Weinkranz; —zoll, m. carina, namet na vino; —zuber, m. čabar vinski; —zwang, m. nametanje vina.

Weis, adv. einem etwas — machen, lagati, slagati što komu.

Weisartikel, m. dokazni članak.

Weise, f. nacin; melodia, aria, napěv

Weise, adj. mudar, premudar; — m. mudarac, mudrac.

Weisel, m. matica (u pčelah).

Weisen, v. a. kazati, pokazati, kazivati; an einen —, naputiti, uputiti k komu; fig. sich — lassen, slušati, poslušati, posluhnuti; von sich —, odpraviti.

Weiser, m. skazaljka.

Weiser, s. Weisel.

Weisheit, f. mudrost, premudrost; —szahn, m. zub od mudrosti.

Weislich, adj. mudar, premudar, pametan; — adv. mudro, pametno.

Weiß, adj. bio; (rein), čist, bio; sich — brennen wollen, prati se, pravdati se, oprati se, opravdati se.

Weiß, n. Weiße, f. běloća, bělina; (Färbestoff), bělilo.

Weissag-en, v. a. prorokovati, proreći, proricati; —er, m. prorok; —erin, f. proročica; —ung, f. proročanstvo; prorokovanje, proricanje.

Weiß-bäcker, m. somunar, kolačnik; —backig, adj. bělolik; —bier, n. bělo pivo; —blech, n. lim běli, běla lama; —brod, n. somun, bio kruh, bio hlěbac.

Weißbuch-e, (Weißbüche), f. grab, grabar (dèrvo); —en, adj. grabov; —enholz, n. grabovina; —enwald, m. grabik.

Weißdorn, m. glog běli (dèrvo).

Weiße, f. s. Weiß.

Weiße, n. bělo; (im Ei), bělanjak, bělmo.

Weißen, v. a. běliti, krečiti; oběliti, poběliti, okrečiti.

Weiß-fisch, *m.* běla kesega (riba); —fleckig, *adj.* bělokèrp; —füßig, *adj.* bělonog.

Weißgar, *adj.* (von Häuten), strojen, ostrojen na lutak.

Weißgärber, *m.* irhar, strojbar od lutka; —ei, *f.* strojbaria, strojbarstvo od lutka, irharia, irharstvo.

Weiß-gelb, *adj.* běložut; —grau, *adj.* prosěd; —haarig, *adj.* bělokos; sědokos; —kohl, *m.* s. Weißkraut; —kram, *m.* tèrgovina, dućan od platna; —kraut, *n.* kupus běli.

Weißlich, *adj.* bělkast, běličast, belušast.

Weißpappel, *f.* běla topola (dèrvo).

Weißsieden, *n.* světlanje, čištenje srebra.

Weißtanne, *f.* běla jela (dèrvo).

Weißzeug, *n.* rubje, pèrtenina, pèrtište, platnenina.

Weisung, *f.* uputjenje, naputjenje, naputak, zapověst; nauka, opomena, ukor.

Weit, *adj.* (entfernt), dalnji; dalek; (als Kleider rc.), širok; prostran; alvatan, oplovit; (geräumig), prostran; širok; velik; bei —em, mnogo, vele, puno; bei —em nicht, nipošto, nimalo, ni iz daleka; von —em, iz daleka; die Sache steht noch im —en Felde, stvar je još jako daleko.

Weit, *adv.* daleko; široko; mnogo, vele, puno.

Weite, *f.* prostranost; prostor; širina; duljina; daljina; alvatnost, oplovitost.

Weiten, sich, *v. r.* širiti se, prostraniti se.

Weiter, *comp.* dalji; širi; prostranii; alvatnii, oplovitii; — *adv.* dalje; više; ohne —es, bez odlaganja; bis auf —e Weisung, do druge zapověsti.

Weiterung, *f.* (im gerichtlichen Style), slědstvo, poslědak, poslědica.

Weiterverbreitung, *f.* razširenje.

Weitläufig, *adj.* prostran; širok; obilan; obširan; raztegnjen, protegnjen; ein —er Verwandter, dalnji rodjak, rodjak iz daleka; —e Schreibart, obširan, raztegnjen, dugačak stio; —keit, *f.* prostranost; širina; obilnost; obširnost; duljina, dužina (stila, itd.).

Weitschichtig, s. Weitläufig.

Weitschweifig, *adj.* obširan, raztegnjen, dugačak (stil); —keit, *f.* obširnost, dužina, duljina.

Weitsichtig, *adj.* dalekovid; —e, *m.* dalekovid; — *f.* dalekovida; —keit, *f.* dalekovidost.

Weizen, *m.* pšenica; — acker, *m.* — feld, *n.* pšeničište, pšenično polje; —bier, *n.* pivo od pšenice; —brod, *n.* pšenični kruh, pšeničan hlěb; —graupe, *f.* krupa pšenična; —kleie, *f.* mekinje, posije pšenične; —korn, *n.* zèrno pšenično; —mehl, *n.* mûka pšenična, brašno pšenično; —spreu, *f.* plěva pšenična.

Welcher, Welche, Welches, *pr.* koi; tko; welch' ein Mann! kakav čověk! welche aßen, welche tranken, tko je pio, tko jio, někoji su pili, někoji jěli; hier sind Birnen, nehmen Sie welche, eto vam krušakah, uzmite koju.

Welcher-gestalt, *adv.* kako; kakovim, kojim načinom; —lei, *pr.* kakav; koi.

Welk, *adj.* uveo, uvehnuo, povehnuo; —en, *v. n.* vehnuti, uvehnuti; povehnuti; —heit, *f.* uvelost, uvehnutje.

Wellbaum, *m.* (Welle, *f.*), stabar (od kretalje kakove); (am Weberstuhl), vratilo.

Welle, *f.* val, talas, slap; (von Reisholz), snop, naramak.

Wellen, *v. a.* činit da uzavri, variti, uzvariti; svariti (gvoždje).

Wellenförmig, *adj.* valovit, valovan; —e Bewegung, valjavica.

Wellern, *v. a.* graditi, zidati slamom i blatom, lépiti.

Wellerwand, s. Lehmwand.

Wels, *m.* som (riba).

Welsch, s. Wälsch.

Welt, *f.* svét; ljudi, čeljad; — haben, čověk od světa biti, znati na čine; —achse, *f.* stožer, os, osovina od světa; — all, *n.* vas svět, vas saj svět, svět; —alter, *n.* věk světa; —bau, *m.* gradja od světa; —begebenheit, *f.* dogadjaj od světa; —beherrscher, *m.* gospodar od světa; —bekannt, *adj.* poznat svemu světu, prepoznat; —berühmt, *adj.* slavan po svem světu, preslavan; —beschreiber, *m.* světopisac; —beschreibung, *f.* světopis; — brauch, *m.* navada, običaj světa; —bürger, *m.* gradjanin od světa; —gebäude, *n.* sgrada, sagrada od světa; —gegend, *f.* strana světa; —geistliche, *m.* světovni duhovnik, světski sveštenik; — gericht, *n.* strašni sud, sudnji dan; —geschichte, *f.* historia, dogodovština od světa; allgemeine —, obćinska historia; —getümmel, *n.* buka od světa; —gürtel, *m.* zona, pojas podnebeski; — händel, *pl.* poslovi od světa, poslovi světski; —karte, *f.* karta, krajobraz od světa; —kenntniß, *f.* poznanje světa; —kind, *n.* —mensch, *m.* světski, světovni čověk, světovnik, světovnjak; —klug, *adj.* věšt světu, hitrouman; — klugheit, *f.* znanje, poznanje světa, razum, mudrina; —körper, *m.* tělo nebesko; —kreis, *m.* krug zemaljski; krug, okrug světa; —kugel, *m.* obla od světa; obla zemaljska; —kunde, *f.* světoslovje; s. Weltkenntniß; —kundig, *adj.* věšt světu, tko pozna sva dělovanja světovna; s. Weltbekannt; —lauf, *m.* tečaj od světa; —leute, *pl.* světovni ljudi; ljudi od světa.

Weltlich, *adj.* světovan, světski; zemaljski; —keit, *f.* světovnost.

Welt-lust, *f.* veselje světsko, razkoša, naslada světovna; —mann, *m.* politik; čověk od světa; světovni čověk, světovnjak; —meer, *n.* pučina, široko more; — mensch, s. Weltkind; —priester, s. Weltgeistlicher; — sinn, *m.* pamet světska, světovne misli; —strich, *m.* klima, podnebje; —system, s. Weltgebäude; —theil, *m.* strana světa; — weise, *m.* filosof, mudarac, mudrac; —weisheit, *f.* filosofia, mudrost.

Wem? *pr.* komu?

Wen? *pr.* koga?

Wendehals, *m.* vèrtoglavka, krivovratac (ptica).

Wende-kreis, —zirkel, *m.* tropik, povratni krug.

Wendel-treppe, *f.* uvita stuba, stuba na zavoje, skalini na puž, na šarap; —baum, *m.* stožer (od větrenjače).

Wenden, *v. a.* obratiti, obèrnuti, okrenuti; svèrnuti, obraćati, okretati; svraćati; prevèrnuti; prevraćati; sich — an einen, obratiti se na koga (n. p. molbom); das Korn —, prevèrnuti žito lopatom; einen Acker —, preorati njivu; ein Kleid —, prevèrnuti haljinu; den Rücken —, okrenuti, obèrnuti ledja; Zeit, Geld

worauf —, trošiti, harčiti, tratiti, uporaviti vréme il novce na što; Gott wende es zum Besten! bože daj, da dobro bude, da bog da da dobro izidje; der Wind hat sich gewendet, proménio se větar.

Wendestock, *m.* dèrvce za prevraćat rukavice.

Wendung, *f.* obèrnutje; obraćanje; okret, obrata, okretanje; zavoj; proměna, preinaka; einer Sache eine — geben, obèrnuti stvar na dobro.

Wenig, *adj.* & *adv.* malo; —e, *n.* malo; —er, *adj.* & *adv.* manje; —keit, *f.* malina, malenkost, maloća; —ste, *adj.* najmanje; —stens, *adv.* bar, barem, zanajmanje.

Wenn, *adv.* ako; kada, da; — auch, —gleich, —schon, *c.* premda, akoprem, prem ako, zasve da, bud; —nur, *c.* samo ako.

Wenzel, *m.* (in der Karte), dolnjak, dečko.

Wer, *pr.* tko; koi.

Werbe-geld, *n.* kapara vojnička; —haus, *n.* kuća od zapisivanja vojnikah; —kreis, *m.* kotar od zapisivanja vojnika; —liste, *f.* lista od zapisivanja vojnikah.

Werben, *v. n.* (um etwas), tražiti, iskati, prositi štogod; — *v. a.* (verlocken zu etwas), mamiti, vabiti na što, u što; (Truppen), kupiti, popisivati, pisati (vojnike); — *n.* traženje, iskanje, prošenje; prositba; vabljenje, kupljenje, zapisivanje (vojnikah).

Werbe-offizier, *m.* kupivojni častnik; —platz, *m.* (t.) kupilište.

Werber, *m.* kupilac, kupivojska; vabilac.

Werbung, *f.* s. Werben, *n.*

Werden, *v. n.* biti, postati, postanuti; bivati, postajati.

Werder, *m.* luka, palučak.

Werfen, *v. a.* & *n.* baciti, bacati, hititi, hitati; Junge —, kotiti, okotiti, kotiti se, okotiti se; teliti se, oteliti se; ždrébiti se, oždrébiti se; oprasiti se; sich —, *v. r.* baciti se, hititi se; (sich krumm ziehen), kriviti se, skriviti se; sich vor Jemanden auf die Kniee —, baciti se na koléna, kleknuti, poklek-nuti pred kim.

Werft, *n.* škar, škver, kantir.

Werft, *n.* Werfte, *f.* (im Weben), osnova, osnutak.

Werg, Werk, *m.* kučina, zgriba, štupa.

Werk, *m.* dělo, tvorina; posao; die Hand ans — legen, latiti se, uhvatiti se, primiti se posla, početi kakvu tvorinu; (Berg—), taonica.

Werk-bank, s. Werktisch; — biene, *f.* radena pčela; — bret, *n.* stolac, daska za radnju; —eltag, s. Werktag.

Werk-führer, *m.* upravitelj tvorinare (dělaonice), dělovodja; —holz, s. Bauholz.

Werken, *adj.* od kučine, od zgribe, od štupe.

Werk-leute, *pl.* težaci; poslenici, rabotnici; —meister, *m.* nastojnik zanata il tvorinare kakove, tvorinar, dělotvornik; —messer, *m.* nož; —ofen, *m.* (Glas—), staklana, staklarnica; (Eisen—), gvozdara, gvozdarnica; — probe, *f.* ogled děla; —sbesitzer, *m.* posědnik tvorinare (rudnika); —schuh, *m.* stopa, noga (měra); —statt, —stätte, *f.* dělaonica, tvorinara; —stein, *m.* s. Werkstück; —stellig, *adj.* — machen, stavit u dělo; opraviti, svèršiti, načiniti, ovèršiti, učiniti; —stück, *n.* kljesan, okljesan kamen; —stube, *f.* dělaonica; — tag, *m.* poslen,

radni dan; svaki dan, svakdanji dan, dělatnik; —thätig, *adj.* tezga, stol od radnje; —zeug, *n.* orudje, alat; srědstvo.

Wermuth, *m.* pelěn (trava); —wein, *m.* pelěnaš, pelěnkovac (vino).

Werste, *f.* vèrsta (milja ruska).

Werth, *m.* cěna, vrědnost; dostojnost.

Werth, *adj.* vrědan; dostojan; drag; — achten, — halten, — schätzen, poštovati, štovati, štimati, cěniti koga il štogod; — sein, vrěditi; nichts — sein, nevaljat ništa; es ist nicht der Mühe —, nije vrědno, ne vrědi da...

Werth-anschlag, *m.* procěna; — bemessung, *f.* izměra vrědnosti; — empfang, *m.* primanje vrědnosti; —erhebung, *f.* pronadjenje vrědnosti; —geschätzt, *adj.* drag, poštovan, ljubljen; —los, *adj.* bez svake cěne; —papiere, *pl. n.* artije od vrědnosti; — schätzung, *f.* poštovanje, štovanje; cěnjenje, cěna; procěna; —verminderung, *f.* omala, omaljenje vrědnosti; — zeichen, *n.* s. Werthpapiere.

Wesen, *n.* (ein Wesen), bitje; (Wesenheit), bitnost; (Sache), stvar; (Zustand), stalež, stanje, bitje; (Naturell), narav, ćud; volja; (Betragen), način, načini; das höchste —, višnje bitje beztělesno, netělesno; das gemeine —, poslovi občinski; obće dobro; artiges, gezwungenes, grobes —, načini uljudni, prisiljeni, grubi; das böse —, velika bolest, padavica; viel —s machen, činiti buku, viku, bučiti preveć o čem; preveć točan, duševan u čem biti.

Wesen-heit, *f.* bitnost, sućnost; — los, *adj.* tašt, prazan; lud; —tlich, *adj.* bitan, sućan; prav; prav; istinit; das —tliche einer Sache, bitnost stvari koje.

Wespe, *f.* os, osa, osinac; —nnest, *n.* osinjak.

Wessen, Weß, *pr.* čiji, čigov.

Weß-halb, —wegen, *adv.* zašto, rad čega, porad čega, čega radi.

West, *m.* zapad, zahod; zapadnjak, větar zapadnji.

Weste, *f.* Westchen, *n.* pèrsluk, ječerma.

Westen, *m.* zapad, zahod.

Westerhemd, *m.* kèrštena košulja.

West-lich, *adj.* zapadan, zapadnji; — *adv.* na zapad, prema zapadu, k zapadu; —wärts, *adv.* na zapad, k zapadu, prema zapadu; —wind, *m.* zapadnjak, větar zapadnji.

Wette, *f.* obklada, oklada; es geht um die —, ide za okladu; eine — eingehen, okladiti se.

Wetteifer, *m.* natěcanje; —er, *m.* natěcalac; —n, *v. n.* natěcati se.

Wetten, *v. a.* & *n.* obkladiti; kladiti se.

Wetter, *m.* kladilac; obkladnik.

Wetter, *n.* vrěme; (Ungewitter), nevrěme, zla godina, nepogoda, oluja; grom; gèrmljavina; —ableiter, s. Blitzableiter; — beobachter, *m.* motritelj, motrilac vrěmena; — beobachtung, *f.* motrenje vrěmena, opazka pogodoslovna; —dach, *n.* štrim; krov; —fahne, *f.* větèrnica; —glas, *n.* barometar; termometar; —hahn, *m.* (—fahne, *f.*) pětao, oroz, kokot (na krovu); *fig* větrenjak; —kluft, *f.* pukotina u dèrvu (od zla vrěmena); — launig, *adj.* zlovoljan, zle volje, neveseo; proměnjiv kao vrěme; —leuchten, *v. i.* munja sěvati; — leuchten, *n.* munja světlica; —männchen, *n.* anemoskop, větarnica.

Wettern, *v. i.* gèrměti; — *v. n.* larmati, bučiti, štropotati.

Wetter-prophet, *m.* prorok vrěmena; —prophezeihung, *f.* proročanstvo, prorokovanje vrěmena; —regen, *m.* škropac, dažd, kiša s větrom; —schaden, *m.* šteta od zla vrěmena; —schadenversicherung, *f.* osiguranje pred štetom od zla vrěmena; —scheide, *f.* razputica od oblakah nepogodnih; — schlag, *m.* grom; grad, tuča; — strahl, *m.* grom, strěla; —veränderung, *f.* proměna vrěmena; —vogel, *m.* vrěmenjača (ptica); —wendisch, *adj.* nestalan, nepostojan, proměnjiv kao vrěme, —wolke, *f.* nepogodan oblak.

Wett-geld, *n.* okladnina; —kampf, s Wettstreit; — lauf, *m.* natěcanje, utèrkivanje; —laufpreis, *m.* obdulja; —rennen, *n.* utèrkivanje; — streit, *m.* natěcanje; prepiranje, prepor; —vertrag, *m.* okladna pogodba.

Wetz-en, *v. a.* brusiti, oštriti; točiti; —en, *n.* brušenje, oštrenje; točenje; —stahl, *m.* gladilica, gladilo; —stein, *m.* brus; tocilj, točilo.

Whist, —spiel, *n.* hvist igra.

Wichs-e, *f.* mast; vosak; —en, *v. a.* voštiti; ovoštiti; mazati, mastiti; namazati, omastiti; die Schuhe —, čistiti, světlati obuću.

Wichslappen, *m.* kèrpa za voštenje.

Wicht, *m.* ugursuz, orjatin; armer —, siromah, ubog djavao.

Wichtig, *adj.* (vollwichtig), pune, podpune mére; (von Bedeutung), važan, znatan, znamenit; —keit, *f.* puna, podpuna měra; *fig.* važnost, znatnost, znamenitost, utišt‹e›nje.

Wicke, *f.* grahor.

Wickel, *m.* svitak; (Haarwickel), uvojak; —band, *n.* povoj; —frau, *f.* povijača, povijalica; — kind, *n.* děte u povoju; povijeno děte; —n, *v. a.* motati; smotati; zamotati; viti; uviti; zaviti; ein Kind —, poviti, povijati děte; — zeug, *n.* povoji, pelenice.

Wickfutter, *n.* grahor.

Widder, *m.* ovan.

Wider, *prp.* prot, proti, proć, suprot, suproti, suproć, protiva, suprotiva; — alle Erwartungen, nenadano.

Wider-belfern, —bellen, *v. n.* odgovarati, prigovarati, protiviti se, suprotiviti se.

Widerchrist, *m.* antikèrst.

Widerdruck, *m.* odpor; (bei den Buchdruckern), štampa druge stranke lista.

Widerfahren, *v. n.* pripetiti se, dogoditi se; — lassen, učiniti; dělati, činiti.

Widergelten, s. Vergelten.

Widerhaken, *m.* kuka, pero.

Widerhalt, *m.* protivnost, protiva, suprotiva, odpor; podpor; — en, *v. n.* opirati se, protiviti se; podpirati, podupirati.

Widerklage, *f.* uztužba; s. Gegenklage.

Widerlage, *f.* podboj; (Gegenvermächtniß), suprotni zapis; (Gegenaussteuer), uzmiraz.

Widerleg-bar, *adj.* opovèrživ; —en; *v. a.* opovèrći, opovèrgnuti; opometati; — ung, *f.* opovèrgnutje, opovèrgavanje, opometanje.

Widerlich, *adj.* dosadan, nepriličan; neugodan, neprijatan, — keit, *f.* dosada; dosadnost.

Widern, *v. n.* dosaditi; dosadjivati; gaditi se.

Widernatürlich, *adj.* protunaravan; — keit, *f.* protunaravnost.

Widerpart, *m.* protivnik; protivna, odporna stranka.

Widerprall, *m.* odboj; odskok; —en, *v. n.* odbiti se; odbijati se; od skočiti; odskakivati.
Widerrathen, *v. a.* (einem etwas), odgovarati, odgovoriti koga od čega; nesvětovati čega komu.
Widerrechtlich, *adj.* nepravedan, bez zakonit, zakonu protivan; —keit, *f.* nepravda, nepravednost, bezzakonitost.
Widerred-e, *f.* prigovor, protimba; —en, *v. n.* odgovarati, prigovarati, protiviti se.
Widerruf, *m.* poreka, oporeka; —en, *v. a.* poreći, oporeći; oporicati; —lich, *adj.* porečan, oporečiv; —ung, *f.* oporeka; porečenje; oporicanje; —ungsklage, *f.* porečna tužba.
Widersacher, *m.* protivnik; neprijatelj; vrag, djavao; —in, *f.* protivnica; neprijateljica.
Widerschein, s. Wiederschein.
Widersetz-en, *v. r.* (einem), protiviti se, suprotiviti se, opirati se; oprěti se čemu; —lich, *adj.* protivan, uporan; tvèrdoglav; —lichkeit, *f.* upornost; tvèrdoglavost; —ung, *f.* upor; protivljenje.
Widersinn, *m.* protivan smisao, suprotivan razumak; (Unsinn), ludost, ludoria; budalaština, ludovet; —ig, *adj.* protivan; suprotivan, protivan razumu, opak; lud, ludovetan; —igkeit, *f.* protivnost; ludost ludovet, ludoria.
Widerspänstig, *adj.* uporan, suprotivan, protivan, tvèrdoglav, neposlušan, nepokoran; —keit, *f.* upornost, tvèrdoglavost, neposluh, nepokornost.
Widerspiel, *n.* što je čemu protivno, s. Gegentheil.
Widersprech-en, *v. a.* (einem), protivusloviti što, protiva govoriti, protiviti se, prigovarati, odgovarati; einer Sache —, govorit proti čemu; (läugnen), tajiti; sich —, *v. r.* poreći se, poricati se, sam proti sebi govoriti; neslagati se, nesudarati se; —end, *adj.* protivuslovan, protivubesědan; nesložan, suprotivan; —er, *m.* prigovaralac, protivubesědnik; protivnik; —erin, *f.* prigovaralica, protivubesědnica.
Widerspruch, *m.* protivuslovje, protivurěčje; prigovor.
Widerstand, *m.* suprotjenje, protivljenje, upor; — leisten, protiviti se, upirati se.
Widerstehen, *v. n.* (einem), protiviti se; upirati se, oprěti se; diese Arznei widersteht mir, gadi mi se, mèrzi me ta lěkaria; (bezwingen), odoléti.
Widerstreben, *v. n.* (einem Dinge), suprotiti se; opirati se, oprěti se, oprěčiti se; odolěti; — *n.* suprotjenje, protivljenje.
Widerstreit, *m.* upor; suprotjenje, protivljenje, — en, *v. n.* (einer Sache), upirati se, protiviti se, suprotiti se.
Widertheil, *m.* protivnik; protivnica.
Widerthon, *m.* paprat vodena, otoka (trava).
Widerwärtig, *adj.* protivan, suprotivan; neugodan, neprijatan; dosadan, neprilićan; —keit, *f.* protivnost, protimba, suprotivština; neugodnost; neprilika; nezgoda, nesrěća.
Widerwill-e, *f.* zlovoljnost, mèrzost, nezadovoljnost, nezadovoljstvo; —en gegen etwas haben, mèrziti na što; mit —en, zlom voljom, ne dobre volje, zle volje, zlovoljno;

—ig, *adj.* nehotan; zlovoljan; nećav.

Widm-en, *v. a.* posvetiti; posvetjivati; —en, *n.* posvetjenje; posvetjivanje; —ung, *f.* posveta, posvetjenje; —ungsurkunde, *f.* posvetna isprava.

Widrig, *adj.* protivan, suprotivan; neugodan, neprijatan; dosadan; gadan; neprilićan; —enfalls, *adv.* ako ne, drugačie, inako, inače; —keit, *f.* protivnost; neugodnost; neprilika; dosada.

Wie, *adv.* kako, kao; kano, jak, jakno; nego, od; — gelehrt er auch sein mag, bio on učen koliko mu drago; — alt ist er? koliko mu ima godinah? — stark war die Gesellschaft? koliko je bilo družtva? — lange wird das noch dauern? dokle će to još trajati? — lange ist er schon hier? odkad je, koliko je tomu da je ovdě? — oft? koliko putih? — theuer? po što? — viel? koliko? — groß ist er? kolik je? — breit, dick ꝛc.? od kolike debljine? itd. — weit ist es von da? koliko ima odavle?

Wiebeln, s. Wimmeln.

Wiede, *f.* gužva.

Wiedehopf, *m.* pupavac, futavac, dedek, putpuden (ptica).

Wieder, *adv.* opet, opeta; iz nova; s nova, po drugi put; natrag.

Wieder-aufnahme, *f.* preduzetje čega s nova (na novo); — aufnehmen, *v. a.* preduzeti što s nova.

Wiederbekommen, *v. a.* opet dobiti; dobit natrag.

Wiederbring-en, *v. a.* doněti, dovesti, dotěrati natrag; povratiti što komu; —lich, *adj.* popravljiv, nadoknadjiv; —ung, *f.* povratjenje.

Wieder-einnahme, *f.* priosvojenje; —einsetzung, *f.* prinaměštenje, povratjenje; —erinnerung, *f.* priopomena; —erlangung, *f.* prizadobljenje; —eroberung, *f.* priosvojenje; —erscheinung, *f.* pripojavljenje, pripomoljenje; —erstatten, *v. a.* vratiti, povratiti što; (einen Verlust), naknaditi što; —erstattung, *f.* povratjenje.

Wiederfinden, *v. a.* opet naći.

Wiederfordern, *v. a.* pitati, tražiti, iskati natrag.

Wiedergabe, *f.* povratjenje.

Wiedergebären, *v. a.* preporoditi.

Wiedergeben, *v. a.* povratiti; ponoviti; kazati.

Wieder-geboren, *adj.* preporodjen; —geburt, *f.* preporodjenje.

Wiedergenes-en, *v. n.* ozdraviti, oporaviti se, ponačiniti se, oponačiniti se; —ung, *f.* oporavljenje, ozdravljeuje, zdravje.

Wiedergewinnen, *v. a.* opet dobiti, dobiti natrag.

Wieder haben, *v. a.* opet dobiti, opet imati; natrag dobiti.

Wiederhall, *m.* odziv, jeka; —en, s. Wiederschallen.

Wiederherstell-en, *v. a.* popraviti, ponapraviti, ponačiniti; — ung, *f.* popravak, popravljenje, ponapravljenje, ponačinjenje.

Wiederhol-en, *v. a.* (*part.* wiederholt), ponoviti, ponavljati, opetovati; —en, *v. a.* (*part.* wiedergeholt), doněti natrag, opet doněti; — ung, *f.* ponovljenje, ponavljanje.

Wiederkäuen, *v. a.* preživati; — *n.* preživanje.

Wiederkauf, *m.* odkup, nazadna kupnja; —en, *v. a.* odkupiti, kupiti nazad.

Wiederkäufer, *m.* odkupnik; —in, *f.* odkupnica.

Wiederkäuflich, *adj.* odkupan, nazadokupan.
Wiederkaufsrecht, *n.* pravo od odkupa.
Wiederkehr, *f.* zavrata, povratak; —en, *v. n.* vratiti se, povratiti se.
Wiederkommen, *v. n.* opet doći, doć natrag, vratiti se, povratiti se.
Wiederkunft, *f.* zavrata, povratak.
Wiederlesen, *v. a.* opet čitati, na novo pročitati.
Wiedernahme, *f.* priuzetje, preotetje, priosvojenje.
Wiedernehmen, *v. a.* uzeti natrag, priosvojiti, preoteti.
Wiedersagen, *v. a.* opet reći; ponoviti; — *n.* ponovljenje, ponavljanje.
Wiederschaffen, *v. a.* opet dobaviti, opet steći, opet dostati; s nova narediti, prirediti.
Wiederschall, *m.* jeka, odziv, razlěg; —en, *v. n.* odzivati se, razlěgati se, oriti se, odbijati se.
Wiederschein, *m.* odsěv, odsěvanje, odasjavanje; —en, *v. n.* odsěvati, odasjavati; odsinuti, odasjati.
Wiederschicken, *v. a.* slati, poslati na trag, opet slati, poslati.
Wiederschreiben, *v. a.* & *n.* odpisati, odgovoriti.
Wiedersuchen, *v. a.* tražiti, potražiti iz nova.
Wiedersehen, *v. a.* opet viděti, uzviděti.
Wiedersehen, *n.* uzvidjenje.
Wiedertaufe, *f.* prikèrštenje; —n, *v. a.* s nova kèrstiti, prikèrstiti.
Wiedertäufer, *m.* prikèrstitelj; anabaptista.
Wiedertönen, s. Wiederschallen.
Wiederum, s. Wieder.
Wiedervereinigung, *f.* prisjedinjenje.
Wiedervergelt-en, *v. a.* vratiti, nadoměstiti, naknaditi, nadoknaditi, platiti, odplatiti, odměniti; —ung, *f.* odplata, odměna, s. Vergeltung; —ungsrecht, *n.* pravo zaměnitosti, s. Vergeltungsrecht.
Wiederverkaufen, *v. a.* preprodati, prodati nazad.
Wiege, *f.* zibka, kolěvka, bešika.
Wiegen, *v. a.* (*part.* gewogen), měriti, vagati; — *v. n.* vagati, potezati; sich —, *v. r.* (wie der Vogel in der Luft), vijati se.
Wiegen, *v. a.* (*part.* gewiegt), ljuljati, nihati, šikati, zibati.
Wiegen-band, *n.* uzica, sveza od kolěvke; —fest, s. Geburtsfest; —pferd, (Schaukelpferd), *n.* konj dèrveni.
Wiehern, *v. n.* hèrzati; — *n.* hèrzanje, hèrzgetanje.
Wiesbaum, s. Heubaum.
Wiese, *f.* livada, sěnokoša.
Wiesel, *n.* lasica.
Wiesen-blume, *f.* poljski cvět; —flur, *f.* rudina, livada; —gras, *n.* trava poljska; —grund, *m.* sěnokoša, livada; —klee, *m.* dětelina (poljska); —knopf, *m.* jarčia trava; —läufer, s. Wachtelkönig; —lerche, *f.* poljska ševa (ptica); —raute, *f.* ruta divja (trava); (gelbe —), vredovać.
Wiesewachs, *m.* livade, sěnokoše, rudine.
Wieviel, s. Wie.
Wievielste? *pr.* koi; den —n haben wir heute? koi je danas (měseca)? koliko ga je danas?
Wiewohl, *c.* akoprem, premda, prem ako, zasve da, sasvim tim.
Wild, *adj.* divji; pust, neobradjen; sirov, neotesan; okrutan, razpušten, razuzdan; —e Thiere, zvěrinje, divjačina.
Wild, *n.* zvěr; zvěrinje, divjač, divjačina.

Wild-acker, *m.* njiva za zvěrinu (u zvěrinjaku); —bahn, *f.* staza; branjevina od lova; logovlji put; *fig.* logov (konj); — bann, *m.* lov, pravo lova, branjevina; —braten, *m.* divjačina (pečena); —bret, *m.* divjač, divjačina; das kurze —, muda od jelena; — bretHändler, *m.* divjačar; —dieb, *m.* kradljiv lovac, zvěrokradica; —dieberei, *f.* zvěrokradja.

Wilde, *m.* divjak.

Wildenzern, **Wilpern**, *v. n.* udarat po divjačini, davat po divjačini.

Wild-fahrt, — fuhre, *f.* staza (kud prolazi zvěrad); — fang, *m.* lov, hvatanje zvěrinja; *fig.* divjak, větrogonja, nestašan čověk; —fremd, *adj.* posve tudj, posve nepoznat; —frevel, *m.* zvěrokradja; — gefälle, *pl.* dohodci od divjačine; —geruch, *m.* miris po divjačini; —graf, *m.* vildgrof; — grube, *f.* jama (za loviti zvěrad); —heit, *f.* divjač; —kalb, *n.* lane; — ling, *m.* divje dèrvo; divji ogranak; —meister, *m.* zvěrinjar, nadglednik zvěrinja; —niß, *f.* divjač, pustoš, pustinja; —obst, *n.* divje voće; — schaden, *m.* (durch das Wild), šteta, kvar od zvěradi; (am Wilde), šteta na zvěrinju; — schur, *f.* vučina, šuba vučja; — schütze, *m.* lovac, puškonoša, puškar, s. Wilddieb; —schwein, *n.* vepar, prase divje; —spur, *f.* trag od zvěri; —stand, *m.* leže, bèrlog; (Menge des Wildes), množina zvěrinja; —wachsend, *adj.* bujan; —werk, *n.* divjačina, divjač.

Wille, *m.* volja; (Einwilligung), privoljenje; der letzte —, poslědnja volja, oporuka; mit Wissen und —n, znajući i hotěći; aus freiem —n, dobre volje.

Willens sein, *v. n.* hotěti, htěti, kaniti, směrati.

Willens-bestimmung, *f.* htjenje, odluka, nakana; —meinung, *f.* volja, misao, mněnje.

Willfahren, *v. a.* (einem in etwas), ugoditi, učiniti komu po volji, uslišati, poslušati, privolěti.

Willfährig, *adj.* prijazan; voljan, poslužan; gotov, dvoran; —keit, *f.* prijaznost; voljnost; poslužnost; dvornost.

Willfahrung, *f.* uslišanje, privoljenje, ugodjenje,

Willig, *adj.* gotov, hotan, voljan, dobrovoljan; — *adv.* dobre volje, hotno, dobrovoljno; — en, *v. n.* (in etwas), privolěti k čemu, odobriti štogod; —keit, *f.* pripravnost, hotnost, dobrovoljnost, dobra volja.

Willkommen, *adj.* dobro došao; einen — heißen, primiti, dočekati koga ljubezno; — sein, dobro doći; *fig.* drag biti, ugodan, prijatan biti; sein Sie —, dobro došli!

Willkommen, *m.* doček; (Art großes Trinkglas), dobrodošlica; (im Zuchthause), dobrodošnica, pozdrav, pèrve šibe, pèrve batine.

Willkühr, *f.* volja; samovolja; —lich, *adj.* samovoljan.

Wimmeln, *v. n.* vèrvěti; die Stadt wimmelt von Menschen, sve vèrve ljudi po gradu.

Wimmer, *f.* (im Holz, im Steine), član; —ig, *adj.* članit.

Wimmern, *v. a.* jecati, skvičati, cviléti; — *n.* jecanje, skvičanje, cvil, cviljenje.

Wimpel, *m.* stezić, barjačić; větarnica.

Wimpern, *v. n.* trěpati; trenuti; migati; magnuti.

Wind, *m.* větar; gelinder —, větrić,

větric, hlad; der — geht, větar puše, duše; mit vollem —e segeln, jědriti s větrom u kèrmu; — machen, mahati; *fig.* hvaliti se, veličati se, lagati; in den — schlagen, nemariti, nehajati za što; — wovon haben, njušiti, osětjati, ćutěti štogod.

Windball, *m.* balun.

Windbeutel, *m.* větrogonja, větrenjak, torlak; —ei, *f.* větrogonstvo, torlanje, hvastanje; —n, *v. n.* torlati, hvaliti se, veličati se, větar kapom těrati.

Wind-bruch, *m.* (im Walde), prolom (od větra u šumi), (t.) izvrat; — (am Körper), kila větrena, prolom, prodor větreni; —büchse, *f.* větrenjača (puška).

Winde, *f.* slak (trava).

Winde, *f.* (zum Winden), vito, motovilo.

Windel, *f.* pelena, pelenica.

Windeln, *v. a.* poviti; povijati (děte).

Winden, *v. a.* motati; viti; vèrtěti; sukati; sich um die Bäume —, viti se oko dèrvja; Kränze —, viti, plesti věnce; einem etwas aus den Händen —, izvinuti komu što iz ruke; Lasten in die Höhe —, potezati, dizati u vis štogod na vito; sich —, *v. r.* viti se; vijugati se, krivudati se (od potokah, itd.).

Wind-ei, *m.* prazno, šuplje jaje; — fackel, *f.* zublja, mašala, baklja, spèržao; —fahne, *f.* větarnica; — fall, *m.* dèrvje polomljeno od větra; —fang, *m.* větrovnik (u uri); —geschwulst, *f.* otok, otikao (od větra); —gott, *m.* Eolo, bog od větarah; —hetze, *f.* lov s hèrtovi; —hund, *m.* hèrt, ogar; — hündin, *f.* hèrtica, ogrica.

Windig, *adj.* větren, větrovit; (leichtfertig), větren, větrenjast.

Wind-instrument, *n.* větren instrumenat; —klappe, *f.* zaletavac; —kolik, *f.* kolika, zavijanje od větarah; —kugel, *f.* eolipila; —lade, *f.* (in den Orgeln), větrovnica; — licht, *n.* svěća za větar; —loch, *n.* oduška; — macher, *m.* torlak, hvastun; —macherei, s. Windbeutelei; —messer, *m.* větroměr; — mühle, *f.* větrenjača (mlinica); — mühlenflügel, *m.* krilo od větrenjače; — müller, *m.* větrenjačar; —ofen, *m.* peć větrena; —pocke, —blatter, *f.* divje ospice; —röschen, *n.* sasa (cvět); (an Schiffen), ruža od větarah na busuli; —rose, *f.* sasa (cvět); —sbraut, *f.* oluja, bura, vihar; — schaden, *m.* kvar, škoda, šteta od větra; —scheu, *adj.* tko se větra boji; — schief, *adj.* kriv, nakrivljen, skrivljen, kos; —seite, *f.* strana od větra; —spiel, *n.* s. Windhund; —still, *adj.* tih; —stille, *f.* tišina, bunaca; —stoß, *m.* udar, udarac od větra; —strich, —strom, *m.* větromet; —sturm, s. Sturmwind; —sucht, *f.* větrena bolest; —süchtig, *f.* tko ima bolest větrenu.

Windung, *f.* (eines Flusses), okuka, zavoj; vijuganje, veruganje; (des Zwirns ꝛc.) motanje, sukanje; vitje; navijanje; (einer Schraube), zavoj.

Wind-vogel, *m.* vrěmenjak (ptica); —wagen, *m.* kola na jědra; — wassersucht, *f.* vodnica větrena; — wehe, *f.* hèrpa sněga nanešena od větra, zavoj; —weiser, —zeiger, *m.* anemoskop, větrokaz; —wirbel, s. Wirbelwind.

Wink, *m.* mig, magnutje, namagnutje; mah, mahanje; znak, znamenje.

Winkel, *m.* (Winkelchen, *n.*), kut, ugao.

Winkeldrucker, *m.* tajni, potajni štampar; —ei, *f.* tajna, potajna štamparia.

Winkel-ehe, *f.* tajna, potajna ženitba; —förmig, —licht, *adj.* uglast, kutan, zakutan; —haken, *m.* škvadra; —hölzer, s. Winkelzüge; —ig, *adj.* kutan, uglovat, uglast, zakutan; —maß, —eisen, *n.* škvadra; —messer, *m.* kutoměr (u kopnoměracah); —münze, *f.* hèrdjav, kriv, lažljiv novac; —recht, *adj.* pravokutan; —scheibe, *f.* astrolabij, zvězdogled; —schenke, *f.* tajna, potajna kèrčma; —schule, *f.* mala, neznatna, prosta zakutna škola; —treppe, *f.* potajna stuba; —verlöbniß, *m.* potajne zaruke; —züge, *f.* izvijanja, izvijotine, prazni izgovori.

Winken, *v. n.* migati, namigivati; magnuti, namignuti; (mit dem Kopfe, mit der Hand), mahnuti, mahati.

Winseln, *v. n.* cviléti, skvičati; — *n.* cvil, cviljenje, skvika, skvičanje.

Winter, *m.* zima; diesen —, zimus, ove zime, te zime.

Winter-abend, *m.* zimski, zimni večer; —apfel, *m.* zimska jabuka; —arbeit, *f.* zimsko dělo, zimni posao; —beule, s. Frostbeule; —birn, *f.* zimna, zimska kruška; —frucht, *f.* ozim; — getreide, *f.* ozimica (pšenica); —gerste, *f.* ozimac (ječam); —grün, *n.* zimozelen (rastje); —halbjahr, *n.* zimsko polugodište.

Winterhaft, *adj.* zimovan.

Winterholz, *n.* zimna, zimska dèrva; —kleid, *n.* zimna, zimska haljina; —korn, s. Winterfrucht; —lich, s. Winterhaft; — mäßig, s. Winterhaft; —monat, *m.* novembar, studeni; —morgen, *m.* zimno, zimsko jutro.

Wintern, *v. i.* nastajati, nastupati, ići zima.

Winter-nacht, *f.* zimna, zimska noć; —obst, *n.* zimno, zimsko voće; —quartier, *n.* zimovnik, zimovište; —saat, *f.* usěv zimski; —seite, *f.* sěverna strana; —tag, *m.* zimni, zimski dan; —vorrath, *m.* zimna zaliha; —weizen, *m.* ozimica (pšenica); —wetter, *n.* zimno, zimsko vrěme; —wolle, *f.* prolětna vuna; —zeichen, *n.* znamenje od zime; —zeit, *f.* zimno, zimsko vrěme, zima.

Winzer, *m.* vinogradnik; —messer, *n.* kosěr.

Wichtig, *adj.* malen, droban, sitan.

Wipfel, s. Gipfel.

Wipfeln, *v. a.* podrězati, podrězivati vèrh.

Wipfelreich, *adj.* gusta vèrha, guste vèršike.

Wippe, *f.* (Schaukel), cubaljka, culjka, ljuljka, ljuljaška, nihaljka; (Schnellgalgen), věšala; sein Glück steht auf der —, srěća njegova visi o dlaci.

Wippen, *v. a.* cubati, culjati, ljuljati, nihati, šikati; oběsiti, věšati, s. Kippen.

Wipper, Wipperei, s. Kipper, Kipperei.

Wippgalgen, s. Schnellgalgen.

Wir, *pr.* mi.

Wirbel, *m.* (im Wasser), vir, vèrtlog, kolovrat; (Windwirbel), vihar; (an der Violine), čivia; (am Kopfe), teme, vèrh glave; (am Fenster), krakunić, kvačica; (Schwindel), vèrtoglavica, zamantrica; (an der Trommel), trepet, hitro bubnjanje; (an einer Spindel), prešalj, agèršak; (am Hahn eines Fasses), čivia; *fig.* — von Geschäften, množ, množtvo od posalah; —der Leidenschaf-

ten, vir, vèrtlog od strastih; der Rauch steigt in —n in die Höhe, dim se valja, dim se vije, dim se puši vijuć u visine.

Wirbel-bein, *n.* sgloba hèrbtena; — förmig, —licht, *adj.* virovit; —ig, *adj.* virovit, pun vèrtlogah; *fig.* zamantran, vèrtoglav; pijan; macht mich nicht —ig, nemojte mi měšati pameti.

Wirbeln, *v. n.* vèrtěti se, vijati se; (Wirbel schlagen), bubnjati, udariti trepet, hitro bubnjati.

Wirbel-punkt, s. Scheitelpunkt; —sucht, *f.* s. Schwindel; —wind, *m.* vihar.

Wirk-bret, *n.* daska za měsiti; —eisen, *n.* kovački strugač (za strugat kopita).

Wirken, *v. a.* (den Teig —), měsiti; uměsiti, zaměsiti; (weben), tkati; (den Huf), strugati, ostrugati kopito; (bewirken), činiti, učiniti, proizvesti, proizvoditi.

Wirken, *v. n.* dělati, dělovati, činiti, proizvoditi, učiniti, proizvesti uspěh; auf etwas —, dělovati, uticati u što, utok imati u što; (von Arzneien, Ermahnungen), pruditi, hasniti, koristiti.

Wirklich, *adj.* tvoran, dělotvoran; prav; istinit; zaistan, zbiljan; — *adv.* zaista, doista, u istinu; zbilja; —keit, *f.* tvornost, dělotvornost; istina, istinitost, zbiljnost, zaistnost.

Werkmesser, s. Wirkeisen.

Wirksam, *adj.* (activ), poslen, raden, dělovan, dělatan; prudan, koristan, hasnovit, probitačan; (gültig), valjan; — sein dělovati; od koristi biti, pruditi, hasniti; — keit, *f.* poslenost, radenost, dělatnost; moć, sila; valjanost; krěpost; dělovanje; korist, prudnost; außer —keit treten, izstupiti iz dělatnosti; prestati dělati; ein Gesetz ist außer —keit getreten, zakon izgubio je valjanost; außer —keit setzen, uzeti čemu valjanost, krepost, moć.

Wirkung, *f.* dělovanje; tvor; uspěh; moć; krěpost, valjanost; učinak; —skraft. *f.* dělovnost, moć, krěpost, sila dělovna; —skreis, *m.* dělokrug, okrug dělatnosti, področje; —slos, *adj.* bezkoristan, neprudan, bez uspěha, bez tvora, bez učinka.

Wirren, *pl.* zamèršaj; zapletke (političke).

Wirren, s. Verwirren.

Wirr-garn, *n.* zamèršena predja; — kopf, *m.* zabunjena, smutjena glava; —seide, *f.* zamèršena, potèrgana svila; —stroh, *n.* potèrgana, polomljena, stèrta slama.

Wirrwarr, *m.* smeća, smutnja, metež, nered, bèrkaonica.

Wirtel, *m.* vèrtalj, točilo, šarap, prešalj na vretenu od preše.

Wirth, *m.* (Hauswirth), kućanik, domaćin, gazda, gospodar, gospar; (Gastwirth), gostionik; kèrčmar; (guter Wirth), gospodar; — in, *f.* domaćica, gazdarica; gospodarica; gostionica; kèrčmarica; —lich, — schaftlich. *adj.* štedan, štedljiv, gospodaran; gospodarski.

Wirthschaft, *f.* kućanstvo, gospodarstvo; —en, *v. n.* gospodariti, kućiti; —er, *m.* gospodar; zapostat; —erin, *f.* gospodarica; ključarica; —lich, s. Wirthlich.

Wirthschafts-, (in Zusam.) kućanski; —amt, *n.* kućanski ured; —erträgniß, *n.* dohodak od kućanstva; — gebäude, *n.* sgrada gospodarska; —kunst, *f.* gospodarstvo, kućanstvo.

Wirths-haus, *n.* kèréma; gostionica; —junge, *m.* momak kèrémarski.

Wisch, *m.* otirač, kèrpa, kèrpina; *fig.* (eine schlechte Schrift), trice, smet od knjige.

Wischen, *v. a.* brisati, tèrti, otèrti, obrisati; — *v. n.* uteći, izmaći se, uzet utrenik; ehe ich es mir versah, wischte er in das Haus, prie neg sam upazio, izmakao se, utekao je u kuću.

Wischer, *m.* (der Kanoniere), čistilica (topovska); (Wischlappen), otirač; *fig.* — geben, obrisati, oprati, useknuti koga, pod nos komu što dati, po nosu komu dati; — bekommen, dobit po nosu, dobit otirač, rubac dobiti.

Wisch-kolben, *m.* čistilica topovska); —lappen, —hader, *m.* otirač, kèrpina, cunja; —tuch, *n.* otirač, rubac; —wasch, *m.* blebet, bèrbljanje, trice i kučine.

Wispel, *m.* vispao (méra).

Wispern, *v. n.* šaptati.

Wißbar, *adj.* znatljiv, što se znat može.

Wißbegier, —de, *f.* želja, požuda, pohlepa za znanjem; ljubopitnost; —ig, *adj.* željan, požudan, pohlepan za znanjem; ljubopitan.

Wissen, *v. a.* & *n.* znati; zu — thun, dati na znanje, oznaniti, do glasiti, javiti; — *n.* znanje; seines —s und Erinnerns, koliko zna i séća se; mit — und Willen, sa znanjem i voljom; Ursache des —s, odkud tko što zna.

Wissenschaft, *f.* znanje; nauka, nauk; znanost, znanstvo; — lich, *adj.* učen, učan; znanostan.

Wissenswürdig, *adj.* vrédan, dostojan da se zna.

Wissentlich, *adj.* znajući, samohotan, hotan, razmišljen; — *adv.* hotice, hotoma, hotno, samohotno.

Wißmuth, *m.* bismut.

Wittern, *v. i.* gèrméti; — *v. a.* njušiti, osééati, ćutéti štogod.

Witterung, *f.* vréme; (Geruch), njuh, njušenje, njuškanje; — slehre, *f.* meteorologia, pogodoslovje.

Wittfrau, s. Wittwe.

Witthum, *n.* udovsto.

Wittwe, *f.* udova, udovica; — sein, udovovati.

Wittwen-kasse, *f.* udovička kasa; — gehalt, *m.* —geld, *n.* udovstvo, udovička platja; —jahr, *n.* godina od udovstva; —sitz, *m.* prebivalište udovičko; —stand, *m.* udovstvo.

Wittwer, Wittmann, *m.* udovac, udov; — sein, udovovati.

Witz, *m.* um, oštroumje; domišljatost; dosétljivost, dosét; —bold, s. Witzling; —elei, *f.* umničanje, oštroumkanje; — eln, *v. a.* umničati, oštroumkati; —ig, *adj.* uman, oštrouman, domišljat, dosétljiv, dosétan; —igen, *v. a.* učiti, naučiti pameti, opametiti.

Witzling, *m.* kučica, domišljan, umničar; pèrpoša, pèrpošić.

Wo, *adv.* gdé; ako; — nicht, ako ne, drugačie, inače.

Wobei, *adv.* gdé; pri čem; u čem.

Woche, *f.* nedélja, tjedan, sedmica; die Wochen, *pl.* babine, porod; in die — kommen, roditi, poroditi se, obabiti se; in den — sein, liegen, bit na porodu, ležat u babinah; in den — sterben, umrét u porodu, umrét u babinah.

Wochen-bett, *n.* babine; —bettskosten, *pl.* troškovi za babine; — blatt, *n.* nedéljni list, tjednik; — geld, *n.* nanedéljnica, natjednica, nedélna plata; —kind, *n.* novorodjeno

děte; —lohn, *m.* s. Wochengeld; —markt, *m.* sajam, vašar neděljni; —prediger, *m.* svakdanji predikač, pripovědalac; — predigt, *f.* svakdanja prědika; —schrift, *f.* tjednik; —stube, *f.* porodiljina soba; — tag, *m.* dan tjedna, dan nedělje; dělatnik, dan posleni, svakdanji dan; —zimmer, *n.* soba na nedělju.

Wöchentlich, *adj.* neděljni; — *adv.* na nedělju, na tjedan; svake nedělje, svakoga tjedna.

Wochenweise, *adv.* na nedělju; na tjedan.

Wöchner, *m.* onaj, čija je nedělja, reduš; —in, *f.* porodilja; (auf die eine Woche hindurch die Reihe kommt), reduša.

Wocken, s. Rocken, Spinnrocken.

Wodurch, *adv.* kuda; po čem, kroza što; čim; kako; prěko česa.

Wofern, *conj.* ako, samo ako, ako samo.

Wofür, *adv.* za što; čemu.

Woge, *f.* val, talas, slap.

Wogegen, *adv.* kuda; kamo; prema čemu; proti čemu; za što.

Wogig, *adj.* valovit.

Woher, *adv.* odkud, odkuda.

Wohin, *adj.* kamo, kuda.

Wohl, *adv.* dobro; prem, vèrlo, jako, pre, vele; (vielleicht), možebiti, morda; leben Sie —, s bogom, s bogom ostajte; ja —, dà, dà, bogme da, jest jest; er so —, als ich, i on i ja; nicht —, težko, ne baš lako; — dir, blago tebi; ganz —, dobro dobro, vèrlo dobro; glauben Sie —? a zar vi mislite? ich möchte — wissen? baš bi rad znati; ich glaube es —, ja bogme věrujem; ich habe es — gedacht, to sam ja mislio; es kann — sein, a to može biti; ich habe ihn — geschlagen, aber ɪc., istina, ja sam ga udario, ali itd.; heute nicht, aber — morgen, danas ne, al sutra sigurno.

Wohl, *n.* blago, dobro; korist; öffentliches —, obća korist, obće dobro; sreća; —achtbar, *adj.* poštovan; prepoštovan.

Wohlan, *i.* nu, deder, dajda, ajd, ajde.

Wohlanständig, *adj.* pristojan; pošten; —keit, *f.* pristojnost.

Wohlauf, *adj. indecl.* — sein, zdrav biti.

Wohl-bedacht, *adj.* dobro razmišljen, promotren; —bedächtig, *adj.* dobro razmišljen, promotren; opazan, pazljiv; —befinden, *n.* zdravje, dobro zdravje; —begütert, *adj.* dobroimuć, bogat; —behagen, *n.* s. Wohlgefallen; —behalten, *adj.* sačuvan, čitav i zdrav, u dobru staležu; —bekommen, *v. n.* pruditi, hasniti, koristiti, biti na zdravje; beleibt, *adj.* debeo, krupan; —belesen, *adj.* mnogo čitao, od velika čitanja; —beredsamkeit, *f.* rěčitost; —beredt, *adj.* rěčit; —betagt, *adj.* doban, star, podobro star; —edel, *adj.* plemenit, blagorodan (tituo); —edelgeboren, *adj.* preplemenit, preblagorodan (tituo); —ehrwürdig, *adj.* mnogopoštovan, mnogočastan (tituo).

Wohlergehen, *n.* srěća; zdravje.

Wohlfahrt, *f.* dobro; srěća.

Wohlfeil, *adj.* jevtin; —heit, *f.* jevtinoća.

Wohl-geartet, *adj.* dobar, dobro odhranjen; —gebauet, —gebildet, *adj.* dobro napravljen, dobro sagradjen; lěpa stasa, lěpa uzrasta, skladan; —geboren, *adj.* blagorodan, plemenit (tituo); Euer — vaše blagorodstvo.

Wohlgefallen, *n.* radost, zadovoljstvo; — an etwas haben, veseliti se, radovati se čemu, dopadati se.

Wohlgefallen, *v. n.* dopadati se; dopasti se.

Wohlgefällig, *adj.* ugodan, prijatan; —keit, *f.* zadovoljstvo, radost.

Wohlgehen, s. Wohlergehen.

Wohlgemeint, *adj.* istinit, iskren, dobroželeć.

Wohlgemuth, *m.* vranilovka, mravinac (trava).

Wohlgemuth, *adj.* veseo, dobre volje.

Wohl-geneigt, *adj.* prignut, priklonjen, naklonjen; —geneigtheit, *f.* blagonaklonost; —geordnet, *adj.* dobro uredjen, naredjen; —gerathen, *adj.* obilan, rodan, plodan, dobro pošao za rukom; dobro odhranjen, dobar.

Wohlgeruch, *m.* ugodan miris.

Wohlgeschmack, *m.* ugodan tek.

Wohlgesinnt, *adj.* dobromisleć; —er, *m.* dobromišljenik.

Wohlgesittet, *adj.* dobrih običajah, dobar.

Wohlgestalt, *f.* lěpota, lěpa slika; —et, *adj.* lěp, lěpe slike; lěpa uzrasta; lěpo napravljen.

Wohlgewogen, *adj.* dobrohotan; —heit, *f.* dobrohotnost.

Wohlgezogen, *adj.* dobar, dobro odhranjen; —heit, *f.* dobrota, dobro odhranjenje.

Wohlhabend, *adj.* imuć, dobrostojeć.

Wohl-klang, —laut, *m.* harmonia, sklad; blagoglasje; —klingend, —lautend, *adj.* skladan; blagoglasan.

Wohlleben, *n.* razkošje, veseo život, razkošan život.

Wohl-löblich, *adj.* slavan (tituo); —meinend, *adj.* dobrohotan, priklonjen, naklonjen; — *adv.* kao prijatelj, prijateljski, po prijateljski; —meinung, *f.* mněnje; —redend, *adj.* lěposboreć, lěpogovoreć, lěposboran, lěpogovoran; —redenheit, *f.* rěčitost, lěpogovornost; —riechend, *adj.* mirisan, mirisav; —ruhend, —schlafend, *adj.* mirno, tiho spavajuć, počivajuć; —schmeckend, *adj.* tečan.

Wohlsein, *n.* zdravje; srěća.

Wohlstand, *m.* dobrostanje; srěća; pristojnost.

Wohltage, *pl.* lěpi, dobri, razkošni dani.

Wohlthat, *f.* dobročinstvo, blagodarstvo, blagotvorstvo.

Wohlthäter, *m.* dobročinac, blagotvorac, blagodarnik; —in, *f.* dobročiniteljica, blagodarnica, blagotvornica.

Wohlthätig, *adj.* dobročineć, dobročinstven, blagotvoran, blagodaran; darovit; —keit, *f.* dobročinstvenost, blagotvornost, blagodarnost; darovitost; —keitsanstalt, *f.* dobročinstveni zavod; — keitszweck, *m.* dobročinstvena svèrha.

Wohlthun, *v. n.* ugoditi; ugadjati; prijati (od jěla); (nützen), koristiti, hasniti, pruditi; (Gutes thun), dobro činiti, blagotvoriti komu; sich —, *v. r.* častiti se, gostiti se, štovati se.

Wohl-verdient, *adj.* zaslužen; vele zaslužan; —verhalten, *n.* dobro vladanje, dobro podnašanje; dobri načini; —verstanden, *adj.* dobrorazumljen; — *adv.* razumie se, dobro razumivši; —verwahrt, *adj.* dobro sačuvan, dobro sahranjen; —weise, *adj.* premudar (tituo); —wissend, *adj.* & *adv.* dobro znajući; znadući dobro.

Wohlwollen, *n.* dobrohotnost.

Wohlwoll-en, *v. n.* hoćeti, želěti ko-

mu dobro; —end, *adj.* dobrohotan.

Wohnbar, *adj.* obitan, stanovan, stanovljiv.

Wohnen, *v. n.* živěti, obitavati, stojati, stanovati, bivati, prebivati.

Wohnhaft, *adj.* obitavajuć, stanujuć, živuć, prebivajuć, koji stanuje; sich — niederlassen, nastaniti se gděgodi.

Wohn-haus, *n.* kuća, dom; —partei, *f.* najmitelj, ukućanin; —platz, —sitz, *m.* —stätte, *f.* —ort, *m.* —ung, *f.* stan, prebivalište, obitalište, stanište; —zimmer, *n.* —stube, *f.* soba, odaja za stanovanje.

Wölb-en, *v. a.* boltati, voltati; sich —, *v. r.* dizati se; uzvijati se; —ung, *f.* svod, bolta, volta.

Wolf, *m.* vuk, kurjak; wie ein —, vučke, vučki; Ort, wo die Wölfe zusammen kommen und heulen, vijalište; —ähnlich, *adj.* vuku, kurjaku spodoban, priličan.

Wölf-chen, *n.* vučić, kurjačić; —en, *v. n.* kotiti se, okotiti se (vučica); —in, *f.* vučica, kurjačica; —isch, *adj.* vučji.

Wolfram, *m.* volfram.

Wolfs- (in Zus.) vučji; —biß, *m.* vukojedina; —bohne, *f.* vučak, vučji bob (rastje); —eisen, *n.* —falle, *f.* gvoždja, želěza vučja; —fänge, *pl.* zubi vučji; —fuß, *m.* vučja šapa (trava); —grau, *adj.* vučji, vučje boje; —grube, *f.* jama vučja; —haar, *n.* vučja dlaka; —haut, *f.* vučina, vučetina, kurjačina, koža vučja; —hund, *m.* vučji pas, pas za lov vučji; —hunger, *m.* glad vučji, pasji glad; —jagd, —hetze, *f.* lov, hajka na vuke, vučji lov; —kirsche, —beere, f. Tollkirsche, Tollbeere; —magen, *m.* želudac vučji; *fig.* nesit; —milch, *f.* mlěčika (trava); —pelz, *m.* šuba vučja; —schrot, *n.* saćma vučja, šprih vučji; —wurz, *f.* svolina (trava); —zahn, *m.* zub vučji.

Wolger, *m.* f. Nudel.

Wölkchen, *n.* oblačić, oblačak.

Wolke, *f.* oblak.

Wölken, sich, *v. r.* oblačiti se; naoblačiti se.

Wolken-bruch, *m.* pljus, ploha, plahovita kiša; —himmel, *m.* oblaci, nebo gdě su oblaci; —los, *adj.* vedar, bez oblaka; —säule, *f.* stup od oblaka.

Wolkig, *adj.* oblačan.

Wollarbeit, *f.* teg, dělo vuneno; vunotvorstvo; —er, *m.* vunar, vunotvorac.

Wollbereiter, *m.* pripravjalac od vune.

Woll-e, *f.* vuna; —en, *adj.* vunen, od vune.

Wollen, *v. a.* htěti; kaniti, směrati; volju imati; želěti, žuděti; iskati, zahtěvati; ich will nicht, neću; er mag wollen oder nicht, htio il nehtio; ich wollte lieber, volio bi; ich will kommen, doći ću; wenn Sie wollen? ako hoćete? zu wem wollen Sie? koga bi radi, k komu ćete, koga tražite? er will bezahlt sein, on traži platju; will's Gott! ako će bog! wollte Gott! da bog da, da bi bog dao! dem sei wie ihm wolle, nek bude kako mu drago.

Wollen, *n.* htěnje; volja.

Wollen-fabrik, *f.* vunarnica, fabrika od vune; —garn, *n.* predja vunena; —weber, *m.* tkalac od vune; —werk, *n.* vuna; —zeug, *n.* vuneno tvorivo.

Woll-handel, *m.* tèrgovina s vunom;

—händler, *m.* tèrgovac od vune, vunar; —icht, *adj.* vunast, vunat, mek, mekan; —ig, *adj.* vunen, vunast.

Woll-kamm, *m.* greben, gèrdaša; —kämmer, *m.* grebenalac; —kratze, *f.* četka (vunarska); —rad, *n.* kolovrat od vune; —reich, *adj.* vunat, vunoplodan, vunorodan; —sack, *m.* vrěća vune; vrěća za vunu; vrěća vunena, —schere, *f.* škare, makaze, nožice za vunu; —schur, *f.* striženje, strižnja; —spinner, *m.* vunoprelac; —spinnerin, *f.* vunoprelja, vunoprelica.

Wollust, *f.* naslada; razkoša, razbluda; blud.

Wollüstig, *adj.* nasladan; razkošan.

Wollüstling, *m.* nasladnik; razkošnik, razbludnik; bludnik.

Wollustseuche, f. Lustseuche.

Woll-wäsche, *f.* pranje, perilo vune; —wäscher, *m.* vunopraljac; —zwirn, *m.* vunica, vunen konac.

Womit, *adv.* s ćim; čim, ćime.

Wo nicht, *conj.* ako ne; drugačie, inako, inače.

Wonne, *f.* radost, sladost, razkoša, razbluda; —monat, *m.* maj, svibanj; —reich, Wonnig, *adj.* razkošan, razbludan; radostan, sladostan; —trunken, *adj.* pijan od radosti, od razkoše; —voll, *adj.* razkošan, razbludan.

Woran, *adv.* na čem; po čem; gdě; na što.

Worauf, *adv.* na čem; kuda; kamo; na što.

Woraus, *adv.* iz česa; odkud.

Worein, *adv.* u što; kamo.

Worfeln, *v. a.* vijati (žito); — *n.* vijanje.

Worf-schaufel, *f.* vijača (lopata); —tenne, *f.* vijaće gumno.

Worgen, *v. n.* sich —, *v. r.* daviti se, gušiti se.

Worin, *adv.* u čem; kamo; kuda; gdě.

Wornach, *adv.* za čim; po što; poslě česa, nakon česa.

Wort, *n.* rěč, slovo, izraz; věra, obećanje; — für —, od rěči do rěči.

Wortähnlich, *adj.* rěči spodoban; —keit, *f.* paranomasia, spodobnost u rěči, u imenu.

Wort-arm, *adj.* oskudan, siromah u rěčih; —betrug, *m.* sofizma, varka u rěči; —brüchig, *adj.* věroloman.

Wörterbuch, *n.* slovar, rěčnik.

Wort-forscher, *m.* etimologista, rěčoslovac; —forschung, *f.* etimologia, rěčoslovje; —fügung, *f.* slaganje rečih, sintaksa; —führer, *m.* govornik, besědnik; —gepränge, *n.* ures od rěčih, uresne rěči.

Wortklauber, *m.* prebiralac rěčih; —ei, *f.* prebiranje rěčih.

Wort-kram, *m.* prazne, puste rěči, množina od rěčih; —krämer, *m.* bèrbljavac, bèrbljalo; —krämerei, *f.* bèrbljanje, blebet, blebetanje; —laut, *m.* (des Gesetzes), smisao zakona po rěčima.

Wörtlich, *adj.* slovan; rěčan; — *adv.* od rěči do rěči, slovno, rěčno.

Wort-macher, *m.* kovač od rěčih, rěčotvorac; blebetuša; —register, *n.* tabla, tabula, popis rečih; —reich, *adj.* rěčit; obilan, bogat rěčim; —reichthum, *m.* bogatstvo rěčih; —schwall, *m.* hèrpa, množtvo, gomila, bujica, vir od rěčih; —spiel, *n.* igra od rěčih; —streit, *m.* prepiranje, razpra od rěčih; —verderber, *m.* kvarilac od rěčih; —verdrehung, *f.* izvijanje rěčih; iz-

vijotina od rěčih; —verstand, *m.* slovni smisao, smisao rěči; —wechsel, *m.* razpra, prepiranje, pregovaranje, inat; —wiederholung, *f.* ponovljenje, ponavljanje rěčih.

Worüber, *adv.* nada čim; vèrh čega; na čem; rad čega; o čem.

Worunter, *adv.* gdě; pod čim; medju čim.

Woselbst, *adv.* gdě.

Wovon, *adv.* o čem; od čega; odkud.

Wovor, *adv.* pred čim; od čega, oda šta.

Wowider, *adv.* proti čemu, suproć čemu.

Woywod-e, *m.* vojvoda; —schaft, *f.* vojvodstvo; vojvodovina.

Wozu, *adv.* čemu; k čemu; na što; za što.

Wrack, *n.* podèrtine (od broda).

Wucher, *m.* —ei, *f.* kamata, lihva; —er, *m.* kamatnik, lihvenik, lihvar; —gesetz, *n.* —patent, *n.* zakon, povelja o lihvi; —haft, —lich, *adj.* kamatnički, lihvenički, lihvarski; —in, *f.* kamatnica, lihvenica; —isch, *adj.* kamatnički, lihvenički.

Wuchern, *v. n.* kamatovati, lihvovati, lihvariti, na kamatu, na lihvu davati; (von Gewächsen), širiti se; — *v. a.* Geld zusammen —, gèrnuti, nagèrnuti novce kamatujuć; sich reich —, obogatiti se kamatujuć.

Wucherzinsen, *pl. m.* kamate lihvene.

Wuchs, *m.* stas, uzrast; rastenje.

Wudeln, s. Gedeihen.

Wühlen, *v. a. & n.* kopati, riti, rovati.

Wuhne, *f.* rupa, oduška (u ledu).

Wulst, *m.* gužva, svitak (děci oko glave); jastučić, koktalić; —ig, *adj.* uvit, savit na način gužve; nadut, naduven, nabubren.

Wund, *adj.* ranjav; ozledjen; ranjen; oguljen, odèrt; einen — schlagen, izbit koga do kèrvi; sich — reiten, ozlediti se jašuć.

Wund-arznei, —arzneikunst, *f.* kirurgia, ranarstvo, (t.) vidarstvo; —arzt, *m.* kirurg, ranarnik, (t.) vidar; —balsam, *m.* balsam za rane.

Wunde, *f.* rana.

Wundeisen, s. Sonde. [rana.

Wundenmahl, *n.* s. Narbe; (bei Heiligen),

Wunder, *n.* čudo; es nimmt mich —, čudim se; sein — an etwas sehen, hören, čudeći se, začudjen gledati, čuti štogodi.

Wunder-arzt, —doktor, *m.* lěkar čudotvorni; —bar, *adj.* čudotvoran; čudan, čudnovit, divan; —baum, *m.* raolje, arepka (dèrvo); —bild, *n.* čudotvoran kip; —cur, *f.* lěčenje, izlěčenje čudnovito; —ding, *n.* čudo, stvar čudna, čudilo; —gabe, *f.* dar čudotvorni; —geburt, *f.* čudnovit porod; —geschichte, *f.* čudna historia, pripověst; —geschöpf, *n.* stvor, stvorenje čudno; —glaube, *m.* věra u čudesa; —groß, *adj.* čudnovite veličine; —kind, *n.* čudnovito děte, vidovito děte; —kraft, *f.* čudnovita moć, sila, krěpost.

Wunderlich, *adj.* čudan, čudnovit, čudnovat; divan; —keit, *f.* čudnost, čudnovitost.

Wunder-macht, *f.* vlast, moć čudnovita; —mährchen, *n.* čudnovita priča, pričica čudna.

Wundern, *v. a.* es wundert mich, čudim se; wundert Sie das? pa zar se vi tomu čudite; sich —, *v. r.* čuditi se, diviti se čemu, snebivati se nada čim.

Wundernswürdig, *adj.* čudnovit, čudnovat.

Wunder-salz, *n.* čudna sol; —sam, s. Wunderbar; —schön, *adj.* divan, čudnovite lěpote; —schönheit, *f.* divota; —selten, *adj.* jako, vele rédak; —shalben, *adv.* od čuda, za čudo; —that, *f.* čudo; —thäter, *m.* čudotvorac; —thäterin, *f.* čudotvorka; —thätig, *adj.* čudotvoran; —thier, *n.* čudo od zvěri, čudnovato živinče; —voll, *adj.* čudan, čudnovat, divan; pun čuda; —werk, *n.* čudo; —zeichen, *n.* čudo; znamenje čudnovito.

Wund-essenz, *f.* esencia ranovna; —fieber, *n.* groznica od rane; —kraut, *n.* ranjenik (trava); —mittel, *n.* lěk ranovni; —pflaster, *n.* melem ranovni, za ranu; —pulver, *n.* prašak ranovni; —salbe, *f.* mast, pomast ranovna; —wasser, *n.* voda od puške, voda od rane.

Wunsch, *m.* želja, požuda.

Wünschelruthe, *f.* vilinski štapić, vilinska šibica.

Wünschen, *v. a.* želěti, žuděti.

Wünschenswerth, *adj.* požudan.

Würde, *f.* čast, dostojanstvo; —nträger, *m.* dostojanstvenik.

Würder-n, *v. a.* cěniti; ucěniti; —ung, *f.* cěnjenje, ucěna.

Würdig, *adj.* vrědan, dostojan; —en, *v. a.* udostojiti; udostojavati, cěniti; procěniti; štimati, poštovati; —keit, *f.* dostojnost, vrědnost; —ung, *f.* udostojavanje; cěnjenje; cěna; poštovanje.

Wurf, *m.* hitac; udar, udarac; mah; (ein — junger Thiere), leglo; —angel, *f.* udica (prosta); —anker, *m.* malo sidro, maleni lenger.

Würfel, *m.* kocka, kocke; (in der Mathematik), kocka, kub.

Würfel-becher, *m.* čaša (od kockanja); —bein, *n.* kocka; —förmig, *adj.* kockast; —ig, —icht, *adj.* kockast; nakockan; kubičan, kubički.

Würfeln, *v. n.* kockati se.

Würfelspiel, *n.* kocke, igra na kocke; —er, *m.* kockar.

Wurf-erde, *f.* izkopana zemlja; —garn, —netz, *n.* ričjak, grip (mrěža); —maschine, *f.* samostrěl; —pfeil, *m.* strěla; —riemen, *m.* remen (od sokola); —schaufel, s. Worfschaufel; —spieß, *m.* hèrba, djilit, kopje (metaće); —stein, *m.* kamen (metaći); —weise, *adv.* na hitce, na mahove, bacajuć.

Würgen, *v. a.* daviti, gušiti, dusiti; gutati, pogutnuti; sich —, *v. r.* daviti se, gušiti se, dusiti se; — *n.* davljenje, gušenje, dušenje.

Würgengel, *m.* angjeo satritelj.

Würger, *m.* davitelj, gušilac, dusitelj.

Würken, s. Wirken.

Wurm, *m.* cèrv; gljista; (am Finger), poganac pod noktom; (im Kopfe), mušica, muha; *fig.* nagender —, grizući cèrv.

Wurmartig, *adj.* cèrvast.

Würmchen, *n.* cèrvić; gljistica.

Wurm-doktor, —arzt, *m.* lěkar od gljistah.

Wurmen, *v. n.* das wurmt mich, to me grize, to me jědi, to me peče.

Wurm-förmig, *adj.* cèrvast; cèrvolik; —fraß, —stich, *m.* cèrvotočina, cèrvotoč, bèrš; —fräßig, *adj.* cèrvotočan, bèršiv, izjeden; —ig, *adj.* cèrljiv, cèrvljiv; *fig.* zle volje, zlovoljan; —krankheit, f. Wurmsucht; —kuchen, *m.* lepinja za gljiste; —loch, *n.* cèrvotočina; — —mehl, *n.* cèrvotočina; bèrš, prah

od cèrvotočine; —mittel, *n.* lěk proti gljištam; —pflaster, *n.* melem za gljiste; —pillen, *pl.* pilule proti gljistam; —pulver, *n.* prašak proti gljistam; —schneider, *m.* tko réže cèrve psom izpod jezika; —speise, *f.* hrana cèrvom; —stich, s. Wurmfraß; —stichig, s. Wurmfräßig; —stock, *m.* cèrvinjak; —sucht, *f.* gljiste (bolest).

Wurst, *f.* kobasica; auf der — reiten, zděle lizati; (Art Wagen), s. Wurstwagen.

Wurst-bügel, *m.* — eisen, — horn, *n.* —trichter, *m.* stèrcaljka (za naděvat kobasice).

Würstchen, *n.* kobasičica.

Wurstdarm, *m.* crěvo za kobasice.

Wursten, *v. n.* naděvat kobasice.

Wurst-kraut, *n.* čubar (trava); —macher, *m.* kobasičar; —maul, *n.* debele ustnice; —mäulig, *adj.* debelih, nabubrenih ustnicah; ——reiter, s. Schmarotzer; —suppe, *f.* čorba, juha s kobasicami; —wagen, *m.* prička, vurst, kočia u kojoj se jašimice sědi.

Würze, *f.* začina, začinba; s. Gewürz.

Würzbüchse, *f.* kutia s mirodijom.

Wurzel, *f.* korěn; žila; — fassen, ukorěniti se, primati se, vrěžiti; —buchstab, *m.* slovo korěnito.

Würzelchen, *n.* korěnak.

Wurzel-gewächs, —werk, *n.* korěnje; —holz, *n.* korěn, dèrvo od korěna; —mann, *m.* korěnjar.

Wurzeln, *v. n.* korěniti se, zakorěniti se, ukorěniti se; ukorěnjen, zakorěnjen biti.

Wurzel-silbe, *f.* silaba korěnita; —wort, *n.* korěnita rěč; —zahl, *f.* korěn (od broja kakova).

Würzen, *v. a.* začiniti; začinjati.

Würz-geruch, *m.* mirodijni miris; —geschmack, *m.* tek mirodijni; —haft, *adj.* začinjen; mirodian; mirisav; —händler, s. Spezereihändler; —laden, s. Spezereiladen; —nelke, s. Gewürznägelein; —ung, *f.* —en, *n.* začinjanje; začina, začinba.

Wust, *m.* bèrlog; smet, smetje, gad, hèrpa, gomila.

Wüst, *adj.* pust, divji, divjačan; *fig.* neuredan, razpušten, razuzdan; der Kopf ist mir ganz —, buči mi glava, sa svim mi je smutjena, zabunjena glava.

Wüste, —nei, *f.* pustoš, divjač, pustinja.

Wustig, *adj.* nečist, gadan, smradan.

Wüstling, *m.* razuzdan, razpušten, neuredan čověk.

Wuth, *f.* (Krankheit), běs, běsnoća; (Zorn), jarost, gnjěv.

Wüth-en, *v. n.* běsniti, běsnovati; —en, *n.* běs; běsnovanje; jarost; —end, —ig, *adj.* běsan, pomamljen, dèrnovit, dèrnovan; razjaren; razsèrčen; — erich, *m.* kèrvolok, okrutnik; (ein Gewächs), kukuta (trava).

Wuthkraut, *n.* mišakinja, kika (trava).

Wutscherling, (Wuthschierling), *m.* kukuta, trubeljika (trava).

Z.

Zaar, *m.* car; —in, *f.* carica.

Zäcke, s. Zecke.

Zacken, *m.* Zäckchen, *n.* èrt, vèrh; zub, zubac; rog; račve (*pl. f. gen.* račavah); (am Hirschgeweihe), parožčić, rožak.

Zacken, *v. a.* zubiti; nazubiti.
Zackenwalze, *f.* zubat valj.
Zackig, *adj.* zubat; rogljast; račvast; granat.
Zagel, s. Schwanz.
Zagen, *v. n.* plašiti se, strašiti se, bojati se; dèrktati.
Zaghaft, *adj.* strašljiv, plašljiv, bojazljiv; uplašen, prestrašen, prepaden; —igkeit, *f.* strah, bojazan, plašljivost, bojazljivost, strašljivost.
Zähe, *adj.* žilav; kasan, zatezav; *fig.* lakom, skup, stisljiv, tvèrd, škèrt.
Zähigkeit, Zähheit, *f.* žilavost.
Zahl, *f.* broj; eine — Garn, povėsmo, pasmo; —amt, *n.* plaćaonica.
Zahlbar, *adj.* plativ, izplatan; —keit, *f.* izplatnost.
Zählbar, *adj.* izbrojiv, izbrojan.
Zählbrett, *n.* brojionica, daska za brojenje.
Zahl-bruch, *m.* drobiž; —buchstab, *m.* slovo brojno.
Zahlen, *v. a.* platiti; platjati (plaćati); für etwas —, platiti za što.
Zähl-en, *v. a.* brojiti; izbrojiti; računati; izračunati; —en, *n.* —ung, *f.* brojenje; računanje.
Zahlen-lotterie, *f.* brojna lutrija; —ordnung, *f.* brojni red, red, kako idu brojevi; —rechnung, *f.* računstvo brojno.
Zahler, *m.* platac, platjalac, platnik; —in, *f.* platnica, platjalica.
Zähler, *m.* brojitelj, brojilac.
Zahlfigur, *f.* cifra.
Zählgeld, *n.* brojevina.
Zahllos, *adj.* nebrojen, bezbrojan, neizbrojan; — *adv.* bez broja.
Zahlmeister, *m.* platjatelj, platnik, izplatnik.
Zahlperle, *f.* krupan biser.
Zahlpfennig, s. Rechenpfennig.
Zahlreich, *adj.* brojan, mnogobrojan.
Zahltag, *m.* platni dan, dan od platjenja; dan od platjanja.
Zähltisch, *m.* s. Zählbret.
Zahlung, *f.* platja (plaća); platjenje; platjanje, platež; — binnen 24 Stunden, platjanje u 24 sata.
Zahlungs-, (in Zus.) platežni; —bogen, *m.* platežni list; izplatni list; —fähig, *adj.* mogućan platiti; —ort, *m.* (t.) platiste, platiliste; —schein, *m.* (t.) platežnica; (Auszahlungsschein), izplatka; —tag, *m.* dan za platjanje, platežni dan; —termin, *m.* platežni rok; —unfähig, *adj.* nemogućan platiti; —unfähigkeit, *f.* nemogućnost plaćanja; —zeit, *f.* (t.) platitba, platežno vrėme, vrėme za plaćanje.
Zahl-woche, *f.* platna nedėlja, platni tjedan; —wort, *n.* brojnik; —zeichen, *n.* cifra.
Zahm, *adj.* pitom; krotak; domaći; *fig.* blag, tih, krotak.
Zähmbar, *adj.* ukrotan, ukrotiv.
Zähmen, *v. a.* pitomiti; pripitomiti; krotiti; ukrotiti; *fig.* obuzdati, zauzdati, uzaptiti; sich —, *v. r.* uzdèržati se, ustegnuti se.
Zahmheit, *f.* pitomost, krotkoća.
Zähmung, *f.* pitomljenje; ukrotjenje, obuzdanje, zauzdanje, ustegnutje.
Zahn, *m.* Zähnchen, *n.* zub; zubić; (eines Kammes, Rades), zub, zubac.
Zahn-arznei, *f.* lėk, lėkaria za zube; —arzt, *m.* zubnik, zubni lėkar; —brecher, *m.* zubolom, zubolomac; —buchstab, *m.* slovo zubno; —bürste, *f.* zubna četka, četka za zube.
Zähneln, *v. n.* dobiti, dobivati zube, rasti komu zubi; — *v. a.* zubiti, nazubiti.

Zahnen, *v. n.* rasti komu zubi, dobiti, dohivati zube.

Zahn-fäule, *f.* cèrvotočina u zubu, zubna cèrvotoč; —feile, *f.* tèrpijica, limica zubna; — fieber, *n.* groznica zubna; —fistel, *f.* fistula zubna; —fleisch, *n.* desna, desni, zuberina; — förmig, *adj.* zubast, zubu spodoban, zubolik; —geschwür, *n.* zazubica; — höhle, *f.* jamica, šupljina od zuba.

Zähnig, *adj.* zubat; nazubljen.

Zähnklappen, (Zähnklappern), *n.* cvokot, cvokotanje zubih.

Zähnknirschen, *n.* škripa od zubih, škripanje zubih.

Zahn-kraut, *n.* zubova biljina (trava); —los, *adj.* bez zubih, bezzub; — lücke, *f.* štèrba, štèrbina, kèrnja; —lückig, *adj.* štèrbav; krezub, kèrnjav; —pulver, *n.* zubni prašak; —putzer, *m.* s. Zahnfeile; — rad, *n.* zubato kolo; —reihe, *f.* red zubih; —schmerzen, *pl.* —weh, *n.* zuboboljа; —schnitt, *m.* zubac; — stift, *m.* okèrnjak od zuba; — stocher, *m.* zubatka, čistilica za zube; —stocher-Etui, *n.* zubatkovnica; —wurm, *m.* cèrv u zubu, zubni cèrv; —wurzel, *f.* korĕn od zuba; —zange, *f.* klĕšte, klĕštice zubne.

Zähre, *f.* suza;

Zain, *m.* motka, šiba, šibka (od gvoždja, itd.).

Zainen, *v. a.* kovat u motke (gvoždje, itd.).

Zainhammer, *m.* gvoždjarnica.

Zange, *f.* klĕšte, klĕšta.

Zangenwerk, *n.* klĕšte.

Zank, *m.* razpra, inat, kavga, svadja, zavada, pravda, prepiranje, kár, káranje; — apfel, *m.* jabuka od nesloge; —en, *v. n.* pravdati se, inatiti se, svadjati se, prepirati se, kárati se.

Zänker, *m.* pravdaš, inatnik, kavgadjia, prepirač, svadljivac; —ei, *f.* pravda, razpra, kavga, inat, svadja; pravdanje, prepiranje, káranje; —in, *f.* pravdašica, inatnica, svadljivica.

Zankgeist, *m.* duh od nesloge, duh od svadje, pravdaški duh.

Zänkisch, **Zanksüchtig**, *adj.* pravdaš, kavgadjia, svadljivac, zavadan, svadljiv, inatan.

Zank-stifter, *m.* kavgadjia, zametalac kavge; —sucht, —lust, *f.* traženje kavge, pohlepa za kavgom, svadjom.

Zäpfchen, *n.* čepić; (im Halse), jezičac, resa (u gèrlu).

Zapfen, *m.* (an einem Gefäße), čep; vranj, tapun; (Pflock), klin; (im Halse), jezičac, resa.

Zapfen, *v. a.* točiti, prodavati (vino pivo, itd.), s. Einzapfen, Verzapfen.

Zapfen-bier, *n.* cĕdotine od piva; — bohrer, *m.* svèrdlo za čep bušiti; —geld, *n.* kèrčmarina, danak, datak (od točenja vina itd).; —loch, *n.* čep, rupa od čepa; — streich, *m.* večernje bubnjanje; —stück, *n.* (einer Kanone), srĕdina od topa; —wein, *m.* cĕdotine od vina.

Zappeln, *v. n.* kopèrcati se; hitati, kopèrcati, bacat nogam; das Herz zappelt ihm vor Freude, skače mu sèrce od radosti; einen — lassen, ostavit koga bez pomoći; — *n.* kopèrcanje, bacanje nogama.

Zarge, *f.* zub, kraj, obod.

Zart, *adj.* nježan; slab; mek, mekan, mekoputan; malen, sitan, droban; tanak, tanan; — gefühl, *n.* nježnost. ćutjeljivost.

Zärteln, s. Verzärteln.

Zartheit, *f.* njega, nježnost; slabost; mekanost, mekota; tančina; prokšina.

Zärtlich, *adj.* nježan; mazan, prokšen; — keit, *f.* nježnost, njega; prokšivost.

Zärtling, *m.* mekoputnik, njegovan, razmažen čověk, prokšenac.

Zaser, Zäserchen. s. Faser, Fäserchen; —ig, s. Faserig.

Zasern, s. Fasern.

Zaspel, *f.* pasmo, pověsmo.

Zauber, *m.* čar, čarobia; urok; (Reiz), dragost, milota, milost, razbluda.

Zauber-bild, *n.* amajlia; čarovan kip; *fig.* razbludan, dragostan kip; —buch, *n.* čarobnička knjiga; —er, *m.* čarobnik, vilenik, věštac; —ei, *f.* čarobia, vilenstvo, vileničtvo; urok, uroci; —formel, *f.* rěči čarobničke, vilenstvo, basma; —geschichte, *f.* historia čarobnička, vilenička; —in, *f.* čarobnica, věštica, vilenica, čaralica; —isch, *adj.* vilovan, čarovan; vilovnički, čarobnički, vilinski; —kraft, *f.* krěpost, moć, sila vilovna, čarovna; —kreis, *m.* čarovni krug; —kunst, *f.* čarobia, vileničtvo, —laterne, *f.* lanterna čarovna; —mittel, *n.* čarobia, vileničtvo, vilovničtvo.

Zaubern, *v. n.* čarati, vraćati; — *v. a.* proizvesti, proizvodit štogod čarobiom.

Zauber-ring, *m.* pèrsten čarovni; —ruthe, *f.* — stab, *m.* šiba, šibica čarovna, vilovnička; —schloß, *n.* čarovni, vilenički kasteo; —segen, *m.* čarobia, vileničtvo, basma; —spiegel, *m.* zèrcalo, ogledalo čarovno; —stimme, *f.* glas čarovni, vilovni; —ton, *m.* glas, zvuk, ton vilovni, čarovni; —trank, *m.* napitak čarovni, vilovni; —trommel, *f.* bubanj čarovni; — werk, *n.* čarobia, vileničtvo, vilovničtvo; —wort, *pl.* rěči vilovne, čarobničke; —zettel, *m.* zapis.

Zauderer, *m.* zatezalac, kèrzmalac; ogužalo; — *f.* zatezalica, kèrzmalica; ogužalica.

Zauderei, *f.* zatezanje, kèrzmanje.

Zauderhaft, *adj.* zatezav, kèrzmav; kasan, docan, ogužan; —igkeit, *f.* zatezanje, kèrzmanje, kèrzmavost, ogužanje.

Zaudern, *v. n.* kèrzmati, zatezati, kasniti, ogužati se; — *n.* ogužanje, zatezanje, kèrzmanje.

Zauen, sich, *v. r.* žuriti se, paštiti se.

Zaum, *m.* uzda.

Zäumchen, *n.* uzdica.

Zäumen, *v. a.* uzdati; zauzdati; obuzdati.

Zaum-geld, *n.* platja za uzdu (pri kupovanju konja); —los, *adj.* razuzdan, nezauzdan, neobuzdan, bez uzde; — *adv.* bez uzde; —recht, *adj.* biran, objahan (konj).

Zaun, *m.* plot; ograda, obor.

Zäunchen, *n.* plotić, ogradica.

Zaun-gerte, *f.* prut od plota; —glocke, *f.* zvončići (rastje); — kirsche, *f.* plotoplet *(lonicera xylosteum)*; —könig, *m.* kraljić, štèrko, strěžić, tèrtak (ptica); — pfahl, — stecken, *m.* kolac od plota, proštac; — rebe, —rübe, *f.* divja tikva (rastje); —schlüpfer, s. Zaunkönig.

Zausen, *v. a.* čupati; potezati; sich —, *v. r.* čupati se, potezati se; počupati se.

Zebra, *n.* zebra (živinče).

Zechbruder, s. Zecher.

Zeche, *f.* pijanka, veselo družtvo; (Zahlung), račun, potrošak, gostbarina; (Zunft), ceh, ceha; (im Berg-

baue), ortački, skupni rudnik; *fig.* die — bezahlen müssen, platiti.

Zech=en, *v. n.* piti, pijančevati; —er, —bruder, *m.* pijanac, pivator.

Zechen=meister, *m.* nastojnik rudnika ortačkoga; —register, *n.* računi od rudnika ortačkoga.

Zech=frei, *adj.* tko neplatja za pilo i jělo; einen — halten, platit za koga; —geld, *n.* račun, platja, novci za pilo; —gesellschaft, *f.* pijanka, družtvo pivatorah, pivatorsko družtvo.

Zechine, *f.* cekin (novac).

Zecke, Zäcke, *f.* klop, kèrpelj.

Zehe, *f.* nožni pèrst, pèrst od noge; große —, palac nožni.

Zehen, Zehn, *num.* deset.

Zehend, *n.* desetak, desetica, desetina.

Zehent, *m.* desetak, deseto, desetina; — zahlen, dati desetinu; (in Zus.) desetački, desetinski; —acker, *m.* desetkovna njiva; —bar, *adj.* desetkovan, od čega se daje desetak; —barkeit, *f.* desetačnost, desetinstvo; —berechtigt, *adj.* tko ima pravo birati desetak; —buch, —register, *n.* knjiga, kazalo od desetka, od desetine; —en, *v. a.* desetkovati, pobirati, kupiti desetak; —er, *m.* desetčar, desetinar; —frei, *adj.* prost od desetka; —garbe, *f.* deseti snop, snop od desetka; —geld, *n.* desetačnina, desetinarina; —herr, *m.* gospodar od desetka; —hold, —mann, *m.* desetačnik, desetinar; —korn, *n.* žito od desetka; —mann, *m.* desetkovan, podvèržen desetku; —recht, *n.* pravo desetka, desetak, desetina.

Zehne, *f.* Zehner, *m.* desetica, desetak; desetka.

Zehneck, *n.* deseterokutje; —ig, *adj.* deseterokutan.

Zehnerlei, *adj.* deseterovèrstan.

Zehn=fach, *adj.* deseterostruk, deseterostručan, deseterogub; —füßig, *adj.* deseteronog, deseteronožan; —jährig, *adj.* od deset godinah; —mal, *adv.* deset putih, deset kratih; —malig, *adj.* deseterokratan, deset kratih ponovljen; —monatlich, *adj.* od deset měsecih; —pfünder, *m.* top za zèrna od deset funtih; —pfündig, *adj.* od deset funtih; —stündig, *adj.* od deset urah; —silbig, *adj.* od deset silabah; —tägig, *adj.* od deset danah.

Zehnt=e, *adj.* deseti; —ens, *adv.* deseto.

Zehr=en, *v. n.* živěti, jěsti i piti; *fig.* gubiti se, nestajati; — *v. a.* sušiti; (verbrauchen), trošiti, tratiti, harčiti; —er, *m.* trošilac, tratilac; —frei, *adj.* tko ništa za jělo i pilo neplatja, za koga drugi platja; —geld, *n.* —pfennig, *m.* hranovina; potputnina, trošak za put, putni potrošak; —ung, *f.* hrana, jělo i pilo; trošenje, tratjenje, harčenje, tratnja; trošak, potrošak; —ungsgeld, *n.* (t.) tratnjarina, hranovina; — ungskosten, *pl.* trošak za jělo i pilo, potrošak za hranu, tratnju.

Zeichen, *n.* znak, znamenje; biljega, obilježje.

Zeichenbuch, *n.* knjiga od risanja, knjiga za risanje.

Zeichendeuter, *m.* gatalac, gatar; —ei, *f.* gatanje, gonetanje; —in, *f.* gatara, gatalica.

Zeichendeutung, *f.* gatanje, gonetanje.

Zeichen=garn, *n.* bilježni konac; —kohle, s. Reißkohle; — kreide, *f.* kreda risarska; —kunst, *f.* risanje,

nauk od risanja; —meister, *m.* meštar, učitelj od risanja; —papier, *n.* papir za risanje; —schule, *f.* škola od risanja; —sprache, *f.* jezik znamenjima; —stunde, *f.* lekcia od risanja.

Zeichn-en, *v. a. & n.* risati; narisati; (bezeichnen), bilježiti, zabilježiti, znamenovati, zaznamenovati; (unterschreiben), podpisati; —er, *m.* risar; —erin, *f.* risarka, risarica; —ung, *f.* risanje; (das Gezeichnete), naris, risunak.

Zeidel-bär, *m.* vèrsta malenoga medjeda; —bast, f. Seidelbast; —n, *v. a.* podrězati, podrězivat košnice; měd vaditi; —recht, *m.* pčelarstvo.

Zeidler, *m.* pčelar.

Zeigefinger, *m.* kažiput (pèrst).

Zeigen, *v. a.* kazati, pokazivati; pokazati; sich —, *v. r.* kazati se; pokazati se.

Zeiger, *m.* kazalac, pokazivalac; (an Uhren 2c.), skazaljka; —uhr, Zeigeuhr, *f.* kažuća ura, ura koja nebije.

Zeihen, *v. a.* kriviti koga radi čega, obtuživati, obadjivati.

Zeil-e, *f.* —chen, *n.* red; redac, redak; vèrsta; —enweise, *adv.* red po red, od reda do reda, vèrstu po vèrstu.

Zeiselbär, *m.* martin, biran, naučen medjed.

Zeisig, *m.* čiz, čizak (ptica); —grün, *adj.* čizov, čizove boje.

Zeit, *f.* vrěme; doba; freie —, tenan, kad, lazno; bestimmte — (Frist), rok, termin; (Stunde), ura; die — der Frauen, vrěme žensko, měsečina; mit der —, s vrěmenom; rechte —, hora, doba, vrěme; von — zu —, od vrěmena do vrěmena; zu der —, tada, u to doba; zu —en, kadkada; zur rechten — kommen, na vrěme doći; es ist hohe —, krajnje je vrěme; zu gleicher —, u isto doba; zu allen —en, svagda; bei —en, za dobe, za rana, dok je vrěme; vor —en, prie nègda, u staro doba.

Zeit-ablauf, *m.* prošaštje vrěmena; —abschnitt, *m.* doba; —alter, *n.* věk; —beschreiber, *m.* kronograf, vrěmenopisac; — beschreibung, *f.* kronografia, vrěmenopisje; —dauer, *f.* trajanje vrěmena; — folge, *f.* těk, tečaj, tečenje, hod vrěmena; —frist, *f.* rok; — geist, *m.* duh vrěmena; —gemäß, *adv.* po potrebi vrěmena; — genoß, *m.* suvrěmenik; —genossin, *f.* suvrěmenica; —geschichte, *f.* —buch, *n.* kronika, lětopis; —herig, f. Bisherig.

Zeitig, *adj.* sadanji, sadašnji; (reif), zrio; (frühzeitig), ran; — *adv.* za rana, rano; —en, *v. a.* činiti, učinit da zrie; — *v. n.* zrěti, sazrěti, zoriti se, uzoriti se; —keit, —ung, *f.* zrělina, zrěloća.

Zeit-irrthum, *m.* anakronizam, falinga, bludnja u vrěmenu; —kunde, *f.* kronologia, vrěmenoslovje; — kundige, *m.* kronolog, vrěmenoslovac, —kürzung, f. Zeitvertreib; — —lang, eine —lang, někoje vrěme, několiko vrěmena; —lauf, *m.* vrěme, těk, tèrk, hod vrěmena; — lebens, *adv.* do smèrti; za zivota; sve vrěme, po sve vrěme od života.

Zeitlich, *adj.* vrěmenit, začasan; minuć; das —e mit dem Ewigen verwechseln, umrěti, preminuti, prestaviti se; — *adv.* vrěmenito; rano; — lichkeit, *f.* vrěmenitost, vrěmeniti život.

Zeitlose, *n.* bezvrémnica (*colchicum*).
Zeit-maß, *n.* měra od vrěmena; (in der Musik), vrěme, takt; (in der Prosodie), kolicina; — messer, *m.* kronometar, doboměr; —punkt, *m.* vrěme, doba, čas; —raum, *m.* vrěme, čas; (in der Geschichte), doba; —rechner, *m.* kronolog; — rechnung, *f.* kronologia; lětobrojenje.
Zeit-schrift, *f.* časopis.
Zeitung, *f.* (Nachricht), novina, glas; (Blatt), novine.
Zeitungs-blatt, *n.* novine, broj, list novinah; — drucker, *m.* štampar od novinah; —schreiber, *m.* novinar, časopisac; — träger, *m.* novinonoša; *fig.* glasonoša; —unternehmung, *f.* novinarsko poduzetje.
Zeit-verderb, *m.* danguba, dangubljenje, gubljeuje vrěmena; —verkürzend, s. Zeitvetreibend; — verkürzung, s. Zeitvertreib; —verlust, *m.* —versäumniß, *n.* danguba, dangubljenje; zatezanje, kèrzmanje, otezanje; —verschwendung, s. Zeitverderb; —vertreib, *m.* zabava; — vertreibend, *adj.* zabavan; —vertreiber, *m.* zabavnik; —wechsel, *m.* měnjanje, proména vrěmena; — weilig, *adv.* na neko vrěme, vrěmenito.
Zeitwort, *n.* (in der Sprachlehre), glagolj.
Zelle, *f.* ćelia, cela, stanica; (der Bienen), kućica, stanica (pčelinja).
Zellen-gebäude, *n.* ćelinjak; —förmig, s. Zellicht; — gewebe, *n.* tkanina kućičasta, tkanje staničasto.
Zellerie, s. Sellerie.
Zellernuß, *f.* lěšnik, lěšnjak.
Zellicht, Zellig, *adj.* kućičast, staničast.
Zelt, *n.* šator, čador, čerga; das — aufschlagen, razapeti šator; —bett, *n.* taborska, postelja, taborski krevet; —bude, *f.* šator; šatra.
Zeltchen, *n.* šatorak, čergica.
Zelter, *m.* jorga, lěpopěšan konj, prusac; —schritt, Zelt, *m.* lěpopěšan korak (u konja).
Zelt-pfahl, *m.* kolac od šatora; — pflock, *m.* klin od šatora; —schneider, *m.* šatorar, čergar; —stange, *f.* —baum, *m.* motka, dèrvo od šatora; —strick, *m.* konop od šatora; —wagen, *m.* pokrivena kola, prateźna kola.
Zent, —gericht, *n.* sud zaglavni; — graf, *m.* zaglavni knez; —richter, *m.* zaglavni sudac.
Zentner, s. Centner.
Zephyr, *m.* zefir.
Zepter, *n.* (*m.*) žezlo, šibika; —träger, *m.* šibikonoša.
Zerarbeiten, sich, *v. r.* prekinuti se poslom.
Zerbeißen, *v. a.* sgrizti; razgrizti; pregrizti.
Zerbersten, *v. n.* pući, puknuti, razpuknuti; pucati; razpucati.
Zerblasen, *v. a.* razduvati, razpuhati.
Zerbrechen, *v. a.* razbiti, razlomiti; prekinuti, prelomiti, pretèrgnuti; — *v. n.* razbiti se, razlomiti se; prekinuti se, prelomiti se.
Zerbrechlich, *adj.* loman, kèrk; —keit, *f.* lomnost, kèrkoća.
Zerbröckeln, *v. a.* smèrviti; sdrobiti, razmèrviti, razdrobiti.
Zerdrehen, *v. a.* točeć, okrećuć, sučuć pokvariti, razbiti, pretèrgnuti itd.
Zerdreschen, *v. a.* izmlatiti.
Zerdrücken, *v. a.* sgnječiti, sgnjesti, sgnjaviti.
Zerfahren, *v. a.* potèrti, sgnjesti s koli; — *v. n.* razići se, razletěti se.

Zerfallen, *v. n.* razpasti se; razvaliti se; mit einem —, svaditi se, zavaditi se s kim; sich den Kopf —, pasti i razbit glavu.

Zerfallen, *adj.* zapušten, porušen, podèrt, razvaljen.

Zerfetzen, *v. a.* razkidati, razderati, pokidati, poderati, razdrapiti, razmèrcvariti.

Zerfleischen, *v. a.* razmèrcvariti, razdrapiti, razkinuti.

Zerfließen, *v. n.* topiti se, taliti se; raztopiti se, raztaliti se; in Thränen —, roniti potoke od suzah.

Zerfressen, *v. a.* izjësti, razgristi, pojësti, pregrizti.

Zergehen, *v. n.* razić se; razilaziti se; raztaliti se; taliti se, topiti se.

Zergen, *v. a.* dražiti; razdražiti.

Zerglieder-er, *m.* razglobnik, anatom; —n, *v. a.* razglobiti, razglabati; sëći; razsëći; *fig.* razložiti, tumačiti; —ung, *f.* razglabanje, sëčenje; razglobljenje, razsëčenje; *fig.* razloženje; razlaganje; —ungskunst, *f.* anatomia.

Zerhacken, **Zerhauen**, *v. a.* sëći; razsëći; posëći.

Zerhämmern, *v. a.* razbiti, raztanjiti čekićem gladivcem.

Zerkauen, *v. a.* žvakati; požvakati.

Zerklopfen, *v. a.* razbiti, razlupati.

Zerknicken, *v. a.* lomiti; slomiti; pretèrgnuti; tèrgati.

Zerknirsch-en, *v. a.* krušiti, mèrviti; skrušiti, smèrviti; —t, *adj. fig.* skrušen; —ung, *f. fig.* skrušenje.

Zerknittern, **Zerknüllen**, *v. a.* sgnječiti, sgnjaviti, sgužvati.

Zerkochen, *v. a.* razkuhati, pokuhati; — *v. n.* razkuhati se, pokuhati.

Zerkratzen, *v. a.* razgrebsti, ogrebsti.

Zerkrümmeln, *v. a.* smèrviti, skrušiti, sdrobiti, razmèrviti, razdrobiti.

Zerkrümpeln, s. Zerknittern.

Zerlachen, sich, *v. r.* puknuti, pucati od smëha.

Zerlass-en, *v. a.* topiti, taliti; raztopiti, raztaliti; —ung, *f.* topljenje, taljenje; raztopljenje, raztaljenje.

Zerlaufen, *v. n.* topiti se, taliti se; raztopiti se, raztaliti se.

Zerlechzen, *v. n.* pucati, popucati, razpucati se od suše.

Zerleg-en, *v. a.* razložiti; razlagati, razstaviti, razmetnuti; razsëći; razrëzati; — ung, *f.* razlaganje, razstavljanje; razstavljenje; razsëcanje; razsëčenje.

Zerlöchern, *v. a.* šupiti; prošupiti, probiti, probušiti.

Zerlumpt, *adj.* odèrpan, okidan, razdrapan, razkidan.

Zermahlen, *v. a.* mlëti; samlëti.

Zermalm-en, *v. a.* tèrti, mèrviti, drobiti; satèrti, smèrviti, sdrobiti, razmèrviti, satarisati; —ung, *f.* satrenje; satiranje.

Zermartern, sich, *v. r.* mučiti se, kiniti se; izmučiti, namučiti se, nakiniti se.

Zernagen, *v. a.* progrizti, sgrizti, razgrizti; grizti.

Zernicht-en, *v. a.* uništiti, razoriti; —ung, *f.* uništenje, razorenje.

Zerpeitschen, *v. a.* izšibati, iztepsti, raztepsti.

Zerplagen, s. Zermartern.

Zerplatzen, *v. n.* pući, puknuti; pucati; popucati, razpucati.

Zerpressen, *v. a.* gnječiti, gnjaviti; razgnječiti, sgnječiti, sgnjaviti.

Zerprügeln, *v. a.* izderati, razderati bijuć.

Zerquälen, s. Zermartern.

Zerquetsch-en, *v. a.* gnječiti; razgnječiti, sgnječiti, razbiti, razlupati; —ung, *f.* gnječenje; razgnječenje, sgnječenje.

Zerreiben, *v. a.* satèrti, samlěti; izderati, razderati ribajuć; razribati, sribati.

Zerreiblich, *adj.* satriv; — keit, *f.* satrivost.

Zerreibung, *f.* satiranje; satrenje; sribanje.

Zerreiß-en, *v. a.* kidati, derati; pokidati, poderati; okidati, odèrpati; razdrapiti, razderati; — *v. n.* kidati se, derati se; razkinuti se, prekinuti se, razderati se; —ung, *f.* kidanje, deranje, drapljenje; razkidanje, razdraplenje.

Zerren, *v. a.* vući, tèrzati, kidati.

Zerringen, *v. a.* die Wäsche —, razkinuti, pokvariti ožimajuć; die Hände —, lomiti, izlomiti, polomiti ruke.

Zerrinnen, *v. n.* raztopiti se, raztaliti se; nestanuti, nestati; wie gewonnen, so zeronnen, kako došlo, tako prošlo.

Zerrühren, *v. a.* měšati; razměšati, proměšati, směšati.

Zerrupfen, *v. a.* čupati; počupati, razčupati, izčupati.

Zerrütt-en, *v. a.* mutiti, smetati; smutiti, smesti, pomesti, poremetiti; — ung, *f.* mutjenje, smetanje; smutjenje, smetenje, smutnja, smeća, poremetjenje.

Zersägen, *v. a.* piliti; prepiliti; razpiliti; popiliti.

Zerschaben, *v. a.* izstrugati, ostrugati; strugati.

Zerscheitern, *v. n.* razbiti se, razkrušiti se.

Zerschellen, *v. a.* razbiti, razlupati; — *v. n.* razbiti se, razkrušiti se, razlupati se.

Zerschießen, *v. a.* razbiti, odkinuti, odrapiti, obiti, probiti iz puške.

Zerschlagen, *v. a.* razbiti, raztući; stući; potući; sich —, *v. r. fig.* razbiti se, razvèrći se.

Zerschlitzen, *v. a.* poriti, parati; razporiti, razparati.

Zerschmeißen, *v. a.* razbiti, razlupati; razbacati; bacati.

Zerschmelzen, *v. a.* topiti, taliti; raztaliti, raztopiti; — *v. n.* taliti se, topiti se; kopněti; raztaliti se, raztopiti se.

Zerschmetter-n, *v. a.* razlupati, razbiti, raztrěskati; —n, *n.* —ung, *f.* razlupanje, raztrěskanje; razbijanje.

Zerschneid-en, *v. a.* rězati; razrězati, porězati; izrězati; —ung, *f.* rězanje; razrězanje.

Zerschrotten, *v. a.* sgristi, izjěsti, raztočiti; piliti; razpiliti; děliti; razděliti.

Zersetzen, *v. a.* razstaviti, razmetnuti, razložiti; razstavljati, razmetati, razlagati.

Zerspalten, *v. a.* cěpati; razcěpati; pocěpati.

Zersplittern, *v. a.* mèrviti, drobiti; razmèrviti, razdrobiti; *fig.* die Zeit —, gubiti, tratiti, izgubiti, potratiti vrěme; — *v. n.* mèrviti se, drobiti se; razmèrviti se, razdrobiti se.

Zersprengen, *v. a.* razněti; raztěrati, razagnati; razcěpati.

Zerspringen, *v. n.* puknuti; pucati; razpuknuti, razpucati, popucati.

Zerstampfen, *v. a.* gaziti; tèrti; pogaziti; razgaziti; satèrti.

Zerstäuben, *v. a.* razpèršiti, razsuti, razsipati; raztěrati, razagnati, razasuti, razplašiti.

Zerstechen, *v. a.* bosti; izbosti, poizbadati.

Zerstieben, *v. n.* razpèršiti se, razasuti se, razsipati se; *fig.* nestati, izčeznuti. [razorivost.

Zerstörbar, *adj.* razoriv; — keit, *f.*

Zerstör-en, *v. a.* razoriti, razrušiti, porušiti; razvaliti; satarisati, satèrti; eine Druckschrift —, uništiti tiskopis; —er, *m.* razoritelj; satritelj, strenitelj; —ung, *f.* razor, razsap; razrušenje, satarisanje.

Zerstoßen, *v. a.* tući, tèrti; stući; satèrti; razbiti.

Zerstreu-en, *v. a.* razasuti, razsipati, razsijati; raztěrati, razagnati; jemanden —, zabaviti, zabavljati koga; sich —, *v. r.* razsuti se, razići se; zabavljati se, zabaviti se; ràzgaliti se, razvedriti se; —et, *adj.* razasut, razsijan; *fig.* raztèrkane, zazpèršane misli; nepazljiv; —ung, *f.* razasutje, razsijanje; *fig.* zabuna; zabava, veselje.

Zerstück-en, —eln, *v. a.* razkomadati, razmèrviti, razdrobiti, razděliti što na čestice; —ung, —elung, *f.* razkomadanje, razdrobljenje, razděljenje.

Zerstümmeln, s. Verstümmeln.

Zertheil-en, *v. a.* děliti; razděliti; razgoditi; razgadjati; lučiti; razlučiti; raztěrati, razagnati; raztopiti, razstaviti; —end, *adj.* raztapajuć, razstavljajuć.

Zertrenn-bar, —lich, *adj.* razlučiv.

Zertrennen, s. Trennen.

Zertreten, *v. a.* gaziti; razgaziti; pogaziti; sgaziti.

Zertrümmern, *v. a.* razoriti, razrušiti, razvaliti; rušiti, valjati, razoravati.

Zerweichen, *v. a.* razmočiti, razkvasiti; kvasiti, močiti.

Zerwirken, *v. a.* sěći, čistiti; razsěći, očistiti (zvěr).

Zerwühlen, *v. a.* rovati, riti; izrovati, razrovati, razriti.

Zerzausen, *v. a.* kosmati, čupati; razkosmati, razčupati.

Zeter! *interj.* zlo, jao, vaj, vajme, pomagaj; —geschrei, *n.* pomaganja; vika, krika, buka; —schreier, *m.* vikač, vikalo.

Zettel, *m.* cedulja, ceduljica; teskera; (bei den Webern), osnova, osnutak; —bank, *f.* ceduljna banka.

Zettelchen, *n.* ceduljica; teskera.

Zettelbaum, *m.* (bei den Webern), snovače.

Zetteln, *v. a.* snovati; s. Anzetteln, Verzetteln.

Zeug, *m.* (*n.*) tvorivo; (Geräth), sprava; orudje, slat; (Ding), stvar; dummes albernes —, budalaštine, ludosti, ludorie; weißes —, rubje, pèrtenina; liederliches —, lopovi, lupeži; elendes —, ništaria.

Zeugbar, *adj.* rodiv, rodan.

Zeugdruck, *m.* štampa od materie; —er, *m.* štampar od materiah, od tvorina.

Zeuge, *m.* svědok; Belastungs —, okrivni svědok; Entlastungs—, opravdni svědok.

Zeugefall, *m.* (in der Sprachlehre), genitiv, padež rodovni (roditeljni).

Zeugen, *adj.* od tvoriva, od vunice.

Zeugen, *v. a.* (erzeugen), roditi; ploditi; poroditi; radjati; proizvesti; proizvoditi; proizvadjati.

Zeugen, *v. n.* svědočiti; posvědočiti.

Zeugen- (in Zus.) svědočki; —aussage, *f.* svědočka izpovědka; —beweis, *m.* dokaz po svědocima; —eid, *m.* zakletva, prisega svědočanska; —schaft, *f.* svědočanstvo; svědočenje, posvědočenje; —verhör, *n.* saslušak svědokah.

Zeug-fabrik, —manufactur, *f.* fabrika, manufaktura od materiah, od stofah (tvoriva).
Zeughaus, *n.* oružnica; oružište.
Zeug-macher, *m.* tkalac, rukotvorac od tvoriva; —material, *n.* tvorivo, materia.
Zeugmeister, *m.* cajgmajstor, meštar od artilerie.
Zeugniß, *n.* svědočba; svědočanstvo; ein — abgeben, dati svědočbu, posvědočiti.
Zeugrock, *m.* halja, haljina od vunice.
Zeugschmied, *m.* kovač od alata, od orudja.
Zeugschreiber, *m.* pisar od oružišta.
Zeugung, *f.* rodjenje, plodjenje, radjanje; proizvedenje; proizvodjenje.
Zeugungs-geschäft, —werk, *n.* čin, posao od plodjenja, od radjanja; —glied, *n.* udo rodno; —glieder, —theile, *pl.* udesa rodna; —kraft, *f.* —vermögen, *n.* moć, krěpost, sila rodna; —trieb, *m.* nagon rodni, nagon od radjanja.
Zeugwärter, *m.* čuvar od artilerie.
Zeugweber, s. Zeugmacher.
Zibebe, *f.* cibiba.
Zibet, *m.* Zibetkatze, *f.* cibet (živinče).
Zicke, *f.* koza; kozlić.
Zickeln, *v. n.* koziti se; okoziti se.
Zickzack, *m.* siksak, tamo amo.
Zieche, *f.* navlaka.
Ziege, *f.* koza.
Ziegel, *m.* (Mauerziegel), cigla, opeka; (Dachziegel), crěp; (Hohlziegel), žlěbac; —brenner, *m.* ciglar, opekar; —brennerei, *f.* ciglana, ciglenica, opekara; —dach, *n.* krov od crěpa; —decker, *m.* pokrivač (crěpom), krovar; —erde, *f.* zemlja za cigle; —ei, s. Ziegelbrennerei; —farbe, *f.* ciglena boja; — farben, *adj.* ciglen, ciglene boje, na ciglu; —hütte, *f.* opekara, s. Ziegelbrennerei; —form, *f.* kalup od cigle; —mehl, *n.* prah od cigle, ciglen prah; —meister, Ziegler, *m.* ciglar; —ofen, *m.* ciglana, peć ciglarska, opekarska; —roth, s. Ziegelfarben; —scheune, s. Ziegelbrenneri; —stein, *m.* cigla, opeka; — streicher, s. Ziegelbrenner.
Ziegen-bart, s. Geisbart; — bein, *n.* kozja noga: —bock, *m.* jarac, praz, pèrč; —böckchen, *n.* jarčić, kozlić; —butter, *f.* kozje maslo; — fell, *n.* kozja koža; —fleisch, *n.* kozjevina, pèrčevina; —fuß, *m.* noga kozja; —haar, *n.* kostrět, kozja dlaka; —hirt, *m.* kozar; —hirtin, *f.* kozarica, —käse, *m.* kozji sir; —melker, *m.* s. Nachtrabe, Nachtschwalbe; —milch, *f.* kozje mlěko.
Zieger, *m.* surutka, sirutka; —käse, *m.* sir od surutke.
Zieh-bank, *f.* drotarska tezga, klupa žicarska; —brunnen, *m.* studenac (na točak, na kolo).
Ziehe, s. Erziehung.
Zieheltern, *pl. m.* hranitelji.
Ziehen, *v. a.* vući; potezati; tegliti; vlačiti; povući; potegnuti; razvlačiti; Kinder —, hraniti, gojiti, odhranjivati děcu; Pferde, Schafe ꝛc. —, gojiti, hraniti, patiti konje, ovce, itd.; Bäume, Blumen ꝛc. —, saditi; sijati; den Beutel —, vaditi, izvaditi kesu; den Degen —, tèrgnuti, povaditi mač; den Hut —, skinuti šešir, odkriti se; das Gesicht —, kreveljiti se; (von Pflastern), mazati; razmazati; Lichter —, svěće lěvati, napravljati; Gewinn —, dobivati, imati dobitka, koristi; (im Schach-

spiele, Damenspiele), vući, micati; povući, maknuti; igrati; vor Gericht —, zvati, pozvati koga pred sud, tužit ga; zu Rathe —, zapitati koga za savět, světovati se s kim; zur Rechenschaft —, povući koga na račun; eine Stelle aus einem Buche —, izvaditi, izpisati što iz kakve knjige; sich etwas zu Gemüthe —, žalostiti se rad čega, tugovati za čim, primiti što odviše k sèrcu; etwas in Betracht —, uzeti obzir na što, uzeti što u obzir; den Kürzeren —, izgubiti; an sich —, vući, potezati, zanositi, potegnuti, provući, zaněti k sebi; Drath —, graditi, praviti žicu (gvozdenu); die Achseln —, stisnuti, stiskati s pleći; Saiten auf eine Violine —, napeti, nategnuti žice na gusle; einen Graben, einen Zaun um einen Ort —, obkopati, ograditi plotom město kakovo; Wein —, točiti, otakati vino; aus dem Lande —, aus einer Wohnung —, izseliti se iz zemlje, iz stana; das Korn aus dem Lande —, voziti žito iz dèržave; den Wechsel auf einen —, potegnuti měnicu na koga; die Worte —, raztezati, razvlačiti rěči; etwas in Berathung —, věćati o čemu; in Zweifel —, dvojiti o čem; etwas in die Länge —, otezati što; Folgen nach sich —, imati poslědicah, vući, povući za sobom poslědicah; — *v. n.* ići; polaziti; poći; wohin —, seliti se; preseliti se; herum —, skitati se, tepsti se, klatiti se, tući se; sich —, *v. r.* vući se; razvlačiti se; (sich erstrecken), pružati se, protezati se, prostirati se; sich aus der Verlegenheit —, izić iz smetnje, iz blata, izvući se iz čega; der Weg zieht sich in die Länge, put se vuče, proteže se, neima mu kraja; sich in's Enge —, stinuti se; das Wasser zieht sich in den Sand, ponire voda u pěsak.

Zieh-geld, *n.* penzia, platja za odgojenje; —kind, *n.* hranjenče; hranjenik; hranjenica; — mutter, *f.* hraniteljica; —pflaster, s. Zugpflaster; —schraube, *f.* nategač; —seil, *n.* konop, palamar; —sohn, *m.* hranjenik; —tochter, *f.* hranjenica.

Ziehung, *f.* (in der Lotterie), vučenje.

Ziehvater, *m.* odhranitelj.

Ziehwerk, *n.* makina, sprava za potezanje, za napravljanje žice, itd.

Ziehzange, *f.* klješte, klještice (iglarske).

Ziel, *n.* (Absicht), svèrha, namisao; kraj, konac; (zum Schießen), nišan, biljega; (Frist), rok, termin; —en, *v. n.* ciljati, měriti, oměrati, směrati, nagadjati, sgadjati, gadjati, nišaniti; auf etwas —, ciljati, směrati na što; nach etwas —, težiti, ići za čim, tražiti štogod; —er, *m.* gadjalac.

Zielscheibe, *f.* kolut.

Ziemen, s. Geziemen.

Ziemer, *m.* (Vogel), bravenjak, branjug; (Hirsch-, Ochsenziemer), žila volujska il jelenja.

Ziemlich, *adj.* dovoljan; osrědnji, srědnji, podobar; — *adv.* dosta dobro, osrědnje, prilično, podobro, tako tako.

Ziepen, s. Zirpen.

Zier, s. Zierde.

Zieraffe, *m. fig.* lutka.

Zierrath, *m.* ures, nakit.

Zierbengel, *m.* (im Scherze), gizdelin.

Zierde, *f.* ures, ukras, nakit, dika, lěpota, gizda.

Zieren, *v. a.* krasiti, resiti, kititi; uresiti, ukrasiti, nakititi, nagizdati; sich —, *v. r.* ličiti se, gizdati se, kititi se, cifrati se; prečinjati se, prenavljati se.

Ziererei, *f.* cifraria; prečinjanje, prenavljanje.

Zierlich, *adj.* gizdav, urěsen, nakitjen; lěp, krasan; —keit, *f.* gizda; krasota, lěpota, načinost.

Zeiselmaus, *f.* puh (živinče).

Ziffer, *f.* cifra, broj; — ansatz, *m.* brojna stavka; —blatt, *n.* kazalo (od ure); — mäßig, *adj.* brojni, po broju; —n, *v. a.* cifrati, broje pisati; —rechnung, f. Zahlenrechnung; —schrift, *f.* pismo cifreno, brojno pismo.

Zigarre, *f.* smotka.

Zigeuner, *m.* ciganin; —in, *f.* ciganica, ciganka; jegjupka; —isch, *adj.* ciganski.

Zimbel, f. Cymbel.

Zimentirer, *m.* baždar.

Zimmer, *n.* soba, odaja.

Zimmer, *n.* svežanj od 40 kožah.

Zimmer-arbeit, *f.* tesarska, dèrvoděljska radnja; — arrest, *m.* sobni zatvor; —axt, *f.* —beil, *n.* bradva; —gesell, *m.* momak tesarski, dèrvoděljski; —handwerk, *n.* dèrvoděljstvo, tesarstvo, dundjerinstvo; —hof, —platz, *m.* lěsni dvor; —holz, *n.* lěs; —mann, *m.* dundjerin, tesar; dèrvodělja; —meister, *m.* tesarski, dundjerinski, dèrvoděljski majstor; —miether, (—herr), *m.* najmitelj sobe.

Zimmern, *v. a.* tesati; graditi; sagraditi; *fig.* načiniti, napraviti; činiti, praviti.

Zimmerung, *f.* Zimmerwerk, *n.* dèrvoděljsko dělo, lěs.

Zimmet, Zimmt, *m.* cimet, korica.

Zimmt-baum, *m.* cimetno, korično dèrvo; —blüthe, *f.* korični cvět; —farbe, *f.* boja korična; —farben, *adj.* koričan, korične boje, na koricu; —holz, *n.* korično dèrvo; —öl, *n.* ulje korično; —rinde, *f.* f. Zimmt; —wasser, *n.* voda korična.

Zimperlich, *adj.* razmažen, mekoputan.

Zindel, f. Sendel.

Zink, *m.* cinak.

Zinke, *f.* (ein Instrument), kornet, rožak; f. Zacken.

Zinkenist, *m.* kornetista, svirac od rožka.

Zinkig, f. Zackig.

Zinn, *m.* cinj, kalaj, kositer; —asche, *f.* kositeran pepeo; —bergwerk, *n.* kositerna ruda.

Zinne, *f.* krunište, vèrh, vèršak (od sgradah).

Zinnern, *adj.* cinjast, kositeran, od kositera.

Zinn-erz, *n.* kositerna ruda; —folie, *f.* kositer u listu; —gefäß, *n.* kositeran sud, sud od kositera.

Zinngießer, *m.* kositlar; —ei, *f.* košitlaria; —handwerk, *n.* kositlarstvo, kositlaria.

Zinnhaltig, *adj.* kositerast, u čem ima kositera.

Zinnkalk, *m.* f. Zinnasche.

Zinnober, *m.* čenovar, rumenica; —roth, *adj.* čenovaran, čenovarne boje, na čenovar.

Zinnplatte, *f.* ploča kositerna.

Zinnsand, *m.* pěsak kositerni.

Zins, *m.* danak, daća, datak, harač; bir; (Hauszins), najam, najmovina; Zinsen, *pl.* interes, kamata.

Zins-, (in Zus.) daćni; najmovni; —acker, *m.* daćna, birna njiva; —bar, *adj.* daćni, datni; haračan,

podharačen; —barkeit, *f.* daćnost, haraćnost, podharačenost; —bauer, *m.* daćnik, datnik, haračnik; —buch, *n.* daćna knjiga; —einnehmer, *m.* haračar.

Zinsen, *pl.* s. Zins.

Zinsen, *v. a.* & *n.* platjati, platiti harać; donositi, nositi račun.

Zinsen-. (in Zss.) kamatni; —bezug, *m.* kamatni dohodak; — coupon, *m.* kamatni odrezak; — vertrag, *m.* pogodba o kamatama.

Zins-frau, *f.* haraćnica; —frei, *adj.* prost, slobodan od harača, daće; —freiheit, *f.* sloboda od harača; —fuß, *m.* méra daće; —gerechtigkeit, *f.* —recht, *n.* birno pravo, pravo od biri, bir; —gut, *n.* daćevina; —hahn, *m.* birni pětao; —heber, *m.* haračar; —herr, *m.* gospodar daće; —korn, *n.* birno žito; — mann, *m.* *pl.* —leute, haračnik, daćnik, ukućanin, kvartirnik; —pflichtig, *adj.* daćevnik, koj je dužan davati, daću; —register, *n.* registar, popis birni; — tag, *m.* dan kada se plaća najmovina (daća), daćni dan; —zahl, *f.* der Römer Zinszahl, daća rimska (u kalendaru).

Zipfel, *m.* Zipfelchen, *n.* kraj, skut, okrajak; skutak, krajac.

Zipfelig, *adj.* narězkan.

Zipfelpelz, *m.* opaklia.

Zipperlein, s. Podagra.

Zirbel, Zirbelbaum, s. Pinienbaum.

Zirbelnuß, *f.* pinjuo.

Zirkel, *m.* Zirkelchen, *n.* kolo, krug, okrug; družtvo; kumpas; šěstilo; šestar; — bogen, *m.* luk, obluk; —fläche, *f.* krug, kolo; —förmig, *adj.* okrugao, obao; —linie, *f.* okrugla linia, obod.

Zirkeln, *v. a.* šestilom měriti, izměriti.

Zirkel-punkt, *m.* srědina, srědište (od kruga); —rund, *adj.* okrugao; — ründe, *f.* okruglina od kruga.

Zirn-baum, *m.* —eiche, *f.* cer (děrvo).

Zirpen, *v. n.* šturiti; pěvati.

Zischeln, *v. a.* šaptati; — *n.* šapat, šaptanje.

Zischen, *v. n.* piskati; cičati; — *v. a.* s. Zischen; — *n.* piska, piskanje; cika, cićanje.

Zieser, Ziesererbse, s. Kicher.

Zismaus, *f.* puh (živinče).

Zisterne, s. Cisterne.

Zither, *f.* citara.

Zitrone, s. Citrone.

Zits, *m.* cic (materia).

Zitter-aal, *m.* električna jegulja; — fisch, *m.* dèrktulja, tèrn (riba); — gold, *n.* varak; — mahl, *n.* s. Flechte.

Zittern, *v. n.* dèrktati, trepetati; strepiti; — *n.* trepet, dèrktavica, trepetanje, dèrktanje.

Zitternadel, *f.* trepetljika.

Zitterpappel, *f.* topola.

Zitwer, —same, *m.* setvar, sěme od setvara.

Zitz, s. Zits.

Zitze, *f.* sisa; —nförmig, *adj.* sisast.

Zobel, *m.* samur, zerdav (živinče); —fang, *m.* —jagd, *f.* lov na samure, lov od samurah; —fänger, *m.* zerdavar, lovac od samurah; —fell, *n.* samurovina, koža od samura, zerdava; —futter, *n.* postava od zerdava; —mütze, *f.* samur-kalpak, kapa od zerdava; — pelz, *m.* samurovina; šuba sa zerdavom.

Zober, *m.* Zoberchen, *n.* čabar; kabao; čabrica.

Zofe, *f.* dvorkinja, dvorkinjica.

Zöger-n, *v. n.* otezati, odocniti, kèrzmati, oguźati se; — ung, *f.* ote-

zanje, odocnjenje, kèrzmanje, oguźanje.

Zögling, *m.* hranjenik, odhranjenik, gojenik, pitomac.

Zoll, *m.* (*pl.* Zolle), palac, cola (měra).

Zoll, *m.* (*pl.* Zölle), carina; den — der Natur bezahlen, umrěti; *fig.* — der dem Verdienste gebührt, harač koi se zaslugam pristoji; —amt, *n.* divona, carinski ured; —ämtlich, *adj.* carinski; —aufseher, *m.* latov, carinski nadglednik; —bar, *adj.* carini, daći podvèržen; —beamte, —bediente, *m.* carinik; —bereiter, *m.* latov, stražar divone; —einnehmer, *m.* carinar.

Zollen, *v. a.* platiti, platjat carinu; *fig.* dati, učiniti, činiti; Dank —, hvaliti, zahvaliti; Thränen —, žèrtvovati komu suzami.

Zoll-frei, *adj.* slobodan od carine; —freiheit, *f.* sloboda, slobodnost od carine; —gerechtigkeit, *f.* carina, pravo carinsko; — haus, *n.* divona; —linie, *f.* carinski potez, s. Zollstätte; —maß, *n.* palac, měra od palacah.

Zöllner, *m.* haračar, carinar.

Zoll-ordnung, *f.* red carinski; —pfahl, *m.* —säule, *f.* stup, kolo od carine; —pflicht, *f.* carinovost, dužnost plaćati carinu; —pflichtig, *adj.* carinovnik; —rolle, *f.* s. Zolltarif; —satz, *m.* carinski cěnik; —schranken, *pl. f.* carinska prečnica; —schreiber, *m.* pisar od divone; —stätte, *f.* carinište; —tafel, *f.* tabla, tablica od carine; —tarif, *m.* carinski cěnik; —vorschrift, *f.* carinski propis.

Zone, *f.* pojas (zemaljski).

Zoolog, *m.* živinoslovac, zoolog; —ie, *f.* živoslovje, zoologia.

Zopf, *m.* Zöpfchen, *n.* kika, perčin, pletenica; vèrh, vèršika od dèrva; —band, *n.* upletak, upletnik, upletnjak; —ende, *n.* vèrh od dèrva; —haar, *n.* kose, vlasi od perčina, od pletenice.

Zorn, *m.* ljutost, sèrditost, sèrčba, gnjěv, jarost; —ig, *adj.* ljut, sèrdit, razsèrćen, gnjěvan, razjaren.

Zote, *f.* gnjus, gad, smrad, pogan, gadne, smradne rěči.

Zote, Zotte, Zottel, *f.* kudra, runja, ruta.

Zoten-haft, *adj.* gadan, pogan, smradan, gnjusan; —reißer, *m.* gnjusnik, nesramnik, čověk poganih, nečistih ustah.

Zottel, s. Zote, Zotte.

Zottelbär, *m.* rutav, kudrav medjed.

Zotteln, *v. n.* klapati, kasati, vući se.

Zottig, *adj.* kudrav, rutav, runjav.

Zu, *prp.* k, ka; na; u; prema; po; za; kod; pri; hier — Lande, ovdě; gerade —, upravo, pravo, baš; — Wasser und — Lande, vodom i suhom, po vodi i po kopnu; nach der Stadt —, prema gradu; — *interj.* zu, zu! ajde ajde; bolje; bèrže; bliže; schlag' zu! udari; — *adv.* pre, preveć, odveć; — groß, prevelik; — dick, predebeo; die Thür ist —, vrata su zatvorena.

Zuackern, *v. a.* zaorati; zaoravati.

Zubauen, *v. a.* zazidati, zagraditi; zazidjivati, zagradjivati.

Zubehör, s. Zugehör.

Zubeißen, *v. n.* zagrizti; zagrizivati; *fig.* jěsti s čime.

Zubenamt, *adj.* zvan, nazvan.

Zuber, s. Zober.

Zubereit-en, *v. a.* gotoviti, pripravljati, spremati; sgotoviti, pripraviti, spremiti, prigotoviti; —ung,

f. pripravljanje; priprava; pripravljenje, prigotovljenje.
Zubessern, *v. a.* poboljšati, popraviti.
Zubinden, *v. a.* zavezati; zavezivati.
Zublasen, *v. a.* naduvati, priduvati, napuhati, pripuhati; puhati, duvati; einem etwas —, šaptati, prišaptivati što komu.
Zubringen, *v. a.* (einem etwas), doněti; donositi; die Zeit ɪc. —, provesti, probaviti vrěme; (denunciren), opoviděti; (verschaffen), podvoditi.
Zubringer, *m.* donosnik; opovidnik; (Unterhändler), podvodnik.
Zubrocken, *v. a. fig.* dodati, pridati.
Zubrod, *n.* s. Zukost.
Zubuße, *f.* doplata; podpor, pomoć.
Zubüßen, *v. a.* dodati, pridati; dodavati, pridavati; izgubiti; gubiti.
Zucht, *f.* (vom Vieh), gojenje, hranjenje, patjenje; (Erziehung), odgojenje, uzgojenje, odhranjenje; (Ordnung), zapt, red; (Race), razplod; fela, vèrsta, pasmina, rufet; eine — Schafe, stado ovacah; (Ehrbarkeit), sram, stid; pristojnost, poštenje.
Zucht-biene, *f.* matica (u pčela); — fähig, *adj.* naučljiv, naučiv; — haus, *n.* popravionica, zaptnica; robija; — hengst, *m.* ajgir, hangir, pastuh; — hündin, *f.* kuja, kučka za razplod.
Züchtig, *adj.* stidljiv, sramežljiv; pristojan; čist; — keit, *f.* stidljivost, sramežljivost; pristojnost; čistoća.
Züchtig-en, *v. a.* pedepsati, kazniti, kaštigovati; sein Fleisch —, trapiti tělo; —ung, *f.* pedepsa, kaštiga; pedepsanje, kaštigovanje; — mit Stockstreichen, batinanje; — mit Ruthenstreichen, šibanje.
Züchtling, *m.* koj je u zaptnici.
Zucht-los, *adj.* bez zapta, bez reda; samovoljan, bezobrazan; razuzdan, nepokoran; —losigkeit, *f.* nezapt; nered; samovolja; bezobraznost; razuzdanost; nepokornost, neposluh; —meister, *m.* nadziratelj od popravionice; zaptničar; — ochse, *m.* bik za paćenje; —ruthe, *f.* šiba; bič; —sau, *f.* kèrmača, svinja za razplod; —stute, *f.* kobila za razplod; —vieh, *n.* marva za razplod; za paćenje; junges —vieh, pripaćak.
Zucken, *v. n.* dèrktati; tèrzati, tèrgati; mit den Achseln —, stisnuti, stiskati s pleći; zucke nicht, nemiči se.
Zucken, *v. a.* (den Degen, den Dolch), tèrgnuti, povaditi, tèrzati, vaditi mač, pinjo.
Zucken, *n.* tèrzanje; (mit den Achseln), stiskanje s pleći.
Zucker, *m.* cukar, šećer; —artig, *adj.* cukrovit, šećeran; —bäcker, *m.* sladičar; —bäckerin, *f.* sladičarica; —bäckerei, *f.* sladićaria; sladičarstvo; —brezel, *f.* cukren, šećeran peretac; —brod, *n.* marcipan; —büchse, —dose, *f.* cukrenica, šećernica; —erbse, *f.* sladki grašak; —fabrik, *f.* tvornica od šećera; —gebackenes, s. Zuckerwerk; —geschmack, *m.* tek cukreni, šećerni; —handel, *m.* tèrgovina sa šećerom; —honig, *m.* zèrnast med; —hut, *m.* glava cukra, šećera; —kand, *m.* golotni cukar, šećer; —körner, *pl. n.* šećerno, cukreno zèrnje; —maul, slastičar, slastičarica; medena usta, usta cukrena, šećerna; —melone, *f.* dinja; —mühle, *f.* cukreni, šećerni mlin.

Zuckern, *v. a.* cukriti, šećeriti; pocukriti, pošećeriti.

Zucker-papier, *n.* cukren, šećeran papir; —plätzchen, *n.* lepinja cukrena, pogačica šećerna; —rohr, *n.* cukrena tèrst, tèrstika šećerna; —säure, *f.* šećerna kiselina; —schachtel, s. Zuckerbüchse; —schote, s. Zuckererbse; —sieder, *m.* varitelj cukra, šećera; —siederei, *f.* varionica od cukra; fabrika od šećera; —süß, *adj.* cukren, šećeran, sladak kao šećer; —werk, *n.* slastice, poslastice; —zange, *f.* kljěšte za cukar, šećerne kljěšte.

Zuckung, *f.* tèrzanje, tèrganje.

Zudämmen, *v. a.* zagraditi, zasuti, zapruditi.

Zudecken, *v. a.* pokriti; pokrivati; poklopiti; poklapati; *fig.* opiti; opijati.

Zudecretiren, *v. a.* odlučiti kome što.

Zudem, *adv.* vèrh toga, k tomu, suviše.

Zudenken, *v. a.* (einem etwas), naměniti što komu.

Zudrängen, sich, *v. r.* navaliti; navaljivati; sèrnuti; nasèrnuti; *fig.* měšati se, pačati se u svašto, svakamo se zabadati.

Zudrehen, *v. a.* zavinuti; zasukati; zavinjivati; zasukivati.

Zudringen, s. Zudrängen.

Zudringlich, *adj.* dosadljiv, dosadan, neprilićan; —keit, *f.* dosadljivost, dosadnost, nepriličnost.

Zudrücken, *v. a.* zatvoriti, zaklopiti; zatisnuti; *fig.* ein Auge —, kroz pèrste gledati; die Augen —, zaklopiti oči; umrěti, preminuti, prestaviti se.

Zueggen, *v. a.* zabraniti; zabranjavati.

Zueign-en, *v. a.* privlastiti kome što; pripisati; (widmen), posvetiti; sich etwas —, prisvojiti što sebi; —ung, *f.* privlastjenje, prisvojenje, posveta, posvetjenje; —ungsschrift, *f.* posveta, posvetno pismo.

Zueilen, *v. n.* spěšiti, hititi, tèrčati, sèrnuti, žuriti se kamo; dotèrčati, doskočiti, priskočiti.

Zuerkenn-en, *v. a.* prisuditi; odlučiti; dati; priznati; dopustiti; —ung, *f.* prisuda, prisudjenje; osuda; priznanje; priznavanje.

Zuerst, *adv.* najprie, prie svega, vèrh svega; pèrvi, najpèrvi.

Zufahren, *v. n.* bèrzo voziti; auf etwas —, nasèrnuti, baciti se na što; auf einen Ort —, voziti se kamo; blind —, naglo, slěpo, bezumno raditi, postupati; fahr zu! vozi!

Zufall, *m.* sgoda, slučaj, naměra, prigoda, sréća; (von Krankheit), prigoda; (Accidens), pripadak.

Zufallen, *v. n.* zapasti, pripasti, zaklopiti se, zatvoriti se; zaklapati se, zatvarati se.

Zufällig, *adj.* slučajan, prigodan, sgodan; —keit, *f.* slučajnost.

Zufertigen, *v. a.* slati, odpravljati, pošiljati; poslati, odpraviti.

Zuflechten, *v. a.* zaplešti; doplesti; dopletati; zapletati.

Zuflicken, *v. a.* kèrpiti; zakèrpiti.

Zufliegen, *v. n.* priletěti, doletěti; prilitati, dolitati; letěti kamogod.

Zufließen, *v. n.* doteći, priteći; doticati, priticati; teći kamogod; einem eine Wohlthat — lassen, ukazati, učinit komu kakovo dobročinstvo.

Zuflucht, *f.* utočište; seine — zu Jemanden nehmen, uteći se, uti-

cati se k komu; —ort, *m*. utočište.

Zufluß, *m*. doticanje; — des Wassers, utok; häufiger —, množtvo; obilnost, obilje, izobilje; Zuflüße, pripadci.

Zufolge, Zu Folge, *adv*. po, polag, u slěd.

Zufragen, *v. n*. pitati.

Zufrieden, *adj*. zadovoljan; namiren, samiren; — stellen, namiriti, samiriti koga, zadovoljiti komu; sich mit etwas —, biti zadovoljan s čim; —heit, *f*. zadovoljnost; zadovoljstvo.

Zufrieren, *v. n*. smèrznuti se, zamèrznuti se; smèrzavati se, zamèrzavati se.

Zufügen, *v. a*. činiti; učiniti, uzročiti, uzrokovati.

Zufuhre, *f*. dovoz, privoz, privožnja, privoženje, dovoženje; die — abschneiden, preséći, zaprěčiti dovoz hrane.

Zuführen, *v. a*. (zu Wagen, zu Wasser), dovezti, dovoziti, privezti, privoziti; Jemanden einem —, do vesti, dovoditi, voditi koga pred koga.

Zufüllen, *v. a*. napuniti; dopuniti, nadopuniti; napunjivati; dopunjivati, nadopunjivati.

Zug, *m*. mah; (das Ziehen), potez, teglenje, vučenje; (im Trinken), dušak; (mit der Feder), potez, čèrta; (von Truppen 2c.), pohod; zavojevanje; hèrpa, četa; put; (Vorübergang), prolaz, prohod; ein — Pferde, sprega konjah; ein — Vögel, jato pticah; ein — Ochsen, jaram volovah; (in Orgeln), igra; (zu Lasten), vito; (Luftzug), propuh, větromet; (bei den Cigarren), odušak; des Gesichts, des Charakters), čèrta, čèrtica; (der — in einem Flintenlaufe), žlěb od cěvi puščane; (Prozession), obhod, litija; (Train), teglaj, povlak; im —e sein, u poslu biti, u mahu biti; — für — kopiren, točno prepisati, na dlaku, od čèrte do čèrte kopiati; auf einen —, na dušak; na jedan mah; ein Paar Züge thun (im Rauchen), povući, potegnuti několiko putah; im —e der Verhandlung, u hodu (tečaju) razprave; in letzten Zügen liegen, na umoru biti, boriti se s dušom.

Zugabe, *f*. dodatak, pridavak; trešelj; (Agio), prid; (beim Zahlen), doplata; (beim Messen), doměrak; (beim Metall), uměšaj; (Zuwage, bei den Fleischern), privaga, priložak.

Zugang, *m*. pristup, prihod, dostup.

Zugängig, Zugänglich, *adj*. pristupan, pristupačan, dostupan; (willfährig), blag, popustljiv; prijazan.

Zugband, *m*. skoba, spoja; uzica, vèrpca (od kese).

Zugbrücke, *f*. diživ most.

Züge, s. Zieche.

Zugeben, *v. a*. pridati, dodati; navèrći, navèrgnuti; (gestatten), dopustiti, pripustiti; Jemanden am Lohne —, povećati kome platu; (im Kartenspiele), dati; davati; einem einen Anwalt —, dati, davati komu odvětnika; *fig*. klein —, tanko svirati, tanko presti.

Zugebräu, *n*. priuvarak.

Zugedacht, *adj*. naměnjen.

Zugegen, *adv*. prisutan, pritoman, nazočan; er war auch —, i on je tu, i on je pri tom bio.

Zugehen, *v. n*. bèrzo ići, žuriti se, hititi; ići kamo; zatvoriti se,

zaklopiti se; zatvorati se; (geschehen), sgoditi se; wie geht es zu? odkud biva, što će reći? es geht in diesem Hause ordentlich zu, u ovoj kući je dobar red; es ging sehr hitzig zu, jako su se bili ugriali; dort geht es schrecklich zu, tamo se strahovite stvari doga djaju; so geht es zu in der Welt, tako je to na světu; spitzig gehen, zašiljen biti, oštar, zaoštren biti.

Zugehör, *n*. pristojstvo, prinadležnost; sprava; —en, *v*. *n*. spadati na koga, bit čiji; —ig, *adj*. spadajuć, pristojan.

Zügel, *m*. uzda; —los, *adj*. razuzdan, bez uzde; —losigkeit, *f*. razuzdanost, razuzdana zlobost.

Zugemüse, *n*. povèrtje, varivo.

Zugenamt, s. Zubenamt.

Zugeordnet, *adj*. pridan, dodan.

Zugesellen, *v*. *a*. pridružiti; pridati.

Zugeständniß, *n*. popuštenje, dozvola.

Zugestehen, *v*. *a*. dopustiti; dopuštati; priznati; (verleihen), dati kome što.

Zugethan, *adj*. *fig*. privèržen; priklonjen, naklonjen, prignut.

Zugewähren, *v*. *a*. prepisati na koga što u javne knjige.

Zug-fisch, *m*. prohodna riba; —garn, *n*. iztezavica (mrěža); —graben, *m*. jarak; —heuschrecke, *f*. skakavac prohodni.

Zugießen, *v*. *a*. prilěti; dolěti; zalěti; prilěvati; dolěvati; zalěvati.

Zugleich, *adv*. skupa, upored, zajedno; u isto doba.

Zugleine, *f*. konop za potezanje.

Zug-loch, *n*. oduška; —luft, *f*. propuh, větromet; —mühle, *f*. potezača (mlinica); —ochs, *m*. tegleći vol; —pferd, *n*. tegleći konj; —pflaster, *n*. vizikatur.

Zugreifen, *v*. *n*. uhvatiti, popasti, primiti, uloviti; greif' zu, uzmi; primi; dèrži.

Zugschnur, *f*. uzica, vèrpca (od kese); —strang, —riemen, *m*. štranga; —seil, *n*. konop, konopac (tegleći); —taube, *f*. prohodni golub; —vieh, *n*. tegleća marva; —vogel, *m*. prohodna ptica; —weise, *adv*. na jata; na čete; na hèrpe; —wind, *m*. větromet, propuh.

Zuhaben, *v*. *a*. zatvoreno imati; —wollen, iskat privage, tražit nadometka.

Zuhaken, Zuhäkeln, *v*. *n*. zakopčati; zapetljati; (den Thürhaken), zaereziti.

Zuhalten, *a*. *a*. (die Augen &c.), žmuriti, žmati; zažmuriti, zažmati; eine Thür —, dèržat zatvorena vrata; etwas —, rukom pokriti, zatvoreno dèržati, pritisnuti štogod; die Hand —, stisnuti šaku; eine Frist —, dèržati rok; — *v*. *n*. mit einer Person —, bit u občenju sa ženom kakovom.

Zuhängen, *v*. *a*. zastèrti, zavěsiti; zastirati, zavěsivati.

Zuhauen, *v*. *n*. udarati, udariti bolje, nemilice; — *v*. *a*. tesati; zatesati; otesati, zadělati.

Zuhefteln, *v*. *a*. zakopčati, zakučiti.

Zuheften, *v*. *a*. zašiti.

Zuheilen, *v*. *a*. zalěčiti; lěčiti; — *v*. *n*. zalěčiti se, zacěliti se; lěčiti se, cěliti se.

Zuhorchen, *v*. *a*. slušati, prisluškivati; prisluhnuti.

Zuhör-en, *v*. *n*. (Acht haben), paziti, obzir imati na što; (anhören), slušati; —er, *m*. slušatelj, slišalac, poslušatelj, slišatelj.

Zujagen, *v*. *n*. tèrčati skokom; —

v. a. goniti, těrati; natěrati, nagnati.

Zujauchzen, *v. a.* (einem), primiti, primati koga veselim uzklicanjem; Beifall —, pljeskati komu veselo.

Zukaufen, *v. a.* prikupiti, dokupiti.

Zukehren, *v. a.* obèrnuti, obratiti; obratjati; mesti, pometati kamo, zamesti.

Zukeilen, *v. a.* zaglaviti; zaglavljivati.

Zuketteln, *v. a.* zapeti, zapinjati lančićem.

Zuklatschen, *v. a.* einem Beifall —, pljeskati komu na pohvalu.

Zukleben, Zukleistern, *v. a.* zalěpiti; zalěpljivati.

Zuklinken, *v. a.* zatvorit zaletavkom.

Zuknöpfen, *v. a.* zakopčati, zaputiti; zakopčavati se, zaputjivati se.

Zuknüpfen, *v. a.* zavezati; zaveživati.

Zukommen, *v. n.* pripustiti, doći, prići; dospěti, stići; (gebühren), ići kome, pristojati se; zapasti, pripasti; zapadati, pripadati; einem etwas — lassen, poděliti, dati, predati; man kann ihm nicht —, nemože se k njemu, nije moguće do njega.

Zukost, *f.* prismuk.

Zukratzen, *v. a.* zagrebsti; zagrebljivati.

Zukunft, *f.* budućnost, buduće vrěme, buduće; in die —, u naprědak, odsele.

Zukünftig, *adj.* buduć, dojduć, došastan; — *adv.* u naprědak, odsele, odsada.

Zulächeln, *v. n.* (einem), směšiti se, nasměšiti se komu.

Zulage, *f.* nadometak, pridatak; priloga; (Geld—), doplata, pomoć; (im Bau), lěs za kuću; (beim Fleischer), privaga.

Zulangen, *v. n.* uhvatiti se, mašiti se, primiti se; (bei Tische), služiti se, uzeti; (hinreichen), doseći, doprěti; dosizati, dopirati; *fig.* doteći, doticati, dosta biti.

Zulänglich, *adj.* dovoljan, s. Hinlänglich; —keit, *f.* dovoljnost, s. Hinlänglichkeit.

Zuläppern, *v. a.* stisljivo dati, davati, platjati.

Zulassen, *v. a.* pripustiti, pustiti na što; (gestatten), dopustiti, priznati, (geschlossen lassen), zatvoreno ostaviti.

Zulässig, Zulässlich, *adj.* dopustiv, pripustiv, što se može dopustiti; —keit, *f.* dopustivost.

Zulassung, *f.* pripust, dopuštenje.

Zulauf, *m.* navala, naloga, množtvo; —en, *v. n.* tèrčati, teći kamo; dotèrčati, doteći; steći se; sticati se; spitzig —, oštar, zaoštren, zašiljen, zadělan biti.

Zulegen, *v. a.* zabušiti, zatvoriti, zagraditi; (hinzulegen), dodati, pridati, dovèrći, nadometnuti; einen Brief —, saviti, savijati list; sich ein Pferd —, kupiti, dobaviti konja.

Zuleimen, *v. a.* zalěpiti; zalěpljivati.

Zuletzt, *adv.* najposlie, najzada, napokon; *(adj.)* zadnji, poslědnji.

Zulöthen, *v. a.* zapojiti; zapojavati.

Zulp, *m.* uzao, uzlić za sisanje (u děce); —en, *v. a. & n.* sisati; cuclati.

Zumachen, *v. a.* zatvoriti, zaprěti, zatvorati, zapirati; den Rock —, zakopčati, zaputiti haljinu; die Flasche —, začepiti plosku; — *v. n.* žuriti se, paštiti se.

Zumahl, *adv.* osobito, vèrh svega, najveć, najvećma.
Zumauern, *v. a.* zazidati; zazidjivati.
Zumessen, *v. a.* odměriti, izměriti, priměriti što komu; pripisati, poděliti, dati, uděliti.
Zumischen, *v. a.* doměšati.
Zumuth-en, *v. a.* (einem etwas), iskati, tražiti, zaktěvati što od koga; mislit što o kom, od koga; — ung, *f.* zaktěvanje, pitanje; misao, mnjenje.
Zunächst, *adv.* najbliže; najpèrvo, najprie; osobito, najvećma, najviše.
Zunageln, *v. a.* zakovati, zabiti štogod čavli.
Zunähen, *v. a.* zašiti; zašivati, šiti.
Zunahme, *f.* raštjenje, umnoženje, rastnja; naprědak, naprědovanje.
Zuname, *m.* prezime, priděvak.
Zündbar, *adj.* upaljiv; —keit, *f.* upaljivost.
Zünden, *v. a.* upaliti, paliti; užgati, užditi; — *v. n.* upaliti se, užgati se, planuti.
Zunder, *m.* trud, guba.
Zünder, *m.* prižižak, užigalo; (an Bomben), roket od bumbe.
Zunder-büchse, *f.* kutia za trud, za gubu; —schwamm, s. Zunder.
Zünd-feld, *n.* strana od falje (u topa); —kraut, *n.* podprašnik, naprašnik; — aufschütten, podprašiti, naprašiti; —loch, *n.* falja; —pfanne, *f.* čašica, prašnica, prašnik; —pulver, s. Zündkraut; —ruthe, —stange, *f.* —stock, *m.* prižižak, užigalo; —strick, *m.* fitilj; —wurst, s. Pulverwurst.
Zunehmen, *v. n.* (größer werden), rasti; (sich vermehren), rasti; množiti se; ploditi se; (dick werden), debljati, gojiti se; tijati; (an Kräften), jačati; an Alter, an Weisheit —, naprědovat u dobi, u mudrosti; bei zunehmenden Jahren, na dobi, pri dobi, pod starost.
Zuneigung, *f.* prignutje, priklonstvo, privèrženost, nagnutje.
Zunesteln, s. Zubinden.
Zunft, *f.* ceh, ceha; obćina; (in Zusamm.) cehovni.
Zünftig, *adj.* cehovan; —keit, *f.* cehovnost.
Zunft-mäßig, *adj.* cěhovan; — *adv.* po cehu, na način cěha; —meister, *m.* cehmeštar, cehovnik; — recht, *n.* cěhovno pravo.
Zunfts-, (in Zus.) cehovni; —ältester, *m.* starešina ceha; —genosse, *m.* sucehovnik.
Zunft-verwandte, *m.* cěhovni drug, onaj, koi je od istoga cěha; sucehovnik; —wesen, *n.* cehovstvo; —zwang, *m.* natěra u ceh.
Zunge, *f.* jezik; (Sprache), jezik.
Züngelchen, *n.* jezičić; jezičac.
Züngeln, *v. n.* igrati se jezikom.
Zungen-ader, *f.* jezična žila; —band, *n.* žilica podjezična; —buchstab, *n.* slovo jezično; —drescher, *m.* hèrdjav, himben, jezičan advokat; —drescherei, *f.* várke, himbe, izvijotine hèrdjava advokata; —förmig, *adj.* jezikoslićan; —geschwür, *n.* čir na jeziku; —kraut, *n.* bobovnjak; —krebs, *m.* rak na jeziku.
Zunichte machen, *v. a.* uništiti, upropastiti, pokvariti, razoriti, razrušiti; zunichte werden, *v. n.* izčeznuti, nestati; izčezavati, nestajati.
Zunicken, *v. a.* (einem), mahnuti, mahati komu glavom; einem Beifall —, pokazati, dokazati zadovolj-

stvo svoje mahnutjem, mahanjem glave.

Zunöthigen, s. Zudringen, Aufdringen.

Zuordnen, *v. a.* dodati, pridati za druga, u pomoć.

Zupeitschen, *v. n.* šibati, tepsti bolje, nemilice; peitschet zu! udri, udari bolje.

Zupfeifen, *v. n.* žviždnuti; žviždati komu.

Zupfen, *v. a.* tèrzati, tèrgati; čupati, tèrgati listje; Wolle, Seide —, činkati vunu, svilu; einen bei den Haaren —, čupati koga za kose.

Zupflastern, *v. a.* potaracati, taracati.

Zupflöcken, *v. a.* zaglaviti, začepiti klinom, udariti klin.

Zupflügen, *v. a.* zaorati; zaoravati.

Zupfropfen, *v. a.* začepiti.

Zupfseide, *f.* očinci od svile.

Zupichen, *v. a.* zasmoliti.

Zuplatzen, *v. n.* nagliti se; prenagliti se; slěpo raditi.

Zuplumpen, s. Zuplatzen.

Zu Rathe halten, *v. a.* šteděti, čuvati.

Zurathen, *v. a.* světovati.

Zurechn-en, *v. a.* metnuti, vèrći na račun, uzet u račun; pripisati, ubrojiti kome što; —ung, *f.* pripis, ubroj, pripisanje; krivljenje; —ungsfähig, *adj.* ubrojan, pripisan; okrivljiv, koi se radi čega okriviti može; svěstan; —ungsfähigkeit, *f.* ubrojnost, pripisnost; svěstnost, okrivljivost.

Zurecht-bringen, *v. a.* urediti, metnuti u red; einen Kranken —, lěčiti, izlěčiti koga, povratit mu zdravje; —finden, sich, *v. r.* naći se, iznaći se; —helfen, *v. n.* pomoći komu do pravoga puta; —kommen, *v. n.* dobro, u dobu, na vrěme doći; mit einem —, pogoditi se s kime; mit etwas —, věšt čemu biti, na konac čemu doći; —legen, —stellen, —setzen, *v. a.* naměstiti; naměštivati, vèrći, metnuti na město, u red, urediti, uredjivati; —machen, *v. a.* napraviti; popraviti; ponapraviti, ponačiniti, vèrći, metnuti u red; pripraviti; sich —machen zu etwas, pripraviti se k čemu; —weisen, *v. a.* uputiti, naputiti, pokazati komu put pravi; (belehren), učiti, podučiti, uputiti, ubavěstiti; opomenuti; —weisung, *f.* uputjenje, ubavěštjenje; opomena.

Zureden, *v. n.* nagovarati; nagovoriti; govoriti.

Zureden, *n.* nagovor, nagovaranje, govorenje.

Zureichen, *v. a.* dodati; pružiti; dodavati; pružati; — *v. n.* doteći, doticati, dosta biti.

Zureichend, *adj.* dovoljan.

Zureiten, *v. a.* birati, učiti konja; *v. n.* jahati, jašiti kamo; bèrzo, hitro jahati.

Zurennen, *v. n.* tèrčati bèrzo, bolje; tèrčati kamo.

Zuricht-en, *v. a.* gotoviti; pripravljati; sgotoviti, pripraviti; urediti; uredjivati; prirediti; priredjivati; *fig.* urediti; sich —, *v. r.* zamazati se, opèrljati se; —ung, *f.* priprava, pripravljenje, sgotovljenje, priredjenje, uredjenje; uredjivanje.

Zuriegeln, *v. a.* zasunuti, zakrakunati; zatvarati krakunom.

Zürnen, *v. n.* sèrditi se, ljutiti se, gnjěviti se.

Zurollen, *v. a.* valjati, koturati kamo.

Zurosten, *v. n.* zahèrdjati, zahèrdjaviti.

Zurück, *adv.* natrag, natražke, nazad.
Zurück! *interj.* natrag, nazad!
Zurück-beben, *v. n.* dèrktati; uzdèrktati; —begeben, sich, *v. r.* vratiti se, povratiti se; vratjati se; —behalten, *v. a.* zadèržati, priuzdèržati što; —behaltung, *f.* priuzdèržanje; —bekommen, *v. a.* dobiti natrag; —berufen, *v. a.* pozvati natrag; —beugen, —biegen, *v. a.* uzvinuti; uzvinjivati; —bezahlen, *v. a.* platiti natrag; povratiti novce; —bleiben, *v. n.* ostati, zaostati; ostajati, zaostajati; —blicken, *v. n.* obazrěti se, ogledati se; obazirati se, ogledati se; —bringen, *v. a.* doněti, donositi, nositi natrag; vratiti, povèrnuti; —denken, *v. n.* misliti, pomisliti (na što prošastoga); —drängen, *v. a.* uzbiti; uzbijati; —drehen, *v. a.* odmotati; odviti; odsukati; odmatati; odvijati; odsukivati; —erlag, *m.* povrata; —erobern, *v. a.* osvojiti natrag; —fahren, *v. n.* voziti se natrag, vratiti se na kolima; —fallen, *v. n.* natražke, na uznak pasti; in Krankheit —, povratiti se bolest, oboléti s nova; (von Gütern), vratiti se, povratiti se, vratjati se; (von Strahlen), odbiti se, odbijati se, uzvratiti se, uzvratjati se; in Sünden —, priupasti, priupadati u grěhe; —fordern, *v. a.* iskati natrag; —forderung, *f.* prizaktěvanje, iskanje natrag; —führen, *v. a.* voditi, povesti natrag.
Zurückgabe, *f.* povrat, povrata, vratjanje; —geben, *v. a.* vratiti, povratiti, dati, davati natrag; —gang, f. Rückgang; —gehen, *v. n.* vratiti se; vratjati se, ić natrag; (von Käufen ꝛc.), razbiti se, razvèrći se; —halten, *v. a.* zaustaviti, zadèržati; obustaviti, zauzdati; —haltend, *adj.* zapèrt, zatvoren; hladan, studen; opažan, pazljiv, opipan; ustegnjen, ustegnut; —haltung, *f.* zaustavljenje; *fig.* ustegnutje; hladnost, studen; —kehr, —kunft, *f.* povratak; zavrata; —kehren, *v. n.* vratiti se, povratiti se; vratjati se; in sich —, opametiti se, osvěstiti se, doć k sebi; sviděti se; —kommen, *v. n.* vratiti se, povratiti se; vratjati se; doć natrag; *fig.* in Wissenschaften —, zaboraviti; zaboravljati; in Vermögensumständen —, propasti; propadati; von einer Meinung —, proměniti, měnjati misao; —kunft, f. Zurückkehr.
Zurücklassen, *v. a.* ostaviti; zaostaviti; pustiti, puštati natrag; ostavljati; zaostavljati; —legen, *v. a.* metnuti, vèrći natrag; Geld —, prištediti, metnuti na stran novacah; so und so viel Meilen —, prevaliti, učiniti miljah toliko; ein Befugniß —, vratiti pravo; so und so viel Jahre —, prevaliti, preći godinah několiko; er hat das 20. Jahr seines Alters zurückgelegt, dovèršio je 20. godinu svoga věka (svoje dobe); den Kutschenhimmel —, spustiti krov od kočie; —nehmen, *v. a.* uzeti natrag; sein Wort —, poreći rěč svoju; —prallen, *v. n.* odbiti se; odskočiti; odskakati; odtepsti se; uzvrati se; vor Schrecken —, prenuti se od straha; —reise, f. Rückreise; —rufen, *v. a.* zvati, pozvati natrag; odazvati; einen in's Leben —, oživiti, uzkrěsiti koga; —rufung, *f.* odazvanje.
Zurück-schaudern, *v. n.* strepiti, uz-

strepiti, stresti se, sgroziti se, groziti se od straha; — schicken, *v. a.* slati, poslati natrag; — schieben, *v. a.* rinuti, potisnuti natrag; den Eid —, uzvratiti zakletvu; —schiebung, *f.* potisnutje natrag; (des Eides), uzvrata zakletve; —schlagen, *v. a.* uzbiti; das Bettuch, die Aermel —, posuvratiti, zavèrnuti rukave; den Schleier —, dignuti, dizati veo, koprenu; —schreiben, *v. a.* odpisati; —sehen, *v. a.* obazréti se, ogledati se; pogledati; gledati natrag; —sehnen, sich, *v. r.* želěti, žuděti se natrag; uzdisati, čeznuti za čim; —senden, s. Zurückschicken; —setzen, *v. a.* metnuti, vèrći natrag; metnuti, vèrći, staviti na stran; das Datum —, ranie datak napisati, metnuti; Jemanden —, zapostavljati, zanemariti koga; — setzung, *f.* zapostavljanje; —sein, *v. n.* biti se vratio; s traga biti, bit zaostao; —stehen, *v. n.* s traga stojati; stajati za inim; zanemaren biti; —stoßen, *v. a.* odrinuti, odtisnuti; rinuti, potisnuti natrag; *fig.* odbiti; odvratiti.

Zurück-treiben, *v. a.* těrati, goniti; iztěrati, odtěrati, odagnati natrag; einen Ausschlag —, uzbiti osip; — treten, *v. n.* odstupiti, stupiti natrag; (vom Wasser), opasti, opadati; (von Krankheiten), uzbiti se, vratiti se; —tritt, *m.* odstup; — weichen, *v. a.* ustupiti, uzmaći; —weisen, *v. a.* odpraviti; poslati, pošiljati natrag; auf etwas —, opomenuti na što; —werfen, *v. a.* baciti, bacati natrag; uzbiti; odbiti; —wirken, *v. n.* uzdělovati; —wirkung, s. Rückwirkung; —zahlen, *v. a.* platiti natrag, odplatiti; —ziehen, *v. a.* vući, potezati, povući, potegnuti natrag; uztegnuti; uztezati; sich —, *v. r.* uztegnuti se; uzmaći, uzmaknuti.

Zuruf, *m.* zvanje; glas, vikanje; (vor Freuden), uzklik, uzklicanje, klikovanje; —en, *v. a.* zvati; pozvati; zazvati; vikati, kričati; klicati, klikovati.

Zurüst-en, *v. a.* pripraviti; pripravljati, spremiti, opremiti; opremati, spremati; oružati; oboružati; —ung, *f.* sprava; pripravljanje; priprava, spremanje, oružanje.

Zusäen, *v. a.* posijati.

Zusag-e, *f.* obećanje, rěč, věra; —en, *v. a.* obećati, rěč dati, věru uhvatiti.

Zusammen, *adv.* skupa, zajedno; upored; u družtvu.

Zusammen-, (in Zusam.) s-, sa-; — backen, *v. n.* srasti se (u peći); — *v. a.* speći; napeći; —beißen, *v. a.* (die Zähne), stisnuti, stiskati zube; —berufen, *v. a.* sazvati; — berufung, *f.* saziv, sazvanje; — binden, *v. a.* svezati, savezati; saveživati; —brechen, *v. a.* potèrti, satèrti, slomiti, izprebijati; — *v. n.* potèrti se, satèrti se, slomiti se, srušiti se, povaliti se; —bringen, *v. a.* skupiti, sabrati, nabrati, nakupiti, nabaviti; —drehen, *v. a.* usukati, savinuti, svinuti, smotati; — drücken, *v. a.* gnjesti, sbiti, stisnuti; —drucken, *v. a.* saštampati, naštampati zajedno; —fahren, *v. n.* navesti, navoziti, naněti; — *v. n.* voziti se, povesti se skupa; udariti se (kola, brodovi itd.); (erschrecken), prenuti se, uztreptěti od straha; (gerinnen), sgrušati se; —fallen, *v. n.* srušiti se, porušiti se; (sich ver-

einigen), slagati se, složiti se; (mager werden), opasti, opadati; —falten, *v. a.* nabrati; nabirati; saviti; savijati; die Hände —, sklopiti, stisnuti, sklapati, stiskati ruke; —fassen, *v. a.* objeti, obuzeti; objimati, obuzimati; popasti; popadati; es kurz —, u kratko, na kratko reći, stisnuti u kratko; seine Gedanken —, sabrati, sakupiti misli svoje; smisliti.

Zusammen-finden, sich, *v. r.* naći se s kime; — flechten, *v. a.* splesti; spletati; —flicken, *v. a.* kèrpiti; zakèrpiti, pokèrpiti; —fliegen, *v. n.* zajedno, skupa letěti; sletěti se; —fließen, *v. n.* sastati se; steći se; —fluß, *m.* sastanak, stěk; steka, navala, naloga, množtvo; —fordern, *v. a.* sazvati; sakupiti, skupiti; skupljati; — forderung, *f.* sazvanje; —frieren, *v. a.* smèrznuti se; zamèrznuti se; — fügen, *v. a.* slěpiti; lěpiti; sklopiti; sastaviti; — fügung, *f.* sklapanje; sklop; sgloba; sastavljenje; — geben, *v. a.* skupa dati, sklopiti; sastaviti; Verlobte —, sjediniti, oženiti, věnčati; — gehen, *v. n.* skupa, zajedno ići; (von Tuch), sběgnuti se, stisnuti se, svrěti se; (von zwei Dingen), zatvoriti se, sklopiti se, sljubiti se, složiti se, slagati se; — gesetzt, *adj.* sastavljen.

Zusammen-halten, *v. a.* dèržati skupa, zajedno; (vergleichen), uzporediti, prispodobiti; das Geld —, dèrzati na kupu, na okupu; šteděti, čuvati; — *v. n.* dèržati; skupa dèržati, jedne misli biti; —haltung, *f.* prispodobljenje, uzporedjenje; razumljenje, porazumljenje, sloga; —hang, *m.* savez, sklad, skopčanje; ohne —, gdě neima ni glave ni repa; ohne — reden, govoriti bez sklada, bez glave i repa; —hängen, *v. a.* sjediniti, sastaviti, skopčati, savezati; — *v. n.* skladati se, bit u savezu, u skladu, savezan, skopčan, skladan biti; —hängend, *adj.* savezan, skladan, skopčan; —häufen, *v. a.* sgèrnuti, nagèrnuti, sgèrtati; gèrnuti; kupiti, sakupiti, nakupiti; —häufung, *f.* sgèrtanje; gomila, hèrpa; —heften, *v. a.* sašiti; šiti; skopčati; —heilen, s. Zuheilen; —hetzen, *v. a.* svadjati; zavaditi, svaditi; dražiti, razdražit jednoga na drugoga.

Zusammen-kaufen, *v. a.* kùpi'i, kupovati zajedno; nakupovati; —kehren, *v. a.* smesti, mesti na jedan kup; —ketten, *v. a.* zakovati, okovati; okivati zajedno; —klang, *m.* sklad, suglasje, sloga; —klauben, *v. a.* sabrati; sabirati; nabrati; nakupiti; nabirati; —kleben, *v. a.* slěpiti; lěpiti; —knüpfen, *v. a.* svezati; sjedniti; skopčati, sponjati; — kommen, *v. n.* sastati se; skupiti se; skupa, zajedno doći; —koppeln, *v. a.* svezati, savezati; skopčati; —kunft, *f.* sastanak; skupština; sabor, sbor; —kuppeln, *v. a.* (Personen), svesti; svoditi; s. Zusammenkoppeln; —lassen, *v. a.* pustiti, ostaviti zajedno; (Thiere zur Zeugung), pripustiti; pripuštati; — *v. n.* wohl, schön —, slagati se, stojati dobro; —lauf, *m.* sastanak, stěk; steka, navala, naloga, množtvo; —laufen, *v. n.* kupiti se, sakupiti se; steći se; naleći; sèrnuti; sastati se; (vom Tuch), sbiti se, sběgnuti se, stisnuti se; (von der

Milch), f. Gerinnen; — laufend, *adj.* sticajuć se; — leben, *v. a.* skupa, zajedno živěti; —legen, *v. a.* složiti; slagati; saviti; savijati; Geld —, sastaviti, sakupiti novacah; — legung, *f.* složenje; slaganje; sastavljenje; sakupljenje; —leimen, *v. a.* slěpiti, lěpiti; —lesen, *v. a.* brati; sabrati; čitat zajedno; pročitati; —löthen, *v. a.* spojiti; —mischen, *v. a.* měšati; směšati.

Zusammen-nähen, *v. a.* šiti; sašiti; —nehmen, *v. a.* skupa, zajedno uzeti; sabrati; kùpiti, pokupiti; sakupiti; sich —, *v. r.* sabrati se; gledati, nastojati, paziti se; — packen, *v. a.* spremiti; spremati; sakupiti, —pressen, *v. a.* stisnuti; —quetschen, *v. a.* sgnjesti, sgnječiti; gnječiti; —raffen, *v. a.* sakupiti; kùpiti; sgèrnuti; sgèrtati; sabrati; —rechen, *v. a.* spraviti, sakupiti, kùpiti (grabljami); — rechnen, *v. a.* sračunati; računati; *fig.* wenn man alles zusammenrechnet, kad čověk sve uzme; —reimen, *v. a.* rimati; *fig.* ich kann es nicht zusammenreimen, nerazumiem; — *v. n.* & sich —, *v. r.* složiti se, sudarati se; — reiten, *v. a.* (ein Pferd), izmučiti, umoriti konja; — *v. n.* skupa, zajedno jahati; —rollen, *v. a.* smotati; saviti; zaviti; — rotten, sich, *v. r.* steći se; kùpiti se; sakupiti se; sběći se; —rottung, *f.* sběg, steka; — rücken, *v. a.* primaknuti; primicati; približiti jedno k drugomu; — *v. n.* primaći se; približiti se; sastati se; —rufen, *v. a.* sazvati.

Zusammen-scharren, *v. a.* sgèrnuti, nagèrnuti; sgèrtati, kùpiti novce; —schicken, sich, *v. r.* slagati se; složiti se; ličiti jedno k drugomu; —schießen, *v. a.* (eine Stadt), razvaliti, razoriti, razrušiti (grad iz topovah); Geld —, sastaviti, sakupiti novacah; —schlagen, *v. a.* sbiti; die gedruckten Bogen —, složiti; slagati; die Arme —, prekèrstiti, prekrižiti ruke; die Hände —, pljesnuti, pljeskati rukama (od čuda); (zerschlagen), razbiti; — schleppen, *v. a.* navući, naněti, vući, nositi na hèrpu; — schließen, *v. a.* zatvoriti zajedno, skupa; —schmelzen, *v. a.* stopiti; — *v. n.* stopiti se; *fig.* nestajati; nestati; — schmieden, *v. a.* svariti; okovati, okivati zajedno; —schmiegen, sich, *v. r.* spriljubiti se; — schmieren, *v. a. fig.* spèrtljati, skèrpiti (knjigu itd.); —schnüren, *v. a.* stegnuti; stezati; svezati; — schreiben, *v. a.* spisati; —schrumpfen, *v. n.* stisnuti se, sgèrčiti se, sguriti se; svrěti se, sběgnuti se; —schweißen, *v. a.* svariti; —schütten, *v. a.* slěti; slěvati; sasuti; sasipati.

Zusammen-setzen, *v. a.* složiti, sastaviti; slagati; —setzung, *f.* slaganje; sastavljenje; —sparen, *v. a.* prišteděti, pričuvati; —stechen, *v. a.* pribosti; pribadati; —stecken, *v. a.* pribosti, priděnuti; pribadati, priděvati; die Köpfe —, otajno se razgovarati; — *v. n.* zajedno, skupa biti; — stehen, *v. n.* stajati skupa; zajedno; —stehlen, *v. a.* nakrasti; ukrasti; krasti; —stellen, *v. a.* uzporediti; — stimmen, *v. n.* slagati se, sudarati se; pogoditi se; —stoppeln, *v. a.* skèrpiti, spèrtljati; skupiti, skucati; —stoß, *m.* sudar, sudarac; —stoß-

sen, *v. n.* tikati se; taknuti se; (angränzen), medjiti, graničiti; (begegnen), sastati se, sresti se, skobiti se; (von Truppen), pobiti se; — *v. a.* udariti jedno o drugo; kucati; kucnuti; stući; —stücken, *v. a.* skèrpiti; kèrpiti; —stürzen, s. Einstürzen; — suchen, *v. a.* kupiti; sakupiti; skucati; —tragen, *v. a.* sněti, naněti, nanositi; nosit na hèrpu; sabrati; sastaviti; — treffen, *v. n.* složiti se; slagati se; sbiti se; naći se; sastati se, sresti se, skobiti se; —treffen, *n.* skob; — der Verbrechen, stečaj zločinstvah.

Zusammen-treiben, *v. a.* satěrati; sagoniti; Geld, Lebensmittel —, dobaviti, nabaviti; —treten, *v. n.* sastati se; sakupiti se; sjediniti se, složiti se; —tritt, *m.* sastanak; družtvo; sjedinjenje; —wachsen, *v. n.* srasti se; —weben, *v. a.* satkati, ujedno tkati; —werfen, *v. a.* sbacati, pobacati; bacati na hèrpu; —wickeln, *v. a.* smotati, saviti; smatati, savijati; — winden, *v. a.* smotati; motati; — ziehen, *v. a.* stisnuti; stiskati; stegnnti; stezati; Summen —, sračunati, računati svote ujedno; die Truppen —, kùpiti, pokupiti, sakupiti vojsku; — *v. n.* seliti se, preseliti se zajedno; sich —, *v. r.* sbiti se, stisnuti se, sběgnuti se, svrěti se; sbijati se, stis kati se, sběgavati se, svirati se; es zieht sich ein Gewitter zusammen, nevrěme se spravlja, dižu se oblaci; —ziehend, *adj.* (von Arzneien etc.), stežuć; — ziehung, *f.* stezanje; stiskanje; pokratjivanje; pokratjenje; kupljenje; sakupljenje.

Zusatz, *m.* dodatak, nadometak, pridavak, pridatak; (in Münzen), uměšaj, kov; (bei Getränken), primet i priměšaj; — frage, *f.* dodatno pitanje; —wort, *n.* rěč pridavna.

Zuschanzen, *v. a.* (einem etwas), dobaviti, nabaviti, pribaviti, priskèrbiti.

Zuschärfen, *v. a.* zaoštriti; zadělati; zašiljiti.

Zuscharren, *v. a.* zagrebsti, zasipati, zasuti.

Zuschau-en, *v. n.* gledati; — er, *m.* gledatelj, gledalac; —in, *f.* gledateljica, gledalica.

Zuschicken, *v. a.* slati, pošiljati; poslati; (zubereiten), sgotoviti, prigotoviti, pripraviti; was mir Gott zuschickt, što bog da.

Zuschieben, *v. a.* (einem etwas), primaknuti, namaknuti što komu; einen Riegel —, zasunuti, zarinuti krakun; einem die Schuld —, běditi, oběditi koga.

Zuschießen, *v. a.* dodati, pridati, nadometnuti; einem Geld —, dati komu novacah, doplatiti; — *v. n.* sèrnuti, posèrnuti na što; puknuti, pucati kamo; schieß' zu! pucaj, udri!

Zuschiffen, *v. n.* broditi, jědriti kamo, prema komu městu.

Zuschlag, *m.* (gerichtlicher), prisuda, izručenje; — zu einer Steuer, dodatak k porezu; (Agio), prid; (Legirung), rudosměs; (im Deichbau), popravak od naspa; die Wiesen in — legen, zabranit pašu na livadi.

Zuschlagen, *v. a.* udariti, lupiti vratima; ein Faß —, začepiti, zatvoriti bačvu; ein Buch u. s. w. —, zatvoriti, zaklopiti knjigu; die Augen —, zažmuriti, zažmati; eine Summe zur andern —, priračunati

svotu k svoti; (in der Auction), prisuditi, izručiti; — *v. n.* udarati, biti bolje, jače; *fig.* (anschlagen), goditi, prijati.

Zuschließen, *v. a.* zatvoriti, zapřeti.

Zuschmeißen, *v. a.* lupiti, lupnuti vratima, itd.

Zuschmieren, *v. a.* zamazati; mazati.

Zuschnallen, *v. a.* zakopčati, zaputiti, zakučiti, zapetljati.

Zuschnappen, *v. n.* skočiti, zatvoriti se, zapřeti se; (von Hunden ꝛc.). lapiti.

Zuschneidebret, *n.* Zuschneidetisch, *m.* tezga, daska (u rukotvoracah).

Zuschneiden, *v. a.* (ein Kleid ꝛc.), krojiti; skrojiti, srězati; *fig.* sparsam einem —, po malo dati, davati.

Zuschnitt, *m.* kroj; *fig.* es ist im — versehen worden, još je od početka učinjena falinga, pogrěška.

Zuschnüren, *v. a.* zavezati, stegnuti.

Zuschrauben, *v. a.* zašarafiti.

Zuschreiben, *v. a.* pripisati, dopisati; (an Jemanden schreiben), pisati kome; jemanden ein Haus —, zapisati, zapisivati komu kuću; upisati na koga kuću; (imputiren), pripisati, ubrojiti kome što; (widmen), posvetiti, posvetjivati.

Zuschreien, *v. n.* vikati, kričati komu, na koga.

Zuschreiten, *v. n.* bèrzo, hitro koracati, stupati.

Zuschrift, *f.* pismo; dopis, pripis; upis; (Zueignung), posveta, posvetjenje; —lich, *adv.* dopisom.

Zuschüren, *v. a.* Feuer —, poticati, potaknuti vatru, oganj.

Zuschuß, *m.* dodatak, pomoć (k platji), priplata.

Zuschütten, *v. a.* Sand ꝛc. —, prisuti, dosuti, nasuti; doléti, prilěti; einen Graben —, zasuti.

Zuschwären, *v. n.* zacěliti se gnojeć; zugeschworne Augen haben, kèrmeljiv biti, kèrmeljive oči imati.

Zuschwören, *v. a.* kleti se, zaklinjati se; zakleti se; priseći, prisegnuti.

Zuseh-en, *v. n.* gledati; viděti; pogledati; paziti; —ends, *adv.* očevidno; —er, *m.* gledaoc, gledatelj, očevidac.

Zusehr, *adv.* preveć, odveć, previše.

Zusenden, s. Zuschicken.

Zusetzen, *v. a.* dodati. pridati; nadodati, nadometnuti; pristaviti; ein Loch —, zabušiti, zatvoriti, zapřeti, zagraditi, zataknuti; — *v. n.* einem —, navaliti; dodijati; (von Krankheiten), trošiti; iztrošiti; dem Feinde hart —, tištiti po blizu neprijatelja.

Zusein, *v. n.* zatvoreno, zapèrto biti.

Zusichern, *v. a.* (einem etwas), obećati; osigurati.

Zusiegeln, *v. a.* pečatiti; zapečatiti.

Zusperren, s. Zuschließen.

Zuspitzen, *v. a.* zaoštriti; zadělati; zašiljiti.

Zusprechen, *v. a.* (Muth), sloboditi, osloboditi koga; (Trost), těšiti; utěšiti; (gerichtlich —), prisuditi; — *v. n.* govoriti, reći što komu; bei einem —, svratiti se, navratiti se, navèrnuti se k komu, pohoditi koga.

Zuspringen, *v. n.* priskočiti, doskočiti; priskakati, doskakati; (als ein Schloß), skočiti; zatvoriti se.

Zuspruch, *m.* slobodjenje, těšenje; oslobodjenje, utěšenje, utěha; polažaj, pohod, pohodjenje; (gerichtlicher), prisuda, prisudjenje.

Zuspünden, *v. a.* začepiti; začepljivati; udariti, udariti vranj, tapun.

Zustand, *m.* stanje, stalež, bitje; o-

kolnost; im —e einer Leidenschaft, u strasti; im —e der Trunkenheit, bivši pijan, u pjanstvu.

Zuständig, *adj.* spadajuć, nadležni; pristojeć; vlastit; —keit, *f.* nadležnost.

Zustattenkommen, s. Statt.

Zustechen, *v. a.* pribosti; pribadati; šiti, zašiti; — *v. n.* bosti, badati; klati.

Zustecken, *v. a.* pribosti, priděnuti, pritaknuti; pribadati, priděvati, priticati; *fig.* einem etwas heimlich —, dati, dodati što komu kradom.

Zustehen, *v. n.* nadležati kome; ići kome, pristojati se; (bewilligen), dopustiti, dozvoliti; den Kindern steht es zu, den Aeltern zu gehorchen, děci se pristoji, děca su dužna slušati roditelje.

Zustellen, *v. a.* (eine Oeffnung 2c.), zatvoriti, zasloniti, zagraditi; (einem etwas), dostaviti kome što, predati; izručiti; slati, poslati; —ung, *f.* dostava; (in Zus.) dostavni; — ungsgebühr, *f.* (t.) dostavna pristojbina, dostavnina; — ungsschein, *m.* dostavno pismo.

Zusterben, *v. n.* pasti na koga, pripasti komu, zapasti koga po smèrti čijoj.

Zustimmen, s. Beistimmen.

Zustopfen, *v. a.* začepiti; zatvoriti; zabušiti, kèrpiti; zakèrpiti.

Zustöpfeln, *v. a.* začepiti; začepljivati,

Zustoßen, *v. n.* rinuti, porinuti, po tisnuti; rivati, tiskati; *fig.* pripetiti se, dogoditi se, sgoditi se; es stieß ihm eine Ohnmacht zu, onesvěstio se, obeznanio se, pao u nesvěst, — *v. a.* zatvoriti; začepiti; zabiti.

Zustreichen, *v. a.* zamazati; zalěpiti.

Zuströmen, *v. n.* teći, doticati, priticati, dohoditi, dolazit izobila.

Zustürmen, *v. n.* (auf etwas), nasèrnuti, navaliti, udarit jurišem na što; sèrnuti, navaljivati.

Zustutzen, *v. a.* (einem Pferde, einem Hunde die Ohren 2c.), podrězati, odrězati; podrězivati; *fig.* einen —, popraviti, urediti, otesati.

Zustürzen, *v. n.* (auf einen), navaliti, nasèrnuti, sèrnuti, navaljivat na što; srušiti se, svaliti se; — *v. a.* poklopiti; zatvoriti; poklapati; zatvarati.

Zutappen, *v. n.* popasti, popadati nevěšto; *fig.* nevěšto raditi.

Zuthat, *f.* pristojstvo; sprava; (bei Speisen), začina, začinba; priměs.

Zuthätig, *adj.* dvoran, udvoran, prijazan.

Zutheilwerden, s. Theil.

Zutheil-en, *v. a.* dati; pridati; podati, dodati, uděliti, poděliti; odrediti; naložiti kome (kakav posao); —ung, *f.* danje; dodanje; nalog.

Zuthunlich, s. Zuthätig; —keit, *f.* dvornost, udvornost, prijaznost.

Zuthun, *v. a.* zatvoriti, zapreti; zaklopiti; sich —, *v. r.* zatvoriti se; sich bei einem —, udvoriti se, ulagati se, umiljavati se komu.

Zuthun, *n.* pomoć; ohne mein, dein 2c. Zuthun, bez mene, bez tebe, bez moje, bez tvoje pomoći.

Zutraben, *v. n.* kasati kamo; bèrže, bolje kasati.

Zutragen, *v. a.* nositi; donositi; doněti; priněti; naněti; sich —, *v. r.* sgoditi se, pripetiti se, slučiti se, sbiti se.

Zuträglich, *adj.* dobar; prudan; koristan; probitačan; zdrav; — keit, *f.* prudnost; dobrota; korist; probitačnost; zdravost.

Zutrauen, *v. a.* (einem etwas), nadati se, misliti, čekati što od koga, věrovati, scèniti, misliti, suditi što okom, da je u stanju učiniti; das hätte ich ihm nicht zugetraut, to nebi bio mislio od njega, tomu se nebi bio nadao od njega; einem viel Gutes —, mnogo dobra scěniti, dèržati o kom; — *n.* uzdanje, pouzdanje, zaufanje, pověrenje, pověra, ufanje.

Zutraulich, *adj.* uzdan, pouzdan, zaufan, pun uzdanja, ufanja; —keit, *f.* s. Zutrauen, *n.*

Zutreffen, *v. n.* slagati se; složiti se; (sich ereignen), sbiti se, slučiti se.

Zutreiben, *v. a.* těrati, goniti kamo; pognati; zabiti.

Zutreten, *v. a.* sgaziti, pogaziti; gaziti; — *v. n.* s. Hinzutreten.

Zutrinken, *v. n.* piti, napiti; napijati; pijuckati; einem eine Gesundheit —, pit komu u zdravje, na pit komu zdravicu.

Zutritt, *m.* pristup; ulaz, ulazak; freien — bei Jemanden haben, moći kome ići slobodno; einem den — verwehren, nepustiti koga kamo ili pred koga.

Zutrunk, *m.* zdravica.

Zutschen, s. Nutschen.

Zuverlässig, *adj.* jamačan; siguran; věran, sposoban, stalan, stanovit; —e Nachricht, sigurna věst; — *adv.* jamačno, sigurno, zaista; —keit, *f.* sigurnost; stalnost, stanovitost; jamačnost.

Zuversicht, *f.* uzdanje, pouzdanje; sigurnost; —lich, *adj.* uzdan, pouzdan; jamačan; siguran; — *adv.* uzdano, pouzdano, s pouzdanjem; jamačno; sigurno.

Zuviel, *adj.* preveć, odveć, previše.

Zuvor, *adv.* prije, pria; pèrvo, napèrvo.

Zuvörderst, *adv.* najprije, prije svega.

Zuvorkomm-en, *v. n.* predusrěsti; preteći koga; —en, *n.* pretečenje; —end, *adj.* predusrětan, dvoran, udvoran; —ung, *f.* —en, *n.* predusrětanje; predusrětjenje; dvornost.

Zuvorthun, *v. a.* es einem in etwas —, preteći, prestići, prestizati koga u čem.

Zuwachs, *m.* raštenje; naraštenje; pomnožanje, umnoženje, umnožak, priplodak; der jährliche — an Früchten, lětina; (vom Vieh), paćenje; (von Pflanzen), doraštaj; — an Erdreich durch einen Fluß, naplavak, naplovina; ein Kleid auf den — machen, alvatniu, oplovitiu, prostraniu haljinu napraviti rad raštenja.

Zuwachsen, *v. n.* zarasti, zarasti se; *fig.* roditi, priroditi, prirasti, množiti se, ploditi se; es ist ihm schon dadurch ein großer Vortheil zugewachsen, s tim je mnogo stekao, mnogo je s tim dobio.

Zuwage, *f.* privaga, priložak.

Zuwägen, Zuwiegen, *v. a.* měriti, odměriti što komu.

Zuwarten, *v. n.* čekati, dočekati; Jemanden eine Summe —, čuvati čije novce.

Zuwegebringen, *v. a.* učiniti; načiniti; dovèršiti, dokončati, ovèršiti, opraviti,; proizvesti.

Zuwehen, *v. a.* zasuti, zasipati, napuniti (od větra); duvati, puhat prema komu, nositi, naněti větrom.

Zuweilen, *adv.* kadkad, kadkada.

Zuweis-en, *v. a.* uputiti; naputiti; dati; naložiti kome što; odrediti kome (města); preporučiti; —ung, *f.* uputa; naloženje; danje.

Zuweit, *adv.* predaleko, preveć, odveć daleko.

Zuwenden, *v. a.* okrenuti, obèrnuti, obratiti kamo; *fig.* priskèrbiti, pribaviti, nabaviti, dobaviti.

Zuwerfen, *v. a.* baciti, bacati što kamo; eine Thür —, lupiti vratima; eine Grube —, zasuti, zasipati jamu.

Zuwickeln, *v. a.* zamotati, zaviti; zamatati, zavijati.

Zuwider, *prp.* proti, suproti, suproć; — sein, biti proti čemu, protiv čega; — laufen, biti protivan, protiviti se.

Zuwider, *adj.* protivan; — sein, mèrziti, dosadan biti; der Mensch ist mir —, mèrzi me ovaj čověk; diese Speise ist mir —, mèrzi me, nedopada mi se ova jěstvina.

Zuwinken, s. Winken.

Zuwissenthun, *v. a.* na znanje dati, oglasiti.

Zuwölben, *v. a.* zaboltati, preboltati, prevoltati, svodom zatvoriti.

Zuzählen, *v. a.* brojiti; pribrojiti; odbrojiti.

Zuzäunen, *v. a.* zagraditi (plotom).

Zuzeiten, *adv.* kadkada, drugda.

Zuziehen, *v. a.* stisnuti, stegnuti; stiskati, stezati; zategnuti; zatezati; die Thür hinter sich —, zatvoriti, zatvorati za sobom vrata; die Vorhänge —, potegnuti, zatvoriti zavěse; Jemanden für etwas —, uzeti koga k čemu; Händel, Verdruß —, uzročiti, uzrokovati smutnju, svadju; sich —, dobaviti se čega, dobiti štogod, pripraviti, navući, navlačiti na se štogod; sich eine Strafe —, zaslužiti kazan; biti kaštigovan; Vieh 2c. —, gojiti, hraniti, patiti; sich den Tod —, bit uzrok smèrti svoje.

Zuziehung, *f. fig.* ohne Jemandes — etwas unternehmen, primiti se posla kakova bez saveta čijega, bez pomoći čije.

Zuzucht, *f.* priraštaj, paćenje.

Zwackeisen, *n.* kljěšte, klještice, štipalica.

Zwacken, *v. a.* štipati, štipnuti, uštipnuti; *fig.* štipati, bockati, ujědati koga, šaliti se, spèrdati se s kime.

Zwang, *m.* sila, siljenje, usiljenje; primoranje; (Gezwungenheit), prisiljenost; aus —, na silu; einem — anthun, primoriti, siliti koga; sich — anthun, siliti se, mučiti se.

Zwang-anlehen, *n.* zajam pod silu; —arbeit, *f.* robija; — bäcker, *m.* silovni pekar; —backofen, s. Zwangofen; —brief, *m.* silovni list; — cours, *m.* silovni tečaj; —dienst, *m.* služba pod silu; —gerechtigkeit, *f.* pravo silovno; —gesinde, *n.* silovna služba, družina, koja mora služit za malu platju; —gesetz, *m.* silovni zakon; —husig, *adj.* hrom, prekovan (konj); —lauf, *m.* samoprodaja; —mühle, *f.* silovna vodenica, silovni mlin; —ofen, *m.* peć silovna; —recht, s. Zwanggerechtigkeit; —schenke, *f.* kèrčma silovna; —smittel, *n.* sila, silovito, usiono srědstvo, način silovni; —sweise, *adv.* na silu, pod silu, silovno, usiono, silovitim načinom.

Zwanzig, *num.* dvadeset, dvaest, dvadest; —er, *m.* dvadesetak; dvadesetica; —jährig, *adj.* od dvaest godinah; —pfünder, *m.* top od dvaest funtih zèrna; —pfündig, *adj.* od dvaest funtih; —ste, *adj.* dvadeseti; —theil, *m.* dvadesetina.

Zwar, *c.* istina, do duše; baš, upravo, ravno; er ist — reich, aber —,

istina, on je bogat, ali —; und —, i to.

Zweck, *m.* svèrha, cilj; namisao, naméra, naměravanje, nakanjenje, zaměrak.

Zweckdienlich, *adj.* s. Zweckmäßig.

Zwecke, *f.* klinac, čavlić, brukvica.

Zwecken, *v. a.* udaritti klince, čavliće; — *v. n.* auf etwas, ciljati, směrati.

Zweck-los, *adj.* bez svèrhe, neshodan; —mäßig, *adj.* svèrsi shodan, shodan prikladan, nakanjenju spodoban; —mäßigkeit, *f.* shodnost, prikladnost, shodnost svèrsi; — widrig, *adj.* cilju protivan, neshodan, neprikladan; — widrigkeit, *f.* neshodnost, neprikladnost.

Zwei, *num.* dva; dvě; alle —, oba, obadva, oboica.

Zwei, *f.* dva, dvojica.

Zwei-armig, *adj.* dvogranat, od dvě grane; dvoruk; —bändig, *adj.* od dva děla; (Bruder und Schwester), braća i sestre po otcu i po materi; —beinig, *adj.* dvonog; —blätterig, *adj.* dvolistan, od dva lista; —deutig, *adj.* dvoznačni, dvouman, šaren; — deutigkeit, *f.* dvoznačnost, dvoumnost, dvoumstvo; — dräthig, *adj.* dvožičan, od dvě žice.

Zweier, *m.* dvojak, novac od dva fenika, itd.; —lei, *adj.* dvovèrstan; dva; razlik, različan, različit; dvojak.

Zwei-fach, — fältig, *adj.* dvostruk, dvogub, dvostručan, dvovèrstan, dvojak; —falter, s. Schmetterling.

Zweifel, *m.* dvojba, dvoumnost, sumnja ohne —, bez dvojbe; bei sich ergebendem —, ako bi nastala kakova dvojba (sumnja) o čemu; im — stehen, dvojiti, dvoumiti, biti u dvojbi, u sumnji biti; in — ziehen, stellen, dvojiti, dvoumiti o čemu, dovesti, dovodit u sumnju; — haft, *adj.* dvojben, dvouman, sumnjiv, nestalan, nestanovit; — haftigkeit, *f.* dvojbenost, dvoumnost, sumnjivost, nestalnost, nestanovitost.

Zweifeln, *v. n.* dvojiti, dvoumiti, sumnjiti, sumnjati o čemu.

Zweifel-sucht, *f.* dvojenje, dvoumljenje, sumnjanje; skepticizam; —s-ohne, *adv.* bez sumnje, bez dvojbe; —süchtig, *adj.* suman, dèrt na sumnjanje.

Zweifler, Zweifeler, *m.* dvojilac, sumnjalac, dvoumitelj; skeptik.

Zweig, *m.* grana, ogranak; struka; —en, s. Propfen; —ig, *adj.* granat; —verein, *m.* podružnica.

Zwei-groschenstück, *n.* dvogrošnik, novac od dva groša; —händig, *adj.* oběruk; dvoruk; — henkelig, *adj.* sa dvě ušice, od dvě ručice; — jährig, *adj.* od dvě godine, dvolětan, dvogodan.

Zweikampf, *m.* duel, dvoboj, mejdan.

Zwei-köpfig, *adj.* dvoglav; —löthig, *adj.* od dva lota.

Zweimal, *adv.* dva puta, dvaput, dvakrat, dvaš; —ig, *adj.* dvašnji, dvokratan.

Zwei-männisch, *adj.* ein zweimännisches Bett, krevet za dvojicu, za dvoje; —mastig, *adj.* od dva, na dva jarbula; — monatlich, *adj.* od dva měseca; — pfündig, *adj.* od dvě funte, dvofuntni; — räderig, *adj.* od dva, na dva kolesa; —schalig, *adj.* dvočašan; — schneidig, *adj.* oběstran, dvorězan; —schuhig, *adj.* od dvě noge; od dvě stope; — schürig, *adj.* —e Schafe, ovce, koje se dvaput strigu na godište; —seitig, *adj.* dvostran; —sitzig, *adj.* od dva, sa dva sědala; —

spaltig, *adj.* razcěpan, račvast; od dvě spalte; —spännig, *adj.* dvosprežni, sa dva, na dva, od dva konja; —spitzig, *adj.* dvoèrtast; —stimmig, *adj.* dvoglasan; —stündig, *adj.* od dve ure; — sylbig, *adj.* dvosilaban, dvoslovčan; — tägig, *adj.* od dva dana, dvodnevan.

Zweit-e, *adj.* drugi; —el, *n.* s. Hälfte; —ens, *adv.* drugo; — geborner, *adj.* drugorodjen.

Zwei-theilig, *adj.* dvostran, razděljen na dvoje; —thürmig, *adj.* od dva, sa dva tornja, zvonika; —viertel-takt, *m.* takt od dvě četvèrti, měra od dva vrěmena; —wuchs, *m.* inglezka bolest (u děce); —wüchsig, *adj.* tko pati od bolesti inglezke.

Zweizack, *m.* dvozub, dvozubje; —ig, *adj.* dvozub, račvast.

Zwei-zähnig, *adj.* dvozub; — zeilig, *adj.* dvoredan; —zinkig, s. Zweizackig; —züngig, *adj.* dvojezičan; *fig.* dvoličan; —züngigkeit, *f.* dvoličnost, dvojezičnost.

Zwerch, s. Quer; —axt, s. Queraxt; —balken, s. Querbalken; —fell, *n.* prisèrdje; einem das —fell erschüttern, natěrati koga u směh.

Zwerg, *m.* patuljak, maljenica, kepec, starmali; —in, *f.* patuljica, maljenica; —baum, *m.* kèršljavo dèrvo; —bohne, *f.* francezki bob; —erbse, *f.* francezki grašak; —pflanze, *f.* kèršljavo rastje.

Zwetschke, Zwetschge, *f.* šljiva, sliva.

Zwetschken- (in Zus.) šljivov; —branntwein, *m.* šljivovica; —garten, *m.* šljivik; —händler, *m.* šljivar; ein Stab von Zwetschkenholz, šljivovac.

Zwick, *m.* s. Zwecke.

Zwickel, *m.* latica; klin, klinčić; —bart, *m.* bèrk, bèrkovi.

Zwicken, *v. a.* štipati; štipnuti, uštipnuti.

Zwickmühle, *f.* (im Mühlenspiel), dvogub mlin (u igri istoga imena).

Zwickzange, *f.* štipalica, klješte, klještice.

Zwieback, *m.* beskot, piškot, dvopek.

Zwiebel, *f.* kapula, luk cèrljeni; (von Tulpen, Hyacinthen), luk, gomolj, česno.

Zwiebel-artig, *adj.* gomoljast; —beet, *n.* lukov slog; —brühe, *f.* umaka od luka; —geruch, *m.* miris lukov; —gewächs, *n.* gomoljasto rastje.

Zwiebeln, *v. a.* lučiti; zalučiti; (im Spiel), dati komu; mučit ga, kinit ga.

Zwiebel-röhre, *f.* stablo lukovo; —schale, *f.* ljuska od luka; —suppe, *f.* juha, čorba lukova; — wurzel, *f.* gomolj, gomoljica, bobulast korěn.

Zwieblig, *adj.* gomoljast.

Zwiebrach-e, *f.* drugo oranje; —en, *v. a.* & *n.* po drugi put orati, uzorati.

Zwiefach, s. Zweifach.

Zwiefalter, s. Schmetterling.

Zwiefältig, s. Zweifach.

Zwier, *adv.* (veralt.), dvaš, dvaput, dvakrat, dva puta.

Zwiesel, *m.* razsoha, račve.

Zwiespalt, *m.* Zwietracht, *f.* razdor, nešloga, raspra, nesklad.

Zwillich, *m.* cvilik (materia); —en, *adj.* od cvilika; —weber, *m.* cviličar.

Zwilling, *m.* (ohne Unterschied des Geschlechtes), blizne, *pl.* bliznad; (männl.), blizanac, dvojak, dvoinac; (weibl.), blizanica; (Zwillinge), *pl.* blizanci, dvojci; —sbruder, *m.* blizanac (brat); —sschwester, *f.* blizanica (sestra).

Zwinge, *f.* morš; preša.

Zwing-en, *v. a.* (pressen), stisnuti;

stiskati; (nöthigen), siliti, silovati; usiliti, prisiliti, primorati, těrati koga na što; sich —, *v. r.* siliti se; posiliti se; —end, *adj.* silovan; —er, *m.* silitelj; (Thurm), kula; (bei den Jägern), ograda za pse od lova.

Zwirn, *m.* konac; žica; nit; —en, *adj.* končen, od konca; —en, *v. a.* sukati, nasukati, posukati konac; —er, *m.* sukač; —erin, *f.* sukačica; —faden, *m.* konac; žica; — knaul, *m.* klupko konca; —mühle, *f.* sukaći mlin; —rad, *n.* kolovrat.

Zwischen, *prp.* med, medju; izmedju, izmed.

Zwischen-, (in Zus.) medju-, medjutimni; —amt, *n.* medjuured; —behörde, *f.* medjuoblast; — balken, *m.* srédnja greda; —begebenheit, *f.* medjuprigoda; episoda; —frage, *f.* medjupitanje; drugotno pitanje; —gesang, *m.* medjupěsma; — inhaber, *m.* medjutimni dèržac (dèržatelj); — mauer, *f.* tin; srědnji zid; —pfeiler, *m.* srědnji stup; — platz, *m.* medjuměsto; —punkt, *m,* medjučlanak, medjutočka; —raum, *m.* medjuprostorje, prostor, město izmedju dvě stvari; —rede, *f.* medjugovorenje, presěcanje rěči; — reich, *n.* — regierung, *f.* medjukraljestvo; —satz, *m.* medjumetak; parenteza; —schein, *m.* (t.) medjutimnica; — spiel, *n.* medjuigra; — spruch, *m.* medjusud; —stunde, *f.* medjuvrěme; —urtheil, *n.* medjupresuda, medjutimna presuda; — vorfall, *m.* medjudogadjaj; —wall, *m.* medjuzaklonje, medjunasipje; —wort, *n.* (in der Sprachlehre), medjumetak; —zeile, *f.* medjuredak; —zeit, *f.* medjučasje; —zoll, *m.* medjuzemska carina.

Zwischgold, s. Blattgold.

Zwist, *m.* Zwistigkeit, *f.* svadja, razpra, nesloga, nesklad.

Zwistig, *adj.* razpreni; nesložan, neskladan.

Zwitschern, *v. n.* žuberiti, cvèrkutati; — *n.* cvèrka, cvèrkutanje, žuber, žuborenje.

Zwitter, *m.* jermafrodita; polutan; —gewächs, *n.* —pflanze, *f.* polutno rastje.

Zwo, s. Zwei.

Zwölf, *num.* dvanaest, dvanest; dvanadeset; — Uhr (Mittags), poldne; (in der Nacht), ponoć, polnoća.

Zwölf-eck, *n.* dvanesterokutje; — eckig, *adj.* dvanesterokutan; — er, *m.* dvanestica; — erlei, *adj.* dvanaest; dvanesterovèrstan; — fach, *adj.* dvanaesterostruk, dvanesterostruk, dvanesterostručan, dvanesterogub; —jährig, *adj.* od dvanest godinah; —löthig, *adj.* od dvanest lotah; —monatlich, *adj.* od dvanest měsecih; —pfünder, *m.* top od dvanest funtih zèrna; — pfündig, *adj.* od dvanest funtih; —seitig, *adj.* od dvanest stranah, dvanesterostran; —stündig, *adj.* od dvanest urah; —tägig, *m.* od dvanest danah.

Zwölft-e, *adj.* dvanaesti, dvanesti, dvanadesti; —el, *n.* dvanaestina, dvanestina; — ens, *adv.* dvanaesto, dvanesto.

Zylinder, *m.* valjak, valj; —förmig, *adj.* valjevit.

Zymbel, *f.* poudrica.

Zypresse, *f.* kupres, čempres, cipres.

Zyselmaus, s. Zeiselmaus.

Männliche und weibliche Taufnamen.

(Kèrstna imena mužka i ženska.)

Abraham, *m.* Abram, Avram.
Achilles, *m.* Akile, Ahil.
Adam, *m.* Adam, Danko.
Adelheid, *f.* Adelajda.
Adolph, *m.* Adolf, Adolfo, Bratoljub, Ljubibrat.
Adonis, *m.* Adonid.
Aegidius, *m.* Egidij, Egidio.
Agathophilus, *m.* Dobroljub.
Agathe, *f.* Agata, Jagica.
Agnes, *f.* Agneza, Janja.
Aelian, *m.* Elian.
Aeneas, *m.* Enea.
Ajax, *n.*. Ajać.
Alarich, *m.* Alarić, Alarik.
Albanus, *m.* Alban.
Alberich, *m.* Alberić, Alberik.
Albert, Albrecht, *m.* Albert, Alberto.
Albin, *m.* Bělan.
Alexander, *m.* Aleksandar, Aleksandro, Lesandro, Skender.
Alexandra, *f.* Aleksandra.
Alexius, *m.* Aleksa, Aleksie, Leš, Leksa.
Alexia, *f.* Aleksia, Leksa.
Alfred, *m.* Alfrid.
Alois, Aloisius, *m.* Alojzio, Věkoslav.
Aloysia, *f.* Věkoslava.
Alphons, *m.* Alfonzo.
Alypius, *m.* Alempij, Alempio, Alempia, Alempie.
Amadeus, *m.* Amadej.
Amalia, *f.* Amalia (*fam.* Malika, Malčika).
Ambros, Ambrosius, *m.* Ambrozij, Ambrozio, Ambrozia, Ambrozie (*fam.* Brozo, Broze).
Amphion, *m.* Amfiun.
Anastasia, *f.* Anastazia, Staža.
Anastasius, *m.* Anastazij, Anastazio, Anastazia, Anastazie (*fam.* Nasta).
Andreas, *m.* Andria, Andrij (*fam.* Andro, Andre, Jandro).
Angelika, *f.* Andjelia (*fam.* Andja, Andjica, Andjuša).
Anna, *f.* Jana, Ana (*fam.* Anka, Anica, Nanica, Nanika, Nančika).
Anselm, *m.* Anzelmo (*fam.* Željmo).

Anton, *n.* Antun, Antonij, Antonie (*fam.* Tone, Tune, Tono).
Antonia, Antoinette, *f.* Antonia (*fam.* Tonika, Tonka, Tončika).
Apollonia, *f.* Apolonia, Polonia (*fam.* Pola, Polka).
Arnold, *m.* Arnoldo.
Arsenius, *m.* Arsenij, Arsenio, Arsenia, Arsenie (*fam.* Arso, Arsa).
Arthur, *m.* Ardoje.
Athanasius, *m.* Atanasia, Atanasie, Tanasija, Tanacko.
August, *m.* August, Agust.
Auguste, *f.* Augusta, Agusta.
Augustin, *m.* Augustin, Agustin (*fam.* Gustin).
Augustine, *f.* Augustina, Agustina (*fam.* Gustina).
Aurelius, *m.* Aurelij, Aurelio, Aurelia, Aurelie.
Aurora, *f.* Zora, Zorana,
Balderich, *m.* Balderić, Balderik.
Baldus, *m.* Baldo.
Balthasar, *m.* Baltazar (*fam.* Balta, Bolto).
Baptista, *m.* Kèrstitelj.
Barbara, Bärbel, *f.* Barbara, Varvara (*fam.* Bara, Bare, Barica).
Barnabas, *m.* Barnaba.
Bartholomäus, Barthel, *m.* Bartuo, Bartol, Jernej, Vratolomije.
Basilika, *f.* Bosiljka.
Basilius, *m.* Vasilj, Vasilio, Vasilie, Vasilia (*fam.* Vaso, Vasa, Vase).
Bastian, *m.* Sebastian, Šebeštian.
Bathilde, Bathildis, *f.* Batilda.
Beata, *f.* Blažena.
Beatrix, *f.* Beatrica, Blaženka.
Benedict, *m.* Benedik, Benedit, Blagoje (*fam.* Benko).
Benedicta, *f.* Benedikta.
Benigna, *f.* Benigna, Dobrutinja.
Benignus, *m.* Benigan, Dobrutin.
Bernhard, *m.* Bèrnardo.
Bernhardin, *m.* Bèrnardin.
Bernhardine, *f.* Bèrnardina.
Bertha, *f.* Berta.
Blanca, *f.* Bianka.
Bläschen, *n.* Blažić, Blažko.
Blasius, *m.* Blaž, Vlasij, Vlaho.
Boleslaus, *m.* Boloslav.
Bonifacius, *m.* Bonifacij, Bonifacio, Blagotvor.
Brictius, *m.* Bèrcko.
Brigitta, *f.* Brigita.
Cajetan, *m.* Kajetan.
Cara, *f.* Mila.
Carl, s. Karl.
Cäsar, *m.* Cesar, Ćesar.
Cäsarius, *m.* Cesarij, Ćesarij, Cesario, Ćesario.
Casimir, *m.* Kazimir.
Caspar, s. Kaspar.
Charlotte, *f.* Karolina, Dragoila.
Christian, *m.* Kristian (*fam.* Kèrsto, Hristo).
Christiane, *f.* Kristiana.
Christine, *f.* Kristina (*fam.* Tina).
Christoph, *m.* Krištofor, Kèrsto.
Christus, *m.* Kèrst, Hrist.
Chrysostomus, *m.* Zlatoust.
Clara, *f.* Klara.
Claudius, *m.* Klaudij, Klaudio, Klaudie, Klaudia.
Claus, s. Nikolaus.
Clemens, *m.* Klemento, Klimenat.
Coloman, *m.* Koloman, Goluban.
Conrad, s. Konrad.
Constantia, *f.* Konstancia (*fam.* Štanca).
Constantin, *m.* Konstantin (*fam.* Kosta, Kosto).
Constantine, *f.* Konstantina.
Constantius, *m.* Konstancij, Konstancio.
Cornelius, *m.* Kornelij, Kornelio.
Cornelia, *f.* Kornelia, Drěnka.
Corona, *f.* Krunija.
Cosmas, *m.* Kuzma, Kuzman.

Crispin, *m.* Krišpin.
Cyprian, *m.* Ciprian, Ćiprian.
Cyrillus, *m.* Ćirilo, Cirilo (*fam.* Ćiro).
Damian, *m.* Damjan.
Damiana, *f.* Damjanka.
Daniel, *m.* Daniel, Danilo (*fam.* Dane).
Demetrius, *m.* Mitar, Dimitrij, Dimitria, Dimitrie.
Deodat, *m.* Bogdan.
Deodata, *f.* Bogdana.
Desideria, *f.* Dezideria.
Desiderius, *m.* Dezideríj, Deziderio, Željko.
Diebold, s. Theobald.
Dietrich, *m.* Ditrik.
Diocletian, *m.* Dukljan.
Dionysia, *f.* Dionizia.
Dionysius, *m.* Dionizij, Dionizio, Dionizie.
Dominica, *f.* Dominika, Nedĕljka, Neda.
Dominicus, *m.* Dominik, Domogoj, Dinko, Nedĕljko.
Dorothea, *f.* Dorotea, Dora, Dorka.
Doymus, *m.* Dujam.
Eberhard, Ebert, *m.* Eberardo.
Edmund, *m.* Edmunad, Edmundo.
Eduard, *m.* Eduardo, Slavoljub.
Ehrenfried, Ehrenreich, *m.* Erenfrid, Častimir.
Eleonore, *f.* Eleonora, Lorika.
Elias, *m.* Ilia.
Elisa, *f.* Eliza.
Elisabeth, *f.* Elizabeta, Jelisaveta (*fam.* Lizika, Jeca).
Emanuel, *m.* Manojlo.
Emerich, *m.* Emerik, Mirko.
Emil, Emilius, *m.* Milan, Emilij, Emilio, Emilie.
Emilia, *f.* Emilia, Milica, Miljka.
Ephraim, *m.* Jefrem.
Erasmus, *m.* Erasmo.
Erich, *m.* Erić.
Ernst, *m.* Ernest.
Esaias, *m.* Izaia.
Esther, *f.* Estera.
Eucharius, *m.* Evkarij, Evkario, Evkarie.
Eugen, Eugenius, *m.* Evgenij, Evgenio, Evgenia, Evgenie, Blagorod.
Eulalia, *f.* Evlalia, Lelica.
Eulogius, *m.* Evlogij, Evlogio, Evlogie.
Euphemia, *f.* Fema, Vema, Vemia.
Eurokles, *m.* Široslav.
Eusebius, *m.* Evzebij, Evzebio.
Eustachius, *m.* Evstakij, Evstakio.
Eustratus, *m.* Blagovoj.
Euthimuus, *m.* Evtimij, Evtimio, Evtimie (*fam.* Jefta).
Euxen, *m.* Blagogost.
Eva, *f.* Eva, Evica.
Fabian, *m.* Fabian.
Fabricius, *m.* Fabricij, Fabricio, Fabricie.
Felicia, *f.* Felicia, Srĕtka.
Felicitas, *f.* Felicita.
Felix, *m.* Felić, Srĕtan, Srĕćko.
Ferdinand, *m.* Ferdinando, Ferdo (*fam.* Ferko).
Flora, *f.* Cvĕtka, Cvĕta.
Florentin, *m.* Florentin, Cvĕtoje, Cvĕtoljub, Cvĕtoš, Cvijan.
Florentius, *m.* Florencij, Florencio, Florencie.
Florian, *m.* Florian, Cvĕtan, Cvĕtin.
Franciska, *f.* Frančeska (*fam.* Franja, Franica, Franka).
Franciskus, Franz, *m.* Frančesko (*fam.* Franjo, Frane, Frano, Franko).
Fränzchen, *n.* Franić.
Friedrich, Fritz, *m.* Fridrik, Miroslav, Mirosav.
Friederike, *f.* Friderika, Mirosava.
Fructuosus, *m.* Sadovit.
Fürchtegott, *m.* Bogoboj, Častibog.

Gabriel, *m.* Gabriel, Gavrilo (*fam.* Gavro, Gavra, Gavre).
Gabriele, *f.* Gavrila, Gavra.
Genovefa, *f.* Genovefa, Genovefica (*fam.* Veva).
Georg, *m.* Gjuragj, Juraj (*fam.* Juro, Jure).
Georgchen, *n.* Görgel, *m.* Jurko, Jurić, Jurica.
Georgine, *f.* Gjurgjinka, Gjurgjija.
Gerasima, *f.* Jerosima.
Gerasimus, *m.* Jerosim.
Gerhard, *m.* Gerardo.
Gertraud, *f.* Gertruda.
Gervasius, *m.* Gervazij, Gervazio, Gervazie.
Gottdank, *m.* Bogohval.
Gottfried, *m.* Godefrid, Bogomir.
Gotthard, *m.* Gotardo.
Gottlieb, *m.* Bogoljub, Bogoje, Bogomil.
Gottlob, *m.* Bogoslav.
Gottschalk, *m.* Gočalak.
Gratianus, *m.* Gracian.
Gregor, Gregorius, *m.* Gèrgur (*fam.* Gèrgo, Gèrga).
Grete, *f.* Gretchen, *n.* Margareta, Margita; Margaretica, Margitica.
Griselde, *f.* Grizelda.
Guido, *m.* Gvidun.
Günther, *m.* Gunter.
Gustav, *m.* Gustav.
Hannchen, *n.* Ivka.
Hanne, *f.* Ivanica.
Hannibal, *m.* Annibó.
Hans, *m.* Jovan, Ivan.
Hänschen, *n.* Hänsel, *m.* Ivo, Ive, Jovo, Ivić, Ivica, Jovica.
Hedwig, *f.* Jedviga, Jadviga.
Heinrich, *m.* Enrik, Enriko, Erich.
Hektor, *m.* Jektor.
Helene, *f.* Jelena, (*fam.* Jela, Jele, Jélica).
Henrika, Henriette, *f.* Enrika.
Hercules, *m.* Erkule, Jerkuo, Hrelja.
Herrmann, *m.* Jerman.
Hieronymus, *m.* Jerolim.
Hilarius, *m.* Ilarij, Ilario, Ilarie.
Hildebrand, *m.* Ildebran.
Hiob, *m.* Job.
Honorius, *m.* Onorij, Onorio, Onorié.
Horatius, *m.* Oracij, Oracio, Oracie.
Hubert, *m.* Uberto.
Hugo, *m.* Ugon.
Hymen, *m.* Imenej, Imeneo.
Hyppolit, *m.* Ipolit.
Ida, *f.* Ida.
Ignaz, Ignatius, *m.* Vatroslav, Ognjoslav, Ignacij, Ignacio, Ignatie.
Innocenz, Innocentius, *m.* Inocencio, Inocencij, Inocencie.
Ireneus, *m.* Irenej, Ireneo.
Irene, *f.* Irena, Jerina.
Isaak, *m.* Izak.
Isabelle, *f.* Izabela.
Jakob, *m.* Jakov.
Jaköbchen, *n.* Jakša, Jača.
Jakobea, Jakobine, *f.* Jakovica.
Januar, Januarius, *m.* Januario, Jenko.
Jeremias, *m.* Jeremia.
Jesaias, *m.* Izaia.
Jesus, *m.* Isus.
Jesus Christus, *m.* Isukèrst.
Joachim, *m.* Aćim, Jaćim.
Jodocus, Jost, Jobst, *m.* Jodok.
Johann, *m.* Ivan, Jovan.
Johanna, *f.* Ivanica.
Jonas, *m.* Jona.
Joseph, *m.* Josip (*fam.* Joso, Joško, Josipac, Pepša).
Josepha, Josephine, *f.* Josipica, Joska.
Josias, *m.* Josia.
Judas, *m.* Juda.
Judithe, *f.* Judita.
Juliane, *f.* Juliana, Ljuboslava, Ljubica.
Julianchen, Julchen, *n.* Julika.

Julie, *f.* Julia, Slava, Slavica.
Juliette, *f.* Julika.
Julius, *m.* Julij, Julio, Julie.
Juno, *f.* Junona.
Jupiter, *m.* Jupiter, Gjove.
Just, Justus, *m.* Justo.
Justine, *f.* Justina, Pravdoslava.
Justinian, Justinianus, *m,* Justinian, Upravda, Pravdoslav.
Justinus, *m.* Justin.
Juvenal, *m.* Mladen.
Kaliste, *f.* Kalista, Lěpa.
Kalistus, *m.* Kalisto, Lěpoje, Lěposav.
Karl, *m.* Karlo, Dragutin, Dragoilo.
Karlchen, *n.* Karlica, Karlić.
Karoline, *f.* Karolina, Dragoila, Draginja.
Kaspar, *m.* Gašpar (*fam.* Gašo).
Katherine, *f.* Katarina (*fam.* Kata, Kate).
Käthe, *f.* Käthchen, *n.* Katica, Katičica.
Konrad, Kunz, Kurt, *m.* Konjrad.
Kunigunde, *f.* Kunigunda.
Lätus, *m.* Veselin, Veselko.
Lätitia, *f.* Vesela.
Laura, *f.* Laura, Lavra.
Laurentius, Lorenz, *m.* Lovrěnac (*fam.* Lovro, Lovre, Lovrić).
Laurentia, *f.* Lovrěnica.
Lazarus, *m.* Lazar (*fam.* Lazo, Laze).
Leander, *m.* Leandro.
Lene, *f.* Lenchen, *n.* Jela, Jele, Jelica.
Leo, *m.* Lav.
Leonhard, *m.* Leonardo, Linarto.
Leonore, s. Eleonore.
Leopold, *m.* Lavoslav, Leopoldo (*fam.* Poldo, Polde, Poldić).
Liborius, *m.* Liborij, Liborio, Liborie.
Lieschen, *n.* Lizika.
Livius, *m.* Livij, Livio, Livie.
Lorenz, s. Laurentius.
Lotte, *f.* Lottchen, *n.* Karolina, Dragoila.
Lothar, *m.* Lotar.
Louise, *f.* Ludovika.
Lucanus, *m.* Lukan.
Lucas, *m.* Luka.
Lucia, *f.* Lucia, (*fam.* Luce, Luca).
Lucian, *m.* Lucian, Lućian.
Lucius, *m.* Lucij, Lucio, Lucie.
Lucretia, *f.* Lukrecia.
Ludchen, *n.* Ludovičica.
Ludmilla, *f.* Ljudmila.
Ludolf, *m.* Ludolfo.
Ludovica, s. Louise.
Ludwig, *m.* Ljudevit (*fam.* Lujo, Luje).
Lycurg, *m.* Likurgo.
Macarius, *m.* Makarij, Makario, Makarie, Makaria.
Magdalene, *f.* Mandalěna, (*fam.* Manda, Mande, Maudica).
Magna, *f.* Velika.
Magnus, *m.* Velićko.
Malachias, *m.* Malakia.
Marcell, *m.* Marcelo.
Marcus, *m.* Marko.
Margarethe, *f.* Margarěta, Margita, Marga.
Marie, *f.* Maria (*fam.* Maca, Mara, Mare).
Mariechen, *n.* Marica, Maričica.
Martha, *f.* Marta (*fam.* Martica).
Martin, Märten, *m.* Martin, Davorin, Davroslav.
Martiana, *f.* Davroslava.
Mathias, Mathis, *m.* Matia (*fam.* Mato, Mate, Mata, Matko, Matić).
Mathilde, *f.* Matilda.
Matthäus, Matthes, *m.* Matej.
Maurus, *m.* Mavar.
Mauritius, *m.* Mavricij, Mavricio, Mavricie (*fam.* Mavro).
Maxentia, *f.* Maksencia.
Maxenz, *m.* Maksenac.
Maximilian, *m.* Maksimilian (*fam.* Makso, Makse).
Maximiliana, *f.* Maksimiliana (*fam.* Maksa, Maksica).

Merovänus, *m.* Merovej.
Michael, Michel, *m.* Mihovio, Mihat; Mihajlo (*fam.* Mijo, Miho, Mišo).
Michas, *m.* Mika.
Michelchen, *m.* Miško.
Micheline, *f.* Mihajlica.
Moritz, s. Mauritius.
Moses, *m.* Mojsia.
Natalie, *f.* Božena.
Natalis, *m.* Božo, Božko.
Nereus, *m.* Nerej.
Nicasius, *m.* Nikazij, Nikazio, Nikazie.
Nicodemus, *m.* Nikodem.
Nicola, Nicolaus, Niklas, *m.* Nikola (*fam.* Niko, Nikić).
Noah, *m.* Noe.
Octavia, *f.* Oktavia.
Octavian, *m.* Oktavian.
Octavius, *m.* Oktavij, Oktavio, Oktavie.
Odilia, Ottilie, *f.* Odilia.
Olivia, *f.* Olivia.
Otto, *m.* Otun.
Ovid, Ovidius, *m.* Ovidij, Ovidio, Ovidie, Ovidia.
Pachomins, *m.* Pakomij, Pakomio, Pakomie, Pakomia.
Pankraz, *m.* Svevlad.
Paris, *m.* Parid.
Paul, Paulus, *m.* Pavle (*fam.* Pavo, Pave).
Paulchen, *n.* Pavko, Pavica, Pavić.
Pauline, *f.* Pavlija, Pavlica (*fam.* Lina).
Paulinus, *m.* Pavlin.
Peter, *m.* Petar (*fam.* Pero, Pere).
Peterchen, *n.* Perić, Petrica.
Petronille, *f.* Petronila.
Philalethes, *m.* Vaistina.
Philibert, *m.* Filiberto.
Philipp, *m.* Pilip, Konjrad (*fam.* Pilo, Pile).
Philippchen, *n.* Pilipac.
Philippine, *f.* Pilipina.
Pius, *m.* Pio, Pia.
Procop, *m.* Prokop.
Pulcheria, *f.* Lèposava, Lèposlava.
Quirinus, *m.* Kirin.
Rachel, Rahel, *f.* Rahela.
Raimund, *m.* Rajmundo.
Raphael, *m.* Rafael.
Rebecca, *f.* Rebeka,
Reinhard, *m.* Rajnardo.
Reinhold, *m.* Rajnoldo.
Remigius, *m.* Remigij, Remigio, Remigie, Remigia.
Resus, *m.* Rez, Rezo, Resan.
Richard, *m.* Rikardo.
Robert, *m.* Roberto.
Rochus, *m.* Rok (*fam.* Roko).
Roderich, *m.* Roderik.
Roland, *m.* Orlando.
Rosalia, *f.* Ružalia.
Rosamunda, *f.* Rozamunda.
Röschen, *n.* Ružica.
Rose, Rosine, *f.* Ruža, Ružica.
Rüdiger, *m.* Roger.
Rudolph, *m.* Rudolfo.
Ruprecht, *m.* Robert.
Sabbas, *m.* Sava.
Sabine, *f.* Sabina, Savica, Savka.
Salome, *f.* Salomea.
Salomo, *m.* Salamun, Solomun.
Sara, *f.* Sara.
Särchen, *n.* Sarica.
Saul, *m.* Šavó (*gen.* Šavla).
Sebastian, *m.* Sebastian, Šebeštian.
Sergius, *m.* Sèrdan.
Sidonius, *m.* Sidonij, Sidonio, Sidonie.
Siegfried, *m.* Sigefrid, Miriboj.
Sigismnnd, Sigmund, *m.* Šišman.
Silvan, *m.* Silvan.
Silvester, *m.* Silvestar, Šalveštar.
Simeon, *m.* Šimun (*fam.* Šimo, Šime).
Simson, *m.* Sanson.
Sixtus, *m.* Sisto.
Sophie, *f.* Sofia (*fam.* Sofa, Soka).

Spiridion, *m.* Spiridiun (*fam.* Spiro).
Stanislaus, *m.* Stanislav (*fam.* Stanko).
Stella, *f.* Zvězdana.
Stephan, *m.* Stěpan, Krunoslav (*fam.* Stěpo, Štěpo).
Stephanie, *f.* Štěpania, Krunoslava.
Stephchen, *n.* Štěpko, Stěpko, Štěpica.
Sulpiz, Sulpicius, *m.* Sulpicij, Sulpicio, Sulpicie.
Susanne, *f.* Susana.
Suschen, *n.* Suska.
Thaddäus, *m.* Tadia.
Theobald, *m.* Teobaldo.
Theodor, *m.* Todor (*fam.* Tošo), Božidar.
Theodora, *f.* Toda, Božidara, (*fam.* Todica),
Theodorich, *m.* Todorik.
Theodosius, *m.* Todosij, Todosio, Todosie, Bogdan.
Theophila, *f.* Bogomila.
Therese, *f.* Tereza (*fam.* Terza).
Thomas, *m.* Toma (*fam.* Tomo, Tome).
Thomasia, *f.* Tomazia.
Tiburz, Tiburcius, *m.* Tiburcij, Tiburcio, Tiburcie.
Timotheus, *m.* Timotej, Častibog, Bogoboj.
Titus, *m.* Tit, Tito.
Tobias, *m.* Tobia.
Triphonius, *m.* Tripun, Tripko.
Tullus, *m.* Tulij, Tulio, Tulie, Tulia.
Ulrica, *f.* Ulrika.
Ulrich, *m.* Ulrik.
Urban, *m.* Vèrban.
Urosius, *m.* Uroš.
Ursel, Ursula, *f.* Uršula (*fam.* Urša).
Valens, *m.* Valenat.
Valeria, *f.* Valeria.
Valerius, *m.* Valerij, Valerio, Valerie, Valeria.
Valerian, Valerianus, *m.* Valerian.
Veit, *m.* Vid.
Veronica, *f.* Veronika, Verka, Vera.
Victor, *m.* Viktor.
Victoria, *f.* Viktoria.
Vincenz, Vincentius, *m.* Vinceta, Vicenco, Vićentij, Vićentia, Vićentie (*fam.* Vinko, Vicko, Vice).
Vincentia, *f.* Vicenca, Vićentia (*fam.* Vicka, Vice).
Virgilius, *m.* Virgilij, Virgilio, Virgilie, Virgilia, Děvoslav,
Virginia, *f.* Virginia, Děvoslava.
Vitalis, *m.* Vido (*gen.* Vidala), Živan, Živko.
Walther, *m.* Valter.
Werner, *m.* Verner.
Walburgis, *f.* Valpurga.
Wilhelm, *m.* Vilelmo, Guljermo.
Wolfgang, *m.* Vuk.
Wilhelmine, *f.* Vilelmina, Guljerma.
Wilibald, *m.* Vilibaldo.
Wenzel, Wenzeslaus, *m.* Věnceslav.
Xaver, Xaverius, *m.* Šaverij, Šaverio, Šaveria.
Xenophon, *m.* Ksenofonat, Senofonat.
Xerxes, *m.* Kserkas, Kserkse, Serse.
Zacharias, *m.* Zakaria.
Zachäus, *m.* Zakej.

Geographische Namen.

(Imena zemljopisna.)

Aachen, *n.* Akvisgran, Cahe; —er, *m.* Akvisgranac, Cašanin, Akvisgranjanin; —erin, *f.* Akvisgranka; —er, *adj.* akvisgranski, Cahinski.

Abyssin-ien, *n. n.* Abisinia; —ier, *m.* Abisinac; —ierin, *f.* Abisinka; —isch, *adj.* abisinski; — *adv.* abisinski, na abisinsku.

Adrianop-el, *n.* Drinopolje, Jedrenja, Jedrene (*gen.* eta); —olitaner, *m.* Drinopoljac, Jedrenjanin; —olitanerin, *f.* Drinopoljka, Jedrenjka; —olitaner, *adj.* drinopoljski.

Adelsberg, *n.* Postojna; —er *m.* Postojnjanin; —erin, *f.* Postojkinja: —er, *adj.* postojanski.

Adriatisches Meer, *n.* adriansko, jadransko more.

Aegäisches Meer, *n.* egejsko more.

Aegypt-en, *n.* Egipat, Jegjupat, Misir; —ier, *m.* Egiptjanin, Misiranin, Jegjupac; —ierin, *f.* Egiptjanka, Jegjupka; —isch, *adj.* egipatski, misirski; — *adv.* egipatski, misirski, na egipatsku, po egipatski, po jegjupački, po misirski.

Aethiop-ien, *n.* Etiopia; —ier, *m.* Etiop; —ierin, *f.* Etiopka, Etiopkinja; —isch, *adj.* etiopski.

Aetna, *m.* Etna.

Afrika, *n.* Afrika; —ner, *m.* Afričanin, Afrikanac; —nerin, *f.* Afrikanka; —nisch, *adj.* afrikanski; — *adv.* afrikanski, po afrikanski, na afrikansku.

Agram, *n.* Zagreb; —er, *m.* Zagrebac, Zagrebčanin; —erin, *f.* Zagrebkinja, Zagrebačkinja; —er, *adj.* zagrebački.

Alban-ien, *n.* Arbania; —ier, *m.* Arbanas (Škipetar); —ierin, *f.* Arbanaskinja; —isch, *adj.* arbanaski; — *adv.* arbanaski, po arbanaski, na arbanasku.

Alexandr-ien, *n.* Aleksandria; —iner, *m.* Aleksandrinac; —inerin, *f.* Aleksandrinka; —iner, *adj.* aleksandrinski.

Algarb-ien, *n.* Algarbia; —ier, *m.* Algarbinac; —ierin, *f.* Algarbinka; —isch, *adj.* algarbinski; — *adv.* algarbinski, po algarbinski, na algarbinsku.

Algier, *n.* Algĕr; —er, *m.* Algĕranin; —erin, *f.* Algĕrkinja; —isch, *adj.* algĕrski; — *adv.* algĕrski, po algĕrski, na algĕrsku.

Almissa, *n.* Omiš; —er, *m.* Omišanin; —erin, *f.* Omiškinja; —er, *adj.* omiški.

Alpen, (die), Alpe (planine.)

Alpisch, Alpinisch, *adj.* alpinski; — *adv.* alpinski, po alpinski.

Altsohl, *n.* (Ung.) Zvolen.

Amerika, *n.* Amerika; —ner, *m.* Amerikanac, Američanin; —nerin, *f.* Amerikanka; —nisch, *adj.* amerikanski; — *adv.* amerikanski, po amerikanski, na amerikansku.

Amselfeld, *n.* (in der Türkei), Kosovo (polje); —er, *m.* Kosovac; —erin, *f.* Kosovka, Kosovkinja; —er, *adj.* kosovski.

Amsterdam, *n.* Amsterdam; —er, *m.* Amsterdamac; —erin, *f.* Amsterdamka; —er, *adj.* amsterdamski.

Ancon-a, *n.* Jakin; —itaner, *m.* Jakinjanin; —itanerin, *f.* Jakinkinja; —itaner, *adj.* jakinski.

Angermannland, s. Ingermannland.

Andalus-ien, *n.* Andaluzia; —ier, *m.* Andaluzac; —ierin, *f.* Andalužkinja; —isch, *adj.* andaluzki; — *adv.* andaluzki, po andaluzki, na andaluzku.

Anden, (die), Ande (planine).

Anhalt, *n.* Anhalat.

Anspach, *n.* Anaspah.

Antillen (die), Antile.

Antiech-ien, *n.* Antiokia; —ier, *m.* Antiok; —ierin, *f.* Antiokinja; —isch, *adj.* antiočki.

Antivari, *n.* Bar; —er, *m.* Baranin; —erin, *f.* Barkinja; —er, *adj.* barski.

Antwerpen, *n.* Antaverpa.

Apennin-en, (die), Apenine (planine); —isch, *adj.* apeninski.

Apul-ien, *n.* Pulja; —ier, *m.* Puljanin; —ierin, *f.* Puljanka; —isch, *adj.* puljski.

Aquitan-ien, *n.* Akvitania; —ier, *m.* Akvitanac; —ierin, *f.* Akvitanka; —isch, *adj.* akvitanski.

Arab-ien, *n.* Arabia, Arapska (zemlja); —er, *m.* Arap, Arapin; —erin, *f.* Arapkinja, Arapinka; —isch, *adj.* arapski.

Arcad-ien, *n.* Arkadia; —ier, *m.* Arkadjanin, Arkad; —ierin, *f.* Arkadianka, Arkadka; —isch, *adj.* arkadski.

Arbe, *f.* (Insel und Stadt), Rab; was zu — gehört, rabski.

Archipel, Archipelagus, *m.* Arkipelag; die Inseln des Archipels, arkipelažki otoci, otoci od Arkipelaga.

Armen-ien, *n.* Jermenia, Jermenska (zemlja); —ier, *m.* Jermenin; —ierin, *f.* Jermenka; —isch, *adj.* jermenski.

Arragon-ien, *n.* Aragonia; —ier, *m.* Aragonac; —ierin, *f.* Aragonka; —isch, *adj.* aragonski.

Asien, *n.* Azia.

Asiat, *m.* Azianin, Azianac; —in, *f.* Azianka, Aziankinja; —isch, *adj.* azianski.

Assyr-ien, *n.* Asiria; —ier, *m.* Asirianin; —ierin, *f.* Asirianka; —isch, *adj.* asirski.

Astur-ien, *n.* Asturia; —ier, *m.* Asturianac; —ierin, *f.* Asturianka; —isch, *adj.* asturski.

Athen, *n.* Atena; —er, *m.* Atenja-

nin; —erin, *f.* Atenka, Atenkinja; —ienſiſch, *adj.* atenski.

Athos, *m.* Sveta gora; einer von —, Svetogorac; eine von —, Svetogorka; zu — gehörig, svetogorski.

Atlas, *m.* Atlanat.

Atlantiſches Meer, *n.* atlantovsko more.

Auersberg, *n.* Turjak.

Augsburg, *n.* Ausbor; —er, *m.* Ausborac; —erin, *f.* Ausborka; —er, *adj.* ausborski.

Aurana, *f.* Vrana; — *adj.* vranski.

Auſchwitz, *n.* Osvětin; —er, *m.* Osvětinac; —erin, *f.* Osvětinka; —er, *adj.* osvětinski.

Auſterlitz, *n.* Slavkov.

Auſtral-ien, *n.* Australia; —ier, *m.* Australac; —ierin, *f.* Australkinja; —iſch, *adj.* australski.

Babylon, Babel, *n.* Babilonia; der Thurm von —, turan, toranj babilonski; —ier, *m.* Babilonac; —ierin, *f.* Babilonkinja; —iſch, *adj.* babilonski.

Baden, *n.* Badena.

Baier, *m.* Bajur, Bavar; —in, *f.* Bajurka, Bavarka; —iſch, *adj.* bajurski, bavarski; —n, *n.* Bavaria, Bajurska, Baburska (zemlja).

Bairut, *n.* Bajrut.

Baleariſche Inſeln, (die), balearski otoci.

Baltiſches Meer, *n.* blatovsko, baltičko more.

Barbar, Berber, *m.* Barbarez; —in, *f.* Barbarezkinja; —iſch, Berberiſch, *adj.* barbarezki; —ei, *f.* Barbarezka (zemlja).

Baſel, *n.* Basilea; —er, *m.* Basileanin, Basilejac; —erin, *f.* Basilejka; —er, *adj.* basilejski.

Batav-ien, *n.* Batavia; —ier, *m.* Batavianac; —ierin, *f.* Batavkinja; —iſch, *adj.* batavski.

Bautzen, *n.* Budjišin; —er, *m.* Budjišinac; —erin; *f.* Budjišinka; —er, *adj.* budjišinski.

Belg-ien, *n.* Belgia; —ier, *m.* Belgianac; —ierin, *f.* Belgianka; —iſch, *adj.* belgianski.

Belgrad, *n.* Biograd; —er, *m.* Biogradac, Biogradjanin; —erin, *f.* Biogradka, Biogradkinja; —er, *adj.* biogradski.

Braſilien, *n.* Brasilia.

Bengal-en, *n.* Bengala; —er, *m.* Bengalac; —erin, *f.* Bengoka; —iſch, *adj.* bengoski.

Bergamo, *n.* Bergamo.

Bergſchott-e, *m.* gorski Škot; —in, *f.* gorska Škotkinja; —iſch, *adj.* gorskoškotski.

Berlin, *n.* Berlin; —er, *m.* Berlinac; —erin, *f.* Berlinka; —er, *adj.* berlinski.

Bern, *n.* Berna; —er, *m.* Bernjanin; —erin, *f.* Bernjanka.

Besca, *n.* Baška; —er, *m.* Baštanin; —nerin, *f.* Baštanka; —ner, *adj.* baštanski.

Beſſarab-ien, *n.* Besarabia; —ier, *m.* Besarab; —ierin, *f.* Besarabka, Besarabkinja; —iſch, *adj.* besarabski.

Biſanz, *n.* Bizanat (Carigrad).

Biſant-ier, *m.* Bizantjanin; —ierin, *f.* Bizantinka; —iniſch, *adj.* bizantinski.

Biſchof Lack, *n.* (in Krain), Škofja Loka.

Biſenz, *n.* Bezansa; —er, *m.* Bezanšanin; —erin, *f.* Bezanaškinja; —er, *adj.* bezanaški.

Bodenſee, *m.* kostanačko jezero.

Bocche di Cattaro, *pl.* Boke kotorske; einer von —, Bokelj; eine von —, Bokeljka; zu — gehörig, bokeljski.

Böhm-e, *m.* Čeh; —en, *n.* Česka (zemlja); —in, *f.* Čehinja; —isch, *adj.* česki.

Bonon-ien, *n.* Bolonja; —ier, *m.* Bolonjanin, Bolonjez; —ierin, *f.* Bolonjezka; —ier, *adj.* bolonjski, bolonjezki.

Bosn-ien, *n.* Bosna; —ier, *m.* Bošnjak; —ierin, *f.* Bošnjakinja; —isch, *adj.* bosanski.

Bosporus, *m.* Bospor.

Botzen, *n.* Bolsan.

Bordeaux, *n.* Bordo.

Brabant, *n.* Brabancia; —er, *m.* Brabantjanin; —erin, *f.* Brabantkinja; —isch, *adj.* brabanatski.

Brandenburg, *n.* Brandibor; —er, *m.* Brandiborac; —erin, *f.* Brandiborka; —isch, *adj.* brandiborski.

Brasil-ien, *n.* Brezil, braziljska zemlja; —ier, *m.* Brasiljanin; —ierin, *f.* Brasiljka; —isch, *adj.* brasiljski.

Braunschweig, *n.* Brunšvig; —er, *m.* Brunšvižanin; —erin, *f.* Brunšviž kinja; —er, *adj.* brunšvižki.

Brazza, (Insel), *f.* Brač; einer von —, Bračanin; eine von —, Bračkinja; zu — gehörig, brački.

Bregenz, *n.* Bregenca; —er, *m.* Bregenčanin; —erin, *f.* Bregenačkinja.

Breisach, *n.* Brisak.

Breisgau, *n.* Brizgava; —er, *m.* Brizgavljanin; —erin, *f.* Brizgavljanka; —er, *adj.* brizgavski.

Bremen, *n.* Brema; einer von —, Bremljanin; eine von —, Bremkinja; zu — gehörig, bremski.

Breslau, *n.* Breslava; —er, *m.* Breslavljanin; —erin, *f.* Breslavkinja; —er, *adj.* breslavski.

Bretagn-e, *f.* Bretanja; —er, *m.* Bretanjac; —erin, *f.* Bretanjka; —isch, *adj.* bretanjski; — *adv.* bretanjski, po bretanjski, na bretanjsku.

Briesen, *n.* (Ung.) Brezno.

Brittanien, *n.* Britania.

Britt-e, *m.* Brit, Britanin; —in, *f.* Britanka; —isch, *adj.* britski, britanski.

Brügg-e, *n.* Bruž; —er, *m.* Bružanin; —erin, *f.* Bružkinja; —er, *adj.* bružki.

Brünndl, *n.* Brinj, Brinje; einer von —, Brinjanin; eine von —, Brinjka; zu — gehörig, brinjski.

Brünn, *n.* Bèrno; —er, *m.* Bèrnjanin; —erin, *f.* Bèrnkinja; —er, *adj.* bèrnski.

Brüssel, *n.* Bruselj; —er, *m.* Bruseljanin; —erin, *f.* Bruseljka; —er, *adj.* bruseljski.

Budweis, *n.* Budějovice.

Budweis-er, *m.* Budějovčanin; —erin, *f.* Budějovkinja; —er, *adj.* budějovački.

Burgund, *n.* Burgundia; —er, *m.* Burgundjanin; —erin, *f.* Burgundkinja; —er, *adj.* burgundski.

Buccar-i, *n.* Bakar; —aner, *m.* Bakranin; —anerin, *f.* Bakarka; —aner, *adj.* bakarski.

Buccarizza, *n.* Bakrac; einer von —, Bakračanin; eine von —, Bakračkinja; zu — gehörig, bakrački.

Budua, *n.* Budva; einer von —, Budavljanin; eine von —, Budavljanka; zu — gehörig, budavljanski.

Bukarest, *n.* Bukurešte, Bukreš; —er, *m* Bukrešanin; —erin, *f.* Bukreškinja; —er, *adj.* bukreški.

Bulgar, *m.* Bugarin; —in, *f.* Bugarkinja; —ien, *n.* Bugarska (zemlja); —isch, *adj.* bugarski; — *adv.* bugarski, po bugarski, na bugarsku.

Cadix, *n.* Kadis; einer von —, Kadišanin; eine von —, Kadiškinja; zu — gehörig, kadiški.

Cairo, *n.* Kair; einer von —, Kairanin; eine von —, Kairkinja.

Calabr-ien, *n.* Kalabria; —ier, *m.* Kalabrez; —ierin, *f.* Kalabrezkinja; —isch, *adj.* kalabrezki; — *adv.* kalabrezki, po kalabrezki, na kalabrezku.

Calamotta, (Insel), die, Koločep (otok).

Camenz, *n.* Kamenica; —er, *m.* Kameničanin; —erin, *f.* Kameničkinja; —er, *adj.* kamenički.

Canarische Inseln), die, kanarski otoci.

Candia, (Insel), die, Kandia; einer von —, Kandiot; eine von —, Kandiota; zu — gehörig, kandianski.

Cannosa, *n.* (bei Ragusa), Tèrsteno (kod Dubrovnika).

Capodistria, *n.* Kopar.

Cappadoc-ien, *n.* Kapadocia; —ier, *m.* Kapadok; —ierin, *f.* Kapadočkinja; —isch, *adj.* kapadočki.

Caraferia, *n.* (in Macedonien), Běr.

Carlowitz, *n.* Karlovci (dolnji); —er, *m.* Dolnjokarlovčanin; —erin, *f.* Dolnjokarlovkinja; —er, *adj.* dolnjokarlovački.

Carlstadt, s. Karlstadt.

Carthagena, *n.* Kartagena.

Carthag-o, *n.* Kartagina; —er, *m.* Kartaginjanin; —erin *f.* Kartaginjanka; —er, *adj.* kartaginski.

Caspisches Meer, *n.* hvalinsko more.

Castelmuschio, *n.* Omišalj; einer von —, Omišljanin; eine von —, Omišljanka; zu — gehörig, omišaljski.

Castelnuovo, *n.* Novigrad bokeljski.

Castil-ien, *n.* *n.* Kastilia; —ier, *m.* Kastiljanin; —ierin, *f.* Kastiljkinja; —isch, *adj.* kastiljski; — *adv.* kastiljski; po kastiljski, na kastiljsku.

Castua, *n.* Kastav; —ner, *m.* Kastavac; —nerin, *f.* Kastavkinja; *adj.* kastavski.

Catalonien, *n.* Katalonia.

Chaldä-a, *n.* Kaldea; —er, *m.* Kaldejac; —erin, *f.* Kaldejka; —isch, *adj.* kaldejski.

Champagne, *f.* Šampanja.

Champagner, (Wein), *m.* Šampanja (vino), šampansko vino.

Charybdis, *f.* Karibda.

Cherso (Insel), die, Cres; einer von —, Cresanin; eine von —, Creskinja; zu — gehörig, creski.

Chin-a, *n.* Kina, Kitaj; —eser, *m.* Kinez, Kitajac; —eserin, *f* Kinezkinja, Kitajka; —esisch, *adj.* kinezki, kitajski.

Chur, *n.* Kur.

Cividale, *n.* Staro město.

Clissa, *n.* Kliš; einer von —, Klišanin; eine von —, Kliškinja; zu — gehörig, kliški.

Corfu (Insel), die, Kèrf; einer von —, Kèrfljanin; eine von —, Kèrfljanka; zu — gehörig, kèrfski.

Coblenz, *n.* Koblice.

Cöln, *n.* Kolonja; —er, *m.* Kolonjanin; —erin, *f.* Kolonjka; —er, *adj.* kolonjski.

Constantin-opel, *n.* Carigrad, Stambul; —opolitaner, *m.* Carigradjanin; —opolitanerin, *f.* Carigradka; —opolitaner, *adj.* carigradski.

Copenhagen, s. Kopenhagen.

Corinth, *n.* Korinat; —er, *m.* Korintjanin; —erin, *f.* Korintkinja; —er, *adj.* korintski.

Cors-e, *m.* Korzikanac; —in, *f.* Korzikanka.

Corsika (Insel), die, Korzika.
Corsisch, *adj.* korzikanski.
Cracau, s. Krakau.
Croat, s. Kroat.
Creta, s. Candia.
Curland, *n.* Kurlandia.
Curländ-er, *m.* Kurlandez; —erin, *f.* Kurlandezka; —isch, *adj.* kurlandezki.
Curzola (Insel), die, Korčula (otok).
Cypern, *n.* Cipar.
Cypr-ier, *m.* Cipranin; —ierin, *f.* Ciparkinja; —isch, *adj.* ciparski.
Damaskus, *n.* Demesak; einer von —, Demeštanin; eine von —, Demeskinja; zu — gehörig, demeški.
Dalmatien, *n.* Dalmacia.
Dalmatin-er, *m.* Dalmatin, Dalmatinac; —erin, *f.* Dalmatinka; —isch, *adj.* dalmatinski; — *adv.* dalmatinski, po dalmatinski, na dalmatinsku.
Dän-e, *m.* Danez; —in, *f.* Danezka, Danezkinja.
Dänemark, *f.* Dania, Danska (zemlja).
Dänisch, *adj.* danski, danezki; — *adv.* danski, danezki, po danezki.
Danzig, *m.* Gdansko; —er, *m.* Gdanštanin; —erin, *f.* Gdanštanka; —er, *adj.* gdanski.
Dardanellen (die), Dardanele.
Daruvar, *n.* Podborje; einer —, Podborac; eine von —, Podborkinja; zu — gehörig, podborski.
Delph-i, *n.* Delfi (*gen.* Delfah); —isch, *adj.* delafski.
Deutsch, *adj.* němački; —e, *m.* Němac; —land, *n.* Němačka, Germania.
Diakovar, *n.* Djakovo.
Dille, *n.* (Ung.) Bela.
Dnieper, *m.* Dněpar.
Dniester, *n.* Dněstar.
Domingo (Insel), die, otok sv. Dominika.
Donau, *f.* Dunaj, Dunavo; zur — gehörig, dunajski, dunavski; längs der Donau wohnend, laufend, podunavski; das Land neben der —, Podunavje; ein Anwohner der —, Podunavac; eine Anwohnerin der —, Podunavka.
Dornik, *n.* Tėrnaj.
Dorpat, *n.* Gurjevo; einer von —, Gurjevljanin; eine von —, Gurjevkinja: zu — gehörig, gurjevski.
Drau, Drave, *f.* Drava; zur — gehörig, dravski; die — anwohnend, angrenzend, podravski; das —gebiet, Podravina; ein Bewohner des —gebietes, Podravac; eine Bewohnerin des —gebietes, Podravka.
Dresden, *n.* Draždjani; —er, *m.* Draždjanin; —erin, *f.* Draždjanka; —er, *adj.* draždjanski.
Dulcigno, *n.* Odsinj; einer von —, Odsinjanin; eine von —, Odsinjka; zu — gehörig, odsinjski.
Durazzo, *n.* Drač; einer von —, Dračanin; eine von —, Dračkinja; zu — gehörig, drački.
Dublin, *n.* Dublin; —er, *m.* Dublinjanin, Dublinac; —erin, *f.* Dublinka; —er, *adj.* dublinski.
Edinburg, *n.* Edinbor; —er, *m.* Edinborac; —erin, *f.* Edinborka; —er, *adj.* edinborski.
Eger, *m.* (Böhm.) Jegar, Heb.
Egg, *n.* (Krain), Bėrdo.
Eisenstadt (Ung.), Železno Město.
Eismeer, *n.* ledeno more.
Elbe, *f.* Laba.
Elbogen, *n.* (Böhm.) Loket.
Elsaß, *n.* Alzacia; —er, *m.* Alzas; —erin, *f.* Alzaska.
England, *n.* Inglezka (zemlja).
Engländer, *m.* Inglez; —in, *f.* Inglezkinja.
Englisch, *adj.* inglezki; — *adv.* in-

glezki, na inglezku, po inglezki.
Epirus, *f.* Epir.
Epirot, *m.* Epiranin; —in, *f.* Epirkinja; zu Epirus gehörig, epirski.
Esseg, *n.* Osěk; —er, *m.* Osěčanin; —erin, *f.* Osěčkinja; —er, *adj.* osěčki.
Etsch, *f.* Adig, Ečava.
Euphrat, *m.* Eufrat.
Europa, *n.* Europa, Evropa.
Europä-er, *m.* Europljanin, Evropejac; —erin, *f.* Europljanka, Evropejka; —isch, *adj.* europejski; — *adv.* europejski, po europejski, na europejsku.
Euxen, *m.* s. Schwarzes Meer.
Feuerland, *n.* Ognjena zemlja.
Feuerländ-er, *m.* Ognjenozemac; —erin, *f.* Ognjenozemka; —isch, *adj.* ognjenozemski.
Fiannona, *n.* Plominj; einer von —, Plominjanin; eine von —, Plominjka; zu — gehörig, plominjski.
Finnland, *n.* Finlandia.
Finnländer, Finne, *m.* Fin, Čud; Čuhonac; —in, *f.* Finkinja, Čudkinja.
Finnisch, *adj.* Finski, čudski, čuhonski.
Fiumara, *f.* Rěčina (potok kod senjske Rěke).
Fium-e, *n.* Rěka (senjska); —aner, *m.* Rěčanin; —anerin, *f.* Rěčkinja; —aner, *adj.* rěčki.
Flammländ-er, *m.* Flam; —erin, *f.* Flamkinja; —isch, Flämisch, *adj.* Flamski.
Flandern, *n.* Flandria.
Flödnig, *n.* (Krain), Smlednik.
Florenz, *n.* Firenca, Fiurenca
Florentiner, *m.* Firentin, Fiurentin; —in, *f.* Firentinka, Fiurentinka; — *adj.* firentinski, fiurentinski.
Fort'Opus, *n.* Opuzen.
Franken, *n.* Frankonia.
Frank-e, *m.* Franak; —in, *f.* Franačkinja.
Fränkisch, *adj.* franački.
Frankreich, *n.* Francia, Francezka, Francuzka (zemlja).
Franzos-e, *m.* Francuz, Francez; —in, *f.* Francezkinja, Francuzkinja.
Französisch, *adj.* francuzki, francezki; —*adv.* po francezki, na francuzku.
Frankfurt, *n.* Frankefurat; —er, *m.* Frankofurtjanin; —erin, *f.* Frankofurtka; —er, *adj.* frankofurtski.
Frauenbach, *n.* (Ung.) Velika Banja.
Freiburg, *n.* Frajbor; —er, *m.* Frajborac; —erin, *f.* Frajborka; —er, *adj.* frajborski.
Friaul, *n.* Furlania, Furlanska (zemlja); einer von —, Furlan; eine von —, Furlanka; zu — gehörig, furlanski.
Friedau, *n.* (Steierm.) Ormož.
Friese, Friesländer, *m.* Friz.
Friesland, *n.* Frizia.
Fünfkirch-en, *n.* Pečuh, Pečuj; —ner, *m.* Pečujac; —nerin, *f.* Pečujka; —ner, *adj.* pečujski.
Gailfluß, *m.* (Kärnthen), Zilja.
Galic-ien, *n.* Galicia; —ier, *m.* Galičanin; —ierin, *f.* Galičkinja; — —isch, *adj.* galički.
Ganges, *m.* Ganges.
Galliläa, *n.* Galilea; —er, *m.* Galileanin, Galilejac; —erin, *f.* Galilejka; —isch, *adj.* galilejski.
Gascon-ien, *n.* Gaskonja; —ier, *m.* Gaskonac; —ierin, *f.* Gaskonkinja, Gaskonka; —isch, *adj.* gaskonski.
Gatsch, *n.* (in Polen), Halič.
Geldern, *n.* Geldria.
Genf, *n.* Ginevra; —er, *m.* Ginevranin; —erin, *f.* Ginevranka; —er, *adj.* ginevarski.
Genu-a, *n.* Genova; —eser, *m.* Ge-

novez; —eserin, *f.* Genovezkinja; —eser, *adj.* genovezki.

Germane, *m.* Germanac; —in, *f.* Germanka, Germankinja; —ien, *n.* Germania; —isch, *adj.* germanski, s. Deutsch.

Gibraltar, *n.* Gibraltar; zu — gehörig, gibraltarski.

Gimino, *n.* (Istrien), Zminj.

Giuppana (Insel), die, Šipan.

Glogau, *n.* Glogova; einer von —, Glogovljanin; eine von —, Glogovkinja; zu — gehörig, glogovski.

Gnesen, *n.* Gnjezno; einer von —, Gnježnjanin; eine von —, Gnjezanka; zu — gehörig, gnjezanski.

Görz, *n.* Gorica; —er, *m.* Goričanin; —erin, *f.* Goričkinja; —er, *adj.* gorički.

Gothe, *m.* Got; —in, *f.* Gotkinja; —isch, *adj.* gotski.

Gottschee, *n.* (in Krain), Kočevje.

Göttingen, *n.* Gotinga; zu — gehörig, gotinažki.

Gran, *n.* Ostrogon; —er, *m.* Ostrogonac; —erin, *f.* Ostrogonka; —er, *adj.* ostrogonski.

Granada, *n.* Granada; —er *m.* Granadjanin; —erin, *f.* Granadkinja; —er, *adj.* granadski.

Graubünden, *n.* Grizia.

Graz, *n.* Gradac (němački); —er, *m.* Gradčanin; —erin, *f.* Gradčanka, Gradačkinja; —er, *adj.* gradački.

Gravosa, *n.* Gruž (kod Dubrovnika); zu — gehörig, gružki.

Grieche, *m.* Gèrk; —in, *f.* Gèrkinja; —isch, *adj.* gèrčki; —enland, *n.* Grecia, Gèrčka (zemlja).

Griechisch-Weißenburg, s. Belgrad.

Grönland, *n.* Grenlandia.

Grönländer, *m.* Grenlandez; —erin, *f.* Grenlandezkinja; —isch, *adj.* grenlandezki.

Großbrittanien, *n.* velika Britania.

Großwardein, *n.* veliki Varadin; einer von —, Velikovaradinac; eine von —, veliko-Varadinka; zu — gehörig, velikovaradinski.

Güns, *n.* Kisag.

Gurk, *n.* (in Krain), Kèrka.

Gurkfeld, *n.* (in Krain), Kèrško.

Haag, *n.* Haga; —er, *m.* Hažanin; —erin, *f.* Hažkinja; —er, *adj.* hažki.

Haid, *n.* (in Böhmen), Bor.

Halle, *n.* Hala.

Hamburg, *n.* Ambor; —er, *m.* Amborac; —erin, *f.* Amborka; —er, *adj.* amborski.

Hannover, *n.* Anovera.

Hebrus, *m.* (Fluß), Marica.

Hermannstadt, *f.* Sibinj.

Hermannstädter, *m.* Sibinjanin; —in, *f.* Sibinjanka; — *adj.* sibinjski.

Herzegowina, *f.* *(ducatus S. Sabbae)* Hercegovina; einer aus der —, Hercegovac; eine aus der —, Hercegovka; —isch, *adj.* hercegovački.

Hessen, *n.* Hesia.

Hesse, *m.* Hes; —in, *f.* Heskinja; —isch, *adj.* heski.

Hindostan, *n.* Indostan.

Hof, *n.* (in Böhmen), Dvorac.

Holland, *n.* Olandia, Olandezka (zemlja).

Holländer, *m.* Olandez; —erin, *f.* Olandezka, Olandezkinja; —isch, *adj.* olandezki.

Holstein, *n.* Olstin; —er, *m.* Olstinac; —erin, *f.* Olstinka; —isch, *adj.* olstinski.

Hottentott, *m.* Otentot; —in, *f.* Otentotka, Otentotkinja.

Hradisch, *n.* (in Mähren), **Hradišće.**

Jdria, *n.* (Krain), Idria, Vidèrga.
Jlir-ien (Jllyrien), *n.* Iliria, Ilirska (zemlja); —ier, *m.* Ilir; —ierin, *f.* Ilirka; —isch, *adj.* ilirski.
Jndianer, *m.* Indianin, Indianac; —in, *f.* Indianka.
Jndien, *n.* India, Indjia; Ost—, iztočna India; West—, zapadnja India.
Jndisch, *adj.* Indianski.
Jngermannland, *n.* Ingria.
Jrland, *n.* Irska (zemlja).
Jrländ-er, *m.* Irac; —erin, *f.* Irkinja; —isch, *adj.* irski.
Jnspruck *n.* Inšpruk.
Jsland, *n.* Islandia.
Jsländ-er, *m.* Islandez; —erin, *f.* Islandezka, Izlandezkinja; —isch, *adj.* islandezki.
Jsola di Mezzo, *f.* Lopud (otok).
Jsonzo (Fluß), *m.* Soča.
Jstrien, *n.* Istria.
Jstrian-er, *m.* Istrianin; —erin, *f.* Istrianka; —isch, *adj.* istrianski.
Jtalien, *n.* Italia, Talia; —er, *m.* Talian, Lacmanin; —erin, *f.* Talianka, Lacmanka; —isch, *adj.* talianski, lacmanski.
Jassy, *n.* Jaš; einer von —, Jašanin; eine von —, Jaškinja; zu — gehörig, jaški.
Jamaica (Jnsel), die, Jamajka.
Janina, *n.* Janina.
Japan, *n.* Japan; —eser, *m.* Japanac; —eserin, *f.* Japanka; —esisch, *adj.* japanjski.
Jena, *n.* Jena; zu — gehörig, jenski.
Jerusalem, *n.* Jerusolim, Jerusalim, Solim; einer von —, Jerusolimac; eine von —, Jerusolimka; zu — gehörig, jerusolimski, solimski.
Josephsthal, *n.* Munjava; einer von —, Munjavac; eine von —, Munjavka; zu — gehörig, munjavski.
Judäa, *n.* Judea, Židovska (zemlja).
Jülich, *n.* Julia.
Kaffern, die, Kafri; —land, *n.* Kafria.
Kalkandelen, *n.* (in Bulgarien), Htetovo.
Karlowitz, *n.* Karlovci (*gen.* Karlovacah) f. Carlowitz.
Karlsbad, *n.* (Böhm.), Karlovi Vari.
Karlstadt, *n.* Karlovac (gornji).
Karlstädter, *m.* Karlovčanin; —in, *f.* Karlovkinja; — *adj.* karlovački.
Kärnthen, *n.* Karintia, Koruška (zemlja).
Kärnthner, *m.* Korušac; —in, *f.* Koruška, Koruškinja; —isch, *adj.* koruški.
Karpfen, *n.* (in Ungarn), Krupina.
Kaschau, *n.* Košice (*gen.* Košicah); —er, *m.* Košičanin; —erin, *f.* Košičkinja; —er, *adj.* košički.
Kaspisches Meer, *n.* hvalinsko more.
Kirchenstaat, *m.* dèržave cèrkvene.
Klagenfurt, *n.* Cělovac; —er, *m.* Cělovčanin; —erin, *f.* Cělovkinja; —er, *adj.* cělovački.
Klattau, *n.* (in Böhmen), Klatovi.
Klausenburg, *n.* Kološvar.
Kleinasien, *n.* Natolia, mala Azia.
Klingenberg, *n.* (Böhmen), Zvikov.
Koblenz, *n.* Koblice.
Komorn, *n.* Komoran; —er, *m.* Komornjanin; —erin, *f.* Komoranka; —er, *adj.* komoranski.
Königingrätz, *n.* (in Böhmen), Kralovogradac.
Königinhof, *m.* (in Böhmen), Kralovedvor.
Königsberg, *n.* (in Ungarn), Nova banja.
Königsberg, *n.* Kraljevac (pruski); —er, *m.* Kraljevčanin; —erin, *f.*

Kraljevkinja; — *adj.* kraljevački.

Konstanz, *n.* Kostanac.

Kopenhagen, *n.* Kodanj; einer von —, Kodanjanin; eine von —, Kodanjka; zu — gehörig, kodanjski.

Kopreiniz, *n.* Koprivnica; —er, *m.* Koprivničanin; —erin, *f.* Koprivničkinja; —er, *adj.* koprivnički.

Korbavien, *n.* Kèrbava.

Korinth, s. Corinth.

Krain, *n.* Kranjska (zemlja); —er, *m.* Kranjac; —erisch, *adj.* Kranjski; — *adv.* kranjski, po kranjski, na kranjsku.

Krainburg, *n.* Krajn.

Krakau, *n.* Krakov; —er, *m.* Krakovljanin; —erin, *f.* Krakovkinja; —er, *adj.* krakovski.

Kremsier, *n.* (in Mähren), Kromeriž.

Kroat, *m.* Hèrvat; —in, *f.* Hèrvatica; —ien, *n.* Hèrvatska (zemlja); —isch, *adj.* hèrvatski.

Kreuz, *n.* Križevac, Križevci (*gen.* Križevacah); —er, *m.* Križevčanin; —erin, *f.* Križevkinja; —er, *adj.* križevački.

Kronstadt, *n.* Brašov.

Krumau, *n.* (in Böhmen), Krumlava.

Kulpa, *f.* Kupa; zur — gehörig, kupski; das —gebiet, —thal, Pokupje; ein Bewohner des —gebietes, Pokupac; eine Bewohnerin des —gebietes, Pokupka; zum —gebiet gehörig, pokupski.

Kuttenberg, *n.* Kutna gora.

Laak, *n.* (in Krain), Loka.

Laas, *n.* (in Krain), Lož, Lože.

Laatz, *n.* (in Böhmen), Ledec.

Lacedämon, *n.* Laćedemon, Šparta; —ier, *m.* Laćedemonjanin, Laćedemonac; —ierin, *f.* Laćedemonka; —isch, *adj.* lakonski; laćedemonski; — *adv.* lakonski, laćedemonski; po lakonski; na laćedemonsku.

Lagosta (Insel), die, Lastovo (otok).

Laibach, *n.* Ljubljana; —er, *m.* Ljubljanac; —erin, *f.* Ljubljanka; —er, *adj.* ljubljanski.

Laitha, *f.* (Fluß), Litava.

La Manche, *f.* Rukav; Canal de la Manche, rukavski kono (tĕsno more).

Landsberg, *n.* (Steiermark), Pod četèrtkom.

Landstraß, *n.* (in Krain), Kostanjevica.

Lapp-e, *m.* Laplandez; — in, *f.* Laplandezkinja.

Lappland, *n.* Laplandia.

Lappländer, s. Lappe.

Lappländisch, *adj.* laplandezki.

Lausitz, *f.* Lužica; —er, *m.* Lužicanin; —erin, *f.* Lužičkinja; zur Lausitz gehörig, lužički.

Leipzig, *n.* Lipsko, Lipiska; —er, *m.* Lipštanin; —erin, *f.* Lipskinja; —er, *adj.* lipski.

Leitmeriz, *n.* (in Böhmen), Litomĕrice.

Lemberg, *n.* Lavov; —er, *m.* Lavovljanin; —erin, *f.* Lavovkinja; —er, *adj.* lavovski.

Lesina (Insel), die, Hvar; einer von —, Hvaranin; eine von —, Hvarkinja; zu — gehörig, hvarski.

Libethen, *n.* (in Ungarn), Lubjetova.

Licca, *f.* Lika; —ner, *m.* Ličanin; —nerin, *f.* Ličkinja; —ner, *adj.* lički.

Liefland, *n.* Liflandia.

Liefländ-er, *m.* Liflandez; —erin, *f.* Liflandezkinja; —isch, *adj.* liflandezki.

Lissa (Insel), die, Vis (otok); einer von —, Višanin; eine von —, Viškinja; zu — gehörig, viški.

Lissabon, *n.* Lizbona; einer von —, Lizbonjanin; eine von —, Lizbonka; zu — gehörig, lizbonski.

Lithau-en, *n.* Litva; —er, *m.* Litvanin; —erin, *f.* Litvanka; —isch, *adj.* litavski.

Livorno, *n.* Livoran; einer von —, Livornjanin; eine von —, Livoranka; zu — gehörig, livoranski.

Lombard-ei, *f.* Lumbardia; —e, *m.* Lumbarad, Lumbardez; —in, *f.* Lumbardkinja, Lumbardezkinja; —isch, *adj.* lumbaradski, lumbardezki.

London, *n.* London; —er, *m.* Londonjanin; —erin, *f.* Londonkinja; —er, *adj.* londonski.

Losonz, *n.* (in Ungarn), Lučenac.

Lothringen, *n.* Lorena; —er, *m.* Lorenjanin; —erin, *f.* Lorenkinja; —isch, *adj.* lorenski.

Lübeck, *n.* Ljubek, Bukovac.

Lucca, *n.* Luka; einer von —, Lučanin; eine von —, Lučankinja; zu — gehörig, lučki.

Ludisch, *n.* (Böhmen), Žlutica.

Luegg, *n.* (Krain), Predjama.

Lusitan-ien, *n.* Luzitania; —er, *m.* Luzitanin, Luzitanac; —ierin, *f.* Luzitanka; —isch, *adj.* luzitanski.

Lussin grande, *n.* Lošinj veliki; —piccolo, Lošinj mali; einer von —, Lošinjanin; eine von —, Lošinjka, i to: veliko i malološinjanin; zu — gehörig, lošinjski.

Luxenburg, *n.* Luksenbor.

Lyon, *n.* Lion.

Maas, *f.* Moza; zur — gehörig, mozki.

Macedon-ien, *n.* Maćedonia; —ier, *m.* Maćedonac; —ierin, *f.* Maćedonka; —isch, *adj.* maćedonski.

Madeira (die Insel), Madeira.

Madrid, *m.* Madrid; —er, *m.* Madridjanin; —erin, *f.* Madridkinja; —er, *adj.* madridski.

Magyar, *m.* Magjar, Madžar; —enthum, *n.* madžarstvo; —ismus, *m.* madžarština; —isch, *adj.* madžarski; —isiren, *v. a.* madžariti; pomadžariti; —isirung, —isation, *f.* madžarenje; pomadžaritba, pomadžarenje.

Mähr-en, *n.* Moravia; —er, *m.* Moravanin, Moravac; —erin, *f.* Moravkinja; —isch, *adj.* moravski.

Mährisch-Neustadt, *n.* Uničov.

Mailand, *n.* Milan.

Mailänder, *m.* Milanac; — *adj.* milanski; —in, *f.* Milankinja.

Main, *m.* Men; zum — gehörig, menski; Frankfurt am —, Frankofurat menski.

Mainz, *n.* Moguncia; —er, *m.* Moguntjanin; —erin, *f.* Moguntkinja; —er, *adj.* moguntski.

Majorka (Insel), die, Majorka.

Malta (Insel), die, Malta.

Malteser, *m.* Maltez; — *adj.* maltezki; —in, *f.* Maltezkinja.

Mantua, *n.* Mantova.

Mark, *f.* Markia.

Maria-Theresiopel, *m.* Subotica; einer von —, Subotićanin; eine von —, Subotičkinja; zu — gehörig, subotički.

Marienbad, *n.* (in Böhmen), Marianske Laznje.

Marmora Meer, *n.* Bělo more.

Marocc-o, *n.* Marok; —aner, *m.* Maroćanin, Marokanac; —anerin, *f.* Maročkinja, Marokanka; —anisch, *adj.* maročki, marokanski.

Marseille, *n.* Marsilja; einer von —, Marsiljanin; eine von —, Marsiljkinja; zu — gehörig, marsiljski.

Matschovien, *n.* Mačva; Ban von —, ban od Mačve, mačvanski ban.

Mecca, *n.* Meka; —ner, *m.* Mečanin; —ner, *adj.* mečki; —nerin, *f.* Mečkinja.
Medina, *n.* Medina; einer von —, Medinjanin; eine von —, Medinkinja; zu — gehörig, medinski.
Medien, *n.* Media.
Medier, *m.* Medjanin; —in, *f.* Medkinja.
Medisch, *adj.* medski.
Meißen, *n.* Mišnice (*gen.* Mišnicah); einer von —, Mišničanin; eine von —, Mišničkinja; zu — gehörig, mišnički.
Meleta (Insel), die, Mliet (otok); einer von —, Mlietjanin; eine von —, Mlietkinja; zu — gehörig, mlietski.
Michelstätten, *n.* (in Krain), Velesovo.
Minorca (Insel), die, Minorka.
Miskolz, *n.* (in Ungarn), Miškovac.
Mittelasien, *n.* srĕdnja Azia.
Mittelländisches Meer, *n.* srĕdozemno more.
Mitterburg, *n.* Pazin.
Modena, *n.* Modena; einer von —, Modenjanin; eine von —, Modenkinja; zu — gehörig, modenski.
Modern, *n.* (in Ungarn), Modra.
Mohr, *m.* Maur, Moro; —enland, *n.* Mauritania; —in, *f.* Maurkinja, Morkinja; —isch, *adj.* maurski.
Moldau, *f.* Moldavia, Karabogdanska, Bogdanska (zemlja); —er, *m.* Moldavac, Bogdan, Karabogdan; —erin, *f.* Moldavkinja, Bogdanka, Karabogdanka; —isch, *adj.* moldavski, bogdanski, karabogdanski.
Moluckische Inseln, die, Moluci, *gen.* Molukah (otoci).
Monte maggiore, *n.* Učka.
Montenegr-o, *n.* Cèrnagora; —iner, *m.* Cèrnogorac; —inerin, *f.* Cèrnogorka, Cèrnogorkinja; —inisch, *adj.* cèrnogorski.
Montona, *n.* (in Istrien), Matun.
Montpreis, *n.* Planina.
Morea, *f.* Morea; einer von —, Moreanin; eine von —, Morejkinja; zu — gehörig, morejski.
Morgen-land, *n.* iztok; —länder, *m.* iztočanin; —länderin, *f.* iztočkinja; —ländisch, *adj.* iztočan.
Moskau, *n.* Moskva; —er, *m.* Moskov, Moskvanin; —erin, *f.* Moskvanka, Moskovka; —er, *adj.* moskovski.
Moskovit, *m.* Moskovié; —in, *f.* Moskovka, Moskovkinja; —isch, *adj.* moskovski.
Mosel, *f.* Mozela; zur — gehörig, mozeoski.
Mötting, *n.* (in Krain), Motnik.
München, *n.* Monakov; —er, *m.* Monakovljanin, Monakovac; —erin, *f.* Monakovka; —er, *adj.* monakovski.
Murinsel, *f.* Medjumurje.
Nanking, *n.* Nankin; einer von —, Nankinjanin; eine von —, Nankinkinja; zu — gehörig, nankinski.
Narent-a, *f.* Neretva; —iner, *m.* Neretvanin; —inerin, *f.* Neretvanka; —inisch, *adj.* neretvanski.
Narona, *n.* Norin; einer von —, Norinjanin; eine von —, Norinkinja; zu — gehörig, norinski.
Nassenfuß, *n.* (in Krain), Mokronog.
Nazaren-er, *m.* Nazaretjanin, Nazaranin; —erin, *f.* Nazaretkinja, Nazarenka; —er, *adj.* nazarenski.
Nazareth, *n.* Nazaret.
Neapel, *n.* Napulj.
Neapolitaner, *m.* Napulitan; —erin, *f.* Napulitanka; —isch, *adj.* napulitanski.
Neudegg, *n.* (in Krain), Mirna.
Neusatz, *n.* Novisad; —er, *m.* Novo-

sadjanin; —erin, *f.* Novosadkinja; —er, *adj.* novosadski.

Neusiedel, *n.* (in Ungarn), Nižider.

Neusohl, *n.* Banjska Bistrica.

Neustadt, *n.* Novoměsto.

Neutra, *n.* (in Ungarn), Nitra.

New-York, *n.* Novi Jorak; —er, *m.* Novojorčanin; —erin, *f.* Novojorkinja; —er, *adj.* novojorački.

Niederlande, die, Nizka zemlja.

Niederländ-er, *m.* Nizozemac; —erin, *f.* Nizozemka; —isch, *adj.* nizozemski.

Nikolsburg, *n.* Mikulov.

Nil, *m.* Nio (*gen.* Nila); zum — gehörig, nioski.

Nissa, *n.* Niš; einer von —, Nišanin; eine von —, Niškinja; zu — gehörig, niški.

Nona, *n.* Nin; einer von —, Ninjanin; eine von —, Ninkinja; zu — gehörig, ninski.

Nordamerika, *n.* sěverna Amerika; —ner, *m.* sěverno-amerikanac; —nerin, *f.* sěverno-amerikanka; —nisch, *adj.* sěverno amerikanski.

Nordische Völker, die, sěverni puci, narodi, sěverani, sěverci.

Nordsee, *f.* sěverno more; zur — gehörig, sěvernomorski.

Normandie, *f.* Normandia. [manka.

Normann, *m.* Norman; —in, *f.* Nor-

Normännisch, *adj.* normanski.

Norweg-en, *n.* Norvegia; —er, *m.* Norvežanin; —erin, *f.* Norvežkinja; —isch, *adj.* norvežki.

Nowgorod, *n.* Novigrad (ruski); nischnei —, dolnji Novigrad; einer von —, Novogradjanin (ruski); einer von nischnei —, Dolnjo-novogradjanin (ruski).

Nürnberg, *n.* Nurimberak; —er, *m.* Nurimberčanin; —erin, *f.* Nurimberkinja; —er, *adj.* nurimberski.

Oberlaibach, *n.* Vèrhnika.

Obrovazz-o, *n.* Obrovac; —er, *m.* Obrovčanin; —erin, *f.* Obrovkinja; —er, *adj.* obrovački.

Oedenburg, *n.* Šopron; —er, *m.* Šopronac; —erin, *f.* Šopronka; —er, *adj.* šopronski.

Oder, *f.* Odra; zur — gehörig, odarski; Frankfurt an der —, odarski Frankobrod.

Oesterreich, *n.* Austria; —er, *m.* Austrianac, Austrianin; —erin, *f.* Austrianka; —isch, *adj.* austrianski.

Ofen, *n.* Budim.

Ofner, *m.* Budimac; —in, *f.* Budimka; — *adj.* budimski.

Olmütz, *n.* Olomuc; —er, *m.* Olomučanin; —erin, *f.* Olomučkinja; —er, *adj.* olomučki.

Oranien, *n.* Orania.

Orkadische Inseln, die, Orkadi (otoci).

Orleans, *n.* Orlean.

Orlean-er, *m.* Orleanin; —erin, *f.* Orleanka; —isch, *adj.* orleanski.

Orschova, *n.* Oršava, Èršava; einer von —, Oršavac; eine von —, Oršavka; zu — gehörig, oršavski.

Osmanisches Reich, *n.* osmanlinska carevina.

Ossero (Insel), die, Osor (otok).

Ostindien, s. Indien.

Ostsee, *f.* s. Baltisches Meer.

Ottomanische Pforte, *f.* otomanska porta.

Padua, *n.* Padova; —ner, *m.* Padovac; —nerin, *f.* Padovkinja; —ner, *adj.* padovski.

Pago (Insel), die, Pag (otok); einer von —, Pažanin; eine von —, Pažkinja; zu — gehörig, pažki.

Palästina, *n.* Palestina; zu — gehörig, palestinski.

Palermo, *n.* Paleram.

Parenzo, *n.* (in Istrien), Poreč; einer aus —, Poréčanin; eine aus —, Poréčanka; — *adj.* poréčanski.

Paris, *n.* Pariz.

Pariser, *m.* Parižanin; —in, *f.* Parizkinja; — *adj.* parižki.

Parther, *m.* Parat; —in, *f.* Partkinja; —land, Partia, Paratska (zemlja).

Parzagno, *n.* (in der Bocca), Pèrčanj.

Passarowitz, *n.* Požarevac; einer von —, Požarevčanin; eine von —, Požarevkinja; zu — gehörig, požarevački.

Peking, *n.* Pekin; einer von —, Pekinjanin; eine von —, Pekinkinja; zu — gehörig, pekinski.

Pers-ien, *n.* Persia; —ier, *m.* Persianin; —ierin, *f.* Persianka; —isch, *adj.* persianski.

Pern, *n.* Perav; einer von —, Peravljanin; eine von —, Peravkinja; zu — gehörig, peravski.

Pest, *n.* Pešta; —er, *m.* Peštanin; —erin, *f.* Peštanka; —er, *adj.* peštanski.

Petersburg, *n.* Petrograd; —er, *m.* Petrogradjanin; —erin, *f.* Petrogradka, Petrogradkinja; —er, *adj.* petrogradski.

Peterwardein, *n.* Petrovaradin; —er, *m.* Petrovaradinac; —erin, *f.* Petrovaradinka; —er, *adj.* petrovaradinski.

Pettau, *m.* Optuj; —er, *m.* Optujac; —erin, *f.* Optujka; —er, *adj.* optujski.

Pfalz, *f.* Palatinat.

Philippinische Inseln, die, Pilipinski otoci.

Philippopoli, *n.* (in Rumelien), Plovdin.

Phönic-ien, *n.* Fenicia; —ier, *m.* Feničanin; —ierin, *f.* Feničkinja; —isch, *adj.* fenički.

Phryg-ien, *n.* Frigia; —ier, *m.* Frigianin; —ierin, *f.* Frigianka; —isch, *adj.* frigianski.

Pico, *m.* Pik; — de Teneriffa, Pik od Tenerife, tenerifski vèrh.

Piemonte, *n.* (in Istrien), Zavèršje.

Plattensee, *m.* Blatno jezero.

Po (Fluß), *m.* Pad (rěka).

Pola, *n.* (in Istrien), Pula.

Pol-e, *m.* Poljak, Leh; —in, *f.* Poljakinja, Lehinja; —en, *n.* Poljačka, Poljska, Leška (zemlja); —nisch, *adj.* poljački. poljski, leški.

Polstrau, *n.* (in Steiermark), Srědišće.

Pöltschach, *n.* (in Krain), Poličani (*m. pl.*).

Polynesien, s. Australien.

Pommer, *m.* Pomoranac, Pomoranin; —in, *f.* Pomoranka; —n, *n.* Pomorania.

Poroßlo, *n.* (in Ungarn), Braslav.

Portelo, *n.* (in Istrien), Opèrto.

Portore, *n.* Kraljevica; einer von —, Kraljevičanin; eine von —, Kraljevičkinja; zu — gehörig, kraljevički.

Portugall, *n.* Portugalia.

Portugies-e, *m.* Portugez; —in, *f.* Portugezkinja; —isch, *adj.* portugezki.

Posen, *n.* Poznanj; —er, *m.* Poznanjac; —erin, *f.* Poznanjka; zu — gehörig, poznanjski.

Pösing, *n.* (Ungarn), Pezinak.

Prag, *n.* Prag, Zlatni Prag; —er, *m.* Pražanin; —erin, *f* Pražkinja; —er, *adj.* pražki,

Prerau, *n.* (in Mähren), Prerov.

Preßburg, *n* Požun, Bretislav; —er, *m.* Požunac; —erin, *f.* Požunka; —er, *adj.* požunski.

Preuße, *m.* Prus; —in, *f.* Pruskinja; —en, *n.* Prusia, Pruska (zemlja); —isch, *adj.* pruski.

Pyrenäen, die, Pireneje (planine), planine pirenejske.

Raab, *n.* Gjur; —er, *m.* Gjuranin; —erin, *f.* Gjurkinja; —er, *adj.* gjurski.

Radgersburg, *n.* Radgona.

Radmannsdorf, *n.* (in Krain), Radolica.

Ragusa, *n.* Dubrovnik; — vecchia, Captat; —ner, *m.* Dubrovčanin; *f.* Dubrovkinja; —ner, *adj.* dubrovački.

Rakonitz, *n.* (in Böhmen), Rakovnik.

Rann, *n.* (in Steiermark), Brěžci (*gen.* Brěžacah).

Rappoltstein, *n.* Rapolstin.

Ratschach, *n.* (in Krain), Ráteče.

Regensburg, *n.* Ratisbona; —er, *m.* Ratisbonac; —erin, *f.* Ratisbonka.

Reichenberg, *n.* (Böhm.) Liberk.

Reifnitz, *n.* Ribnica; —er, *m.* Ribničanin; —erin, *f.* Ribnićkinja; —er, *adj.* ribnički.

Resciutta, *n.* Běla.

Rhein, *m.* Ren, Rajna; zum — gehörig, renski, rajnički; —thal, *n.* renska dolina.

Rhodus (Insel), die, Rod.

Rhodiser, *m.* Rodjanin; —in, *f.* Rodjanka, Rodkinja; — *adj.* rodski.

Rhone, *f.* Rodan; zur — gehörig, rodanski.

Riesengebirge, *n.* Kèrkonose.

Riga, *n.* Riga.

Risano, *n.* Risan; einer von —, Rišnjanin; eine von —, Rišnjanka; zu — gehörig, rišnjanski.

Rohitsch, *n.* Rogatac; Sauerbrunnen bei —, Slatina (štajerska).

Rom, *n.* Rim.

Röm-er, *m.* Rimljanin; —erin, *f.* Rimljanka; —isch, *adj.* rimski.

Rosenau, *n.* (Ungarn), Rožnava.

Rothes Meer, *n.* cèrljeno, cèrveno more.

Rußland, *n.* Rusia, Ruska (zemlja).

Russ-e, *m.* Rus; —in, Ruskinja; —isch, *adj.* ruski.

Saaz, *n.* (Böhmen), Žatac.

Sabioncello, *n* Peljesac, Rát.

Sachs-en, *n.* Saksonia, Saska (zemlja); —e, *m.* Sas; —in, *f.* Saskinja.

Sajo, *m.* (Fluß in Ungarn), Slana.

Salona (Stadt), *n.* Solin; einer von —, Solinjanin; eine von —, Solinka, Solinkinja; zu — gehörig, solinski.

Salona (Fluß), *f.* Jadar; zur — gehörig, jadarski.

Samarit-er, *m.* Samaritanin, Samaritanac; —erin, *f.* Samaritanka; —anisch, *adj.* samaritanski.

Saracen-e, *m.* Saracen; —in, *f.* Saracenka; —isch, *adj.* saracenski.

Sardinien, *n.* Sardinia.

Sard-e, *m.* Sardinjanin, Sardinac; —in, *f.* Sardinka; —isch, *adj.* sardinski.

Sau, Save, *f.* Sava; zur — gehörig, savski; das —gebiet, Posavina; ein Bewohner des —gebietes, Posavac; eine Bewohnerin des —gebietes, Posavka, Posavkinja; zum —gebiet gehörig, posavski.

Savoyard, *m.* Savojanin; —in, *f.* Savojka, Savojkinja.

Savoyen, *n.* Savoja; zu — gehörig, savojski.

Scardona, *n.* Skradin; zu — gehörig, skradinski; der Wasserfall von —, skradinski slap; einer von —, Skradinjanin; eine von —, Skradinkinja.

Schemnitz, *n.* Štavnica, Šćavnica; —er, *m.* Štavničanin; —erin, *f.* Štavnićkinja; —er, *adj.* štavnički.
Schirgiswalden, *n.* Šerjahov.
Schles-ien, *n.* Slezia, Slezka (zemlja); —ier, *m.* Slezak; —ierin, *f.* Slezakinja; —isch, *adj.* slezki.
Schneeberg *m.* (Dorf in Krain), Sněžnik.
Schöckel, *m.* (Berg in Steiermark), Sokol.
Schott-e, *m.* Škot; —in, *f.* Škotkinja; —land, *n.* Škocia, Škotska (zemlja); —isch, *adj.* škotski.
Schütt (Insel), die, Čalokez.
Schwab-e, *m.* Švaba; —in, *f.* Švabica, Švabkinja; —enland, *n.* Švabska (zemlja).
Schwäbisch, *adj.* švabski.
Schwarzes Meer, *n.* cèrno more; zum — gehörig, cèrnomorski.
Schwarzwald, *m.* Cèrna šuma; zum — gehörig, cèrnošumski.
Schwed-e, *m.* Šved; —in, *f.* Švedkinja; —en, *n.* Švedska (zemlja), Švecia; —isch, *adj.* švedski.
Schweitz, *f.* Švajca, Švajcarska (zemlja); —er, *m.* Švajcar; —erin, *f.* Švajcarka, Švajcarkinja; —erisch, *adj.* švajcarski.
Scuttari, *n.* Skadar; einer von —, Skadranin; eine von —, Skadarka, Skadarkinja; zu — gehörig, skadarski; der See von —, skadarsko blato.
Sebenico, *n.* Šibenik; einer von —, Šibeničanin; eine von —, Šibeničanka; zu — gehörig, šibenički.
Seeland, *n.* Zelandia.
Seeländ-er, *m.* Zelandez; —erin, *f.* Zelandezkinja; —isch, *adj.* zelandezki.
Seine, *f.* Seina; zur — gehörig, seinski.
Seisenberg, *n.* (in Krain), Žužemberk.
Semendria, *n.* Smederevo.
Semlin, *n.* Zemun; —er, *m.* Zemunac; —erin, *f.* Zemunka; —er, *adj.* zemunski.
Semmering, *m.* (Berg in Steiermark), [Sěvernik.
Senftenberg, *n.* Złokomorov.
Serbien, *n.* Sèrbia, Sèrbska (zemlja).
Serb-e, **Serbier**, *m.* Sèrbljin; —in, *f.* Sèrbkinja; —isch, *adj.* sèrbski.
Siber-ien, *n.* Siberia; —ier, *m.* Siberac; —ierin, *f.* Siberkinja; —isch, *adj.* siberski.
Sichelburg, *n.* Žumberak; —er, *m.* Žumberčanin; —erin, *f.* Žumberkinja; —er, *adj.* žumberački.
Sicilien, *n.* Sicilia.
Sicilian-er, *m.* Sicilianin, Sicilianac; —erin, *f.* Sicilianka; —isch, *adj.* sicilianski.
Siebenbürg-en, *n.* Erdelj; —er, *m.* Erdeljac; —erin, *f.* Erdeljka; —isch, *adj.* erdeljski.
Sirm-ien, *n.* Srěm; —ier, *m.* Srěmac; —ierin, *f.* Srěmkinja; —isch, *adj.* srěmski.
Sittich, *n.* (in Krain), Zatičina.
Sluin, *n.* Slunj; —er, *m.* Slunjanin; —erin, *f.* Slunjka; —er, *adj.* slunjski.
Smirna, *n.* Žmirna.
Smirnäer, *m.* Žmirnjanin; —in, *f.* Žmirnjanka; — *adj.* žmirnjanski.
Solothurn, *n.* Soloturan.
Solta (Insel), die, Solta (otok).
Spalat-o, *n.* Spliet; —er, *m.* Splietjanin; —erin, *f.* Splietkinja, Splietjanka; —er, *adj.* splietski.
Span-ien, *n.* Španja; —ier, *m.* Španjol, Španjolac; —ierin, *f.* Španjolka; —isch, *adj.* španjolski.
Stagno, *n.* Ston (kod Dubrovnika).
Steier-mark, *f.* Štajer, Štajerska (zemlja).

Steier-er, *m.* Štajerac; —in, *f.* Štajerka, Štajerkinja; —isch, *adj.* štajerski.

Steinamanger, *n.* (in Ungarn), Subotište.

St. Georg, Sv. Juraj; —er, *m.* Svetojurac, Svetojurćanin; —erin, *f.* Svetojurka, Svetojurkinja; —er, *adj.* svetojurski.

St. Georg, *m.* (in der Warasdiner Grenze), Gjurgjevac; einer von —, Gjurgjevčanin, Gjurok; eine von —, Gjurgjevčanka; zu — gehörig, gjurjevački.

Straße von Gibraltar, *f.* prodor od Gibraltara, gibraltarski prodor.

Strymon, *m.* Struma; — *adj.* Strumski.

Stuhlweißenburg, *n.* Běla Stolica, Stojni Biograd; —er, *m.* Stojnobiogradjanin; —erin, *f.* Stojnobiogradka; —er, *adj.* stojnobiógradski, bělostolički.

Südamerika, *n.* južna Amerika; —ner, *m.* Južnoamerikanac; —nerin, *f.* Južnoamerikanka; —nisch, *adj.* južnoamerikanski.

Südsee, *f.* Južnomorski.

Syrien, *n.* Siria; —er, *m.* Sirianin; —erin, *f.* Sirianka; —isch, *adj.* sirski.

Syracus, *n.* Sirakuza; —aner, *m.* Sirakuzanin, Sirakuzanac; —anerin, *f.* Sirakuzanka, Sirakuzkinja; anisch, *adj.* Sirakuzki, Sirakuzanski.

Syrmien, *n.* s. Sirmien.

Tajo, *m.* (Fluß), Tag; zum — gehörig, tažki.

Tartar, *m.* Tatarin; —in, *f.* Tatarka, Tatarkinja; —ei, *f.* Tatarska (zemlja); —isch, *adj.* tatarski.

Theiß, *f.* Tisa; zur — gehörig, tiski; —gebiet, —thal, *n.* Potisje; ein Bewohner des —gebietes, Potisac; eine Bewohnerin des —gebietes, Potiska, Potiskinja; zum —gebiet gehörig, *adj.* potiski.

Themse, *f.* Tamiz; zur — gehörig, tamizki.

Thessal-ien, *n.* Tesalia; —isch, *adj.* tesoski.

Thessalonich, *n.* Solun; einer von —, Solunjanin; eine von —, Solunka, Solunkinja; zu — gehörig, solunski.

Thoun, *n.* Togunj.

Thrac-ien, *n.* Tracia; —ier, *m.* Trak; —ierin, *f.* Trakinja; —isch, *adj.* trački.

Tiber, *f.* Tever; zur — gehörig, teverski.

Todtes Meer, *n.* mèrtvo more; zum todten Meer gehörig, mèrtvomorski.

Trient, *n.* Tridenat; —er, *m.* Tridentinac, Tridentjanin; —erin, *f.* Tridentinka, Tridentkinja; —er, *adj.* tridentinski.

Triest, *n.* Tèrst; —er, *adj.* tèrštanski; —iner, *m.* Tèrštanin; —inerin, *f.* Tèrštanka.

Troppau, *n.* (in Schlesien), Opava.

Tschakathurn, *n.* Čakovac; einer von —, Čakovčanin; eine von —, Čakovkinja; zu — gehörig, *adj.* čakovački.

Tschernembl, *n.* (in Krain), Černomelj.

Tüffer, *n.* (in Steiermark), Laško Město.

Türk-e, *m.* Turčin; —ei, *f.* Turska (zemlja), Turčia; —in, *f.* Turkinja; —isch, *adj.* turski; —isiren, *v. a.* poturčiti; ein Türke werden, *v. n.* poturčiti se.

Tyrnau, *n.* Tèrnava; —er, *m.* Tèrnavljanin; —erin, *f.* Tèrnavkinja; —er, tèrnavski.

Udine, *n.* Vidam.
Ukraine, *f.* Ukrajina; einer aus der —, Ukrajinac; eine aus der —, Ukrajinka; zur — gehörig, *adj.* ukrajinski.
Ungar, *m.* Ugrin; —in, *f.* Ugarka; —n, *n.* Ugarska (zemlja); —isch, *adj.* ugarski, vgl. Magyar.
Veglia, *f.* (Insel und Stadt), Kèrk; einer von —, Kèrčanin; eine von —, Kèrčkinja; zu — gehörig, *adj.* kèrčki.
Venedig, *n.* Mletci (*gen.* Mletakah).
Venetian-er, *m.* Mlečanin; —erin, *f.* Mletačkinja; —isch, *adj.* mletački.
Verbenico, *n.* Vèrbnik; einer von —, Vèrbničanin; eine von —, Vèrbničkinja; zu — gehörig, vèrbnički.
Vereinigte Staaten von Nordamerika, sjedinjene dèržave sěvernoamerikanske.
Veröz-e, *n.* Věrovitica; —er, *m.* Věrovitičanin; —erin, *f.* Věrovitičkinja; —er, *adj.* věrovitički.
Vesuv, *m.* Vezuvij; zum — gehörig, *adj.* vezuvijski.
Versailles, *n.* Versalje (*gen.* Versaljah); einer von —, Versaljanin; eine von —, Versaljkinja; zu — gehörig, versaljski.
Villach, *n.* Bělak.
Virgin-ien, *n.* Virginia; —ier, *m.* Virginac; —ierin, *f.* Virginka; —isch, *adj.* virginski.
Visinada, *n.* (in Istrien), Višnjana.
Waizen, *n.* Vac; —er, *m.* Vačanin; —erin, *f.* Vačkinja; —er, *adj.* vački.
Wallach, *m.* Vlah, Karavlah; —ei, *f.* Vlaška, Karavlaška (zemlja); —in, *f.* Vlahinja; —isch, *adj.* vlaški, karavlaški.
Warasdin, *n.* Varaždin; —er, *m.* Varaždinac; —erin, *f.* Varaždinka; —erisch, *adj.* varaždinski.
Warschau, *n.* Varšava, Vèršava; —er, *m.* Varšavljanin; —erin, *f.* Varšavka, Varšavkinja; —er, *adj.* varšavski.
Weichsel, *f.* Visla; zur — gehörig, vislanski.
Weichselburg, *n.* (in Krain), Višnja gora.
Weißenfels, *n.* (in Krain), Běli kamen.
Weißkirch, *n.* (in Böhmen), Hranice.
Weißkirchen, *n.* (im Banat), Běla Cèrkva.
Westindien, f. Indien.
Westfal-en, *n.* Vestfalia; —er, *m.* Vestfalac; —in, *f.* Vestfalka; —isch, *adj.* vestfalski.
Wittingau, *n.* Kalov.
Wien, *n.* Beč; —er, *m.* Bečanin; —erin, *f.* Bečkinja; —er, *adj.* bečki.
Wieselburg, *n.* (in Ungarn), Mošonj.
Wippach, *n.* (in Krain), Vipava.
Zara, *n.* Zadar; —vecchia, *n.* Biograd (morski); —tiner, m. Zadranin; —tinerin, *f.* Zadarka, Zadarkinja; —er, *adj.* zadarski.
Zembla nova, *f.* Nova zemlja; einer von —, Novozemac; eine von —, Novozemka; zu — gehörig, *adj.* novozemski.
Zeng, *n.* Senj; —er, *m.* Senjanin; —erin, *f.* Senjka; —er, *adj.* senjski.
Zilli, *n.* Celje; einer von —, Celjanin; eine von —, Celjka; zu — gehörig, *adj.* celjski.
Zips, *n.* (in Ungarn), Spiš.
Zirona (Insel), *f.* Dèrvenik.
Znaim, *n.* Znojmo.
Zweibrücken, *n.* Dva mosta; einer von —, Dvomoštanin; eine von —, Dvomostkinja; zu — gehörig, *adj.* dvomostanski.

Gedruckt bei U. Klopf sen. und A. Eurich.

Fröhlich, Rudolph A.,

Handwörterbuch der deutschen und ilirischen Sprache Verfaßt von Rud. A. Frö
hlich

Bd.: 2

Wien 1853 - 54